BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE ROMA
8
26'7 I
18

8.24.I.18

MARTYROLOGIVM
ROMANVM.

ECCLESIA
RELIG
GLORIA HAEC EST OMNI
BVS SANCTIS EIVS
POTEST
QVI IN ECCLESIA
NON EST
FLORES SVOS

MARTYROLOGIVM ROMANVM

AD NOVAM KALENDARII RATIONEM ET ECCLESIASTICAE HISTORIAE VERITATEM RESTITVTVM,

GREGORII XIII. PONT. MAX. IVSSV EDITVM.

ACCESSERVNT NOTATIONES atque Tractatio de Martyrologio Romano,

AVCTORE

CAESARE BARONIO SORANO
CONGREGATIONIS ORATORII
PRESBYTERO.

Tertia editio ab ipſo auctore nunc Tit. SS. Martyrum Nerei & Achillei S. R. E. Card. Bibliothecario Apoſtolico emendata & compluribus aucta.

ROMAE, Ex Typographia VATICANA.
M. D. XCVIII.
SVPERIORVM PERMISSV.

GREGORIVS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EMENDATO iam Kalendario, curauimus (quod antea quoque decreueramus) Romanum Martyrologium nonnullis in locis librariorum typographorumq. negligentia mendoſum, per viros eruditos ad fidem hiſtoriæ, quæ rerum geſtarum, perſonarum, locorum, temporum veritate continetur, adhibitis etiam codicibus vetuſtioribus atque emendatioribus, corrigi, correctumq. & multis in locis auctum, propoſita etiam atque explicata Epactarum, Lunæq. ſingulis diebus numerandæ ratione, edi, vetuſtiſſimoq. Eccleſiæ more in Choro legendum proponi, ad Dei gloriam, ad Sanctorum ipſorum, quorum memoria celebratur, laudem; ad eorum qui legunt, quiq. audiunt, fructum. Habet enim Sanctorum innocentiæ, charitatis, fortitudinis, ceterarumq. virtutum commemoratio ſtimulos quoſdam acerrimos, quibus tum maxime incitamur, cum illorum propoſitis exemplis, noſtram deſidiam agnoſcimus; quamq. procul ab illorum laude & perfectione abſumus, cogitamus. Mandamus igitur omnibus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, ceteriſq. Eccleſiis, Monaſterijs, Conuentibus, Ordinibus ſiue ſecularibus, ſiue regularibus quibuſcumque præfectis, vt in peragendo diuino in Choro officio, omni alio Martyrologio amoto, hoc tantum noſtro vtantur; nulla re addita, mutata, adempta. Si quos alios habuerint Sanctos in ſuis Eccleſiis aut locis celebrari ſolitos, eos in hunc librum ne inferant, ſed ſeparatim deſcriptos habeant, eumq. illis locum atque ordinem tribuant, qui regulis hic deſcriptis traditur. Eadem etiam ijs qui in Horis Eccleſiaſticis priuatim Martyrologio vti voluerint (quod quidem magnopere cuperemus vt omnes facere vellent) mandamus; omnibusq. aliorum Martyrologiorum omnium publice, priuatimq. in Eccleſiaſticis Horis vſu interdicimus. Typographis etiam prohibemus, ne in poſterum hoc noſtrum vlla in re minutum, auctum, mutatum edere audeant. Si quis aliter quam hoc noſtro decreto comprehenſum eſt, fecerit; nouerit ſe in Dei omnipotentis, beatorumq. Apoſtolorum Petri & Pauli indignationem incurſurum. Datum Romæ apud ſanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris, die xiiij. Ianuarij M. D. LXXXIIII. Pontificatus noſtri anno duodecimo.

Ant. Buccapadulius.

SAN-

SANCTISSIMO
ET BEATISSIMO
PATRI
ET D. N. SIXTO V.
PONT. MAX.

CÆSAR BARONIVS SORANVS
Congregationis Oratorij Presbyter S.

CONFECI, Pater Beatiſsime, non mediocri ſane labore ac diligentia, in Martyrologium Romanum, annis proximis reſtitutum; Notationes ad omnē Eccleſiaſticæ antiquitatis hiſtoriam illuſtrandam accommodatas; quibus multiplices difficultates, multisq. interdum obſcuritatibus inuolutas, explicare, pro mea ingenij mediocritate ſum conatus. Id mihi, vt facerem, mandauerat vir ſingulari pietate, ſumma eruditione, piæ recordationis Gulielmus Sirletus Cardinalis & Bibliothecarius Apoſtolicus; qui Martyrologio iam Romæ edito, cum à pleriſque viris bonis & ſtudioſis, multarum quæſtionum, vt fit, explicationem requiri, vberioremq. rerum notitiam deſiderari animaduerteret; eorum ſiue dubitationibus, ſiue deſiderio ſatisfieri, ſiue commodo atque vtilitati conſuli, hac potiſsimum ratione cupiebat. Illius ergo ampliſsimi Cardinalis auctoritate permotus, plus fortaſſe oneris ſuſcepi, quam ferre poſſem; ſuſcepi tamen, diuinæ gratiæ præſidio fretus. Tametſi ad hanc ſcriptionem non omnino imparatus acceſſerim; qui multos iam annos in tota Eccleſiaſtica hiſtoria tractanda, & accurata in primis temporum diſtinctione diſponenda, ita verſor, vt non ſolum peruulgatis hiſtoricis legendis, ſed ſanctorum Patrum ſcriptis & monimentis perpoluendis & perſcrutandis, ijs præ-

ſertim, quæ in optimis codicibus refertiſsima, & toto terrarum orbe nobiliſsima Sanctitatis V. Vaticana Bibliotheca recondita ſunt, magnam ætatis partem contriuerim. cuius rei (vt ſpero) teſtes aliquando erunt Annales noſtri Eccleſiaſtici, quos ad Dei gloriam, pro ea exigua talenti portione, quæ mihi a Domino credita eſt, Sanctitatis veſtræ auſpicijs, & patrocinio optimi & doctiſsimi Cardinalis Antonij Carafæ Bibliothecarij Apoſtolici, diligentius pertexere & perpolire non deſiſtimus. Verè enim hoc mihi dicere liceat, Pater Sancte: ſemper quidem Sanctitas veſtra, cum Cardinalem gereret, & mihi ad hæc currenti adderet calcaria, ſtudioſis hominibus ſuffragata eſt; nunc autem maxime illorum induſtriam excitat ſua iſta Pontificia ſolicitudine & animi magnitudine, cuius proprium eſt, magna & præclara ſemper agere; alijs item boni aliquid ad communem vtilitatem molientibus benigne admodum fauere. Interea verò, Pater Beatiſsime, noſtras haſce in Martyrologium Romanum Notationes, atque hoc quicquid eſt diligentiæ & lucubrationis, tuis ſanctiſsimis pedibus offero atque ſubijcio; non quod Sanctitati veſtræ tantum a grauiſsimis publicis curis otij ſupereſſe putem, vt hæc poſsit legere; ſed vt ſua paterna & ſalutari benedictione communitæ, ſuoq. beatiſsimo nomine ornatæ Notationes noſtræ vtiliores & commendatiores ad eorum manus perueniant, qui otio abundantes, eiuſmodi rerum cognitione, religioſis hominibus plane digna, delectantur. Hanc igitur benedictionem, Pater Sanctiſsime, omni animi demiſsione poſtulo; & Sanctitati veſtræ pro Eccleſiæ Catholicæ pace & amplificatione dies noctesq. laboranti, vna cum fratribus meis Congregationis Oratorij, ſeruis veſtris, a ſummo Deo diuturnam vitam, & fauſta omnia ac felicia precor.

PIO

PIO AC VERITATIS STVDIOSISSIMO LECTORI

CÆSAR BARONIVS S.

QVID præſtiterim in his meis ad Romanum reſtitutum Martyrologium Notationibus, tuum erit, amice & erudite Lector, iudicium. Elaboraui certe, ne multa de hoc genere deſiderares: nam alia Martyrologia Latinorum, & Græcorum Menologium, cum hoc Romano accurate contuli; res geſtas & actiones Sanctorum ex omni antiquitatis memoria collegi; ac pro inſtitutæ ſcriptionis ratione, ita quidem breuiter attigi, vt fontes vnde vberius hauriri poſsint, indicarem. Qui ſcriptores, quæve narrationes probatiores & fideliores ſint, admonui; certa ab incertis diſtinxi; difficultates, dubitationes & controuerſias complures, ſiue quæ iam a nonnullis afferebantur, ſiue quæ oriri poſſent, explicare, diſſoluere, ſedare ſtudui; ac certis argumentis oſtendere, nihil temere, nihil parum conſiderate actum. Tum etiam plurimarum dictionum ſane obſcuram notionem & vim declaraui, earum præſertim, quæ ea inſtrumenta & machinas deſignant, quibus teterrimi fidei oppugnatores fortiſsimos Martyres miris modis cruciarunt, diuexaruntque. in quorum inſtrumentorum, aliarumq. nonnullarum rerum explicatione aliqui interdum a veritate fortaſſe aberrarunt: homines enim ſumus omnes: nec nobis ipſis tantum tribuimus, vt nunquam putemus offendiſſe; ſed quæ diuturno ſtudio & labore nobis comparauimus, nunc, quando ita ijs viſum eſt, quibus non obtemperare nefas erat, in medio proponimus ad Dei gloriam & communem vtilitatem, doctorumq. iudicio examinanda peruulgamus. Præfiximus operi, ne quid in hoc genere haberes quod vlterius cuperes, de Romano Martyrologio ſcriptionem. Hæc tu, beneuole Lector, boni conſule, dumq. ſacra Martyrologij lectione te crebro oblectas, & Sanctorum, in quibus admirabilis eſt Deus, gloriam & triumphos miraris, eorum quoque virtutem & pietatem imitari, diuina adiutrice gratia, ne pigeat.

CAN-

CANDIDO LECTORI CHRISTIANO ANTIQVITATIS ECCLESIASTICAE STVDIOSO S.

COMMENTARII *venerabilis Chriſti ſacerdotis D. Cæſaris Sorani in Martyrologium Romanum, a nobis locis omnibus, ex iuſſione Sanctiſſimi Domini noſtri Sixti Papæ Quinti, recogniti, nobis quidem nihil obiecerunt, quod iuſtam cenſuram mereri æquis lectoribus videatur, quod ad orthodoxam quidem fidem, doctrinamq. Catholicam pertinet. Si quæ paradoxa quibuſdam forte videbuntur, illa equidem eo eſſe loco habenda arbitror, vt auidius expetantur, & cum ſolidæ firmaq. veritate conſiſtant, libentius accipiantur: quod in ijs inſunt, vt & in alijs huius auctoris lucubrationibus, erudita in primis, præclara, & incredibili Christianæ antiquitatis ſtudio in lucem eruta; quæ admirandam ſcriptoris arguunt in Eccleſiaſticis hiſtorijs aut corrigendis, aut conciliandis, aut de caligine, morſuq. blattarum eruendis induſtriam, ſicuti & rarum eiuſdem, idq. arguitum varijs de hiſtoricis æquo minus exactis, aut fide dignis iudicium, & elaboratiſſimum antiquitatis Eccleſiaſticæ inter tot ſalebroſa & ſpinoſa veluti dumeta inueſtigandæ ſtudium. Ad cognoſcendam enim venerandam illam Religionis Chriſtianæ non modo antiquitatem, ſed ſanctorum etiam Patrum & Synodorum, actarumq. in Chriſti Eccleſia ab vſque ſui exordio rerum veritatem; certam annorum ſeriem, liquidamq. temporum intricatiſſimorum ſupputationem faciant eximie; potiſſimum ijs qui ſerio hiſtoriæ Eccleſiaſticæ ex vero cognoſcendæ ſtudio tenentur, vanas, apocryphas, & aniles, ne dicam ſuperſtitioſas execrati fabellas; quæ longum poſt ſomnum, ſcriptis, immo doctis alioqui ſcriptoribus ſenſim irrepentes Eccleſiaſticis, non leuiter ſacras contaminauerunt SS. Martyrum hiſtorias. Denique vt finem faciam, incomparabile ibi adferant momentum ad ſolidam rerum in Eccleſia dubiarum in poſterum conſtituendarum confirmationem aduerſus vertiginoſa, ne dicam ſemideliria, quorumdam huius ſæculi ardelionum, leuiſſimorumq. nouatorum (quorum hodie, proh dolor, magna eſt natio) ingenia; qui ſurſum deorſum omnia voluentes, illas tam pridem a SS. noſtræ Religionis Catholicæ Patribus definitas conantur in dubium reuocare. Manifeſtam enim in his agnoſcas Romani Pontificis in Apoſtolica S. Petri Chriſti Ieſu Vicarij Paſtoris cathedra ſucceſſionem; quod nunc tempeſtatis contra vnam Dei ſupra Petrum fundatam Eccleſiam infeſtiſſimæ, tot inter fidei vndique oppugnatiſſimæ controuerſias caput eſt: quo vno euicto & conſtabilito, faceſſat, concidat facile; immo ſicut in fumos vaniſſimos euaneſcat oportet omnis infeſtiſſimorum Chriſti hoſtium, & cæleſtem illam Sion odientium inanis molitio, vereq. Theomachica coniuratio, & futiliſſima exagitatio; vt ad illuſtrem Solis ſplendorem nebuloſa diffluit caligo. Vale, Chriſtiane lector, & his commentarijs felix fruere, breui Annalibus Eccleſiaſticis eiuſdem Scriptoris, maiori ſtudiorum tuorum emolumento, & fructu incomparabili, perfruiturus. Romæ XIV. Kal. Septemb. Anno M. D. LXXXV.*

Tuis pijs ſtudijs adiuuandis atque ad Dei gloriam promouendis in Chriſto Ieſu deditiſſimus ex animo

Vuilhelm. Damaſi Lindanus, Epiſcopus Ruremundenſis.

DE MARTYROLOGIO ROMANO.

Præcapitulatio dicendorum.

DE exacta diligentia adhibita a S. Romana Eccleſia in conſcribendis rebus geſtis ſanctorum Martyrum. CAP. 1.

Quæ de Sanctorum hiſtorijs ab hæreticis vel alijs falſa ſcripta ſunt. CAP. 2.

De immenſa iactura, quam paſſa ſunt Acta ſanctorum Martyrum. CAP. 3.

De antiquo cultu ſanctorum Martyrum, vnde Martyrologium ſcribendi occaſio manauit. CAP. 4.

A quibus primum ſcripta ſunt Martyrologia. CAP. 5.

De Euſebij libro de Martyribus, & verſione Hieronymi. CAP. 6.

De fide epiſtolarum, quæ Chromatij, Heliodori, & Hieronymi nomine inſcriptæ ſunt. CAP. 7.

De antiquo Martyrologio Romano ſæpius aucto. CAP. 8.

De ceteris antiquis Martyrologijs. CAP. 9.

De falſis martyribus & pſeudomartyrologijs hæreticorum. CAP. 10.

CAP. I.

De exacta diligentia adhibita a S. Romana Eccleſia in conſcribendis rebus geſtis ſanctorum Martyrum.

NIHIL antiquius apud S. R. Eccleſiæ Præſules fuiſſe videtur, quam vt Chriſtianorum acta fortia, ipſæ ſanctorum Martyrum res præclariſſime geſtæ, perpetuæ memoriæ monimentis conſignarentur. Cui rei egregiam nauatam operam primum fuiſſe a S. Clemente Romano Pontifice, teſtatum habetur in libro de Rom. Pontific. qui a quibuſdam recentioribus citari conſueuit nomine Damaſi, vbi hæc in Clemente leguntur: Hic fecit ſeptem regiones diuidi Notarijs fidelibus Eccleſiæ, qui geſta Martyrum ſolicite & curioſe, vnuſquiſque per regionem ſuam, perquirerent. Hæc ibi. Licet vero teſtimonio antiquorum ſcriptorum, Taciti, Plinij, Sex. Rufi, Publij Victoris, & aliorum, exploratiſſimum ſit, Romanam vrbem illis temporibus in regiones quatuordecim fuiſſe diuiſam: tamen olim a Romanis Pontificibus in ſeptem tantum regiones fuiſſe partitam, ſecundum numerum ſeptem Diaconorum, qui Regionarij dicebantur, docent vetera Romanæ Eccleſiæ monumenta. Perſeueraſſe diutius, vt in Romana Eccleſia nonniſi ſeptem Diaconi ordinarentur, auctor eſt Sozom. hiſt. lib. 7. c. 19. His ergo ſeptem cum diuiſæ dicantur a Fabiano Papa regiones Vrbis; quatuordecim illas in ſeptem fuiſſe conflatas, fatendum neceſſario videtur. Porro ſicut ſeptem erant Diaconi, ſic & totidem Subdiaconi, & his par numerus Notariorum, qui ijſdem Subdiaconis & Diaconis ſubiecti erant. vnde in eodem lib. de Rom. Pont. hæc leguntur in Fabiano: Hic regiones diuiſit Diaconibus, & fecit ſeptem Subdiacones, qui ſeptem Notarijs imminerent, qui geſta Martyrum in integrum colligerent. Habetur de his recentius exemplum ex Paulino S. Ambroſij Notario, qui & vitam eius conſcripſit, in qua ait, ſe fuiſſe ſub cura Caſti Diaconi, ad quem cuncta referret. Ex his perpende, quam diligens ſtudium olim adhibitum fuerit, vt Acta ſanctorum Martyrum pure ac ſincere conſcriberentur; cum non modo Notarij in id opus gnauiter incumberent, ſed & qui præerant Notarijs Subdiaconi, ac Diaconi, ijdemq. iure dicti oculi Epiſcopi; quorum eſſet munus, cuncta exacte perueſtigare, ac Pontifici nota facere; qui a Notarijs ſcripta, qualia ea demum eſſent, probaret, atque inter Eccleſiaſtica monumenta reconderet. Id eſt enim quod de Antero Papa ſcriptum habes in hunc modum: Hic geſta Martyrum diligenter a Notarijs exquiſiuit, & in eccleſia recondidit. Hæc ille. Ad hæc, non tantum Acta Martyrum ſcribere, ſed & cetera quæ ad Eccleſiam pertinerent, eorum muneris fuiſſe, expreſſum eſt in eodem libro de Rom. Pontific. in Iulio. Atqui non ſolum Romana Eccleſia in perquirendis atque ſcribendis ſanctorum

Mar-

Martyrum Actis ſedulam curam impendit, ſed & aliæ nobiles eccleſiæ io iiſdem haud ſegniter laboraſſe noſcuntur. Extant de his clariſſima antiquitatis monumenta, vt Smyrnenſis eccleſiæ epiſtola de Martyribus illic paſſis ſub Marco Aurelio & Lucio Vero Impp. apud Euſebium hiſt. lib.4.cap.14. Viennenſis & Lugdunenſis eccleſiarum litteræ ab eodem Euſebio ex parte recitatæ lib.5. cap.2. & 3. Dionyſij Alexandrinæ eccleſiæ Epiſcopi complures epiſtolæ ad diuerſos conſcriptæ, apud eumdem Euſeb. lib.6. cap.33. & 34. lib.7.cap.10. Scimus in eccleſia Carthaginenſi S. Cyprianum fuiſſe ſolicitum, vt dies quibus Martyres eſſent martyrio coronati, exacte adnotarentur, prout conſtat ex eius epiſtola, quam dedit ad presbyteros & diaconos eccleſiæ Carthaginenſis: ponitur ordine 37. edit. Pamel. Quio & longe ante Cypriani tempora a maioribus eidem rei egregiam conſtat nauatam eſſe operam. Audi quid de antiquioribus Pontius diaconus ſcribat: Maiores noſtri, inquit, plebeis & catechnmenis martyrium conſecutis, tantum honoris pro martyrij ipſius veneratione dederunt, vt de paſſionibus eorum multa, aut (prope dixerim) pene cuncta conſcripſeriot; vt ad noſtram quoque notitiam, qui nondum nati fuimus, peruenirent. Hæc in Cypriano Pontius eius diaconus. Erant & illa Acta Martyrum pura atque ſincera; quæ, cum de illis coram Iudicibus quæſtio haberetur, a Notarijs publicis exceptoribus excepta, in Acta publica, quæ Proconſularia ſæpe dicta innenimus, inſerebantur, atque inter alia publica monumenta aſſeruabantur: horum extant adhuc nonnulla, eorumq. in Notationibus mentionem facimus. Citat aliquando eadem Pontius diaconus in Cypriano, dum ait: Et quid Sacerdos Dei, Proconſule interrogante, reſponderit, taceam: ſunt Acta quæ referant. Hæc ille.

CAP. II.

Quæ de Sanctorum hiſtorijs ab hæreticis vel alijs falſa ſcripta ſunt.

SED quid? Quamuis optimi patresfamilias (vt habet parabola Euangelica) bonum ſemen ſeminaſſent in agro: nihilominus inimicus homo, qui fuit homicida ab initio, veritatis aduerſarius ipſe ſatan ſuperſeminauit zizania: ipſoq. pene initio exurgentis Eccleſiæ, falſa veris, inania atque incerta certis ac ſolida firmitate conſtantibus admiſcenda curauit: idq. non tantum per hæreticos, Catholicæ fidei perduelles, ſed & per Catholicos ipſos, eos tamen, qui quæſtum pietatem putarent, vel qui zelum quidem haberent, ſed non ſecundum ſcientiam. Satis modo ſit de his vnum tantum in exemplum adducere Aſianum presbyterum, de quo Tertullianus hæc ſcribit in libro de baptiſmo: Si quæ Pauli perperam ſcripta legunt, exemplum Theclæ ad licentiam mulierum docendi tingendiq. defendunt; ſciant in Aſia presbyterum, qui eam ſcripturam conſtruxit, quaſi titulo Pauli de ſuo cumulans, conuictum atque confeſſum id ſe amore Pauli feciſſe, loco excidiſſe. Hæc Tertul. Inſcriptus erat liber ille περίοδοι Pauli & Theclæ, continens & baptizati Leonis fabulam, vt teſtatur S. Hieronymus de Scriptoribus Eccleſ. in Luca. Eiuſdem generis illa erant inſomnia, nimirum Circuitus Petri, Circuitus Ioannis, Circuitus Thomæ, Actus Andreæ, Actus Ioannis, Actus Philippi, Actus Petri, Actus Pauli, Itinerarium Clementis; quæ omnia damnant Athanaſius in Synopſi, Philaſter de hæreſibus, & Gelaſius in Concil. Rom. Hæc enim & alia huiuſcemodi ab hæreticis eſſe excogitata, certiſſimum eſt. Ab Ebione in primis hæc factitata, ab eoq. falſa Acta Apoſtolorum inuenta, & Circuitus Petri eſſe corruptos, & Pauli Acta referta blaſphemijs introducta, tradit Epiphan. in Panar. hæreſi 30. A Gnoſticis de S. Dei genitrice Maria portentoſum librum eſſe conſcriptum, teſtatur idem Epiphan. in Panar. hæreſi 26. Eucratitas in medium adduxiſſe, ad ſtabiliendam ſuam ipſorum hæreſim, Actus Andreæ, Ioannis, & Thomæ, & alia huiuſcemodi, idem auctor narrat hæreſ. 47. Manichæos id generis commenta excogitaſſe, Apoſtolorumq. nomine conſcripſiſſe falſas hiſtorias, fidem facit Auguſtinus lib. de fide contra Manichæos, alijsq. in locis; idemq. Philaſter, Cyrillus Hieroſolymitanus, & alij. Priſcillianiſtas & ipſos alios adinueniſſe Actus Apoſtolorum, Oroſius affirmat in epiſt. ad Auguſtinum de error. Priſcil. Exempla alia complura hic omittimus. Sane quidem qui talia præſumpſerunt de ſanctis Apoſtolis, nequaquam putandum erga ſanctorum Martyrum Acta fuiſſe modeſtiores: quæ ſic corruperunt, deprauaruntque, vt eorumdem quamplurima in ſuſpicionem adduxerint; adeo vt S. R. Eccleſia, ab illis abſtinere, conſultius aliquando eſſe putarit. Vnde Gelaſius in Rom. Concilio: Geſta, inquit, ſanctorum Martyrum, ſecundum antiquam conſuetudinem, ſingulari cautela in S.R.Eccleſia non leguntur: quia eorum, qui conſcripſere, nomina penitus ignorantur, & ab infidelibus, aut idiotis ſuperflua, & minus apta quam rei ordo fuerit, ſcripta eſſe putantur; ſicut cuiuſdam Quirici & Iulittæ, ſicut Georgij, aliorumq. huiuſmodi paſſiones, quæ ab hæreticis perhibentur compoſitæ: propter quod (vt dictum eſt) ne vel leuis ſubſannandi oriretur occaſio, in S. Romana Eccleſia non leguntur. Hæc

Gelaſius de Romanæ Eccleſiæ in recipiendis ac promulgandis Actis Martyrum diſciplina.
Ceterum non tantum cautelæ adhibitum in alijs fuiſſe videtur eccleſijs: quandoquidem in
eccleſia Africana in ſacris conuentibus poſſe legi Acta Martyrum, decretum eſt in Concilio
Carthaginenſi celebrato poſt Conſulatum Stiliconis, anno Domini quadringenteſimo pri-
mo, vt habet eius canon 13. his verbis: Liceat etiam legi paſſiones Martyrum, cum anni-
uerſarij dies eorum celebrantur. Hæc canon. Apud Hadrianum Rom. Pont. in epiſtola ad
Carolum Magnum hæc in eamdem ſententiam leguntur: Vitæ enim Patrum ſine probabili-
bus auctoribus minime in eccleſia leguntur: nam ab Orthodoxis titulatæ, ſuſcipiuntur &
leguntur. magis autem paſſiones ſanctorum Martyrum ſancti canones cenſuerunt vt liceat
eas etiam in eccleſia legi, cum anniuerſarij dies eorum celebrantur. Hæc ibi. In eccleſia
Gallicana eamdem viguiſſe de legendis Actis ſanctorum Martyrum in eccleſia conſuetudi-
nem, ſatis ſignificant ea quæ Gregorius Turonenſis lib. de gloria Mart. cap. 86. teſtatur his
verbis: Dies paſſionis erat Polycarpi martyris magni, & in Ricomagenſi vico ciuitatis
Aruernæ eius ſolemnia celebrabantur. Lecta igitur paſſione cum reliquis lectionibus, quas
canon ſacerdotalis inuexit, &c. Sed vt de Actis Martyrum per hæreticos deprauatis cœ-
ptam ſequamur narrationem, eſt de his canon 63. ſextæ Synodi his verbis conſcriptus:
Quæ a veritatis hoſtibus falſo confictæ ſunt Martyrum hiſtoriæ, vt Dei Martyres ignomi-
nia afficerent, & qui eas audituri eſſent, ad infidelitatem deducerent; in eccleſia non pu-
blicari, iubemus, ſed eas igni tradi: qui autem eas admittunt, vel tamquam veris his men-
tem adhibent, anathematizamus. Hæc S. Synodus: cuius auctoritate Græci Epiſcopi exa-
ctiorem curam adhibere conſueuerunt, vt dum ſuas eccleſias viſitarent, de ſanctorũ Mar-
tyrum Actis conſcriptis ſubtilius inquirerent. vnde Theodorus Balſ. eo in loco hæc de Ni-
colao Muzalo Patriarcha teſtatur: Cum ille, inquit, vitam S. Paraſceues, quæ in quodam
Callicratiæ vico colebatur, a quodam vicano inepte ac indocte & ſancta angelica viuendi
ratione indigne compoſitam inueniſſet, eam igni mandari iuſſit; & diacono illi Baſilico
mandauit, Deo gratam & acceptam eius vitam conſcribere. Hæc ille.

CAP. III.

De immenſa iactura quam paſſa ſunt Acta ſanctorum Martyrum.

SED vt de rebus quæ ad Romanam Eccleſiam ſpectant, de cuius agimus
Martyrologio, cœptum proſequamur inſtitutum: ex his quæ nuper ex
Gelaſio recitauimus, ſatis declarari videtur; Acta illa ſanctorum Marty-
rum tanta cura ac diligentia perquiſita, per Notarios S. R. Eccleſiæ con-
ſcripta, per Subdiaconos & Diaconos cognita, ac demum per ipſos Ro-
manos Pontifices probata atque recondita, eſſe collapſa, deperdita, vel
ſaltem adulterata. Nam ſi integra remanſiſſent, qua ratione (quod ait Gelaſius) ſecundum
conſuetudinem in Romana Eccleſia non legebantur; cum præſertim, a quibus eſſent ſcri-
pta, probata, ac conſignata, & vnde accepta, ſic exploratum eſſet, vt nullus penitus de
eorum integritate dubitandi ſcrupulus ſupereſſet? Fuiſſe namque deprauatas, quæ a ma-
ioribus commendatæ eſſent, res geſtas ſanctorum Martyrum, Arnobius lib. 1. aduerſus
Gentes declarat his verbis: Sed neque hæc omnia conſcribi, aut in aures omnium perue-
nire potuerunt, geſta gentibus in ignotis, & vſum neſcientibus litterarum: aut ſi quia ſunt
litteris conſcriptionibusq. mandata, maleuolentia dæmonum, quorum cura & ſtudium eſt
hanc intercipere veritatem; & conſimilium his hominum, interpolata quædam & addita,
partim mutata atque detracta, verbis, ſyllabis, litteris, vt credentium tardarent fidem, &
geſtorum corrumperent auctoritatem. Hæc Arnobius. At nequaquam adduci poſſumus,
vt credamus eadem Acta vel omnino eſſe ſublata, vel ab hæreticis penitus adulterata. Ro-
mæ ſiquidem Catholici ſemper vixere Pontifices, nec alterius ſectæ illic aliquando ſedit
Epiſcopus. Quod ſi vel ſub Conſtantio Auguſto Ariano, vel ſub Odoacre Herulo, Theo-
dorico, alijſq. Gothorum Regibus itidem Arianis, Romanæ Eccleſiæ negotium factum eſt:
non tamen fuit huiuſmodi, vt illi Sanctorum memorijs vim inferrent (de Sanctis enim co-
rumq. cultu æque cum Catholicis ſentiebant) adeo vt nec cum Vrbs obſideretur, his, quæ
foris extra mœnia erant, baſilicis irrogarent iniuriam; nec Vrbe capta, in eas, quæ intus
erant, more barbarorum ſæuirent, profanarent, vel ad ſua ſacra peragenda ſibi vendica-
rent: ſed tamquã ſacra ſepta, atque aſyla diuinitus inſtituta, ab illis fuerint exiſtimata; adeo
vt & ijs etiam (licet hoſtes haberentur) qui ad ea confugiſſent, pepercerint. Sunt de his
fideles teſtes ſcriptores illorum temporum, Oroſius lib. 7. Auguſtinus de ciuitate Dei, &
Procopius de bello Gothico. Vnam illam, quam ſub Gothis Regibus Ariani ſibi vendica-
runt eccleſiolam, dictam S. Agathæ in Suburra, vix credi poteſt quam ſumptuoſe ac pie,
licet impij, ornauerint liberalitate Gothi hominis Ricimeri V. C. vt ſuo loco pluribus in
Notationibus dicemus inferius. Omnis ergo ſuſpicio de Arianorum perfidia tollitur, vt ab

eis vis aliqua in Acta Martyrum ſit illata. Ad alios potius tanta eſt referenda clades: quam
quidem non aliunde manaſſe credimus, quam ex iniuſtiſſimis illis atque ſæuiſſimis Diocle-
tiani Imperatoris edictis, quibus omnes Chriſtianæ religionis codices incendio damnati
ſunt. Meminit eiuſmodi feralis ſanctionis Euſebius hiſt. lib. 8. cap. 2. & 3. Quando (inquit)
diuinas & ſanctas ſcripturas medio foro in rogum impoſitas oculis noſtris aſpeximus. De
eodem edicto plura habet Arnobius, Optatus, & S. Auguſtinus, quoties agit de ſchiſmate
Donatiſtarum, occaſione traditionis ſacrorum librorum conflato: noſq. de eodem pluri-
bus inferius in Notationibus agimus. Tunc temporis in tanto Chriſtianarum ſcriptura-
rum naufragio factam eſſe lacrymabilem illam Actorum Martyrum iacturam, nulla eſt pe-
nes nos dubitatio; tuncq. ſublata illa nobiliſſima rerum geſtarum monumenta tanto labo-
re collecta, tot cognitoribus comprobata, ac tanto denique ſtudio cuſtodita: vixq. ex tam
immenſo naufragio perpaucas tabulas remanſiſſe putamus: tabulas, inquam; quoniam
haud integra atque perfecta & omnibus numeris abſoluta illa eſſe putamus, quæ titulo No-
tariorum Romanæ Eccleſiæ Acta Martyrum a quibuſdam edita habentur: eum ſi vel ad
exactam cenſuram rerum ac temporum eas adducas, vix perpauca reperias, quæ aliqua
ſaltem ex parte non arguantur erroris; vt perinde ſit aliqua ex his reperiri, quæ emenda-
tione non indigeant, vt poſt vindemiam eſſe ſolet racemus vnus vel alter, & ſicut (quod eſt
apud Iſaiam c. 7.) excuſſio oleæ duarum vel trium oliuarum in ſummitate rami, ſiue qua-
tuor vel quinque in cacuminibus eius. Perijſſe ea funditus, numquam dixerimus, ſed di-
minuta. Vnde Gregorius Turon. de glor. Mart. cap. 40. hæc ait: Multi quidem ſunt Marty-
res apud vrbem Romam, quorum hiſtoriæ paſſionum nobis integræ non ſunt delatæ. Hæc
ille: qui & inferius cap. 51. & 64. teſtatur iterum, Acta Gallicanorum Martyrum in Italia a
Gallis quæſita, & inuenta, miſſa eſſe in Gallias: vt ex his poſſis intelligere magnum olim
a noſtris adhibitum eſſe ſtudium in colligendis Actis ſanctorum Martyrum; & qui college-
runt aliarum prouinciarum Martyrum commentarios, ſuorum Acta minime præterijſſe.
Obijciet fortaſſe prudens lector: Quidnam cauſæ fuit, vt cum edicto Diocletiani Chriſtia-
norum libri damnati ſunt igni; ſacræ Scripturæ codices, vtriuſque Teſtamenti volumina re-
manſerint illibata: ea etenim integra atque ſincera, vt patres noſtri olim ante Diocletiani
tempora, poſſidemus. Ad hæc perfacilis eſt reſponſio, ſi vtriuſque Scripturæ diuerſa ratio
attendatur. Sacra enim volumina non tantum penes vnam vel alteram erant eccleſiam,
ſed præter quamplurima illa, quæ priuato vſui Epiſcoporum, presbyterorum, ceterorumq.
miniſtrorum, vel aliorum ex populo inſeruiebant, apud cunctas Orbis eccleſias ob neceſſi-
tatem ſacrarum functionum cuſtodiri ſolita, certum eſt. Eſſe enim conſueuerant in eccle-
ſia duo ſecretaria, a dextro ſiniſtroq. latere apſidis poſita, in quorum altero ſacra Eucha-
riſtia, in altero diuinæ Scripturæ ſacri codices aſſeruabantur. De vtriſque ſanctus Paulinus
epiſt. 12. ad Seuerum, cum de Nolana a ſe erecta baſilica agit, meminit his verſibus in fron-
tibus eorum affixis: aitq. in primis: In ſecretarijs vero duobus, quæ ſupra dixi, circa apſi-
dem eſſe, hi verſus indicant officia ſingulorum. A dextera apſidis:

Hic locus eſt veneranda penus qua conditur, & qua
Ponitur alma ſacri pompa miniſterij.

A ſiniſtra eiuſdem:

Si quem ſancta tenet meditanda in lege voluntas,
Hic poterit reſidens ſacris intendere libris.

Hæc de ſecretario ſacrorum librorum Paulinus; quorum voluminum ſicut erat frequentior
vſus, ita abſque dubio numerus multiplicior; atque ob id non mirum, ſi non omnes ſimul
diuinæ Scripturæ codices periere. Non ſic quidem de ceteris libris, licet Eccleſiaſticis, li-
cet perneceſſarijs: nam immenſam raritatem illorum fuiſſe conſtat. Exemplo ſit vulgatus
ille per Orbem liber Euſebij Cæſarienſis de temporibus, vnicus eo argumento conſcriptus,
quem Alipius vir eruditus Epiſcopus Tagaſtenſis in Africa non inuentum, a prædicto Pau-
lino apud Nolam commorante quæſiuit: qui cum non tantum apud ſe non haberet, ſed nec
nomen auctoris agnoſceret (appellat enim eum Euſebium Epiſcopum Conſtantinopolita-
num) Romæ quæſitum, ac tandem apud Domnionem inuentum, ad eum miſit, vt conſtat
ex epiſtola eiuſdem tunc ad Alipium ſcripta, apud Auguſtin. epiſt. 35. His itaque in exem-
plum de raritate aliorum librorum adductis, hæc inferimus: Si liber ad ſupputanda rerum
ſacrarum tempora, quæ in diuina Scriptura continentur, vnicus, atque adeo Eccleſiæ
perneceſſarius, eaq. de cauſa a S. Hieronymo Latinitate donatus, tanto labore quæſitus,
vix tandem repertus fuit: quid de ſcriptis alijs dicendum, quæ alicuius eccleſiæ viderentur
eſſe peculiaria, quæ nec vno vel paruo codice continebantur, ſed permultis, ijſdemq; præ-
grandibus, vt par eſt credere (Acta enim vnius tantum Martyris multas impleſſe chartas,
ſi accurate ſcripta eſſent, certiſſimum eſt) quorum nec facilis eſſet deſcribendi facultas,
vt videmus accidere in his quæ in archiuis ſumma diligentia aſſeruantur; itemq. impenſæ
nimiæ deterrerent, & labor immenſus auerteret? Quid ergo mirum, ſi talium perpauca quæ
erant exemplaria, tanto terræmotu orbis Chriſtiani fuerint obruta, vniuerſalíq. incendio

con-

concremata; ita vt ex buſto perpaucæ vix reliquiæ ſuperfuerint? At quis numerare ſufficiet aliorum Eccleſiaſticorum librorum funera; qui licet vbique gentium ſparſi (vt taceam de aliarum eccleſiarum peculiaribus Actis Martyrum) tamen eadem ſunt conflagratione conſumpti? Sed de his hactenus: iam cetera proſequamur.

CAP. XXIII.

De antiquo cultu ſanctorum Martyrum, vnde ſcribendi Martyrologium manauit occaſio.

SICVT olim Romæ Notarijs de conſcribendis ſanctorum Martyrum Actis, ita & in alijs eccleſijs, etiam tranſmarinis, alicui ex clero negotium fuiſſe videtur impoſitum, qui cuiuſque Martyris natalem diem (ſic enim appellare conſueuerant ex hac vita ad cælum tranſitum) conſcriberet, vt per ſingulos annos, eodem recurrente die, in eiuſdem ſancti Martyris memoriam Deo offerretur ſacrificium. Hoc ipſum eſt quod Tertullianus lib. de Corona militis ait: Pro natalitijs annua die facimus. Facere enim, idem eſſe penes antiquos, quod ſacrificare, opportuniori loco inferius, cum agimus de Pontificis voce, monſtramus. Porro illic agi a Tertulliano non de natalitijs more Gentilium, vt perperam interpretatur infelix Rhenanus, ſed de die quo ſancti Martyres victores in cælum a Deo recepti ſunt, conſule in eum locum pientiſſimi & eruditiſſimi viri Pamelij adnotationem. Habes de eodem priſtino vſu epiſtolam ſancti Cypriani ad presbyteros & diaconos eccleſiæ Carthaginenſis, eſt in edit. Pamel. 37. in qua hæc verba deſcripta habentur: Denique & dies eorum, quibus excedunt, adnotate; vt commemorationes eorum inter memorias Martyrum celebrare poſſimus: quamquam Tertullus fideliſſimus & deuotiſſimus frater noſter pro cetera ſolicitudine & cura ſua, quam fratribus in omni obſequio operationis impertit, qui nec illic circa curam corporum deeſt, ſcripſerit, & ſcribat, ac ſignificet mihi dies quibus in carcere beati fratres noſtri ad immortalitatem glorioſæ mortis exitu tranſeunt, & celebrantur a nobis hic oblationes & ſacrificia ob commemorationes eorum; quæ cito vobiſcum, Domino protegente, celebrabimus. Hæc Cyprianus; qui & ad clerum & plebem ſcribens epiſt. 34. ſic in eamdem ſententiam: Sacrificia pro eis ſemper (vt meminiſtis) offerimus, quoties Martyrum paſſiones & dies anniuerſaria commemoratione celebramus. Hæc ille. Quod porro ait, ſacrificia pro illis offerre: nemo putet pro peccatis illorum expiandis id fieri ſolitum, cum omnia mundentur in ſanguine: maioremq. (teſte ipſomet Domino) hac charitatem nemo habeat, vt animam ſuam ponat quis pro amicis ſuis. Si enim flenti mulieri peccatrici dimiſſa ſunt, ex ſententia Saluatoris, peccata multa, quoniam dilexit multum; quis dicere audeat, poſt imbrem ſanguinis; conſummato martyrio, adhuc ſupereſſe expiandas ſordes? Sed ſic accipiendum, ſacrificia pro eis offerre; ac ſi diceret, in eorum commemorationem illud facere, prout ea, quæ ponuntur inferius, verba declarant, & quæ ex dicta epiſt. 37. ex eodem auctore ſuperius recitauimus. Vnde S. Auguſtinus tractatu 84. in Ioannem hæc habet: Ideo quippe ad ipſam menſam non ſic eos commemoramus, quemadmodum alios qui in pace requieſcunt, vt etiam pro eis oremus; ſed magis vt orent ipſi pro nobis, & eorum veſtigijs inhæreamus. Hæc ibi. Et de verb. Apoſt. ſer. 17. cap. 1. in eamdem ſententiam ſic ait: Habet Eccleſiaſtica diſciplina (quod fideles norunt) cum Martyres eo loco recitantur ad altare Dei, ibi non pro ipſis oretur; pro ceteris autem commemoratis defunctis oratur. Iniuria eſt enim pro Martyre orare, cuius nos debemus orationibus commendari. Hæc Auguſtinus: ex quibus omnibus dilucidius intelligere potes, quid ſit offerre pro Martyre. Si hæc vberius cupis, conſule in citata loca Tertulliani ac Cypriani notationes Pamelij. Recitabantur poſt Apoſtolos nomina ſanctorum Martyrum, prout etiam docet ſacræ Miſſæ canon, qui habet: Communicantes & memoriam venerantes in primis, &c. Recitabantur ex ſcripto, ſecundum prærogatiuam ſtatus & meritorum, nec tantum nomina Martyrum, ſed & aliorum Sanctorum. Vnde & Auguſt. lib. de ſancta virginit. cap. 45. hæc ait: Perhibet Eccleſiaſtica auctoritas, in qua fidelibus notum eſt, quo loco Martyres, & quo loco defunctæ ſanctimoniales recitantur. Hæc ille. Ex prædicta igitur notatione dierum natalium ſanctorum Martyrum pro commemorationibus faciendis, Martyrologij conſcribendi prouenit occaſio: cum etenim frequens eſſet Martyrum numerus (decem enim illis, quas numerant, perſecutionibus in vnaquaque prouincia necatos fuiſſe quamplurimos, nemo poterit dubitare) atque in chartis Eccleſiæ ſingulorum nomina, & dies quibus martyrium conſummaſſent, notata haberentur: ex ijſdem Eccleſiaſticis monumentis pridie diei natalis (vt hodie fit in Martyrologio) annunciabantur nomina in eccleſia, quorum natalitia recenſenda eſſent die ſequenti, eorumdemq. vna cum ſacrificio foret commemoratio facienda. Eiuſmodi Eccleſiaſticas tabulas, quibus ſingulorum Martyrum natalitia conſcripta haberentur, a Tertulliano Faſtos fuiſſe appellatas, optime eruditeq. notat Pamel. in dicta epiſt. 37. Cypriani. Ille enim in libro de Coron. milit. hæc ait: Ha-

bes tuos cenſus, tuos Faſtos; nihil tibi cum gaudijs ſæculi, &c. Hæc Tertullianus idcirco, quod in dictis ſanctorum Martyrum natalitijs ſolebant Chriſtiani mutua inter ſe charitate gaudere, quando & conuiuium, quod Agapen dicebant, celebrare in ipſa Memoria, in eccleſia inquam Martyris, conſueuerant: licet, quod ad locum ſpectat, vſum illum Concilium Laodicenum can. 38. reſtrinxerit. Reperimus apud Gregorium Nazianzenum in carm. de vitæ differentijs eiuſmodi Agapas dici alio nomine Sacrum epulum natalitium. Idemq. in orat. in laud. Cypriani hæc de commemoratione Martyrum: Omnium quidem Martyrum memoria læta ſolemnitate colenda eſt. In eamdem ſententiam Theodoretus de Euang. verit. cognit. lib. 8. qui de Martyribus inſcribitur, in fine hæc ait: Illos (deos Gentium ſcilicet) caſſos gloria, vanosq. Deus reddidit, ſuis autem Martyribus honorem illorum dedit: pro Pandijs, Daſijſque, ac Dionyſijs, hoc eſt, Iouis, Liberiq. patris ſolemnitatibus, Petro, Paulo, Thomæ, Sergio, Marcello, Leontio, Antonino, Mauritio, alijsq. ſanctis Martyribus ſolemnitates populari epulo peraguntur: proq. illa veteri pompa, pro turpi obſcœnitate & impudentia, fiunt modeſtæ, caſtæ, ac temperantiæ plenæ feſtiuitates, non illæ quidem mero delibutæ, non commeſſationibus leues, non cachinnis ſolutæ, ſed diuinis canticis perſonantes, ſacris ſermonibus audiendis intentæ, quibus ad Deum preces non ſine ſanctis lacrymis & ſuſpirijs ſummittuntur. Hæc ille. Similiter Gregorius Nyſſenus in vita magni illius Gregorij cognomento Thaumaturgi, qui vixit temporibus Decij, hæc de populari lætitia in natalitijs Martyrum ab illo inſtituta: Deſcendit, Inquit, rurſus in vrbem, & omni circa regione vndique peragrata ac perluſtrata, additamentum & quaſi corollarium ſtudij ſui erga numen diuinum inſtituebat: apud omnes vbique populos ſanciens, vt nomine eorum qui pro fide certaſſent, dies feſti, atque ſolemnes conuentus celebrarentur: cumq. alius in alium locum corpora Martyrum diduxiſſent, per anniuerſarij circuli ambitum congregati lætabantur, in honorem Martyrum ferias agentes, &c. Et paulo inferius: Cum animaduertiſſet enim quod propter corporis voluptates ſimplex & imperitum vulgus in errore ſimulacrorum cultus permaneret, quo maxime id quod præcipuum eſt, interim in eis aſſequeretur; nempe vt vanis ſuperſtitionibus relictis, ad Deum conuerterentur: permiſit, vt in memoriam Sanctorum ſeſe exhilararent & oblectarent, atque in lætitiam effunderentur. Hæc Nyſſenus tranſlat. Sifan. Quæ cuncta voluimus recitaſſe ob exactam prædictæ Tertulliani ſententiæ explicationem, quod ſcilicet Chriſtiani ſuos haberent cenſus & Faſtos; nec eſſe videlicet, quod vana illorum gaudia inuiderent: per Faſtos nimirum intelligentis Eccleſiaſticas tabulas, in quibus Chriſtianorum ſolemnitates, ipſaq. natalitia Martyrum certis diebus notata haberentur, e quibus (vt diximus) Martyrologij conſcribendi profluxit origo. Hæc de his ſatis. At antiquitas veneranda, & ab Apoſtolis manans, ſemperq. ſeruata atque propagata traditio non tantum egit vt anniuerſaria celebritate ſanctorum Martyrum commemoratio ageretur, ſed etiam vt in ipſorum honorem Memoriæ paſſim erigerentur: eo quippe nomine a maioribus nominatæ ſunt eccleſiæ, quæ in honorem ſanctorum Martyrum Deo conſecrarentur, vt ſanctus Auguſtinus teſtatur de ciuitate Dei lib. 22. cap. 10. Qui quidem laudabilis vſus Apoſtolorum temporibus (vt dictum eſt) viſus eſt duxiſſe principium, ea nimirum occaſione, quod veneranda Martyrum corpora ſub altare recondi conſueuerint, ſecundum illud Ioannis Apocal. c. 6. (vt omnes, præſertim antiquiores, declarant interpretes) Vidi ſub altare Dei animas interfectorum propter verbum Dei, & propter teſtimonium quod habebant. Cumq. ipſa altaria ſepulchra eſſe Martyrum viderentur, ac ſubinde eadem præclara memoria Martyrum haberentur; quæ eadem ex cauſa ſuperædificarentur eccleſiæ, æque Martyrum Memoriæ dicebantur. Accidit inſuper, vt pium ardensq. Fidelium in Martyres ſtudium non ſatis eſſe putaret, ſi vnius vel alterius Martyris in vno tantum loco eſſet Memoria collocata, ſed plures optaret. Quamobrem factum eſt, vt non ſine reliquijs eiuſdem Martyris, in eius honorem altare erigere, & Memoriam ſuperſtruere liceret, id legibus Eccleſiaſticis prohibentibus, Concil. African. cap. 50. Quamobrem cum ex corpore Martyris ſumptæ reliquiæ in pluribus altaribus collocarentur; id effecerunt, vt plura vnius eiuſdemq. Martyris ſepulchra atque Memoriæ dicerentur, proq. numero altariũ, ſepulchrorum numerus augeretur. Sed ex his anſam calumniandi nacti ſunt Nouatores, vt ſicut ſtulte, ita & temere dicerent, Catholicos quibuſdam illuſiſſe præſtigijs, vt frequenter vnius Martyris corpus diuerſis in locis traderent ſitum eſſe: ignorantes, vel neſcire diſſimulantes, nos non dicere in diuerſis ſepulchris vnum idemq. integrum eſſe corpus, ſed in ſingulis (vt dictum eſt) ſepulchris vnius Martyris conſeruari reliquias, ac proinde eidem honorem eumdem impendi, ac ſi integrum eſſet corpus. Nam ſententia Gregorij Nazianzeni eſt in orat. 1. in Iulianum, eaſdem præſtare virtutes quaſlibet Martyris ſanguinis guttas & exigua paſſionis ſigna, quas integra corpora: ac proinde non eſſe indecens, vt vnius Martyris plura erecta appareant monumenta: cum alioqui (niſi lex Chriſtiana prohiberet) nec indecens videri poſſet, etiam ſine ipſorum reliquijs eiſdem excitari Memorias, vtpote teſtes eorum virtutis egregiæ, & beneficiorum eorumdem ope conſecutorum. Nam (ſi licet ad ſacra

profa-

profanum exemplum adducere) de multis Aeneæ & aliorum ſepulchris Dionyſius Halicarnaſſæus hanc ipſam affert rationem lib. r. hiſtor. Rom. ſic dicens: Quod ſi quem perplexum facit, quod Aeneæ ſepulchra monſtrentur in multis locis, nec poſſit niſi in vno eſſe conditus; cogitet hanc dubitationem eſſe vulgarem; & intelligat, quod quamuis vnicus locus capiat corpora talium, apud multos tamen monumenta eis facta ſnnt in gratiam acceptæ vtilitatis cuiuſpiam. Hæc ille. At de cura ſacrarum reliquiarum ſanctorum Martyrum agemus in fine huius de Martyrologio ſcriptionis.

CAP. V.

A quibus primum ſcripta ſint Martyrologia.

PRIMVS omnium qui ſcribendo Martyrologio operam dedit, ab omnibus prædicatur Euſebius Pamphili, Epiſcopus Cæſarienſis. Id etenim in primis teſtatum habetur in epiſtola quæ fertur nomine S. Hieronymi ad Heliodorum, de cuius fide inferius diſputabimus; id profitetur Beda in retract. in Act. Apoſt. cap. 1. Hoc ipſum etiam Vualfridus Strabo lib. de reb. Eccleſ. cap. 28. in fine. Id denique recentiores omnes, ac nouiſſime Molanus in libello quem ſcripſit de Martyrologijs, cap. 2. Poſt Euſebium, id ipſum præſtitiſſe S. Hieronymum, ijdem omnes affirmant; non quod ipſe auctor illius fuerit, ſed quod Martyrologium ab Euſebio Græce ſcriptum, a ſe tranſlatum Latinis tradiderit. id enim Beda vbi ſupra his verbis: Adſtipulatur, inquit, & liber Martyrologij, qui beati Hieronymi nomine ac præfatione attitulatur: quamuis idem Hieronymus illius libri non auctor, ſed interpres, Euſebius autem auctor extitiſſe narretur. Hæc Beda. Vualfridus item in eamdem ſententiam hæc ait: Hieronymus Martyrologium, ſecutus Euſebium Cæſarienſem, per anni circulum conſcripſit; ea occaſione ab Epiſcopis Chromatio & Heliodoro illud opus rogatus componere, quia Theodoſius religioſus Imperator in Concilio Epiſcoporum laudauit Gregorium Cordubenſem Epiſcopum, quod omni die Miſſas explicans, eorum Martyrum, quorum natalitia eſſent, nomina plurima commemoraret. Hactenus ille; nec aliunde, quam ex dictis epiſtolis, quæ in hanc diem editis Martyrologijs præfigi conſueuerunt, quas & nos (quo de rei veritate exactior certiorq. cognitio habeatur) ſuis titulis hic deſcribimus: ſunt autem huiuſmodi:

Epiſtola Chromatij & Heliodori Epiſcoporum ad beatum Hieronymum, de opere Martyrologij colligendo.

Domino ſancto Patri Hieronymo, Chromatius & Heliodorus Epiſcopi, in Domino ſalutem.

CVM religioſiſſimus Auguſtus Theodoſius Mediolani vrbem eſſet ingreſſus, vniuerſosq. Italiæ Epiſcopos ad ſe inuitaſſet; & ob cauſam aliquantulorum Epiſcoporum, qui ex Ariana fæce ſuas animas inquinaſſent, inquireret: contigit & noſtram paruitatem in eodem adeſſe Concilio. In quo, cum dicenda dicta eſſent, & definienda definita, cœpit Chriſtianiſſimus Princeps ſanctum Gregorium Cordubenſis eccleſiæ in eo præferre Antiſtitem, quod omni die, ſiue non ieiunans, matutinas; ſiue ieiunans, veſpertinas explicans Miſſas, eorum Martyrum, quorum natalitia eſſent, plurima nomina memoraret. Factumq. eſt, vt omnes ſtatueremus, ad tuam ſcribere charitatē, vt famoſiſſimos Feriales de archiuio ſancti Euſebij Cæſareæ Palæſtinæ Epiſcopi inquirens, Martyrum ad nos dirigas feſta; vt poſſimus hoc officium per tuam ſanctam induſtriam melius perfectiusq. ad honorem Dei Martyribus exhibere. Hactenus illi.

Sequitur Hieronymi nomine epiſtola huiuſmodi inſcriptionis titulo conſignata:

Beati Hieronymi ſuper eo ipſo ad eoſdem reſponſio.

Chromatio & Heliodoro ſanctis Epiſcopis, Hieronymus presbyter.

CONSTAT Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum omni die Martyrum ſuorum triumphos excipere, quorum paſſiones a ſancto Euſebio Cæſarienſi Epiſcopo ſcriptas reperimus. Nam Conſtantinus Auguſtus, cum Cæſaream fuiſſet ingreſſus, & diceret memorato Antiſtiti, vt peteret aliqua beneficia Cæſarienſi eccleſiæ profutura: legitur, reſpondiſſe Euſebium: Opibus ſuis eccleſiam ditatam, nulla petendi beneficia neceſſitate compelli: ſibi tamen deſiderium immobile extitiſſe, vt quicquid in Republica Romana geſtum ſit erga Sanctos Dei, Iudices Iudicibus ſuccedentes in vniuerſo orbe Romano, ſolicita perſcrutatione, monumenta publica diſcutiendo, perquirerent; & qui Martyrum, a quo Iudice, in qua prouincia vel ciuitate, qua die, quave perſe-

uerantia, paſsionis ſuæ obtinuerunt palmam, de ipſis archiuijs ſublata, ipſi Euſebio, regio iuſſu, dirigerent. Vnde factum eſt, vt idoneus relator exiſtens, & Eccleſiaſticam hiſtoriam texeret, & omnium pene Martyrum prouinciarum omnium Romanarum trophæa diligens hiſtoriographus declararet; quatenus omni die ſacrificium Deo offerentes, eorum nomina meminiſſent: ſtudentes, qui die ipſo, quo ſacrificium offerretur, victores diaboli extitiſſent, & martyrij ſui triumpho pollentes atque ouantes ad Regem ſuum perueniſſent Chriſtum. Hac de cauſa ſingulorum menſium, ſingulorumq. dierum feſta conſcripſimus, vt iubere dignabamini, perennem noſtræ paruitatis memoriam fore credentes, cum diebus omnibus per tot annorum ſpatia ſancta Sanctorum nomina fuerint feſtiue celebrata. Et quoniam per ſingulos dies, diuerſarum prouinciarum, diuerſarumq. vrbium pluſquam octingentorum & nongentorum Martyrum ſunt nomina nominata: vt nullus dies ſit, qui non intra quingentorum numerum reperiri poſſit adſcriptus, excepto die Kalendarum Ianuariarum: conſiderans inter innumerabiles turbas, lectoris animum intra vnum menſem poſſe laſſeſcere: ne id eueniat, breuiter & ſuccincte eorum qui ſunt in ampliſſima feſtiuitate in ſuis locis tantum præ omnibus memoratus ſum; vt amputato faſtidio, vnus de omnibus ſufficiat libellus adſcriptus. Sane in prima parte libelli, omnium beatorum Apoſtolorum feſta conſcripſimus, vt dies varij non videantur diuidere, quos vna dignitas Apoſtolatus in cæleſti gloria fecit eſſe ſublimes.

Hucuſque epiſtola Hieronymi nomine ſcripta: cui quidem primo aſpectu adſtipulari videtur & Caſſiodorus, omnibus prædictis auctoribus antiquior; in libro enim de Inſtitut. diuinarum lect. cap. 32. hæc ait: Et ideo futuræ beatitudinis mores, vitas Patrum, confeſſiones Fidelium, paſſiones Martyrum legite conſtanter, quas inter alia in epiſtola ſancti Hieronymi ad Chromatium & Heliodorum deſtinata proculdubio reperitis, qui per totum orbem terrarum floruere: vt ſancta imitatio vos prouocans, ad cæleſtia regna perducat. Hæc ille. Ioannes Molanus, vir quidem pius & eruditus, in ſua tractatione quam ſcripſit de Martyrologijs, quamq. auctam poſuit in appendice ſui Vſuardi ſecundo editi; ſicut prædictas nuper recitatas epiſtolas non eſſe memoratorum Antiſtitum, nec Hieronymi putat, ſed illorum nomine eſſe ſuppoſitas; ita nec Caſſiodorum de prædicta Hieronymi nomine ſcripta epiſtola exiſtimat intellexiſſe. Certe quidem Molani ſententiæ haud inuitus adſtipulor: ſed quoniam prædictæ epiſtolæ iam antiquitus videntur receptæ, ac pene temporum diuturnitate præſcriptæ, habentq. grauem aſſertorem Vualfridum Strabonem, quem ante annos octingentos claruiſſe conſtat, cuius de prædictis epiſtolis graue teſtimonium recitauimus: non perfunctorie tanta res tractanda videtur, ſed de illarum fide accuratius agendum, ac ſolicitius perſcrutandum; ipſasq. ad lapidem Lydium, ad ipſam, inquam, rerum ac temporum exactam hiſtoricam rationem afferre atque conferre, operæpretium fuerit: vt quid verum, quidve adulterinum ſit, perfacile dignoſci queat. Agemus ergo de ſingulis, ac inprimis, quidnam qualeve fuerit Euſebij, quod dicunt, Martyrologium; ſimulq. tractabimus de Hieronymi verſione, ac denique de fide prædictarum epiſtolarum.

CAP. VI.

De Euſebij libro de Martyribus, ac verſione Hieronymi.

ERRARE omnino certum eſt, qui exiſtimarunt Euſebij librum de Martyribus non alium fuiſſe, quam compendioſam omnium ſanctorum Martyrum collectionem, ea breuitate contextam, qua Martyrologia noſcuntur eſſe conſcripta; hacq. de cauſa illum ab eo ſcriptum librum de Martyribus, eſſe a pluribus Martyrologium appellatum. Sed quam mendaciter hæc dicantur, non aliunde, nec ab alio, quam ab ipſomet libri auctore Euſebio teſtimonium petamus. Ipſe enim in ſuis Hiſtoriarum libris de eo frequentius meminit, & qualis fuerit, non obſcure deſcribit. Ac primum quidem lib. 4. cap. 14. cum agit de Pionio martyre perilluſtri, hæc ait: Qualem denique & quam inſignem mortem, præter alias omnes res ab eo tanta cum admiratione geſtas, eos quibus libitum eſt cognoſcere, ad libellum a nobis de veterum ſanctorũ martyrijs in vnum redactis editum, qui quidem omnia facta illius pleniſſime complectitur, amandamus. Idem lib. 5. cap. 1. de eodem commentario agit his verbis: Tota illa epiſtola, ſcilicet Lugdunenſis Eccleſiæ, quæ accuratiſſimam iſtarum rerum explanationem complectitur, in libro de Martyribus a nobis compoſito, qui non ſolum veram rerum geſtarum narrationem, ſed etiam illuſtria virtutũ exempla, ad vitam pie degendam accõmodata, continet, poſita eſt: tamen quæcumque ad hoc inſtitutum ſpectare videantur, ea in præſentia ex eodem repetens, in hunc hiſtoriæ noſtræ locum colligabo. Et inferius eodem lib. cap. 4. in hunc modum: Perfacile (inquit) ſi cui viſum fuerit, licet iſta pleniſſime cognoſcere: modo illam epiſtolam, quam in libro noſtro de Martyribus (vt dictum eſt) poſuimus, accurate voluerit euoluere. Hæc ille. Ex quibus plane colligitur, tantum abeſſe, vt ille Euſebij liber de Martyribus fuerit ex Actis Martyrũ in compendiũ redacta narratio; vt potius, reſpectu prolixitatis eius, ipſi eiuſdem auctoris Hiſtoriarũ libri videantur fuiſſe in his

quæ

quæ ad Martyres ſpectant, illius epitome. Sed audiamus cetera, quibus eadem certiora redduntur. Idem Euſebius eodem lib. 5. cap. 20. cum agit de Apollonio ſenatore martyre, hæc habet ad calcem: Iſtius vero coram Iudice verba, & reſponſa quæ ad Perennij Iudicis rogata dabat, & orationem apologeticam apud Senatum habitam, ſi cui libitũ fuerit accurate cognoſcere, ex libro noſtro, quem de veteribus Martyribus compoſuimus, manifeſto intelliget: Hactenus de eo libro Euſebius. Quantum ergo putandum eſt illud fuiſſe volumen, quod non tantum ipſa Acta Martyrum, rogata, & reſponſa, ac cetera ad eorum martyrium ſpectantia continebat; ſed etiam ipſorum apologias, etſi non aliorum, certe Apollonij, deſcriptas habebat? De Apollonio verba faciens S. Hieron. lib. de Script. Eccleſiaſt. hæc ait: Impetrato vt rationem fidei ſuæ redderet, inſigne volumen compoſuit, quod in Senatu legit, &c. Ex his itaque plus ſatis conſpicuo poteſt intelligi, qualis quantusve fuerit Euſebij de Martyribus liber. Quibus quidem in primis erroris redarguuntur, qui putarunt illum non aliud fuiſſe, quam breue Martyrologium, idemq; a ſancto Hieronymo in Latinum conuerſum, Latinis eccleſijs legendũ traditum. Rurſum ex ipſis impoſtura detegitur eius epiſtolæ, quæ Hieronymi nomine ſcripta, ſuperius eſt recitata, qua dicitur Euſebius opera Conſtantini Imperatoris collegiſſe totius Chriſtiani orbis Martyres, eoq. libro illorum certamina conſcripſiſſe. Quonam pacto, quæſo, vnus liber, volumen vnum, tot Martyrum Acta continere valuiſſet, ad quorum tantum nomina recenſenda vix ſufficere potuiſſet? Equidem, ſi tam prolixe, vt fecit in alijs, totius Eccleſiæ Catholicæ ab ipſo ſcribendæ fuiſſent res geſtæ ſanctorum Martyrum, non vnus liber, non centum (audacter dicam) non denique mille fuiſſent ſatis: immo vſurpare liceat & illam Euangelicã hyperbolen, nec ipſum mundum capere potuiſſe eos, qui de ea re ſcribendi fuiſſent, libros. Quod autem ad Hieronymum ſpectat, nequaquam cum illis dixerimus, ipſum in Latinum tranſtuliſſe librum illum Euſebij de Martyribus. Qui enim fieri potuit, vt vna epiſtola, quam de ea re conſcripſiſſe teſtatur Caſſiodorus, prægrande volumen comprehendere potuiſſet? quin potius exiſtimandum eſt, Hieronymum breui ſumma librum illum Euſebij in compendium redegiſſe, ipſumq. opus poſtea Martyrologium eſſe dictum, ac Hieronymi nomine nuncupatum. Hæc autem etſi ſatis eſſe videantur ad prædictarum literarum impoſturam arguendam; tamen quo nullus remaneat dubitandi locus, & cuncta ſint toto cælo lucis veritate perſpicua, age, de rebus ſingulis in eis contentis paulo fuſius diſſeramus.

CAP. VIII.

De fide epiſtolarum, quæ Chromatij, Heliodori, & Hieronymi nomine inſcriptæ ſunt.

QVOD pertinet ad epiſtolam Chromatij & Heliodori Epiſcoporum nomine ad Hieronymum ſcriptam; in primis ex eiuſdem inſcriptione impoſturam facile deteges, ſi illorum temporũ loquendi generis habueris rationem: dum in ea prædicti Epiſcopi, immo ipſa Synodus (Synodi enim, quam prætexunt, nomine ſcribere profitentur) ipſum Hieronymum presbyterum appellant Patrem; cuius quidem nomenclaturæ nullum prorſus penes illorum temporum ſcriptores exemplum inuenies, vt in inſcriptione litterarum, Epiſcopi, vel ipſa Synodus presbyterum cuiuſuis meriti dicant Patrem, cum alioqui ſe amplisſimarũ ſedium Epiſcopos & Patriarchas nonniſi fratres conſueuerint appellare. Habetur mentio in eadem epiſtola de quodã Concilio ex totius Italiæ Epiſcopis Mediolani Theodoſio Imp. præſente coacto. Verum iſtud commentum eſſe, non dubites: qui enim fieri potuit, vt tam celebris Synodus ſic e ſcriptorum monumentis exciderit, ſic ſilentio fuerit obuoluta, vt nullus illorum temporum ſcriptorum, quorum ſane haud exiguus fuit numerus, nec nomine tenus eius meminerit? Sed hæc manifeſtiora reddentur, ſi lucubrationum Hieronymi temporis exacta ratio habeatur. Quando, rogo, volunt illam Synodum coram Theodoſio Mediolani congregatam? num cum primum, aduerſus Maximum tyrannũ pugnaturus, Conſtantinopoli anno decimo ſui Imperij in Italiam venit? certe id dici nõ poſſe, quæ S. Hieronymus ſcribit, vehementer repugnant: dum enim in libro de Scriptoribus Eccleſiaſticis, ad calcem, cunctas quas hactenus vſque ad annum decimumquartum eiuſdẽ Theodoſij Imp. elaboraſſet lucubrationes recenſet, nec verbum quidem de conſcripto, vel a ſe tranſlato libro illo de Martyribus habet, quem ſtatim poſt illam Synodum ſcriptum eſſe, illæ ipſæ recitatæ epiſtolæ indicant; ex quibus ſatis apparet, dictam Synodum commentitiã ad primum Theodoſij Mediolanum aduentum non poſſe referri. Quod ſi ad ſecundum aduentum eius (bis tantum poſt adeptum Imperium in Italiam veniſſe, certum eſt) quando iterum ad expugnandum Eugenium tyrannũ ex Oriente in Italiam deſcendit, eamdem Synodum Mediolani celebratam eſſe dixerint; certe ratio temporum contradicit. Deſcendit Theodoſius in Italiam cum exercitu anno decimoſexto, eodemq. vltimo ſui Imperij; decernensq. cum Eugenio, ſexta die Septembris illum obtinuit, inde Mediolanũ ſe contulit;

quæ autem tunc ab eo illic ſunt facta vſque ad diem xvij. Ianuarij, qua ex hac vita migrauit, Ambroſius ea oratione quam habuit in eius funere, & alij illorum temporum ſcriptores exacte deſcribunt: adeo vt nullum eiuſmodi cogendi Concilij reliquum fuiſſe tempus appareat. Ex his itaque totum illud commentum de litteris ex prædicta Synodo datis, alijsq. rebus quæ iiſdem continentur epiſtolis, plane clara luce detegitur: vt quod in illis habetur de Gregorio Epiſcopo Cordubenſi matutinas ac veſpertinas Miſſas agente: Auguſtinus etenim, qui iiſdem temporibus vixit, id tantum quinta feria maioris hebdomadæ in Cœna Domini in Eccleſia Catholica fieri conſueuiſſe, teſtari videtur, ſcribens ad Ianuarium epiſt. 118. c. 5. Licet ſciamus olim temporibus Cypriani, matutinum ac veſpertinum ſacrificium in Africa offerri, in vſu fuiſſe, vt idem Cypr. teſtatur ad Cæciliũ ſcribens epiſt. 63. edit. Pam. quem morem apud Aegyptios tantum perſeueraſſe, auctor eſt Sozom. hiſt. lib. 7. c. 19. Quamuis etiam ſciamus in Concilio Agathenſi ſecundum recentiorum lectionem haberi mentionẽ de Miſſis matutinis & veſpertinis, & ex eo c. 13. diſt. 15. Sed in hæc non obnitimur, cum ſciamus Eccleſiaſticorum rituum diuerſam fuiſſe diuerſarum eccleſiarum conſuetudinem. Deprehenditur & in eo de Gregorio impoſtura, dum dicitur, ipſum etiam ieiunij tempore celebraſſe natalitia Martyrũ: diuerſam quippe ab his fuiſſe Eccleſiæ conſuetudinem, teſtantur antiqui canones, vt Concil. Laodic. c. 51. apud Mart. collect. c. 48. & 33. q. 1. Non licet in quadrag. Quod inſuper tam in dicta Epiſcoporum epiſtola, quam in ea quæ ad eoſdẽ Hieronymi nomine reddita habetur, Euſebius Epiſcopus Cæſareæ ſanctitatis elogio commendatur, pro monſtro quidem habetur. Etenim etſi olim ſanctitatis titulus communior eſſe videretur, vt non ſolum (vt hodie) illis tribueretur Chriſtianis, qui vita functi in cælo regnant cum Chriſto, ſed & quibuſcumque laudabilioris vitæ fidelibus: datum tamen aliquando homini hæretico, nemo dicere iure poterit. At vero quibus titulis idem Hieronymus Euſebium ipſum nominare conſueuerit, ab ipſo audiamus: qui ad Pammachium ſcribens epiſt. 65. hæc de eo: Impietatis Arij apertiſſimus propugnator eſt, &c. In fine etiam plura habet in eamdem ſententiam. In Apologia aduerſus Ruffin. lib. 1. hæc de eodem: Euſebius Epiſcopus Cæſarienſis, Arianæ quondam ſignifer factionis. Et lib. 2. eumdem principem Arianorum appellat. Idem ad Cteſiphontem agens de ſcriptis ipſius: Eum (inquit) fuiſſe Arianum, nemo eſt qui neſciat. Et ad Mineriũ epiſt. 152. ipſum erraſſe in dogmatum veritate, aperte teſtatur. Ecce tibi quibus titulis, & quam diuerſis a præconio ſanctitatis Euſebius a Hieronymo nuncupetur: vt ex his ſaltẽ liquido cognoſcas, alium longe diuerſum a Hieronymo fuiſſe epiſtolæ illius auctorem: quem (etſi aliud non eſſet, ac cetera de eodem conſentirent) ab eo eſſe longe diuerſum, ex dicendi ſtylo, non eſt qui eam epiſtolam legens, faciliime non cognoſcat. Hæc de verbis. Quod ſi res ipſas in ea conſcriptas diſquiras, magis magisq. impoſturam intelliges. Si enim vera ſunt, quæ inter Conſtantinum Auguſtum & Euſebiũ acta idem auctor enarrat; quæ tanta modeſtia in Euſebio, qui ſuarum laudum egregius prædicator ſemper eſt viſus, vt illa ſilentio præterierit, cum eadem ſæpius repetendi, quoties agit de libro a ſe de Martyribus ſcripto, opportuna ſe daret occaſio? Conſueuit enim ipſe res a ſe cũ Conſtantino geſtas narrare, extollere, eaſdemq. ſæpius inculcare, vt de vita Conſtantini lib. 2. c. 44. & 45. lib. 3. c. 57. 58. 59. & 60. & lib. 4. c. 33. 34. & 35. Quod demum auctor (quiſquis ille fuerit) in eadem epiſt. excipit de Kal. Ian. quaſi ea die nullus paſſus ſit Martyr: quam mendax ac friuola ea ſit de Kalendis exceptio, conſule quæ inferius notantur die 1. Ian. B. Hæc iam ſatis (etſi alia quoque ſupereſſent) ad coarguendam prædictarum epiſtolarum falſitatem ſufficere exiſtimamus.

CAP. VIII.

De antiquo Martyrologio Romano ſæpius aucto.

PVTARVNT nonnulli (vt vidimus) primum omnium Martyrologij ſcriptorem Euſebium fuiſſe: quem quidem nec Martyrologium ſcripſiſſe, ex eiuſdem auctoris ſæpe iterata atque teſtata ſententia ſuperius demõſtrauimus: ab ipſo enim Acta ſanctorum Martyrum copioſiſſime fuiſſe conſcripta, & non compendioſam de illis narrationem, vt communi loquendi vſu Martyrologium dici poſſit, ſatis eſt ſuperius declaratum. Quod ſi ob id tantum, quod ſcripſerit res geſtas Martyrum, Martyrologij auctor dicendus eſt: cur non potius eadem ex cauſa in eo genere S. R. E. Protonotarijs primæ ſunt deferendæ, iidemq. dicendi, conſcribendi Martyrologij primi auctores? ipſi enim (vt in noſtræ narrationis exordio dictum eſt) initio naſcentis Eccleſiæ ſub Clemente Romano Pontifice id locupletius ac diligentius præſtiterunt: quorum etſi exciderint commentarij; nomina ſaltem Martyrum, quæ in Romano Martyrologio hactenus recenſita reperiuntur, integra remanſiſſe, nemo negarit. Vnde merito iureq. dicere poſſimus, non a Hieronymo, non ab Euſebio, ſed ab ipſis S.R.E. Protonotarijs, iam inde a temporibus S. Clementis Papæ, Romanum Martyrologium

originem ducere, & initiū auſpicari: quod diuerſis temporibus (vt auctus eſt ſubinde Martyrum atque aliorum ſanctorum numerus) incrementum accepit; ac in primis ex ſcriptione illa Hieronymi, quam Caſſiodorus vbi ſupra cap.32. appellat epiſtolam: perbreuem certe fuiſſe libellum, Vſuardus in ſui Martyrologij præfatione teſtatur: putamus etenim, etſi non antea, tunc ſaltem Orientalis Eccleſiæ Martyres eidem acceſſiſſe: quos enim ex Euſebio Martyres Hieronymus ſummatim collegit, maiori ex parte fuiſſe Orientalis Eccleſiæ, facile poteſt intelligi. Quidnam vero, qualeve fuerit Martyrologium Romanum ſic auctum, S. Gregorius Papa ſcribens ad Eulogium Epiſcopum Alexandrinum epiſt. 29. lib. 7. Ind. 1. exactam in hæc verba reddidit rationem: Nos (inquit) pene omnium Martyrum, diſtinctis per dies ſingulos paſſionibus, collecta in vno codice nomina habemus, atque quotidianis diebus in eorum veneratione Miſſarum ſolemnia agimus. non tamen eodem volumine quis qualiter ſit paſſus, indicatur; ſed tantum locus & dies paſſionis ponitur. Vnde fit, vt multi ex diuerſis terris atque prouincijs per dies (vt prædixi) ſingulos cognoſcantur martyrio coronati. Sed hæc habere vos beatiſſimos, credimus. Hactenus Gregorius; qui dum ait, ſe exiſtimare eamdem collectionem Martyrum, quam nos Martyrologium dicimus, æque ac Romæ reperiri apud Eulogium Epiſcopum Alexandrinum, & alios collegas, ſatis inſinuare videtur, fuiſſe in vniuerſali Eccleſia hac etiam ex parte declaratam communionem ſanctorum, vt quos Romana coleret, eoſdem & ceteræ longe poſitæ venerarentur Eccleſiæ. Hoc ipſum ſimplex abſque alio additamento Romanum Martyrologium, idemq. perbreue, in quo tantum nomina Martyrum, locus, ac dies paſſionis poſiti haberentur, eſt illud ipſum cuius meminit Ado in ſui Martyrologij præfatione his verbis: Huic operi vt dies Martyrum veriſſime notarentur, qui confuſi in Kalendarijs ſatis inueniri ſolent, adiuuit nos venerabile & perantiquum Martyrologium ab vrbe Aquileia cuidam ſancto Epiſcopo a Pontifice Romano directum, & mihi poſtmodum a quodam religioſo fratre aliquot diebus præſtitum: quod ego diligenti cura tranſcriptum, poſitus apud Rauennam, in capite huius operis ponendum putaui. Hæc Ado. Porro in omnibus quæ viderim Martyrologijs Adonis impreſſis, illud ipſum Roma acceptum deſideratur. Egregiam certe, ac viris eruditis dignam optatamq. nauaſſet operam Moſander, ſi eiuſmodi illuſtre vetuſtatis monumentum, quod in ſuo manuſcripto Adone haberi teſtatur, vna cū ipſo Martyrologio Adonis, quod poſt Surium ad ſeptimum tomum Vitarum Sanctorum adiecit, edidiſſet. Ceterum poſt hæc Romani Martyrologij diuerſa eſſe cœperunt exemplaria: quorum alia abſque additamento, in eadem, qua ſunt ſcripta, ſimplicitate remanſerunt; alia autem alias ac diuerſas in dies acceſſiones acceperunt; ac in primis, vt non tantum (quod habet Gregorius) ipſa nomina Martyrum, diem, locaq. paſſionum contineret; ſed (quod deſiderari videbatur) quid quis ſit paſſus, ſæpe perbreuiter narraretur. auctumq. inſuper eſt ſanctorum numero, alijs ſuperadditis Martyribus & Confeſſoribus, cum diuerſarum eccleſiarum particulares Martyres, quorum annua celebritate natalitia agerentur, Martyrologio illi antiquo coniungerentur. Cum autem non æque omnes ab omnibus adderentur eccleſijs (de omnibus enim omnium eccleſiarum Martyribus ſimul agere, viſum eſt nimis prolixum atque laborioſum) inde accidit, vt quot eſſent eccleſiæ, totidem fere haberentur Romani Martyrologij exemplaria, eademq. inter ſe diuerſa. Nam (quod ſatis ſit in exemplum adduxiſſe) eccleſia Principis Apoſtolorum in Vaticano, diuerſo a ceteris Vrbis eccleſijs, prædicta ex cauſa, vtebatur Martyrologio, quod manuſcriptum in eiuſdem eccleſiæ bibliotheca hactenus aſſeruatur. Verum cum non tantum eſſent inter ſe diuerſa, ſed mirum in modum deprauata: optime conſultum eſt, vt ſicut Catholicæ fidei vnitate omnes eccleſiæ vnum corpus ſunt in Chriſto ſub vno viſibili capite coagmentatæ; ita etiam vno eodemq. emendato, ex alijſq. aucto vtentes Martyrologio, eadem communione ſanctorum, vno eodemq. ritu, atque vno ſpiritu pariter omnes in ſanctis ſuis Deū collaudarent. Scimus in eo reſtituendo piorum ac eruditorum virorum ſudaſſe ingenia; ſummaq. adhibita diligentia, antiquorum multiplicium exemplarium collatione, qui irrepſiſſent errores, ac menda eſſe emaculata atque purgata: ita tamen, vt ab illo antiquo ſimplici ac minus affectato dicendi genere, quantum licuit, recedere non placuerit. Tantum enim venerandæ antiquitati noueris eſſe tributum, vt non verba, ſed errores diſplicuiſſe cognoſcas. Habentur in eo ex omnibus Chriſtiani orbis prouincijs collecti Martyres. Ipſa etenim Romana Eccleſia, quæ Apoſtolica auctoritate ceteris præeſt, & materna charitate fideles omnes ſuos filios eſſe nouit, non tantum Romæ paſſos Martyres cenſuit eſſe ſuos, ſed omnes vbique gentium ſe cum dolore peperiſſe congaudens materno fouet amplexu; & quos ſcit coronis triumphalibus auctos, in cæleſti gloria collocatos, debito religionis obſequio veneratur. Verum non datur ſingillatim ſingulorum nomina recenſere: tum quod (vt ait S. Gregorius homil. 27. in Euang.) ipſi ſancti Martyres Deo numerabiles, nobis ſuper arenam multiplicati ſint; quia quot ſint, a nobis comprehendi non poſſunt: nouit enim eos tantum ille, qui (vt habet Pſal. 146.) numerat multitudinem ſtellarum, & omnibus eis nomina vocat. tum etiam quod ex inſtituto antiqui ritus Eccleſiæ, breuitati eſſet conſulendum. Nec eſt præterea, quod quis mi-

retur, ſi in eodem ipſo de quo agimus Romano Martyrologio, clariſſimos illos Martyres videat prætermiſſos, quos noſtro ſæculo, ob tuendam propagandamq. Catholicam fidem, pœnas atrociſſimas, ſi qui alij olim Martyres, in Anglia potiſſimum atque in Gallijs ab hæreticis paſſos, & in cælum (vt par eſt credere) inter alios Martyres æquali ſcimus triumphi gloria cooptatos: nec inſuper illos inueniat recenſitos, qui velut tonitrui filij, in ſimilitudinem fulguris coruſcantis nouo Orbi Euangelico lumine illuxerunt, ac fidei cauſa martyrium ſubiere. Non enim (vt apparet) fuit in præſens Romanæ Eccleſiæ inſtitutum, nouum conſcribere Martyrologium, ſed vetus (vt diximus) ex veteribus exemplaribus reſtituere. De quo etiam illud neceſſario lectorem monendum putamus, Romani Martyrologij triplicem hactenus in Vrbe eſſe factam editionem, eiusq. primam & ſecundam eſſe mendoſam, nec ſatis dignam, quæ iterum prælo tradatur: quod cuius culpa acciderit, libentius ſilentio præterimus. Tertia editio purior eſt atque ſincerior, facta anno Domini milleſimo quingenteſimo octogeſimoquarto: illi enim tantum, vt legitimæ atque germanæ, acceſſerunt litteræ Apoſtolicæ, datæ die decimaquarta Ianuarij, eodem anno: cui etſi ex noſtris Notationibus leuis certe aliqua acceſſit emendatio, vel ſi quid additum reperitur (quod quidem perraro factum inuenies) id nos eius, cuius ſumma eſt in Eccleſia auctoritas, conſtanti voluntate feciſſe, lector intelligat.

CAP. IX.

De ceteris antiquis Martyrologijs.

ETſi hac in re noſtrum præcipuum inſtitutum ſit de Romano dumtaxat Martyrologio agere: tamen ab eo alienum non putamus, ſi ſummatim & reliquorum meminerimus; cum præſertim eadem omnia ab ipſo ducant originem, ab eoque, veluti e fonte riui, dimanent. Habet, ſi quis plura quærat, eius argumenti luculentam piamq. valde ac eruditam lucubrationem R. D. Ioannis Molani Theologi Louanienſis, quam in ſecunda ſui Vſuardi editione poſuit, Appendicis de Martyrologijs titulo prænotatam; de qua illud, quod dignum admiratione videtur, lectorem commonendum putamus: Cur nempe ille de cunctis Martyrologijs eruditam inſtituens tractationem, de Romano tamen Martyrologio agere prætermiſerit? Id quidem non iniuria, vel (quod procul abeſt a viro pientiſſimo) dolo malo factum noueris: ſed quod exiſtimarit Romanam Eccleſiam non alio quam Vſuardi vti Martyrologio: id enim ipſe teſtatur eodem libello cap. 4. ſicq. agens de Martyrologio Vſuardi, ea ratione & Romano ſatisfactum putauit: credidit enim nullum aliud reperiri Romanum Martyrologium ab eo, quod typis excuſum Venetijs, ſcriptum, emendatum, editumq. habetur, auctore Alexandro de Peregrinis presbytero Brixienſi. Præterierunt enim Molanum quamplurima antiqua manuſcripta Romani Martyrologij exemplaria; ex quibus, quodnam, qualeve eſſet germanum ipſum Romanum Martyrologium, intelligere certius potuiſſet. Tolerabilis quidem & venia dignus error; cum ipſe tam longe poſitus ea neſciuerit, quæ illi qui Romæ agunt, vix magno labore, peruigili diligentia, & ſumma ſunt induſtria conſecuti. Gauiſus vero non mediocriter fui, cum nuper opportune admodum, accincto iam ad ſecundam editionem typographo, coniecturam ſuſpicionemq. hanc meam ex litteris R. D. Henrici Grauij Theologi Louanienſis minime vanam aut inanem fuiſſe cognoui. Scribit is enim ad me, R. D. Molanum, accepto iam recens edito Romano Martyrologio, notationes mox ſuas, quas in Vſuardum iampridem ſcripſerat, probe recognitas auctasque eidem Martyrologio attemperaſſe atque accommodaſſe, ſed eo præmatura morte ſubtracto, minus facere licuiſſe. Quæ proinde mihi cauſa fuit, vt apud prædictum D. Grauium per litteras agere cœperim, vt eruditiſſimi viri monumentum edere non prætermitteret: ita enim futurum, vt duorum vel trium concurrente teſtimonio, veritati poſſet firmius eſſe conſultum. Equidem tanti viri, de Eccleſia Dei & veritate Catholica optime meriti, nec breuem ſchedulam deperire æquanimiter patior: cui (dicam ingenue) iſtæc omnia hac ex parte accepta fero, quod in denſiſſimam ſiluam primus ipſe ingreſſus, mihi alijsq. aditum patefecit: quo etiam nomine cum ego, tum eruditi omnes plurimum ei debere, lubenter agnoſcimus & confitemur. Id hoc loco inſerere viſum fuit, partim boni viri memoriæ cauſa, partim ne quis eius conſilij ignarus, ſecus quam ſe res habeat, factum eius accipere aut interpretari fortaſſe poſſit. Verum ea de re hactenus: iam ad inſtitutum redeamus. Poſt Martyrologium Romanum, quod æque & Hieronymi nomine olim editum reperimus, illud Bedæ primo loco ponitur, de quo auctor Catalogi Scriptorum eius, qui habetur excuſus poſt præfationem eiuſdem Bedæ lib. de temp. hæc ait: Martyrologium ſcripſit de natalitijs Sanctorum diebus, in quo omnes quos inuenire potuit, non ſolum qua die, verum quo genere certaminis, vel ſub quo Iudice vixerint, diligenter adnotare ſtuduit. Hæc ibi. Mea quidem ſententia nihil aliud Beda feciſſe videtur, niſi quod Romanum Mar-

tyrologium, cuius (vt vidimus) S. Gregorius meminit, in Angliam per Auguſtinum vel ſucceſſores allatum, aliqnibus additionibus auxit; quas aliquanto prolixiores fuiſſe, argumento ſunt ea quæ ex eodem recitat Amalarius de Offic. Eccleſiaſt. lib.1. cap.24. & de Ord. Antiph. cap.28. aliquot tamen dies nominibus Martyrum vacuos reliquiſſe (cauſa autem ignoratur) eosq. Flori additamentis ſuppletos, Ado in ſui Martyrologij præfatione teſtatur. Meminit einſdem Flori Vſnardus, necnon & Sigebert. de viris illuſt. cap. 94. Fuit monachus ordinis S. Benedicti in monaſterio S. Trudonis Leodienſis diœceſis, vt teſtatur Trithem. de viris illuſt. ord. S. Bened. cap. 44. Poſt Bedam ac Florum, poſt annos circiter ſeptuaginta, temporibus Caroli Magni, Vſuardus & ipſe monachus ordinis S. Benedicti, natione Gallus (vt de eodem tradit Trithemins) ſcripſit Martyrologium; & quod ab alijs prætermiſſum vidiſſet, adiecit: id enim ipſe ſua præfatione teſtatur, dum ait: Venerabilium Hieronymi ſcilicet & Bedæ presbyterorum pijs quamuis & ſuccinctis ſuper hoc pronocabar deſcriptis; quorum prior breuitati ſtudens, alter vero quamplures Kalendarũ dies intactos relinqnens, multa inueninntur huius operis prætermiſſe neceſſaria: quos tamen ſecutus, cenſui & Flori, memorabilis viri, latiora iam in eo ipſo negotio ſequi veſtigia, præſertim in ſecnndo eiuſdem libro; ibi enim multa, quæ in priori omiſerat, & correxit, & addidit. & ſi quid, præter quod ab illis accepi, hoc tempore auctum vel mutatum eſt, ſagaci a me indagine id perquiſitum agnoſci poterit. Hæc Vſuardus: quibus conſtat, non tantnm ceterorum antiquorum Martyrologia ab eo ſniſſe per ſuum aucta, ſed etiam emendata. Poſt annos ab his circiter quinquaginta Vuandelbertus diaconus & monachus Prumiẽſis cœnobij, qui claruit ſub Lothario Imp. anno Domini 850. inter illornm temporũ poetas non ignobilis, heroico carmine Martyrologium ſcripſit, cuius meminit Sigebert. de viris illuſt. cap. 130. & Trithem. pluribus lib. de vir. illuſt. ord. S. Benedicti cap. 36. Putatur illud ipſum eſſe, quod apud Bedæ tomum primũ legitur ſub titulo Ephemeridum Bedæ: ſed cnm in eo nonnulla recenſeantur quæ poſt Bedæ tempora contigerunt, certe Bedæ non eſſe, exploratum habetur. Poſt prædictos, Ado Epiſcopus Trenirenſis, vir laudatiſſimus, qui claruit temporibus Gregorij Papæ Septimi, & ipſe locupletius ſcribens Martyrologium, non tantum quæ ab alijs viderentur prætermiſſa ſuperaddidit; ſed & qnæ a ceteris breuius dicta eſſent de paſſionibus Martyrum, fuſius enarrauit. Qui autem poſt hæc diuerſis temporibus in eodem ſcribendi genere verſati ſint (quoniam de antiquioribus tantum agere animus eſt) qui ſcire cupit, conſulat prædictum Molani libellum. Ceterum ſi quis horum qmnium quæ a nobis ſunt recenſita Martyrologia, & quæ poſtea acceſſerunt, originem petat, & ad ſuum principium reducere velit: omnia e Romano, velut ex trunco ramos, producta eſſe cognoſcet. quæ etiam ſi (vt de fluminibus accidit, quæ cnm e ſuo fonte modica ſcaturigine fluant, licet maiorum flnminum acceſſione turgeſcant, tamen nomen, quód ab eo acceperant, non tantum non amittunt, ſed cõmnnicant ceteris) ſic a ſno principio nomen ſumerent: prædicta omnia, non Hieronymi, non Bedæ, vel Flori, non Vſuardi, Adonis, aliorumve nomine eſſent inſcribenda, ſed Romani Martyrologij ab hoc vel illo aucti, eſſent potius titulo conſignanda.

CAP. X.

De falſis hæreticorum martyribus, eorumdemq. pſeudomartyrologijs.

HIs iam de Romano Martyrologio enarratis, & e claris puriſq. Eccleſiæ Catholicæ fontibus ductis, ac quæ qniſqne pius ſequi debet oſtenſis: non ab re fore exiſtimamus, immo operæpretium ducimus, ſi & de falſis martyribus, atqne pſeudomartyrologijs ab hæreticis ſcriptis agamus: ac primũ oſtendamus, nuſquam gentium, niſi in Eccleſia Catholica eſſe cnm corona martyrium. Haud longior vel ambigua de huinſmodi quæſtione diſputatio eſſe poteſt, quã Apoſtolus, iam prolata ſententia, definiuit, dum ad Corinthios ſcribens 1. cap. 13. hæc de ſeipſo (ne culuſuis metiti ſibi homo blandiatur) ait: Si tradidero corpus meum, ita vt ardeam, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodeſt. Sic ille, & non aliunde quam ex lege Chriſti apud Lucam aientis cap. 11. Qui non eſt mecum, contra me eſt; & qui non colligit mecum, diſpergit. In eamdem ſententiam plura in Conſtit. Clement. lib. 1. cap. 9. Sed audiamus, quid de his ſcribat ſanctus Cyprianus ad Antonianum epiſtola 52. edit. Pamel. Si (inqnit) ab Eccleſia dure & crudeliter ſegregatus, ad Gentiles ſe vias & ſæcularia opera cõuertat, vel ad hæreticos & ſchiſmaticos, reiectus ab Eccleſia, tranſeat, vbi etſi occiſus propter nomen poſtmodum fuerit extra Eccleſiam conſtitutus, & ab vnitate atque charitate diuiſus, coronari in morte non poterit. Et in fine: Apoſtatæ vero & deſertores, vel aduerſarij, & hoſtes, & Chriſti Eccleſiam diſſipantes, nec ſi occiſi pro nomine foris fuerint, admitti, ſecundum Apoſtolum, poſſunt ad Eccleſiæ pacem, qnando nec ſpiritus, nec Eccleſiæ tenuerunt vnitatem. Hæc ibi. Idem ad Cornelium Papam epiſtola 54. Idonens (inquit) eſſe non poteſt ad martyriũ, qui ab Eccleſia non armatur ad prœliũ, &c. Et ad eumdem epiſt. 57.

Non

Non eſt quod ſibi in confeſſione nominis blandiatur; cum conſtet, ſi occiſi huiuſmodi extra Eccleſiam fuerint, fidei coronam non eſſe, ſed pœnam potius eſſe perfidiæ, nec in domo Dei inter vnanimes habitaturos eſſe, quos videmus de pacifica & diuina domo furore diſcordiæ receſſiſſe. Hæc & alia in eamdem ſententiam ad Iubaianũ epiſtola 73. de oratione Dominica, & de vnit. Eccleſiæ ſæpius ingerit; vt cum ait: Eſſe Martyr non poteſt, qui in Eccleſia non eſt: ad regnum peruenire non poterit, qui eam, quæ regnatura eſt, derelinquit. Et paulò poſt: Cum Deo manere non poſſunt, qui eſſe in Eccleſia Dei vnanimes noluerunt: ardeant licet flammis, vel ignibus traditi, vel obiecti beſtijs animas ſuas ponant; non erit illa fidei corona, ſed pœna perfidiæ, nec religioſæ virtutis exitus glorioſus, ſed deſperationis interitus: occidi talis poteſt, coronari non poteſt. Hæc Cyprianus, & alia plura eodem argumento. Eadem Optatus Mileuit. contra Parmenian. libro 3. cum ait: Si ſupra memoratos videri Martyres vultis, probate illos amaſſe pacẽ, in qua prima ſunt fundamenta martyrij, aut dilexiſſe Deo placitam vnitatem, aut habuiſſe cum fratribus vnitatem, ſine qua nullum vel nomine poteſt, vel re eſſe martyrium, &c. Hæc ipſa ſanctus Auguſtinus, agens contra Donatiſtas, ſexcentis ferè locis inculcat, quæ breuitatis cauſa enumerare prætermittimus. Hæc Ioannes Chryſoſtomus & Hieronymus dixere; ac omnes quotquot fuerunt in Eccleſia Catholici Patres. Sed quid amplius? Dei Eccleſia ſicut omnes reſpuit hæreticos pſeudomartyres, ſic non omnes recipit communionis Catholicæ qui videntur Martyres, ſed eos tantum, quos ſicut fide, ita & charitate nouit eſſe probatos. Nam & in his multæ ſubeſſe poſſunt cauſæ ſubeundi martyrium, quæ Deo diſplicent; quales erant illi, quorum meminit ſanctus Auguſtinus in Breuic. collat. diei 3. cap. 13. In eamdem ſententiam S. Hieronymus in comment. in epiſt. ad Galat. lib. 3. cap. 5. hæc ait: Vide quantum bonum ſit charitatis. ſi ita martyrium fecerimus, vt noſtras velimus ab hominibus reliquias venerari: ſi opinionem vulgi ſectantes, intrepidi ſanguinẽ fuderimus, & ſubſtantiam noſtram vſque ad mendicitatem propriam dederimus; huic operi non tam præmium, quam pœna debetur, & perfidiæ magis tormenta ſunt, quam corona victoriæ. Hæc ibi, & eadem fere infra cap. 4. A cultu talium pſeudomartyrum auocat Fideles Concilium Laodicenum can. 34. itemq. Concilium Carthaginenſe primum can. 2. his verbis: Martyrum dignitatem nemo profanus infamet, neque ad paſſiua corpora, quæ ſepulturæ tantum propter miſericordiam eccleſiaſticam commendari mandatum eſt, redigat; vt aut inſania præcipitatos, aut aliquo tali pacto, aut alia ratione peccati diſcretos, non ratione vel tempore competenti, quo martyria celebrantur, Martyrum nomine appellet. At ſi quis ad iniuriam Martyrum, claritati eorum adiungat infamiam: placet eos, ſi laici ſint, ad pœnitentiam redigi; aut ſi ſunt clerici, poſt commonitionem, & poſt cognitionem honore priuari. Vniuerſi dixerunt: Recte ſtatuit ſanctitas veſtra: hoc & ſingulis Concilijs ſtatutum eſt. Hactenus Concil. Carthag. tempore Conſtantis filij Conſtantini Imp. Docuerunt hoc ipſum exemplo & ipſi ſancti Martyres, qui ad vltimum vſque ſpiritum cum hæreticis, qui Chriſtianæ fidei cauſa eodem detinebantur incluſi carcere, licet breui ſupplicium ſubituri martyrij, communicare vel ſaltem verbo recuſabant, vt teſtatur Apollinaris Hierapolis Epiſcopus, antiquus Theologus, apud Euſebiũ hiſt. lib. 5. cap. 15. in fine. Cum autem viderent hæretici Catholicam Dei Eccleſiam ſpiritualibus chariſmatibus affluentem, innumeriſq. ſanctorum Martyrum trophæis nobilitatam: eius gloriam æmulantes, & ipſi Martyres fingere, pſeudomartyres habere, & falſa Martyrologia conſcribere ſtuduerunt. Qui eiuſmodi laborarunt inſania, fuerunt in primis Marcionitæ, ac ſubinde Cataphrygæ, qui & Montaniſtæ ſunt appellati; de quibus idem qui ſupra Apollinaris hæc ſcribit: Cum iam omnia illorum argumenta, quæ ſupra poſuimus, ſint penitus confutata, & nihil habeant quod dicant amplius; ad Martyres confugiunt, ſeq. affirmant complures habere Martyres, atque hoc certum argumentum eſſe virtutis & potentiæ, quæ eſt in prophetico illorum ſpiritu. Ceterum iſtud (vt videtur) a veritate alieniſſimum eſt: etenim non pauci aliarum hæreſum propugnatores permultos venditant ſe habere Martyres; non tamen propterea illis conſentiemus, neque illos veritatem penes ſe habere fatebimur. Qui primi ex Marcionis hæreſi Marcionitæ vocati ſunt, permultis ſe Chriſti Martyribus abundare prædicant: ſed tamen Chriſtum ipſum (vti veritas poſtulat) minime confitentur. Hæc ille apud Euſebium hiſt. lib. 5. cap. 15. Porro iidem, aduerſus quos ſcribit, Cataphrygæ, quo maiorem Martyrum numerum coagmentarent, quaſi ex Paracleto iactabant, non eſſe fugiendum tempore ingruentis perſecutionis, vt habes non tantum expreſſum, ſed & defenſum a Tertulliano, dum & ipſe iiſdem mali ſpiritus agitaretur furoribus, eo libro cuius eſt titulus, De fuga in perſecutione. Ceterum quales fuerint eiuſmodi nebulones, qui martyrij gloriam venabantur, ſatis ſit in præſentiarum in exemplum adducere Alexandrum pſeudomartyrem, de quo Apollonius, clarus inter antiquos ſcriptores Eccleſiaſticos, hæc ſcribit apud Euſebium hiſt. lib. 5. cap. 17. Vt non de pluribus verba faciamus, dicat nobis ipſa propheteſſa de Alexandri facinoribus, qui ſe Martyrem prædicat, & quem ipſa conuiuio excepit familiariter: quem etiam alij complures adorant; cuius latrocinia & alia flagitiorum genera, pro quibus debitas pœnas perſoluerit, nihil noſtra intereſt commemo-

rare, præſertim cum in ipſas tabulas publicas ſatis accurate relata ſint,&c. Proſequitur ſcelerũ eius longiorem hiſtoriam. Huiuſmodi erant & pſeudomartyres Nouatiani, in quos ſæpe Cyprianus inuehitur. Quid memorem Euphemitas hæreticos, qui ob multitudinem ſuorum pſeudomartyrum, Martyrianos ſeipſos cognominarunt? Agit de his Epiphanius in Panar. hæreſ. 80. Norunt omnes & Donatiſtas: quibus etſi tempore pacis Eccleſiæ deficeret perſecutor, adeo inſani martyrij gloria capti erant, vt ſpontanea deligerent præcipitia, vel mille modis aliunde ex induſtria neces voluntarie comparatas oppeterent; de quibus Optatus Mileuitanus, Auguſtinus ſæpiſſime, ac etiam Theodoretus ſcripſerunt. Habuerunt & Ariani pſeudomartyres, inter quos excelluit execrandus ille carnifex Georgius pſeudoepiſcopus Alexandrinus, de quo ſcribit Epiphan. in Panar. hæreſ. 76. contra Anomæos. Nec hiſce monſtris caruere Priſcillianiſtæ. At omnes recenſere, longum nimis eſſet. Sed diſſimulare non poſſumus noſtri ſæculi hæreticorum extremam dementiam, qui (proh dolor) apoſtatarum, ſacrilegorum, ſicariorum, flagitioſorum, turpiſſimorum, ac denique omnibus ſordibus inquinatorum hominum catalogum texentes, & ipſi pſeudomartyrologia conſcripſere, Augiæ plane ſtabulum. Sed quid mirum? Habent veſpæ, ſicut & apes (inquit Tertullianus aduerſus Marcionem lib. 4.) fauos ſuos: quæ etſi in cellularũ conſtructione illas omnino imitari videntur; tamen non ſicut illæ in vnam eamdemq. domum conueniunt: carent enim alueario, quia neſciunt vnitatem; nec inſuper mel, quod illuc inferant, habent: ac licet fauum ſummo labore confecerint, cellulas cellulis intexendo; tamen inanis, aridus, ac melle vacuus ſemper eſſe conſpicitur. Porro fauus mellis in Eccleſiæ alueario tantummodo reperitur, quem vna cum parte piſcis aſſi poſt reſurrectionem Chriſto obtulerunt Apoſtoli, de quo & ſcriptum eſt in Cant. cap. 4. Comedi fauum cum melle meo: quem & a ſanctis Martyribus in perſecutorum rabie coagmentandum (quod habet Iud. cap. 14.) fauus ille mellis ex ore leonis a Samſone depromptus; typice demonſtrauit. Sic etenim fauus Eccleſiæ eſt melle plenus, vt ſcateat, ſic ſacris chariſmatibus affluens ac redundans, vt effluat. Audi quid vertex ille Theologorum S. Gregorius Nazianzenus de Catholicæ Eccleſiæ Martyribus dicat, ſcribẽs in Iulianum Apoſtatam: Ab his dæmones pelluntur, & morbi curantur, quorum apparitiones & prædictiones, quorum vel ſola corpora idem poſſunt quod animæ, ſiue manibus contrectentur, ſiue honorentur; quorum vel ſolæ ſanguinis guttæ atque exigua paſſionis ſigna idem poſſunt quod corpora. Hæc ille in Iulian. orat. 1. ſed eodem argumento hæc locupletius in Cygn. carm. dum ait: Orbem igitur hunc pene totum, inſtar ſiderum ſerenis ſplendoribus, ſublimibus thronis, doctrinis, cœtibus, concurſibus integrarum familiarum, hymnis conuenientibus colluſtrant hi, qui iugulati, Chriſti glorioſi ſunt victores. Eſtq. adeo frequens horum luctæ certaminumq. veneratio, vt exiguus puluis, aut reliquiæ veterum oſſium, totius ad honorem ſufficiat; & nonnullorum ſaltem appellationem reliquiarum omnino expertem ſcio locis certis inditam eſſe pro toto Martyre, quæ tamen eamdem vim obtinuerit. O rem prodigioſam! ſalutem affert ſola recordatio. Quid ſi commemorem morborum, malorumq. dæmonum purgationem incredibilem a ſepulchris profectam, quæ meruerunt aliquando recipere, ſpirituum illorum incurſionibus reſiſtentia? talia ſunt meorum athletarum miracula. Hæc Gregor. vbi ſupra de ſummiſſ. animi, caſtitate, & temp. edit. Leuencl. Magna ſunt hæc; ſed quod ad reliquias ſpectat, maiora his addimus: quod non tantum tenuis puluis ex oſſibus Martyrum, capillus, vel pannus vilis, aliaq. tenuiora eorumdem Martyrum monumenta talia præſtent; ſed etſi ſuper illorum ſepulchra flores, vel alia huiuſmodi admoueantur, tantam ex his quæ intus ſunt ſacris reliquijs virtutem hauriant, vt ad animarum corporumq. ſalutem conſequendam, ac inſuper ad mortuos excitandos poteſtatem accipiant. Eſt de his omnibus locuples teſtis ſanctus Auguſtinus, qui de ciuitate Dei libro 22. cap. 8. alijsq. in locis hæc fuſius eſt proſecutus. Sed adhuc maiora his accipe. Puluis ipſe, qui ſitu ſepulchrum obducit, vel circa ipſum iacens pedibus teritur, virtute Martyrum miracula ingentia edere conſueuit: quam ob cauſam Chriſtiani peregrinantes ad veneranda Martyrum ſepulchra, pro magno munere ſanctum illum colligere puluerem, vt magni pretij margaritas recondere, ſecum ferre, & ad conciliandam ſibi ſanctorum Martyrum gratiam domi aſſeruare conſueuerunt. Habes de his egregium teſtimonium Gregorij Nyſſeni in orat. in laudem magni Martyris Theodori, in hunc modum dicentis: Si quis puluerem, quo conditorium, vbi Martyris corpus quieſcit, obſitum eſt, auferre permittat: pro munere puluis accipitur, atque tamquã res magni pretij condenda terra colligitur, &c. Porro quot quantave miracula ex puluere e tumulis Sanctorum collecto Deus operari conſueuerit, conſule eum, qui hæc eſt ſæpe expertus, fidum teſtem Gregorium Turonenſem lib. 2. de mirac. S. Mart. cap. 1. lib. 3. cap. 12. lib. 4. cap. 32. & 33. & ſequen. de glor. Mart. libro 1. cap. 62. & libro 2. cap. 24. 33. & 45. vbi admiranda reperies. Sed quod adhuc prædicta omnia ſuperare videtur: ipſum oleum, quod nec ſepulchra Martyrum tangit, ſed circa vel deſuper ipſa in lampadibus ardet, eamdem omnino, quæ ex ſacro Martyris corpore manare conſueuit, gratiam miraculorum nanciſci ſolitum, iam plurima de ea re edita tam apud Græcos quam Latinos exempla declarant. Habes id in primis egregie teſtatũ a Theodoreto

doreto in hiſtoria ſanctorum Patrum, Theophilis appellata, cap. 21. in Iacobo, vbi admiranda leges de lecytho olei ex lychnis ad Martyrum ſepulchra appenſis collecti. Venantius Fortunatus & ipſe, quam ex eodem oleo ſit gratiam conſecutus, egregie carmine cecinit libro 4. vit. S. Mart. in fine. cui & adſtipulatur Paulus diaconus de geſtis Longobard. lib. 2. cap. 9. Id generis complura narrat Gregorius Turonenſis, quæ ſuis temporibus acciderunt, vt lib. de gloria Confeſſ. cap. 3. & 9. Id ipſum de eadem cap. 10. & 69. aliiſq. in locis. Hæc ſunt quæ obiter, prædictorum occaſione, ex Catholicæ Eccleſiæ fauis mella deprompſimus. Sed premant hæretici licet atque contorqueant veſparum ſuarum fauos aridos & inanes; non eſt quod vel ſaltem guttulam vnam diuinæ virtutis in operatione miraculorum elicere valeant: ad ſtabiliendam enim fidei veritatem eiuſmodi ſigna atque prodigia ex ſacris Martyrum reliquiis Deus oſtendi voluit, vt pluribus docet ſanctus Auguſtinus de ciuitate Dei lib. 22. cap. 9. & 10. a qua cum illi ſemel exciderint, his carere neceſſe eſſe quis dubitat? Ad hæc mox illi, ex diuina Scriptura comparata tergiuerſatione, vel potius honeſta fuga: Signa, inquiunt, non fidelibus, ſed infidelibus. Sic olim & Vigilantius, in quem Hieronymus: Nolo, ait, mihi dicas, ſigna infidelium ſunt: ſed reſponde, quomodo in viliſſimo puluere & fauilla, neſcio qua, tanta ſit ſignorum virtutumq. præſentia. Sentio, infeliciſſime mortalium, quid doleas, quid timeas: ſpiritus eſt immundus, qui hæc te cogit ſcribere; ſæpe hoc viliſſimo tortus eſt puluere. Hæc ille, & alia plura id generis. Eſto, ſigna ſint infidelium, quales nos eſſe iactatis: certe nobis illa debentur, qui falſis dogmatibus veſtris non credentes, adeo aduerſamur, veſtroſq. pſeudomartyres execramur. Exhibeantur ab illis illa diuina miracula, quæ olim a ſanctis Martyribus, Gentilibus non credentibus, deteſtantibus, ac perſequentibus, vt crederent, benedicerent, atque adorarent, ſunt exhibita. Si tantopere conamini vt vobis aſſentiamur, vel vnum ſaltem ex tanta pſeudomartyrum turba diuinum miraculum editum demonſtrate. Sed quid? numquid colligere poterunt ex ſpinis vuas, aut de tribulis ficus? Certe ex ſententia Domini, non poteſt arbor mala bonos fructus facere. Sed habent non tantum quod de ſuis ſic excuſent, ſed & de noſtris accuſent. Cum etenim ex ſanctis Martyribus prodimus certa fide teſtata miracula; quid ad hoc illi, niſi quæ ipſorum patriarchæ dixerunt in Chriſtum Dominum Scribæ & Phariſæi: In Beelzebub principe dæmoniorum eiicit dæmonia? vt habet Matth. 9. Marc. 3. & Luc. 11. Hæc eadem olim (vt auctor eſt S. Hieronymus in Vigilant.) impius Porphyrius, Iulianus Apoſtata, in Chriſtianos; hæc Eunomius hæreſiarcha, Vigilantius, Euſtathius Sebaſtenus, & Claudius Taurinenſis in Catholicos: hæc denique noſtrorum temporum Hagiomachi, fæces hæreticorum, vna cum prædictis effutiunt. Sed ago gratias Chriſto meo, qui has & ipſe calumnias paſſus, pro ſe ſuiſq. Martyribus in ſacro Euangelio apud Marcum cap. 3. & Lucam cap. 11. luculentam defenſionem inſtituere, & ad curandam tantam mentis inſaniam præſentaneum antidotum præparare dignatus eſt, quo vtinam miſelli iſti vterentur, vt aliquando tandem, licet ſero, ſed ſerio reſipiſcerent. Verum de his ſatis, ac fortaſſe pluſquam inſtituti ratio patiatur; cum non ſit meum conſilium in præſentiarum de dogmatibus diſputare: id etenim cum præſtitere complures diſertiſſimi viri, tum præſertim R. D. Alanus Copus, Anglicanæ Eccleſiæ ornamentum, in hoc ſcribendi genere magna cum laude verſatus eſt, qui aduerſus huiuſcemodi pſeudomartyrologos, pie admodum, diſerte valde, ac luculenter noſtris temporibus ſcripſit.

EXPLI-

EXPLICATIO EORVM QVAE IN MARTYROLOGIO ROMANO AD PRONVNCIATIONEM LVNAE PERTINENT.

IN hoc Martyrologio litteræ quæ ordinatim ſupra Sanctorum hiſtorias ſunt diſpoſitæ, indicant ſingulis diebus totius anni, quota Luna ſit pronuncianda, ſuntq. numero 30. quot nimirum ſunt Epactæ, ex quibus cyclus Epactarum compoſitus eſt: quarum hæc eſt ſignificatio: Littera a, ſignificat Epactam j; b, Epactam ij; c, Epactam iij; d, Epactam iiij. & ſic deinceps aliæ litteræ alias Epactas ſignificant; vt in appoſita tabella perſpicuum eſt, in qua ſingulis Epactarum numeris ſingulæ quoque litteræ reſpondent, modo maiuſculæ, & modo minuſculæ.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l
j	ij	iij	iiij	v	vj	vij	viij	ix	x	xj
m	n	p	q	r	ſ	t	u	A	B	
xij	xiij	xiiij	xv	xvj	xvij	xviij	xix	xx	xxj	
C	D	E	F	f	G	H	M	N	P	
xxij	xxiij	xxiiij	xxv	25	xxvj	xxvij	xxviij	xxix	*	

Vltima tamen Epacta non eſt ſignata numero arithmetico, ſed hac nota *, cui reſpondet littera P, maiuſcula. Subſtituuntur autem huiuſmodi triginta litteræ in locum 30. numerorum Epactarum, ſecundum antiquam Eccleſiæ conſuetudinem, quæ loco Aureorum numerorum litteras ponebat, nè forte in Luna pronuncianda fiat error & confuſio inter numeros cycli Epactarum, & numeros deſignantes quot dies habeat Luna. Ceterum quamuis Martyrologium ſit conſtructum ex triginta litteris ſignificantibus triginta numeros cycli Epactarum; ad inueniendum tamen Lunæ coniunctiones, & dies Lunares, non vtimur omnibus triginta, ſed tantum decem & nouem adhibemus, quot nimirum ſunt Aurei numeri, per quos huiuſmodi triginta litteræ & Epactæ æquantur, progrediunturque; & in quorum locum, ad oſtendendum quota ſit Luna, nouemdecim Epactæ ſuccedunt, quemadmodum

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. detractis prius decem diebus, vſque ad finem anni 1699.

Aur.num.	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Epactæ.	xxvj	vij	xviij	xxix	x	xxj	ij	xiij	xxiiij	v
Litt.Mart.	G	g	t	N	k	B	b	n	E	e
Aur.num.	16	17	18	19	1	2	3	4	5	
Epactæ.	xvj	xxvij	viij	xix	j	xij	xxiij	iiij	xv	
Litt.Mart.	r	H	h	u	a	m	D	d	q	

in propoſita tabella apparet, in qua decem & nouem Aureis numeris reſpondent totidem Epactæ & litteræ, quæ ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. (detractis prius decem diebus) vſque ad annum 1699. incluſiue, pro quo tempore tabella hæc compoſita eſt, aſſu-

mendæ ſunt, donec ad aliud tempus perueniatur, in quo alia tabella accipienda erit, in qua eiſdem decem & nouem Aureis numeris aliæ Epactæ & litteræ reſpondebunt. Diuerſis enim modis inuicem diſponuntur & coniugantur Aurei numeri cum Epactis & litteris Martyrologij, prout Solaris & Lunaris anni magnitudo expoſcit, vt in libro nouæ rationis reſtituendi Kalendarij Romani explicatur; atque exemplum habes in ſequentibus duabus tabellis, quarum prioris vſus incipit ab anno 1700. incluſiue, duratq. vſque ad finem anni 1899. Poſterior autem vſum habet ab anno 1900. incluſiue, vſque ad finem anni 2199. Reliquæ vero litteræ, quæ in margine exteriore Martyrologij recta deſcendunt, ſunt litteræ Dominicales, quibus hebdomadæ, dies Dominicæ, atque hebdomadarum feriæ denotantur. Numeri item, qui prope litteras Dominicales antiquis numerorum notis ſunt deſcripti, ſpectant ad cyclum Epactarum, e regione quorum ſemper inuenies ſingulis diebus totius anni Lunæ coniunctionem, ſeu Lunam primam ſub littera ipſius Epactæ ſignificatiua. In margine denique interiore dies menſium vulgaribus numerorum notis ſunt expreſſi.

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 1700. incluſiue, vſque ad finem anni 1899.

Aur. num.	10	11	12	13	14	15	16
Epactæ.	ix	xx	j	xij	xxiij	iiij	xv
Litt. Mart.	i	A	a	m	D	d	q
Aur. num.	17	18	19	1	2	3	4
Epactæ.	xxvj	vij	xviij	*	xj	xxij	iij
Litt. Mart.	G	g	t	P	l	C	c
Aur. num.	5	6	7	8	9		
Epactæ.	xiiij	xxv	vj	xvij	xxviij		
Litt. Mart.	P	F	f	ſ	M		

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 1900. vſque ad finem anni 2199.

Aur. num.	1	2	3	4	5	6	7
Epactæ.	xxix	x	xxj	ij	xiij	xxiiij	v
Litt. Mart.	N	k	B	b	n	E	e
Aur. num.	8	9	10	11	12	13	
Epactæ.	xvj	xxvij	viij	xix	*	xj	
Litt. Mart.	r	H	h	u	P	l	
Aur. num.	14	15	16	17	18	19	
Epactæ.	xxij	iij	xiiij	25	vj	xvij	
Litt. Mart.	C	c	P	F	f	ſ	

Ad pronunciandum itaque quota ſit Luna, ſumendus eſt primum Aureus numerus anni currentis in ſuperiori ordine proximæ tabellæ, vel Epacta currens in medio ordine tabellæ; deinde littera, quæ in tertio & inferiori ordine eiuſdem tabellæ illi Aureo numero vel Epactæ reſpondet. Hæc enim littera per numerum qui in Martyrologio ſub ea reperitur, oſten-

det

der quota Luna ſit pronuncianda ſingulis diebus totius anni currentis.

Exemplum. Anno correctionis 1582. Aureus numerus currens eſt 6. & Epacta xxvj. ſub quo Aureo numero, vel Epacta in ſupraſcripta tabella inuenies litteram G, maiuſculam. Hæc ergo ab Idibus Octobris, detractis prius decem diebus, indicabit quot dierum ſit pronuncianda Luna in Martyrologio Romano ſingulis diebus vſque ad vltimam diem Decembris prædicti anni correctionis 1582. Item anno 1583. iam emendato tam Aureus numerus quam Epacta erit vij. ſub quo Aureo numero, vel Epacta in eadem tabella reperitur littera g, minuſcula, quæ toto eo anno oſtendet in prædicto Martyrologio, quota ſit Luna pronuncianda. Ita vides Lunam primo die Ianuarij pronunciandam eſſe octauam, ſecundo die nonam, tertiodecimam, &c. Lunam autem eſſe primam nono Kalend. Februarij, hoc eſt, die 24. Ianuarij, & ita de ceteris.

Quemadmodum autem ſingulis annis mutatur Aureus numerus & Epacta in Kalend. Ianuarij, ita etiam cum Aureo numero & Epacta mutatur littera Martyrologij. Vt quemadmodum anno 1587. Aureus numerus eſt 11. & Epacta xxj. Anno vero 588. in Kalendis Ianuarij Aureus numerus eſt 12. & Epacta ij. Ita quoque anno 1587. littera Martyrologij eſt B, maiuſcula, reſpondens Aureo numero 11. & Epactæ xxj. Anno vero 1588. in Kalend. Ianuarij aſſumenda eſt littera Martyrologij b, minuſc. reſpondens Aureo numero 12. & Epactæ ij. adeo vt vltima die Decembris anni 1587. pronuncietur Luna ſecunda ſub littera B maiuſcula, in Kalendis vero Ianuarij ſequentis anni 1588. dicatur Luna tertia ſub littera b, minuſcula.

Notandum autem eſt, in anno quo currit Aureus numerus 1. Lunam in Kalendis Ianuarij ſemper pronunciandam eſſe vna die minorem, quam in Martyrologio adnotatur, & ſic deinceps in alijs diebus vſque ad finem illius Lunationis tantum. Exemplum: Anno Domini 1595. tam Aureus numerus quam Epacta erit xix. littera vero Martyrologij eo anno currens erit u, minuſcula, ſub qua pronunciabis pridie Kalendas Ianuarij, ſiue vltima die Decembris, Lunam trigeſimam: poſtridie vero in Kalend. Ianuarij anni 1596. in quo curret tam Aureus numerus quam Epacta j. pronunciabis Lunam primam ſub littera a, minuſcula; quamuis ſub ea inuenias annotatam Lunam ſecundam: & ita proſequeris quotidie pronunciando Lunam vna die minorem, quouſque peruenias ad finem illius Lunationis, hoc eſt, vſque ad quartum Kalend. Februarij, a quo die excluſiue vſque ad finem illius anni pronunciabis Lunam, vti ſub eadem littera annotatum inuenies. Itidem in futurum faciendum erit, quotieſcumque dicto Aureo numero 1. eadem vel aliqua alia littera reſpondebit; excepta tamen littera P, maiuſcula, ſub qua ſemper Luna pronuncianda eſt, vt numerus indicat: quemadmodum & in alijs annis fieri ſolet, in quibus non currit Aureus numerus 1. ſed alij Aurei numeri: in his enim Luna pronuncianda eſt, vt indicat numerus ſub littera deſcriptus.

Vt autem intelligas vnde præcedentes tres tabellæ depromptæ ſint, & qua arte aliæ conſtrui poſſint, addidimus ſequentem tabellam litterarum Martyrologij reſpondentium cyclo Epactarum perpetuam, vna cum tabula æquationis cycli Epactarum, ex qua cuiuſque anni Epacta, & littera Martyrologij reſpondens perpetuo inuenietur, hoc modo.

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Cyclo Epactarum perpetua.

P *	l xj	C xxij	c iij	p xiiij	F xxv	f 25	f vj	ſ xvij	M xxviij	i ix
A xx	a j	m xij	D xxiij	d iiij	q xv	G xxvj	g vij	t xviij	N xxix	k x
B xxj	b ij	n xiij	E xxiiij	e v	r xvj	H xxvij	h viij	u xix		

Tabula æquationis Cycli Epactarum perpetui.

Anno Domini.			Anno Domini.			Anno Domini.		
N	1	Biſs.	A	2200		q	3600	Biſs.
p	320	Biſs.	u	2300		p	3700	
p	500	Biſs.	A	2400	Biſs.	n	3800	
a	800	Biſs.	u	2500		n	3900	
b	1100	Biſs.	t	2600		n	4000	Biſs.
c	1400	Biſs.	t	2700		m	4100	
Detractis x. diebus.			t	2800	Biſs.	l	4200	
D	1582		ſ	2900		l	4300	
D	1600	Biſs.	ſ	3000		l	4400	Biſs.
C	1700		r	3100		k	4500	
C	1800		r	3200	Biſs.	k	4600	
B	1900		r	3300		i	4700	
B	2000	Biſs.	q	3400		i	4800	Biſs.
B	2100		p	3500		i	4900	

Quæratur in tabula æquationis annus propoſitus, vel, ſi is in tabula non inuenitur, annus proxime minor, noteturq. littera alphabeti ſiue maiuſcula ſiue minuſcula ad ſiniſtram ipſius collocata: inueſtigetur quoque Aureus numerus propoſiti anni. Deinde in tabella litterarum Martyrologij perpetua ſimilis littera notetur; & cellulæ quæ ab illa littera incluſiue tertia eſt verſus ſiniſtram, Aureus numerus 1. tribuatur, & ſequenti cellulæ ad dexteram ſubſequens Aureus numerus 2. & ita deinceps, donec ad Aureum numerum propoſiti anni perueniatur, redeundo ad principium tabellæ, quando eam percurreris; computatis quoque duabus litteris F, ſ, quarum vna maiuſcula, & altera minuſcula, & ſub quibus Epacta xxv. huius generis numeri, & 25. huius notæ collocatur, pro vna cellula. His enim rite peractis, ſtatim in cellula, in quam propoſiti anni Aureus numerus cadit, Epacta & littera Martyrologij illius anni reperietur. Vnum tamen diligenter obſeruandum eſt, nimirum vt quando Aureus numerus anni propoſiti maior fuerit quam 11. nempe vnus ex poſterioribus octo Aureis numeris a 12. vſque ad 19. cecideritq. in cellulam litterarum F, ſ, quarum prior maiuſcula eſt, & poſterior minuſcula, ſumatur Epacta 25. huius notæ, & reſpondens littera ſ, minuſcula; Epacta vero xxv. antiquæ notæ, & littera F, maiuſcula, ſi in eamdem cellulam aliquis ex prioribus vndecim Aureis numeris ab 1. vſque ad 11. qui omnes minores ſunt quam 12. ceciderit.

Exemplorum appoſitione res planior fiet. Anno Domini 1582. qui eſt annus correctionis, reſpondet in tabula æquationis littera D, maiuſcula, eſtq. Aureus numerus 6. Si igitur in tabella litterarum Martyrologij perpetua tribuas cellulæ litteræ a, minuſculæ, quæ tertia eſt a cellula litteræ D, maiuſculæ, Aureum numerum 1. & ſequenti cellulæ ad dexteram Aureum numerum 2. & ita deinceps, cadet Aureus numerus 6. anni 1582. in cellulam Epactæ xxvj. & litteræ G, maiuſculæ: Epacta igitur xxvj. in Kalendario Nouilunia eo anno, & littera G, maiuſcula in Martyrologio ætatem Lunæ indicabit. Item anno 1911. reſpondet in tabula æquationis prope annum proxime minorem 1900. littera B, maiuſcula; eſtq. Aureus numerus 12. Quare ſi in tabella litterarū Martyrologij perpetua Aureus numerus 1. tribuatur cellulæ litteræ N, maiuſculæ, quæ tertia eſt a cellula litteræ B, maiuſculæ, & Aureus numerus 2. ſequenti cellulæ ad dexteram, & ita deinceps, cadet Aureus numerus 12. anni 1911. in primā cellulam tabellæ, cum Aureus numerus 11. cadat in vltimam, ac proinde ad principiū tabellæ redeundum ſit. Erit ergo tunc Epacta ✠, & littera Martyrologij P, maiuſcula. Rurſus anno 1715. in tabula æquationis reſpondet littera maiuſcula C, eſtq. Aureus numerus 6. Tribuendo ergo Aureum numerū 1. cellulæ litteræ P, maiuſculæ, quæ tertia eſt a cellula litteræ C, maiuſculæ in tabella litterarum Martyrologij perpetua, & Aureum numerum 2. ſequenti cellulæ ad dexteram, & ſic deinceps, cadet Aureus numerus 6. anni propoſiti 1715. in ſextam cellulam. Quare cum Aureus numerus 6. minor ſit quam 12. erit tunc Epacta huius generis numeri xxv. & littera Martyrologij F, maiuſcula. Præterea anno 1916. reſpondet in tabula æquationis littera B, maiuſcula; eſtq. Aureus numerus 17. Quocirca ſi Aureus numerus 1. detur

cellulæ

cellulæ litteræ N, maiuſculæ,quæ tertia eſt a cellula litteræ B, maiuſculæ in tabella perpetua litterarũ Martyrologij, & Aureus numerus 2. cellulæ ſequenti ad dexteram, & ita deinceps, redeundo ad principiũ tabellæ cum Aureo nnmero 12.cadet Aureus nnmerus 17. anni 1916, in ſextã cellulam.Cum ergo Aureus numerus 17. maior ſit quam 11. erit eo anno Epacta 25. huius notæ,& littera Martyrologij ſ,minuſc.Poſtremo anno 4218.reſpondet in tabula æquationis littera l,eſtq. Aureus numerus 1. Quamobrem ſi tribuamus Aureum numerum 1. cellulæ litteræ u, in tabella perpetua litterarum Martyrologij, quæ tertia eſt a cellula litteræ l, verſus ſiniſtram, inuenietur Epacta anni 4218. propoſiti xix. & littera Martyrologij n: atque eodem modo Epactam & litterã Martyrologij cuiuſlibet anni inuenieſ in perpetuum, ſi tabula æquationis extendatur vſque ad annum propoſitum.

Id autem quod dictum eſt, currente Epacta xxv. cum Anreo nnmero maiore quam 11. accipiendam eſſe Epactam 25. hoc numeri genere expreſſam, & litteram ſ, minnſculam, ita intelligendum eſt, vt tunc ad pronunciandam Lnnam in diebus menſium accipiatur littera ſ, minuſcula prope litteram F, maiuſculam, non autem illa quæ inter litteras e, & g, minuſculas collocata eſt. Atque hoc diligenter memoriæ mandetur.

Conſtructionem tam tabellæ litterarum Martyrologij perpetuæ, qnam tabulæ æquationis, quia breuiter explicari nequit, & litteræ alphabeti, quæ etiam ſunt litteræ Martyrologij, deſumuntur ex tabula cycli Epactarum expanſa,dedita opera in librum nouæ rationis reſtituendi Kalendarij Romani reijcimus, vbi tabula illa expanſa Epactarum continetur.

Ex his facile quis tabellam componere poterit ſimilem tribus ſuperioribus,ſi velit,in qua nimirum contineantur Aurei numeri, Epactæ,& litteræ Martyrologij certis quibuſdam annis inſeruientes. Vt quoniam vſus tertiæ tabellæ extenditur vſque ad annum 2300. excluſiue, ſi quis aliam condere velit, cuius vſus incipiat ab anno 2200. quærenda erit Epacta & littera Martyrologij (vt iam docuimus) anni 2200. Nam ſi omnes Aurei numeri diſponantur ordine, initio facto ab Aureo numero anni 2200. qui eſt 16. & ſub Aureo numero dicti anni collocetur Epacta einſdem anni, & littera Martyrologij inuenta, nempe xiij. & n, minnſcula: deinde reliquæ Epactæ ordine ſub alijs Aureis numeris progrediantur per continuam additionem numeri 11. ad præcedentem Epactam, ita tamen, vt Epactæ ſub Aureo nnmero 19. addantur 12. non autem 11. denique ſi Epactis reſpondentes litteræ Martyrologij ſupponantur, prout in prima tabella huius canonis, vel certe in tabella perpetua litterarum Martyrologij ſnnt deſcriptæ, compoſita erit tabella Aureorum numerorum, Epactarum, & litterarum Martyrologij, cuius vſus incipiet ab anno 2200. durabitq. vſque ad finem anni 2299. quandoquidem anno 2300. alia tabella condenda eſt, cum illi anno in tabula æquationis alia littera reſpondeat, nempe u. Exempli gratia: Anno dicto 2200. reſpondet in tabula æquationis littera A, maiuſcula, eſtq. Aureus numerus 16. Si igitur tribuatur Aureus numerus 1. cellulæ litteræ M, maiuſculæ, quæ tertia eſt a cellula litteræ A, maiuſculæ in tabella litterarum Martyrologij perpetua, & Aureus numerus 2. ſequenti cellulæ ad dexteram,&c. cadet Aureus numerus 16. propoſiti anni in cellulam Epactæ xiij. & litteræ n, minuſculæ, a quibus tabella initium ſumet, progredieturq. hoc modo.

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 2200. incluſiue, vſque ad finem anni 2299.

Aur.num.	16	17	18	19	1	2	3	4	5	6
Epactæ.	xiij	xxiiij	v	xvj	xxviij	ix	xx	j	xij	xxiij
Litt.Mart.	n	E	e	t	M	i	A	a	m	D

Aur.num.	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Epactæ.	iiij	xv	xxvj	vij	xviij	xxix	x	xxj	ij
Litt.Mart.	d	q	G	g	t	N	k	B	b

Ceterum qnotieſcnmque poſt aliquam tabellam litterarũ Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis alia ſubſequens aſſumitur, prout litteræ in tabula æquationis indicabunt, pronunciabitur Luna in Kalendis Ianuarij eadem quæ vltimo die Decembris præteriti. Quoniam enim tunc Aureis numeris reſpondent Epactæ vna vnitate minores quam in præcedenti tabella, fit, vt Nouilunia in Kalendario contingant vno die tardius quam ante. Quare mirum non eſt, qnod in Kalendis Ianuarij eadem Luna pronuncietur, quæ vltimo die

Decembris præteriti, vt fiat quaſi ſtatus Lunæ: quia hac ratione poſtponentur omnia Nouilunia in Kalendario vno die, vt æquatio Lunæ exigit. Exemplũ: Anno 1699. in quo vſum habet adhuc prima tabella litterarũ Martyrologij, eſt Aureus numerus 9. ac propterea Epacta xxix. & littera Martyrologij N, maiuſc. ſub qua vltimo die Decembris inuenietur Luna eſſe decima. Deinde anno ſequenti 1700. aſſumitur ſequens tabella, eſtq. Aureus numerus 10. ac propterea Epacta ix. & littera Martyrologij i, ſub qua in Kalendis Ianuarij reperietur Luna iterum eſſe decima, quemadmodũ vltimo die Decembris inuenta fuit: quia tunc propter æquationem Lunæ fit Nouilunium die 22. Ianuarij, vbi ponitur Epacta ix. cum alioquin fieri debuiſſet, ſi æquatio Lunæ non fuiſſet facta, die 21. Ianuarij, vbi ponitur Epacta x. quæ ſequi debuiſſet Epactam xxix. præcedentis anni 1699. cum additis 11. ad 29. fiant 40. a quibus ſi reijciantur 30. remanent x. pro Epacta ſequentis anni 1700. quæ tamen propter Lunæ æquationem relinquitur, & aſſumitur Epacta ix. vna vnitate minor. Rurſus anno 1899. in quo vſum adhuc habet ſecunda tabella litterarum Martyrologij, eſt Aureus numerus 19. ac propterea Epacta xviij. & littera Martyrologij t, ſub qua vltimo die Decembris reperietur Luna eſſe vigeſimanona. Deinde anno ſequenti 1900. aſſumitur ſequens tabella, eſtq. Aureus numerus 1. ac proinde Epacta xxix. & littera Martyrologij N, maiuſc. ſub qua in Kal. Ianuarij inuenietur Luna eſſe trigeſima. Sed quoniam (vt ſupra diximus) quando Aureus numerus currit 1. pronuncianda eſt Luna in Ianuario vna die minor quam annotatũ eſt, vſque ad proximum Nouilunium, pronunciabitur tunc Luna iterum vigeſimanona, quemadmodum vltimo die Decembris.

Quando vero poſt aliquam tabellam litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis, iterum proxime antecedens tabella aſſumitur, quando nimitum in tabula æquationis ea littera reaſſumitur, quæ in præcedenti centeſimo poſita fuerat, pronunciabitur Luna in Kal. Ianuarij duobus diebus maior, quam vltimo die Decembris præteriti. Quoniam enim tunc Aureis numeris reſpondent Epactæ vna vnitate maiores quam prius, cum nondum æquatione indigeret Luna; fit vt Nouilunia in Kalendario contingant vno die citius quam ante. Quare mirum non eſt, quod in Kalen. Ianuarij Luna pronuncietur duobus diebus maior, quam vltimo die Decembris præteriti, vt fiat quaſi ſaltus Lunæ: quia hac ratione omnia Nouilunia in Kalendario anteuertent ſedes ſuas vno die, vt æquatio Lunæ poſtulat. Exemplum: Anno 2399. reſpondet in tabula æquationis littera u, eſtq. Aureus numerus 6. Epacta xxij. & littera Martyrologij C, maiuſc. ſub qua vltimo die Decembris deprehendetur Luna eſſe tertia. Deinde anno ſequenti 2400. reſpondet in tabula æquationis alia littera, nempe A, maiuſcula, eadem quæ reſpondebat centeſimo 2200. ante centeſimum 2300. Eſtq. Aureus numerus 7. Epacta iiij. & littera Martyrologij d, minuſc. ſub qua in Kalendis Ianuarij reperietur Luna eſſe quinta, nimirum duobus diebus maior, quam vltimo die Decembris: quia tunc propter æquationem Lunæ fit Nouilunium die 27. Ianuarij, vbi ponitur Epacta iiij. cum alioqnin fieri debuiſſet, ſi æquatio Lunæ non eſſet adhibita, die 28. Ianuarij, vbi ponitur Epacta iij. quæ ſequi debuiſſet Epactam xxij. præcedentis anni 2399. cum additis 11. ad 22. fiant 33. a quibus ſi reijciantur 30. remanent iij. pro Epacta ſequentis anni 2400. quæ tamen propter æquationem Lunæ non aſſumitur, ſed in eius locum ſuccedit Epacta iiij. vna vnitate maior, vt dictum eſt.

Tabella temporaria litterarum Martyrologij.

Anni Domini.	Aur. num.	Epactæ.	Litt. Mart.
1598	3	xxiij	D
1599	4	iiij	d
1600	5	xv	q
1601.	6	xxvj	G
1602	7	vij	g
1603	8	xviij	t
1604	9	xxix	N
1605	10	x	k
1606	11	xxj	B
1607	12	ij	b
1608	13	xiij	n
1609	14	xxiiij	E
1610	15	v	e
1611	16	xvj	r
1612	17	xxvij	H
1613	18	viij	h
1614	19	xix	u
1615	1	j	a
1616	2	xij	m
1617	3	xxiij	D
1618	4	iiij	d
1619	5	xv	q
1620	6	xxvj	G
1621	7	vij	g
1622	8	xviij	t
1623	9	xxix	N
1624	10	x	k
1625	11	xxj	B
1626	12	ij	b
1627	13	xiij	n
1628	14	xxiiij	E
1629	15	v	e
1630	16	xvj	r
1631	17	xxvij	H
1632	18	viij	h

Tabella temporaria litterarum Martyrologij.

Anni Domini.	Aur. num.	Epactæ.	Litt. Mart.
1633	19	xix	u
1634	1	j	a
1635.	2	xij	m
1636	3	xxiij	D
1637	4	iiij	d
1638	5	xv	q
1639	6	xxvj	G
1640	7	vij	g
1641	8	xviij	t
1642	9	xxix	N
1643	10	x	k
1644	11	xxj	B
1645	12	ij	b
1646	13	xiij	n
1647	14	xxiiij	E
1648	15	v	e
1649	16	xvj	r
1650	17	xxvij	H
1651	18	viij	h
1652	19	xix	u
1653	1	j	a
1654	2	xij	m
1655	3	xxiij	D
1656	4	iiij	d
1657	5	xv	q
1658	6	xxvj	G
1659	7	vij	g
1660	8	xviij	t
1661	9	xxix	N
1662	10	x	k
1663	11	xxj	B
1664	12	ij	b
1665	13	xiij	n
1666	14	xxiiij	E
1667	15	v	e

RVBRICAE MARTYROLOGII.

LECTIO Martyrologij recitatur quotidie in Choro ad Primam ante Verſ. Pretioſa. excepto triduo ante Paſcha, quibus diebus omittitur.

Legitur autem ſemper præcedenti die lectio illa, quæ memorias Sanctorum ſequentis diei continet, præponendo Kalendas, Nonas, vel Idus, & quantitatem Lunæ eiuſdem ſequentis diei.

Lector non petit benedictionem, ſed abſolute incipit a Kalendis, vt ſupra: qui etiam in fine leget Lectionem breuem ad abſolutionem Capituli.

Feſta, de quibus eo die fit officium, ſemper primo loco ponuntur: quod etiam ſeruandum erit & in feſtis mobilibus, quæ pronuncianda ſunt vt infra dicetur; & in Sanctis proprijs particularium Eccleſiarum in hoc Martyrologio non appoſitis, qui in ijs tantum Eccleſijs & locis, vbi præcipue memoria eorum celebris habetur, legi poterunt etiam primo loco, ſi de illis ibidem agatur officium: ſi vero non agatur, poſt Sanctos in hoc Martyrologio deſcriptos, ordine ſuo, videlicet Martyres poſt Martyres, Confeſſores poſt Confeſſores, & Virgines poſt Virgines.

In fine cuiuſlibet diei ſemper additur: Et alibi aliorum plurimorum ſanctorum Martyrum, & Confeſſorum, atque ſanctarum Virginum. Et reſpondetur a Choro: Deo gratias.

Feſta mobilia cum ſingulis annis mutentur, non potuerunt in Martyrologio adſcribi; ſed hoc loco poſita ſunt, vt vnumquodque poſt Kalendarum & Lunæ pronunciationem immediate præponatur lectioni Martyrologij illius diei, in qua eo anno celebrabitur, hoc modo.

Sabbato ante Dominicam Septuageſimæ.

Dominica Septuageſimæ, in qua deponitur Canticum Domini, Alleluia.

Feria tertia poſt Dominicam Quinquageſimæ.

Dies Cinerum, & initium ieiunij ſacratiſsimæ Quadrageſimæ.

Sabbato

Sabbato ante Dominicam Palmarum.

Dominica Palmarum, quando Dominus noſter IESVS CHRISTVS, iuxta Zachariæ prophetiam, ſedens ſuper pullum aſinæ, Hieroſolymam intrauit; cui turba cum ramis palmarum obuiam venit.

Feria quarta maioris hebdomadæ.

Cœna Dominica, quando CHRISTVS IESVS, pridie quam pro noſtra ſalute crucifigeretur, myſteria corporis & ſanguinis ſui diſcipulis tradidit celebranda.

In die ſancto Paſchæ, antequam legantur Kalendæ.

Hac die quam fecit Dominus, Solemnitas ſolemnitatum, & Paſcha noſtrum: Reſurrectio Saluatoris noſtri IESV CHRISTI ſecundum carnem.

Deinde pronunciantur Kalendæ, & Martyrologium ſequentis diei.

In Vigilia Aſcenſionis.

In Monte Olineti Aſcenſio Domini noſtri IESV CHRISTI.

In Vigilia Pentecoſtes.

Dies Pentecoſtes, quando Spiritus ſanctus Hieroſolymis ſuper diſcipulos igneis linguis aduenit.

Sabbato infra Octauam Pentecoſtes.

Feſtum ſanctiſsimæ & indiuiduæ Trinitatis.

Feria quarta poſt Octauam Pentecoſtes.

Feſtum ſacratiſsimi Corporis Chriſti.

DE IMMENSA MARTYRVM MVLTITVDINE ELOGIVM CYPRIANI

Libro de exhort. ad martyrium, capite 11.

SI igitur & nos dicati ac deuoti Deo viuimus, ſi ſupra iuſtorum antiqua & ſancta veſtigia iter facimus: per eadem documenta pœnarum, per eadem paſſionum martyria pergamus; hoc ampliorem gloriam computantes temporis noſtri, quod cum vetera exempla numerentur, exuberante poſtmodum copia virtutis & fidei, numerari non poſſunt Martyres Chriſtiani, teſtante Apocalypſi & dicente: Poſt hæc vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, &c.

De eodem S. Gregorij Papæ elogium in homil. 27. in Euang.

Totum mundum, fratres, aſpicite: Martyribus plenus eſt. Iam pene tot, qui videamus, non ſumus, quot veritatis teſtes habemus. Deo ergo numerabiles, nobis ſuper arenam multiplicati ſunt: quia, quanti ſint, a nobis comprehendi non poſſunt.

De Chriſtiana fide tot Martyrum paſsione teſtata in controuerſiam amplius non deducenda, ſancti Ambroſij elogium in ſermone de SS. Nazario & Celſo.

Magni periculi res eſt, ſi poſt Prophetarum oracula, poſt Apoſtolorum teſtimonia, poſt Martyrum vulnera, veterem fidem quaſi nouellam diſcutere præſumas; & poſt tam manifeſtos Duces, in errore permaneas; & poſt morientium ſudores, otioſa diſputatione contendas. Veneremur ergo in ſanctorum Martyrum gloria fidem noſtram, &c.

MARTYROLOGIVM ROMANVM

Singulis anni diebus iuxta nouam Kalendarij rationem accommodatum.

IANVARIVS.

1 Kalendis [a] Ianuarij. [b] Luna. A *

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

CIRCVMCISIO [c] Domini noſtri IESV Chriſti, & Octaua Natiuitatis eiuſdem. Romæ ſancti Almachij [d] martyris, qui, iubente Alipio Vrbis Præfecto, cum diceret: Hodie Octauæ Dominici diei ſunt, ceſſate a ſuperſtitionibus idolorum, & a ſacrificijs pollutis: a gladiatoribus occiſus eſt. Ibidem via Appia coronæ [e] ſanctorum Militum triginta martyrum ſub Diocletiano Imperatore. Item Romæ ſanctæ Martinæ [f] virginis, quæ ſub Alexandro [g] Imperatore diuerſis tormentorum generibus cruciata, tandem gladio [h] martyrij palmam adepta eſt. Apud Spoletum ſancti Concordij presbyteri [i] & martyris, temporibus Antonini [k] Imperatoris: qui primo fuſtibus cæſus, dehinc equuleo ſuſpenſus, ac poſtea in carcere maceratus, ibiq. angelica viſitatione conſolatus, demum gladio vitam finiuit. Eodem die ſancti Magni [l] martyris. Cæſareæ in Cappadocia depoſitio S. Baſilij [m] Epiſcopi, cuius celebritas decimooctauo Kalendas Iulij, qua die ordinatus fuit Epiſcopus, potiſsimum recolitur. In Africa beati Fulgentij [n] eccleſiæ Ruſpenſis Epiſcopi, qui tempore Vvandalicæ perſecutionis, ob Catholicam fidem, eximiamq. doctrinã ab Arianis multa perpeſſus, & in Sardiniam relegatus, tandem ad propriam eccleſiã redire permiſſus, vita & verbo clarus, ſancto fine quieuit. In territorio Lugdunenſi, monaſterio Iurenſium, ſancti Eugendi [o] abbatis, cuius vita virtutibus & miraculis plena refulſit.

ſit. Apud Siluiniacum ſancti Odilonis[f] abbatis Cluniacenſis, qui primus commemorationem omnium fideliũ defunctorum prima die poſt feſtum omnium Sanctorum in ſuis monaſterijs fieri præcepit: quem ritum poſtea vniuerſalis Eccleſia recipiens comprobauit. Alexandriæ depoſitio ſanctæ Euphroſynæ[g] virginis, quæ in monaſterio virtute abſtinentiæ ac miraculis claruit. ℂ Et alibi aliorum plurimorum ſanctorũ Martyrum, & Confeſſorum, atque ſanctarum Virginum. ℟. Deo gratias.

Sic ſemper terminatur lectio Martyrologij.

IANVARII 1.

KALENDIS[a] *Ianuarij.*] Dies hæc olim celeberrima fuit Romanis: nouis enim Cõſulibus magiſtratum ineuntibus, nouus etiam annus inchoabatur. Id etenim (vt omittam ſcriptores Ethnicos) Chriſtiani etiam auctores teſtãtur. Extat de his in primis Valentiniani & Valentis Imperatorum reſcriptum l. 1. ne quid pub. læt. C. Theod. & nouel. conſtit. Maioriani Imp. tit. 3. de ritu Imperij. Idem Saluianus Maſſilienſis de vero iudicio & prouid. Dei lib. 6. Sidonius Apollinaris lib. 1. epiſt. 9. Caſſiodorus Variar. lib. 2. epiſt. 1. & lib. 6. epiſt. 1. itemq; plures alij tradunt. Cum autem in anno auſpicãdo diuerſi fuerint diuerſarum gentium mores: cur a Kal. Ianuarijs potius quàm ab alio aliquo menſe apud Romanos annus ſumat exordium, Plutarchus in problem. q. 19. eam affert rationem, quæ probatur ab omnibus: nimirum quod Sol progrediendi fine facto, conuertitur, & ad nos curſum reflectit: Tunc enim in ipſa (inquit) quoque natura conuerſio quædam fit, quæ luminis tempus auget, & tenebrarũ minuit, nobiſq. propius admouet principem ac dominum vniuerſæ fluxæ naturæ. Hæc ille. Vt autem Chriſtiani eamdem inirent rationem auſpicandi anni, non tantũ dicta naturalis ratio perſuaſit, ſed quæ huic acceſſit perſimilis, ac longe præclarior; nimirũ quod his ferme diebus nouus Sol, ipſe Chriſtus Redemptor noſter mundo offuſo tenebris naſcens, illuxit; ſicq. diuino plane conſilio accidit, vt eodem ferme tempore vterque Sol diuerſa luce orbi terrarum affulſerit. Vnde egregie Prudentius in Cathemer.

Quid eſt quod arctum circulum
Sol iam recurrens deſerit?
Chriſtuſne in terris naſcitur,
Qui lucis augeat tramitem?

His igitur ſimul concurrẽtibus, placuit Chriſtianis Eccleſiaſtica monumenta ex Conſularibus Faſtis perpetua memoria commendare. Primus omnium (vt auctor eſt Beda de ratione temp. c. 45.) Dionyſius cognomento Exiguus, ſcribens Paſchales circulos, ab Incarnatione Domini noſtri Ieſu Chriſti maluit tempora numerare. qualis autem quantuſve hic fuerit, Caſſiodor. illi æqualis lib. 1. inſtit. diuin. lect. pluribus docet. Porro ipſæ Kalendæ Ianuarij primitijs Chriſti Redemptoris noſtri ſanguinis conſecratæ, & multo præclariori purpura illuſtratæ, nobis ſacroſanctæ ſunt redditæ. At vero ſicut huius diei celebrandi diuerſa fuit cauſa Gentilibus, ac Chriſtianis: ita & diuerſus atque adeo contrarius fuit colẽdi modus vtriſque. Vt enim illi multiplicatis victimis, auctis ſuperſtitionibus, indecoris corporis motibus choreas ducentes, duplum publicarum ingluuie nefandis cruentiſq. ſpectaculis fœdabant potius diem, quam colebãt: ſic illi contra, ſumma illum ſanctitate ac puritate tranſigere ſtudebant: atque vt illorum ſuperarent impietates, & in Deum iniurias quodammodo vindicarent; propenſiori ſtudio, additis ieiunijs & litanijs, quibuſdam velut expiationis hoſtijs, diuinum offenſum numen placare ſatagebant. Vnde S. Ambroſ. de Kal. Ian. ſer. 11. edit. Rom. Tunc (inquit) nos ſimus ſobrij atque ieiuni, quo intelligant lætitiam ſuam noſtra abſtinentia condemnari, &c. In quam etiam ſententiã hæc ait ſanctus Auguſtinus in Pſal. 98. Per iſtos dies ad hoc ieiunamus, vt quando ipſi lætantur, nos pro illis gemamus. hæc ipſe. De ieiunio præterea eius diei ab Eccleſia olim celebrari ſolito agit Ordo Rom. c. 20. & Albinus Flac. de diuin. offic. cap. 4. Litanias etiam eadem ex cauſa ea die celebrandas, ſanctos patres ſtatuiſſe, teſtatur ſecunda Synodus Turonenſis can. 18. Ne præterea ea die lætitiæ canticum caneretur Alleluia, vetuit Synodus Toletana c. 10. Perdurauit eiuſmodi religioſus ritus in Eccleſia, quouſque Gentilium ſuperſtitio permanſit: qua demum abolita, de ea veluti triumphans ſancta Dei Eccleſia, ſpirituali gaudio exultãs

(ſecun-

(ſecundum illud propheticum Iſai.c.61.) coronam pro cinere, oleum gaudij pro luctu, & pallium laudis pro ſpiritu mæroris accepit. At quoniam praui frutices, quamuis ſemel exciſi, iterum pullulare non deſinunt: vix credi poteſt, quantum laboris inſumpſerint ſancti patres, vt infauſtos palmites iterum exurgentes non tantum verbi ſalce præciderent, ſed & radicitus prorſus euellerēt. Hinc illæ ipſorum de Kalendis Ianuarij ad populum declamationes, vt in dicto S. Ambroſij ſer. 11. itemq. S. Auguſtini, cuius ſermonis tantum habetur fragmentum in edit. Louan. tom. 10. S. Maximi Taurinenſis, & S. Petri Chryſologi ſer. 155. qui & perbelle deſcribit turpes illos Gentilium ritus nondum plane ea ætate extinctos, quibus quales eſſent dij Gentium, ipſi cultores eorum ſua ſponte facile demonſtrarēt. e Græcis S. Ioannes Chryſoſtomus id ipſum præſtitit homilia in Kalendis habita; idemq. homilia prima de Lazaro commendat auditorum pietatem, qui diem Kalendarū ſpiritualibus officijs transegiſſent, aitque: Heſternum diem, cum eſſet feſtum ſatanæ, feciſtis feſtum ſpiritus, &c. Nec tantum patres pro concione, ſed & in ſacris Concilijs, ea die fieri ſolitas ſuperſtitiones, ſancitis ſanctis legibus, vetuerunt; vt in Synodo Turonen. 2. c. 23. in Antiſiodoren. c. 1. quo præſertim ſtrenæ adhuc vſu retentæ, ſunt prohibitæ; quas etiam a Tiberio Imperatore olim eſſe moderatas ſcribit Suetonius cap. 34. ac demum a Maioriano Imp. vetitas eſſe, nouella conſtit. de curialib. edita monſtrat. Quænam fuerint ſtrenæ, & cur ſic dictæ, declarat Feſtus verb. ſtrenæ. Ex Græcorū Synodis Martinus Bracharen. collect. c. 73. recitat vetitum eſſe Chriſtianis, ea Kalendarum die, viridi lauro, vel alijs virentibus arborum ramis ornare domos, eadem 26. q. 5. cap. non liceat. Romæ Gregorius Tertius inueteratam in ceteris abuſionem tollendam curauit, eiuſq. ſucceſſor Zacharias malæ arboris ramos vſque in Gallias propagatos Apoſtolicą falce ſuccidit; vt apparet ex epiſtola S. Bonifacij Epiſcopi Moguntini ſcripta ad Zachariam Papam, aliaq. eiuſdem Pontificis ad eumdem Bonifacium. Eſt canon pœnitentialis 88. de obſeruantibus Kalendas Ianuarij, vt annis tribus pœnitentiam agant. Porro non tantum Ianuarij, ſed & Martij Kalendas ijſdem Gentilium ritibus labefactatas, Sexta Synodus can. 62. reſtituit, purgauitque.

[b] *Luxa.*] Luna in Martyrologio pro die ponitur; idq. a diuerſis nationibus olim vſurpatum conſtat. vnde S. Ambroſius in epiſt. ad Epiſc. per Aemiliam conſtitutos: Naturalis (inquit) vſus nationum exterarum Lunam pro diebus appellat. hæc ipſe. Sane quidem Varro de re ruſt. lib. 1. c. 37. Lunam primam & Lunam extremam, diem primum & nouiſſimū menſis dicit. In hanc ſententiam Plinius lib. 2. c. 97. hæc ait: Aeſtus tribus diebus conſiſtit, ſeptima, octaua, & nona Luna. hæc Plin. Idemq. lib. 35. c. 2. Luna vigcſima ſacrificari ſolitum Natali tradit. Athenienſes itidem, de quibus Ioſephus antiq. lib. 14. c. 16. ait: Miſerunt ad eum decretum ſcriptum in hanc ſententiam: Sub Iudice & ſacerdote Dionyſio Aſclepiadis, Pameni menſis Luna vigeſima oblatum eſt. Agit de his ſanctus Gaudentius Brixianus in tractatu in Exod. Quod vero Kalendæ, Idus, & Nonæ antea præmittantur, cum Martyrologij dies annunciatur; id ea ex cauſa Latina Eccleſia antiquitus facere conſueuit, vt ex certis numeri notis adiectis legitimæ Lunæ certiora eſſent tempora ad feſta Paſchalia celebranda; cum alioqui Gentiles leuibus ex cauſis intercalare conſueuerint dies. Ceterum congruunt ea nomina Kalendæ, Nonæ, & Idus, tribus Lunæ mutationibus, vnde etiam nomina acceperunt, vt erudite docet Plutarchus in probl. Rom. quæſt. q. 24. licet alij alias afferant rationes. Vide Macrob. Satur. lib. 1. c. 15. Sic igitur per Kalendas, Nonas, & Idus, dies ſingulos recenſendo, idem eſt, Lunæ curſum trifariam diſtinctum ſignificare. Quod autem antiqui patres, ac ipſa denique Eccleſia Catholica menſis Lunaris dies, Lunas potius quam dices dixerint: ea de cauſa id factum apparet, vt diſtinguerentur dies menſium Lunarium a diebus menſium Solarium, vt ſicut ſunt inter ſe diuerſi, ita, ne confuſio nominū fieret, eſſet & dictincta vtriuſque nomenclatura. Cur autem in Martyrologio antequam ſanctorum martyrum natalitia recenſeantur, ponitur tabella duplicis numeri, ac duplicis litterarum ordinis reſpondentium Aureo numero & Epactis, quam Beda de temporum rat. c. 21. appellat Libellum annalem, qua vna cum die menſis Solaris, dies etiam menſis Lunaris pronunciatur: id quidem conſtat factum more maiorum, vt ex diebus menſium anni Lunaris cognoſci poſſit tempus feſti Paſchalis, aliarumq. ſolemnitatum mobilium: ex diebus autem anni Solaris, quibus ſunt deſcriptæ feſtiuitates immobiles, conferendo eos cum diebus anni Lunaris, poſſit intelligi, quota Luna ſint pronūciandæ ipſæ feſtiuitates immobiles. Antiquitus etenim ante obſeruationem anni Solaris, cum apud Hebræos, Aegyptios, Romanos, atque alias nationes, obſeruarentur anni Lunares: eam conſuetudinem, occaſione diei Paſchatis cuiuſque anni perueſtigandi, vna cum obſeruatione anni Solaris Catholica recepit Eccleſia, & tranſmiſit ad poſteros, vt in Kalendarijs ſimul iungerentur Lunaris annus atque Solaris. Cū igitur olim in Faſtis (de quibus diximus) Chriſtianorum, exactiſſima diligentia natales dies martyrum adnotari iuberentur: eos tā Lunaris quam Solaris menſis diebus conſignari conſueuiſſe, putandum eſt. Sic itaque

vt olim deſcripta ſunt natalitia martyrum, ita idem recitandi vſus in Eccleſia laudabiliter perſeuerat. Agit de prædictis pluribus vir eruditus Aloyſius Lilius in lib. quẽ ſcripſit de noua ratione reſtituendi Kalendarij Romani, quem proxime edendum putamus.

[c] *Circumciſio.*] Duplex reperitur huius diei inſcriptio. Nam & Circumciſio Domini, & Natiuitatis Octaua dicitur. In antiquis manuſcrip. nonnumquam titulo tantum Octauæ Natalis Domini prænotatus hic dies legitur: idq. & can. 1. de conſecr. diſt. 3. & homiliæ patrum eo die habitæ ſua inſcriptione ſignificant. Sed cum eodem die Circumciſio Domini noſtri præcipue coleretur, inde factum eſt, vt etiam Circumciſionis Dominicæ nomine inſignitus reperiatur. In præfatione huius ſacri diei, quam legimus in Sacramentario S. Gregorij Papæ, hæc habentur: Per Chriſtum Dominum noſtrum, cuius hodie Circumciſionis diem & Natiuitatis Octauam celebrantes, &c. ſic habet vetus codex Vaticanus, ſecundum quod vetuſtatis monumentũ in huius diei inſcriptione primum quidẽ Circumciſio, deinde Octaua poni videtur: cum alioqui hi qui egerunt de diuinis officijs, tantum de Octauis Domini tractatus inſcribant, prout habet Ordo Rom. Albinus Flac. c. 3. Amalarius lib. 4. cap. 32. Microlog. c. 30. idq. etiam in Conc. Mogunt. cap. 36. Cetera de huius ſolemnitatis myſterio conſule Ord. Rom.

[d] *Almachij mart.*] De eodem hac die Bedæ, Vſuardi, & Adonis Martyrologia. Albinus Flaccus eiuſdem meminit de diuin. offic. c. 4. Hic quidem non temporibus Diocletiani paſſus eſt (vt putarunt aliqui, nullius veterum teſtimonio ducti) ſed imperante Honorio Auguſto (vt refert Theodoretus) ſiue potius Theodoſio, cuius tempore Alipius, de quo hic agitur, Vrbanam præfecturam adminiſtrauit. Hic ille eſt Alipius Gentilis homo, ad quem extant ſcriptæ plures epiſtolæ Symmachi Conſularis lib. 6. dictuſq. reperitur Faltonius Probus Alipius, frater vterinus Q. Clodij Hermogeniani Olybrij, qui cum Auſonio Gallo geſſit Conſulatum; cuius hæc inſcriptio legitur Romæ in baſi cuiuſdam ſtatuæ in vico qui ducit ad Græcorum collegium poſita: Q. CLODIO HERMOGENIANO OLYBRIO V. C. FRATRI ADMIRANDAE PIETATIS FALTONIVS PROBVS ALIPIVS V. C. Hic itaque Almachius, de quo agitur, ille eſſe videtur, quem Theodoretus lib. 5. hiſt. c. 26. Telemachum vocat; ſic etiam appellat eum Paulus diac. ſeu potius Ioannes diac. in miſcel. hiſtor. Nec quemquam moueat, ſi aliquantum diuerſa videantur nomina, cum facile ſit in his errare: nam quem Almachium dicimus, Otho lib. 4. c. 19. Dirimachium appellat; fortaſſe quod dirimat bellum. Nec illud cuiquam dubitationem faciat, quod ille quem ponit Theodoretus, lapidibus obrutus, hic autem a gladiatoribus necatus dicatur: cum etiam in ſacris hiſtorijs reperiatur frequenter aliquid ab alio enarrari, quod alius omiſerit. Verum cum locus, perſona Præfecti, tempus, & necis cauſa conueniant, videtur ſuperfluum de alijs dubitare. Quod autem idem auctor hunc, quem nominat Telemachum, dicat adſcriptum ab ipſo Imperatore in numerum martyrum: id ſic accipias, vt quod Catholica Eccleſia ſtatuit, ipſe ſanctione munierit: ſicut videmus ceteras Chriſtianorum ferias Imperatorum legibus ſtabilitas: quod quidem tam in Codice Theodoſiano, quam Iuſtinianeo ſanctiones ſub titulo de ferijs poſitæ indicãt. Iam reliquum eſſe videtur, vt dubitationi illi occurramus, quæ ex Conſtantini Imp. lata lege de gladiatoribus manare videtur, quæ in Codice Theodoſiano atque Iuſtinianeo tit. de gladiat. habetur, qua gladiatorum ſpectacula ſunt vetita. Si enim ea munera iam Conſtantini ſunt legibus antiquata; quomodo accidere potuit, quod ſcribit Theodoretus, ſub Honorio Imp. hunc ea de cauſa, quod gladiatorum ſpectacula impedire voluerit, martyrium ſubijſſe? Ad hæc dicimus, eam Conſtantini legem cum ipſo auctore eſſe extinctam: nam ſub Conſtantio eius filio eadem gladiatorum munera edebantur, vt apparet ex l. 2. de glad. C. Theod. qua conſtat Conſtantium ea reſtrinxiſſe, non tamen omnino, ne fierent, prohibuiſſe. quin etiam Honorij temporibus eiuſmodi editiones fieri ſolitas, ex l. 3. eiuſdẽ tituli ſatis conſtat. Hæc præterea teſtatur S. Auguſt. lib. 6. confeſſ. c. 8. qui ea ſe ſpectacula Romæ vidiſſe doluit ingemuitque. Eadem frequentiſſima fuiſſe illis temporibus, Prudentius ſatis docet, dum agens aduerſus Symmachum, in fine operis ad Valentinianum Auguſtũ conuerſus, vehementer rogat, vt iubeat ea funeſta ſpectacula aboleri. Symmachus etiam de exhibitione gladiatorũ in Conſulatu Flauiani, ad ipſum ſcribens lib. 2. epiſt. 46. pluribus agit. Hæc itaque tã dira ſpectacula edi cum videret S. Almachius, de quo agimus, diuino afflatus Spiritu, ſanguinem ſanguine abſtergendum putauit; nec eum fefellit opinio. quid enim cruori martyris incõceſſum, cum omnia mundentur in ſanguine? Ecce etenim quod Imperator leges ſanciendo non valuit perficere, Almachius effundendo ſanguinem impetrauit. vnde appoſite ea de cauſa forte idem a Græcis Telemachus appellatur, pauſulũ immutato nomine, quod finẽ pugnæ illi gladiatoriæ impoſuerit, ἀπὸ τ῀ τέλους ϗ μάχης.

[e] *Coronæ ſanctorum Militum triginta.*] De iiſdem Beda, Vſuardus, Ado, & vet. manuſcr. Hic animaduertere libet, ſanctam Dei Eccleſiam, quæ Spiritu ſancto docente, veram verborum ac rerum proprietatem didicit, acerbiſſimas martyrum paſſiones, Coronas

ac

ac vitæ exitum, Natalē diem appellare conſueuiſſe. Fuit nonnullorum ſententia, ipſis Kalendis Ianuarij temperatum eſſe a cæde martyrum, eo quod Gentiles mira celebritate eam diem colerent; quodq. in quadam epiſtola, quæ fertur nomine S. Hieronymi ad Chromatium, hæc ſcripta habeantur: Nullus ſit dies, quo non intra quingentorũ martyrũ numerus reperiri poſſit adſcriptus; excepto die Kalendarum Ianuarij. hæc ibi. His quidem cum in primis refragentur omnia Martyrologia, ac etiam S. Gregorius lib. 7. indict. 1. epiſt. 29. dum ibi nullũ excipit diem, quo non celebrentur natalitia martyrum: repugnant etiam quæ ſcribit Sueton. in Tiberio cap. 61. his verbis: Nullus a pœna hominum ceſſauit dies, ne religioſus quidem & ſacer. animaduerſum in quoſdam ineunte anno nouo. hæc ibi. Idem in Claudio cap. 29. hæc verba: Syllanus abdicare ſe prætura ante quartum kalend. Ianuarij, moriq. initio anni coactus. hæc Suetonius de ſæuiſſimis principibus; quibus certe non fuerũt mitiores, qui in Chriſtianos, promulgatis edictis, acerbiſſime ſæuierunt. Ceterum ſcimus iure antiquo Romanorum non tantum ipſis Kalendis Ianuarij, ſed etiam reliquorum menſium Kalendis, & Idibus, ac ceteris eorum ferijs, non tantum a cæde, ſed a quacumque læſione Romanos magiſtratus ceſſaſſe: ipſis enim ferijs vim alicui, licet ex lege, inferre, piaculare erat, vt pluribus docet Macrob. Saturnal. lib. 1. cap. 15. & tamen innumeros fere martyres illis ipſis diebus paſſos eſſe, exploratiſſimum eſt. Nec tantum id Imperatorum voluntate, ſed & furentium Præſidum iuſſu. Habes de his Philonis Iudæi teſtimoniũ in libro quem ſcripſit in Flaccum Aegypti Præſidem, vbi hæc leguntur: Mos eſt in neminem damnatum animaduertere, donec ſolemnes celebritates, natalitiaq. Auguſtorum feſta prætereant. At ille per eos ipſos dies iniuſtis pœnis affligebat homines innoxios. Et paulo poſt: Noui (inquit) quoſdam cruci affixos, inſtante tali feſto de cruce depoſitos, & ad ſepulturam cognatis ex more redditos: quandoquidem decebat vel ad mortuos redire aliquem fructum ex Imperatoris natalibus. at iſte non mortuos deponi de crucibus, ſed viuos crucifigi iubebat, &c. hæc Philo.

[f] *Martinæ.*] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Habentur res geſtæ ipſius, quas retulit Surius in tomo 1. In cod. manuſcrip. noſtræ biblioth. legimus eam paſſam anno quarto Alexandri Imperatoris, necnon & milites ſeptem ... martyrum carnificinæ præfectos, ... ſanctæ Martinæ opera ad Chriſtum conuerſos, ad decimumſeptimum Kalend. Nouembris, truncato capite, martyrij corona donatos. Extant in hunc diem veſtigia celebrioris memoriæ ſanctæ Martinæ Romæ ad radices Capitolij, apud arcum Seueri. Meminit oratorij ſanctæ Martinæ Ioãnes diaconus in vita ſancti Gregorij libro 4. cap. 93.

[g] *Sub Alexandro Imp.*] Hic non leui quidem obiectioni occurrendum mihi videtur: Quonam pacto S. Martina, & alij martyres, quorum non eſt exiguus numerus, ſub Alexandro Imperatore paſſi dicãtur, cum veterum hiſtoricorum auctoritate probetur, ipſum fuiſſe Chriſtianorũ ſtudioſiſſimum, multaq. in eos beneficia & officia contuliſſe: vtpote Mammeæ filium, quæ (vt ſcribit Euſebius hiſt. lib. 6. cap. 15.) erat Chriſtianorum cupidiſſima: quamobrem non tantum Chriſtianos ſuo iure viuere permiſit; ſed (vt ſcribit Lampridius in Alexandro) in larario, vbi matutinis horis rem diuinam facere conſueuit, inter ſuperſtitioſas deorum imagines, Chriſti etiam noſtri Redemptoris poſuit effigiem; habuitq. in animo Chriſto, ſicut & dijs, templum erigere, ſed ab idolorum ſacerdotibus eſt impeditus; cum ex illorum reſponſis affirmarent, omnes futuros Chriſtianos, ſi quod moliebatur effeciſſet, ac reliqua iam templa deſerenda. Addit etiam, eumdem Imperatorem in curãdis prouincijs, ac præficiendis Præſidibus, laudatiſſimos Chriſtianorum mores fuiſſe ſectatum: ac denique de eodem refert, in iudiciaria controuerſia reſcripſiſſe pro Chriſtianis aduerſus Gentiles. Quod autem dubitationem auget, eſt illud, quod ſcribit Herodianus lib. 6. eumdem Alexandrũ, quatuordecim annis, quibus regnauit, inter alia eius humanitatis officia, ſine ſanguine Imperiũ gubernaſſe. Non leuis quidẽ difficultas, ſed tamẽ quæ facile tolli poſſit, ſi ex Lampridio Herodianus declaretur, qui ait, Imperium Alexandri ſic dictum eſſe ἀναίμακτον, hoc eſt, incruentum, vel ſine ſanguine, eo quod nulli ſenatorum necem intulerit, quod alij fecerant ante ipſum Imperatores; cum alioqui (vt idem ait) durus, tetricus, & ſeuerus admodum habitus fuerit, & ob id cognomento Seuerus ſit appellatus, quod plurimos iuſtis, vt ſibi videbatur, ex cauſis occidi mandauerit: immo propter nimiam ſeueritatem, quam in milites exercuit, ab ijſdem tandem occiſum fuiſſe tradit. hæc ex Lampridio, quibus ex Herodiano obiectio diluitur. Illa autem quæ ſpectant ad Chriſtianos, in quos multa ab eo collata beneficia idem auctor cõmemorat, ſic accipias; ipſum nullum aduerſus Chriſtianos perſecutionis edictum promulgaſſe; non tamen erga ipſos ita affectum fuiſſe, vt antiqua iura Romanorum, & prædeceſſorum edicta, quibus Chriſtiani plecterentur, ſilere iuſſerit. Antiquo etenim Romanorum iure peregrinos deos, eorumq. cultũ in Vrbem introduci vetitum eſſe, nemo ignorat: id enim cum Ethnicorum complures teſtantur, tum etiam Tertullianus ſcribit in apologet. Recitat eam legem Cic. lib. 2. de legibus, quæ eſt huiuſmodi: Separatim nemo habeſſit deos, neve nouos, ſed ne

aduenas, niſi publice adſcitos, priuatim colunto. hæc lex xij. tab. Quin & Mecœnas (vt Dio eſt auctor lib. 52.) non tantum deos peregrinos non inferendos in Vrbem, verum etiam exteros homines alienæ religionis cultores ad Romanorum deorum cultum diris etiam ſupplicijs adigendos, Auguſto perſuaſit; eam potiſſimum rationem obtexens, vt ſecuritati Reipublicæ conſultum eſſet. At nec Imperatori liberum erat abſque ſenatuſconſulto deos in Vrbem adſciſcere alienos; vt de Tiberio Auguſto teſtatur Tertullianus in apologet. His autem in ſuo robore manentibus iuribus, multas deinde aduerſus Chriſtianos ab Imperatoribus leges ſuperadditas fuiſſe, nullus dubitat: quas quidem omnes ſub Alexandro Imperatore vim ac robur obtinuiſſe, quamplurima vetera monumenta, ipſa martyrũ Acta teſtantur. Alexander enim optime Reipublicæ conſultum cupiens, bellicis ipſe negotijs occupatus, prætoriam præfecturam credidit Domitiu Vlpiano, illiq. cum Paulo, vt præſtantiſſimis illius ætatis iureconſultis, rerum ſummam delegauit; vt Lamprid. ſcribit in Alexandro; illisq. relicta Reipub. adminiſtratione, in expeditionibus militaribus totus erat. Iam vero quonam modo in Chriſtianos affecti eſſent ij, quibus Reip. adminiſtrandæ cura demandata erat, ex eo conſtare ſatis poteſt, quod idem Paulus I.C. aduerſus Chriſtianos, ſuppreſſo religionis nomine, lib. 5. ſent. tit. 21. ita reſpondiſſe legitur: Qui nouas & vſu & ratione incognitas religiones inducunt, ex quibus animi hominum moueantur, honeſtiores deportentur, humiliores capite puniantur. hæc Paulus. Sed parua hæc ſunt, ſi cum ijs conferantur, quæ cum alios illius temporis iureconſultos, tum præſertim Domitium Vlpianum illorum omnium coryphæum, penes quem præfecturæ munus & ſumma rerũ erat, Chriſtianis infenſiſſimum, Lactantius feciſſe deplorat lib. 5. c. 11. cum ait: Qui etiam ſceleratiſſimi homicidæ contra pios impia iura condiderunt: nam & conſtitutiones ſacrilegæ, & diſputationes iuriſperitorum leguntur iniuſtæ. Domitius de officio Proconſulis libro ſeptimo reſcripta principũ nefaria collegit, vt doceret quibus pœnis affici oporteret eos, qui ſe cultores Dei confiterentur: hæc Lactant. Excidit liber ille Vlpiani de officio Proconſulis, a Chriſtianis (vt putamus) Imperatoribus ex albo ceterarũ legũ expunctus: remanſerunt tamen quædam fragmenta eiuſdem, ex quibus poſſimus cetera facile iudicare, vt l. congruit. ff. de officio Præſidis: qua agitur, vt Præſes cum ingreditur prouinciam, primum omnium inquirat de ſacrilegis: porro ſacrilegos a Gentilibus dici conſueuiſſe Chriſtianos, Iuſtinus martyr, Tertullianus, Arnobius, ac ceteri qui ſcripſerunt apologias, plane demonſtrant. Ad hoc ipſum ſpectat illud, vt Proconſul prouinciam ingreſſus, templa luſtret & circumeat. l. ſi in aliam. ff. de off. Proc. Eiuſdem etiam eſt illud reſpõſum, vt improbatæ religionis libri tollerentur. l. 4. ff. famil. herciſ. Ex his omnibus quiſque facile poterit exiſtimare, quo ſtatu eſſet Chriſtianorum cauſa ſub talibus Orbis iudicibus: ne habeat quid amplius miretur, cum audierit, ſub Alexandro Imperatore complures martyres eſſe paſſos. Verum ipſe Domitius, penes quem ſumma rerum erat, ſuæ ſæuitiæ meritas pœnas dedit, ſæuiſſime cæſus a militibus prætorianis, vt Lampridius ſcribit. Egimus de his pluribus in Annal. Eccleſiaſt. vnde & hæc deſcripſimus. Illud poſtremo lectorem monendum putamus, vt cum in vita S. Martinæ vel alijs legerit, Chriſtianos cauſam dixiſſe coram Alexandro Imperatore, ſciat illa non eſſe puriſſima ipſa martyrum Acta publica excepta a notarijs actuarijs corã Præſide, ſed potius eſſe Actorum paraphraſes ſuperadditas, prout quiuis prudens facile poterit iudicare.

[h] *Martyrij palmam.*] Non tantum apud Iudæos (vt ex pleriſque diuinæ Scripturæ locis apparet) erant palmæ victoriæ inſignia, ſed & apud Græcos, ex quibus ad Romanos eadem prouenit conſuetudo, vt victoribus palmæ darẽtur: ſed id non ante debellatos Samnites, vt habet Liu. lib. 10. in fine decad. 1. Quòd ſit in palma victoriæ ſymbolum, habes ex Plutarch. lib. 8. q. 4. ſympoſiac. narratum a Gellio lib. 7. c. 6. Certe his inſignibus nobilitatos ſanctos martyres vidit S. Ioannes Apoc. c. 7. vt non mireris ſi in Martyrologio ſæpius leges ſanctos martyres palmam accepiſſe martyrij: eſt enim ea dicendi phraſis ex diuinis Scripturis comparata, atque antiquitus vſurpata.

[i] *Concordij Epiſcopi.*] De ipſo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, hisq. conſentiunt vet. manuſcrip. Eius res geſtas deſcripſit Sur. to. 1. ſed aliqua in eis inſunt corrigẽda, ijſdemq. nonnulla addenda, vt vidimus in amplioribus eiuſdẽ Concordij Actis manuſcrip. Si Deus concoſſerit, in omnes ſanctorum vitas, quæ hactenus editæ reperiuntur, ſcholia elaborabimus; quibus quid in eis veri certique, quid item ambigui vel falſi reperiatur, aperiemus. Plura de Concordio habentur in vita S. Conſtantij Epiſcopi Peruſini, quam manuſcrip. accepimus ab illa eccleſia: Habet & Mombrit. deſcriptũ martyrium S. Concordij to. 1. vit. ſanct.

[k] *Antonini Imp.*] Perſecutio ſub Antonino ponitur quarta a S. Auguſtino lib. 18. de ciuit. Dei cap. 52. & ab Oroſio lib. 7. cap. 15. a Seuero autem lib. 2. quinta numeratur; vbi quartam dicit fuiſſe ſub Hadriano. His autem qui decem tantum numerant perſecutiones Eccleſiæ ſub typico numero decem plagarum Aegypti, idem S. Auguſtinus minus aſſentire videtur eod. lib. 18. c. 52. de ciuit. Dei. Hæc autem perſecutio ab Antonino

exci-

excitata; non quidem ab illo Antonino, qui dictus eſt Pius, facta eſt, cuius tempore fuiſſe pacem in Eccleſia ſcribit Seuer. lib. 2. (Tertullianus enim in apologetico recenſet Antoninum Pium inter illos Romanos Imperatores, qui Chriſtianis nihil negotij per leges fecerint) ſed ab illo Antonino, qui dictus cognomento Philoſophus, ab Antonino Pio adoptatus, in Imperium illi ſucceſſit; perſecutionem excitatã eſſe, omnes prædicti auctores affirmant. Et licet Tertul. in apologet. dicat, nullas ab eo aduerſus Chriſtianos leges fuiſſe ſcriptas: tamen abſque promulgatis edictis, eo tempore, furente populo, grauiſſimam in Chriſtianos perſecutionẽ conflatam eſſe, Euſeb. hiſt. lib. 5. c. 1. declarat his verbis: Ad decimumſeptimum annum Imperij Antonini Veri (ſic enim appellat M. Aurelium, ſicut & in aliquibus inſcriptionibus Verus dictus habetur, licet a L. Vero ſit longe diuerſus) grauis & acerba in nonnullis terræ partibus perſecutionis procella ex temerario populi impetu per ſingulas vrbes excitata contra nos ingraueſcere cœpit, in qua (ſicut in illis martyrijs, quæ in vna natione confecta erant, coniectura plane licet aſſequi) infiniti prope martyres in reliquis etiam terrarum regionibus, generoſa cæde pro Chriſto tolerata, nobilitati ſunt. hæc Euſebius de perſecutione ſub Antonino Philoſopho. Ceterum conſtat, nec Antonini Pij Imperium cæde Chriſtianorum fuiſſe vacuum, vt apparebit inferius ſuis locis.

[l] *Magni martyris.*] Plures eiuſdẽ nominis reperiuntur martyres: hic autem, qui in veteri Romano Martyrologio, ſicut & in manuſcriptis hac die poſitus habetur, quando vel vbi ſit paſſus, nuſquam inuenimus.

[m] *Depoſitio S. Baſilij Epiſcopi.*] Non tantum Latina omnia Martyrologia, ſed & Græci de eodem hac die agunt, vt conſtat ex eorum Menologijs. Moritur S. Baſilius (vt ſcribit ſanctus Hieronymus de ſcript. Eccl.) Gratiano imperante, anno videlicet Domini trecenteſimo ſeptuageſimooctauo, quo, poſtea extincto Valente, idem Gratianus Orientis quoque ſibi adminiſtrandum ſuſcepit Imperium. Gregorius Nyſſenus, eius germanus in epiſt. ad Olympium monachum de vita S. Macrinæ, teſtatur S. Baſilium ex humanis ſublatum nouem menſibus ante illud Concilium Antiochenum, quod celebratum eſt poſt Valentis Imp. obitum. Sedit (vt idem ait) annis octo, nono inchoato: totidem annos ſedi illius tribuit Gregor. Nazianz. in epitaph. Ex quibus erroris arguitur Nicephorus lib. 10. c. 25. dum ait Baſilium etiam temporibus Iuliani ſediſſe Epiſcopum. Laudes Baſilij poſt eius obitum dixerunt præſtantiſſimi theologorum & oratorum clariſſimi S. Gregorius Nazianzenus, & ipſius Baſilij germanus S. Gregorius Nyſſenus. Extat Amphilochij nomine ſcripta vita Baſilij, quæ tamen prudentiorum omnium ſententia, alterius cuiuſpiam potius, quam Amphilochij æqualis Baſilio eſſe putatur; cum aliqua illic habeantur, quæ illi minus conuenire videntur. dedit eam Latinitati Vrſus S. R. E. ſubdiaconus, cuius præfationem, quæ deſideratur in ceteris, legimus in vet. manuſcripto codice noſtræ bibliothecæ, quam poſſidemus liberalitate piæ memoriæ optimi ac eruditiſſimi viri Achillis Statij Luſitani. In ijſdem præterea quædam miracula eiuſdem S. Baſilij, Helladio auctore, ſcripta habentur, in Latinum verſa ab Anaſtaſio Bibliothecario temporibus Nicolai Primi Romani Pontificis, cuius ibidem habetur præſatio ad prædictum Vrſum conſcripta. S. Ioãnes Damaſcen. teſtatur in orat. 1. de imag. vitam S. Baſilij fuiſſe ſcriptam a prædicto Helladio eius diſcipulo & ſucceſſore. Porro eiuſdem Baſilij res geſtas tam a Græcis, quã a Latinis auctoribus acceptas, in Annal. Eccleſiaſt. iuxta ordinem temporum, per annos ſingulos diſpoſuimus: ibiq. exactius quæ de S. Baſilio germana, quæve ſpuria habeantur, expendimus. Omittimus hic coaceruare innumera patrum elogia de ſancto Baſilio, quæ vix volumine comprehendi poſſent.

[n] *Fulgentij Epiſcopi.*] De eo cetera etiam Martyrologia. Habentur eius res geſtæ fideliter ſcriptæ a quodam ex diſcipulis eius ad Felicianum Epiſcopum illius ſucceſſorem. extant apud Surium tom. 1. Claruit S. Fulgentius doctrina & ſanctitate notiſſimus ſub Symmacho Rom. Pont. Anaſtaſio Imperatore, & Traſamundo Rege Vuandalorũ in Africa. fuit vnus ex numero illorũ ducentorum viginti Epiſcoporũ, quos idem Rex in Sardiniam relegauit, quibus B. Symmachus Papa quotidiana ſubſidia miniſtranda curauit, vt conſtat ex lib. de Rom. Pont. qui fertur nomine Damaſi, in Symmacho, & hiſtor. Miſcel. lib. 15. Eius ingenij monumenta recenſet S. Iſidorus de vir. illuſtr. c. 14. & alij poſteriores, qui ab eo acceperunt. Fuit alius eiuſdẽ nominis Fulgentius Epiſcopus Vriculanus, qui celebris ſanctitate vixit temporibus Vigilij Papæ, & Totilæ Regis Gothorum, imperante Iuſtiniano: de eo ſcribit S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. cap. 12. Rurſus alius eiuſdem nominis fuit in Hiſpania Epiſcopus, qui claruit tempore Leuigildi Regis Goth. de quo in theſ. concion. tom. 2.

[o] *Eugendi abb.*] De eo hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Huius Acta ab eius diſcipulo conſcripta recitat Sur. tom. 1. & dum in eis legitur Eugendus fuiſſe diſcipulus ſanctorum monachorum Lupicini & Romani, apparet quibus temporibus vixit; cum cõſtet prædictos floruiſſe ſub Chilperico Rege Clotharij filio, cum imperaret Iuſtinus, ac poſt eum Tiberius. ſic Greg. Turon. vitæ patr. lib. 1. cap. 1.

[p] *Odilo-*

[p] *Odilonis abb.*] Alij de eo die ſequenti; verum hæc eſt ipſa dies natalis eius; nam Petrus Damian. qui eius res geſtas conſcripſit, hæc de eius tranſitu habet: Ea nocte, quæ Dominicæ Circumciſionis ſolemnia præcedebat, ſalutaris Euchariſtiæ ſacramenta percepit, & ſic beatum Deo reddidit ſpiritũ, &c. Migrauit ex hac vita ſub Clemente Secundo Rom. Pont. imperante Henrico Secundo, anno a Chriſto Domino 1048. ætatis ſuæ anno 87. ita Petrus Dam. in vita ipſius, & Sigeb. in Chron. Meminit de S. Odilone S. Bernardus in apolog. ad Guiliel. abb. Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 2. c. 75. & lib. 3. c. 235. & alij plures. de eo inferius iterum quarto Non. Nouemb. agemus.

[q] *Euphroſynæ virg.*] De ea tam Latinorum Martyrologia, quam etiam Græcorum Menologia agunt hac die. Eius res geſtas edidit Metaphraſtes ex antiquioribus monumentis acceptas. Confundunt aliqui Euphroſynam cum Euphraſia, de qua agitur tertio Id. Martij: de Euphraſia enim, & non de Euphroſyna ſcribit Io. Damaſc. ora. 3. de imag. quē citant.

2 Quarto Nonas Ianuarij. Luna. B xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

OCTAVA [a] ſancti Stephani protomartyris. Romæ commemoratio plurimorum [b] ſanctorum martyrum, qui ſpreto Diocletiani Imperatoris edicto, quo tradi ſacri codices iubebantur, potius corpora carnificibus, quam ſancta dare canibus maluerunt. Antiochiæ paſsio beati Iſidori [c] Epiſcopi. Tomis in Ponto ſanctorum trium fratrum Argei [d], Narciſsi, & Marcellini pueri [e]; qui ſub Licinio Principe inter tyrones comprehenſus, cum nollet militare, cæſus ad mortem, & diu in carcere maceratus, demum in mare merſus, martyrium conſummauit: fratres vero eius gladio perempti ſunt. Mediolani ſancti Martiniani [f] Epiſcopi. Nitriæ in Aegypto beati Iſidori [g] Epiſcopi & confeſſoris [h]. Ipſo die S. Siridonis [i] Epiſcopi. In Thebaide ſancti Macarij [k] Alexandrini abbatis.

IANVARII 2.

[a] OCTAVA *ſancti Stephani.*] De ea etiam Amalar. lib. 4. c. 37. De ratione celebrandi dierum octauam pluribus agunt hi qui tractatus ſcripſerunt de diuinis officijs a [...] omittamus dici octauæ myſterium, eam ſanctiſſimã ac celeberrimã eſſe debere, diuina lex ſanxit Leuit. c. 23. vnde ſancta Eccleſia tempore Euangelicæ gratiæ eſt mutuata exemplum, vt celebriores quaſdam ſolemnitates, etiam octauarũ additione illuſtraret: ſancte etenim pieq. Dei Eccleſiã ex antiquis illis ritibus quædam accepiſſe teſtatur S. Leo Papa ſer. 9. de ieiunio ſeptimi menſis.

[b] *Plurimorum ſanctorum martyrum.*] Sunt hi ex veteribus monumentis reſtituti. Quod ſpectat ad edictum Diocletiani Imperatoris de tradendis cremandisq. religioſis Chriſtianorum codicibus, ſcribit S. Auguſt. lib. 7. de baptiſ. c. 2. promulgatum illud fuiſſe poſt paſſionem B. Cypriani annis quadraginta & quod excurrit, Coſſ. (vt apparet) Conſtantio quartum & Galerio. Concordant his ea quæ idem Aug. ſcribit lib. 3. contra Creſcon. cap. 27. vbi agit de Cirtenſi Synodo habita

(vt ait)

(vt ait) anno ſequenti a prædicto edicto de libris comburendis, Diocletiano octauum & Maximiano ſeptimum Coſſ. Numeratur is annus promulgati edicti decimusnonus Imperij Diocletiani: quando (inquit Euſebius hiſt. lib. 8. c. 3.) menſe Martij Diocletianus & Maximianus Impp. de diruendis cũctis Chriſtianorum eccleſijs, ſacriſq. codicibus igne cremandis promulgarunt edictum. Sicq. numerantur anni quadragintaduo a martyrio Cypriani vſque ad promulgatum de libris comburendis edictum. Deplorat eiuſmodi ſacrorum librorum conflagrationem Arnobius aduerſus Gentes lib. 4. Optatus Mileuit. in libris ſuis contra Parmenianum frequenter meminit eiuſdem edicti, ſicut & S. Aug. in epiſtolis & alijs commentarijs aduerſus Donatiſtas conſcriptis. Acta præterea publica ſanctorum martyrum, de quibus agemus inferius, de eodem edicto ſæpius agunt. Porro etſi Imperatorum edicta de abolitione librorum Chriſtianorum non præceſſerunt tempora Diocletiani; ſane quidem reſponſa prudentum de ea re iam ante fuiſſe prolata, conſtat ex Vlpiani ſententia lib. 4. ff. fam. hercisc. nam cum Chriſtiani a Gentilibus magi haberentur, eorum libri eiuſdem artis ſunt exiſtimati, aduerſus quos extat reſponſum Pauli lib. 5. ſent. tit. 23. Sed quis miretur hæc illos ſtatuiſſe de libris Chriſtianorum, cũ & Ciceronis libros illos de nat. deorum, ac quos ſcripſit de diuinat. eo quod ex illis idolorum ſuperſtitio impugnari videretur, abolendos eſſe ex ſenatuſconſulto, nonnullorum fuiſſe conſiliũ, ſcribat Arnobius lib. 3. aduerſus Gentes? Hæc perſecutio ſub Diocletiano & Maximiano cenſetur decima ab Auguſtino lib. 18. de ciuit. Dei cap. 52. & ab Oroſio lib. 7. c. 27. a Seuero autem lib. 2. nona numeratur. Ante promulgatas in Chriſtianos prædictas leges a Dioclet. & Maximi. AA. quibuſdã prælndijs perſecutionis complures cæſi ſunt Chriſtiani milites, vt ſcribit Euſeb. in chron. anno 14. Diocletiani Imp. & hiſt. lib. 8. cap. 4.

[c] *Iſidori Epiſc.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, & vet. manuſcrip. Cuius autẽ fuerit ciuitatis Epiſcopus, nullus prodit: qui etſi Antiochiæ ponatur, nequaquam tamen videtur fuiſſe Antiochenus Epiſcopus: Euſebius enim, qui tam in chronico, quam etiam in hiſtoria recenſet omnes Antiochenos Epiſcopos, nullum eius nominis ponit. ſciũ nec Nicephorus Epiſcopus Conſtantinop. in ſerie quam texit Antiochenorum Antiſtitum.

[d] *Argei, Narciſſi.*] Agunt de iiſdem hic Beda, Vſuardus, Ado, & vet. manuſcrip. omneſq. ſub Licinio Imperatore hos paſſos eſſe confirmãt: de quo hæc Seuer. ſacr. hiſt. lib. 2. Tunc Licinius, quia aduerſus Conſtantinum de Imperio certauit, milites ſuos litare præceperat, abnuentes a militia reijciebat: ſed inter perſecutiones non computatur; adeo res leuioris negotij fuit, quam vt ad eccleſiarũ vulnera perueniret. hæc Seuerus; qui etiam noluit perſecutionem appellare, quia toto orbe terrarum contra Chriſtianos non erat indicta, ſed in Oriente tantum, vbi idem Licinius imperabat. Euſebius, qui illis temporibus vixit, in vit. Conſtantini lib. 1. c. 44. plures a Licinio editas leges aduerſus Chriſtianos teſtatur. S. Baſilius etiam in oratione habita in quadraginta martyres ſub eodem Licinio paſſos, ſcribit ipſum per præconium & edictum omnibus denunciaſſe, ne quis Chriſtum profiteretur: in profeſſores autẽ fidei Chriſtianæ omnia tormentorum genera ab eodem fuiſſe propoſita. Porro quamplurimos martyres ſub Licinio martyrio coronatos, tam Latinorum Martyrologia, quam Græcorum Menologia atteſtantur. Huius autem excitandæ perſecutionis in Chriſtianos cauſam Gregor. Nyſſen. orat. ſecunda de ſanctis quadraginta martyribus ſcribit his verbis: Primum quidem improbus dæmon exercitus duci, ſimulacrorum inſano cultui dedito, perſuadere conatur, non aliter eum de barbaris victoria potiturum eſſe, niſi prius mactaret eos, qui Chriſtum adorarent. hæc Greg. Nyſſenus.

[e] *Marcellini pueri.*] De eodem prædicti. Quod autem hic inter tyrones recenſendus, puer dicatur; ſic accipe puerum, vt ſaltem eſſet annorũ decem & ſeptem: ea enim ætate tyrones adſcribebantur militiæ, vt auctor eſt Gellius lib. 10. cap. 18. Quod item hic dicitur peremptus ob eam cauſam quod nollet militare; id non odio militiæ (vt de C. Vettieno Valer. Max. ſcribit lib. 6. c. 3. de ſeuerit.) qui ſibi manus digitos amputauit, ne militaret; ſed quod (vt ex Seuero nuper diximus) Licinius ſuos milites litare præcepiſſet. Eſt de his l. 1. de filijs militarium, C. Theod. lata ſub eiuſdem Licinij Conſulatu aduerſus eos qui cum diſpendio corporis, reſectis digitis, militiæ neceſſitatem conarentur euadere. Id ipſum l. 4. 5. & 10. De tyron. item C. Theod. Quanto autem cum periculo impietatis Chriſtiani militarent in caſtris Gentilium, pluribus docet Tertullianus lib. de corona milit.

[f] *Martiniani Epiſcopi, alias Materniani.*] De eo tabulæ Mediolanenſis eccleſiæ, quas R. D. Petrus Galeſinus Protonotarius Apoſtolicus, doctus in primis ac diſertus, nobiliſſimi ingenij hac ætate ſcriptor, quiq. in hoc argumenti genere magna cum laude verſatus eſt, luculentiſſime illuſtrauit. De Materniano, ſeu Martiniano Epiſcopo Mediolan. extat epigramma Ennodij Epiſcopi Ticinenſis. eſt eius exordium: Mens niuei, &c. Claruit temporibus Papæ Zoſimi.

[g] *Iſidori Epiſcopi.*] Ex manuſcrip. ita ponitur: quem putamus eſſe illũ ſanctitate clarum, cuius meminit S. Hieron. in epitaph.

Paulæ ad Euſtoch. epiſt. 27. his verbis: Occurrente ſibi ſancto & venerabili Epiſcopo Iſidoro confeſſore, & turbis innumerabilibus monachorum, &c. Scias tamen longe alium hunc eſſe ab illo Iſidoro Aegypti monacho, qui magna aliquando fama iiſdem temporibus vixit, ſed factus Origeniſtarum propugnator & ductor, priſtinam laudem obſcurauit. ſcribit de eo S. Hieronymus epiſt. 61. ad Pammachium, & ad Cteſiphontem aduerſus Pelagianos.

[h] *Et confeſſoris.*] Cum S. Hieronymus hunc Confeſſorem appellet; ne quid lateat, ſciendum eſt, diuerſa admodum ſignificatiune a præſentis temporis vſu hanc vocem a maioribus vſurpatam. Illi enim neminem eo nomine appellabant, niſi eum qui Chriſti fidem interpellatus, coram fidei hoſtibus cunfeſſus eſſet. Si vero aliquod genus tormentorum eſſet expertus, nec tamen martyrio occubuiſſet; tunc & Martyr vocatus, idemq. aliquando etiam dictus reperitur Confeſſur, quod ſcilicet nondum martyrium conſummaſſet. Licet ſi vim harum vocum expēdas, eædem ſint; nihilominus tam apud Tertullianū, quam etiam Cyprianum, & alios pleroſque antiquorum, eo ſenſu quo diximus, eas voces accipi conſueuiſſe, perſpectum ſatis, exploratumq. habetur. Conſule, ſi hæc exactius ſcire cupis, in primis Cypriani epiſtol. 7. 9. 10. 15. 30. 37. 52. & 81. edit. Pamelij, qui eadem adnotauit in ſchol. epiſt. 9. vir quidem etſi facie mihi incognitus, eruditione tamen ſatis perſpectus. Iuxta eiuſdem Cypriani ſententiam, qui non interpellatus ſe martyrio ingerebat, hic dicebatur Profeſſor. ſi adhuc autem quis timore correptus, ne fidem proderet, ſua ſuosq. relinquens, exilio ſpontaneo procul a patria vitam ageret, hic appellabatur Extorris: cuius nun erat deſpicienda conditio; nam & numero martyrum recenſendus erat, ſi ea de cauſa mortem oppetijſſet. Hæc omnia more maiorum, atque vetuſto loquendi genere. Obtinuit poſtmodum vſus, vt omnes qui ſancta & laudabili vita vixiſſent, ſanctoq. demum ac probato fine in Domino quieuiſſent, Confeſſores appellarentur.

[i] *Siridonis Epiſcopi.*] De quo etiā hac die vet. manuſcr. ſed cuius fuerit ciuitatis Epiſcopus, hactenus obſcurū remanet. Fuit & alius Siridon, alias Seridon dictus, qui inter ſanctus anachoretas claruit, de quo in vit. patr.

[k] *Macarij Alex. abb.*] De eodem hac die Beda, Ado, & manuſcrip. Conſtat duos fuiſſe Macarios ſanctitate celebres, Aegyptios ambos; quorum alter Alexandrinus dictus eſt, eo quod (vt ſcribit Palladius) in eccleſia Alexandrina functus eſſet presbyterio: alter autem ſimpliciter Aegyptius eſt appellatus. Agūt de his pluribus veteres hiſtorici, Socrat. lib. 4. hiſt. c. 18. Sozom. lib. 6. c. 29. Rufin. lib. 2. c. 4. Hieron. epiſt. 27. Caſſian. collat. 5. c. 12. & collat. 24. cap. 13. in vit. patr. par. 1. Pallad. Galata c. 8. Suidas, & alij. Fuerunt & alij Macarij fama conſpicui, ſed de duobus tantum agitur in Martyrologio. Vixit enim eodem ſæculo Macarius ceteris iunior, ad quem Rufinus tranſlationem Periarchun Origenis inſcripſit, necnon etiam apologiam pro Origene, qui & eiuſdem Rufini diſcipulus fuit; de quo, tacito nomine, hæc S. Hieron. epi. 16. Tunc diſcipulus ὄλβιος, & vere nominis ſui, ſi in talē magiſtrum non impegiſſet, &c. Hæc idcirco Hieronymus, quuniam in Origeniſmum ipſum lapſum deplorat. At ne quis aliqua forte ſuſpicione ſaltem leui pulſetur, hunc de quo ſcribit S. Hieron. fuiſſe alterum ex duobus illis, quos colimus; ſatis rei veritas perſpicua redditur, dum conſtat Macarium Aegyptium magiſtrum fuiſſe Euagrij, vt ſcribit Socrat. lib. 4. c. 18. & Gennad. de vir. illuſt. c. 10. & 11. qui quidem Euagrius habuit diſcipulum Rufinū, vt S. Hieron. ſcribit ad Cteſiphontem; Rufinus autem (vt vidimus) Macarium iuniorem Origeniſtam erudiuit. Si itaque Macarius Aegyptius fuit magiſter Euagrij, cuius Rufinus fuit diſcipulus: quomodo Macarius Rufini diſcipulus vnus idemq. erit cum Macario Aegyptio? Nec eſt etiam quod quis exiſtimet S. Hieronymum de Macario altero, Alexandrino videlicet, eſſe locutum: quem etſi aliquanto iuniorē Aegyptiu ſcribat Palladius cap. 8. tamen illius temporibus claruiſſe, prædicti auctores teſtantur, Socrat. lib. 4. cap. 18. Sozom. lib. 6. cap. 29. & Rufin. lib. 2. c. 4. ſicq. Macario Rufini diſcipulo ſeniorē fuiſſe apparet. Ad hæc addimus: Illum Macarium, quem Hieronymus inſimulat hæreſis Origenis, fuiſſe aliquando Romæ, idem inſinuare videtur; at Alexandrinum, de quo eſt quæſtio, numquam Romam venire voluiſſe, Palladius ipſe teſtatur. Claruit iiſdem temporibus alius virtutibus inſignis, qui ob homicidium inuoluntarium olim perpetratum, dictus eſt cognomento Homicida: de ipſo ſcribit Sozom. lib. 6. cap. 29. & Pallad. ad Lauſ. cap. 6. Alius etiam reperitur Macarius Romanus, qui ex Vicaria præfectura monaſticā vitam amplexus eſt, de quo idem Pallad. cap. 36. in fine. Romani huius res geſtæ habentur in vit. patrum, auctore Theophilo quodam, ſed quæ minus probentur. Ex his omnibus Macarijs duos tantum, quos diximus, Dei Eccleſia recenſet inter ſanctos; de quibus & Græci agunt vna eademq. die, decimoquarto Kal. Februarij. Ex his item omnibus duo adnumerantur inter ſcriptores Eccleſiaſticos, Macarius ille ſenior dictus Aegyptius, de quo agit Gennad. de vir. illuſtr. cap. 10. & ille iunior Rufini diſcipulus, de quo idem Gennad. cap. 28.

3 Tertio Nonas Ianuarij. Luna. C xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

OCTAVA [a] ſancti Ioannis Apoſtoli & Euangeliſtæ. Romæ via Appia natalis [b] ſancti Anteri [c] Papæ, qui ſub Iulio Maximino [d] paſſus eſt, & in cœmeterio [e] Calliſti ſepultus. Eodem die ſancti Petri [f], qui apud ciuitatem Aulonam crucis ſupplicio eſt interemptus. In Helleſponto ſanctorum martyrum Cyrini [g], Primi, & Theogenis. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Gordij [h] centurionis, de cuius laudibus extat præclara Baſilij Magni oratio in eius die feſto habita. In Cilicia ſanctorum martyrum Zoſimi [i], Athanaſij commĕtarienſis, Theopempti, & Theonæ, qui in perſecutione Diocletiani illuſtre martyrium obierunt. Patauij ſancti Danielis [k] martyris. Viennæ in Gallijs ſancti Florentij [l] Epiſcopi, qui tempore Gallieni Imperatoris in exilium relegatus, illic martyriũ conſummauit. Lutetiæ Pariſiorum ſanctæ Genoueſæ [m] virginis, quæ a beato Germano Antiſiodorenſi Epiſcopo Chriſto dicata, admirandis virtutibus & miraculis claruit.

IANVARII 3.

OCTAVA [a] *ſancti Ioannis.*] Meminit eiuſdem Octauæ Amalar. de eccleſ. offi. lib. 4. cap. 37. in fine. Agit de eadem Ado in Martyrologio.

[b] *Natalis ſancti, &c.*] Vetus loquĕdi vſus, vt dies migrationis ex hac vita appelletur dies Natalis: cuius quidem rei exacte rationem reddit Origenes lib. 3. comment. in Iob, & Albin. Flac. de diu. offic. cap. de ſexta feria pag. 60. Et Nicolaus Papa in epiſtola ad conſulta Bulgarorum c. 5. in fine hæc habet: Natus dicitur, qui ex hac vita migrauit: quomodo enim vſitato more dicitur naſci, quãdo quis ex vtero materno procedens in hanc lucem exit; ſic quoque iure natus appellari poteſt, qui liber ab huius ſæculi tenebris, ad lucem pertingit viuentium. Pro qua ergo re apte conſuetudinem tenet Eccleſia, vt ſolemnes beatorum martyrum vel confeſſorum Chriſti dies, quibus ex hoc mundo ad regionem migrauerant viuorum, nuncupentur Natales: ſed & eorũ ſolemnia, non funebria, tamquam morientium, ſed (velute in vera vita naſcentium) Natalitia vocitĕtur. Hæc ibi. Præterea dies Natalis etiam dici reperitur, quo quis ordinatur Epiſcopus, vt apparet ex S. Ambroſio lib. 8. epiſt. 60. ad Felicem edit. Rom. ex S. Paulin. epiſt. 16. ad Delphinum, & ex Hilarij Papæ epiſt. ad Aſcanium.

[c] *Anteri Papæ.*] Succeſſit hic Pontiano, vt conſtat ex libro de Rom. Pontific. qui fertur nomine Damaſi, & indicibus Vaticanis, quos exſcripſimus. id ipſum teſtatur Optatus Mileuit. lib. 2. contra Parmenian. Auguſt. epiſt. 165. ad Generoſum, Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 6. cap. 22. Niceph. Epiſc. in chron. & alij, qui omnes poſt Pontianum ponũt Anterum. In Actis quibuſdã S. Vrſulæ poſt Pontianum Cyriacus quidam Rom. Pontifex perperam fingitur. Conſule ea quæ habentur adnotata inferius, die 21. Octubris, vbi de Actis illis pluribus egimus.

[d] *Sub Iulio Maximino.*] Quod ſpectat ad perſecutionem Maximini, ſub quo Anterus paſſus dicitur, ſextam eam ponunt ordine Aug. de ciuit. Dei lib. 18. c. 52. & Oroſ. hiſt. lib. 7.

lib.7.c.19. Seuer. autem hanc inter perſecutiones non numerat; quam tamen fuiſſe pergrauem, conſtat. De ea ita Euſeb.lib.6.c.21. Maximinus propter grauem inuidiam, quā contra Alexandri familiam, in qua complures fideles & Chriſtiani verſabantur, flagrabat, acerbam perſecutionis tempeſtatem concitauit; iuſſitq. ſolos eccleſiarum præſides, tamquam auctores doctrinæ Euangelicæ, neci dari. hæc Euſeb. Porro qualis quantave fuerit hæc perſecutio, ex eo ſaltem coniectare licet, quod Iulius Capitolinus de ipſo teſtatum reliquit, cum ait: Tam crudelis fuit Maximinus, vt alij illum Cyclopem, alij Buſiridem, alij Scironem, nonnulli Phalarim, multi Tiphonem, vel Gygem vocarent. Senatus eum adeo timuit, vt vota templis publice priuatimq. mulieres cum ſuis liberis facerent, ne ille vmquam vrbem Romam videret: audiebat enim alios in cruce ſublatos, alios animalibus nuper occiſis incluſos, alios feris obiectos, alios fuſtibus cæſos, &c. quæ quidem cum in ſuos milites exercuiſſet, quanto his maiora in Chriſtianos, aduerſus quos immenſo flagrabat odio, ſæuus barbarus ſit molitus, quiſque poterit exiſtimare.

[e] *In Cœmeterio Calliſti.*] Vox notiſſima, Cœmeterium, qua Chriſtiani illum locum dicere conſueuerunt, in quem fidelium defunctorum corpora ſepelienda inferuntur; inde deducto vocabulo, quod ſicut diuina Scriptura obitum iuſtorum, ſomnum dicere ſolita eſt; eadem ſignificatione locum illum, vbi ſepelirentur, Cœmeterium, hoc eſt, dormitorium, a κοιμάω, quod eſt dormio, voluit appellari: quæ etiam loca, modo Concilia ſanctorũ, de qua voce agemus inferius, modo etiam a natura loci denominatione deducta, Arenariæ, Cryptæ, Catacumbæ, ſeu Catatumbæ in veteribus Martyrologijs appellata inueniuntur. Apud Afros eadem loca Areæ dictæ reperiuntur. vnde Tertullianus ad Scapulam, ex verbis perſecutorum: Non ſint Areæ: hoc eſt, loca ſepulturarum Chriſtianorũ deſtruantur, ne ad ea vlterius conuenirent, &c. In ea enim loca cum precum cauſa conuenire conſueuiſſent frequenti cœtu Chriſtiani, magis magiſq. Gentilium furor ſæuire atque graſſari ſolitus eſt, vt ſcribit Tertul. in apologet. & Minutius Felix in Octauio. Vſurpata reperitur eadem vox a Pontio diacono in Actis martyrij S. Cypriani, vbi in fine dicit, illum fuiſſe ſepultum in Area Candidi procuratoris. Erant Romæ complura Cœmeteria, quorum tantum quadragintatria ex tabulis Vaticanis deſcripſi, de quibus vberius agit Onuphrius. Deſiderantur adhuc aliqua, de quibus egi in Annal. Eccleſiaſt. Erant autem Cœmeteria omnia, vel Areæ extra ciuitatem poſitæ: vigentibus etenim Gentilium legibus, ex leg. xij. tabularum nefas erat intra mœnia mortuum ſepelire. ſed omnia illa iura Gentilium, cum per contrarium vſum, tum etiam per pientiſſimam Leonis Imp. nouellā conſtitut. 53. quæ incipit, Mea quidem ſententia, &c. ſunt antiquata, ac prorſus abrogata. Ex Cœmeterio Calliſti, de quo agimus, effoſſum corpus ſancti Anteri Papæ tranſlatum eſt intra Vrbem in eccleſiam S. Silueſtri in Campo Martio, vbi in lapidea tabula eiuſmodi vetus inſcriptio legitur: Hæc eſt notitia Natalitiorum Sanctorum hic requieſcentium: Menſe Ianuario, die tertia NATALIS SANCTI ANTERI PAPAE, &c.

[f] *Petri.*] De eo etiam Beda, Vſuard. & vet. manuſcrip. Extant eius paſſionis Acta, & quidem germana, ab Anaſtaſio S. R. E. Bibliothecario Latinitate donata: retulit ea Surius in tomo 1.

[g] *Cyrini, Primi, & Theogenis.*] Beda de Theogene tantum hic agit, cuius Acta recitat Mombrit. tom. 2. vit. ſanct. Petrus in cat. lib. 2. cap. 41. breui compendio perſtringit Theogenis martyrium, qui paſſus eſt ſub Licinio Imp. vt prædicta Acta teſtatur. Vſuard. de iiſdem tribus omnibus hic agit.

[h] *Gordij.*] Extat de ipſo præclarum encomium S. Baſilij. agunt de eodē hac die Græci. Paſſus reperitur ſub Licinio Imp. vt legimus in peruetuſto Menologio, quod aſſeruatur in bibliotheca Ill. ac Reuerendiſſ. Guilielmi Sirleti Card. ampliſſ. illudq. ab ipſo Latinitate donatū, propriaq. manu maiori ex parte conſcriptum, velut ingentem theſaurum eius liberalitate poſſideo, & (vt Hieronymi verbis vtar de codice Pamphili martyris) tanto amplector & ſeruo gaudio, vt Cræſi opes habere me credam. Meminiſſe itaque lector debet, cum in his ſcriptis allegatur Menologium, me de eo ſemper intelligere.

[i] *Zoſimi & ſoc.*] Græci itidem de iiſdem hac die agunt, vt conſtat ex Menologio, vbi de Zoſimo & Athanaſio ſeorſum ab alijs agitur, paſſiq. ponuntur ſub Domitiano Imp. Theopemptus autem & Theonas ſub Diocletiano.

[k] *Danielis.*] Hæc eſt dies inuentionis eius corporis, vt accepimus ex tabulis eccleſiæ Patauinæ. De eadem inuentione agit Petrus in catal. lib. 2. cap. 40. & Scard. in Annal. Patau.

[l] *Florentij Epiſcopi.*] De ipſo hac item die Beda, & Ado Treuer. necnon vet. manuſcrip. Ado Viennen. in chron. anno 241. hæc de eo: Florentius quoque Epiſcopus Viennenſis vita & doctrina emicuit; manſit ad Gallieni & Voluſiani Imperiū, exiliatuſq. martyrium compleuit. hæc Ado. An autem ſub Gallieno aliqua fuerit excitata perſecutio, dicemus inferius 13. Ianuarij.

[m] *Genouefæ.*] De eadem agunt hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij omnes. Scribit de ea Gregorius Turon. de gloria confeſſ. c. 91. & de geſtis Francorum lib. 4. c. 1. Extant præ-

clara

clara eius vitæ Acta, quæ recitat Sur. tom. 1. plura etiã de ipſa reperies in vita S. Germani Epiſc. Antiſiodorẽſis, quam ſcripſit Conſtantius. Sigebert. item in chron. anno 457. Claruit temporibus Valentiniani Tertij Imp. ac peruenit vſque ad Clodoueum Regẽ Franc.

4 Pridie Nonas Ianuarij. Luna. D xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

OCTAVA [a] ſanctorum Innocentium. In Creta natalis ſancti Titi [b], qui ab Apoſtolo Paulo Cretenſium Epiſcopus ordinatus, poſt prædicationis officium fideliſsime conſummatum, beatum finem adeptus, ſepultus eſt in eccleſia, vbi a B. Apoſtolo dignus miniſter fuerat conſtitutus. Romæ ſanctorum martyrum Priſci [c] presbyteri, & Priſcilliani clerici, ac Benedictæ religioſæ feminæ: qui tempore impijſsimi Iuliani gladio martyrium compleuerunt. Item beatæ Dafroſæ [d] vxoris ſancti * Fa- * Flauiani
biani martyris, quæ poſt interfectionem viri ſui primum exilio relegata, deinde ſub præfato Principe capite plexa eſt. Bononiæ ſanctorũ Hermetis [e], Aggæi, & Caij martyrum, qui ſub Maximiano Imperatore paſsi ſunt. Adrumeti in Africa commemoratio ſancti Mauili [f] martyris, qui in perſecutione Seueri Imperatoris a Scapula ſæuiſsimo Præſide damnatus ad beſtias, martyrij coronam accepit. Item in Africa præclariſsimorum martyrum Aquilini [g], Gemini, Eugenij, Marciani, Quincti, Theodoti, & Tryphonis. Apud Lingonas ſancti Gregorij [h] Epiſcopi miraculis clari. Rhemis in Gallia ſancti Rigoberti [i] Epiſcopi & confeſſoris.

IANVARII 4.

[a] OCTAVA *ſanctorum Innocentium.*] Scribit Poſſidius in indiculo, ſanctum Auguſtinũ duos ſermones habuiſſe in die Octauarũ Infantium. de eadẽ Octáua Amalarius de Eccleſ. offic. lib. 4. cap. 37. Microlog. c. 36. Ado item hac die in Martyrologio.

[b] *Titi.*] Agunt de eodem Beda hac die, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio 25. Auguſti. De Tito frequenter Paulus Apoſt. meminit, ad quẽ & ſcripſit epiſtolam. Sanctus Ignatius etiam in epiſtola ad Philadelph. Euſeb. hiſt. lib. 3. c. 4. Hiero. Ioan. Chryſoſt. & Theodoret. in cõmentarijs in epiſt. ad Titũ, Sophronius apud Hier. de ſcrip. Eccleſ. Iſidorus, ſiue alius ſit auctor, de vita & morte ſanct. c. 88. Doroth. in ſynopſi, & alij de eodem agunt. habet Menologium, eum natum annos nonagintaquatuor in pace quieuiſſe.

[c] *Priſci & ſoc.*] De ijſdem hac die Beda, Vſuar. Ado, ac ceteri. horũ res geſtæ narrantur in Actis ſanctæ Bibianæ: quæ tamen aliqua cenſura indigent, & in ijs præſertim, quæ de Iuliano Apoſtata narrantur, eum Romæ vixiſſe, deq. martyribus habuiſſe quæſtionẽ: quod enim per Vrbis Præfectum in martyres geſtũ eſt, id ipſi Iuliano tribuitur, quem numquam Romam aduentaſſe, certum eſt; idq. omnes qui antiquas callent hiſtorias, atque ea ſciũt quæ Ammianus Marcel. conſcripſit, facile intelligunt. Idem lib. 26. ſcribit, Vrba-

nam præfecturam a Iuliano creditam fuiſſe Aproniano: quem cum idẽ auctor Ethnicus dicat aduerſus magos ſæuiſſimas quæſtiones exercuiſſe, Chriſtianos per magos, more Gentilium, intelligere, haud obſcurum eſt illis, qui apologias, quas patres aduerſus Gentiles pro Chriſtianis ſcripſerunt, aliquando legerunt. At quomodo Iulianus magos iuberet impugnari, qui eoſdẽ honorificentiſſime habuit, eosq. longe poſitos accerſiuit? vt teſtantur Eunapius Sardianus de vit. philoſ. in Maximo, Ammian. Marcel. lib. 22. & Socr. lib. 3. c. 1. extant & de his eiuſdem Iuliani litteræ. Porro reperiuntur etiam horum martyrum Acta ſeorſum ab Actis S. Bibianæ in vet. manuſcrip. noſtræ bibliothecæ.

[d] *Dafroſæ.*] De qua etiam iidem qui ſupra agunt hac die. eius res geſtæ leguntur in iiſdem Actis S. Bibianæ eius filiæ. Errare admodum conſtat Petrum in catal. lib. 2. c. 43. dum citans Adonẽ (apud quem nihil tale reperi) dicit hanc Dafroſam vxorem fuiſſe Fabiani Papæ, deceptus nimirũ nomine Fabiani Expræfecti, parentis ſanctarum virginum Bibianæ atque Demetriæ, qui vixit temporibus Conſtantij & Iuliani Impp. cum tamen Fabianum Papam conſtet martyrio coronatum eſſe ſub Decio Imperatore.

[e] *Hermetis & ſoc.*] Vſuardus etiam de his hac die, adſtipulãturq. vet. manuſcr. Hos autem ſub Maximiano Imperatore paſſos eſſe, teſtantur etiam tabulæ Bononienſis eccleſiæ.

[f] *Manili.*] Præclaro elogio hunc martyrem Tertullianus exornat, ſcribens ad Scapulam Præſidem; cui etiam exprobrat cladem diuinitus immiſſam in Africã in martyris vltionem. Scapulam autem Præſidem, cuius cum hic, tum apud Tertullianũ mentio habetur, illum reor Tertyllum Scapulã, ad quem extat reſcriptũ Commodi Imp. l. diuus Marcus. ff. de offic. præſ. nã paulo poſt Commodũ Seuerus imperat, ſub quo Scapula in Africa exercuit ſanctorũ carnificinam, inter quos Mauilus, de quo agitur, martyrio coronatus eſt.

[g] *Aquilini & ſoc.*] De his etiam Beda hac die, qui fatetur horum Acta ſuis temporibus extare; quæ poſtmodum excidiſſe videntur. Agunt de iiſdem Vſuardus, Ado, & alij. Paſſos hos eſſe in perſecutione Vuãdalica, tradit Petrus in catal. lib. 2. c. 44. ex Adone, quẽ citat.

[h] *Gregorij Epiſcopi.*] De eodem vet. manuſcrip. huius res geſtas ſcripſit Gregorius Turonen. in vita ſanct. patrum cap. 7. qui de eodem agit de geſt. Franc. lib. 3. cap. 15. & 19. ex quibus apparet eum claruiſſe temporibus Theodorici filij Clodouei Regis Franc. Interfuiſſe reperitur Gregor. Lingon. Epiſcopus tribus Galliarum Concilijs, Epaunenſi, Aruernenſi, necnon etiam tertio Aurelianenſi, ſed huic per legatos tantum. In tabulis Epiſcoporum Lingonien. quas deſcripſit Democh. decimusſextus hic eius ſedis numeratur Epiſcopus. Mombrit. etiam de ipſo agit tomo 1. vit. ſanctorum.

[i] *Rigoberti Epiſcopi.*] Extant eius præclara Acta, quæ recitat Sur. to. 1. Floruit iis temporibus, cum Pipinus & Carolus Martellus regnum Francorũ adminiſtrarent pro Childerico Rege; peruenitq. vſque ad tempora Hadriani Papæ; qui, ipſo defuncto, reiecto Milone, in locũ eius ſubrogauit Turpinum, vt eius Acta teſtantur. de ipſo item Sigeb. in chron. anno 723. Ponitur hic in tabulis Democh. 28. eius ſedis Epiſcopus.

xxvj. E Nonis Ianuarij. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	30	1	2	3	4	5			

VIGILIA [a] Epiphaniæ Domini. Romæ ſancti Teleſphori [b] Papæ, qui ſub Antonino [c] Pio poſt multos labores pro Chriſti confeſsione illuſtre martyrium duxit. In Aegypto commemoratio plurimorum [d] ſanctorum Martyrum, qui in Thebaide ſub perſecutione Diocletiani diuerſo tormentorum genere cæſi ſunt. Antiochiæ ſancti Simeonis [e] monachi, qui in [f] columna ſtans multos annos vixit, vnde & Stylitæ cognomen accepit: cuius vita & conuerſatio extitit admirabilis. In Anglia ſancti Eduardi [g] Regis, virtute caſtitatis, & gratia miraculorum inſignis.

ſignis. Alexandriæ ſanctæ Syncleticæ [h], cuius res præclare geſtas ſanctus Athanaſius litterarum monumentis commendauit. Romæ ſanctæ Aemilianæ [i] virginis, amitæ ſancti Gregorij Papæ; quæ vocante Tharſilla ſorore, quæ ad Deum præceſſerat, hac ipſa die migrauit ad Dominum. Eodem die ſanctæ Apollinaris [k] virginis.

IANVARII 5.

VIGILIA [a] *Epiphaniæ.*] De qua Ordo Rom. Gregorius Turon. de geſt. Franc. lib. 10. c.31. in Perpetuo Epiſc. Micrologus & alij qui agunt de diuinis offic. Celebrabatur etiam in eccleſia Africana vigilia Epiphaniæ, in qua ſanctus Eugenius Epiſcopus Carthaginenſis Felicem cæcum Dei virtute illuminauit; vt ſcribit Vict. de perſec. Vuandal. libro 2. Egimus ſatis de vigilijs Eccleſiæ in Annalibus Eccleſ. Hic autem illud vnum nequaquam diſſimulandum videtur, nonnullos affirmare, ſanctum Ambroſium perſuaſione ſanctæ Monicæ, vſum vigiliarum ea de cauſa ab Eccleſia proſcripſiſſe, quod Chriſtianorũ plurimi illud noctis tempus ludendo ac choreas ducendo tranſigerent: quod firmant auctoritate ſermonis, qui S. Auguſtini nomine ſcriptus reperitur ad fratres de eremo; eſt ordine vigeſimusquintus. Hoc autem quid magis a veritate alienum poteſt excogitari, cum eo tempore, quo ſancta Monica fuit Mediolani, occaſione perſecutionis Arianorũ; ibidem vigiliæ vigilantius, ſanctius, purius, ac propenſiori ſtudio, quam vnquam antea, fuerint celebratæ? Nam præter longiores excubias, frequentiorem cœtum, conciones ad populum, S. Ambroſius addidit vigilijs ſacros hymnos. Præſto illis erat vna cum ceteris ſancta Monica, & in eis (vt S. Auguſtinus ſcribit lib. 9. confeſſ. c.7.) primas partes tenebat. Quam ſolerti ſtudio Mediolanenſis eccleſia ſacras vigilias ageret, accedat auctoritas ipſius S. Ambroſij, qui in ſermone in Pſal. 109. edit. Rom. de feſto Pẽtecoſtes, commendans exactam vigiliarũ obſeruationem, ait: Ieiunauimus Sabbato, vigilias celebrauimus, orationibus pernoctanter inſtitimus, &c. In eccleſia vero Africana tantum abeſt (quod præſefert ſermo ille) vt ea occaſione demptæ fuerint nocturnæ ſacræ vigiliæ, vt eædem maius tunc temporis acceperint incrementum, & in exactiorem purioremq. religionis cultũ fuerint reſtitutæ. Nam vſus citharæ, qui ea occaſione irrepſerat, quod ſcriptũ eſſet in Pſal. 70. Pſallam tibi in cithara ſanctus Iſrael, Auguſtini opera fuit ablatus, vt ipſe ſcribit concione 1. ſuper Pſalmum 32. Erant igitur in vſu vigiliæ nocturnæ, illæq. puræ, & Chriſtiana obſeruatione dignisſimæ, vt idem teſtatur in concione ad catechumenos contra Iudæos to. 6. Ad quas etiam frequentandas ſuos conſueuit hortari, vt apparet ex ſerm. 251. de temp. Inſuper addimus, tantum abeſſe, vt occaſione chorearum, vel aliorum abuſuum, ſacræ vigiliæ fuerint abolitæ, vt in omnibus contrarium prorſus acciderit; nimirum vt ex ſacro religioſoq. vſu vigiliarum ſublati fuerint perditiſſimi illius temporis mores, qui antea irrepſiſſent. Eſt de his locus egregius S. Auguſtini in ſermone habito in die natali ſancti Cypriani, eſt ordine 115. de diuerſis; vbi hæc leguntur cap. 5. to. 10. pag. 593. edit. Louan. Aliquando ante annos non valde multos iſtũ locum inuaſerat petulantia ſaltatorũ. Iſtum tam ſanctum locum, vbi iacet ſancti martyris corpus (ſicut meminerunt multi qui ætatem habent) locum, inquam, tam ſanctum inuaſerat peſtilentia & petulantia ſaltatorũ. Per totam noctem hic cantabantur nefaria, & cantantibus ſaltabatur. Quando voluit Dominus per ſanctum fratrem noſtrum Epiſcopum veſtrum, ex quo hic cœperunt ſanctæ vigiliæ celebrari, illa peſtis aliquantulum reluctata, poſtea ceſſit diligentiæ, erubuit ſapientiæ, &c. Ex his omnibus luce clarius cognoſces, cuius fidei ſit ſermo ille, qui nomine Auguſtini ad fratres de eremo circumfertur, quem cum alijs ſchola Louanienſis in hac recẽtiori editione reiecit in angulum. Non itaque Ambroſius, non Auguſtinus, nec quiuis alius Orthodoxorum, his temporibus vigilias nocturnas Eccleſiaſticas abrogauit, vel minuit: ſed impuriſſimus hæreſiarcha Vigilantius vigilias, ſui nominis hoſtis, impugnauit, ſicq. minuere conatus eſt, vt nonniſi ſemel in anno, in Paſchali ſolemnitate vigilias peragendas eſſe iactaret. Hieronymus aduerſus Vigilant.

[b] *Teleſphori Papæ.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac vet. manuſcrip. In Romanis Pontificibus ea tantum quæ ſpectant ad ſucceſſionem, hic annotare viſum eſt: in Annal. Eccleſiaſticis cetera vberius explicabimus. Quod itaque attinet ad ſucceſſionẽ Teleſphori, agit in primis Irenæus aduerſus hæreſ. lib. 3. cap. 3. Epiphan. hæreſ. 37. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 5. Optatus lib. 2. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. ad Gener. Niceph. Epiſc. in chron. & alij cõplures recentiores.

c *Sub Antonino Pio.*] Hoc loco fortaſſe erit qui dubitet, quomodo ſub Antonino Pio Teleſphorus vel alij paſſi dicantur, cum ſub eo pacem fuiſſe in Eccleſia, teſtetur Tertull. in apologet. Seuerus lib. 2. Oroſ. lib. 7. cap. 14. & alij. Conſtat etiam Antoninum pro Chriſtianis edictum ampliſſimum propoſuiſſe, vt ſcribit Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 13. quod apud Iuſtinum martyrem leges in appendice apologiæ. Reſpondemus, martyrium Teleſphori vel aliorum contigiſſe ante ſcriptam a Iuſtino apologiam, & promulgatum pro Chriſtianis edictum, prout idem teſtatur Euſebius hiſt. lib. 4. c. 14. & 13. Porro ex eadem Iuſtini apologia ſatis apparet, ante illud tempus, cum idem imperaret Antoninus, non eſſe temperatum omnino a cæde Chriſtianorũ; non quidem Imperatoris mandato, ſed ex ſententia Præſidum, & furore Gentium, conclamantibus illis contra fideles: ad quorum coërcendum furorem Iuſtinus (vt apparet) nobiliſſimam illam elaborauit apologiam Chriſtiano philoſopho dignam. Suppetunt & aliæ rationes, cur tempore pacis Eccleſiæ, vel ſub iuſtiſſimis Principibus multi reperiantur martyres paſſi: ſed ea quæ ſupra diximus de temporibus Alexandri Imperatoris, & quæ paulo inferius dicturi ſumus de Traiano, ſatis ad hanc rem explicandam eſſe poterunt.

d *Plurimorum ſanctorum martyrum.*] Horum ſingulorum certamina Euſebius digeſſit in libro quem ſcripſit de Martyribus, qui nõ extat. Omnium vero ſimul agonem ſummatim complexus eſt hiſt. lib. 8. cap. 9. Cum autem innumera fere Aegyptiorum martyrum multitudo paſſa habeatur tam ex monumentis Græcorum, quam Latinorum ſcriptorũ: de ea gente illud ad memoriam reuocam, quod ſcribit Cicero lib. 5. Tuſcul. his verbis: Aegyptiorum morem quis ignorat? quorum imbutæ mentes prauitatis erroribus quamuis carnificinam prius ſubierint, quam ibin, aut aſpidem, aut felem, aut crocodilum violent: quorum ſi imprudenter quippiam fecerint, nullam pœnam recuſent. hæc Cicero. Porro ſi olim Aegyptij tanti nitrum, quanti illos margaritum (vt habet parœmia) feciſſe putandum eſt, corroborante eos præſertim diuina gratia?

e *Simeonis.*] De eodem hac etiam die ceteri Latinorum, Græci autem 24. Maij, vt apparet ex Menologio. Huius adhuc viuentis quaſdam res geſtas conſcripſit Theodoretus Epiſcopus Cyri libro ſanctorum Patrũ Deum amantium c. 26. Euagrius etiam nonnulla lib. 1. hiſt. cap. 13. & 14. Niceph. lib. 14. c. 51. qui etiam teſtatur, Metaphraſten vberius eius Acta fuiſſe proſecutum, ſed non extant. de eo præterea ceteri Græcorũ, vt Suidas, Cedrenus, Michaël Glycas; plura de eo in vita Danielis Stylitæ, & in Actis ſancti Theodoſij Cœnobiarchæ: ex Latinis Gregorius Turon. de gloria confeſſ. c. 26. & alij recentiores. In vit. patrũ par. 1. c. 48. eiuſdem Simeonis, incerto auctore, vita ſcripta reperitur. Huius egregia ſanctitas, admirandumq. vitæ genus quod excoluit, non tantum in Syria vbi agebat, ſed toto innotuit orbi; Romæ etenim, vt præſens, adeo notus fuit, vt opifices in omnium officinarum veſtibulis, alij in porticibus (vt ſcribit Theodoretus) imaginem eius affigerent; hinc vnuſquiſque (vt aiunt) ſibi auxilium ac tutelam parantes. In Gallijs etiã notiſſima extitit eius fama, prædicante eius admirabilem ſanctitatem ſancta Genoueſa, quæ licet longe abſens, eum tamen velut præſentem diuinitus nouerat, vt conſtat ex eiuſdem ſanctæ Genoueſæ Actis. Plurimi eum fecerunt Imperatores Catholici, vt Theodoſius Iunior, cuius adhuc legitur epiſtola ad illũ ſcripta, inſerta in Actis Cõcilij Epheſini to. 5. c. 15. edit. Pelt. Scripſiſſe etiam ad ipſum reperitur Leo Magnus Imp. vt ſcribit Euag. hiſt. lib. 2. c. 9. De tempore quo vixit, ex Theodoreto eius primordia colligi poſſunt, dum ait columnam iam incoluiſſe temporibus Meletij Epiſcopi Antiocheni, qui ſub Valente Imp. vixit, deſijtq. ab humanis eo anno, quo celebrata eſt magna Synodus Conſtantinopolitana, Syagrio & Euchario Conſſ. qui numeratur annus a Chriſto, iuxta veriores chronographos, trecenteſimus octogeſimusprimus. Superuixit autem Simeon (vt ait Cedrenus) vſque ad quartũ annũ Leonis Magni Imp. quod etiam colligitur ex Actis Danielis Stylitæ: eſt annus is a Chriſto 460. qua ratione iam centenario maior obdormiſſe dignoſcitur. De tranſlatione reliquiarum eius facta Conſtantinopolim, & eccleſia in eius honorem erecta ab eodem Leone Imperatore, habetur mentio in Actis eiuſdem Danielis Stylitæ. Non omittendũ illud videtur, quoſdam eodem nomine deceptos ex duobus vnum conflaſſe Simeonem. Nam duos fuiſſe Simeones, ſeniorem, ac iuniorem, exploratum habetur. Præter ſeniorẽ de quo agimus, fuit etiam alius eiuſdem nominis & exercitationis, idemq. dictus Stylita, quem a prædicto eſſe diuerſum, tempora, loca, maiorumq. teſtimonia declarant. Quonã tempore vixerit Simeon ſenior, iam vidimus. Iunior autem (vt auctor eſt Euagrius lib. 6. cap. 22. qui eum nouit, & vſus eſt familiariſſime) claruit temporibus Iuſtini Imperatoris vſque ad Mauritium. Extant eiuſdem Simeonis litteræ ad Iuſtinum Auguſt. recitatæ poſtmodum in actione quinta Nicænæ ſecundæ Synodi, vt eius teſtantur Acta: vbi & cognominatus eſt hic, Simeon Stylita admirãdi montis, ijſdemq. notis nuncupatur a Ioanne Damaſceno in orat. 3. de imag. circa finem. Sic enim eſt dictus, quod (vt idem ſcribit Euagrius lib. 6. c. 23.) vixit in columna ſeorſum in ſummo mõtis vertice poſitã. Vixerunt prædicti ambo in Syria.

ria. Fuit & tertius Simeon Stylita in Cilicia, quadraginta ferè milliaribus ab Aegis ciuitate: huius meminit Sophronij Pratum ſpirit. cap. 57. hic percuſſus fulmine interijt: ex quo quidē genere mortis diuerſum hunc eſſe a prædictis duobus Simeonibus, nulla eſt dubitatio. De prædictis duobus Græci agūt in Menologio; de ſeniori (vt diximus) 24. Maij, de iuniori autem prima Septembris.

[f] *In columna.*] Super vnam columnam cellulam ex tabulis ſtruere, primus omnium docuit C. Mænius Rom. qui cum ad ædificandam baſilicā domum ſuam venderet, excepit ſibi ius vnius columnæ, ſuper quam tectum proijceret compactum ex tabulis, vnde ipſe & poſteri eius munus gladiatorium ſpectare poſſent, quod tum edebatur in foro; hæc Aſcon. Ab eodē Mænio dicta eſt Mæniana ſtructura, cuius poſtea fuit frequentior vſus; cuius meminit Feſtus in verb. Mæniana.

[g] *Eduardi Regis.*] Cuius egregia facta conſcripſit Alredus abbas, quæ retulit Sur. in tom. 1. Hunc Alexander Papa Tertius adſcripſit ſanctorum numero; cuius rei geſtæ extant monumēta in appendice ad vitam eius. Habentur etiā in bibliotheca Vaticana litteræ Innocētij Quarti Rom. Pont. de celebratione diei feſti S. Eduardi Regis, in Regiſt. an. 2. num. 295. pag. 527. Obijt idem ſanctus anno Domini milleſimo ſexageſimoſexto.

[h] *Syncletice.*] Græci etiam de eadem hac die agunt, vt vidimus in Menologio. Tradit Niceph. Calliſt. lib. 8. cap. 4. ſanctum Athanaſium ſcripſiſſe vitam Syncleticæ: eadem, inquit, ratione, qua ſcripſerat vitam Antonij; vt ſicut in hoc viri, ita in illa haberent mulieres, quod imitari aſſidue poſſent. hæc ille. Vtinam extaret; deperijt enim non ſine graui totius orbis Chriſtiani iactura, quam expendimus ex ingenti emolumento, quod Eccleſia eſt conſecuta ex Antonij vita ab eodem auctore conſcripta. Eiuſdem nominis virginem Sedulius presbyter in epiſtola ad Macedoniū, quæ eſt præfatio Paſchalis operis, ſummis laudibus celebrat; necnon eius ſororem Perpetuam coniugij vinculo adſtrictam. Extant ſenioris Syncleticæ grauiſſimæ ſententiæ recitatæ atque deſcriptæ in Vit. patrum. Vixit Syncletica iunior iiſdem cum Sedulio temporibus, ſenior autem temporibus Conſtantini Imp.

[i] *Aemiliana.*] Agit de ſancta Aemiliana S. Gregorius Papa homilia 38. quam refert, poſt multa præclare geſta, hac die quieuiſſe in pace. Fuit alia ſancta Aemiliana, cuius nomine Romæ titulus erat: quæ & vixit longe ante huius tempora: nam eius tituli habetur mentio in Concilio ſecundo Romano ſub Symmacho Papa.

[k] *Apollinaris virg.*] Eius res geſtas edidit Metaphraſtes; de quibus lectorem monitum velim, ineſſe ibi errorem, dum filia Anthemij Imperatoris dicitur, qui poſt Seuerum imperauit in Occidente. Sciat potius hanc fuiſſe genitā Anthemio Conſulari viro religioſiſſimo, qui ſub Arcadio Imperatore geſſit Conſulatum, ad quē extat Ioannis Chryſoſtomi epiſtola 147. de quo & Theodoretus meminit lib. ſanct. patr. cap. 8. Habitus eſt autem hic velut Imperator, dum defuncto Arcadio, pro Theodoſio impubere adminiſtrauit Imperium.

6 Octauo Idus Ianuarij. Luna. F xxv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

EPIPHANIA [a] Domini. In territorio Rhemenſi paſſio ſanctæ Macræ [b] virginis, quæ in perſecutione Diocletiani, iubēte Rictiouaro Præſide, cum in ignem eſſet præcipitata, & permanſiſſet illæſa, dehinc mamillis abſciſis, & ſqualore carceris afflicta, ſuper teſtas etiam acutiſſimas ac prunas volutata, orans migrauit ad Dominū. In Africa commemoratio plurimorum ſanctorum [c] Martyrū, qui in perſecutione Seueri ad palum [d] ligati, igne conſumpti ſunt. Rhedonis in Gallia ſancti [e] Melanij Epiſcopi & confeſſoris, qui poſt innumerabilium ſigna virtu-

tum, iugiter cælo intentus, glorioſus migrauit a ſæculo. [f]Geris in Aegypto ſancti Nilammonis recluſi, qui dum ad Epiſcopatum traheretur inuitus, in oratione ſpiritum Deo reddidit.

IANVARII 6.

EPIPHANIA [a] *Domini.*] Græci etiam hac die eamdẽ celebrãt ſolemnitatem, quam aliqui & Theophaniam dicunt; licet Greg. Nazianzenus Theophaniam appellet diem, quo Dominus Ieſus Chriſtus eſt natus: hanc autem diem, quæ non tantum aduentus Magorum, ſed etiam inter alia myſteria, Baptiſmatis Chriſti ſolemnitas agitur, vocat feſtum ſanctorum luminum, eo quod baptiſmus etiam illuſtratio diceretur, vt apparet ex eiuſdem oratione In ſancta lumina; quo etiam nomine appellat eam Cyrillus monachus in Actis quæ de ſancto Euthymio exacte conſcripſit. Apud Aegyptios autem vna eademq; die Natalis Chriſti atque baptiſmis agi conſueuit, vt conſtat ex homilia Ioannis Chryſoſtomi in Lucam c. 2. in Nat. Domini, to. 2. & Ioanne Caſſiano collat. 10. de oratione cap. 2. Epiphanius in panar. hæreſi 51. paulo diuerſus ab Aegyptijs, dicit, hac die, vel (vt habent alij codices) quinta huius, natum eſſe Dominum, baptizatum autem ante ſextum Idus Nouemb. hac autem die, qua & Aegyptij Natalem Domini celebrant, primum illud a Domino miraculum eſſe factum, cum aquam mutauit in vinum. At S. Hieronymus in commẽtario ſuper Ezechielem cap. 1. hac ipſa die baptizatum tantum fuiſſe Dominum, non autem natum, affirmat. Conſultius itaque Occidẽtalis Eccleſia vna eademq; die, quam Epiphaniam appellat, aduentum Magorum, Chriſti baptiſmum, & primum illud inſigne miraculum recolit. His diuinis myſterijs S. Auguſtinus ſerm. 32. de temp. qui eſt quartus Epiphaniæ, addit & quartum, nimirum excellens illud ſignum, quando quinque panibus quinque hominum millia Chriſtus pauit in deſerto. Paulinus in Natali 9. ſancti Felicis nonniſi prædicta tria myſteria ea die habita recẽſet, ſicut & S. Maximus Taurinẽſis. Celeberrimam fuiſſe ſemper Chriſtianis eiuſmodi ſolemnitatem, declarat Cæſarum præſentia, adeo vt ne impij quidem Principes ab ea celebritate abeſſent. Siquidem Iulianus Apoſtata, qui pallio Chriſtianæ ſimulatæ religionis latentem impietatem ſtudebat contegere, cum eſſet in Gallijs, voluit ea die cum ceteris Chriſtianis ſacris intereſſe myſterijs, vt ſcribit Ammian. Marcellin. lib. 21. Id ipſum præſtitit Valens Imperator Arianus, vt de eo ſcribit S. Greg. Nazian. oratione in laudẽ Baſilij. Viſus enim fuiſſet a Chriſtianá fide prorſus extorris, qui tantis ſolemnibus non adeſſet. Theodoſius Imp. ſic huius diei celebritatem coli iuſſit, vt ſeptem diebus qui præcedunt, ac totidem qui ſubſequuntur, iudicialem ſtrepitum conticeſcere iuſſerit, vt l. 2. Cod. de ferijs.

[b] *Macræ.*] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, conſentiuntq. manuſcripta, Petrus item in catal. lib. 2. c. 50. Additum hic eſt, eam paſsã ſub Diocletiano Imperatore: nam Rictiouarũ Præſidem, qui eam ſub titulo Chriſtianitatis damnauit, ſub eodem Imperatore exercuiſſe præfecturã, declarant Acta ſanctorum Criſpini & Criſpiniani, & aliorum Gallicanorum martyrum. Quod autem ad nomen Præſidis ſpectat, Rictiouarum in aliquibus antiquis codicibus in duas dictiones diſtinctum inuenimus in hunc modum, Rictius Varus; quæ lectio mihi magis arridet.

[c] *Plurimorum martyrum.*] Reſtituti ſunt hi ex veteribus monumentis, quibus perbelle adſtipulatur Tertullianus in apologetico, vbi hæc circa finem habet, cum in Gentiles inuehitur: Licet nunc Sarmenticios & Semaxios appelletis: quia ad ſtipitem dimidij axis reuincti exurimur. Is eſt habitus victoriæ noſtræ; hæc palmata veſtis; tali curru triumphamus, &c. Conſule de his ſcholion Pamelij ibi appoſitum 619.

[d] *Ad palum ligati.*] Ad palum ligabantur rei aliquando ad comburendũ, vt hic habes; aliquando vero ad torquendum, vt legitur apud Suetonium in Claudio c. 34. De vtroque plura ſuppetũt exempla in Actis martyrum. Illi etiam qui ſecuri plectendi eſſent, ligabantur ad palum, vt Valer. lib. 5. cap. 8. dum ait: Virgis cæſos, & ad palũ religatos ſecuri percuti iuſſit: eadem ſupra lib. 3. cap. 8. Rurſus etiam palus adigebatur per medium hominem vſque ad ſummũ oris, ac ſic miſere mori cogebatur. de quo ſupplicio Seneca lib. 2. epiſt. 14. ait: Cogita adactum per medium hominẽ, qui per os emergebat, ſtipitem, &c. De quo genere mortis Procop. lib. 1. de bello Vandalic. & alij.

[e] *Melanij Epiſc.*] De eo etiam Vſuardus. Hic reperitur interfuiſſe Concilio primo Aurelianẽſi, temporibus Clodouei celebrato, vt eius Acta teſtantur. Scribit de Melanio Gregor. Turon. de gloria confeſſ. c. 55. & Petrus in catal. lib. 2. cap. 49. Fuit & eiuſdem nominis Melanius alter Viromandẽſis Epiſcopus, qui eadẽ vixit ætate, eidemq. Concilio præſens fuit. Alius inſuper Melanius Epiſcopus Rothomagenſis, de quo ſcribit Gregorius Turonenſis de geſtis Franc. lib. 7. cap. 19.

[f] *Geris*

[f] *Geris. in Aegypto S. Nilammonis.*] Geris ciuitas eſt in Aegypto, diſtans a Peluſio fere quinquaginta ſtadijs: cui præficiendus cum eſſet a Theophilo Alexandrino Nilammon, antequã res ageretur (vt optauit & precibus impetrauit) in eadem cellula, qua clauſus tenebatur, diem obijt; vbi in eius memoriam templum eſt erectum, annuaq. ſtatuta commemoratio, vt ſcribit Sozomenus hiſt. lib. 8. c. 19. & Niceph. lib. 13. c. 17.

7 Septimo Idus Ianuarij. Luna. G xxiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7

RELATIO [a] pueri IESV de Aegypto. Eodem die natalis beati Luciani [b] Antiochenæ eccleſiæ preſbyteri & martyris, qui ſatis clarus doctrina & eloquentia, paſſus eſt Nicomediæ ob Chriſti confeſsionẽ in perſecutione Maximini, ſepultusq. eſt Helenopoli in Bithynia: cuius laudes S. Ioannes Chryſoſtomus celebrauit. Antiochiæ S. Cleri [c] diaconi, qui pro confeſsionis gloria ſepties tortus, ac diu in carcere maceratus, ad vltimum decollatus, martyrium conſummauit. In ciuitate Heraclea ſanctorum martyrum Felicis [d] & Ianuarij. Eodem die ſancti Iuliani [e] martyris. In Dania ſancti Canuti [f] Regis & martyris. Papiæ ſancti Criſpini [g] Epiſcopi & confeſſoris. In Dacia ſancti Nicetæ [h] Epiſcopi, qui feras & barbaras gentes Euangelij prædicatione mites reddidit ac manſuetas. In Aegypto beati Theodori [i] monachi, qui tempore Conſtantini Magni floruit ſanctitate, cuius ſanctus Athanaſius meminit in vita S. Antonij.

IANVARII 7.

RELATIO [a] *pueri Ieſu de Aegypto.*] Agit de eadem Beda hac die, Vſuardus, Ado, & alij, quibus omnibus adſtipulantur vet. manuſcr. Id vero contigiſſe poſt ſeptimum Chriſti annum, pluribus demonſtrauimus in Annalibus Eccleſiaſticis.

[b] *Luciani.*] De eodem Latini omnes hac die, Græci autẽ agunt decimaquinta Octobris. Hunc ſub Maximino paſſum, Euſebius tũc viuens, ac geſta martyrum ſcribens, teſtatur lib. 9. cap. 5. Id ipſum Hieron. de ſcrip. Eccleſ. in Luciano. Errore factum videtur, vt tam Metaphraſtes, quam Suidas eum ſub Maximiano martyrio occubuiſſe dicant. Præclariſſima hic ſui ingenij reliquit monumenta, quæ a maioribus Lucianea ſunt appellata, cuius etiam nomine dicta eſt diuinæ Scripturæ verſio ab ipſo elaborata, quam Græci Communem, ſeu Vulgatam dixere, eaque (vt ſæpius teſtatur S. Hieronymus ad Chromatium epiſt. 107. & ad Suniam 131.) Orientales omnes qui interiacent a Conſtantinopoli Antiochiam vſque, ſunt vſi. Nouiſſime demum, ea vrgente perſecutione grauiſſima, cum apologiam pro Chriſtiana religione ſcripſiſſet, nobili corona martyrij eſt inſignitus. Non ſic tamen felix in diſcipulis fuit: nam præter Pelagiam Antiochenam, quæ eum ſectata, præclarum pro fide certamen ſubijt; ceteri in apoſtaſiam primum eo tempore perſecutionis ſunt prolapſi; poſtmodum reddita pace Eccleſiæ, ſe

Ario

Ario coniunxere, vt ſcribit Niceph. lib. 8. c. 31. Porrò ijdem, quo illuſtriori gloriarentur auctore, non erubuerunt & ſanctiſſimum martyrem, quaſi auctorem hæreſis in crimen adducere, ſeſeq. ab eodem Collucianiſtas appellare: eo etenim nomine Arius ſuos dicebat, ad quos ſcribebat epiſtolas. Extat adhuc exemplum litterarum Arij ad Collucianiſtas apud Epiphan. in panar. hæreſ. 69. & Theodoret. lib. 1. c. 5. Id aliquandio, primis illis rerum exordijs, Catholici verum rati, in eundem Lucianum declamarunt, vt feciſſe videtur ſanctus Alexander Epiſcopus Alexandrinus, ſcribens ad æquè ſanctum Alexandrum Conſtantinopolitanũ Antiſtitem, cuius epiſtola recitatur a Theodoreto lib. 1. hiſt. c. 4. Tranſijt idem nomen ad poſteros; nam & Marius Victorinus lib. 1. aduerſus Arianos, eoſdem Lucianiſtas appellat. Ne quid autem de tanto martyre leuis ſuſpicionis in alicuius animũ irrepat, ex ipſis etiam Arianorum actis, quam pura ſinceraq. eſſet Luciani fides, apparet. Siquidem Antiochiæ ijdem Conſtantij Imp. tempore conuenientes, vt abolerent nomen illud Conſubſtantialitatis, fidei profeſſionem ediderunt Luciani martyris, quam recitat Sozom. hiſt. lib. 3. c. 5. & Niceph. lib. 9. c. 5. In qua communis Filij cum Patre ſubſtantia, potentia, gloria, imago, & alia demum omnia inſunt, quæ Catholicæ Eccleſiæ filij profitentur: niſi tantum quod Conſubſtantialitatis verbum illic non reperitur expreſſum; cuius occaſione & a Nicæno ſymbolo illud adimere conabantur. ſed nulla quidem in eo eſſe poterat culpa, eam vocem omittendo, quam ſcimus ad eludendos omnes Arianorum cauillos (vt pulchre docet S. Athanaſius in decretis contra Arian. col. 381.) a ſacroſancta Nicæna Synodo primum fuiſſe ſapienter appoſitam. Quod itaque religioſe vereq. ante Nicænum Concilium Lucianus profiteri potuit, eo ipſo in damnationem eiuſdem vocis abuſi ſunt Ariani, ſicut & ipſam Scripturam etiam in prauũ ſenſum ſæpius torquere non erubuerunt. Satis vel illud ſit ad S. Luciani defenſionem teſtimoniũ Athanaſij, qui dum in Synopſi, quam ad Conſtantem Auguſtum ſcripſit, de diuinis Scripturis agit, appellat Lucianum ſanctum magnum religioſumq. martyrem. Sed non prætereat (quod mente exciderat) nobile illud de martyre Luciano, quod eſt apud Origenem elogium, quo ait: Quod autem ſecundum ipſam hiſtoriam teſtis lacerati atque pernecati fuerint ſancti martyres, manifeſtum eſt atque irrefutabile. Nam poſt vniuerſa tormenta recludentes eos in carceres, & teſtas multas in eis ſternẽtes, & per quatuor partes eos impij extendentes, crudeli morte eos pernecabant. Ita conſummatus eſt beatus atque glorioſus Lucianus, lucidus vita, lucidus & fide, lucidus etiam tolerantiæ conſummatione. Ob hoc enim Lucianus cognominatus eſt tamquam lucidus, aut proprio lumine ſibi fulgens, aut alijs lucens. Hic namque beatus duodecim diebus ſupra teſtas multas extenſus, tertia decima die eſt conſummatus; alijq. innumeri ſancti martyres eodẽ modo mortẽ tranſeuntes conſummati ſunt. Hucuſque auctor, non tamen Origenes, vt præfert titulus: nam longe ante Luciani tempora ille obijt, nempe ſub Gallo & Voluſiano; Lucianus autẽ (vt vidimus) vltima perſecutione ſub Maximino eſt coronatus martyrio. Nec eſt quod de alio Luciano ea ſcripta eſſe dici poſſint: nam eiuſmodi genere mortis, quod auctor recenſet, Lucianum, de quo agimus, eſſe ſublatũ, eius Acta a Metaphraſte deſcripta declarant. Eius venerandum corpus poſt martyrium, delphinorum obſequio, Drepanum in Bithyniam delatum, egregia baſilica ab Helena Conſtantini matre fuit ornatum, qui & locum illum Imperialibus munificentijs auctum, Helenopolim appellauit, vt ſcribit Socrat. lib. 1. c. 13. & Niceph. hiſt. lib. 8. c. 31. Quod hic habetur, S. Ioannem Chryſoſtomum præclara oratione laudaſſe Lucianum: ſcias eã vt rem pretioſiſſimam aſſeruari in bibliotheca eruditiſſimi Card. Sirleti, prout ipſe mecum, vt de pretioſo margarito, gloriatus eſt. Agit & de Luciano Suidas in hiſtoricis, & alij.

[c] *Cleri diaconi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, manuſcr. ac ceteri. Petrus item in catalog. lib. 2. c. 54.

[d] *Felicis & Ianuarij.*] Agit de his item hac die Vſuardus, conſentiuntq. vet. manuſcr.

[e] *Iuliani.*] Sicut in veteri Rom. Martyrologio, ita & in manuſcript. idem reperitur; quando autem, vel vbi paſſus ſit, latet.

[f] *Canuti Regis.*] De eo plura Saxo Grammat. hiſt. Dan. lib. 13. Ioannes Magnus hiſt. Goth. lib. 18. c. 11. 12. & 13. Floruit temporibus Gregorij Septimi Rom. Pont. circa an. Domini 1080. Fuit alius eiuſdem nominis Danorum Dux, qui & ipſe innocentiſſime necatus eſt, & inter ſanctos relatus; de quo idem Saxo Grammat. & Ioannes Magnus lib. 18. c. 14. & lib. 19. c. 7.

[g] *Criſpini Epiſcopi.*] Claruit hic temporibus S. Leonis Papæ, interfuitq. Mediolanenſi Concilio tũc congregato, vt conſtat ex ſynodica eiuſdem ad S. Leonem ſcripta. Succeſſit huic S. Epiphanius ſanctitate & eruditione non impar. Ennodius Ticinenſis Epiſcopus de eo in vita S. Epiphanij Epiſcopi, & in carmine quod ſcripſit, hæc habet de S. Criſpino:

Salue ſancte parens, ſaluete o ſæpe recepti
Criſpini cineres, ad cuius vota redundat,
Quicquid in hoc Chriſti miramur dogmate dignum, &c.

Eiuſdem nominis fuit Epiſcopus Patauinus, qui vixit temporibus Conſtantij, cuius meminit Athanaſius in apolog. ad Conſtantium col. 316. d.

[h] Nice-

[h] *Nicetæ Epiſcopi.*] Hic licet Dacorum eſſet Epiſcopus, optime tamen notus fuit Romanis, quem S. Paulinus in 10. epiſt. ad Seuer. doctiſſimum etiam ac Romanis admirandum prædicat: peregrinari enim in Italiam ad loca ſancta conſueuit: de cuius reditu idem Paulinus carmen ſapphicum perelegans ſcripſit, quo eius præclara geſta cecinit, & inter alia de Beſſis populis ad Chriſtum conuerſis meminit. Gens præ cæteris fera: nam (vt Strabo teſtatur) ob conſuetudinem latrocinandi, ijdem omnes proprio vocabulo ſunt appellati Latrones: de quorũ ad Chriſtũ conuerſione hæc ibi Paulinus:

Nam ſimul terris, animiſq. duri,
Et ſua Beſſi niue duriores,
Nunc oues facti, duce te greγantur
Pacis in aulam.

De his etiam S. Hieronymus epiſt. 3. ad Heliodorum: Beſſorum (inquit) feritas, & pellitorum turba populorum, qui mortuorum quondã inferijs homines immolabant, ſtridorem ſuum in dulce Chriſti fregerunt melos. Hæc Hieron. De Beſſis monachis præterea habetur mentio in vita S. Theodoſij Cœnobiarchæ. Porro de Niceta idem Paulinus rurſus in Natali nono S. Felicis agit.

[i] *Theodori.*] Duo reperiuntur fuiſſe Theodori; quorũ alter, de quo hic agitur in Martyrologio, diſcipulus fuit S. Antonij, cuius S. Athanaſius in vita eiuſdem Antonij meminit; alter vero etiam ſanctitate celebris fuit, cuius geſta narrantur in vita S. Pachomij, cuius diſcipulus extitit, de quo etiam mentio habetur in lib. vit. patrum part. 1. agit de eo & S. Nilus abbas in libro de oratione. Infra quinto Kal. Ianuarij eius dies natalis agitur.

8 Sexto Idus Ianuarij. Luna. A xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

BELLOVACI in Gallijs ſanctorum martyrum Luciani[a] presbyteri, Maximiani, & Iuliani: quorum duo vltimi a perſecutoribus gladio perempti ſunt: beatus autem Lucianus, qui cum S. Dionyſio in Galliam venerat, poſt nimiam cædem cum Chriſti nomen viua voce confiteri non timuiſſet, priorum ſententiam & ipſe excepit. Item S. Eugeniani[b] martyris. In Libya ſanctorum martyrum Theophili[c] diaconi, & Helladij; qui primo laniati, ac teſtulis peracutis compuncti, demũ in ignem coniecti, animas Deo reddiderunt. Hierapoli in Aſia S. Apollinaris[d] Epiſcopi, qui ſub Marco Antonino Vero ſanctitate atque doctrina floruit. Neapoli in Campania natalis S. Seuerini[e] Epiſcopi, fratris beati Victorini martyris: qui poſt multarum virtutum perpetrationem, plenus ſanctitate quieuit. Papiæ S. Maximi[f] Epiſcopi & confeſſoris. Metis S. Patientis[g] Epiſcopi. Eodem die apud Noricos ſancti Seuerini[h] abbatis, qui apud eam gentem Euangelium propagauit, & Noricorum dictus eſt Apoſtolus. Eius corpus ad Lucullanum[i] prope Neapolim diuinitus delatum, inde poſtea ad monaſterium S. Seuerini tranſlatum eſt.

IANVA-

LVCIANS & ſoc.[a]] De his etiam hac die Beda, Vſuard. Ado, quibus & manuſcrip. aſſentiuntur. Meminit Luciani Petrus Cluniacēſis lib. 1. epiſt. 2. Vincent. in ſpec. Antonin. prima part. tit. 6. c. 26. §. 3. Petrus in catal. lib. 2. cap. 55. & alij. Agitur de Luciano Bellouacenſi in Actis S. Quinctini, quæ extant apud Sur. to. 5. die 31. Octob. In Actis ſanctorum Criſpini & Criſpiniani, habetur mentio de Luciano vna cum Quintino: ſed cum ad tempora Diocletiani referatur, alius eſſe videtur ab hoc de quo hic agitur, quem Petri Apoſt. diſcipulum eſſe tradunt.

[b] *Eugeniani.*] Vſuardus item de ipſo agit hac die, necnon Vuandelbertus, qui hexametro carmine Martyrologium ſcripſit ante ſexcentos annos.

[c] *Theophili & Helladij.*] Græci etiam de ijſdem agunt hac die, vt ex Menolog. ipſorum conſtat, vbi etiam crudele ipſorum martyrium enarratur.

[d] *Apollinaris Epiſc.*] Huius celebris memoria eſt apud Euſebium lib. 4. c. 26. & lib. 5. c. 15. & 18. de eodē S. Hieronymus de ſcrip. Eccl. & in epiſt. 84. ad Magnum. Recitantur ab Euſebio aliqua ſcriptionum eius fragmenta; in quibus ex eo præ ceteris animi ipſius candor effulget, dum nihil proprio ingenio ſe in rebus ſacris velle ſcribere, vel definire profitetur. Longe hic alius ab illo Laodiceno Apollinari, a quo Apollinariani ſeu Apollinariſtæ ſunt hæretici nuncupati, qui vixit temporibus Theodoſij ſenioris.

[e] *Seuerini Epiſcopi.*] De quo etiam hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri omnes, Seuerini ac Victorini germanorū res geſtas pluribus ſcribit Ado ſub Non. Septemb. vbi & nos fuſius agimus, de a veritate hiſtoriæ diſſerimus. Conſule ea quæ etiam notamus in Seuerino Septempedano infra ad ſextum Idus Iunij.

[f] *Maximi Epiſcopi.*] De quo etiam tabulæ Papienſis eccleſiæ, quas inde miſſas accepimus, feruntur eius Acta fuiſſe ſcripta a Paulo diacono. Succeſſit hic S. Epiphanio eiuſdem ciuitatis Epiſcopo: interfuit quarto & ſexto Concilio Romano pro Symmacho Papa aduerſus Laurentium, vt eorundem Acta teſtantur. Eſt dictio Ennodij Ticinenſis in laudem eiuſdē Maximi, cuius eſt exordium, Prodit religioſæ votum conſcientiæ, &c.

[g] *Patientis Epiſcopi.*] Agitur item de eo in vet. manuſcrip. In tabulis Metenſium Epiſcoporum, quas deſcripſit Demochares, recenſetur hic quartus ordine eius ciuitatis Antiſtes. Fuit eiuſdem nominis alius Lugdunenſis Epiſcopus, de quo plura inferius tertio Idus Septembris.

[h] *Seuerini abb.*] Hic ipſe eſt dies natalis ipſius, vt eius teſtatur Acta, quæ ſinceriſſime ſcripta fuit ab Eugipio abbate ad Paſchaſiū, vt auctor eſt Iſidorus de vir. illuſtr. c. 13. deſcripſit eadem Surius tom. 1. habemus in noſtra bibliotheca eadem Acta manuſcrip. vna cum epiſtola Paſchaſij diaconi ad Eugipium, cum accepiſſet ab eo vitam eiuſdem S. Seuerini. Obijt temporibus Odoacris Regis Italiæ, circa annum Domini 482. Corpus autem ipſius tranſlatum fuiſſe in Lucullanum prope Neapolim, idem auctor affirmat. De eius eccleſia in Lucullano poſita, ſacriſq. ipſius reliquijs, frequens mentio habetur in epiſtolis S. Gregorij Papæ, vt lib. 7. epiſt. 85. ad Fortunatum, lib. 8. epiſt. 18. ad Anthemium. Idē Pontifex dedicaturus Romæ eccleſiam eiuſdem ſancti nomine dictam, inde ſibi reliquias mitti poſtulauit, ſcribens ad Petrum diaconum epiſt. 19. lib. 2.

[i] *Ad Lucullanum prope Neapolim.*] Sic dicta villa a Lucio Lucullo. Apposite hic dictum, Prope Neapolim: nam duo Luculli vixere eodem tempore, M. Lucullus, & L. Lucullus; ab illo in Tuſculano, ab iſto prope Neapolim extructæ ſunt ſumptuoſiſſimæ villæ. de vtriſque meminit Varro lib. 3. de re ruſtica, cum de vtriuſque piſcinis agit, additq. ea ex cauſa a L. Lucullo montem eſſe perforatum; ſignans quidem famoſiſſimā cryptam Neapolitanam, quam Seneca lib. 7. epiſt. 58. deſcribens, ſic incipit; Nihil illo carcere longius, nihil illis faucibus obſcurius, &c. Si hæc cupis, conſule eum. De obitu vtriuſque Luculli meminit idem Seneca libro de conſolatione ad Polybium cap. 33.

Quinto

9 Quinto Idus Ianuarij. Luna. B xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

ANTIOCHIAE ſub Diocletiano & Maximiano natalis ſanctorũ Iuliani [a] martyris, & Baſiliſſæ virginis vxoris eius; quæ cum viro ſuo virginitate ſeruata, in pace vitã finiuit: Iulianus vero (poſtquam multitudo ſacerdotum, & miniſtrorum Eccleſiæ Chriſti, quæ propter immanitatem perſecutionis ad eos confugerat, igne cremata eſt) Marciani Præſidis iuſſu plurimis tormentis cruciatus, capitalem ſententiam accepit: cum quo etiam Antonius presbyter, & Anaſtaſius, quem ipſe Iulianus a morte ſuſcitatum, gratiæ Chriſti participem fecerat; & Celſus puer, vna cum matre ſua Marcionilla, ac ſeptem fratres, alijq. plurimi paſsi ſunt. In Mauritania Cæſarienſi ſanctæ Marcianæ [b] virginis, quæ beſtijs tradita, martyrium conſummauit. Smyrnæ ſanctorũ martyrum Vitalis [c], Reuocati, & Fortunati. In Africa ſanctorum martyrum Epicteti [d], Iucundi, Secundi, Vitalis, Felicis, & aliorum ſeptem. Sebaſtæ in Armenia S. Petri [e] Epiſcopi, fratris S. Baſilij. Anconæ S. Marcellini Epiſcopi [f], qui vrbem illam (vt S. Gregorius ſcribit) diuina virtute ab incendio liberauit.

IANVARII 9.

IVLIANI *& Baſiliſſæ* [a].] De his hac etiam die Beda, Vſuardus, Ado, ac demum ceteri omnes recentiores. Horum Acta ex veteribus monumẽtis edidit Metaphraſtes, quæ habet Lipom. tom. 7. Mombrit. tom. 2. & Sur. tom. 1. Habemus eadem in vet. manuſcr. Extat in Breuiario Toletano S. Iſidori ſacer hymnus, quo horum Acta egregie deſcribuntur. Baſiliſſa autem licet martyriũ non obierit, tamen quia multa grauiaq. paſſa eſt, & dux martyrum extitit, cenſita etiam inter martyres reperitur, præſertim a Venantio Fortunato in carmine quod ſcripſit de gaudijs & ſpe vitæ æternæ. Horum omnium meminit ſanctus Eulogius Cordub. lib. 1. Memor. ſanct. ducens eoſdem ceteris in exemplum. Erat apud Antiochiam celeberrima eccleſia nomine Iuliani, de qua Procop. lib. 2. de bello Perſic. Adiunctum erat eidem monaſterium, cuius presbyter fuit impius Neſtorius.

[b] *Marcianæ.*] Vſuardus, Ado, & alij de eadem hac die. Habet eius Acta Mombritius tom. 2. Vincentius in ſpecul. lib. 13. c. 36. 37. Petrus in catal. lib. 2. c. 58. Hæc etenim ob fractum ſimulacrum Dianæ tertio lenonibus data eſt proſtituenda; ſed diuino fulta præſidio ſemper intacta permanſit. Reſpondent his omnibus quæ Tertullian. in apologetico in Gentiles exprobrat his verbis: Proxime ad lenonem damnando Chriſtianam potius quam ad leonem, confeſſi eſtis labem pudicitiæ apud nos atrociorem omni pœna & omni morte reputari. Nec quicquã tamen profuit. Exquiſitior quæque crudelitas veſtra, illecebra eſt magis ſectæ, &c.

Agi-

Agitur de eadem die 12. Iulij, qua nimirum reliquiæ eius tranſlatæ putantur.

[c] *Vitalis, Reuocati, & Fort.*] De his prætere a Vſuardus & Vuandelbertus agunt, aſſentiunturq. vet. manuſcr. ac recẽtiores omnes.

[d] *Epicteti, Iucundi, & ſoc.*] Ita vet. manuſcr. ex quibus reſtituti ſunt. Fuit Epictetus Epiſcopus Aſſuritanus in Africa, ad quem extat S. Cypriani epiſt. 64. edit. Pam. Paſſus eſt cum ſocijs ſub Decio Imp. Quanta autẽ præditus eſſet animi manſuetudine, ſatis docet in ea epiſtola teſtimonium Cypriani.

[e] *Petri Epiſcopi.*] Græci de eodem. Eius res geſtas nonnullas ſcribit Gregorius Nyſſenus eius germanus in epiſt. ad Leontium de S. Macrina, legitur apud Lipom. tom. 2. De eodẽ Theodoret. hiſt. lib. 4. c. 28. Niceph. lib. 11. c. 19. Migrauit ex hac vita temporibus Valentis Imp. De anniuerſaria die natalis eius meminit idem Gregorius in epiſt. ad Flanianum Epiſcopum.

[f] *Marcellini Epiſc.*] De ipſo agit S. Gregorius lib. 1. dialog. c. 6. Legimus eius Acta atque miracula poſt obitum facta in manuſcr. quæ accepimus ab eccleſia Anconitana. de eo etiam Petrus in catalog. lib. 2. c. 59.

xxj. C Quarto Idus Ianuarij. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10				

IN Cypro beati Nicanoris[a] diaconi de ſeptem primis; qui gratia fidei & virtute admirandus, glorioſiſsime coronatus eſt. Romæ ſancti Agathonis[b] Papæ[c], qui ſanctitate & doctrina conſpicuus quieuit in pace. Mediolani ſancti Ioannis[d] Boni Epiſcopi & confeſſoris. In Thebaide natalis beati Pauli[e] primi eremitæ, qui a ſextodecimo ætatis ſuæ anno vſque ad centeſimum decimumtertium ſolus in eremo permanſit: cuius animam inter Apoſtolorum & Prophetarum choros ad cælum ferri ab Angelis S. Antonius vidit. Eius autem dies feſtus decimooctauo Kalendas Februarij celebratur. Conſtantinopoli S. Marciani[f] presbyteri.

IANVARII 10.

NICANORIS[a].] De eodem hac die ceteri Latinorum; Græci autem de ipſo agunt ad 5. Kalend. Aug. vna cum Procoro, Timone, & Parmena. De eo in Actis Apoſt. c. 6. Doroth. in ſynopſi ſcribit, hunc eodem die, quo S. Stephanus protomartyr, vna cũ multis occubuiſſe martyrio. ex quo dicendum eſſet, non in Cypro, ſed Hieroſolymis eſſe paſſum. Verum in Cypro agi diem natalem eius, ob ſacrarum reliquiarum, quæ illic habentur, tranſlationem factam, contigiſſe potuit. At nec Dorothei adeo firma auctoritas in omnibus ſubſiſtit, vt ſæpe docuimus.

[b] *Agathonis.*] Eius res geſtas per lectiones diſtinctas habemus manuſcrip. In aliqua eccleſia eas legi conſueuiſſe, ex ijſdem ſatis liquet. De eius ſucceſſione, tam ex lib. de Rom. Pontific. quam ex Indicibus Vaticanis, alijſq. recentioribus ſcriptoribus, certa habetur ratio. Cetera de ipſo cumulate ſatis in Annalibus Eccleſiaſticis diximus.

[c] *Papæ.*] Putarunt nonnulli hanc vocem, Papa, complexã eſſe ex duabus dictionibus, vt idem ſit PA. PA. quod Pater Patrum, meritoq. Romano tantum Pontifici tribui ſolitam. PA, pro patre poſitum in Saliari carmine, teſtatur Feſtus. Ne in his refellendis multum immorer; ſciendum eſt, quod etſi eiuſmodi titulus, Pater Patrum, tribui conſueuit

ſueuit

ſuenit Rom. Pontifici, vt totius Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopo; nihilominus Papæ nomen diuerſum ab eo eſſe, & accipi ſolitum a maioribus, exempla antiquarũ inſcriptionum facile mõſtrant; quorum vnum tantum ſatis ſit hic recitare. Extat ex Concilio prouinciali Epiri ad Hormiſdã Papam ſynodalis epiſtola ſcripta, cuius eiuſmodi eſt inſcriptio: Synodus veteris Epiri, Ioannes, Matthæus, Conſtantinus, &c. domino noſtro per cuncta ſanctiſſimo & beatiſſimo Patri Patrum, Comminiſtro, ac Principi Epiſcoporum Hormiſdæ Papæ. Incipit epiſtola: Si dignis præmijs, &c. Exſcripſimus eam ex codice manuſ. Vaticano, integramq. exhibemus in Annal. Eccleſ. ſimulq. alias, in quibus eadem habetur nomenclatura. Cum itaque idem Hormiſda & Pater Patrum, & Papa, vna eademq. inſcriptione dictus reperiatur; plane conſtat diuerſæ ſignificationis eſſe vtraque vocem. Porro germana eſt eius interpretatio, vt a Græca voce πάππας, id eſt, pater, deſcendat. Licet alij deducant a πάππος, id eſt, auus. At vero in prima ſignificatione accipi conſueuiſſe vidimus: eoq. ſenſu accepta (vt ſcribit Vualfridus Strabo de reb. Eccl. cap. 7.) tranſijt in dignitatis nomen, vt clerici venerandi eodẽ nomine appellarentur. poſtea tamen nomen illud cœpit eſſe peculiare Epiſcoporum, vt ijdem Papæ dicerentur. Sunt de his innumera exempla apud Cyprianum, Hieronymum, Auguſtinũ, Rufinum, Prudentium, Sulpitium Seuerum, Sidoniũ Apollinarem, Venantium Fortunatum, & nouiſſime apud ſanctum Eulogium Cordubenſem, qui floruit anno Domini 850. Vſque enim ad illud tempus id nomẽ commune fuit omnibus Epiſcopis, licet frequentius ac peculiarius tribui conſueuiſſet Romano Pontifici: idq. quiſque facile obſeruare poterit ex epiſtolis Caſſiodori. Ex his itaque erroris arguitur Nicephorus lib. 14. cap. 34. dum ait Cæleſtinum Romanum Pontificem conceſſiſſe ex priuilegio Cyrillo Epiſcopo Alexãdrino a ſe conſtituto legato in SS. Concilio œcumenico Epheſino, vt Papa diceretur, ac vteretur mitra. Nam ſi Papæ nomen tunc temporis (vt patet) commune erat omnibus Epiſcopis, quidnam eo nomine cõtulit Cæleſtinus Cyrillo? Non ſic quod Theodorus Balſ. in Nomocan. Photij tit. 8. cap. 1. vbi ait a Cæleſtino conceſſum eſſe Cyrillo, vt in ſacris ſolemnibus, more Romani Pontificis, phrygio vteretur, quo quidem (vt ait) ex eo tẽpore ſemper vſi ſunt Epiſcopi Alexandrini. Quidnam vero phrygium eſſet, fuſius diſſeremus in noſtris Annalibus, cum agemus de Concilio Epheſino, deq. litteris Cæleſtini ad Cyrillum datis. Sed quod ad Papæ nomen pertinet, cum futuris temporibus obtinuiſſet communis vſus, vt Papæ nomen tantummodo Romano tribueretur Pontifici; & ſchiſmatici illud ſibi in odium eiuſdem Romani Præſulis faſtu ſuperbo vindicarent, aliaq. non conceſſa præſumerent: Gregorius Septimus Papa anno a Chriſto Domino 1073. ſui vero Pontificatus anno tertio, ſexto Kal. Martij Indict. 13. habuit Romæ Synodum aduerſus ſchiſmaticos, vbi ſtatuit inter alia plura, vt PAPAE nomen vnicum eſſet in vniuerſo orbe Chriſtiano, nec liceret alicui ſe ipſum vel alium eo nomine appellare. Hæc in regiſtro epiſtolarum Gregorij Septimi, quod aſſeruatur in biblioth. Vaticana, vbi canones eius Synodi ſcripti habentur. Seruant id ipſum Græci, vt nomine Papæ Romanum Pontificem intelligãt, vt ex Nicetæ Choniatæ ſcriptis apparet.

[d] *Ioannis Boni.*] De quo tabulæ eccleſ. Mediolanenſis, & Boſſius in Annal. Mediolan. agunt.

[e] *Pauli primi eremitæ.*] Eius vitam ſcripſit ſanctus Hieronymus. Solutus eſt vinculis carnis anno ſexto Conſtantij Imp. agẽs iam ætatis annum decimumtertium ſupra centeſimũ: nam Antonius, qui poſt eius obitum vixit annos quindecim (vt idem Hieronymus ſcribit in chron.) migrauit ex hac vita anno vigeſimoprimo Conſtantij, cum iam antea nonagenarius Paulum proxime moriturum inuiſiſſet, ac poſt vixiſſet vſque ad annũ centeſimum quintum. Meminit eiuſdem Pauli idem Hieronym. ad Euſtochium epiſt. 22. Porro vitam eius, quam ſcripſit, miſit ad Paulum Concordienſem, vt teſtatur in epiſt. 21. in fine.

[f] *Marciani.*] Græci de eodem pluribus in Menologio hac die. Hic ille qui opulentiſſimum patrimonium Chriſti amore profudit in pauperes, erexit eccleſias, & inter alia ædiculam illam Anaſtaſiæ, in qua Gregorius Nazianzenus collapſam fidem excitarat, in ampliſſimã baſilicam, ſecundum propheticum illius oraculũ, auxit, ornauitque. Huius præclara geſta deſcripſit Metaphraſtes. habet eadem Lipom. tom. 5. & Surius tom. 1. Alius Marcianus hic ab illo Nouatiano, qui vixit temporibus Valentis Imp. cuius etiam filias erudiuit. Hic autem claruit ſub Leone Imp. qui etſi & ipſe Nouatianis aliquando fauit, tamen extemplo referens pedem, ob ſinceram fidem Catholicam & egregiã ſanctitatem factus eſt œconomus Conſtantinopolitanæ eccleſiæ. Alius inſuper eadem ætate vixit Marcianus in Syria apud Cyrum ciuitatem, profeſſione monachus, meritis clariſſimus, cuius res geſtas ſcripſit Theodoret. lib. ſanct. patr. c. 3.

11. D Tertio Idus Ianuarij. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

ROMAE natalis S. Hyginij [a] Papæ, qui in perſecutione Antonini glorioſe martyrium conſummauit. In Africa B. Saluij [b] martyris, in cuius die natali S. Auguſtinus ſermonem habuit ad populum Carthaginenſem. Alexandriæ ſanctorum martyrum Petri [c], Seueri, & Leucij. Firmi in Piceno S. Alexandri [d] Epiſcopi & martyris. Ambiani S. Saluij [e] Epiſcopi & martyris. Brunduſij S. Leucij Epiſcopi & confeſſoris. In Cappadocia in vico Magariaſſo ſancti Theodoſij [g] cœnobiarchæ, qui multa pro fide Catholica paſſus, in pace tandem quieuit. In Thebaide S. Palæmonis [h] abbatis, magiſtri S. Pachomij. Suppentoniæ [i] apud montem Soracten S. Anaſtaſij [k] monachi, & ſociorum, qui diuinitus vocati migrauerunt ad Dominum. Papiæ S. Honoratæ [l] virginis.

IANVARII 11.

HYGINII *Papæ* [a].] De eo Beda pridie huius diei, Ado, & alij hac die. De eius ſucceſſione agit liber de Rom. Pontificibus Damaſi nomine inſcriptus, Irenæus lib. 3. c. 3. Epiphan. in panar. hæreſ. 27. Euſebius in chron. & hiſt. lib. 4. c. 10. Optatus lib. 2. contra Parmen. Auguſt. epiſt. 165. Meminit eiuſdem Cyprianus in epiſt. 74. ad Pompeium. Sub perſecutione Antonini coronatum eſſe martyrio, idem lib. de Roman. Pontif. Euſebius in chron. & alij omnes teſtantur. Cetera de ipſo dixi in Annal. Eccleſ.

[b] *Saluij.*] De eodem hic Beda, ac ceteri Latinorũ, necnon vet. manuſcr. Meminit Poſſidius in Indiculo c. 3. de ſermone S. Auguſtini habito de S. Saluio, & cap. 9. agit de alio eiuſdem auctoris tractatu in eiuſdem die natali habito. Ne quis autem aliqua occaſione in errorem ducatur, noſſe debet fuiſſe item in Africa alium Saluium, ſed pſeudomartyrem, ipſumq. Donatiſtã ex parte Maximianiſtarum: quem alij Donatiſtarum, ſed ex factione Parmeniani, poſt multas illatas contumelias occiderunt, in cuius honorem ſuarum partiũ homines baſilicam erexerũt, adſcriptumq. in ſuorum martyrum numerum coluerunt, vt ſcribit S. Auguſtinus aduerſus Parmen. lib. 3. cap. vlt. & contra Creſ. lib. 4. cap. 48. & 49.

[c] *Petri, Seueri, & Leucij.*] De his etiam hac die Beda, Vſuar. Ado, ac reliqui omnes.

[d] *Alexandri Epiſc.*] De eo etiam tabulæ Firmanæ eccleſiæ, quas Romam allatas accepimus; licet in eis paſſionis tempus deſideretur.

[e] *Saluij Epiſc.*] Alij Saluinum appellant. Hunc Sigebert. in chron. Saluum pro Saluio dicit, occiſumq. tradit anno 33. Caroli Magni Imperatoris, anno Domini 801. de eodem Petrus in catal. lib. 2. cap. 65. In tabulis Epiſcoporum Ambianenſium ponitur Saluius quinto loco; vt conſtat ex Demochare, qui eas deſcripſit. Confundunt hũc nonnulli cum Saluio Epiſcopo Albigenſi, qui ſub Chilperico Francorum Rege doctrina claruit & ſanctitate, de quo Gregor. Turonen. hiſt. lib. 5. cap. 44.

[f] *Leucij Epiſc.*] Reſtitutus eſt ex vet. manuſcript. Licet enim Brunduſinus eſſet Epiſcopus, Romæ etiam colebatur. Erat enim quinto ab Vrbe lapide eccleſia ſancti Leucij, cuius meminit S. Gregorius lib. 9. Regiſt. epiſt. 73. cumq. inde fuiſſent ablatæ eius reliquiæ, idem Pontifex alias eiuſdẽ ſancti ad ſe reliquias mitti iuſſit. Legimus Acta eius ab eadem eccleſia accepta erroribus quidẽ

ſcatentia, ob maximam tum in perſonis, tum etiam in tempore diſcrepantiam. ponitur hic confeſſor, ſicut in propria eccleſia colitur: cum alioqui S. Gregorius appellet eum martyrem beatiſſimum.

g *Theodoſii.*] Agunt præterea de eodẽ Græci hac die in Menologio. Spectatiſſimus fuit non tantum ob exactã vitæ monaſticæ exercitationem, verum etiam ob egregios labores pro fide Catholica aduerſus Acephalos hæreticos exantlatos. Florere cœpit temporibus Leonis Imp. peruenitq. vſque ad tempora Iuſtiniani, cum Hieroſolymitanæ eccleſiæ præeſſet Petrus, qui eius funus curauit. Extant eius res geſtæ omni acceptatione digniſſimæ a Metaphraſte ex antiquioribus monumentis deſcriptæ, quas habet Lipom. tom. 5. & Sur. to. 1. De eodẽ mentio habetur in vita S. Sabæ abb. necnon apud Suidam in Anaſtaſio, & infra in Theod. Monemus lectorem fuiſſe eiuſdem nominis eodẽ ſæculo ſub Marciano Auguſto alium Theodoſium item Cœnobiarcham in eadem regione Palæſtinæ verſatum, qui fuit hæreticus Eutychianus, homo nequiſſimus & inuaſor ſedis Hieroſolymitanæ, tempore Iuuenalis eius ſedis Antiſtitis, quem S. Leo Papa pellendum curauit; quem etiam conſtat ex Actis S. Euthymij a Cyrillo conſcriptis, fuiſſe ex humanis ſublatum eiuſdẽ Marciani Imperatoris tempore.

h *Palæmonis.*] Huius res geſtæ habentur intextæ in vita S. Pachomij, quam habes apud Lipoman. tom. 6. & Sur. tom. 3.

i *Suppentoniæ ad montem Soractem.*] De loco Suppentoniæ diu multumq. laboraui, cumq. non inuenirem quid certi afferrem, conſului tandem accolas regionis, qui ex veteribus monumentis locum ipſum optime norunt, a quibus illud accepi: Monaſterium S. Anaſtaſij fuiſſe iuxta locum qui hodie dicitur, Caſtellum S. Eliæ, a Nepeſina ciuitate duobus milliarijs diſtans, vbi eſt adhuc nobilis ac vetus eccleſia nomine S. Eliæ atque S. Anaſtaſij Deo dicata, non longe a monte Soracte, illudq. ipſum olim Suppentoniam appellatum eſſe.

k *Anaſtaſii & ſoc.*] Iidem ex manuſcr. reſtituti ſunt, quorum felicem exitum ſcribit S. Greg. in Dial. lib. 1. c. 7. & 8. & in Regiſt. lib. 2. epiſt. 50. c. 89. ind. 11. appellaturq. ibi Anaſtaſius de Pentumis.

l *Honoratæ.*] De ipſa etiam hac die tabulæ eccleſiæ Papienſis. Fuit hæc ſoror S. Epiphanij Epiſc. Ticinenſis, ab eodem Deo conſecrata eo anno, quo reuerſus eſt Roma a legatione Anthemij Imp. Ticinum. fuit is annus Domini 471. vt habent Acta eiuſdem Epiphanij ab Ennodio fuſius ſcripta.

12 Pridie Idus Ianuarij. Luna. E xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMAE S. Tatianæ [a] martyris, quæ ſub Alexandro Imperatore vncis atque pectinibus laniata, beſtijs expoſita, & in ignem proiecta, ſed nil læſa, gladio demũ percuſſa migrauit in cælum. In Achaia S. Satyri [b] martyris, qui ante quoddam idolum tranſiens, cum exſufflaſſet in illud, ſignans ſibi frontem, ſtatim idolum corruit; ob quã cauſam decollatus eſt. Eodem die S. Arcadij [c] martyris, genere & miraculis clari. In Africa ſanctorum martyrum Zotici [d], Rogati, Modeſti, Caſtuli, & coronæ militum quadraginta. Conſtantinopoli ſanctorum Tigrij [e] presbyteri, & Eutropij lectoris, qui Arcadij Imperatoris tẽpore paſsi ſunt. Tibure S. Zotici [f] martyris. Epheſi paſsio ſanctorum [g] quadragintaduorum monachorum, qui ob cultum ſanctarum imaginum ſub Conſtantino Copronymo ſæuiſsime cruciati martyrium comple-

uerunt. Rauennæ S. Ioannis[h] Epiſcopi & confeſſoris. Veronæ S.Probi[i] Epiſcopi. In Anglia S.Benedicti[k] abbatis & confeſſoris.

IANVARII 12.

TATIANAE[a].] Græci etiam dē eadem hac die agunt in ipſorū Menologio, vbi eius martyrium his paucis narratur: Certamen S. martyris Tatianæ ex antiqua Roma: quæ, Alexandro imperante, oblata Præſidi, ingreſſa templum, precibus ſimulacra euertit, ac in terram colliſit. Quam ob cauſam verberatur, eiuſq. palpebræ vncis dilacerantur; inde ſuſpenſa, pectinibus laniatur, abraſo capite decaluatur, igne & feris probatur; & illæſa permanens, percuſſa gladio, euolauit in cælum. hæc ibi de Tatiana. Eius Acta titulo virginis prænotatā extāt in cod. manuſcr. bibliothecæ noſtræ Cōgr. & copioſiora in veteri manuſc. S. Mariæ Maioris, quę tamen aliqua caſtigatione indigere videtur.

[b] *Satyri.*] De eodē Beda, Vſuard. Ado, Petr. in catal. lib. 2. c. 66. ac reliqui recentiores.

[c] *Arcadij.*] De eo etiam Beda, & alij quos nuper recenſuimus auctores: vberius autem S. Zeno Epiſcopus Veronenſis, qui luculenta oratione eius Acta percurrit. eſt ſerm. 4. inuenies eumdem etiam ſeorſum a ceteris apud Lipom. tom. 2. Alius eſt Arcadius, qui in Africa paſſus eſt in perſecutione Vuandalica, de quo inferius erit ſermo.

[d] *Zotici & ſoc.*] Reſtituti ſunt ijdē ex vet. manuſcr. Porro horū Acta habemus in noſtra bibliotheca: eſt illorū exordiū: Iam quaſi, &c.

[e] *Tygrij & Eutropij.*] De his etiā manuſcr. Paſſi ſunt hi Cōſtantinopoli ſub Arcadio Imperatore, cū, pulſo in exilium S. Ioanne Chryſoſtomo, noluiſſent cū Arſacio intruſo communicare, ac de incendio baſilicæ paſſi eſſent calumniam. Horum certamina ſcribit Palladius in dialog. Sozom. lib. 8. cap. 24. Metaphraſtes, Leo Imp. & Georgius Alexan. in vita S. Ioan. Chryſoſt. Vide de his in primis eiuſdem S. Ioānis Chryſoſt. epiſt. 118. & 125. Extant hactenus duo impia Arcadij edicta, quorū altero cogebat pios cū Arſacio communicare; altero vero in eos, qui baſilicam incendiſſent, inquirendum præcepit. Conſule Codicē Theodoſ. tit. de Epiſc. & cleric. l. 37. & tit. de his qui pro religione contendūt. l. 6.

[f] *Zotici.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Tiburtinæ. Agitur de eodē rurſus inferius die 10. Iunij in Getulio: non quod diuerſi cenſeantur; ſed fortaſſe quod altera die natalis, altera trāſlatio celebretur. dicturi ſumus ibi plura. Eius corpus conditum eſt ſub maiori altari, caput vero ſeorſum politum in vaſe, decenti honore colitur. Quod autem arundinibus percuſſum martyrium conſummaſſe dixerimus, emendamus: haud enim fidelem nacti ſumus teſtem, qui ea ſe ex Actis eius deſcripſiſſe, per litteras ad me datas, teſtatus eſt: accepi poſt hæc Acta martyris; & nihil tale in eis reperi. Tu vero conſule quæ inferius notantur 10. Iunij in Getulio, cum de eodem ſub Getulij nomine iterū agitur. De vno eodēq. martyre diuerſis diebus agi, ſæpe contigit, quod altera die natalem, altera vero tranſlationē celebrare Eccleſia conſueuerit.

[g] *Quadragintaduorum monachorum.*] Græci eoſdem præcipuo honore habent. Inuenies horum Acta iuncta ſimul cum paſſione S. Stephani iunioris, tam inter Ioannis Damaſceni opera edit. Bil. quam etiam apud Sur. to. 6. ad diem 28. Nouembr.

[h] *Ioannis Epiſcopi.*] De eodem tabulæ Rauennatis eccleſiæ. Hic ſucceſſit Neoni, ad quem extat epiſt. 27. S. Leonis Papæ, licet in aliquibus exemplaribus pro Neone Leo ponatur, vt cap. cum itaque baptiſ. diſt. 4. Succeſſit Neon S. Petro Chryſologo. Hic de quo agitur Ioannes, ſecundus dictus eſt, qui liberauit Rauennam a furore Attilæ, vt ſcribit Ricobald. in Pomerio, & Hier. Rub. hiſt. Rauen. lib. 2. Ferunt eius Acta ſcripta eſſe a Deſiderio Rauennate: quæ nondū vidimus. Extat Simplicij Papæ epiſtola ad Ioannem Rauen. Epiſcopum, data Conſule Seuerino; eſt is annus, iuxta Faſtos Onufrij, a Chriſto Domino 482. Itemq. eiuſdē Ioannis meminit Gelaſius Papa in epiſtola ad Epiſcopos per Lucaniā & alios per diuerſas prouincias conſtitutos c. 1. ex qua redarguitur Hieron. Rub. dū lib. 3. hiſt. Rauen. pag. 110. ante Gelaſij creationē mortuum iam fuiſſe Ioannem ſcribit. Data eſt ea Gelaſij epiſtola Aſterio & Præſidio Conſſ. anno Domini 494. vt ſcias ad quæ tēpora Ioannes Secundus peruenerit.

[i] *Probi Epiſcopi.*] De ipſo etiā tabulæ eccleſiæ Veronēſis, quas illuſtrauit auxitq. Reuerendiſſ. Epiſcopus Veronēſis Auguſtinus Valerius, nunc vero ob præclara virtutū merita auctus ampliſſima Cardinalatus dignitate.

[k] *Benedicti.*] Beda eius diſcipulus ſe eius res geſtas ſcripſiſſe fatetur hiſt. Angl. lib. 5. in fine. Huic enim ipſe natus annos ſeptē eſt traditus educandus in monaſterio, vt ipſe ſcribit in epitom. hiſt. in fine. Vixit Benedictus aliquandiu Romæ vſque ad tēpora Agathonis Papæ, a quo iuſſus eſt reuerti in Angliam cum Ioanne Archicantore ad imbuendum populum illum Rom. Eccleſiæ diſciplinis, vt idem auctor ſcribit de geſt. Angl. lib. 4. c. 18. & lib. 5. c. 20. Quantum autem in patriam rediens laboris impenderit, idē narrat in ſermone habito in die natali eiuſdem S. Benedicti, qui habetur tom. 7. eiuſdem Bedæ oper.

Idibus

13 Idibus Ianuarij. Luna. F xviij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
t u A B C D E f F G H M N P
1 2 3 4 5 6 7 8 8 9 10 11 12 13

OCTAVA[a] Epiphaniæ Domini. Romæ via Lauicana coronæ ſanctorum Militum quadraginta[b], quas ſub Gallieno Imperatore pro confeſsione veræ fidei percipere meruerunt. In Sardinia S. Potiti[c] martyris, qui ſub Antonino Imperatore & Gelaſio Præſide multa paſſus, demũ gladio martyrium conſecutus eſt. Singidoni in Myſia ſuperiori ſanctorum martyrum Hermyli[d] & Stratonici, qui poſt ſæua tormenta ſub Licinio Imperatore in Iſtrum flumen demerſi ſunt. Cordubæ ſanctorum martyrum Gumeſindi[e] presbyteri, & Seruidei monachi. Pictauis in Gallia natalis S. Hilarij[f] Epiſcopi & confeſſoris, qui ob Catholicam fidem, quam ſtrenue propugnauit, quadriennio apud Phrygiam relegatus, inter alia miracula mortuum ſuſcitauit. Eius autem feſtiuitas ſequenti die celebratur. Cæſareæ in Cappadocia S. Leontij[g] Epiſcopi, qui ſub Licinio aduerſus Gentiles, & ſub Conſtantino aduerſus Arianos plurimum decertauit. Treueris S. Agritij[h] Epiſcopi. In Verſiaco monaſterio S. Viuentij[i] confeſſoris. Amaſeæ in Ponto ſanctæ Glaphyræ[k] virginis.

IANVARII 13.

[a] OCTAVA *Epiphaniæ*.] De ea Ordo Rom. de offic. Miſſæ, Amalar. lib. 4. c. 34. Microlog. c. 40. Ado, & alij, qui agunt de diuinis offic. Ante hos omnes Capitul. Regum Franc. lib. 1. c. 164.

[b] *Militum quadraginta*.] Agunt de ijſdẽ Beda, Vſuar. Ado, & alij, conſentiuntq. vet. manuſcr. Quod autem tam hi, quã plerique alij martyres paſſi habẽtur Gallieno Imperatore; non ita quis accipiat, vt exiſtimet aliquã ab eo eſſe excitatam perſecutionem: nam idẽ Auguſtus (vt ſcribit Oroſius lib. 7. c. 22.) parente Valeriano ab hoſtibus capto, pacem Eccleſiæ trepida ſatisfactione reſtituit. id ipſum affirmat Dionyſius Alexandrinus in epiſt. ad Aegyptios, extat apud Euſeb. lib. 7. c. 18. Habetur præterea eiuſdem Gallieni reſcriptum ad Epiſcopos, quo omnia loca religioſa; Chriſtianis olim adempta, illis mandauit reſtitui, vetuitq. ne quis Chriſtianis negotium faceret: addidit aliud item reſcriptum, quo iſdẽ cœmeteria more maiorum adeundi tribuit facultatem. Hæc omnia habes apud Euſebium hiſt. lib. 7. c. 12. Sed quod aliqui ſub Gallieno paſſi dicantur, id quidem præter ſententiam Principis, vt etiã factum videmus ſub Antonino Pio & Alexandro Impp. de quibus ſuperius egimus.

[c] *Potiti*.] Accepimus eius Acta manuſcr. e Sardinia Romam miſſa. De eo etiam Fara de rebus Sardois. In Sardinia autem & Piſis agitur de Potito & Ephiſio Idibus Nouemb. ſed illa eſt tranſlatio.

[d] *Hermyli, & Stratonici*.] De iiſdem hac die Græci etiã in Menologio, vbi eorũ martyriũ paucis complexum deſcribitur. Porro fuſius Metaphraſtes apud Lipom. to. 5. & Sur. to. 1.

[e] *Gumeſindi, & Seruidei*.] Horum agonem & coronam ſcripſit ſanctus Eulogius in Memoriali ſanctorum lib. 2. c. 9. Paſſi ſunt hi

hac die, æra 890. a Chriſto autem anno 852.

[f] *Hilarij Epiſcopi.*] Hac etiam die de ipſo ceteri Latinorum. Scribit de eodem in primis S. Hieron. de ſcrip. Eccleſ. in apolog. aduerſus Rufin. in epiſt. 6. ad Florentium, in epiſt. 7. ad Lætam, ad Magnum epiſt. 84. aduerſus Luciferianos, alijsq. in locis, Seuer. lib. 2. ſacr. hiſt. Rufin. lib. 2. c. 30. 31. Socrat. lib. 3. c. 8. Sozom. lib. 3. c. 13. & lib. 5. c. 12. Fortunatus res geſtas Hilarij duobus libris conſcripſit, ſed ex multis vix pauca perſtrinxit: habet & Venantius Fortunatus de eodem epigramma lib. 2. de eius miraculis Greg. Turon. de gloria confeſſ. c. 2. Porro de S. Hilario quis non miretur Centuriatorũ inſcitiam, vel potius dolum? quorum illud præcipuum ſtudium eſt, vt tamquam emortuæ muſcæ perdant odorem vnguenti: dum vt ſanctiſſimo atque eruditiſſimo viro Galliarũ ornamento, cuius ſcriptionibus, ac vitæ moribus omnes ipſorum hæreſes confutantur, notam inurant, hunc eumdem eſſe dicunt cũ Hilario diacono, quem S. Hier. agens aduerſus Luciferianos, ob anabaptiſmum, in quod miſer lapſus inciderat, orbis Deucalionem appellat, cum quo quidem hic noſter nonniſi nomen cõmune habet. erat hic iam Epiſcopus Pictauienſis, multaq. ob Catholicam fidẽ obierat certamina, iamq. exul miſſus erat in Phrygiam, cũ ille diaconus eſſet, & in hæreſim lapſus excidit gradu ordinis. Collegimus vberius egregia tãti patris acta, & prout geſta ſunt, ſecundum ordinem temporum diſpoſuimus in Annalibus Eccl.

[g] *Leontij Epiſc.*] Hic ille Leontius, de quo ſcribit S. Gregorius Nazianz. in oratione habita in funere patris, quod iturus ad Nicænum SS. Concilium, Nazianzum diuertens, ſuum patrem baptizauit. Ab hoc etiam celebris ille S. Gregorius Armenus fuit Epiſcopus ordinatus, vt eius Acta teſtantur, quæ recitat Metaphraſtes die 30. Septẽbris. Eiuſdem Leontij meminit ſanctus Athanaſius in oratione prima contra Arianos, recenſetq. inter ceteros Catholicæ fidei vertices. Gregorius presbyter Cæſarienſis in oratione habita de ſanctis patribus Nicænæ Synodi his laudibus eum exornat, cum ait: Angeli pacis Leontij Cæſarienſis eccleſiæ ſanctiſſimi Præſulis, antequã veniret in Nicænam Synodum, multi quidem emanarunt ſudores propter fidem: multi autẽ per ipſum martyres & victores athletæ proſtrauerunt aduerſarium, multiq. vſi vitæ eius doctrina, euaſere ciues cæleſtes, &c. Habet & Africa ſuum S. Leontium Epiſcopum Tagaſtenſem, de quo S. Auguſtinus ſerm. 13. de diuer. ibidem & de baſilica Leontina ab ipſo ſic dicta.

[h] *Agritij Epiſc.*] De eo etiam hac die Beda, Ado, & alij. claruit hic temporibus Conſtantini Magni Imp. interfuiſſeq. reperitur Concilio Arelatenſi ſecundo, vt eiuſdem Acta demonſtrant. ponitur hic vigeſimusquartus Treuerenſis Epiſcopus in tabulis Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas recitat Demochares de Sacrif. Miſſæ.

[i] *Vincentij.*] Vixit hic ſanctitate celebris temporibus Conſtantij Imp. vt eius indicant Acta, quæ ſummatim reſtricta refert Petr. in catal. lib. 2. c. 71.

[k] *Glaphyræ.*] Eius res geſtas ſcripſit Ioãnes presbyter eccleſiæ Nicomedienſis, qui illis ipſis temporibus vixit, intexuitq. in Actis S. Baſilei Epiſcopi Amaſeæ, quæ habet Metaphraſt. ad diem 26. Aprilis: qui quidem vt Glaphyræ virginitatem tueretur, comparauit ſibi coronam martyrij ſub Licinio Imp. cuius petulantiam atque procaciam eadem virgo, vt Dauid olim coram Abimelech mutans ora, mira arte deluſit.

xvij. G Decimonono Kal. Februarij. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

NOLAE in Campania natalis S. Felicis[a] presbyteri, qui (vt ſanctus Paulinus Epiſcopus ſcribit) cum a perſecutoribus poſt tormenta in carcerem mitteretur, & cochleis ac teſtulis vinctus ſuperpoſitus iaceret, nocte ab Angelo ſolutus atque eductus fuit: poſtmodum vero ceſſante perſecutione, cum vitæ exemplo ac doctrina multos ad fidem Chriſti conuertiſſet, clarus

mira-

miraculis in pace quieuit. In Iudæa ſancti Malachiæ [b] Prophetæ. In monte Sina ſanctorum trigintaocto Monachorum [c] a Sarracenis ob Chriſti fidem interfectorum. In Aegypto in Raithi regione ſanctorum quadragintatrium [d] Monachorum, qui pro Chriſtiana religione a Blemmijs occiſi ſunt. Mediolani ſancti Datij [e] Epiſcopi & confeſſoris, cuius meminit beatus Gregorius Papa. In Africa ſancti Euphraſij [f] Epiſcopi. In Syria ſancti Iuliani [g] Sabæ ſenioris, qui Valentis Imperatoris tempore, fidem Catholicam Antiochiæ pene collapſam, virtute miraculorum erexit. Neocæſareæ in Ponto ſanctæ Macrinæ [h] diſcipulæ beati Gregorij Thaumaturgi, auiæ ſancti Baſilij, quæ eumdem educauit in fide.

IANVARII 14.

FELICIS [a].] De eodem hac die Beda, ac ceteri Latinorum. Huius cum Acta, tum miracula ſcripſit carmine ſanctus Paulinus eiuſdẽ ciuitatis Epiſcopus, celebrãs eumdem decem Natalibus, ex quibus Beda ſoluta oratione eiuſdem vitam deſcripſit, vt ipſe in fine operis profitetur. Scripſit & Marcellus presbyter res geſtas ſancti Felicis ad Leonem Epiſcopũ. Habemus eas in vet. manuſcrip. quæ in quibuſdam eccleſijs legi conſueuerunt. Vix credi poteſt (ſuperant enim humanum captum) quot Deus per S. Felicem miracula ſit operatus: adeo etenim increbuit fama virtutum eius, vt ab extremis orbis finibus ad ſacrum eius ſepulchrum fideles ſupplices aduentarẽt. Obſtupuit hoc ipſum ſanctus Auguſtinus epiſt. 137. qui & de eodem agit lib. de cura agenda pro mort. cap. 16. Itemq. S. Damaſus in carmine, quod de eo ſcripſit, vota perſoluens, hæc inter cetera:

Qui ad te ſollicite venientibus omnia præſtas,
Nec quemquã pateris triſtem repedare viantem,
Te duce ſeruatus, mortis quod vincula rupi.

Habentur cetera in Collectaneis poetarum Chriſtianorum. Scribit adhuc de eo Greg. Turonen. lib. de gloria mart. cap. 104. Erat & Romæ celebris ſolemnitas S. Felicis confeſſoris, in cuius die natali in eius baſilica S. Gregor. Papa habuit homil. 13. in Euang.

[b] *Malachiæ Prophetæ.*] Græci autem in Menologio agunt de eodem ad tertium Non. Ianuarij. Putant Hebræi, Malachiam eſſe eumdem cum Eſdra. de his Hieron. in Malach. Proph. proœm. & in præfatione 121. refellitur ab eodem de Malachia Origenis opinio, qui eum eſſe Angelum humana carne indutum putauit. Cur autem a Iudæis Malachi (hoc eſt, Angelus) ſit appellatus, ſcribit ſanctus Epiphanius lib. de Proph. vita & interitu cap. 22. de eodem Iſid. de vita & mort. ſanct. cap. 51. & Doroth. in ſynopſi cap. 12.

[c] *Trigintaocto monachorum.*] Græci etiam de iiſdem agunt in Menologio. Sanctus Nilus abbas, qui dictorum martyrum ſuo tempore coronatorũ res geſtas conſcripſit, cum de his agit, Mortui ſunt (inquit) poſt ſeptimum diem Epiphaniæ Domini, qui eſt decimusquartus menſis Ianuarij. Ac paulo inferius: Interempti ſunt quoque alij multis ante temporibus; quorum quoque commemorationem, propter viæ longitudinem, & eorum qui congregãtur multitudinem, eodem die peragunt, &c. Extat is ſancti Nili abbatis commentarius apud Sur. tom. 1. cui adſtipulatur Niceph. lib. 14. c. 54. cum de lucubrationibus ipſius agit. Contigit eiuſmodi grauiſſima incurſio barbarorum in monaſteria Syriæ Palæſtinæ & Aegypti anno decimonono Anaſtaſij Imp. indictione ſecunda, vt colligitur ex Actis S. Ioannis Silentiarij, & Euthymij abbatis. Cedrenus autem eam reponit anno decimo eiuſdem Imp. De eadem graſſatione Sarracenorum mentio habetur in vita ſancti Sabæ abbatis, & in Prato ſpirit. c. 4. & cap. 21. & in vit. Patrum.

[d] *Quadragintatrium monachorum.*] Agunt de his etiã hac die Græci, vt conſtat ex ipſorum Menologio. Cæſi ſunt iidem ſub incurſione Sarracenorum, qui dicti ſunt Blemmij, de quibus Niceph. lib. 14. c. 54. De Blemmijs meminit Strabo lib. 17. & Flauius Vopiſc. in Valeriano, de iiſdem Procop. lib. 1. de bello Perſico: quos Chriſtianam fidem ſuſcepiſſe temporibus Iuſtiniani Imp. affirmat. De iiſdem autem ſcripſit fabuloſa Plinius nat. hiſt. lib. 5. cap. 8. in fine, ſed ex prædictis arguitur. Meminit & de Blemmijs Seuerus in dialog. 1. cap. 15.

e Datij

[e] *Datij Epiſcopi.*] Scribit de eo ſanctus Gregorius Papa lib. 3. dialog. cap. 4. Interfuit hic Synodo habitæ Conſtãtinopoli a Vigilio Papa, in qua depoſitus eſt Theodorus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, cuius Acta habentur inter decreta eiuſdem Vigilij Papæ edita Iuſtiniani Imperatóris anno vigeſimoquinto, poſt Conſulatum Baſilij anno decimo; numeratur is annus a Chriſto nato 551. Celebrior redditur Datius, dum (vt ibidem S. Gregorius ſcribit) cauſa fidei eſt exactus, & confeſſor egregius Conſtantinopolim ſe contulit. Extat ad eumdem egregia Caſſiod. Var. epiſt. 27. lib. 12. De eo etiam Procop. de bello Goth. lib. 2. iterum. Peruenit Datius ad ea tantum tempora, quibus Narſes in Italiam venit aduerſus Totilam. cap. non vos. 23. quæſt. 5. in fine. eſt is annus Domini 552. Ex his errare conuincũtur hi qui eius obitum ponunt anno Domini quingenteſimo ſexageſimoprimo.

[f] *Euphraſii Epiſcopi.*] vel Eucrathij, de quo etiam Vſuard. hac die. Fortaſſe hic ille Eucrathius, ad quem extat Cypriani epi. 61. qui etiam interfuiſſe reperitur Concilio Carthaginenſi ſub eodem Cypriano celebrato.

[g] *Iuliani Sabæ.*] Græci itidem. Scribit plura de eo Theodoret. lib. ſanct. patr. cap. 2. & hiſt. lib. 3. cap. 19. & lib. 4. cap. 25. Hic ille Iulianus, quem ſanctus Ioannes Chryſóſtomus dignis laudibus exornat homil. 21. in epiſt. Pauli ad Epheſ. Alius ille eſt Sabas, de quo inferius agitur Non. Nouemb.

[h] *Macrinæ.*] Hæc ſenior dicta eſt reſpectu eius neptis, ſororis Baſilij Magni; hæc etenim auia fuit eiuſdẽ Baſilij, mater nimirum eius patris. Hæc eſt enim illa, quæ temporibus Decij Imp. & ſucceſſorum vixit Neocæſareæ in Ponto, erudita a Magno illo Gregorio Thaumaturgo, vt idem Baſilius ſcribit epiſt. 64. ad Neocæſarienſes. Hæc item ipſa ſanctum Baſilium nepotem infantulũ ſacris imbuit diſciplinis: quam ob cauſam ipſe eam ſuam in fide nutricem appellat, gloriaturq. ſe eamdẽ retinere fidem, quam velut lac purum e pectore S. Macrinæ olim ebibiſſet, vt idẽ ſcribit Baſilius epiſt. 64. 75. & 79. Meminit eiuſdem nepos alter, ipſe Greg. Nyſſenus in epiſt. ad Leontiũ monachũ de vita S. Macrinæ iunioris, de qua ſuo loco agemus inferius.

xvj. A Decimooctauo Kal. Februarij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

IN territorio Andegauenſi beati [a] Mauri abbatis, diſcipuli ſancti Benedicti, cuius diſciplinis ab infantia eruditus, quantum in eis profecerit, inter alia quæ apud eum poſitus geſſit (res noua, & poſt Petrum inuſitata) pedibus ſuper aquas incedens patefecit. In Gallias inde ab eo directus, conſtructo ibi celebri monaſterio, cui quadraginta annis præfuit, miraculorum gloria clarus in pace quieuit. In Iudæa ſanctorum Habacuc [b] & Michææ Prophetarum, quorum corpora ſub Theodoſio ſeniore diuina reuelatione reperta ſunt. Anagniæ ſanctæ [c] Secundinæ virginis & martyris, quæ ſub Decio Imperatore paſſa eſt. Caralis in Sardinia ſancti Ephiſij [d] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Flauiano iudice plurimis tormentis diuina virtute ſuperatis, demũ abſciſſis ceruicibus victor migrauit in cælum. Nolæ in Campania ſancti Maximi [e] Epiſcopi. Aruernis in Gallia ſancti Boniti [f] Epiſcopi & confeſſoris. In Aegypto ſancti Macarij [g] abbatis, diſcipuli beati Antonij, vita & miraculis celeberrimi.

rimi. Item beati Iſidori [h] ; ſanctitate vitæ, fide & miraculis clari. Romæ ſancti Ioannis [i] Calybitæ, qui aliquandiu in angulo domus paternæ, deinde in tugurio in inſula Tiberina ignotus parentibus habitauit, à quibus in morte agnitus, clarus miraculis in eodem loco ſepultus eſt: vbi poſtea in eius honorem eccleſia conſtructa fuit.

IANVARII 15.

[a] MAVRI abbatis.] De eodem hac die Beda, & ceteri omnes. Huius in monachiſmo tyrocinium ſcribit S. Gregorius Papa lib. 2. dialog. cap. 3. Fauſtus monachus cetera eſt proſecutus, ſcribens rerum geſtarum ipſius commentarium temporibus Bonifacij Tertij Rom. Pontificis: ſucceſſit hic Sabiniano: de eodem Fauſto ſcriptore agit Sigebertus de vir. illuſtr. cap. 32. Habemus in noſtra bibliotheca eamdem Fauſti ſcriptionem, alia tamen præfatione præpoſita, cuius eſt exordium, Poſtquam diuinitas, &c. Quod ſpectat ad Mauri tempora, oblatus eſt hic a patre Eutychio ſancto Benedicto, anno a Chriſto Domino quingenteſimo vigeſimotertio, manſitq. apud eum annos viginti, deinde ab eo eſt miſſus in Gallias; vbi cum annum quadrageſimumprimũ ageret, qui & erat annus quadrageſimusprimus ab obitu ſancti Benedicti, migrauit ad Dominũ; eſt autẽ is annus Chriſti quingenteſimus octuageſimusquartus. Hæc ex eius vitæ Actis, ex vita S. Placidi, & ex Leone Oſtienſi collegimus: licet Acta Placidi nonnulla indigeant caſtigatione. ſed quod ad tempus ſpectat, conſule quæ dicta ſunt in Annalibus Eccleſ.

[b] *Habacuc & Michææ.*] Agũt de eiſdem hac die ceteri Latinorum, Græci autem ſeorſum ab inuicẽ, de Habacuc 2. Decembris, de Michæa 24. Auguſti, vt vidimus in eorum Menologio. De eorum corporum inuentione, cuius hic habetur mentio, ſcribit Sozom. hiſt. lib. 7. cap. vlt. Caſſiod. in Tripart. lib. 1. cap. 49. Niceph. lib. 12. cap. 48. De eorum ſepultura Epiphan. de vita & interit. Proph. cap. 13. & 18. Iſidorus de vit. & mort. ſanct. cap. 17. licet alterius potius quam Iſidori illud ſit opus. Dorotheus in ſynopſi c. 3. S. Hieron. epiſt. 27. ſcribit ſepulchrum quondam Michææ Moraſthi poſitum, mutatum fuiſſe in eccleſiam, quam ſancta Paula (vt ait) inuiſit religionis ergo.

[c] *Secundinæ.*] Eius res geſtas, præter illas quæ miſſæ ſunt Romam ab eccleſia Anagnina, reperimus etiam in vet. cod. manuſcrip. noſtræ bibliothecæ, quarũ præfatio ſic exorditur: Martyrum triumphos, &c. Ex iiſdem Actis apparet, præfuiſſe eidem eccleſiæ illis temporibus S. Magnum Epiſcopum, de quo ſuo loco inferius.

[d] *Ephiſii.*] Huius martyrij Acta e Sardinia miſſa accepimus. Agit de eodem Fara de rebus Sardois.

[e] *Maximi Epiſcopi.*] Agit de eodem ſanctus Paulinus in Natali S. Felicis quarto & quinto, Beda etiam pluribus in vita eiuſdem S. Felicis, & Marcellus presbyter in vita eiuſdem.

[f] *Boniti Epiſcopi.*] De eodem hac die Vſuardus. Extant res geſtæ ipſius, quas Surius retulit in tomum primum. In tabulis Epiſcoporũ Aruernenſis eccleſiæ hic ponitur quadrageſimusprimus eius ſedis Antiſtes. Claruit temporibus Theodorici Quarti Francorum Regis.

[g] *Macarij abb.*] Tam de Macario Aegyptio, quam de eo qui Alexandrinus dictus eſt, ſatis ſupra dictũ ad quartum Nonas Ianuarij.

[h] *Iſidori.*] Longe alium hunc exiſtimato ab illo Iſidoro, quem laudibus proſequitur Socrates lib. 6. cap. 9. Sozom. lib. 8. cap. 12. & 13. Rufinus lib. 2. cap. 4. & Euagrius Ponticus in vit. Patrum: nam ille ad Origeniſtas defecit, illorumq. dux inuentus eſt, vt ſanctus Hieronymus de illo ſcribit epiſt. 61. ad Pammachium, & ad Cteſiphontem contra Pelagianos. hic autem alibi potius quam in Aegypto vixiſſe videtur: nam de alio Iſidoro Aegyptio ſuperius actum eſt quarto Nonas Ianuarij.

[i] *Ioannis Calybitæ.*] Græci etiam de eodem agunt hac die in Menologio. Habet eius Acta Metaphraſtes, quæ recitat Lipom. tomo 7. & Sur. tom. 1. Legimus alia manuſcripta ab illis paulo diuerſa. De eo meminit Niceph. hiſt. lib. 15. cap. 23. Claruit, ſecundum eumdem auctorem, Leonis Imperatoris temporibus, licet manuſcrip. ſub Theodoſio eum vixiſſe dicant. Extat peruetuſta ac nobilis memoria eiuſdem Romæ in inſula Tiberina, de qua hic mentio habetur.

Deci-

xv. B. Decimoſeptimo Kal. Februarij. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

ROMAE via Salaria natalis ſancti Marcelli [a] Papæ & martyris, qui ob Catholicæ fidei confeſsionem, iubente Maxentio [b] tyranno, primo fuſtibus cæſus, deinde ad ſeruitium [c] animalium cum cuſtodia publica deputatus, ibidem ſeruiendo amictu indutus cilicino, defunctus eſt. Marrochij in Africa paſsio ſanctorum martyrum ordinis Minorum, Berardi [d], Petri, Accurſij, Adiuti, & Othonis. Arelate ſancti Honorati [e] Epiſcopi & confeſſoris, cuius vita doctrina & miraculis fuit illuſtris. Opitergij ſancti Titiani [f] Epiſcopi & confeſſoris. Rhinocoluræ [g] in Aegypto ſancti Melæ [h] Epiſcopi, qui ſub Valente exilium & alia grauia pro fide Catholica paſſus, in pace quieuit. Fundis in Campania ſancti Honorati [i] abbatis, cuius meminit beatus Gregorius Papa. In monaſterio Peronæ ſancti Furſei [k] confeſſoris. Romæ ſanctæ Priſcillæ [l], quæ ſe, ſuaq. martyrum obſequio mancipauit.

IANVARII 16.

MARCELLI [a] *Papæ.*] De eodem hac die Beda, ac ceteri omnes. In Marcello Græci prorſus errare conuincuntur, dum eumdem eum putant cum Marcellino, vt Euſeb. in chron. Niceph. Epiſc. in chron. & Niceph. Calliſt. lib. 6. cap. 34. ſicut & feciſſe noſcuntur de Cleto & Anacleto. Porro longe diuerſum eſſe Marcellum a Marcellino, Latini omnes, qui res Romanæ Eccleſiæ præ alijs calluerunt, abſque aliqua ambiguitate profitentur. Poſt librum de Rom. Pontific. & Vaticanos indices id ipſum Optatus Mileuit. lib. 2. contra Parmen. & Auguſt. epiſt. 165. ad Generoſum confirmant.

[b] *Sub Maxentio.*] Non autem ſub Maximiano, vt mendoſe legitur in aliquibus codicibus: ſed inde videtur irrepſiſſe error, dum totum illud decennium, quod ſecutum eſt ab indicta perſecutione per Diocletianũ & Maximianum (licet alij poſt eos ſucceſſerint in Imperium) illis tribuitur, atque ab ejs perſecutio eſt denominata; de quo quidem innumera ſunt exempla. Quod autem ad Maxentium ſpectat, ſciendum eſt, ipſum primis illis temporibus, quibus inuaſit Imperium, quo etiam Chriſtianos ad ſui deuotionẽ alliceret, non tantum præterita edicta aduerſus eos promulgata ſilere iuſſiſſe; verũ etiam quibus valuit officijs de ijſdem optime meritum eſſe, ſeq. eamdem religionem amplexatum eſſe ſimulaſſe, prout ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 26. & Optatus contra Parmen. lib. 1. His conſentiunt quæ S. Auguſtinus refert in Breu. poſt collat. diei 3. cap. 13. ex Actis Donatiſtarum, his verbis: Melchiades tunc Romanus presbyter miſit diaconos cũ litteris Maxentij, atque etiam litteris Præfecti prætorio ad Præfectum Vrbis, vt eccleſiæ vtenſilia reciperent, quæ tempore perſecutionis ablata fuerant, &c. Poſt hæc autem (vt ſcribunt Oroſius, Victor, Eutropius, & alij) extinctis tyrannis Seuero & Alexandro, qui Maxentio negotium ſecerant, omnia ſibi tuta ratus, cunctos deſpiciens, non tantũ in Chriſtianos, ſed & in quoſcumque Romanos ciues, ac præcipue Senatores ſe crudeliſſi-

deſpſionem præbuit, ergà milites tantum benignum; ad quos ſibi conciliandos, his pro concione vſus eſt vocibus: Fruimini, diſſipate, & prodigite. Qualis autem quantaue fuerit eius ſæuitia, ſcribit Euſebius in vita Conſtantini lib. 1. cap. 27. 28. & ſeq. & in hiſt. lib. 8. cap. 26. 27. Non tantum enim Italiam, ſed & Africam immani ſeritate vexaſſe, conſtat ex panegyrico dicto in Conſtantini laudem poſt debellatum Maxentium.

ᵉ *Ad ſeruitium animalium.*] Hic opportune interpretamur locum illum, qui legitur in Marcello Papa in lib. de Roman. Pontific. qui fertur nomine Damaſi, vbi hæc de Marcello Papa: Damnatus eſt in Catabulum: cumq. diebus multis ſeruiret in Catabulo, &c. Et paulo poſt: Iuſſit Maxentius in eadem eccleſia interim plancas exſterni, vt ibidē animalia Catabuli congregata ſtarent, & ipſis beatus Marcellus deſeruiret. Hæc ibi. Primum autem quod ad plancas pertinet, appellat Feſtus plancas tabulas planas. Quod vero ſpectat ad Catabulum, quantum ex prædictis licet aſſequi, erat ſtabulum animalium, non quidem illuſtrium (loca enim illis deputata dicebantur Viuaria, quæ erant in angulo Vrbis, in regione quinta, prope portam Prænestinam, longe ab his ædibus Lucinæ, vt ſcribit Procop. lib. 1. de bello Goth.) ſed iumentorū, quæ publicæ vtilitati ad vehenda onera deſeruirent; vnde & Catabulenſes hi dicti eſſe reperiuntur, qui prædicta oneraria iumenta ductabant. Id intelliges ex epiſtola Theodorici Regis ad Feſtum, apud Caſſiod. Var. lib. 3. epiſt. 10. in qua hæc verba: Præſenti admonitione declaramus, vt marmora, quæ de domo Pinciana conſtant eſſe depoſita, ad Rauennatem vrbem per Catabulenſes veſtra ordinatione dirigantur. Rurſusq. de Catabulenſibus lib. 4. epiſt. 47. idem Rex: Et ideo (inquit) quinquaginta ſolidorum mulctam non iam Veredarius, ſed Catabulenſis incurrat, quiſquis vltra centum libras Parhippum crediderit onerandum. Eſt titulus de Piſtoribus & Catabulenſibus Cod. Theod. lib. 14. vbi & lib. 9. agitur de illis: erat enim Romæ corpus Catabulenſium ex vili genere hominū, eidem plane muneri adſcriptorum.

ᵈ *Berardi & ſoc.*] Relati ſunt hi a Sixto Quarto Rom. Pont. inter ſanctos martyres: extatq. de ea re diploma datum anno Domini 1481. Horum certamen deſcriptum habetur apud Surium hac die, to. 1. De ijſdē chron. Franciſcan. par. 1. lib. 4. per tot. & Theſ. conc. to. 2.

ᵉ *Honorati Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Scribit S. Iſidorus de vir. illuſtr. cap. 16. S. Hilarium Epiſcopum Arelatenſem, Honorati ſucceſſorem ſcripſiſſe eius vitam; quam quidē deperijſſe dolebamus; ſed eam latentem diu carie ſituq. obductam in lucem nuper edidit Genebrardus. Illam vero quæ tribus libris ſcripta reperitur, alterius potius quam Hilarij eſſe conſtat; multa etenim habet, quæ indigent correctione, nec tanto eſt ſcriptore digna. Habuit idem Hilarius ſermonem luculentum in natali die S. Honorati. Succeſſit Honoratus, de quo agimus, Patroclo, qui ſancti Herotis, diſcipuli ſancti Martini, ſedem inuaſit, vt ſcribit S. Proſper in chron. Præfuit Arelatēſi eccleſiæ S. Honoratus temporibus Theodoſij iunioris & Valentiniani Tertij Impp. cum Romanam Eccleſiam regeret Cæleſtinus, ac poſt eum Sixtus. S. Eucherius in præfatione lib. 1. inſtruct. ad Salonium hæc de Honorato: Enutritus (inquit) es ab Honorato patre, illo, inquam, primo inſularum, poſtea Eccleſiarū magiſtro. Hæc idcirco Eucherius, quoniam ſanctus Honoratus antequam præficeretur eccleſiæ Arelatenſi, celebri illi cœnobio inſulæ Lirinenſis præfuerat abbas. Meminit eiuſdem Sidonius Apollinaris in carmine eucharistico ad Fauſtum, in fine.

ᶠ *Titiani Epiſcopi.*] De eodē hac die Vſuardus, vet. manuſcr. & Petrus in catal. lib. 2. c. 99.

ᵍ *Rhinocolura.*] Poſita eſt in Aegypto Rhinocolura, cuius S. Melas fuit Epiſcopus: meminit eiuſdē ciuitatis Ioſephus Antiq. lib. 14. cap. 25. & alijs in locis. Meminit de eadem Epiphan. in panar. hæreſi 66. contra Manichæos; eamdemq. alio nomine Neel dictam eſſe teſtatur a ſortibus, quod illic Noe ſortibus diuiſit terram tribus filijs ſuis. Idem de eadem ciuitate agit in Ancorato, teſtaturq. ſitam eſſe inter Aegyptum & Palæſtinam e regione maris Rubri. Eiuſdem nominis in Syria etiam ciuitas fuit, cuius mentionē facit Seneca lib. 3. de ira c. 20. & Strabo lib. 16. qui & cur ſic dicta ſit, hiſtoriam narrant. Meminit eiuſdem etiam quæ eſt in Syria Ioſephus Antiq. lib. 13. cap. 24. edit. Gelen.

ʰ *Melæ Epiſcopi.*] Scribit de eo Sozom. hiſt. lib. 6. cap. 31. & Caſſiod. lib. 8. cap. 1. qui certamen eius pro fide Catholica aduerſus Valentem Imp. Arianum ſuſceptum narrant.

ⁱ *Honorati abbatis.*] Huius Acta ſcripſit ſanctus Gregorius Papa lib. 1. dialog. Fundanam eccleſiam nobiliorem reddidit S. Paulinus, qui poſtea fuit Nolanus Epiſcopus. Ipſe etenim agro Fundano diues, paruam illic poſitam eccleſiolam ac iam collabentem in auguſtiorem formam erexit, picturis ornauit, muneribus auxit, & ſacris reliquijs poſitis, dedicandā curauit, vt idem ipſe ſcribit Paulinus in epiſt. 12. ad Seuerum. Quod quidem egregium ſanctiſſimi viri monumentū tempore Longobardorum prorſus dirutum fuit, adeoq. ea eſt eccleſia deſolata, vt opus fuerit, Agnellum eius ciuitatis Epiſcopum, iubente Gregorio Rom. Pontifice, Tarracinam migrare, vt conſtat ex Regiſt. lib. 2. epiſt. 13.

ᵏ *Furſei.*] De ipſo etiā hac die Beda, Vſuardus, & alij. Agit de eodē item Beda de geſtis Angl. lib. 3. cap. 19. Aimo de geſt. Franc. lib. 4. c. 18. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſan. Bened.

Bened. lib. 3. cap. 86. & alij. Claruit circa annum Domini 650.

[l] *Priſcillæ.*] Plures fuerunt huius nominis ſanctæ mulieres, quarum illa antiquior, cuius mentio habetur in Actis Apoſt. cap. 18. & a Paulo ad Corinth. 1. cap. 16. de qua alia agitur die. Rurſus autem alia reperitur Priſcilla, de qua mentio fit in Actis ſanctarum Pudentianæ & Praxedis, cuius cœmeterij etiam Paſtor meminit in Actis ſanctæ Praxedis. Alia item Priſcilla reperitur in lib. de Rom. Pont. in S. Marcello Papa; licet complures codices non habeāt eā quæ de cœmeterio nomine ſanctæ Priſcillæ via Salaria illic ponuntur; quod quidem Priſcillæ ſeniori Paſtor tribuit in dictis Actis S. Praxedis. Ceterum in ipſo titulo Paſtoris, vbi erant thermæ Nouati, quæ & Timothinæ dictæ, ipſæ balnei inferiores cellæ inſtar porticuum ſibi concameratione coniunctæ, quæ vſque in hanc diem cernuntur pene integræ, cœmeterij loco ad ſepeliēdos ſublatos occulte martyres inſeruiſſe creduntur. Agitur autem de ſeniori Priſcilla, cuius Paſtor meminit, quæ & fuit Apoſtolorū diſcipula, mater vero Pudentis ſenatoris, vt Acta Pudentianæ, quæ habemus manuſcrip. quæ & paulo diuerſa recitat Mombrit. tom. 2. teſtantur.

xiiij. C Sextodecimo Kal. Februarij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17

IN Thebaide [a] ſancti Antonij [b] abbatis, qui multorum monachorum Pater, vita & miraculis præclariſsimus vixit: cuius geſta ſanctus Athanaſius inſigni volumine proſecutus eſt. Eius autem ſacrum corpus [c] ſub Iuſtiniano Imperatore diuina reuelatione repertum, atque Alexandriam delatum, in eccleſia ſancti Ioannis Baptiſtæ humatum fuit. Apud Lingonas ſanctorum tergeminorum [d], Speuſippi, Eleuſippi, & Meleuſippi, qui cum auia ſua Leonilla martyrio coronati ſunt tempore M. Aurelij Imperatoris. Romæ Inuentio ſanctorum [e] martyrum Diodori presbyteri, Mariani diaconi, & ſociorum, qui ſub ſancto Stephano Papa, cum in Arenario natalitia martyrū agerent, obſtructa a perſecutoribus ianua cryptæ, & diruta deſuper mole, ipſi quoque martyrium ſunt aſſecuti. Apud Bituricas depoſitio ſancti Sulpicij [f] Epiſcopi, cognomento Pij, cuius vita & mors pretioſa glorioſis miraculis commendatur. Romæ in monaſterio ſancti Andreæ, beatorum monachorum Antonij [g], Meruli, & Ioannis, de quibus ſcribit S. Gregorius Papa.

IANVARII 17.

IN *Thebaide* [a].] Hieronymus lib. de Hebraic. quæſt. Thebaidem eam putat eſſe regionem; quæ olim dicta eſt Geſſen, in qua habitauit Iacob Patriarcha cum filijs ſuis, cū veniſſet in Aegyptū. Gen. c. 45. & 46.

[b] *Antonij abb.*] Tam Latini quam Græci de Antonio agunt hac die. Eſt vetus memoria in Actis S. Euthymij, quæ fideliſſime ſcripſit Cyrillus monachus ante annos fere mille & ducentos, hac eadem die ſanctos illos monachos natalem diem ſancti Antonij celebrare conſueuiſſe. Obijt diem humanæ vitæ, anno 21. Conſtantij Imp. vt S. Hieronymus teſtatum reliquit in chron. Scripſit egregia

illius Acta S. Athanaſius; quæ quidem Euagrius, non ille Ponticus Origeniſta, ſed qui poſtea præfuit eccleſiæ Antiochenæ, in Latinum ſermone conuertit, vt auctor eſt S. Hieron. de ſcrip. Eccleſ. in Euagrio. Præſtitit hoc ipſum idem Hieron. poſtulante Pammachio, vt ipſe profitetur, ad eumdem ſcribens, epiſt. 101. de opt. gen. interpret. quam illam eſſe putamus, quæ habetur præ manibus: Cumque (vt ipſe ait) in ea vertenda, more ſuo, non verba verbis, ſed ſententias reddiderit ſententijs; inde fortaſſe factum eſt, vt Gelaſius Papa eum non tam vertiſſe, quam ſcripſiſſe Antonij vitam teſtetur, cum ait: Vitas Patrum Pauli, Antonij, Hilarionis, & omnium eremitarum, quas tamen vir beatiſſimus deſcripſit Hieronymus, cum omni honore ſuſcipimus. Ea eſt vſus cautela Gelaſius, quoniam & Euagrius Ponticus ſcripſit vitas Patrum, & miſcuit Origeniſtas nonnullos, quos idem Hieronymus notat ſcribens ad Cteſiphontem: Miror eoſdem quos ipſe reſpuit, hactenus ſub Hieronymi auctoris nomine latitare, Indicabimus eos, cum, ſi Deo placuerit, ea de cauſa in vitas Patrum ſcholia pernecceſſaria elaborauerimus. Quod autem ad Antonium ſpectat, primus omniū Acta eius adhuc viuentis S. Athanaſius ab Arianis pulſus, Romam profugus attulit: quantum autem nobiles Romani ex illis profecerint, declarat idem Hieronymus ſcribens ad Principiam epiſt. 16. & ad Euſtochium 27. Quantum præterea ceteris attulerint adiumenti, locuples teſtis eſt S. Auguſtinus lib. 8. confeſſ. cap. 6. Scripſerunt de Antonio Græcorum veteres hiſtorici Socrates, Sozomenus, & Theodoretus: meminit eiuſdem Chryſoſtomus homil. 8. in Matth. Latinorum Rufinus, ac plurimi ex recentioribus.

[c] *Eius ſacrum corpus.*] De inuentione corporis eius atque tranſlatione Alexandriam, id ipſum Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri profitentur: quam anno Domini 529. factam eſſe, ſcribit Sigeber. in chron. Marian. Scot. poſt Conſ. Lampadij & Oreſt. eſt annus Domini 531. Cuſpinianus anno 541. eamdem tranſlationem poſuit. Sed cum ea de re eiuſdem temporis ſcriptorum teſtimonia minime inueniantur; cui magis ex dictis auctoribus aſſentiamus, haud eſt liberum definire.

[d] *Tergeminorum.*] De his etiam ceteri Latinorum. Res geſtas eorū a Neone conſcriptas recitant Mombrit. to. 2. & Sur. to. 1. habent tamen quod indiget caſtigatione, vt quod ibidem fertur, hos ſub Aureliano Imp. paſſos eſſe temporibus Polycarpi Epiſcopi. Nulla eſt prorſus cohærentia Polycarpi Smyrnæ Epiſcopi temporum cum Aureliano Imp. loco cuius, Marcus Aurelius reſtituendus eſt, cuius tempore, ex Quarto Præſide, qui illic ponitur, hi paſſi noſcuntur. Quartus enim Conſularis temporibus Marci Aurelij, & Lucij Veri in Vrbe claruit; geſſit & Conſularū vna cum Lucio Vero: eſt frequens de Quarto mentio apud Herodianum & Iulium Capitolinum in Marco Aurelio. De horum ſanctorum martyrum tranſlatione agitur in vita ſancti Annonis Epiſcopi Colonienſis, lib. 1. cap. 38.

[e] *Inuentio ſanctorum.*] Hac die de ipſorum agitur inuentione, dies autem natalis Kalen. Decemb. Hiſtoriam inuentionis ex antiquis manuſcrip. recitat Sur. to. 1. Legimus eamdem in veteribus exemplaribus per ſex lectiones diſtinctam, vt olim in eccleſijs quibuſdam legi conſueuit. Inuenta ſunt horum corpora ſub Stephano Papa Sexto, temporibus Caroli Craſſi. Porro Chryſanthi & Dariæ corpora, quæ in eadem crypta erant ſepulta, longe ante reperta ſunt; quæ ſanctus Damaſus Papa verſibus ad eorum tumulum poſitis exornauit, vt ſcribit Gregorius Turonen. lib. de gloria martyrum cap. 38.

[f] *Sulpitij.*] De eodem Vſuardus, Ado, & alij. Dictus hic eſt Sulpitius Pius, reſpectu alterius Sulpitij eiuſdē ciuitatis Epiſcopi, cognomento Seueri. De Sulpitio Pio ſcribit Gregor. Turonen. in procem. hiſt. Dormientium, & Guibertus in apologia pro Seuero. Hic ſucceſſit Remigio Epiſcopo temporibus Gunthramni Regis Franc. anno Domini quingenteſimo octogeſimoſeptimo, vt idē teſtatur Greg. hiſt. Franc. lib. 6. cap. 39. licet in vita eius, quam deſcripſit Sur. to. 1. habeatur ſucceſſiſſe Auſtregiſilo temporibus Clotarij Regis. ſed in his plus tribuimus Gregorio Turonenſi, cuius ſententiam certiſſimam reddunt Acta Concilij ſecundi Matiſconenſis, quod celebratum eſt anno vigeſimoquarto eiuſdem Regis Gunthramni: cui quidem Synodo Sulpitius interfuit atque ſubſcripſit. Temporibus enim Clotarij Regis, non Sulpitius, aut Auſtregiſilus, ſed Probarianus, Felix, Honoratus, & Arcadius Bituricenſi eccleſiæ præfuerunt, prout Concilia, quæ illius temporibus celebrata ſunt, indicant. Eadem cenſura caſtigandæ ſunt tabulæ Epiſcoporum Bituricenſium Demochar. in quibus & ille grauior error apparet, dum Sulpitius Seuerus putatur ille, qui interfuit Concilio ſecundo Matiſconenſi ſub Gunthramno Rege; cum certū atque perſpicuum habeatur, illum Seuerum vixiſſe temporibus Theodoſij ſenioris, & eius filij Honorij Impp. Secundum Acta S. Auſtregiſili, quæ recitat Sur. tom. 3. adhuc tertium eiuſdem nominis ei eccleſiæ præfuiſſe Epiſcopum, dicere oportet. Sed ſatis de his. Sulpitius autem Pius, de quo agimus (vt ſcribit Aimo. lib. 4. cap. 16. & alij) migrauit ex hac vita anno Domini quingenteſimo nonageſimoquarto; ipſe eſt annus decimusſextus Childeberti Regis, quo eum obijſſe, auctor eſt Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 10. c. 26. Habuit ſucceſſorem Euſtaſium.

[g] *Antonij & ſoc.*] De quibus pluribus agit ſanctus Gregorius Papa lib. 4. dialog. c. 47.

iiij. D Quintodecimo Kal. Febr. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

CATHEDRA [a] ſancti Petri Apoſtoli, qua primum Romæ ſedit. Ibidem paſsio ſanctæ Priſcæ [b] virginis & martyris, quæ ſub Claudio Imperatore poſt multa tormenta martyrio coronata eſt. In Ponto natalis ſanctorum martyrum Moſei [c] & Ammonij, qui cum eſſent milites, primo ad metalla damnati, nouiſsime igni traditi ſunt. Ibidem ſancti Athenogenis [d] antiqui Theologi, qui per ignem conſummaturus martyrium, hymnum lætus cecinit, quem & diſcipulis ſcriptum reliquit. Turonis in Gallia ſancti Voluſiani [e] Epiſcopi, qui a Gothis captus, in exilio ſpiritum Deo reddidit. Ibidem ſancti [f] Leobardi recluſi, qui mira abſtinentia & humilitate refulſit. In Britannia ſancti Deicolæ [g] abbatis, diſcipuli beati Columbani. Nouocomi ſanctæ Liberatæ [h] virginis.

IANVARII 18.

CATHEDRA [a] *ſancti Petri.*] De eadem ſolemnitate Beda, ac ceteri, vt Vſuardus, Ado, & antiquum Romanum Martyrologium manuſcr. In aliquibus antiquioribus Breuiarijs de Romanæ Cathedræ celebritate hac die poſitum habetur officium Eccleſiaſticum, vbi & hæc oratio deſcripta legitur: Omnipotens ſempiterne Deus, qui ineffabili ſacraméto Apoſtolo tuo Petro principatum Romanæ vrbis tribuiſti, vnde ſe Euangelica veritas per tota mundi regna diffunderet: præſta, quæſumus, vt quod in orbem terrarum eius prædicatione manauit, vniuerſitas Chriſtianæ deuotionis ſequatur. Hæc ex peruetuſto Breuiario, quod erat apud Illuſtriſs. & Reu. D. Card. Sirletum S.R.E. Bibliothecariũ. Ceterum hanc ipſam ſacram ſolemnitatẽ, quæ iam in aliquibus eccleſijs exoleuerat, ſanctiſs. memoriæ Paulus Papa Quartus reſtituit, datis de ea re litteris Apoſtolicis anno Domini MDLVII. octauo Idus Ianuar. Eſt illarũ exordium: Ineffabilis diuinæ prouidẽtiæ altitudo, &c. De cathedra Petri Romæ poſita adeo notiſſima ac orbi conſpicua res eſt, vt nec hæreticus homo poſſit diſſimulare. Vnde grauiſſimus auctor Optatus Mileuitanus Parmenianum Donatiſtam compellat his verbis lib. 2. Negare non potes, ſcire in vrbe Roma a Petro primo cathedram epiſcopalem eſſe collocatã, &c. Omittimus hic omnium tam Latinorum quam Græcorum Patrum referre teſtimonia, cum non ſit præſentis inſtituti, ac de his locupletiſſime egerimus in Annalibus Eccleſiaſticis. Quod autem ad præſentem ſolemnitatem ſpectat, laudabilis in Eccleſia viguit antiquus vſus, vt dies anniuerſaria ageretur, qua quis alicui ſedi præfectus eſſet Epiſcopus. Id etenim tam in Occidentali Eccleſia, quam in Orientali etiam obſeruatum, innumera fere docent exempla. De conſuetudine Romanæ Eccleſiæ ſcribit S. Paulinus epiſt. 16. ad Seuerum: extant de ea re ſermones ſancti Leonis Papæ ea die habiti. Cõuenire enim vndique ex Italia Epiſcopi tunc Romam conſueuerunt ad celebrandum natalem diem Romani Pontificis, vt pulchre demõſtrat epiſtola Hilari Papæ ad Aſcanium ac ceteros Epiſcopos prouinciæ Tarraconenſis, dum in ea hæc leguntur: Lectis ergo in conuentu fratrum, quos natalis mei feſtiuitas congregauerat, litteris veſtris, &c. Quinam autem hi fuerint, ex

qui-

quibus e Italiæ ciuitatibus Romam conſtu-xerint, indicāt ipſæ ſynodicæ tabulæ illic ſuperius recitatæ. Accipe & de vſu aliarum eccleſiarum exempla, vt illud, quod S. Ambroſius ſcribit de Felice Comenſi Epiſcopo lib. 8. epiſt. 60. edit. Rom. item quod ſanctus Auguſtinus habet de die natali Aurelij Epiſcopi Carthaginenſis ſer. 32. de verbis Domini in fine, deq. ſuæ ipſius etiam anniuerſaria die ordinationis homil. 24. & 25. De conſuetudine Orientalis eccleſiæ ſatis monent Græcorum Menologia, in quibus S. Baſilij, Ioannis Chryſoſtomi, & aliorum agitur ſedis eorum natalis dies. Quo etiam vſu & ratione Romana Eccleſia eam diem ſolemniter agere conſueuit, quo Romanæ natalis eſt Cathedræ, quādo (inquam) S. Petrus Romæ diuino conſilio primū ſedere cœpit, tranſlata illuc ſede, quam ſeptem annos tenuit Antiochiæ. Porro tanto celebrior hæc eſt ſolemnitas illa, qua Antiochiæ ſedit, quod mobilis illa, vel ad tempus tantū, ac quaſi per tranſitum ſita eſt, Romæ vero ſtabiliuit firmauitq. Deus eamdem in æternum in Petri ſucceſſoribus permanſuram; quam (vt tradit Irenæus lib. 3. cap. 3.) doctrina munitam, traditionibus locupletatam, meritis illuſtratam, dotibus auctam, idem Apoſtolus vna cum Paulo etiam ſanguine conſecrauit. Verum hac die non illa tantum ſolemnitas agi videtur, qua Petrus Romæ ſedere cœpit, ſed etiam ſacroſanctā illa recolitur inſtitutio, qua a Domino Petrus, petra fundamentalis Eccleſiæ conſtitutus, perpetuæ ſtabilitatis promiſſionem, & claues regni cæleſtis accepit; quod in omnibus præſefert ſacrū officium eccleſiaſticū, ac præſertim in antiqua præfatione, quæ ſcripta reperitur in Sacramentario S. Gregorij, quod vetuſtiſſimū habetur in Vaticano, vnde hæc deſcripſimus: Vere dignum, &c. te laudare mirabilem in ſanctis tuis, in quibus glorificatus es vehementer, per quos vnigeniti tui ſacrum corpus exornas, & in quibus Eccleſiæ tuæ fundamenta conſtituis, quā in Patriarchis mundaſti, in Prophetis præparaſti, & in Apoſtolis condidiſti, ex quibus beatum Petrum Apoſtolorū Principem ob confeſſionem vnigeniti Filij tui, per os eiuſdem Verbi tui confirmatum in fundamento domus tuæ, mutato nomine, cæleſtium clauſtrorum Præſulem, cuſtodemq. feciſti, diuino ei iure conceſſo, vt quæ ſtatuiſſet in terris, ſeruarentur in cælis. In cuius veneratione hodierna die maieſtati tuæ hæc feſta perſoluimus, ac gratiarum & laudis hoſtiam immolamus, per Chriſtū Dominum noſtrū, &c. Hæc ibi. At quoniam Petrus non Vrbis tantum, ſed totius Catholicæ Eccleſiæ a Chriſto eſt inſtitutus Epiſcopus; merito vniuerſalis Eccleſia eamdem in vniuerſo Chriſtiano orbe agit ſolemnitatem. Extant de ea ſermones duo ſancti Auguſtini, 15. & 16. de Sanctis, quorum priorē miramur reiectum in appendicem a ſchola Louanienſi, cum nihil habeat quod Auguſtini eſſe impediat, ſed multa quæ perſuadeant, vt vetuſta exemplaria, ipſa dicendi phraſis non diſſimilis, & quæ ibi tractantur de praua conſuetudine inferendi ad ſepulchra defunctorum cibum & potum, a qua populum auocare conatur. Porro abuſum illum inoleuiſſe in Africa, idē auctor teſtatur lib. de moribus Eccleſiæ aduerſus Manichæos cap. 23. ſer. de diuerſ. 120. & epiſt. 64. ad Aurelium, ante ipſum Tertull. lib. de Reſurrect. carn. Idem prauus vſus etiam irrepſit in Gallias, vt in ſolemnitate Cathedræ S. Petri ad ſepulchra mortuorum cibos inferrent, quem canō 34. ſecundæ Synodi Turonenſis antiquauit, prorſusq. abrogauit. Habes de his & canones 68. & 69. Græc. Synod. a Martino Bracharenſi collectos, recitatos a Gratiano de conſecrat. diſtinct. 1. cap. non oportet. Aſſeruatur hactenus in baſilica Vaticana ipſa cathedra lignea, in qua olim Romæ Petrus ſediſſe perhibetur. Nec quis hoc miretur: ſi enim ſedes ipſa lignea, cathedrā Iacobi Apoſtoli, Hieroſolymitani Epiſcopi, poſt tot tantaq. Iudaici populi naufragia, poſt illud pauendum Hieroſolymorum excidium, ſeruata nihilominus eſt integra vſque ad tempora Conſtantini Magni Imp. (vt ſcribit Euſebius hiſt. lib. 7. c. 14.) quam & ſucceſſores Epiſcopi decenti honore cuſtoditam ſunt venerati: quid tam mirū, Apoſtolorum verticis cathedrā pari ſaltem fuiſſe diligentia conſeruatam? ipſa etenim, quis ſuper ſe ſederit, virtute miraculorum prædicat, in ligno arido viridem gratiā curationum conſecuta, cum per eam Deus diuinam opem implorantibus, beneficia præſtare non deſinat. Conſeruatam nouimus etiam Alexandriæ cathedrā Marci Petri diſcipuli, in qua ſucceſſores ob cæleſtem in ea ſplendorem diuinitus oſtenſum, inſidere in poſterum non ſunt auſi. Conſueuerant maiores noſtri cathedras, ſedes ipſas Epiſcoporum, ad diuinum quoddam tribunal velis ornare. Vnde Pontius diac. in Actis S. Cypriani in fine hæc habet: Sedile autem erat fortuito linteo tectū, vt & ſub ictu paſſionis Epiſcopatus honore frueretur. Hæc ille. Auguſtinus epiſt. 203. ad Maximinū hæc de cathedris velatis: In futuro iudicio non apſides gradatæ, nec cathedræ velatæ, nec ſanctimonialiū occurſantium greges adhibebuntur ad defenſionem, &c. Linteatas appellat eas ſedes Pacianus epiſt. 2. ad Sympronianū de Nouatiano: Quem, inquit, conſecrante nullo, linteata ſedes accepit. Et Ennodius Ticinēſis in libello pro defenſione Synodi Rom. pro Symmacho: Ecce nunc ad geſtatoriam ſellam Apoſtolicæ confeſſionis vela mittunt, &c.

[b] *Priſcæ.*] De eadem hac die ceteri Latinorum. Hic primum ea opinio refellenda eſt, quæ affirmat, hanc illam eſſe Priſcā, cui Paulus Apoſtolus ſcribens ad Romanos cap. 16.

ſalutem dicit: quam opinionẽ qui aſtruunt, addunt etiam hanc ſub illo Claudio Imperatore eſſe paſſam, qui in Imperio Neronẽ præceſſit. Sed hæc falſa omnino eſſe, ex ipſis Apoſtoli Actis arguuntur, quibus oſtẽditur, Priſcam illã fuiſſe ſuperſtitem poſt obitũ Claudij, vixiſſeq. etiam Neronis temporibus. Ea etenim epiſt. Pauli ad Romanos ſcripta eſt (vt plane conſtat) eo tẽpore, quo (vt ipſe ait) receſſurus Corintho, Hieroſolymam verſus parabat iter: quando (vt pluribus monſtrauimus in Annalibus) defuncto Claudio, Nero adminiſtrabat Imperium. Idem Paulus Romæ cum eſſet (vt omnibus liquet) temporibus Neronis (ſicut in epiſt. ad Romanos fecerat, mandans ſalutari Priſcam & Aquilam) ſcribens ſecundam epiſt. ad Timotheum, in eius c. 4. eiſdem Priſcæ & Aquilæ ſalutem impartitur. Ex his itaque prædictus error arguitur: qui quidẽ inde prouenisse videtur, quod in Actis S. Priſcæ, de qua agimus, eius corpus ſepultũ feratur in eccleſia Aquilæ & Priſcillæ, ſeu Priſcæ ab Eutychiano Papa, vt Petrus in catal. lib. 2. c. 96. in fine. Sed licet hanc aliã dicerent ab illa quæ Pauli epiſtolis commendatur, nihilominus paſſam eſſe ſub illo primo Claudio, nemo poterit affirmare: nam eius Acta teſtantur coronatam eſſe martyrio anno tertio Claudij Imp. quo item anno ipſum defunctum eſſe confirmant: quæ quidem nequaquam accõmodari poſſunt primo Claudio, quẽ annos quatuordecim imperaſſe conſtat; ſed ſatis conueniunt ſecundo Claudio, quem licet Eutropius & Victor dicant imperaſſe duobus tantum annis, tamen ſecundum Trebellium, & veriorem per Conſules deductam annorum rationẽ, conſtat eumdẽ anno quoque tertio in Imperio vixiſſe, quod etiã ex Porphyrio in vita Plotini teſtatum inuenies. Si præterea anno tertio Claudij ſenioris dixerimus S. Priſcam conſummaſſe martyrium, ipſi certe & non Theclæ eſſent primæ deferendæ: cum alioqui omniũ tam Latinorum, quam Græcorum ſententia, Thecla prima martyrum ex feminis dicatur. Qui autem Priſcã paſſam ſcribit Aſiatico & Cornelio Conſſ. id quidẽ proprio ingenio abſque alicuius teſtimonio. Legi enim ſanctæ Priſcæ Acta tam manuſcr. quæ habemus, quam typis excuſa, & nihil eiuſmodi potui reperire. Ceterum ſi dixerimus hanc (vt habent complura eiuſdem S. Priſcæ eccleſiæ monumẽta) paſſam eſſe viuente Petro Apoſtolo ſub Claudio ſeniore: vtique affirmare neceſſe eſt in Actis eius errorem irrepſiſſe in numerũ annorum Claudij, ac reſtituendum, paſſam eſſe anno eius Imperij decimotertio, non autem tertio. Quod quidem haud impoſſibile videri debet: quandoquidem ante primam, quæ ſub Nerone facta eſt, perſecutionem, ſæpe vexatos atque repreſſos Romæ fuiſſe Chriſtianos, verba Taciti lib. 15. Annal. demonſtrare videntur, quibus ait: Repreſſaq. in præſens exitialis ſuperſtitio rurſus erumpebat. Hæc ille, agens de perſecutione in eos a Nerone tunc excitata. Sic igitur haud adeo mirandum, ſi vltimis Claudij ſenioris temporibus S. Priſca martyrium paſſa dicatur; cum præſertim (vt dictum eſt) id eius eccleſiæ vetera monumenta ſuadeant: nam inter alia, altare ibi ſanctus Petrus ſacraſſe traditur, quod & Edinerus in vita S. Anſelmi teſtatur lib. 2. cum agit de reliquijs S. Priſcæ. Sed de his ſatis. Extat hactenus vetus titulus Romæ ſanctæ Priſcæ, cuius mentio habetur in ſecunda Synodo Romana ſub Symmacho Papa. Quod autem ad Claudium iuniorem ſpectat, complures martyres ſub eo paſſi reperiuntur. occiſo etenim Gallieno, cui ſucceſſit, protinus illius edicta pro Chriſtianis antea promulgata, fuerunt abrogata, atque perſecutio illa a Gallieni parente excitata, ſua ſponte reuixit: quam idem Claudius, legibus contra Chriſtianos latis, auxit. In Actis etenim ſanctorũ Marij & Marthæ legitur eius reſcriptum, quo iuſſit non tantum Chriſtianos carceribus detentos, ſed etiam qui inuenti eſſent in vulgo, capite puniri. Sed eius impietati obſtitit Deus: nam (vt ſcribit Trebellius) tyrannorum factione compreſſus, a Chriſtianorum perſecutione, quam cœperat, reuocatur.

[c] *Moſei & Ammonij.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 2. c. 97.

[d] *Athenogenis.*] De quo extat egregium ſancti Baſilij elogium in lib. de Spiritu ſancto ad Amphilochium cap. 29. qui cum & in teſtimonium citat de Diuinitate Spiritus ſancti. Fuit & alius eiuſdẽ nominis Sebaſtenus Epiſcopus, de quo ſuo loco inferius. Huius Athenogenis, de quo hic agitur, eſſe commentarium illum pereruditũ aduerſus Gentiles ſcriptum, quod fertur nomine Athenagoræ, aliquando ſum opinatus: cum de Athenagora nulla penes Græcos vel Latinos mẽtio habeatur, Athenogenes vero Græcis notiſſimus fuerit tum doctrina, tum martyrij corona celebris, facile potuit error irrepſiſſe, vt pro Athenogene, Athenagoræ nomine, librariorum vitio, ille commentarius ſit inſcriptus, quod tamen affirmare nõ auderem.

[e] *Voluſiani Epiſc.*] De ipſo Gregorius Turonen. in hiſt. Franc. lib. 2. cap. 26. & lib. 10. cap. 31. vbi auctor agens de Epiſcopis Turonenſibus ſuis prædeceſſoribus, hunc ſeptimũ ordine numerat. vixit temporibus Childerici filij Clodouei Regis Francorum.

[f] *Leobardi.*] Huius res geſtas conſcripſit Gregor. Turonen. in lib. ſanct. patr. cap. vlt. Floruit circa annum Domini 583. cum iam ipſe auctor præſideret Eccleſiæ Turonenſi.

[g] *Deicolæ.*] De eo Petrus in catal. lib. 2. cap. 98. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedict. lib. 3. cap. 61.

[h] *Liberatæ.*] De ipſa tabulæ eccleſiæ Comenſis, ibiq. eius Acta aſſeruari dicuntur.

19 Quartodecimo Kal. Febr. Luna. E xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

ROMAE via Cornelia ſanctorum martyrum Marij [a] & Marthæ coniugum, & filiorum Audifacis & Abachum nobilium Perſarum, qui Romam temporibus Claudij Principis ad orationem venerant: e quibus poſt toleratos fuſtes, equuleum, ignes, vngues ferreos, manuumq. præciſionem, Martha in Nympha [b] necata eſt, ceteri ſunt decollati, & corpora eorum incenſa. Smyrnæ natalis beati Germanici [c] martyris, qui cum primæuæ ætatis venuſtate floreret, ſub Marco Antonino & Lucio Aurelio, per gratiam virtutis Dei metum corporeæ fragilitatis excludens, ſponte præparatam ſibi beſtiam damnatus a iudice prouocauit; cuius dentibus comminutus, vero pani Domino IESV Chriſto, pro ipſo moriens, meruit incorporari. In Africa ſanctorum martyrum Pauli [d], Gerontij, Ianuarij, Saturnini, Succeſsi, Iulij, Cati, Piæ, & Germanæ. Apud Spoletum paſsio S. Pontiani [e] martyris, tempore Antonini Imperatoris: quem Fabianus iudex pro Chriſto vehementiſsime virgis [f] cæſum iuſsit ſuper carbones nudis pedibus ambulare; a quibus nil læſus, equuleo & vncinis [g] ferreis iuſſus eſt ſuſpendi, & ſic in carcerem trudi, vbi angelica viſitatione meruit confortari: poſt quæ leonibus expoſitus, & plumbo feruenti perfuſus, tandem gladio percuſſus eſt. Laude ſancti Baſsiani [h] Epiſcopi & confeſſoris, qui aduerſus hæreticos vna cum ſancto Ambroſio ſtrenue decertauit.

IANVARII 19.

[a] MARII, *Marthæ, & ſoc.*] Agit de his item hac die Beda, Vſuardus die ſequenti. Extant ipſorum Acta, quæ habet Sur. tom. 1. die 14. Februar. Mombrit. tom. 2. & alij. ſunt eadem apud nos in vet. manuſcr. De reliquijs ſanctæ Marthæ martyris meminit S. Gregor. lib. 3. dialog. cap. 30. Porro horum omnium reliquias Romæ haberi in inſula Tiberina in eccleſia ſancti Ioannis Calybitæ nomine dicta, & in diaconia ſancti Hadriani, earumdem eccleſiarũ vetera monumenta teſtantur.

[b] *In Nympha.*] Quis autẽ ſit locus ad Nymphas dictus, vbi hi, alijq. nonnulli martyres paſſi reperiuntur, indicant eorumdem martyrum Acta in fines ferruntq. fuiſſe locum via Cornelia milliario 13. ab Vrbe: erat ea via inter Aureliam & Triumphalem. Longe diuerſæ Nymphæ a Nymphæo, qui eſt fluuius in Latio, de quo Plin. lib. 3. cap. 5. Eſt & cœme-

meterium ad Nymphas dictum, via Nomentana, de quo Pan. de cœmec. cap. 3.

[c] *Germanici martyris.*] Beda item ac ceteri Latinorum hac die. Eius nobile certamen ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 4. cap. 14. ex quo Nicephorus ac ceteri deſcripſerunt.

[d] *Pauli, Gerontij, & ſoc.*] Hi omnes reſtituti ſunt ex vetuſtiſſimo Martyrologio manuſcripto, quod Romæ in monaſterio ſancti Cyriaci in Thermis vſui erat. Habemus illud apud nos: cumq. vetus manuſcriptũ Martyrologium citamus, illud præcipue intelligimus, quod cetera, quæ vidimus, Martyrologia vetuſtate antecedit.

[e] *Pontiani.*] De eodem præterea Beda, ac reliqui omnes. Habentur eius res geſtæ, quas Sur. recitat tom. 1. die 14. Ianuarij. Mentio de eodem habetur in Actis ſancti Conſtantij Epiſcopi Peruſini.

[f] *Virgis cæſum.*] Licet ignominioſum ſit genus animaduerſionis cædere virgis, leuius tamen ceteris fuiſſe, argumento eſt l. vn. C. de emendat. ſeruor. & l. 2. de public. curſit. Cod. Theod. Diuerſorum generum reperiuntur animaduerſionis virgæ. Erant virgæ vlmeæ, quibus ſerui corripiebantur, vt apud Plautum frequens eſt inuenire, qui in Milite glorioſo:

Niſi mihi ſupplicium vlmeum de te datur.

Et in Aſinaria act. 2.

Ipſos qui tibi ſubuectabant rure virgas vlmeas.

Et act. 3.

Vbi ſæpe ad languorem tua duritia dederis octo
Validos lictores vlmeis affectos lentis virgis.

Hæc de virgis vlmeis.

Virgas autem magiſtratuũ ex betulla fuiſſe confectas, auctor eſt Plinius nat. hiſt. lib. 16. cap. 18. cum ait: Gallica hæc arbor mirabili candore atque tenuitate, terribilis magiſtratuum virgis, eadem circulis flexilis, item corbium ſportis. Hæc Plin. Vbi non eſſet betulla, ſalix has ſuppeditabat. Vnde Prudentius hym. 10. in Romano, cum puer torqueretur iuſſu Præſidis:

Impacta quoties corpus attigerat ſalix,
Tenui rubebant ſanguine vda vimina.

Habes & virgas ſanguineas, quibus parricida, antequam culleo inſueretur, verberandus erat. ſed de his vberius, cum agemus de culleo. Arbores, ex quibus dictæ virgæ ſumebantur, ab illis dicebantur infelices. Plin. lib. 16. cap. 26. illas dicit arbores infelices ac religione damnatas, quæ neque ſeruntur vmquam, neque fructũ ferunt. eadem lib. 24. cap. 9. Lex Porcia virgas ab omnium ciuium Romanorum corpore amouit. Sic Cic. orat. pro Rabir. At longe ante Valerius Publicola legem tulerat de non verberando ciue Romano. Valer. lib. 4. cap. 1. de animi moderatione. Verum de Porciæ & Valeriæ legum differentia agit Liuius lib. 10. decade 1. Hæc fuit iuſta querela Pauli Apoſtoli, cum virgis cæſus iuſſu magiſtratuum Philippenſiũ, Cæſos, inquit, nos publice indemnatos homines Romanos, &c. Act. 16. Verberandus iterum, excepit ſe Romanum ciuem eſſe, dicens: Si hominem Romanum & indemnatum licet vobis flagellare? Act. cap. 22. Ioſephus de bello Iud. lib. 2. c. 14. in fine, quaſi pro monſtro habuit, quod Ceſtius Florus Iudæos Romana ciuitate donatos virgis ceciderit, atque patibulo affixerit.

[g] *Vncinis ferreis.*] Erant vnci ad torquendum parati. de his Prudentius in Periſteph. hym. 5. *Stridentibus laniatur vncis, &c.* Ammian. Marcel. lib. 7. Intendebantur equulei, vncoſq. parabat carnifex. & lib. 26. Vnci & cruentæ quæſtiones, &c. Meminit & Arnobius de vncis tortorijs lib. 1. prope finẽ. Erat adhuc vncus non tantum ad torquendum, ſed ad trahendum reum ad pœnas inſtrumentũ. vnde Iuuen. ſatyr. 10. *Impactus Seianus ducitur vnco.* Cicero in prima Philippica: Vncus impactus eſt fugitiuo illi. Sueton. in Tiber. c. 54. Cum ei carnifex quaſi ex Senatus auctoritate laqueos & vncos oſtentaret, &c. Sidon. Apollin. epiſt. 7. lib. 1. in fine: Vncum, inquit, & gemonias, & laqueũ per horas turbulenti carnificis perhorreſcens, &c. Inſuper vnco trahebantur aliquando corpora damnatorum. Seneca lib. 3. de ira: Cadauera quoque vncus trahens. Et Lamprid. in Commodo Imp. acclamatum dicit in Commodum: Carnifex vnco trahatur, more maiorum, cadauer vnco trahatur, dictum pluries. Habes & de his exemplum in Actis ſancti Sebaſtiani, vbi in fine hæc leguntur: In cloaca, quæ eſt iuxta Circum, quære, & ibi inuenies corpus meum pendens in vnco. Hæc ſanctus Sebaſtianus de corpore ſuo, quod vnco protractum fuerat in cloacam Maximam. Sunt & de his complura alia exempla, quæ breuitatis cauſa referre omittimus.

[h] *Baſſiani Epiſc.*] De ſancto Baſſiano agitur in Concilio Aquileienſi celebrato ſub Gratiano Imperatore, cui vna cum S. Ambroſio interfuit, quocum etiam collaborauit aduerſus Iouinianũ nouum hæreſiarcham: ſubſcriptus enim reperitur epiſtolæ ſancti Ambroſij ad Siricium Papam aduerſus illius ac ſociorum portentoſas hæreſes, lib. 1. epiſt. 7. edit. Rom. Meminit eiuſdem Baſſiani ſanctus Ambroſius in epiſt. quinta ad Felicem lib. 8. epiſt. 60. edit. Rom. itemq. Paulinus in vita ſancti Ambroſij. Habet eius res geſtas fuſius ſcriptas Mombrit. tom. 1. Petrus in catal. lib. 2. cap. 101. & alij.

20 Tertiodecimo Kal. Febr. Luna. F xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

ROMAE Natalis ſancti Fabiani[a] Papæ, qui tempore Decij martyrium paſſus, in cœmeterio Calliſti ſepultus eſt. Ibidem ad Catacumbas[b] S. Sebaſtiani[c] martyris, qui Diocletiano Imperatore cum haberet principatum primæ cohortis, ſub titulo Chriſtianitatis[d] iuſſus eſt ligari in medio campo, & ſagittari a militibus, atque ad vltimum fuſtibus cædi, donec deficeret. Nicææ in Bithynia S. Neophyti[e] martyris, qui quintumdecimum annum ætatis agens, flagris cæſus, in fornacem immiſſus, feris obiectus, cum permaneret illæſus, & Chriſti fidem conſtantèr profiteretur, gladio tandem occiſus eſt. Cæſenæ S. Mauri[f] Epiſcopi, virtutibus & miraculis clari. In Palæſtina natalis ſancti Euthymij[g] abbatis, qui zelo Catholicæ diſciplinæ, & virtute miraculorum tempore Marciani Imperatoris in Eccleſia floruit.

IANVARII 20.

FABIANI *Papæ*[a].] Beda, ac ceteri antiquorum, necnon recentiorum, de eodem agunt hac die. De cuius ſucceſſione præter librum de Rom. Pont. agit etiam Euſebius in chron. & hiſt. lib. 6. c. 22. Optat. Mileuit. lib. 2. contra Parmenian. Aug. ad Generoſum epiſt. 165. Niceph. Epiſc. in chron. & alij. Hunc ſub Decio martyrio vita functũ conſtat ex epiſt. cleri Romani ad Cyprianũ, quæ recenſetur 31. inter Cypriani epiſtolas edit. Pamel. ac etiam ex S. Epiphanio in lib. de menſuris & pond. & S. Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Origene. Cetera de ipſo præſtitimus in Annal. Eccleſ. Corpus autem eius tranſlatum eſſe a Sergio Iuniori in titulum Equitij, docet vetus inſcriptio, quæ in eadem eccleſia aſſeruatur.

[b] *Ad Catacumbas.*] Loquendi obtinuit vſus, vt Catacumbæ pro Catatumbis dicerentur: ex Græca enim & Latina dictione compoſitum eſt nomen, ἐπὶ, iuxta, & tumbas, vt ſic locus ille, qui ad fores eſt cœmeterij Calliſti, diceretur, Catacumbæ, hoc eſt, iuxta tumbas eiuſdem cœmeterij, vbi eſt vetus ac nobilis memoria S. Sebaſtiani martyris, quæ numeratur inter ſeptem Vrbis eccleſias, Innocentij Papæ & Honorij Imp. temporibus illuſtrata, vt docet illic poſita vetus inſcriptio marmori inciſa. In Actis S. Cornelij Papæ Catacumbæ, nõ Catatumbæ dictus reperitur ille locus: ſic & in rebus geſtis S. Sebaſtiani, ſicut in cõpluribus veteribus Martyrologijs: at vero apud S. Gregorium in regiſt. lib. 3. epiſt. 30. ad Catatumbas ſcriptum reperitur. Nõ tamen erraſſe dixerim, qui Catacumbas legunt; nam κατακύμβη, eſt locus cauus atque profundus, qualia Romæ præſertim cœmeteria eſſe ſolebant in arenarijs profundis cryptis excauata.

[c] *Sebaſtiani.*] De eodem hac die iidem qui ſupra auctores, Græci autem de ipſo agunt 18. Decembris. Deſcripſit ex antiquioribus monumentis eius res geſtas Metaphraſtes, quas habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Habemus Latina exemplaria in veteribus codicibus. De eo præterea S. Ambr. in Pſal. 118. S. Aug. in die natali ſanctorum Fabiani & Sebaſtiani tractatũ habuit, eſt 100. de diuerſis. In Breuiario Toletano extat ſacer hymnus, quo Sebaſtiani ac ſociorum Acta cantuntur.

De

De ſacris eius reliquijs agit S. Gregorius in dialog. lib. 1. cap. 10. qui idem ſanctus Pontifex in eius eccleſia habuit homiliam trigeſimamſeptimam. Eſt ipſa (vt diximus) via Appia ad cœmeteriũ Calliſti, vna ex ſeptem eccleſijs, non tantum Vrbi, ſed & orbi Chriſtiano notiſſima. Egregium etiã ſancti martyris monumentum, veneranda eius imago opere muſiuo expreſſa atque hactenus integra extat in titulo Eudoxiæ ad Vincula S. Petri, ſenili aſpectu & barba: quod pictores admoneat, qui eum iuuenem palo alligatũ perperam pingunt. Diuino monitu etiam altare ibidem ad luem propulſandam erectum eſt temporibus Papæ Agathonis; cuius rei veritati adſtipulatur etiam Paulus diac. hiſt. de geſtis Longob. lib. 6. c. 3. vnde etiam proueniſſe videtur, vt poſteri fideles eumdem ſanctum ad euitandam imminentem peſtis cladem conſueuerint habere patronum. De eiuſdẽ martyris reliquijs tranſlatis in Galliam ſcribit Ado Viennen. in chron. anno 815. Sigebertus item anno 825. in chron. & Marian. Scot. anno 828.

[d] *Sub titulo Chriſtianitatis.*] Qualis eſſe conſueuiſſet eiuſmodi titulus Chriſtianitatis, habes exemplum in epiſtola eccleſiæ Lugdunenſis, quam recitat Euſebius hiſt. lib. 5. c. 1. his verbis: Cũ vndique per amphitheatrum circumduceretur Attalus martyr, tabula, in qua Latinis litteris hæc erat inſcriptio, præcedente: Hic eſt Attalus Chriſtianus, &c. Hæc ibi. Sunt de his alia in alijs Actis martyrum exempla. Præcedere conſueuit eiuſmodi titulus, vt Suet. in Caio c. 32. monſtrat his verbis: Manibus abſciſſis atque ante pectus a collo pendentibus, præcedente titulo, qui cauſam pœnæ indicaret, per cœtus epulantium circumduceretur, &c.

[e] *Neophyti martyris.*] De eodem agunt etiam Græci hac die, in quorum Menologio eius paſſio deſcribitur, & ad tempora Diocletiani refertur.

[f] *Mauri Epiſcopi.*] Scripſit eius res geſtas Petrus Damian. Legimus eas in codice manuſcrip. Card. Sirleti. Accepimus a Cæſenate eccleſia Acta ſanctorũ Mauri & Seueri eius ciuitatis Epiſcoporum. Antiqua eſt eccleſia Cæſenas, cuius Epiſcopus nomine Florianus (vt ſcribit Optatus Mileuit.) tempore Melchiadis Papæ interfuit Romano Concilio celebrato in cauſa Cæciliani Epiſcopi Carthaginen. Alius dictus Florus præſens fuit Romanæ Synodo habitæ ſub Agathone Papa, vt eius Acta declarant, quæ ſunt inſerta in Sexta Synodo. Hic autẽ, de quo agimus, Maurus Epiſcopus reperitur interfuiſſe Rom. Concilio a S. Martino Papa & martyre celebrato, tenuiſſeq. in eo locum Archiepiſcopi Rauennatis, vt eiuſdẽ Synodi Acta ſignificant.

[g] *Euthymij abb.*] Hæc dies natalis eius, cum ſanctus, agens nonageſimumnonum ætatis annũ, ſub Leone Magno, anno decimoſexto eius Imperij, migrauit in cælum: eſt is annus a Chriſto, iuxta Faſtos Onuphrij, 472. Scripſit eius Acta fideliſſime quidẽ Cyrillus monachus, eiuſdẽ ſæculi ſcriptor. habet ea Metaphraſtes recenſita hac die, Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. De eodem idẽ auctor in vita S. Sabæ, vbi & de natali eius hac die celebrari ſolito. De eodẽ Niceph. hiſt. lib. 14. cap. 30. 34. & 52. Spectatiſſimi ſunt ſancti huius labores, quos pro SS. Synodo Chalcedonenſi aduerſus hæreticos Eutychianos impendit. Hæc de S. Euthymio. Tu vero caue ne in altero fallaris eiuſdem nominis monacho, qui clarus habitus eſt in Aegypto temporibus Arcadij Imp. ſed in veritate non ſtetit: nam Origeniſmũ profeſſus, factus eſt ſcandalum & ruina multorum. Scribit de ipſo S. Hieronymus ad Cteſiphontem, & Theophilus in epiſt. ad Epiphanium 67. apud Hieron.

1. G Duodecimo Kal. Februarij. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21				

ROMAE paſsio ſanctæ Agnetis [a] virginis, quæ ſub Præfecto Vrbis Symphronio ignibus iniecta, ſed ijs per orationẽ eius extinctis, gladio percuſſa eſt. De ea beatus Hieronymus hæc ſcribit: Omnium gentium litteris atque linguis præcipue in eccleſijs Agnes vita laudata eſt, quæ & ætatem vicit & tyrannum, & titulum caſtitatis martyrio conſecrauit. Athenis natale S. Publij [b] Epiſcopi,

qui

qui poſt S. Dionyſium Areopagitam Athenienſium eccleſiam nobiliter rexit, & præclarus virtutibus, ac doctrina præfulgens, ob Chriſti martyrium glorioſe coronatur. Tarraconæ in Hiſpania ſanctorum martyrum Fructuoſi[c] Epiſcopi, Augurij & Eulogij diaconorum, qui tempore Gallieni, primo in carcerem truſi, deinde flammis iniecti, exuſtis vinculis, manibus in modum crucis expanſis, orantes martyriũ compleuerunt: in quorum die natali S. Auguſtinus ſermonem ad populum habuit. Trecis S. Patrocli[d] martyris, qui ſub Aureliano[e] Imperatore martyrij coronã promeruit. In Gallijs in monaſterio Augienſi S. Meinardi[f] eremitæ a latronibus cæſi. Papiæ ſancti Epiphanij[g] Epiſcopi & confeſſoris.

IANVARII 21.

[a] Agnetis.] De eadem hac die ceteri Latinorũ agunt. Locus S. Hieronymi, qui hic citatur, eſt in epiſt. 8. ad Demetriadẽ, iunctis ſimul quæ circa principium & in fine eiuſdem habentur epiſtolæ. Frequenter de ea S. Ambroſius, qui de eadem ſermonem habens, eumdem fuſius productum in tres libros digeſſit ſub titulo de Virginibus; de ea rurſus lib. 1. offic. c. 41. Fertur & epiſt. ad Virgines S. Ambroſij nomine lib. 4. epiſt. 34. editionis Romanæ, de cuius fide alibi pluribus egimus. Sanctus Auguſtinus de ea etiam ſerm. 201. de diuerſ. vbi hæc de eius nomine: Virgo (inquit) quæ vocabatur erat: Agnes Latine agnam ſignificat, Græce caſtam. Prudentius ſacro hymno cecinit eius triumphum. S. Damaſus de eadem & baſilica ipſius duo ſcripſit epigrammata, quæ habentur in collectaneis Chriſtianorum poetarum. Habuit S. Gregorius Papa in eadem eccleſia homiliam 11. & 12. Meminit eiuſdẽ Fortunatus in vita S. Martini ex Seuero. De reliquijs eius tranſlatis Conſtantinopolim ſub Pulcheria Auguſta temporibus Marciani Imp. ſcribit Theodorus lector lib. 2. collect. & Niceph. lib. 14. c. 10. De tempore autem paſſionis eius etſi nullibi inueniatur expreſſum; ex his tamen, quæ in prædicta epiſt. 3. ſcripta habentur, ſatis apparet ipſam in vltima Eccleſiæ perſecutione fuiſſe martyrio coronatam: nã adhuc ſuperſtites aliquos auctor fuiſſe teſtatur, qui ea quæ de Agnete narrantur, oculis vidiſſent, eademq. Conſtantiæ filiæ Conſtantini retuliſſent. Extat non tantũ eius inſignis baſilica via Nomentana: ſed & ille locus, vbi eſt producta, vt eius virginitas violaretur, ſacroſanctus habetur, fornices ipſi nimirum Circi Agonalis. Sat conſtat auctoritate S. Hieronymi in Iſai. c. 2. (vt prætermittam Gentilium poetarum teſtimonia) in fornicibus ſpectaculorũ manere conſueuiſſe publica ſcorta, & alias publicæ libidinis illecebras, donec (inquit) ſub Conſtantino Imp. Chriſti Euangelio coruſcante, & infidelitas vniuerſarũ gentium, & turpitudo deleta eſt. Hæc Hieron. Loquẽs de his turpiſſimis locis Cyprianus lib. de Spectacul. hæc ait: Si rurſum perrogem, quo ad illud ſpectaculũ itinere peruenerit; confitebitur, per lupanarium, per proſtitutarum nuda corpora, per publicam libidinem, per dedecus publicum, per vulgarem laſciuiam, per communem omniũ contumeliam. Hæc Cyprianus, & alia plura de fornicibus theatrorum. Et in eam ſententiam: Vibius apud Senecam in controuer. 2. lib. 2. Redoles (inquit) adhuc fuliginem fornicis. Ex eadem controuerſia, quam infelix & miſeranda eſſet conditio virginis a lenone proſtitutæ, pluribus demonſtratur. Miſera includebatur cellula, in cuius fronte titulus ſuperpoſitus nomen virginis proſtitutæ & pretiũ conſtitutum indicabat; moxq. fiebat concurſus libidinoſorum ad meretricem nouam. Hæc omnia habes apud Senec. in citato nuper locõ lib. 2. contr. 2. Ex his omnibus diſce virtutem Chriſti, qui in tali diſcrimine poſitas virgines nouit ſæpiſſime liberare. teſtantur hæc ipſa Acta martyrũ, adſtipulaturq. S. Baſilius, dum ait: Cum ferueret perſecutionis immanitas, electæ virgines propter ſponſi fidem, ad illudendum impijs hominibus traditæ, corporibus inuiolatæ durarunt; eo ſcilicet, cuius gratia id perferebant, impiorum conatus in earum carne irritos arguente, & integra earum corpora non ſine prodigio & virtute cuſtodiente, &c. Hæc Baſilius lib. de vera virgin.

[b] *Publij Epiſcopi.*] De ipſo hac eadem die Vſuardus, & Ado. Scribit Dionyſius Corin-

thiorum

chiorum Epiſcopus Publium hunc ſucceſſiſſe Dionyſio Areopagitæ in eccleſia Athenienſi, Publio autem ſuffectum eſſe Quadratum, apud Euſeb. hiſt. lib. 4. c. 22. & Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Quadrato. Fuit aliquorum ſententia, hunc illum eſſe Publium, cuius patrem Melitæ Paulus (vt habent Act. Apoſt. c. 28.) curauit dyſenteria, quod etiam hic Ado profitetur in Martyrologio.

[c] *Fructuoſi Epiſc. & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die; qua etiam antiquitus agi conſueuiſſe demonſtrat S. Auguſtini ſer. 101. de diuerſ. edit. Louan. Scripſit eius & ſociorum res geſtas Prudentius hymno 4. Periſteph. Alia præterea habentur eorũ Acta ſoluta oratione conſcripta apud Sur. tom. 1. & Mombrit. tom. 1.

[d] *Patrocli.*] De eodem Beda, ac ceteri. Eius Acta ſincera quidem recitat Sur. tom. 1. De ipſo etiam Greg. Turon. lib. de gloria mart. c. 64. edit. Morel. Idem addit, huius Acta martyris ex Italia petita, collata fuiſſe cum his quæ in Gallijs apud clericum quemdam habebantur, eademq. fidelia eſſe inuenta. Clarus etiã in Gallijs habitus eſt Patroclus alius, qui tẽporibus Childeberti Regis Francorum emicuit ſanctitate, de quo idem Gregor. de geſt. Franc. lib. 5. c. 10.

[e] *Sub Aureliano Imp.*] Nona ordine ponitur hæc perſecutio ab Oroſio lib. 7. c. 23. & Auguſt. de ciuit. Dei lib. 18. cap. 52. a Seuero autem octaua numeratur. Aurelianus itaque cum aliquandiu in pace agere Eccleſiã permiſiſſet, immo de eadem eſſet optime meritus (nam aduerſus execrandum Paulum Samoſatenſem hæreſiarcham Antiochiæ damnatum, ſecundum ſancita Patrum reſcripſit, vt tradit Euſebius hiſt. lib. 7. cap. 23. & 24.) tandem velut quodam inſano furore correptus, vltimo ſui Imperij anno, ſæuiſſimam in Chriſtianos perſecutionẽ concitauit. Legitur adhuc eius edictũ in Chriſtianos promulgatum in Actis S. Symphoriani martyris. De eadem perſecutione idem Euſebius in chron. huncq. licet dicat terrore vindictæ ab inſtituto reuocatũ, cum ſcribens edictum, eius brachium debilitaretur: tamen quidem in ſententia perſtitiſſe adhuc, nec fulmine cælitus immiſſo reſiliuiſſe, ac tandem in itinere occiſum eſſe, tradit Oroſius lib. 7. c. 23. Quam autem ſæua, licet breuis, fuerit hæc perſecutio, ex immanibus crudelibuſq. ſupplicijs, quibus in ſuos milites Gentiles homines animaduertit, conijcere licet. Nam Flauius Vopiſcus in eius vita ſcribit, militem quemdam ob violata iura hoſpitij, duobus duris arborum ramis deorſum inflexis, manibus pedibuſq. ligatum, relaxato mox illorum naturalis roboris impetu, ſcidiſſe medium. Si hæc in ſuos de Republica alias optime meritos pœnarum genera commentus eſt; quid in Chriſtianos, quos deorum hoſtes & Imperij perduelles exiſtimabat, feciſſe putandum? Sed de his fuſius in Annal. Eccleſ.

[f] *Meinardi.*] Habentur eius Acta, apud Surium tom. 1. Meginradum hunc appellat Sigebert. in chron. eumq. martyrio vita functum teſtatur. Necatus eſt ſub Ludouico Quarto Imp. anno a Chriſto Domino 860. licet Sigebertus opinetur id contigiſſe anno 856. De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 209.

[g] *Epiphanij Epiſc.*] Hac itẽ die tabulæ Ticinenſes. Scripſit eius res geſtas Ennodius eiuſdẽ ciuitatis Epiſcopus, ſucceſſor ipſius: habet eas Sur. tom. 1. ſed non integras; prolixiores enim legi in bibliotheca Vatic. in cod. manuſcrip. Eiuſdem Ennodij etiam extat ibidem ſermo dictus in die natali ipſius, carmen inſuper de eodẽ. Claruit temporibus Anthemij & ſucceſſorum Impp. atque Odoacris Regis Italiæ. Claruit iiſdem temporibus alter Epiphanius, cognomẽto Scholaſticus, Caſſiodoro perfamiliaris, quem eruditiſſimum ſæpe nominat; a quo pariter complures Græcorum Patrum commentarios in Latinum eſſe tranſlatos affirmat lib. 1. Inſt. diuinar. lect. ſæpius, & in præfatione ad hiſt. tripartitam. De eodem Sigebertus de vir. illuſtr. cap. 12. Complura quæ huius ſunt, S. Epiphanio Epiſcopo Conſtantiæ in Cypro eſſe adſcripta reperi.

ix. A Vndecimo Kal. Febr. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

VALENTIAE in Hiſpania Tarraconenſi S. [a] Vincentij Leuitæ & martyris [a], qui ſub Daciano impijſsimo Præſide carceres, famem, equuleum [b], diſtorſiones membrorum, laminas candentes, cratem ferream ignitam,

aliaq.

aliaq. tormentorum genera perpeſſus, ad martyrij præmium euolauit in cælum: cuius paſsionis nobilem triumphum Prudentius luculenter verſibus exequitur, & beatus Auguſtinus, ac ſanctus Leo Papa ſummis laudibus commendant. Romæ ad Aquas Saluias S. Anaſtaſij[c] Perſæ monachi, qui poſt plurima tormenta carceris, verberum, & vinculorum, quæ in Cæſarea Palæſtinæ perpeſſus fuerat, a Coſrhoe[d] Perſarum Rege multis pœnis affectus, ad vltimum decollatus eſt, cum prius ſeptuaginta ſocios in fluenta demerſos ad martyrium præmiſiſſet. eius caput Romam delatum eſt, vna cum veneranda eius imagine, cuius aſpectu fugari dæmones, morboſq. curari, Acta ſecundi Concilij Nicæni teſtantur. Ebreduni in Gallia ſanctorum martyrum Vincentij[e], Orontij, & Victoris, qui in perſecutione Diocletiani martyrio coronati ſunt. Nouariæ ſancti Gaudentij[f] Epiſcopi & confeſſoris. Soræ ſancti Dominici[g] abbatis, miraculis clari.

IANVARII 22.

VINCENTII [a].] De eodem hac itē die cetera Latinorū Martyrologia. Putatur mendum eſſe in codice, dum Greg. Turon. de glor. mart. cap. 90. ait celebrari ſolitam ſolemnitatem S. Vincentij duodecimo Kalend. vndecimi menſis, vt textus ſit reſtituendus xj. Kal. vt hic habetur. Huius Acta non tantum Latinis, ſed & Græcis ob ſuam excellentiam ſunt facta conſpicua. A Latinis ea mutuatus deſcripſit Metaphraſtes, quæ Latinitati iterum reſtituta habet Sur. tom. 1. Ipſa autem originaliter Latina legimus in vet. manuſcrip. quæ publico vſui erant quibuſdam eccleſijs, & inter alia in codice S. Mariæ ad Martyres: Prudentius eadem ſacro hymno complexus eſt in Periſteph. hym. 5. meminitq. eiuſdem, cum agit de martyribus Cæſarauguſtanis hym. 4. Habuit S. Auguſtinus in natali die ipſius (vt auctor eſt Poſsidius in indiculo) tractatus quatuor, quorum duo habentur inter ſerm. de Sanctis 12. & 13. ceteri duo ſuperadditi a Pariſienſibus ſer. 8. & 9. Rurſus autem in eiuſdem natali habuit prolixū illum tractatum de Iacob & Eſau, vt apparet in fine ipſius: eſt de diuerſ. ſerm. 44. Alium adhuc exhibuit editio Louan. habitum in baſilica Reſtitutæ, ſerm. de diuerſ. 102. extat de eodem ſermo S. Leonis Papæ. Meminit eiuſdem martyris Fortunatus lib. 7. ad Bod. ducē. ſcripſit idem epigramma de eius baſilica lib. 1. S. Bernard. de ipſo ſerm. paru. 66. De tunica ſancti martyris tranſlata & miraculis illuſtrata agit Gregor. Turon. hiſt. de geſt. Franc. lib. 3. c. 29. Ado Vien. in chron. anno 527. & Sigebert. an. 542. Alia de eiuſdem Vincentij miraculis agit idem auctor Gregor. de gloria mart. c. 89. & 90. De eiuſdē martyris capite in eccleſia Cenomanenſi collocato a S. Domnolo Epiſcopo, eiuſdem Acta ſignificant, quæ habes apud Sur. die 16. Maij tom. 3. Fuerunt alij eiuſdem nominis illuſtres martyres in Hiſpania, de quibus ſuis locis inferius.

[b] *Equuleum.*] Fuiſſe equuleum tortorium lignum, omnes conſentiunt: eumdemq. fuiſſe cochleatum ad extendendum & remittendum compoſitum, ijdē ex Nonio affirmant, cum hæc dicat ille:

Et vbi inſilui in cochleatum equuleum,
Ibi tolutim tortor, id eſt, volubiliter torqueor.

Iſidorus lib. 5. orig. equuleum ab extendendo dictum putat. Cyprian. lib. de lapſis: Nunc equuleus extenderet. Cum etenim equuleus intenderetur, corpora ſimul extendi neceſſe erat. vnde Ammianus Marc. lib. 14. Intendebantur equulei. Et Hieron. epiſt. 49. ad Innoc. Cum equuleus (inquit) corpus extenderet. Sigonius, etſi vir ſane eruditus ſit, tamen cum de equuleo egit, tam de eo, quam de fidiculis, rem parum feliciter videtur aſſecutus lib. 3. de Iudicijs cap. 18. Confundit enim non tantum equuleum cum cataſta, de qua plura nos 16. Martij, ſed etiā cum genere illo compedum, quo rei in carcere poſiti, iniectis ad quartum vel quintum foramen pedibus, ad ingem cruciatum ſic vincti detinerentur

rentur

rentur. Id habes ex epiſtola eccleſiæ Lugdunenſis apud Euſeb. lib. 5. c. 1. quod genus torquendi Ruffinus lib. 5. cap. 2. non improprie, loco compedũ, dixit neruum; Chriſtophorſonus autem proprius craſſam compedem appellauit. De eodem genere compedũ, quibus martyres in carcere poſiti diſtinebantur, eleganter Prudentius Periſteph. hym. 4. de S. Vincentio ait:

In hoc barathrum conijcit
Truculentus hoſtis martyrem,
Lignoq. plantas inſerit
Diuaricatis cruribus.

De iiſdẽ compedibus Euſeb. lib. 6. c. 32. cum agit de Origene: Multis, inquit, diebus pedes in compedes ligneos intruſi, diſtractione quadam ad quartũ foramen diſtenti fuerunt. Et lib. 8. cap. 11. Poſt verbera in compedibus ligneis poſiti erant, & pedes alter ab altero ad quartũ foramen diſtenti diſtrictiq. adeo, vt neceſſario ſupini iacerent, nec poſſent propter plagarum vulnera recens toto corpori inflicta, ſe vllo modo commouere. Et inferius cap. 14. de Apphiano martyre: In carcerem concluditur, in quo vnum diem noctemq. vtroque pede compedibus ad cruciatum paratis, longe a ſe mutuo diſtento diuexatus, &c. Agit de iiſdem compedibus Metaphraſtes in Trophymo martyre. Ex his omnibus cõpedes ab equuleo eſſe longe diuerſos, qui non in carcere reum, nec eius tantum diſtendebat pedes, ſed totum corpus ad foſſionem vngularum, quiſque poteſt facile intelligere; cum idem Euſebius diuerſe admodũ a compedibus deſcribat equuleum lib. 8. c. 11. cum ait: Quidam enim primum manibus a tergo religatis, ligno appenſi, & machinis quibuſdam membra eorũ vniuerſa diſtenta, diſtractaque, &c. Hæc de equuleo eſſe intelligẽda, ea quæ S. Hieronymus epiſt. 49. ad Innocentium ſcribit, plane indicant, cum ait: Cum equuleus corpus extenderet, & ſordidas fœtore carceris manus poſt tergum vincula cohiberent, &c. Prudentius item ſic:

Vinctum retortis brachijs
Surſum ac deorſum extendite,
Compago donec oſſium
Diuulſa membratim crepet.

Idem in Romano martyre hymno 10:

Miſerum putatis, quod retortis pendeo
Extentus vlnis, quod reuelluntur pedes,
Compago neruis quod ſonat crepantibus.

Sunt hæc Romani martyris verba pendentis in equuleo. Quam autem erret Sigonius dicto loco, cum putet corpus in equuleo alligari fidiculis, idemq. eſſe torquere fidiculis, quod equuleo diſtendi, dicemus paulo inferius.

Quænam eſſet equulei forma, haud facile deſcribi poſſe videtur: & cũ multi in his laborauerint, neminem adhuc eam aſſecutum fuiſſe cognoui; at nec ego id mihi arrogo. Deſcribam hic tantum quæ ex veteribus accepi, ceteris rem ipſam exactius examinandam relinquens. Stipitem quendam in equuleo fuiſſe, tradit S. Hieronymus dicta epiſt. 49. cum ait: Crines ligantur ad ſtipitem, & toto corpore ad equuleum fortius alligato, vicinus pedibus ignis apponitur, vtrumque latus carnifex fodit; &c. Ex eodem ſtipite totam illam machinã Prudentius in Romano hym. 10. appellat noxialem ſtipitẽ, cum ait:

Iubet amoueri noxialem ſtipitem,
Plebeia clarum pœna ne damnet virum.

Si adhuc fidem integrã præſtas Actis S. Dorotheæ virginis & martyris, quæ extant apud Surium tom. 1. die 6. Februarij, habes ex illis equuleum formam quodammodo expreſſiſſe crucis, ſicut ibi hæc verba Theophili pendentis in equuleo: Ecce modo Chriſtianus ſum, quia in cruce ſuſpenſus ſum: equuleus enim crucis quamdã ſimilitudinẽ gerit. Hæc ibi. Secundum autem prædicta haud difficile eſſet deſcribere formam equulei, nimirum erectum ſtipitem validũ & cochleatum, qui tranſuerſum habeat lignum, quod intendatur ac remittatur, ad quod ligata membra diſtendantur tortoris arbitrio. Sed ab hac equulei imagine, vel alia huic perſimili cogit me diſſentire Ammianus Marcellinus, cum hominem non rectum in equuleo extenſum docet, ſed curuum: ſic enim ait lib. 18. prope finem: Innocentes tortoribus expoſuit multos, aut ſub equuleo cœpit incuruos, &c. Clarius autem lib. 18. his verbis: Quamquã incuruus ſub equuleo ſtaret, pertinaci negabat inſtantia. Hæc Ammian. quibus quidem alia a prædictis plane diuerſa equulei forma præſcribitur, qua quidem & vocis etymologiam poſſumus intelligere, vt equuleus ab equulo, quod homo ad eum alligatus atque diſtenſus & accuruus quodammodo equuli formam præſeferret, ſit dictus. Verum aduertas, ſic curuum ſub equuleo diſtendi hominem, vt tamen cælum verſus facies conuerſa eſſet, liberumq. illi fuiſſe ſurſum oculos tollere, ac cælum aſpicere. Hæc habes ex S. Hieronymo dicta epiſt. 49. Ex his itaque omnibus quæ diximus, tibi formam equulei, vt lubet, effingito. De fidiculis iam agamus. Increbuit hactenus complurium error, vt fidiculas a fidibus deriuatas putarent, nihilq. aliud eſſe fidiculas, quam vincula neruea, quibus ad equuleum manus pedeſq. hominis ligarentur; ſicq. torquere fidiculis reum, idem eſſe quod ligatum in equuleo fidiculis hominem intendendo, oſſium commiſſuras cum immenſo dolore diſtrahere. Senſit hæc Sigonius lib. 3. de Iudic. c. 18. Sic etiam errauit in his & Valla lib. 1. dum ait, fidiculas eſſe inſtrumentum ex duobus obliquatis lignis compactum, ita dictum vel ab extorquenda fide, vel a nerueis funibus, quibus torquendi alligantur. Omittimus alias hic referre complurium Iurecōſultorũ de

fidi-

fidiculis a veritate prorſus remotas ſententias. Miratus ſum vehementer, cum ſanctus Iſidorus lib. 5. origin. exacte monſtrarit quid ſint fidiculæ, eruditos viros, eo prætermiſſo, in perquirendo de illis adeo laboraſſe, ac a rei veritate tantopere aberraſſe. Fidiculas enim idem eſſe quod vngulas, teſtatur, cum ait: Vngulæ dictæ, quod effodiant: hæ & fidiculæ, quia ijs rei in equuleo torquentur, vt fides inueniatur. Hæc Iſidorus. Cum itaque fidiculis æque ac vngulis finderentur latera hominis in equuleo diſtenſi, eaſdem vngulas ea de cauſa dictas eſſe puto fidiculas, quod reorum latera finderent, ſicq. à findendo dictas fidiculas eſſe, quaſi findiculas: vel a fodicando, quod illis latera reorum fodicarentur; dictaſq. eſſe fidiculas, quaſi fodiculas. fodicare latera fidiculis, vſurpatum apparet ab Ammiano, vt dicemus paulo inferius. His in primis adſtipulatur Prudentius hym. 10. Periſteph. in Romano, cum quas vocat fidiculas, eaſdem vngulas dicat. Sunt hæc verba Aſclepiadis iudicis:

Vertat iſtum carnifex
In os loquentis, inq. maxillas manum,
Sulcoſq. acutos & fidiculas transferat,
Verboſitatis vt rumpatur locus.

Et paulo poſt, per fidiculas Aſclepiadem intellexiſſe vngulas, quæ mox auctor ſubdit, declarant his verſibus:

Implet iubentis dicta lictor improbus,
Charaxat ambas, vngulis ſcribentibus,
Genas, cruentis & ſecat faciem rotis.
Hirſuta barbis ſoluitur carptim cutis,
Et mentum adusque vultus omnis ſcinditur.

Hæc Prudentius. Eodem ſenſu fidiculæ accipiuntur l. Decuriones. C. de quæſt. nam fidiculis torqueri Imperator appellat cruentam conditionem. Sic apud Ammianum lib. 29. qui hæc genera cruciamentorum recenſens, ait: Intercluduntur equulei, expediuntur pondera plumbea, cum fidiculis & verberibus. Cumq. paulo inferius reorum maieſtatis latera dictis tormentis fodicata dicat, fidiculis id factum apparet. In hac eadem ſententia fidiculas accipere tam apud Senec. lib. 3. de ira, quam apud Valer. de patientia lib. 3. c. 3. 4. 5. vel alios, nihil vetat. Tantū apud Suetonium in Tiberio aliud genus cruciamenti inuenies dictas eſſe fidiculas, dū ait: Excogitauerat inter genera cruciatus etiam, vt larga meri potione per fallaciam oneratos, repente veretris deligatis, fidicularum ſimul vrinæq. tormento diſtenderet. Hæc Suet. Sed remotiſſimum eſt eiuſmodi genus tormenti ab eo quod in Actis ſanctorum martyrum, aliiſq. citatis locis per fidiculas teſtatum apparet. Inuenies frequenter equuleo iunctas eſſe fidiculas, vel vngulas, ea nimirum ex cauſa, quod extento corpore in equuleo, fidiculis vel vngulis a tortoribus membra ſulcarentur, quibus aliquando ſuccederet ignis tormentū. Hæc cum habeas in nonnullis Actis ſanctorum martyrum, ſanctus Cyprianus demonſtrat, dum ait lib. de lapſis: Nunc equuleus extenderet, nunc vngula effoderet, nunc flamma torreret. Et Auguſt. epiſt. 59. ad Marcellin. Non extendente equuleo, non ſulcantibus vngulis, non vrentibus flammis, &c. Eadem Hieronymus epiſt. 49. Prudentius ſæpe, & alij. Ante hos omnes Seneca lib. 3. controuerſ. 14. pluribus.

[c] *Anaſtaſii Perſæ.*] De eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autem decimaquinta huius. Metaphraſtes eius ac ſociorum Acta deſcripſit: habet ea Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Habemus in noſtra bibliotheca eiuſdem res geſtas a Gregorio quodam clerico e Græcis Latine redditas, quibus præmittitur præfatio, cuius eſt exordium: Vnigenitus Filius, &c. fortaſſe illa, quam male tranſlatam Beda (vt ipſe ait) emendauit. Habetur illic inſuper poſt eadem Acta elegans hiſtoria de arreptitia puella virtute martyris liberata Romæ in eccleſia S. Mariæ ad Aquas Saluias: eo nomine olim ea eccleſia dicebatur, quæ poſtea ob illata illuc ſanctorum pignora Vincentij & Anaſtaſij, illorum nomine dicta eſt. Habet eadem hiſtoria miram conſenſionem cū his quæ Legati Apoſtolici Hadriani Papæ in Concilio Nicæno ſecundo actione 4. teſtati ſunt de capite eiuſdem martyris vna cum eius vultus imagine Romam tranſlato. Aſſeruatur eadem hactenus religioſe in eadem eccleſia, licet ſacræ imagini ab aliquo rei ignaro ſit inſcriptum nomen Pauli Apoſtoli, qui eodem in loco capite truncatus eſt. De paſſione ſancti Anaſtaſij eiuſq. reliquijs Romam tranſlatis agit Beda de ſex ætat. ſub Heraclio Imp. Ado Viennen. in chron. anno 605. Sigeber. anno 630. Marian. Scot. martyrium refert anno 617. & tranſlationem in vrbem anno 626. reponit. Porro conſtat S. Anaſtaſium conſummaſſe martyrium (vt eius Acta teſtantur) anno 17. Heraclij Imp. eſt is annus a Chriſto Domino 627. Quod autem alij laqueo, alij vero gladio vitam finiſſe dicant: placent quæ in Græcorum Menologio de ea re ſcripta ſunt his verbis: Ipſius collo ita laqueo aſtricto, vt reſpirandi facultatem non haberet, poſtremo ſecuri percutitur, capite pro Chriſti fide abſciſſo. Hæc Græc. Menol. die 15. Ianuarij.

[d] *Coſrhoe Perſarum Rege.*] Ne de Coſrhoe ambiguitas oriatur: noſſe debemus duos eiuſdem nominis fuiſſe Reges Perſarū; quorum ſenior regnauit temporibus Iuſtiniani Imp. & Iuſtini iunioris, peruenitq. vſque ad Tiberium, ac vita functus eſt anno Domini 579. vt ex Agath. colligitur lib. 4. pag. 538. regnauitq. annos 48. Huic autem Coſrhoi ſucceſſit Hormiſda eius filius: quo extincto, ipſius filius nomine Coſrhoes regnum capeſſit, vt ait Niceph. hiſt. lib. 18. c. 18. 31. & 22.

Porrò Coſrhoes, de quo agimus, eſt ille iunior ſenioris nepos.

[e] *Vincentij, Orontij, & ſoc.*] De his etiã Beda, Vſuardus, Ado, & alij, plùribus autem Petrus in catal.lib.2.c.112.

[f] *Gaudentij.*] Nouarienſes hac item die celebrant natalem ipſius, tranſlationem autem iterum factam, menſe Auguſti, & Octobris, vt conſtat ex tabulis eiuſdem eccleſiæ. Acta eius, tempore Leonis Epiſcopi ſucceſſoris, qui ſedit temporibus Pauli Papæ (vt teſtantur eiuſdem eccleſiæ tabulæ) conſcripta habet Mombrit. tom. 1. Claruit temporibus Theodoſij ſenioris & filiorum Impp. optime notus Ambroſio, vt ex iiſdẽ Actis accipitur.

[g] *Dominici abbatis.*] De eo hæc Leo Cardinalis Oſtienſis in chron. Caſſin. lib. 2. c. 62. Hoc anno 1031. beatus Dominicus innumerabilium patrator miraculorum, multorumq. cœnobiorum fundator apud Soram Campaniæ ciuitatem iam fere octogenarius migrauit ad Dominum, ſepultusq. eſt in monaſterio Soræ vicino, quod nunc eiuſdẽ vocatur ex nomine. hactenus Leo. Huius ſancti vitam ſcripſiſſe Albericum diaconũ monachum eiuſdem ordinis, teſtatur idem Leo Oſtiẽſis in chron.lib.3.c.33. qui eiuſdẽ etiam meminit eodẽ lib.3.c.18.& 38.& alibi. In Vaticana bibliotheca, in codice qui inſcribitur, Liber cenſuũ, tam de eodẽ cœnobio, quam de immunitate Sorani Epiſcopi, vt Romano tantũ Põtifici ſubditus ſit, habetur narratio.

viij. B Decimo Kal. Februarij. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

ROMAE ſanctæ Emerentianæ[a] virginis & martyris, quæ adhuc catechumena, dũ oraret ad ſepulchrum ſanctæ Agnetis, cuius fuerat collactanea, a Gentilibus lapidata eſt. Philippis in Macedonia ſancti Parmenæ[b], qui fuit vnus de ſeptem primis diaconis. Hic traditus gratiæ Dei, iniunctum ſibi a fratribus officium prædicationis plena fide conſummans, ſub Traiano[c] martyrij gloriam eſt adeptus. Cæſareæ in Mauritania ſanctorum martyrum Seueriani[d] & Aquilæ vxoris eius ignibus combuſtorum. Apud Antinoum Aegypti vrbẽ S. Aſclæ martyris, qui poſt diuerſa tormenta pretioſam Deo animam, in flumen præcipitatus, reddidit. Ancyræ in Galatia S. Clementis[f] Epiſcopi, qui ſæpius cruciatus, tandem ſub Diocletiano martyrium conſummauit. Ibidem ſancti Agathangeli[g], qui eodem die ſub Lucio Præſide paſſus eſt. Alexandriæ S. Ioannis[h] Eleemoſynarij, eiuſdem vrbis Epiſcopi, miſericordia in pauperes celeberrimi. Toleti ſancti Ildefonſi[i] Epiſcopi, qui ob ſingularem vitæ integritatem, ſuſceptamq. defenſionem aduerſus hæreticos Dei genitricis virginitatem impugnantes, ab eadem candidiſsima veſte donatus eſt, ac demum ſanctitate celebris in cælum vocatus. In prouincia Valeriæ[k] ſancti Martyrij[l] monachi, cuius meminit B. Gregorius Papa.

EMERENTIANAE [a].] De ipſa hac eadem die Beda, Vſuar. Ado, & alij. Acta paſſionis eius narrantur apud Ambroſium lib. 4. epiſt. 34. edit. Romanæ.

[b] *Parmenæ.*] De quo Act. Apoſt. c. 6. Beda ac ceteri Latinorum de eodem hac die, Græci autem vndecima Martij, ac iterum tertia Maij; vt apparet ex eorum Menologio.

[c] *Sub Traiano.*] Perſecutio ſub Traiano tertia recenſetur ab Auguſtino de ciuit. Dei lib. 18. c. 52. Oroſ. lib. 7. c. 12. & Seuer. lib. 2. Quæ quidem non ex edictis Traiani ſumpſit exordium, ſed (vt ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 3. c. 26.) ſigillatim in vnaquaque ciuitate ſub eius Imperio ex ſeditione populi excitata eſt: cui tamen ex eiuſdem Imperatoris edictis magnum acceſſit additamentum: ſed poſtea litteris Plinij Iunioris illo perſuaſo, ſic temperata eſt, vt prohiberet inquiri Chriſtianos, delatos tamen puniri, vt Tertullianus ſcribit in apologet. Poſſet fortaſſe alicui dubitationem facere, quid eſt quod laudatiſſimus principum, idemq. æquiſſimus (ſic etenim Gentilium omniũ teſtimonio habetur) in Chriſtianos tantum ſe iniquiſſimũ atque ſæuiſſimum exhibuerit? Ad hoc primum dicimus (quod quidẽ Patres in apologijs ſunt proſecuti) complures hæreticos, ac præcipue Gnoſticos nomine Chriſtiano cenſitos, turpibus execrandisq. facinoribus impollutæ Chriſtianæ religioni ignominiam irrogaſſe, ſuiſq. impuriſſimis obſcœnitatibus effeciſſe, vt genus, fides, nomen ipſum denique Chriſtianum blaſphemaretur inter Gentes: adeo vt (ſecundum Domini futura prædicentis ſententiam) obſequium ſe Deo præſtare exiſtimarent, ſi Chriſtianos, vt nequiſſimũ genus hominum, internecioni traderent, inuidioſumq. nomen prorſus abolerent. Erant & aliæ mentitæ vel ſimulatæ cauſæ, quas in Annalibus ſigillatim recenſuimus, quibus principes perſuaſi, illi ipſi qui apud Gentiles habiti ſunt æquiores, ijdem ſæuiores in Chriſtianos ſe exhiberent, illis in hoc non diſſimiles, qui etiam Gentiliũ iudicio peſſimi fuerunt, vt Nero, Domitianus, & alij. Sed quod in primis Traiani animum in eoſdem vehementiſſime incendit, illud fuit, quod ex litteris Plinij Secũdi, quæ habentur lib. 10. epiſt. 103. accepit, nimirum Chriſtianum genus adeo inualuiſſe, ſicq. illorũ numerum auctũ, vt idolorum templa deſerta deſolataq. remanerent; & nedum in ciuitatibus, ſed & in vicis & agris ſacra deorũ eſſent intermiſſa, & (vt ait) rariſſimus victimarum emptor inueniretur. Quibus ille acceptis, vt collabenti idolorum cultui conſuleret, ac dijs, quibus Imperium acceptũ ferebat, rependeret gratias, Chriſtianos vt impios, deorumq. contemptores e medio tollendos edixit; & quo magis erga deos pius, & reipublicæ ſtudioſus, eo amplius in Chriſtianos ſeuerus videri cupiebat. Sed explorata demum per eundem Præſidem illorum innocentia, non vltra inquirendos, ſed oblatos tantum puniendos eſſe reſcripſit: de cuius adeo iniqua ſententia inquit Tertullianus in apologetico: O ſententiam neceſſitate confuſam! negat inquirendos, vt innocentes: mandat puniri, vt nocentes: parcit, & ſæuit; diſſimulat, & animaduertit, &c. Sed quonam pacto alij prædicant Traianum æquiſſimum & optimum omnium principem, qui erga ſe ipſum impuriſſimus, ac ob eam cauſam etiam iniquiſſimus fuit? id quidem ijdem ſcriptores Ethnici, qui eum laudibus tollunt, ſcriptis teſtatum reddunt; adeo vt ex eorum cenſura, non tantum ex optimorum albo eum expungendum eſſe, ſed nec boni viri laudem mereri; immo inter turpes eſſe adnumerandum, quiſque æquo iure cenſeret. Dio etenim & Spartianus grauiſſimi ſcriptores, quod verum eſt non diſſimulantes, eumdem adeo impurum fuiſſe narrant, vt etiam in ſenectute in maſculos inſaniſſe teſtentur. Iam ergo tam abductum in præceps hominem, datum in reprobum ſenſum, in ignominiam paſſionum, quis miretur Chriſtianis fuiſſe aduerſum? Hominem certe indigniſſimum, quem ab inferis eductũ precibus S. Gregorij Papæ quidam ſcribant: quam opinionem fuſius in Annalibus Eccl. confutauimus, & friuolas rationes illorum, qui eam aſtruunt, & quoquo modo firmare conantur, exacte firmiterq. hiſtoriæ veritate refellimus.

[d] *Seueriani, & Aquilæ.*] De his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catalog. lib. 3. cap. 16. & alij.

[e] *Aſclæ.*] Vſuardus de eodem hac die. Eius res geſtas recitat Metaphraſtes in Actis Thyrſi martyris 14. Decemb. quæ habentur apud Lipom. tom. 5. De eo item Petrus in catal. lib. 3. c. 15.

[f] *Clementis Epiſc.*] De eodem hac die Græci in Menologio. Huius ſæpius iterata certamina deſcripſit ex antiquis monumẽtis Metaphraſtes, quæ recitat Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. De ipſo etiam Niceph. lib. 7. cap. 14. quem ait annis vigintiocto continuis vexationibus ob Chriſti fidem a Gentilibus agitatum. Sed multa in eis diſplicent, & ab eodẽ plane auctore, qui Georgij martyris Acta conſcripſit, videntur fuiſſe coagmentata.

[g] *Agathangeli.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio. Huius Acta habentur intexta cum rebus geſtis S. Clementis, de quo modo egimus. De eodem Nicephorus lib. 7. & 14. qui de vtriſque hæc ait: Eos omnes martyres, meo quidem iudicio, Clemens & cum ipſo Agathangelus ſuperauit.

[h] *Ioannis Eleemoſynarij.*] Agunt itidem de eodē hac die Græci, licet natalis dies ſit tertia Februarij: puto hanc ipſam eſſe diem ordinationis eius, quam & natalem dici conſueuiſſe, & ſolemniter etiā celebrari, ſupra diximus, dum egimus de Cathedra S. Petri. Scripſit admirandas eius res geſtas Leontius Epiſcopus Neapolis Cypri, cuius fidei ſubſcribunt Patres in S. Synodo Nicæna ſecunda Act. 4. & Ioannes Damaſcenus de imag. orat. 3. dum eum producunt teſtē aduerſus Iconoclaſtas. Eadem Ioannis Acta a Leontio ſcripta Anaſtaſius Bibliothecarius iuſſu Nicolai Romani Pontificis Latinitati donauit, vt auctor eſt Sigeb. de vir. illuſtr. c. 57. in Leontio, & cap. 104. in Anaſtaſio. Eorū duplex reperitur editio atque tranſlatio inter ſe diuerſa; in quarum altera aliqua habentur, quæ in altera deſiderantur. vide apud Lipom. tom. 2. & Sur. tom. 1. Sedere cœpit ſub Heraclio Imp. vt eius Acta teſtantur, & non ſub Phoca (vt aliquis putauit) ſub quo ſedit Eulogius notiſſimus S. Gregorio Rom. Pontifici. Præfuit hic illi ſedi annos decem, vt ſcribit Niceph. in chron. Corpus eius Venetias tranſlatum eſſe tradunt.

[l] *Ildefonſi Epiſc.*] Hunc alij Illefonſum, Alfonſum alij appellant: Succeſſit Eugenio ſecundo eiuſdem ſedis Antiſtiti, imperante Heraclio, ſub Vitaliano Rom. Pont. & Receſuintho Hiſpaniarū Rege, anno a Chriſto Domino 662. ſeditq. annos nouem, & menſes duos, habuitq. ſucceſſorem Quiricum, qui præfuit Synodo Toletanæ vndecimæ, anno quarto Bambæ Regis. Habentur Ildefonſi res geſtæ conſcriptæ a Iuliano eiuſdem vrbis Epiſcopo, quas refert Surius to. 1. Porro non tantum inter ſanctos, ſed etiā inter celebres ſcriptores Eccleſiaſticos adnumeratur. Libuit hic referre quæ in appendice operis illius, quod idem ſcripſit Ildefonſus de vir. illuſtr. legi in vet. manuſcrip. Vaticanæ bibliothecæ. Sunt hæc ad verbum deſcripta: Scripſit Ildefonſus quamplurimos libros luculento ſermone potiſſimos, quos inde in tot partibus cenſuit diuidendos: Id eſt, librum proſopopeiæ imbecillitatis propriæ, libellum de Virginitate S. Mariæ contra infideles, opuſculum de proprietate perſonarum Patris & Filij & Spiritus ſancti, opuſculum annotationis de viris illuſtribus, opuſculum annotationis in ſacris, librū de cognitione baptiſmi, & de progreſſu ſpiritualium. Partis quoque ſecundæ liber epiſtolarum eſt, in quo ad diuerſos ſcribens, ænigmaticis formulis egit, perſonaſq. interdum induxit, in quo etiam a quibuſdā luculentiora ſcriptorum reſponſa promeruit. Partem ſane tertiam Miſſarum eſſe voluit hymnorum & ſermonum. Altioris denique partis liber quartus verſibus, proſaq. contextus, in quo epitaphia, & quædam ſunt epigrammata adnotata. Scripſit & alia multa, quorum varijs moleſtiarum occupationibus impeditus, aliqua cœpta, aliqua ſemiplena reliquit. Adſcitus autem in pontificatum nono glorioſi Receſuinthi principis anno, nouem annis & duobus fere menſibus clarus habitus fuit vitæ meritis, & recto regendi modo: expleto decimooctauo prædicti principis anno, ſequente die x. Kal. Febr. domicilio carnis exuitur, atque in eccleſia beatæ Leocadiæ tumulatur, ad pedes ſui conditus deceſſoris, cum quo creditur æterno frui receptaculo. Hactenus ibi. Quæ licet præter inſtitutū, tamen cum nondum apud aliquē ea edita inuenerimus, hic deſcribere operæpretium duximus. Reperimus eumdem ob ſolidam fidei conſtantiam, anchoram fidei, & ob dicendi facundiam, Chryſoſtomum appellatum aliquando, cum citatur. Plura de eodem in flor. ſanct. vberius in theſaur. concion. tom. 2. Quod autem ſanctus Ildefonſus perſtringi admodum videatur in Concilio Francofordienſi, quod dixerit Chriſtum filium Dei adoptiuum ſecundum carnem; non ita accipiendum eſt, vt more Neſtorianorum duas in Chriſto perſonas voluerit conſtituere, ſed duas diſtinguere naturas: improprie licet, per perſonam, naturā ſignificans: ſicut econtra Cyrillus Alexandrinus aliquando feciſſe videtur, cum in Chriſto vnam tantū dixerit eſſe naturam, nimirum naturam pro perſona accipiens in ſecundo anathematiſmo. Quod teſtatur etiam Leontius lib. de ſectis, & Ioannes Damaſc. de fid. orthodoxa lib. 3. c. 40. Qua loquendi licentia Eutychiani abuſi, hæreſim de vna in Chriſto natura confirmare conati ſunt. Condonandum eſt Patribus, ſi aliquando impropria vſi ſunt voce, cum ex eorumdem ſcriptis, quod de fide Catholica recte ſenſerint, mille locis probari poſſit. Hæc eadē dicta ſint de ſanctis Epiſcopis Toletanis, Eugenio, & Iuliano, qui in eadē Synodo eadē dictione notantur.

[k] *In prouincia Valeriæ.*] De hac prouincia ne alicui errandi tribuatur occaſio, ſicut accidiſſe vidimus, ſciendum eſt duas fuiſſe eiuſdem nominis prouincias; quarum alteram in Pannonia ita appellatam eſſe a Valeria filia Diocletiani Imp. auctor eſt Ammianus Marcellinus lib. 19. cuius meminit etiam S. Ambroſius de fide lib. 2. c. 4. in fine, & Zoſim. hiſt. lib. 2. Erat & Valeria ciuitas ſic dicta ad ripam Danubij, cuius meminit Ennodius Ticin. in Actis S. Antonij monachi. ea itaque Valeria Pannoniæ dicitur ad differentiam Valeriæ prouinciæ in Italia, quæ dicta eſt a via Valeria, quæ a Tiburtinis incipiens, per Marſos tranſiens, Corfiniū vſque ducebat, eratq. eadē via ciuitas Valeria nomine. de his Strabo lib. 5. pag. 159. de hac ipſa hic agitur in Martyrologio, deq. ea ſcribit ſanctus Greg. Papa lib. 1. dialog. cap. 11. Hanc quidem prouinciā & Veſtini populi habitabant, cuius metropolis erat Amiternū, hodie Aquila.

Aquila. Amiterno autem diruto, loci illius Epiſcopi is erat titulus, N. Epiſcopus Caſtrorũ Amiterninæ ciuitatis, vt apud S. Gregorium reperies lib. 1. dialog. c. 4. Conſtat autem tum ex locis ipſis, eorumq. limitibus, tum ex ſanctorum memorijs, quæ illic hactenus aſſeruautur, S. Gregorium Papam, dum de Valeria prouincia mentionem habet, de hac vtique noſtra, quæ in Italia ſita eſt, & non de Pannonica, locutum fuiſſe. De eadem Valeria prouincia mentio habetur l. 5. tit. 30. quibus equorum vſus. Cod. Theod. lib. 9. planius Paulus diac. de geſtis Longobard. lib. 2. cap. 11.

[l] *Martyrij monachi.*] Scribit de eo S. Gregorius lib. 1. dialog. c. 11. Fuit & alius eiuſdem nominis ſanctus monachus, cuius idem meminit hom. 39. in Euangel.

24 Nonò Kal. Februarij. Luna. C vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24

NATALIS S. Timothei [a] diſcipuli B. Pauli Apoſtoli, qui ab eodem Epheſi ordinatus Epiſcopus, poſt multos pro Chriſto agones, cum Dianæ immolantes argueret, lapidibus obrutus, paulo poſt obdormiuit in Domino. Antiochiæ S. Babylæ [b] Epiſcopi, qui in perſecutione Decij, poſteaquam frequenter paſſionibus ſuis, ac cruciatibus glorificauerat Deum, glorioſæ vitæ finem ſortitus eſt in vinculis ferreis, cum quibus & ſuum corpus ſepeliri mandauit. Referuntur etiam paſsi cum eo tres pueri, Vrbanus, Prilidianus, & Epolonius, quos ille in fide Chriſti inſtruxerat. Neocæſareæ ſanctorum martyrũ Mardonij [c], Muſonij, Eugenij, & Metelli, qui omnes igni traditi ſunt, & eorum reliquiæ in flumen diſperſæ. Fulginij S. Feliciani [d], qui a Victore Papa eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ordinatus, poſt multos labores, in vltima ſenectute ſub Decio martyrio coronatur. Item ſanctorum martyrum Thyrſi [e] & Proiecti. Bononiæ ſancti Zamæ [f] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui a S. Dionyſio Romano Pontifice ordinatus, illic Chriſtianam fidem mirifice propagauit. Item beati Surani [g] abbatis, qui tempore Longobardorum ſanctitate floruit.

IANVARII 24.

TIMOTHEI [a].] Agunt de eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autem vigeſimaſecunda huius, vt apparet ex eorũ Menologio, & ex Euſtachio presbyt. in vita S. Eutychij Epiſc. Conſtantinopolitani. Notiſſimus hic eſt Pauli Apoſtoli diſcipulus, cuius tum in eius epiſtolis, tum etiam in Actibus Apoſtolorum eſt frequens mentio. Commentarius rerum geſtarum, martyrij, atque tranſlationis eius habetur apud Metaph. 22. Ianuarij. eadem omnia Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Paſſionem Timothei a Polycrate ſcriptam fuiſſe, auctor eſt Sigeb. de vir. illuſt. cap. 3. ſed ignotum id prorſus Euſebio atque Hieronymo, qui agũt

de Polycrate. Dictus eſt Timotheus primus Epiſcopus Epheſi, vt tradit Euſeb. hiſt. lib. 3. c. 4. cui Oneſimum ſubrogatum eſſe ſcribit Ignatius ad Epheſios. Conſtat tamen ante Timotheum eccleſiam Epheſinã a Paulo atque a Ioanne Apoſtolis fuiſſe collectã & eruditam. vnde ad eos S. Ignatius: Cum Apoſtolis (inquit) in virtute Chriſti ſemper conuerſati eſtis, Paulo, Ioanne, & fideliſſimo Timotheo. Idem ſcribens ad Philadelphos, adnumerat eumdem Timotheum inter ſanctiſſimos viros, qui in virginitate vitam puram tranſegerunt. De eius tranſlatione agemus ſuo loco inferius.

[b] *Babylæ Epiſc.*] Beda ac ceteri omnes de eodem hac item die, Græci autem agunt 4. Septembr. De tẽpore paſſionis Babylæ, conſtat maiorum auctoritate, eſſe paſſum ſub Decio. Id in primis Euſebius in chron. & hiſtor. lib. 6. c. 32. Confirmat hoc ipſum S. Epiphan. in lib. de menſuris & pond. & S. Hieronymus lib. de ſcriptor. Eccl. in Origene. His merito maiorem adhibemus fidem, quam Nicephoro Calliſto, & Metaphr. qui dicunt ipſum paſſum ſub Numeriano Imp. qui ijdẽ certi arguuntur erroris, dum conſtat temporibus Numeriani nullũ eius nominis Antiochenæ eccleſiæ præfuiſſe Epiſcopũ, prout apparet ex ſucceſſione Antiochenorum Epiſcoporum, quam Euſebius in primis, inde Nicephorus Conſtantinopolitanus Epiſcopus texuit. Ex quibus etiã & hi errare conuincuntur, qui eiuſdem ciuitatis duos Babylas excogitarunt. Alij autem, inter quos Nicephorus, cum ponunt duos Babylas, alterum eorũ Antiochenæ ſub Numeriano Imp. præfuiſſe eccleſiæ, alterum vero Nicomediæ dicunt fuiſſe Epiſcopum. Rurſus in Menologio eadem die 4. Septemb. de duobus agunt Babylis, de ipſo in primis Antiocheno Epiſcopo, atque de alio eius nominis ludimagiſtro, eodemq. vna cum octogintatribus pueris obtruncato. Non eſt hæc recens quæſtio. Suidas plane teſtatur diuerſas de Babyla fuiſſe ſententias, dicentibus alijs, cum ſub Decio, alijs vero paſſum ſub Numeriano: ad quas conciliandas, duos Babylas a prædictis eſſe excogitatos. In his autem, ſi meum licet interponere iudiciũ, antiquioribus tam Latinorũ quam Græcorum inhærens, vnum tantum fuiſſe Babylam, eumdemq. Epiſcopum Antiochenum, ſubſcribo. Quis enim ſibi perſuadeat, vt cum penes Græcorum antiquos hiſtoricos tam frequens de Babyla Antiocheno ſit facta mentio, nullo vmquam in loco, vel per occaſionem ſaltem, de altero Babyla æque illuſtri, itemq. cum pueris martyrio coronato ſit facta mentio? De certaminibus Babylæ, & trium puerorum, quorũ hic recitantur nomina, S. Ioannes Chryſoſtomus ſæpius agit, nimirum in oratione contra Gentiles, in homilia de martyribus Iuuentino & Maximo, hom. 4. de Lazaro, & homil. 9. in epiſt. Pauli ad Epheſios. De eodem item Theodoret. de Euangelica verit. lib. 10. De ipſo item & tribus pueris extat ſacer hymnus in Breuiario Toletano, Aldelmus etiam de laudib. virginitatis de eodem agit. At vero non ſimul cum ipſa morte finis fuit certaminis Babylæ; quin velut rediuiuus, grauiores contra Gentiles eſt aggreſſus pugnas: nam & more Samſonis oſſibus pugnans, in fugam vertit Philiſtæos. Huius enim illuſtris martyris oſſa Gallus Cæſar in Daphnem ad Antiochena ſuburbia tranſtulit, quo tanti martyris reuerentia inolitæ ibi Græcorum ſuperſtitiones ceſſarent, & effuſus deliciarum luxus contineretur. Res accidit ex ſententia: nam præſentia ſacrorum pignorum mox loquax illud Apollinis oraculum obmutuit, nec vltra reſponſa dedit, prout ſcribit Sozom. hiſt. lib. 5. cap. 18. Cum autem Imperium impius Iulianus Apoſtata accepiſſet, vt ſilentis Apollinis linguam ſolueret, inde tollendum Babylæ corpus Chriſtianis imperauit; quo tandem ſublato, & in locum priſtinum reſtituto, mox mutum idolum, & nonniſi ſui ſilentij cauſam fari permiſſum, illapſo de cælo fulmine contritũ eſt, ingensq. eius ædes cæleſti illo igne conflagrauit. Huius triumphi Babylæ extant antiquorum ſcriptiones, velut egregiæ columnæ victorijs illius inſculptæ in monumentũ ſempiternum erectæ. Tantæ enim rei oculatus teſtis Ioan. Chryſoſtomus tunc adoleſcens interfuit, & (vt ipſe teſtatur) vidit, eademq. ſcripſit præclara illa oratione contra Gentiles, & homil. 4. de laudibus Pauli. Id etiam & ceteri antiqui hiſtorici præſtiterunt, Rufinus lib. 1. c. 35. 36. Sozom. lib. 5. cap. 19. Socrat. lib. 3. cap. 16. Theodoret. lib. 3. c. 10. Euagrius lib. 1. c. 16. & alij. Id factum eſſe 11. Kalend. Nouembr. Ammianus Marcel. Gentilis hiſtoricus lib. 22. teſtatur, licet homo Chriſtianis inſenſus cauſam profiteri erubuerit.

[c] *Mardonij & ſoc.*] De ijſdem Beda etiam, Vſuardus, Ado, & alij, conſentiuntq. vet. manuſcr. Petrus in catal. lib. 3. c. 19. apud Zenocæſaream Mauritaniæ hos paſſos dicit; ſed mendoſe ita illic legi putatur, cum veteres omnes ab illa lectione diſſentiant.

[d] *Feliciani Epiſcopi.*] Huius res geſtas accepimus ab eccleſia Fulginate, ſed quæ caſtigatione aliqua indigeant. Scribit Sigebert. in chron. anno Chriſti 969. huius ſancti reliquias per Theodoricum Metenſem Epiſcopum ſub Othone Imp. in Gallias fuiſſe tranſlatas. de ijſdem Crant. in Saxon. lib. 1. c. 9.

[e] *Thyrſi & Proiecti.*] Agitur de his pluribus in Breu. Toletano S. Iſidori, vbi etiam ſacer hymnus habetur, quo Thyrſi egregia facta deſcribuntur.

[f] *Zamæ Epiſc.*] De eodẽ tabulæ eccleſiæ Bononienſis. Legi commentariũ nondum typis excuſum de eccleſia Bononienſi, quo ſeries

Epi-

Epiſcoporum eius atque ipſorum res geſtæ narrantur, quem Sigonius vir quidem diſertus conſcripſit hortatu ampliſſimi Cardinalis Palæoti Archiepiſcopi Bononienſis.

[g] *Surani abb.*] De quo S. Greg. lib. 4. dial. cap. 22. Prouinciæ illius quam Suram dictam Gregor. tradit, meminit Plin. lib. 3. c. 14. poniturq. inter Vmbros.

25 Octauo Kal. Februarij. Luna. D vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

CONVERSIO [a] ſancti Pauli Apoſtoli, quæ fuit [b] ſecundo ab Aſcenſione Domini anno. Apud Damaſcum natalis ſancti Ananiæ [c], qui eumdem Apoſtolum baptizauit. Hic cum Damaſci, & Eleutheropoli, alibiq. Euangelium prædicaſſet, ſub Licinio iudice neruis cæſus & laniatus, demum lapidibus oppreſſus martyrium conſummauit. Antiochiæ ſanctorum martyrum Iuuentini [d] & Maximi, qui ſub Iuliano Apoſtata martyrio coronati ſunt: in quorum die natali ſanctus Ioannes Chryſoſtomus ſermonem ad populum habuit. Aruernis ſanctorum Proiecti [e] Epiſcopi, & Marini viri Dei, qui a proceribus eiuſdem vrbis paſſi ſunt. Item ſanctorū martyrum Donati [f], Sabini, & Agapis. Tomis in Scythia ſancti Bretannionis [g] Epiſcopi, qui mira ſanctitate & zelo Catholicæ fidei ſub Valente Imperatore Ariano, cui fortiter reſtitit, in Eccleſia floruit. Atrebati in Gallijs ſancti Popponis [h] abbatis miraculis clari.

IANVARII 25.

CONVERSIO [a] *ſancti Pauli.*] De ea Act. Apoſt. cap. 9. & 22. Agunt de eadē ſolemnitate hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, adſtipulāturq. vet. manuſcrip. Auguſtinus in ea ſermones plures habuit, 14. de Sanctis, & de diuerſis 34. 35. 36. edit. Louan. Eamdem feſtiuitatem vſu prætermiſſam reſtituit Innocentius Papa Tertius.

[b] *Quæ fuit ſecundo ab Aſcenſione Domini anno.*] Eadem verba non tantum in veteri Romano Martyrologio ſcripta reperiuntur, ſed etiam apud Vſuardū, atque antiquiora manuſcripta exemplaria leguntur. De tempore conuerſionis Apoſtoli diuerſæ admodum inter ſe ſententiæ reperiuntur. Fuit enim quorumdā opinio, ſanctum Paulum poſt ſeptennium ab Aſcenſione Domini Chriſto nomen dediſſe: idq. ex Hippolyto Thebano Michael Glycas in tertia Annalium parte, & Niceph. lib. 2. cap. 3. Euodij auctoritate confirmare nituntur; cenſentq. omnes ij, poſt ſeptem annos ab Aſcenſione Domini ſanctum Stephanum lapidatum eſſe. Euſebius contra, eam factā recenſet anno a Natiuitate Chriſti 34. & 19. Imperij Tiberij Cæſaris; id enim profitetur in chronico. Sed ſicut illa opinio falſa arguitur, ita & hæc etiam non ſubſiſtit. Prior confutatur, cum tempus martyrij ſancti Stephani eodem anno Aſcenſionis Domini contigiſſe certum ſit, vt ſuo loco dicemus inferius. Poſterior autē certiſſimis rationibus refellitur. Cum enim a lapidatione Stephani (quam, vt celebrat Eccleſia, 26. die Decembris contigiſſe ſuo loco infra monſtrabimus) vſque ad Pauli conuerſionem non amplius quam triginta dierū ſpatium intercedat:

cedat: qnomodo tot tantaq. a neee Stephani vſque ad conuerſionem Pauli tam breui tempore aceidere potuerũt? Poſt enim eius martytium (vt habent Acta cap. 8.) Saulus vaſtabat Eeeleſiam, intrans per domos, & trahens viros & mulieres, ducebat in euſtodiam: eo etiam tempore facta eſt diſperſio diſcipulorum per regiones, quando & Ananias Damaſcum profectus, ibi Euangelium prædicauit, eonuertensq. ad fidem nonnullos, collegit Eecleſiam, dcq. ea re perlatus eſt nuncius Hieroſolymam: quem cum accepiſſet Saulus (vt habent Act. c. 9.) aceeſſit ad Principem ſacerdotum, & petijt ab eo epiſtolas in Damaſcum ad ſynagogas: acceptas deferens & appropinquans Damaſco, admirabili modo ad Chriſtum conuertitur. Hæc qnidem omnia ſi accurate eonſiderentur, non menſis vnius, ſed vix integri anni ſpatio impleri potuiſſe, perſpicuum eſt. Verior itaque eſt de anno ſecundo opinio prædicta, eui etiam ſubſcribit Oecumenius in Act. Apoſt. e. vlt. Locus ille prope Damaſcum, ob tantæ rei memoriam, nobili eſt illuſtratus baſilica, cui alludere videtur S. Auguſtinus, eum in dicto ſer. 34. hæc ait: Hodie in illis regionibus etiã ipſa loca teſtantur, quod tunc geſtum eſt, & nunc legitur & creditur. Extat egregiũ carmen S. Damaſi Papæ de conuerſione S. Pauli, in collect. Chriſtianorum poetarum.

[c] *Ananiæ.*] De eodem hac die Beda, ac eeteri, Græci autem ad Kal. Octobris in Menologio, vbi habetur, eum non tantum Damaſci Euangelium annunciaſſe, ſed etiam Eleutheropoli in Palæſtina (prout hie ſcribitur) ac demũ egregium martyriũ eonſummaſſe.

[d] *Iuuentini & Maximi.*] Poſt natalem diem ſancti Babylæ in Antiochena eccleſia de his martyribus agebatur, vt auctor eſt S. Ioannes Chryſoſtomus in homilia habita in ipſorum die natali, quæ habetur tomo 3. in fine. Fuerunt bi Romani milites, quorum certamen ſcribit Theodoretus hiſt. lib. 3. eap. 14. vbi in fine hæe habet verba: Iſtos Antiochia velut ſtrenuos pietatis athletas venerata, magnifico tumulo mandauit, & ad hodiernum vſque diem quotannis feſto publico eos honorifice celebrat. Hæc ille. De his etiam Nicephorus lib. 10. eap. 12. in fine.

[e] *Proiecti Epiſcopi, & Marini.*] De Proiecto hae die etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum res geſtas habet Surius tom. 1. Petrus in catalogo lib. 3. c. 22. Paſſum Proiectum refert Sigebertus in chton. anno Domini 670. ſub Childerico Secundo Francorum Rege.

[f] *Donati & ſoc.*] De eis vet. manuſcrip. ex quibus etiam recentiores hae die.

[g] *Bretannionis Epiſc.*] Huius egregia certamina aduerſus Valcntem Arianum Imp. ſcribit Sozomenus hiſtor. lib. 6. cap. 22. Niceph. lib. 11. cap. 29. Huic ſucceſſit Gerontius, qui interſuit œcumenicæ Synodo Conſtantinopolitanæ ſub Theodoſio Imperatore.

[h] *Popponis abb.*] Extant Acta eius, quæ fideliſſime ſcripſit Euerhelmus abbas, quæ habet Sur. tom. 1. De eodem Sigeber. in ehron. anno Domini 1048. Trithem. in chron. Hirſaugienſi, & de vir. illuſtr. ord. S. Bened. libro 3. cap. 242. Claruit ſub Henrico Imp. & Chunrado eius ſucceſſore.

v. E Septimo Kal. Februarij. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

SMYRNAE natalis ſancti Polycarpi[a], qui beati Ioannis Apoſtoli diſcipulus, & ab eo eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ordinatus, totius Aſiæ princeps fuit: poſtea ſub Marco Antonino & Lucio Aurelio Commodo, ſedente Proconſule, & vniuerſo populo in amphitheatro aduerſus eum perſonante, igni traditus eſt, & cum ab eo minime læderetur, gladio confoſſus, martyrij coronam accepit: cum quo etiam alij duodecim ex Philadelphia venientes, in præfata vrbe martyrio conſummati ſunt. Hipponeregio in Africa ſanctorum Theogenis [b] Epiſcopi, & aliorum trigintaſex, qui in perſecutione Valeriani contemnentes temporalem

poralem mortem, coronam vitæ æternæ adepti ſunt. Apud Bethlehem Iudæ dormitio ſanctæ Paulæ [c] viduæ, matris Euſtochij virginis Chriſti: quæ cum eſſet e nobiliſsimo Senatorum genere, renuncians ſæculo, & facultates ſuas pauperibus diſtribuens, ad Præſepe Domini ſe recepit: vbi multis virtutibus prædita, & longo coronata martyrio, ad cæleſtia regna tranſiuit: cuius vitam virtutibus admirandam ſanctus Hieronymus ſcripſit. In territorio Pariſienſi ſanctæ Bathildis [d] Reginæ, ſanctitate & miraculorum gloria illuſtris.

IANVARII 26.

POLYCARPI [a].] De eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autem 23. Febr. vt conſtat ex Menologio. Quæ vero hic habentur, accepta noſcuntur a S. Hieronymo de ſcrip. Eccleſ. in Polycarpo. Paſſus eſt (vt ſcribit Euſeb. in chron.) anno ſeptimo Imperij Marci Aurelij Antonini, & Lucij Veri. Conſſ. Luc. Aurel. tertium & Quadrato. Eius nobile certamen & ſociorum a Smyrnenſi eccleſia exacte deſcriptum, idem Euſebius recitat hiſt. lib. 4. cap. 14. Qualis autem quantusve fuerit Polycarpus, S. Ignatij epiſtola ad ipſum ſcripta facile ſignificat. Eius aduentum Romam & congreſſum cum Aniceto ſcribit S. Irenæus aduerſus hæreſ. lib. 2. cap. 3. & Euſebius ex eodem auctore lib. 5. cap. 24. Extat inſignis epiſtola Polycarpi ad Philippenſes, cuius meminit S. Hieronymus, quam piæ memoriæ vir doctiſſimus pariter & religioſiſſimus Franciſcus Turrianus Societatis Ieſu, longe prolixiorem illa, quæ habetur typis excuſa, apud ſe eſſe Græce ſcriptam, cum viueret, teſtatus eſt: ſperamus eam vna cum ceteris egregijs vetuſtatis monumentis, quæ ſummo labore collegit, propediem eſſe edendam. De celebrando die natali S. Polycarpi hæc vbi ſupra Smyrnenſis eccleſia: Nobis in vnum aliquando coactis, Dominus præſtabit, vt celebrem eius martyrij diē inſtar natalis feſti cum exultatione & gaudio quantū fieri poteſt maximo recolamus, &c. Conſueuiſſe legi in eccleſia S. Polycarpi, teſtatur Greg. Tur. de glor. mart. c. 86.

[b] *Theogenis Epiſcopi.*] De ipſo ac ſocijs item Beda, Vſuardus, ac ceteri hac die. Hic ille Theogenes Hipponenſis Epiſc. eſſe cognoſcitur, qui vna cum S. Cypriano interfuit Concilio Carthaginenſi, vt ex eius Actis apparet, quæ habentur apud Cyprianum, & Auguſtinum in lib. 6. de baptiſmo contra Donatiſtas. Erat Hippone baſilica nomine ſancti Theogenis, cuius meminit S. Auguſtinus ſerm. 101. de diuerſ. vbi ait: Quando audiſtis apud memoriā S. Theogenis: Offero tibi Petre, offero tibi Paule? numquam audiſtis, &c.

[c] *Paulæ.*] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij die ſequenti. Porro hac die, ſept. Kal. Februarij, tertia ſabbati, ex hac vita migraſſe, S. Hieronymus, qui ad filiam eius Euſtochium epiſt. 27. eius vitam præclare conſcripſit, aperte teſtatur: qui & Conſules recitat anni obitus, Honoriū ſexto, & Ariſtenetum; numeratur is annus, ſecundum Faſtos Onuphrij, a Chriſto 404. cum S. Innocentius Romanæ præeſſet Eccleſiæ. Ne quis erret in Paulæ nomine; ſciendū eſt, fuiſſe aliam Paulam, iuniorem dictam, huius ſenioris neptem ex Toxotio filio & Læta genitam (vt ibidē Hieronymus ait) ex repromiſſione martyris: vouerunt enim eam parentes, antequam conciperetur, Domino. Ad eam adhuc infantulam inſtituendam S. Hieronymus parætieticam epiſtolam ſcripſit ad Lætam eius matrem, eamq. Hieroſolymam mitti quamprimum, eadem epiſtola vehementer rogauit. Eo tandem perlata, in monaſterio Bethlehemitico apud Euſtochium educata, cum eadem ſemper vixit poſt obitum Paulæ auiæ. Hæc illa, cuius meminit idem Hieronymus in epiſt. ad Auguſt. 79. & 94. nam quo tempore eas dedit litteras, iam multo ante ſancta Paula ſenior ex humanis exceſſerat, vt pluribus docuimus in Annalibus Eccleſ.

[d] *Bathildis.*] De ipſa etiam Vſuar. Vuandelbertus, & alij. Fuit hæc vxor Clodouei Secundi Francorum Regis, mater Clotarij, Childerici, & Theodorici Regum, vt ſcribit Aim. de geſt. Franc. lib. 4. c. 42. & 43. Quæ eo ſanctior, quo viro impuriſſimo iuncta, non tantum illius non eſt inquinata ſordibus, ſed & virtutibus aucta. Soluta viro, monaſterium petijt, vbi miniſtrans ceteris, reliquum tempus vitæ tranſegit. Plura de ipſa leguntur in vita S. Vuandregiſili Epiſcopi. Agit de ea Sigeb. in chron. anno 662. Petrus in catalog. lib. 3. c. 59. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti cap. 112. Teſtatur Molanus eius Acta integra reperiri in monaſterio Rubræ vallis.

Sexto

iiij. F Sexto Kal. Februarij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

CONSTANTINOPOLI ſancti Ioannis [a] Epiſcopi, propter aureum eloquentiæ flumen cognomento Chryſoſtomi, qui verbo & exemplo Chriſtianæ religioni plurimum profuit, & poſt multos labores, in exillo vitam finiuit. Eius ſacrum corpus ſub Theodoſio Iuniore hac die Conſtantinopolim, inde poſtea Romam tranſlatum, in baſilica Principis Apoſtolorum conditum fuit. Soræ ſancti Iuliani [b] martyris, qui in perſecutione Antonini comprehenſus, cum idolorum templum, dum ipſe torqueretur, corruiſſet, truncato capite, martyrij coronam accepit. In Africa S. Auiti [c] martyris. Ibidem ſanctorum martyrum Datij [d], Reatri, & ſociorum, qui in perſecutioue Vuandalica paſsi ſunt. Item ſanctorum Datiui [e], Iuliani, Vincentij, atque aliorum vigintiſeptem martyrum. Romæ Vitaliani [f] Papæ. Apud Cenomanos depoſitio ſancti Iuliani [g] primi eiuſdem vrbis Epiſcopi, quem S. Petrus illuc ad prædicandum Euangelium miſit. In monaſterio Bobacenſi ſancti Mauri [h] abbatis.

IANVARII 27.

IOANNIS [a] *Chryſoſtomi.*] Tam Latini quam Græci de eodē agunt hac die, licet apud nonnullos Latinorū natalis hic dicatur dies; Græci tamen (vt vidimus in Menologio) tranſlationē eius hac die celebrant, quando ſub Theodoſio Iuniore & S. Proclo Epiſcopo Conſtantinopolitano Commanis corpus eius relatum eſt Conſtantinopolim. Ibi enim hæc leguntur: Relatio reliquiarum S. Ioannis Chryſoſtomi in vrbem Conſtantinopolitanam, in templum ſanctorum Apoſtolorū tempore Procli Patriarchæ, & Theodoſij minoris: celebratur autem dies feſtus, ſicut in decimatertia Nouembr. Hæc ibi. In eam etenim diem Græci transferūt natalem ipſius, quod feſto Exaltationis S. Crucis impediatur, quo die eum obijſſe omnes teſtantur: hanc etenim rationem ijdem in Menologio reddunt. Errat omnino, niſi ſit mendū in codice, Theodorus lect. dum lib. 2. collectan. in fine dicit, die ſequenti, quinto Kal. Febr. corpus S. Ioannis Chryſoſtomi eſſe depoſitum ad ſanctos Apoſtolos: nam hac die, & non ſequenti id factum eſſe, omnes teſtantur. niſi velit dicere, hac die eſſe perlatum Conſtantinopolim, ſequenti vero in dicto loco reconditum: ſed tranſlationis & non depoſitionis agitur feſta dies. Facta eſt huiuſmodi ſolemnis tranſlatio (vt ſcribit Marcellinus in chronico) Theodoſio xvj. & Fauſto Conſſ. eſt is annus a Chriſto ſecundum veriores chronograph. 438. cum Sixtus Papa Romanæ præeſſet Eccleſiæ. Eius rei geſtæ hiſtoriam ſcribit Theodoretus lib. 5. cap. 36. Niceph. lib. 14. cap. 36. & 43. Theodorus lector in collectaneis lib. 2. circa finem, & Suidas. Vberius ceteris eam rem proſecutus eſt Coſmas Veſtiarius ſermone quem habuit in eadem ſolemnitate. Habemus eum in noſtra bibliotheca manuſcriptum, vbi etiam egregiam S. Procli Epiſcopi concionē nacti ſumus, quam habuit, cum populum Conſtantinopolitanum hortaretur vt venerandum corpus Ioannis Chryſoſtomi ab Imperatore

reſtituendum expoſceret. Eſt eius orationis exordium: Certe gratias ago Deo, &c. exſcripſimus eam in Annalibus. Hæc ſunt quæ ad tranſlationem ſpectant, cetera autem ſuo loco opportunius.

[b] *Iuliani.*] Reſtituitur ex Martyrologio baſilicæ Vaticanæ. Viget in Sorana ciuitate eius martyris memoria, eo in loco poſita, vbi martyrium paſſus dicitur. Habentur illic & eiuſdem martyris Acta manuſcripta.

[c] *Auiti.*] De eo Vſuardus hac die, & alij. Confunditur alicubi Auitus cum Adiuto, ſed longe diuerſi ſunt inter ſe: nam hic martyr in Africa paſſus dicitur; ille autem abbas confeſſor in pago Carnotenſi claruit ſanctitate, de quo tamen hac etiam die agit Petrus in catal. lib. 3. cap. 32.

[d] *Datij & ſoc.*] De his vet. manuſcrip. ex quibus etiam recentiores hac die.

[e] *Datiui & ſoc.*] Beda etiam de his agit, ſed mendoſe pro Datiuo Dotum, vt exemplaria antiqua docent.

[f] *Vitaliani Papæ.*] De eodem vet. manuſcrip. liber de Roman. Pontif. Beda de geſtis Anglor. lib. 4. cap. 12. cetera in Annal. Eccleſiaſt. diximus.

[g] *Iuliani Epiſc.*] Habentur eius Acta ſcripta a Lethaldo monacho, vt teſtatur Molanus; meminit eiuſdem Petrus Cluniac. lib. 1. epiſt. 2. Petrus in catal. lib. 3. cap. 35. & alij.

[h] *Mauri abb.*] Alij Marium pro Mauro legunt. eius vitam ſcriptam eſſe a Dinamio, teſtatur Sigeb. lib. de vir. illuſtr. cap. 115. & Petrus in catal. lib. 3. cap. 32.

28 Quinto Kal. Februarij. Luna. G iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

ROMAE ſanctæ Agnetis [a] ſecundo. Ibidem ſancti Flauiani [b] martyris, qui ſub Diocletiano paſſus eſt. Apolloniæ ſanctorum martyrum [c] Thyrſi, Leucij, & Callinici, qui tempore Decij Imperatoris varijs tormentorum generibus cruciati, primus & vltimus abſciſsione capitis, medius cæleſti voce euocatus ſpiritum reddens, martyrium conſummarunt. In Thebaide ſanctorum martyrum Leonidis [d] & ſociorum, qui tempore Diocletiani palmam martyrij ſunt aſſecuti. Alexandriæ commemoratio [e] plurimorum ſanctorum martyrum, qui hac ipſa die factione Syriani Ducis Ariani, dum in eccleſia ſynaxim agerent, diuerſo mortis genere ſunt interempti. Item ſancti Cyrilli [f] eiuſdem vrbis Epiſcopi, qui Catholicæ fidei præclariſsimus propugnator, doctrina & ſanctitate illuſtris quieuit in pace. Cæſarauguſtæ ſancti Valerij [g] Epiſcopi. Conchæ in Hiſpania natalis ſancti Iuliani Epiſcopi [h], qui erogans in pauperes bona eccleſiæ, opere manuum ſibi more Apoſtolico victum quærens, clarus miraculis, quieuit in pace: cuius celebrior ſolemnitas agitur quinta Septembris. In monaſterio Rhemenſi depoſitio S. Ioannis presbyteri [i], viri Dei. In Palæſtina S. Iacobi [k] eremitæ, qui poſt lapſum diu in ſepulchro pœnitentiæ cauſa latuit, & clarus miraculis migrauit ad Dominum.

AGNETIS *ſecundo* [a].] Eſt hæc vetus huius diei inſcriptio: idq. ob eam cauſam, quoniam non de octaua primæ diei agitur, vt octaua dicatur; ſed quæ die octaua oſtenſa eſt cælitus viſio, celebratur. Recolitur enim hac die memoria, quando parentibus ad ſepulchrum eius vigilantibus, choro ſanctarum virginum comitata apparuit, & gloriam ſempiternam ſibi a Deo largitam teſtata, conſolata eſt eos: prout continent eius res geſtæ, quæ habentur apud S. Ambroſium lib. 4. epiſt. 34. edit. Rom. De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Vide prætereа quæ Durand. ſcribit lib. 7. cap. 3.

[b] *Flauiani*.] De eodem vet. manuſcr. Petr. autem in catal. lib. 3. c. 41. Hic etenim cum Romæ adminiſtraret Vicariã præfecturam, ad Chriſtum conuerſus, ad Centumcellas vna cũ ceteris martyrio coronatur. Extant eius res geſtæ, quæ aliqua indigent caſtigatione.

[c] *Thyrſi, Leucij, & Callinici*.] Agunt de ijs Beda ac ceteri Latinorum hac die, Græci autem 14. Decembris, prout teſtatur Menolog. vbi etiam eorum martyrium deſcribitur. Integra autem ipſorum Acta recitat Metaphr. quæ habet Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. Penes Græcos Lucius pro Leucio ponitur, & aliqui legunt Gallenicum pro Callinico; ſed Martyrologij lectio magis arridet. Iuſtinianus Imp. in honorem S. Thyrſi martyris erexit eccleſiam, de qua Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imp. De alia olim erecta a Cæſario V. C. agit Sozom. hiſt. lib. 9. cap. 2.

[d] *Leonidis & ſoc.*] De iiſdem hac die Græci, adnumerantq. inter eos Aſelam martyrem, de quo ſeorſum Latini ad X. Kal. Febr. Habentur eorumdem martyrum Acta recenſita a Metaphraſte poſt res geſtas prædictorum ſanctorum Thyrſi & ſociorum, quas habet Lipom. tom. 5. & Surius tom. 6. De ceteris autem martyribus, qui iiſdem Actis continentur, infra certis diebus agemus.

[e] *Commemoratio plurimorum*; &c.] Scripſit horum miſerandã ſtragem eccleſia Alexandrina circulari epiſtola ad omnes Chriſti fideles, vbi hæc leguntur: Acta ſunt hæc poſt Conſulatum Arbetionis & Lolliani, V. Kal. vel (vt habent alij codices) prid. Kal. Febr. Eſt is annus a Chriſto (ſecundũ Faſtos Onuphrij) 356. De his Athanaſ. in epiſt. ad Solit. in fine, in apologia ad Conſtantium, ac etiam in apolog. de fuga ſua, Suidas etiam, & alij.

[f] *Cyrilli Epiſc.*] De eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autem in Menolog. 9. Iunij his verbis: Natalis S. Cyrilli, viri eruditiſſimi, & Catholicæ fidei propugnatoris egregij: quem Summus Pont. Cæleſtinus idoneum iudicauit, cui ſuas vices in Epheſino Concilio delegaret. Hæc ibi. Sedere cœpit S. Cyrillus poſt Theophilum (vt ſcribit Socrates lib. 7. cap. 7.) Honorio nonum & Theodoſio quintum Conſ. Kalend. Nouemb. ſeditq. annis 32. prout habent Acta SS. Concilij Chalcedonen. Act. 3. in libellis Athanaſij presbyteri, & Theodori diaconi. Eadem Liberatus diac. in Breuiar. cap. 10. & Niceph. in chron. Ex quibus omnibus luce clarius apparet, ſedere cœpiſſe Cyrillum anno Chriſti 412. ac ſediſſe vſque ad annum 444. Hæc tam exacta annorum Cyrilli ſupputatio, tam ad errores aliorum arguendos, quam ne ipſe argueretur ab his qui aliter ſenſerunt, ſit poſita. De legatione Cyrilli extant adhuc litteræ Cæleſtini Papæ. De pallio eidem tunc ab eodem Cæleſtino conceſſo meminit Theodorus in Nomoc. Photij tit. 8. cap. 1. De alijs inſignibus Niceph. lib. 14. c. 34. quem tamen ſuperiori cenſuræ ſubijcimus. Præclara eius certamina tam aduerſus Neſtoriũ quam ſchiſmaticos Orientales exercita produnt Acta Epheſina. Cetera autem aduerſus Anthropomorphitas, aduerſus Gentiles, & alios Eccleſiæ hoſtes ab eo geſta, per annos ſingulos ordine temporum digeſſimus in Annalibus. Hic tamen admonitum velim lectorem, ne Socrati de Cyrillo ſæpius obloquenti lib. 7. cap. 13. 14. 15. incaute nimis fidem adhibeat: nam Nouatianæ ſectæ addictus homo, erga Cyrillum idcirco parum equus fuit, quod ille ſtatim vt eſt creatus Epiſcopus, acre bellum aduerſus Nouatianos excitauit, qui tolerati ad eam diem fuerant; prout idem auctor queritur lib. 7. cap. 7. Porro tanti Patris præconia non vnius tantum vel alterius inueniuntur teſtimonio comprobata, ſed duorum œcumenicorũ Concil. Epheſini & Chalcedonenſis Actis celebrata, atque firmata.

[g] *Valerij Epiſc.*] De eodem alij die ſequenti, vt in Breu. Toletano, & Flore ſanct. Cum autem reperiatur S. Valerius Epiſcopus Cæſaraguſtanus interfuiſſe Concilio Eliberino; ſuborta eſt mihi dubitandi occaſio, num duo fuerint eiuſdem nominis Epiſcopi Cæſaraguſtani, quorum prior ſederit temporibus Daciani, qui ſub Maximiano & Diocletiano Impp. rexit Hiſpanias, quando & eius diaconus S. Vincentius nobili martyrio triumphauit; poſterior autem vixerit temporibus Conſtantini, ſub cuius Imperio dicta Synodus Eliberina eſt celebrata; nam interfuit illi Oſius Epiſcopus Cordubenſis, qui præſens fuit ſacroſancto Concilio Nicæno. Auxit mihi Prudentius dubitandi occaſionem, dum Periſteph. hym. 4. agens de eiuſdem eccleſiæ martyribus, hæc de Vincentio & Valerijs pluribus:

Inde Vincenti tua palma nata eſt,
Clerus hinc tantum peperit triumphum,
Hinc ſacerdotum domus infulata
Valeriorum.

Hæc autem cum optimo iure dici poſſe videantur: tamen vnum eumdemq. dicendum eſſe Valerium, qui ſedebat tempore quo ſanctus Vincentius martyrio coronatus eſt, cũ eo qui interfuit Concilio Eliberitano, ſatis aperte demonſtrauimus ſecundo Annalium tomo, ex quo iſta in hac recenti editione corrigimus.

[h] *Iuliani Epiſcopi.*] Quod ad Iulianum ſpectat, conſule quæ a nobis quinta Septembris notata ſunt.

[i] *Ioannis presbyteri.*] De eodem Beda ac ceteri. Scribit Gregorius Turonen. lib. de gloria confeſſ. cap. 23. res geſtas cuiuſdam Ioannis presbyteri, non Rhemis (vt hic habetur) ſed Turoni ſepulti; qua ratione alius ille eſſe videtur ab hoc de quo agimus. De alio Ioanne idem Gregorius Turon. de gloria confeſſ. cap. 87.

[k] *Iacobi eremitæ.*] Scripſit eius Acta Metaphraſt. quæ Lipoman. recitat tomo 7. & Surius tomo 1.

29 Quarto Kal. Februarij. Luna. A ij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29

ROMAE via Nomentana natalis ſanctorum martyrum Papiæ [a] & Mauri militum, tempore Diocletiani Imperatoris: quorum ora iuſsit Laodicius Vrbis Præfectus ad primam Chriſti confeſſionem lapidibus contundi, & ſic eos in carcerem trudi, ac poſtea fuſtibus cædi [b], atque ad vltimum plumbatis percuti, donec expirarent. Peruſiæ ſancti Conſtantij [c] Epiſcopi & martyris, qui vna cum ſocijs ſub Marco Aurelio Imperatore ob fidei defenſionem martyrij coronam accepit. Edeſſæ in Syria ſanctorum martyrum Sarbelij [d] & Barbeæ ſororis eius, qui a beato Barſimæo Epiſcopo baptizati, in perſecutione Traiani ſub Lyſia Præſide martyrio coronati ſunt. In territorio Tricaſſino ſancti Sabiniani [e] martyris, qui, iubente Aureliano Imperatore, pro fide Chriſti decollatus eſt. Mediolani ſancti Aquilini [f] presbyteri, qui ab Arianis gladio in gutture tranſuerberatus, martyrio coronatur. Treuiris depoſitio beati [g] Valerij Epiſcopi, diſcipuli ſancti Petri Apoſtoli. Apud Bituricas ſancti Sulpitij Seueri [h] Epiſcopi, diſcipuli ſancti Martini, virtutibus & eruditione conſpicui.

IANVARII 29.

PAPIAE & *Mauri* [a].] De his hac die Beda, Vſuard. & vberius Ado ex Actis S. Marcelli, ſeu potius Marcellini Papæ, in quibus horũ certamina intexta habentur. Ipſorũ corpora primũ a Sergio Iuniori Rom. Pontif. in titulum Equitij tranſlata (vt docet vetus inſcriptio in marmore ſculpta, eodem in loco poſita) inde a Gregorio Nono in S. Hadriani diaconiam, demum vero opera Illuſtriſſimi Auguſtini Cuſani Cardinalis, Sixto Quinto concedente, in noſtram eccleſiam S. Mariæ & ſancti Gregorij in Vallicella tranſlata fuere tertio Idus Februarij MDXC.

[b] *Fuſtibus cædi.*] Hi cum ſint milites, fuſti-

bus cædutur. Polybius auctor eſt libro de tribus politijs, duo in primis ſuppliciorum genera fuiſſe in militiæ diſciplina, decimationem, & fuſtuarium. De decimatione agemus inferius in notation. diei 22. Septembris in Mauritio. Modeſtinus quoque Iureconſultus inter pœnas militares fuſtium caſtigationem recenſet. Id ſuppliciũ eſt huiuſmodi: Accepto fuſte Tribunus vix tantum attingit damnatum: quod vbi factum eſt; omnes qui in caſtris ſunt, cædentes eum fuſtibus, lapidibusque, plerumque in ipſis caſtris conficiũt: at ſi qui euaſerint, nec ſic quidem ſeruari poſſunt. & quonam pacto, quibus nec in patriã redire liceret, neque aliqui ex neceſſarijs domi eos excipere auderent? Fuſte autem cædebatur, qui furto quippiã ex caſtris ſuſtulerat, quiq. falſum teſtimonium dixerat, & ſi quis ætatis flore abuteretur. Marcellus ſentire videtur, liberum cædi fuſtibus, flagellis ſeruum, &c. Hæc & alia de fuſtuario notat Cælius Rodig. lect. antiq. lib. 10. cap. 5. Erat etiam illud militare ſupplicium, cum delinquenti militi ad dimittendum ſanguinem ſoluebatur vena. tam de eo, quam etiam de pane ordeaceo, quo ignaui milites veſci cogebantur; Gellius libro 10. cap. 2. Quod autem ad fuſtes pertinet, conſtat non tantum milites Chriſtianos, ſed & ceteros fideles ea pœna affici ſolitos; quod legibus Romanorum ex prudentum reſponſis cautum eſſet; vt qui ſe Deo plenos ſimularent, fuſtibus cæderentur. Paul. lib. 5. ſent. tit. 21. de vaticin. De fuſtibus, quibus ſæpe initiari conſueuit quæſtio Chriſtianorum, pulchre Cyprian. epiſtola 77. ad Nemeſianum, Felicem, & alios.

[c] *Conſtantij Epiſcopi.*] Accepimus Acta ſancti Conſtantij manuſcripta ab eccleſia Peruſina, eademq. apud nos aſſeruantur; ex quibus erroris arguitur, qui Conſtantium Herculani diſcipulum & ſucceſſorem fuiſſe dicit. Quinam autem fuerit ſucceſſor Herculani, vide inferius in not. diei 7. Nouembris, vbi agitur de Herculano.

[d] *Sarbelij & Barbeæ.*] De his Græci etiam; licet in aliquibus Menologijs hac die agatur, in aliquibus autem ad XV. Kalend. Octobris, vbi & ipſorum martyrium ſic deſcribitur: Sarbelius idolorum ſacerdos vna cum ſorore Barbea conuerſus eſt ad fidem Chriſti per Barſimæum Edeſſæ Epiſcopum, & ambo tenti; poſt grauiſſima tormenta Sarbelius inter duo ligna ligatus, ſectus eſt; ſoror autem capite truncata. Hæc ibi.

[e] *Sabiniani.*] De quo item Vſuardus, & Petrus in catal. lib. 3. c. 42. Vincentius in ſpec. lib. 10. cap. 165. Recitat eius res geſtas Mombrit. tom. 2. vit. Sanctorum.

[f] *Aquilini.*] Tabulæ etiam eccleſiæ Mediolanenſis de eodem. Huius vitam ad Breuiarij Ambroſiani vſum accommodatam Galeſinus ex antiquis monumentis conſcripſit.

[g] *Valerij Epiſcopi.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac denum ceteri de eodem agunt hac die. Pauca quædam ex veteribus codicibus de Actis ipſius edidit Sur. tom. 1. Petrus Cluniacen. lib. 1. epiſt. 2. dum recenſet Epiſcopos a ſancto Petro in Gallias miſſos: Miſit, inquit, in Galliam, Treuerim, & Coloniam Maternum, Eucharium, & Valerium. De his etiam hæc Mar. Scot. lib. 2. ſex ætat. anno Dominicæ incarnationis 54. Claudij anno 12. Epiſcopatus Petri Romæ anno 8. Eucharius cum ſocijs Valerio atque Materno ad prædicandum Gallicis gentibus miſſi ſunt, &c. Inferius autem anno Domini 75. Valerium Euchario ſucceſſiſſe ſcribit. In tabulis autem Epiſcoporum Treuerenſium, quas Democh. edidit, Eucharius primo loco ponitur, deinde Maternus, tertius autem Valerius numeratur.

[h] *Sulpitij Seueri Epiſcopi.*] De eodem vet. manuſcrip. ex quibus etiam Molan. in addit. ad Vſuardi Martyrologium, quod non tantum reſtituit, & additionibus auxit, ſed & doctiſſimis annotationibus locupletauit, vir quidem in tot tantisq. hæreſeon tenebris pietate ac eruditione fulgentiſſimus. Memini me legiſſe huius Sulpitij Seueri vitam in Vaticana bibliotheca plur. 4. num. 234. Hic diſcipulus fuit ſancti Martini Epiſcopi Turonenſis. Admiratus eſt vehementer S. Paulinus ſuſceptum a Seuero vitæ inſtitutum, cum primam ordine poſitam ad eum ſcripſit epiſtolam, adiecit poſtmodum alias ſubſequentes, quibus qualis quantusve Seuerus eſſet, quaſi ex vnguibus leonem facile quis intelliget. Gennadius de vir. illuſtr. cap. 19. dum ſcribit de Seuero, ait eum in ſenectute fuiſſe deceptum a Pelagianis, ſed facti mox pœnituiſſe; atque vt crimen expiaret, arctiſſimis ſe ſilentij vinculis coarctaſſe, ex eoq. lapſu ad altiora virtutum culmina per pœnitentiam ſibi iter aperuiſſe. ſic enim diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, etiam mala. Fertur pro Seuero ſcripſiſſe apologiam Guibertus abbas, fundator monaſterij Gemblacenſis, ſanctitate clarus, cuius vitam ſcripſit Sigebertus eiuſdem monaſterij monachus, prout ipſe fatetur libro de viris illuſtribus cap. 169.

Tertio

30 Tertio Kal. Februarij. Luna. B

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

ANTIOCHIAE paſsio beati Hippolyti [a] presbyteri, qui Nouati ſchiſmate aliquantulum deceptus, ſed operante gratia Chriſti correctus, ad vnitatem Eccleſiæ redijt, pro qua & in qua poſtea illuſtre martyrium conſummauit. Hic rogatus a ſuis, quænam ſecta verior eſſet; execratus dogma Nouati, eam fidem dicens eſſe ſeruandam, quam Petri cathedra cuſtodiret, iugulum præbuit. In Africa paſsio ſanctorum martyrum Feliciani [b], Philappiani, & aliorum centum vigintiquatuor. Edeſſæ in Syria ſancti Barſimæi [c] Epiſcopi, qui cum Gentiles plurimos conuertiſſet ad fidem, & præmiſiſſet ad coronam, eos ſecutus eſt ſub Traiano cum palma martyrij. Ibidem ſancti [d] Barſen Epiſcopi, gratia curationum illuſtris, qui a Valente Imperatore Ariano in extremas illius regionis oras ob fidem Catholicam relegatus, vitam finiuit. Item beati Alexandri [e], qui in perſecutione Decij comprehenſus, longæuæ ætatis veneranda canicie & confeſsione iterata reſplendens, inter carnificum tormenta reddidit ſpiritum. Hieroſolymis natalis ſancti Matthiæ [f] Epiſcopi, de quo mira & plena fide geſta narrantur: qui ſub Hadriano [g] multa pro Chriſto perpeſſus, demum in pace quieuit. Romæ ſancti Felicis [h] Papæ Tertij, qui pro fide Catholica plurimum laborauit. Papiæ ſancti Armentarij [i] Epiſcopi & confeſſoris. In Malbodio Hannoniæ monaſterio ſanctæ [k] Aldegundis virginis, tempore Dagoberti Regis. Mediolani ſanctæ Sauinæ [l] feminæ religioſiſsimæ, quæ ad ſepulchra ſanctorum Naboris & Felicis martyrum orans, obdormiuit in Domino.

IANVARII 30.

HIPPOLYTI *presbyt.* [a]] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij, adſtipulanturq. vet. manuſcrip. Quæ hic de ipſo habentur, fuſius ſcribit carmine Prudentius in Periſtephan. hym. 11. Ne tamen alicui errandi detur occaſio, ſciendum eſt, eumdem auctorem tres Hippolytos conflaſſe in vnum, videlicet militem, presbyterum, & Epiſcopum, eorumq. res geſtas quaſi vnius tantũ narraſſe: Hippolyti enim militis, quem S. Laurentius baptizauit, Hippolyti presbyteri Antiocheni de quo agimus, atque Hippolyti Epiſcopi Portuenſis facta coniunxit. hi cum nomine tantum conueniant, locis, temporibus, vitæ

ſtudijs, ac denique martyrij genere diſtinguuntur. Miles etenim paſſus eſt apud Vrbem, via Tiburtina, ſub Valeriano Imper. die 13. Auguſti, raptatus atque diſcerptus ab indomitis equis. Hippolytus hic, de quo agimus, presbyter fuit Antiochenus ſub Fabio Epiſcopo, qui vixit temporibus Decij, vt conſtat ex Euſeb. chron. qui etiam in hiſt. lib. 6. cap. 35. 36. & 37. recitat epiſtolas Cornelij Rom. Pontif. & Dionyſij Epiſcopi Alexandrini ad Fabium Antiochenum in dogma Nouati propenſiorem: Hippolytus autem Epiſcopus Portuenſis doctrina clariſſimus ſub Alexandro Imp. merſus aquis in Portu Romano, die 22. Auguſti, martyrij coronam accepit. Vberius agemus de duobus reliquis infra ſuis locis.

[b] *Feliciani & ſoc.*] Reſtituti ſunt ijdem ex veteri Martyrologio Romæ in eccleſia legi ſolito, cuius ſupra meminimus.

[c] *Barſimæi Epiſcopi.*] De eodem Græcorum Menologium; vbi tam huius, quam Sarbelij & Barbeæ martyrum, quorum memoria pridie huius diei agitur, habentur Acta ſummatim expreſſa.

[d] *Barſen Epiſc.*] Græci itidem. Huius res geſtas ſcribit Theodoret. hiſt. lib. 4. cap. 15. & Niceph. lib. 11. cap. 22. Huic ſucceſſit Eulogius, qui interfuit Concilio œcumenico Conſtantinop. ſub Theodoſio Imp.

[e] *Alexandri.*] De quo hac die Beda pluribus agit, ac etiam Ado, conſentiuntq. vet. manuſcripta. Longe alius autem eſt Alexander hic ab illo Hieroſolymitano Epiſcopo, de quo ijdem 18. Martij.

[f] *Matthiæ Epiſcopi.*] Beda item, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Ponitur hic octauus Hieroſolymorum Epiſcopus, feditq. temporibus Hadriani Imp. & non Traiani, vt quidam voluerunt. De eo Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 5. & Niceph. in chron. de ſucceſſione ſedis Hieroſolymitanæ.

[g] *Sub Hadriano.*] Numeratur hæc quarta ordine perſecutio a Seuero lib. 2. At vero Oroſ. lib. 7. cap. 27. & Auguſt. de ciuit. Dei lib. 18. cap. 52. nullam ſub Hadriano numerant perſecutionem; quartam enim ponunt ſub Antonino: fortaſſe ea de cauſa, quod Tertullianus in apologet. nullum edictum dicat ab Hadriano aduerſus Chriſtianos promulgatum: tamen ex iam ſancitis Traiani legibus, quibus Chriſtianos delatos pœnæ ſubijciendos iuſſerat, adhuc ſub Hadriano gladium in Chriſtianos ſæuiſſe, par eſt credere. Non deerant enim ex Chriſtianorum hoſtibus Iudæis atque Gentilibus, qui abſque ſubtili aliqua inquiſitione, quam Traianus edicto abrogarat, eos quotidie puniendos deferrent. Porro vehementem ſub Hadriano factam fuiſſe aduerſus Chriſtianos perſecutionem, ſatis docent grauiſſimæ illæ tunc a ſanctis Patribus ſcriptæ apologiæ, quibus ſane gladium perſecutionis a ceruicibus Chriſtianorum arcere conati ſunt, vt Quadratus & Ariſtides philoſophi, quorum ſanctus Hieronymus lib. de ſcrip. Eccleſiaſt. ſumma cum laude meminit. Quis enim dubitet Hadrianum minime ceſſaſſe a vexatione Chriſtianorum, qui ipſorum loca, quæ præ ceteris ſacroſancta Hieroſolymis erant, abominationibus idolorum profanauit atque fœdauit? vt ſcribit Seuer. lib. 2. Paulinus ad Seuer. epiſtola 11. Hieronym. epiſtola 13. & Ambroſ. in Pſal. 47. Aut quonam pacto ſe temperarit a gladio, qui Chriſtianos Alexandriæ degentes, datis litteris ad Seuerianum Aegypti Proconſulem, innumeris calumnijs proſciderit? Habentur illæ apud Spartianum in Saturnino tyranno. Quæ omnia ſi deeſſent, ſufficerent ſaltem litteræ vnæ Sereni Granij, quarum Euſeb. meminit in chron. an. 9. Hadriani, & lib. 4. hiſt. cap. 8. ex quibus ſatis apparet, quod etſi de Chriſtianis inſequendis ſilerent Imperatoris edicta; perſtreperent tamen vulgi clamores, quibus Chriſtiani paſſim petebantur ad necem; atque adeo, vt opus fuerit Præſides prouinciarum miſeratos illorum cladem, ea de re ſcribere ad Hadrianum; ipſum vero Imperatorem de compeſcendo populorum furore reſcribere ad Rectores prouinciarum. Eiuſmodi generis reſcriptum datum ad Minutium Fundanum Aſiæ Proconſulem extat apud Iuſtinum in fine apologiæ ad Antoninum, & apud Euſebium lib. 4. cap. 8. Non imus inficias, Hadrianum in melius eſſe mutatum, adeoq. profeciſſe Chriſtianorum philoſophorum apologijs, vt templum Chriſto erigere, eumq. inter deos recipere, & (quod mireris) templa in omnibus ciuitatibus abſque ſimulacris erigere, animo conceperit, vt de eo ſcribit Lampridius in Alexandro.

[h] *Felicis Papæ.*] Præter ea quæ de ipſo habentur in lib. de Rom. Pontif. geſtiſq. Synodicis, complura collegimus ex vet. manuſcr. deſcripſimuſq. in Annalib. Eccleſiaſt.

[i] *Armentarij Epiſcopi.*] De eodem tabulæ Ticinenſis eccleſiæ, & Gual. qui eas locupletauit.

[k] *Aldegundis.*] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Plura de ipſa ſcripta reperies in vita ſancti Giſleni, quam habet Sur. tom. 5. Vide & Molan. in indic. ſanctorum Belgij, vbi etiam ponit aliam Aldegundem virginem filiam S. Baſini Regis & martyris, cuius vitam editurus proxime eſt R. P. Michael Ghierius abbas S. Iudoci in Nemore in finibus Arteſiæ, de qua agitur 20. Iunij. Hæc autem, de qua præſens eſt ſermo, floruit ſub Dagoberto Rege Francorum circa annum Domini ſexcenteſimum quadrageſimum.

[l] *Sauinæ, alias Sabinæ.*] De ea etiam tabulæ eccleſ. Mediolan. a Galeſino egregie illuſtratæ.

Pridie

31 Pridie Kal. Februarij. Luna. C*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

ROMAE via Portuenſi ſanctorum martyrum Cyri & Ioannis[a], qui poſt multa tormenta pro confeſſione Chriſti capite truncati ſunt. Alexandriæ natalis ſancti Metrani[b] martyris, qui ſub[c] Decio Imperatore cum ad iuſsionem Paganorum[d] nollet impia verba proferre, illi totum eius corpus fuſtibus colliſerunt, vultumq. & oculos præacutis calamis terebrantes, ipſum extra vrbem cum cruciatibus expulerunt, ibiq. lapidibus oppreſſum interemerunt. Ibidem ſanctorum martyrum Saturnini[e], Thyrſi, & Victoris. In eadem ciuitate ſanctorum martyrum Tharſicij[f], Zotici, Cyriaci, & ſociorum. Cyzici in Helleſponto ſanctæ Triphenis[g] martyris, quæ plurimis tormentis ſuperatis, a tauro demum necata, martyrij palmam promeruit. Mutinæ ſancti Geminiani[h] Epiſcopi, miraculorum gloria illuſtris. Mediolani ſancti Iulij[i] presbyteri & confeſſoris, tempore Imperatoris Theodoſij. Romæ ſanctæ Marcellæ[k] viduæ, cuius præclaras laudes beatus Hieronymus ſcripſit. Eodem die Tranſlatio[l] ſancti Marci Euangeliſtæ, cum ſacrum eius corpus ex Alexandria Aegypti vrbe a barbaris tunc occupata Venetias allatum, ibidem in maiori eccleſia eius nomine conſecrata honorificentiſsime conditum fuit.

IANVARII 31.

ROMAE *via Portuenſi ſanctorū martyrū Cyri & Ioannis* [a].] Sic etiam aliquot manuſcr. habent. Hæc autem non ita accipias velim, vt Romæ hos paſſos exiſtimes; ſed quoniam prædictorum martyrum corpora Alexandria Romam tranſlata, illic ſunt poſita. Eſt enim via Portuenſi e regione baſilicæ S. Pauli trans Tiberim vetus eccleſia vulgo dicta ſancta Paſſata, ſed in antiquis codic. S. Praxedis nominē appellata reperitur, in qua de prædictis SS. Cyri & Ioannis corporibus inciſa in marmore hæc leguntur carmina:

Corpora ſancta Cyri renitent hic, atque Ioannis,
Quos quondā Romæ dedit Alexandria magna.

Tranſlationis hiſtoriam extare ferunt in codice peruetuſto diaconiæ S. Mariæ in via Lata. De eadem eccleſia prope Tiberim poſita meminit Ioannes diac. in vita S. Greg. Papæ lib. 4. cap. 91. Non eſt itaque, vt quis aliquam fidē præſtet Petro, dum in catal. lib. 3. cap. 63. ait, hos Romæ paſſos eſſe; licet tempus, iudicem, & genera tormentorum, quibus afflicti fuerint, ſe ignorare profiteatur. miramur profecto hominē non incidiſſe aliquando in Acta ipſorum, quæ tam Græcis quā Latinis fuere notiſſima: habemus & nos ea in quinto, ſeptimo, ac decimo tomo anti-

 quorum

quorum codicum manuſcrip. qui aliquibus eccleſijs Romæ vſui erant, vbi ſecundum ordinem menſium ſcriptæ habentur ſanctorum vitæ: in his ergo Acta prædictorũ martyrum nacti ſumus auctore Petro quodam, qui ea ſcripſit, expoſcẽte Gregorio Ioannis Conſularis filio. rurſus eadem iuuenimus in manuſcrip. codice S. Mariæ ad martyres; in quibus omnibus habetur expreſſum, hos paſſos eſſe Alexandriæ anno ix. perſecutionis Diocletiani Imp. tuncq. etiam martyrium ſubijſſe tres ſanctas virgines, Theodoram, Theotiſtam, & Eudoxiam cum matre Athanaſia. Eadem omnia habentur Græce edita penes Metaphraſt. hac die 31. Ianuar. quæ Latine reddita habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. in quibus deſideratur tempus martyrij; habent tamen quædam ſuperaddita miracula, quæ apud dictos Latinos codices non inuenimus. Habuit Sophronius Epiſcopus Hieroſolymitanus præclaram orationem de ijſdem martyribus, quæ citatur in Concilio Nicæno ſecundo Act. 4. & a ſancto Ioan. Damaſc. orat. 3. de imaginibus.

[b] *Metrani, alias Metræ.*] Agunt de ipſo hac die Beda, ac ceteri Latinorum: ſcripſit egregium certamen eius S. Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus. extat eius epiſtola de ea re ſcripta apud Euſebium hiſt. lib. 6. cap. 34. & Niceph. lib. 5. cap. 30.

[c] *Sub Decio.*] Cæſis Philippis patre ſimul ac filio Principibus Chriſtianis, Decio & Etruſco Conſſ. Decius accipiens Imperium, acerbiſſimam aduerſos Chriſtianos perſecutionem concitauit, quam ſeptimam ponunt ordine Hieron. de ſcrip. Eccleſiaſt. in Alexandro, Seuerus lib. 2. Oroſ. lib. 7. cap. 21. & Auguſt. de ciuit. Dei lib. 18. cap. 52. Seueriſſimo enim edicto promulgato, vbique locorum Romani Imperij in eos ſæuiri voluit. Quale autem fuerit eiuſmodi edictum, Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus, qui tunc viuebat, hæc ſcribit: Decij edictum erat iam vulgatum, illudq. tale profecto videbatur, quale Dominus prædixerat futurum, in quo terribiliſſima illa iam propemodum expectabatur ſententia: nimirum electos, ſi poſſibile eſſet, in errorem inducendos. Hinc omnes certe metu periculi obſtrepuerunt. Hæc Dionyſ. apud Euſeb. hiſt. lib. 6. cap. 34. De huius perſecutionis acerbitate cum alij plures, tum S. Hieron. ſcribit in vita Pauli primi eremitæ, & de ſcript. Eccleſ. in Origene, itemq. S. Gregorius Nyſſen. in vita Gregorij Thaumaturgi. Perdurauit hæc perſecutio, quouſque Decius vixit: de cuius Imperij tẽpore licet diuerſæ reperiantur ſententiæ, verior tamen videtur Euſebij & Caſſiodori chronographia, dicentium imperaſſe annum vnum ac menſes tres, quam & nos ſequimur in noſtris Annalibus, ex quibus etiam corrigas ea quæ ad chronographiam pertinentia in his Notis a nobis antea poſita ab ijs diſcrepare noſcuntur. Quo quidem elapſo tempore, mox crudeliſſimus tyrannus meritas dedit pœnas impietatis; dum prœlians aduerſus barbaros, in paludem incidens, cœno abſorptus, vltra viſus non fuit, ita vt nec eius cadauer potuerit reperiri: eo prœlio & eius filius Decius minor occiſus eſt. Horum omnium integer teſtis eſt Aurelius Victor. Vnde autem acciderit, vt martyres paſſi poſt Deciũ, in perſecutione Decij paſſi dicantur; vel cur nonnumquam ſub nomine Decij & Valeriani vna eademq. perſecutio cenſeatur, dicemus inferius ad quartum Idus Auguſti in Laurentio martyre.

[d] *Ad iuſſionem Paganorum.*] Eadem verba non tantum in antiquo Martyrologio, ſed etiam apud Vſuardum ſunt ſcripta, eademq. vox etiam vſurpatur a Beda & Adone hac die in eodem Metrano martyre, licet Dionyſius apud Euſeb. lib. 6. cap. 34. eoſdem non Paganos, ſed Gentiles appellet. At quoniam diuerſo ſenſu hoc vocabulum accipitur ab Ethnicis, quam a Chriſtianis ſumatur: non abs re fore exiſtimo, ſi originem nominis & cauſam varietatis adducam in medium, cum frequens ſit vſus eius vocis; nec alicubi eam, mea quidem ſententia, ſatis explicatam inuenerim. Vt autem eius nominis origo petatur, ſciendum eſt, Paganos a pago dictos, pagosq. a fontibus eſſe appellatos, quod eadem aqua vterentur: aquas enim lingua Dorica πηγὰς dictas eſſe, ſcribit Feſtus. Vnde & eleganter Perrotus: Fons Græce πηγὴ dicitur: vnde ſimul plures domus ruſticæ, hoc eſt, plures villæ, pagus vocatur, quod circa fontes condi huiuſmodi villæ conſueuerint; hinc Pagani dicti, quaſi eodem fonte potantes. hæc ille. At vero poſtea vſu receptum eſt, vt non tantum in pago degentes a Gentilibus dicerentur Pagani; ſed & omnes qui non eſſent adſcripti militiæ, atque in Paganico eſſe dicerentur, qui nondum inter milites cenſiti eſſent, vt conſtat ex l. 1. Cod. de militari teſtamento, & alijs. In eodem ſenſu etiam accipienda ſunt verba Tertulliani libro de corona militis, dum ait, Chriſtianum hominẽ militiæ adſcriptum eadem pro Chriſti nomine præſtare debere, quæ (inquit) fides Pagana condixit: ac ſi diceret: Eadem eſt lex Chriſtiani hominis militantis cum illa quæ fuerat illi præſcripta, cum adhuc Paganus, nondum inter milites eſſet adnumeratus. Subdit & hæc verba in eamdem ſententiam: Nec enim delictorum impunitatem, martyriorum immunitatem militia promittit. Et paulo poſt: Apud hunc (Chriſtum ſcilicet) tam miles eſt Paganus fidelis, quam Paganus eſt miles infidelis, &c. quæ verba male a Rhenano eſſe interpretata, quiſque facile intelliget: miramurq. Pamelium virum eruditum eum eſſe ſecutum: nullo enim pacto Paganus illic pro Ethnico, ſed pro eo tantum qui

non

non eſt miles, ſumitur. Quod autem Pagani poſtea appellati ſunt & ij qui non ſunt Chriſtiani, ſed Gentiles: non quidem antiqua, ſed recens fuit ea vocis ſignificatio: quæ licet reperiatur in eo ſenſu poſita in nonnullis vitis ſanctorum martyrum; eam tamen non ex illorum Actis olim conſcriptis, ſed ab illis qui poſtmodum eadem paraphraſtice deſcripſerunt, vel e Græco fortaſſe tranſtulerunt, vſurpatum ſcias, vt apparet hic in Metrano, de quo hac die agitur in Martyrologijs: quod & Prudentius feciſſe videtur hymno 10. de ſancto Romano. Primus quem inuenerim antiquorum, qui Paganum pro Ethnico acceperit, eſt Optatus Mileuitanus, qui lib. 3. contra Parmenianum ſic ait: Paganum vocas eum, qui Deum Patrem per Filium eius ante omnia rogauerit? Quicumque enim credidit, in nomine Patris & Filij & Spiritus ſancti credidit: & tu eum Paganum vocas poſt profeſſionē fidei? Si aliquid Chriſtianus (quod abſit) vnuſquiſque deliquerit, peccator dici poteſt, Paganus iterum eſſe non poteſt. hæc Optatus. Et ſanctus Auguſtin. lib. 2. retract. cap. 43. Deorum falſorum cultores, inquit, vſitato nomine Paganos vocamus. hæc ille. Et Honorius Imperator eamdem vocem quaſi nouiter eo ſenſu vſurpatam declarat, cum ait: Qui profano Pagani ritus errore, ſeu crimine polluuntur, hoc eſt, Gentiles, nec ad militiam admittantur, &c. l. 21. de Pagan. C. Theod. Eodem ſenſu accepta ea vox reperitur in alijs reſcriptis Imperatorum Chriſtianorū, vt conſtat C. Theod. & Iuſtinian. tit. de Paganis.

Vnde autem Pagani appellati ſint cultores idolorum, diuerſorum antiquorum ac recentiorum ſententias recenſebimus. Philaſtrius libro de hæreſibus cap. 3. ex Heſiodo Græco poeta, quem citat, ait fuiſſe Deucalionis & Pyrrhæ filium Paganum nomine, eumdemq. Regem, quem poſteri vt deum coluerunt, atque ab eo Pagani ſunt denominati. Iſidorus lib. 8. origin. ſic ait: Pagani ex pagis Athenienſibus dicti, vbi exorti ſunt: ibi enim in locis agreſtibus & pagis Gentiles lucos idolaq. ſtatuerunt, & a tali initio Pagani vocabulum ſortiti ſunt. hæc Iſidorus. Eſt aliorum eiuſdem vocis tropologicus ſenſus: Beda enim pluries, vt in Cantic. lib. 6. c. 30. & in Marcum capite 15. in Luc. lib. 6. c. 23. & homilia in feriam tertiā Palmarum: Pagani, inquit, a villis ſunt dicti, eo quod ſint longe a ſupernæ ciuitatis habitatione. Rurſum Alciatus & alij Paganos aiunt dictos eſſe Gentiles, eo quod non ſuit adſcripti Chriſtianæ militiæ, qua quis aduerſus diabolum certaturus, arma capeſſit. Hæ ſunt aliorum de eius nominis ſignificatione ac deriuatione ſententiæ. Quod autem me magnopere reddit ancipitem, atque a Philaſtrij & Iſidori opinione maxime diſtrahit, illud eſt: Quid ergo, ſi tam vetus eſt in eo ſenſu eius nominis interpretatio, vt idolorum cultores Pagani dicti ſint, quod nec in diuinis ſcripturis, neque apud auctores Ethnicos ante tempora Conſtantini, vel Conſtantij eius filij alicubi ea vox eo ſenſu vſurpata reperitur? id quidem, vt a prædictis diſſentiam, cogit. At nec illis acquieſco, qui eius nominis interpretationem per tropologiam & non proprium germanumq. ſenſum deducunt. Dicam quid in re ambigua ſentiā. Opinor quidem a temporibus Chriſtianorum Imperatorum eam vocem in eam tranſiſſe ſignificationem, vt Pagani dicerentur Gentiles, ea nimirum ex cauſa, quod legibus Imperatorum clauſis idolorum delubris, ſacriſq. vetitis; Gentiles ſic ſua ipſorum ſuperſtitione excluſi, Pagos adirent, illicq. ſuos deos colerent, ac clandeſtina ſacra peragerent. In pagis enim & villis illorū ſuperſtitionis cultum fuiſſe frequentem, docet Cicero lib. 2. de legibus. Erant enim illic celebria feſta, Paganalia dicta, feriæq. Paganicæ, quorum omniū meminit Varro lib. 5. de lingua Latina. Vnumquemque Gentilium in ſuo agro habuiſſe partem aliquam dijs ſacratam, in qua eos colerent, auctor eſt Cenſorinus lib. de die natali cap. 1. Prædictis his omnibus ea conſentiunt, quæ ſcribit Plinius in epiſt. ad Traianum, dum queritur, iam ob cultum Chriſtianæ religionis non tantum (vt ait) in ciuitatibus, ſed & in vicis & agris ſacra deorum eſſe intermiſſa; ſicq. accidiſſe, vt Ethnicus homo, quod in pagis deos coleret, diceretur Paganus. In hanc ſententiam Romanus martyr apud Prudentium ſic ait:

Non erubeſcis, ſtulte, pago dedite?

Idemq. aduerſus Symmachum libro primo in fine hæc habet:

Nec pago implicitos per debita culmina mundi Ire viros prohibet, &c.

Sicq. pago deditos, pagoq. implicitos Gentiles ipſos vocat. Vſque etenim ad tempora Honorij Imp. quæ erat in pagis idololatria, adhuc reſidua fuiſſe videtur. Vnde S. Auguſtinus, qui iiſdem temporibus vixit, ſerm. 6. de verbis Dom. hæc de idolis: Multi Pagani habent iſtas abominationes in fundis ſuis. Numquid accedimus & confringimus? prius enim agimus, vt idola in eorū cordibus confringamus, &c. hæc Auguſt. His conſentiunt ea quæ decreta ſunt in Concilio quinto Carthaginenſi eodem tempore celebrato; nimirū, vt peterent ab Imp. vt quæcumque reſiduæ eſſent ſuperſtitiones Gentilium ſiue in ſimulacris, vel in lucis, vel arboribus, omnino delerentur. can. 15. Conc. 5. Carthag. Sicq. ex his omnibus iure dici poſſe videtur, Paganos Gentiles homines ſic a pago eſſe dictos, quod excluſi ciuitatibus, in pagis adhuc idola colerent. S. Zeno Epiſcopus Veronen. in Pſal. 49. de triplici genere ſacrificiorum hæc habet: In prædijs autem veſtris fumantia vndique ſola fana non noſtis. In ſingu-

ſingulis pagis fuiſſe locum dicatum dijs tutelaribus, actaq. ibi feſta Paganalia dicta, teſtatur Dionyſ. Halicarnaſſ. lib. 1. hiſt. Rom. qui plura habet de origine Paganorum: additq. Paganis etiam olim militare fuiſſe conceſſum. Cum autem militia priuati eſſent, probro vertebatur aliquem dici Paganum. Vnde illud Taciti lib. 3. hiſtor. Mox infeſtus Prætorianus: Vós, inquit, niſi vincitis, Pagani. Sub Chriſtianis vero Imperatoribus Gentiles (vt dictum eſt) eiuſmodi nota ignominiæ affecti ſunt. Tunc vero ipſos extra militiam poſitos, a militibus ac ceteris Chriſtianis Paganos eſſe dictos, ſicq. in poſterum eodem cenſitos eſſe nomine, facile contingere putuit. Hæc eſt noſtra de nomine Pagani ſententia, quam ſic proponimus, vt ceteris meliora afferentibus parati ſimus libenter aſſentiri.

[e] *Saturnini & ſoc.*] De his etiã Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri: tempus autem martyrij incertum habetur.

[f] *Tharſicij & ſoc.*] Reſtituti ſunt ijdẽ ex vetuſtiſſimo Martyrologio monaſterij S. Cyriaci in Thermis, cuius ſupra meminimus.

[g] *Tryphenis.*] Agunt de eadẽ hac die Græci in Menologio.

[h] *Geminiani Epiſcopi.*] Vide eius res geſtas apud Mombrit. tom. 1. & Petr. in catal. lib. 3. c. 57. quas eiuſmodi eſſe comperies, vt emendatione vehementer indigeant: quod nuper præſtitiſſe videtur Ioannes Vareſanius, qui adiecit nonnulla miracula eiuſdẽ ſancti virtute patrata. Interfuiſſe reperitur Geminianus Epiſcopus Synodo habitæ Mediolani aduerſus Iouinianum hæreſiarcham, cui præſens ſubſcripſit per Aprum presbyterum, vt apparet ex ſynodica epiſtola tunc ad Siricium Papam directa. extat apud S. Ambr. epiſt. 7. lib. 1. edit. Rom. licet ibi, cuius fuerit ciuitatis Epiſcopus, non exprimatur. Fuit & alius Geminianus Epiſcopus, qui vixit temporibus S. Leonis Papæ, quem vna cum Domitiano Epiſcopo idem Rom. Pont. legatũ miſit Conſtantinopolim ad Leonem Imp. qui redeuntes, Gennadij Epiſcopi Conſtantinopolitani litteras eidem Pontifici Romano reddiderunt, vt apparet ex eiuſdem Leonis epiſt. 100. ad Gennadium. Quarũ autem ciuitatum hi fuerint Epiſcopi, non inuenimus. Si autem hunc Geminianum, qui vixit ſub Leone Papa, quis putauerit eſſe Epiſcopum Mutinenſem, optime illi conuenirent res geſtæ cum Attila. Sed de his prolixior eſſet habenda diſputatio.

[i] *Iulij presbyteri.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Eius Acta, vtcumque ſint, recitat Mombrit. tom. 2. Nouarienſes eumdem ſibi Iulium vendicant; qui etiam hac die de ipſo agunt ac eius ſocio Iuliano, habentq. de his priuatum officium eccleſiaſticum publice recitari ſolitum.

[k] *Marcellæ viduæ.*] De clariſſimæ feminæ ſanctitate & eruditione extat egregia epiſt. S. Hieronymi 16. ad Principiam: in alijs epiſtolis ceteriſq. eius ſcriptionibus Marcella eſt ſemper in ore, ſemper in calamo: numquam tamen ſatis laudata. Ipſa etenim prima in Vrbe monaſticam vitam ab Athanaſio Alexandrino Epiſcopo ſibi traditam, ingentibus animis caleans faſtũ nobilitatis, exercuit. Ipſa itidem prima hæreſes Origenis vna cum libro Periarchon a Rufino tranſlato Romam inuectas, ac in animos plurimorum illapſas, in ipſumq. Apoſtolicum thronum quodammodo irrepere præſumentes, incredibili fidei zelo & animi conſtantia detexit, atque damnandas curauit. Hæc & alia de ipſa S. Hieronym. cuius etiam auctoritate obijſſe conſtat paulo poſt Vrbem ab Alharico expugnatam, anno a Chriſto quadringenteſimo decimo.

[l] *Tranſlatio S. Marci.*] Quonam tempore eiuſmodi tranſlatio facta ſit, diuerſa a diuerſis ſcripta reperimus. Referemus primo loco illorum, quos non probamus, ſententiam. Sigebertus in chron. anno Domini 471. ſub Simplicio Rom. Pont. factam refert: quam quidem ſententiam a veritate nimiũ diſcrepare, cum euidens ratio, tum etiam ceterorum omnium auctoritates facile monſtrant. Id ipſum fere Petrus in catal. lib. 2. c. 61. qui rei geſtæ texens hiſtoriam (niſi legatur mendoſe) ait, eam tranſlationem factam anno Domini 465. ſub Iuſtiniano Duce, & Vrſo Epiſcopo, quorum tempora poſt multa ſæcula inciderunt. Nactus ſum aliquando codicem manuſcrip. in bibliotheca Vatic. ſub num. 44. plur. 1. ibiq. ſcriptũ legi, eam tranſlationem factam eſſe anno a Chriſto 800. ibidem & de eccleſia S. Marci, quam abſolutam ſcribit auctor anno 1071. Sabellicus autem, qui res Venetorum plus ceteris calluiſſe videtur, id contigiſſe ſcribit ſub Iuſtiniano Venetorum Duce, cuius magiſtratus incidit in annum 831. nam anno 809. pater eius Angelus, Particiacus dictus, Dux creatus adminiſtrauit Rempublicam annis 22. His conſentire videtur Platina, dũ ait, eiuſmodi tranſlationem factam ſub Gregorio Quarto Rom. Pont. qui ſedere cœpit anno 828. ſeditq. annos 16. At cum prædictum Iuſtinianum duobus tantum annis fuiſſe in magiſtratu dicant, neceſſe eſt affirmare eius Pontificis anno quarto, vel quinto eã tranſlationem eſſe factam. Conſtat autem longe a veritatis ſcopo aberrare omnes, qui eam ante quingenteſimum, vel ſexcenteſimum Chriſti annum referunt; cum numquam illis temporibus Alexandrina ciuitas fuerit ſub Sarracenorum dominio, quando ea accidiſſe omnes fatentur.

FEBRVA-

FEBRVARIVS.

I Kalendis Februarij. Luna. D xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

NATALIS ſancti Ignatij[a] Epiſcopi & martyris, qui tertius[b] poſt beatum Apoſtolum Petrum Antiochenam rexit eccleſiam, atque in perſecutione Traiani damnatus ad beſtias[c], Romam vinctus mittitur, vbi præſente Traiano, circumſedente Senatu, immaniſsimis pœnarum ſupplicijs primo affectus, leonibus dehinc obijcitur; quorum dentibus præfocatus, hoſtia Chriſti efficitur. Smyrnæ ſancti Pionij[d] presbyteri & martyris, qui poſt apologias pro fide Chriſtiana conſcriptas, poſt ſqualorem carceris, vbi multos fratrum ad martyrij tolerantiam ſuis exhortationibus roborauit, cruciatibus multis vexatus, clauis confixus, & ardenti rogo ſuperpoſitus, beatum pro Chriſto finem ſortitus eſt: cum quo & alij quindecim paſsi ſunt. Rauennæ ſancti Seueri[e] Epiſcopi, qui ob præclara merita ſigno columbæ fuit electus. Trecis S. Pauli[f] Epiſcopi, cuius vita virtutibus claruit, & mors pretioſa miraculis commendatur. Eodem die ſancti Ephræm[g] Edeſſenæ eccleſiæ diaconi, qui poſt multos labores pro fide Chriſti ſuſceptos, ſub Valente Imperatore ſanctitate & doctrina conſpicuus quieuit in Domino. In Scotia ſanctæ Brigidæ[h] virginis, quæ cum lignum altaris tetigiſſet, in teſtimonium virginitatis ſuæ, ſtatim viride factum eſt.

FEBRVARII I.

IGNATII[a].] De eodem hac die ceteri Latinorũ, Græci autem ad 20. menſis Decembris, vt conſtat ex Menologio. Cõtigit eius martyriũ vndecimo anno Traiani Imp. vt ſcribit Euſeb. in chron. & S. Hier. de ſcrip. Eccl. in Ignatio. Quibus erroris arguuntur, qui dicunt paſſum anno tertio Traiani, vt inter alios Zonaras; vel anno nono eiuſdem, vt Michael Syncellus in Dionyſio. Ado Viennen. licet dicat eum martyrium obijſſe anno vndecimo Traiani, tamen cum addit, ſub Conſulatu Attici & Marcelli, & ipſe errat: nam prædicti Marcelli Conſulatus anno ſeptimo Traiani Faſtis adſcribitur, vndecimo autẽ eius Imperatoris anno Gallus & Bradua adierunt Conſulatum. Martyrium S. Ignatij deſcripſit ex antiquioribus monumentis Metaphraſtes. Porro Ignatij effigiem ipſæ eius epiſtolæ viuam ac germanam exprimunt, quæ omnium ſanctorũ Patrum & ſacrorum Conciliorum auctoritate probantur. Reperimus inter vetuſta monumenta

menta Vaticanæ bibliothecæ perbreuē ſermonem S. Heronis, eiuſdem S. Ignatij diſcipuli ac ſucceſſoris, quo etiam enixius eumdem interpellat, vt quem in fide erudierat, protegere ſuis precibus non deſineret. Intexuimus eū in Annalibus Eccleſiaſticis: prolixiores nimis fuiſſemus, ſi hic exſcribere, vel præclara omnia de Ignatio Patrūm elogia recenſere voluiſſemus. De tranſlatione corporis eius iterum facta, ſuo loco inferius: hic autem de ſucceſſione ipſius modo reſtat ſoluenda ambiguitas, quæ ſequitur.

[b] *Qui tertius poſt beatum Apoſt. Petrum Antiochenam rexit eccleſiam.*] Primus enim Petrus, ſecundus Euodius, tertius Ignatius eſt ſubſtitutus Epiſcopus Antiochenus. Id etenim non obſcure Euſebius in chron. & hiſt. lib.3.c.16. & S. Hieron.lib.de ſcrip.Eccleſ. in Ignatio, & alij hos ſecuti profitentur: quod ipſe Ignatius abſque vlla ambiguitate teſtari videtur in epiſt.12. ad Antiochenos, cū ait: Mementote Euodij beatiſſimi patris veſtri, qui primus poſt Apoſtolos gubernacula eccleſiæ veſtræ ſortitus eſt. Hæc cum ita ſe habeant, quid eſt quod S. Ioannes Chryſoſtomus, eiuſdem eccleſiæ olim presbyter, in præclara illa oratione quā habuit de tranſlatione corporis eius Roma Antiochiā, abſque vlla hæſitatione aſſeuerat, Ignatium immediate ſucceſſiſſe Petro? quod & confirmare videtur Felix Rom. Pontifex in epiſtola quam ſcripſit ad Zenonem Imp. quæ recitatur in Quinta Synodo Conſtantinop. Act.1. vbi ait S. Ignatium dextera Petri fuiſſe ordinatum Epiſcopum eccleſiæ Antiochenæ. Inſuper & Theodoretus in Immutabili dialog. 1. hæc ait: De illo enim Ignatio omnino audiſti, qui per magni Petri dexteram Pontificatum ſuſcepit, &c. Quid ad hæc dicimus? Non aliud ſane, niſi quod coniectura nobis perſuademus; vt ſicut olim Clemens Romanus, quamuis ordinatus a Petro, ceſſit tamen Lino & Cleto, ſic & Ignatius Euodio locum dare voluerit. Nec vero inanis hæc cuiquam eſſe fictio videatur: nā ex libris Conſtitutionum Clementis, quas non omnino deſpexiſſe viſi ſunt Patres, hæc quæ dicimus, ſatis probari poſſunt: in libro enim ſeptimo cap.46. duo dicuntur electi eſſe Antiochiæ Epiſcopi, Ignatius a Paulo, & Euodius a Petro. Neque hoc quidem adeo mirandū: nam propter exortum ibi diſſidium, alterum ijs qui ex Gentibus ad Chriſtum veniſſent, alterum vero ijs qui ex Circumciſione credidiſſent, Epiſcopum præfici oportuit; quod optime ex ijs conijcere licet, quæ S. Paulus ſcribit ad Galatas cap.2. Compoſita autem diſſenſione, cum in vnum lapidem angularem Iudæi ſimul & Gentiles conueniſſent, non vltra duobus, ſed vno tantum Epiſcopo opus erat: ſicq. Ignatius ceſſit Euodio, atque ita in ſerie Epiſcoporum Antiochenorum primo loco Petrus, ſecundo Euodius, tertio vero poneretur Ignatius, quia iterū ſedit poſt Euodium. Puto tamen irrepſiſſe errorem in citatum locum Clementis, dum Euodius a Petro, & Ignatius a Paulo dicantur ſubſtituti Epiſcopi, cum potius ſecundum prædictorum auctoritatem, Petrus Ignatium ordinauerit. Vtcumque ſit, optima ratione Ignatius & ſecundus & tertius dici poteſt Epiſcopus Antiochenus: ſecundus nimirū, quia ab Apoſtolo ordinatus, eius loco ſedit: tertius, quia ea ratione qua diximus, cedens Euodio, poſt ipſum iterum ſedit. Vide inſuper quæ de his ſunt ſcripta a Turriano in Conſtit. Apoſt.c.46.

[c] *Damnatus ad beſtias.*] Quod Chriſtianos frequenter reperias damnatos ad beſtias, id ea de cauſa contigiſſe putamus, quod eiuſmodi ſupplicium vilioribus in primis perſonis a legibus irrogabatur, vt l.3.ff. ad leg. Corn.de ſicar. Cumq. Chriſtiani apud Gentiles talis eſſent æſtimationis (vt habes pluribus apud Tertullian. in apol.) idcirco frequens erat illa aduerſus eos vulgi conclamatio: CHRISTIANI AD LEONEM. id ipſe in apologet. Vel ſic: CHRISTIANI AD BESTIAS. ita idem in exhortat. ad caſtitat. Nec quis putet aduerſus vulgares perſonas tantūmodo ſic a Gentilibus conclamatum; ſed & aduerſus Epiſcopos. Vnde Cyprianus in epiſt.55. ad Cornelium Papam hæc de ſe ipſo: Toties ad leonem petitus in Circo. & paulo poſt item: Clamore populariū ad leonem denuo poſtulatus in Circo, &c. Eadem de eodem Cypriano Pontius diaconus in vita ipſius: vt ſcias ea verba Cypriani in dicta epiſtola, non ad Cornelium, vel alium eſſe referenda, ſed ad ipſum, ab eo de ſe ipſo dicta. Sunt de his alia innumera ſere exempla.

[d] *Pionij.*] De eodem Beda hac die, ac ceteri Latinorum; Græci autem (vt apparet ex Menologio) agunt vndecima Martij; in quo paſſus ponitur in perſecutione Decij Imp. quod eiuſdem Pionij martyrij Acta teſtantur, quæ a nobis diligentius cognita, legitima inuenta ſunt atque ſincera: quorum plane auctoritate & nos in eā ſententiam libentius imus, vt affirmemus, Pioniū paſſum eſſe ſub Decio: quod & profeſſi ſumus in Annalibus Eccleſiaſticis, vbi eorumdem Actorum fidem multis teſtificationibus certam firmamq. reddidimus. At excuſabilis plane error, qui in Latinis omnibus Martyrologijs in hanc diem poſitus legitur, dum in his Pionius paſſus habetur ſub Marco Aurelio & Lucio Vero; cum id ipſum teſtari videatur expreſſe Euſebius lib.4. c.14. ad finem, dum ait, teſtimonio epiſtolæ Smyrnenſis eccleſiæ, Pionium eodem plane tempore quo Polycarpus ſubijſſe martyrium: at non de perſecutionis tempore, ſed de anni menſe epiſtolam locutam eſſe, Pionij Acta inde exſcripta declarant, in quorū exordio hæc leguntur: Vigeſimatertia menſis Februarij, cum

Sabba-

Sabbatum magnum inſtaret, natalis ſcilicet beati martyris Polycarpi, vigente Decij perſecutione, Pionius presbyter & ſocij comprehenſi ſunt. Et in fine: Hæc acta ſunt Iulio Proculo Quinctiliano magiſtratum gerente, Conſule Meſſio Quincto Traiano Decio, & Grato ſecundum. Quod autem diuerſis diebus Latini a Græcis celebrent feſta Pionij ac Polycarpi; multæ, vt in alijs, cauſæ adduci poſſent, nempe reliquiarum inuentio, aut tranſlatio, depoſitio, ſeu in honorem ipſorum martyrum eccleſiæ dedicatio.

[e] *Seueri Epiſcopi.*] Beda etiã de eo hac die, tabulæq. Rauennates. De Seueri ſucceſſione, ambigua nimis & incerta ſcripta reperiuntur. Nam primum in Actis ipſius quæ Sur. recitat tom. 1. habetur eum vixiſſe eodem tempore, quo Geminianus Epiſcopus Mutinenſis. Rurſus autem Hieron. Rub. qui ſcripſit res eccleſiæ Rauennatis, agens lib. 2. de obitu Seueri, confutat illam hiſtoriam de Seuero & Geminiano; at vero ſcribens de eiuſdem Seueri ordinatione, creatum dicit Epiſcopum temporibus Aureliani Imperatoris, cum Gaius Pontifex Romanæ præeſſet Eccleſiæ: quod quidem nullatenus mihi probatur, nam reperitur Seuerus Epiſcopus Rauennas interfuiſſe atque ſubſcripſiſſe Concilio Sardicenſi, habito Rufino & Euſebio Conſſ. vt indicant eius Synodi Acta, & Athanaſius in apologia 2. vbi etiam recenſentur nomina Epiſcoporum, qui illi Synodo interfuerunt. Porro ſi dixerimus Seuerum ordinatum temporibus Aureliani Imp. & Gaij Pontificis, ſediſſeq. vſque ad Sardicenſe Concilium; neceſſe eſſet affirmare eumdem vixiſſe in Epiſcopatu annos ad minus ſexaginta quatuor: nam Gaius Papa ſub Aureliano creatur, anno Chriſti 283. Concilium autem Sardicenſe celebratũ eſt anno 347. qui quidem annorum numerus nimium diuturnus videtur, cum præſertim grauiſſimarum Eccleſiæ perſecutionum tempora annis illis includantur. Rurſus autem non ſatis video; quonam pacto idem auctor ſub eiuſdem Aureliani temporibus eumdem Seuerum ſcribit ſucceſſiſſe Marcellino, ſi paulo ante Concilium Sardicenſe ſedebat Agapitus: id etenim non hic, vel ille abſque auctore ſcriptus codex, ſed Synodica Acta teſtantur; nã Concilio Romano habito ſub Conſulatu Feliciani & Maximiani, alias Titiani (vt in fine ipſius notatum habetur,) ſub Iulio Papa, inter alios Epiſcopos Agapitus Rauennas legitur interfuiſſe: decem vero annis ab eo tempore celebratum eſt Conciliũ Sardicenſe, cui reperitur (vt diximus) interfuiſſe ac ſubſcripſiſſe Seuerus Rauennas Epiſcopus, de quo agimus. Nec eſt quod quis quoquo modo ex falſa nota Indictionis ſextæ ibi poſitæ dicere poſſit, Concilium illud eſſe celebratum poſt Concilium Sardicenſe: nam ſucceſſores horum Epiſcoporum, qui huic Synodo interfuerunt, reperiuntur præſentes fuiſſe Concilio Sardiceno: nempe quod Benedictus, qui huic Synodo præſens fuit, habuit ſucceſſorem Fortunatianũ, qui interfuit Concilio Sardiceno, vixitq. etiam temporibus Liberij Papæ, habuitq. ſucceſſorẽ Chromatiũ. Rufus item Epiſcopus Carthaginenſis, qui eidem Synodo interfuit, habuit ſucceſſorem Gratum, qui etiam Sardicenæ Concilio præſens fuit: cui poſtea ſucceſſit Aurelius, qui ſedit temporibus etiam Honorij Imperatoris. Iulius Mediolanen. qui inter alios Epiſcopos eiuſdem Synodi numeratus habetur, ſucceſſorem habuit Protaſium, qui Sardicenæ Synodo interfuit: eiq. eſt ſuffectus Dionyſius, poſt quem intruſus Auxentius. Cum ex his certiſſime conſtet, dictum Romanum Concilium ſub Iulio celebratum ante Sardicenſe, in eoq. Agapitum Rauennatem Epiſcopum interfuiſſe; poſtq. inde in Sardicenſi reperiatur ſubſcriptus Seuerus; neceſſario dicendum eſt, Seuerum poſt Agapitum, nec antea, ſed Iulij ſedis tempore, ſub Conſtante & Conſtantio ſedere cœpiſſe. Ex his itaque, quo tempore Seuerus ſedere cœperit, cuiue ſucceſſerit, ſatis compertum habetur. Hæcq. licet Synodicis Actis ſatis certa habeantur, aliquid adhuc tamen firmitatis nanciſcuntur ex ea vita Seueri, quam Mombrit. recitat tom. 2. vbi exacte ponitur tempus creationis Seueri, Conſtantio quartum & Conſtante tertium Conſſ. quorum Conſulatum ponit Caſſiodorus ante Amantium & Albinum Conſules, cũ prædicti Auguſti agerent in Imperio annum octauum: licet alibi ponatur idẽ Conſulatus Conſtantij & Conſtantis poſt prædictorum Amantij & Albini Conſulatum, qui eſt annus decimus eorumdẽ Auguſtorum, ante Concilium Sardicenſe anno vno, quod vndecimo ipſorum anno eſt celebratum. Si itaque adhuc contenderint Seuerum ſucceſſiſſe Marcellino, dicant neceſſe eſt, alium ab iſto illum fuiſſe Seuerum, vel poſt Agapitum alium ſediſſe Marcellinum, quod nec ipſi admittunt. de his ſatis. De eodem S. Seuero extat ſermo Petri Damiani. De tranſlatione reliquiarum eius, ac vxoris Vincentiæ, & filiæ Innocentiæ Moguntiam, ſcribit Sigeb. in chron. anno Domini 824.

[f] *Pauli Epiſc.*] Agunt etiam de ipſo Beda, Vſuard. Ado, Petrus in catal. lib. 3. cap. 71. & alij. In tabulis Epiſcoporum Trecenſium ponitur hic trigeſimusquartus: habes eas apud Democh. de ſacrific. Miſſæ.

[g] *Ephræm.*] De eodẽ hic Beda & alij, Græci autem 28. Ianuarij, vt apparet ex Menologio. Huius celebris ſanctitas & eruditio non tantum Syris, atque Meſopotamis, penes quos vixit, fuit conſpicua, ſed fines ſuos egreſſa, longe lateq. diffuſa, tum Græcis, tum Latinis optime nota atque perſpecta euaſit: tantaq. eum exiſtimationis eſſe habitum, & ad

tantam veniſſe claritudinem ſcribit S. Hieronymus, vt poſt lectionem Scripturarũ publice in nonnullis eccleſijs eius ſcripta recitarentur. Huius primordia ſi quis repetat, vnde eum magis admiretur, inueniet: Niſibi enim natus (vt ſcribit Sozom. hiſt. lib. 3. cap. 15.) admirabilis illius Iacobi Epiſcopi fuit alumnus, eruditionis diſcipulus, & ſanctitatis heres. Habuit de eo egregiũ encomium S. Greg. Nyſſen. quod recitat Lipom. tom. 2. Simeon Metaph. ex antiquis monumentis deſcripſit eius Acta. Mentio habetur de ipſo in vita S. Baſilij, quæ fertur nomine Amphilochij, itemq. in vita Abrahæ eremitæ: ſed nullibi, mea ſententia, feliciu, quam in ſuis ipſius ſcriptis, tum doctrinæ, tum ſanctitatis elucet eius imago. S. Hieronymus de ipſo agens in lib. de ſcrip. Eccleſ. eum ex hac vita deceſſiſſe ſcribit ſub Valente Imp. quando præclarum illum ſcripſit commentarium, qui dicitur Teſtamentum Ephræm. habet eum Lipom. tom. 3. & Sur. tom. 1. quo inter alia Vitalianos hæreticos cauendos monet. iſti a Vitale Antiocheno ſunt dicti, cuius meminit S. Hieronymus ſcribens ad Damaſum. Porro Vitaliani Apollinarianis manus dederunt vltimis eiuſdẽ Valentis temporibus. Conſtat Ephræm reliquiſſe poſt ſe complures diſcipulos doctrinæ & ſanctitatis alumnos, præter Paulinum, quem ſcribit Gennad. de vir. illuſtr. cap. 3. primatus amore lapſum eſſe in hæreſim, reclamante licet ac reſiſtente magiſtro. Rurſum vero plura de Ephræm habes apud Vitas Patrum cap. 17. Eſt vero de hoc quod gratulemur ætati noſtræ: ſiquidem eruditus vir Gerardus Voſſius Belga, quocum magna mihi intercedit familiaritas, ſcripta S. Ephræm ſumma cum diligentia perquiſita, & ex præcipuis Italiæ bibliothecis collecta, Latinitati daturus eſt: reddetq. noſtris temporibus Syrum Theologum Latine loquentem, cui Græce dicendi ſanctus Baſilius olim tribuiſſe facultatem traditur.

g *Brigidæ virginis.*] De eadem item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur quædã eius Acta apud Sur. tom. 1. Verum longe prolixiora legi in vet. cod. manuſcrip. monaſterij S. Cæciliæ trans Tiberim, vigintiquatuor diſtincta capitibus, ſcripta a quodam, nomine Cogitoſo. Incipit: Me cogitis, fratres, &c. Habet de eadem in fine verſus quoſdam. De tempore obitus eius Marianus Scotus ſcribit in chron. clauſiſſe diem extremum anno tertio Iuſtini ſenioris Imperatoris: eſt is annus a Chriſto ſecundum Faſtos Onuphrij 521. Sigebertus autem in chron. diem obijſſe ſcribit anno Domini 518.

xxviij. E Quarto Nonas Februarij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

PVrificatio[a] beatæ Mariæ Virginis, quæ a Græcis Hypapante Domini appellatur. Romæ via Salaria paſsio ſancti Aproniani[b] commentarienſis, qui adhuc Gentilis, cum ſanctum Siſinium e carcere educeret, vt Laodicio Præfecto præſentaret, vocemq. e cælo factam audiret, Venite benedicti Patris mei, percipite regnum, quod vobis paratum eſt a conſtitutione mundi; credens baptizatur, & poſtea in confeſsione Domini finem vitæ capitali ſententia accepit. Item Romæ ſanctorum martyrum Fortunati[c], Feliciani, Firmi, & Candidi. Cæſareæ in Palæſtina ſancti Cornelij[d] centurionis, quem beatus Petrus Apoſtolus baptizauit, & apud præfatam vrbem Epiſcopali honore ſublimauit. Aurelianis ſancti Floſculi[e] Epiſcopi. Cantuariæ

tuariæ in Anglia natalis ſancti Laurentij [f] Epiſcopi, qui poſt ſanctum Auguſtinum eam eccleſiam gubernauit, & Regem ipſum ad fidem conuertit.

FEBRVARII 2.

PVRIFICATIO [a].] De eadem ſolemnitate Beda, ac ceteri Latinorum, Græci etiam hac die, vt conſtat ex Menologio & nouel. conſtitut. Emmanuelis Imp. de ferijs. In vetuſtis codicibus inuenimus multifariam appellatam eſſe eius diei celebritatem: nimirum dici feſtum Simeonis & Annæ, Præſentationis, Occurſus, & quod vſu receptum magis eſt, Purificationis, a Græcis autem Hypapante, ſeu Hypante, ὑπαπάντη, vel ὑπάντη. eſt enim ἀπαντᾷν obuiam ire officij gratia, & occurrere; quo verbo vtitur Eccleſia, & rem quoque ipſam ſatis explicat in Inuitatorio nocturni officij, cum ait: Ecce venit ad templum ſanctum ſuum dominator Dominus: Gaude & lætare Sion, occurrens Deo tuo. Humilis autem occurſus adhuc magis exprimitur voce ὑπαπάντη. Sub Iuſtiniano Imp. ſolemnitatem hanc Conſtantinopoli celebrari cœptam eſſe, tam Græci quam Latini teſtantur auctores, Niceph. hiſt. lib. 17. c. 28. Paulus diac. ſeu potius (vt alias diximus) Ioannes diaconus in hiſt. Miſcel. anno 15. Iuſtiniani Imp. licet Georg. Cedren. in comp. anno 9. Iuſtini Imp. ſub eodem Iuſtino ſeniore Imp. eamdem celebritatem inſtitutam fuiſſe dicat. Sigeber. in chron. anno Chriſti 542. occaſionem huius diei celebrandæ declarat his verbis: Conſtantinopoli, mortalitate magna inſurgente, ſtatuta eſt ſolemnitas beatæ Mariæ, quæ Græce ὑπαπάντη, id eſt, obuiatio dicitur, &c. Eſt qui putet nullam Nicephoro tribuendam eſſe fidem de tempore ſolemnitatis huius, ea potiſſimum ratione perſuaſus, quod dicat reperiri tum Gregorij Nazianzeni, tum aliorum Patrum homilias in eadē ſolemnitate dictas; affirmans homiliam ſancti Gregorij Nazianzeni tam celebrem, inſcriptam Ad ſancta lumina, in huiuſmodi feſto die Occurſus Domini eſſe habitam: at vero eam die Epiphaniæ, quo etiam Græci celebrare conſueuerunt Chriſti baptiſmum, habitam eſſe, ſuperius, dum egimus de Epiphania Domini, aperte demonſtrauimus. Ego ſane illud aſſeuerare non dubito, nullum vel Latinorum vel Græcorum Patrum, qui ante Iuſtinianum Imp. vixerunt, ſermonem in feſto die Occurſus Domini ſcriptum reliquiſſe: niſi quis accipiat Patrum commentarios in ſecundum caput Lucæ Euang. quo rei geſtæ hiſtoria enarratur, quæ vel ab illis explicata eſt in ſuis ipſorum commentarijs, vel certe de ea ad populum verba fecerunt; vt apud Latinos S. Auguſt. feciſſe videtur, qui in ſermone quodā habito in die Natalis Domini multa de Simeone Domino occurrente recenſet. eſt hic ſermo de temp. 13. quem laudabiliter Dei Eccleſia huic aptauit ſolemnitati. Eiuſmodi generis fere ſunt homiliæ Patrum, quas Surius deſcripſit tom. 1. Sed aliud prorſus eſt Chriſti Domini facta laudibus prædicare, aliud eorum cauſa feſtos dies indicere & celebrare. Conſtat autem Gelaſium Romanū Pontificem, qui annis triginta ante Iuſtiniani tempora Romanæ Eccleſiæ præfuit, huius diei celebrandæ in Occidentali Eccleſia aperuiſſe viam, dum Lupercalia menſe Februario agi ſolita (vt ſcribit Varro lib. 5. de ling. Lat.) Romæ ad ea tempora permanentia legibus Eccleſiaſticis abrogauit. Extat eiuſdem Pontificis de ea re eruditiſſimus commentarius aduerſus Andromachum ſenatorem ac ceteros Romanorum, ſtudioſos Lupercalium. habemus illum manuſcriptum in noſtra bibliotheca, quem & exſcripſimus integrū in Annalibus Eccleſiaſticis. eſt eius exordium: Sedent quidam in domibus ſuis neſcientes neque quæ loquantur, &c. Iure itaque opinamur, abrogatis Lupercalibus, Romæ (ſicut in multis accidit) eiuſmodi fuiſſe ſolemnitatem introductam: quā paulo poſt, Iuſtiniani temporibus (vt vidimus) Orientalis Eccleſia ea occaſione recepit. Miſſa ea die dici ſolita, in Sacramentario S. Gregorij, quod manuſcr. legimus in Vaticano, inſcribitur: AD COLLECTAM: eo quod eleemoſynæ publice colligerentur, quas indici conſueuiſſe ab ipſo Rom. Pont. indicant ſermones quinque S. Leonis Papæ de collectis habiti; in quorum tertio, alludens idem Pontifex ad prædictas Gentilium ſuperſtitiones ea die magis magiſq. exerceri ſolitas, ait: Quoties cæcitas Paganorū in ſuperſtitionibus ſuis eſt intentior, tunc præcipue populus Dei orationibus & operibus pietatis inſtaret, &c. Addidit huic ſolemnitati Sergius Papa (vt habet Ordo Rom.) litanias ſic inſtitutas, vt exeunte clero cū populo ab eccleſia S. Hadriani, procederet cum cereis ad talē vſum benedictis ad baſilicam S. Mariæ Maioris. Nec quis putet eumdem etiam cereorum vſum ab eodem Sergio eſſe inſtitutum: nā S. Eligius Epiſcopus Nouiomenſis, qui ante Sergij tempora vixit, obijtq. (vt ſcribit Sigeb. in chron.)

anno Domini 665. in ſermone, quem in ea ſolemnitate habuit, pluribus diſſerit de eo myſterio cereorum. Porro ante Chriſti aduentũ, cereorum in ſingulos diſtributio a Gentilibus fieri conſueuit in Saturnalibus, quæ agebantur menſe Decembri, vt tradit Macrob. lib. 1. Satur. Putamus (ſicut & de multis alijs contigit) vſum illũ ſuperſtitionis Gentilium ſacris ritibus expiatum, ac ſacroſanctum redditum, in Dei Eccleſiam eſſe laudabiliter introductum. Olim autem (vt auctor eſt Beda lib. de temp. ratione cap. 10.) non tantum in celebritate Purificationis beatiſſimæ Virginis, ſed & in ceteris eiuſdem Dei genitricis feſtiuitatibus eiuſmodi diſtributio cereorum fieri conſueuit. Reddimus verba eius, quo hæc certiora habeantur. Sunt hæc ipſa: Sed hanc luſtrandi conſuetudinem bene mutauit Chriſtiana religio, cũ in menſe eodem, die S. Mariæ, plebs vniuerſa cum ſacerdotibus ac miniſtris hymnis modulatæ vocis per eccleſias, perq. congrua vrbis loca procedit, datosq. a Pontifice cuncti cereos in manibus geſtant ardentes: & augeſcente bona conſuetudine, id ipſum in ceteris quoque eiuſdem beatæ Matris & perpetuæ Virginis feſtiuitatibus agere didicit, &c. Hæc Beda. Scripſit de eadem celebritate ſermonem Authbertus abb. Caſſinenſis, alium item S. Bruno Epiſcopus Signiæ, vt teſtatur Petrus diac. lib. de vir. illuſtr. mon. Caſſin. c. 13. & 34. Extant præterea de eadem re tres ſermones S. Bernardi, totidemq. Abſalonis abb. & ſex Guerrici abb. Agunt de eiuſdem ſolemnitatis myſterio Albin. de diuin. offic. Amal. lib. 3. c. 43. Microlog. c. 48. Rupert. abb. de diuin. offic. lib. 3. c. 25. & alij omnes, qui de eiuſmodi ſacris Eccleſiæ functionibus libros ſcripſerunt. Concilium Moguntinum, quod celebratum eſt ſub Carolo Magno, eiuſdẽ ſolemnitatis meminit cap. 36. itemq. capitul. Regum Franc. lib. 1. c. 164. lib. 2. c. 35. & lib. 6. c. 186.

[b] *Aproniani.*] De eodem hic Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur eius res geſtæ adnexæ Actis S. Marcellini Papæ, quæ ſub nomine S. Marcelli recitat Sur. tom. 1. Commentarienſis hic fuiſſe dicitur. Erat Commentarienſis carcerum cuſtos, qui in commentariolo coniectos in carcerem ſcribere ſolitus erat, de quo ordine tam militiæ palatinæ, quam caſtrenſis, vide quæ inferius notata habentur die 27. Martij.

[c] *Fortunati & Feliciani.*] Agit de his etiam Vſuardus, aſſentiunturq. vet. manuſcrip.

[d] *Cornelij Centur.*] De eodem Beda ac ceteri Latinorum hac die, Græci autem in Menologio ad 13. Septembris. De functione autem epiſcopatus eccleſiæ Cæſarienſis, de quo hic agitur, mentio habetur etiam apud Clement. conſtit. lib. 7. c. 47. licet Metaph. ſerm. in natali Apoſtolorum 29. Iunij dicat Cornelium factum eſſe Epiſcopum Ilij; ſed id nullius auctoritate probatur. Acta Cornelij ex vetuſtioribus monumentis deſcripſit Metaphraſtes ad 13. Septemb. Quod ſpectat ad ſedem Cæſarienſem, ea occaſione, quod ex conuerſione Cornelij (Deo monente) illic primum apertum eſt oſtium fidei Gentibus, meruit ſingulari prærogatiua exaltari, vt non Hieroſolymitana, ſed ipſa fieret metropolis Palæſtinæ: quod non tantum conſtat ex Concilij Nicæni can. 7. ſed etiam auctoritate S. Hieron. epiſt. 61. ad Pammach. & ex Actis Porphyrij Gazenſis Epiſcopi, quæ recitat ex Marco diac. Metaph. die 26. Februarij. Iuuenalem Hieroſolymitanæ ſedis Epiſcopum hæc iura mutare conatum S. Leo Papa repreſſit epiſt. 62. Quamobrem manifeſte errare conſtat Theod. Balſ. in expoſitione can. 7. Nicæni Concilij, dum affirmat ex Nicæni Concilij decreto eccleſiam Hieroſolymitanam inſtitutam eſſe ſedẽ Patriarchalem, quæ nec tempore Leonis Papæ, ipſo refragante, eam dignitatem conſequi potuerit. Sed de his pluribus in Annalibus. Non omittimus, quod adhuc ætate ſancti Hieronymi, Cæſareæ domus Cornelij Centurionis in eccleſiam iam mutata, ſuperſtes erat; quam pietatis ergo ſancta Paula Roma veniens Hieroſolymam, in itinere inuiſit, vt idem ſcribit Hieronymus epiſt. 27.

[e] *Floſculi Epiſcopi.*] De quo etiam hac die Vſuardus, Ado, & alij, Petrus in catalogo lib. 11. cap. 47. In tabulis Epiſcoporũ Aurelianenſis eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. de ſacr. Miſſæ, hic ponitur decimuſtertius eius ciuitatis Epiſcopus, Proſperi ſucceſſor, ad quem extat epiſt. Sidonij Apollinaris 15. lib. 9.

[f] *Laurentij Epiſcopi.*] Huius egregia facta proſecutus eſt Beda in hiſtoria de geſt. Angl. lib. 2. cap. 4. 6. & 7. vbi hac illum die ex vita migraſſe reſtatur. Narratur autem in catalog. ſcriptorum Britanniæ, ſcriptam fuiſſe vitam eius a Gothzelino monacho S. Bertini. Agit de eodem Trith. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 4. cap. 49. claruit circa annum Domini 620.

3 Tertio Nonas Februarij. Luna. F xxvij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

SEBASTAE in Armenia paſsio ſancti Blaſij[a] Epiſcopi & martyris, qui multorum patrator miraculorum, ſub Agricolao Præſide poſt diutinam cæſionem, atque in ligno ſuſpenſionem, vbi ferreis pectinibus carnes eius diruptæ ſunt; poſt teterrimum carcerem, & in lacum demerſionem, vnde ſaluus exiuit, iubente eodem iudice, vna cũ duobus pueris capite truncatur. Ante eum vero ſeptem mulieres, quæ guttas ſanguinis eius defluentes, dum torqueretur, colligebant, deprehenſæ quod eſſent Chriſtianæ, poſt dira tormenta gladio percuſſæ ſunt. In Africa ſancti Celerini[b] diaconi, qui decem & nouem dies cuſtodia carceris ſeptus, in neruo[c] & ferro, varijsq. pœnis glorioſus fuit Chriſti confeſſor: & dum inexpugnabili firmitate certaminis ſui aduerſarium vicit, vincendi ceteris viam fecit. Item ſanctorum martyrum Laurentini[d] eius patrui, Ignatij auunculi, & Celerinæ[e] auiæ, qui antea martyrio coronati fuerant: de quorum omnium glorioſis laudibus extat beati Cypriani epiſtola. Ibidem ſanctorum martyrum Felicis[f], Symphronij, Hippolyti, & ſociorum. In oppido Vapingo ſanctorũ Tigidis[g] & Remedij Epiſcoporum. Lugduni ſanctorum Lupicini[h] & Felicis itidem Epiſcoporum.
4 Eodem die ſancti Anſcharij[i] Bremenſis Epiſcopi, qui Sueuos & Danos ad fidem Chriſti conuertit.

FEBRVARII 3.

BLASII Episc.[a]] Agunt de eodem hac die Beda & alij, Græci autẽ vndecima huius menſis. Huius martyrij ac ſociorum eius Acta Metaphraſtes paraphraſtice proſecutus eſt: quæ etiam deſcripſit Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. Habemus eorumdẽ Latina exemplaria peruetuſta, quæ in quibuſdam eccleſijs legi conſueuerunt, quibus ipſorũ res geſtæ fuſius explicantur, tẽpusq. perſecutionis deſcribitur, videlicet ſub Diocletiano Imp. quod quidem in Metaphraſte deſideratur: Mombrit. præterea recitat eorumdem Acta tom. 1. & alij plerique. Mentio habetur de eodem S. Blaſio Epiſcopo in Actis ſanctorum martyrum Euſtratij, Auxentij, & ſociorum in fine. habes ea ex Metaphraſte apud Surium tom. 6.

[b] *Celerini.*] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum hac die. Pluribus de ipſo Cyprianus epiſt. 16. 23. 34. Cenſetur hic idem Celerinus cum eo, de quo ſcribit Cornelius Papa ad Fabium Antiochenum Epiſcopum. Extat epiſtola apud Euſebium hiſtor. lib. 6. c. 35. vbi eum præclaro hoc ornat elogio: Celerinus, vir qui Dei clementia adiutus, omnia tormentorũ genera maxima tolerantia pertulerat, & corporis imbecillitate vi ac robore fidei confirmata, ſtrenue ac viriliter de aduerſario victoriã reportauerat, &c. Erat hic

enim optime notus Cornelio Papæ: nam ei Cyprianus ad ipſum dabat Romam litteras, vt conſtat ex libro de Rom. Pontific, in Cornelio; & ex Cypriano epiſt. 66. Fungebatur etenim Celerinus apud Cyprianum munere tabellarij, vel potius dicam legati. Moris enim erat, cum Epiſcopus ad Epiſcopũ ſcriberet, non cuilibet ignoto homini litteras credere, ſed tantum alicui eccleſiæ miniſtro, cuius fides & probitas eſſet in omnibus explorata. Huius quidem rei cum innumera exempla ſuppetant, ſatis ſit allegare teſtimonium eiuſdem Cypriani in epiſtola 24. cum ait: Vrgente cauſa, clero in Vrbe conſiſtenti litteras me miſiſſe ſciatis: & quoniam oportuit me per clericos ſcribere (ſcio autem noſtros plurimos abſentes eſſe, paucos vero, qui illic ſunt, vix ad miniſterium quotidiani operis ſufficere) neceſſe fuit nouos aliquos conſtituere, qui mitterentur. Feciſſe me autem ſciatis lectorẽ Saturum, & hypodiaconum Optatum confeſſorem, &c. Extat egregia huius Celerini epiſtola ad Lucianum apud Cyprian. 21. edit. Pamel. rurſus alia Luciani ad ipſum ſcripta 22.

[c] *In neruo.*] Eſt neruus ferreum vinculum, quo pedes impedirentur, quo etiam & ceruices implicarentur, vt Feſtus eſt auctor: ſunt de his apud Plautum nonnulla exempla. Item & Iſidorus lib. 9. origin. Neruus eſt, inquit, vinculum ferreum, quo pedes vel ceruices impediuntur. Eſt de neruo apud Gellium lib. 11. cap. vltimo feſtiua Catonis ſententia, qua dicere ſolebat: Priuatorum fures in neruo & compedibus ætatem agunt: publici in auro & purpura viſuntur.

[d] *Laurentini & ſociorum.*] De his etiam Beda ac ceteri. Horum meminit S. Cyprianus epiſtola 34. aitq. ſe eorum annuam agere commemorationem, ſicut & ceterorũ martyrum. Sunt hæc eius verba: Sacrificia pro eis ſemper (vt meminiſtis) offerimus, quoties martyrum paſſiones & dies anniuerſaria commemoratione celebramus. At quod dicit, Pro eis offerre, non ſic accipias, quaſi pro eis orarent ſacrificantes: ſed quod in eorum commemorationem ſacra agerent; vt declarat Auguſtinus ſerm. 17. de verb. Apoſt. cap. 1. & in Ioannem tract. 84.

[e] *Celerinæ auiæ.*] Erat in Africa illuſtris memoria S. Celerinæ, de cuius baſilica habetur mentio in titulo ſermonis 236. S. Auguſtini de temp.

[f] *Felicis & ſoc.*] Reſtituti ſunt hi omnes ex vetuſtiſſimo codice manuſcrip. monaſterij ſancti Cyriaci in Thermis.

[g] *Tigidis & Remedij Epiſcoporum.*] Agit de his Vſuar. etiam, adſtipulantur vet. manuſcr.

[h] *Lupicini & Felicis Epiſcoporum.*] Beda de Lupicino tantũ, de quo etiam Vuandelbertus. Ponitur hic Lugdunenſis eccleſiæ Epiſcopus 24. vel 28. ſecundum diuerſas tabulas, quas deſcripſit Democh. Felix autem cum in illis non inueniatur, alterius ciuitatis Epiſcopus exiſtimatur.

[i] *Anſcharij Epiſcopi.*] Scripſit eius inſignia facta Rembertus eius diſcipulus, ac in eamdem ſedem Epiſcopus ſucceſſor. Plura etiam de eo habentur in vita eiuſdem Remberti, quam habet Sur. tom. 1. die 4. Febr. item Albert. Crant. in hiſt. eccl. Saxon. lib. 20. & in Sax. lib. 2. c. 25. & 29. & Trithe. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 4. c. 84. Ordinatus hic fuit Epiſcopus Bremenſis anno a Chriſto Domino 833. temporibus Gregorij Quarti Rom. Pont. qui ad eumdem miſit pallium; & (vt Trithemius ait) a Sergio Papa Secundo in Archiepiſcopum ſublimatus eſt Bremenſis eccleſiæ, cum antea Hamburgenſis fuiſſet conſecratus Epiſcopus.

xxvj. 25. C Pridie Nonas Februarij. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5

ROMAE ſancti Eutychij[a] martyris, qui illuſtre martyrium conſummauit, ſepultusq. eſt in cœmeterio Calliſti: cuius ſepulchrum S. Damaſus Papa verſibus exornauit. Foroſempronij ſanctorum martyrum Aquilini[b], Gemini, Gelaſij, Magni, & Donati. Thmuis in Aegypto paſsio beati Philææ[c] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, & Philoromi tribuni militũ, qui in perſecutione Diocletiani, cum a co-

gnatis

gnatis & amicis ſuaderi non poſſent vt ſibi parcerent, ambo datis ceruicibus palmas a Domino meruerunt: cum quibus etiam innumera multitudo fidelium ex eadem vrbe, paſtoris ſui ſequens exemplum, martyrio coronata eſt. Eodem die S. Remberti [d] Bremenſis Epiſcopi. Trecis S. Auentini [e] confeſſoris. Peluſij in Aegypto S. Iſidori [f] monachi, meritis & doctrina conſpicui. Eodem die S. Gilberti [g] confeſſoris.

FEBRVARII 4.

Eutychii [a].] Reſtitutus eſt ex antiquis monumentis. Huius cũ Acta exciderint, libuit ſaltem eius epitaphiũ, cuius hic habetur mẽtio, a Damaſo Papa ſcriptum, recitare, quo martyrij eius cognitiu habeatur. Extat inciſum in tabula marmorea in eccleſia S. Sebaſtiani ad cœmeterium Calliſti, via Appia. Eſt huiuſmodi:

Eutychius martyr crudelia iuſſa tyranni,
Carnificumq. vias pariter tunc mille nocendi
Vincere quod potuit, monſtrantis gloria Chriſti:
Carceris inluuiem ſequitur noua pœna per artus:
Teſtarum fragmenta parant, ne ſomnus adiret.
Bis ſeni tranſiere dies, alimenta negantur.
Mittitur in barathrũ ſanctus, lauat omnia ſanguis
Vulnera, quæ intulerat mortis metuenda poteſtas.
Nocte ſoporifera turbant inſomnia mentem.
Oſtendit latebra inſontis quæ membra teneret.
Quæritur, inuentus colitur, fouet, omnia præſtat.
Expreſſit Damaſus: meritũ venerare ſepulchrum.

Corpus S. Eutychij e dicto cœmeterio Calliſti tranſlatum eſt ad baſilicam S. Laurentij, in Damaſo dictam, ad Theatrum Pompeij.

[b] *Aquilini & ſoc.*] De his etiã hac die Beda, Vſuardus, & vet. manuſcripta, ex quibus in veriorem lectionem textus eſt reſtitutus, qui dicebat: Romæ in Foro Sempronij, &c. Nam ex Foris Romæ poſitis, quæ decem & nouem numerantur, nullum ex illis Sempronij dicebatur. Cum itaque in vetuſtioribus codicibus abſque Romæ nomine ſic tantum legeretur, In Foro Sempronij; cumq. & Beda etiam ita legeret: in hunc modũ eſt germana lectio reſtituta. Optime nota eſt ciuitas in Vmbria Foroſempronium dicta, cuius & meminit Plinius lib. 3. cap. 14. & alij. Agit de iiſdem martyribus Vuandelbertus in ephemerid. & Petrus in catal. lib. 3. cap. 82.

[c] *Philea & Philor.*] Beda item hac die, ac ceteri omnes. Porro martyrij Acta Phileæ & Philoromi ſcribit Euſebius hiſt. lib. 8. c. 10. & 11. Paſſi ſunt hi anno primo perſecutionis Diocletiani Imperatoris, vt idem auctor teſtatur lib. 8. c. 12. in fine. De iiſdem alij complures agunt, quos omittimus referre, cum omnes eadem ex eodẽ auctore deſcripſerint.

[d] *Remberti Epiſcopi.*] Huius res geſtas ex antiquis eius eccleſiæ monumentis edidit Surius tom. 1. hac die. S. Bauo abb. Corbeienſis ſcripſit ſancti viri inſigne miraculum; quod inuenies apud Albertũ Crant. qui plura habet de Remberto in hiſt. eccleſ. Saxon. lib. 2. cap. 2. 10. & 11. Succeſſit hic ſancto Anſchario, de quo pridie huius diei. Claruit ſub Ludouico Pio Imp. & eius filijs. Accepit hic pallium a Nicolao Primo Romano Pont. Exceſſit ex hac vita anno Domini 888. vt idem auctor teſtatur.

[e] *Auentini.*] Irrepſerat huic nomen Epiſcopi, ſicut etiam apud Vſuardum in prima editione Molani; qui in ſecunda id emendauit, auctoritate (vt apparet) Gregorij Turonenſis, qui in libro de gloria confeſſ. cap. 68. non dicit ipſum fuiſſe Trecenſem Epiſcopũ, ſed miniſtrum S. Lupi Trecenſis Epiſcopi. Cui veritati adſtipulantur etiã tabulæ Epiſcoporũ eius eccleſiæ, quas Democh. edidit lib. de ſacrif. Miſſæ. in quibus ſane nullus eius nominis legitur Trecẽſis Epiſcopus.

[f] *Iſidori.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio. Scribit de Iſidoro Peluſiota Euagrius Scholaſt. lib. 1. cap. 15. Suidas, Photius in bibl. & Niceph. hiſt. lib. 14. cap. 28. 30. & 53. Fuit hic ſancti Ioannis Chryſoſtomi diſcipulus, & celebris inter Eccleſiaſticos ſcriptores Græcos. Extant eiuſdem Iſidori Peluſiotæ tres libri epiſtolarum nuper a Billio Latinitate donati, & Pariſijs impreſſi. Claruit tẽporibus Theodoſij Iunioris, multa nobilia relinquens poſteris & ſanctitatis & ſcriptorũ monumenta. Huius Iſidori eſt aurea illa ſententia prædicata in Concilio 2. Nicæno Act. 1. qua dicitur: Templi nulla ratio, quod non ornatur imagine. eamdem etiam S. Ioannes Damaſcenus exſcripſit lib. 3. de imaginibus.

[g] *Gilberti, alias Giliberti, ſiue Guiberti.*] Fuit is fundator nobilis monaſterij Gemblacenſis. Vuicbertum hunc vocat Sigebertus, quem e vita migraſſe ait anno Domini 962. De eodem Petrus in catalog. lib. 3. cap. 83. & Molanus in indic. & in natal. ſanct. Belg. Eius vitã a Sigeberto eiuſdem cœnobij monacho ſcriptam retulit Surius in tom. 3. die 23. Maij.

xxiiij. xxv. A Nonis Februarij. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

CATANAE in Sicilia natalis ſanctæ Agathæ[a] virginis & martyris, quæ temporibus Decij Imperatoris ſub Quinctiano iudice poſt alapas & carcerem, poſt equuleum & torſiones, poſt mamillarũ abſciſsionem, poſt volutationẽ in teſtulis & carbonibus, tandem in carcere Deum precando conſummata eſt. In Ponto commemoratio plurimorum[b] ſanctorũ martyrum, quorum alij in perſecutione Maximiani plumbo liquenti perfuſi, alij acutis arundinibus in vnguibus cruciati, ac multis horrendis tormentis vexati, ijſdemq. ſæpius iteratis, palmas a Domino & coronas illuſtri paſsione meruerunt. Alexandriæ ſancti Iſidori[c] martyris, qui in perſecutione Decij a Numeriano exercitus duce pro fide Chriſti capite cæſus eſt. Viennæ beati Auiti[d] Epiſcopi & confeſſoris, cuius fide, induſtria, atque admirabili doctrina ab infeſtatione Arianæ hæreſis Galliæ defenſæ ſunt. Brixinone ſanctorum Epiſcoporum* Genuini[e] & Albini, quorum vita miraculis extitit glorioſa.

*Ingenuini

FEBRVARII 5.

AGATHAE [a].] Beda ac ceteri Latinorũ, necnon & Græci in Menologio de eadem agunt hac die. Eius præclara Acta tã Latinis quam Græcis fuere notiſsima; ea etenim Græcis edidit Metaphraſtes, quæ Latina reddita habet Lipom. tom. 5. & Sur. 10. 1. Ipſa autem Latina exemplaria reperiuntur in vetuſtis codicibus, qui vſui erant eccleſijs, quos & Paſsionaria, ſeu Sanctoralia vulgo appellabant. Habemus in noſtra bibliotheca in vno eorum eiuſdem Agathæ Acta cum die & Conſſ. annotata. Paſſa nimirũ fertur hac die, Decio tertium Conſule. Numeratur in Faſtis Onuphrij hic annus a Chriſto 252. cum Cornelius Papa Romanæ Eccleſiæ præeſſet: ex quibus ſane Beda & alij emendandi ſunt, qui eam dicunt paſſam temporibus Diocletiani Imp. Scripſit præterea de eius die natali ſacrum hymnum S. Damaſus Papa. Incipit: *Martyris ecce dies*, &c. habetur in collectaneis poetarũ Chriſtianorum. Duo inſuper hymni ſcripti leguntur in Breuiario Toletano S. Iſidori, quibus canuntur eius triumphi. Meminit eiuſdem Venant. Fortun. in carmine de gaudijs vitæ æternæ, & lib. 8. in carm. de virginitate; itemq. Aldelmus in lib. de laude virginit. In Vrbe natalis eius ſolemniter agi conſueuit: nam in ſacramentario S. Gregorij ſpecialis eius diei præfatio legitur. Erat in Vrbe, & hactenus permanet celebris memoria S. Agathæ in Suburra dicta, cuius meminit S. Gregorius in regiſtro lib. 3. epiſt. 19. quam olim ab Arianis vendicatam idem S. Gregorius Catholico cultui mancipauit, vt ipſe ſcribit lib. 3. dialog. c. 30. Hadrianus Papa in epiſtola ad Carolum Magnum Imp. de imagin. affirmat eamdem fuiſſe a S. Gregorio picturis ſacris ornatam, diuerſis (vt ait) hiſtorijs tã in muſiuo, quam in coloribus. Porro illis temporibus, quibus Gothorũ illuſtres viri ciuitate Romana donati, ibidem Conſulatus & præfecturas geſſerunt, ea eccleſia peculiari vſui Gothorum ceſſit, quorum Ricimer Conſularis vir potentiſſimus, gener Anthemij Augusti illum locum marmorũ cruſtis, & nobi-

libus

libus picturis muſiuo opere intextis, quibus ſacroſanctæ Saluatoris & duodecim Apoſtolorum imagines exprimuntur, magnificentiſſime ornauit. Declarat id enim vetus inſcriptio, quæ ibidem in apſide his verbis legitur: FL. RICIMER V. I. MAGISTER VTRIVSQVE MILITIAE PATRICIVS ET EXCONS. ORD. PRO VOTO SVO ADORNAVIT. Poſt hæc autem cum Reges Gothi, ijdemq. Ariani Romæ regnarent, illorum ſacerdotes eamdem ſibi vt propriam quaſi hereditario iure vendicarunt, tenueruntque, donec Roma & Italia pulſi ſunt.

[b] *Plurimorum ſanctorum martyrum.*] Horum certamina egregia ſummatim complexus eſt Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 24. narrans paucis illorum ſæuiſſimos cruciatus; paſſosq. refert anno nono perſecutionis Diocletiani & Maximiani Imperatorum.

[c] *Iſidori mart.*] Agunt de eo hac item die Græci in Menologio. paſſus traditur ſub Decio Imperatore. extant eius Acta apud Metaphraſtem, quæ & deſcripſit Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. hac die.

[d] *Auiti Epiſc.*] De eo etiam Beda, ac ceteri hac die. Hic Alcimus Auitus dictus eſt: pluribus agit de ipſo Ado eiuſdem Viennenſis ſedis Epiſc. in chron. anno 492. Iſidorus de vir. illuſtr. cap. 23. Greg. Turonen. de geſtis Franc. lib. 2. cap. 34. & alij. Interfuit Auitus, ſubſcripſitq. Concilio Epaunenſi, citatur in Concil. Turonen. ſecundo can. 21. & 22. meminit eiuſdem Sidon. lib. 8. epiſt. 11. ad Lupum, necnon Ennodius in vita ſancti Epiphanij Epiſcopi Ticinenſis fuſius ſcripta. Extat eius ſepulchri epitaphium carmine ſcriptũ, vbi in fine hæc leguntur ſoluta oratione: Claruit ſub Zenone & Anaſtaſio Impp. ſepultus in monaſterio SS. Petri & Pauli apud ſenatoriam Viennenſium vrbem. Extant eiuſdem egregij auctoris quinque libri carminũ, quibus ſacram Geneſim verſu heroico cecinit; liber inſuper de laude caſtitatis ad Fuſcinam ſororem, necnon etiam homilia de inſtitutione Rogationum. Habemus inſuper nobile monumentum ſanctiſſimi viri, epiſtolam manuſcrip. ad Hormiſdam Papam, datam tertio Kalend. Februarij, Conſule Agapito. eſt eius exordium: Dum religionis ſtatui, &c. itemq. eiuſdem Hormiſdæ ad eumdem redditam epiſtolam ſub eodem Conſulatũ xv. Kalend. Martij, incipit: Qui de his quæ ad diſciplinã Catholicam pertinent, &c. Intexuimus eas integras in Annalib. Eccleſ. Eiuſdem nominis Auitus Epiſcopus Aruernorũ doctrina pariter & pietate inſignis claruit circa annũ Domini 580. ſub Chilperico Rege Franc. qui (vt ſcribit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 5. cap. 11.) omnes Iudæos Aruernis conſiſtentes ſupra quingentos conuertit ad fidem Chriſti. Ad hunc extant duo epigrammata Venantij Fortunati lib. 3. quibus auctor immenſas eius laudes celebrat. Sæpius de eo Greg. Turon. tam libro de gloria martyrum, quam de gloria confeſſor. meminit de eo, cum de Aruernenſi eccleſia habet ſermonem, quod frequenter accidit.

[e] *Genuini & Albini Epiſcoporum.*] Aliqui codices pro Genuino legunt Ingenuinũ, cuius meminit Paulus diaconus de geſtis Longob. lib. 3. c. 12. Scripſit eius vitam Barthol. Tridentinus. De Genuino & Albino ſimul Petrus in catal. lib. 3. cap. 85. Fuit prior Epiſcopus Sabionenſis, qui cũ temporibus Longobardorum in exilium pulſus eſſet, ibi mortuus eſt: corpus autem eius Brixinonẽ tranſlatum eſſe, aſſociatumq. ſancto Albino Epiſcopo Brixinonenſi, idem auctor teſtatur.

6 Octauo Idus Februarij. Luna. B xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

Cæsareae in Cappadocia natalis ſanctæ Dorotheæ [a] virginis & martyris, quæ ſub Sapricio illius prouinciæ Præſide primum equulei extenſione vexata, dehinc palmis diutiſsime cæſa, ad vltimum capitali ſententia punita eſt: in cuius confeſsione Theophilus quidam ſcholaſticus [b] ad Chriſti fidẽ conuerſus, & mox equuleo acerrime tortus, nouiſsime gladio cæſus eſt. Eodem die ſanctorum martyrum Saturnini [c], Theophili,

phili, & Reuocatæ. Emeſſæ in Phœnicia ſancti Siluani [d] Epiſcopi; qui cum eidem eccleſiæ annis quadraginta præfuiſſet, ſub Maximino Imperatore vna cum duobus alijs obiectus feris, membratimq. diſcerptus, martyrij palmam accepit. Aruernis in Gallia ſancti Antholiani [e] martyris. Eodem die ſanctorum Epiſcoporum Vedaſti [f] & Amandi [g], quorum vita & mors plurimis miraculis extitit glorioſa: e quibus prior Atrebatenſium, alter vero Traiectenſium rexit eccleſiam. Bononiæ S. Guarini [h] Epiſcopi Cardinalis Præneſtini, vitæ ſanctitate conſpicui.

FEBRVARII 6.

DOROTHEAE [a].] De ipſa etiam hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij: Beda addit Chriſtianam, ſeu Chriſtetam & Calliſtam martyres; quas, cum excidiſſẽt a fide, Dorotheæ monitis, audacioribus animis iterato certamine, igne fortiores inuentas, corona martyrij decorauit. Porro Dorotheæ res geſtas & ſociarũ ſacer hymnus celebrat, qui extat in Breuiario Toletano: deſcribit etiam eius Acta Aldelmus libro de laude virginit. Thomas de Chempis de eadem martyre ſermonem habuit: Mombrit. inſuper tom. 1. Recitat eius res geſtas item Sur. tom. 1. Aliam ab iſta Dorotheam fuiſſe conſtat eam, cuius Rufinus meminit lib. 8. ſuæ paraphraſis ad Euſeb. cap. 17. licet Euſebius ſcribens eius hiſtoriam lib. 8. cap. 27. nomen non exprimat.

[b] *Scholaſtici.*] Qui dicti ſint Scholaſtici, habes ex Tacito libro de orat. & alijs. Eo nomine nuncupati ſunt rhetores, & declamatores litium fictarum, qui deinde tranſirent ad tractandas veras. In eadem ſententia Plinius lib. 4. epiſt. 3. ad Nepotem, vbi ait eoſdem a fictis litibus tranſire ad cauſas centumuirales, quas in baſilicis orabant, ſpectante populo: de ijſdem eodem libro epiſt. 14. ad Maximum, & epiſt. 18. ad Mauricum. Ante ipſum Seneca in lib. declamat. & lib. controuerſ. Talis erat ſanctus Hieronymus, dum adhuc iunior Romæ eſſet, vt ipſe teſtatur his verbis: Aliquoties cum adoleſcentulus Romæ controuerſias declamarem, & ad vera certamina fictis in litibus exercerer, currebam ad tribunalia iudicum, &c. Hæc ipſe in comment. in epiſt. ad Galat. cap. 2. Scholaſtici etiam ipſi Aduocati dicti reperiuntur: ſic in Concil. Sardicen. cap. 13. & l. 2. C. de lucris aduoc. lib. 12. & l. 1. de concuſſion. aduocat. Cod. Theod. & Syneſ. epiſt. 1. & 2. ad Domitianum Scholaſt. Dicere ſcholaſtice, idem eſt quod rem aliquam rhetorice pertractare: ſic Gennad. de vir. illuſtr. in Saluiano, & Greg. in regiſtro lib. 7. epiſt. 63. Verum hodie ſcholaſtice dicere, idem eſt quod rem per controuerſiam diſputare: vnde & Theologi Scholaſtici illi ſunt dicti, qui res diuinas logice diſputando perquirunt; idq. non improprie; nam ſcholas pro controuerſijs, ſeu diſputationibus Cicero lib. 1. Tuſcul. vſurpaſſe videtur, cum ait: Dierum quinque ſcholas (vt Græci appellant) in totidem libros contuli. Scholares autem etſi a ſcholis dicti ſint, non tamen ijdẽ qui Scholaſtici. dicebantur enim ſcholæ cuiuſque ordinis claſſes. Erant ſcholæ militiæ caſtrenſis, & militiæ palatinæ, quarum eſt frequens mentio in Cod. Theod. & (vt mittamus dicere de ſcholis ludi litterarij) erant & ſcholæ eccleſiaſticæ diuerſi ordinis; vt ſchola cantorum, cuius frequens eſt mentio apud veteres qui agunt de diuinis officijs; ſchola notariorum, ſchola ſubdiaconorum, quarum meminit ſanctus Gregorius in regiſt. lib. 7. epiſt. 17. & aliæ diuerſorum ordinum, a quibus & ſcholares dicti, non ſcholaſtici: ſicq. intelligas locum illum in Actis martyrij ſancti Cypriani, in fine, cum hæc habet: Inde cum cereis & ſcholaribus in area cuiuſdã Candidi procuratoris cum magno triumpho ſepultum eſt, &c. Scholares enim appellat auctor diuerſarum claſſium clericos.

[c] *Saturnini & ſoc.*] De his etiam vet. manuſcrip. atque recentiores.

[d] *Siluani Epiſcopi.*] Græci etiam de eodem Siluano agunt hac die in Menologio. Eius res geſtas habet Euſebius hiſt. lib. 8. cap. 25. & lib. 9. cap. 5. & Niceph. lib. 9. cap. 16. & 27. ex quibus ceteri.

[e] *Antholiani.*] De eodem Beda, Vſuardus, & alij. De eius corporis inuentione Gregor. Turonen. de glor. mart. c. 65. & hiſt. Franc. lib. 1. cap. 33. Acta tam ipſius, quam aliorum martyrum Aruernenſium, ſcripta eſſe a ſancto Proiecto Epiſcopo Aruernenſi, Molanus teſtatur: ea nondum vidi.

[f] *Vedaſti.*] Beda item ac ceteri. Huius egregia facinora ſcripſit Albinus Flaccus, quæ deſcripta habentur apud Sur. tom. 1. Miracula

cula ipſius feruntur ſcripta ab Aimone. Fuit hic ordinatus Epiſcopus a ſancto Remigio Rhemenſi Epiſcopo anno Domini 542. Sedit vſque ad annum 570. quo ex hac vita migrauit, vt ſcribit Sigebert. in chron. Celebris eſt memoria monaſterij ſancti Vedaſti Atrebatenſis, multorum ſcriptorum monumentis conſignata.

[g] *Amandi*.] De eo etiam ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri. Huius vitæ Acta (vt auctor eſt Sigeber. de vir. illuſtr. cap. 106.) ſcripſit metro Milo monachus monaſterij S. Amandi, ſcientia clarus; ſed non apparent: extant autem eadem ſoluta oratione, quæ eidem Miloni tribuuntur; habet ea Surius tom. 1. hac die. Plura de eodem ſcripta ſunt a Nothgero Epiſcopo Leodienſi in vita ſancti Landoaldi, quam recitat Surius tom. 2. die 19. Martij. ibi de acceſſu eius ad ſanctum Martinum Romanum Pontif. & alijs: pluribus item de eo in vita S. Bauonis apud Surium tomo 5. Oct. 1. in Actis ſancti Giſleni; ibi de eius obitu, & de viſione tunc oſtenſa ſanctæ Aldegundi. De eadem apud eumdem Surium tomo 5. die nona Octobris. Sigebertus in chron. eum natum ſcribit anno Domini 571. obijſſe vero anno 661. nonageſimum ſuæ ætatis annum agentem. De eo Trithem. item de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. cap. 4. & lib. 4. cap. 135. & Molanus in indic. ſanctorum Belgij. Ad hunc Amandum extat ſancti Martini Papæ epiſtola, quam inuenies tomo 2. Conciliorum.

[h] *Guarini Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Bononienſis. Vitam eius ſcripſit Auguſtinus Ticinenſis, quæ extat apud Surium tom. 7. vbi legitur, eum eſſe creatum Epiſcopum Præneſtinum a Lucio Secundo Romano Pontifice.

7 Septimo Idus Februarij. Luna. C xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

ROMVALDI [a] abbatis monachorum Camaldulenſium Patris, cuius dies natalis agitur tertiodecimo Kalend. Iulij. Auguſtæ in Britannia natalis beati Auguli [b] Epiſcopi, qui ætatis curſum per martyrium explens, æterna præmia ſuſcipere meruit. In Phrygia ſancti Adauci [c] martyris, qui ex Italia genere clarus, & omni fere dignitatum gradu ab Imperatoribus honoratus, dum adhuc Quæſtoris officio fungeretur, martyrij corona pro fidei defenſione dignatus eſt. Item plurimorum ſan-
8 ctorum [d] martyrum vrbis vnius ciuium, quorum dux erat idem Adaucus; qui cum omnes Chriſtiani eſſent, & conſtanter in fidei confeſſione perſiſterent, a Maximino Imperatore igne conſumpti ſunt. Heracleæ ſancti Theodori [e] ductoris militum, qui Licinio imperante, poſt multa tormenta truncatus capite, victor migrauit in cælum. In Aegypto S. Moyſis [f] Epiſcopi venerabilis, qui primum in eremo vitam ſolitariam duxit; deinde, petente Mauuia Regina Sarracenorum, Epiſcopus factus, gentem illam ferociſſimam magna ex parte ad fidem conuertit, & glorioſus meritis quieuit in pace. Lucæ in Tuſcia depoſitio ſancti Richardi [g] Regis Anglorum. Bononiæ S. Iulianæ [h] viduæ.

ROMVALDI [a] *abb.*] Eius feſtum Clemens VIII. Pontifex Max. duplicis officij ritu hac die celebrari præcepit, qua ipſius corpus Fabrianum oppidũ in Piceno tranſlatum, ibi honorifice conditũ fuit in eccleſia S. Blaſij ordinis Camalduleuſis, vbi magna veneratione pie colitur. Vide quæ infra de eodem ſancto notantur 19. Iunij.

[b] *Auguli Epiſc.*] De eo hac die Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelbertus, & Petrus in catal. lib. 3. cap. 105. Quo autem tempore paſſus ſit, hactenus mihi obſcurum.

[c] *Adauci.*] Fuit hic genere Italus, apud Imperatorem inter primos adnumeratus, paſſusq. eſt anno octauo perſecutionis Diocletiani Imperatoris. Scribit eius res geſtas Euſebius hiſtor. lib. 8. cap. 23. ex quo Niceph. lib. 7. cap. 10. qui eum Adaúctum appellat.

[d] *Plurimorum ſanctorum martyrum.*] Eorumdem certamen deſcribit Euſebius lib. 8. c. 23. & Niceph. lib. 7. cap. 10. Horum meminit Lactantius lib. 5. c. 11. dum Gentilibus ſuam ipſorum exprobrat ſæuitiam, aitque: Vnus in Phrygia vniuerſum populum cum ipſo pariter conuenticulo concremauit, &c.

[e] *Theodori duct.*] Græci etiam de ipſo agunt hac die in Menologio, feſtumq. diem celebrant, vt conſtat ex Nouel. conſtit. Emmanuelis Imp. quam habes apud Theod. Balſ. in Nomoc. Photij tit. 7. cap. 1. Alius eſt item Theodorus, qui ad differentiã huius, cognomento dictus eſt Tyro, de quo pluribus actùri ſumus ad diem 9. Nouemb. Ob nominis tamen conuenientiã alter pro altero acceptus aliquando reperitur. Huius res geſtas ab Augaro quodam, qui ſpectaculo præſens fuit, conſcriptas recitat hac die Metaphraſtes, quas retulit Lipom. in to. 5. & Surius in to. 1.

[f] *Moyſis Epiſcopi.*] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum. Proſecuti ſunt autem res geſtas ipſius in primis Rufin. hiſt. lib. 2. cap. 6. Socrat. lib. 4. cap. 29. Sozom. hiſt. lib. 6. c. 38. Theodoretus libro 4. cap. 2. Huius Moyſis alumni fuerunt Chriſtiani illi, qui ſub eadem Mauuia Regina Conſtantinopolitanam ciuitatem poſt Valentis Imp. interitum a Gothis obſeſſam, quaſi diuinitus miſſi, liberauere, vt ſcribit Socrat. hiſt. lib. 5. cap. 1. & Sozom. lib. 7. cap. 1. Fuit & alius Moyſes anachoreta, Aethiops dictus, de quo Græci in Menologio 28. Auguſti.

[g] *Richardi Regis.*] Huius res geſtas deſcripſit Sur. to. 1. hac die. Vixit temporibus Zachariæ Papæ, qui ſedere cœpit an. Dom. 741.

[h] *Iuliana.*] De eadem tabulæ eccleſiæ Bononienſis. Iulianam viduam laudibus cumulat ſanctus Ambroſius in exhortat. ad virgines; ſed illa (vt apparet) Florentiæ nobiliſſima femina claruit, quæ erexit illic illuſtrem baſilicam, quam ſanctus Ambroſius dedicauit, locupletauitq. ſacris reliquijs S. Agricolæ martyris, quas Bononia ſecum tulerat. Floruit iiſdem fere temporibus Iuliana Romana clariſſima femina, filia S. Probæ, & mater S. Demetriadis ex illuſtri Aniciorum familia, ipſaq. non minus ſanctorum Patrum præconio commendata; laudat enim eã ſanctus Hieronymus ſcribens ad Demetriadem epiſt. 8. Innocentius Rom. Pont. ad eamdem epiſt. 13. S. Auguſtin. epiſt. 43. & 179. ac denique Ioannes Chryſoſtom. ſcribens ad eam ipſam epiſt. 169. qua legatos a ſe Romam ad Innocentium Papam miſſos commendat. Dicta eſt hæc Tyrannia Anicia Iuliana, vxor Q. Clodij Hermogeniani Olybrij V. C. vt produnt antiquæ inſcriptiones marmoribus inciſæ, quas deſcripſimus in Annalib. Eccleſ. Eiuſdem familiæ & nominis claruit Conſtantinopoli Iuliana, inſigni pietate mulier, temporibus Iuſtini ſenioris Imp. cuius habemus manuſcrip. epiſt. ad Hormiſdam Rom. Pont. quam etiam intexuimus in Annalib. Eccleſ.

xxj. D Sexto Idus Februarij. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

ROMAE ſanctorum martyrum Pauli [a], Lucij, & Cyriaci. In Armenia minori natalis ſanctorum martyrum Dionyſij [b], Aemiliani, & Sebaſtiani. Alexandriæ paſſio ſanctæ * Cointhæ [c] martyris, tempore Decij Imperatoris: quam Pagani correptam, ad idola per-

* Quintæ

ducentes,

ducentes, adorare cogebant; quod cum illa execrans recuſaret, pedes eius vinculis innectentes, & eam per plateas ciuitatis trahentes, horrendo ſupplicio diſcerpſerunt. Conſtantinopoli natalis ſanctorum martyrum monachorum [d] monaſterij Dij [e], qui ob defenſionem fidei Catholicæ, cum ferrent litteras ſancti Felicis Papæ aduerſus Acacium, diriſsime cæſi ſunt. In Perſide commemoratio [f] ſanctorum martyrum, qui ſub Cabade Rege Perſarum ob Chriſtianam fidem diuerſis ſupplicijs necati ſunt. Papiæ ſancti Iuuentij [g] Epiſcopi, qui ſtrenue in Euangelio laborauit. Mediolani depoſitio ſancti Honorati [h] Epiſcopi & confeſſoris. Viroduni in Gallia ſancti Pauli [i] Epiſcopi, miraculorum gloria illuſtris.

FEBRVARII 8.

PAVLI *& ſoc.* [a]] Reſtituuntur ijdem ex ſæpius citato ver. manuſcripto Martyrologio monaſterij S. Cyriaci. Vbi cum nec tempus, quo paſſi ſunt hi, vel alij, qui ibidem habeutur martyres, exprimatur; quis mirari non debet: nam S. Gregorius Papa ad Eulogium ſcribens epiſt. 29. lib. 7. indict. 1. dum de Romano Martyrologio, quod vſui erat, meminit, ait, nomina, loca, & diem paſſionis in eo poſita haberi; de tempore autem nihil teſtatur.

[b] *Dionyſij & ſoc.*] Agunt de his hac item die Vſuardus, Ado, Vuandelbertus, conſentiuntq. vet. manuſcrip.

[c] *Coimbæ, alias Quintæ.*] De eadem Beda hac die, ac ceteri Latinorum. Scribit certamen eius Dionyſius Alexādrinus ad Fabium Epiſcopum Antiochenum, apud Euſeb. hiſt. lib. 6. cap. 34. Nicephorus ex eodem auctore libro 5. cap. 30.

[d] *Martyrum monachorum.*] De his Nicephorus hiſt. lib. 16. cap. 17. in fine ex Baſilio Cilice. Extant Felicis Papæ litteræ de anathemate Acacij Epiſcopi Conſtantinopolitani poſt legationem Vitalis & Miſſeni Epiſcoporum miſſam Conſtantinopolim, quas dicti ſancti martyres vulgauere, quam ob cauſam ſubiere martyriū. Erant hi monaſterij Acœmetarum; quorū, illis calamitoſiſſimis temporibus, quibus Alexandrina, Antiochena, & Conſtantinopolitana, ac deníum fere omnes Orientis eccleſiæ deſciuerunt a Catholica vnitate, ſincera fides & zelus enituit. Incipit epiſtola Felicis Papæ ad Acacium: Multarum tranſgreſſionum reperiris obnoxius, &c. data V. Kalend. Auguſti, Venantio V.C. Conſule, eſt annus a Chriſto (ſecundum Faſtos Onuphrij) 484. quo & prædicti forti occubuere martyrio, quod dictas litteras per Tutum Deſenſorem allatas publicare, & eidē Acacio mira conſtantia atque arte porrigere non ſint veriti: at pluribus de his in Annalib. Eccleſiaſt. egimus.

[e] *Monaſterij Dij.*] Fuit Dius nomine Archimandrita ſanctitate celebris, cuius diem natalem Græci celebrant 19. Iulij, vt conſtat ex eorum Menologio: huiusq. nomine appellatum eſt monaſterium Dij, de quo agitur. Sicq. illum locum intelligas Hieroſol. Synodi Act. 1. vbi mentio habetur de atrio Dijtico: ſicut enim monaſterium, ita & atrium ab eodem ſic eſt nuncupatum.

[f] *Sanctorum martyrum.*] De his etiam Georgius Cedren. anno 22. Anaſtaſij Imp. qui ait: Perſecutus eſt Cabades, qui fuit Rex Sarracenorum, aliquando Chriſtianos: tuncq. ingens in eis virtus miraculorum effulſit: nam cum quoſdam vncis gladijs concidiſſet, illi nihiloſecius poſtea ambulauerunt. Hæc ipſe. De his Niceph. hiſt. libro 16. cap. 36. in fine: & hiſt. Miſcel. ex Theophane lib. 15. Addit Nicephorus eumdem Regem poſt hæc faniſſe Chriſtianis.

[g] *Iuuentij.*] Confunditur Iuuentius & Euentius aliquando. Agitur de Iuuentio iterum pridie Idus Septembris. Accepi ex litteris eccleſiæ Ticinenſis, ante annos quinque fuiſſe inuentum Euentij venerandū corpus cum huiuſmodi inſcriptione: HIC IACET CLARVS MIRACVLIS EVENTIVS. Opinatus ſum aliquando, Euentium alium eſſe a Iuuentio, amboſq. Epiſcopos Ticinenſes, diuerſiſq. temporibus claruiſſe; & quem dicunt Euentium, vixiſſe temporibus Theodoſij Imperat. Reperitur enim Euentius ſubſcriptus epiſtolæ Synodicæ S. Ambroſij de damnatione hæreſis Iouiniani ad Siricium Papam libro 1. epiſt. 9. edit. Rom. quem & illum eſſe

exiſti-

existimaui, qui in Concilio Aquileienſi mendoſe ſcriptus reperitur Euentius Epiſcopus Citinenſis: vt reſtituendus textus eſſet, Ticinenſis. Sed quoniam in recentiori editione S. Ambroſij Romæ facta, Cenetenſis, pro Citinenſi poſitum habetur, amplius non laboro.

[h] *Honorati Epiſcopi.*] Tabulæ Mediolanenſes nuper diligentia viri eruditi Galeſini reſtitutæ de eodē agunt: meminit eiuſdē Honorati Paulus diac. de geſtis Longob. lib. 2. c. 12.

[i] *Pauli Epiſcopi.*] Huius Acta in primis Bertharius mira breuitate ſcripſit: alia ſuperaddita habet Sur. tomo 1. hac die. ſummatim vero Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. cap. 258. Claruit temporibus Dagoberti Regis Francorum: ordinatuſq. eſt Virdunenſis Epiſcopus anno Domini 621. recenſeturq. xiij. eius ſedis Antiſtes, vt Democh. de ſacr. Miſſ. ex tab. eccleſ. Virdunen. teſtatur.

11. E Quinto Idus Februarij. Luna. 9

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27
t u A B C D E f F G H M N P
28 29 1 2 3 4 5 6 5 6 7 8 9 10

ALEXANDRIAE natalis ſanctæ Apolloniæ [a] virginis, cui perſecutores tempore Decij dentes omnes primum excuſſerunt: deinde constructo ac ſuccenſo rogo, cum comminarentur viuam ſe eam incenſuros, niſi cum eis impia verba proferret; illa paululum intra ſemetipſam deliberans, repente ſe de manibus impiorum proripuit, & in ignem quem parauerant, maiori ſancti Spiritus flamma intus accenſa, ſponte proſiliuit, ita vt perterrerentur etiam ipſi crudelitatis auctores, quod promptior inuenta eſſet ad mortem femina, quam perſecutor ad pœnam. Romæ paſſio ſanctorum martyrum [b] Alexandri, & aliorum trigintaocto coronatorum. Soli in Cypro ſanctorum martyrum Ammonij [c] & Alexandri. Antiochiæ S. Nicephori [d] martyris, qui ſub Valeriano Imperatore capite cæſus, martyrij coronam accepit. In Africa in caſtello Lemelenſe ſanctorum martyrum Primi [e] & Donati diaconorum, qui cum altare in eccleſia tutarentur, a Donatiſtis occiſi ſunt. In monaſterio Fontanella ſancti Ansberti [f] Rhotomagenſis Epiſcopi. Canuſij in Apulia ſancti Sabini [g] Epiſcopi & confeſſoris.

FEBRVARII 9.

APOLLONIAE [a].] De eadem hac item die Beda, Vſuardus, Ado, ac Latinorū ceteri. Egregium certamen eius ſcribit Dionyſius Alexandrin. in epiſt. ad Fabiū Epiſcopū Antiochenum, apud Euſebiū lib. 6. cap. 44. & Niceph. lib. 5. c. 30. Baptiſta Mantuan. eiuſdē agonē egregio carmine cecinit.

[b] *Alexandri & ſoc.*] Reſtituuntur ijdem ex vet. cod. manuſcrip. monaſterij S. Cyriaci.

[c] *Ammonij & Alexandri.*] Agunt de ijſdem Beda, Vſuardus, & alij omnes hac die, conſentiuntq. vet. manuſcrip. Licet alia, Aegyptus, loco Cypri ponant, & alia habeant Soli, loco Sueui, eſtq. mea ſententia verior lectio. Soli dicta eſt ciuitas in Cypro, de qua Strabo libro 14. & alij.

[d] *Nice-*

[d] *Nicephori.*] Græci etiam de eodem in Menologio hac die. Extant res geſtæ eius a Metaphr. deſcriptæ, quas Lipom. retulit in tom. 5. & Sur. tom. 1.

[e] *Primi & Donati.*] De his martyribus, locoq. vbi paſſi fuerunt, Optatus Mileuitanus lib. 2. contra Parmenianum ſcribit, aitque: Cum altare defenderent diaconi Catholici, tegulis plurimi cruentati ſunt. Iudo occiſi ſunt, Primus filius Ianuarij, & Donatus filius Nini, vrgentibus & præſentibus coepiſcopis veſtris ſuperius memoratis, &c. Innumera fere fuit multitudo Catholicorum in Africa, quam abſtulit furor Donatiſtarum, & rabies Circumcellionum: de quibus ſæpiſſime Auguſtinus meminit, eosq. vt martyres honore dignos monſtrat epiſt. 158. ad Marcellin. Erat etiam Carthagine illuſtris martyr, Prima dicta, in cuius honorem Iuſtinianus Imp. nobilem erexit baſilicam, cuius meminit Procop. lib. 6. de ædific. Iuſtiniani Imp.

[f] *Ansberti Epiſc.*] Huius vitam ſcripſit Anſgardus monachus, quam deſcripſit Sur. to. 1. hac die. Plura de ipſo in vita S. Audoeni eius prædeceſſoris ſcribit Odo diaconus, quam recitat Sur. tom. 4. die 24. Auguſti: vbi cum dicit cap. 29. S. Audoenum ex hac vita migraſſe anno a Chriſto Domino 677. ſatis poteſt intelligi quo tépore eius ſucceſſor Anſbertus ſedere cœperit; nam (vt habent Acta ipſius) mox in locum Audoeni ſubrogatus eſt: aſſentiuntur ijs ea quæ ſcribit Odo, dum narrat, anno Domini 682. Indictione 10. Anſbertum in Epiſcopatu egiſſe annum 5. Obijt autem anno Domini ſexcenteſimo nonageſimoquinto, vt eadem Acta teſtantur. De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 4. cap. 52. Molan. in indic. SS. Belg. Petrus in catal. lib. 3. cap. 108. & alij. Ex prædictis corrigendus eſt Sigeb. in chron. dum ait, prædeceſſorem Ansberti Audoenum ex hac vita migraſſe anno Domini 690. Adſcribitur Ansbertus eius ciuitatis Epiſcopus vigeſimusſecundus in tabulis Democh.

[g] *Sabini Epiſcopi.*] Agit pluribus de Sabino Epiſcopo Canuſino S. Greg. Papa lib. 2. dialog. cap. 15. & lib. 3. c. 5. Porro integra Acta eius habemus in antiq. manuſcrip. codic. noſtræ bibliothecæ, ac in fine eorum plura ſubduntur miracula ab eo facta poſt obitum. Eſt vitæ exordium: Voluntati tuæ, ſumme Pontifex, &c. Habetur ibidem, eum ſediſſe annis quinquagintaduobus, atque hac die ex hac vita migraſſe. Conſentiũt his quæ de longæua ætate eius ibidẽ leguntur, ea quæ ſcribit S. Gregorius, cum ait, eumdẽ ob longum ſenium, oculorum lumine orbatum eſſe. Fuit quidẽ non tantum vitæ ſanctitate ſpectatiſſimus, ac barbaris ipſis hoſtibus reuerendus, ſed in obeundis muneribus Eccleſiaſticis vigilantiſſimus: ſiquidem functus eſt legatione Apoſtolica Conſtantinopoli aduerſus Anthimum hæreticum Patriarcham Conſtantinopolitanum, poſt Conſulatũ Beliſarij, Indic. 14. anno Domini 536. vt apparet ex Actione 1. Quintæ œcumenicæ Synodi. Mentio habetur de eodem S. Sabino in Actis S. Placidi martyris, quæ ſcripta a Gordiano feruntur.

10 Quarto Idus Februarij. Luna. F xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ROMAE ſanctorum martyrum Zotici [a], Irenæi, Hyacinthi, & Amantij. Ibidem via Lauicana [b] ſanctorum decem militum [c] martyrum. Item Romæ via Appia ſanctæ Soteris [d] virginis & martyris, quæ (vt ſcribit ſanctus Ambroſius) nobili genere nata, parentũ Conſulatus & præfecturas ob Chriſtum contempſit; iuſſaq. immolare, non acquieſcens, grauiter & diutiſsime alapis cæſa eſt: & cum cetera quoque pœnarum genera viciſſet, percuſſa gladio, læta migrauit ad ſponſum. In Campania ſancti Siluiani [e] Epiſcopi & confeſſoris. In Stabulo-Rhodis [f] in territorio * Senenſi ſancti Guilielmi [g] eremitæ. *Pariſienſ.

Apud montem Caſsinum ſanctæ Scholaſticæ [b] virginis, ſororis ſancti Benedicti abbatis, qui eius animam inſtar columbæ migrantem e corpore in cælum aſcendere vidit. In pago Rhotomagenſi ſanctæ Auſtrebertæ [i] virginis, miraculis celebris.

FEBRVARII 10.

Zotici & ſoc. [a]] Agit de iiſdem Vſuardus, Ado, & alij. Non quidem ſub Decio paſſi ſunt, vt nonnulli perperam opinantur: habemus etenim in noſtra bibliotheca eorum Acta peruetuſta, in quibus martyrio coronati dicuntur ſub Hadriano Imp. & Liciuio, alias Iunio Conſulari, in fundo Capreoli, via Lauicana, decimo ab Vrbe lapide. In Auentino in vinea Capranicorum, e regione hortorum Farneſiorum, ſupereſt adhuc ædes in memoriam ſancti Zotici erecta, in cuius parietibus, more maiorum, eius martyrij hiſtoria depicta cernitur; adeſt & Confeſſio, vbi aliquando ſancti martyris corpus aſſeruatum fuiſſe conijci poteſt.

[b] *Via Lauicana*, alias *Labicana*.] Incipiebat (vt auctor eſt Strabo) via Labicana a porta Eſquilina, ex qua etiam & via Prænestina: illa enim Labicos, hæc autem Præneſte ducebat. Extra portam Eſquilinam de ſontibus olim ſupplicia ſumi conſueuiſſe, auctor eſt Tacitus lib. 2. Annal. cum ait: In P. Martium Conſules extra portam Eſquilinã, cum claſſicum canere iuſſiſſent, more priſco aduertere. Et Suetonius in Claudio cap. 25. hæc ipſa: Ciuitatem Romanam vſurpantes in campo Eſquilino ſecuri percuſſit. Ad hæc alludit Horatius 5. epod. cum ait: *Poſt inſepulta membra different lupi, & Eſquilinæ alites.* Notat illic Porphyrio, in regione aggeris extra portam Eſquilinam ſolita fuiſſe pauperum corpora comburi, vel proijci. De eadem re Cicero orat. pro Cluentio hæc ait: Extra portam Eſquilinam in arenarias quaſdam perductus occiditur. Cæl. Rodigi. antiq. lect. libro 10. cap. 17. tum ex Varrone, tum ex alijs demonſtrat, extra portam Eſquilinam fuiſſe publicum locũ, quem dicebant Puticulos: quoniam illic eſſent ſepulchra, in quæ plebeiorum cadauera inferebantur: Sic dicti Puticuli, vel Puticulæ (vt idem Varro auctor eſt) quod putreſcebant ibi cadauera proiecta. Feſtus item agit de puticulis, vetuſtiſſimumq. genus eſſe ait ſepulturæ in puteis fieri ſolitum. Extant eiuſmodi ſepulchrorum ſpecies in arenarijs cryptis cœmeteriorum extra Vrbem poſitis. Sed non omnes in puticulis ſepeliebantur: nam Martialis lib. 1. epigrammatũ ad Alcinã de puero defuncto:

Labicana leui caſpite velat humus.

Lege autem duodecim tabul. intra Vrbem mortuos ſepeliri vetitum erat. Cic. lib. 2. de legib. & l. 3. ff. de ſepulch. violat. Licet olim in domo ſua quiſque ſepeliretur, vt teſtatur Iſid. orig. lib. 15. cap. 11. Eam autem legem duodecim tab. de non ſepeliendo mortuum intra Vrbem, contrario vſu pene abolitam reſtituit Theodoricus Rex Italiæ. Eſt c. 113. At ea omnia iura Leo Imp. nouel. conſt. 53. irrita prorſus reddidit. Quod autẽ pertinet ad viã Labicanam, de qua agimus; complures martyres extra portam Eſquilinam, more maiorum, cum paſſi eſſent; eorum corpora a Chriſtianis ſublata inferebantur in cœmeterium, quod ea via erat nobile, ſanctorum Marcellini & Petri nomine dedicatum. Verum ea omnia intra eamdem portam Eſquilinam, in vicum, ad Vrſum pileatum dictum, in cœmeterium quod ſancti Anaſtaſij Papæ nomine appellatum eſt, putantur illata; qui locus hodie dicitur Sancta Bibiana. Panuin. de cœmet. 22.

[c] *Decem militum.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij: paſſi ijdem dicuntur via Lauicana.

[d] *Soteris.*] De ea Beda ad diem 6. Februar. Vſuard. autem & Ado hac die: ſed quod habent paſſam in Oriente, mendum irrepſiſſe, certum eſt. Vetus illud exemplum Martyrologij monaſt. S. Cyriaci ſic habet: Romæ via Appia paſſio S. Soteris virginis. aſſentitur huic lectioni antiquum Martyrologiũ Caſſinenſe, & alia: roboranturq. hæc auctoritate S. Ambroſij, qui dum de ea agit in exhortatione ad virgines prope finẽ, & lib. 3. de virg. Romanam fuiſſe genere, ortamq. parentibus Conſularibus, nec alibi quam Romæ paſſam eſſe ſignificat. Quod autem ſpectat ad tempus martyrij, in Actis S. Pancratij martyris, quæ deſcribit Sur. tom. 3. die xij. Maij, hæc verba leguntur: Eodem tempore paſſa eſt ſacratiſſima virgo Soteris nobili genere orta, Diocletiano ix. & Maximiano viij. Coſſ. vt manifeſtum eſt ex actis. Eſt is annus a Chriſto Domino ſecundũ Faſtos Onuphrij 304. Quod autẽ ſpectat ad nomen ipſum Soteris; ipſum inditum compluribus Romanis feminis, cognoſcere potes ex antiquis inſcriptionibus ab Aldo editis lib. de orthograph. rat. pag. 350. 366. & alijs locis. Erat cœmeterium nomine ſanctæ Soteris, quod reſtaurauit Stephanus Papa II. vt auctor eſt Anaſtaſius in Actis eiuſdem Stephani Papæ. habemus ea apud nos manuſcripta. Corpus autem eiuſ-

dem

dem S.Soteris tranſlatum eſt a Sergio Iuniori Papa in titulum Equitij, vt docet vetus inſcriptio marmori inciſa, illic poſita.

[e] *Siluiani Epiſc.*] Agit de eodem Beda hac die. Varia lectio reperitur in manuſcr. dum alia Siluianum; Siluanum, ſiue Siluinum alia habet. Quod autem hic fuiſſe ponatur Epiſcopus in Campania, nec cuius fuerit ciuitatis Epiſcopus declaretur; in re ambigua quid dicamus, non habemus: niſi quod inuenimus claruiſſe temporibus Symmachi Papæ Siluianum, ſiue Siluinum Epiſcopum Veliternum, qui interfuit Romanis Concilijs tunc aduerſus ſchiſmaticos habitis. Sciendũ præterea, quod licet ea ciuitas in Volſcis ponatur ab antiquis, vt Liu. lib. 2. & Dionyſ. lib. 7. & alijs: obtinuit tamen loquendi vſus, vt eadem prouincia & Campania diceretur: probãt hæc Acta Synodica Romani Concilij ſub Agathone, in quibus ſubſcriptus reperitur Placentius Epiſcopus Veliternus prouinciæ Campaniæ. Extat ea Synodus deſcripta in Actione quarta Sextæ Synodi œcumenicæ: id & de pleriſque alijs accidit.

[f] *In Stabulo Rhodis in territorio Senenſi.*] Error irrepſerat, vt pro Senenſi, Pariſienſe territoriũ in nonnullis codicibus ſcriptum haberetur. Porro ex Actis eiuſdem S. Guilielmi, quæ fideliſſime ſcripta ſunt a Theobaldo Epiſcopo, prædictus error manifeſtus apparet, dum deſcribuntur finitima loca. Idem enim auctor cap. 18. & 21. cum agit de eius vltimo aduentu in Tuſciam, meminit de Silua Liuallia, de Caſtellione, Caſtro Burianenſi, Monte Petritio, & Stabulo Rhodis; quod hodie dicitur Malaualllis, poſita in agro Senenſi; quo in loco extat vetus memoria eiuſdem ſancti, nimirum eccleſia, ac monaſterium; ibiq. venerabile ſepulchrum eiuſdem habetur, vbi ſacrum corpus eius conditum fuit, licet pars eius tranſlata fuerit Caſtellionem, quod a prædicto loco tribus milliaribus diſtat, ibiq. condita in eccleſia ſancti Ioannis Baptiſtæ. Hæc accepimus fida relatione, atque certa atteſtatione religioſorum fratrum Auguſtinianorum, qui prædicto monaſterio in Stabulo Rhodis poſito præſunt, eadem nobis ſuggerente optimo & erudito viro Reu. D. F. Auguſtino Fiuizano Apoſtolicæ ſedis Sacriſta.

[g] *Guilielmi.*] Hic ille, quem ſpirantem minarum & cædis, tamquam alterum Saulum, in diſcipulos Domini Catholica vnitate coniunctos, & ſæuo ſchiſmate perturbantem Eccleſiam ſanctus Bernardus abbas Claraualenſis ad Eccleſiæ coniunctionem reduxit, induxitq. ad ſæculi contemptum, & Chriſti humilitatem amplectendam; prout conſtat ex Bernar. abb. Bonæuallis in vita S. Bernardi. Eius autem res geſtas locupletius proſecutus eſt Theobaldus Epiſcopus, quas exſcripſit Sur. to. 1. Scripſit eaſdem Albertus eius diſcipulus, quas & Cornelius Grapheus carmine cecinit. Migrauit ex hac vita anno Domini 1156. ſepultus (vt dictum eſt) in Stabulo Rhodis, in agro Senenſi.

[h] *Scholaſticæ.*] De eadem etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, alijq. omnes. Huius Acta ſcripſit S. Gregor. Papa lib. 2. dialog. cap. 33. & 34. Extat apud Bedam tomo 7. ſermo de S. Scholaſtica, carmenq. additum in laudem eius: quæ quidem alterius eſſe auctoris reperimus in noſtra bibliotheca in antiquis manuſcrip. nimirũ Bertharij abbatis Caſſinenſis. Confirmat hoc ipſum Petrus diac. bibliotheq. Caſſin. in lib. de vir. illuſtr. monaſterij Caſſinen. c. 12. vbi agens de S. Berthario, ſcripſiſſe eum dicit homiliam de ſancta Scholaſtica: teſtatur idem auctor c. 34. S. Brunum Epiſcopum Signienſem de eadem ſcripſiſſe ſermonem. Aldelmus Epiſcopus etiam tam ſoluta oratione, quam carmine laudauit ſanctam Scholaſticam lib. de virginit.

[i] *Auſtrebertæ.*] Vſuardus item de ea agit hac die. Habentur eius vitæ Acta, quæ refert Sur. to. 1. Floruit temporibus Dagoberti Regis Franc. circa ann. Domini 640. Errare autem conuincitur Petrus in catal. lib. 3. c. 112. dum putat hanc ſororẽ fuiſſe Ansberti Epiſcopi, vt eius Acta plane demonſtrant.

11 Tertio Idus Februarij. Luna. G xviij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29

t u A B C D E f F G H M N P

1 2 3 4 5 6 7 8 7 8 9 10 11 12

IN Africa natalis ſanctorum martyrum [a] Saturnini presbyteri, Datiui, Felicis, Ampelij, & ſociorum, qui conuenientes ad Dominicum ex more celebrandum, in perſecutione Diocletiani a militibus comprehenſi, ſub Anolino Proconſule paſſi ſunt. In Numidia

H 2 comme-

commemoratio plurimorum [b] ſanctorum martyrum, qui in eadem perſecutione comprehenſi, cum iuxta Imperatoris edictum diuinas ſcripturas tradere noluiſſent, grauiſsimis excruciati ſupplicijs, occiſi ſunt. Hadrianopoli ſanctorum martyrum Lucij [c] Epiſcopi, & ſociorum eius: qui ſub Conſtantio ab Arianis multa perpeſſus, in vinculis martyrium conſummauit: ceteri vero nobiliores ciuium, cum Arianos in Sardicenſi Concilio tunc damnatos recipere noluiſſent, a Philagrio Cōmite capitalem ſententiam exceperunt. Lugduni ſancti Deſiderij [d] Epiſcopi Viennenſis & martyris. Rauennæ ſancti Caloceri [e] Epiſcopi & confeſſoris. Mediolani ſancti Lazari [f] Epiſcopi. Capuæ ſancti Caſtrenſis [g] Epiſcopi. In caſtro Nantonienſi ſancti Seuerini [h] abbatis monaſterij Agaunenſis, cuius precibus cultor Dei Rex Clodoueus a diutina infirmitate liberatus eſt. In Aegypto ſancti Ionæ [i] monachi virtutibus clari.

FEBRVARII 11.

SATVRNINI *& ſoc.* [a]] De his non tantū vetus Rom. Martyrolog. ſed & alia pleraque manuſcripta agunt hac die; Vſuardus autem iuxta ritum eccleſiæ Africanæ agit die ſequenti. Horū autem omnium martyrum Acta, prout excepta ſunt a notarijs, & relata in Proconſularia geſta, integra habentur. Deſcripſit ea Surius tom. 1. hac die. Porro ſciendum eſt, hæc illa ipſa eſſe, quorum S. Auguſtinus meminit ex geſtis cum Donatiſtis in breuic. collat. diei 3. cap. 17. his verbis: Geſta martyrum, quibus oſtendebatur tempus perſecutionis, Conſulibus facta ſunt Diocletiano nonies, & Maximiano octies, pridie Idus Februarij, &c. Et paulo poſt: Sicut in geſtis martyrum monſtrabatur, qui confitebantur in paſſionibus ſuis, ſe Collectam ac Dominicum egiſſe, &c. Si quis autem hæc, & alia quæ ibidem ſanctus Auguſtinus ſcribit, attente legat, conferatq. cum prædictis martyrum Actis, eadem omnino eſſe conſpiciet. Hæc autem Acta Donatiſtæ in ea collatione certam ob cauſam, quæ ibi expreſſa eſt, produxerunt, & quidem germana & vera, ita vt Catholici Epiſcopi nihil exciperent. Scito tamen eadem poſtea ab ijſdem Donatiſtis additione & appendice eſſe deprauata, mentientibus ea de Menſurio Epiſcopo Carthaginenſi, quæ hactenus ibi in fine leguntur. Intelliges autem calumnias Donatiſtarum de Menſurio laudatiſſimo Epiſcopo Carthaginenſi, ſi conſulas ea quæ de eodem ſcribit Optatus Mileuitanus lib. 1. contra Parmenianum, & quæ Auguſtinus in breuic. diei 3. cap. 13. & de vnico baptiſ. contra Petil. cap. 16. Tu interea, lector, ea Acta martyrū germana atque ſincera percurras inoffenſo pede, ea, inquam, quæ de quæſtionibus publicis excepta ſunt a notarijs: cetera autem, quæ prope finem de Menſurio alijsq. habentur, vt commentum Donatiſtarum euita.

[b] *Commemoratio plurim.*] Hos ipſos martyres abſque dubio ſignare S. Auguſtinus videtur in geſtis cum Donatiſtis, in breuic. collat. diei tertiæ cap. 13. cum ait: Recitantur etiā ſcripta Secundini Tigiſitani ad eumdem Menſurium pacifice data: vbi ipſe narrauit, in Numidia perſecutores quid egerint: & qui comprehenſi ſcripturas ſanctas tradere nolentes, & multa mala paſſi, & grauiſſimis ſupplicijs excruciati, & occiſi ſunt, eosq. honorandos pro martyrij ſui merito commendauit, &c. Hæc Auguſtinus.

[c] *Lucij Epiſcopi & ſoc.*] Horum nobiliſſimum certamen pro fide Catholica exantlatū deſcriptum inuenies à S. Athanaſio in epiſtola ad ſolitariā vitam agentes col. 459. meritoq. tanto auctore tanta martyrū conſtantia meruit monumentis perpetuis commendari.

[d] *Deſiderij Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Lugduni ſcias poni, non quod fuerit Epiſcopus Lugdunenſis, ſed quia apud Lugdunum occiſus eſt, vt hic optime notat Ado. Agit de eodem Beda 23. Maij, qua die martyrio occubuit: nam hac die Viennam in ſuam ſedem priſtinam venerandum corpus ejus tranſlatum eſt. Hic iubetur occidi iuſſu Brunichildis Reginæ Francorum:

corum: cauſam iniquiſſimam narrat Ado eiuſdem ſedis Epiſcopus in chron. anno Domini 583. Recenſet eius exilium Sigebertus in chron. anno 608. necem vero anno 612. Vixit temporibus ſancti Gregorij Papæ, qui ad eum ſæpius dediſſe litteras reperitur, quæ habentur in regiſt. lib. 5. epiſt. 54. lib. 7. epiſtola 116. lib. 9. epiſt. 48. & lib. 12. epiſt. 5. De eodem præterea fit mentio in Actis ſancti Columbani abbatis, vbi cap. 26. de exilio & nece eius agitur.

[e] *Caloceri Epiſcopi.*] De eodem tabulæ Rauennates, quæ tradunt hunc fuiſſe diſcipulum ſancti Apollinaris, eoq. abſente, illam eccleſiam adminiſtraſſe, deinde poſt alios quintum ordine ſubrogatum; ac demum temporibus Antonini Pij quieuiſſe in pace. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. eadem apud Sur. tom. 7.

[f] *Lazari Epiſcopi.*] De eo item tabulæ Mediolanenſis eccleſiæ. Extat de eodem egregium epigramma ab Ennodio Ticinenſi Epiſcopo in laudem eius conſcriptum.

[g] *Caſtrenſis Epiſcopi.*] De eodem tabulæ eius eccleſiæ. Extant eius Acta, quorum eſt exordium: Textus ſacræ hiſtoriæ edocet, &c. Sunt ibi nonnulla, quæ cenſura indigent. Vide quæ notauimus inferiùs ad Kalend. Septembris. In Priſco ſancti Caſtrenſis venerandum corpus extat in metropolitana eccleſia Montis regalis in Sicilia, vbi & hi verſus inſcripti ſunt:

Conſeruat nautas, & dæmonis eripit ira,
Quem prius obſeſſo de corpore fecit abire.

Eſt in eadem ciuitate antiqua eccleſia ſub eiuſdem ſancti inuocatione, aliaq. ibidē extant eiuſdem vetera monumenta. Petrus diaconus in libro de vir. illuſtr. monaſt. Caſſinen. cap. 6. teſtatur Laurentium monachum Caſſinenſem ſcripſiſſe verſibus vitam ſancti Caſtrenſis Epiſcopi.

[h] *Seuerini abbatis.*] Vſuardus de eodem hac die. Scripſit eius res geſtas Fauſtus eius diſcipulus, quas in compendium redactas edidit Sur. tom. 1. De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 257. & Petrus in catal. lib. 3. cap. 115.

[i] *Ionæ abb.*] Cuius Acta deſcripta inuenies in vita S. Pachomij abb. apud Lipom. tom. 6. Græci de Iona abbate agunt in Menologio die 21. Septembris. Sed diuerſus omnino hic eſt ab illo: nam Sabaita ille dictus, quod in Palæſtina in monaſterio S. Sabæ exercuit vitam monaſticā: hic autem Aegyptius, quod in Aegypto vixit ſub diſciplina S. Pachomij.

12 Pridie Idus Februarij. Luna. A xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13

BARCINONAE in Hiſpania ſanctæ Eulaliæ [a] virginis, quæ tempore Diocletiani Imperatoris equuleum, vngulas, flammasq. perpeſſa, demum cruci affixa, glorioſam martyrij coronam accepit. In Africa ſancti Damiani [b] militis & martyris. Carthagine ſanctorum martyrum Modeſti [c] & Iuliani. Apud Beneuentum ſancti Modeſti [d] Leuitæ & martyris. Alexandriæ ſanctorum Modeſti [e] & Ammonij infantum. Antiochiæ ſancti Meletij [f] Epiſcopi, qui pro fide Catholica ſæpe exilium paſſus, demum Conſtantinopoli migrauit ad Dominum: cuius virtutes ſanctus Ioannes Chryſoſtomus & Gregorius Nyſſenus ſummis laudibus celebrarunt. Conſtantinopoli ſancti Antonij [g] Epiſcopi tempore Leonis Sexti Imperatoris. Veronæ ſancti Gaudentij [h] Epiſcopi & confeſſoris.

EVLALIAE [a].] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eadem hac die. Duæ eiuſdem nominis traduntur Eulaliæ in Hiſpania clariſſimæ virgines, eædemq. martyres, ac ijſdem perſecutionis temporibus paſſæ; ſub vno eodemq. Præſide Datiano, imperantibus Diocletiano & Maximiano, ſed diuerſis locis ac diebus, diſpariq. pœnarum genere, prout earumdem diuerſa Acta ſignificant. Hæc etenim, de qua agimus, Barcinone cruci affixa, nobile certamen exegit. Illa autem Emeritæ igni tradita, martyrij coronam accepit, cuius agonem Prudentius in Periſteph. egregio carmine cecinit. De vtraque illud æque legitur, ad inſtar columbæ animam viſam e corpore egredientem, cælum conſcendere. Huius, de qua agimus, Acta ſacro hymno in Breuiario Toletano ſancti Iſidori inuenimus celebrata. de hac eadem Eulalia Barcinonenſi ſanctus Eulogius meminit in memor. ſanct. lib. 1. Flos ſanct. Hiſpan. pluribus, & Theſaur. concion. tom. 2.

[b] *Damiani.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, conſentiuntq. vet. manuſcrip.

[c] *Modeſti & Iuliani.*] Reſtituti ſunt ijdem ex prædicto antiquo exemplari.

[d] *Modeſti Leuitæ.*] Petrus diaconus Caſſinen. in libro de vir. illuſtr. monaſterij Caſſinen. cap. 21. teſtatur vitam ſancti Modeſti ſcriptam eſſe ab Alberico eiuſdem monaſterij diacono.

[e] *Modeſti & Ammonij.*] Vſuardus ac ceteri omnes agunt de iiſdem. Tot ſanctorum eiuſdem nominis ſub vna die coacetuationem ea de cauſa a maioribus aliqnando factam animaduertimus, quod natalis alicuius martyris dies incertus eſſet; vt eſt exemplum de Columba Cordubenſi, cuius quamdiu natalis dies latuit, eadem die qua agitur ſolemnitas Columbæ Senonen. eius commemoratio celebrari conſueuit, vt ſuo loco dicetur inferius.

[f] *Meletij Epiſcopi.*] Græci etiam de Meletio agunt in Menologio hac die. Encomium ſancti Ioannis Chryſoſtomi de Meletio, quod hic citatur, habet Lipom. tom. 5. & Surius tom. 1. quod germanum eſſe, nouit Synodus Nicæna ſecunda, in cuius Actione quarta ex eo fragmentum recitatur. Extat etiam egregia oratio Gregorij Nyſſeni dicta Conſtantinopoli in conuentu Patrum, in eius funere. Eumdem ſanctus Gregorius Nazianzenus mirifice laudat in carmine de vita ſua, agitq. de eius aduentu Conſtantinopolim, de obitu, funere, & reductione corporis Antiochiam; alludensq. ad nomen eius, hæc ait his iambicis:

Qui erat reapſe quod audiebat nomine,
Mores habebat atque nomen melleum, &c.

Sequitur recēſere egregios labores eius pro Catholica fide exantlatos. Obijt idem Conſtantinopoli poſt œcumenicam Synodum celebratam, cui ſubſcripſit. De eius item obitu, atque tranſlatione tunc Antiochiam facta agit Socrat. lib. 5. cap. 8. & 9. & Sozom. lib. 7. cap. 10. Illud autem hoc loco neceſſario admonendum duximus, ne de eius ſanctitate dubitatio aliqua vel ſuſpicio poſſit oriri, eo quod ſederit in ſchiſmate aduerſus Paulinum Epiſcopum Antiochenum; cum præſertim, conſulente Hieronymo Damaſum epiſt. 57. & 58. cui potius inhærere deberet, Meletio, Paulinoue, an Vitali, quem ſibi delegerāt Apollinariſtæ Epiſcopum Antiochenum; de Paulino reſpondiſſe Damaſum, certum ſit, eo quod ab eo idem Hieronymus ordinatus eſt presbyter. Sed ſciendum eſt, conſtare S. Baſilij teſtimonio, S. Damaſum (vt accidere ſolet) falſis quibuſdam relationibus fuiſſe deceptum: quem excuſans, hæc ait idem Baſilius: Non admiror iſtud: quidam enim ignorant ea quæ in iſtis partibus fiunt: quidam autem etſi videantur ſcire, certando magis, quam veritatem dicendo, eis referunt: & illos quidem nihil mirum eſt ignorare veritatem, aut occultare cauſam, propter quam ad ſcribendū Paulino perductus eſt beatiſſimus Epiſcopus Athanaſius, &c. Hæc & alia S. Baſilius de cauſa adiudicata Paulino a Romano Pontifice, cuius ſententiam ſecutus Athanaſius eidem plus detulit. Extat hæc Baſilij epiſtola ad Terentium, quam in edit. Nutiana inuenies pag. 764. Quicquid ſit, conſtat etiam inter Meletium & Paulinū fuiſſe tranſactum, (vt ſcribit Socrates lib. 5. cap. 5. Sozomenus lib. 7. cap. 3.) ac ita in vnitate totius Eccleſiæ abſoluta Synodo œcumenica, in Domino quieuiſſe.

[g] *Antonij Epiſcopi.*] Scripſit eius res geſtas Nicephorus philoſophus, quas retulit Surius in to. 1. De eius electione & obitu agit etiam in compendio. Migrauit e vita anno a Chriſto Domino nongenteſimo primo.

[h] *Gaudentij Epiſcopi.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Veronenſis illuſtratæ commentario R. D. Auguſtini Valerij eius ſedis Epiſcopi S. Rom. Eccl. Card. vbi de eo pag. 7. & 39.

13 Idibus Februarij. Luna. B xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

ANTIOCHIAE natalis ſancti Agabi [a] Prophetæ, de quo beatus Lucas in Actibus Apoſtolicis ſcribit. Rauennæ ſanctarum Fuſcæ [b] virginis, & Mauræ nutricis eius, quæ Decio imperante multa ſub Quinctiano Præſide perpeſſæ, demũ gladio tranſfixæ, martyrium conſummarunt. Melitinæ in Armenia ſancti Polyeucti [c] martyris, qui in perſecutione eiuſdem Decij multa paſſus, martyrij coronam adeptus eſt. Lugduni ſancti Iuliani martyris [d]. Tuderti ſancti Benigni [e] martyris. Romæ S. Gregorij [f] Papæ Secundi, qui Leonis Iſaurici impietati acerrime reſtitit, & ſanctum Bonifacium ad prædicandum Euangelium in Germaniam miſit. Andegaui depoſitio S. Lucinij [g] Epiſcopi, venerabilis ſanctitatis viri. Lugduni S. Stephani [h] Epiſcopi & confeſſoris. Reate S. Stephani [i] abbatis, miræ patientiæ viri: in cuius tranſitu (vt refert beatus Gregorius Papa) ſancti Angeli, ceteris etiam videntibus, adfuerunt.

FEBRVARII 13.

AGABI [a].] De quo Act. Apoſt. cap. 11. & 21. Agit de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij.

[b] *Fuſca & Maura.*] Agitur de his etiam hac die in tabulis eccleſiæ Rauen. quarum martyrij Acta ſummatim collecta recitat Petrus in catal. lib. 3. c. 119. & Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. in fine. Eadem apud Sur. tom. 7.

[c] *Polyeucti.*] De eodẽ hac die Beda, Vſuar. & alij, Græci autem in Menologio 9. Ianuarij: porro ex Actis eius quæ Metaphraſtes deſcripſit, quæ habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. martyrio occubuiſſe 10. Ianuarij conſtat. hic fortaſſe tranſlatio celebratur. Mentio habetur de eo in Actis S. Euthymij, quem eius martyris repromiſſione procreatũ ſcribit Cyrillus monachus. De miraculis ad ſepulchrum eius fieri ſolitis ſcribit Gregorius Turon. de gloria martyrum c. 103. Meminit eiuſdem & in hiſt. lib. 7. c. 6.

[d] *Iuliani.*] De eodem vet. manuſcrip. & monumenta eccleſ. Lugdun. quæ citat Galeſin. in Martyrologio.

[e] *Benigni.*] De eo etiam vetera monumenta eccleſiæ Tudertinæ, quæ vidimus, impartita nobis a Reuerendiſſ. D. Angelo Cæſio eius ciuitatis Epiſcopo, quibus etiam teſtatum habetur, eius martyris corpus religioſe aſſeruatum haberi in monaſterio monialium, quod dicitur, de Militijs.

[f] *Gregorij Secundi.*] Beda, Ado, & alij de eodem hac die. De rebus geſtis eius aduerſus Leonem Iſauricum, de quibus hic agitur, inter alia multa, ſatis eſſe poteſt hic recenſere teſtimonium Hadriani Rom. Pont. in epiſtola ad Carolum Magnum de imaginibus, his verbis: Dominus Gregorius Papa Secundus, iunior, vna cum ſeptuagintaduobus ſanctiſſimis Epiſcopis ante Confeſſionem beati Petri Apoſtolorum principis præſidens, vna ſimul multorum ſanctorum Patrum teſtimonia roborantes, venerari ac adorare ſacras imagines cenſuerunt, &c. Inferius item plura de eodem id generis. Extat inſuper eiuſdem epiſtola de cultu ſanctarum imaginum ad Germanum Epiſcopum Conſtantinopolitanum, quæ recitata habetur in Act. 4. Nicæni ſecundi Concilij. De rebus geſtis eius

cũ S. Bonifacio Epiſcopo Moguntino, cuius hic etiam mentio habetur, inuenire eſt in Actis eiuſdem Bonifacij, quæ habet Sur. to. 3. die 5. Iunij. Cetera autem de Gregorio fuſius egimus in Annal. Eccleſ. quæ per ſingulos annos digeſſimus.

[g] *Lucinij*, alias *Licinij*.] De eodem hac die Vſuardus. Andegaui cum hic ponatur, ſcias non fuiſſe Epiſcopum Andegauenſem; ſed (vt ſcribit Greg. Turon. lib. 2. Franc. hiſt. c. 39.) patria Andegauenſis, præfuit Eccleſiæ Turonen. Idem Greg. lib. 10. c. 31. vbi texit catalogum Turonenſium Epiſcoporum, recenſet eum nonum ordine, eiuſq. res geſtas paucis perſtringit. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum, atque vndecimo ſuæ ſedis anno ex hac vita migrauit, vt idem ſcribit vbi ſupra lib. 2. c. 43.

[h] *Stephani Epiſc.*] Agit de eodem Beda hac die. Succeſſit hic S. Ruſtico, recenſeturq. vigeſimusſextus vel ſeptimus Lugdunenſis eccleſiæ Epiſcopus, ſecundum diuerſas tabulas, quas Democh. de ſacrif. Miſſæ deſcripſit.

[i] *Stephani abb.*] Agit de ipſo ſanctus Gregorius Papa lib. 4. dialog. cap. 19. & homil. in Euangel. 35. vbi eumdem virum valde ſanctum, & virtute patientiæ ſingularem appellat.

xv. G Sextodecimo Kal. Martij. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROMAE via Flaminia natalis beati Valentini[a] preſbyteri & martyris, qui poſt multa ſanitatum & doctrinæ inſignia fuſtibus cæſus & decollatus eſt ſub Claudio Cæſare. Item Romæ ſanctorum martyrum Vitalis[b], Feliculæ, & Zenonis. Interamnæ ſancti Valentini[c] Epiſcopi & martyris, qui poſt diutinam cædem cuſtodiæ mancipatus, cum ſuperari non poſſet, mediæ noctis ſilentio eiectus de carcere, decollatus eſt iuſſu Placidi vrbis præfecti. Ibidem ſanctorum Proculi[d], Ephebi, & Apollonij martyrum, qui cum ad corpus ſancti Valentini vigilias agerent, iuſſu Leontij Conſularis comprehenſi, gladio cæſi ſunt. Alexandriæ ſanctorum martyrum Baſsi[e], Antonij, & Protolici, qui demerſi ſunt in mare. Item ſanctorum martyrum Cyrionis[f] presbyteri, Baſsiani lectoris, Agathonis exorciſtæ, & Moyſis, qui omnes igne combuſti euolauerunt ad cælum. Ibidem ſanctorum [g] Dionyſij & Ammonij decollatorum. Rauennæ ſancti Eleuchadij[h] Epiſcopi & confeſſoris. In Bithynia ſancti Auxentij[i] abbatis. Apud Surrentũ ſancti Antonini[k] abbatis, qui e monaſterio Caſsinenſi a Longobardis deuaſtato in ſolitudinem eiuſdem vrbis ſecedens, ibidem ſanctitate celebris obdormiuit in Domino: cuius corpus multis quotidie miraculis, & præſertim in liberandis energumenis effulget.

V ALENTINI [a].] Beda item, Vſuardus, Ado, & alij hac eadē die. Extant eius Acta ac ſociorū, quæ Surius re-citat tom. 1. vnde & ceteri accepiſſe noſcuntur. Agitur de eodem in Sacramentario S. Gregorij Papæ. In huius martyris honorem Theodorus Papa erexit eccleſiam via Flaminia, vt conſtat ex libro de Roman. Pontificibus in Theodoro.

[b] *Vitalis, Feliculæ, & Zenonis.*] De ijs etiam Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelbertus, & alij eadem die.

[c] *Valentini Epiſc.*] De eo etiā Beda, Vſuardus, & alij. Habentur eius Acta, quæ retulit Mombrit. in tom. 2. vit. ſanct. & Sur. tom. 1. Habemus eorumdem vetuſtiora exemplaria manuſcrip. in noſtra biblioth. Paſſus hic videtur temporibus perſecutionis Gentilium Romanorum Imperatorum, vt eius Acta ſignificant. Porro de alio Valentino eiuſdem ciuitatis Epiſcopo meminit Petrus in catal. lib. 1. cap. 55. qui (vt ait) vixit temporibus Iuſtini Imperatoris.

[d] *Proculi & ſoc.*] De ijs etiā ijdem qui ſupra auctores. Horum paſſionis Acta intexta habentur cum rebus geſtis S. Valentini, quorum modo meminimus; licet in eis non vna eademq. die cum eo paſſi habeantur. Alius ab hoc eſſe videtur Proculus Interamnenſis Epiſcopus, de quo infra ad xviij. Kal. Maij.

[e] *Baſſi & ſoc.*] De his item Beda hac die, Vſuardus, Ado, & alij. Petrus in catal. lib. 3. c. 124. alios plures addit, quorum & recenſet nomina.

[f] *Cyrionis & ſoc.*] De his omnibus iſdem qui ſupra auctores agunt hac eadem die.

[g] *Dionyſii & Ammonij.*] Agunt de his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij, conſentiuntq. vet. manuſcripti.

[h] *Eleuchadij Epiſc.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Rauennatis. Petrus Damiani in die natali S. Eleuchadij ſermonem habuit, quem inuenies apud Sur. tom. 7. hac die. Fuit hic vnus ex diſcipulis S. Apollinaris, ab ipſo ad fidem conuerſus, de quo etiam Hier. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. vbi eum migraſſe ex hac vita ſcribit anno Domini 112.

[i] *Auxentij abb.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Huius res geſtas pure germaneq. conſcriptas habet Metaphraſtes hac die, ex quo Lipom. deſcripſit tom. 5. & Sur. tom. 1. Meminit eiuſdem Niceph. hiſt. lib. 14. c. 52. in fine. De eius tyrocinio ſcribit Sozom. hiſt. lib. 7. cap. 21. in fine. Peruenit ætate vſque ad Zenonem Imperatorem, vt eius Acta teſtantur.

[k] *Antonini abb.*] Plura de ipſo in monumentis eccleſiæ Surrentinæ, quibus tam eius res geſtæ, quam miracula poſt obitū facta intexuntur: edidit eadē Paulus Reg. Migrauit ex hac vita (vt ferunt) anno Domini 625. Honorio Rom. Pont. Quæ autē noſtra ætate ad ſepulchrum eius admiranda fiunt, eademq. crebrius iterantur, percepi non a quibuſuis narrata, sed a ſinceriſſimis prudentiſſimisq. ſacerdotibus, qui interfuerunt.

15 Quintodecimo Kal. Martij. Luna. D xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4

t	u	A	B	C	D	E	F	F	G	H	M	N	P
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16

BRIXIAE natalis ſanctorum martyrum Fauſtini [a] & Iouitæ, qui ſub Hadriano Imperatore, poſt multa præclara pro Chriſti fide ſuſcepta certamina, victricem martyrij coronam acceperunt. Romæ ſancti Cratonis [b] martyris, qui cum vxore ſua & vniuerſa domo a beato Valentino Epiſcopo baptizatus, non multo poſt vna cū illis martyrio conſummatus eſt. Interamnæ ſanctæ Agapis [c] virginis & martyris. Item natalis ſanctorum martyrum Saturnini [d], Caſtuli, Magni, & Lucij. Vaſione in Gallijs ſancti Quinidij [e] Epiſcopi, cuius mortem in conſpectu Domini pretioſam

miracula crebra teſtantur. Capuæ ſancti Decoroſi[f] Epiſcopi & confeſſoris. In prouincia Valeriæ ſancti Seueri[g] presbyteri, de quo beatus Gregorius ſcribit, quod fuſis lacrymis defunctum reuocauit ad vitam. Antiochiæ ſancti Ioſeph[h] diaconi. Aruernis ſanctæ Georgiæ[i] virginis.

FEBRVARII 15.

F*AVSTINI & Iouitæ*[a].] De iiſdē hac die Beda, Vſuardus, ac ceteri. Habentur eorū res geſtæ vberius enarratæ: edidit eas Mombrit. tom. 1. & Sur. to. 1. Paſſi dicuntur ſub Imperatore Hadriano, ac coram ipſo: quod nos tunc accidiſſe putamus, cum ille anno ſecundo ſui Imperij, tertiū gerens Conſulatū, ex Vrbe in Gallias profectus eſt, vt ſcribit Spartianus in Hadriano. Agitur de iiſdem martyribus in Actis S. Marciani Epiſcopi Dertonenſis, quæ recitat Mombrit. tom. 2. Non eſt quod mireris, ſi Hadrianus perrecturus in Gallias, ad carnificinas martyrum conſtiterit Brixiæ: cum ſemel enim monſtra illa ferinos animos imbuiſſent, auidiſſimi erant illorum ſpectaculorum, in quibus miſeri homines excogitatis artibus torquerentur. Sit tibi ſatis in exemplum, quæ Suetonius ſcribit in Claudio cap. 34. cū ait: Tormenta quæſtionum, pœnasq. parricidarum repræſentabat, exigebatq. coram. Cum ſpectare antiqui moris ſupplicium Tiburi concupiſſet; & deligatis ad palū noxijs, carnifex deeſſet: accitum ab Vrbe, ad veſperam vſque opperiri perſeuerauit. Hæc Suetonius de Claudio; quo quidem longe moleſtior nobis fuit Hadrianus, de quo agitur.

[b] *Cratonis.*] Agunt de eodem iidem qui ſupra, Beda, ac ceteri. Eius Acta adnexa ſunt vitæ S. Valentini Epiſcopi Interamnenſis, a quo etiam ad fidem perductus & baptizatus fertur.

[c] *Agapis.*] De qua hac itē die Beda, Vſuar. Vuandelbertus, & alij recentiores agunt.

[d] *Saturnini & ſoc.*] Beda hic agit de Saturnino & Caſtulo: ceteri autem redditi ſunt ex prædicto Martyrologio manuſcripto.

[e] *Quinidij Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, aſſentiunturq. vet. manuſcripti.

[f] *Decoroſi Epiſc.*] Claruit hic temporibus Agathonis Romani Pontificis, reperiturq. interfuiſſe ac ſubſcripſiſſe Romano Concilio ſub eodem Pontifice celebrato, anno a Chriſto nato 680. vt apparet ex eiuſdem Concilij Actis, quæ intexta habentur in Sexta Synodo Act. 4.

[g] *Seueri presbyt.*] Agit de eodem hac die Ado. Admiratur eius ſanctitatem S. Gregorius lib. 1. dialog. cap. 12.

[h] *Ioſeph diaconi.*] Beda, Vſuardus, ac ceteri de eodem hac die, Græci autem 3. Aprilis, vt apparet ex eorum Menologio. Fuit hic ſacrorum hymnorum ſcriptor, qui temporibus Theophili Imp. ob cultum ſanctarū imaginum factus eſt confeſſor illuſtris. De eo egit Niceph. lib. 21. cuius libri tantum habetur ſummarium.

[i] *Georgiæ virg.*] De ea ſcribit Gregor. Turonen. lib. de glor. confeſſ. c. 34.

xiij. E Quartodecimo Kal. Martij. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17

NATALIS beati Oneſimi[a], de quo S. Paulus Apoſtolus ad Philemonem ſcribit; quem etiā poſt ſanctum Timotheum Epheſiorum Epiſcopum ordinauit, prædicationiſq. verbum illi commiſit. Hic vinctus Romam perductus, ac pro fide Chriſti lapidatus, primo ibidem ſepultus fuit, inde ad locum vbi Epiſcopus fuerat ordi-

natus

natus, corpus eius delatum eſt. Cumis in Campania Tranſlatio ſanctæ Iulianæ[b] virginis & martyris, quæ Nicomediæ ſub Maximiano Imperatore primum a patre ſuo Africano grauiter cæſa, deinde ab Euilaſio Præfecto, cui nubere recuſarat, varie cruciata, & poſtmodum in carcerem detruſa, vbi palam cum diabolo conflixit; demum flammas ignium, & ollam[c] feruentem ſuperans, capitis decollatione martyriũ conſummauit. In Aegypto ſancti Iuliani[d] martyris, cum alijs quinque millibus. Cæſareæ in Palæſtina ſanctorum martyrum Aegyptiorum Eliæ[e], Hieremiæ, Eſaiæ, Samuelis, & Danielis, qui cum ſpontanee miniſtraſſent confeſſoribus in Cilicia ad metalla damnatis, inde reuertentes, comprehenſi, & a Firmiliano Præſide ſub Maximino Imperatore ſæuiſſime torti, gladio demum percuſſi ſunt. Poſt quos ſanctus Porphyrius[f] Pamphili martyris famulus, & S. Seleucus[g] Cappadox, qui iteratis certaminibus ſæpe vicerant, rurſus cruciati, alter incendio, gladio alter martyrij coronam acceperunt. Brixiæ ſancti Fauſtini[h] Epiſcopi & confeſſoris.

FEBRVARII 16.

ONESIMI[a].] De eodem Beda, Vſuardus, & alij omnes. Græci autem pridie huius diei in Menologio. Laudatur egregie ab Apoſtolo ſcribente ad Philemonem. S. Ignatius epiſt. 14. ad Epheſios eumdem præclaro elogio cõmendat, meminitq. eiuſdem in epiſt. 12. ad Antiochenos. Habentur eius Acta, quæ ex veteribus monumentis Metaphraſtes in lucem prodidit, & Lipom. recitat tom. 5. Sur. autem tom. 1. Paſſus reperitur ſub Traiano Imp. & Tertullo Vrbis Præfecto. Nicephorus lib. 3. cap. 11. prorſus conuincitur errare, dum ſcribit eũ ſub Domitiano conſummaſſe martyrium. Si enim conſtat poſt ſanctum Ignatium fuiſſe ſuperſtitem, certumq. habetur, eumdem Ignatium anno Traiani Imperatoris vndecimo martyrio coronatum; quonam pacto effici poteſt, vt ſub Domitiano Oneſimus martyrio occubuerit? Errat plane in Oneſimo, ſicut & in Dionyſ. Areopagita, de quo ſuo loco inferius. Vixit iiſdem fere temporibus Oneſimus Epiſc. Byzantinus, tertius ordine, de quo Niceph. Epiſc. in chron. & Niceph. Calliſt. lib. 8. c. 6. Alius adhuc extitit eius nominis Epiſcopus Sueſſionenſis ſanctitate celebris, cuius meminit Molanus in Indic. ſanctorum Belg. cuius natalis agitur 13. Maij.

[b] *Iulianæ.*] Beda itẽ, ac ceteri Latinorum hac die; Græci autem in Menologio die 21. Decembris. Extant eius Acta apud Metaphraſtẽ, ex quo Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Habemus eadem in vet. cod. manuſcrip. e Græco Latine reddita a Petro quodam, qui ea ad Petrum Neapolitanum Epiſcopum direxit, vt docet eius præfatio. Ponitur ibidem paſſa anno a Chriſto nato 290. De reliquijs eius meminit S. Gregorius Papa in epiſt. ad Fortunatum Epiſcopum Neapolit. 84. & 85. lib. 7. ſub eius diœceſi enim ſanctæ martyris corpus quieſcebat.

[c] *Ollam feruentem.*] De huiuſmodi genere tormenti mentio habetur lib. 2. Machab. c. 7. Recenſet Ioſeph. lib. de Machab. ad Polyb. ollam æneam inter exquiſita tormẽta, quam & his verbis deſcribit: Carnificum manibus ollæ æneæ imponitur (hoc pœnali ſupplicio nomen eſt) prælo gyrato, ſanctum caput ad genua pellitur: ſicq. corpore deorſum redacto, pugil in eam quam diximus ollam miſerrime delituit. Hæc ibi, ex verſione Eraſmi, quem alium ab eo qui communiori vſu habetur præ manibus, textum nactum eſſe putandum; niſi eum turpiter ſæpius hallucinatum, immo impudenter ex animi ſententia mutaſſe verba velimus affirmare, cum Græcus textus ſe aliter habeat.

[d] *Iuliani.*] De eodem iidem qui ſupra Latinorum auctores; at Græci in Menologio de ipſo agunt die 21. Iunij, vbi & breui compendio certamen eius deſcribunt, paſſumq. eſſe in perſecutione Diocletiani, ſub Mar-

ciano Præſide, eumdemq. a S. Ioanne Chryſoſtomo eelebri oratione laudatum, ibidem teſtantur. Fuit clarus item in Aegypto Iulianus Epiſcopus Alexandrinus, qui primo anno Commodi Imp. ſedere cœpit, de quo Euſeb. hiſt. lib. 5. cap. 9. & alij.

[e] *Eliæ, Hieremiæ, & ſoc.*] Scripſit horũ certamen Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 22. Hi etenim, vt ad Chriſtum conuerſi ſunt, profana ſibi indita a parentibus nomina reſpuentes, ſanctorum Prophetarum ſibi imponi nomina cupierunt. Scribit Dionyſius Alexandrinus, peculiare olim fuiſſe nuper conuerſis ad fidem, vt Apoſtolorum, aliorumq. ſanctorum, quorum fidem eſſent amplexi, etiam ſibi nomina ſumerent. Apud Euſeb. lib. 7. c. 20. In eamdem ſententiam plura diſſerit S. Ioannes Chryſoſtomus homil. 21. in Geneſ. multiſq. inculcat, non nomina Gentilium & auorum eſſe filijs imponenda, ſed ſanctorũ, qui virtutibus effulſerunt, & Dei amicitia digni fuerũt.

[f] *Ad metalla damnatis.*]. Differentiam ponit Iureconſultus l. aut damnum. ff. de pœn. inter damnatos ad metalla, & ad opus metalli. grauioribus enim premebantur vinculis, qui ad metalla damnati erant. De ærumnis Chriſtianorum, qui ea pœna damnati eſſent, habes egregiam epiſtolã Cypriani 77. ad Nemeſianum, Felicem, & collegas Epiſcopos. Damnabantur Chriſtiani etiam ad alia opera publica, vt ad fodiendã arenam, ad lapidicinas, & alia, vt eorum Acta teſtantur. Illa tantum pœna immunes fuiſſe videntur, quæ dicebatur, ad ludum; de qua Vlpianus l. aut damnum. §. qui ad ludum. ff. de pœnis. & Paul. lib. 5. ſentent. tit. 17. & l. 2. de abolit. Cod. Theod. Id enim accidiſſe arbitror non humanitate Gentilium, ſed potius verecundia Chriſtianorum; vt qui mallent duriora quæque ſupplicia perpeti, quam inter gladiatores, ferarum venatores, comœdos & tragœdos, pyrrhicharios & ſaltatores in theatro connumerari, nec ea agere, quæ vel ſpectare tantum Chriſtianis erant interdicta, vt Cyprian. de ſpectac. Cum alioqui ſicut feminas ad lenones, ita viros ad ludum eſſe damnatos, appareat ex Clemen. conſt. lib. 5. cap. 1. vbi hæc verba: Si quis Chriſtianus propter nomen Chriſti & charitatem erga Deum ac fidem ab impijs ad ludos, aut ad beſtias, aut ad metallum fuerit damnatus, &c. Vetuit poſtmodum Valentinianus Imp. vllum Chriſtianorum ob quoduis facinoroſum delictum ad ludum damnari, l. 8. de pœn. Cod. Theod.

[g] *Porphyrius.*]. Agit pluribus de eodẽ Euſeb. hiſt. lib. 7. c. 20. alij inſuper ex eodem auctore eadem deſcripſerunt.

[h] *Seleucus.*] Huius anteactæ vitæ curſum Euſebius lib. 8. cap. 22. teſtatum reliquit.

[i] *Fauſtini Epiſcopi.*] Recenſetur is ſeptimus Brixianæ eccleſ. Epiſcopus. de eo & Galeſin.

aij. F Tertiodecimo Kal. Martij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

ROMAE paſſio ſancti Fauſtini [a], quem alij quadragintaquatuor ſecuti ſunt ad coronã. In Perſide natalis beati Polychronij [b] Epiſcopi Babylonis, qui in perſecutione Decij, ore lapidibus cæſo, manibus extenſis, oculos ad cælum eleuans, emiſit ſpiritum. Concordiæ ſanctorum martyrum Donati [c], Secundiani, & Romuli, cum alijs octogintaſex eiuſdem coronæ conſortibus. Cæſareæ in Palæſtina ſancti Theoduli [d] ſenis, qui ex familia Præſidis Firmiliani, martyrum excitatus exemplo, cum Chriſtum conſtanter confiteretur, cruci affixus, martyrij palmam nobili triumpho promeruit. Ibidem ſancti Iuliani [e] Cappadocis, qui exoſculans necatorum martyrum corpora, vt Chriſtianus delatus, & ad Præſidem ductus, lento igne iuſſus eſt comburi. In pago Taruanenſi

nenſi ſancti Siluini[f] Epiſcopi Toloſani. In Scotia ſancti Fintani[g] presbyteri & confeſſoris.

FEBRVARII 17.

IAVSTINI & ſoc.[a]] Reſtituti ſunt ijdem ex eodẽ exemplari vetuſtiſſimo, cujus ſæpius ante meminimus.

[b] *Polychronij Epiſc.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelbertus, ac ceteri. habentur eius Acta ante vitam S. Laurentij apud Sur. tom. 4. die 10. Auguſti, ſed multũ ſane ambigua. Quod autem ad Decium ſpectat, conſtat quidem illũ aduerſus barbaros prœlijs difficillimis decertaſſe, vt ſcribit Aurelius Victor, Eutropius in Decio, & Paulus Oroſ. lib. 7. c. 21. & licet de Perſis nulla apud eos mentio habeatur, veriſimilis tamen eſt coniectura, Perſas bello laceſſiſſe, vexaſſeque; aduerſus quos etiam Valerianum ſucceſſorem, Imperij heredem, infeliciter pugnaſſe conſtat, vt Trebellius ſcribit in Valeriano. Satis liquet tẽpora Decij ſcriptorum inopia remanſiſſe obſcuriſſima, eaq. tantum de eo facta eſſe perſpicua, quæ de perſecutione ab ipſo in Chriſtianos excitata produnt Chriſtianorũ ſcriptiones, & Acta ſanctorum martyrum. Fuit eiuſdem nominis S. Polychronius Epiſcopus Virdunenſis in Gallia, diſcipulus S. Lupi Trecenſis, de quo habetur mentio in Actis eiuſdem S. Lupi in fine, apud Sur. tom. 4. die 29. Iulij.

[c] *Donati & ſoc.*] Agit de ijſdem hac die Vſuardus, adſtipulanturq. vet. manuſcrip.

[d] *Theoduli.*] Euſebius, qui eius martyrium ſcribit lib. 8. c. 22. paſſũ refert anno ſeptimo perſecutionis Diocletiani & Maxim. Impp.

[e] *Iuliani Cappadocis.*] Idem auctor Euſebius eius certamen deſcribit lib. 8. cap. 22. eumdemq. etiam perſecutionis anno ſeptimo martyrio coronatum teſtatur.

[f] *Exoſculans necatorum martyrum corpora.*] Conſueuiſſe Chriſtianos oſculari ſacra martyrum vulnera, habes etiam ex Prudentio in Periſt. hym. 5. de S. Vincentio his verſibus:

Ille vngularum duplices
Sulcos pererrat oſculis.

Et in fine:

Per quam trementes properi
Exoſculamur lectulum.

Admouit & Conſtantinus Magnus Imp. labra cicatricibus ſanctorum martyrũ. Theodoret. hiſt. lib. 1. cap. 11. Datum eſt crimini a Cæciliano diacono Carthaginenſi Lucillæ feminæ apud Optatum, non quod os martyris ori admoueret, ſed quod importuno tempore, & os illud non eſſet martyris vindicati, hoc eſt, recepti. Optat. lib. 1. contra Parmen. Deoſculationem pro adoratione poni in antiquis ſacris litteris, notatum habes a S. Hieron. ad Pammachiũ in apolog. aduerſus Rufin. Id ipſum fuiſſe in vſu apud Gentiles, ex Plinio & Apuleio obſeruat Cæl. Rodig. lect. antiq. lib. 10. cap. 8. in fin. Apud Minucium Felicẽ in Octauio id expreſſum quoque habes his verbis: Cæcilius ſimulacro Serapidis denotato (vt vulgus ſuperſtitioſius ſolet) manum ori admouens, oſculum labijs preſſit. Hæc ille. Vide notata ibi in margine edit. Rom. anno Domini 1583. quibus adde quod Lucianus ſcribit lib. de Sacrific. Adorare oſculo manum, eſſe ſacrificium pauperum, & quid aliud offerant non habentium.

[g] *Siluini Epiſc.*] De eo etiã Vſuard. hac die. Eius Acta haberi teſtatur Molanus in indiculo ſanctorum Belgij, vbi plura de ipſo; redditq. rationẽ, cur hunc Vſuard. appellet Epiſcopum Taruanenſem, prout etiã a nonnullis eſt creditus, eo quod in Morinis miranda religione enituit, & virtute miraculorum claruit, apud quos etiã diẽ obijt, anno (vt ait) a Chriſto nato ſeptingẽteſimo decimoquinto.

[h] *Fintani presbyt.*] Vſuardus item de eo hic agit, conſentiuntq. manuſcrip.

18 Duodecimo Kal. Martij. Luna. G xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

IEROSOLYMIS natalis beati Simeonis[a] Epiſcopi & martyris, qui filius Cleophæ, & propinquus Saluatoris ſecundum carnem fuiſſe traditur. Hic Hieroſolymorum Epiſcopus poſt Iacobum fratrem Domini ordinatus, in per-

in perſecutione Traiani multis ſupplicijs affectus, martyrio conſummatus eſt, omnibus qui aderant, & iudice ipſo mirantibus, vt centum viginti annorum ſenex crucis ſupplicium fortiter conſtanterq. pertuliſſet. Apud Oſtia Tiberina ſanctorum martyrum Maximi[b] & Claudij fratrum, & Præpedignæ vxoris Claudij, cum duobus filijs Alexandro & Cutia: qui cum eſſent præclariſsimi generis, iubente Diocletiano, tenti ſunt, atque in exilium deportati, deinde incendio concremati odoriferum martyrij ſacrificium Deo ipſi obtulerunt: quorũ reliquiæ in flumen proiectæ, & a Chriſtianis perquiſitæ, iuxta eamdem ciuitatem ſepultæ ſunt. In Africa ſanctorum martyrum Lucij[c], Siluani, Rutuli, Claſsici, Secundini, Fructuli, & Maximi. Conſtantinopoli ſancti Flauiani[d] Epiſcopi, qui cum fidem Catholicam Epheſi propugnaret, ab impij Dioſcori factione pugnis & calcibus percuſſus, atque in exilium actus, poſt triduum vitam finiuit. Toleti ſancti Helladij[e] Epiſcopi & confeſſoris.

FEBRVARII 18.

SIMEONIS *Epiſc.*[a]] Beda, Vſuardus, ac ceteri Latinorum de eodem agunt hac die, Græci autẽ in Menologio 27. Aprilis. Eius martyriũ ab Hegeſippo egregie conſcriptum Euſebius recitat lib.3.cap.26. ex quo etiam ceteri complures eadem deſcripſere: eumdẽ conſobrinum Domini, natum ex Cleopha fratre Ioſeph, idem auctor affirmat lib.3.c.10. qui & in chronico tradit, eumdem conſummaſſe martyrium anno decimo Traiani Imp.

[b] *Maximi, Claudij, & ſoc.*]. De his item Beda, Vſuardus, Ado, atque alij omnes. Habentur horum res geſtæ iunctæ ſimul Actis S.Suſannæ, apud Sur. tom. 4. die 11. Auguſti: ex quibus & ceteri, qui de his ſcribunt, quos recenſere omittimus, accepiſſe noſcuntur.

[c] *Lucij, & ſoc.*] Hos omnes reſtitutos ſciás ex eodem codice peruetuſto, cuius ſæpè meminimus: prætermiſſi ſunt alias fortaſſe, quod nec ciuitas vbi paſſi, nec tempus ibidem haberetur expreſſum.

[d] *Flauiani Epiſcopi.*] De eodẽ Græci agunt in Menologio hac die; vbi teſtantur Flauianum actum in exilium, & confectũ ærumnis obijſſe, idq. ex ſententia Marcellini Comitis in chron. ſub Protogene & Aſterio Conſſ. vbi ait eum exulaſſe factione Dioſcori & Saturnini. Sed hæc quidem omnia repugnare videntur Actis ſacroſancti Concilij Chalced. In Actione etenim prima & tertia Euſebius Dorilæi, & in Actione quarta Archimandritæ Catholici, oblato S. Synodo libello, clamarunt aduerſus Dioſcorũ, ſanctum Flauianum factione Dioſcori necatum eſſe: id ipſum etiam Liberatus diaconus in breuiar. hæreſ. Neſtor. & Eutych. exacte deſcribit cap. 12. factumq. refert, antequam Epheſo receſſiſſent Epiſcopi. Id etiam Euagrius Scholaſt. hiſt. lib. 2. c. 2. Id denique Nicephorus (vt prætercam recentiores) pluribus teſtatur lib. 14. c. 47. Ceterum contigit vtrumque eſſe verum: nimirum Flauianum a Dioſcoro ita vt aiunt male habitum, ſicq. affectum continuo miſſum eſſe in exilium, & tertia die vita functum. Confirmantur hæc ex libro manuſcrip. qui habetur in bibliotheca Vatic. num. 1855. in quo deſcriptæ habentur complures epiſtolæ Rom. Pontif. vbi ineſt libellus incerti auctoris, ſed quem tamen ſui ſæculi res ſcripſiſſe conſtat. eſt eius exordium: Noſtro quidem ſæculo, ſed interuallo temporis Neſtorius & Eutyches, &c. In eo igitur hæc de Flauiano leguntur: Ducitur in exilium Flauianus, & apud Epypam, quæ eſt ciuitas Lydiæ, ſeu ſuperueniente, ſeu ingeſta morte, defunctus eſt. Hæc ibi de exitu Flauiani, dum duceretur in exilium. Eſt illa hæc ciuitas Lydiæ, quam Ptolemæus Hypepam vocat, & apud Plinium deprauate legitur Euippa, lib. 5. c. 29. Contigit obitus Flauiani ſub Conſulatu Aſterij & Protogenis, menſe Auguſto, poſtquã Hilarus diaconus legatus Apoſtolicus inde clam aufugiens, Romam redijt ad S. Leonem Papam. Ne quis ergo miretur, ſi idem Pontifex in litteris quas dedit ad Theodoſium & Pulcheriam Auguſtos,

& quas etiam ad alios tertio Idus Octobris iiſdem Conſſ. dedit, nihil de Flauiani nece meminerit: nam, quod poſt diſceſſum Hilari fuit factum, ignorans, putans adhuc viuere Flauianum, ad eum etiam eadem die ſcripſit epiſtolam. Celebratur hac die ſolemnis tranſlatio, quando venerandum corpus eius per Marcianum Auguſtum & S. Pulcheriam coniugem ſummo cum honore Conſtantinopolim tranſlatum eſt, cuius tranſlationis meminit S. Leo Papa in epiſt. 44. ad Marcianum Auguſt. ſub Conſulatu Adelphij data: eſt is annus, ſecundum Faſtos Onuphrij, a Chriſto nato 451. Ex quibus plane conuincitur errare Nicephorus lib. 14. c. 49. dum eam tranſlationem factā dicit ſub Theodoſio minore Imp. Extant præterea de ea re litteræ S. Pulcheriæ ad S. Leonem Papam, quæ recitantur in præābulis Concilij Chalcedonenſis. Mirificis laudibus S. Flauianum proſecuti ſunt Patres, ij præſertim, qui Chalcedonem ad Concilium conuenerunt; vbi inter alia eius præconia, hæc in Actione vndecima ſunt acclamatā: Flauiano æterna memoria: ecce vltio, ecce veritas: Flauianus poſt mortē viuit, martyr pro nobis exorat: Flauianus poſt mortem fidē expoſuit, &c. Accedat ad eius laudem conſtitutio Marciani Imp. quæ habetur in l. quoniam. C. de Epiſc. & cleric. cuius de Flauiano promulgatæ ſanctionis habes integrū exemplar in Actione tertia eiuſdem Conc. Chalced. prope finem. Secundus Abel appellatur a Sebaſteno Epiſcopo in epiſt. ad Leonem Imp. Extat to. 2. Conc. recent. edit. De reſtituendo nomine eius in diptycha, & abolenda memoria Eutychij; extat l. quoniam. C. de Epiſc. & cleric. Ceteras autem eius res geſtas, tam ſynodicas, quam priuatas, intexuimus in Annal. Eccleſiaſticis, per annos ſingulos ſeruata temporū ratione.

[e] *Hellady Epiſcopi.*] Huius Acta ſummatim complexus eſt S. Ildefonſus in libro quē ſcripſit de vir. illuſt. quem nacti in Vaticana bibliotheca, diligenter exſcripſimus: at quoniam eumdem nondū editum ſcimus, operæpretium viſum eſt, hic ea recitare, quæ de ſancto ſanctus ſuis ſcriptis teſtata reliquit his verbis: Helladius Epiſcopus poſt Aurasium ſedis eius adeptus eſt locum. Hic cum regiæ aulæ illuſtriſſimus, publicarumq. rector exiſteret rerum, ſub ſæculari habitu votum monachi explebat & opus: nam ad monaſterium meum illud Agalienſe, cuius mo ſuſceptio monachum tenuit (quod munere Dei, perennisq. ac patentis ſanctitatis decore, & opinabile cunctis & palā eſt totis) cum ſæpe diſcurſantiū negotiorum ductus itinere perueniret, remota clientum ſæcularisq. pompa decoris, adeo monachorum peculiaritatibus inhærebat, vt turmis iunctus eorū, ſtipularum faſciculos ad clibanum deportaret. Cumq. inter decorem inſolentiamq. ſæculi, ſolitudinis & amaret & ſectaretur arcana: celeri fuga, relictis omnibus quæ eſſe nouerat mundi, adijt ſanctum monaſterium, quod frequentauerat voto; venit permanſurus optati voti vſu. Ibi factus monachus, pariter meritis & ſtudijs ſanctis vitam monachorum deblte rexit, & ſtatū monaſterij totius rei cōmunis diuitijs cumulauit. Ex hoc, feſsis pene ſenio artubus, ad Pontificatus apicem euocatur: & quia vocaretur victus pariter & inuitus, illic maiorum virtutum exempla, quā monachus, dedit: quia ſtatum mundi, quem contempſit virtute, magna perhibetur rexiſſe diſcretione; miſerationes eleemoſynarumq. copias tā largiter egenis contuliſſe probatur, ac ſi illius ſtomacho putares inopum & artus pendere & viſcera confoueri. Scribere renuit, quia quod ſcribendum erat, quotidianæ operationis pagina demonſtrauit. Me, ad monaſterium rediens memoratum, vltimo vitæ tempore Leuitam fecit: ſenex obijt, decem & octo annos ſacrum regimen tenuit, temporibus Siſibuti, Suntillani, & exordijs Siſenandi Regum. Beatus habitus fuit, & poſt beatam gloriam cæleſtis regni bona plenus ſenectute promeruit. Hactenus de S. Helladio S. Ildefonſus, qui mox ad eius ſucceſſorem Iuſtum calamum vertit. De eodem Rodoric. Tolet. lib. 2. c. 17. & alij recentiores.

19 Vndecimo Kal. Martij. Luna. A x.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20

ROMAE natalis ſancti Gabini[a] presbyteri & martyris, fratris beati Caij Papæ; qui a Diocletiano diu in cuſtodia vinculis afflictus, pretioſa morte cælī gaudia comparauit. In Africa ſanctorum martyrum Publij[b], Iuliani,

Marcelli, & aliorum. In Palæſtina commemoratio ſanctorum monachorum [c], & aliorum martyrum, qui a Sarracenis ſub duce Alemundaro ob fidem Chriſti ſæuiſsime cæſi ſunt. Hieroſolymis ſancti Zambdæ [d] Epiſcopi. Solijs* ſancti Auxibij [e] Epiſcopi. Apud Beneuentum ſancti Barbati [f] Epiſcopi, qui ſanctitate celebris, Longobardos & eorum ducem ad Chriſtum conuertit. Mediolani S. Manſueti [g] Epiſcopi & confeſſoris.

* Solis

FEBRVARII 19.

Gabini, vel *Gabinij* [a].] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Iuncta ſunt eius Acta rebus geſtis ſanctæ Suſannæ. habet eas Sur. to. 4. die 11. Auguſti. Paſſus eſt Diocletiano ſextum & Conſtantio ſecundum Conſſ. vna cum Caio Papa ipſius germano, vt legitur in libro de Roman. Pontificibus. In prædictis autem rebus geſtis S. Suſannæ de domo Gabini in eccleſiam conuerſa hæc leguntur: Caij Epiſcopi domus beati Gabini domui propinqua erat, atque ex illo tempore Chriſtianorum ſtatio deputata eſt in duabus ædibus vſque ad hodiernum diem. Factum eſt hoc Romæ in regione ſexta, apud vicum Mamuri, ante Saluſtij forum. Hæc ibi. Ex qua loci deſcriptione facile apparet, eam fuiſſe domum Gabini, quæ nunc dicitur eccleſia ſanctæ Suſannæ, ac domum Caij eccleſiam illi propinquam, cuius dumtaxat ſuperſunt veſtigia ex aduerſo poſita.

[b] *Publij & ſoc.*] Agit de his etiam Beda, Vſuardus, & alij recentiores hac die.

[c] *Sanctorum monachorum.*] Iiſdem cæſi ſunt hi Sarracenorum incurſionibus, quarũ mentio habetur in rebus geſtis ſancti Ioannis Silentiarij, quas refert Metaphraſtes die 13. Maij, itemque in vita S. Sabæ abb. apud eumdem die 5. Decembris, ac in Actis etiam ſancti Euthymij abb. quæ idem recitat die 20. Ianuarij: conſentiunt iiſdem, quæ habentur in prato ſpirituali, c. 21. & 99. Vna eademq. perſecutio Sarracenorũ ſanctos monachos diuerſis in locis poſitos vexauit, diuerſiſq. diebus occidit; vt non mireris, ſi inferius de monachis cæſis a Sarracenis ſæpe agatur. Scias autem ipſum Sarracenorum principem Alemundarum ad Chriſti fidem tandem eſſe conuerſum, vt ſcribit Niceph. hiſt. lib. 17. cap. 35. hiſtor. Miſcel. ex Theophane lib. 15. & alij.

[d] *Zambdæ Epiſcopi.*] De eo ſcribit Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7. cap. vlt. in fine, Epiphanius in panar. hæreſ. 66. licet in mendoſo codice Baza legatur. De eo item Niceph. Epiſcopus in chron. de Epiſc. eccleſ. Hieroſol. & Niceph. Calliſt. lib. 6. cap. 34. Adſcribitur hic trigeſimusnonus eius ſedis Epiſcopus; ſucceſſit Hymenæo, ſeditq. temporibus Diocletiani Imperatoris.

[e] *Auxibij Epiſcopi.*] Agunt de eodem Græci in Menolog. hac die. Eius Acta habet Metaphraſtes, quæ Lipom. retulit in tom. 5. & Sur. to. 1. Fuit proximus Apoſtolorum temporibus; nam a S. Marco Euangeliſta baptizatus fertur.

[f] *Barbati Epiſcopi.*] De eo vet. manuſcrip. & inter alia Martyrologium Caſſinenſe. Habemus eius Acta ſincere ſcripta: eſt eorum exordium: Sicut euidentiſſime, &c. Interfuit Synodo Romæ celebratæ temporibus Papæ Agathonis, anno Domini 680. eidemq. ſubſcripſit, prout eius Concilij Acta indicant, quæ inſerta ſunt in Actione quarta ſextæ Synodi œcumenicæ Conſtantinopolitanæ.

[g] *Manſueti Epiſcopi.*] De eodẽ tabulæ Mediolanenſis eccleſiæ. Claruit idem temporibus Agathonis Rom. Pontificis; nam ipſe etiam interfuit præfatæ Synodo Romanæ, eidemq. ſubſcripſit, vt eiuſdem Synodi indicant Acta inſerta in Act. quarta ſextæ Synodi. Habemus manuſcriptam epiſtolam erudiſſimam eiuſdem Manſueti Epiſcopi ad Conſtantinum Imperatorem Conſtantinopolitanum, dignam tanto viro, tantæq. ſedis Epiſcopo: incipit: Si apicem Imperialis faſtigij, &c.

20 Decimo Kal. Martij. Luna. B

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

TYRI in Phœnicia commemoratio beatorum martyrum[a], quorum numerum ſolius Dei ſcientia colligit, qui ſub Diocletiano Imperatore a Veturio militum magiſtro multis tormentorũ generibus ſibi inuicem ſuccedentibus occiſi ſunt; primo quidem flagris toto corpore dilaniati, inde diuerſis beſtiarum generibus traditi, ſed ab illis diuina virtute nil læſi, poſt addita feritate ignis ac ferri, martyrium conſummarunt. Horum glorioſam multitudinem ad victoriam incitabant Tyrannio[b], Siluanus, Peleus, & Nilus Epiſcopi, ac Zenobius presbyter, qui felici agone vna cum illis martyrij palmam adepti ſunt. In Cypro inſula ſanctorum martyrum Pothamij[c] & Nemeſij. Conſtantinopoli ſancti Eleutherij[d] Epiſcopi & martyris. In Perſide natalis ſancti Sadoth[e] Epiſcopi, & aliorum centum vigintiocto, qui ſub Sapore Rege Perſarum, cũ Solem adorare renuiſſent, crudeli nece præclaras ſibi coronas compararunt. Catanæ in Sicilia ſancti Leonis[f] Epiſcopi, qui virtutibus atque miraculis coruſcauit. Eodem die ſancti Eucherij[g] Epiſcopi Aurelianenſis, qui eo magis miraculis claruit, quo pluribus inuidorum calumnijs fuit oppreſſus. Tornaci in Gallijs S. Eleutherij[h] Epiſcopi & confeſſoris.

FEBRVARII 20.

COMMEMORATIO *beat. mart.*] Agunt de ijſdem hac die Beda, Viuardus, Ado, & alij. Horum Acta ſummatim cõplexus eſt Euſeb. lib. 8. cap. 7. ex eodem Niceph. hiſt. lib. 7. cap. 7. ac ceteri.

[b] *Tyrannio, Siluanus, &c.*] De his item Euſebius hiſt. lib. 8. c. 25. & Niceph. lib. 7. cap. 16. De ſingulis agitur certis diebus natalis dies.

[c] *Potamij & Nemeſii.*] Beda itẽ de his agit, additq. Didymum; Viuardus autem & Martyrius de duobus tantum.

[d] *Eleutherij Epiſc.*] De eodẽ & Græci. ponitur hic octauus ordine Byzantius Epiſcopus, ſeditq. annis ſeptem, vt tradit Niceph. eius ſedis Epiſc. in chron. De eo etiam Niceph. Calliſt. lib. 8. cap. 6. Narrat idem auctor, lib. 15. cap. 23. pauendum iudicium eiuſdem ſancti aduerſus clericũ impuriſſimum, editum temporibus S. Gennadij Epiſcopi Conſtantinopolitani, & Leonis Imp. indeq. penes nonnullos excommunicatio S. Eleutherij in ore verſatur vſque hodie. Licet potius imprecatio, quam excommunicatio dici debeat.

[e] *Sadoth & ſoc.*] Alibi, Sadhoc, vel Saduch, legitur. De ijſdem Græci in Menologio hac die. Horum omnium Acta ex antiquis codicibus edidit Metaphraſtes: habet ea Lipom. tomo 5. & Surius tomo 1. Paſſi ſunt hi ſub Sapore Rege Perſarum, qui vixit temporibus Conſtantini, ac eius ſucceſſoris Con-

ſtantij, peruenitq. vſque ad tempora Valentiniani, & Gratiani eius filij Impp. vt auctor eſt Ammian. Marcellin. lib. 27. qui illum eam ob cauſam Saporē longæuum appellat. Succeſſit Sadoth, de quo agimus, Simeoni, qui ſub Conſtantino martyrio vita functus eſt: ipſe autem Sadoth paſſus eſt temporibus Conſtantij. De his etiam ſcribit Sozom. lib. 2. cap. 8. 9. & 10.

[f] *Leonis Epiſc.*] Agnūt etiam de eodē Græci in Menologio, magnorumq. miraculorum effectorem prædicant.

[g] *Eucherij Epiſc.*] Extant eius Acta, quæ deſcripſit Surius tom. 1. Claruit temporibus Caroli Martelli Principis Francorum, a quo multa & grauia paſſus eſt: ſed quas pœnas dederit apud inferos eius anima, & quā terribile iudicium de humato cadauere Deus oſtenderit, vide ibidem capite 6. quæ & nuper in Decretorum libro ſunt deſcripta 16. q. 1. De eo Sigeb. in chron. anno Domini 723. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 192. & lib. 4. cap. 186. Paul. Aemil. lib. 2. de geſt. Franc. Ioann. Placentius in catal. Epiſc. Leodienſium, & Molan. in indic. Sanctorum Belgij. Adſcribitur hic in tabulis Democh. trigeſimuſtertius ſedis Aurelianenſis Epiſcopus.

[h] *Eleutherij Epiſcopi.*] De eo autem Beda die ſequenti. Huius res geſtas breui compendio ſcribit Molanus in indic. Sanctorū Belg. eumq. ordinatum dicit Epiſcopū anno Domini 484. ſediſſeq. annos 45. tranſlatum vero corpus eius anno 881. De Eleutherij pueritia, ordinatione, & obitu habes in vita S. Medardi a Fortunato conſcripta, cap. 2. & 18.

viij. C Nono Kalend. Martij. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

IN Sicilia natalis ſanctorum martyrum [a] ſeptuagintanouem, qui ſub Diocletiano per diuerſa tormenta confeſsionis ſuæ coronam percipere meruerunt. Adrumeti in Africa ſanctorum martyrum Veruli [b], Secundini, Syricij, Felicis, Seruuli, Saturnini, Fortunati, & aliorum ſexdecim, qui in perſecutione Vuandalica ob Catholicæ fidei confeſsionem martyrio coronati ſunt. Scythopoli in Palæſtina ſancti Seueriani [c] Epiſcopi & martyris. Damaſci ſancti Petri Mauimeni [d], qui cum diceret Arabibus quibuſdam ad ſe ægrotum venientibus: Omnis qui fidem Chriſtianam Catholicā non amplectitur, damnatus eſt, ſicut & Mahumet pſeudopropheta veſter; ab illis necatus eſt. Rauennæ ſancti Maximiani [e] Epiſcopi & confeſſoris. Metis ſancti Felicis [f] Epiſcopi. Brixiæ ſancti Paterij [g] Epiſcopi.

FEBRVARII 21.

MARTYRVM *ſeptuagintanouem* [a].] Agit de iiſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 3. cap. 138. & alij recentiores.

[b] *Veruli & ſoc.*] De his etiam Beda & Vſuardus. Quod hic additum eſt, hos paſſos eſſe in perſecutione Vuandalica, ex dicto vetere manuſcripto ſcias reſtitutum.

[c] *Seueriani Epiſc.*] Scribit de eius nece per hæreticos Eutychianos illata Niceph. lib. 15. cap. 9. De eadem hæreticorum perſecutione tunc in Catholicos in Palæſtina graſ ante agit Euag. lib. 2. cap. 5. Cyrillus monachus in Euthymio, apud Metaphraſt. die 20. Ianuarij.

nuarij. Habetur mentio etiam de Seueriani Epiſcopi nece in litteris Marciani Imp. datis tunc temporis ad monachos Palæſtinæ: habentur to. 2. Concil. recent. edit. Eſt ſecunda ordine epiſtolarum illuſtrium virorum pro S. Synodo Chalcedonẽſi. S. Leo Papa eo tempore ad ſedandam eam ſeditionẽ, & ad comprimendum furorem hæreticorũ, ſcripſit ad Marcianum Imp. & ad Pulcheriam & Eudociam A A. necnon etiam ad monachos Palæſtinæ, quo illorũ turbatos animos cõciliaret.

[d] *Petri Mansueti.*] Græci etiam de eodem agunt. De eius martyrio habes ex Theophane in hiſt. miſcel. lib. 22. anno 2. Conſtantini Sexti Imp. vbi hæc etiam recitantur: Hunc declamationibus ſermonum honorauit ſanctus pater noſter Ioannes, qui cognominatus eſt Chryſorroas propter auream & fulgidam Spiritus ſancti gratiã, quæ in ipſo tam in verbo, quam in vitæ actu effloruit: quem videlicet Conſtantinus Imp. impius propter eminentem orthodoxiam eius anathemati ſubijciebat, & pro Manſur, quod eius auitum nomen eſt, quodq. redemptus interpretatur, ſenſu Iudaico, nouum Eccleſiæ magiſtrum, Manſeron, mutato nomine, vocitabat. Hæc ibi: per quæ plane conſtat intelligi ſanctum Ioannem Damaſcenum, iuxta ea quæ de eodem ſcribit Suidas. Paſſus eſt hic anno Domini 742. ſecundum Faſtos Onuphrij, ſecundum vero Græcorum ſupputationem anno 745. Sigebert. tamen in chron. recenſet eius martyrium anno 745.

[e] *Maximiani Epiſcopi.*] De eodem hac die tabulæ Eccleſiæ Rauennatis. Conſecratus hic eſt Epiſcopus ſub Conſulatu Baſilij quinto, anno Domini 546. De eo plura Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 3.

[f] *Felicis Epiſc.*] De eodẽ ex tabulis Metenſis eccleſiæ Molan. in addit. ad Vſuard. Ponitur hic tertius Metenſis ſedis Epiſcopus, ſeditq. annos 42. vt habent tabulæ Democh.

[g] *Paterij Epiſc.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Brixianæ. Numeratur 23. eius ſedis Epiſcopus, poſt S. Philaſtriũ autem 16. prout Rampert. in ſerm. de S. Philaſt. affirmat.

22 Octauo Kalend. Martij. Luna. D vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23

ANTIOCHIAE Cathedra [a] ſancti Petri Apoſtoli, vbi primum diſcipuli cognominati [b] ſunt Chriſtiani. Hierapoli in Phrygia beati Papiæ [c] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ſancti Ioannis Senioris auditor, Polycarpi autem condiſcipulus & ſodalis fuit. Salaminæ in Cypro ſancti Ariſtionis [d], qui (vt idem Papias teſtatur) fuit vnus de ſeptuagintaduobus Chriſti diſcipulis. In Arabia commemoratio plurimorum [e] ſanctorum martyrum, qui ſub Maximino Imperatore ſæuiſsime cæſi ſunt. Alexandriæ ſancti Abilij [f] Epiſcopi, qui ſecundus poſt beatum Marcum eiuſdem ciuitatis Epiſcopus, ſacerdotium virtute conſpicuus miniſtrauit. Viennæ ſancti Paſchaſij [g] Epiſcopi, eruditione & morum ſanctitate præclari.

FEBRVARII 22.

ANTIOCHIAE *Cathedra* [a].] Sedere cœpit Petrus Antiochiæ vltimo Tiberij Imp. anno, & a Chriſto nato trigeſimonono, prout exacte Euſebius ſcribit in chron. De vſu priſtino celebrandæ diei Cathedræ, cum ſcilicet aliquis Epiſcopus alicui præficeretur eccleſiæ, ſatis diximus ſupra in feſto die Romanæ Cathedræ. Quod autem attinet ad Cathedram Antiochenã, miratus ſum vehementer R. P. Onuphriũ Panuinum, virum alioqui eruditum, ſed eo nimis

mis ex humanis prærceptum, vt non potuerit ſuas lucubrationes emendare, nouam quamdam hactenus inauditam, nec ab aliquo excogitatam opinioné de Cathedra Antiochena adſtruere conatum eſſe: dũ in ſuis ad Platinam additionibus, abſque vllius antiquorum vel recentiorum teſtimonio affirmat, Petrum Romæ primum, ac demũ ſediſſe Antiochiæ. Quæ quidem opinio quam ſit falſa, quam aduerſa ſinceræ veritati, quam denique faueat nouantibus qualemcumque occaſionem captantibus, quotq. ex ea ſequantur abſurda, vix credi poteſt. Legi aduerſus huiuſcemodi nouam opinionem eruditiſſimum commentariolum R. D. Siluij Antoniani, pientiſſimi ac diſertiſſimi viri, cuius cenſuræ ſcriptiones meas ſubijcere conſueui: expectamus ſi aliquãdo ab inuito poterimus extorquere eius editionem, ſimulq. e latebris Chriſtianæ modeſtiæ ipſius cetera ſeraciſſimi ingenij monumenta in publicũ vindicare. Tu interim, lector, accipe de ea re hæc teſtimonia ſanctorum Patrum. Poſt Anacletum, Antherum, Marcellum, & alios, ſatis tibi inſtar omnium poteſt eſſe ſancti Hieronymi auctoritas in comment. epiſt. ad Galat. cap. 2. & de ſcriptoribus Eccleſiaſt. in Petro. Si ex hiſtoricis hæc cupis, habes Euſebium, qui primũ in ea facultate locum tenet, quiq. in chronico hæc ait: Petrus natione Galilæus, Chriſtianorum Pontifex primus, cum primum Antiochenam Eccleſiam fundaſſet, Romam proficiſcitur, ibi Euangelium prædicans, vigintiquinque annis eiuſdem Vrbis Epiſcopus perſeuerat. Hæc Euſebius, quem ceteri Græcorũ (ne laborem omnes enumerando) abſque aliqua cõtrouerſia ſecuti ſunt, a quibus nec Latinorũ aliquis diſſentit. Hæc etiam ſanctus Leo in ſerm. 1. in natali Apoſtolorum: Gelaſius Papa in Romano Concilio, vbi actum eſt de libris apocryphis, eadem profeſſus eſt: id Pelagius Papa in epiſtola ad Benignum, & Greg. Papa ad Eulogium lib. 6. epiſt. 37. id denique alij omnes qui de ea re egerunt, abſque aliqua dubitatione teſtati ſunt. De leuiſſimis autem quibuſdam obiectionibus, quæ aduerſus hæc ſiue ab Onuphrio, ſiue ab alio eius ſtudioſo obijciebantur, conſule quæ diximus in 1. tomo Annal.

[b] *Cognominati ſunt Chriſtiani.*] Id Lucas Act. c. 11. Qua autem ratione id acciderit, ſanctus Athanaſius in diſputatione contra Arium eiuſmodi affert cauſam: Omnes, inquit, qui credebant in Domino noſtro Ieſu Chriſto, non Chriſtiani, ſed diſcipuli tantummodo vocabantur: & quia multi nouorum dogmatum auctores extiterant, doctrinæ obuiantes Apoſtolicæ, omnes ſectatores ſuos diſcipulos nominabant; nec vlla erat nominis diſcretio inter veros falſoſq. diſcipulos, ſiue Chriſti, Doſithæi, ſiue Iudæ cuiuſdam, ſiue Ioannis ſectatores, qui ſe quaſi Chriſti Eccleſiæ confitebantur; quin potius vno diſcipulorum nomine cenſebantur. tunc Apoſtoli conuenientes (ſicut, Luca narrante, Acta teſtantur) omnes diſcipulos vno nomine Chriſtianos appellant, diſcernentes a communi diſcipulorũ vocabulo; & vt diuini per Iſaiam oraculi ſermo compleretur, quo ait c. 62. Seruientibus mihi vocabitur nomen nouum, &c. Hæc Athanaſ. Porro & hoc ipſum nomen non poſt multum temporis hæretici æmulati ſunt, Carpocratianiq. primum vſurparunt, vt ſcribit S. Epiphan. hæreſ. 27. Hos ſecuti ſunt ceteri; irrogantes contumelias tanto nomini falſa doctrina, ac morum prauitate: quam ob cauſam (vt conqueſti ſunt ſæpe Patres apologijs) execrandum factum eſt aliquãdo Gentilibus nomen Chriſtianum, adeo vt ipſum ſolum abſque aliqua noxa (vt ſcribit pluribus Tertullianus in apologetico) eſſet in crimen.

[c] *Papiæ.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De Papia ſcribit ſanctus Irenæus, quem recitat Euſeb. hiſt. lib. 3. c. 33. Idem Euſeb. cap. 30. Hieron. de ſcrip. Eccleſ. in Papia. Extabãt eius ſcripta vſque ad eiuſdem Hieronymi tempora, vt ipſe ſcribit epiſtola 28. ad Lucinium. Eadem de eo Niceph. lib. 3. cap. 18. & 20. Hic monitum velim lectorem, ne qua ſuſpicio de Papia in mentem irrepat, eo quod aſſertor fuerit improbatæ ſententiæ de mille annis, vnde dicti ſunt hæretici Millenarij: nam ſancta Dei Eccleſia Catholica aliquandiu de ea re ſuperſedit, iudiciumq. ſuſpendit, nec aliquid de his qui ea ſentiebant, definiuit; cum præſertim non vulgares homines, ſed ſanctiſſimi atque doctiſſimi viri id affirmarent, vt poſt Papiam Irenæus, Iuſtinus martyr (mittimus Tertullianum & Nepotem extra claſſem Catholicorum vagantes) Lactantius, Victorinus, Seuerus, & alij, prout teſtatur S. Hieronymus in comment. ſuper Ezech. cap. 36. lib. 11. & in prœm. lib. 18. in Iſaiam. De quorum ſententia idem auctor in Hierem. cap. 19. lib. 4. hæc habet: Quæ, licet non ſequamur, tamen damnare non poſſumus: quia multi Eccleſiaſticorũ virorum & martyrũ iſta dixerunt: & vnuſquiſque in ſuo ſenſu abundet, & Domini cuncta iudicio reſeruentur. Hæc S. Hieron. quo tempore nihil adhuc ab Eccleſia de ea re fuiſſe definitum apparet. Paulo poſt autem cum Apollinaris hæreſiarcha hanc de Millenario ſententiam niteretur adſtruere, totisq. neruis defendere conaretur, atque vt dogma Catholicum ſtabilire, ſcriberetq. (vt ait ſanctus Hieron. in prœm. lib. 18. in Iſaiã) duo volumina aduerſus Dionyſiũ Alexandrinum, qui de ea re contra Irenæum librum ediderat: mox in eum atque alios Millenarios zelus ſanctorum Patrum exarſit, ita vt in hæreſim ac patronum eius liberius inueherentur: cum præſertim ille adderet alias ad eam opinionem impietates, diceretq. homines reſurrecturos eſſe ad legem, circumciſionẽ,

& ſab-

& ſabbata ſeruanda, ad cibos electos, vt olim, & templum materiale conſtructuros. id de eo ſcribit S. Baſilius in epiſt. 74. ad Occidentales. Tunc autem, ſicut ceteræ prauæ opiniones Apollinaris, ita hæc de Millenario a Damaſo Papa Romæ putatur eſſe damnata.

[d] *Ariſtionis.*] De eodē Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Meminit de Ariſtione Papias, quem refert Irenæus apud Euſebium lib. 3. cap. 33. & Hieron. de ſcrip. Eccleſ. in Papia.

[e] *Plurimorum ſanct. mart.*] Horum agonis Euſebius hiſt. lib. 8. cap. 24. meminit.

[f] *Abilij Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de Abilio Euſeb. in chron. eum ſedere cœpiſſe anno quarto Domitiani Imp. & cum ſediſſet annos tredecim, ſub Nerua Imp. ex hac vita migraſſe. Ex his reſtituendus eſt locus eiuſdem Euſebij in editione Chriſtophorſoni lib. 3. cap. 12. cum ait: Quarto anno Domitiani Anianus primus eccleſiæ Alexandrinæ præfuit: qui cum annos vigintiduos in eo munere compleuiſſet, exijt e vita: in cuius locum ſuffectus eſt Abilius. Hæc ibi; ſed ſic reſtituenda, vna tantum mutata dictione, vt dicat: Quarto anno Domitiani, Anianus, qui primus eccleſiæ Alexandrinæ præfuit, cum annos vigintiduos, &c. quam lectionē confirmant etiam ea quæ idem Euſebius ſcribit lib. 2. cap. 23. vbi ait, octauo anno Neronis Imperij Anianum poſt Marcum ſedere cœpiſſe.

[g] *Paſchaſii Epiſc.*] Beda item & Ado de eo hac die. De Paſchaſio Epiſc. Viennen. ſcribit Ado in chron. floruiſſe videlicet temporibus Conſtantini, cū Melchiades Romanæ præeſſet Eccleſiæ. Succeſſiſſe huic videtur ſanctus Verus, qui reperitur interfuiſſe Cōcilio Arelatenſi 2. ſub Conſtantino Imp. & Silueſtro Romano Pontifice celebrato, vt apparet ex Actis eiuſdem Synodi. Ex his redduntur ambigua, quæ idem ſcribit Ado, Verum ſediſſe temporibus Traiani; & quod ait, Paſchaſio fuiſſe ſuffectum Claudium. Sed de his in Vero pluribus infra ad Kalendas Auguſti.

23 Septimo Kalend. Martij. Luna. E

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

In Anno Biſſextili omittitur Vigilia ſancti Matthiæ Apoſtoli: *quia transfertur in ſequentem diem, quæ eſt 24.*

VIGILIA [a] ſancti Matthiæ Apoſtoli. Apud Sirmium beati Sireni [b] monachi & martyris, qui, iubente Maximiano Imperatore, tentus, cum ſe Chriſtianum eſſe confiteretur, capite cæſus eſt. Ibidem natalis ſanctorum ſeptuagintaduorum [c] martyrum, qui martyrij certamen in præfata vrbe conſummantes, regna manſura perceperunt. Romæ ſancti Polycarpi [d] presbyteri, qui cum beato Sebaſtiano plurimos ad fidem Chriſti conuertit, atque ad martyrij gloriam exhortando perduxit. In ciuitate Aſturicenſi ſanctæ Marthæ [e] virginis & martyris ſub Decio Imperatore, & Paterno Proconſule. Conſtantinopoli S. Lazari [f] monachi: qui cum ſacras imagines pingeret, Theophili Imperatoris Iconoclaſtæ iuſſu diris ſupplicijs excruciatur, & manus ei candenti ferro comburitur: ſed Dei virtute ſanatus, abraſas imagines ſanctas pingendo reſtituit, ac demum in pace quieuit. Brixiæ ſancti Felicis [g] Epiſcopi. Hiſpali in Hiſpania ſancti Florentij [h] confeſſoris. Tuderti ſanctæ Romanæ [i] vir-

ginis, quæ a ſancto Silueſtro Papa baptizata, in antris & ſpeluncis cæleſtem vitam duxit, & miraculorum gloria claruit. In Anglia ſanctæ Milburgis [k] virginis, filiæ Regis Merciorum. Et alibi aliorum, &c.

¶ *In anno Biſſextili bis pronunciatur* Sexto Kalendas Martij, *& eadem Luna, ſcilicet die 24. & 25. Prima die, id eſt 24. hoc modo*: Sexto Kalend. Martij. Luna, *quota fuerit. Deinde*, Vigilia ſancti Matthiæ Apoſtoli. Item commemoratio plurimorum ſanctorum Martyrum, & Confeſſorum, atque ſanctarum Virginum. ℟. Deo gratias. *Secunda die, id eſt 25.* Sexto Kalend. Martij. Luna ... In Iudæa, *&c. vt in ſequenti lect.*

FEBRVARII 23.

VIGILIA *S. Matthiæ* [a].] De eadem Beda, & Microlog. c. 47. atque alij recectiores.

[b] *Sireni*.] De ipſo etiam Beda, ac ceteri. Hic cum dicatur fuiſſe monachus: ſatis apparet ex Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 22. Maximiani temporibus fuiſſe monachos, & ex eis quamplurimos coronatos eſſe martyrio, vt & Seleucus, de quo ſupra egimus. quin & ipſe ſanctus Antonius martyrij cupidus conuolauit Alexandriam, ſed conſequi non potuit, vt ſcribit S. Athanaſius in vita ipſius. Agit etiam de Sireno Petrus in catal. lib. 3. c. 147. licet eum etiam Epiſcopũ fuiſſe dicat.

[c] *Septuagintaduorum martyrum*.] Alij legunt ſexagintaduos tantum; ſed ex pluribus manuſcrip. prædictus numerus habetur certior, prout etiam Petrus in catal. lib. 3. cap. 150.

[d] *Polycarpi*.] De eodem Beda, Vſuardus, & alij. Habentur eius Acta iuncta rebus geſtis S. Sebaſtiani apud Sur. tom. 1. die 20. Ianuarij.

[e] *Marthæ*.] Tabulæ eius eccleſiæ. Eius Acta paucis enarrantur in theſaur. concion. to. 2. die 23. Februarij.

[f] *Lazari monachi*.] Agunt autem Græci de eo die 17. Octob. quando ex Cithenſi vrbe tranſlatum eſt corpus eius Conſtantinopolim, vt teſtatum habetur in dicto Menologio, ea die. Scribunt de Lazaro Zonaras in tertia parte Annal. in Theophilo Imp. Cedrenus in eodem, & alij.

[g] *Felicis Epiſcopi*.] De quo tabulæ eccleſiæ Brixian. Recenſetur hic vigeſimus a tempore Philaſtrij eius ſedis Epiſcopi, ſucceſſitq. Dominico, vt ſcribit Rampertus eius ciuitatis Epiſcopus, cum agit de tranſlatione ſancti Philaſtrij.

[h] *Florentij*.] Agitur de eo in flore ſanctorum Hiſpan. vbi & ſepulturæ eius epitaphium recitatur: itemq. in theſaur. concion. tom. 2. die vigeſimatertia Februarij.

[i] *Romanæ*.] De ea tabulæ eccleſiæ Tudertinæ, vnde etiam eius Acta accepimus. Claruit temporibus Conſtantini, cum ſanctus Silueſter præeſſet Romanæ Eccleſiæ.

[k] *Milburgis*,] Fertur eius vita ſcripta eſſe a Gothzelino monacho S. Bertini, deq. ea re teſtimonium eſt in catal. ſcrip. Britan. Agit de ea etiam Molanus in addit. ad Vſuardum.

v. F Sexto Kalend. Martij. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

IN Iudæa natalis ſancti Matthiæ Apoſtoli [a], qui poſt Aſcenſionem Domini ab Apoſtolis in locum Iudæ proditoris ſorte electus, pro Euangelij prædicatione martyrium paſſus eſt. Romæ ſanctæ Primitiuæ [b] martyris. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Sergij [c] martyris, cuius geſta præclara habentur. In Africa ſanctorum martyrum Montani [d], Lucij, Iuliani, Victorici, Flauiani, & socio-

rum, qui fuerunt ſancti Cypriani diſcipuli, & ſub Valeriano Imperatore martyriũ conſummarunt. Rhotomagi paſsio ſancti Prætextati [e] Epiſcopi & martyris. Treuiris ſancti Modeſti [f] Epiſcopi & confeſſoris. In Anglia ſancti Edilberti [g] Regis Cantiorum, quem ſanctus Auguſtinus Anglorum Epiſcopus ad fidem Chriſti conuertit. Hieroſolymis prima inuentio [h] capitis Præcurſoris Domini.

FEBRVARII 24.

[a] MATTHIAE *Apoſt.*] Latini omnes de eo agunt hac die, Græci autem IX. Auguſti, vt conſtat ex Menologio, & ex conſtitutione Emmanuelis Imp. tit. de ferijs. Præter illa quæ de ipſo leguntur in Act. Apoſt. cap. 1. ſcribunt eum non tantum in Iudæa, ſed etiã in vlteriori Aethiopia Euangelium prædicaſſe, vt Sophron. apud Hieron. de ſcrip. Eccleſ. Niceph. lib. 2. cap. 40. Doroth. in ſynop. De prædicatione in Iudæa meminit Iſid. de vit. & obit. ſanct. cap. 81. Matthiæ nomine ferebatur Euangelium, quod a Gelaſio in Romano Concilio eſt reiectũ inter apocrypha, c. ſancta Rom. diſt. 15. eadem æſtimatione iam ante habitũ ab Origene homil. 1. in Luc. & ab Euſeb. lib. 3. cap. 25. Eiuſdem item claſſis exiſtimatæ ſunt traditiones nomine Matthiæ editæ, ex quibus Marcion ſuã ipſius hæreſim adſtruebat, vt ſcribit Clemens Alexand. lib. 2. ſtrom. cap. 7. qui ex eis quædam recitat fragmenta, & Euſeb. hiſtor. lib. 3. cap. 23. Acta etiam Matthiæ, quæ ſcripta feruntur ab Abdia, vt ſpuria reijciuntur. Habetur mentio de Matthia apud Dionyſiũ Areopagitam de Eccleſ. hierarch. c. 5. par. 3. Fertur ſermo de S. Matthia, quem alij Auguſtino, Bedæ autem alij tribuunt. Scribit Petrus diac. Caſſinen. ſcriptum fuiſſe ab Authperto abbate Caſſinen. ſermonem de eodem Apoſtolo, quem legimus in codice manuſcr. S. Mariæ ad Martyres. Incipit: Inclytam gloriam, &c. Habemus & nos eumdem charactere Longob. conſcriptum.

[b] *Primitiua.*] De ea conſentiunt vet. manuſcrip. quorum ſupra meminimus.

[c] *Sergij.*] De eo etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Alius cenſetur hic ab illo Sergio, qui vna cum S. Baccho pro Chriſti fide certauit, de quo ſuo loco inferius.

[d] *Montani, Lucij, & ſoc.*] Reſtituti ſunt ijdem ex vet. manuſcr. Habentur eorum Acta germana, quæ recenſet Sur. tom. 1. hac die. De Montano, Lucio, Iuliano, & Victorico mentio habetur ſeparatim in diuerſis epiſtolis ſancti Cypriani. De Montano in epiſtola Celerini, apud eumdem epiſt. 21. De Victorico in inſcriptione epiſtolæ 54. De Lucio & Iuliano ſæpe, & in Concilio Carthag. ſub eodem Cypriano. An autem hi noſtri ijdem ſint cum illis, non auderem affirmare; licet ijſdem paſſi reperiantur temporibus, ac in eadem regione.

[e] *Prætextati.*] Recenſetur hic xvij. eius ſedis Epiſcopus ſecundum tabulas Democh. Reperitur interfuiſſe Concilio Turonenſi 2. Pariſienſi 1. & Aurelianenſi 5. quibus & ſubſcripſit. Claruit ſub Childeberto Rege circa annũ Domini 580. de quo Gregor. Turonen. hiſt. Franc. lib. 5. cap. 18. lib. 7. cap. 16. & lib. 8. cap. 20. & 31. vbi de nece ipſius, itemq. lib. 9. cap. 20. Quod pertinet ad antiquam familiam & nomen Prætextati, conſule Macrob. lib. 1. Saturnal. cap. 6.

[f] *Modeſti Epiſc.*] De eo etiam Molan. in addit. ad Vſuard. ſecundæ editionis.

[g] *Edilberti Regis.*] De quo plura Beda de geſt. Angl. lib. 1. cap. 25. 32. 33. & lib. 2. c. 3. 4. & 5. Ad hunc S. Gregor. Papa ſcripſit epiſtolam 60. lib. 9. regiſt. extat eadẽ apud Bedam lib. 1. cap. 32. Migrauit ex hac vita anno Domini 616. vt idem teſtatur Beda in epitome. Ex qua emendatur quod idem dixerat lib. 2. c. 5. eum deceſſiſſe anno Domini 613. nam (vt ipſe ait) viginti & vnum annos regnauit ab eo tempore quo Auguſtinus eſt profectus in Angliam.

[h] *Prima inuentio capitis Præcurſ.*] De eadem capitis inuentione hac die Beda, Vſuardus, Ado, conſentiuntq. vet. manuſcrip. Græci etiam in Menologio hac item die agunt de eadem. Rurſusq. viij. Kalend. Iunij aliam celebrant Inuentionem, quando Comanis, vbi in aureo vaſe latebat, iterum repertum, Conſtantinopolim tranſlatum eſt. Conſule ea quæ notantur infra ad quartum Kalend. Septembris.

iiij. G Quinto Kalend. Martij. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

IN Aegypto natalis ſanctorum martyrum Victorini [a], Victoris, Nicephori, Claudiani, Dioſcori, Serapionis, & Papiæ, ſub Numeriano Imperatore: quorum duo primi pro confeſsione fidei exquiſita ſuppliciorum genera conſtanter tolerantes, capite plectuntur; Nicephorus poſt craticulas candentes, ignesq. ſuperatos, minutatim conciſus eſt; Claudianus & Dioſcorus flammis incenſi, Serapion vero & Papias gladio cæſi ſunt. In Africa ſanctorum martyrum Donati [b], Iuſti, Herenæ, & ſociorum. Romæ natalis ſancti Felicis [c] Papæ Quarti*, qui ſancti Gregorij Papæ atauus fuit; de quo is refert, quod ſanctæ Tharſillæ nepti apparens, illam ad cæleſtia regna vocauit. Conſtantinopoli ſancti Tharaſij [d] Epiſcopi, eruditione & pietate inſignis, ad quem extat Hadriani Papæ Primi epiſtola pro defenſione ſanctarum imaginum. Nazianzi ſancti Cæſarij [e], fratris beati Gregorij Theologi, quem idem Gregorius inter agmina beatorum ſe vidiſſe teſtatur.

* Tertij

FEBRVARII 25.

VIctorini, *Victoris, & ſoc.* [a]] De his hac item die Beda, Vſuardus, & Ado pluribus, Petrus etiam in catal. lib. 3. c. 131. Græci autem in Menolog. ad diem 31. Ianuarij.

[b] *Donati, Iuſti, & ſoc.*] Beda de iiſdem hac die, qui & ceterorum recenſet ſingula nomina. In vet. Martyrol. monaſterij S. Cyriaci, præter hos recenſitos, ſuperadduntur & alij quadragintaquatuor. Videntur hi illi eſſe, quos Lucianus in epiſt. 22. apud Cyprian. refert, & inter alios nominat Donatum & Herenem; licet Pamelius in annot. eiuſdem epiſtolæ, auctoritate cuiuſdam alterius manuſcrip. bibliothecæ Guilielmitarum Burgenſium, diuerſis diebus illos eſſe paſſos affirmet; nos autem Romano plus deferimus.

[c] *Felicis Papæ*] Cum hic Felix, de quo hac die agitur, dicatur atauus S. Gregorij Papæ, cuius idem S. Gregorius meminit homil. 38. in Euang. & lib. 4. dialog. cap. 16. exiſtimauit Ioannes diacon. in vita S. Gregorij lib. 1. c. 1. & Leo Oſtienſ. in chron. Caſſinen. lib. 1. cap. 1. in fine, hunc eſſe quartum eius nominis Roman. Pontificem. Ego autem in eam ſententiam ſum propenſior, vt opiner, non Felicem Quartum, ſed Tertiũ fuiſſe atauum S. Gregorij; idq. non leuibus rationibus perſuaſus: nã Felix Tertius Romanus fuit, Quartus autẽ Samnis natione, & patria Beneuentanus: at perſpicuum eſt omnibus, S. Gregorium non ex Samnitibus originem ducere, ſed ab antiquis Romanis ſenatoribus; quod & ipſe Ioannes diac. abſque vlla dubitatione confirmat. Ad hæc addimus: ſi quis numeret annos, menſes, & dies, quibus ſedit Felix Tertius; inueniet ipſum ex hac vita migraſſe hac ipſa die, quinto Kal. Martij, quod & diligenter obſeruauit Panuin. in Faſtis. Felix autem Quartus obiiſſe dicitur quarto Idus Octob. licet fortaſſe ob tranſlationem agatur commemoratio natalis eius 30. Ianuarij. Ad poſtremum ſi tempora attendamus, qui-

bus vixit vterque Felix: magis congruit, vt Felix Tertius, quam Quartus, atauus S. Gregorij dici debeat: ſi enim numeres annos ab obitu Felicis Tertij vſque ad electionẽ S. Gregorij Papæ iam ſenis, intercurriſſe inuenies annos nonagintaocto: ſi autem recenſeas annos ab eo tempore quo Felix Quartus ex hac vita deceſſit, vſque ad eiuſdẽ S. Gregorij Pontificatũ; annos tantum ſexaginta numerabis. Hac itaque habita vtriuſque Felicis tẽporis ratione, æquius eſſe videtur, vt Felix Tertius potius dicatur eius atauus, quã Quartus; qui eodẽ S. Gregorio iã nato, geſſit Pontificatũ.

[d] *Tharaſii Epiſcopi.*] Agũt de eodem hac die Græci etiam. Acta autẽ eius ſcripſit Ignatius diaconus cuſtos vaſorũ, vt Suidas teſtatur in Ignatio. Habet ea Lipom. to. 5. & Sur. tom. 1. De eodẽ præterea ſæpius habetur mentio in Actis ſecũdæ Nicænæ Synodi. Obijt humanæ vitæ diem anno a Chriſto Domino 806. multis pro fide Catholica laboribus exantlatis.

[e] *Cæſarij.*] Huius egregia facta eius germanus S. Greg. Nazianzenus in ea oratione, quam habuit in funere ipſius, feliciter explicat. De eodẽ plura in carmine de rebus ſuis. Locus hic citatus, habetur in fine eius orationis his verbis: Te Cæſarium ipſum videbo non iam peregrinantem, non iam ab alijs funere elatum, non iam hominũ animos mærore ac miſeratione permouentem, ſed clarum, inſignem, & ſublimem; qualis ſæpe mihi in ſomnis viſus es, o fratrũ chariſſime, & fratrum amantiſſime, ſiue cupiditate mea, ſiue ipſa veritate hanc mihi formã repræſentãte. Hæc Greg. Citat eumdem locum S. Ioan. Damaſc. in oratione de his qui in fide migr. Extant eiuſdẽ Cæſarij dialogorũ libri quatuor eruditiſſimi nuper editi: licet Billius in ſuis obſeruationibus eius eſſe neget. Corrigitur ibidem ab eo error Nicephori de Cæſario.

26 Quarto Kalend. Martij. Luna. A iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

PERGE in Pamphilia natalis beati Neſtoris [a] Epiſcopi, qui in perſecutione Decij cum die noctuq. orationi inſiſteret, poſtulans vt grex Chriſti cuſtodiretur, comprehenſus, ac nomen Domini mira libertate & alacritate cõfeſſus, iuſſu Præſidis Pollionis equuleo crudeliſsime tortus eſt, ac demũ cum ſe Chriſto ſemper adhæſurum conſtanter profiteretur, crucis ſuſpendio victor migrauit in cælum. Ibidẽ paſsio ſanctorũ [b] Papiæ, Diodori, Cononis, & Claudiani, qui S. Neſtorem martyrio præceſſerunt. Item ſanctorũ martyrũ Fortunati [c], Felicis, & aliorum vigintiſeptem. Alexandriæ ſancti [d] Alexandri Epiſcopi, glorioſi ſenis, qui poſt beatum Petrum eiuſdem ciuitatis Epiſcopum, Arium presbyterum ſuum hæretica impietate deprauatum, & diuina veritate conuictum, de Eccleſia eiecit, ac poſtea inter trecẽtos decem & octo Patres in Nicæno Concilio eumdem damnauit. Bononiæ S. Fauſtiniani [e] Epiſcopi, qui eam eccleſiã, Diocletiani perſecutione vexatam, verbo prædicationis firmauit & auxit. Gazæ in Palæſtina S. Porphyrij [f] Epiſcopi, qui tẽpore Arcadij Imperatoris Marnam [g] idolum, eiuſq. templũ euertit, ac multa paſſus quieuit in Domino. Florentiæ S. Andreæ [h] Epiſcopi & confeſſoris. In territorio Archiacenſi S. Victoris [i] confeſſoris, cuius laudes ſanctus Bernardus conſcripſit.

NEstoris Epiſc. [a]] De eo etiã Beda, Vſuard. & Ado. Ipſius Acta extant apud Sur. to. 1. Alius hic ab eo, de quo Niceph. lib. 7. c. 15. & Metaphraſtes in Demetrio.

[b] *Papiæ & ſoc.*] Eadẽ Acta S. Neſtoris continent horũ certamina. Paſſi ſunt hi ſub eadem Decij perſecutione ante Neſtorẽ consũmatũ.

[c] *Fortunati & Felicis.*] Redditi ſunt ij ex prædictis vet. manuſcr. Diuerſi prorſus cẽſentur ab illis, quorũ natalis eſt dies 11. Iunij; quod ſaltem ex ſociorũ numero potes intelligere.

[d] *Alexandri Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri de eodẽ hac die. Meminit huius ſæpius S. Athanaſius, qui inter alia, in oratione ſecũda contra Arianos, hæc in eos: Noſtis (inquit) qoomodo beatus Alexãder vſquè ad mortem contra hanc hæreſim depugnaoit, & quot tribulationes, quãtos labores, quamquam iam ſenex, in decrepita ætate ſuſtinuerit, qui & ipſe ad Patres appoſitus eſt. Hæc Athanaſius eius in Epiſcopatu ſucceſſor. De eo etiã Epiphanius in panar. hæreſ. 69. Pluribus Theodoret. hiſt. lib. 1. c. 2. Socrat. hiſt. lib. 1. c. 3. Sozom. lib. 1. c. 14. & Caſſiod. ex eiſdem. Extat huius egregia epiſt. ſcripta ad Alexandrum Epiſc. Conſtantinopolitanũ contra Arium; ex qua ipſa, qualis quantusve fuerit, poteſt exiſtimari. Recitat eam Theodoret. hiſt. lib. 1. c. 6. Interfuit SS. Nicæno Concilio, atque ſequenti anno, qui numeratur a Chriſto nato 326. ex hac vita migrauit. Claruerunt iiſdẽ temporibus eiuſdem nominis duo alij illuſtres ſanctitate Epiſcopi; Alexander Cõſtantinopolitanus, quem diximus, de quo agunt Græci in Menolog. 30. Auguſti; & Alexander Epiſcopus Theſſalonicenſis, cuius extat epiſtola ad Athanaſium, deſcripta in apologia ſecunda eiuſdem Athanaſij. De hoc Græci in Menologio ad ſeptimum diem Nouembris.

[e] *Fauſtiniani Epiſc.*] De eo præterea tabulæ eccleſiæ Bononienſis: recenſetur eiuſdem ſedis ſecundus Epiſcopus. Scripſit de eodem Sigonius in hiſtoria de eccleſia Bononienſi.

[f] *Porphyrii Epiſc.*] De eodem Græci iterum agunt in Menologio, hac nimirũ die, & ſecunda Martij. Extãt eius Acta fideliſſime ſcripta a Marco diac. quæ deſcripſit Metaphraſtes; eadẽ Latine reddita habet Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. Interfuiſſe hic reperitur Synodo Theopolitanæ habitæ in cauſa Pelagij, vbi tantus hæreſiarcha ſubdole recantauit paliuodiam, de quo S. Auguſtinus de pec. orig. lib. 1. c. 10.

[g] *Marnam idolum.*] Famoſiſſimum erat Gazæ in Palæſtina idolum, Marnas dictum, celeberrimumq. templũ eius. Marnam Gazenſes Iouem appellabant, vt auctor eſt Marcus diac. in Actis S. Porphyrij; qui etiã teſtatur, non ſolum Marnæ templũ Gazæ fuiſſe, ſed & Apollinis, & aliorum Gentiliũ deorum: de Apollinis templo Gazæ poſito meminit Ioſephus antiq. lib. 13. c. 21. edit. Gelen. Porro Marnæ templum erat omnium celeberrimum, quod egregie ab eodem Marco diacono deſcribitur: de eo ſæpe S. Hieronymus meminit, in vita S. Hilarionis, in epiſt. 7. ad Lætam, cum ait: Marnas luget incluſus, & euerſionem templi iugiter pertimeſcit. Et in Iſa. cap. 7. cum inquit: Serapium Alexandriæ, & Marnæ templum Gazæ in eccleſias Domini ſurrexerunt. Hæc Hieron. Adſcribenda ſunt hæc S. Porphyrio, prout eius Acta teſtantur.

[h] *Andreæ Epiſc.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Florentinæ. Plura de ipſo in vita S. Zenobij, cui in Epiſcopatu ſucceſſit. Extat apud Sur. tom. 3. die 25. Maij.

[i] *Victoris.*] De eo ſcripſit officium Eccleſiaſticum ſanctus Bernardus (vt ipſe teſtatur in epiſt. 312. ad Guidonem abbatem) continens ſermones duos, quibus eiuſdem ſancti laudes & res geſtas complexus eſt; item hymnum & reſponſoria duodecim cum antiphonis viginti ſeptem & alia, iuxta conſuetos ſacri ordinis ritus. Id præſtitit S. Bernardus, expoſcente eodem Guidone abb. Habes dictos ſermones in editione Niuel. pag. 55. & 56.

ij. B Tertio Kalend. Martij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

ROMÆ natalis ſanctorum martyrum [a] Alexandri, Abundij, Antigoni, & Fortunati. Alexandriæ paſſio ſancti Iuliani [b] martyris: qui cum ita [c] podagra conſtrictus eſſet, vt neque incedere, neque ſtare poſſet; vna cum duobus famulis, qui eum in ſella geſtabant, Iudici offertur; quorum alter fidem negauit, alter nomine Eunus cum Iuliano in confeſſione Chriſti perdurans, ambo ſimul ca-

melis impoſiti, per totam vrbem circumduci iubentur, & flagris laniari, ac tandem incenſo rogo [d], hinc inde ſpectante populo, comburi. Ibidem ſancti Beſæ [e] militis, qui cum inſultantes in prædictos martyres cohiberet, delatus ad Iudicem, pro fide conſtanter agens, capite truncatus eſt. Hiſpali in Hiſpania natalis ſancti Leandri [f] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, cuius prædicatione & induſtria Viſigothorum gens, adiuuante Reccaredo eorum Rege, ab Ariana impietate ad Catholicam fidem conuerſa eſt. Conſtantinopoli ſanctorum confeſſorum Baſilij [g] & Procopij, qui tempore Leonis Imperatoris pro cultu ſanctarum imaginum ſtrenue decertarunt. Lugduni ſancti Baldomeri [h] viri Dei, cuius ſepulchrum crebris miraculis illuſtratur.

FEBRVARII 27.

ALEXANDRI *& ſor.* [a]] De his etiam hac die Beda; licet Theſſalonicæ mēdoſe, loco Romæ, & deprauate pro Antigono, Androgonus in eo legatur: quæ omnia ex vet. manuſcrip. ſunt emendata, in quibus additur & Ianuarius.

[b] *Iuliani.*] De Iuliano & Euno agunt etiam hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij. Horum martyriū conſcripſit Dionyſ. Epiſcopus Alexandrinus in epiſt. ad Fabium Antiochenū, quam recitat Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 34. & Niceph. lib. 5. c. 30. Paſſi ſunt tēporibus Decij Imperatoris.

[c] *Podagra conſtrictus eſſet.*] De ſiſtēdo iudicio ægroto homine, vide quæ de lege duodecim tabularum lepide diſputat Phauorinus cum Sexto Cæcil. Iureconſ. apud Gelliū lib. 20. c. 1.

[d] *Incenſo rogo comburi.*] Quod tam frequenter legas in Martyrol. vel in ipſis Actis martyrum, Chriſtianos poſt multa tormenta igni traditos; eā puto ob cauſam eſſe factū, quod cū penes Gentiles Chriſtiani haberētur magica arte imbuti, eos vt magos puniebat Gētilitas: ea enim pœna afficiendos eſſe magos, eorum legibus ſtatutū erat. Paul. lib. 5. ſenten. tit. 23. Pro Chriſtianis hiſce calūnijs impetitis cōplures antiq. Patrū ſcripſere apologias.

[e] *Beſæ.*] Agit de eo idem Dionyſ. in epiſt. ad Fabium Epiſc. Antiochenum: habetur apud Euſebiū lib. 5. c. 30. ex quo alij eadē referunt.

[f] *Leandri Epiſc.*] De eo etiam Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri. S. Gregorius de eo ſæpius, vt qui vſus eſt eo familiariſſime, ante etiā quam Pontifex eſſet, prout declarat in præfatione Moraliū. De eodem inſuper lib. 3. dialog. c. 31. Extant præterea eius epiſtolæ ad eū ſcriptæ in regiſt. lib. 1. epiſt. 41. lib. 4. epiſt. 46. & lib. 7. epiſt. 125. Iſidor. de vir. illuſtr. c. 28. recenſet eius ſcripta. Reperitur idem S. Leander interfuiſſe primo Concil. Hiſpalenſi, habito anno 5. Reccaredi Regis, æra 628. a Chriſto autem nato anno 590. Idem S. Leander habuit luculentam orationem de laude Eccleſiæ, & conuerſione gentis Gothorum ad fidem Catholicam, quam exſcripſimus ex codice manuſcr. quem reperimus in bibliotheca Sfortiana, vbi habentur & aliæ Synodi Toletanæ nondum typis excuſæ. Adnumerat Trithem. S. Leandrū inter profeſſores regulæ S. Bened. lib. 2. c. 9. & lib. 4. c. 130. de vir. illuſt. ord. S. Bened. Obijſſe ferunt anno Domini 603. De eodem in theſaur. concion. to. 2. die 12. Martij.

[g] *Baſilij & Procopij.*] Græci etiam de his agunt hac die, vt apparet ex eorum Menologio, vbi eorum Acta paucis enarrantur.

[h] *Baldomeri.*] De eo itē hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij, conſentiuntq. vet. manuſcripti.

28 Pridie Kalend. Martij. Luna. C i.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17
t u A B C D E f F G H M N P
18 19 20 21 22 23 24 25 24 25 26 27 28 29

ROMAE natalis ſanctorum martyrum Macarij [a], Rufini, Iuſti, & Theophili. Alexandriæ paſſio ſanctorum Cærealis [b], Pupuli, Caij, & Serapionis. Ibidem

commemoratio [c] ſanctorum presbyterorum, diaconorum, & aliorum plurimorum, qui tempore Valeriani Imperatoris, cum peſtis ſæuiſsima graſſaretur, morbo laborantibus miniſtrantes, libentiſsime mortem oppetiere; quos velut martyres religioſa piorum fides venerari conſueuit. In territorio Lugdunenſi, locis Iurenſibus, depoſitio S. Romani [d] abbatis, qui primus illic eremiticam vitam duxit, & multis virtutibus ac miraculis clarus, plurimorum poſtea Pater extitit monachorum. Papiæ Tranſlatio corporis ſancti Auguſtini [e] Epiſcopi ex Sardinia inſula, opera Luithprandi Regis Longobardorum.

FEBRVARII 28.

MACARII & *ſoc.* [a]] De his agitur in vet. manuſcript. præcipueq. in veteri Martyrolog. monaſterij Caſſinenſis.

[b] *Cærealis & ſoc.*] Beda etiã de his hac die, conſentiuntq. vet. manuſcrip. monaſterij ſancti Cyriaci, in quibus adduntur Claudianus & Iuſtus.

[c] *Commemoratio ſanctorum presbyt.*] Horum res geſtas multis laudibus proſecutus eſt ſanctus Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus in epiſtola quam ſcripſit ad Hieracem Epiſcopum: extat apud Euſebium hiſt. lib. 7. c. 16. & 17. vbi in fine hæc leguntur: Ex Patribus qui virtute erant præſtantiſſimi in hunc modum mortem oppetiuerunt, quorum nonnulli erant presbyteri, alij diaconi, quidam e populo virtutis ergo multum laudati: adeo vt iſtud mortis genus, quod propter incredibilem pietatem & robuſtam fidem ſuſcipiebatur, nihil a martyrij ſplendore abeſſe videretur. Hæc Dionyſius.

[d] *Romani abb.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Non hic ille Romanus eſt, qui ſanctum Benedictum in ſpecu aluit, de quo agitur natalis dies 22. Maij: ſed eſt Romanus germanus S. Lupicini, quorum Acta Gregorius Turonenſis ſcribit in vit. ſanct. pat. c. 1. De eodem Romano & Lupicino plura in vita ſancti Eugendi apud Sur. tom. 1. die 1. Ianuarij. Loca Iurenſia, quorum hic habetur mentio, ſic dicta ſunt fortaſſe a Iura monte, Cæſaris commentarijs illuſtrato, qui diuidit Sequanos ab Heluetijs. Sed ſunt eius textus aliæ lectiones; ve quæ dicit, Locis virẽtibus, prout legunt Beda, Vſuardus, & Ado: alia quæ habet, Locis Lorenſibus, eaq. ex hiſtoria prædictorum ſanctorum: Lorenſis enim dicta eſt eremus (vt ibidem ſcribit Gregorius Turon.) vbi ſanctus Romanus vna cum Lupicino fratre excoluit monaſticã vitam temporibus Chilperici Regis Francorum, circa annum Domini 565. Porro Lorenſis eremus (inquit Gregorius) inter Burgundiã & Alemãniam ſita, Aueticæ adiacet ciuitati. Vſitatior tamen ea reperitur lectio, vt dicat (vt hic habetur) Locis Iurẽſibus: nam & ſanctus Eugendus horum diſcipulus, in Actis eius, quæ extant apud Surium tom. 1. Iurenſis monachus appellatus reperitur.

[e] *Tranſlatio corporis ſancti Auguſtini.*] Huius tranſlationis meminit Paulus diac. de geſtis Longobard. lib. 6. cap. 14. & Beda, qui illis temporibus vixit, lib. de ſex ætat. in fine, vbi ait: Luithprandus audiens, quod Sarraceni, depopulata Sardinia, etiam loca fœdarent illa, vbi oſſa ſancti Auguſtini Epiſcopi propter vaſtationem barbarorum olim tranſlata & honorifice fuerunt condita; miſit, & dato magno pretio accepit, & tranſtulit ea in Ticinum, ibiq. cum debito tanto Patri honore recondidit. Hæc Beda. Porro ea olim in Sardiniam ex Hipponeregio delata fuerunt, cum a Traſamundo Vuandalorum Rege Ariano Africani Epiſcopi relegati eſſent in eam inſulam, temporibus Symmachi Papæ, id in primis operante ſancto Fulgentio Epiſcopo Ruſpenſi, anno a Chriſto Domino (vt probabilius opinamur) quingenteſimo quarto. At vero eo tempore non tantum corpus, ſed mitram eiuſdem & baculum paſtoralem, aliasq. ſanctorum reliquias ab eiſdem Epiſcopis illuc tranſlatas fuiſſe, auctor eſt Fara de rebus Sardois. Ticinum autem tranſlatum eſſe venerandum eius corpus, tradit Marian. Scot. anno Domini 734. Ado vero in chron. anno 718. & Sigeb. anno 721. Extat de hac tranſlatione Ticinum facta Petri Oldradi Archiepiſcopi Mediolanenſis epiſtola ad Carolum Magnum, data anno Domini ſeptingenteſimo nonageſimoſexto: eſt eius exordium: Opus quod celſitudo veſtra, dum in vrbe Mediolanenſi moraretur, &c. Habetur illic in fine epiſtolæ, factam eſſe hanc tranſlationem, cum Gregorius Papa Secundus Romanæ Eccleſiæ præſideret.

MAR-

MARTIVS.

1 Kalendis Martij. Luna. D

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

ROMAE ſanctorum martyrum [a] ducentorum ſexaginta, quos iuſsit primò Claudius pro Chriſti nomine damnatos extra portam Salariam arenam fodere; deinde in amphitheatro militum ſagittis interfici. Item natalis ſanctorum martyrum Leonis [b], Donati, Abundantij, Nicephori, & aliorum nouem. Maſsiliæ ſanctorum martyrum Hermetis [c] & Hadriani. Heliopoli ſanctæ Eudociæ [d] martyris, quæ in perſecutione Traiani a Theodoto Epiſcopo baptizata, & ad certamen munita, Vincentij Præſidis iuſſu percuſſa gladio, martyrij coronam accepit. Eodem die ſanctæ Antoninæ [e] martyris, quæ in perſecutione Diocletiani cum Gentilium deos irriſiſſet, poſt varios cruciatus in vaſe quodam incluſa, in paludem vrbis Geæ demerſa eſt. Apud ciuitatem Vuerdam ſancti Suitberti [f] Epiſcopi, qui tempore Sergij Papæ apud Friſones, Batauos, & alios Germaniæ populos Euangelium prædicauit. Andegaui ſancti Albini [g] Epiſcopi & confeſſoris, viri præclariſsimæ virtutis & ſanctitatis. Apud Cenomanos ſancti Siuiardi [h] abbatis. Peruſiæ Tranſlatio ſancti Herculani [i] Epiſcopi & martyris.

MARTII 1.

MARTYRVM *ducentorum, &c.* [a]] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habemus horum res geſtas vna cum Actis ſancti Valentini presbyteri apud Sur. die 14. Februarij. De quibus monemus lectorem, ne, cum nomen Calliſti in illis poſitum legerit, putet illum eſſe Romanum Pontificem ita appellatum; qui non ſub Claudio Iuniore Imperatore, ſed longe ante ſub Macrino Aug. ſedit.

[b] *Leonis, Datiui, & ſoc.*] Reſtituti ſunt ijdem ex dicto vetuſto Martyrologio monaſterij ſancti Cyriaci.

[c] *Hermetis & Hadriani.*] Vſuardus de ijſdem hac die, conſentiuntq. vet. manuſcrip.

[d] *Eudociæ.*] Græci itidem de ipſa hac die in Menologio, vbi etiam ijſdem fere verbis eius paſſio habetur expreſſa.

[e] *Antoninæ.*] Agunt de ea etiam hac die Græci in Menologio, vbi eius certamen paucis deſcribitur. De Cea inſula, vnde & ciuitas eſt dicta, agit Plinius, Antonin. & alij. Quodnam illud fuerit vas, quo Antonina ob id quod deos Gentilium irriſiſſet, incluſa eſt; conſule ea quæ notata habentur inferius de ſupplicio decreto aduerſus irriſores legum, die 28. Iulij.

[f] *Suitberti Epiſc.*] Beda, Vſuard. Ado, & alij

hac die. Extant eius Acta à Marcellino presbytero fideliſſime ſcripta. Agit de eo item Beda hiſt. Anglor. lib. 5. cap. 12. Obijt diem anno Domini 717. De eodem etiam Trithemius de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 165.

[g] *Albini Epiſcopi.*] De ipſo etiam Beda & Vſuardus. Scripſit eius vitã Fortunatus presbyter, vt teſtatur Greg. Turon. de glor. confeſſ. c. 96, vbi de ſanctis Albino atque Martino agit: recenſet eam Surius to. 2. Reperitur hic interfuiſſe Concilio Aurelianenſi tertio, habito anno 26. Childeberti Regis Francorum, anno a Chriſto (ſecundum Faſtos Onuphrij) 540. Hinc errare conuincitur Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. c. 103. dum ait eum vixiſſe anno Domini 710. Alius hoc vetuſtior fuit ſanctus Albinus, cui ſanctus Maximus Epiſcopus Regiẽſis erexit baſilicam, vt ſcribit Dinamius in vita ſancti Maximi: eſt fortaſſe ille ſanctitate celebris Epiſcopus Catalaunenſis, diſcipulus S. Lupi Trecenſis Epiſcopi, de quo habetur mentio in Actis eiuſdem ſancti Lupi in fine, apud Sur. tom. 4. die 29. Iulij. Alius inſuper fuit S. Albinus Epiſcopus Lugdunenſis, de quo inferius xvij. Kalend. Octob.

[h] *Siuiardi abb.*] Huius Acta recitat Surius tom. 2. Claruit tẽporibus Theodorici Regis Francorum, cuius regni anno octauo ex hac vita migrauit.

[i] *Tranſlatio S. Hertulani.*] Plura de ipſo vide inferius ſeptima Nouembris, qua die natalis ipſius celebritas agitur.

xxix. E Sexto Nonas Martij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

ROMAE via Latina ſanctorum martyrum [a] Iouini & Baſilei, qui paſsi ſunt ſub Valeriano & Gallieno Imperatoribus. Item Romæ plurimorum ſanctorum [b] martyrum, qui ſub Alexandro Imperatore & Vlpiano Præfecto diu cruciati, ad extremum capitali ſententia damnati ſunt. In Portu Romano ſanctorum martyrum Pauli [c], Heraclij, Secundillæ, & Ianuariæ. Cæſareæ in Cappadocia ſanctorum martyrum Lucij [d] Epiſcopi, Abſalonis, & Lorgij. In Campania commemoratio ſanctorum octoginta [e] martyrum, qui cum nollent carnes immolatas comedere, nec caput capræ adorare, a Longobardis [f] ſæuiſsime cæſi ſunt. Romæ ſancti Simplicij [g] Papæ & confeſſoris. In Anglia ſancti Ceaddæ [h] Epiſcopi Merciorum & Lindisfarnorum, cuius præclaras virtutes Beda commemorat.

MARTII 2.

IOVINI & *Baſilei* [a].] De his Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 3. cap. 169. & alij recentiores.

[b] *Plurimorum ſanctorum.*] Additum eſt nomen Vlpiani Præfecti ex vet. manuſcrip. Conſtat etenim, eum crudeliſſimum fuiſſe in perſequendis Chriſtianis, vt diximus ſupra, dum egimus de temporibus Alexandri Imperatoris. Agunt de his martyribus hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij.

[c] *Pauli, & Heracly.*] Beda de Paulo tantum agit, & Heraclium omittit, ſed reſtituitur ex dictis vet. manuſcrip.

[d] *Lucij & ſoc.*] Beda legit Lucam, pro Lucio; ponitq. ſeorſum ſocios, nominibusq. eorum deprauatis: ſed vt ſic poneretur,

vetuſta

vetuſta dicta exemplaria monuerunt.

[e] *Octoginta martyrum.*] Horum hiſtoriam ſcribit S. Gregorius Papa lib.3. dialog. c.27. & 28. Conſtat hos martyres paſſos eſſe anno Domini quingenteſimo ſeptuageſimonono: quem quidem prætaxatum annorum numerū hac ratione ſupputamus. Affirmat enim dicto loco S. Gregorius, hos paſſos eſſe ante annos ferme quindecim ab eo tempore quo hæc ſcribebat in ſuis dialogis, cum videlicet ageret in Pontificatu annos quatuor, quod conſtat ex lib. 4. dialog. c. 36. vbi agens de peſtilentia, quæ primo ſui Pontificatūs annó contigit, ante triennium ab eo tempore contigiſſe teſtatur. Si igitur a prædicto anno 579. vſque ad quartū annum Gregorij Pontificatus enumeres interlapſos illos annos quindecim, dicto tempore eos martyrium conſummaſſe comperies.

[f] *A Longobardis ſæuiſſime cæſi.*] Obtinnit vſus, vt Longobardi pro Langobardis dicantur: Langobardos enim a maioribus eſſe dictos, complurium auctoritate probatur: ſic appellat eos Cornel. Tacit. lib. 2. Annal. & lib. de morib. German. Velleius Paterculus itidem in hiſt. lib. poſter. pag. 131. noſtrorum autem S. Proſper in chron. ſub Conſulatu Auſonij & Olybrij. ſic & Paul. diac. de geſt. Longob. ſed in his non immoror. Quod autem ad Longobardorum Chriſtianitatem pertinet, Procopius clariſſimus hiſtoricus, qui vixit temporibus Iuſtiniani Imp. lib. 2. de bello Gothico, cum agit de Longobardis, eos non Gentiles fuiſſe & idololatras, ſed Chriſtianæ fidei profeſſores, abſque dubietate teſtatur. Quo autem tempore ad fidem Chriſtianam venerint, nulla quidem apud Paulum diaconum, qui eorum geſta eſt proſecutus, reperitur mentio. Ex his autem quæ in dialogis Gregorius Papa ſcribit, colligitur, Longobardorum alios fuiſſe idololatras, vt hi de quibus hic agitur, quos caput capræ immolaſſe auctor eſt idem S. Gregor. dialog. lib.3. cap.28. (Baccho enim hircos Gentiles conſueuiſſe immolare, teſtatur Varro lib. 1. de re ruſtic. redditq. cauſam. Auctor etiam eſt Minucius Felix in Octauio, conſueuiſſe Gentiles immolare atque colere caput veruecis. Greg. Papa lib.7. epiſt. 5. ad Brunichildem Reginam Francorum ſcribens, conqueritur adhuc ſupereſſe in Gallijs qui animaliū capita immolarent.) Alios Chriſtianos fuiſſe, ſed Arianos, conſtat ex his quæ idem narrat lib.3. dialog. cap.29. & in regiſt. lib. 2. epiſt. 2. Alios autem Chriſtianos Catholicos extitiſſe, colligitur ex lib. 3. regiſt. epiſt. 2. & 4.

[g] *Simplicij Papæ.*] De quo eodem die Beda, Ado, & alij. Tiburi præſertim eius natalis ſolemnitas agitur, ibiq; eius ſacras reliquias haberi accepimus. Sunt apud nos nonnullæ eius epiſtolæ, quas deſcripſimus in Annal. Eccleſiaſticis, vbi de ipſo pluribus egimus.

[h] *Ceaddæ Epiſc.*] De eo ſcribit Beda hiſtor. de geſt. Angl. lib. 3. cap. 28. & lib. 4. cap. 3. vbi agit de eius obitu. Idem in epitome recenſet eius ordinationem anno Domini 664. Claruit (vt idem ſcribit) temporibus Vitaliani Pontificis.

3 Quinto Nonas Martij. Luna. F xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

CAESAREAE in Palæſtina ſanctorum martyrum Marini[a] militis, & Aſterij Senatoris, in perſecutione Valeriani: quorum prior accuſatus a commilitonibus quod eſſet Chriſtianus, & interrogatus a Iudice, cum Chriſtianum ſe eſſe voce clariſsima teſtaretur, martyrij coronam capitis abſciſsione ſuſcepit: cumq. Aſterius corpus martyris capite truncatum, ſubiectis humeris & ſubſtrata veſte qua induebatur, exciperet, honorem quem martyri detulit, continuo ipſe martyr accepit. In Hiſpania natalis ſanctorum martyrum Hemiterij[b] & Cheledonij, qui cum apud Legionem Gallecciæ vrbem in caſtris militarent, exurgente per-

te perſecutionis procella, pro confeſsione nominis Chriſti plurimis tormentis afflicti, Calagurrim vſque perducti, atque ibi martyrio coronati ſunt. Eodem die paſsio ſanctorum Felicis [c], Lucioli, Fortunati, Marciæ, & ſociorum. Item ſanctorum militum Cleonici [d], Eutropij, & Baſiliſci, qui in perſecutione Maximiani ſub Aſclepiade Præſide crucis ſupplicio feliciter triumpharunt. Brixiæ ſancti Titiani [e] Epiſcopi & confeſſoris. Bambergæ ſanctæ Chunegundis [f] Auguſtæ, quæ Henrico Primo Imperatori nupta, cum virginitatem ipſo annuente ſeruaſſet, bonorum operum meritis cumulata, ſancto fine quieuit, & poſt mortem miraculis claruit.

MARTII 3.

MARINI *& Aſterij.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Horum certamina, quæ Cæſareæ Palæſtinæ ſubiere, Euſebius eiuſdē ciuitatis Epiſcopus exacte deſcribit lib. 7. c. 14. a quo etiā Niceph. lib. 6. c. 13. & 14. & alij eumdem ſecuti auctorem. De reliquijs S. Marini martyris meminit Ioan. Damaſc. orat. 3. de imagin.

[b] *Hemiterij & Cheledonij.*] De his etiam ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Horum paſſionis triumphos Prudentius ſacro hymno cecinit; deq. pio fidelium cultu eis exhiberi ſolito hæc ibi eleganter pangit;

Illitas cruore ſancto
Nunc arenas incolæ
Frequentant obſecrantes
Voce, votis, munere.
Exteri necnon & orbis
Huc colonus aduenit, &c.

In breuiario Toletano inſtitutionis S. Iſidori, duo præterea habentur ſacri hymni, quibus eorumdem martyrum Acta & laudes canuntur. Agit de iiſdem Greg. Turonen. lib. de gloria martyr. c. 93. Meminitq. eorumdem S. Eulogius lib. 1. mem. ſanct. mart. Nouiſſime de iiſdem in flore ſanct. Hiſpan. & in theſaur. concion. tom. 2.

[c] *Felicis, Lucioli, & ſoc.*] Beda de his hac die, adſtipulanturq. vet. manúſcrip.

[d] *Cleonici & ſoc.*] Agunt de his etiam Græci in Menolog. hac die, eorumq. Acta ſummatim complexa referunt.

[e] *Titiani Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ Brixianæ. Rampertus Epiſcopus in ſerm. de tranſlat. S. Philaſtrij huius meminit, nonūq. ponit ordine ab ipſo Philaſtrio; a primo autem eius ciuitatis Epiſcopo hic numeratur decimusquintus.

[f] *Chunegundis Auguſtæ.*] Extant eius Acta, quæ Sur. retulit in to. 2. De eadem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 159. Alberr. Crant. in Saxon. Metrop. lib. 5. cap. 5. & alij plures, res Germanorum proſecuti. Claruit ſanctitate circa annum Domini 1030.

xxvij. G Quarto Nonas Martij. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4

ROMAE via Appia natalis ſancti Lucij [a] Papæ & martyris, qui primo in perſecutione Valeriani ob Chriſti fidem exilio relegatus, & poſtmodum diuino nutu ad Eccleſiam ſuam redire permiſſus, cum plurimum aduerſus Nouatianos laboraſſet, martyrium capitis obtruncatione compleuit: quem ſanctus Cyprianus ſummis lau-

dibus

dibus celebrauit. Romæ item via Appia ſanctorum martyrum nongentorum [b], qui poſiti ſunt in cœmeterio, ad ſanctam Cæciliam. Eodem die S. Caij [c] Palatini [d] in mare demerſi, & aliorum vigintiſeptem. Nicomediæ ſancti Hadriani [e] martyris, cum alijs vigintitribus, qui omnes ſub Diocletiano Imperatore martyrium crurifragio conſummarunt; cuius memoria ſexto Idus Septembris, quando eius corpus Romam tranſlatum fuit, potiſsimum agitur. Item paſsio ſanctorum Archelai [f], Cyrilli, & Photij. Apud Cherſoneſum paſsio ſanctorum Epiſcoporũ Baſilij [g], Eugenij, Agathodori, Elpidij, Aetherij, Capitonis, Ephræm, Neſtoris, & Arcadij. Vilnæ in Lituania B. Caſimiri [h] filij Caſimiri Regis; quem Leo X. Romanus Pontifex in beatorum numerum retulit.

MARTII 4.

LVcii *Papæ* [a].] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De huius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7. cap. 2. Optat. lib. 2. contra Parmen. & Auguſt. epiſt. 165. Extat ad Lucium Papam epiſt. Cypriani, tanto viro digna, 58. edit. Pam. Eiuſdem meminit ſcribens ad Stephanum Rom. Pont. epiſt. 67. Huius exilium contigit ſub Gallo & Voluſiano Imperatoribus; ſub quibus item, cum poſtliminio reuerſus eſſet, martyrij coronam accepit, Valeriano & Gallieno Conſulibus. De his pluribus diſſeruimus in Annalibus. Cur autem hic ponatur S. Lucius iſta paſſus in perſecutione Valeriani, vide quæ diximus in ijſdem Annalibus, & infra 10. Auguſti.

[b] *Martyrum nongentorum.*] De his ijdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, & alij. Quod autẽ hic habetur, hos poſitos eſſe in cœmeterio ad S. Cæciliam, non ſic accipias, vt fuerit aliquod cœmeterium ita dictum: ſed quod in ipſo cœmeterio Calliſti locus erat, dictus ſanctæ Cæciliæ, cuius ibidẽ adhuc memoria perſeuerat in marmore ſcripta, iuxta quem locum hi ſepulti erãt martyres. De tempore paſſionis eorũ nihil prorſus penes antiquos: ſi quis autem tempus deſcribit, additq. Conſules, id coniectura tantũ ſua facere videtur.

[c] *Caij & ſoc.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij.

[d] *Palatini.*] Etſi commune id ſit nomen omnibus qui militant in Palatio ex familia Imp: tamen erat peculiaris ordo militiæ Palatinæ, vt apparet ex tit. de Palatinis, Cod. lib. 12. & Cod. Theod. lib. 6. tit. 30. Minores hi erant Comitibus, atque his qui dicebantur Agentes in rebus: Hi in diuerſas prouincias ad diuerſa negotia mittebantur, aliquando etiã ad exigendum cenſum, vt conſtat ex conſtit. nouella Theodoſij & Valentiniani Impp. tit. 43. de Palatin. in his quæ nuper a Petro Pith. ſunt editæ, pag. 36.

[e] *Hadriani & ſoc.*] Agit de his item Beda. Extant eorum Acta, & quidẽ germana, quæ habes apud Sur. tom. 5. die 8. Septembr. & Mombrit. to. 1. Porro de Hadriano & ſocijs Græci agunt in Menologio 26. Auguſti. Illuſtriſſimus ſane martyr Hadrianus, qui licet paſſus ſit Nicomediæ in Bithynia, Romæ etiam clariſſimus eſt habitus, cuius peruetuſta memoria extat apud arcum Seueri, de qua mentio habetur in Ordine Romano: ibi ſacrum corpus eius Nicomedia tranſlatum, reconditum eſt; eademq. inter veteres Cardinalium diaconias connumeratur: Eſt ſermo Honorij Auguſtudunenſis de S. Hadriano: cetera autem de tranſlatione eius inferius ad ſextum Idus Septembris dicentur.

[f] *Archelai & ſoc.*] Græci etiã de his agunt hac die in Menologio.

[g] *Baſilij & ſoc.*] De his itidem Græci in Menologio hac die.

[h] *Caſimiri.*] Extant eius Acta ſcripta accurate a Zacharia Ferrerio Vicentino, Epiſcopo Gardenſi, legato Apoſtolico in Polonia: qui etiam auctoritate Romani Pontificis diuinas preces, ſacros hymnos, ac denique integrum officium eccleſiaſticum in eius honoré recitandum conſcripſit. Obijt hic ſanctus anno a Chriſto Domino milleſimo quadringenteſimo octogeſimonono.

xxvj. A Tertio Nonas Martij. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

ANTIOCHIAE natalis ſancti Phocæ [a] martyris, qui poſt multas, quas pro nomine Redemptoris paſſus eſt iniurias, qualiter de antiquo illo ſerpente triumphauerit, hodie quoque populis eo miraculo declaratur, quod ſi quiſpiam a ſerpente morſus fuerit, vt ianuam baſilicæ martyris credens attigerit, confeſtim euacuata virtute veneni ſanatur. Cæſareæ in Palæſtina ſancti Hadriani [b] martyris, qui primo in perſecutione Diocletiani iuſſu Firmiliani Præſidis ob Chriſti fidem leoni obiectus, deinde gladio iugulatus, martyrij coronam accepit. Eodem die paſsio ſanctorum Euſebij [c] Palatini, & aliorũ nouem martyrum. Cæſareæ in Palæſtina S. Theophili [d] Epiſcopi, qui ſub Seuero Principe ſapientia & vitæ integritate conſpicuus emicuit. Item in Palæſtina ad ripam Iordanis S. Geraſimi [e] anachoretæ, qui tempore Zenonis Imperatoris floruit.

MARTII 5.

PHOCAE [a].] De eo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorũ, Græci autem in Menologio 22. Septembris. Alius hic eſt ab illo eiuſdem nominis Epiſcopo, qui paſſus eſt ſub Traiano, de quo inferius 14. Iulij. Quæ hic de Phoca martyre habentur, in Gregorio Turon. etiam leguntur lib. de gloria martyr. c. 99. Extat autem de eodem Phoca præclara oratio S. Aſterij Epiſcopi Amaſeæ, cuius quidem mentio habetur in Nicæna ſecunda Synodo: ex eaq. hæc ibi leguntur: In regia ciuitate Italiæ principe & totius mundi regina celebratur Phocas martyr, & extructa eſt ei ædes inſigni pulchritudine: non minus autem colunt Romani Phocam, quam Petrum & Paulum. Hæc S. Aſterius hyperbolice. Eidem martyri Baſilius Imp. ingentem baſilicam erexit Conſtantinopoli, quam etiã celebri monaſterio auxit, vt ſcribit Cedren. in Baſilio Imp.

[b] *Hadriani.*] Agunt Græci de hoc Hadriano Palæſtino 4. Februarij: ſed male ſub Decio paſſum ferunt: ſiquidem eius gentilis Euſebius lib. 8. c. 21. in fine, coronatum eſſe martyrio, teſtatur, in perſecutione Diocletiani & Maximiani Impp.

[c] *Euſebij & ſoc.*] De his itẽ Beda, Vſuardus, & alij, quibus aſſentiuntur vet. manuſcrip.

[d] *Theophili Epiſc.*] De eo Euſebius hiſt. lib. 5. cap. 21. & 26. & Hieron. de ſcript. Eccleſiaſt. & alij. Hic inter Orientales Epiſcopos, ſub Victore Rom. Pontifice, aduerſus Quartodecimanos magis magiſq. inualeſcẽtes ſtrenue ſe geſſit. Ad hunc potius ſcripta videtur Victoris Papæ epiſtola, quæ mendoſe inſcripta eſt ad Theophilũ Epiſcopum Alexandrinum, quem conſtat vixiſſe temporibus Theodoſij Iunioris Imperatoris.

[e] *Geraſimi.*] Græci in Menologio agunt de Geraſimo pridie huius diei. Conſtat tamen ex Cyrillo monacho, qui iiſdem cum Geraſimo vixit temporibus, in Actis ſancti Euthymij, quæ ſcripſit, ipſum deceſſiſſe quinta Martij, Indict. decimatertia, ſub Conſulatu ſecundo Zenonis Aug. qui annus ex ſupputatione recentiorum ponitur a Chriſto nato quadringenteſimus ſeptuageſimusquintus. multa ibi de Geraſimo habet idem auctor, necnon in vita S. Sabæ abb. apud Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. In Actis item ſancti

Quiriaci

Quiriaci anachoretæ agitur de eius obitu; habentur apud Sur. tomo 5. De alijs admirandis eiuſdem rebus geſtis habes in Prato ſpirituali cap. 107. Cedrenus in compend. ſub Zenone, & alij. Ex illis aliqua ſcriptor ille vitæ ſancti Hieronymi, de quo agemus inferius, & quis fuerit oſtendemus, eidem S. Hieronymo falſo adſcripſit.

6 Pridie Nonas Martij. Luna. B

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6

NICOMEDIAE natalis ſanctorum martyrũ Victoris[a] & Victorini, qui per triennium cum Claudiano, & Baſſa vxore eius, tormentis multis afflicti, & retruſi in carcerem, ibidem vitæ ſuæ curſum impleuerunt. Terdonæ S. Marciani[b] Epiſcopi & martyris, qui ſub Traiano pro Chriſti gloria occiſus coronatur. Conſtantinopoli ſancti Euagrij[c], qui tempore Valentis a Catholicis electus Epiſcopus, ab eodem Imperatore in exilium miſſus, migrauit ad Dominum. In Cypro ſancti Cononis[d] martyris, qui ſub Decio Imperatore pedibus clauis confixis, ante currum iuſſus currere, in genua procumbens, in oratione reddidit ſpiritum. Item paſſio ſanctorum quadragintaduorum martyrum[e], qui in Amorio comprehenſi, & in Syriam perducti, illic egregio peracto certamine, victores palmam martyrij perceperunt. Bononiæ S. Baſilij[f] Epiſcopi, qui a ſancto Silueſtro Papa ordinatus, verbo & exemplo creditam ſibi eccleſiam ſanctiſsime gubernauit.

MARTII 6.

VICTORIS *& Victorini* [a].] De his Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 3. c. 180. Agunt itẽ Græci de Victore & Victorino 31. Ianuarij, quos tamen non Nicomediæ, ſed Corinthi ſub Decio Imperatore paſſos affirmant: ſed fortaſſe illi ab his ſunt diuerſi.

[b] *Marciani Epiſcopi.*] Extant eius Acta, quæ ex antiquioribus monumentis Mombrit. recitat tom. 2. breui autem compendio Petrus in catal. lib. 3. cap. 189. Paſſus eſt (vt eadem Acta teſtantur) ſub Hadriano Imperatore.

[c] *Euagrij Epiſc.*] Græci itidem. Porro de eius eo ſcribit Socrates hiſt. lib. 4. cap. 13. Adſcribitur hic trigeſimus Epiſcopus Conſtantinopolitanus a Nicephoro Epiſc. in chronico. Vixit eodem ſæculo Euagrius S. Hieronymi perneceſſarius; qui, defuncto Paulino, ſubrogatus eſt Antiochenus Epiſcopus: alius item Euagrius, natione Ponticus, aliquando clarus eodem ſæculo vixit, ſed Origenis labe conſperſus, extra claſſem Catholicorum eſt eiectus: in quem ſæpe inuehitur idem S. Hieronymus.

[d] *Cononis.*] De eo etiam Græci in Menologio hac die agunt; quem Nazareth oriundum, præclaris certaminibus pro fide ſuſceptis nobilitatum ferunt, dum breui compendio

pendio martyrium eius deſcribunt.

[c] *Quadragintaduorum martyrum.*] Græci etiam de his hac die in Menologio: recenſentq. inter ipſos Theodorum, Conſtantinum, Theophilum, & Baſſum.

[f] *Baſilij Epiſc.*] De eo item tabulæ Bononienſis eccleſiæ, & Sigon. libro de eccleſ. Bononien. de quo ſupra.

viiij. C Nonis Martij. Luna 7

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24
t u A B C D E f F G H M N P
25 26 27 28 29 30 1 2 2 3 4 5 6 7

IN monaſterio Foſſænouæ prope Tarracinam ſancti Thomæ [a] Aquinatis confeſſoris & doctoris, ordinis Prædicatorum, vitæ ſanctitate, & Theologiæ ſcientia illuſtris. Tuburbi in Mauritania natalis ſanctarum martyrum Perpetuæ [b] & Felicitatis; quæ cum eſſet prægnans (vt S. Auguſtinus ait) expectata, iuxta leges, vt pareret, dum parturiebat, dolebat; obiecta feris gaudebat: paſſiq. ſunt cum eis Reuocatus [c], Saturninus, & Secundolus; quorum vltimus quieuit in carcere, reliqui omnes beſtijs traditi ſunt, ſub Seuero Principe. Cæſareæ in Palæſtina paſſio ſancti Eubuli [d], qui cum eſſet ſocius ſancti Hadriani, biduo poſt illum laniatus a leonibus, & gladio trucidatus, vltimus omnium in ea ciuitate martyrij coronam accepit. Nicomediæ ſancti Theophili [e] Epiſcopi, qui ob cultum ſanctarum imaginum in exilium pulſus, illic defunctus eſt. Peluſij in Aegypto ſancti Pauli [f] Epiſcopi, qui eadem ex cauſa exul occubuit. Brixiæ ſancti Gaudioſi [g] Epiſcopi & confeſſoris. In Thebaide ſancti Pauli [h] cognomento Simplicis.

MARTII 7.

THOMAE *Aquinatis* [a].] Celeberrimi Doctoris Acta ſcripta fuſius habentur a Dauid Romæo, Paulo Regio, & Surio tom. 2. Plura S. Antoninus in 3. parte tit. 23. c. 7. & ſeq. Extare dicuntur in bibliotheca Vaticana Apoſtolicæ litteræ Gregorij Decimi Rom. Pontificis ad ipſum ſcriptæ, quibus eum vocauit ad Lugdunenſe Concilium: illas autẽ Clementis Quarti ad ipſum datas legi in illius regiſtro. Relatus eſt inter ſanctos a Ioanne xxij. Papa, cuius canonizationis extant litteræ Apoſtolicæ. Vix quiſquam enarrare ſufficeret, quot vir ſanctiſſimus atque eruditiſſimus Theologorum præconijs celebretur; quantumq. eius illibatæ doctrinæ a ſanctis Patribus in SS. œcumenico Tridentino Concilio conſidentibus fuerit acclamatum: iureq. ob eam cauſam a ſanctiſſimæ memoriæ Pio Quinto Rom. Pontifice inter celebriores Doctores Eccleſiæ fuit adnumeratus, dum huius diei celebritatem ijſdem ſacris ſolemnibus peragi voluit, quibus Bonifacius Octauus Papa ſanctorũ quatuor Doctorum Gregorij, Ambroſij, Auguſtini, & Hieronymi feſtiuitates celebrandas conſtituit. Extat de his ſacrum diploma datum

tum anno Domini 1567. tertio Idus Aprilis, Pontificatus eius anno ſecundo.

[b] *Perpetuæ & Felicitatis.*] De his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Harum frequenter meminit S. Auguſtinus, digniſq. laudibus celebrat, vt in tractatu habito de tempore barbar. eſt quintus de diuer. ibiq. capite 5. item in Pſalmum 47. ac de origine animæ ad Vincentium lib. 3. cap. 9. & lib. 4. cap. 18. rurſus etiam ad Renatum lib. 1. cap. 10. ac denique ſerm. de cultura agri, cap. 4. tom. 9. pag. 318. edit. Louan. Scribit Poſſidius in indiculo, S. Auguſtinum tres tractatus habuiſſe in harum martyrum die natali, quos excidiſſe dolemus. In ſacro Canone Miſſæ Perpetuæ & Felicitatis nomina recenſentur. Meminit Tertullianus de ipſarum altera, Perpetua ſcilicet, libro de anima; ex quo errare conuincuntur hi, qui has paſſas referunt temporibus Gallieni: nam Tertullianus, qui de ea ſcribit, vixit ſub Seuero Imp. Expectata eſt Felicitas vt pareret, iuxta l. prægnantis. ff. de pœn. cui S. Auguſtinus videtur alludere. Eiuſmodi legem ab Aegyptijs primo latam, & ab ijs a Græcis acceptam, tandemq. ad Romanos dilapſam, auctor eſt Plutarchus libro de his qui ſero a numine puniuntur, cap. 4. Poſita erant harum ſacra corpora Carthagine in maiori baſilica, vt auctor eſt Victor Episc. Vtic. lib. 1. de perſecut. Vuandal. Eamdẽ puto eſſe baſilicam, ab eademq. Perpetua martyre denominatam, de qua in præfatione ſecundi Concilij Carthaginenſis mentio habetur: ibi enim Perpetua Reſtituta appellatur eccleſia, in qua dicta Synodus eſt celebrata. Eſt præterea altera Felicitas inſignis martyr, de qua inferius ſexto Idus Iulij.

[c] *Renocatus, & ſoc.*] Ex eorumdem Actis Vſuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 3. cap. 182. agunt hac die.

[d] *Eubuli.*] Græci etiam. Scribit de Eubulo Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 21. in fine, paſſumq. refert anno ſeptimo perſecutionis Diocletiani Imperatoris.

[e] *Theophili Epiſcopi.*] Agunt de eo item Græci in Menolog. hac die, eiuſq. pro fide Catholica certamen paucis deſcribunt.

[f] *Pauli Epiſcopi.*] Itidem de eo Græci hac die in Menologio agunt, eademq. referunt, quæ hic ponuntur.

[g] *Gaudioſi Epiſcopi.*] De eo etiam tabulæ eccleſiæ Brixianæ. Ponitur in tabulis duodecimus eius eccleſiæ Epiſcopus: a Philaſtrij autem tempore, qui numeratur eius ſedis Epiſcopus ordine ſeptimus, ſextus ponitur a Ramperto Epiſcopo Brixiano in ſerm. de tranſlat. S. Philaſtrij.

[h] *Pauli Simpl.*] Græci etiam de eo in Menologio hac die. Fuit diſcipulus Antonij Magni, vixitq. temporibus Conſtantini Imperatoris. Plura de ipſo in vit. Patrum par. 1.

8 Octauo Idus Martij. Luna. D xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8

APVD Antinoum Aegypti vrbem natalis ſanctorum martyrum Philemonis [a] & Apollonij diaconi, qui tenti, & ad Iudicem adducti, cũ conſtanter idolis ſacrificare renuiſſent, perforatis calcaneis per ciuitatem horribiliter tracti, nouiſsime gladio cæſi martyrium compleuerunt. Item ibidem paſsio ſanctorum Ariani [b] Præſidis, Theotici, & aliorum trium, quos Iudex ſubmerſos in mare necauit; ſed delphinorum obſequio corpora eorum ad littus delata ſunt. Nicomediæ ſancti Quinctilis [c] Epiſcopi & martyris. Carthagine ſancti Pontij [d] diaconi beati Cypriani Epiſcopi, qui vſque ad diem mortis illius cum ipſo exilium ſuſtinens, vitæ & paſsionis eius egregium volumen reliquit, atque in ſuis

paſsionibus Dominum ſemper glorificans, coronam vitæ promeruit. Item in Africa ſanctorum Cyrilli [e] Epiſcopi, Rogati, Felicis, item Rogati, Beatæ, Hereniæ, Felicitatis, Vrbani, Siluani, & Mamilli. Toleti in Hiſpania depoſitio B. Iuliani [f] Epiſcopi & confeſſoris, ſanctitate & doctrina celeberrimi. In Anglia ſancti Felicis [g] Epiſcopi, qui Orientales Anglos ad fidem conuertit.

MARTII 8.

PHILAMONIS *& Apollonij* [a].] De his Vſuardus hac die, Græci autẽ in Menologio ad xviiij. Kal. Decembris vna cum Thyrſo, Lucio, & Callinico, & ſocijs; quorum omnium Acta ſcripſit Metaphraſtes ex vetuſtioribus monumẽtis; retulit ea Lipom. in to. 5. & Sur. in tom. 6. De his etiam in vit. Patrum par. 1. cap. 19.

[b] *Ariani Præſidis, & ſoc.*] Agit de his omnibus Vſuardus, Græci autem in Menologio quinta Iunij. Erat Arianus ferociſſimus omnium perſecutor, prout prædicta Acta martyrum Thyrſi & ſociorum indicant: res geſtæ etiam Paphnutij martyris; quas recitat Metaphraſtes ad 28. Aprilis, necnon Acta Sabini martyris, de quo Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 2. die 13. Martij, perſecutiones ab eo excitatas referunt. de eius autem conuerſione atque martyrio agitur in Actis prædictorum martyrum Thyrſi, Lucij, Callinici, & ſociorũ, apud Metaphraſt. die 14. Decembr.

[c] *Quinctilis Epiſcopi.*] Beda de eo hac die, additq. Capitolinum, ſed Quinctilium, pro Quinctuli: adſtipulantur item vet. manuſcr.

[d] *Pontij diac.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & vet. manuſcripta. Agit de Pontio Hieron. de ſcriptoribus Eccleſiaſt. Confundunt hunc nonnulli cũ Pontio qui paſſus eſt in Gallijs; ſed alius ille a Pontio Carthaginenſi diacono, qui & Carthagine quieuit, notiſſimus ob ſcripta a ſe Acta S. martyris Cypriani. De Pontio autem in Gallia martyre inferius agitur pridie Idus Maij.

[e] *Cyrilli Epiſcopi & ſociorum.*] Agit de his Beda, & alij eum ſecuti, conſentiuntq. vet. manuſcrip.

[f] *Iuliani Epiſcopi.*] De eo hac die in breuiario Toletano, Vſuardus autem 6. huius. Succeſſit hic Quirico Epiſcopo, quem præceſſit S. Ildefonſus ſucceſſor S. Eugenij: interfuit Concilio Toletano duodecimo, celebrato anno primo Eringij Regis, a Chriſto autem 680. vt ex eius Actis conſtat, licet mendoſus codex Iuliũ pro Iuliano dicat in ſubſcriptione Epiſcoporum, ſed recte cap. 1. Sedit autem annos decem, menſem vnum, & dies ſeptem; migrauit ex hac vita anno Domini 691. Mirum quidem dictu, communi omnium pene errore irrepſit, vt omnes hunc appellent Iulianũ cognomento Pomerium, eiuſq. ſcriptiones eodem inſcribant cognomine. Quam autem diuerſus ſit a Iuliano Pomerio hic de quo agimus, longum quod extat inter vtrumque temporis interuallum facile perſuadet: nam Iulianus Pomerius vixit temporibus Gelaſij Papæ; quod ex eo cognoſces, dum Gennadius ſcribens ad eumdem Pontificem librum illum de vir. illuſtr. (vt ipſe teſtatur cap. 100.) cum agit de Pomerio c. 98. illum adhuc viuere teſtatur. & ne quis exiſtimet Pomerium illũ de quo ſcribit Gennadius, alium eſſe a Iuliano Pomerio de quo vertitur controuerſia, conſulat Iſidorum de vir. illuſtr. cap. 12. & Honorium Auguſtud. c. 12. & intelliget vnũ eumdemq. eſſe; quem (vt diximus) conſtat floruiſſe temporibus Gelaſij Papæ circa annum Domini 495. At vero Iulianus Epiſcopus Toletanus, de quo hic agitur, poſt annos fere ducentos vixit. Præterea Iulianus ille Pomerius, natione Maurus, presbyter tantum, in Gallijs vixiſſe dicitur, vt tam Gennadius, quã Honorius atteſtantur, nec reperitur fuiſſe eccleſiæ alicuius Epiſcopus. Accedit etiam, quod eumdem Iulianum Pomerium Iſidorus inſimulat hæreſis Tertulliani, cum in libris quos ſcripſit de natura animæ, illam conatus eſt affirmare eſſe corporeã: quæ quidem indigna ſunt, quæ tribuantur Iuliano Epiſcopo Toletano, fidei Catholicæ integritate probatiſſimo. Certe in vita huius antiquitus ſcripta, quam citat Vaſæus in Annalibus Hiſp. nullam prorſus de huiuſmodi cognomine fieri mentionẽ affirmat. Trithem. cum agit de ſcrip. Eccleſ. in eumdem errorem lapſus eſt, vt vnum eumdemq. putarit Iulianum Pomerium cum Iuliano Epiſcopo Toletano. Cautius quidem Sigebertus, qui in lib. de viris illuſtr. cap. 54. & 56. alium eſſe Iulianum Pomerium ab Epiſcopo Toletano demonſtrat. Vnde autem errandi occaſio prouenerit, inueſtigemus. Conueniunt nomine, atque ſacrarum litterarum profeſſione, dum vterque inter ſcriptores Eccleſiaſticos adnumeratur; &, quod maius eſt, eiuſdẽ facultatis & nominis commentarios

edide-

ediderunt. Scripſit enim ille Pomerius (vt teſtatur S. Iſidorus de vir. illuſt. c. 12. itemque Honorius) commentarium tribus libris diſtinctum, quem Prognoſticon appellauit, de vitæ futuræ contemplatione: elaborauit idẽ opus ſanctus Iuliauns Epiſcopus Toletanus totidem libris diſtinctum, eodemq. nomine Prognoſticon nuncupatum; vnde (vt diximus) accepta eſt erroris occaſio. Porro ſi quis legerit Prognoſticon Iuliani Epiſcopi Toletani, longe aliud eſſe illud opus ab eo inueniet, quod Pomerius elaborauit: nam ſæpius citat in eo S. Gregorium Papam, quem conſtat longe poſt illius Pomerij tẽpora vixiſſe. At quod omnẽ prorſus aufert difficultatem: in eodem opere idem Toletanus Epiſcopus allegat plus decies Iulianum Pomerium. Ad poſtremum, cum in eo commentario idem profiteatur ſe habuiſſe præceptorem S. Eugenium; quis ſit auctor, & quo vixerit tempore, aperte ſignificat. Huius etiã, & non Iuliani Pomerij (vt falſo inſcribitur) eſt ille egregius cõmentarius contra Iudæos ad Eringiũ Regẽ; vbi in fine auctor, cũ numeret ab incarnatione Domini vſque ad illud tempus, quo librũ abſoluit, annos ſexcẽtos octogintaſex; longe alium ſe eſſe ab illo declarat.

g *Felicis Epiſc.*] De eo ſcribit Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 2. cap. 15. Floruit circa annum Domini ſexcenteſimum trigeſimum.

9 Septimo Idus Martij. Luna. E xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

APVD Sebaſten Armeniæ natalis ſanctorum Quadraginta [a] militum Cappadocum, qui tẽpore Licinij Imperatoris ſub Præſide Agricolao poſt vincula & carceres teterrimos, poſt cæſas [b] lapidibus facies *, in rigens ſtagnũ [c] miſſi ſunt, vbi gelu conſtricta eorum corpora diſrumpebantur, ac demum crurifragio martyrium conſummarunt. Erant autem inter eos nobiliores Cyrion & Candidus: quorum omniũ præclaras glorias ſanctus Baſilius, alijq. Patres ſcriptis ſuis celebrarunt. Nyſſæ depoſitio ſancti Gregorij [d] Epiſcopi, fratris beati Baſilij Magni, vita & eruditione clariſsimi, qui ob fidei Catholicæ defenſionem ſub Valente Imp. Ariano ciuitate ſua pulſus eſt. Barcinone in Hiſpania S. Paciani [e] Epiſcopi, tam vita quam ſermone conſpicui, qui tempore Theodoſij Principis in vltima ſenectute finẽ vitæ ſortitus eſt. In Morauia ſanctorum Epiſcoporũ Cyrilli [f] & Methodij, qui multas illarũ regionum gentes cum earũ Regibus ad fidem Chriſti perduxerunt. Romæ beatæ Franciſcæ [g] viduæ, nobilitate generis, vitæ ſanctitate, & miraculorum gratia celebris.

* nudi ſub dio expoſiti ſunt.

MARTII 9.

QVADRAGINTA *militum* [a].] Tam Latini, quam Græci de iiſdem agunt hac die. Extat de his egregius ſermo S. Baſilij; duæ inſuper ornatiſſimæ orationes S. Gregorij Nyſſeni, ſeu potius vna, duobus diebus vix abſoluta ob frequentiſſimũ cœtũ, quo impediente, eã prima die abſoluere minus licuit. Horũ Acta ex vetuſtioribus monumentis accepta edidit Metaphraſtes, eaq. habet Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Fuerunt omnes (vt ſcribit ſanctus Baſilius) natione Cappadoces, ex

diuerſis ciuitatibus oriundi. De inuentione reliquiarũ ipſorum opera S. Pulcheriæ Auguſtæ ſcribit Sozom. lib. 9. c. 2. Niceph. lib. 14. cap. 10. & Beda de ſex ætat. Aliæ autem eorũdem ſanctorum reliquiæ, quæ aſſeruabantur Cæſareæ Cappadociæ in monaſterio ſanctarũ virginũ, a nepte S. Baſilij, diuino monitu, conceſſæ ſunt S. Gaudẽtio Epiſcopo Brixiano, dum in regiones illas Dei nutu peregrinaretur: qui tamquam ingentẽ adeptus theſaurum, ſummo perfuſus gaudio, illas detulit in Italiam, quas in baſilica a ſe erecta honorificentiſſime collocauit, & in eius dedicatione habuit homiliam, qua non ſolum rei geſtæ hiſtoriam retexit; verum etiam occurrens tacitæ de ſanctis reliquijs obiectioni, hæc ait: Licet enim cineres exuſtorum corporum mandato perſecutoris in fluuium iacerentur; non defuerunt religioſæ manus, quæ partem cineris vel furto eriperent, vel pretio compararent. Hæc Gaudentius. Præter hæc etiam conſtat ex prædictis eorumdẽ martyrum Actis, ipſas reliquias in profluentem proiectas, diuina operante virtute, ad fluminis ripam eſſe delatas, & ab Epiſcopo Petro ſumma cũ diligentia collectas. De loco martyrij idẽ S. Gaudentius affirmat, paſſos eſſe Sebaſte ciuitate metropolitana minoris Armeniæ. Erexit baſilicam Conſtantinopoli in honorem prædictorum martyrum Tiberius Imp. quam Mauritius eius ſucceſſor abſoluit. hiſt. Miſcel. lib. 17. anno quinto Mauritij Imp.

[b] *Cæſas lapidibus facies.*] Polybius libro 6. dũ recenſet ſupplicia militaria, non tantum illos cædi fuſtibus, ſed etiam contundi lapidibus ſolitos narrat, prout etiã in hos milites factum apparet. de ceteris autem militaribus pœnis notauimus ſupra die 29. Ianuarij, dicturi & inferius ſuo loco de decimatione in Mauritio martyre, die 22. Septembris.

[c] *In rigens ſtagnum miſſi ſunt.*] Eadem fere S. Baſilius in oratione de Quadraginta mart. his verbis: Igitur ſancti Dei ſub dio pernoctare in ſtagno quodam iuſſi ſunt, quod pro mœnibus ciuitatis erat, &c. Sic interpres, ſed turpiter lapſus, dum pro περὶ ἣν ἡ πόλις κατῴκιστο, dixit, pro mœnibus ciuitatis erat: cũ alioqui ipſe Baſilius diſerte deſcribat, media in vrbe, atque in ſtagno, circum quod vrbs habitabatur, martyres fuiſſe cruciatos: dubium non eſt, ſtagnũ frigidarij ibi iuxta calidarium de more fuiſſe extructum. Eadẽ videtur affirmare Greg. Nyſſen. orat. 2. de ijſdẽ martyribus, vbi hæc verba: Imperat tyrannus, vt gelu athletæ excruciati extinguantur, &c. Certe niſi vitium ſit in tranſlatione, cum gelu ſit concretio aquæ ex frigore; prædictos in aquam poſitos eſſe, quiſque intelligit. Confirmare hæc videntur, quæ paulo poſt ſequuntur, his verbis: Vnanimiter vniuerſi hoc occupato loco, qui publicis tunc balneis vacabat, quaſi & ipſi lauacro corpora curaturi & exterſuri, haud cunctanter tunicarum amictum deponebant. Paulo poſt item ſic: Elementorum quidem natura congelationi ſuccumbebat: martyrum vero natura quaſi indomita & inuicta erat. Itemque inferius: Defluebant digiti gelu paulatim carptimq. exciſi. S. Ephræm Syrus quoque in ea oratione quam habuit de ſanctis Quadraginta martyribus, expreſſum habet eoſdem paſſos in ſtagno. Hæc omnia autẽ multo planiora apud Metaphraſtem ac vetera Martyrologia habentur expreſſa: quæ tamen redduntur ambigua ex his quæ inferius de ijſdem ſanctis martyribus idem S. Baſilius eadem oratione, vitioſa tranſlatione confuſa, ſcribit his verbis: In terra primum exerciti, deinde in aere ſub dio; poſtremo igne crematos aqua excepit, &c. Significare volens hiſce quatuor elementis eo ordine ſic eſſe probatos, vt poſtremo eos igne crematos tunc aqua exceperit, & non prius; ſed ſub nudo aere nudos expoſitos, fuiſſe frigore cruciatos. In eamdem ſententiam S. Gaudentius Epiſcopus Brix. in ſermone quem habuit de dedic. baſil. illorũ deſcribens certamen, hæc habet: Iudex proſpiciens regionis naturam nimijs rigentem frigoribus, tempus etiam, quo maxima hiemis aſperitas, Aquilone flante, violentius incumbebat, montes niuibus, pruinis arua tegebantur: ſtagnum quoque vrbi, in qua iſta gerebantur, ſubiacens longe lateq. diffuſum, validiſſimo gelu durante, iter ſolidum plauſtris gementibus accommodabat. hac ergo vi loci, & temporis immanitate perſpecta, ſacrilegij Gentilis exactor iſtud ſupplicij genus ſanctis adhibere imperat, vt nudati corporibus, religati in aperti aeris pruinoſa duritie pernoctarent, balneis non longe ſub conſpectu eorum fumantibus, vbi velox remedium victis callidus perſecutor, animas eorum magis interficere geſtiens, promittebat, &c. Hæc Gaudentius, qui in eas (vt diximus nuper) regiones peregrinatus, eorumdem ſanctorum martyrum ſacras reliquias a S. Baſilij nepte accipere meruit. Secundum itaque S. Baſilium, & S. Gaudentium, poſita eſt hic in margine alia diuerſa lectio. Quæ conciliari facile poſſit, ſi dixerimus balnei frigidarium alte concretum longo hiemis tempore, vt ingentia deſuper ſubire onera potuiſſet, in eoq. ſic glacie conſtricto ſub dio poſitos eſſe martyres frigore cruciandos. Quod autem abſque eo quod dimitterentur in ſtagnum, plus ſatis eſſet ad cruciatum, nudos eos exponi ſub dio; docent ea quæ de immanitate frigoris & algoris illarum regionum, ex his quæ paſſi ſunt Romani milites illic agentes in expeditione ſub Corbulone, ſcribit Corn. Tacit. lib. 13. his verbis: Ambuſti multorum artus vi frigoris, & quidam inter excubias exanimati ſunt; animaduerſuſq. miles, qui faſcẽ lignorum geſtabat, ita prærigniſſe, vt manus

oneri

oneri adhærentes, truncis brachijs deciderent. Hæc Tacit. Nec prætermimus, quod ſanctus Ioannes Chryſoſtomus, qui in Armenia exulauit, pluries ſuis epiſtolis queritur de eius regionis frigoris immanitate, præſertim ad Olympiadē ſcribens epiſt. 4. & 6. Plutarchus in Lucullo inter genera tormentorum recenſet ſtationem ſub dio, ardente Sole, & frigoris tēpore in luto ac glacie. Rurſum vero in eadem Armeniæ prouincia paſſi reperiuntur alij quadragintaocto numero martyres, quorum meminit Gregorius Turonenſis hiſt. lib. 10. c. 24. & de gloria martyrum c. 96. & Sigebert. in chron. anno 58.

[d] *Gregorij Episc.*] Vſuardus item hac die de eo, Græci autem in Menologio quarto Idus Ianuarij. Plura de ipſo S. Gregorius Nazian. in oratione dicta in laudem Baſilij: ſcripſitq. ad eum egregiam epiſtolam; qua ipſum e rhetoricis ſtudijs ad ſacros perſcrutandos libros reuocauit: eſt epiſt. 43. Sunt & aliæ ab eodem ad ipſum ſcriptæ, videlicet, 34. 35. 36. 37. 42. 95. & 142. Quomodo autem in exiliū actus ſit ab Arianis ob fidei Catholicæ defenſionem, meminit ſanctus Baſilius epiſtola 10. idemq. ipſe Gregorius de re ipſa in epiſtola ad Olympium monachū de vita ſanctæ Macrinæ ſororis. Poſt Valentis Imp. Ariani obitum, ab Antiochena Synodo ad reparandas Orientales eccleſias iam collapſas deſtinatus eſt, vt idem ipſe in eadē epiſtola teſtatur. Alia inſuper honorificentiſſima legatione functus eſt, cū a SS. œcumenico Concil. Conſtantinopolitano ſub Theodoſio habito ad viſitandas eccleſias Arabiæ miſſus eſt, vt ipſe ſcribit in epiſtola ad Flauianum. Tantus denique fuit, vt inter præcipuos Catholicæ fidei patronos adnumerari, & ſanctione Imperiali laudari mereretur. eſt conſtitutio Theodoſij Imp. l. 3. de fide Cath. Cod. Theod. De eodem S. Hieronymus, tamquā de homine ſatis ſibi cognito cum eſſet Conſtantinopoli, ſcribit lib. de ſcrip. Eccleſ. Vixit autem vſque ad vltimam ſenectutem: conſtat enim eum interfuiſſe aliæ Synodo Conſtantinopolitanæ habitæ anno decimoſexto Theodoſij Imp. qui eſt annus Domini trecēteſimus nonageſimusquartus, vt apparet ex illius Synodi Actis apud Theodorum Bal. in nomoc. Photij pag. 390. & 391. Hunc etiā plurimum celebrat Suidas, eiq. inter illuſtres illius temporis oratores primas defert. Vincentius Lerinenſis in libro aduerſus hæreſes eumdem eiuſmodi exornat elogio: S. Gregorius Nyſſenus, fidei, conuerſationis, integritatis, & ſapientiæ merito frater Baſilio digniſſimus. Niceta in ſchol. 19. ad orat. Greg. Nazian. in funere Baſilij, dicit hunc fuiſſe aliquando coniugio obligatum; idq. teſtatur Niceph. hiſt. lib. 11. c. 19. Annuit hoc ipſemet in libro de laude virgin. Coniugem appellatam eſſe Theoſebiā, inſignemq. fuiſſe ſanctitate mulierē, teſtatur S. Gregorius Nazian. epiſt. 95. ad ipſum Gregorium ſcripta, cum eum de obitu illius conſolatur.

[e] *Paciani Episcopi.*] De eo item Vſuardus hac die, aſſentiunturq; vet. manuſcrip. Agit de Paciano ſanctus Hieronymus lib. de ſcrip. Eccleſ. in ipſo, & in Dextero eius filio: qui in ſæculo etiam clarus, præfectura Prætorij fuit decoratus; ad quem idem ſanctus Hieronymus inſcripſit librum de ſcriptoribus Eccleſiaſticis: porro Dexter eruditione inſignis ſcripſit hiſtoriam ad ſanctum Hieronymum, prout ipſe teſtatur de ſcript. Eccleſ. in Dextero, & in apologia aduerſus Rufinum lib. 2. Extant Paciani opuſcula ad Symphorianum de Catholico nomine, & parænesis de pœnitentia, atque etiam de baptiſmo opuſculum.

[f] *Cyrilli & Methodij Episcoporum.*] Habentur horum res geſtæ in breuiario religioſiſſimæ Polonorū eccleſiæ, ſex lectionibus ſecundum ritū Eccleſiaſticum diſtinctæ. Dicti ſunt ambo Morauorum & Slauorum Apoſtoli; & licet Methodio Morauia tātum tribuatur, tamen ex regiſtro Ioānis Octaui Papæ ſatis apparet etiā Methodium fuiſſe Slauorum Epiſcopum: qui ordinatus ab Hadriano Secundo Rom. Pontifice prædeceſſore eiuſdē Ioannis Octaui, ab eo ad Slauorum populum miſſus fuit, prout eiuſdem Ioannis Papæ indicāt litteræ ad ipſum Regem datæ decima Iunij, Indict. 12. anno Domini 879. qui item ad eūdem Methodium ſcripſit epiſtolam 262. datā eodem die & anno quo ſuperior ad Regem, qua eum vocat Romam, vt de fide quam illis gentibus prædicaret, redderet rationem: falſis enim quibuſdam calumnijs fuerat accuſatus, aliter docere, quam ipſe accepiſſet a Romana Eccleſia: qui anno ſequenti Indict. 13. menſe Iunio Romam venit, & in Synodo cauſam dixit: probataq. ſua fide, obtinuit quod optabat a Rom. Pontifice; nimirum vt Slauorum lingua laudes Deo dicere, & ſacra peragere licite poſſet; ita tamen, vt prius Latina lingua Euangelium coram populo legeretur. Extat de his omnibus epiſtola eiuſdem Ioannis Papæ 252. data 12. Iunij, Indict. 13. ad Slauorum Principem. Reuerſus S. Methodius ad Slauos, cū vberes fructus de Euangelica prædicatione colligeret, grauiſſima fuit perſecutione vexatus; quem idem Pontifex, datis ad eum litteris, eſt conſolatus, epiſt. 278. dat. Kal. April. Indict. 14. Habetur in dictis eorūdem Actis, ipſorum opera, corpus S. Clementis Romani Pont. Romam fuiſſe delatū, & in baſilica S. Clementis reconditum: ſed de his conſule quæ habentur in die natali ſancti Clementis inferius. Porro ijdem Romæ morientes, miraculis clari ſepulti ſunt; quorum ſacras reliquias nuper ſub altari in eiuſdem eccleſiæ ſacello peruetuſto repertas eſſe accepi. Agit de ijſdē Martinus Polonus in ſupput. temporum, anno Domini 859. Aeneas Siluius hiſt. Boem. libro 1. cap. 13. Marc.

Chromer.de reb. Polon. lib. 3. & alij plures.

[g] *Franciſcæ viduæ.*] Legi ex archiuo eius monaſterij duos manuſcrip. codices, quibus eius præclariſſima acta, & miracula quidem inſignia, quibus tam viuens adhuc, quam etiam poſt obitum claruit, teſtibus examinatis, ſunt ſcriptorum monumentis perpetuis conſignata.

xxj. F Sexto Idus Martij. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

APAMEAE in Phrygia natalis ſanctorum martyrũ Caij [a] & Alexandri, qui (vt ſcribit Apollinaris Hierapolitanus Epiſcopus in libro aduerſus Cataphrygas hæreticos) in perſecutione Marci Antonini, & Lucij Veri, glorioſo martyrio coronati ſunt. In Perſide paſsio ſanctorum quadragintaduorum [b] martyrum. Corinthi ſanctorum martyrum Codrati [c], Dionyſij, Cypriani, Anecti, Pauli, & Creſcentis, qui in perſecutione Decij & Valeriani, ſub Iaſone Præſide, gladio cæſi ſunt. In Africa ſancti Victoris [d] martyris, in cuius ſolemnitate ſanctus Auguſtinus ad populum tractatũ habuit. Hieroſolymis ſancti Macarij [e] Epiſcopi & confeſſoris, cuius hortatu loca ſancta a Conſtantino & Helena expurgata, & ſacris baſilicis illuſtrata ſunt. Lutetiæ Pariſiorum depoſitio S. Droctouei [f] abbatis, diſcipuli beati Germani Epiſcopi. In monaſterio Luxouienſe ſancti Attalæ [g] abbatis, miraculis clari.

MARTII 10.

[a] CAII, *& Alexandri*.] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & vet. manuſcrip. Eorum martyrium ſcripſit ſanctus Dionyſ. Epiſcopus Alexandrinus: extat apud Euſeb. hiſt. lib. 5. c. 15. in fine.

[b] *Quadragintaduorum martyrum.*] Agunt de his etiam iidem qui ſupra, Beda, ac ceteri.

[c] *Codrati, & ſoc.*] Græci item de his hac die in Menologio, quorum egregium martyrium ex veteribus monumentis ſcripſit Metaphraſtes, quod & recitat Lipom. tomo 7. & Sur. tomo 2.

[d] *Victoris.*] Scribit Poſſidius in indiculo c. vlt. S. Auguſtinum in eius die natali tractatũ habuiſſe. Plures repetiuntur eiuſdem nominis in Africa martyres, vt ille inter alios, quem ſcribit Lucianus in epiſtola ad Celerinum, vna cum ſocijs in carcere fame occubuiſſe. eſt 12. apud Cyprian. edit. Pamel.

[e] *Macarij Epiſcopi.*] Interfuit hic magno Nicæno Concilio aduerſus Ariũ, cui ſemper ab exordio naſcentis hæreſis acerrime reſtitit, vt eiuſdem Arij litteræ teſtantur, quas recitat S. Epiphanius in panar. hæreſ. 69. & Niceph. lib. 8. c. 9. Extat ad hunc ipſum Conſtãtini Imp. epiſtola apud Socrat. lib. 1. c. 2. Plura de eo Rufin. lib. 1. c. 2. Sozom. lib. 1. cap. 3. & alij, qui ab iiſdem acceperunt. Ne quis autem Macarij nomine decipiatur; ſcire debet, fuiſſe eiuſdem nominis, eiuſdemq. ſedis Epiſcopum temporibus Iuſtiniani Imp. qui ob hæreſim Origeniſtarum ſede excidit: de quo ſcribit Euagrius hiſtor. lib. 4. cap. 36. licet tandem cantans palinodiam, fuerit reſtitutus.

[f] *Droctouei abb.*] De eo etiam Vſuardus, & Aim. de geſt. Franc. lib. 3. c. 16. claruit circa annũ Domini quingẽteſimũ ſeptuageſimum.

g *Attalæ*

g *Attalæ abb.*] Beda item, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Scripſit eius vitã fideliſſime Ionas abbas, quæ habetur apud Bedam tom. 3. quam & Sur. retulit in to. 2. Eſt autem de eodẽ mentio in vita S. Vualerici apud Sur. to. 2. die 1. April. Sigeb. in chron. an. 624. Petrus in catal. lib. 3. c. 190. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. cap. 71.

11 Quinto Idus Martij. Luna. G xi.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

CARTHAGINE ſanctorum martyrum [a] Heraclij & Zoſimi. Alexandriæ paſsio ſanctorum Candidi [b], Piperionis, & aliorum viginti. Laodiceæ in Syria ſanctorum martyrum Trophimi [c] & Thali, qui in perſecutione Diocletiani poſt multa ſæuaq. tormenta coronas gloriæ ſunt aſſecuti. Antiochiæ commemoratio plurimorum [d] ſanctorum martyrum, quorum alij Maximini Imperatoris mandato candentibus craticulis ſuperpoſiti, non ad mortem, ſed ad diuturnum cruciatum aſſati, alij alijs ſæuiſsimis affecti ſupplicijs ad palmam martyrij peruenerunt. Item ſanctorum Gorgonij [e] & Firmi. Cordubæ S. Eulogij [f] presbyteri, qui eiuſdem vrbis martyribus in perſecutione Sarracenorum adiungi meruit, quorum pro fide certamina ſcribendo fuerat æmulatus. Sardis ſancti Euthymij [g] Epiſcopi, qui ob cultum ſanctarum imaginum a Michaele Imperatore Iconoclaſta in exilium miſſus, demum Theophilo imperante martyrium conſummauit. Hieroſolymis S. Sophronij [h] Epiſcopi. Mediolani S. Benedicti [i] Epiſcopi. In finibus Ambianenſium ſancti Firmini [k] abbatis. Carthagine ſancti Conſtantini [l] confeſſoris. Babuci in Hernicis S. Petri [m] confeſſoris, miraculorum gloria inſignis.

MARTII 11.

HERACLII, *& Zoſimi* [a].] Agit de his Beda hac die, additq. Alexandrum. Petrus in catal. lib. 3. c. 191. Hiradum pro Heraclio legit, additq. tres alios martyres: ſed ſeorſum eos eſſe ponendos, docent antiqua manuſcr.

b *Candidi, & Piperionis.*] De his item Petrus in catal. lib. 3. cap. 191. vna cum prædictis, alijq. recentiores.

c *Trophimi, & Thali*, alias *Thalei*.] Agunt de his etiam Græci in Menologio hac die; paſſiq. dicuntur ſub Diocletiano Imperatore, & Aſclepiade Præſide Laodiceæ.

d *Plurimorum ſanctorum.*] Scribit horum martyrium Euſebius hiſt. lib. 8. c. 24. ex quo Nicephorus lib. 7. cap. 11. & alij.

e *Gorgonij, & Firmi.*] De his etiam Vſuardus in 2. edit. Molani, cõſentiuntq. manuſcripta.

f *Eulogij.*] Vſuardus de eo 20. Septembris. Porro hic dies natalis eius: nam martyrio coronatus habetur quinto Idus Martij, die ſabbati, hora nona, vt teſtantur Acta ipſius, quæ ſcripſit Aluarus Cordubenſis eius ſodalis: ſed ſelicius, mea ſententia, ſua ipſius ſcripta viuam ipſius imaginem reddunt. Hic ille

præ-

præclarus Chriſti athleta, qui, cedentibus ceteris, vexillum confeſſionis aduerſus Arabum impietates erexit, ac plurimos ad martyrij coronam perduxit; quorum triumphos ipſe in carcere poſitus ſcripſit. Extant, hac noſtra ætate e latebris antiquitatis eruta, præclariſſima ſcriptorum ipſius monumenta, quæ Apoſtolicum ſpiritum redolent, & puriſſimam priſtinã illam ſinceritatem præſeferunt: edidit eadem, ac ſcholijs illuſtrauit eruditus vir Ambroſius Moralis hiſtoricus regius. S. Eulogij corporis tranſlatio cõtigit æra 898. anno a Chriſto Domino 860.

[g] *Euthymij Epiſcopi*.] Græci etiam de hoc agunt in Monolog. hac die. pleraque de eo Georg. Cedren. in comp. in Mich. Balbo, & Zonar. Annal. in eodem Imp.

[h] *Sophronij Epiſcopi*.] Græci itidem in Menologio hac die, his verbis: Sancti Patris noſtri Sophronij Patriarchæ Hieroſolymitani ex ciuitate Damaſco, multiplici eruditionẽ, diuinarum litterarũ ſcientia, & pietate inſignis. Hæc ibi. Floruit hic temporibus Heraclij Imp. ſucceſſitq. Modeſto Epiſcopo, temporibus Honorij Papæ, anno Domini 634. Errare cõſtat eos qui dicunt eum ſediſſe tantum annos duos; nam peruenit vſque ad tempora Ioannis Quarti Romani Pontif. quando habuit Hieroſolymis Synodũ aduerſus Monothelitas, & Synodicam ſcripſit ad eumdem Ioannem Papam, vt habetur in hiſt. Miſcel. lib. 18. anno 2. Heraclij Imp. & lib. 19. anno 26. eiuſdem Imper. Cedren. in comp. anno 20. eiuſdem Imp. & Zonar. in 3. par. Annal. in Heraclio. Illa ipſa Synodica recognita eſt in Sexta Synodo Act. 13. atque Patrum omnium conſenſu probata fuit. Citatur eiuſdem Sophronij titulo Pratum ſpirituale 11
a ſecunda Synodo Nicæna Act. 4. & a ſancto Ioanne Damaſceno orat. prima de imaginibus. Alius ab hoc ille Sophronius, de quo agit ſanctus Hieronymus lib. de ſcripr. Eccleſ. qui (inquit) apprime eruditus, nonnulla conſcripſit, & opuſcula mea in Græcum ſermonem elegantiſſime tranſtulit, &c.

[i] *Benedicti Epiſcopi*.] De eo tabulæ eccleſiæ Mediolan. & Paulus diaconus de geſtis Longob. libro 6. cap. 10. his verbis: Fuit autem idem venerabilis Epiſcopus Benedictus vir egregiæ ſanctitatis, de quo per vniuerſam Italiam bonæ opinionis fama flagrauit. Floruit temporibus Heraclij Iuſtiniani Imperatoris, & Ariperti Iunioris Regis Longobardorum, qui regnare cœpit anno Domini ſeptingenteſimo ſexto.

[k] *Firmini abb.*] De eo Kalendarium Ambianenſis eccleſiæ, aliaq. vet. monumenta eiuſdẽ.

[l] *Conſtantini*.] Molanus in addit. ad Vſuardum de eodem agit hac die.

[m] *Petri*.] Huius res geſtas accepimus a Reuerendiſs. Flaminio Philonardo Epiſcopo Aquinate, viro optimo & erudito.

12 Quarto Idus Martij. Luna. A xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMAE ſancti Gregorij [a] Papæ, & Eccleſiæ Doctoris eximij, qui ob res præclare geſtas, atque Anglos ad Chriſti fidem conuerſos, Magnus eſt dictus, & Anglorum Apoſtolus appellatus. Item Romæ ſancti Mamiliani [b] martyris. Nicomediæ paſſio beati Petri [c] martyris, qui cum eſſet cubicularius Diocletiani Imperatoris, & liberius de immenſis martyrum ſupplicijs quereretur, iubente eodem, in medium adducitur, ac primo ſuſpenſus, diutiſsime flagris torquetur, deinde aceto ac ſale perfuſus, ad vltimum in craticula lento igne aſſatur, ſicq. vere Petri extitit & fidei heres & nominis. Ibidem ſanctorum Egdunij [d] presbyteri, & aliorum ſeptem, qui ſinguli diebus ſingulis ſuffocati ſunt, vt ceteris metus incuteretur. Conſtantinopoli

ſancti Theophanis [e], qui ex ditiſsimo pauper monachus effectus, ab impio Leone Armeno pro cultu ſacrarum imaginum biennio detentus in carcere, inde in Samothraciam deportatus, ibidem ærumnis confectus reddidit ſpiritum, multiſq. miraculis claruit. Capuæ ſancti Bernardi [f] Epiſcopi & confeſſoris.

MARTII 12.

GREGORII *Papæ* [a].] De eo Beda, ac ceteri Latinorum; Græci etiam in Menologio hac die, qui habent eius res geſtas, ſed perpaucas ex multis, quas Metaphraſtes deſcripſit: eas recitat Lipom. to. 7. Latinorum autem ſcripſit eius Acta Paulus monachus Caſſinenſis, tempore Caroli Imp. vt auctor eſt Sigeb. lib. de vir. illuſtr. cap. 80. Poſt eum Ioannes diaconus temporibus Ioannis Octaui Papæ, & Caroli Calui Imp. Habet ea Lipom. tom. 4. & Sur. tom. 2. ſed in nonnullis corrigendus, vt patefecimus in Annalib. Eccleſiaſt. De Gregorij creatione agit Greg. Turonen. qui illis temporibus vixit, lib. 10. de geſtis Franc. cap. 1. Iſidorus præterea de eo lib. de vir. illuſtr. cap. 27. & S. Ildefonſus de vir. illuſtr. cap. 2. qui his laudibus eum exornat. Ita, inquit, cunctorum meritorum claruit perfectione ſublimis, vt excluſis omnium virorum illuſtrium comparationibus, nihil illi ſimile demonſtraret antiquitas: vicit enim ſanctitate Antoniū, eloquentia Cyprianum, ſapientia Auguſtinum, &c. enumerat poſt hæc eius ſcripta. Conſtat quidem teſtimonio Synodi Toletanæ octauæ c. 2. eum in ethicis aſſertionibus cunctis Eccleſiæ doctoribus præferendum eſſe. De eo præterea ſcribit Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 2. cap. 13. Paulus diac. de geſt. Longob. lib. 3. cap. 11. & 12. Prat. ſpirit. c. 192. Ioan. Damaſc. orat. de fid. defunct. Leo Oſtienſ. in chron. Caſſin. lib. 1. & alij fere innumeri. Olim autem, cum tempore Quadrageſimæ ſanctorum natalitia minime celebrarentur, tranſlata erat ea ſolemnitas in diem qua fuerat ordinatus, vt ſcribit Radulph. de obſeru. cán. cap. 16.

[b] *Mamiliani.*] Beda de eo hac die, ſed Maximilianum eum appellat. Agitur de ipſo in Actis ſancti Vrbani Papæ, & S. Cæciliæ, apud Sur. die 22. Nouemb. tom. 6.

[c] *Petri.*] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit eius egregium certamen Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 6. & ex eo Niceph. lib. 7. cap. 5. & alij acceperunt.

[d] *Egdunij*, alias *Migdonij*.] De quo ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Paſſus reperitur Migdonius vna cum Petro, de quo egimus, in perſecutione Diocletiani, vt & teſtantur Acta Indes & Domnæ apud Metaphraſtem 26. Decemb. quæ refert Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. & Niceph. lib. 7. cap. 5. ex quibus hos illos ipſos eſſe, locus, tempus, & perſonæ demonſtrant; licet hiſtoria de ipſis diuerſa feratur.

[e] *Theophanis.*] Græci etiam de eo in Menologio hac die, cuius Acta deſcribit Metaphraſtes, quæ habet Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Cedrenus de ipſo agit in compend. in Leone Armeno. Alius hic ab illo Theophane, qui eadem ex cauſa multa ac grauia paſſus eſt ſub Theophilo Imp. vt idem auctor teſtatur in Theophilo, & Zonar. in 3. par. Annal. in Leone, & Theophilo.

[f] *Bernardi Epiſcopi.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Capuanæ.

13 Tertio Idus Martij. Luna. B xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

NICOMEDIAE natalis ſanctorum martyrum Macedonij [a], Patriciæ vxoris eius, & Modeſtæ filiæ. Nicææ ſanctorum martyrum Theuſetæ [b], & Horris filij eius; Theodoræ, Nymphodoræ, Marci, & Arabiæ, qui omnes pro Chriſto igni traditi ſunt. Hermopoli

in Aegy-

in Aegypto ſancti Sabini [c] martyris, qui multa paſſus, tandem proiectus in flumen martyrium conſummauit. In Perſide ſanctæ Chriſtinæ [d] virginis & martyris. Cordubæ ſanctorum Ruderici [e] presbyteri & Salomonis martyrum. Conſtantinopoli ſancti Nicephori [f] Epiſcopi, qui paternarum traditionum propugnator acerrimus, Leoni Armeno Imperatori Iconoclaſtæ pro cultu ſanctarum imaginum ſe conſtanter oppoſuit, a quo mulctatus exilio, ibidem quatuordecim annis longum ducens martyrium, migrauit ad Dominum. Apud Camerinum ſancti Anſouini [g] Epiſcopi & confeſſoris. In Thebaide depoſitio ſanctæ Euphraſiæ [h] virginis.

MARTII 13.

MACEDONII *& ſoc.* [a]] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die, Petrus item in catal. lib. 3. c. 198. Quo autem tempore paſſi ſint, nullus antiquorum prodit. Ponant qui velint ad libitum annos & Conſules; nobis certe niſi ex certis auctoribus quicquam affirmare, religio eſt.

[b] *Theuſeta & ſoc.*] Agunt de his etiam ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri recentiores.

[c] *Sabini.*] De eo item hac die Græci in Menolog. Huius res geſtas ex antiquis monumentis recitat Metaphraſtes, quas & deſcripſit Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Paſſus eſt in perſecutione Diocletiani ſub Ariano Præfecto, de quo ſupra 8. Martij.

[d] *Chriſtinæ.*] Græci itidem de ea in Menologio hac die.

[e] *Ruderici & Salomonis.*] Scribit de his S. Eulogius in apologetico, paſſosq. refert hac die, anno Domini 857. æra (vt numerat) 895.

[f] *Nicephori Epiſcopi.*] Agunt de eo hac die Græci in Menolog. Metaph. habet eius Acta, quæ retulit Lipom. in tom. 7. & Sur. to. 2. De eo Zonar. & Georg. Cedren. in Leone Armeno Imp. & hiſt. Miſcel. ex Theophane lib. 24. Meminit eiuſdem Theoſterictus in oratione quam habuit de S. Niceta, quæ extat apud Metaphr. die 3. Aprilis. Scripſit hic, de quo agimus, Nicephorus nonnulla, & inter alia chronographiã, quam citare conſueuimus, Synodicam inſuper ad Leonem Papam Tertium, ad quem prouocauit, cum iniuſte accuſaretur. Legi eiuſdem aliam inſignem epiſtolam manuſcr. ad eumdem Leonem Pontif. in bibliotheca S. Mariæ ſuper Mineruã, quam poſtea reperi typis excuſam, ac poſt Acta Concilij Epheſini editionis Contianæ poſitã.

[g] *Anſouini Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ Camerin. quas inde miſſas accepimus.

[h] *Euphraſia.*] Vſuardus de eadem hac die, Græci autem in Menolog. 25. Iulij. Eius res geſtas ex manuſcrip. codice Sur. deſcripſit tom. 2. Ioannes Damaſcenus ex eius Actis, vt legitime ſcriptis, petit auctoritatem orat. 3. de imagin. Claruit temporibus Theodoſij Imp. Alia ab iſta eſt Euphraſia Nicomedienſis, quæ mira arte eluſit procaciam laſciuientis iuuenis, de qua Niceph. lib. 7. cap. 13.

xvij. C Pridie Idus Martij. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

ROMAE natalis ſanctorum quadragintaſeptem [a] martyrum, qui baptizati ſunt a beato Apoſtolo Petro, cum teneretur in cuſtodia Mamertini [b] cum coapoſtolo ſuo Paulo, vbi nouem menſes detenti ſunt: qui omnes ſub deuotiſſima fidei confeſſione Neroniano gladio

conſum-

conſumpti ſunt. In Africa ſanctorũ martyrum Petri [e] & Aphrodiſij, qui in perſecutione Vuandalica martyrij coronam perceperunt. Carrhis in Meſopotamia ſancti Eutychij [d] patricij, & ſociorum, qui ab Euelid Arabum Rege ob fidei confeſsionem interempti ſunt. In prouincia Valeriæ ſanctorũ duorum [e] monachorum, quos Longobardi ſuſpendio necauerunt in arbore; in qua, licet defuncti, ab hoſtibus ipſis auditi ſunt pſallere. In ea etiam perſecutione diaconus eccleſiæ Marſicanæ in confeſſione fidei capite truncatus eſt. Halberſtatti in Germania dormitio beatæ Mathildis [f] Reginæ, matris Othonis Primi Imperatoris, humilitate & patientia celebris.

MARTII 14.

QVADRAGINTASEPTEM *martyrum* [a].] De his Beda, Vſuardus, & Ado hac die. Agitur de horum agone in Actis ſanctorum martyrum Proceſſi & Martiniani, quæ habet Sur. to. 4. die 2. Iulij. De his itẽ Petr. in catal. lib. 3. c. 199.

[b] *In cuſtodia Mamertini.*] Sic appellatus reperitur carcer ille, qui nobilitatus vinculis ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli, aliorumq. ſanctorum martyrum, ad radices Capitolij, ſupra locum quem hodie Forum dicunt, poſitus, ſubterraneos habens deſcenſus, a Chriſtianis ſtatutis diebus, religionis ergo, frequenti cœtu inuiſitur, atque in honore habetur. Præfert illius carceris ſpeciem, qui a Salluſtio in Catil. ſic deſcribitur: Eſt locus in carcere, quod Tullianum appellatur, vbi paulatim deſcendens ad læuam circiter duodecim pedes humi depreſſus, eum muniunt vndique parietes, atque inſuper camera lapideis fornicibus iuncta, & inculta tenebris, odore fœda, atque terribilis eius eſt facies. Hæc Salluſtius de loco carceris Tulliani: de eodem & Varro lib. 4. de lingua Lat. his verbis: Carcer a coercendo, quod exire prohibentur. In hoc pars quæ ſub terra, Tullianum; ideo quod additum a Tullio Rege: quod Syracuſis, vbi ſimili de cauſa cuſtodiũtur, vocantur Latomiæ, & de Latomia tranſlatum, quod hic quoque lapidicinæ fuerunt. Hæc Varro. Et vt ex noſtris aliquid afferamus, in Actis SS. Chryſanthi & Dariæ hæc ſcripta habentur de carcere Tulliano: Coniectus eſt igitur in carcerem Tullianum profundiſſimum ac teterrimum atque fœdiſſimum, &c. Ex his autem multi in eam ſententiam ducti ſunt, vt opinati ſint Tullianũ carcerem illum ipſum eſſe, quem dicimus Mamertinum; de quo eſt præſens ſermo. Certe ſunt complura, quæ me a prædictorũ ſententia diſtrahunt, coguntq. vt exiſtimem Tullianum carcerem in alia parte Capitolij fuiſſe poſitum, iuxta locum quem & maiores noſtri carcerem Tullianum dixiſſe reperiuntur; vbi & eſt eccleſia, antiquus titulus, dictus S. Nicolai in carcere Tulliano, quod nomen hactenus perſeuerat. In ea Capitolij regione fuiſſe antiquum carcerem, in primis demonſtrat Plinius, dum lib. 7. cap. 36. affirmat partem carceris, quo capitalium criminum rei tenebantur, ad locũ vſque, vbi poſtea Theatrum Marcelli erectum eſt, perueniſſe. Porro Theatrũ Marcelli inter rupem Tarpeiam ac Tiberim eſſe conſtructum, nullus eſt qui dubitet. Rurſus idem Plinius ex antiquo Romanorũ horologio, qua parte Capitolij fuerit carcer, declarat his verbis: A Columna Mænia ad carcerem inclinato ſidere; ſupremam pronunciabat. Hæc Plin. lib. 7. cap. vlt. quibus ſignificatur, Occidentem verſus poſitũ eſſe antiquum carcerem: nam Solis occaſum fuiſſe ſupremam diei tempeſtatem dictam, ex lege xij. tab. auctor eſt Macrob. Saturnal. lib. 1. cap. 3. refertq. verba legis, quæ hæc ſunt: Solis occaſus ſuprema tempeſtas eſto. Hæc ille. De his & Cenſorin. de die natali cap. 19. Cum itaque Sol in Occidentem declinans, carcerem (vt ſcribit Plinius) haberet aduerſum: proculdubio alius ille fuiſſe videtur ab eo, quem dicimus Mamertinum, de quo agimus, qui ſpectat ad Orientem. Ad hæc inſuper plane conſtat, quod ex loco carceris abſque dubio intelligitur ſitus carceris: at cum dicat Feſtus fuiſſe locum in carcere dictum Robur, ex quo præcipitarentur maleſactorum genus, illumq. item dictum eſſe Saxum Tarpeium, quod eſſet in rupe Tarpeia, quæ vergebat ad Tiberim, idq. Liuius, Plutarchus, Dio, atque alij demum omnes teſtentur; reliquum eſt, vt dicamus, illorſum fuiſſe antiquum carcerem, vbi & erat rupes Tarpeia. Conſentiunt his, quæ nuper ex Varrone

rône

rone recitauimus, dum ait, in ſimilitudinem Latomiarum Syracuſanarum a Tullio Rege additum eſſe carcerem ſubterranenm in lapidicinis; cum nulla Capitolij pars illi operi magis apta videatur: nam partes reliquæ, vt depreſſæ, mœnibus fultæ erant, vt videmus in carcere Mamertino, alijsq. locis, quos ſaxo quadrato extructos fuiſſe conſtat. At nec his repugnāt quæ ſcribit Liuius, Foro imminentem ſuiſſe conſtructum carcerem; immo & prædicta confirmant, cnm & Dionyſius etiam dicat, rupem Tarpeiam Foro ſupereminentem ſuiſſe. ſunt hæc verba eius: Duci eum iuſſit in ſuperſtantem Foro collem. Eſt enim is collis rupes vaſta, vnde mos eſt eis, deijcere aduerſarios. Hæc ille de ſitu Fori, & rupe Tarpeia. Vetus inſuper tabula deſcriptionis antiquæ Vrbis e ruderibus paucos ante annos effoſſa, ea parte contra rupem Tarpeiam poſitum eſſe Forum Romanum, aperte demonſtrat. His etiam conſentiunt, quæ Cic. in 7. Verrin. ſcribit de triumphantibus, his verbis: Cum de Foro iu Capitolium currū flectere incipiunt, illos adduci in carcerem iubet, captiuos ſcilicet, qui ducebantur in triumphum. Ex prædictis itaque apparet antiquum carcerem apud rupem Tarpeiam fuiſſe, eiusq. locum, ſeu partem carceris dictam Robur, in ipſa rupe fuiſſe. Erat loci illius, qnod ſaxum Tarpeium dictnm eſt, quo præcipitabantur criminoſi, eiuſmodi facies, quam apud Senecam lib. 1. controu. 3. Aurelius Fuſcns deſcribit his verbis: Erat præruptus locus, & immenſæ altitudinis. Stat moles abſciſſa iu profundum freqnentibus exaſperata ſaxis, quæ aut elidant corpus, aut de integro grauius impellant: inhorrent ſcopulis enaſcentibus latera, & immenſæ altitudinis triſtis aſpectus. Electus potiſſimum locus, ne damnati ſæpius deijciantur. Hæc ille. Et apud eumdem Cornelius Hiſpan. in declamat. 3. lib. 1. Erat, inquit, altitudo montis etiam ſecure aſpicientibus horrenda, &c. Lege duodecim tab. id cautum erat: Qui falſum teſtimoniū dixerit, ſaxo Tarpeio deijcitor. id Gellius lib. 20. cap. 1. in fine. Scribit Tacitus lib. 2. Lucium Pituanium magum ſaxo Tarpeio deiectum. Itemq. Apuleius in ea oratione, qua magiæ crimen a ſe alienum defendit, hæc ait: O mirum commentum, o ſubtilitas digna carcere & Robore. Cum autem conſtet magos e Robore præcipitari ſolitos: quis dubitet complures Chriſtianorū (cum a Gentilibus malefici haberentur) eo mortis genere accepiſſe coronam martyrij? Etenim non tantum magos, ſed & alios pleroſque grauis facinoris reos e ſaxo præcipitari ſolitos, cum Seneca in controuerſijs, tum alij docent. Quod item ad præcipitationem reorum pertinet, nec illud prætermittimus: E ſaxo reum criminis præcipitare, non tantum Romæ in vſu fuit, ſed & penes Græcos eadem viguit conſuetudo, vt habes apud Valer. Max. lib. 1. cap. 8. exter. 8. Quod autem ſpectat ad Romanum antiquum carcerem, in ea ſumus ſententia (quod & ex prædictis colligi poteſt) fuiſſe illum ampliſſimum; cum nonniſi vnus in tanta Vrbe, ad detinendos capitalium criminum reos, fuiſſe olim carcer reperiatur: nam carcer ille, qui dicebatur Centumuirorum, in regione nona poſitus, cuius meminit Publius Victor, & Sextus Rufus, & alij complures antiquorum, illos tantum continebat, qui litigarent, & obnoxij eſſent ære alieno. Centumuirorum tribunal tantummodo lites iudicabat, nec habēbat ius gladij, vt auctor eſt Cicero lib. 3. de leg. & lib. 1. de orat. & alij. His itaque de antiquo Romæ carcere ad rupem Tarpeiam poſito dictis, iam de Mamertino carcere, de quo hic agitur, diſſeramus. De eo non tantum mentio habetur in Actis ſanctorū martyrum Proceſſi & Martiniani, ſed & in alijs, vt ſancti Laurentij, in quibns tamen priuatus carcer appellatur; in Actis ſanctorum Abundij & Abundantij; in rebus geſtis ſanctorum martyrum Euſebij presbyteri, Marcelli diaconi, & ſoc. in Actis inſuper S. Calliſti Papæ, necnon ſancti Stephani Romani Pontif. & alijs. Cur autem dictus ſit carcer ille Mamertinus, haud facile erit aſſequi. Potuit namque ſic dici a Mamerte, qui (vt docet Varro lib. 4. de lingua Latina) idem quod Mars, ſignificat, & Mamertinus idem qnod Martius, & a Mamerte Mamercus, & Mamerca familia: cum alioqui reperiātur nonnulli Romanorum nobiliſſimi ex alijs familijs nomine Mamertini. Temporibus Traiani Mamertinus adminiſtrauit præfecturam Vrbanam, vt patet ex Actis S. Clementis Papæ apud Sur. to. 6. Rurſus meminit Lampridius in Commodo de Mamertino, qui eiuſdem Imper. anno tertio vna cum Rufo geſſit Conſulatum. Alius adhuc fuit Mamertinus ex Flauia familia, qui tempore Iuliani Apoſtatæ vna cum Neuitta creatus eſt Conſul, de quo Symmachus lib. 10. epiſt. 53. Si ab aliquo prædictorum nomen accepiſſe illum carcerem velis: non tamen putes a quopiam prædictorum fuiſſe extructum. Siquidem vetus inſcriptio in eius fronte poſita auctores demonſtrat, qui erexerunt: eſt huiuſmodi:

C. VIBIVS C. F. M. COCCEIVS NERVA EX S. C.

Geſſerunt ijdem vna ſimul Conſulatum, vt & alia vetus docet inſcriptio, quæ ab Aldo in lib. de orthograph. ratione ex antiq. monumentis deſcripta reperitur his verbis:

M. COCCEIO NERVA
C. VIBIO RVFINO COSS.
IVLIA PRIMA PATRONO SVO.

Creati ſunt hi Coſſ. anno 718. ab Vrbe cond. Imp. Aug. anno 7. Ex qua quidē inſcriptione Dio in primis, itemq. Faſti Conſulares Caſſiodori, penes quos ponitur collega Cocceij Neruæ Publicola, ſunt ſupplendi. Auctor eſt Tacitus lib. 3. Annal. Auguſtum ſub ſuo Con-

ſulatu

ſulatu ſexto, ad correctionem perditiſſimorum, qui inoleuerant, morũ, acriora paraſſe vincula, atque indidiſſe cuſtodes. Ex his videmus Regum ac Imperatorũ temporibus Romæ carcerem auctum, ac nouiter extructum eſſe; contra vero, Chriſtianis imperantibus: nam Conſtantino ac ſucceſſoribus Auguſtis vſque ad Phocam ſummæ laudi datum eſt, quod cũ ampliſsima erexerint ædificia, carcerem tamen (vt olim erat) humilem reliquerint ac debilem, vt auctor eſt Glyc. Annal. libro 4. Carcer itaque Mamertinus SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, aliorumq. ſanctorum martyrũ vinculis conſecratus, ex quo deſiere ſuperſtitioſæ Gentilitatis Imperatores, deſijt etiam eſſe criminoſorum ergaſtulum, ac mutatus eſt in eccleſiam. Nam ex quo Chriſtiani homines ſumpſerunt habenas Imperij, non amplius quempiã inuenies detruſum in carcerem Mamertinũ, ſed atrocium criminum rei in Tiberinã inſulam conijciebantur. Habes de his exemplum apud Sidonium Apollinarem lib. 1. epiſt. 7. cum agit de Aruando illo Galliarũ Præfecto, maieſtatis reo; qui conuictus crimine, in eam inſulam coniectus eſt; illic (vt ait) vncum, & gemonias, & laqueum expectans. Hactenus de carcere Mamertino. Præter hos quos recenſuimus famoſos carceres, vt Tullianum, Latomias Syracuſanas, & Mamertinũ, nominati & alij reperiuntur: nempe Barathrum Athenis, a ſcriptoribus pene omnibus decantatũ, Ceada Spartæ, vbi vncini erant inferne atque ſuperne diſpoſiti: meminit amborũ Suidas in verbo Barathrũ. Teterrimus quoque erat carcer Cyzicenus, dictus, Profundum maris, de quo inferius dicturi ſumus xx. Septemb. not. c. Rurſum Carthaginis obſcuriſſimus carcer erat, Ancon dictus, cuius item Suidas meminit in verbo ἀγκὼν. Monemus adhuc lectorẽ, Chriſtianos perſecutionis tempore, non tantum in prædictum carcerem Tullianũ & Mamertinum mancipatos eſſe, ſed ſæpe etiam apud priuatorũ domos militari cuſtodia eſſe detentos. Suppetunt de his ex Actis martyrũ plurima exempla: nam in rebus geſtis S. Stephani Papæ & martyris inuenies Lucillam datã Maximo, & Sempronium traditum Tertullo cuſtodiendum. In Actis S. Calliſti Papæ reperies Dalmatium Simplicij ſenatoris curæ commiſſum; & in Actis S. Alexandri Papæ habes Hermetem traditum Quirino Tribuno. Sunt & alia de his exempla. Dicebatur eiuſmodi cuſtodia, liber carcer, quo etiam capitalium criminum rei detinebantur, vt habes expreſſum a Salluſtio in Catilinario, dum agit de coniurationis ſocijs traditis ſingulis ſenatoribus cuſtodiendis, his verbis: Decreuit ſenatus, vt abdicato magiſtratu Lentulus, itemq. ceteri in liberis cuſtodijs habeantur. Itaque Lentulus P. Lentulo Spintheri, qui tunc ædilis erat, Cethegus Q. Cornificio, Statilius C. Cæſari, Gabinius M. Craſſo, Cæparius Cn. Terentio ſenatori traduntur, &c. Libero carcere & S. Paulum Apoſtolũ Romæ detentum habent Act. Apoſt. cap. 28. Habes de eodem carcere libero not. in l. 1. & l. diuus Pius. ff. de cuſt. reorum. Conſtat etiam priuatum carcerem legibus vetitum, de quo l. vn. C. de priuat. carc. & Cic. in Verr. 7. meminit, Chriſtianos experiri eſſe coactos. eſt de his inter alia perſpicuũ exẽplũ de S. Anaſtaſia a Publio viro priuato carcere afflictata. At de his ſatis.

[c] *Petri & Aphrodiſij.*] Agit de his etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores.

[d] *Eutychij & ſoc.*] Quorum martyrium narratur in Miſcel. hiſt. ex Theophane lib. 21. his verbis: Eodem anno, quo Euclid interfecit Chriſtianos captiuos in omni ciuitate, inter quos & Eutychius filius Mariani Patricij martyr verus oſtẽſus eſt in Carrhis Meſopotamiæ, vbi & reliquiæ eius ſanitates per Dei gratiã operantur, multi alij per ſanguinem conſummati ſunt. Hæc ibi eo anno, quo obijt Leo III. Imp. & regnare cœpit Conſtantinus Sextus: is annus a Græcis ponitur, a Chriſto 733. a Latinis autẽ recentioribus ſeptingenteſimus quadrageſimusprimus numeratur.

[e] *Duorum monachorũ.*] De his ſcribit S. Greg. lib. 4. dial. c. 21. Itẽ de diacono eccleſiæ Marſicanæ, de quo hic itẽ agitur, eod. lib. c. 23.

[f] *Mathildis Reginæ.*] De ea pluribus Luithprand. Ticin. lib. 4. cap. 7. Vuitich. Sax. lib. 3. Albert. Crant. in Metrop. Saxon. lib. 3. miræq. ſanctitatis fuiſſe feminã ferunt. Fuit eiuſdem nominis alia Mathildis virgo, de qua Trithem. de viris illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 222. hæc ait: Mathildis filia Regis Henrici Imp. Primi, ſoror beati Brunonis Colonienſis Archiepiſcopi, virgo ſanctæ cõuerſationis, multis effulſit clara virtutibus: ad hanc Vuitichindus monachus Corbeienſis hiſtoriam & geſta Saxonum ſcripſit. Claruit anno Domini 930. Hæc ille. Extitit etiam alia Mathildis clariſſima femina, Comitiſſa, eccleſiæ propugnaculum, & vindex eccleſiaſticæ libertatis aduerſus ſchiſmaticos Principes, ad quam ſcriptæ extant egregiæ epiſtolæ Gregorij Septimi Romani Pontificis.

DE LOCO CARCERIS TVLLIANI SENTENTIAE ASSERTAE DEFENSIO.

DVM ſecundam hanc in Romanum Martyrologium Notationũ meditarer editionẽ, hoc ipſo anno Dom. M. D. LXXXVIII. *opportune accidit, vt ab Vgonio erudito viro, qui humaniores litteras hic in Vrbe publice profitetur, lingua Italica ſcriptus liber ederetur de Stationibus Vrbis: vbi in ſtatione trigeſimaſecunda noſtram ſententiã de carcere Tul-*

liano impugnat. At quoniam non Tractatus, ſed Notationes ſcribere fuit conſilium, haud licenit orationi laxiores habenas dimittere. Nunc autem quoniam ad rerum noſtrarum defenſionem impellimur, paulŭlum liceat ex anguſtis Notationũ limitibus in latiorem diſputationis campũ progredi. Ignoſcat lector, ſi ad hæc præter inſtitutum diuertimus; ipſeq. auctor (rogamus) boni cõſulat, hacq. nos non altercãdi libidine, ſed veritatis ſtudio, atque adeo coactos eſſe conatos, intelligat. Quod igitur ipſo ſuæ narrationis ingreſſu, dum de carcere Tulliano a me aſſertas rationes refellit, nouæ cuipiam innititur lectioni Sextij Rufi. & Publij Victoris; vt quod legitur apud eos: Carcer C. virorum: legendum eſſe dicat: Carcer CL. xvir. primisq. litteris non numeri nota, ſed Claudij nomen exprimatur, vt dicere velit: Carcer Claudij Decemuiri: ſicq. ipſe legens, noſtrã lectionem vt peregrinam reſpuit: dignum exiſtimo, vt in limine noſtræ defenſionis de his in primis agamus. Dum igitur legitimam ait eſſe lectionem, Carcer Cl. xvir. me autem non admittere illam; ſed legerẽ, C. Vir. contra omnium ſententiam, & receptam ab omnibus lectionem: miratus ſum hominem eruditum prætcriſſe Onuphrium Panuinium; qui in recenſendis Vrbis antiquitatibus, ſententia omnium eruditorum, eſt facile princeps. Ipſe enim dum in primo lib. Commentariorum Reipublicæ Romanæ, exſcripſit opuſcula Sextij Rufi, & P. Victoris, nec niſi ex antiquis codicibus facta collatione plurium exemplarium ex diuerſis Italiæ bibliothecis acceptorũ; ſic legit Sext. Rufum in regione quæ dicta eſt Circus Flaminius: CARCER C. VIRORVM. *& in Pub. Victore in eadem regione Vrbis:* CARCER C. VIRORVM, *alias* CLX. VIRORVM. *ſicq. apparet quæ ſit germana & quæ ſpuria lectio, cum ipſe Onuphrius in eodem libro a ſe deſcripto abſque alia ambiguitate legat, Carcer C. virorum. Ipſum ergo in primis arguat, oſtendatq. quiſnam antiquorum ſcriptorum, vt ipſe, legerit; vetuſtioresq. promat codices, quibus ſua lectio confirmetur; & Onuphrij & aliorum plurimorũ antiquorum codicũ conuellatur, & adſcititia eſſe monſtretur; quæ & ex rebus geſtis certam ſibi vendicet auctoritatem, nimirũ ex Iudicio celeberrimo Centumuirum: de quo quidem, ne immorer ſingulas antiquorũ retexere ſententias, legat, qui hæc cupit, Sigonium lib. 1. de Iudicijs cap. 22. vbi in primis, auctore Feſto, inſtitutum ait Iudiciũ, ex ſingulis tribubus ternis cooptatis, numero centum quinque Iudicum; ſed quo facilius appellarentur, Centumuiros dictos: additq. alia ex alijs. Ad hos ſpectabat iudicia, quæ ciuilia dicimus, iudicare; vnde & cauſæ ſunt dictæ Centumuirales, & Centumuirale iudicium: cum e contra capitales cauſæ decernerentur in Senatu, a quo Triumuiri, Capitales dicti; conſtituti erant, qui cuſtodiam carceris haberent; vt cum in ſontes animaduerti oporteret, interuentu eorũ fieret, vt idem auctor lib. 3. de Iudic. cap. 7. pluribus tradit. Sic igitur patet nihil pertinuiſſe ad Centumuiros, vel ad Centum quinque, carcerem illum, quo cohiberentur delinquentes; qui ſi ab his, qui ei præeſſent, nomen accepturus fuiſſet, carcer potius Triumuirum dici debuiſſet. Poſita igitur germana lectione Centumuirorũ, nihil eſt quod eludi poſſit ſententia Plinij ſuperius recitata de parte carceris Tulliani, extendente ſe vſque ad ſibi proximum Theatrum Marcelli. Stat ergo firma concluſio, vnum illum carcerem, nimirum capitalium criminum, Tullianum dictum, a Plinio eſſe ſignificatum.*

Hæc vero cum tam aperta ſint, vt refutari nullatenus poſſint: qui tamen aduerſam ſententiam ſectati, dixerunt carcerem Mamertinum eumdem eſſe cum Tulliano; eum vero qui ponitur a Plinio fuiſſe prope Theatrum Marcelli, ab illo diuerſum, ab Appio Claudio eſſe ædificatũ ad ciues Romanos tyrannica poteſtate coercendos: nituntur probare id etiam Liuij auctoritate, cum lib. 3. decad. 1. Virginius de Appio Claudio tyrannice agente hæc ait: Illi carcerem ædificatum eſſe, quod domiciliũ plebis Romanæ vocare ſit ſolitus.] Sed miror hunc illos verbis iſtis ſenſum accommodaſſe, vt ab Appio velint dicere carcerẽ ædificatum; cũ potius illi, nempe vt in eum ipſe detruderetur, ſcilicet qui illũ dixiſſet eſſe Romanæ plebis domicilium, & non vt ab eo fuerit ædificatus: quem ſenſũ eſſe germanũ, nec aliquam pati poſſe calumniam, idem qui noſtra impugnat auctor ingenue profitetur: tamen ipſe probabili, vt ait, coniectura exiſtimandum eſſe tradit, carcerem illum ab Appio Claudio ædificatũ eſſe, cuius meminit Sext. Rufus, & P. Victor; ſubditq. id manifeſtius probari ex verbis C. Claudij a Liuio paulo inferius recitatis, quibus ait: Is magno iam natu, cũ ad pericula eius deprecanda rediſſet, cuius vitia fugerat, ſordidatus cum gentilibus clientibusq. in Foro prẽſabat ſingulos, orabatq. ne Claudiæ genti eam iniuſtam maculã vellent, vt carcere & vinculis viderentur. digni; virũ honoratiſſima

ſima

ſimæ imaginis futurum ad poſteros, legum latorem, conditoremq. Romani iuris iacere vinctum inter fures nocturnos & latrones.] At quid hæc de Claudio dicta, ne carceri mancipaetur, commune habent, vt carcer ſit a Claudio ædificatus? vel certe quod in eum conſectus ſit, velit ab eo denominatũ; cum in eum non vnus ipſe nobilium ciuium Romanorũ, ſed innumeri diuerſis tẽporibus detruſi fuerint? Sed nec inſuper eidem ſuffragatur lectio S. Rufi & P. Victoris, quam refellimus. Sed ad hæc omnia, liberat nos prorſus omnibus anguſtijs Iuuenalis ſatyr. 3. in fine, dum tradit antiquitus tempore Regum & Tribunorum nonniſi vnum carcerem delinquentium fuiſſe Romæ: ſic enim ait:

Felices proauorum atauos, felicia dicas
Sæcula, quæ quõdã ſub Regibus atq. Tribunis
Viderunt vno contentam carcere Romam.

Si vnus igitur in Vrbe ſub Tribunis perſeverauit carcer: quinam alius fingi poteſt ab Appio Claudio ædificatus, vel aliter denominatus? De Tribunis autem dũ mentionẽ facit Iuuenalis, ſi velimus intellexiſſe de Tribunis militũ; conſtat poſt extinctum A. Claudium, quatuor tantũ Conſulatibus interlapſis, mutato ſtatu Reipub. creari cœptos Tribunos militum Conſulari auctos poteſtate. Si ergo poſt extinctũ A. Claudium adhuc ſub Tribunis perſeuerabat carcer vnus in Vrbe: quid laborandum, vt dicant ab Appio Claudio alium carcerẽ eſſe ædificatũ, vel ab ipſo denominatũ? Contigit enim magiſtratũ Decemuirũ deſiiſſe anno trecẽteſimo quinto ab Vrbe cõdita, & vſque ad ea tempora vixiſſe A. Claudiũ, ac denique poſt quatuor Conſulatus, anno ab Vrbe cõdita trecẽteſimo nono, per Tribunos militũ cœptam eſſe adminiſtrari Rempublicã; quorũ tempore (vt diximus) vnus tantũ erat carcer in Vrbe. Si autẽ quis velit Iuuenalis verba eſſe intelligenda de Tribunis plebis; cum is magiſtratus in Rom. Repub. longiori tẽpore perdurarit; dicere oporteret, quãdiu hi permãſerunt, nonniſi vnum in Vrbe fuiſſe carcerem. Sic igitur cum de vno tantum in Vrbe carcere tam patẽs ac certa ſit Iuuenalis aſſertio; & vbinam fuerit, Plinij teſtimonio ſatis perſpectum exploratumq. habeatur: nullus prorſus amplius dubitandi locus relictus eſt. Nam ſicut noſter Vgonius dicebat, alterius carceris aſſertione omnes a nobis de loco carceris Tulliani firmas rationes poſſe eludi atque diſſolui; eodẽ quoque modo ſtatuta atque penitus ſtabilita ſententia de vno tantũ carcere delinquentiũ, cetera omnia redduntur prorſus irrita, quæ tã ab ipſo, quã ante ipſum ab alijs cumulata ſunt argumenta.

At ſicut ipſe locum Plinij tam patentem nouo excogitato carceri fruſtra niſus eſt accommodare: ita pariter locum Feſti æque perſpicuum de loco carceris perperã tentauit eludere. Nam cum ille dicat, eſſe locũ in carcere, Robur dictum, quo præcipitabatur malefactorum genus; dumq. Flaccus hæc de Robore addat: Video carcerem publicum ſaxis ingentibus ſtratum, anguſtis foraminibus & oblongis lucis vmbrã recipientibus: in hunc abiecti rei Robur Tullianum aſpiciunt, &c.] ipſe putat, Robur, non dici locũ carceris (vt Feſtus expreſſe declarat) ſed Robur eſſe cippum, ad quem innixi rei capite plecterentur, vel aliquod aliud genus tormentorum; Lucretijq. citat hos verſus:

Carcer & horribilis de ſaxo iactus eorum
Verbera, carnifices, Robur, pix, lamina, tedæ.

Sed videat ſi penes antiquos legerit vnquam damnatorũ aliquem ad Robur vel cippum eſſe percuſſũ: qui tantũ (quod notauimus ſuperius die 6. Ianuarij) ad palum alligati ſecuri percuti ſoliti erant: ſiue vnquam ab antiquis dictũ inueneris, aliquem tortũ Robore: ſed tantũ (quod ad hæc ſpectat) Robur dictum eſſe locũ carceris duriorem, quem Plautus in Curcul. Act. 5. Robuſtũ appellat carcerem, cum ait: Ego vos ambo dabo in Robuſto carcere, vt pereatis.] quod illic collocarẽtur qui præcipitandi eſſent. de quo, ſecundum Feſti ſententiam, Valerius Max. libro 6. c. 3. de ſeuerit. 4. Quintiam, inquit, familiares eorum, ne Reipublicæ inimicis amicus eſſe vellet, de Robore præcipitati ſunt.] His igitur de Robore tam perſpicue explicatis, haud locus eſſe poteſt nouæ eius vocis interpretationi. nam etſi verum eſſet, Robur eſſe cippum, vel inſtrumentũ tortorium; tamen cum a Feſto, tum a Valerio poni pro loco ex quo delinquẽtes præcipites darentur, eumq. locum in carcere eſſe idem dicat Feſtus; certe illa ex parte fuiſſe carcerẽ, vbi Robur erat, negari nullatenus poteſt; niſi qui dixerit totum Capitolium fuiſſe vnum carcerem, ipſumq. integrum occupaſſe montem a Septentrione in Meridiem: quod neminem adeo vecordem puto dicturũ, maxime qui nouerit omnia reliqua Capitolij ædificia. Firmatis igitur in hunc modũ rationibus de carcere Tulliano a me in Notationibus poſitis; reliquũ eſt, vt quæ ab ipſo pro ſua, ſuorumq. quos ſectatur, ſententia confirmanda afferuntur, in medium adducamus. Ac primum quidem illud ex Liuio, dum ait de carcere Tulliano: Carcerem ad terrorẽ increſcentis audaciæ in media Vrbe

imminens Foro ædificauit.] *quaſi hæc non poſſint adſcribi loco a nobis poſito carceris Tulliani, quod nō ſit in medio Vrbis, nec Foro imminens, vt a Liuio ponitur. Verum hæc omnia firmiorem reddunt noſtrā rationem: nam columna milliaria, ſiue dicere velimus, Milliarium aureum, quod diceretur in medio Vrbis ſitum, locatum erat (vt Plinius lib. 3. cap. 5. tradit) in capite Fori Romani. At vbi eſſet Forū Romanum, Tacitus lib. 1. hiſt. de eodem Milliario aureo agens, ſub æde Saturni fuiſſe poſitū tradit, ſic de Othone dicens: Per Tiberianam domū in Velabrū, inde in Milliarium aureum ſub ædem Saturni pergit.*] *Eadem ferme verba habes Suetonius itidē in Othone c. 6. At cum omnium fere ſententia, ac potiſſimum Onuphrij lib. 1. Reipub. Rom pag. 181. exploratiſſimū ſit, ædem Saturni poſitā vbi nunc viſitur ædicula S. Saluatoris in Statera, ſeu in Aerario dicta, prope eccleſiam S. Mariæ in Portien: liquido cernitur Liuius, locum carceris deſcribendo, intellexiſſe de loco a nobis aſſerto, vbi a Panuinio ponitur vmbilicus Vrbis: non quidē, puto, vt tamquam ex punctis deductis lineis ad circumferētiam, ille medius Vrbis locus omnino eſſet, ſed quod ille antiquior eſſet locus Vrbis, vbi (vt Feſtus in in verbo, Saturnia, teſtatur) ante Vrbem conditam & ante bellum Troianū caſtrum ſtatutum eſſet cum ara Saturni, ex quo mons proximus Saturnius dictus eſt, qui poſtea nominatus eſt Capitolium. Eadem & Dionyſius Halic. lib. 1. aramq. illi primum dicatam ait, iuxta viam, qua a Foro in Capitoliū aſcēditur. Optime igitur a Liuio locus carceris deſcribitur in medio Vrbis. Sed quod addit Foro imminentē carcerem fuiſſe: hæc vt intelligantur, exactius exquirendum eſt, vbinam eſſet Forū Romanum. Licet autē ex loco carceris Tulliani a nobis tam patenter demonſtrato, perſpicue æque poſſit intelligi vbinam Forū eſſet, cui carcerem imminere Liuius tradit: tamen quo hæc magis magisq. perſpecta reddantur, hic reddimus in primis locum Dionyſii Halic. lib. 7. Antiq. Rom. ſic dicētis: His dictis, iuſſit eum duci in imminentem Foro tumulum: eſt autem locus vaſta rupe horrendus, vnde ſolent damnatos præcipites dare.*] *Et ſupra lib. 3. Cum indicaſſent imminētem Foro tumulū, qui Tarpeius dictus, nunc Capitolinus vocatur, &c.*] *Et item lib. 5. de P. Valerio: Domū ſibi in loco inuidioſo extruebat, collem eligens imminentem Foro, valde altum & præruptum, quem Romani Veliam vocant*] *nempe eminentiorem partem Tarpeij collis. Ex his igitur alijsq. tum dictis, tū maxime dicendis, perſpicue liquet Forum Romanū infra Tarpeium montem fuiſſe poſitum. Sed quod carcerem non tantum prope Forū, ſed ipſi Foro imminere Liuius dicat; egregie eumdem locum deſcribit: nam cum rupi Capitolina aliqua ex parte carcer coniungeretur, quod validior pars eius, Robur dicta, ibi poſita eſſet; ſatis congrue Foro carcerem eminentiorem fuiſſe dixit; cum præſertim Forum Romanum depreſſius eſſet. vnde Plautus in Curculione, cum ea loca deſcribit, & quid in ſingulis ageretur refert, ſic primum a foro piſcario incipit:*

Symbolum collatores apud forū piſcarium.
In foro infimo boni homines atque dites ambulant.
In medio propter canalem, ibi oſtentatores meri, &c.

His igitur ſic de loco carceris declaratis, tātum abeſt vt Liuius noſtra deſtruat, vt illis potius adſtipuletur atque conſentiat, eumdemq. concinne deſcripſiſſe videatur. Rurſum vero quod obijcit de eo quod dicitur a Cicerone in tertia Catilinaria, & de Diuinatione lib. primo, nimirum præcepto Aruſpicum ſtatuam Iouis ad Solem orientem Forumq. ſpectantem ex Occidentali parte eſſe cōuerſam, quod & Dio lib. 37. teſtatur; ac proinde Forum poſitum fuiſſe in Orientali parte Capitolij: Ad hæc primum dicimus, ſicut tota Capitolij aduerſa pars ad Occidentem ſpectare dicitur: ita integra huic oppoſita regio conuerſa recte ponitur ad Orientē. quamobrem & Forum in extrema eius parte poſitū recte vergere dicitur ad Orientem: nec quid prohibet, vt carcer, qui imminere Foro traditur, in eadē parte eſſe nō poſſit: cum præſertim per Forū Romanū non tantū illud, quod Magnum ſeu Vetus dictū habetur, intelligatur: ſed ipſa integra octaua regio a S. Rufo, P. Victore, & alijs ſcriptoribus ſic nominata habeatur; in qua etiam aliæ plura fora ponātur. Hæc qui non conſiderat, in deformes errores incidat neceſſe eſt. Nam & templum Pacis ædificatum prope Forū a Suetonio in Veſpaſ. c. 9. idcirco ponitur, quod ſcilicet contiguū eſſet regioni octauæ, dictæ Forum Romanū, cum alioqui ipſum poſitum eſſet in regione quarta, quæ etiam ab ipſo denominatæ, Templum Pacis (vt habet S. Rufus, & P. Victor, & alij) dici conſueuit. Nec rurſum ad rem pertinet illud Virgilianum de Euandro & Aenea ab ipſo citatum:

——— Paſſimq. armenta videbant
Romanoq. Foro & lautis mugire carinis.]

Quaſi non potuiſſent, quæ longius eſſent, hinc inde

inde ſpectare atque audire boues mugientes. Cetera his leuiora habentur; quæ omnia ijſdem a nobis poſitis rationibus refelluntur: quibus tamen alias adhuc addimus, in primiſq. illud petitum ex Dione lib. 56. qui cum agit de Seiano, ſic dicit: Nulla interiecta mora, ea die prope carcerem in ædem Concordiæ conuenit Senatus.] Ex eo apparet fuiſſe carcerem prope Concordiæ ædem. At vbi fuerit illud templũ, complures hallucinatos reperimus; qui manifeſta ratione ab antiquioribus redarguuntur: ſemel enim errore lapſi de ſitu Fori, & loco carceris Tulliani, in alios complures ferri neceſſario compulſi ſunt. Quamobrem, qui vnus mihi inſtar omnium eſt, Seruius Grammaticus, Romæ verſatus, vbinã fuerit Concordiæ ædes, quod oculis ſpectauit, conſcripſit, dicens in 2. Aeneidos, Saturni templum fuiſſe ante Cliuum Capitolinum, vbi ædes erat Concordiæ. Sic igitur ex loco Saturni templi, vbi ædes Concordiæ eſſet, & qui etiam dictus fuiſſet Cliuus Capitolinus, facile poteſt intelligi. Porro Saturni templũ, de quo eſt ſermo, tum a Marliano, tum etiam a Panuino rem exactius perueſtigante, alijſq. etiam pluribus abſque controuerſia poni prope eccleſiam S. Mariæ in Porticu, in æde S. Saluatoris in Statera, ſeu in Aerario dicti, certum eſt: nam & Prudentius lib. 1. aduerſus Symmachum agens, plane demonſtrat Tiberim verſus templum Saturni fuiſſe, cum ait:

Fluminis ad ripam ſtatúam Saturnia nobis.

Quod quidem, haud dubium eſt, ipſum potiſſimum diu Romæ verſatum vidiſſe: quapropter & illorſum fuiſſe templum Concordiæ & Cliuũ Capitolinum, dicere neceſſe eſt. His concordat, quod Feſtus in verbo, Senacula, tradit, ædẽ ſcilicet Concordiæ poſitam fuiſſe inter Capitolium & Forum: nam prope Forum fuiſſe, pariter eſt demonſtratum. Scimus tamen aliam ædem Concordiæ fuiſſe in Area Vulcani, in regione quarta; de qua Liuius lib. 9. in fine decad. 1. ſed de ea nihil ad rem, de qua agitur.

Quod inſuper idem Feſtus dicat in verbo, Saturnia, fuiſſe templum Saturni in imo Cliuo Capitolino; errare quidem conuincuntur, qui Cliuum Capitolinum viam aliquam arbitrati ſunt, per quam in ipſum ſummum Capitolium aſcenderetur: nam ea ex parte nullus patebat aſcenſus in Capitoliũ, niſi in rupem Tarpeiam per ſcalam centum graduũ, cuius etiam meminit Tacitus lib. 3. hiſtor. & Ouidius hoc verſu:

Qua fert ſublimes alta Moneta gradus.

De aſcenſu Capitolij per gradus, hæc quoque a Dione lib. 43. de Cæſare triumphante ponuntur: Cæſar vero gradus in Capitolio genibus ingreſſus conſcendit.] & de Claudio libro 60. Tum per gradus in Capitolio genibus aſcendẽs, &c.] Conſentit vero his quæ dicta ſunt de Cliuo Capitolino Dionyſius Halic. libro 6. in principio ſic dicens: His Coſſ. ferunt templum Saturno dicatum in Cliuo Capitolino, qua a Foro aſcenditur.] In eamdem ſententiam hæc Ouidius:

Inde velut nũc eſt, per quẽ deſcẽditis, inquit,
Arduus in valles & fora Cliuus erat.

Quod igitur ea ex parte Capitolij nullus eſſe poſſet Cliuus, qui ſurſum ad ſummũ Tarpeium collem duceret, repugnante natura loci, ſed tantum ſcala illa centum graduum ibi eſſet; nec rurſum in alia Capitolij parte cliuus eſſet, niſi (vt vidimus) prope Forum iuxta templum Saturni & ædem Concordiæ: ex his, inquam, cogimur pariter exiſtimare, locum illum a maioribus dictum eſſe Cliuum Capitolinũ, aſcenſum ipſum modo leuem, olim autem difficiliorem, qua e via deorſum poſita prope eccleſiam S. Mariæ in Porticu ſurſum aſcenditur verſus eccleſiã S. Mariæ Conſolationis dictam; quem olim fuiſſe eminentiorem atque longiorẽ, nullum eſt dubium: nam licet aggeribus ex ædificiorum ruinis congeſtis repletus fuerit, tamen adhuc Cliui ſpeciem retinet. His recte accommodantur, tum quæ a Feſto dicuntur in verbo Sterc. fuiſſe in medio Cliui angiportum, qui locus clauderetur porta, quæ dicta eſt Stercoraria; tum ea quæ ait Varro lib. 5. de ling. Latina: Eo die ex æde Veſtis ſtercus verritur, & per Capitolinum Cliuum in locum defertur certum.] Nam ſi ex æde Veſtis ſtercus verrebatur, & efferebatur per Cliuum Capitolinũ in ipſum angiportum; cum nulli ſit dubium ædem Veſtæ nõ in Capitolio fuiſſe, ſed foris, in loco (vt pluribus diſputat Marlian. lib. 2. c. 11.) vbi nunc ſita eſt eccleſia S. Mariæ Gratiarum, hoſpitali S. Mariæ Conſolationis coniuncta: quomodo in Capitolium ſummum aſcendebat Cliuus intus poſitus, & non magis extra, vt in eius angiportum delatum fimum, inde (vt idem auctor lib. 2. cap. 8. ait) inferretur in Tiberim? Quis vmquam dicet a Veſtæ æde collectum fimum ſurſum in Capitolium deferri per Cliuum, & non magis deorſum per Cliuum in angiportum, & in flumen?

Qualis autem fuerit eius loci facies, Tacitus cùm agit de Vitellianis, occupatum Capitolium

ab aduerſarijs oppugnantibus, hæc ait lib. tertio hiſtoriarum: Cito agmine forum & imminentia foro templa prætervecti, erigunt aciem aduerſus collem vſque ad primas Capitolinæ arcis fores.] & paulo poſt de his qui intus Capitolium erant, ſic ait: Erant antiquitus porticus in latere Cliui dextera ſubeuntibus; in quarum tectum egreſsi, ſaxis teguliſq. Vitellianos deturbabant.] dexteram partem Capitolij nominat, quæ reſpicit Meridiem, ſecundũ Numæ dimenſionem, qua læuam partem dixit ad Septentrionẽ poſitam, dexteram ad Meridiem, vt eſt apud Liuium lib. 1. decad. 1. Extant adhuc ibi proxime aliqua veſtigia porticus Capitolinæ, nimirum compaginationes in rupe exciſæ. Sicq. videas Cliuum extra Capitolium fuiſſe, illius tamen porticui inhærentem; vt ex his quæ idẽ auctor tradit inferius, liquet; dum primam pugnam inter illos initam deſuper tecta templorũ, ac Capitolinam porticum, Cliuo Capitolino mediũ poſito, recenſet, quam factam eſſe conſtat extra ipſum Capitolium: nam hæc ſubdit idem Tacitus, narrans quid poſt hæc fuerit conſecutum: Tum diuerſos Capitolij aditus inuadunt; iuxta lucum Aſyli, & qua Tarpeia rupes centũ gradibus aditur. Improuiſa vtriſque vis. &c.] Si igitur (vt multi exiſtimarũt) Cliuus Capitolinus ab imo vſque ad ſummum Capitolij euntibus via erat: quid opus fuit Vitellianis, alios quibus aſcenderent, quærere aditus, & ex tectis templorum pugnare, Cliuo medio prætermiſſo, quo ad Capitoliũ pateret aſcenſus? His vero de Cliuo ſic narratis, ad ædem Concordiæ, cuius occaſione digreſsi ſumus, redeamus; quam, auctore Dione, diximus prope carcerem fuiſſe ſitam. Affirmare videtur hoc ipſum Lampridius, dum eam Curiæ coniunctã tradit, ſic dicens: Cum Senatus frequens in Curiam, hoc eſt, in ædẽ Concordiæ cõueniſſet, etc.] Curiam quidem fuiſſe in foro, certum eſt: de qua & Liuius lib. 3. decade 1. Agite dum hic Curiam circumſederitis, & forum infeſtum feceritis, & carcerem impleueritis principibus. &c.] Ex his igitur quæ dicta ſunt, manifeſto apparet, Carcerem, Curiam, Aerarium, & Forum fuiſſe ſibi coniuncta. Quibus egregie reſpondent, quæ Vitruuius lib. 5. c. 2. ſic ſcribit: Aerariũ, Carcer, Curia, ſunt Foro iungenda.] His omnibus, Tiberim verſus, propinqua erant ſcalæ Gemoniæ; per quas vnco tracta in forum e carcere cadauera damnatorum in flumen eyciebantur. Vnde Valerius Maximus lib. 6. c. 9. de ſeuerit. 13. ait: In ſcalis Gemonijs iacens magno cum horrore totius fori Romani conſpectum eſt, &c.] Ex quibus patet (vt dictum eſt) in ea parte Tiberim verſus ſitum fuiſſe forum Romanum prope ſcalas Gemonias, ac prope carcerem; de quo hæc Dio lib. 6a. in fine: Qui necantur in carcere, magnis uncis in forum carnifices, ac in profluentem protrahunt.] Sed de his ſatis.

At denium quod item ait Vgonius, carcerem Mamertinum, illum ipſum eſſe Tullianũ, quod eamdem prorſus repræſentet ſpeciem carceris Tulliani, quæ deſcribitur a Salluſtio, quam recitauimus ſuperius in Notationibus: non eſt quod in his diutius immoremur; cũ ex inſculpta in facie eius ædificij inſcriptione, a quo illud fuerit excitatum, & quo tempore, ſatis ſuperq. fuerit demonſtratum; cum ridiculũ plane ſit, illũ a Salluſtio eſſe deſcriptũ carcerem velle dicere, quem longe poſt Salluſtij tempus conſtat fuiſſe erectum. Quod vero nullam ſpeciem carceris dicat reddere in præſentia locum dictũ in carcere Tulliano; cogitet vir prudens ex frequentiſsimis ſummiſq. Vrbis ædificijs collapſis altiſsimos eſſe ſuperiniectos aggeres: Inſuper meminiſſe etiam debet, ipſo auctore Varrone, conſtare, partem illam carceris, quæ Tulliani cuſtodia dicebatur, deorſum preſſam ſub terra poſitam fuiſſe; ſunt hæc enim uerba Varronis lib. 4. de lingua Latina: In carcere pars quæ ſub terra, Tullianum, ideo, quod additum a Tullo Rege.] Si igitur olim Tullianus carcer erat ſub terra; quanto depreſsius, ſuperinducto ruderum aggere, modo eſſe neceſſe eſt?

Stat igitur firma de vno tantum carcere Romæ ſub Regibus atque Tribunis ex Iuuenale aſſerta ſententia, illumq. eſſe Tullianum, locumq. tenuiſſe, vbi nunc eſt eccleſia S. Nicolai, dicta in carcere Tulliano, & alia illi contigua: quippe cum nonniſi vnus carcer in tanta Vrbe eſſet, fuiſſe ampliſsimum, dicere opus eſt. Hæc ſi tam vera, tamq. certa accipiantur: de Foro Romano, Curia, æde Concordiæ, templo Saturni, ipſoq. Aerario, & Cliuo Capitolino, vbinam ſita fuerint, erit facilis demonſtratio; cum e contra ex loco carceris errore ſimel accepto, omnia ſimul loca confundi, reddi ambigua, ac perperam poni (vt a compluribus hactenus factum vidimus) eruditos quoſlibet perfacile putem intellecturos.

15 Idibus Martij. Luna. D xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

CAESAREAE in Cappadocia paſsio ſancti[a] Longini militis, qui latus Domini lancea perforaſſe perhibetur. Eodem die natalis S. Ariſtobuli[b] Apoſtolorum diſcipuli, qui curſu prædicationis peracto, martyrium conſummauit. Theſſalonicæ ſanctæ Matronæ[c] ancillæ cuiuſdam Iudææ, quæ cum occulte Chriſtum coleret, & furtiuis orationibus quotidie eccleſiam frequentaret, a domina ſua deprehenſa, & multipliciter afflicta, nouiſsime robuſtis fuſtibus vſque ad mortē cæſa, in confeſsione Chriſti incorruptum Deo ſpiritum reddidit. Eodem die ſancti Menigni[d] fullonis, qui ſub Decio paſſus eſt. In Aegypto ſancti Nicandri[e] martyris, qui cum ſanctorum martyrum reliquias ſtudioſe perquireret, & ipſe martyr effici meruit ſub Diocletiano Imperatore. Cordubæ ſanctæ Leocritiæ[f] virginis & martyris. Romæ natalis ſancti Zachariæ[g] Papæ, qui Dei Eccleſiam ſumma vigilantia gubernauit, & clarus meritis quieuit in pace. Reate ſancti Probi[h] Epiſcopi, cui morienti Iuuenalis & Eleutherius martyres adfuerunt. Romæ ſancti Specioſi[i] monachi, cuius animam germanus eius ferri vidit in cælum.

MARTII 15.

LONGINI [a].] Deo eo etiā hac die Vſuardus, Græci autem 16. Octobr. in Menologio, adduntq. natalem diē duorum militum, qui cum eodē pro Chriſti nomine paſſi ſunt. Longini res geſtas habet Metaphraſtes eadem die 16. Octobr. ex quo Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 2. aliqua de eo Petrus in catal. lib. 3. c. 201. S. Longini venerandum corpus Romæ aſſeruari percepi in eccleſia ſancti Auguſtini.

[b] *Ariſtobuli.*] Græci etiam de eo in Menolog. hac die. Meminit huius Paulus ad Rom. c. 16. Dorotheus in ſynopſi ſcribit, hunc eſſe miſſum ad Britannos prædicationis Euangelicæ cauſa, quod & Græci profitentur in dicto Menologio.

[c] *Matronæ.*] De ea Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Agunt Græci de eadē 27. huius menſis in Menolog. Fuit & alia Matrona, Pergenſis dicta, de qua Metaphraſt. agit 8. Nouembris, & Sozom. hiſt. lib. 7. cap. 21. Duæ aliæ eiuſdem nominis habentur martyres: quarum alterius vigeſima Martij, alterius vero decimaoctaua Maij dies natalis agitur inferius. Rurſus vero duæ aliæ Matronæ nomine martyres paſſæ habentur in Africa ſub Diocletiano Imperatore, vna cum pluribus alijs, quorum res geſtæ ex Proconſularibus Actis deſcriptæ habentur apud Surium die vndecima Februarij in Saturnino & ſocijs. Exiſtimamus harum alteram illam eſſe, quæ apud Capuam in Campania habetur in honore: eo enim putamus tranſlatam ab Epiſcopis Africanis profugis tempore perſecutionis Vuandalicæ, vt de multis alijs ſanctorum martyrū reliquijs accidit, vt de Caſto, Aemilio,

Aemilio, Marcellino, & Saturnino dicimus die 5. Octob. Ad eiuſmodi coniecturam quidem libentius in re obſcura nos adduci patimur, quam fidem præſtare Actis quibuſdam nulla ex parte ſubſiſtentibus, quibus dicitur Matrona ex Luſitania Capuam conceſſiſſe.

[d] *Menigni.*] Græci etiam hac die de eo in Menologio, vbi ſummatim complexa eius Acta referunt.

[e] *Nicandri.*] Græci itidem de eo hac die in Menologio, reſq. ipſius geſtas compendio ibidem narrant.

[f] *Leocritiæ*, alias *Lotritiæ.*] De hac ſcribit Aluarus in vita S. Eulogij presbyteri & martyris: vbi legitur, S. Eulogium quinto Idus Martias conſummaſſe martyrium, & quarta poſt die Locritiam, de qua agimus, eſſe decollatam, corpusq. eius proiectum in flumen Betim. Habetur ibidẽ ſacer hymnus de ſanctis Eulogio & Locritia.

[g] *Zachariæ Papæ.*] De eo Ado pridie huius diei; ſed hic eſt dies natalis eius: cuius res præclariſſime geſtas per annos ſingulos intexuimus in Annalibus Eccleſ. Succeſſit hic Gregorio Papæ Tertio, anno Domini ſeptingenteſimo quadrageſimoprimo.

[h] *Probi Epiſc.*] Scribit de eo S. Gregorius lib. 4. dialog. cap. 12. Fuit & alius Probus, de quo ibidem ſanctus Gregorius, atque etiam cap. 17. & 19.

[i] *Speciosi.*] De eo ſcribit idem S. Gregorius lib. 4. dialog. c. 8. ex quo ceteri accepere.

xv. E Decimoſeptimo Kal. Aprilis. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

ROMAE paſsio ſancti Cyriaci [a] diaconi, qui poſt longam carceris macerationem liquata pice perfuſus, & in cataſta [b] extenſus, attractus etiam neruis, & fuſtibus cæſus, ad vltimum cum Largo & Smaragdo, & alijs viginti, iubente Maximiano, capite truncatus eſt. Horum tamen feſtiuitas ſexto Idus Auguſti recolitur, quo die a beato Marcello Papa eorum corpora ſunt leuata, ac venerabiliter tumulata. Aquileiæ natalis beati Hilarij Epiſcopi [c], & Tatiani diaconi, qui ſub Numeriano Imperatore & Beronio Præſide, poſt equuleum atque alia tormenta, vna cum Felice, Largo, & Dionyſio martyrium terminarunt. In Lycaonia ſancti Papæ [d] martyris, qui ob Chriſti fidem verberibus cæſus, vngulis ferreis [e] laceratus, clauatis calceis incedere iuſſus eſt; deinde arbori alligatus, migrans ad Dominum, eamdem arborem ex ſterili reddidit fructuoſam. Anazarbi in Cilicia ſancti Iuliani [f] martyris, qui ſub Marciano Præſide diutiſsime cruciatus, demum in ſacco vna cum ſerpentibus incluſus, in mare demerſus eſt. Rauennæ ſancti Agapiti [g] Epiſcopi & confeſſoris. Coloniæ ſancti Heriberti [h] Epiſcopi, ſanctitate celebris. Aruernis depoſitio ſancti Patricij [i] Epiſcopi. In Syria S. Abrahæ eremitæ [k], cuius res geſtas beatus Ephræm diaconus conſcripſit.

CYRIACI[a].] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur eius ſimulq. ſociorum Acta iuncta rebus geſtis S. Marcelli Papæ apud Sur. 16. Ianuar. Fuit Romæ titulus S. Cyriaci in Thermis, penes quem & monaſterium monialiũ erat, quod ipſum etiam excidit; cuius loci Martyrologiũ peruetuſtum habemus in noſtra bibliotheca, ex quo nonnulla vetuſtatis monumenta hic deſcripta habentur. Eſt mentio tituli S. Cyriaci in Synodo ſecunda Romana ſub Symmacho Papa, & in regiſtro S. Gregorij lib. 9. epiſt. 22. qui cum vetuſtate collapſus eſſet, a Sixto Papa Quarto ad eccleſiam ſanctorum Quiriaci & Iulittæ tranſlatus eſt: ſed nuper a Sixto Papa Quinto ſtatio, quæ ibi erat, eſt reſtituta in Diaconia S. Mariæ in Via lata, cui inhærebat eiuſdẽ Cyriaci monaſterium, quod diximus, monialium.

[b] *In cataſta extenſus.*] Diuerſa ſignificatione cataſta tam apud Gentiles ſcriptores, quam etiam Chriſtianos, ac penes ipſa Acta martyrum accepta reperitur. Aliquando pro machina longæ ac magnæ cõpedis formam habente, qua ſerui detenti, venales exponebantur. ſic apud Plin. lib. 35. cap. vlt. Stat. 2. ſilu. Perſ. ſaty. 6. Mart. lib. 6. & 10. & alios. Erat & cataſta inſtrumentum torquendi, diuerſum tamen ab equuleo, de quo habes in Actis S. Dorotheæ, & in Actis S. Marcelli Papæ & martyris, & alijs. In eo ſenſu Saluianus Maſſil. de recto iudic. lib. 3. Scalas, inquit, ſibi quodammodo de equuleis, cataſtiſq. fecerunt, martyres videlicet. Et Gilda Sapiens in orat. inuect. in ord. Eccleſ. ait: Multo dignius profecto, vt ad carcerem, aut cataſtam pœnalem, quam ad ſacerdotium traheremini. Cataſta inſuper aliquando ſuggeſtum ſignificat lignis compactum, quem vulgo dicimus, tabulatum. In hoc ſenſu in Actis ſanctorum martyrũ Mariani lectoris & Iacobi, quæ quidem germana eſſe noſcuntur, hæc habentur: Erat illic cataſta non vno tantũ, ſed multis diſtincta gradibus & ſublimi aſcenſu, &c. apud Sur. tom. 2. die 3. Aprilis. Super euiuſmodi cataſtam eleuabantur cruciandi martyres, quo illorum tormenta poſſent ab aſtantibus conſpici: ſicq. intelligas locum Prudentij in Romano martyre hymno 10. cum ille ſuſpenſus equuleo ſuper cataſtam concionabatur ad populum, dicens:

Audite cuncti, clamo longe, prædico,
Emitto vocem de cataſta celſior.

Erat etiam cataſta cratis ferrea ad comburendum parata, de qua idem Prudent. Periſteph. in Laurentio hymno 2. ſic canit:

Poſtquam vapor diutius
Decoxit exuſtum latus,
Vltro e caſta Iudicem
Compellat affatu breui:
Conuerte partem corporis,
Satis crematus iugiter.

Idem Periſteph. hymno 1.

Verbera poſt vim crepantum
Poſt cataſtas igneas, &c.

Et Ioſephus lib. de Machab. ad Polyb. his verbis de eadem cataſta: Exhibentur lebetes, cataſtæ frixoriæ, &c. Paulo inferius ſic: Igni in cataſta martyr obijcitur. Hæc iam ſatis de cataſta.

[c] *Hilarij, & Tatiani.*] Agit de his item hac die Vſuardus, Petrus in catal. lib. 3. c. 203. & hiſt. eccleſiæ Aquileien. lib. 2.

[d] *Papæ martyris.*] De eo etiam Græci in Menologio, vbi & pluribus eius martyrij cruciatus narrantur.

[e] *Vngulis ferreis.*] Erant vngulæ biſulcæ; ſic Prudentius eas frequenter appellat, vt Periſt. hym. 1.

Illa virgas & ſecures,
Et biſulcas vngulas
Vltro fortis expectabat.

Idemq. hymno 5.

Ille vngularum duplices
Sulcos pererrat oſculis. Et hymno 10.
Coſtas biſulcis exarandas vngulis.

Dictæ ſunt autem vngulæ, quod ea inſtrumenta ferarum imitarentur veſtigia; quarum cum referrent exemplũ, eodem etiam dicta nomine inuenies l. 1. C. de emendatione ſeruorum: Ferarum, inquit, vnguibus latera perſecando. ſed in Cod. Theod. eod. tit. ſic: Ferarum veſtigijs latera perſecando.

[f] *Iuliani.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio, vbi & certamen eius deſcribitur.

[g] *Agapiti Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ Rauennatis. Reperitur hic interfuiſſe Romano Concilio ſub Iulio Papa habito, anno primo Conſtantij & Conſtantis AA. Qua ratione ſupra diximus, hunc præceſſiſſe Seuerum, & non ei ſucceſſiſſe: nam anno vndecimo prædictorum Imperatorum habita eſt Synodus Sardicenſis, cui præſens fuit Seuerus, atque ſubſcripſit.

[h] *Heriberti Epiſc.*] Scripſit eius res præclare geſtas Rupertus abbas Tuitienſis, quas retulit Sur. tom. 2. Porro egregia ſanctiſſimi viri miracula Lambertus Leodienſis ſcriptis mandauit. Sigeberr. de eo agens in chron. ordinatum eum refert Epiſcopum anno a Chriſto Domino 977. ex humanis autem deceſſiſſe anno 1021.

[i] *Patricij Epiſcopi.*] De eo Vſuardus hac die. Miratus ſum hunc non receuſeri in tabulis Democharis inter Epiſcopos Aruernenſes: puto errore prætermiſſum; niſi alterius fortaſſe fuerit ciuitatis Epiſcopus.

[k] *Abra-*

[k] *Abrahæ eremitæ.*] Græci autem in Menologio 29. Octobris. Scripſit ſanctus Ephræm eius Acta, quæ extant apud Lipom. tom. 2. meminitq. eiuſdem in libello, qui Teſtamentũ Ephræm inſcribitur. recitat & Metaphraſtes eius res geſtas fuſius enarratas: habet eaſdem Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 2. hac die. Sozom. meminit de Abraham ſancti Ephræm diſcipulo lib. 3. cap. 15. & Nicephorus lib. 9. cap. 16.

xiiij. F Sextodecimo Kal. April. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

HIEROSOLYMIS ſancti Ioſeph [a] ab Arimathia nobilis decurionis, diſcipuli Domini; qui eius corpus de cruce depoſitum in monumento ſuo nouo ſepeliuit. Romæ ſanctorũ Alexandri [b] & Theodori martyrũ. Alexandriæ commemoratio plurimorum ſanctorum martyrum [c], qui a Serapidis cultoribus comprehenſi, cum idolum adorare conſtanter renuiſſent, ſæuiſsime cæſi ſunt, tempore Theodoſij Imperatoris: qui mox reſcriptum dedit, vt Serapidis templum deſtrueretur. Conſtantinopoli ſancti Pauli [d] martyris, qui ſub Conſtantino Copronymo cum ſanctarum imaginũ cultum defenderet, igne combuſtus eſt. In Hibernia natalis ſancti Patricij [e] Epiſcopi & confeſſoris, qui primus ibidem Chriſtum euangelizauit, & maximis miraculis & virtutibus claruit. Cabilone in Gallijs ſancti Agricolæ [f] Epiſcopi. Niuigellæ in Brabantia ſanctæ Gertrudis [g] virginis, quæ clariſsimo genere orta, deſpiciens mundum, & toto vitæ ſuæ curſu in omnibus ſanctitatis officijs ſe exercens, Chriſtum ſponſum in cælis habere meruit.

MARTII 17.

[a] IOSEPH *ab Arimath.*] De quo Matth. c. 27. Marc. c. 15. Luc. cap. 23. & Ioannes c. 19.

[b] *Alexandri, alias Nicandri, & Theodori.*] Reſtituti ſunt hi ex eo quod diximus vet. manuſcrip. exemplari. Nicandri & Theodori. martyrũ corpora tranſlata ſunt a Sergio Iuniori Papa in titulum Equitij, vt vetus inſcriptio marmori inciſa illic poſita teſtatur.

[c] *Plurimorum ſanctorum mart.*] Agit de his Rufin. hiſt. lib. 2. c. 22. Socrat. lib. 5. cap. 16. & 17. Sozom. lib. 7. c. 15. & 16. Niceph. lib. 12. cap. 25. & 26. De ſubuerſione Serapidis ſcripſit Sophronius æqualis S. Hieronymo inſignem librum, vt ipſe Hieron. teſtatur lib. de ſcript. Eccleſ. in Sophronio. Meminit S. Auguſtinus de Serapidis ruina lib. de diuinat. dæmonum; de eius vero cultu & vana Aegyptiorum ſuperſtitione late de ciuit. Dei lib. 18. cap. 5. & 6. De eiuſdem templi ruina S. Hieron. ad Lætam epiſt. 7. & ex externis Eunapius Sardianus. Sciendum præterea, in locum deiecti Serapidis extructã fuiſſe baſilicam nomine S. Ioannis Baptiſtæ, in quam illatæ ſunt eiuſdem ſancti reliquiæ, vt ſcribit

Rufinus

Rufinus vbi ſupra; eam Theophilus dedicauit quarto Kal. Septembris, vt ſcribit Beda de ſex ætat. in Iuliano: idem Acta de inuent. capitis eiuſdem S. Ioannis in princ. De origine autem eius templi conſule Tacitum Annalium lib. 20.

[d] *Pauli martyris.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. paſſus reperitur circa annum Domini octingenteſimum.

[e] *Patricij Epiſc.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Huius res geſtas ſcripſit Probus Hibernus, vt apparet in fine eius vitæ, quæ extat apud Bed. to. 3. De puteo S. Patricij hiſtoriam recenſet Mombrit. tomo 2. Cum autem in prædictis auctoribus, quos citauimus, legatur ſanctus Patricius primus omnium Scotis prædicaſſe Euangelium, & ad Chriſti fidem eoſdem perduxiſſe: nos maiorem fidem adhibere cogimur S. Proſpero Aquitano, qui illis temporibus vixit, ac rem geſtam ob oculos pene habuit: Ipſe in chronico in Conſulatu Dionyſij & Florentij, & iterũ in Conſulatu Baſſi & Antiochi teſtatur, Scotos, antequam S. Patricius prædicationem Euangelij aggrederetur, conuerſos ad fidem fuiſſe per Palladium, quem Rom. Eccleſiæ diaconum S. Cæleſtinus Papa illuc ad prædicandum Euangelium miſerat. Agit de hoc etiam idem Proſper lib. aduerſus Collatorem in fin. Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 1. cap. 13. & libro de ſex ætat. & Marian. Scot. lib. 2. ſex. ætat. anno Domini 432. Ex his itaque erroris arguitur Probus, dum ait, Palladium, intactis rebus Scotorum, ab illis fuiſſe repulſum, ac in munere quo fungebatur archidiaconatus, eſſe defunctum; cum prædicti omnes affirment, illum ordinatum eſſe a Cæleſtino primũ Scotorum Epiſcopum, cui ſucceſſit S. Patricius conſecratus ab eodem Cæleſtino Papa; qui & ad Hibernos miſſus, ibi per annos quadraginta in ſignis atque mirabilibus prædicans, totam inſulam Hibernam conuertit ad fidem. Hæc etiam teſtatur Mar. Scot. vbi ſupra. Scribit Sigeb. in chron. ſanctum Patriciũ obijſſe anno Domini 491. annos natum 122. De eodem S. Patricio habetur mentio in Actis S. Vuinuualoci abbatis: extant apud Sur. tomo 2. die 3. Martij; fuit enim illi æqualis.

[f] *Agricolæ Epiſc.*] Scribit de eo Gregorius Turon. hiſt. de geſt. Franc. lib. 5. c. 20. & 45. Interfuit ſubſcripſitq. quarto & quinto Concilio Aurelianenſi, vt eorum Acta indicant: celebratum eſt autem quintum illud Concilium anno 38. Childeberti Regis Franc. qui numeratur an. Domini 552. Hæc ponimus, vt tempora quibus vixit Agricola cognoſcantur. Scribit de eodem elegans epigramma Venant. Fortunat. lib. 3. Meminit eiuſdẽ Fortunat. in Actis S. Germani Epiſcopi Pariſiorum c. 7. Aim. de geſt. Franc. lib. 3. c. 42. Sedit (vt ſcribit Gregorius Turon. vbi ſupra) annos 48. vixitq. annos 83. Reperitur interfuiſſe etiam primo Lugdunenſi Concilio vna cum S. Nicetio Epiſcopo Lugdunenſi; quæ Synodus celebrata eſt temporibus Gunthramni Regis, & Ioannis Papæ Tertij.

[g] *Gertrudis.*] De ea etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Recitat eius Acta Sur. tom. 2. ſed perpauca quidem, & longe breuiora his quæ teſtatur Molanus reperiri tribus libris digeſta Niuellæ Brabantiæ oppido. Plura de eadem idem auctor in Indiculo SS. Belg. vbi refert eam ex hac vita migraſſe anno 664. quod etiam teſtatur Sigeb. in chron. & Trithem. de vir. illuſt. ord. ſancti Bened. lib. 3. cap. 113. Relata eſt in ſanctorum claſſem ex decreto Honorij Papæ Tertij.

18 Quintodecimo Kal. Aprilis. Luna. G xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18

CAEſareae in Palæſtina natalis beati Alexandri Epiſcopi [a], qui de Cappadocia ex propria ciuitate, vbi erat Epiſcopus, ſanctorum locorum deſiderio Hieroſolymam veniens, cum Narciſſus eiuſdem vrbis Epiſcopus iam ſenex eccleſiam regeret, diuina reuelatione eius gubernacula ſuſcepit: poſtmodum vero in perſecutione Decij, cum iam longæuæ ætatis ve-

neranda

neranda canicie præfulgeret, ductus Cæſaream, & clauſus in carcere, ob confeſsionem Chriſti martyrium compleuit. Auguſtæ ſancti Narciſsi[b] Epiſcopi, qui primus in Rhætia Euangelium prædicauit: deinde in Hiſpaniam profectus, cum Gerundæ multos ad Chriſti fidem conuertiſſet, ibidem in perſecutione Aureliani cum Felice diacono martyrij palmā accepit. Nicomediæ ſanctorum decem millium[c] martyrum, qui pro Chriſti confeſsione gladio percuſsi ſunt. Item ſanctorum martyrum Trophimi[d] & Eucarpij. In Britannia ſancti Eduardi[e] Regis, qui dolis nouercæ necatus, multis miraculis claruit. Hieroſolymis ſancti Cyrilli[f] Epiſcopi, qui ab Arianis multas fidei cauſa perpeſſus iniurias, & ab eccleſia ſua ſæpe pulſus, tandem ſanctitatis gloria clarus in pace quieuit; cuius intemeratæ fidei Synodus œcumenica, Damaſo ſcribens, præclarū teſtimonium dedit. Lucæ in Tuſcia natalis ſancti Frigdiani[g] Epiſcopi, virtute miraculorum illuſtris: cuius feſtiuitas quartodecimo Kalend. Decembris, quando eius corpus tranſlatum fuit, potiſsimum recolitur. Mantuæ ſancti Anſelmi[h] Epiſcopi & confeſſoris.

MARTII 18.

[a] ALEXANDRI *Episc.*]. Beda itē, Vſuardus, Ado, & alij, Græci autem in Menologio 15. Maij. Res geſtas ipſius ſcribit Euſebius hiſt. lib. 6. cap. 7. 8. & 32. Hieronymus de ſcript. Eccleſ. in Alexandro, Niceph. ex prædictis lib. 5. c. 9. & 10. & alij recentiores.

[b] *Narciſſi Epiſc.*] Auguſtæ autem agitur 29. Octobris. Nec mirum, ſi (quod ſæpe accidit) alio die in Romano Martyrologio, alio vero alibi de eodem agitur ſancto: ſiquidem alicubi tranſlatio, vel eius eccleſiæ dedicatio, vel, quod de Epiſcopis accidit, ordinatio celebratur. Porro ea die 29. Octobris agitur de Narciſſo Epiſcopo Hieroſolymitano, hic autem de Auguſtano Epiſcopo, quem eius gentis appellant Apoſtolum. Scimus autē aliquos confundere hos duos Narciſſos ſimul; vt videtur fecisse Petrus in catal. lib. 7. c. 28. dum Hieroſolymitano tribuit Afræ martyris conuerſionem: alios econtra diſtinguere hunc a Narciſſo Gerundenſe, qui vna cum Felice illic martyrium paſſus eſt. Porro tam in Actis S. Afræ martyris, quam in flore ſanct. Hiſp. vnus idemq. eſſe fertur: quibus & adſtipulantur qui ſcripſerunt Annales Hiſp. vt Ant. Beuter, & Ioan. Vaſæus. Illuſtratur tumulus eius multis miraculis; quorum illud eſt celeberrimū ſub Petro Rege Aragonum, quando capta Gerunda per Carolum Siciliæ & Philippum Francorum Reges, ex ſepulchro S. Narciſſi, quod violare attentarunt milites, muſcarum examen egreſſum, in exercitū infeſto agmine irruēs, ingentem cladem intulit, & in fugam egit, a cœptisq. deſiſtere coegit. Contigerunt hæc 8. Septembris, anno Domini 1286. Ex his apud eos in prouerbium abierunt Muſcæ S. Narciſſi. De Felice diacono, cuius hic habetur mentio, meminit etiam S. Eulogius in mem. ſanct. Sed de eo plura infra 1. Auguſti.

[c] *Decem milliū mart.*] Græci de his etiam in Menologio hac die. Nec ſane mirandum eſt, non tantum eos de quibus hoc loco agitur, ſed alia multa præterea martyrum millia pro Chriſti nomine Nicomediæ fortiſſime occubuiſſe, in quorum certamina ſæpe incurrimus: nam Diocletianus Imperator ſæuiſſimam illam perſecutionem excitans, Nicomediæ reſedit, illicq. de Chriſtianis immaniſſimam carnificinā exercuit, vt produnt Acta martyrum, Euſeb. lib. 8. & alij.

[d] *Trophimi & Eucarpij.*] Græci item de his hac die in Menologio agunt.

[e] *Eduardi Regis.*] Extant eius res geſtæ, quas ex antiquis manuſcriptis edidit Sur. tomo 2. De eodem plura in vita S. Dunſtani Epiſcopi, & in Actis S. Edithæ virginis, eius germanæ. Necatus eſt anno a Chriſto Domino 981. cū regnaſſet annis quatuor. De celebra-

tione

tione diei feſti S. Eduardi Regis extat epiſtola Innocentij Papæ Quarti in Vaticana bibliotheca, in regiſtro ipſius, anno 2. pag. 527.

[f] *Cyrilli Epiſcopi.*] Agunt de eo Græci etiam hac die in Menologio. Merito pro S. Cyrillo teſtimoniũ œcumenicæ Synodi hic citatur: quod ſatis eſſe videtur ad apologiam aduerſus eos, qui fidem Catholicam ipſius ſuſpectã habuere. Extat eiuſmodi ſanctæ Synodi elogium de Cyrillo in Synodica, apud Theodoret. lib. 5. c. 9. ad Damaſum Papam his verbis: Eccleſiæ Hieroſolymitanæ, quæ eſt omnium mater, reuerendiſſimũ ac ſanctiſſimum Cyrillum Epiſcopum vobis oſtendimus, tum ab Epiſcopis prouinciæ (vt canon vult) iampridem eſſe creatum, tum plurima prœlia aduerſus Arianos varijs in locis conſeciſſe. Hæc Patres. Plures eiuſdẽ nominis, aliumq. poſt alium Hieroſolymis temporibus Conſtantij Imp. ſediſſe, refert S. Hieronymus in chronic. anno vndecimo eiuſdem Conſtantij Imp. Cum autem idem de ſcript. Eccleſ. in Cyrillo dicat, eum ab Arianis Principibus ſæpe pulſum exilio, ſatis inſinuat fidem ipſius Catholicam probatã atque teſtatam. Vixit vſque ad annum octauum Theodoſij maioris, vt idem Hieron. eſt auctor. Recenſetur hic annus (ſecundum Faſtos Onuphrij) Chriſti Domini 386. Habentur eius Acta nuper collecta opera Ioannis Grodecij, cuius etiam diligentia Catecheſes, aureum plane opus, diu occultatæ prodiere in lucem.

[g] *Frigdiani*, alias, *Frigidiani.*] De eo legimus Lucenſes tabulas Romam allatas. Scribit de ipſo S. Greg. Papa lib. 3. c. 9. & alij ex eodem auctore.

[h] *Anſelmi Epiſc.*] De eo etiam tabulæ eccleſiæ Mantuanæ, eiuſdemq. vetera monumenta a Galeſino ad vſum Breuiarij accommodata.

19 Quartodecimo Kal. April. Luna. A xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

IN Iudæa natalis ſancti Ioſeph [a] ſponſi beatiſsimæ Virginis Mariæ. Surrenti ſanctorum martyrum Quincti [b], Quinctillæ, Quartillæ, & Marci cum alijs nouem. Nicomediæ S. Pancharij [c] Romani, qui ſub Diocletiano truncatus capite, martyrij coronam accepit. Eodem die ſanctorum Apollonij [d] & Leontij Epiſcoporum. Gandaui ſanctorũ Landoaldi [e] presbyteri Romani, & Amantij diaconi: qui a ſancto Martino Papa ad prædicandum Euangelium miſsi, multis poſt obitum ſunt illuſtrati miraculis. Apud Pinnenſem ciuitatem natalis beati Ioannis [f], magnæ ſanctitatis viri, qui de Syria ad Italiam veniens, & conſtructo illic monaſterio, multorum ſeruorum Dei per quatuor & quadraginta annos Pater exiſtens, clarus virtutibus quieuit in pace.

MARTII 19.

IOSEPH [a].] De eo hac die Ado & alij, Græci autem 26. Decembris in Menologio. Huius res geſtas non ab alijs, quam a teſtibus præordinatis a Deo, ab ipſis, inquam, ſanctis Euangeliſtis conſcribi meruerunt. Omittimus hic de ſanctiſſimo viro innumera ſanctorũ Patrum elogia, ſilemus & miracula recenſere. De eius ætate, virginitate, & obitu pluribus differuimus in Annalibus Eccleſ. Erat eius nobile ſepulchrum in valle Ioſaphat, prope tumulum S. Simeonis ſenis, vt legitur apud Bedam lib. de locis ſanctis c. 6. Sancti Ioſeph vita ex diuerſis auctoribus collecta habetur in theſaur. concion. tom. 2. Iſidorus Iſolanus ſcripſit de donis S. Ioſeph cõmentarium ad Hadrianum Sextum Rom. Pont. Extat de

eodem carmen Bonad. lib. 3. monod. 16.

[b] *Quincti & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de iiſdem hac die agunt.

[c] *Pancharij.*] Græci etiam hac die in Menologio agunt de eodem.

[d] *Apollonij & Leontij.*] De his vetus Martyrologium Rom. cui adſtipulantur manuſcripta: nullibi tamen, cuius eccleſiæ Epiſcopi fuerint, habetur expreſſum.

[e] *Landoaldi & Amantij.*] Scripſit horum res geſtas Nodgerus Epiſcopus Leodienſis, quas habet Sur. tom. 2. Plura Molanus in indic. SS. Belgij.

[f] *Ioannis.*] De eo pluribus Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habet eius Acta Mombrit. to. 2. vit. ſanct. Petrus in catalog. lib. 3. cap. 207. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 283. vbi eum virum ſanctum & doctum prædicat. De ciuitate, cuius hic mentio habetur, varia admodum lectio reperitur, cum alij habeant Pennarenſem, alij Pinnarienſem, Pinnenſem alij, ſeu Pennenſem, vel Pennatenſem, vt Trithemius: porro magis germana lectio probatur, vt Pennenſem dicat; eſt enim Pennenſis ciuitas apud Veſtinos, vt ſcribit Ptolem. lib. 3. tab. 6. & Plin. lib. 3. cap. 12. In lib. enim de Pontificibus Romanis in Zacharia Papa hæc leguntur: Eidem Trāſamundo ſe ſubdiderunt Marſicani, Furocenſes, atque Valuenſes, ſeu Pennenſes, alias Pinnenſes, &c. vulgo dicitur, Ciuita de Penna.

xj. B Tertiodecimo Kal. Aprilis. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

IN Iudæa ſancti Ioachim [a] patris beatiſſimæ Virginis genitricis Dei Mariæ. In Aſia natalis S. Archippi [b] commilitonis beati Pauli Apoſtoli, cuius ipſe in epiſtola ad Philemonem, & ad Coloſſenſes meminit. In Syria ſanctorum martyrū Pauli [c], Cyrilli, Eugenij, & aliorum quatuor. Eodem die ſanctorum Photinæ [d] Samaritanæ, Ioſeph & Victoris filiorum, itemq. Sebaſtiani ducis, Anatolij, Photij, Photidis, Paraſceues, & Cyriacæ germanarum: qui omnes Chriſtum confeſſi, martyrium ſunt aſſecuti. Amiſi in Paphlagonia ſanctarum ſeptem mulierum [e], Alexandræ, Claudiæ, Euphraſiæ, Matronæ, Iulianæ, Euphemiæ, & Theodoſiæ, quæ in confeſſione fidei cæſæ ſunt; eaſq. ſecutæ ſunt Derphuta, & ſoror ipſius. Apolloniæ ſancti Nicetæ [f] Epiſcopi, qui pro ſanctarum imaginum cultu eiectus in exilium, reddidit ſpiritum. In monaſterio Fontanellæ ſancti Vulfranni [g] Epiſcopi Senonenſis, qui relicto Epiſcopatu, ibidem clarus miraculis deceſsit e vita. In Britannia depoſitio ſancti Cuthberti [h] Epiſcopi Lindisfarnenſis, qui a pueritia ad obitum vſque ſanctis operibus & miraculorum ſignis effulſit. Senis in Tuſcia beati Ambroſij [i] Senenſis, ordinis Prædicatorum, ſanctitate, prædicatione, & miraculis clari.

IOACHIM [a].] De eo autẽ Græci agunt 9. Septembris in Menologio. De ſancto Ioachim etſi nihil expreſſum habeatur in diuinis Scripturis; tamen patrem fuiſſe Dei genitricis Mariæ, ex certis probatisq; maiorum traditionibus ſancti Patres tam Latini quam Græci abſque aliqua difficultate affirmarunt. id in primis S. Epiphanius, qui res Hebræorum præ ceteris calluiſſe videtur, in panar. hæreſ. 79. & in orat. de laudibus ſanctæ Mariæ Deiparæ. item S. Ioannes Damaſc. qui pluribus agit de laudibus S. Annæ & Ioachim tribus illis orationibus habitis in die natali Dei genitricis Mariæ. S. Auguſtinus agens contra Fauſtum Manichæum lib. 23. c. 9. etſi neget in libris canonicis genealogiam Dei genitricis recenſeri; Ioachim tamen, quem ille ex tribu Leui ſacerdotẽ fuiſſe dicebat, eumdem ex tribu Iudæ potius prouenisse contendit. Non prætermittimus dicere, Gnoſticos hæreticos excogitaſſe portentoſum quemdam librum inſcriptum, Stirps Mariæ: quem vt alienum ab Eccleſia Catholica ſanctus Epiphanius procul reijcit in panar. hæreſi 26. At nihil ex illo Patres accepiſſe certum eſt; idq. loca Epiphanij nuper citata ſatis indicant.

[b] *Archippi.*] De eo Paulus Apoſtolus ad Coloſſ. c. 4. & ad Philem. Agunt de eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij.

[c] *Pauli & ſoc.*] De his item Vſuardus, & alij eum ſecuti.

[d] *Photinæ Samaritanæ.*] Agunt de ea item Græci hac die in Menologio, feruntq. eamdem fuiſſe mulierem Samaritanam, de qua Ioan. Euang. c. 4. In vet. Martyrol. Caſſin. de eadẽ agitur, eademq; fuiſſe affirmatur. Eius caput Romæ apud S. Paulũ a monachis Caſſinenſibus aſſeruatur.

[e] *Septem mulierum.*] De his etiam Græci in Menolog. hac die: ibiq. earumdem nomina recitantur, inter quas & Paraſceue recenſetur. Agunt Græci de Paraſceue ſeorſum itidẽ in Menologio ad ſext. Kalend. Auguſti, paſſamq. tradunt temporibus Antonini Imp. Romanamq. genere fuiſſe ſcribunt; quam diuerſam eſſe ab hac, de qua hic cum ceteris agitur, facile exiſtimo. Theod. Balſam. in ſexta Synodo Conſtantinop. can. 63. hæc ait: Nicolaus Muzalon Patriarcha, cum vitam ſanctæ Paraſceues, quæ in quodam Callicratiæ vico colebatur, a quodam Vicario inepte & indocte, ac ſancta angelica viuendi ratione indigne compoſitam inueniſſet, eam igni mandari iuſſit; & diacono Baſilico mandauit, Deo gratam & acceptam eius vitam conſcribere. Hæc Theodorus; qui & de Metaphraſto, quẽ conſtat in eo genere plurimum laboris inſumpſiſſe, hæc ait: Magna itaque beato Metaphraſti agenda eſt gratia, qui martyricas pro veritate foſſas non ſine multis laboribus & ſudoribus repurgauit & exornauit, ad Dei laudem, & SS. martyrum perennem gloriam. Hæc ille.

[f] *Nicetæ Epiſcopi.*] Græci itidem de eodem hac die in Menologio agunt.

[g] *Vulfranni Epiſc.*] Scripſit eius res geſtas Ionas abbas; habet eas Sur. to. 2. Plura de eo in vita S. Vuilebordi apud Sur. tom. 6. Molan. in Indic. SS. Belg. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 168. Petrus in catal. lib. 3. c. 213. & alij. Migrauit ex hac vita anno Domini ſeptingenteſimo vigeſimo.

[h] *Cuthberti Epiſc.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado. Eius Acta Beda exacte conſcripſit; habentur tom. 3. qui & in præfatione hiſt. de geſt. Angl. fatetur ſe ſcripſiſſe vitam ipſius, non tantum ſoluta oratione, ſed etiam verſu heroico. Idem de eo lib. 4. hiſt. Angl. c. 27. 28. & 29. Sedere cœpit anno Domini 685. Migrauit e vita anno 688. Sigebertus autem anno 687. diem obijſſe affirmat.

[i] *Ambroſii Senenſis.*] Extant eius Acta iuſſu Honorij IIII. Summi Pont. conſcripta a quatuor Theologis eiuſdẽ ordinis ipſi Ambroſio contemporaneis, typis excuſa, quæ magnam redolent pietatem. De eo S. Antonin. 3. par. chronic. tit. 23. cap. 10. §. 5. & cap. 11. §. 1. & tit. 24. cap. 14. §. 15. & B. Raimundus Capuanus in vita S. Catherinæ Senen. lib. 2. c. 35. vbi teſtatur illum ſuo tempore & centum annis antea multis claruiſſe & adhuc clarere miraculis. Leander Albert. de viris illuſtr. ord. Præd. in vita eiuſdem ſancti per Sebaſt. Flamin. & in vita B. Iacobi de Meuania per Barthol. Mortariũ cõnſcripta. Ioan. Nider in Præceptorio, præcep. 1. cap. 6. in fine, vbi teſtatur feſtiuitatem ipſius celebrari de licentia Romani Pontificis. Anton. Luſitanus in chronico eiuſdẽ ord. anno 1260. & 1262. & 1280. & 1285. vbi ait feſtum huius ſanctiſſimi viri feria ſexta ante Dominicam Paſſionis celebrari Senis multa cum pompa, & Senatus populiq. Senenſis concurſu & munificentia, quo die in illius honorẽ a ſeruili opere omnis feriatur populus. Ferdinãd. de Caſtigl. 1. par. hiſt. S. Dominici lib. 3. c. 49. 51. 52. & 53. & alij præterea, quos breuitatis cauſa omittimus. Migrauit ex hac vita anno Dom. 1286. die 20. Martij. Hunc Martyrologio Romano adſcribi S. D. N. Clemens VIII. merito præcepit.

C Duodecimo Kal. April. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

IN monte Caſsino natalis ſancti Benedicti[a] abbatis, qui monachorum diſciplinam in Occidente pene collapſam reſtituit, ac mirifice propagauit: cuius vitam virtutibus & miraculis glorioſam beatus Gregorius Papa conſcripſit. Alexandriæ commemoratio ſanctorum martyrum[b], qui ſub Conſtantio Imperatore & Præfecto Philagrio, irruentibus Arianis & Gentilibus, in eccleſia in die Paraſceues cæſi ſunt. Eodem die ſanctorum martyrum Philemonis[c] & Domnini. Catanæ ſancti Birilli[d], qui a beato Petro ordinatus Epiſcopus, cum multos Gentilium conuertiſſet ad fidem, in vltima ſenectute quieuit in pace. Alexandriæ beati Serapionis[e] anachoretæ & Epiſcopi Thmueos[f], magnarum virtutum viri, qui Arianorum furore in exilium actus, migrauit ad Dominum. In territorio Lugdunenſi S. Lupicini[g] abbatis, cuius vita ſanctitatis & miraculorum gloria fuit illuſtris.

MARTII 21.

BENEDICTI *abbatis* [a].] Beda ac ceteri Latinorũ de eo hac die, Græci autem in Menolog. 14. huius, his verbis: Sancti Patris noſtri Benedicti multorum monaſteriorũ Patris celeberrimi, pietate & miraculorum multitudinẽ illuſtris. Hæc ibi. Huius præclariſſimas res geſtas complexus eſt toto ſecundo libro dialogorum S. Gregorius Papa: plurima item de eo in vita ſancti Mauri, necnon in vita S. Placidi. Marcus monachus S. Bened. (vt ſcribit Sigeber. de vir. illuſt. c. 35.) Acta S. Benedicti ex Gregor. lib. 2. dialog. ſcripſit heroico carmine: Adalbertus autem monachus Floriacen. (vt idẽ auctor teſtatur c. 101. & 102.) ſcriptis mandauit volumen miraculorum eius, quæ ad ipſius ſepulchrũ ſunt facta: quod opus Annonius monachus eſt proſecutus. Bertharius abbas Caſſinenſis etiam ſcripſit de vita, obitu, & miraculis S. Benedicti volumen, vt teſtatur Petrus diac. Caſſin. de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. c. 12. Idemq. eodem lib. c. 18. refert Victorem Rom. Pont. ex abbate Caſſinen. ſcripſiſſe quatuor libros de miraculis S. Benedicti, quæ facta ſunt in cœnobio Caſſinenſi. Vitam eius carmine fuiſſe ſcriptam etiã a Rainaldo monacho Caſſin. idem Petrus affirmat ibidẽ c. 17. Paulus diaconus Aquileienſis ſcripſit ſacros hymnos de eodem, vt idem refert cap. 8. Bruno autem Epiſcopus Signienſis ex monacho Caſſinenſi ſcripſit homiliam de eodem legi ſolitam in ea eccleſia die natali eiuſdem, quod teſtatur idem Petrus c. 34. Addidit & Guerricus abbas Igniacenſis ſermones tres, Odo abbas Floriacen. ſermonem vnum de eadem ſolemnitate. De eodẽ præterea Paulus diac. de geſt. Longob. lib. 1. cap. 17. Leo Oſtienſis lib. 1. chron. Caſſinen. & alij plures. Petijt eremum S. Benedictus (vt ex hiſtoria Caſſin. probamus in Annalibus) anno a Chriſto Domino quadringenteſimo nonageſimoquarto. Obdormiuit autẽ in Domino ſecundum aliquos anno quingenteſimo quadrageſimoſecundo, vel ſecundum Leonem Oſtienſem quingenteſimo quadrageſimotertio. Verum de his conſule quæ diximus in iiſdem noſtris Annalibus.

[b] *Sanctorũ martyrum.*] Scribit de his ſanctus Athanaſius epiſtolã ad Orthodoxos omnes, quo cunctis innoteſceret Catholicorũ con-

ſtantia,

ſtantia, & Arianorum ſæuitia: agit & de his in apologia ſecunda: Socrates etiam lib. 2. cap. 8. Sozom. lib. 3. cap. 5. Theodoret. lib. 2. cap. 4. Cæſi ſunt hi Conſtantio tertiũ & Conſtante ſecundum Conſſ. anno a Christo Domino (iuxta Faſtos Onuphrij) trecenteſimo quadrageſimoſecundo.

[c] *Philemonis & Domnini.*] De his itẽ Græci hac die in Menologio agunt.

[d] *Birilli Episcopi.*] Græci etiam de eo hac die in Menolog. Diuerſus plane hic Biriſſus a Berillo, de quo agit ſanctus Hieronym. de ſcript. Eccleſ. quem vixiſſe dicit temporibus Alexandri Imp. & ſucceſſorum eius.

[e] *Serapionis anachoretæ & Episc.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij; licet eum tantum dicant anachoretam: verum inſignem illum Serapionem ab Athanaſio fuiſſe ordinatum Epiſcopum, conſtat ex epiſtola eiuſdẽ Athanaſij ad Dracontium. Extat de eo Alexandri Epiſcopi Theſſalonicæ ad Athanaſium epiſtola, quam intexuit idem Athanaſ. in apolog. 2. Agit de eodem S. Hieronymus libro de ſcript. Eccleſ. & in epiſtola ad Magnũ 84. Ad hunc Serapionem extat epiſtola inſignis eiuſdem S. Athanaſij aduerſus eos, qui mutilare incipiebant, Spiritum ſanctũ eſſe creaturã: item commentarius de blaſphemia in Spiritum ſanctum, & epiſtola alia de morte Arij, & ſtatu illius temporis. Eiuſdẽ nominis Serapio cognomento Syndonius claruit ſanctitate, de quo plura Palladius in Lauſiacis.

[f] *Thmueos.*] Sic dicta ciuitas in Aegypto ab hirco, vt teſtatur ſanctus Hieron. contra Iouin. lib. 2. Thmuis, inquit, interpretatur hircus. Meminit eiuſdem ciuitatis Caſſian. collat. 14. c. 4. & collat. 16. c. 1. Poſita hæc ciuitas erat in ea prouincia Aegypti, dicta, Scethi; quæ & a Scythis Orientalibus Scythia appellata ſæpius reperitur: a Scythis enim Aegyptios fuiſſe debellatos, auctor eſt Iuſtinus hiſtor. lib. 2. De eremo Scethi, qui & Scythiæ dicitur, frequens eſt mentio apud Pallad. in Lauſiac. Euagr. Caſſian. Sozom. Niceph. & alios. De vrbe Scethi, & Scythiaca regione meminit Ptolem. lib. 4. Quod dicta ciuitas Thmueos in Scethi fuerit, conſtat ex epiſt. S. Germani Epiſcopi Capuani & aliorum legatorum ad Hormiſdam Papam; quam habemus apud nos manuſcript. in qua hæc leguntur de monachis Scethi, ſeu Scythiæ: Iſti de ſua prouincia Epiſcopos accuſant, inter quos eſt Paternus Thmuitanæ ciuitatis Antiſtes, &c.

[g] *Lupicini.*] De eo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit res geſtas ipſius Gregorius Turon. in vit. ſanct. Patr. c. 1. Fuit & alius Lupicinus recluſus ſanctitate conſpicuus, de quo idem auctor eod. lib. cap. 13. De eodem Lupicino, de quo agimus, plura habes in Actis S. Eugendi, apud Surium tom. 1. die 1. Ianuarij.

22 Vndecimo Kal. April. Luna. D ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

NARBONAE in Gallia natalis ſancti Pauli [a] Epiſcopi, Apoſtolorum diſcipuli, quem tradunt fuiſſe Sergium Paulum Proconſulem, qui a beato Apoſtolo Paulo baptizatus, & cum in Hiſpaniam [b] pergeret, apud Narbonam relictus, ibidem Epiſcopali dignitate donatus eſt: vbi prædicationis officio non ſegniter expleto, clarus miraculis migrauit in cælum. Tarracinæ ſancti Epaphroditi, [c] Apoſtolorũ diſcipuli, qui a beato Petro Apoſtolo Epiſcopus illius ciuitatis ordinatus fuit. In Africa ſanctorum martyrum Saturnini [d] & aliorum nouem. Eodem die natalis ſanctarũ martyrum Callinicæ [e] & Baſiliſſæ. Ancyræ ſancti Baſilij [f] presbyteri & martyris, qui ſub Iuliano Apoſtata grauiſſimis cruciatibus affectus, animam Deo reddidit. Carthagine

gine ſancti Octauiani [g] archidiaconi, & multorum milliũ martyrum, qui ob fidem Catholicam a Vuandalis cæſi ſunt. Ibidem ſancti Deogratias [h] Epiſcopi Carthaginenſis, qui plurimos a Vuandalis captiuos ab Vrbe ductos redemit, alijſq. ſanctis operibus celebris quieuit in Domino. Auximi [i] in Piceno S. Benuenuti Epiſcopi. In Suetia ſanctæ Catherinæ [k] virginis, filiæ ſanctæ Brigittæ. Romæ ſanctæ Leæ [l] viduæ, cuius virtutes & ad Deum tranſitum ſanctus Hieronymus ſcribit.

MARTII 22.

[a] PAVLI *Epiſcopi*.] Agit de eo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri, licer diuerſis diebus: nam Vſuard. prid. Id. Decemb. Ado vero ad 11. Kal. Febr. Meminit huius Prudentius in Periſteph. hymno 4. cum ait:

Surget & Paulo ſpecioſa Narbo.

Item Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 1. c. 30. vbi tamen manifeſte errat, dum eũ vna cum alijs, quos illic recitat, tempore Decij Imp. in Gallias perueniſſe teſtatur. De eodem Petrus Clun. lib. 1. epiſt. 2. & alij plures ex recentioribus.

[b] *Cum in Hiſpaniam pergeret.*] Eadem quæ hic habentur de profectione S. Pauli in Hiſpanias, prædicta omnia Martyrologia atteſtantur: id ipſum tam Latini, quam Græci Patres affirmant: a quibus diſſentire videtur Gelaſius Papa, cuius ſententia recitata habetur 22. q. 2. cap. beatus Paulus. Sunt ea verba Gelaſij prolata in Synodo Romæ habita, in qua actum eſt de abſolutione Miſeni Epiſcopi antea damnati: habemus eã apud nos manuſcriptã. Sed re vera eo tendit ſententia eius, vt Paulus, Deo aliter diſponente, quod tunc ſe facturum pollicitus eſt, minus implere potuerit: non autem vt neget omnino, numquam Paulum in Hiſpanias aduenisse. De profectu autem eius in Hiſpanias, vt de re certa, ſcribit S. Athanaſius in epiſtola ad Dracontium: id ipſum S. Hieronymus, qui apocryphis non facile adhibere fidem conſueuit, in Iſai. c. 11. & in Amos c. 5. hoc & profitetur S. Cyrillus Hieroſ. catecheſi 17. S. Epiphanius in Panar. hæreſ. 27. S. Ioan. Chryſoſt. homil. 76. in Mat. & homil. 7. de laudibus Pauli, Theodoretus in comment. epiſt. 2. Pauli ad Timoth. cap. 4. in epiſt. ad Philip. c. 1. & ſuper Pſalm. 116. S. Gregorius Papa lib. 31. moral. cap. 22. in fin. S. Iſidorus de vit. & obit. ſanct. c. 71. licet non putetur eius illud opus. Extat in bibliotheca Card. Sirleti libellus Hippolyti martyris de duodecim Apoſtolis, quo firmiter auctor aſſerit, S. Paulum prædicaſſe Euangelium in Hiſpania: profitetur id ipſum Sophronius Epiſcopus Hieroſol. in ſermone in natali Apoſt. Ado Viennen. in chron. Michael Glic. & alij ex recentioribus plurimi, quos præterimus; ſatis eſſe arbitrati, tot tantorumq. Patrũ vnam omnium de eadem re ſententiam retuliſſe. Sed de his locupletius agimus in Annalibus.

[c] *Epaphroditi.*] De quo Paulus ad Philip. c. 2. & 4. Præfectum hunc fuiſſe eccleſiæ Tarracinenſi, eſt auctor Metaphraſt. in ſerm. in natal. Apoſt. die 29. Iunij: Dorotheus autem in Synopſi ait, Adriæ eum datum Epiſcopum.

[d] *Saturnini & ſoc.*] De his etiam Beda agit hac die. Multi eius nominis paſſi habentur in Africa: quorum nec illum prætereamus, de quo eſt tam nobile teſtimonium S. Celerini martyris in epiſtola ad Lucianũ, his verbis: Salutat te Macarius cum ſororibus, &c. paulo poſt: Saturninus, qui & ipſe luctatus eſt cum diabolo, qui & Chriſti nomen eſt fortiter confeſſus, qui & in pœna vngularum fortiter eſt confeſſus, &c. eſt epiſt. 21. apud S. Cyprian. edit. Pamel.

[e] *Callinicæ & Baſiliſſæ.*] Agunt de his item Græci hac die in Menologio.

[f] *Baſilij presbyteri.*] De eodẽ hac die Græci in Menologio his verbis: Sancti martyris Baſilij presbyteri Ancyranæ eccleſiæ, qui cũ in Chriſtiana confeſſione conſtanter perſiſteret, Iuliano Apoſtata Imp. & Saturnino Præſide Ancyræ, poſt multos cruciatus Chriſti martyr volauit in cælum. hæc ibi. agit de eo Sozom. lib. 5. c. 10. Ne autem alicui errandi daretur occaſio, vt quis exiſtimaret hunc illum eſſe Baſilium item Ancyranũ, ſed Epiſcopum Arianum, qui ijſdem temporibus vixit: idcirco hic presbyteri nomen, & quæ ſequuntur, videntur expreſſa. Ad omnem autem prorſus tollendam ambiguitatẽ de Baſilio Epiſcopo: ſciendum eſt, illum non occubuiſſe martyrio ſub Iuliano, ſed poſt illum fuiſſe ſuperſtitem: nam obtulit vna cum alijs Arianis libellum Iouiniano Imperatori, quo ſe Nicænæ fidei profeſſorem eſſe teſtatus eſt, vt ſcribit Sozom. hiſt. lib. 6. c. 4. Quod autẽ ſpectat ad Iuliani Apoſtatæ perſecutionem, in qua Baſilius presbyter, de

quo

quo agimus, paſſus eſt; exploratum habetur, ipſum potius dolis egiſſe, quam armis ſæuiſſe: tamen (vt de eo ſcribit S.Gregorius Nazianzenus oratione prima in Iulianum) ita ſe ille comparauit, vt vtriſque vteretur ad libitum; & licet nullo promulgato in Chriſtianos edicto, tamen tum populo, tum etiam magiſtratibus, ipſiſq. prouinciarum rectoribus non obſcure ſignificaret, ſibi fore gratiſſimum, ſi omnes vbique Chriſtianæ religionis delerentur cultores. Quanta inde in Chriſtianos clades euenerit, ex his etiã quæ ab hiſtoricis Eccleſiaſticis & Patribus ſcripta ſunt, opinari cuique facile eſt. Verum eius perſecutionis maiora ea fuere certamina, quæ non ferro, ſed auro; non vulneribus, ſed muneribus; nec ſæuitijs, ſed blanditijs ſunt illata. ſed ea fuerunt quædam tantũ præludia atrocioris certaminis, ſi licuiſſet; nam profecturus in expeditionem contra Perſas, vouit ſe, cum rediret victor, dijs ſuis Chriſtianorũ ſanguine litaturum; inſuper etiam in cunctis Chriſtianorum eccleſijs Veneris ſimulacrum collocaturum. Hæc Greg. Nazianz. oratione 2. in Iulianum, Ioan. Chryſoſt. orat. aduerſus Gentiles, & Theodoret. hiſt. lib. 3. cap. 18. Hæc ſummatim de perſecutione Iuliani; ſed longe pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis egimus.

[g] *Octauiani archidiaconi.*] Gregor. Turonen. hiſtor. de geſtis Francorum lib. 2. cap. 3. in fin. tam de ipſo quam ceteris in Africa tunc paſſis meminit.

[h] *Deogratias Epiſc.*] Victor Vtic. de ipſo plura lib. 1. de perſecutione Vuandal. Succeſſit hic Quoduultdeo; qui ſubrogatus eſt Capreolo, qui per legatũ interfuit SS. Concilio Epheſino: ipſe autem Capreolus in locum Aurelij fuerat ſubrogatus. Sedit Deogratias annis tribus, inde vero S. Eugenius ſubſtituitur. Hæc ex Vict. & Vinc. Lir.

[i] *Beneuenuti Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ Auximanæ, quas inde allatas vidimus. Claruit viuens & poſt obitum plurimis miraculis. Vixit circa annũ Domini 1260. Extitit & alius eiuſdem nominis fama celebris, de cuius miraculis inquirendis Gregorius Papa Nonus mandatum dedit. Eſt de his epiſtola in eius regiſtro anno octauo ſui Pontificatus, a Chriſto Domino 1234.

[k] *Catherinæ.*] Huius res geſtæ extant apud Sur. tomo 2. Migrauit ex hac vita anno Domini 1381.

[l] *Leæ.*] De hac ſanctus Hieronymus epiſtola 24. ad Marcellam. Fuit hæc vidua, & non virgo, vt putauit aliquis; idq. ſatis docet epiſtola eiuſdem Hieron. 15. de laudibus Aſellæ ad Marcellam.

23 Decimo Kalend. April. Luna. E viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

IN Africa ſanctorum martyrum Victoriani [a] Proconſulis Carthaginis, & duorum germanorum Aquiſregienſiũ, item Frumentij, & alterius Frumentij mercatorum, qui in perſecutione Vuandalica (vt ſcribit Victor Africanus Epiſcopus) ſub Hunnerico Rege Ariano pro conſtantia Catholicæ confeſsionis immaniſsimis ſupplicijs cruciati, egregie coronati ſunt. Item in Africa ſancti Fidelis [b] martyris. Ibidem ſancti Felicis [c], & aliorum viginti. Cæſareæ in Palæſtina ſanctorum martyrum Niconis [d], & aliorum nonagintanouem. Item Coronæ ſanctorum martyrum Domitij [e], Pelagiæ, Aquilæ, Eparchij, & Theodoſiæ. Antiochiæ S. Theoduli [f] presbyteri. Cæſareæ S. Iuliani [g] confeſſoris. In Campania ſancti Benedicti [h] monachi, qui a Gothis in ardenti clibano incluſus, ſequenti die inuentus eſt illæſus.

MARTII 23.

VICTORIANI & ſoc.[a]] De eo hac die Beda, Ado, Vſuardus, ac ceteri. Scribit autē horum omnium ſanctorum certamina Victor de perſecutione Vuandal. lib. 3.

[b] *Fidelis martyris*.] De quo etiam vet. manuſcrip. ex quibus reſtituitur.

[c] *Felicis & ſoc.*] Beda item, & Vuandelbert. de his hac die, aliJq. recentiores.

[d] *Niconis & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio.

[e] *Domitij & ſoc.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio hac die.

[f] *Theoduli*.] De eo item Vſuardus, Ado, & Vuandelbertus, licet pro Theodulo Theodorum nonnulli legant: ſed huic lectioni adſtipulantur vetuſtiora exemplaria ſuperius citata.

[g] *Iuliani*.] De eo etiā Vſuardus, & Vuandelbertus, aſſentiunturq. vet. manuſcrip.

[h] *Benedicti*.] Scribit de eo ſanctus Gregorius Papa lib. 3. dialog. c. 18. & Sigeber. in chron. anno 538.

vij. F Nono Kalend. Aprilis. Luna. 24

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11
t u A B C D E f F G H M N P
12 13 14 15 16 17 18 19 19 20 21 22 23 24

ROMAE ſanctorum martyrum Marci [a] & Timothei, qui ſub Antonino Imperatore martyrio coronati ſunt. Ibidem ſancti Epigmenij [b] presbyteri, qui in perſecutione Diocletiani ſub Turpio Iudice gladio cæſus, martyriū conſummauit. Item Romæ paſsio beati Pigmenij [c] presbyteri, qui ſub Iuliano Apoſtata pro fide Chriſti præcipitatus in Tiberim, necatus eſt. Cæſareæ in Palæſtina natalis ſanctorum martyrū Timolai [d], Dionyſij, Pauſidis, Romuli, Alexandri, alterius Alexandri, Agapij, & alterius Dionyſij, qui in perſecutione Diocletiani ſub Vrbano Præſide ſecuri percuſsi, vitæ coronas meruerunt. In Mauritania natalis ſanctorum Romuli [e] & Secundi fratrum, qui pro Chriſti fide paſsi ſunt. Tridenti paſsio ſancti Simeonis [f] pueri a Iudæis ſæuiſsime trucidati, qui multis poſtea miraculis coruſcauit. Synnadæ in Phrygia ſancti Agapiti [g] Epiſcopi. Brixiæ ſancti Latini [h] Epiſcopi. In Syria ſancti Seleuci [i] confeſſoris.

MARTII 24.

MARCI & *Timothei* [a].] Reſtituti ſunt ij ex vet. manuſcr. monaſterij ſancti Cyriaci, de quo ſupra.

[b] *Epigmenij*.] Mentio de eo habetur in Actis S. Creſcentij martyris, quem idem Epigmenius baptizauit. Accepimus ea ab eccleſia Peruſina.

[c] *Pigmenij*.] De eo Beda Vſuardus, Ado, & alij. Habentur eius res geſtæ in Actis S. Bibianæ, licet ea admodum ſint deprauata. Dicturi ſumus de his inferius ſuo loco.

[d] *Timolai & ſoc.*] Agit de his Euſeb. hiſtor. lib. 8. cap. 15. vbi hos omnes hac die martyrium conſummaſſe anno ſecundo perſecutionis Diocletiani, affirmat. Securi percuſſi cum hi omnes dicantur; errare conuincuntur, qui ſecuris vſum intermiſſum fuiſſe tradunt.

dunt. Sed quid dicam de temporibus Diocletiani, cum etiam ſub Theodorico Rege Italiæ eiuſmodi animaduerſionem perſeueraſſe conſtet ex Caſſiodoro variar. lib. 11. c. 40. vbi hæc verba: Abſtine noxiã, lictor, ſecurim, &c. Prudentius etiam in Periſteph. hymno 1. ſic ait:

—præbenda ceruix ad bipennem publicam.

[e] *Romuli & Secundi.*] De his Vſuardus, & Vnandelbertus; licet alicubi Secundolus, pro Secundo, legatur.

[f] *Simeonis pueri.*] Huius martyrium ſcripſit Ioannes Tiberinus eodem quo paſſus eſt anno. habet illud Surius tom. 2. Necatus eſt anno Domini milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimoquinto. De eo etiam Molanus in addit. ad Vſuardum.

[g] *Agapiti.*] De eodẽ, Beda, & Vſuardus; licet mẽdoſe Agabus, vel Agabius, legatur alicubi. De eodem Agapito Epiſcopo Synnadorum agit Suidas his verbis: Hunc Euſebius Pamphili multum celebrat, mentionem faciens ingentium eius miraculorum, vt ſunt tranſlationes montium & fluminum, & mortuorum reſuſcitationes; quem, dum eſſet miles, Maximinus occidere voluit, quod multos eius facta ſupra modum mirari videret. Hæc Suidas. Ex quibus apparet, librum nonum Euſebij, vbi de Maximino agitur, apud nos non haberi integrũ, cum hæc & alia multa ibi deſiderentur: niſi velis hæc ſcripſiſſe Euſebium non eo lib. hiſt. ſed in commentarijs quos de Martyribus ſe ſcripſiſſe teſtatur.

[h] *Latini Epiſcopi.*] Tabulæ Brixianæ eccleſiæ de eodem. Ibidem nobile vetuſtatis monumentum extat, quo eiuſdem Latini eccleſiaſticæ functiones ſic deſcriptæ habentur: FL. LATINO EPISCOPO AN. III. M. VII. PRESB. AN. XV. EXORC. AN. XII. ET LATINILLAE ET FL. MACRIANO LECTORI. FL. PAVLINA NEPTIS B. M. P. Habes illud deſcriptum ab Aldo libro de orthograph. rat. pag. 589.

[i] *Seleuci.*] De eodem Beda & Vſuardus hac die: licet Beda ſimul iungat Seleucũ & Agapitum, vel (vt mendoſe legitur) Agabum. Habet alia lectio ſic: Seleuciæ ſancti Agapiti. in quam lectionem cum incidiſſem, in mentem venit Agapitus, alias Agapetus Epiſcopus Seleuciæ, qui interfuit SS. Niceno Concilio, cui & ſubſcripſit. Verùm omnes fere codices diſtinctum ponunt Agapitum a Seleucio, vt hic legitur.

25 Octauo Kalend. Aprilis. Luna. G vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

ANNVNCIATIO [a] beatiſsimæ Virginis genitricis Dei Mariæ. Romæ ſancti Quirini [b] martyris, qui ſub Claudio Imperatore poſt facultatum amiſsionem, poſt carceris ſqualorem, poſt multorum verberum afflictionem, gladio interfectus eſt, & in Tiberim proiectus: quem Chriſtiani in inſula Lycaonia inuenientes, in cœmeterio Pontiani condiderunt. Ibidem ſanctorum ducentorum [c] ſexagintaduorum martyrum. [d] Sirmij paſsio ſancti Irenæi [e] Epiſcopi & martyris, qui tempore Maximiani Imperatoris ſub Præſide Probo primum tormentis acerrimis vexatus, deinde diebus plurimis in carcere cruciatus, nouiſsime abſciſſo capite conſummatus eſt. Nicomediæ ſanctæ Dulæ [f] ancillæ cuiuſdam militis, quæ pro caſtitate ſeruanda occiſa, martyrij coronam promeruit. Hieroſolymis commemoratio ſancti Latronis [g], qui in cruce Chriſtum confeſſus, ab eo meruit audire: Hodie mecum eris in paradiſo. Laodiceæ ſancti

Pelagij

Pelagij [h] Epiſcopi, qui ob fidem Catholicam tempore Valentis exilium & alia paſſus, quieuit in Domino. Piſtorij ſanctorum confeſſorum Barontij [i] & Deſiderij. In Antro inſula Ligeris fluminis ſancti Hermelandi [k] abbatis, cuius glorioſa conuerſatio miraculorum præconio commendatur.

MARTII 25.

ANNVNCIATIO [a].] Tam Latini quam Græci de eadem ſolemnitate hac die agunt, vt conſtatex omnibus Martyrologijs ac Menologijs. Sanctus Auguſtinus lib. 4. de Trinitate cap. 5. hæc ait: Sicut a maioribus traditum, ſuſcipiens Eccleſiæ cuſtodit auctoritas, octauo Kalen. Aprilis conceptus creditur, quo & paſſus, &c. De eius diei celebritate, vt de re antiqua, mentio habetur in Sexta Synodo cap. 12. apud Theodor. Balſ. pag. 228. Extat inſignis oratio in ea ſolemnitate habita, quæ adſcribitur ſancto Athanaſio; quam tamen aliquando Cyrillo potius tribuendam putaui; cum ibidem auctor tam acriter pugnet cõtra dogma Neſtorij, quem longe poſt Athanaſiũ vixiſſe conſtat. in eius orationis exordio hæc de ea celebritate leguntur; Primũ hoc memoriæ ſubijciendum, feſtum hoc vnum eſſe ex Dominicis feſtis, atque adeo primarium & prorſus venerãdum, vtpote quod pro ordine & digeſtione rerum, quæ in Euangelijs de Chriſto prædicantur, ſacroſanctum habeatur: quippe in quo de Filij Dei e cælis deſcenſu agatur, &c. Extant inſuper de Annunciatione Dominica duo ſermones ſancti Auguſtini; licet ipſorum poſterior ab aliquibus tribuatur S. Fulgentio: alij inſuper extant ſancti Petri Chryſologi. Scripſit S. Ioannes Damaſcenus de eodem myſterio & ſolemnitate ſacrum hymnum. Extant & aliæ luculentæ orationes Heſychij presbyteri, & Andreæ Hieroſolymitani, tres Abſalonis abbatis, & totidem Guerrici abbatis Igniacenſis, & aliorũ tam Græcorum, quam Latinorum, quos omittimus recenſere. His omnibus longe antiquiorem prodidit ex ſuo antiquitatum promptuario Illuſtriſſimus ac Reuerendiſſ. Cardinalis Syrletus conſcriptam a S. Gregorio Thaumaturgo, quam eruditiſſimus R. D. Vuilielmus Lindanus Epiſcopus Ruremundẽſis, Romæ dum eſſet, ab eo acceptam, Latinitati donauit: eſt eius exordium: Hodie angelica acie hilariores ſplendeſcunt Dei laudes, &c. Extat præterea de eadem ſolemnitate feſtiua epiſtola Theodoreti 25. Agebatur olim in multis eccleſijs ea ſolemnitas ad xv. Kalend. Ianuarij; ea nimirum ex cauſa, quod Quadrageſimæ tempus luctui potius & mærori deberetur, vt apparet ex Concilio Laodicenſi cap. 51. idq. Toletana decima Synodus in Hiſpania faciendum indixit can. 1. quod etiam in alijs eccleſijs agi conſueuiſſe teſtatur. De eadem ſolemnitate Ordo Rom. Sacramentariũ ſancti Gregorij, alijq. plures, qui agunt de diuinis officijs, vt Microlog. cap. 48. Radulſ. cap. 16. ac ceteri.

[b] *Quirini.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eius res geſtæ in Actis S. Valentini presbyteri, apud Surium tom. 1. die 14. Februarij. Petrus item in catal. lib. 3. cap. 232.

[c] *Ducentorum ſexagintaduorum martyrum.*] De his in vet. manuſcrip. quibus aſſentitur Vincentius lib. 10. cap. 98. ſpec. hiſt.

[d] *Sirmij.*] Erat Sirmium metropolis totius Illyrici, vt conſtat ex Concilio Aquileienſi tempore Gratiani Imperatoris celebrato: ſed deuaſtata ab Attila Hunnorum Rege illa regione, tranſlatum eſt ius metropolis in eccleſiam Theſſalonicenſem; ac demum a Iuſtiniano Imperatore redacta eſt ſub Prima Iuſtinianea. Hæc habes in authent. conſt. eiuſdem Iuſtiniani Imperatoris tit. de priuileg. Primæ Iuſtinian. in addit. nouel. collat. 10. titulo 12. Olim autem lege Vatinia prouincia Illyrici iungebatur Galliæ Ciſalpinæ, vt auctor eſt Suet. in C. Iulio cap. 22. Perſeueraſſe aliquandiu eam prouinciarum aggregationem, ex eo poteſt intelligi, quod ſanctus Ambroſius electionem Sirmienſis Epiſcopi ſedulo curans, illuc profectus, ea in re ius præcipuum ſibi debitum vindicauit, vt conſtat ex Paulino in vita ſancti Ambroſij.

[e] *Irenæi Epiſc.*] De eo etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij; Græci autem X. Kalend. Septembris in Menologio, vbi & certamen eius paucis deſcribitur, conſentiens Latinis in omnibus: Petrus item in catalog. libro 3. cap. 229. de eo agit.

[f] *Dulæ.*] Beda item, Vſuardus, Ado, & Petrus catal. lib. 2. cap. 230. & alij recentiores.

[g] *S. Latronis.*] Dimam hunc plerique appellant: ſed quoniam id ex apocryphis proditur, ea de cauſa hic nomen propriũ conſulto prætermiſſum videtur. De Cruce & Latrone extat homilia S. Ioannis Chryſoſtomi, & ſancti Ambroſij ſermones duo, 49. & 50. edit. Rom. Reperiuntur autem S. Dimæ Latronis nomine nonnulla ſacella dicata, & memoriæ erectæ eodem titulo.

[h] *Pelagij Epiſcopi.*] De eo plura Theodoret. hiſt. lib. 4. cap. 12. & Nicephorus ex eo lib. 11. cap. 21.

cap. 21. Præſens fuit ſancto Concilio Antiocheno pro ſtabilienda Nicæna fide, vt ſcribit Sozom. lib. 6. cap. 4. & Nicephorus lib. 10. c. 40. Interfuit etiam SS. Concilio œcumenico Conſtantinopolitano ſub Theodoſio Imperatore, cui & ſubſcripſit, vt eius Synodi Acta demonſtrant, & Nicephorus lib. 12. c. 12. Eius ſpectatiſſima fides Theodoſij Imp. ſanctione laudatur, & imitanda proponitur, l. 3. de fide Cathol. Cod. Theod.

[l] *Barontij, & Deſiderij.*] Horum Acta e Piſtorienſi eccleſia Romam miſſa accepimus.

[k] *Hermelandi.*] De eo Vſuardus hac die. Sigebert. in chron. recenſet eius obitum anno Domini ſexcenteſimo nonageſimo. Extant res geſtæ ipſius, quas recitat Surius tom. 2.

26 Septimo Kalend. Aprilis. Luna. A

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

ROMAE via Lauicana ſancti Caſtuli [a] martyris, qui cum eſſet Zetarius Palatij, & hoſpes ſanctorum, a perſecutoribus tertio appenſus, tertio auditus, in confeſsione Domini perſeuerans, miſſus eſt in foueam, & dimiſſa ſuper eum maſſa arenaria, martyrio coronatus eſt. Ibidem coronæ ſanctorum martyrum Petri [b], Marciani, Iouini, Theclæ, Caſsiani, & aliorum. Pentapoli in Libya natalis ſanctorum martyrum Theodori [c] Epiſcopi, Irenæi diaconi, Serapionis & Ammonij lectorum. Sirmij ſanctorum martyrum Montani [d] presbyteri, & Maximæ, qui ob Chriſti fidem in flumen demerſi ſunt. Item ſanctorum martyrum Quadrati [e], Theodoſij, Emmanuelis, & aliorum quadraginta. Alexandriæ ſanctorum martyrum Eutychij [f], & aliorum, qui Conſtantij tempore ſub Georgio Epiſcopo Ariano pro fide Catholica gladio cæſi ſunt. Eodem die ſancti Ludgeri [g] Epiſcopi Monaſterienſis, qui Saxonibus Euangelium prædicauit. Cæſarauguſtæ in Hiſpania ſancti Braulij [h] Epiſcopi & confeſſoris. Treuiris ſancti Felicis [i] Epiſcopi.

MARTII 26.

CASTVLI [a].] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Paſſus eſt tempore Diocletiani Imp. cuius Palatij Zetarius erat. Quid ſit Zeta, vnde Zetarius dicitur, ex Plinij epiſtol. lib. 2. epiſt. 7. & lib. 6. epiſt. 5. explicat hic Molanus: erat enim locus capax vnius lecti cum duabus ſellis, qui velis obductis & reductis modo adijciebatur cubiculo, modo auferebatur. Mentio habetur de Caſtulo Zetario in Actis S. Sebaſtiani martyris in fin.

[b] *Petri & ſoc.*] Reſtituti ſunt ex vet. manuſcrip. Agit de his etiam Galeſinus hac die.

[c] *Theodori Epiſcopi & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, & alij. Pentapolitana prouincia, cuius hic mentio habetur, dicta eſt, ſecundum Plinium, etiam Cyrenaica, cuius frequens eſt mentio in epiſtolis Syneſij Epiſcopi, & in litteris Dionyſij Alexandrini apud Euſebium.

[d] *Montani, & Maximæ.*] Agunt de his Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelbert. & Petrus in catalog. lib. 3. cap. 233. Cum autem Montanum

num

num & Maximam audis, ne quid tibi ſubrepat ob ſimilitudinem nominum de Montano illo & Maximilla, qui fuerunt hæreſiarchæ Cataphrygarum dogmatis: qui nec martyres occubuere; ſed (vt ſcribit Apollinaris Hierapolitanus Epiſcopus apud Euſebium lib. 5. cap. 15.) arrepti malo ſpiritu, ſibi ipſis laqueo mortem conſciuere: hi autem pro Chriſti fide certantes, in mare merſi ſunt.

[e] *Quadrati & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio.

[f] *Eutychij & ſoc.*] Agit de his martyribus ſanctus Athanaſius in epiſt. ad ſolit. col. 479. necnon in apolog. 2. col. 335. & 336. vbi Aegyptiorum Arianorum ſæuitiam, & conſtantiam, qua Catholici atrocia paſſi ſunt, pluribus ſcribit. Aegyptios inter furendum crudeliſſimos fuiſſe, ſcribit Polyb. lib. 15.

[g] *Ludgeri Epiſc.*] De eodem Beda, & Ado. Extāt eius res geſtæ ſcriptæ a monachis Verdenenſibus, quas recitat Sur. to. 2. Trithem. de viris illuſtr. ord. ſancti Benedicti libro 3. cap. 196. & lib. 4. cap. 187. Albertus Crant. in Metrop. Saxon. lib. 2. cap. 16. & hiſt. Saxon. lib. 1. cap. 5. dictumq. tradit Apoſtolum Saxonum. Claruit temporibus Caroli Magni Imperatoris. obijt autem anno Domini octingenteſimo nono.

[h] *Braulij Epiſc.*] Hic ſucceſſit Ioanni ſuo germano, ſeditq. ferme annis viginti, temporibus Seſinandi, Chintillæ, Tulgani, & Chindaſunti Regum, vt de eo ſcribit S. Ildefonſus lib. de vir. illuſtr. Interfuit Concilijs Toletanis quarto, quinto, & ſexto, vt ex eorum Actis apparet. Extant duæ eius epiſtolæ ad S. Iſidorum, quatuor autem Iſidori ad ipſum ſcriptæ. Inuentum eſt venerandum corpus eius, reuelante S. Valerio Epiſcopo, anno Domini 1270. tranſlatum reconditumq. ſolemniter fuit in eccleſia ſanctæ Mariæ Maioris. Hæc ex antiquis monumentis eiuſdem eccleſiæ Cæſarauguſtanæ, quæ Romam miſſa accepimus. De eo inſuper in flor. ſanct. & in theſauro conc. tom. 2.

[i] *Felicis Epiſcopi.*] Duos eius nominis recenſet Marian. Scotus Epiſcopos Treuerenſes; Felicem primum, qui ſucceſſit Celſo, quem & martyrem fuiſſe ſcribit; alium item, qui tertius poſt ſanctum Paulinum ſedit, qui & temporibus Maximi tyranni adhæſit ſchiſmaticis: hi quidem, atque plerique alij, quos idem auctor recenſet, deſiderantur in tabulis Democharis, in quibus vnus tantum recenſetur Felix, qui ſucceſſit Celſo, de quo hic agi exiſtimamus: qui fortaſſe deſideratur in tabul. Treuerēſibus, eo quod ſchiſmaticus fuit: id enim idem Marianus Scotus teſtatur anno Domini 379. de quo pariter agitur in Concilio Tauritano can. 5. Verum qui cum Martino lapſus eſt, cum eodem pariter ſurrexit, & dignus eſt habitus, qui ſicut idem ſanctus Martinus, inter ſanctos receptus ſit.

iiij. B Sexto Kalen. Aprilis. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

DRIZIPARAE in Pannonia ſancti Alexandri [a] militis, qui ſub Maximiano Imperatore poſt multos pro Chriſto agones ſuperatos, multaq. miracula edita, martyrium capitis abſciſsione compleuit. Eodem die ſanctorum Phileti [b] ſenatoris, Lydiæ vxoris, & filiorum Macedonis & Theoprepidis: itemq. Amphilochij ducis, & Cronidæ commentarienſis [c], qui pro Chriſti confeſsione cæſi ſunt. In Perſide ſanctorum martyrum Zanitæ [d], Lazari, Marotæ, Narſetis, & aliorum quinque, qui ſub Sapore Rege Perſarum ſæuiſsime trucidati, martyrij palmam meruerunt. Salisburgi ſancti Ruperti [e] Epiſcopi & confeſſoris, qui apud Bauaros & Noricos Euangelium mirifice propagauit. In Aegypto ſancti Ioannis [f] eremitæ, magnæ ſanctitatis

ctitatis viri, qui inter cetera virtutum inſignia etiam prophetico ſpiritu plenus, Theodoſio Imperatori victorias de tyrannis Maximo & Eugenio prædixit.

MARTII 27.

ALEXANDRI [a].] De eo Vſuardus. De eius ſepulchro a Caiano profanato, & terribili vltione qua vltus eſt Deus ſcelesti hominis impietatem, lege hiſt. Miſcellam, quæ fertur nomine Pauli diac. lib. 17. in anno duodecimo & decimooctauo Mauritij Imp.

[b] *Phileti, & ſoc.*] Agunt de his Græci hac die in Menologio, paſſiq. referuntur ſub Hadriano Imperatore.

[c] *Commentarienſis.*] Qui ſint Commentarienſes, in l. de his. C. de cuſtodia reorum, declaratur his verbis: Niſi intra triceſimum diem ſemper Commentarienſis ingeſſerit numerum perſonarum, varietatem delictorum, clauſorum ordinem, ætatemq. vinctorum, officium viginti auri libras ærario noſtro iubemus inferre, &c. Spectabat ad eumdem vinctorum cuſtodia, vt l. Commentarienſem. C. eod. Eſt inſuper & aliud genus Commentarienſium; vt illi, quibus commentarij Imp. committebantur: eorum etenim manu Acta apud Fiſcum ſubſcribi ſolebant, vt Paulus l. in fraudem. §. a debitore. ff. de iure Fiſci. Reperitur etiam Commentarienſis nomen eſſe ordinis & promotionis in militia caſtrenſi, ſicut Princeps, Accenſus, & Cornicularius, de quo Aſcon. in orat. 3. in Verrem: eoq. ſenſu accipitur in l. 1. C. ad leg. Iul. de ambit. De eodem & Cælius Rodig. antiq. lect. lib. 17. cap. 10. Dicti reperiuntur in caſtrenſis militiæ ordine Commentarienſes Actarij, ſeu Actuarij, quorum pitacijs & ſchedulis erogabatur militaris annona: de quibus eſt mentio l. 11. 13. & 16. C. de erog. milit. annon. & l. 15. de numerarijs. Cod. Theod. De Actar. in antiqua inſcriptione ſic: ACTARIVS LEG. VII. &c. apud Aldum de orthograph. pag. 339.

[d] *Zanitæ, & ſoc.*] Item Græci. Porro horum martyrij Acta iuncta habentur rebus geſtis ſanctorũ Ionæ & Barachiſij, apud Metaphraſten, quæ recitat Lipom. tom. 7.

[e] *Ruperti Epiſcopi.*] Extant eius præclaræ res geſtæ, quas retulit Sur. in tom. 2. Floruit temporibus Childeberti Secũdi Regis Francorum, & Theodoberti eius filij. Hic Bauariæ Apoſtolus dici meruit. De eodem plura in Annal. Boiorum. Fuit & ſanctitate conſpicua eius neptis nomine Erétrudis abbatiſſa, de qua Trith. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 206. cuius dies natalis agitur prid. Kal. Iulij.

[f] *Ioannis eremitæ.*] Agunt de eo hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem Idibus Decembris. Egregia eius ſanctitas meruit clariſſimorũ virorum ſcriptionibus illuſtrari. Scribit enim de eo S. Hieronymus ad Cteſiphontem contra Pelagianos, S. Auguſtinus de ciuit. Dei lib. 5. c. 26. & de cura agenda pro mort. c. 17. Rufin. hiſt. lib. 2. c. 32. Theod. hiſt. lib. 5. c. 24. Sozom. lib. 7. c. 22. Euagrius in vit. Patr. cap. 1. Nicephorus lib. 12. c. 29. Proſper Aquit. in chron. Arcadio tertium & Honorio ſecundum Conſſ. Caſſiod. trip. libro 9. cap. 55. hiſt. Miſcel. lib. 13. in Theodoſio, & Palladius in Lauſiacis cap. 22. qui eum vidit, & familiariter vſus eſt.

28 Quinto Kalen. Aprilis. Luna. C iij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

CAESAREAE in Palæſtina natalis ſanctorum martyrum Priſci [a], Malchi, & Alexandri: qui in perſecutione Valeriani cum in ſuburbano agello ſupradictæ vrbis habitarent, atque in ea cæleſtes martyrij proponerentur coronæ, diuino fidei calore ſuccenſi, vltro Iudicem adeuntes, cur tantum in ſanguinem piorum deſæuiret, obiurgant: quos ille continuo pro Chri-

ſti nomine beſtijs tradidit deuorandos. Tarſi in Cilicia ſanctorum martyrum Caſtoris [b] & Dorothei: Item ſanctorum Phileti [c] & ſociorum, qui ſub Hadriano Imperatore martyrium ſuſceperunt. In Africa ſanctorum martyrum Rogati [d], Succeſſi, & aliorum ſexdecim. Romæ ſancti Sixti [e] Tertij Papæ & confeſſoris. Apud Nurſiam ſancti Spei [f] abbatis, miræ patientiæ viri, cuius anima cum ex hac vita migraret, in columbæ ſpecie a cunctis fratribus viſa eſt in cælum aſcendere. Cabilone in Gallijs depoſitio ſancti Gunthramni [g] Regis Francorum, qui ſpiritalibus actionibus ita ſe mancipauit, vt relictis ſæculi pompis, theſauros ſuos eccleſijs & pauperibus erogaret.

MARTII 28.

PRISCI [a], *Malchi, & Alexandri.*] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Agit de his Euſeb. hiſtor. lib. 7. cap. 11. Niceph. lib. 6. c. 11. atque ex eodem Euſebio ceteri recentiores.

[b] *Caſtoris & Dorothei.*] Vſuardus etiam de his hac die, conſentiuntq. vet. manuſcrip.

[c] *Phileti & ſoc.*] Agunt de iiſdem Græci in Menologio, vbi & nomina reliquorũ habentur expreſſa, nimirum Lydiæ vxoris eius, Macedonij & Theoprepidi filiorum, Amphilochij ducis, & Chronidæ commentarienſis.

[d] *Rogati & Succeſſi.*] Agit de his Beda hac die. Leguntur in Synodica ad Cornelium Papam eorumdem nominum Epiſcopi Africani apud Cyprian. epiſt. 54. Extat & epiſt. 82. Cypriani ad Succeſſum de perſecutione nuper excitata per Valerianum Imperatorem. An autem iidem ſint, non audeo affirmare.

[e] *Sixti Tertij.*] De eo hac die Beda, Ado, & alij. Præter ea quæ de ipſo habentur in libro de Rom. Pontif. alia plurima hinc inde expiſcati digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſt. idcirco ex inſtituto noſtro hic breuiores ſumus: cum alioqui eius res geſtæ ſint ampliſſimæ, quæ volumine prægrandi potius, quam breui annotatione indigeant.

[f] *Spei abb.*] Scribit eius inſignes virtutes S. Gregorius Papa lib. 4. dialog. cap. 10. vnde accepta hæc ſunt, quæ hic de eo ſunt poſita.

[g] *Gunthramni Regis.*] De eo hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Scribit de eo Gregorius Turon. de glor. mart. cap. 76. & in hiſt. de geſtis Franc. lib. 4. cap. 24. & ſequen. Paulus diaconus de geſtis Longobard. lib. 3. cap. 17. Petrus in catal. lib. 4. cap. 8. Obijt idem (vt ſcribit Sigebertus in chron.) anno Domini quingenteſimo nonageſimoſeptimo. De eius miraculis, cũ adhuc viueret, agit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 9. c. 21. Moritur anno 33. ſui regni, ſepultusq. fuit in baſilica ſancti Marcelli, quam in ſuburbano Cabilonenſi erexit.

ij. D Quarto Kalen. Aprilis. Luna. 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

IN Perſia ſanctorum martyrum Ionæ [a] & Barachiſij, ſub Sapore Rege Perſarum: quorum Ionas preſſus in cochlea, confractis oſſibus, medius diſſectus eſt; alter, oppletis faucibus, pice ardenti ſuffocatus. Heliopoli apud Libanum ſancti Cyrilli [b] diaconi & martyris, cuius iecur diſciſſo ventre auulſum Gentiles ſub Iuliano Apoſtata feraliter depaſti ſunt. Nicomediæ

paſſio ſanctorum martyrum Paſtoris [c], Victorini, & ſociorum. In Africa ſanctorum confeſſorum Armogaſtis [d] Comitis, Maſculæ [e] Archimimi, & Saturi regiæ domus procuratoris, qui tempore Vuandalicæ perſecutionis ſub Geiſerico Rege Ariano pro confeſſione veritatis multa & grauia perpeſſi ſupplicia atque opprobria, curſum glorioſi certaminis impleuerunt. In vrbe Aſtenſi ſancti Secundi [f] martyris. In monaſterio Luxouienſi depoſitio ſancti Euſtaſij [g] abbatis, diſcipuli ſancti Columbani, qui ferme ſexcentorum monachorum Pater fuit, & vitæ ſanctitate conſpicuus, etiam miraculis claruit.

MARTII 29.

IONAE *et Barachiſii* [a].] Habentur eorum Acta ſinceriſſima, ſcripta ab Iſaia Adami filio, qui præſto fuit: deſcripſit eadem Lipoman. tomo 7. & Sur. tomo 2.

[b] *Cyrilli diaconi*.] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio. Scribit eius certamen Theodoretus hiſt. lib. 3. cap. 6. item & Suidas in hiſt. Addunt Græci & Marcum Epiſcopum Arethuſium, quem ſub eodem Iuliano Apoſtata multa grauiaq. paſſum tradunt Greg. Nazianz. orat. prima in Iulianum, Theodoret. vbi ſupra cap. 6. Caſſiod. trip. lib. 6. c. 12. & alij. At Romana Eccleſia non recipit Marcum illum inter ſanctos, quem conſtat Arianum fuiſſe, & Arianorum anteſignanum. Decepit nonnullos Gregorij Nazianzeni de ipſo elogium; porro eum laudandi, alia fuit eius ratio: ipſe enim aduerſus Apoſtatam duabus illis orationibus acerrime inuectus, illorum omnium Chriſtianorũ virtutes obijcit & exprobrat, quos ille fuerat inſecutus; adeo vt eadem ea cauſa etiam Conſtantium Auguſtum Arianum in cælum ferre illius comparatione viſus ſit. An autem Marcus Arethuſius ad Catholicam Eccleſiam ſit reuerſus, nullum eſt teſtimonium: immo contrarium potius videtur: nam in Concilio Antiocheno poſt interitũ Iuliani habito temporibus Iouiniani Auguſti, in quo Ariani anteſignani, more ſuo cum Principe mutantes & fidem, canebant palinodiam; nulla prorſus de Marco Arethuſio mentio habetur in illa ſerie Epiſcoporum, quam recenſet Socrates lib. 3. cap. 21. & Sozom. lib. 6. cap. 4. Quod autem ſpectat ad ſæuiſſimam rabiem Heliopolitanorũ aduerſus Chriſtianos exercitam; idem Iulianus Apoſtata, in cuius gratiam hæc omnia agebantur, hæc habet in Miſopogone: Hi deorum templa quamprimum reſtituerunt; ſepulchra vero atheorum omnia, ſigno a me nuper dato, euerterunt; ita clari & erecti animis, vt ſcelera eorum, qui deos violarunt, acrius etiam, quam mea ferebat voluntas, vindicarint. Hæc Iulianus Apoſtata Imp.

[c] *Paſtoris & ſociorum*.] Agunt de his etiam Maurolicus, & Galeſinus: adſtipulantur & vet. manuſcrip.

[d] *Armogaſtis Comitis*.] De eo item Beda, Vſuardus, & Ado. Scripſit eius Acta Victor lib. 1. de perſecut. Vuandal. in fine.

[e] *Maſculæ Archimimi*.] Alia lectio ex vetuſto Victoris exemplari ſic habet: Archimimi Maſculani: quaſi ex Maſcula ciuitate nobiliſſima in Africa: quæ lectio magis arridet Molano in annotat. ad Vſuardum ſecundæ edit. Probarem eamdem, ſi perſuadere mihi aliquis poſſet, Archimimum fuiſſe aliquando nomen propriũ Chriſtiani alicuius: nam ſi ſcenici, & hiſtriones, & alij id generis non admittebantur ad ſacrũ baptiſma, niſi prius eadem ludicra exercitia abdicaſſent; quomodo inſignis obſcœnitatis nomen cum baptiſmate non ablutũ fuiſſet atque mutatum? Itaque magis placet, vt ſecundum magis communem lectionem, hic Maſcula dictus ſit proprio nomine, cognomento Archimimus: fortaſſe ea de cauſa, quod eam artem aliquando exercuiſſet, & nomen inde acceptum (vt accidit in his, quæ aliorum pendent arbitrio) numquam potuerit abolere. Niſi magis placeat lectio Cochleanæ editionis, vbi nõ Archimimus, ſed Archiminus legitur; cui lectioni bene arridet & Maſculanus. Agit de Maſcula & Saturo idẽ Victor lib. 1. in fine.

[f] *Secundi*.] In Actis ſancti Marciani Epiſcopi Dertonenſis plura habentur de eo; recitat ea Mombritius tomo 2. vit. ſanct. Petrus in catalogo libro 4. cap. 12. Legimus Acta eius perbreuia, paſſumq. vidimus tempore Hadriani ſub Sapritio Vicario. Delata ſunt ad nos etiam ab eccleſia Aſtenſi de eiuſdem martyris manifeſtatione & tranſlatione authentica ſcripta, quæ apud nos aſſeruantur. Fuit & alius item Secundus, qui paſſus eſt temporibus Diocletiani, quinto Kalend. Se-

ptembris, cuius res geſtas habet idem Mombrit. tomo 2. agitq. de tranſlatione corporis eius Taurinum facta.

[g] *Euſtaſii abb.* alias *Euſtatij*, vel *Euſtachij*.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit vitam eius Ionas Abbas, quam habes apud Bedam tomo 3. & Surium tomo 2. liceteam nonnulli Bedæ adſcripſerint; ſed auctorem eſſe Ionam, teſtatur Sigebertus de vir. illuſtr. cap. 61. qui agit de eodem in chron. anno Domini 624. & Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 70.

E Tertio Kalend. Aprilis. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

ROMAE via Appia paſſio beati Quirini [a] Tribuni, qui a ſancto Alexandro Papa, quem habebat in cuſtodia, cum omni domo ſua baptizatus eſt, & ſub Hadriano Imperatore traditus Aureliano Iudici, cum in confeſsione fidei perſiſteret, poſt linguæ abſciſsionem, equulei ſuſpenſionem, manuumq. ac pedum detruncationem, agonem martyrij gladio conſummauit. Theſſalonicæ natalis ſanctorum martyrum Domnini [b], Victoris, & ſociorum. Conſtantinopoli commemoratio ſanctorum plurimorum [c] martyrum Catholicæ communionis, quos Conſtantij tempore Macedonius hæreſiarcha inauditis tormentorum generibus cruciatos occidit: nam inter cetera, fidelium mulierum vbera inter labra arcarum compreſſa diſſecuit, & candenti ferro combuſsit. In caſtro Siluanectenſi depoſitio ſancti Reguli [d] Arelatenſis Epiſcopi. Aureliani in Gallia ſancti [e] Paſtoris Epiſcopi. Syracuſis ſancti Zoſimi [f] Epiſcopi & confeſſoris. In monte Sina ſancti Ioannis [g] Climaci abbatis. Apud Aquinum ſancti Clinij [h] confeſſoris.

MARTII 30.

QVIRINI [a].] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habetur eius res geſtæ in Actis ſancti Alexandri Rom. Pontif. apud Sur. tomo 3. die 3. Maij, ex quibus ceteri acceperunt. Cum autem paſſus dicatur vltimo Traiani anno, mendum ineſſe certum eſt; cum non ſub Traiano, ſed anno decimotertio Hadriani martyrio coronatus ſit, vt diximus in Annalibus.

[b] *Domnini & Vict.*] Vſuardus de his etiam; Beda autem de Domno & alijs ab his diuerſis. De Domnino Theſſalonicenſi, de quo hic agitur, Græci habent ad Kalen. Octobris in Menologio, vbi eius Acta ſummatim complexa narrantur; paſſumq. ferunt in perſecutione Maximiani Imp. Agunt itidē de Domnino Theſſalo., qui Nicomediæ primum, inde in Meſopotamia grauiſſima paſſus eſt.

[c] *Sanctorum plurimorum martyrum.*] Crudeliſſimas carnificinas Macedonij hæreſiarchæ in Catholicos ſcribit Socrat. hiſt. lib. 2. c. 22. vbi ait ad ter mille & centum quinquaginta eius factione necatos eſſe: idem cap. 30. Sozom. lib. 3. cap. 8. Metaphraſtes in Paulo

Epiſcopo Conſtantinopolitano, vj. Nouembris, apud Lipom. tom. 6. Apposite hic additum videtur, Communionis Catholicæ; quoniam & Nouatiani hæretici, cum & ipſi ſanctiſſimæ Trinitatis in diſtinctione perſonarum conſubſtantialem Deitatem profiterentur, ab eodem Macedonio grauia paſſi ſunt. Agit de his martyribus etiam Suidas in hiſtoricis, verbo, Macedonius.

[d] *Reguli.*] De eo Vſuardus. Ferunt hunc fuiſſe diſcipulum ſancti Ioannis Apoſtoli. Habet eius res geſtas Mombritius tomo 2. Antoninus 1. par. tit. 28. §. 2. Petrus in catalogo lib. 4. cap. 15. Adſcribitur hic ſecundus eius ſedis Epiſcopus, ſubrogatus ſancto Trophimo.

[e] *Paſtoris Epiſcopi.*] De eo apud Adonem. Agit de eodem Petrus in catalogo lib. 11. nu. 104. & Maurol. hac die.

[f] *Zoſimi Epiſcopi.*] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio.

[g] *Ioannis Climaci.*] Græci item de eo in Menologio hac die. Scripſit res geſtas eius Daniel monachus, quas recenſet Sur. to. 2. Porro animæ illius diuina quædam effigies multo clarius perſpicitur in eius ſcriptis. Vixit non longe poſt tempora Iuſtiniani Imp. ac poſt S. Sabam abbatem, cuius ea quæ ſcribit, aliquando confirmat auctoritate.

[h] *Clinij.*] De eo antiqua monumenta eccleſiæ Aquinatis, nobis communicata a R. D. Flaminio Philonardo eius ſedis Epiſcopo.

31 Pridie Kalend. Aprilis. Luna. F *

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

THECVAE in Palæſtina ſancti Amos [a] Prophetæ, quem Amaſias ſacerdos frequenter plagis afflixit, & filius eius Oſias vecte per tempora transfixit: qui poſtea ſemiuiuus in patriam deuectus, ibidem expirauit, ſepultusq. eſt cum patribus ſuis. In Africa ſanctorum martyrum Theoduli [b], Aneſij, Felicis, Corneliæ, & ſociorum. In Perſide ſancti Beniamin [c] diaconi, qui cum Dei verbum non deſiſteret prædicare, ſub Iſdegerde Rege vnguibus arundinibus acutis confixus, & ſpinoſa ſude per aluum transmiſſa, martyrium conſummauit. Romæ ſanctæ Balbinæ [d] virginis, filiæ beati Quirini martyris, quæ a ſancto Alexandro Papa baptizata, poſt deuictum huius ſæculi curſum ſepelitur via Appia iuxta patrem ſuum.

MARTII 31.

AMOS *Prophetæ* [a].] Vſuardus etiam de eo agit hac die. Vitam eius ſcribit ſanctus Epiphanius libro de vit. & interit. Prophet. cap. 12. De eo itē Hieron. in proœm. in Amos, & in Iſaiam cap. 1. vbi ait alium hunc fuiſſe ab eo quem Iſaiæ Prophetæ patrem fuiſſe ipſe ſcribit cap. 1. cum (vt ait) nec nomen idem ſit apud Hebræos. De eodem apud S. Iſid. de vit. & mort. ſanct. cap. 43. & Doroth. in ſynopſi cap. 2.

[b] *Theoduli & ſociorum.*] Vſuardus mendoſe legit Diodolum: Beda agit tantum de Aneſio. De his etiam Vuandelbertus, adſtipulanturq. vet. manuſcrip.

[c] *Beniamin diaconi.*] Græci de eodem hac die in Menologio, celebrantq. ſimul natalem ſancti Abdæ Epiſcopi & ſociorum Perſarum. Scribit de his Theodoretus hiſt. lib. 5. cap. 38. & ex eo Nicephorus lib. 14. cap. 20. Concitata eſt hæc perſecutio ab Iſdegerde Rege Perſarum in fine regni ipſius, vt idem Theodoretus ſcribit lib. 5. cap. 38. licet di-

cat Socrat. lib. 7. cap. 18. hanc perſecutionem factã eſſe ſub Bararane eius filio. Sed verius videtur, cœptam eſſe ſub Iſdegerde Rege, & ſub eius filio auctam, vt ſcribit Cyrillus monachus in Enthymio. Marcellinus in chron. inchoatam hanc refert Theodoſio nonum & Conſtantio tertium Conſſ. eſt is annus a Chriſto quadringẽteſimus vigeſimus: eamq. annis triginta perduraſſe ſcribit Theodretus lib. 5. cap. 38. Meminit eiuſdem perſecutionis S. Auguſtinus de ciuitate Dei lib. 18. cap. 12.

[d] *Balbinæ.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes de ea hac item die. Acta eius intexta ſunt in rebus geſtis ſancti Alexandri Papæ, apud Surium tom. 3. die 3. Maij. Ex quibus plures qui de eadem ſcripſere, quos non numeramus, acceperunt. Antiquus eſt Romæ titulus S. Balbinæ, cuius mentio eſt in Romana Synodo ſub Gregorio Papa, in eius regiſtro lib. 4. epiſt. 44. indict. 13.

APRILIS.

xxix. G Kalendis Aprilis. Luna. I

* a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

ROMAE paſsio ſanctæ Theodoræ [a] ſororis illuſtriſſimi martyris Hermetis, quæ ſub Hadriano Imperatore ab Aureliano Iudice affecta martyrio, ſepulta eſt iuxta fratrem ſuum via Salaria, non longe ab Vrbe. Eodem die ſancti Venantij [b] Epiſcopi & martyris. In Aegypto ſanctorum martyrum [c] Victoris & Stephani. In Armenia ſanctorum martyrum Quinctiani [d] & Irenæi. Conſtantinopoli ſancti Macarij [e] confeſſoris, qui ſub Leone Imperatore pro aſſertione ſanctarum imaginum in exilio vitam finiuit. Gratianopoli ſancti Hugonis [f] Epiſcopi, qui multis annis in ſolitudine vitam exegit, & miraculorum gloria clarus migrauit ad Dominum. Apud Ambianum S. Vualerici [g] abbatis, cuius ſepulchrum crebris miraculis illuſtratur.

APRILIS I.

THEODORAE [a].] De ea item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Certamen eius habetur in Actis ſancti Alexandri Papæ, apud Surium tom. tertio, die tertia Maij.

[b] *Venantij Epiſcopi.*] Beda etiam, Vſuardus, Ado, ac ceteri; licet nullus dicat, cuius fuerit ciuitatis Epiſcopus, vel quo tempore paſſus ſit. Corpus eius aſſeruatur in oratorio, quod dicitur ſancti Venantij, apud Baptiſterium Conſtantini, vna cum corporibus ſancti Domnionis Epiſcopi & aliorum ſanctorum martyrum, quorum omnium dies anniuerſaria agitur hoc eodem menſe, tertio Idus Aprilis. Cum antè ea omnia tranſlata fuerint e Dalmatia & Iſtria a Ioanne Papa Quarto; par eſt credere, S. Venantium alicuius illarum prouinciarũ ciuitatis fuiſſe Epiſcopum. Extat ibidem in apſide, ſicut & ceterorum, imago eiuſdẽ S. Venantij muſiuo opere compacta. Hæc in monumentis SS. eccleſiæ Lateranenſis. Claruit in Africa alius Venantius Thyniſæ Epiſcopus, titulo confeſſionis illuſtris, qui interfuit Concil. Carthaginenſi ſub Cypriano, vt conſtat ex illius Synodi Actis.

[c] *Victoris & Stephani.*] Vſuar. de ijſdem hac die. Licet hi conueniant nomine, cenſentur

tamen

tamen diuerſi a Victore & Corona, de quibus idẽ Vſuard. agit pridie Idus Maij: nam hi in Aegypto, illi in Syria paſſi leguntur.

[d] *Quinctiani & Irenæi.*] Agunt de his hac die Græci etiam in Menologio.

[e] *Macarij.*] Græci item de eo in Menologio hac die, ibiq. illius tum fortia certamina pro fide Orthodoxa ſuſcepta, tum etiam miracula paucis narrantur.

[f] *Hugonis Epiſc.*] Hunc egregium ſanctitate virum Innocentius Papa Secundus retulit inter ſanctos, mandauitq. Guidoni Carthuſiæ Priori, vt eius res geſtas conſcriberet: habentur ipſæ apud Surium tom. 2. Eſt autem hic ille Guido, ad quem extant ſcriptæ duæ epiſtolæ ſancti Bernardi, 11. & 12. vbi plura de laudibus Carthuſianorũ. Inuiſit aliquando idem Bernardus Hugonem, quo ſicut familiariſſime, ita etiam honorificentiſſime vſus eſt, vt conſtat ex vita ſancti Bernardi lib. 3. cap. 1. Plura de eodem in vita S. Brunonis apud Surium tom. 5. die octaua Octobris. Petrus Cluniac. lib. 2. cap. 28. Vincentius lib. 27. c. 8. & 12. Petrus Sur. de vit. Carthuſianorum, & alij.

[g] *Vualerici abb.*] De eo hac item die Bedæ, Vſuard. autẽ tertio Idus Decembris. Extant Acta ipſius apud Surium tom. 2. Scriptá fuiſſe vitam eius a Rangiberto abbate, tradit Molanus in annotat. ad Vſuardum: idem inſuper ab incerti nominis ſcriptore eius res geſtas narratas teſtatur. De eo item Vincentius lib. 23. cap. 23. & 24. Petrus in catalog. lib. 4. cap. 21. Trithemius de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 78. Fuit hic diſcipulus ſancti Columbani, vixitq. circa annum Domini ſexcenteſimum vigeſimum.

2 Quarto Nonas Aprilis. Luna. A xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

SANCTI Franciſci [a] de Paula, ordinis Minimorum inſtitutoris, quem virtutibus & miraculis clarum Leo X. Sanctorum numero [b] adſcripſit. Cæſareæ in Palæſtina natalis S. Amphiani [c] martyris, qui in perſecutione Maximini cum Vrbanum Præſidem idolis immolantem arguiſſet, ſæue dilaniatus, ac pedibus lino in oleum intincto, eoq. incenſo obuolutis [d], acerbiſſime cruciatus, demum in mare demerſus, tranſiens per ignem & aquam, eductus eſt in refrigerium. Ibidem paſſio ſanctæ Theodoſiæ [e] virginis Tyriæ, quæ in eadem perſecutione cum ſanctos confeſſores ante tribunal ſtantes publice ſalutaſſet, atque rogaſſet, vt cum ad Dominũ perueniſſent, ſui recordarentur, a militibus tenta, & ad Vrbanum Præſidem ducta, eius iuſſu lateribus & mammis ad interiora vſque dilaniatis, in mare tandem proijcitur. Lugduni S. Nicetij [f] eiuſdem vrbis Epiſcopi, vita & miraculis clari. Apud Comum ſancti Abundij [g] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Lingones ſancti Vrbani [h] Epiſcopi. In Palæſtina depoſitio ſanctæ Mariæ [i] Aegyptiacæ, quæ Peccatrix appellatur.

FRANCISCI *de Paula* [a].] Huins præclaræ res geſtæ expreſſæ habentur in bulla canonizationis eius data a Leone Decimo Rom. Pontifice, quam retulit Surius tom. 2. Porro ſingula eius Acta miraculaq. a Dauid Romeo Neapolitano Latino ſermone copioſiſſime ſunt conſcripta, & Italice a R. P. Paſſarino ordinis Minim. Generali. Migrauit vir ſanctus ex hac vita anno Dom. 1507. Nonnulla de ipſo habes in theſ. con. tomo 2. Anno autẽ Domini 1586. auctoritate S.D.N. Sixti PP. V. idem ſanctus illatus eſt in Kalendarium Romanum cum officio duplici. Extant de his litteræ Apoſtolicæ.

[b] *Sanctorum numero adſcripſit.*] Conſtat quidem, peruetuſtum fuiſſe morem in Eccleſia Catholica, vt nullus, nec martyr quidẽ, abſque aliqua præuia diſcuſſione & approbatione, inter Sanctos recenſeretur, quos pietas Chriſtiana, more maiorum, colere conſueuit. Quod enim ad martyres ſpectat; eſt de ea re egregius locus Optati Mileuitani lib. 1. aduerſus Parmenianum, cum de Lucilla potenti ac factioſa femina Donatiſtarum patrona hæc ait: Cum correctionem archidiaconi Cæciliani ferre non poſſet, quæ ante ſpiritualem cibum & potum os neſcio cuius martyris, ſi tamen martyris, libare dicebatur: & cum præponeret & calici ſalutari os neſcio cuius hominis mortui, etſi martyris, ſed nondum vindicati; correpta, cũ confuſione irata diſceſſit, &c. Quibus plane Optatus ſignificat, nefas fuiſſe venerari reliquias martyris alicuius non vindicati, hoc eſt; nondũ probati & recepti. Moris enim erat, vt cum aliquis martyrio occubuiſſet, Epiſcopus, ſub cuius ditione id accidiſſet, rem geſtam ſcriberet ad Primatem Epiſcopum; a quo mature, adhibitis in conſilium collegis Epiſcopis, an inter martyres eſſet recipiendus, decernebatur. Cuius rei ritum & ordinem ſatis monſtrant ea quæ S. Auguſtinus ſcribit in breuic. collat. diei 3. cap. 13. dum habet, quod Secundus Tigiſitanus Epiſcopus in Numidia ſcripſit ad Menſurium Epiſcopũ Carthaginenſem de his qui in ea prouincia tunc feliciter martyrio occubuiſſent, eo quod ſacros codices, iuxta Diocletiani edictũ, tradere noluiſſent: quos omnes martyrum honore & cultu eſſe dignos, ille reſcripſit. Qui idem Menſurius, alijs quibuſdam paſſis, nomen martyris & venerationem deferendam eſſe, certis ex cauſis negauit, vt ibidem cap. 13. idem teſtatur: quinã autem hi eſſent, ſubdit his verbis: Quidam etiam in ea epiſtola facinoroſi arguebantur, & fiſci debitores, qui occaſione perſecutionis vel carere vellent onerosa multis debitis vita, vel purgare ſe putarent, & quaſi abluere facinora ſua, vel certe acquirere pecuniam, & in cuſtodia delicijs perfrui de obſequio Chriſtianorum, &c. Hi etenim (vt paulo ſuperius ibidem dicitur) his ex cauſis ſe offerebant perſecutoribus non rogati, vltroq. dicebant, ſe habere ſacras ac diuinas ſcripturas, quas tradituri non eſſent: quos ipſos Menſurius inter martyres recenſeri vetuit. quod quidem Donatiſtas offendit: qui in eumdẽ Africæ Primatem, ac etiam in eius archidiaconum inuidiam & odium concitarunt. Sed de his alias. Erat autẽ pernecessaria huiuſmodi de martyribus inquiſitio, non tantum ob prædictas cauſas: ſed quoniam & hæretici atque ſchiſmatici aliquando pro Chriſti nomine a perſecutoribus tormenta pati videbantur & mortem; & quidem ipſis fere naſcentis fidei exordijs, cum omnia martyrum ſanguine redundarent, vt ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 4. c. 14. prope finem, lib. 5. cap. 15. & lib. 8. c. 20. in fine, & S. Auguſtinus de Donatiſtis ſæpe teſtatur: quos omnes, vt alienos a fide & communione Catholica, Dei Eccleſia reſpuere conſueuit; cum ex ſententia Cypriani, & Auguſtini, omniumq. Orthodoxorum, quicquid aliquis extra Eccleſiam patitur, non martyrium cenſendum, ſed dicenda ſit pœna perfidiæ. Hæc de his quæ ſpectant ad martyres. Poſſumus ex his inferre: Si de illis qui pro Chriſto occidebantur, tamen de eorum fide & charitate, ſine qua nihil prodeſt, etiam ſi det quis corpus ſuum ita vt ardeat, tam exquiſitam perueſtigationem haberi moris fuit; ſane mirum videri non debet, ſanctam Dei Eccleſiam veritatis columnam maius ſtudium, multoq. exactiorem diligentiam adhibere ſolitã in adſcribendo ceteros Sanctorum numero. Vt & merito tanti ponderis negotium non Primati, vel Patriarchæ alicui, ſed ipſi tantum Romano Pontifici, pro ſumma ei a Chriſto Domino in beatiſſimo Petro Apoſtolo tradita poteſtate, ſit creditum. De his ſatis; nam de canonizatione Sanctorum ſcimus commentarios eſſe editos, alioſq. complures, tam ſacros Theologos, quã Canonici iuris cõſultos de his agere; quos conſulat, qui cetera auidius cupit.

[c] *Amphiani.*] Beda de eodem hac die; ſed tamen perperam hunc iungit cum alijs quos ponit in Africa: niſi fortaſſe ille, de quo agit, ſit alius ab iſto. Vſuardus & Ado de eodem Nonis Aprilis; apud quos etiam mendoſe legitur, Apud Cæſaream Lyciæ; cum potius apud Cæſaream Palæſtinæ metropolim, atque hac die martyrem effectum, teſtetur Euſebius eiuſdẽ ciuitatis Epiſcopus lib. 8. c. 14. & 15. recenſeatq. inter eos martyres, qui paſſi ſunt anno tertio perſecutionis Diocletiani Imper. Græci autem de eodem in Menologio

nologio hac die, & Metaphraſtes; licet de Lycia & ipſe (vt diximus) errare videatur.

[d] *Obuolutis.*] Hoc genus cruciamenti ſpeciem quamdã præſefert tormenti illius acerbiſſimi, quod veteres dicebant Tunicã moleſtam: quæ ignium alimentis illita & intexta (vt Seneca docet epiſt. 14.) ac mox ſuccenſa, cruciabiliter obuolutos nocentes, qui ſceleris comperti grauioris ſorent, ambu-rebat. Eſt & Iuuenalis ſatyra 8. de tunica moleſta is verſus:

Auſi quod liceat tunica punire moleſta.

[e] *Theodoſiæ.*] De eadem tam Latini, quam Græci hac die; apud aliquos autem mendoſe Theodora pro Theodoſia legitur. Irrepſit error apud nonnulla Martyrologia, vt loco Cæſareæ Palæſtinæ, ponatur Cæſarea Cappadociæ: rati ſunt enim auctores illorum, diuerſam eſſe Theodoſiam Cappadocem a Theodoſia Palæſtina; eo quod illa capite truncata, hæc autem in mare demerſa dicatur. Sed præter illa quæ de Theodoſia ſcribit Euſebius hiſt. lib. 8. c. 17. habemus in noſtra bibliotheca eius vitam vberius ſcriptam antiquo charactere, cuius eſt exordium: In illis diebus, &c. vbi Præſes, ſub quo paſſa eſt, ponitur, Vrbanus ſcilicet, quẽ conſtat, eodem Euſebio auctore, illis temporibus perſecutionis Diocletiani vſque ad ſuum obitum adminiſtraſſe præfecturã Palæſtinæ. Ex Imperatore itaque atque Præſide, non duas, ſed vnam tantummodo fuiſſe Theodoſiam, compertum habemus; eamdemq. eſſe Palæſtinam, & non Cappadocem. Nam & cum in mare conſtet eſſe demerſam; quonam pacto hæc Cæſareæ Cappadociæ fieri potuerunt, quæ a mari longiſſime, in meditullio eius prouinciæ ſita eſt? Idq. etiam (vt modo coſmographos citare prætermittamus) teſtatur Gregorius Nazianz. orat. in laudem Baſilij, cum ait: Nos procul a mari degimus. Cum itaque nomen, ætas, ſpontanea fidei profeſſio, tempus perſecutionis, dies martyrij, nomen Præfecti, ac loci ſimul conueniant; vna tantum dicenda eſt Theodoſia, hæcq. illa Cæſareæ Palæſtinæ ſub Vrbano Præſide paſſa, de qua agimus; quam etiam Græcos celebrare in Menologio, ex ipſorum verbis exploratum habetur; quæ ſunt huiuſmodi: Die ſecunda Aprilis ſanctæ virginis Theodoſiæ, quæ ex vrbe Tyro originem ducens, cum decimumoctauum annum ageret, Vrbano Præſidi Palæſtinæ oblata, & Chriſti fidem libere profeſſa, ac flagris cæſa, in mare deiecta, Deo ipſi ſpiritum reddidit. Hæc in dicto Menologio peruetuſto Cardin. Syrleti. De ea ibidem iterum ad ſext. Kal. Iunij, iiſdẽ fere verbis, & de Vrbano Præſide Palæſtinæ, & demerſione in mare habetur mentio: de Cæſarea autem Cappadociæ nec verbum quidem, quemadmodum nec de capitis abſciſſione. Quod autem de eadem iterũ agant, contingit, vt in alijs multis ſanctis, quod non tantum dies natalis, ſed tranſlationis ſacrarum reliquiarum, vel dedicationis eccleſiæ ab iiſdem ſolemnitas celebretur.

[f] *Nicetij Epiſcopi.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Plura de Nicetio Lugdunenſi Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 5. cap. 5. & 20. in vit. ſanct. Patr. c. 8. & lib. de glor. confeſſ. c. 61. 62. & 63. Claruit temporibus Iuſtini Iunioris Imp. cum Romanæ Eccleſiæ præſideret Ioannes Papa Tertius, circa annum Domini 570. Interfuit primo Concilio Lugdunenſi, vt eius Acta teſtantur. Vixit eodem ſæculo alius eiuſdem nominis S. Nicetius Epiſcopus Treuerenſis, de quo Beda & Vſuardus ſecunda edit. Mol. Kalend. Octobris; qui reperitur interfuiſſe Concilio Aruernenſi, habito poſt Conſulatũ Paulini Iunioris, qui numeratur annus a Chriſto quingenteſimus quadrageſimusprimus. Narrat eius egregia opera Gregorius Turonen. in vit. ſanct. Patr. c. 17. Scribit de eo elegans epitaphium Venantius Fortunatus libro tertio.

[g] *Abundij Epiſcopi.*] Celebris hic quidem tum ſanctitate, tum eruditione Epiſcopus, reperitur interfuiſſe Synodo Mediolanenſi ſub Euſebio Epiſcopo, tempore S. Leonis Papæ; licet alicubi, errore librarij, Abundantius pro Abundio ſubſcriptus inueniatur. Huic etiam ad reparandas acerbiſſimas clades Orientalis Eccleſiæ ex illo Latrocinio Epheſino nuper illatas S. Leo Papa maximi ponderis credidit legationem, vt teſtantur eiuſdem Pontificis litteræ ad Theodoſiũ Imperatorem 34. & ad Pulcheriam Auguſt. 36. Qui quidem vna cum eiuſdẽ legationis collegis ex ſententia feliciſſimeq. negotiũ confecit. Habita enim tunc Synodo, in primis Conſtantinopolitanum Epiſcopum Anatolium, Maximum Antiochenũ, aliosq. lapſos Epiſcopos ad Catholicam fidem & Eccleſiæ vnitatem redeuntes ſuſcepit, eoſdemq. ſedibus reſtituit. Legi fragmenta eius Synodi, necnon epiſtolam Theodoreti Cyri Epiſcopi tunc ad eumdem Abundiũ ſcriptam. Habet ea omnia Mombrit. tomo primo de vit. ſanctorum. Egi de his pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis.

[h] *Vrbani Epiſcopi.*] De eo Molanus in additione ad Vſuardum hac die. Ponitur hic eius ſedis Epiſcopus ordine ſextus in tabul. Democharis de ſacrificio Miſſæ.

[i] *Mariæ Aegypt.*] Vſuardus item hac die, Græci autẽ in Menologio pridie huius diei. Eius res geſtas ſcriptas eſſe a Sophronio Epiſcopo Hieroſolymitano, teſtatur Nicephorus hiſt. lib. 7. cap. 5. Citantur eædem in Nicæna ſecunda Synodo Act. 4. & a S. Ioan. Damaſceno in orat. 3. de imaginibus in fine. Latine eas reddidit Paulus diaconus, non ille Aquileienſis hiſtoricus, ſed Neapolitanus, cuius meminit Sigebertus de vir. illuſtr. cap. 69. Habentur in vit. Patrum. Porro Hildebrandus Epiſcopus Cenomanenſis ea-

dem Acta metro cecinit, vt de eo refert Henricus de vir. illuſtr. cap. 8. Claruit Maria Aegyptiaca temporibus Iuſtini ſenioris Imperatoris, circa annum Domini quingenteſimum atque vigeſimum. Extat de eadem carmen Bonad. Santon. lib. 3. Monod. 29. Vixit iiſdem fere temporibus alia item ex meretrice pœnitens, Maria dicta, Tarſenſis patria, quæ in monaſterio apud Aegas poſito exercuit vitam monaſticam, de qua mentio habetur in Prato ſpirituali cap. 31.

xvij. B Tertio Nonas Aprilis. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

TAVROMENII in Sicilia ſancti Pancratij[a] Epiſcopi, qui Chriſti Euangelium, quod a ſancto Petro Apoſtolo illuc miſſus prædicauerat, martyrij ſanguine conſignauit. Tomis in Scythia natalis ſanctorum martyrum Euagrij[b] & Benigni. Theſſalonicæ paſsio ſanctarum virginũ Agapis[c] & Chioniæ ſub Diocletiano Imperatore: quæ cum Chriſtum negare nollent, primo in carcere maceratæ, poſtea in ignem miſſæ, ſed a flammis intactæ, ibi oratione ad Dominum fuſa, animas reddiderunt. Tyri ſancti Vlpiani[d] martyris, qui in perſecutione Maximiani cum aſpide & cane inſutus culleo[e], in mare demerſus fuit. In monaſterio Meditij in Oriente ſancti Nicetæ[f] abbatis, qui ob cultum ſanctarum imaginum ſub Leone Armeno multa paſſus eſt. In Anglia ſancti Richardi[g] Epiſcopi Ciceſtrenſis, ſanctitate & miraculorum gloria conſpicui. Ibidem ſanctæ Burgundoforæ[h] abbatiſſæ & virginis.

APRILIS 3.

[a] PANCRATII *Epiſcopi.*] De eo itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri; Græci autem in Menologio quinto Idus Iunij; vbi legitur, hunc Antiochenum genere ſanctum Petrum ſecutum, ab eo Siculis eſſe præfectum Epiſcopum. Agit de eodem Nicephorus hiſt. lib. 2. cap. 35. Metaphraſtes in ſerm. in die natali Apoſt. De eodem in Actis S. Marciani Epiſcopi, quæ accepimus ab eccleſia Caietana.

[b] *Euagrij & Benigni.*] De his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri.

[c] *Agapis & Chioniæ.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij agunt de his hac die, de Irene autem harum ſorore Nonis Aprilis; Græci autem de tribus ſororibus ſimul ſextodecimo Kal. Maias. Diſcrepare videntur a Græcis Latini, dum hi virgines, illi vero mulieres tantum has dicunt; licet Tertul. lib. de veland. virg. mulieris nomine virgines etiam comprehendi, pluribus diſputet. Cur vero Latini his diebus agant, Græci autem diuerſo, nobis hactenus incompertum, cum præſertim nulla ipſarum illis paſſa diebus reperiatur. Extant etenim ipſarum Acta ſincera & pura, prout a notarijs exceptoribus ad verbum ſcripta ſunt, in quibus de Irene, quæ noiuiſſima omnium paſſa eſt, hæc in fine leguntur: Conſummata eſt in Conſulatu Diocletiani nono, Maximiani autem octauo,

Kal.

Kal. Aprilis, &c. Recitat ea integra Metaphraſt. quæ Latine reddita habet Lipom. tom.7. & Sur. tom.2. prima die Aprilis. Agit de iiſdem Niceph. hiſt. lib.7. cap.14. necnon Aldelm. lib.2. de virg.

[d] *Vlpiani.*] Huius martyris ſæuiſſimũ ſupplicium, parricidis tantum ſolitum irrogari, deſcribit Euſeb. hiſt. lib.8. cap.15. ex quo & ceteri deſcripſerunt.

[e] *Inſutus culleo.*] Saccus is erat ex corio factus, quo cum cane, gallo, ſerpente, & ſimia incluſus parricida mergebatur in mare, ex præſcripto legis Romanorum, quam tulit Pompeius in ſuo Conſulatu, de qua Modeſtinus, ff. ad legem Pompeiam de parricidis. Non tamen Pompeius fuit cullei ſupplicij primus inuentor: Cicero enim, qui ante latam legem Pompeiam de parricid. habuit orationem illam pro Roſcio Amerino, cum de cullei ſupplicio agit, a maioribus dicit illud fuiſſe excogitatum: at dum ibidem de cullei pœna eleganter diſputat, rationemq. reddit, cur maiores viuum hominem culleo inſutum in flumen deijci præceperint; cum nullam habeat mentionẽ de gallo, ſerpente, & cane; ſatis apparet; illud ipſum cullei ſupplicium a maioribus inuentum, & a Pompeio illis pœnis auctum, & in necatores etiam propinquorum ac patronorũ fuiſſe extenſum: cum alioqui olim omne homicidium diceretur parricidium, vt auctor eſt Feſtus verb. parricid. quæſtores. Quinetiam temporibus Tarquinij Regis conſtat M. Tullium, alias Attilium Duumuirum inſutum culleo, & in mare proiectum, non quidẽ ob parricidium, ſed quod ſacros libros deſcribendos dediſſet, vt teſtatur Dionyſ. Halicarnaſſ. lib. 4. & recitat Valer. Max. lib. 1. c. 1. 13. Decretum poſtea ſupplicium cullei in parricidas Publicium Malleolum, matre occiſa, primum fuiſſe expertum, tradit Liu. lib. xviij. In Rhet. ad Heren. verba antiquæ legis recitantur, quæ ſunt huiuſcemodi: Si quis parentes occiderit, vel verberarit, ei damnato obuoluatur os folliculo lupino, ſoleæ ligneæ pedibus inducantur, & in carcerem ductus, ibi ſit tantiſper, dum paretur culleus, in quem coniectus in profluentem præcipitetur. Hæc ibi. Colligit & Cuiac. lib. 9. Paratitl. tit. 17. ex ſententia Hadriani, damnatum culleo, illo incluſum, ſupra plauſtrum imponi ſolitum, quod traherent boues nigri, ac ſic ad mare deferri. De eodem ſupplicio Iuuenal. ſatyr. 13. his verſibus:

Et deducendum corio bouis in mare, cum quo
Clauditur aduerſis innoxia ſimia fatis.

Porro tam acerbum ſupplicium ob nimiam ſui atrocitatem vſu deſierat, vt ſcribit Paulus I. C. lib. 5. ſentent. tit. 24. ad leg. Pomp. de parric. his verbis: Etſi antea inſuti culleo in mare præcipitabantur, hodie tamen viui exuruntur, vel ad beſtias dantur. Hæc Paul. Sic etiam exhorruit pœnam cullei Auguſtus Imp. (vt auctor eſt Suetonius in Octauio cap. 33.) quod ne ex lege cogeretur irrogare pœnam cullei, reum parricidij a confeſſione diſtraheret, ita reum compellans: Certe patrem tuum non occidiſti. Hæc Suet. Ex his perpende immanitatem & furorem Gentilium in Chriſtianos, quos ſæuiora parricidis cogebant ſubire ſupplicia; vt pœna cullei in parricidas abolita, in Chriſtianos innocentiſſimos tantum ſui atrocitate vigeret. At Conſtantinus Imp. reſcribens ad Verinum Vicarium Africæ, eamdem legem in vſum priſtinum, nempe in parricidas reuocauit, l. 1. tit. de parric. Cod. Theod. Non prætermittimus, quod apud Senecam lib. 7. declam. 1. inuenies & culleum ligneum. ſic dicta nauis exarmata, in quam reus impoſitus, maris diſcrimini committeretur: quo ſupplicio ſæpe damnatos eſſe Chriſtianos, inuenimus.

[f] *Nicetæ abb.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio. Res geſtas ipſius Theoſterictus eius diſcipulus ſcripſit luculenta oratione. Recitant eam Metaphraſtes, Lipom. tom.7. & Sur. tom.2. Vixit temporibus Tharaſij Epiſcopi Conſtantinopolitani, a quo presbyter ordinatus fuit, circa annum Domini 780.

[g] *Richardi Epiſc.*] Huius Acta duobus libris complexus eſt Radulphus Ciceſtrenſis, quæ deſcripſit Sur. tom. 2. Hunc Vrbanus Papa Quartus (vt idem teſtatur auctor lib. 2. cap. 15.) adſcripſit ſanctorum numero. Habemus in noſtra bibliotheca exẽplaria plurimarum litterarũ Vrbani Quarti, vbi etiam litteræ de canonizatione eiuſdem Richardi ſcriptæ leguntur. eſt ipſarũ exordium: In cæleſti, &c. num. 268. Claruit ſub Innocentio Quarto Rom. Pont. ad quem confugit vexatus perſecutione Regis Anglorum.

[h] *Burgundoforæ.*] Eius præclaras res geſtas ſcripſit Ionas abbas, licet Bedæ aliqui tribuant: extant apud Bedam tomo 3. Habetur de eadem mentio in vita ſancti Columbani cap. 12. Claruit circa annum Domini 610.

Pridie

xv.xxvj. C Pridie Nonas Aprilis. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

THESSALONICAE ſanctorum martyrum Agathopodis [a] diaconi & Theoduli lectoris, qui ſub Maximiano Imperatore & Fauſtino Præſide ob Chriſtianæ fidei confeſsionem, alligato ad collum ſaxo, in mare demerſi ſunt. Mediolani depoſitio ſancti Ambroſij [b] Epiſcopi & confeſſoris, cuius ſtudio, inter cetera doctrinæ & miraculorum inſignia, tempore Arianæ perfidiæ tota fere Italia ad Catholicam fidem conuerſa eſt [c]. Hiſpali in Hiſpania ſancti Iſidori [d] Epiſcopi, ſanctitate & doctrina conſpicui, qui zelo Catholicæ fidei, & obſeruantia Eccleſiaſticæ diſciplinæ Hiſpanias illuſtrauit. Conſtantinopoli ſancti Platonis [e] monachi, qui pluribus annis aduerſus hæreticos ſanctarum imaginum effractores inuicto animo decertauit. In Palæſtina ſancti Zoſimi [f] anachoretæ, qui funus ſanctæ Mariæ Aegyptiacæ curauit.

APRILIS 4.

AGATHOPODIS, *& Theoduli* [a].] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio. Horum Acta ex antiquis monumentis eruta edidit Metaphraſtes: habet ea Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2.

[b] *Depoſitio ſancti Ambroſij.*] De eadem Beda hac die, & pridie Kalend. Aprilis, ceteri omnes hac item die. De tempore obitus ſancti Ambroſij Paulinus in vita ipſius teſtatur, non interceſſiſſe triennij ſpatium ab obitu Theodoſij Imp. ad mortem S. Ambroſij. Rurſus etiam exploratum habetur ex Concilio Carthaginenſi tertio can. 48. S. Ambroſium non vixiſſe vltra annum Conſulatus Attici & Cæſarij: nam eodem anno ex eadem Synodo ſcripta eſt conſultatio ad Siricium Papam, & ſanctum Simplicianũ S. Ambroſij ſucceſſorem, menſe Septembri. Nec eſt quod quis dicat, errorem eſſe in Conſulibus, videlicet vt canon ille ſit alterius Concilij ſequenti anno celebrati, & ſub canonibus prædicti Concilij recenſitus: nam ſequenti anno, eo menſe Siricius Papa, ad quem ea ſcripta eſt conſultatio, non erat amplius in humanis; ſiquidem eo annó, Conſſ. Honorio quartum & Eutychiano, octauo Kalend. Martij ex hac vita migrauit. Contradicit his etiam Paulini auctoritas, dum ait, fere triennio, & non poſt triennium a morte Theodoſij ſuperuixiſſe Ambroſium. Hæc de tempore eius obitus: quibus ſi aduerſari videas Gregorium Turonenſem, nihil vltra habemus dicere; niſi, quod non plus ei tribuo, quam illi concedat Hilduinus vir eruditus in Areopagiticis ad Ludouicum Pium Imp. Tu interim conſule quæ inferius ſcripta ſunt die vndecima Nouembris in ſancto Martino. De ætate autem, collegimus ex ſcriptis eius, habita diligenti ratione temporum, vixiſſe annos ſexagintaquatuor: quod pluribus monſtrauimus in Annal. Eccleſ. & in vita eiuſdem S. Ambroſij, quam contexuimus ex antiquis Patribus, ipſiusq. ſcriptis, ceteriſq. vetuſtatis monumentis, id nobis præcipiente Illuſtriſſimo ac Reuerendiſſimo D. Felice a Montealto tituli S. Hieronymi Cardinale ampliſſimo; qui ad ſummum Catholicæ Eccleſiæ Pontificatum euectus, eamdem typis

excuſam

excuſam in fronte tomi quinti operum ſancti Ambroſij, in quibus reſtituendis & illuſtrandis feliciſſime laborauit, collocari præcepit.

[c] *Tota fere Italia ad Catholicam fidem conuerſa eſt.*] Habent Beda, Vſuardus, Ado, & alij, totam Italiam ſtudio ſancti Ambroſij ad fidem Catholicam eſſe conuerſam. Scias autem hæc verba non aliunde mutuata, quam a S. Hieronymo, qui dum in chronico, anno vndecimo Valentiniani Imp. agit de obitu Auxentij & electione S. Ambroſij, hæc ait: Poſt Auxentij ſeram mortẽ, Mediolani Ambroſio conſtituto, omnis ad fidem rectam Italia conuertitur. Hæc Hieronymus: quæ (ſi conſulas hiſtoriæ veritatem) intelliges hyperbolice dicta eſſe, vt interdum fieri ſolet. Nam Damaſo Papa ſedente, ceteræ partes Italiæ; excepta Gallia Ciſalpina, vbi Auxentius vixerat, & Iuſtina Auguſta Arianorum patrona hæreſim illam fouebat, Catholicam fidem, Nicænumq. ipſum ſymbolum profitentes pacifice agebant. Iampridem enim ex eo tempore, quo Conſtantius Imperator e vita exceſſerat (vt idem ipſe teſtatur Hieronymus contra Luciferianos) Catholici Epiſcopi ab exilio reuocati fuerunt, quando & S. Euſebio Epiſcopo Vercellenſi, reſtituta fide Catholica, redeunte, in eius aduentu Italia (vt ait idem Hieronymus) lugubres veſtes mutauit. Tunc etiã (vt idem auctor teſtatur) Epiſcopi Occidentales, qui in Conciliabulo Ariminenſi lapſi fuerant, perpetrati erroris ſtatim pœnitentes, vna cum fide Catholica, etiam ſedes, indulgente Romano Pontifice, receperunt: nec alicubi ſub Catholico Principe Valentiniano in Occidentali Eccleſia vexatio contigit; præterquam in Gallia Ciſalpina, vbi Iuſtina Auxentio ceteriſq. Arianis ibi degentibus quibus poterat ſtudijs fauebat; ſed defuncto Auxentio, Ambroſius creatus Epiſcopus illi fortiter reſtitit, mulieriſq. inſaniã paſtorali zelo coercuit, ac denique collapſam Catholicam fidem ibidem, vel in finitimis locis reſtituit: ſicq. intelligas Hieronymi verba, vt dicere velit, opera Ambroſij actum eſſe, vt ſic tota Italia ad Catholicam fidem conuerſa diceretur, quod pars illa quæ remanſerat ab hæreticis occupata, ab eo reſtituta, nulla iam ex parte eſſet hæretica.

[d] *Iſidori Epiſc.*] De eo Vſuardus & alij hac die. Pluribus de ipſo ſcribit ſanctus Braulius Epiſcopus Cæſarauguſtanus, qui & eius ſcripta recenſuit, ex quo ceteri. habes ea apud Sur. tom. 2. In cod. manuſcrip. operum S. Iſidori legi, eumdem eſſe natum patre Seueriano, Præfecto vrbis Carthaginis; habuiſſe fratres Leandrum Epiſc. Hiſpal. & Fulgentium Epiſc. Carthagin. ac ſororem Florentiã virginem, omnes ſanctitate claros. Floruerunt in Hiſpania eiuſdẽ nominis plures doctrina & probitate nobiles viri: quos omnes præceſſit tempore Iſidorus Epiſc. Cordubenſis, ob idq. Senior appellatus: vixit enim temporibus Honorij Imp. Nouit eum S. Auguſtinus, atque Paulus Oroſius, illi æqualis; ad quem Iſidorus ipſe ſcripſit commentarios in quatuor libros Regum, vt ſcribit Trithem. lib. de ſcrip. Eccleſ. Poſt illum eſt Iſidorus, Iunior dictus, de quo hic agimus, qui ſucceſſit S. Leandro, interfuiſſeq. reperitur Hiſpalenſi ſecũdo Concilio, & Toletano quarto. De eo etiam agit S. Ildefonſus in lib. de vir. illuſtr. quem & ſediſſe ait annis fere quadraginta. Hunc Patres, qui conuenerunt ad Concilium Toletanum octauum, can. 2. eiuſmodi encomio celebrant: Noſtri ſæculi doctor egregius, Eccleſiæ Catholicæ nouiſſimũ decus, præcedentibus ætate poſtremus, doctrinæ comparatione non infimus, atque, quod maius eſt, ſæculorum finitorum doctiſſimus, cum reuerentia nominandus Iſidorus in libro ſententiarum, &c. Fuit & tertius Iſidorus, Pacenſis Epiſcopus, qui & chronicon barbarice admodũ ſcripſiſſe reperitur, de quo Vaſæus meminit in chron. Hiſpan. his ipſis verbis: Iſidorus Pacẽſis Epiſcopus etiã ſcripſit chronicon Hiſpaniæ; cuius ſi eſt chronicon illud, quod eius titulo prænotatum vidi, portentũ potius dixerim, quam chronicon: adeo prodigioſe ſcribit, & Gothice potius, quam Latine. hæc ille. Ex quibus certe errasse arguitur, qui hunc illũ eſſe putauit Iſidorum, qui collegit epiſtolas Romanorum Pontificum atque Concilia, qui & in eius voluminis exordio commentariolum edidit de ordine celebrandi Concilij. Errant & Hingmarus Rhemenſis Epiſcopus, Trithemius, & alij qui illam collectionem tribuunt Iſidoro Hiſpalenſi. Id quidem in primis refellitur, quod Braulius, & Ildefonſus, qui illis vixere temporibus, catalogum texentes ſcriptorum ipſius, nullam prorſus mentionẽ de eo opere habuerunt. Inſuper omnis de ea re dubitatio tollitur, dum auctor operis, ibidem agens de ordine celebrandi Concilij, recitat verba primi canonis vndecimi Cõcilij Toletani, atque etiã in præfatione meminit Agathonis Papæ: porro longe ante eius Synodi ac Papæ Agathonis tempora Iſidorus Hiſpalenſis ex humanis deſierat. In antiquis manuſcrip. codic. hunc Iſidorum collectorem Conciliorum Mercatorem cognomento dictum inuenimus, vt in his, quos in noſtra bibliotheca habemus: at in nuper impreſſis, non Mercator, ſed Peccator inſcriptus reperitur, ſecundum morem nonnullorum antiquorum Patrum, qui humilitatis ergo ſe ſic inſcribere & ſubſcribere conſueuerunt. Irrepſit, puto, error, vt Mercator, pro Peccator, ſit ſcriptus. Cum autem eiuſdẽ collectionis auctor recenſendo in ſua præfatione Synodos vniuerſales, ſextam vltimo loco ponat; manifeſtum eſt poſt dictam ſextam Synodum vixiſſe, nec ad ſeptimæ tempora per-

ueniſſe. quam ob cauſam, cum collectores ſacrorum canonũ recenſemus, quintum hunc ordine numeramus, primoq. loco ponimus Dionyſium Exiguum, inde Ferdinandũ diaconum, tertiò Martinũ Bracharenſem Epiſcopum, quarto Creſconium, ac demum poſt hos omnes Iſidorum. Hæc de Latinis collectoribus, habita exacte cuiuſque eorũ temporis ratione. Græcorum autem collectorum alia eſt cauſa. De Iſidoro, de quo hic agitur, vide quæ collecta ſunt in theſauro concion.

[e] *Platonis monachi.*] Græci etiam de eodem agunt hac die in Menolog. Scripſit eius Acta Theodorus Studita luculẽta oratione, quam recitat Lipomanus tomo 7.

[f] *Zoſimi.*] Agunt itidem de eo Græci hac die in Menolog. Porro eius res geſtas ſcriptas eſſe a Sophronio Epiſcopo Hieroſolymitano, eſt auctor Nicephorus lib. 17. cap. 5. De eo etiam Euagr. Scholaſt. hiſt. lib. 2. c. 7. Claruit tẽporibus Iuſtini & Iuſtiniani Impp. Fuit eadem circa tempora alius Zoſimus Cilix, de quo in Prat. ſpiritual. cap. 123. Eſt præclarum elogium de Zoſimo Iuſtiniani Imp. authen. de monach. collat. 1. tit. 5.

25.xxiiij. D Nonis Aprilis. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

THESSALONICAE ſanctæ Irenes[g] virginis, quæ cum ſacros libros contra Diocletiani edictum occultaſſet, poſt tolerantiam carceris, ſagitta percuſſa eſt, & igne cremata iuſſu Dulcetij Præſidis, ſub quo & ſorores eius ſimul Agape & Chionia paſſæ antea fuerant. In Lesbo inſula paſſio quinque[h] ſanctorum martyrum. Eodem die ſancti Zenonis[c] martyris, qui detracta pelle, pice illitus, in ignem coniectus eſt. In Africa paſſio ſanctorum martyrum[d], qui in perſecutione Geiſerici Regis Ariani in die Paſchæ in eccleſia cæſi ſunt: quorum lector, dum in pulpito Alleluia[e] cantaret, ſagitta in gutture transfixus eſt. Venetiæ in Britannia minori ſancti Vincentij[f] confeſſoris, cognomento Ferrerij, ordinis Prædicatorum, qui potens opere & ſermone, multa millia infidelium conuertit ad Chriſtum.

APRILIS 5.

IRENES[a].] De ea hac etiam die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri, Græci autem decimo Kalend. Maias: licet eius Acta, quæ habet Lipom. tom. 7. manifeſte teſtentur ipſam obijſſe martyrium Kal. Aprilis, Diocletiano nonum & Maximiano octanum Conſſ. qui numeratur annus Domini (ſecundum Faſtos Onuphrij) 304. De ea inſuper ac ſororibus plura in Actis S. Anaſtaſiæ, quæ extant apud Sur. 25. Decembr. to. 6. Niceph. de eadẽ lib. 4. cap. 14. Quæ autẽ hic habentur, quod ſagitta percuſſa eſt, atque igni inde tradita; in prædictis quidem Actis de ſagitta nulla fit mentio, quod tamen Latini omnes profitentur. Vide ſuperius notata tertio Non. April. in Agape & Chionia. In honorem S. Irenes martyris Iuſtinianus Imperator excitauit nobilem eccleſiam, vt tradit Procopius lib. primo de ædific. Iuſtiniani Imp. Ante ipſum Marcianus Imp. (vt

ſcribit

ſcribit Nicet. Chon. lib. 7. Annal.) id ipſum præ[illegible].

[b] *Quinque martyrum.*] Græci item hac die in Menologio de iiſdem agunt.

[c] *Zenonis.*] Agunt etiam de eo Græci hac die in Menologio, vbi & paſſio eius paucis narratur.

[d] *Sanctorum martyrum.*] De his agit Victor Vticenſis Epiſcopus de perſecut. Vuandal. lib. 1. prope finem.

[e] *Alleluia cantaret.*] Victor ibidẽ hæc verba: Lector vnus pulpito ſiſtens, Alleluiaticum melos canebat, &c. Vſum canendi hanc vocẽ in Eccleſia ex Aggæo Propheta prouenire, qui primus omnium cantauit Alleluia, cum nouam templi ſtructuram vidit, teſtatur S. Epiphanius lib. de Prophet. vit. & interit. cap. 20. idq. ſecundum Tobiæ prophetiam c. 13. cum alioqui multi Pſalmi Alleluia titulo inſcripti ante illorum tempora haberentur. Hanc quidem vocem peculiarem eccleſiæ Hieroſolymitanæ Romanã Eccleſiam ab ea eſſe mutuatam opera S. Hieronymi, temporibus Damaſi, ſcribit S. Gregorius in regiſt. lib. 7. indict. 2. epiſt. 63. licet S. Aug. in Pſalm. 106. teſtetur antiquam eam eſſe Eccleſiæ traditionem. In eccleſia Africana tantum tempore Quinquageſimæ cantari Alleluia moris eſſe, idem affirmat; additq. de tempore diuerſas fuiſſe eccleſiarum diuerſarum conſuetudines, ad Ianuar. epiſt. 109. cap. 17. homil. 16. & in Pſalm. 110. Quod autem narrat Sozom. lib. 7. c. 19. ſemel tantum in anno eam vocem Romæ ſolitam decantari, omnino errare videtur: nam eiuſmodi vſum non Romanæ Eccleſiæ, ſed Vigilantij hæreſiarchæ dogma fuiſſe teſtatur S. Hieronymus in Vigilant. cuius etiam auctoritate exploratum habetur, in ſacris etiam officijs defunctorum Romæ eiuſmodi vocem cani conſueuiſſe: ſic enim ait epiſt. 30. ad Oceanum de funere Fabiolæ: Sonabant Pſalmi, & aurata tecta templorum reboans in ſublime quatiebat Alleluia. In eccleſia Gallicana eumdem vſum viguiſſe, affirmare videntur Acta S. Radegundis lib. 2. Romæ itidem cum primis elementis ea etiã voce infantes imbui ſolitos, idem S. Hieronym. ſcribit epiſtola 7. & 27. In Palæſtina autem eadem voce ſymbolica excitati ac vocari ſolitos monachos ac monachas ad diuinas preces, idem refert epiſt. 27. Erat & Alleluia carmen muſicum ruſticorum: cum etenim illi ruſticum opus agerent, Alleluia cantabant, vt idem teſtatur epiſtola 17. De ſignificatione autem vocis huius idem pluribus agit ſcribens ad Marcellam epiſt. 137. Cetera autem de eius vſu in Eccleſiaſticis officijs, ſi cupis ſcire, eos conſule qui commentarios conſcripſere de offic. Eccleſiaſt.

[f] *Vincentij.*] Huius res geſtas quatuor libris digeſtas conſcripſit Petrus Ran. ordinis Prædic. Plura de eodem S. Antoninus in tertia par. tit. 23. c. 8. Obijt anno Domini 1419. adnumeratusq. eſt inter ſanctos a Calliſto Tertio Papa. Vide quæ de eo nuper collecta ſunt in theſauro concion. tom. 2. In eius canonizationis Actis habetur diẽ obijſſe quinta Aprilis, feria quarta ante Dominicam Palmarum, quo anno (vt ex computo liquet) celebrari contigit Paſcha die decimaſeptima menſis Aprilis: vnde corrigendi ſunt textus qui habent deceſſiſſe anno Domini 1418. nam eo anno menſe Martio Paſcha contigit celebrari: quod diſerte docuit frater Vincentius Iuſtinianus Antiſtius in vita eiuſdem S. Vincentij, quam (vt teſtatur) iuſſu Valentinorum Conſulum ex proceſſu canonizationis collectã typis excudendam curauit anno Domini 1575. vir quidẽ cum primis diſertus ac pius, qui litteris ſuis de his me monuit.

6 Octauo Idus Aprilis. Luna. E xxiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMAE natalis beati Sixti [a] Papæ & martyris, qui temporibus Hadriani Imperatoris regens Eccleſiam, demum ſub Antonino Pio, vt ſibi Chriſtum lucrifaceret, libenter mortem ſuſtinuit temporalem. In Macedonia ſanctorum martyrum Timothei [b] & Diogenis. In Perſide ſanctorum centum viginti [c] martyrum. Aſcalone

lone paſsio ſanctorum Platonidis [d], & aliorum duorum martyrum. Carthagine ſancti Marcellini [e] martyris, qui ob Catholicæ fidei defenſionem ab hæreticis occiſus eſt. Romæ ſancti Cæleſtini [f] Papæ, qui Neſtorium Conſtantinopolitanum Epiſcopum damnauit, Pelagiumq. fugauit: cuius etiam auctoritate ſancta vniuerſalis Synodus Epheſina aduerſus eumdem Neſtorium celebrata eſt. In Hibernia ſancti Celſi [g] Epiſcopi, qui beatum Malachiam in Epiſcopatu præceſsit. In Dania ſancti Gulielmi [h] abbatis, vita & miraculis clari.

APRILIS 6.

[a] SIxti *Papæ*.] De eo hac etiam die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Fuit huius nominis primus, de cuius ſucceſſione agit liber de Romanis Pontificibus, qui inſcribitur nomine Damaſi, Irenæus aduerſus hæreſ. lib. 3. cap. 3. Euſebius in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 4. & 5. Optat. lib. 2. contra Parmen. Epiphan. hæreſ. 27. Auguſtinus epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij recentiores. De rebus autem ab eo ſumma cum laude geſtis diximus in Annal. Eccleſiaſt. per ſingulos annos.

[b] *Timothei & Diogenis.*] Vſuardus item de his agit hac die, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

[c] *Centum viginti martyrum.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio: paſſi feruntur in Adiabenorũ regione. De his etiam Sozom. lib. 2. c. 11. in fine.

[d] *Platonidis & ſoc.*] De his etiam Græci in Menologio hac die agunt.

[e] *Marcellini.*] Vir fuit ſama notiſſimus: hic Tribunus notariorum ab Honorio Imp. in Africã miſſus eſt ad coercendã rabiem Donatiſtarum, quorũ opera tandem innocens occiſus eſt, vt ſcribit S. Hieron. contra Pelagianos lib. 3. in fin. procurarunt enim necem eius per Marinum ducem, qui meritas pœnas dedit, vt ſcribit Oroſ. lib. 7. c. 42. & Ado in chron. anno 420. Digna habetur viri memoria in reſcripto Honorij Imp. quo cuncta ab eo contra Donatiſtas peracta in perpetuum confirmauit: extat l. 55. Cod. Theod. de hæret. Ad hunc ſunt ſcriptæ plurimæ ſancti Auguſtini epiſtolæ; eo etenim vſus eſt familiariſſime: ad quem etiam ſcripſit præclaros libros de ciuit. Dei. Quod autem ſpectat ad Tribunatus muneris functionem, erant Tribuni notarij Principibus a ſecretis, deligebanturq. ad hoc integerrimæ vitæ viri. de his hæc Caſſiod. var. lib. 1. epiſt. 4. Honor, qui dabatur egregijs, dum ad Imperiale ſecretum tales conſtet eligi, in quibus reprehenſionis vitium nequeat inueniri. Apud eumdem Caſſiod. lib. 6. form. 16. idem Primicerius notariorum appellatus videtur.

[f] *Cæleſtini.*] De eo hac die Beda, & Vſuardus, ſed Ado die ſequenti. De eius ſucceſſione agit liber de Rom. Pontificibus, Proſper Aquit. in chron. Marcellin. Comes, Socrat. hiſt. lib. 7. c. 11. Euagr. lib. 1. cap. 4. Niceph. Epiſc. in chron. Niceph. Calliſt. lib. 14. c. 30. Res autem ab eo geſtas digeſſimus per annos ſingulos in Annal. Eccleſ.

[g] *Celſi Epiſcopi.*] Plura de ipſo ſcribit ſanctus Bernardus in vita S. Malachiæ Epiſcopi cap. 7. Migrauit ex hac vita anno Domini 1128. cum nonnulla ſuæ ſanctitatis & doctrinæ monumenta reliquiſſet.

[h] *Gulielmi abb.*] Habentur eius Acta fideliter conſcripta ab eius diſcipulo, quæ recitat Sur. tom. 2. Obijt diem anno Domini milleſimo ducenteſimo ſecundo, ſuæ vero ætatis anno nonageſimooctauo. Honorius Papa Tertius, cum de eius vita mandaſſet diligenter inquiri: certior redditus a Gregorio Rom. ciue nobilis familiæ Creſcentianæ, tunc S. Theodori diacono Cardinale, Legatũ a latere agente in Dania, Suetia, atque Boëmia, retulit inter ſanctos. Extant in ipſius regiſtro de eiuſdẽ ſancti canonizatione litteræ Apoſtolicæ datæ 12. Febr. anno octauo ſui Pontificatus, Domini vero 1224. Claruit eiuſdem nominis miræq. ſanctitatis Gulielmus, ſiue Vuillelmus Epiſcopus in Dania, tẽpore Suenonis Daniæ Regis, de quo plura ſcribit Saxo Grammat. hiſt. Daniæ lib. 11.

Septimo

7 Septimo Idus Aprilis. Luna. F xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

IN Africa natalis ſanctorum martyrum Epiphanij Epiſcopi [a], Donati, Rufini, & aliorum tredecim. Synope in Ponto ſanctorum ducentorum [b] martyrum. In Cilicia ſancti Calliopij [c] martyris, qui ſub Maximo Præfecto poſt alia tormenta verſo in terram capite [d] cruci affixus, nobili corona martyrij decoratus eſt. Nicomediæ ſancti Cyriaci [e], & aliorum decem martyrum. Alexandriæ ſancti Peleuſij [f] presbyteri & martyris. Romæ ſancti Hegeſippi [g], qui vicinus Apoſtolorum temporibus Romam venit ad Anicetum Pontificem, ibiq. manſit vſque ad Eleutherium, & Eccleſiaſticorum Actuum a paſsione Domini vſque ad ſuam ætatem ſermone ſimplici texuit hiſtoriam: vt quorum vitam ſectabatur, dicendi quoque exprimeret charactere. Veronæ ſancti Saturnini [h] Epiſcopi & confeſſoris. In Syria ſancti Aphraatis [i] anachoretæ, qui Valentis tempore Catholicam fidem virtute miraculorum aduerſus Arianos defendit.

APRILIS 7.

EPIPHANII *& ſoc.* [a]] De eo Vſuardus hac die: cuius autẽ hic fuerit ciuitatis Epiſcopus, vel quando ſit paſſus, nuſquã potui inuenire.

[b] *Ducentorum mart.*] Græci etiam de his hac die in Menologio agunt.

[c] *Calliopij.*] De quo itẽ Græci. porro eius Acta deſcripſit Metaphraſtes, quæ recitat Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2.

[d] *Verſo capite cruci affixus.*] Non tantũ coryphæus Apoſtolorum Petrus eo modo crucifixus eſt, ſed & complures Chriſtianorum maioris ignominiæ cauſa, & inter alios illi, quorum Euſebius meminit lib. 8. cap. 8. in fin. non enim vno eodemq. modo omnes cruci addicti crucifigebantur, ſed diuerſo, vt culpa delinquentis poſcebat, vel ſeueritas Indicis imperabat. de his Seneca his verbis: Video, inquit, iſtic cruces non vnius quidem generis, ſed aliter ab alijs fabricatas. Sunt qui capite in terram verſo ſuſpendant; alij per obſcœna ſtipitem agunt; alij brachia patibulo explicuerunt, &c. hæc Seneca in libro de conſolat. ad Marciam. Quod autem ait: Alij per obſcœna ſtipitem agunt: quodnam genus crucis eiuſmodi fuerit, idem Seneca declarat lib. 17. epiſt. 102. crucem enim eam acutam appellat, dum inuehitur in Mecœnatem voluptuoſum. Apud antiquos crux, patibulum, & furca erat idem fere ſupplicium: ſicut enim cruci, ita furcæ affigebantur, vt habes ex Calliſtrato l. capitalibus. §. famoſos. ff. de pœnis. famoſos enim latrones furcæ affigendos eſſe, reſpondit Iureconſultus. Patibulum crucem eſſe, docet Nonius: furcam etiam dictam eſſe patibulum, habet Iſid. lib. 5. orig. ſcriptores Gentiles etiam; vt Liu. lib. 2. Lanctan. lib. 2. cap. 8. conſentiunt & ſacræ litteræ, Geneſ. 40. Deuteron. 21. Ioſue 8. Eſther 5. 6. 7. Erat & nota quædam infamiæ, ipſam furcam ferre, nec vltimum ſupplicium conſummabatur per eam: vt Suet. in Nerone cap. 49. his verbis: A Senatu iudicatum, & quæri, vt puniatur more maiorum. Interroganit, quale eſſet id genus

pœnæ : & cum comperiſſet , nudi hominis ceruicem inſeri furcæ, corpus virgis ad necem cædi,& (vt legit Eutropius) e ſaxo præcipitari, &c. Cum enim ſerui etiã quid grauius deliquiſſent, furca eorum collo apponebatur, ſicq. verberati per viciniam ducebantur. Plautus in Menœc. Cæſum virgis ſub furca ſcio. Cicero lib. 1. de diuinat. ſic: Seruus per Circum, cum virgis cæderetur, furcam ferens, ductus eſt. Plutar. etiam in Coriolan. & problem. c.70. Inde dicti furciferi. Valer. Maxim. lib.1. cap.7.4. Habes aliqua de his notata per Alciat. lib. 9. parerg. c.24. Cæl. Rodig. antiq. lib. 10. c.8. & nuper a Couar. lib.4.var. reſol. Inſame fuiſſe, ac humilibus tantum perſonis irrogari ſolitũ ſupplicium crucis, conſentiunt omnes ex l. aut damnum.§. ſed enim.ff. de pœn. Itemq. ſummum omnium ſupplicium fuiſſe crucem, habes ex Paulo I.C. lib.5. ſenten.tit.21.cum ait: Sũmo ſupplicio, id eſt, cruce afficiuntur, &c. Hoc eſt quod exaggerat de Domino noſtro Ieſu Chriſto Paulus Apoſtolus ſcribens ad Philippen. 2. dicens : Factus pro nobis obediens vſque ad mortem, mortem autem crucis. Si quando autem accidiſſet, vt eminentioris ſtatus quiſpiã crucis ſupplicio necandus eſſet; id ille præ ceteris conſecutus eſſe reperitur, vt altiorem crucem nanciſceretur. Sunt de his complura exempla, vt ex diuinis Scripturis Eſther c. 6. & 7. de patibulo Aman. Iuſtinus hiſt.lib.18. de cruce Cartali, Suetonius in Galba cap. 9. de ciuis Romani cruce; itemq. ad crucem Polycratis tyranni delectum fuiſſe altiſſimum omniũ montium, recitat Valer. Max. lib.6. cap.9. exter.5. Eadem puto ratione Auguſtum Imp. mandaſſe ſuffigi malo nauis Erotem ſuum in Aegypto procuratorẽ, de quo Plutarch. in apophtheg. Errant qui putant crucis ſupplicium ſublatum fuiſſe a Conſtantino Magno Imp. ſtatim poſt debellatum Maxentiũ: quandoquidem nec poſt biennium ſublatum noſcitur: extat etenim lex eius lata Voluſiano & Aniano Conſſ. qua reum maieſtatis patibulo affigendum ſanciuit, l. 1. lib.9. tit.5. ad leg. Iuliã maieſt. Cod. Theod. Sed de his fuſius diximus in Annalib. Eccleſiaſt. Quod autem pertinet ad crucifixorũ corpora, nec illud ſilentio prætereundum; quod etſi Iudæi lege præciperentur eadem die corpora in patibulo ſuffixa deponere, Deut. cap. 21. Gentiles tamen vſque ad putrefactionem eadẽ in cruce pendere ſinebant, vnde Theodorus ille Cyrenæus hæc ad Lyſimachum Regem: Mea quidẽ nihil intereſt, humi ne, an ſublime putreſcam. Valer. Max. lib.6.c.3. exter.3. & lib.6. c.9. exter. 5. Porro Chriſtianos conſueuiſſe redimere corpora ſanctorum martyrum ad ſepeliendum ea, Acta diuerſorum martyrum ſæpe teſtantur.

[e] *Cyriaci, ac ſoc.*] Agit de his item hac die Beda, conſentiuntq. vet. manuſcrip.

[f] *Peleuſii presbyt.*] De eo itẽ Beda, Vſuard. & alij recentiores.

[g] *Hegeſippi.*] Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri Latinorum de eo hac die. Scribit res geſtas ipſius Euſeb. hiſt. lib.4. c.8. & 21. S. Hieron. de ſcript. Eccleſ. Niceph. lib.2. c.28. & lib.4. c.7. Recitat Euſebius nonnulla fragmenta ſcriptorum eius, quæ maximo cum detrimento veritatis hiſtoricæ primorum illorum temporum periere.

[h] *Saturnini Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Veronenſis, & commentarius, cuius ſupra meminimus, R. D. Auguſtini Valerij eiuſdem ciuitatis Epiſc. Cardinalis.

[i] *Aphraatis.*] Græci itẽ, inter quos Theodoretus pluribus de ipſo agit hiſt. lib.4. c.24. ex quo & Niceph. hiſt. lib.11. c.25. Quantum autem hic Catholicæ fidei fuerit adiumento, cum furor Arianorum magis magisq. inualeſceret, idem Theodoretus teſtatur pluribus.

xxj. G Sexto Idus Aprilis. Luna. 8.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

ALEXANDRIAE ſancti Aedeſij [a] martyris, fratris beati Apphiani; qui cum impium Iudicem, quod Deo dicatas virgines lenonibus traderet, palã argueret, a militibus tentus, ſæuiſsimiſq. affectus ſupplicijs, in mare demerſus eſt pro Chriſto Domino. In Africa ſanctorum martyrum Ianuarij [b], Maximæ, & Macariæ. Carthagine

ſanctæ

ſanctæ Conceſſæ [c] martyris. Eodem die commemoratio ſanctorum Herodionis [d], Aſyncriti, & Phlegontis, de quibus ſcribit beatus Paulus Apoſtolus in epiſtola ad Romanos. Apud Corinthum beati Dionyſij [e] Epiſcopi, qui eruditione & gratia quam habuit in verbo Dei, non ſolum ſuæ ciuitatis & prouinciæ populos, ſed & aliarum prouinciarum & vrbium Epiſcopos epiſtolis erudiuit; Romanosq. Pontifices adeo coluit, vt eorum epiſtolas publice legere in eccleſia diebus Dominicis conſueuerit. Claruit autem temporibus Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Commodi. Turonis ſancti Perpetui [f] Epiſcopi, admirandæ ſanctitatis viri. Ferentini ſancti Redempti [g] Epiſcopi, cuius meminit beatus Gregorius Papa. Apud Comum ſancti Amantij [h] Epiſcopi & confeſſoris.

APRILIS 8.

AEDESII [a].] De eo item Græci. Porro eius egregium certamen pro Chriſtiana fide exantlatum deſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 15. De Apphiano eius germano ſuperius quarto Nonas Aprilis.

[b] *Ianuarij & ſoc.*] Beda agit de his hac item die, cui etiam aſſentiuntur m. ſ. inſcrip.

[c] *Conceſſæ.*] De qua etiam hac die Beda, quem & alij ſunt ſecuti.

[d] *Herodionis, & ſociorum.*] De his hac die Græci in Menologio. Sunt hi, quorum meminit ſanctus Paulus in epiſtola ad Roman. cap. 16. De ſingulis Dorotheus in ſynopſi, vbi ait, Herodionem Patrarum præfectum Epiſcopum, Rufum Thebarũ, Aſyncritum Hyrcaniæ, Phlegontem autem Marathoniæ. At vero Hippolytus libel. de 72. diſcip. de Herodione teſtatur, fuiſſe Epiſcopum Tarſi.

[e] *Dionyſij Epiſcopi Corinth.*] Agit de eodem Vſuardus hac die: ſcribit de eo Euſebius in chron. & hiſtor. lib. 4. cap. 22. Hieronym. de ſcrip. & epiſt. 84. ad Magnum. De Clementis epiſtola ad Corinthios ſcripta teſtatur Euſebius, ſua memoria in plerimis eccleſijs legi ſolitam; hiſt. lib. 3. cap. 12. Id ipſum non de vna tantum, ſed ceteris Encyclicis eiuſdem Clementis affirmat S. Epiphan. in panar. hæreſ. 30. contra Ebionæos. Quod autem ſpectat ad epiſtolas Romanorum Pontificum, Gelaſius in Rom. Concilio hæc eſt locutus: Decretales epiſtolas, quas beatiſſimi Papæ diuerſis temporibus ab vrbe Romana pro diuerſorum Patrum conſolatione dederunt, venerabiliter recipiendas. Habentur eadem etiam diſtinct. 15. cap. ſancta Romana.

[f] *Perpetui Epiſcopi.*] De eo item Beda hac die, Vſuardus, Ado, ac recentiores. Plura de eo ſcribit Greg. Turonen. hiſt. lib. 2. c. 14. lib. 10. cap. 31. & lib. 1. mirac. ſancti Martini, ſextumq. hunc numerat illius ſedis Epiſcopum. Extat Sidonij Apollin. ad hunc epiſtola 9. lib. 7. Laudat eumdem ſcribens ad Lucentium epiſt. 18. lib. 4. vbi meminit de baſilica ab eo conſtructa, de qua etiam Greg. Turonen. lib. 10. in fine. Interfuit S. Perpetuus primo Concil. Turonen. celebrato ſub Conſulatu Seuerini, anno Dom. 482. ſeditq. (vt idem Greg. ſcribit) annis 30. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno 473.

[g] *Redempti Epiſcopi.*] De eo ſanctus Gregorius lib. 3. dialog. cap. 38. Claruit temporibus Iuſtiniani atque Iuſtini Iunioris Impp. Præuidit cladem Longobardorum, quæ mox ſecuta eſt anno a Chriſto Domino 568. indict. 1. vt in hiſtor. Miſcel. lib. 16. in fine, Paul. diaconus, & alij.

[h] *Amantij Epiſcopi.*] Præceſſit hic ſanctum Abundium eius ciuitatis Epiſcopum; ſucceſſit autem ſancto Felici, qui vixit temporibus ſancti Ambroſij, cuius ad eum extat epiſtola. Meminit de Amantio Epiſcopo Mombritius in vita ſancti Abundij.

Quinto

xx. A Quinto Idus Aprilis. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

ANTIOCHIAE ſancti Prochori [a], qui fuit vnus de ſeptem primis diaconis, & fide ac miraculis clarus martyrio coronatus eſt. Romæ natalis ſanctorum martyrum Demetrij [b], Conceſsi, Hilarij, & ſociorum. Sirmij paſsio ſanctarum ſeptem virginum [c] & martyrum, quæ dato ſimul pretio ſanguinis, vitam mercatæ ſunt æternam. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Eupſychij [d] martyris, qui ob euerſum Fortunæ fanum ſub Iuliano Apoſtata martyrium conſummauit. In Africa ſanctorum martyrum Maſſylitanorum [e], in quorum die natali ſanctus Auguſtinus tractatum habuit. Amidæ in Meſopotamia ſancti Acatij [f] Epiſcopi, qui pro redimendis captiuis etiam eccleſiæ vaſa conflauit ac vendidit. Rhotomagi ſancti Hugonis [g] Epiſcopi & confeſſoris. In ciuitate Dienſi S. Marcelli [h] Epiſcopi, miraculis clari. In Iudæa ſanctæ Mariæ Cleophæ [i], ſororis ſanctiſsimæ Dei genitricis Mariæ. Romæ tranſlatio [k] corporis ſanctæ Monicæ matris beati Auguſtini Epiſcopi, quod ex Oſtijs Tiberinis Martino Quinto Summo Pontifice [l] in Vrbem delatum, in eccleſia eiuſdem beati Auguſtini honorifice reconditum fuit.

APRILIS 9.

[a] PROCHORI.] De quo Act. Apoſt. cap. 6. Agit de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Metaphraſtes eiuſdem meminit in ſerm. in natali Apoſt. die 29. Iunij, Dorotheus in ſynopſi, qui eum primum Nicomediæ Epiſcopum fuiſſe teſtatur: id etiam Petrus in catal. lib. 4. cap. 59. Legi id ipſum apud Hippolyt. mart. in libello de 72. diſcipl. qui habetur Græce ſcriptus in biblioth. Cardinalis Syrleti.

[b] *Demetrij & ſoc.*] Reſtituti ſunt ijdem ex prædicto vet. manuſcrip. S. Cyriaci.

[c] *Septem virginum.*] De quibus hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, conſentiuntq. vet. manuſcrip.

[d] *Eupſychij.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio. De delubro Fortunæ euerſo, cuius hic habetur mentio, ſcribit Gregorius Nazianz. orat. in funere patris, & orat. prima in Iulianum; quem irridens ob dirutum templum illud, eleganter Fortunam infortunatam appellat. Scribit de Eupſychio Sozom. hiſt. lib. 5. cap. 10. narratq. eius martyrium, itemq. Niceph. lib. 10. cap. 10. Quod autem hunc dicunt ea de cauſa martyrium paſſum eſſe, quod Fortunæ templum celeberrimũ Cæſareæ Cappadociæ euertendum curauit temporibus Iuliani Apoſtatæ; ſane aliquis exiſtimare poſſet, hunc eam ob cauſam martyris nomine non fuiſſe decorandũ, propterea quod repugnare videatur canon 60. Concilij Eliberini, quo cautum reperitur, vt ſi quis idcirco occidatur a Gentilibus, quod idola fregerit, non habeatur inter martyres. Quod tamen ita intelligendum eſt, cum quis ſponte, citra Chriſtianam manſuetudinem,

nem, ex nullo legis præſcripto, ſed furore quodam percitus inſilierit in idolum. At vero Eupſychium conſtat id perpetraſſe auctoritate legum Conſtantini Magni, atque Conſtantij Impp. Chriſtianorum, quibus Iuliani Apoſtatæ tyrannis aduerſabatur: illorum enim iteratis ſanctionibus templa clauſa, idola proſtrata, illorumq. ſacra prorſus fuerant antiquata: quæ omnia Iuliani impietas reſtituere conabatur. Eſt & de his etiam ſancti Auguſtini doctrina in epiſt. 50. ad Bonifacium Comitem, qua ſignificat, a martyris titulo illum non eſſe excludendum, qui ex reſcripto Imp. Chriſtiani idola frangens, occiſus ſit. Quod ſi iuſte quis id facit, cum Princeps iubet, & meretur laudem: multo magis licebit, cum Deus iubet, & priuato quodam diuini Spiritus inſtinctu quis ad id faciendum impellitur, vt multos feciſſe conſtat. Alia multa eſſent in eamdem ſententiam dicenda, quæ præterimus. Meminit Gregorius Nazianzen. de eccleſia ſancti Eupſychij martyris, in eaq. Epiſcoporum Synodum factam ſcribit, epiſtola 26. quæ eſt 32. apud Baſilium. Fuit inſuper alius eiuſdem nominis Eupſychius martyr in eadẽ prouincia Cappadociæ, quem paſſum Græci tradunt temporibus Hadriani Imp. de quo ijdem agunt in Menologio vij. Idus Septembris. Itemq. alius Eupſychius Epiſcopus Tianẽſis in Cappadocia, qui interfuit Concil. Nicæno, quem & ſanctus Athanaſius in oratione prima contra Arianos adnumerat inter præcipuos Catholicæ fidei defenſores.

[e] *Martyrum Maſſylitanorum.*] Extat de his martyribus tractatus S. Aug. 42. de diuerſis, cuius etiam Poſſidius meminit in indiculo.

[f] *Acatij Epiſcopi.*] Græci itidem. At vero eius res geſtæ ſcriptæ ſunt a Socrate lib. 7. cap. 21. Ex eo Caſſiod. trip. lib. 11. cap. 16. & Niceph. lib. 14. cap. 22. Claruit temporibus Theodoſij Iunioris, hoſtibus etiam ob egregiam virtutum præſtantiam venerandus.

[g] *Hugonis Epiſcopi.*] De quo etiam Molanus in additione ad Vſuardũ, his verbis: In Gallijs, ciuitate Rhotomagenſi, beati Hugonis præfatæ vrbis Archiepiſcopi & confeſſoris; cuius corpus magna reuerentia aſſeruatur & fulget in præpoſitura S. Vedaſti, Haſpris dicta, in diœceſi Cameracenſi. Hæc Molanus. In tabulis Epiſcoporum Rhotomagen. quas deſcripſit Demochares, ponitur vigeſimuſquintus eius ſedis Epiſcopus. Claruit circa annum Domini ſeptingenteſimũ vigeſimum.

[h] *Marcelli Epiſcopi.*] Scribit de eo Gregor. Turonen. lib. de glor. confeſſ. cap. 70.

[i] *Mariæ Cleophæ.*] De qua Ioannes Euangeliſta cap. 19. & in eum locum interpretes.

[k] *Tranſlatio S. Monicæ.*] Facta eſt ſub Martino Papa Quinto, extatq. diploma in regiſtro anno xiij. ſui Pontificatus. Legimus & ſermonẽ eiuſdem Pontificis ad Fratres Auguſtinianos, quo etiam hiſtoria texitur de eadem tum facta tranſlatione, inſuper & de miraculis, quæ tunc etiam contigerunt. eſt eius exordium: Gaudeo mihi quoque, fratres religioſiſſimi, &c. Facta eſt hæc tranſlatio anno Domini 1430.

[l] *Pontifice.*] Duplex huius nominis penes antiquos interpretatio reperitur: altera Scæuolæ, Varronis altera. refert vtramque idem Varro de ling. Lat. lib. 4. his verbis: Pontifices (vt Q. Scæuola Pont. Max. dicebat) a poſſe, & facere. Pontifices, ego a ponte arbitror: nam ab ijs Sublicius factus eſt primũ. hæc Varro. Cum plures autem inhæreant Varronis ſententiæ: ego vero Scæuolæ magis aſſentior. Nam antequam Sublicius pons intexeretur ab Anco Martio, vt Liuius & alij tradunt, iam a Numa Pompilio Pontifices quatuor, ac Pontifex Maximus creati fuerant; atque adeo prius eſt nomen Pontificis, quam pons Sublicius. Quod autem ad Scæuolæ interpretationem pertinet; ea quidem verba, Poſſe facere, duobus modis poſſunt accipi: Primo namque, vt idem ſit facere, quod ſacrificare: eo enim ſenſu hæc vox ab antiquis vſurpata ſæpius reperitur: vt Varro lib. 5. de ling. Latin. cum ait: Agnam Ioui facit. & illud Plauti Aul. 18. Faciam tibi fideliam. Cicero pro Murena: Nolite a ſacris patriæ Iunonis ſoſpitæ, cui omnes Conſules facere neceſſe eſt, domeſticum & ſuum Conſulẽ potiſſimũ auellere. Cenſorin. in die nat. cap. 1. Quid cauſæ ſit, vt merum fundendum Genio, non hoſtia faciendum putauerit. Et Virg. Buc. eclog. 3. *Cum faciam vitula, pro frugibus ipſa venito.* At non tantum penes Ethnicos ac profanos auctores frequens eſt, eam vocem tali ſignificatione poſitam reperiri, ſed etiam in diuinis Scripturis: vt Regum 3. cap. 18. Ego faciam bouem alterum, & imponã ſuper ligna, &c. Et paulo inferius ſic: Eligite vobis bouem vnum, & facite primi. Rurſumq. in nouo Teſtam. Luc. 22. Hoc facite in meam commemorationem. Eadem Paul. 1. ad Corinth. cap. 11. Sacrificium ſanctiſſimæ Euchariſtiæ per eadem verba eſſe mandatum, communis conſenſio Patrũ confirmat. Rurſus autem eadem Scæuolæ verba, A poſſe facere, ius quoddam & facultatem quamdam ampliſſimam faciendi ſignificant. Qualis autem quantave eſſet in Pontificibus auctoritas etiam ſupra Conſules, pluribus explicat Cic. lib. 2. de nat. deorum, & lib. 2. de leg. Eodem quoque ſenſu Pontificium dictum eſt ius ac facultas quædã aliquid agendi: hanc etenim propriã eſſe eius vocis ſignificationem, compluribus antiquarum ſcriptionum monumentis facile demonſtratur: vt l. 1. de bonis maternis, Cod. Theod. vbi hæc leguntur verba: Sint in parentum poteſtate ac dominio: vt fruendi pontificium habeant, alienandi eis licentia denegetur. Sic & in l. 1. C. quæ res export. non deb. ſecundum antiquam lectionẽ legit Cælius Rodig. lib. 6. cap. 6.

cap.6. Ad Barbaricũ transferendi vini, olei, & liquaminis nullum quiſquam habeat pontificium. Arnob. in Pſal. 68. Hi, inquit, accipiunt pontificium iudicandi & corripiendi. Gelaſius Papa ad Epiſcopos Dardaniæ: Satis, inquit, conſtat, Acatium nullum habuiſſe pontificium ſententiam ſedis Apoſtolicæ ſine eius notione ſoluendi. Complura alia loca cum ex epiſtolis Symmachi, tum etiam ex alijs, diuerſiſq. Impp. reſcriptis colligit Iuretus in not. ad epiſt. Symmach. 27. lib. 7. Eadem etiam ſignificatione Dei Eccleſia in precibus illis recitari ſolitis in ſolemnitate Cathedræ S. Petri vtitur illis verbis: Deus qui beato Petro Apoſtolo tuo collatis clauibus regni cæleſtis, animas ligandi atque ſoluendi pontificium tradidiſti, &c. Congruit ergo his omnibus, vt Pontifex a Poſſe facere, & Pontificium ab agendi facultate ius ipſum ſit appellatum. Tranſijt cum proprietate ſui ſenſus vtrumque nomen in vſum Chriſtianæ religionis, vt Epiſcopi ſint dicti Pontifices, iuſq. ipſum diuinitus conceſſum, Pontificium appelletur. Fuit olim vetus ille vſus in Eccleſia, vt Epiſcopi omnes non tantũ Pontifices, ſed & ſummi Pontifices dicerentur, eo quod Epiſcopatus ſummum ſacerdotium appellaretur: vnde Ambroſius ad Felicem Epiſcopũ Comenſ. lib. 8. epiſt. 60. edit. Rom. Suſcepiſti, inquit, gubernacula ſummi ſacerdotij, &c. vnde & Epiſcopi appellati inueniuntur (vt diximus) ſummi Pontifices. Suppetunt de his quamplurima exempla, quorum pauca referimus. Habes in epiſtola Zoſimi Papæ ad Heſychium Epiſcopum Salonitanum de clerico qui gradatim per ſingulos ordines Eccleſiaſticos meruerit, hæc verba: Iure inde ſummi Pontificis locum ſperare debebit. Gelaſius in epiſtola ad Epiſcopos Lucaniæ cap. 8. Nec ſibi, inquit, meminerit vlla ratione concedi, ſine ſummo Pontifice ſubdiaconum vel acolythum ius habere faciẽdi, &c. per ſummum Pontificem Epiſcopũ quemlibet intelligens. Sidonius Apollinaris item libro 7. epiſt. 14. lib. 6. epiſt. 10. lib. 9. epiſt. 15. & Gaudentius Brixianus ſerm. de ſui ordinatione: Habent hæc etiam Synodica teſtimonia: vt in Concil. 1. Aurelian. cap. 3. his verbis: Cum auctore Deo in Aurelianenſi vrbe fuiſſet Cõcilium ſummorum Antiſtitum congregatũ, &c. Concil. Agathen. cap. 6. ſic: Pontifices vero, quibus in ſummo ſacerdotio conſtitutis, &c. & can. 35. Si Metropolitanus Epiſcopus ad comprouinciales Epiſcopos epiſtolas direxerit, in quibus eos aut ad ordinationem ſummi Pontificis, aut ad Synodũ inuitet, &c. In præfatione Concilij Toletani ſexti ſic: Conuenientibus nobis Hiſpaniarum, Galliciæq. Pontificibus ſummis, &c. In hoc ſenſu ſunt & illa verba Hieronymi ad Aſellã epiſt. 99. Omnium pene iudicio dignus ſummo ſacerdotio decernebar, &c. Quæ quidem verba, qui antiquum illum loquendi vſum minus callent, ad Pontificatum Romanæ Eccleſiæ referunt. Cur autem Epiſcopi dicantur ſummi ſacerdotes, habes ex Auguſtino in q. 10. ex vtroque mixt. Quid, inquit, eſt Epiſcopus, niſi primus presbyter, hoc eſt, ſummus ſacerdos? denique non aliter quam compresbyteros hic vocat & conſacerdotes ſuos. Hæc Auguſtinus. Poſterior autem laudabilior & magis propria obtinuit loquendi conſuetudo, vt Summus vel Maximus is Pontifex diceretur, qui ceteris præeſt Epiſcopis, & vniuerſalis Eccleſiæ moderatur habenas. hic eſt Chriſti præcipuus Vicarius, & ſucceſſor Petri, Romanus Epiſcopus, vt qui non tantum Vrbi, ſed & Orbi præeſt: de cuius ſede hæc S. Proſper libro de ingrat.

Sedes Roma Petri, quæ paſtoralis honoris
Facta caput mundo, quicquid non poſſidet armis,
Religione tenet, &c.

xix. B Quarto Idus Aprilis. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

EZECHIELIS [a] Prophetæ, qui a Iudice populi Iſrael, quod eum de cultu idolorum argueret, apud Babylonem interfectus, in ſepulchro *Sem* & Arphaxad Abrahæ progenitorum ſepultus eſt: ad quod orationis cauſa multi confluere conſueuerunt.

Romæ natalis plurimorum [b] ſanctorum martyrum, quos ſanctus Alexander Papa, cum detineretur in carcere, baptizauit.

Hos

Hos autem omnes Aurelianus Præfectus naui vetuſtæ impoſitos, in altum mare deduci, & illic ligatis ad colla lapidibus mergi præcepit. Alexandriæ ſanctorum martyrum Apollonij[c] presbyteri, & aliorum quinque, qui in perſecutione Maximini in mare demerſi ſunt. In Africa ſanctorum martyrum Terentij[d], Africani, Pompeij, & ſociorum, qui ſub Decio Imperatore & Fortuniano Præfecto virgis cæſi, equuleis torti, alijsq. ſupplicijs cruciati, demum capitis obtruncatione martyrium compleuerunt. Eodem die ſancti Macarij[e] Epiſcopi Antiocheni, virtutibus & miraculis clari.

APRILIS 10.

EZECHIELIS *Prophetæ*[a].] Agunt Beda ac ceteri Latinorum de eodem hac die, Græci autem xij. Kal. Augusti in Menolog. Præter ea quæ in diuinis ſcripturis de eo teſtata habentur, ſcribũt Ioſephus antiq. lib. 4. c. 8. Epiphan. de Prophet. vit. & interit. cap. 9. Iſidorus de vit. & obit. ſanct. cap. 39. Dorotheus in ſynopſi cap. 16. De tempote autem eius prophetiæ agit S. Hieronym. in Ezechiel. cap. 1. & cap. 14. De frequenti cœtu populi concurrẽtis ad ſepulchrum eius hæc ſanctus Epiphanius vbi ſupra: Multi ad monumentum eius confluunt ad precationem & obſequium: ſane quando tanta eo frequentia vna ad monumentum eius conueniunt, formidant Chaldæi ac metuunt, ne illum auferant; quapropter egredientes comitantur & deducunt. Hæc Epiphanius.

[b] *Plurimorum ſanctorum martyrum*.] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij; omnesq. ex Actis ſancti Alexandri Papæ, quæ extant ex antiquis monumentis apud Sur. tomo 3. die 3. Maij. Habemus eadem manuſcripta.

[c] *Apollonij & ſociorum*.] Vſuardus de his item hac die, Petrus in catalogo lib. 4. cap. 44. Habentur horum res geſtæ in Vit. Patrum parte 1. cap. 19.

[d] *Terentij & ſociorum*.] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio; quorum Acta recitat Metaphraſtes, ex quo Lipoman. tomo 7. & Sur. tomo 2. Scribit Theodor. lector in collectaneis lib. 2. horum ſanctorum martyrum reliquias tranſlatas eſſe Conſtantinopolim x. Kalen. Octobr. Theodoſio minore imperante.

[e] *Macarij Epiſcopi*.] Extant eius Acta relata a Sur. in tom. 2. Migrauit e vita anno Domini duodecimo ſupra milleſimum.

11 Tertio Idus Aprilis. Luna. C xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

ROMAE ſancti Leonis[a] Papæ & confeſſoris, qui virtutum excellens meritis, dictus eſt Magnus. Eius temporibus celebrata fuit ſancta Synodus Chalcedonenſis, in qua ipſe per legatos Eutychẽ damnauit; cuius etiam Synodi decreta auctoritate ſua confirmauit: cumq. multa ſanxiſſet, & luculenter ſcripſiſſet, de ſancta Dei Eccleſia & vniuerſo grege Dominico paſtor bonus optime meritus, in pace quieuit. Pergami in Aſia ſancti

Antipæ

Antipæ [b] teſtis fidelis, cuius meminit ſanctus Ioannes in Apocalypſi. Is ſub Domitiano Imperatore in bouem æneum [c] candentem coniectus, martyrium conſummauit. Salonæ in Dalmatia ſanctorum martyrum Domnionis [d] Epiſcopi, cum militibus octo. Gortinæ in Creta ſancti Philippi [e] Epiſcopi, vita & doctrina clariſsimi; qui temporibus Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Commodi eccleſiam ſibi creditam regens, a furore Gentilium, & hæreticorum inſidijs eamdem tutatus eſt. Nicomediæ ſancti Euſtorgij [f] presbyteri. Spoleti ſancti Iſaac [g] monachi & confeſſoris, cuius virtutes ſanctus Gregorius Papa commemorat. Apud Gazam Palæſtinæ ſancti [h] Barſanuphij anachoretæ, ſub Iuſtiniano Imperatore.

APRILIS 11.

LEONIS *Papæ* [a].] De eodem hac die Beda, & alij nonnulli. Habetur eius vita in principio operum eius, ſed longe breuior, quam tot tantaq. præclara geſta ſpatio vnius & viginti annorum patrata expoſcere videantur; quæ ſingula, vt contigerunt, per annos ſingulos digeſſimus in Annal. Eccleſ.

[b] *Antipæ.*] Teſtem fidelem hunc appellat S. Ioannes in Apocalyp. cap. 2. Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Acta autem eius edidit Metaphraſtes, quæ & refert Lipom. tomo 7. & Surius tomo 2.

[c] *In bouem æneum candentem.*] Decantata ore omnium antiquorum eſt hiſtoria de huius cruciamenti inuentione & vſu, de Perillo auctore, qui primus illud experiri coactus eſt a Phalaride tyranno Agrigentino. vnde illud Ouidij de arte amandi:

Et Phalaris tauro violenti membra Perilli
Torruit: infelix imbuit auctor opus.

Gentiles autem ea furoris rabie inſiluerunt in Chriſtianos, vt vetera quæque ac antiquata genera tormentorum in illorum interitum excitarent. Non tantum enim aduerſus Antipam teſtem fidelem, de quo agimus, ſed aduerſus Euſtachium Romanum nobiliſſimum ciuem ac ſocios id generis exercuit cruenta ſæuitia impiorũ tormenta. Sed quid noſtri? In bouem candentem (inquiunt Acta ipſorum) omnes ſimul alacri animo inſilierunt. Plus etenim præſtitiſſe noſtri noſcuntur, quam de ſuis potuit animo fingere, non autem polliceri, ipſa Gentilitas. Nam Cicero lib. 2. Tuſcul. quæſt. cum hæc ait de ſapiente: Talis in Phalaridis tauro ſi erit, dicet; quam ſuaue hoc eſt, quam hoc non curo: mox ſubdit: Ego tantum non tribuo ſapienti contra dolorem: ſi fortis in perferendo, officij ſatis eſt: vt lætetur, non poſtulo. Hæc ille. Porro Antipas noſter gratias immenſas Deo agens, Euſtachius cum ſuis exultans, candentem ingreſſus eſt taurum, & Pelagia virgo Tarſenſis illic cecinit hymnum Deo.

[d] *Domnionis Epiſcopi & ſociorum.*] De his etiam Vſuardus hac die; conſentiuntq. vet. manuſcrip. Sociorum nomina hæc ſunt, Paulinianus, Telius, Aſterius, Anaſtaſius, Maurus, Septimius, Antiochianus, & Caianus: quorũ corpora Ioannes Papa Quartus Dalmata tranſlata e Dalmatia, prope baptiſterium Conſtantini recondidit in oratorio a ſe decentiſſime exornato. Aſſeruatur illic etiam corpus ſancti Venantij: Hæc eiuſdem eccleſiæ Lateranenſis vetera monumenta teſtantur.

[e] *Philippi Epiſc.*] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Agit de eodem Euſebius hiſtor. lib. 4. cap. 24. Hieronymus de ſcript. Eccleſiaſt. & alij, qui ex eiſdem acceperunt.

[f] *Euſtorgij presbyt.*] Vſuardus item de eo hac die, & alij recentiores.

[g] *Iſaac monachi.*] De quo ſcribit ſanctus Gregorius libro 3. dialog. cap. 14. Viget adhuc Spoleti, vbi claruit ſanctitate, eius illuſtris memoria.

[h] *Barſanuphij.*] Agit de eo Euag. hiſt. lib. 4. cap. 32. & Niceph. hiſt. lib. 17. cap. 22. Floruit temporibus Iuſtiniani Imperatoris.

12 Pridie Idus Aprilis. Luna. D xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13

VERONAE paſsio ſancti Zenonis [a] Epiſcopi, qui inter procellas perſecutionis eam eccleſiam mira conſtantia gubernauit, & Gallieni tempore martyrio coronatus eſt. In Cappadocia ſancti [b] Sabæ Gothi, qui ſub Valente Imperatore, cum Athanaricus Gothorum Rex Chriſtianos inſequeretur, poſt dira tormenta in flumen proiectus eſt: quo etiam tempore (vt ſanctus Auguſtinus ſcribit) quamplurimi ex Gothis Orthodoxis martyrij corona ſunt inſigniti. Bracari in Luſitania ſancti Victoris [c] martyris, qui adhuc catechumenus, cum idolum adorare noluiſſet, & Chriſtum Ieſum magna conſtantia confeſſus fuiſſet, poſt multa tormenta capite abſciſſo meruit proprio ſanguine baptizari. Firmi in Piceno ſanctæ Viſsiæ [d] virginis & martyris. Romæ via Aurelia natalis ſancti Iulij [e] Papæ, qui aduerſus Arianos pro fide Catholica plurimum laborauit, ac multis præclare geſtis, ſanctitate celebris quieuit in pace. Apud Vapingum oppidum ſancti Conſtantini [f] Epiſcopi & confeſſoris. Papiæ ſancti Damiani [g] Epiſcopi.

APRILIS 12.

ZENONIS *Epiſcopi* [a].] De eo item hac die Beda, Vſuardus, & alij recentiores. S. Gregorius Papa, dum agit de inſigni illo miraculo inundantis Atheſis in eius eccleſia edito, martyrem atque Pontificem eumdem appellat lib. 3. dialog. c. 19. Paulus diaconus etiam de geſtis Longobardorũ lib. 3. cap. 1. appellat eumdem Zenonem martyrem. Audiui aliquando nonnullos dubitare, an fuerint duo Zenones, vel vnus tantum. Hanc controuerſiam, mea ſententia, dirimit epiſtola ſancti Ambroſij Epiſcopi Mediolanen. ad Syagrium Epiſcopum Veronenſem: eſt 46. lib. 6. edit. Rom. in qua habetur mentio de alio Zenone, cuius iudicio probata fuit ac Deo dicata Indicia virgo, de qua illic agitur: eiuſdemq. Zenonis ſuſpicari quis fortaſſe poſſet eſſe ſermones illos qui nomine Zenonis martyris editi ſunt; quod quidem ex eo quoque probabilius efficitur, quod ille auctor lib. 3. ſerm. 5. de Natiu. Chriſti egregie ſugillat hæreſim Arij, cum agit de hæreticis illis, qui dicerent Dei Filiũ eſſe Deum, ſed non Patri coæternũ, & tempus fuiſſe quando non fuit. Erant hæc enim Arij præcipua dogmata, quæ illis Zenonis Iunioris temporibus Auxentius, Mediolani cum eſſet, ſtuduit roborare. Einſmodi portentoſas voces atque ſententias numquã antea auditas, quam poſt Arij emergentem hæreſim, nemo eſt qui neſciat, qui illorum temporũ res geſtas calleat. Nam etſi Cherinthus, Artemon, Ebion, Carpocras, ac Paulus Samoſatenus Chriſtũ tantum hominem, nec Deum Patri æqualem impie dixerũt; nullus tamen qualem Arius doctrinã docuit, vt pluribus diſſerit Athanaſ. in decret. contra Arian. & alijs locis. Sed vt ad Zenonem, de quo agitur, reuertamur; ipſum tantum inter ſanctos Epiſcopos recenſet ec-

cleſia Veronenſis: quæ & iuniorem Zenonem agnoſcit, ac inter ceteros eius eccleſiæ Epiſcopos numerat; obijſſeq. temporibus S. Ambroſij, qui ſanctæ memoriæ Zenonem Syagrij Epiſcopi prædeceſſorē appellat, optime nouit. Ex quo autem (vt accepimus) non recepit Veronēſis eccleſia duos Zenones, a priori noſtra ſententia haud inuiti recedimus: tametſi negandū non ſit, nōnullos ſermones inter opuſcula S. Zenonis impreſſos, martyri qui ſub Gallieno coronatus eſt, conuenire non poſſe, in quibus arbitramur eos eſſe qui Arij hæreſim confutant manifeſte: quod, ni fallimur, multis rationibus & optimis coniecturis probari poſſet, ſi id notationis anguſtiæ paterentur. Et certe nouum non eſt in operibus vnius veteris ſcriptoris aliquid alterius admiſceri, ſiue ex nominis ſimilitudine, ſiue ex argumenti affinitate. Quod vero ad Zenonem martyrē ſpectat; errare certe illi nobis videntur, qui vnū aſſerentes Zenonē, eum Ambroſij temporibus vixiſſe volunt, eaq. potiſſimum niſi ratione, quod auctor in oratione de pudicitia numeret ab Apoſtoli Pauli ad Corinthios primam ſcribentis epiſtolam tempore annos (vt ait) ferme quadringentos, & eo amplius. Certe ſi quis numeret annos quadringentos ab anno Domini quinquageſimoſeptimo, quo illam eſſe a Paulo ſcriptam epiſtolam, in Annalibus demonſtrauimus; oportuit auctorem eam ſcripſiſſe anno Domini quadringētesimo quinquageſimoſeptimo; poſt obitum vero Ambroſij, qui (vt habet Marcellinus in chronico) obijt anno Domini trecenteſimo nonageſimoſeptimo, annis ſexaginta. Quamobrem cum illa numeri nota, nec (vt volunt) Ambroſij temporibus aptari poſſit; mendoſam eſſe, neminem puto iure poſſe negare. Sed his accedit, quod dum auctor in eodem ſermone inuehitur vehemēter in feminas quæ Gentilibus nubunt; dumq. apertiſſime monſtrat idolorum templa tunc fuiſſe patentia, & victimas ſolitas immolari; aliud prorſus ab Ambroſij temporibus illud fuiſſe ſæculum, auctor aperte ſignificat; cum conſtet iam olim non tantum a Conſtantino, vt ait Euſebius in vita ipſius lib. 2. cap. 42. 43. & a Conſtantio, vt Ammianus lib. 19. & alij teſtantur, victimas fuiſſe vetitas, & templa iuſſa claudi; ſed eo tempore nec Romanos obtinere potuiſſe vel aram vnam erigere Victoriæ, vt pluribus ad Valentinianum ſcribit Ambroſius, & aduerſus Symmachum diſputat. Sic igitur cum ex his quæ dicta ſunt, nulla ratione ea lectio ſubſiſtere poſſit, annorum quadringentorum, nec minus trecentorum; ſuper additis illis quinquaginta ſeptem qui præcedunt illum Pauli epiſtolæ ſcriptionem; iure merito quæ recentiori editione reſtitutus eſt numerus annorum ducentorum. Nam numerando ducentos annos & amplius (quod habet vetus lectio) ab anno Domini quinquageſimoſeptimo, quo (vt diximus) ea ad Corinthios epiſtola ſcripta eſt, ad Gallieni tempora, qui imperare cœpit anno Domini ducenteſimo quinquageſimoquinto, ſub quo Zeno ponitur paſſus, deducitur numerus reſtitutus. Rurſum vero dū in ſerm. ſecundo de auaritia auctor ait in nūmis excudi ſolere ſigna idololatriæ, eademq. idola quæ colerentur in tēplo; clare demonſtrat auctorem longe ante Chriſtianorum Impp. tempora claruiſſe: nam a Conſtantino Magno iuſſum eſſe vt nummus Crucis ſigno imprimeretur, teſtatur Sozom. lib. 1. cap. 8. ſed multo apertius numiſmata ipſius & ſucceſſorum Auguſtorum, quæ extant, id demonſtrant. Adhuc inſuper cum auctor in ſermone de Spirit. ædif. domus Dei, plane demonſtret, eo tempore nullum templum, aut perrarum fuiſſe erectū, quod poſſet comparari cum ædibus idolorum; prorſus ſignificat ſe ante Conſtantini tempora claruiſſe; cuius opera, certum eſt, tam in Occidēte (præſertim vero Romæ) quam in Oriente, vt Hieroſolymis, Antiochiæ, & Conſtantinopoli, alijsq. in locis anguſtiſſimas erectas eſſe baſilicas. Multa his addenda eſſent: ſed quoniam notationes tantum ſcribimus, non apologias; his contentus, lector, eſto. Plura autem eodem argumento erudite notata habes in præfatione operum ſancti Zenonis; quæ iuſſu & diligentia Ill. & R. Auguſt. Valerij Cardinalis ampliſs. Epiſcopi Veronenſis nuper ſunt edita: probamus quidem ea, vt multo ſtudio egregie curatum opus; licet in aliquibus (vt diximus) in his quæ ad veritatem quorumdam ſermonum ſpectant, non æque eidem aſſentiamur.

h *Saba Gothi.*] Agunt de eodem Græci decimoquarto Kalen. Maij in Menologio. Extant eius Acta; quæ Metaphraſtes ex antiquioribus exemplaribus deſcripſit: refert eadem Lipom. tom. 7. & Surius tom. 2. hac die. Meminit de ea perſecutione ſanctus Auguſtinus de ciuitate Dei lib. 18. cap. 52. cuius locus hic conſulto citatur, ne videatur hic ex numero illorum eſſe, quos in Arianam hæreſim lapſos tradunt hiſtorici. Paſſus eſt Sabas (vt eius Acta teſtantur) Modeſto & Arintheo Conſſ. qui eſt annus Domini, ſecundum Faſtos Onuphrij, trecenteſimus ſeptuageſimus ſecundus.

i *Victoris.*] De eodem hac die agitur in breuiario Toletano S. Iſidori. Recenſet hunc Vaſæus in chron. Hiſpan. anno Domini 306. inter eos qui paſſi ſunt ſub Diocletiano Imperatore. Eadem in flor. ſanct. Hiſp.

k *Viſſiæ.*] De qua etiam tabulæ Firmanæ eccleſiæ, quas Romam allatas vidimus.

l *Iulij Papæ.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij; in quibus omnibus corrigenda ſunt, quæ de exilijs ipſius habent. Nam tantum abeſt, vt Iulius ſedis ſuæ tempore exilia paſſus ſit, vt ipſe in tranquilliſſima pace agens, exturbatos ab Aria-

nis,

nis, Conſtantij tempore, Epiſcopos Romæ benigne acceperit, optimeq. de illis meritus ſit; vt inter alios S. Athanaſium Epiſcopum Alexandrinum, & Paulum Epiſcopum Conſtantinopolitanum. Licet autem Oriens vniuerſus Arianorum procellis eo tempore agitaretur; Occidentalis tamen Eccleſia ſumma fruebatur tranquillitate: nam Conſtans Orthodoxus Imperator tūc regnabat in Occidente; cuius ope, agente eodem ſancto Iulio Papa, coacta eſt aduerſus Arianos Synodus Sardicenſis, ex qua extorres & exules Catholici Epiſcopi poſtliminio ad propria redierunt. At hæc quidem, cum ex Græcis hiſtoricis atque Latinis, tum etiam ex Athanaſio in apologia ſecunda, & in epiſtola ad ſolitarios, probata quiſque cognoſcet.

[f] *Conſtantini Epiſcopi.*] De eo etiam Vſuardus hac die. Hic interfuit Concilio Arauſicano habito ſub Cyro Conſule, anno Domini 441. Eſt mentio item de Conſtantino Epiſcopo in Synodo Gallicana celebrata tempore Leonis Papæ, vt conſtat ex eius Synodica ad eumdem S. Leonem tunc ſcripta.

[g] *Damiani Epiſcopi.*] Tabulæ eccleſiæ Papienſis de eodem agunt hac die. Laudat hunc mirifice Paulus diaconus de geſt. Longobar. lib. 5. cap. 15. atque huius dicit eſſe epiſtolam ſcriptā nomine Manſueti Epiſcopi Mediolanenſis libro 6. cap. 3. Sed miror quidem: nam non Damianus, ſed Magnus Epiſcopus Ticinenſis interfuit vna cum Manſueto illi Romanæ Synodo ſub Agathone Romano Pontifice, vt apparet ex ſubſcriptione Synodicæ tunc ſcriptæ, quæ recitatur in Actione quarta Sextæ Synodi. Opinatus eſt ea de cauſa Latinius noſter, eumdem Damianum cognomento Magnum eſſe dictum.

13 Idibus Aprilis. Luna. E xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

PERGAMI in Aſia natalis ſanctorum martyrum Carpi [a] Epiſcopi Thyatirenſis, Papyli diaconi, & Agathonicæ ſororis eius optimæ feminæ, Agathodori quoque eorum famuli, aliorumq. multorum, qui poſt varios cruciatus, pro beatis confeſsionibus martyrio coronati ſunt in perſecutione Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Commodi. In qua etiam perſecutione Romæ paſſus eſt vir mirabilis Iuſtinus [b] philoſophus, qui cum ſecundum librum pro religionis noſtræ defenſione præfatis Imperatoribus porrexiſſet, eamq. ibidem diſputando ſtrenue propugnaſſet, Creſcentis Cynici, cuius vitam & mores nefarios redarguerat, inſidijs accuſatus quod Chriſtianus eſſet, remunerationem linguæ fidelis, martyrij munus accepit. Hiſpali in Hiſpania ſancti Hermenigildi [c] filij Leuuigildi Regis Vuiſigothorum Ariani, qui ob Catholicæ fidei confeſsionem in carcerem coniectus, cum in ſolemnitate Paſchali communionem ab Epiſcopo Ariano accipere noluiſſet, iuſſu perfidi patris ſecuri percuſſus, regnum cæleſte pro terreno Rex & martyr intrauit. Eodem die paſsio ſanctorum Maximi [d], Quinctiliani, & Dadæ, in perſecutione Diocletiani. Rauennæ ſancti Vrſi [e] Epiſcopi & confeſſoris.

CARPI *Epiſcopi, & ſociorum* [a].] Agunt de his itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menolog. ad tertium Idus Octobris. Scribit de his Euſebius hiſt. lib. 4. cap. 14. & Niceph. lib. 3. cap. 36. Pluribus autem Metaphraſtes horum Acta proſecutus eſt, quæ recitat Lipom. tomo 6. & Surius tomo 2. hac die.

[b] *Iuſtinus philoſophus*.] De quo ijdem qui ſupra Latini auctores, licet male eum iungant prædictis martyribus, qui paſſi ſunt Pergami; cum nihil ſit inter eos commune præter tempus perſecutionis. Conſultius de Iuſtino martyre Græci, qui in Menologio de eo agentes Kalen. Iunij, Romæ paſſum affirmant, vt ſe res habet. Narrant ibidem paſſum eſſe ſanctum Iuſtinum ſub Ruſtico Præſide vna cum Caritone, Caritina, Euelpiſto, Hierace, Peone, & Valeriano; ſeu Liberiano, quorum omnium Acta habet Metaphraſtes tertio Idus Iunij, relata a Lipom. tom. 7. & Sur. tomo 3. ea die: qui tamen incertum ſibi eſſe dicit, an ſit ille ipſe Iuſtinus philoſophus, de quo hac die agitur; ſeq. in contrariam ſententiam procliuiorem eſſe fatetur. At vero ſancti Epiphanij auctoritate omnis de Iuſtino philoſopho & martyre tollitur difficultas: dum enim in Panario agens contra Tatianũ hæreſ. 46. narrat eumdem ſanctum Iuſtinum philoſophum paſſum eſſe ſub Ruſtico Præſide; plane demonſtrat, hunc de quo agimus, vnum eumdemq. eſſe cum illo, cuius Acta ex antiquioribus monumentis Metaphraſtes deſcripſit: quibus expreſſum habetur, eum cum ſocijs eſſe paſſum ſub Præſide Ruſtico: optime enim nota ſancto Epiphanio ea Acta fuiſſe videntur, dum eadem de ſancto Iuſtino ipſe teſtatur. Sunt ſane germana atque ſincera, nullisq. paraphraſibus circumducta, ſed prout deſcripta fuerunt ex Actis publicis. Errore tamen librariorum factum ſcias, vt apud eumdem Epiphanium legatur idem ſanctus Iuſtinus paſſus ſub Hadriano Imperatore; cum ipſe probe nouerit, ab eodem Iuſtino ſcriptam fuiſſe apologiam ad Antoninum Pium, qui poſt Hadrianum imperauit. irrepſit error, vt pro Antonino Hadrianus poſitus habeatur. Habes itaque, lector, ipſiſſima Iuſtini philoſophi & martyris Acta, relata apud Metaphraſt. Lipom. & Sur. ad tertium Idus Iunij, qua die (vt diximus) de eo Græci agunt in Menologio. Scribit etiam de eius martyrio Euſebius hiſtor. lib. 4. cap. 15. & ſanctus Hieronymus de ſcrip. Eccleſiaſt. in Iuſtino. Si autem primordia eius ſcire cupis, habes ipſa optime ab ipſomet deſcripta in dialogo cum Tryphone. De ſua ad Chriſti fidem conuerſione meminit in oratione quam habuit in Senatu. De tempore quo vixit, idem agit in apologia quam obtulit Antonino Pio, dum ſupputat annos a Chriſto Domino centũ & quinquaginta: eſt is annus duodecimus Antonini Pij, Conſulibus autem Orfito & Priſco, licet Euſebius in chron. dicat ipſum eamdem dediſſe apologiam anno Domini 143. Agit de eodem Iuſtino ſanctus Irenæus libro 1. cap. 31. qui ex illius ſcriptis (vt idem ſcribit Euſebius libro 4. cap. 17.) ſæpius teſtimonium petere conſueuit. De eodem Theodoretus libro hæretic. fabul. in Menandro, & alij antiquorum Patrum. Nouiſſime vero Perionius ex eius commẽtarijs texuit vitam eius, quam recitat Surius tomo ſecundo: ſed quæ maioris erant ponderis, Acta publica eius martyrij prætermiſit.

[c] *Hermenigildi*.] De quo hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit martyrium eius ſanctus Gregorius libro 3. dialog. cap. 31. Quæ autem præceſſerunt necem eius, narrat Gregorius Turonen. hiſt. Franc. lib. 5. c. 38. lib. 6. c. 43. & lib. 8. c. 28. Martyrio coronatur anno Domini 584. ſequenti vero anno (vt habet Iſidori chronicon) Leuuigildus pater deceſſit, Vaſæus item dicto anno Hermenigildum occiſum tradit, Ado autem in chron. anno 583. Marian. Scot. & Sigeberr. anno 586. qui omnes in his quæ ſunt temporis errare noſcuntur, ac plus ceteris Gregorius Turonen. dum lib. 8. cap. 28. de eius cæde agens, recenſet eam factam anno decimo Childeberti Regis, qui eſt annus Chriſti 588. Miror admodum hominem in his quæ ſuis temporibus facta ſunt, erraſſe, atque res geſtas eiuſdẽ Hermenigildi adeo parum calluiſſe. Priori ſententiæ de annis 584. adſtipulantur Acta Synodica Concilij Toletani tertij, quibus dicitur illud celebratum eſſe anno quarto Reccaredi Regis, ſucceſſoris Leuuigildi, æra (vt habent) ſexcenteſima vigeſimaſeptima, qui eſt annus a Chriſto 589. Ex quibus patet prædictum Regem regnare cœpiſſe anno Domini 585. quo extinctus eſt Leuuigildus, qui (vt etiam Gregorius Turonen. affirmat) poſt annum a cæde filij Hermenigildi ex hac vita deceſſit.

[d] *Maximi, & ſoc.*] Agunt de his item hac die Græci in Menologio.

[e] *Vrſi Epiſc.*] De eo etiã tab. eccl. Rauen. Pluribus Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 2. Succeſſit (vt ait) Liberio: claruit tempore Theodoſij Imp. eiusq. nomine dicta eſt baſilica Vrſiana.

Decimo-

14 Decimooctauo Kalen. Maij. Luna. F xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROMAE via Appia natalis ſanctorum martyrum Tiburtij [a], Valeriani, & Maximi ſub Alexandro Imperatore, & Almachio Præfecto: quorum primi beatæ Cæciliæ exhortatione ad Chriſtũ conuerſi, & à ſancto Vrbano Papa baptizati, ob fidei confeſsionem fuſtibus cæſi, gladio percuſſi ſunt: Maximus vero Præfecti cubicularius, horum permotus conſtantia, & angelica viſione firmatus, in Chriſtum credens, tamdiu plumbatis verberatus eſt, donec ſpiritum exhalaret. Interamnæ ſancti Proculi [b] Epiſcopi & martyris. Item ſanctæ Domninæ [c] virginis & martyris, cum ſocijs virginibus coronatæ. Alexandriæ ſanctæ Thomaidis [d] martyris. Eodem die ſancti [e] Ardalionis mimi, qui cum ſacris Chriſtianorum in theatro illuderet, de repente mutatus, ea non ſolum verbis, ſed & teſtimonio ſui ſanguinis comprobauit. Lugduni ſancti Lamberti [f] Epiſcopi & confeſſoris. Alexandriæ ſancti Frontonis [g] abbatis, cuius vita ſanctitate & miraculis claruit. Romæ ſancti Abundij [h] manſionarij eccleſiæ ſancti Petri.

APRILIS 14.

TIBVRTII, *Valeriani, & Maximi* [a].] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, atque alij Latinorum, Græci autem vna cum S. Cæcilia ad decimum Kalen. Decembr. in Menologio. Habentur horum martyrum Acta in vita S. Cæciliæ: In cœmeterio Calliſti, vbi conditi ſunt, nota ſunt loca eorum, vbi hactenus lapide inſculptus eſt locus Maximi; dictaq. eſt ea pars cœmeterij a maioribus, Ad S. Cæciliam, vt etiam ſupra notauimus. De tempore quo paſſi ſunt, plura inferius in natali S. Cæciliæ.

[b] *Proculi Epiſcopi*.] De eodem etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Diuerſus hic videtur ab illo Proculo, de quo ſupra xvj. Kalend. Martij, de quo in rebus geſtis ſancti Valentini mart. Epiſcopi Interamnen. Extant apud Sur. tom. 1. 14. Februarij. De hoc autem vide Petrum in catal. lib. 1. cap. 15. vbi ponitur paſſus ſub Totila; quod ſi verum eſt, duos Valentinos Epiſcopos Interamnenſes, duos itidem Proculos dare oportet: nam alter Valentinus paſſus repetitur temporibus Gentilium Imperatorũ, vt ex eius Actis conſtat, in quibus de Proculo & ſocijs mentio habetur.

[c] *Domninæ*.] De eadem ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Habentur eius Acta iuncta ſimul cum rebus geſtis ſancti Proculi, de quo modo egimus.

[d] *Thomaidis*.] Agunt de eadem hac item die Græci in Menologio: plura de ea in Actis ſanctæ Febroniæ.

[e] *Ardalionis*.] Græci itidem de eo hac die in Menolog. vbi etiam paucis magna hiſtoria texitur, quomodo hic, ſicut olim Geneſius ille, ex hiſtrione factus eſt martyr. Conſueuerũt Gentiles in deriſum Chriſtianæ re-

ligionis, perſonas in theatrum introducere, quæ Acta Chriſtianorum repræſentarent: ſed Deus, qui illuſores irridet, iocos in rem ſeriã, fabulam in hiſtoriam, & mimum conuertebat in martyrem. Legimus huius generis celebre exemplum de Dioſcoro architheatro apud S. Auguſtinum epiſt. 67. ad Alipium.

[f] *Lamberti Epiſcopi.*] De eo item Molanus in addit. ad Vſuardum, & in annotat. recentioris editionis. De eius electione aliјsq. pluribus ſcribit Angradus monach. in vita S. Anſberti, quam recitat Sur. tom. 1. die 9. Februarij. Succeſſit hic ſancto Geneſio eiuſdem ciuitatis Epiſcopo. Dicitur hic alio modo, Landebertus, numeraturq. quadrageſimus, vel quadrageſimustertius Epiſcopus Lugdunen. ſecundum diuerſas tabulas, quas deſcripſit Demochares de ſacrif. Miſſæ. Scripſit & eius vitam idem Angradus monachus, vt ipſe teſtatur in Anſberto. Claruit circa annum Domini ſexcenteſimum ſeptuageſimum.

[g] *Frontonis abb.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Habentur eius res geſtæ in vit. Patr. par. 1. cap. 47.

[h] *Abundij.*] Agit de Abundio manſionario ſanctus Gregorius lib. 3. dialog. cap. 25.

xiiij. G **Decimoſeptimo Kalen. Maij. Luna.** 15

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4
t u A B C D E f F G H M N P
5 6 7 8 9 10 11 12 11 12 13 14 15 16

ROMAE ſanctarum Baſiliſſæ[a], & Anaſtaſiæ nobilium feminarum, quæ cum eſſent Apoſtolorum diſcipulæ, & conſtantes in fidei confeſsione perſiſterent, ſub Nerone Imperatore lingua pedibusq. præciſis, percuſſæ gladio, martyrij coronam adeptæ ſunt. Eodem die ſanctorum martyrum Maronis[b], Eutychetis, & Victorini, qui primò cum beata Flauia Domitilla apud inſulam Pontiam in Chriſti confeſsione exules, poſtmodum ſub Principe Nerua[c] liberati, cùm plurimos ad fidem conuertiſſent, in perſecutione Traiani a Valeriano Iudice varijs pœnis iuſsi ſunt interfici. In Perſide ſanctorum martyrum Maximi[d] & Olympiadis, qui ſub Decio Imperatore fuſtibus & plumbatis cæſi ſunt, & ad vltimum capita eorum fuſtibus tunſa, donec emitterent ſpiritum. Ferentini in Hernicis ſancti Eutychij[e] martyris. Myræ in Lycia ſancti Creſcentis[f], qui per ignem martyrium conſummauit. Item ſanctorum martyrum Theodori[g] & Pauſilippi, qui ſub Hadriano Imperatore paſsi ſunt.

APRILIS 15.

BASILISSAE & *Anaſtaſiæ*[a].] Agunt de his etiam hac die Græci in Menolog. earumq. res geſtas, prout hic narrantur, pluribus referunt: adduntq. ab ipſis curata eſſe corpora ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli, cum martyrio occubuiſſent, ob eamq. cauſam comprehenſas, atque interemptas fuiſſe.

[b] *Maronis & ſociorum.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, licet Beda Maronem prætereat. Quorum omnium paſsionis Acta recenſita habentur in vit. ſanct. martyrum Nerei & Achillei apud Sur. to. 3. die 12. Maij. Ad ſepulchrum autem S. Victorini eiuſmodi habetur inſcriptio: IVBENTE DEO CHRISTO NOSTRO, SANCTO MARTYRI VICTORINO QVODVVLTDEVS DE SVO FECIT.

[c] *Sub Principe Nerua liberati.*] Conſulto hæc addita videntur: ex quibus etiam illorum Acta ſunt corrigenda, vbi legitur illos ſub Nerua redactos eſſe in ſeruitutem. conſtat etenim Neruam Imp. non tantum Chriſtianos non vinxiſſe, ſed vinctos potius e cuſtodia eduxiſſe, & exules proſcriptosq. reſtituiſſe, promulgato de ea re edicto, vt teſtatur Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 3. cap. 15. cuius edicti vigore etiam ſanctus Ioannes Euangeliſta ex inſula Patmos, vbi a Domitiano fuerat relegatus, liber eo tempore Epheſum rediit, vt idem Euſebius ſcribit, & S. Hieronymus de ſcript. Eccleſ. in Ioanne. Irrepſit error in illa Acta, vt loco Neruæ Traiani, Nerua ſimpliciter poſitus habeatur.

[d] *Maximi & Olympiadis.*] De his item hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij. Extant horum Acta in exordio vitæ S. Laurentij apud Sur. tom. 4. vbi legitur, hos paſſos eſſe Cordubæ in Perſide. Interdū ſuſpicatus ſum, pro Corduba, Corduena eſſe reſtituendum. Eſt Corduena ciuitas in Perſide, cuius meminit Ammian. Marcellin. lib. 23. circa med. & lib. 24. in fine. Meminit & Plin. de Corduenis populis ad Tigrim poſitis. De his plenius infra vigeſima ſecunda huius mēſis, in Parmenio. De eadem quoque Corduena pluribus Aethicus in Coſmographia, vbi agit de Tigri fluuio.

[e] *Eutychij.*] Quando hic paſſus ſit, non inuenimus: meminit eius eccleſiæ S. Greg. Papa lib. 3. dialog. c. 38. in Redempto Epiſcopo.

[f] *Creſcentis.*] De eodē hac die Græci etiam in Menologio.

[g] *Theodoſij & Pauſilippi.*] Græci itidem de his in Menologio agunt hac die.

16 Sextodecimo Kal. Maij. Luna. A xiij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5
t u A B C D E f F G H M N P
6 7 8 9 10 11 12 13 12 13 14 15 16 17

CORINTHI natalis ſanctorum martyrum Calliſti[a] & Chariſij, cum alijs ſeptem, qui omnes in mare demerſi ſunt. Cæſarauguſtæ in Hiſpania natalis ſanctorum decem & octo martyrum, Optati[b], Luperci, Succeſsi, Martialis, Vrbani, Iuliæ, Quinctiliani, Publij, Frontonis, Felicis, Cæciliani, Euentij, Primitiui, Apodemij, & aliorum quatuor, qui Saturnini vocati eſſe referuntur. Hi omnes ſub Daciano Hiſpaniarum Præſide ſimul pœnis affecti, atque interempti ſunt: quorum illuſtre martyrium Prudentius verſibus exornauit. Ibidem ſanctæ Encratidis[c] virginis & martyris, quæ laniato corpore, mamilla abſciſſa, & iecore auulſo, adhuc ſuperſtes in carcere incluſa eſt, donec vlceratum corpus putreſceret. In eadem ciuitate ſanctorum Caij[d] & Crementij, qui ſecundo confeſsi, & in fide Chriſti perſeuerantes, martyrij calicem guſtauerunt. Item ibidem ſancti Lamberti[e] martyris. Palentiæ ſancti Turibij[f] Epiſcopi Aſturicenſis, qui ope ſancti Leonis Papæ hæreſim Priſcilliani ex Hiſpania penitus profligauit, claruſq. miraculis in pace quieuit. Bracharæ in Luſitania ſancti Fructuoſi[g] Epiſcopi. Eodem die ſancti Paterni[h] Epiſcopi Abricenſis. In Belgis apud Valencenas ſancti Drogonis[i] confeſſoris.

CALLISTI, & ſoc.[a]] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catalogo libro 4. cap. 55.

[b] *Optati, & ſoc.*] Agunt de his etiam ijdem qui ſupra. Scripſit de his ſacrum hymnum Prudentius in Periſtephan. Paſſi feruntur in perſecutione Diocletiani Imperatoris, vt Vaſæus in chronic. Hiſpan. teſtatur.

[c] *Encratidis.*] Vulgo Engratia. De ea etiam Prudentius eodem hymno, his verſibus:

Hic & Encrati recubant tuarum
Oſſa virtutum, quibus efferati
Spiritum mundi violenta virgo
Dedecoraſti.

Pluribus de eadem in flore ſanct. Hiſp. ac in theſauro conc. tom. 2. vbi plura de eius ſacris reliquijs.

[d] *Caij & Crementij.*] Agit de his etiam idem Prudent. eodē hym. 4. Periſteph. his verſibus:

Additis Caio (nec enim ſilendi)
Teq. Crementi, quibus incruentum
Ferre prouenit decus & ſecundo
Laudis agone.
Ambo confeſſi Dominum, ſteterunt
Acriter contra fremitum latronum:
Ambo guſtarunt leuiter ſaporem
Martyriorum.

[e] *Lamberti.*] De eodem Vaſæus in chron. Hiſp. anno 306. Pluribus autem in flore ſanct. Hiſpan.

[f] *Turibij Epiſc.*] Extat inſignis S. Leonis Papæ epiſtola 93. ad Turibium Epiſcopum Aſturicenſem conſcripta aduerſus hæreſim Priſcilliani iterum pullulantem, qua etiam idem agit de cogenda Synodo in Hiſpania: quod nauiter impletum eſt; nam tunc temporis ea de re coacta eſt Synodus Galliciæ, qua omnes Priſcilliani errores reciſi ſunt. Extat eiuſdem Synodi aſſertio fidei recenſita errore quodam ſub primo Concilio Toletano, quod celebratum fuit Stilicone iterum Conſule, anno a Chriſto Domino 405. Porro ſi quis eam conferat cum dicta epiſtola Leonis Papæ, facile intelliget ea omnia excerpta eſſe ex illa epiſtola quæ ſcripta reperitur Alipio & Ardaburio Conſſ. anno Domini 447. quo etiam dicta Synodus coacta eſt, dicenda iure Synodus Galliciæ. Mentio habetur eius Synodi in præfatione primi Concilij Bracharenſis, ex qua conſtat Turibium fuiſſe etiam Notarium ſedis Apoſtolicæ. Plura de eodem in theſaur. conc. tom. 2. hac die.

[g] *Fructuoſi Epiſcopi.*] De eodem in Breuiario Toletano, quinto Idus Aprilis. Hunc ſancta Synodus Toletana, decima dicta, tranſtulit a ſede Dumienſi in Bracharenſem, vt metropolim Galliciæ gubernaret, vt conſtat ex dicto Concilio in decreto de Potamio. De eo item pluribus in flore ſanct. Hiſpan. & in theſaur. concion. tomo 2. hac die. Habent & Segobienſes ſuum Fructuoſum, quem vt patronum colunt, de quo in theſauro concion. tomo 2. die 25. Octobris.

[h] *Paterni Epiſc.*] Huius Acta ex antiquis monumentis eruta habet Sur. to. 2. Ad hunc ipſum olim abbatem extat carmen Venantij Fortunati de emendatione codicis. Numeratur quartus Abricenſis ſedis Epiſcopus in tab. Democh. Claruit circa annum Domini quingenteſimum ſexageſimum, temporibus Childeberti Regis Francorum.

[i] *Drogonis.*] Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuard. Pluribus autem in Indic. ſanct. Belg. quem obijſſe ait anno Domini 1186.

xij. B. Quintodecimo Kal. Maij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

ROMAE ſancti Aniceti[a] Papæ & martyris, qui in perſecutione Marci Aurelij Antonini, & Lucij Veri, martyrij palmam accepit. In Africa natalis beati Mappaliei[b] martyris, qui (vt ſcribit ſanctus Cyprianus in epiſtola ad martyres & confeſſores) cum alijs pluribus martyrio coronatus eſt. Ibidem ſanctorum martyrum Fortu-

nati [c] & Marciani. Antiochiæ ſanctorum martyrũ Petri diaconi [d], & Hermogenis eius miniſtri. Cordubæ ſanctorum martyrum Eliæ [e] presbyteri, Pauli & Iſidori monachorum. Viennæ ſancti Pantagathi [f] Epiſcopi. Terdonæ S. Innocentij [g] Epiſcopi & confeſſoris. Ciſtertij in Gallia ſancti Stephani [h] abbatis, qui primus eremum Ciſtertienſem incoluit, & ſanctum Bernardum cum ſocijs ad ſe venientem lætus excepit.

APRILIS 17.

ANICETI *Papæ* [a].] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione Irenæus lib. 3. cap. 3. Optat. lib. 2. contra Parmen. Epiph. in panar. hæreſ. 27. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. c. 13. & 21. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij recentiores. Cetera de ipſo in Annal. Eccleſ. diximus.

[b] *Mappalici.*] Agunt de eodem ijdem qui ſupra. Crebro de eo S. Cyprianus epiſt. 922. & 23. edit. Pamel.

[c] *Fortunati & Marciani.*] De his item hac die Beda & alij recentiores agunt.

[d] *Petri & Hermogenis.*] Beda etiã, Vſuard. & Ado hac die de ijſdem.

[e] *Eliæ & ſoc.*] De his agit hac die Vſuard. Scribit horum martyrium S. Eulogius lib. 3. in memor. ſanct. cap. 15. vbi hac die hos paſſos affirmat, æra octingenteſima nonageſimaquarta, a Chriſto autem anno octingenteſimo quinquageſimoſexto. Vnde miror cur Vaſæus hos adnumeret inter martyres paſſos in perſecutione Diocletiani.

[f] *Pantagathi Epiſc.*] Agit de eodem hac die Beda. Ado eiuſdem ſedis Epiſcopus hæc de ipſo in chron. anno 564. Hic Conſularibus faſcibus primum ſublimis, ſed Chriſti humilitate primus, poſtmodũ quinque annis Epiſcopalem ſedem fideliſſime rexit, ſub Conſulatu Paulini Iunioris & Baſilij vita functus eſt. Hæc Ado. Recenſetur hic vigeſimus eius ſedis Epiſcopus, interfuitq. Concilio Aurelianenſi tertio, vt eius Acta teſtantur.

[g] *Innocentij Epiſcopi.*] Huius res geſtas, eaſdemq. germanas ex veteribus monumentis edidit Mombritius tomo 2. Vixit ſub Diocletiano Imperatore; multiſq. afflictationibus agitatus, demum ſub Conſtantino Imp. quieuit in pace.

[h] *Stephani abb.*] Plura de ipſo habentur in vita ſancti Bernardi lib. 1. cap. 3. 4. 5. & in vita ſancti Roberti primi abbatis Ciſtertien. quam recitat Sur. tomo 2. die 29. Aprilis. De eo Sigebert. in chron. anno Domini 1107. Ad hunc ſanctus Bernardus auſpicaturus tyrocinium monaſticæ exercitationis acceſſit anno Domini milleſimo centeſimo decimotertio.

18 Quartodecimo Kal. Maij. Luna. C xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

ROMAE beati Apollonij [a] ſenatoris, qui ſub Commodo [b] Principe, & Perennio [c] Præfecto, a ſeruo proditus quod Chriſtianus eſſet, iuſſus vt rationem fidei ſuæ redderet; inſigne volumen compoſuit, quod in Senatu legit, & nihilominus ſententia Senatus pro Chriſto capite truncatus eſt. Meſſanæ * natalis ſanctorum martyrum Eleutherij [d] Epiſcopi Illyrici, & Anthiæ matris eius: qui * Meſſapiæ

cum

cum eſſet vitæ ſanctimonia & miraculorum virtute illuſtris, ſub Hadriano Principe lectum ferreum ignitum, craticulam, & ſartaginem [e] oleo, pice, ac reſina feruentem ſuperans, leonibus quoque proiectus, ſed ab illis nil læſus, nouiſsime vna cum matre iugulatur. Ibidem ſancti Corebi [f] Præfecti, qui per Eleutherium conuerſus ad fidem, gladio percuſſus eſt. Brixiæ ſancti Caloceri [g] martyris, qui a ſanctis Fauſtino & Iouita conuerſus ad Chriſtum, ſub eodem Hadriano glorioſum confeſsionis certamen compleuit. Cordubæ ſancti Perfecti [h] presbyteri & martyris, a Mauris, quod in Mahumetis ſectam inueheretur, perempti. Mediolani ſancti Galdini [i] Epiſcopi, qui, concione aduerſus hæreticos expleta, ſpiritum Deo reddidit.

APRILIS 18.

APOLLONII [a].] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Scribit de eo Euſeb. hiſt. lib. 5. cap. 20. & in chron. anno octauo Commodi Imp. S. Hieronymus de ſcrip. Eccleſ. Niceph. hiſt. lib. 4. cap. 26. & alij recentiores.

[b] *Sub Commodo.*] Conſtat ex Euſeb. hiſt. lib. 5. cap. 20. non tantum a Commodo nullam fuiſſe in Chriſtianos excitatam perſecutionem, ſed etiam pœnas in delatores ipſorum decretas irrogataſq. ita vt ſeruus nebulo delator Apollonij crurifragio peremptus ſit. Ipſe autem, delata ſemel cauſa in Senatum, dum Chriſtianam religionem defendendam ſuſcipit, volumenq. de ea re conſcriptũ ibidem recitat, ex ſenatusconſulto ſubijt ſententiam capitis. Mirabitur fortaſſe aliquis, Dei Eccleſiam ſub Commodo quieuiſſe, homine Reipub. perincommodo: quem & publico populi clamore appellatum eſſe Nerone crudeliorem, & Domitiano impuriorem, ſcribit Lampridius ex Mario Maximo, antiquo hiſtorico. Id etenim non clementiæ vel pietatis ergo, ſed commodi ſui cauſa Commodum feciſſe conſtat, vt ex Lampridio, ſimulq. Tertulliano elicitur. Lampridius quidem hæc de Commodo: Vendidit ſuppliciorum diuerſitates & ſepulturas, &c. Quæ clariora reddũtur ex ijs quæ Tertullianus ſcribit lib. de fug. temp. perſecut. dum ait, his temporibus Dei Eccleſiã pacem redemiſſe, cum eccleſiæ tributum Fiſco penderent, vt tuto agerent Chriſtiani: quem quidem vſum nouiter inuentum, ipſe Tertullianus, qui iam Montani ebiberat venenum, & cum ipſo docebat non eſſe fugiendum tempore perſecutionis, ſcriptis editis improbabat. His ad pacem Chriſtianorum acceſſit, quod ſcribit Dio in Commodo, Martiam, quæ præ ceteris fuit Commodo in delicijs, fuiſſe Chriſtianorum ſtudioſiſſimam, multaq. in illos contuliſſe beneficia.

[c] *Perennio.*] Dictus alias Perennis reperitur: ita eum appellat Lampridius, de quo ait: Perennis cuncta ſibi vendicauit; quos voluit interemit, ſpoliauit plurimos, omnia iura ſubuertit, &c. Dedit Chriſtianorum hoſtis mox debitas pœnas: nam (vt idem auctor ſcribit) cum exercitui redditus eſſet infenſus, datus eſt militibus lacerandus. Miranda contigerunt prodigia, & illatæ ſunt Vrbi clades poſt necem Apollonij ſenatoris: nam (vt ſcribit Euſeb. in chron.) anno octauo eiuſdẽ Imp. percuſſum eſt fulmine Capitolium, magnoq. aucto incendio, concremata eſt bibliotheca, & propinquæ ædes exuſtæ. Addit Herodianus, ex leui terræmotu, vomente terra ignem, ſubito Pacis templum conflagraſſe. Item Dio ait, etiam Palatium igne conſumptum, famem, luemq. eſſe ſubſecutam. His itaque immenſis cladibus vltus eſt Deus nobiliſſimi ſenatoris occubitum; cuius opera, niſi inuidia nominis Chriſtiani pertinacibus ſtudijs reſtitiſſet, omnis Senatus in Chriſtum credere potuiſſet.

[d] *Eleutherij Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda ac ceteri Latinorum, Græci autem de eo & matre Authia in Menologio xviij. Kal. Ianuar. Deſcripſit horũ Acta Metaphraſtes, quæ & Lipom. recitat tomo 5. & Sur. tom. 2. & Mombrit. tom. 1. Agit de eodem Niceph. hiſt. lib. 3. c. 29. qui dum ait ex Metaphraſte, Eleutherium Romæ eruditum ab Aniceto Rom. Pont. cum teſtetur illum paſſum eſſe ſub Hadriano Imp. manifeſti erroris redarguitur: nam Anicetus ſedit poſt obitum Hadriani. puto irrepſiſſe mendũ, & Anicetum pro Anacleto poſuiſſe qui deſcripſerunt.

Quod

Quod autem Beda hic dicit, Eleutherium ordinatum eſſe Epiſcopum Aquileiæ, vnde acceperit non inuenimus; nec in tabulis ipſis Aquileienſis eccleſiæ aliquid huiuſmodi legitur. Agitur tamen in illis xv. Kal. Aprilis de Eleutherio & Lucia; ſed plane ille diuerſus eſt ab hoc de quo agimus. Verum exiſtimamus errorem irrepſiſſe, vitioq. librariorum factum, vt loco Apuliæ, ſcriptum ſit Aquileiæ: nam idem ipſe Beda paulo ſuperius ponit natale ipſius apud Meſſanam in Apulia. Similiter Vſuardus & Ado itidem in Apulia ponunt. Petrus inſuper in catalogo iterum, nempe lib. 2. c. 20. vbi Latina voce ex Græco ἐλεύθερος, Liberalem appellat: & lib. 4. c. 61. in Apulia factum Epiſcopū dicit ciuitatis Cannenſis. Ceterum cum æque omnes in Apulia ponant, loci autem varia lectio eſt: nā complures tū manuſcripti, tum impreſſi legunt, Miſſerij, aliter Miſeni in Apulia, alij Meſſanæ, itidem in Apulia; qui vero recenter addiderunt, Miſeni in Campania, id quidem abſque auctoritate fecerunt; ſed ea coniectura, quod nimirum Miſenum in Campania ſitum ſit, & non in Apulia: ſicut & qui Meſſanæ legentes, intelligi putauerunt de Meſſana nobili in Sicilia ciuitate: quos hallucinatos manifeſtum eſt. nam neque Miſeni in Campania, neque Meſſanæ in Sicilia aliqua eſt eiuſdem Eleutherij Epiſcopi mentio. Si igitur conſenſu omnium Latinorum locus ponendus eſt in Apulia, cum nec Miſenus nec Meſſana in ea prouincia ſit ciuitas reperiri; coniectura ducimur, vt loco Meſſanæ, legendū ſit, Meſſapiæ, quod eſt oppidū prope Tarentum, cuius Plinius meminit. lib. 3. cap. 11. ſic dicens: Oppida per continentem a Tarento, Varia, cui cognomen Apulæ, Meſſapia, Aletium.] Omnem enim illā quæ poſt Calabriam eſt regio, quæ ſpatio trecentorum ac decem ſtadiorum clauditur, ab accolis appellari ſolitam Apuliam, auctor eſt Strabo lib. 6. Verum Græci eumdē Eleutherium in Illyrico factum Epiſcopum dicunt; quod & Martyrologium Romanum confirmat. Quamobrem in tantis rerum ambagibus, quid de his præterea dicamus, nihil eſt, niſi vel eumdem Eleutheriū in vtraque prouincia Euangelium prædicaſſe; vel (vt frequenter in alijs accidiſſe vidimus) duo fuerunt Eleutherij in vnum conflati, eorumdemq. ſimul Acta confuſa.

[e] *Sartaginem.*] Cruciamentum ſartaginis vetus eſſe reperitur. De eo Machab. lib. 2. c. 7. Rex iuſſit ſartagines & ollas æneas ſuccendi. Et paulo poſt: Iuſſit ignem admoueri, & adhuc ſpirantē torreri in ſartagine. Hæc ibi. Ioſephus item lib. de Machab. de ſartagine frequenter meminit, vt cum ait: Stabat flammiuomis ignibus ſuccenſa ſartago ad torrendum præparata paſſuros, &c. Inferius autem ſic: Igniuomam ſartaginem ſponte conſcendit. Ac iterum: Flammiuomæ addicta ſartagini, &c. Frequens eſt mentio in Actis martyrum de ſartagine.

[f] *Corebi.*] Hunc Correum Beda appellat, dum de eo agit hac die. De eius martyrio agitur in Actis S. Eleutherij, quorum nuper meminimus.

[g] *Calocerí.*] Habentur eius res geſtæ annexæ Actis ſanctorum martyrum Fauſtini & Iouitæ apud Sur. tom. 1. die xv. Febr. itemq. in vita S. Marciani Epiſcopi Dertonen. apud Mombrit. tomo 2. ac denique in vita S. Secundi martyris Aſtenſis: apud Petrum in catalogo lib. 4. c. 14.

[h] *Perfecti.*] De eo etiam hac die Vſuardus. Scribit eius martyrium S. Eulogius lib. 1. & lib. 2. memor. ſanct. cap. 1. paſſimq. tradit hac die, æra 888. a Chriſto Domino anno 850. Vide illic ſchol. Ambroſ. Moral.

[i] *Galdini Epiſcopi.*] De eo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Habet eius res geſtas Mombrit. to. 1. vit. ſanct. Claruit temporibus Alexandri Papæ Tertij, cui, ſchiſmaticos reſpuens, conſtantiſſime adhæſit, eligens potius in ærumnis exulem vitam agere, quam habitare in tabernaculis peccatorum.

19 Tertiodecimo Kal. Maij. Luna. D 2.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20

NATALIS ſancti Timonis[a] diaconi de ſeptem primis, qui primo apud Berœam doctor reſedit, ac deinde verbum Domini diſſeminans venit Corinthum, ibiq. a Iudæis & Græcis (vt traditur) flammis iniectus, ſed nihil læſus, demum cruci affixus martyrium ſuum impleuit. Melitine

in Armenia ſanctorum martyrum Hermogenis [b], Caij, Expediti, Ariſtonici, Rufi, & Galatæ vna die coronatorum. Caucoliberi [c] in Hiſpania Tarraconenſi paſsio ſancti Vincentij martyris. Eodem die ſanctorum martyrum Socratis [d] & Dionyſij, qui lanceis confoſsi ſunt. Hieroſolymis ſancti Paphnutij [e] martyris; Cantuariæ in Anglia ſancti Elphegi [f] Epiſcopi & martyris. Antiochiæ Piſidiæ ſancti Georgij [g] Epiſcopi, qui ob cultum ſanctarum imaginum exul occubuit. Romæ ſancti Leonis [h] Papæ Noni, virtutum & miraculorũ laude inſignis. In cœnobio Laubienſi ſancti Vrſmari [i] Epiſcopi. Florentiæ ſancti Creſcentij [k] confeſſoris diſcipuli beati Zenobij Epiſcopi.

APRILIS 19.

TIMONIS *diaconi* [a].] Agunr de eo hac item die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. De eo Acta Apoſtolorum cap. 6. Licet Petrus in catal. lib. 4. c. 67. alium hunc putet ab illo diacono ex ſeptem. Erroris arguitur & Dorotheus, dũ in ſynopſi hunc nõ Berœenſem, ſed Boſtrenſem fuiſſe Epiſcopum ſcribit.

[b] *Hermogenis & ſoc.*] De his item hac die ijdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, & alij.

[c] *Caucoliberi in Hiſpania Tarrac. paſſio S. Vincentij.*] Loci nomen compoſitum ex duobus nominibus, dictum quaſi Cauco Celtiberi. Scribit enim Plinius lib. 3. cap. 3. Caucenſes populos eſſe in Celtiberis. Hodie dicitur vulgo *Colibre*: eſt in Catalonia prouincia Tarraconenſi iuxta Perpinianum & Helenam. De eodem Vincentio hac item die agunt Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, conſentiuntq. vet. manuſcripti. Plures eiuſdem nominis reperiuntur inſignes martyres in Hiſpania: Vincentius diaconus Cæſarauguſtanus, cuius Acta Prudentius cecinit hymno ſacro. Alius, qui patria Eborenſis, Abulæ vna cũ Sabina & Chriſteide ſororibus paſſus eſt: de quo pluribus in breuiario Eborenſi. Tertius, de quo hic agitur. Quartus, qui cũ Orontio & Victore diacono paſſus eſt, cuius corpus Ebredunum delatum ferunt, de quo Vaſæus in chron. Hiſpan. & flos ſanct. Hiſpan. Quintus etiã abbas monaſterij ſancti Claudij temporibus Gothorum martyrio vitam concluſit, cuius dies natalis agitur tertio Idus Septembris: de quo narratur in flor. ſanct. Hiſpan.

[d] *Socratis & Dionyſij.*] Græci item in Menologio hac die agunt.

[e] *Paphnutij.*] De ipſo etiam hac die Græci in Menologio.

[f] *Elphegi Epiſc.*] Scripſit res geſtas ipſius Osbertus abbas, quas deſcripſit Surius tomo ſecundo: plura item Edinerus in vita ſancti Anſelmi. Mouit aliquando Lanfranci Epiſcopi animum, cur Angli venerarentur ſanctum Elphegum, & martyrem reputarent; cum non fidei confeſſionis cauſa, vel teſtandæ veritatis, ſed tantum cæſus ſit, eo quod barbari aurum, quod poſcebant, apud ipſum non inueniſſent. de hac re ille ſolicitus conſuluit S. Anſelmum: qui reſpondit, ſe firma ratione nouiſſe, Elphegum eſſe martyrẽ, eo quod pro iuſtitia occubuiſſet. Hæc Edinerus in vita S. Anſelmi. Quod autem maiorem affert admirationem (ſi tamen Ethnico rerum noſtrarum imperito credendum eſſe putamus) non ſolum illos, quos tyrannorum ſæuitia, ſeu hoſtium rabies iniuſte occidiſſet; ſed quos etiam Romanorum magiſtratus iniuſte damnaſſet, habitos eſſe martyres ſcribit Ammianus Marcellinus lib. 27. dum Eupraxij ad Imperatorem Valentinianum verba refert, quæ hæc ſunt: Parcius agito, piiſſime Principum: hos enim, quos interfici tamquam noxios iubes, vt martyres, id eſt, Diuinitati acceptos, colit religio Chriſtiana. Hæc ille: qui etiam tradit de Diodoro & Diocle tunc iniuſte necatis: quorũ, inquit, memoriã apud Mediolanum colentes nunc vſque Chriſtiani, locum vbi ſepulti ſunt, ad Innocentes vocant. Hactenus de his Marcellinus; quem imperitia rerum noſtrarum hallucinatũ putamus: nullum enim eiuſmodi rei exemplum in Eccleſia reperitur, vt martyr habitus ſit, quẽ Chriſtianus Catholicus magiſtratus, licet iniuſte, occidi mandaſſet. Tentauit aliquando Phocas Imperator illos etiam adſcribendos in numerũ martyrum, qui in bello ab infidelibus hoſtibus fidei caſi eſſent: ſed huic eius ſtudio reſtiterunt Orientales Epiſcopi nixi auctoritate canonis 13. S. Baſilij, vt in commentario ſu-

per

per eo ſcribit Theod. Balſ. Decreuit enim S. Baſilius, vt annis tribus abſtinerēt a cōmunione, qui in bello occidiſsēt homines, quamuis (vt ait) hi inter homicidas non eſſent adnumerandi: diuina etenim lege (vt habet liber Numi. c. 31.) iubentur die tertio & ſeptimo luſtrari homines, qui hoſtes occidiſſent, licet iuſſu Domini. Canon pœnitentialis autem quadraginta dies præcipit eiuſmodi interfectores hoſtium abſtinere. Ea de cauſa Theodoſius Imperator poſt ingentem illam hoſtium ſtragē, qua Eugenius tyrannus ſublatus eſt, ſponte abſtinuit a perceptione ſacramentorum, vt ſcribit laudatq. S. Ambroſius ea oratione quam habuit in funere eiuſdem Imperatoris, cum ait: Præclaram adeptus victoriam, tamen quia hoſtes in acie ſtrati ſunt, abſtinuit a conſortio ſacramentorum, donec, &c. Ex quibus omnibus ſatis liquet, quā temere Phocas Imperator prædicta tētaret. Ab Ethnicis enim potius, quam a Chriſtianis mutuatus videtur exemplum; qui his qui in bello deceſſiſſent, ſummos honores habendos eſſe cenſuerunt. Nam Lycurgus eorum tantum qui in bello deſiderati eſſent, laudes pro concione celebrari, inſcriptiones incidi, & ſepulchra erigi mandauit, vt tradit Plutarchus in apophth. Laconic. Similiter & Dio in Traiano, eis qui bello aduerſus Dicebalum occiſi eſſent, ab eodē Imperatore iuſſas erigi aras, & annua parentalia celebrari. Sunt de his alia cōplura exempla. Vt autem eō vnde diſceſſimus, reuertamur; quæ ſuperius ex Ammiano Marcellino (ſi quæ fides Ethnico homini res noſtras tractanti eſt adhibenda) narrauimus, non ſic poſuimus, vt in omnibus comprobemus, ſed ne quid rerum antiquarum lectorem prætereat. Tu autem ſi hæc plenius noſſe cupis, & quænam requirantur vt quis martyr vere dici poſſit, conſule S. Thomam 2. 2. q. 124. art. 4. o. & art. 5. o. & ad 3. & in 4. diſt. 49. q. 5. art. 3. queſtiun. 2. o. & ad 10. 11. & 12. & Rom. 8. lect. 7. & ad Epheſ. 3. lect. 1. in principio. Conſule & quæ ſuperius diximus die ſecunda Aprilis de canonizatione Sanctorum.

[g] *Gregorij Epiſcopi.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, vbi & Acta eius paucis referunt.

[h] *Leonis Papæ Noni.*] De eodē hac die item Molanus in addit. ad Vſuardū, Petrus in catalogo lib. 4. c. 65. & alij recentiores. Huius res præclare geſtas duobus libris cōprehenſas extare in monaſterio S. Hadriani in Geraldi monte, idem Molanus teſtatur. Porro Itinerarium eius ſcriptum eſſe ab Anſelmo monacho Rhemenſi, tradit Sigebertus libro de vir. illuſtr. c. 153. Deſiderius abbas Caſſinenſis de eodem Pontifice plura ſcripſit libro tertio dialog. quos manuſcript. legimus. Plura de eo aliunde accepta digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſticis.

[i] *Vrſmari Epiſcopi.*] Vſuardus autem agit de eo pridie huius diei, quo etiam ex hac vita migraſſe, Acta eius ferunt, quæ ſcripſit Ratherius Epiſcopus Veronenſis: recitat ea Surius tomo ſecundo hac die: Herigerus autem abbas Lobienſis eadem metrico ſtylo cecinit. De vtroque Sigebertus de vir. illuſtr. cap. 118. & 138. Anſo item Lobienſis abbas & ipſe ſcripſit libellum vitæ eiuſdem, itemq. S. Erminus, vt teſtatur Fulquinus abbas in chron. anno 776. Ipſe autem Fulquinus litteris conſignauit eiuſdem ſancti miracula. Trithem. de eodem lib. 3. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti cap. 157. & lib. 4. c. 174. Molanus item pluribus in Indic. ſanct. Belgij, & in annotat. ad Vſuardum ſecundæ edit. Traditq. migraſſe ex hac vita anno Domini 713. Agit ibidem de eius tranſlatione facta anno 1409. ad Binchium Hannoniæ oppidum, poſt eleuationem, quæ facta eſt anno octingenteſimo vigeſimotertio.

[k] *Creſcentij.*] Habetur mentio de Creſcentio in vita S. Zenobij Epiſcopi Florentini, quam habet Surius tomo 3. die 25. Maij.

20 Duodecimo Kal. Maij. Luna. E ix.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9

t u A B C D E f F G H M N P

10 11 12 13 14 15 16 17 16 17 18 19 20 21

ROMAE ſanctorum martyrum Sulpicij[a] & Seruiliani, qui prædicatione & miraculis beatæ Domitillæ virginis ad Chriſti fidem conuerſi, cū nollent idolis immolare, in perſecutione Traiani a Præfecto Vrbis Aniano capite cæſi ſunt. Eodem die ſanctorum marty-

rum Victoris [b], Zotici, Zenonis, Acindini, Cæſarij, Seueriani, Chryſophori, Theonæ, & Antonini, qui ſub Diocletiano varie tentati, martyrium compleuerunt. Tomis in Scythia ſancti Theotimi [c] Epiſcopi, quem ob inſignem eius ſanctitatem atque miracula etiam infideles barbari venerati ſunt. Ebreduni in Gallijs ſancti Marcellini [d] primi eiuſdem vrbis Epiſcopi, qui Dei monitu cum ſanctis ſocijs Vincentio & Domnino ex Africa veniens, maximam partem Alpium maritimarum verbo & ſignis admirandis, quibus vſque hodie refulget, ad fidem Chriſti conuertit. Antiſiodori ſancti Marciani [e] presbyteri. Eodem die ſancti Theodori [f] confeſſoris, ab aſpera cilicij veſte qua tegebatur, cognomento Trichinas, qui multis virtutibus, præſertim aduerſus dæmones, claruit: ex cuius corpore vnguentum ſcaturiens, ægrotis ſanitatem impertit. In Montepolitiano ſanctæ Agnetis [g] virginis miraculis claræ.

APRILIS 20.

[a] SVLPICII, *& Seruiliani*.] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eorum Acta intexta cum geſtis ſanctorum martyrum Nerei & Achillei, apud Sur. tomo 3. die 12. Maij. Nos autẽ non ſub Nerua, ſed ſub Traiano eſſe paſſos, diximus ſupra in Marone, decimoſeptimo Kal. Maij.

[b] *Victoris, & ſoc.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio, eorumq. martyrium referunt.

[c] *Theotimi Epiſc.*] De eo item Græci, inter quos Sozomenus lib. 7. c. 25. & lib. 8. cap. 14. & Socrat. lib. 6. cap. 11. Floruit temporibus Arcadij Imperatoris, interfuitq. Synodo Conſtantinopolitanæ, ſtetitq. pro S. Ioanne Chryſoſtomo, in qua actum fuit de abolendis operibus Origenis; fuitq. de ea re eius ſententia, ne Origenis ſcripta tollerentur, quæ eſſe ſinceræ fidei probarentur: in eamdem ſententiam ſcripſit ſanctus Hieronymus epiſt. 75. ad Tranquillinum, & S. Auguſt. epiſt. 9. ac denique Gelaſius Rom. Pont. in canone de ſcript. authent. apud Gratian. diſtinct. 15. cap. ſancta Romana.

[d] *Marcellini Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores de eodem hac die. Extant eius res geſtæ recitatæ a Mombrit. tomo 2. Agit de eodem Gregorius Turonenſis lib. de glor. confeſſ. cap. 69. Petrus in catalog. lib. 4. c. 69. Claruit temporibus Conſtantij Imp. vt eius Acta ſignificant.

[e] *Marciani.*] De eo item Maurol. qui addit & Mamertinum. De eo item Molan. in addit. ad Vſuard.

[f] *Theodori.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio, vbi eius res geſtas ſummatim explicant.

[g] *Agnetis.*] Eius Acta conſcripta eſſe a beato Raimundo ordinis Præd. teſtatur Andreas Piſanus in appendice eiuſdem vitæ, quam ex Latino ſermone in linguam Italicam tranſtulit. Qualis autem, quantave hæc fuerit, exinde diſces, quod (vt auctor eſt idem beatus Raimundus in vita S. Catharinæ Senenſis lib. 3. cap. 14.) eadem S. Catharina cæleſti nuncio monita, ſe illi parem fore in gloria beatorum accepit, quæ & ſumma cum laude in ſuis epiſtolis eiuſdem ſæpe meminit. Aſſeruatur venerandum corpus eius in ciuitate Montepolitiano in Hetruria, illudq. iugi illuſtratur miraculo, dum rore quodam mirifico aſſidue perfuſum conſpicitur. Extat diploma Clementis Septimi, quo eius celebritatem illic agi debere, & eccleſiaſticum officium ad eam accommodatum publice recitari præcepit.

Vndecimo

21 Vndecimo Kal. Maij. Luna. F viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

IN Perſide natalis ſancti Simeonis[a] Epiſcopi Seleuciæ & Cteſiphontis; qui, iubente Sapore Perſarum Rege, comprehenſus, ferroq. onuſtus, iniquis tribunalibus exhibitus, cũ Solem ipſum adorare nollet, & de IESV Chriſto voce libera & conſtantiſsima teſtaretur; primũ carcerali ergaſtulo cum alijs centum (ex quibus alij Epiſcopi, alij erant presbyteri, alij diuerſorum ordinum clerici) longo tempore maceratus eſt: deinde cum Vſthazanes Regis nutricius, qui ante iam lapſus a fide, ſed per eum ad pœnitentiam fuerat reuocatus, martyrium conſtanter ſubijſſet; poſtridie, qui erat annus Dominicæ paſsionis dies, omnibus ante Simeonis oculos, qui vnumquemque eorum ſtrenue exhortabatur, gladio iugulatis, nouiſsime & ipſe decollatus eſt. Paſsi ſunt etiam cum eo clariſsimi viri Abedechalas & Ananias eius presbyteri. Puſicius quoque præfectus Regis artificum, eo quod Ananiam titubantem corroboraſſet, collo circa tendinem perforato, & lingua exinde extracta, crudeli morte occubuit; poſt quem & filia eius, quæ erat ſacra virgo, necata eſt. Alexandriæ ſanctorum martyrum Aratoris[b] presbyteri, Fortunati, Felicis, Siluij, & Vitalis, qui in carcere quieuerũt. Item ſanctorum Apollinis[c], Iſacij, & Crotatis, qui ſub Diocle-
22 tiano paſsi ſunt. Cantuariæ in Anglia ſancti Anſelmi[d] Epiſcopi, ſanctitate & doctrina conſpicui. Antiochiæ ſancti[e] Anaſtaſij Sinaitæ Epiſcopi.

APRILIS 21.

SIMEONIS *Epiſcopi, & ſoc.*[a]] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac denique ceteri Latinorum, Græci autẽ in Menologio ad xv. Maij: qui & præter hos qui hic narrantur, addunt mille alios ac centum quinquaginta martyres. Horum omnium probatũ ac nobile certamen deſcribit Sozom. hiſt. lib. 2. c. 8. ex eoq. ceteri, vt Caſſiod. lib. 3. c. 2. & Niceph. lib. 8. cap. 36. Paſsi ſunt hi temporibus Conſtantij Imperatoris, non Conſtantini, vt affirmare videtur Sozomenus: nam S. Hieronymus in chron. anno ſeptimo Conſtantij Auguſti eiuſmodi perſecutionem in Perſide aduerſus Chriſtianos excitatam eſſe teſtatur.

[b] *Aratoris, & ſoc.*] Agunt de his item Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 4. c. 72. & alij. Fuit eiuſdem nominis Arator ſubdiaconus Romanæ Eccleſiæ, poeta non obſcurus, qui Acta Apoſtolorum ſcripſit heroico verſu, ob-

ſu, obtulitq. Vigilio Rom. Pontifici, vt docet eius epigrãma ante exordiũ operis poſitum, [c] *Apollinis, & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio, paſſosq. ferunt ſub Diocletiano Imperatore.

[d] *Anſelmi Epiſcopi.*] Huius egregia facta conſcripſit Edinerus eius cõtubernalis: quæ retulit Sur. in tom. 2. Mandauit ſcriptis eadem Edmundus monachus Cantuarienſis, qui etiam alium addidit commentarium de diſcordia orta inter ipſum, & Regem Anglorum, vt auctor eſt Henric. de viris illuſt. c. 7. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino 1109. vt idem Edinerus & Sigebertus in chron. atteſtantur; de eo item Trithem. de viris illuſt. ord. S. Bened. lib. 2. c. 101. ibiq. recenſet eius ſcripta, lib. 3. c. 327. lib. 4. c. 122. & lib. de ſcrip. Eccleſ. Item auctor catalogi ſcrip. Britan. & alij plures.

[e] *Anaſtaſij Sinaitæ.*] De eodem agunt & Græci hac die in Menologio. Sinaita hic dictus eſt, quod antequam Antiochenæ præficeretur eccleſiæ, in Sina monte exercuit monaſticam diſciplinam, vt tradit Niceph. lib. 17. c. 29. prope finem. Claruit temporibus Iuſtiniani Imp. & Iuſtini Iunioris, a quo ob fidem Catholicam in exilium pulſus eſt: reſtitutus eſt autem tempore Mauritij Imp., cum Romanæ Eccleſiæ præeſſet ſanctus Gregorius Papa: qui ad eumdem plures ſcripſit epiſtolas, quæ extant in eius regiſtro, lib. 1. epiſt. 24. 25. lib. 4. epiſt. 36. 37. lib. 6. epiſt. 24. 31. & lib. 7. Ind. 1. epiſt. 3. quæ eſt vltima ad eum ſcripta: nam & eodem anno diem obijt, qui numeratur annus Domini 598. Sequenti autem ſecunda Indictione ſcribit idem ſanctus Gregorius ad eius ſucceſſorem Anaſtaſium item dictum, cum ab eo, ex more, fidei ipſius profeſſionem accepiſſet; eſt epiſt. 47. lib. 7. Indict. 2. Duo etenim eiuſdem nominis Epiſcopi, alter poſt alterum ſucceſſiue, præfuerũt eccleſiæ Antiochenæ tẽporibus Mauritij, & Phocæ eius ſucceſſoris Impp. vt apparet ex ſerie Antiochenorũ Epiſcoporum, quam ſcribit Niceph. Epiſcopus in chron. & Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 18. c. 44. qui tamen in eo reperitur erraſſe, dum Anaſtaſium primum, Sinaitam dictum, necatum ſcribit a Iudæis: quod quidem ſecundo contigit Anaſtaſio: nam (vt idẽ ipſe teſtatur) id ſub Phoca Imp. factum eſt, quod & exploratum habetur: anno etenim ſeptimo Phocæ a Iudæis excitatam eam ſeditionem, teſtatur hiſtoria Miſcella, Cedrenus, & Zonaras; quo quidem tempore non Anaſtaſius Sinaita, ſed eius ſucceſſor ſedebat: ille etenim biennio ante Phocæ Imperium ſub Mauritio Imp. ex humanis deceſſit. Agitur de ſecundo Anaſtaſio ad decimum Kal. Ianuarij. Errore lapſus eſt idem Niceph. lib. 18. c. 44. dum nomen Sinaitæ tribuens ſecundo, eidem prioris Anaſtaſij lucubrationes adſcribit: Sinaitæ etenim eſſe omnes illas ſcriptiones, nullus eſt qui dubitet: nam cum (vt dictum eſt) ſedere cœpiſſet temporibus Iuſtiniani Imp., ſub quo multa paſſus, ac etiam ſede pulſus eſt, in eius locum Gregorius ſuffectus eſt; ſed tamen Mauritij Imp. tempore reſtituitur, vt ſcribit Euagrius hiſt. lib. 4. c. 38. 39. 40. & lib. 5. c. 1. & 5. Niceph. lib. 17. c. 29. 30. & 36. Optauit S. Gregorius hunc cum honore ſuo Romæ ſecum viuere, ſi ad ſedem ſuam illum reuerti minime licuiſſet. Extat de his epiſt. 27. lib. 1. regiſt. Reſtituto autem, eidem litteris gratulatur lib. 4. epiſt. 37. Ind. 13. Extitum reperitur eiuſdem auctoris nobile opus de rectis dogmatibus, & ſermones nonnulli, quos olim monachus in Sina poſitus ſcripſerat; quorum aliquot Latine reddidit ediditq. noſter Achilles Statius dignæ memoriæ. Habemus & in eiuſdẽ bibliotheca librum Paſtoralem S. Gregorij Papæ, quem idẽ Anaſtaſius in Græcũ ſermonem tranſtulit: quod & teſtatur Sigebertus de viris illuſtribus cap. 32.

vij. G Decimo Kalen. Maij. Luna: 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23				

ROMAE via Appia natalis ſancti Soteris [a] Papæ & martyris. Ibidem ſancti Caij [b] Papæ, qui ſub Diocletiano Principe martyrio coronatus eſt. Smyrnæ ſanctorum Apellis [c] & Lucij ex primis Chriſti diſcipulis. Eodem die ſanctorum plurimorum [d] martyrum, qui ſequenti anno poſt

obitum

obitum Simeonis, annuo item die, quo paſsionis Dominicæ memoria celebrabatur, per totam Perſidis regionem pro Chriſti nomine ſub Rege Sapore gladio cæſi ſunt. In quo fidei certamine paſſus eſt Azades eunuchus Regi cariſsimus: Milles[e] Epiſcopus, ſanctitate & miraculorum gloria inſignis: Acepſimas, Epiſcopus, cum presbytero ſuo Iacobo, item Aithala & Ioſepho presbyteris, Azadane & Abdieſo diaconis, & compluribus alijs clericis: Mareas quoque & Bicor Epiſcopi, cum alijs viginti Epiſcopis, & clericis fere ducentis quinquaginta, monachis etiam & ſacris virginibus plurimis; inter quas & ſancti Simeonis Epiſcopi ſoror nomine Tarbula, cum pediſſequa ſua, quæ ſtipitibus alligatæ, ſerraq. ſciſſæ, crudeliſsime necatæ ſunt. Cordubæ* in Perſia ſanctorum Parmenij[f], Helimenæ, & Chryſoteli presbyterorum, Lucæ & Mucij diaconorum: quorum triumphus martyrij in paſsione ſanctorum Abdon & Sennen habetur. Alexandriæ natalis ſancti Leonidis[g] martyris, qui ſub Seuero paſſus eſt. Lugduni ſancti Epipodij[h], qui in perſecutione Antonini Veri cũ Alexandro collega tentus, poſt dira tormenta martyrium capitis abſciſsione compleuit. Apud Senonas ſancti Leonis[i] Epiſcopi & confeſſoris. Anaſtaſiopoli ſancti Theodori[k] Epiſcopi, miraculis clari.

*Corduenæ

APRILIS 22.

SOTERIS *Papæ*[a].] Beda autem & Ado de eo pridie huius diei: ſed hanc eſſe diem natalis eius, habet liber de Rom. Pontificibus. De eius ſucceſſione Irenæus lib. 3. cap. 3. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 22. Optat. lib. 2. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. & alij. Cetera in Annal. Eccleſ. diximus. Soteris Papæ corpus tranſlatum eſſe a Sergio Iuniori Papa in titulum Equitij, docet vetus inſcriptio ibidem apud tranſennam poſita.

[b] *Caij Papæ.*] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7. c. vlt. Optat. lib. 2. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij. Extant nonnullæ res eius geſtæ inter Acta ſanctæ Suſannæ, & in Actis S. Sebaſtiani. Cetera de eo in Annal. Eccl. diximus.

[c] *Apellis & Lucij.*] Agunt de his Græci etiam hac die in Menolog. qui item optima ratione affirmant, Lucium hunc alium eſſe a Luca Euangeliſta; adduntq. hunc fuiſſe præfectum eccleſiæ Laodicenſi, Apellem autem Smyrnenſi: aſſentiturq. his etiam Dorotheus in Synopſi. Sunt hi, quorum S. Paulus Apoſtolus meminit ad Romanos cap. 16. De Apelle conſentit Hippolytus libel. de 72. diſcip. de Lucio autem ſecus, quem dicit Olympiadis fuiſſe Epiſcopum.

[d] *Plurimorum martyrum.*] Agunt de his hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Scribit horum certamina glorioſa Sozom. hiſt. lib. 2. c. 11. 12. & 13. ex quo Caſſiod. hiſt. trip. lib. 3. cap. 2. Niceph. lib. 8. c. 37. & 38. Metaphraſtes autem ceteris locupletius recitat ex Lipom. tom. 5. & Sur. tom. [illegible]

[e] *Milles Epiſc.*] Hunc Beda & alij ſupra dicti appellant Mileſium. De eodem Sozom. vbi ſupra. & alij ex ipſo. Peregrinatum tradunt Hieroſolymam ad ſancta loca, necnon in Aegyptum ad inuiſendos ſanctos Patres eremi cultores.

[f] *Parmenij & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceterique hac die. Agitur de his in præambulis Actorum S. Laurentij martyris, extant apud Sur. to. 4. die 10. Auguſti. Errore librariorum accidiſſe puto, vt alicubi Cordulæ in Perſia hi paſſi habeantur. Nihil enim habet commune Cordula ſiue Cordyla cum Perſide: nam in prouincia Cappadociæ ponitur a Ptolemæo in tab. 1. Aſiæ, ſicut & a Plinio lib. 6.

lib. 6. cap. 3. quæ Cappadocia Themyſcirena appellatur. Itaque magis placet, vt hi Cordubæ in Perſia (vt habent ea Acta martyrum, qualiacumque ſint) ponantur: vel pro Corduba, reſtituendum potius erit, Corduena, quæ eſt ciuitas prope Tigrim, cuius meminit Ammianus Marcellinus lib. 23. & 24. Aethicus autem in coſmograph. appellat Cordubennã. De Cordubenna regione eſt mentio etiam apud Dionem lib. 37. Sed de ea ſuperius 15. April. d. Nec adeo mirandum, ſi eiuſdem nominis ciuitas reperitur in Hiſpania, ac in Perſide: nam (ſicut ex Varrone docet Plinius lib. 3. c. 1.) Perſæ & Iberi in Hiſpaniam peruenerunt cum ſuis colonijs: licet Socrates hiſt. lib. 1. c. 16. dicat Iberos Hiſpanorum eſſe coloniam; ſed ex prædictis errare conuincitur.

g *Leonidis.*] Fuit hic pater Origenis. Scribit de eius martyrio Euſebius hiſt. lib. 6. c. 1. S. Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Origene, & Niceph. hiſt. lib. 5. c. 2. De eodem agens Suidas in hiſt. in verbo Origenes, ait, eumdem fuiſſe Epiſcopum & martyrem.

h *Epipodij.*] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant Acta Epipodij, & Alexandri eius in martyrio collegæ, quæ recitat Sur. to. 2. De eodẽ habetur homilia nomine quodẽ Euſebij Emiſſeni, ſed re vera S. Eucherij Epiſcopi Lugdunenſis, vt alibi pluribus diſſeruimus. De calceamento Epipodij martyris Gregorius Turonenſis de glor. confeſſ. cap. 64.

i *Leonis Epiſc.*] Veter. manuſcrip. & alij hac die. Interfuit hic Concilijs Aurelianenſi ſecundo per vicarium, & tertio; obijtq. anno Domini 591. Numeratur decimusſeptimus eius ſedis Epiſcopus, cui præfuit annis 23. Hæc tradunt Democh. tabulæ. Sed cum tot tantum annis eum ſediſſe tradant, reperiaturq. interfuiſſe per vicarium ſecundo Concilio Aurelianenſi, quod celebratum reperitur anno Domini 536. impoſſibile videtur ad prædictum annorum numerum perueniſſe.

k *Theodori Epiſc.*] De eo item hac die Græci in Menolog. Hic ille celebris Archimandrita cognomento Siceota, cuius Acta ſinceriſſime ſcripta a Georgio eius diſcipulo recitat Metaphraſtes, ex quo Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. hac die. Migrauit ex hac vita anno Domini 613. Heraclij Imp. anno tertio, prout eius Acta teſtantur.

vj. A Nono Kalend. Maij. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24

NATALIS ſancti Georgij [a] martyris, cuius illuſtre martyrium inter coronas martyrũ Eccleſia Dei veneratur. Valentiæ in Gallia paſsio ſanctorum martyrum Felicis [b] presbyteri, Fortunati & Achillei diaconorum: qui a beato Irenæo Lugdunenſi Epiſcopo ad prædicandum verbum Dei miſsi, cum maximam partem illius ciuitatis ad fidem Chriſti conuertiſſent, a Cornelio duce in carcerem truſi ſunt, deinde diutiſsime verberati, cruribuſq. confractis, circa rotarum [c] vertiginem ſtricti, fumũ quoque in equulei ſuſpenſione perpeſsi, ad extremum gladio conſummati ſunt. In Pruſia natalis ſancti Adalberti [d] Pragenſis Epiſcopi & martyris, qui Polonis & Hungaris Euangelium prædicauit. Mediolani ſancti Maroli [e] Epiſcopi & confeſſoris. Tulli in Gallia ſancti Gerardi [f] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi.

GEorgii.] De eodem hac itẽ die Latini omnes, Græci itẽ in Menolog. his verbis: Memoria ſancti & glorioſi & magni martyris Georgij, cognomento Tropeophori: Fuit Cappadox genere, paſſus ſub Diocletiano Imperatore. Hæc ibi. De Actis ſancti Georgij martyris eſt cenſura Gelaſij in decreto de libris apocryph. apud Grat. diſtinct. 15. cap. ſancta Romana. Ea etenim quæ ab hæreticis eſſe compoſita dicuntur, in Eccleſia Romana nõ legi teſtatur. Sexta Synod. etiam can. 63. profitetur quaſdam martyrum hiſtorias ab hæreticis eſſe cõſcriptas, eo nimirum (vt ait) conſilio, vt Dei martyres afficerent ignominia; & qui illas audirent, ad incredulitatem deducerent: quas omnes eadem ſancta Synodus vetuit publicari, igniq. tradi mandauit. Id etiam a Manichæis hæreticis factitatũ, ſanctus Auguſtinus teſtatur, ſcribens contra Adimantum, alijsq. in locis, agens aduerſus Manichæos. Quænam autem eſſent Acta Georgij a Gelaſio improbata atque reiecta, exquirendi ſtudio fatigatus, ea me tandem inueniſſe arbitror. In noſtra bibliotheca, tertio tomo Vit. Sanct. antiquiſſimo ac pene vetuſtate conſumpto codice, pag. 159. inueni Acta quædam ſancti Georgij multis haud dubium referta mendacijs: ubi portentoſa quædam ab omni miraculorum ratione aliena feruntur; quæ quidem (vt prædictæ Synodi vtar verbis) non ad pietatem legentes, ſed ad infidelitatem adducant. Inſunt præterea illic quædam accepta ab hæreticis atque Gentilibus, vt cõflictus ille Georgij cum Athanaſio mago: alludit nimirum auctor impius ad Georgium Arianum Epiſcopum inuaſorem ſedis Alexandriæ, & magni Athanaſij eius ſedis Epiſcopi pugnaciſſimum perſecutorem: Athanaſium enim ab Arianis eſſe magum appellatum, Acta Tyrij Conciliabuli ſatis docẽt: apud Gentiles etiã eandem de eo ſparſam eſſe calumniam, conſtat ex Ammiano Marcel. lib. 15. At Georgium Arianum Epiſcopum defuncto Conſtantio Imp. occiſum eſſe ob ſua ſcelera Alexandriæ; relatumq. a ſuis inter martyres, liquet, teſtante id etiam Marcellino lib. 22. Ex quibus ſane apparet totam illam de Actis Georgij fabulam fuiſſe commentum Arianorum. Leguntur in ijſdem alia nonnulla indigna martyre: vt phanatica quædam & portentoſa, ſuſpectum contubernium viduæ; ars doloſa eiuſdem ad perdendos Gentiliũ magos, atque eneccandos Gentiles quoſque; innumera præterea tormentorũ genera, quibus agitatus Georgius, nec mori potuis; vt præter equuleos, vngulas, crates ferreas ignitas, rotamq. mucronibus vndique præfixam, calceosq. armatos clauis, quæ & in alijs leguntur Actis, etiam arca ferrea clauorum cuſpidibus intus ad feriendum aptata, præcipitium, contuſiones malleis ferreis iteratæ, columna ingentis ponderis ſuper eum poſita, ingentisq. molis ſaxum ſuper caput reuolutum, ferreum ignitum ſtratum, liquens plumbum ſuperefuſum, quadraginta igniti claui, quibus eſt confoſſus, æneus bos candens, merſio in puteũ, ingentis ponderis ſaxo ad collum ligato; quibus nec quidem occidi martyrem potuiſſe tradunt. Ad hæc inſuper fingitur ibi Dacianus quidam Imp. qui Perſis dominetur, & ſeptuagintaquinque Regibus imperet, ſub quo Georgius paſſus ſit, & alia multa, quæ potius delirantium ſomnia, quam ſinceram hiſtoriam martyris præſeferant: quæ Gelaſij cenſura proſcripta eſſe, abſque aliqua difficultate quiſque ſibi ſuadere poteſt. Quibus reiectis, quænam germana, quæ item dubia de tanto martyre ſcripta reperiantur, in medium adducamus. Extant Acta Georgij a Metaphraſte edita, ſed in ijſdem diſplicent quæ de Athanaſio mago feruntur. Alia rurſus Acta habentur nomine Paſicratis Georgij ſerui ſcripta: quæ omnia Lipomanus Latine reddidit: habet ea Sur. tom. 2. quæ alienæ potius quam meæ cenſuræ ſubijcio. Vidi ea etiam quæ Iacobus de Vorag. habet in Legend. Sanct. quæ quidem non mediocri indigent caſtigatione. Legi & in vet. manuſcrip. quæ in quibuſdam eccleſijs recitari conſueuerunt, Acta Georgij, vbi & annus paſſionis deſcribitur ducenteſimus nonageſimus, ibiq. hæc ſolummodo tormenta Georgius paſſus narratur, verbera, rotã, ignitamq. ſartaginem; ac demum gladio capite truncatus legitur: quæ licet ob longiores paraphraſes, & carmina quæ in eis habentur intexta, minime referant priſtinũ illum candorem ac ſine fuco dicendi ſtylum, tamen ceteris probabiliora videntur, habemus ea in noſtra bibliotheca, tomo 9. Vit. Sanct. pag. 74. His enarratis, iam accipe quæ ex certis probatisq. auctoribus de egregio martyre ſcripta reperiuntur.

Non tantum in Oriente, vbi paſſus eſt, ſed & in Occiduis oris clariſſimus fuit. Extat epigramma Venantij Fortunati de baſilica eiuſdem nomine erecta in Gallijs, in quo hi verſus de eius martyrio leguntur:

Carcere, cæde, ſiti, vinclis, fame, frigore, flammis
Confeſſus Chriſtum, duxit ad aſtra caput.
Qui virtute potens Orientis in arce ſepultus,
Ecce ſub Occiduo cardine præbet opem.

De reliquijs eius Pariſijs poſitis Aim. lib. 2. de geſt. Franc. cap. 20. S. Germanus Pariſiorum Epiſcopus cum Hieroſolymam peregrinatus eſſet, rediens diuertit Conſtantinopolim, vbi a Iuſtiniano Imperatore inter alias nobiles reliquias donatus eſt brachio ſancti Georgij martyris, quod condidit Pariſijs in baſilica S. Vincentij. id Aim. de geſt. Franc. lib. 3. c. 9. Fuit & Romæ, quæ adhuc perſeuerat, illuſtris memoria S. Georgij ad Velum Aureum, vbi & caput eius venerandum aſſeruatur,

uatur, quod Zacharias Papa in theca repertum cum inſcriptione Græcis litteris exarata, ibidem recondidit, vt teſtatur liber de Romanis Pontificibus in Zacharia. S. Gregorius Papa item eccleſiam eiuſdem martyris vetuſtate labefactatā reſtituit: eſt de his epiſtola ipſius 68. lib. 4. indict. 4. Brachium eiuſdem martyris Coloniam Agrippinā delatum, & multis miraculis illuſtratum, indicant Acta ſancti Annonis Epiſcopi Colonien. De reliquijs eiuſdem atque miraculis editis ſcribit Gregorius Turonen. de gloria mart. cap. 101. In Galatia præterea celebris fuit eiuſdem ſancti memoria: de cuius miraculis ibidē ſæpius iteratis multa narrantur in vita ſancti Theodori Sicæotæ, cuius nuper meminimus: habet eam Lipom. tom. 7. & Sur. to. 2. Procopius ſcribit lib. 1. ædif. Iuſtin. ipſum Iuſtinianū Imperatorem eidem martyri baſilicam erexiſſe. Reges enim in militari cōflictu S. Georgium martyrē inuocare ſolitos, eumdemq. propitium nactos eſſe, ſatis ſignificant ea quæ de Nicephoro Imp. ſcribit Cedren. in compend. hiſtor. & quæ Paulus diaconus de geſt. Longob. lib. 6. cap. 5. tradit de Chuniperto Rege: hi enim ob ingentem de hoſtibus adeptam victoriā baſilicam & monaſterium in honorem eiuſdem martyris erexerūt. Romanam ipſam Eccleſiam ad expugnandos fidei hoſtes, hos præcipue martyres inuocare conſueuiſſe, Mauritium, Sebaſtianū, & Georgium, teſtatur Ordo Roman. de diuin. offic. in fine. Eſt in Sacramentario S. Gregorij in natali S. Georgij ſpecialis de eodem ſancto præfatio. Pictura illa S. Georgij, qua effingitur eques armatus, qui haſtæ cuſpide draconem interficit, iuxta quem etiam virgo poſita manus ſupplices tendens, imploret auxilium; ſymboli potius, quam hiſtoriæ alicuius, opinor eſſe expreſſam imaginem: in nullis enim, quæ recenſuimus, ſancti Georgij Actis antiquis, quicquam eiuſmodi legitur: ſed a Iacobo de Voragine abſque aliqua maiorum auctoritate ea ad hiſtoriam referuntur: quæ potius in virgine illa typum exprimunt (more maiorum) prouinciæ, vel ciuitatis alicuius, quæ aduerſus diaboli vires tanti martyris imploret auxiliū. Symbolicas eiuſmodi picturas pingi a Chriſtianis olim conſueuiſſe, ſatis docet Euſebius in vita Conſtantini Imp. lib. 3. cap. 3. vbi agit de pictura Conſtantini, deq. dracone ab eo medio ventre transfixo, & in mare proiecto. Non imus inficias, S. Georgium vt equeſtris militiæ militem, equeſtri imagine referri conſueuiſſe: nam & de equo picto S. Georgium geſtante, hinnitumq. edente, mira habes deſcripta a Nicephoro Gregora hiſt. lib. 8. pag. 31. & 32. De imagine S. Georgij, ex qua ſanguis fluxit, vide Georg. Pachimer. hiſt. lib. 7. pag. 61.

[b] *Felicis, & ſoc.*] De his item hac die Beda, Vſuard. & Ado. Recitat Sur. horū Acta to. 2.

[c] *Circa rotarum vertiginem ſtricti.*] Perantiquum fuiſſe rotarum ſupplicium, docet Cæl. Rodig. lect. antiquarum lib. 10. cap. 5. Meminit S. Baſilius homil. in quadrag. martyres de rotæ tormento. Frequens reperitur in Actis martyrum rotæ cruciamentum: de eodem Ioſephus lib. de Machab. ad Polyb. his verbis: Decretum dat, vt ſi quis eorum in patria conſiſtens, ad ſacrificia migrare noluiſſet, diſtrictus rotæ impetu rumperetur. Hæc ibi, ſed ex verſione Eraſmiana. Et inferius de eiuſdem cruciamenti exhibitione his verbis: Illi igitur mole pedibus appenſa, atque innecti rotæ iubetur Machabæus: ita etiam in gyrum circuli porrectus, vt ſolutis hinc inde viſceribus, venisq. diſtentis, dolores ipſius & pœnæ creſcerent. Et infra: Vt erat affixus rotæ ignis, in cataſta obijcitur: atque ita tendentibus corpus radijs, & contrahentibus flammis, coſtis deinde patentibus, laterum vitalia rumpuntur, &c. Ac deinde hæc de alio tormentis expoſito: Rotæ, inquit, poſtmodum affigitur: nec tendi magis iam poterat, &c. Ex his quidem ſatis accipi poſſe videtur, rotæ tormentum non ad incidendum corpus, ſed ad extendendum & diſſoluendū eſſe compoſitum; idq. Apuleius lib. 3. de aſin. aur. qui cum agit de paratis tormentorum generibus ad torquendum, hæc ait: Nec mora, cum ritu Græcienſi, ignis & rota, tum omne flagrorum genus inferuntur. Et lib. 10. Nec rota, nec equuleus deerat. Hæc ille. Verum non vnius tantum, ſed multiplicis generis rotæ inueniuntur in Actis ſanctorum martyrum.

[d] *Adalberti Epiſc.*] De eodem hac die agitur apud Bedam & Adonem. Habet eius res geſtas Sur. tom. 2. Alias ab his diuerſas legimus in cod. manuſcrip. monaſterij S. Cæciliæ Tranſtiberim, quarum eſt exordium: Eſt locus, &c. Plura de eodem in breuiario Polonico, in epiſt. Petri Damiani de renunciando Epiſcop. De eodem in Actis S. Stephani Regis Hungariæ, Sigebert. in chron. ann. 994. Aeneas Silu. hiſt. Boëm. cap. 16. item chron. vet. Polon. & nouiſſime Mart. Chrom. de reb. Polon. lib. 3. qui eum martyrio occubuiſſe refert anno Domini 997. Dies tranſlationis eius agitur tertiodecimo Kal. Nouemb. cuius etiam rei geſtæ hiſtoriam ſub Othone Imperatore legi in vet. manuſcrip. vbi agitur etiam de tranſlatione ſanctorum Abundij & Abundantij.

[e] *Maroli Epiſcopi.*] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Extat Ennodij Epiſcopi Ticinenſis de eodem elegans epigramma, quod incipit: *Marolus extrema*, &c. Succeſſit hic ſancto Venerio.

[f] *Gerardi Epiſc.*] De eo Sigebert. in chron. anno Domini 1052. hæc ſcribit: Leo Papa Gerardum Lencorū ſupra ſe quintum Epiſcopū ſanctitate vitæ mirabilem, habita Synodo, per auctoritatem Apoſtolicam decreuit in numero ſanctorū confeſſorum in Eccleſia ſolemniter habendum. Hæc ille.

24 Octauo Kalen. Maij. Luna. B.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13
t u A B C D E f F G H M N P
14 15 16 17 18 19 20 21 20 21 22 23 24 25

ROMAE ſancti Sabæ[a] ductoris militum, qui accuſatus quod Chriſtianos in carcere detentos viſitaret, coram Iudice Chriſtum libere confeſſus eſt; a quo facibus aduſtus, in lebetem[b] picis feruentis iniectus, cum euaſiſſet illæſus, eo miraculo ſeptuaginta viros ad Chriſtum conuertit: qui omnes in confeſſione fidei conſtanter permanentes, gladio cæſi ſunt: poſtremo ipſe demerſus in flumen, martyrium conſummauit. Lugduni in Gallia natalis ſancti Alexandri[c] martyris, qui in perſecutione Antonini Veri poſt carceris cuſtodiam primo ita laniatus eſt crudelitate verberantium, vt crate ſoluta coſtarum, patefactis viſceribus, interiora corporis panderentur: deinde crucis affixus patibulo, beatum ſpiritum exanimatus emiſit. Paſſi ſunt cum eo & alij numero triginta quatuor, quorum memoria alijs diebus agitur. Eodem die ſanctorum martyrum Euſebij[d], Neonis, Leontij, Longini, & aliorum quatuor, qui in perſecutione Diocletiani, poſt diros cruciatus gladio percuſſi ſunt. In Anglia depoſitio ſancti Melliti[e] Epiſcopi, qui a ſancto Gregorio in Angliam miſſus, Orientales Saxones, & Regem ipſorum ad fidem conuertit. Illiberi in Hiſpania ſancti Gregorij[f] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Honorij[g] Epiſcopi. In Hibernia ſancti Egberti[h] presbyteri & monachi, admirandæ humilitatis & continentiæ viri. Rhemis ſanctarum virginũ Bonæ[i] & Dodæ.

APRILIS 24.

SABAE *martyris*[a].] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, Romæq; paſſum tradunt temporibus Aurel. Imp.

[b] *In lebetem.*] De lebete, ſic dicto cruciamenti genere, habes Machab. lib. 2. cap. 7. & Ioſeph. lib. de Machab. ad Polyb. Frequens eſt mentio de eiuſmodi tormento in Actis ſanctorum martyrum.

[c] *Alexandri, & ſoc.*] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Refert eorum Acta Sur. tom. 2. Extat de ſancto Alexandro & Epipodio ſermo ſancti Eucherij Lugdunẽſis, falſo adſcriptus Euſebio Emiſſeno. Diuerſus plane ab hoc Alexander ille medicus & martyr, qui cum Attalo poſt diuerſa pœnarum genera, gladio cæſus, occubuit, cuius & cineres in Rhodani fluenta miſſi fuerant, vt conſtat ex epiſtola eccleſiæ Lugdunenſis, quam recitat Euſeb. hiſt. lib. 5. cap. 1. Meminit & ſanctus Auguſtinus lib. de cura agenda pro mort. cap. 6. de cineribus martyrum Lugdunenſium in flumen iniectis. Alexander autem, de quo agimus (ne quis exiſtimet eundem eſſe cum illo) ſupplicio crucis martyrium conſummauit, eiuſq. corpus inter dumeta abſcon-

abſconditum, poſtea ſepulturæ mandatum fuit, vt eius Acta teſtantur.

[d] *Euſebij, & ſociorum.*] Agunt de his item Græci hac die in Menolog. paſſosq. ſub Diocletiano referunt.

[e] *Melliti Epiſtopi.*] De eo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit Beda eius res geſtas in hiſt. de geſt. Angl. lib. 1. cap. 20. & 30. lib. 2. cap. 3. & ſeq. Eiuſdem meminit S. Gregorius Papa in regiſt. lib. 9. epiſt. 48. 52. 56. & 71. Ioannes diac. in vita S. Gregorij lib. 1. cap. 31. Migrauit ex hac vita anno à Chriſto Domino ſexcenteſimo vigeſimoquarto, vt ſcribit Beda lib. 2. de geſt. Anglor. cap. 7. in fine.

[f] *Gregorij Epiſcopi.*] Vſuardus item de eo hac die. Agit de eodem ſanctus Hieronymus lib. de ſcrip. Eccleſiaſt. Iſidor. de vir. illuſtr. cap. 1. in Oſio, Honorius Auguſtud. cap. 105. pluribus autem Marcellinus presbyter in libello oblato Theodoſio Imperatori. Huius Gregorij commentarios carie obſitos, obliuione obrutos, mendisq. labefactatos purgauit, edíditq. noſter Achilles Statius laudabilis memoriæ.

[g] *Honorij Epiſc.*] De quo etiam tabulæ Brixianæ eccleſiæ. Ponitur hic decimusnonus eius eccleſiæ Epiſcopus: a Philaſtrij autem tempore, qui eius ſedis Epiſcopus adſcribitur ſeptimus, hic numeratur ordine duodecimus, vt ſcribit Rampertus Epiſc. Brixianus in ſermone de tranſlatione ſancti Philaſtrij.

[h] *Egberti.*] De eo plura ſcribit Beda de geſtis Angl. lib. 3. cap. 4. & 27. lib. 4. c. 3. & lib. 5. cap. 10. & 23. vbi ait, eum ex hac vita exceſſiſſe anno ab incarnatione Domini ſeptingenteſimo vigeſimooctauo. Fuit & Egbertus Epiſcopus, cuius natalis dies agitur prid. Nonas Maias, licet eum Eadbertum alij dicant.

[i] *Bona & Doda.*] Agit de his Molanus in additione ad Vſuard. De alia Bona Petrus in catal. lib. 8. cap. 71.

iiij. G Septimo Kalen. Maij. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ALEXANDRIAE natalis beati Marci [a] Euangeliſtæ. Hic diſcipulus & interpres Apoſtoli Petri, rogatus Romæ a fratribus, ſcripſit Euangelium, quo aſſumpto perrexit in Aegyptum, primusq. Alexandriæ Chriſtum annuncians, conſtituit eccleſiam: ac poſtea pro fide Chriſti tentus, funibus vinctus, & per ſaxa raptatus, grauiter afflictus eſt: deinde recluſus in carcere, primo angelica viſitatione confortatus, & demum ipſo Domino ſibi apparente, ad cæleſtia regna vocatus eſt octauo Neronis anno. Romæ Litaniæ [b] maiores ad ſanctum Petrum. Syracuſis ſanctorum martyrum Euodij [c], Hermogenis, & Calliſti. Antiochiæ ſancti Stephani [d] Epiſcopi & martyris, qui ab hæreticis Synodū Chalcedonenſem impugnantibus multa paſſus, in Orontem fluuium præcipitatus eſt, tempore Zenonis Imperatoris. Ibidem ſanctorum Philonis [e] & Agathopodis diaconorum. Alexandriæ ſancti Aniani [f] Epiſcopi, qui beati Marci diſcipulus, eiusq. in Epiſcopatu ſucceſſor, clarus virtutibus quieuit in Domino. Laubijs natalis S. Ermini [g] Epiſcopi & confeſſoris.

APRILIS 25.

MARCI *Euangeliſtæ* [a].] De eodem hac die Beda, ac ceteri omnes Latinorũ, ac Græcorum, qui eumdem etiam martyrem dicunt, deſcribuntq. eius paſſionis Acta in Menologio. Agit de eo item Euſebius hiſt. lib. 2. cap. 14. 15. & lib. 3. cap. vlt. Hieronymus de ſcrip. Eccleſiaſticis, Iſidorus de vit. & obitu ſanctorum: quorum cum nullus dicat eum occubuiſſe martyrio, ab aliquibus dubitatum fuit; an re vera martyrium conſummarit. At Gelaſius, cuius præcipua eſt in Eccleſia Dei auctoritas, de eius martyrio expreſſe teſtatur, cum ait: Marcus a Petro Apoſtolo in Aegyptum directus, verbum veritatis prædicauit, & glorioſe conſummauit martyrium. Hæc Gelaſius in Rom. Concil. in decret. de lib. authent. & apocryph. Hoc ipſum Niceph. hiſt. lib. 2. cap. 43. Metaphraſtes hac die, Procopius diaconus in encomio de eodem, quod recitat Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Cetera autem de ſancto Marco, an idem ſit cum conſobrino Barnabæ, qui Ioannes Marcus dictus eſt, & an Latine vel Græce Euangelium ſcripſerit, quoniam non ſunt huiuſmodi, quæ paucis abſolui queant, ſatis de his diſſeruiſſe ſufficiat in noſtris Annalibus Eccleſiaſt. vbi & de alijs quæ ad Marcum pertinent, pluribus egimus.

[b] *Litaniæ maiores.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum; quorum nonnulli cum dicant inſtitutas a S. Gregorio, ſic intelligas, non vt ipſas maiores Litanias ſanctus Gregorius primus inuenerit, ſed quod ad ſanctum Petrum eas indixit. Extat decretum eiuſdem Pontificis de Litaniarum maiorum annua celebritate in princ. lib. 2. regiſtri his verbis: Solemnitas annuæ deuotionis nos, fratres dilectiſſimi, admonet, vt Litaniã, quæ Maior ab omnibus appellatur, ſolicitis ac deuotis debeamus (auxiliãte Deo) mentibus celebrare, &c. Idem S. Pontifex occaſione ingruentis peſtilentiæ illã Litaniam inſtituit, quam ſeptiformem appellauit. Extat de ea re eius conſtitutio data 4. Kalen. Septemb. lib. 11. cap. 2. cuius etiam meminit Greg. Turonen. de geſt. Franc. lib. 10. cap. 1. Paul. diac. de geſtis Longobard. lib. 3. cap. 11. & alij. Idem S. Gregorius, vrgente aliqua neceſſitate, non tantum Romanis, ſed etiam externis Litanias indicebat, vt apparet ex libro 9. regiſt. epiſt. 45. Indict. 4. Cur autem hæ, de quibus hic agimus, Litaniæ maiores dictæ fuerint: conſtat ad minorum Litaniarum differentiam ſic appellatas eſſe. Non enim vnæ tantum in anno, ſed plures ſolitæ erãt fieri Litaniæ pro conſuetudine cuiuſque eccleſiæ, vt apparet ex epiſt. S. Gregor. 76. lib. 7. Indict. 2. ad Caſtorium, vbi habetur mentio de quatuor vel quinque ſolemnibus Litanijs in Rauennate eccleſia celebrari ſolitis. A quo autem Litaniæ primum fuerint inſtitutæ, adhuc mihi eſt inexploratum: vetuſtiſſimum ſane morem fuiſſe in Eccleſia Litanias peragere, certiſſimum eſt. nam quod ſpectat ad Eccleſiam Orientalem, S. Baſilius in epiſt. 63. ad Neocæſarienſes tradit, in ea eccleſia in vſu fuiſſe Litanias etiam temporibus S. Gregorij cognomento Thaumaturgi, eius ciuitatis Epiſcopi, qui vixit temporibus Decij Imperatoris; quas poſtmodũ in ceteris Orientis eccleſijs conſtat fuiſſe frequentatas, adeo vt eas ſolemniori pompa etiam Ariani fuerint æmulati, vt ſcribit Socrat. lib. 6. cap. 8. & Sozom. lib. 8. cap. 8. quas tamen Arcadius Imp. edicto promulgato illis inhibuit, l. 30. de hæretic. Cod. Theod. Litaniæ etiam reperiuntur dictæ Proceſſiones c. 17. Concilij Laodic. edit. 2. Conſtat autem penes Latinos vetuſtiorem fuiſſe vſum procedendi ad loca martyrũ, vt Tertul. lib. 2. ad vxorem, & Hieron. epiſt. 22. ad Euſtoch. Eaſdem itaque ſiue Litanias, ſiue Proceſſiones dicere velimus, vnuſquiſque Epiſcopus in ſuis eccleſijs ſtudioſe agere conſueuit. vnde de S. Honorato Epiſcopo Maſſilienſi hæc pro magna laude Gennadius cap. 99. Hic Litanias ad ſupplicandũ Dei clementiam cum plebe ſibi credita pro viribus agit. Hæc ille. Porro percelebres, & ab vniuerſa pene Eccleſia receptæ ſunt illæ, quas S. Mamertus Epiſcopus Viennẽſis reſtituit in Gallijs, temporibus Valentiniani Tertij Imp. anno circiter 452. vt ſcribit Ado Epiſcopus Viennen. in chron. quæ & Rogationes appellatæ ſunt: cuius piæ inſtitutionis occaſionẽ ſcribit in ſermone quodam Alcimus Auitus eiuſdem eccleſiæ Epiſcopus, ſucceſſorq. Eſichij, quem præceſſit S. Mamertus. Extat præterea de iiſdem epiſtola Sidonij Apollinaris ad eumdem S. Mamertum ſcripta lib. 7. epiſtola 1. alia ad Aprum 14. lib. 5. vbi (vt mittamus cetera) hæc inter alia de priſtina Litaniarum obſeruatione iam negligentia torpeſcente: Erant, inquit, quidem prius (quod ſalua fidei pace dictum ſit) vagæ, tepentes, infrequentesque, & (vt ſic dixerim) oſcitabundæ ſupplicationes; quæ ſemper interpellantium prandiorum obicibus hebetabantur: ad quas, vt nihil amplius dicam, figulo pariter & hortulano non oportuit conuenire. In his autem, quas ſuprafatus ſummus ſacerdos & protulit pariter & contulit; ieiunatur, oratur, pſallitur, & fletur, &c. Hæc Sidonius. Ex his quidem Sidonij verbis apparet, S. Mamertum Epiſcopum non tam inſtituiſſe, quam reſtituiſſe, & in meliorem formam reduxiſſe ſacras Rogationes. Sane quidem S. Auguſtinus, qui tempore præceſſit S. Mamertum, de iiſdem Rogationibus, quæ præcedunt celebritatem Aſcenſionis Dominicæ, non obſcure meminit

nit

nit ſerm. 173. de temp. in vigilia Aſcenſ. tomo 10.pag.338.edit. Louanien.Eſt eius exordium huiuſmodi : Scire debemus & intelligere , fratres cariſſimi, quia dies compunctionis & pœnitentiæ celebramus, &c. Circa finem autem ſic : Nullus ſibi de induſtria aliquas occupationes inquirat , per quas ſe de Eccleſiæ conuentu ſubducat. Sine dubio peccatorum ſuorum vulnera diligit , qui in iſtis tribus diebus,ieiunãdo,orando,& pſallendo, medicamenta ſibi ſpiritualia non inquirit, &c.Quibus quidem eumdem de ſacris Rogationibus verba facere, nullũ eſt dubium . Extat de Rogationibus canon 29. primi Concilij Aurelianenſis , item cap. Rogationes. de conſecrat. diſtinct. 3. & in Capitular. Franc. lib.5. cap.85. De iiſdem Cæſarius Epiſcopus Arelat. homil.33.hæc habet:Tribus iſtis diebus,quos regulariter in toto mundo celebrat Eccleſia , nullus ſe a ſancto conuentu ſubducat, &c. Reliqua autem de Rogationibus vide apud eos qui ſcripſerunt de diuin. offic. Aliæ inſuper Rogationes ab his ſunt ,quas inſtituit S. Gallus Epiſcopus Aruernenſis, quæ media Quadrageſima agi ſolitæ erant; de quibus Gregorius Turon. lib.4.cap.5.Celebrabãtur olim in eccleſia Gallicana etiam Litaniæ noni menſis, de quibus agitur in Cõcilio primo Lugdun. c. 6.

[c] *Euodij,& ſoc.*] De his item hac die Vſuardus, Maurolycus , & alij recentiores.

[d] *Stephani Epiſc.*] Agit de huius martyrio Euagr.hiſt. lib.3. c. 10.& Niceph.lib.15.c.28. ex Ioanne Rhetore.Porro non tantũ Stephanum,ſed & alios Orthodoxos Epiſc.ab hæreticis tunc Antiochiæ occiſos eſſe,indicãt litteræ S. Simplicij Papæ ad Zenonem Imp. qui de ſacrilegis pœnas ſumpſerat.Habemus eam epiſtolam manuſcriptam, datam x. Kal. Iulias poſt Conſulatum Illi . eſt eius exordium: De eccleſia Antiochena venerandos , &c.

[e] *Philonis & Agathopodis.*] Hi eſſe videntur, qui ex Syria Romam comitati ſunt S. Ignatium Epiſcopum Antiochenum , eiuſq. reliquias Antiochiam retulerunt, vt conſtat ex Actis ipſius martyrij . Fuit Philo Tarſenſis eccleſiæ , Agathopos Antiochenæ diaconus. Meminit eorumdem frequenter S. Ignatius ſcribens ad Tarſenſes,ad Philadelphos,& ad Antiochenos .

[f] *Aniani Epiſc.*] De eo Euſebius in chron. & hiſt. lib. 2. cap. 23. & lib. 3. cap. 12. Hieron. de ſcrip. Eccleſiaſt. in Marco , Niceph. hiſt. lib. 3. cap. 2. Niceph. Epiſc. in chron. & alij : multa habet de eo Petrus in catal. lib.9. cap. 19. ſed quæ videntur apocrypha : Erat Alexandriæ eccleſia nomine S. Aniani, cuius meminit Epiphan. in panar. hæreſi 69. Eius autem ſacrum corpus Venetias eſſe tranſlatum accepimus . Fuit alius eiuſdem nominis Anianus Aurelianenſis Epiſcopus;alius item Meldenſis , de quo agitur in Actis S.Genoueſæ ; iidemq. ſanctitate nobiles.

[g] *Ermini Epiſcopi.*] De eo etiam Molan. in addit. ad Vſuard. pluribus autem in Indic. ſanct. Belg. Succeſſit hic ſancto Vrſmaro anno Domini 713. Extare de eius Actis librum ſcriptum , idem auctor affirmat.

iij. D Sexto Kalen. Maij . Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

ROMAE natalis beati Cleti [a] Papæ, qui ſecundus poſt Apoſtolum Petrum rexit Eccleſiam , & in perſecutione Domitiani martyrio coronatus eſt. Ibidem ſancti Marcellini [b] Papæ & martyris,qui ſub Diocletiano pro fide Chriſti vna cum Claudio , Cyrino , & Antonino capite truncatus eſt : quo tempore magna fuit perſecutio , ita vt intra vnum menſem, decem & ſeptem millia Chriſtianorum martyrio coronarentur . Amaſeæ in Ponto ſancti Baſilei [c] Epiſcopi & martyris, qui ſub Licinio Imperatore illuſtre martyrium conſummauit : cuius corpus in mare proiectum,& ab Elpidiphoro Angeli monitu repertum,

honorifice

honorifice tumulatum fuit. Bracari in Luſitania ſancti [d] Petri martyris, primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Viennæ ſancti Clarentij [e] Epiſcopi & confeſſoris. Veronæ ſancti Lucidij [f] Epiſcopi. In monaſterio Centula ſancti Richarij [g] presbyteri & confeſſoris. Trecis ſanctæ Exuperantiæ [h] virginis.

APRILIS 26.

[a] CLETI *Papæ*.] De eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij; Beda autē hic de Anacleto, de Cleto autem ad 3. Nonas Maij. Ob nominis ſimilitudinem magna tum apud Latinos, tum etiam apud Græcos facta eſt de Cleto & Anacleto confuſio: vt niſi vitium ſit in codice, librariorum oſcitantia non leues quidem, immo grauiſſimi ſcriptores in his nominibus erraſſe noſcantur. Sanctus Ignatius in primis in epiſtola ad Mariam Caſſabolitem pro Cleto habet Anacletum. id ipſum ſanctus Irenæus feciſſe videtur aduerſus hæreſ. lib. 3. cap. 3. Euſebius etiam in chron. & hiſt. lib. 3. cap. 12. Nicephorus item hiſt. lib. 3. c. 2. & Niceph. Epiſc. in chron. Ex Latinis itidem Optatus Mileuitanus lib. 2. contra Parmen. & Auguſt. epiſtola 165. putantes, credo, Cletum eumdem cum Anacleto, illum prætererunt. econtra autem plerique, qui nouerunt Cletum, neſciuerunt Anacletum, vt inter alios ſanctus Epiphanius, qui in Panar. hæreſ. 27. ponens Cletum, prætermittit Anacletum. Sed in his quæ ſunt Romanæ Eccleſiæ, maior eſt adhibenda fides eius alumnis, quam ceteris. Poſt librum de Romanis Pontificibus, S. Hieronymus de ſcrip. Eccleſiaſt. in Clemente, poſt Linum recenſet Cletum. Poſitum habetur nomen Cleti in canone Miſſæ antiquitus ſcripto. De eodem præterea indices Vaticani, quos exſcripſimus. Quod autem Cletus ante Clementem ſederit, aliaq. plura de eo egimus in Annalibus Eccleſiaſticis.

[b] *Marcellini Papæ.*] De ipſo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Ecce tibi iterum penes Græcos in nominibus facta confuſio; putantes itidem eumdem eſſe Marcellinum cum Marcello: vnde Euſebius præteriens Marcellum, Marcellinum tantum numerat in chron. & hiſt. lib. 7. c. 26. quem errorem & ceteri ſecuti eſſe videntur, vt Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 6. cap. 34. & Nicephorus Epiſcopus in chron. Non ſic quidem Latini, vt Optatus lib. 2. contra Parmen. & Auguſt. epiſt. 165. ac ceteri omnes recentiores. Ipſa eorum Acta inter ſe diuerſa, diuerſos prorſus eſſe, plane declarant. Succeſſit Marcellinus Caio, vt omnes tam Græci quam Latini citati auctores teſtantur. Cetera de ipſo in Annalibus Eccleſiaſticis.

[c] *Baſilei Epiſcopi.*] Agunt de eodem item hac die Græci in Menologio, vbi & martyrium, corporis inuentio, atque tranſlatio narrantur. Metaphraſtes ex antiquioribus monumentis edidit eius Acta, quæ recitat Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Ex quibus omnibus erroris arguitur Nicephorus, dum libro 8. cap. 14. adnumerat S. Baſileum inter Epiſcopos qui interfuerant Nicæno Concilio, cum conſtet eumdem ſub Licinio Imperatore martyrio coronatum obiiſſe diem.

[d] *Petri.*] De eodem Vaſæus in chron. Hiſp. Flos ſanct. Hiſpan. & Theſaur. concion. tomo 2. hac die.

[e] *Clarentij Epiſcopi.*] De eo item hac die Beda, Ado Viennen. in chron. anno 641. Ponitur hic trigeſimus eius ſedis Epiſcopus ſub Vitaliano Papa in tabul. Democharis.

[f] *Lucidij Epiſcopi.*] In tabulis eccleſiæ Veronen. & in ſæpius citato codice pag. 8. & 39. Eſt & Lucillus nomine eiuſdem ciuitatis Epiſcopus, de quo in dictis tabulis agitur pridie Kalen. Nouembris: quem illum ipſum puto, qui interfuit Concilio Sardicenſi, vbi loco Lucilli, Lucius ſubſcriptus reperitur tom. 1. Concil. nam apud Athanaſium in apologia ſecunda inter Epiſcopos Italiæ, qui illi Synodo interfuerunt, Lucillus ponitur poſt Seuerū Rauennatem Epiſcopum. Vocat eumdem cum ceteris in teſtimonium Athanaſius in apologia ad Conſtantium.

[g] *Richarij.*] Agit de eodem Vſuardus hac die. Eius res geſtas ſcripſit Albinus Flaccus ad Carolum Magnum Imperatorem. habet eas Sur. tomo ſecundo. Agit de eo item Vincentius lib. 23. cap. 96. 97. & 81. Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 98. & 295. Claruit temporibus Dagoberti Regis Franc. circa annum Domini ſexcenteſimum atque trigeſimum.

[h] *Exuperantiæ.*] Maurolycus, & Molanus in addit. ad Vſuardum hac die de eadem agūt.

E Quinto Kalen. Maij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

NICOMEDIAE natalis ſancti Anthimi [a] Epiſcopi & martyris, qui in perſecutione Diocletiani ob confeſsionem Chriſti, martyrij gloriam capitis obtruncatione ſuſcepit. Secuta eſt quoque illum vniuerſa pene gregis ſui multitudo; quorum alios Iudex gladio obtruncari, alios ignibus conflagrari, alios nauiculis impoſitos pelago immergi fecit. Tarſi in Cilicia ſanctorum Caſtoris [b] & Stephani martyrum. Romæ depoſitio beati Anaſtaſij [c] Papæ, viri ditiſsimæ paupertatis, & Apoſtolicæ ſolicitudinis: quem (vt ait ſanctus Hieronymus) diu Roma habere non meruit, ne Orbis caput ſub tali Epiſcopo truncaretur: nam haud multo poſt eius obitum Roma a Gothis capta fuit. Bononiæ S. Tertulliani [d] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Theophili [e] Epiſcopi. Conſtantinopoli ſancti Ioannis [f] abbatis, qui pro cultu ſacrarum imaginum ſub Leone Iſaurico plurimum decertauit.

APRILIS 27.

[a] ANTHIMI *Epiſcopi*.] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio 3. Non. Septembris. Scribit de Anthimo Euſebius hiſt. lib. 8. cap. 6. & Niceph. hiſt. lib. 7. cap. 6. & 16. Extant eius Acta a Metaphraſte deſcripta; retulit eadem Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 2. Succeſſit hic ſancto Cyrillo eiuſdem ciuitatis Epiſcopo, vt teſtantur Acta ſanctorum martyrum Indes & Domnæ, quæ recitat Metaphraſt. ſeptimo Kalen. Ianuarij, ex quo Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. In honorem ſancti Anthimi Iuſtinianus Imp. nobilem memoriam excitauit, vt ſcribit Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imperatoris.

[b] *Caſtoris & Stephani*.] Vſuardus de Caſtore tantum, Maurolycus de vtroque, cui adſtipulantur vet. manuſcrip.

[c] *Anaſtaſii Papæ*.] Agunt de eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Locus ſancti Hieronymi hic citatus extat in epiſt. 16. ad Principiam. De eius ſucceſſione Auguſt. epiſtola 165. Proſp. in chron. Socrat. lib. 7. cap. 9. Theod. lib. 5. cap. 23. Sozom. lib. 8. cap. 24. Eius Acta in Annal. Eccleſiaſt. ſcripſimus. De Vrbe capta a Gothis, cuius hic mentio habetur, conſtat id contigiſſe Varari & Tertullo Conſſ. vt ſcribit Caſſiod. & Proſper in chron. quod & omnes profitentur: numeratur is annus (ſecundum Faſtos Onuphrij) a Chriſto 410. ſedis autem Innocentij nonus. Corpus ſancti Anaſtaſij Papæ a Sergio Iuniori tranſlatum eſt in titulum Equitij, vt vetus inſcriptio in eadem eccleſia poſita docet.

[d] *Tertulliani Epiſc*.] Succeſſit hic Paterniano, poniturq. octauus eius ſedis Epiſcopus.

[e] *Theophili Epiſcopi*.] Numeratur hic decimus eius ſedis Epiſcopus, tertiusq. poſt ſanctum Philaſtrium: de eo Rampert. in ſerm. de tranſlatione ſancti Philaſtrij.

[f] *Ioannis abbatis*.] De eo item Græci hac die in Menologio, vbi etiam paucis eius res geſtæ deſcribuntur.

28 Quarto Kalen. Maij. Luna. F

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

RAVENNAE natalis ſancti Vitalis [a] martyris, patris ſanctorum Geruaſij & Protaſij: qui cum beati Vrſicini corpus ſublatum honeſtate debita ſepeliſſet, tentus a Paulino Conſulari, poſt equulei tormẽta iuſſus eſt deponi in profundam foueam, & terra ac lapidibus obrui; taliq. martyrio migrauit ad Chriſtum. Mediolani ſanctæ Valeriæ [b] martyris, coniugis ſancti Vitalis. Atinæ ſancti Marci [c], qui a beato Petro Apoſtolo Epiſcopus ordinatus, Aequicolis primus Euangelium prædicauit, & in perſecutione Domitiani ſub Maximo Præſide martyrij coronam accepit. Alexandriæ paſsio ſanctæ Theodoræ [d] virginis, quæ idolis ſacrificare contemnens, cum eſſet in lupanar tradita, repente quidam ex fratribus nomine Didymus miro Dei fauore commutatis veſtibus illam eripuit; qui poſtea in perſecutione Diocletiani ſub Euſtratio Præſide ſimul cum eadem percuſſus, ſimul coronatus eſt. Eodem die ſanctorum Aphrodiſij [e], Caralippi, Agapij, & Euſebij martyrum. In Pannonia ſancti Pollionis [f] martyris, ſub Diocletiano Imperatore. Pruſæ in Bithynia ſanctorum martyrum Patricij [g] Epiſcopi, Acatij, Menandri, & Polyæni. Turiaſone in Hiſpania ſancti Prudentij [h] Epiſcopi & confeſſoris. Corfinij in Pelignis ſancti Pamphili [i] Valuenſis Epiſcopi, charitate in pauperes, & gratia miraculorum illuſtris: cuius corpus Sulmonæ conditum eſt.

APRILIS 28.

VITALIS [a].] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eius res geſtæ iunctæ Actis ſanctorũ Geruaſij & Protaſij [b] ex epiſtola nomine ſancti Ambroſij, quam recitat Sur. tom. 3. decimanona Iunij: Mombritius item recenſet huius Acta tomo ſecundo. De eius venerando ſepulchro Venantius Fortunatus lib. 4. vit. ſancti Martini meminit his verſibus:

Inde Rauennatum placitam pete dulcius vrbem,
Pulpita ſanctorum per relligioſa recurres,
Martyris egregij tumulum Vitalis adora, &c.

Et alibi:

Vitalem ac reliquos tot chara Rauenna ſepultat.

Libro 7. ad Bod. ducem. Extat de eodem ſermo Petri Damiani apud Surium tom. 2. Pluribus Hieron. Rub. hiſt. Rauen. libro 1. qui & de veteri inſcriptione ad eius ædem agit libro 3. Fuit eiuſdem nominis Vitalis Epiſcopus eiuſdem eccleſiæ Rauennatis: quem miror admodum prætermiſſum ab ijs qui res Rauennates tractarunt, præcipue vero nouiſſime a Hieron. Rubeo, viro alioqui pereruditissimo, qui in poſteriori edit. ſuarum hiſto-

riarum Rauennatũ, quam conatur, vel ſua ex his eſt emendaturus, vel fortaſſe his noſtris obiectionibus plenius ſatisfacturus: quod ſi fiet, a veritate nos vinci libentiſſimo accipiemus animo. Feliciter quidem accidit, vt obortis inter nos hiſce contentionibus, non inde, vt aſſolet, liuor vel æmulatio aliqua interceſſerit, ſed velut quibuſdam tenacioribus amoris vinculis mutua inter nos beneuolentia ſtringeretur. Mirificus quidem in homine, quem inſpexi, candor animi, ſinceri amoris illex, me penitus illi deuinxit. Sed ad Vitalem, vnde digreſſi eramus, redeamus. Ad hunc Vitalem Epiſcopum ſcripſit Venantius Fortunatus duo epigrammata; fuit enim illi æqualis: agitq. de baſilica ſancti Andreæ ab ipſo erecta, quam idem Rubeus ex antiquis eius eccleſiæ monumentis tribuit ſancto Petro Chryſologo, redarguens eos etiam, qui eamdem adſcribunt Maximiano. Porro Vitalem Epiſcopum eam erexiſſe, ex duobus illis epigrammatibus luce clarius apparet: habentur eadem lib. 1. in principio. Vixit hic Vitalis Epiſcopus circa annum Domini quingenteſimum ſeptuageſimũ, quibus etiam temporibus claruit Venantius Fortunatus, qui Rauennæ nutritus, ibidem etiam liberales didicit diſciplinas, vt ſcribit Paulus diaconus de geſtis Longobardorum lib. 2. cap. 9. Maneant hæc de Vitale Epiſcopo, quouſque noſter Rubeus in ſecunda ſui commentarij editione hæc ex Venantio obiecta diluat, & ſua euidentiori probatione confirmet.

[b] *Valeriæ.*] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Huius martyrij Acta intexta habentur cum rebus geſtis ſancti Vitalis, quas nuper citauimus.

[c] *Marci Epiſcopi.*] Legimus eius Acta tam ſoluta oratione quam metro conſcripta Atina Romam tranſmiſſa; in quibus licet auctorum nomina deſiderentur, compertum tamen habemus ex Petro diacono bibliothecario Caſſinate in lib. de vir. illuſtr. monaſt. Caſſinen. cap. 45. ſcriptam eſſe paſſionem eiuſdem ſancti Marci a Petro diacono Chartulario eiuſdem monaſterij ad Odeſirium abbatem; qui quidem auctor narrat, additum ab eodem etiam tractatum de excidio & reſtauratione eiuſdem ciuitatis Atinæ, necnon libellum de eiuſdem ſancti tranſlatione atque miraculis, compoſitumq. Canticum Eccleſiaſticum in eius ſolemnitate canendum, ac demum de eadem celebritate ſermones octo. hæc Petrus diaconus, quem illum ipſum puto Petrum, qui ea ſcribens de ſe ipſo, tamquam de alio extraneo modeſtiæ cauſa locutus eſt. Quod ad opus metricum ſpectat, idem ſcriptor eodem libello cap. 43. refert, Petrum Romanæ Eccleſiæ ſubdiaconũ ſcripſiſſe verſibus res geſtas eiuſdem ſancti Marci Epiſcopi.

[d] *Theodora.*] Beda, ac ceteri qui ſupra auctores hac die, Græci autem Nonis Aprilis. Cenſetur hæc eadem cum ea de qua ſcribit ſanctus Ambroſius libro 2. de virgin. licet pro Alexandria ibi Antiochia legatur, quod librariorum potius vitio accidiſſe exiſtimamus. Græci etenim ac Latini omnes vno ore illam Alexandriæ paſſam eſſe teſtantur: idq. etiam eius Acta profitentur, quæ ex antiquis monumentis edidit Metaphraſtes: extant apud Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Conſule annotationem inferius poſitam die 3. Maij in Alexandro & Antonina.

[e] *Aphrodiſij & ſociorum.*] Agunt præterea hac item die de his Beda, Vſuardus, Ado, ceteriq. recentiores.

[f] *Pollionis.*] De eodem Beda, ac ceteri qui ſupra. Huius Acta ſummatim complexa recitat Petrus in catalogo libro 4. cap. 94. licet in mendoſo codice, pro Pollione, Pullio, pro Cibali Ciualis, & pro Sirmio Firmus legatur.

[g] *Patricij Epiſcopi.*] Græci itidem de eo hac die in Menologio, vbi pluribus eius res geſtas referunt.

[h] *Prudentij Epiſc.*] De eo Vaſæus in chron. Hiſp. qui ſcribit fuiſſe Epiſcopum Tarraconenſem, vixiſſeq. temporibus Diocletiani. Plura de eodem in Flore ſanct. Hiſpan. & in Theſaur. coocion. tom. 2.

[i] *Pamphili Epiſcopi.*] Huius Acta Romam allata accepimus a D. Federico Ranaldo, Vaticanæ bibliothecæ præcipuo cuſtode, viro integerrimo, cui me plura debere profiteor: eius etenim officio & propenſiori erga me beneuolentia ac ſtudio eiuſdem bibliothecæ ſæpe penetralia patuere, ex quibus magna facta eſt rebus noſtris acceſſio.

Tertio

29 Tertio Kalen. Maij. Luna. G*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

MEDIOLANI ſancti Petri [a] martyris, ordinis Prædicatorum, ab hæreticis ob fidem Catholicam interempti. Apud Paphum in Cypro ſancti Tychici [b] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli, quem idem Apoſtolus in ſuis epiſtolis cariſsimum fratrem, miniſtrum fidelem, & conſeruum ſuum in Domino appellat. Cirthæ in Numidia natalis ſanctorum martyrum Agapij [c] & Secundini Epiſcoporum, qui poſt longum apud præfatam vrbem exilium, in perſecutione Valeriani, in qua tunc maxime Gentilium rabies ad tentandam iuſtorum fidem inhiabat, ex illuſtri ſacerdotio effecti ſunt martyres glorioſi. Paſſi ſunt in eorum collegio Aemilianus miles, Tertulla & Antonia ſacræ virgines, & quædam mulier cum ſuis geminis. Eodem die ſanctorum ſeptem Latronum [d], qui a ſancto Iaſone ad Chriſtum conuerſi, martyrio vitam adepti ſunt ſempiternam. Brixiæ S. Paulini [e] Epiſcopi & confeſſoris. In cœnobio Cluniacenſi ſancti Hugonis [f] abbatis. In monaſterio Moliſmenſi ſancti Roberti [g] primi abbatis Ciſtertij. Romæ ſanctæ Catharinæ [h] virginis Senenſis, ordinis ſancti Dominici, vita & miraculis claræ, quam Pius Secundus in ſanctarũ Virginum numero adſcripſit.

APRILIS 29.

PETRI *mart.* [a]] Huius res præclare geſtas ſcripſit Thomas Lentinus, Patriarcha Hieroſolymitanus, quas Surius deſcripſit tom. 2. Plura de eodem Vincent. libro 31. cap. 103. & Antoninus in 3. par. tit. 23. cap. 6. Martyrium ſubijt anno Domini 1252. Sequenti vero anno ab Innocentio Papa IV. adſcriptus eſt in numero Sanctorum, vt de eo ſcribit Bernardus in chron. Cetera collecta habes ſimul in Theſauro concion. tom. 2. hac die. Porro officium ei duplex perſolui, Sixtus Quintus Pontifex Maximus, datis de ea re Apoſtolicis litteris, præcepit anno Domini 1586.

[b] *Tychici diſcip.*] Scribit de eo Paulus Apoſtolus ad Epheſios 6. ad Coloſſ. 4. & 2. ad Timoth. cap. 4. Lucas etiam in Act. Apoſt. c. 20. Agit de eodẽ hac die Vſuardus, Ado, & alij. Tradit Dorotheus in ſynop. hunc fuiſſe primum Chalcedonenſis eccleſiæ Epiſcopum.

[c] *Agapij & Secundini.*] De his itẽ hac die Vſuardus, Ado, & alij, Beda autem tertio Kalen. Aprilis. Extant horum res geſtæ vna cum Actis ſanctorum Mariani & Iacobi, quæ recitat Surius tom. 2. & 3. in principio.

[d] *Septem Latronum.*] Agunt de his item hac die Græci in Menologio, a quibus etiam recenſentur eorum nomina, videlicet, Saturninus, Iaciſcolus, Fauſtianus, Ianuarius, Marſalius, Euphraſius, & Mammius; quos omnes Iaſon & Soſipater Chriſti confeſſores eodem cum illis incluſi carcere, primum ad

Chriſti fidem, inde ad confeſſionem eius nominis, ac tandem ad promerendam martyrij coronam incitarunt. Hæc ipſa in dicto Menologio recitantur.

[e] *Paulini Epiſcopi.*] De quo & tabulæ eccleſiæ Brixianæ, ex quibus etiam alij acceperũt.

[f] *Hugonis abbatis.*] Scripſit eius Acta monachus Cluniacenſis, Hugo item nomine; habet ea Surius tom. 2. Eadem item monumentis mandata a Gilone atque Reinaldo tradit Molanus. Recenſet eumdem ſanctus Bernardus, cum meminit de ſanctis abbatibus cœnobij Cluniacenſis in apologia ad Gulielmum. De eodem Petrus Cluniacenſis lib. 1. & 2. miracul. Vſus eſt eo familiariſſime Gregorius Septimus Rom. Pontif. cuius ad illum, extat epiſtola data anno Chriſti 1078. Kalen. Iulij primæ Indict. qua ærumnas deplorat, quibus aſſidue angebatur. Obijt (vt auctor eſt Sigebertus in chron.) anno Domini 1109. De eo item alij plerique ſcriptores, ac nouiſſime Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 328.

[g] *Roberti abbatis.*] Extat eius vita ſcripta ab Odone abbate Moliſmenſe, quam retulit Surius in tom. 2. hac die. Exceſſit ex hac vita anno Domini 1098. vt teſtatur Sigebert. in chron. Huic ſucceſſit Albericus, cui ſubrogatus eſt Stephanus, de quo ſuperius actũ eſt.

[h] *Catharinæ.*] Acta eius nobiliſſima ſcripſit beatus Raimundus Capuanus, ordinis Prædicatorum magiſter, necnon Ioan. Toloſanus Latine edidit. multa præterea ex dialogorum libris, ac eius epiſtolis colligi poſſunt de eius rebus geſtis. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino milleſimo trecenteſimo octogeſimo: quam Pius Papa Secundus anno 1461. adſcripſit in Sanctarum numero. Plura de eadem ſanctus Antoninus in 3. par. tit. 23. cap. 14. Legimus in cod. manuſcrip. luculentam orationem, quam idem Pontifex Pius habuit in publico Conſiſtorio ea die quà eam relaturus erat in numerum Sanctarum. eſt eius exordium: Catharinam Senenſem in catalogũ hodie ſanctarum Chriſti virginum relaturi, &c. Leguntur ibidem litteræ Apoſtolicæ de canonizatione eiuſdẽ, datæ vndecimo Kalen. Nouembris, anno tertio Pontificatus eius, quæ ſic incipiunt: Ezechielis Prophetæ magna eſt ſententia, &c.

xxix. A Pridie Kalen. Maij. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

LAMBESE in Numidia natalis ſanctorum martyrum Mariani [a] lectoris, & Iacobi diaconi: quorum prior, cum iampridem infeſtationes Decianæ perſecutionis in confeſsione Chriſti viciſſet, iterum cum clariſsimo collega tentus eſt, & ambo mirabiliter poſt dira & exquiſita ſupplicia diuinis reuelationibus ſecundo confortati, nouiſsime cum multis alijs gladio conſummati ſunt. Apud Santonas beati Eutropij [b] Epiſcopi & martyris, quem ſanctus Clemens Pontificalis ordinis gratia conſecratum direxit in Galliam, peractaq. diu prædicatione, ob Chriſti teſtimonium colliſo capite, victor occubuit. Cordubæ ſanctorum martyrum Amatoris [c] presbyteri, Petri monachi, & Ludouici. Nouariæ ſancti Laurentij [d] presbyteri, & puerorum martyrum, quos ille ſuſceperat educandos. Alexandriæ ſanctorum martyrum Aphrodiſij [e] presbyteri, & aliorum triginta. Epheſi ſancti Maximi [f] martyris, qui in perſecutione Decij coronatus eſt. Firmi in Piceno ſanctæ Sophiæ [g] virginis & martyris.

tyris. Neapoli in Campania ſancti Seueri[h] Epiſcopi, qui inter alia admiranda, mortuum de ſepulchro excitauit ad tempus, vt mendacem creditorem viduæ & pupillorum falſitatis argueret. Euoreæ in Epiro ſancti Donati[i] Epiſcopi, qui tēpore Theodoſij Imperatoris eximia ſanctitate refulſit. Londinij in Anglia S. Erconualdi[k] Epiſcopi, qui multis miraculis claruit.

APRILIS 30.

MARIANI & Iac.[a]] De his item hac die Vſuardus, & Ado pluribus, Petrus item in catalogo lib. 4. c. 104. Extant horū Acta, quæ recitat Sur. tomo 2.

[b] *Eutropij Epiſcopi.*] Vſuardus item, Ado, & alij hac die, Petrus in catal. lib. 4. cap. 105. Meminit eiuſdem Gregorius Turon. de glor. martyr. cap. 56. Petrus Cluniacen. epiſt. 2. Extat epigramma Venantij Fortunati de baſilica S. Eutropij per Leontium Epiſcopū reſtituta. De eodem Eutropio ſcripſit carmen laudis Franc. Bonad. ſanctor. lib. 2. Monod.

[c] *Amatoris, & ſoc.*] Horum martyrij res geſtas ſcripſit ſanctus Eulogius in Memoriali ſanct. lib. 3. c. 13. Paſſos teſtatur hac die, æra octingenteſima nonageſimatertia, á Chriſto autem anno octingenteſimo quinquageſimoquinto.

[d] *Laurentij, & ſoc.*] De his etiam tabulæ eccleſiæ Nouarienſis, quas vna cum rebus geſtis prædictorum ſanctorum martyrum Romam miſſas accepimus. Plura de iiſdem in vita ſancti Gaudentij eiuſdem ſedis Epiſcopi, quam recitat Mombritius tomo primo vit. ſanct. Paſſi ſunt hi temporibus Valentiniani Imp. ſubita graſſatione Gentilium in eoſdem irrumpente, vt factum eſt etiam eodem ſæculo in martyres Anaunenſes. Placuit hic deſcribere antiquum epigramma exculptū in marmoreo ſepulchro, quod dictorum ſanctorum martyrum ſacris oſſibus eſt refertum, ex quibus medicus liquor manare conſueuit. Eſt enim huiuſmodi:

Aſpicis hoc marmor tumuli de more cauatum?
Id ſolidum eſt intus, rima nec vlla patet,
Vnde queat tellus occultas mittere lymphas:
Manat ab ingeſtis oſſibus iſte liquor.
Si dubitas, medio ſudantes tolle ſepulchro
Reliquias. dices: Vnda ſalubris vbi eſt?

[e] *Aphrodiſij, & ſoc.*] Agunt de his item hac die Beda, ac recentiores, aſſentiunturq. vet. manuſcripta.

[f] *Maximi.*] De eo etiam hac die Vſuardus, Ado, & alij. Extant eius Acta, quæ quo breuiora, eo fideliora eſſe noſcuntur. Habet ea Surius to. 2. Accepta videntur ex Actis publicis, quæ Proconſularia dicebantur: ſic enim ea apud Auguſtinum contra Donatiſtas appellata reperiuntur.

[g] *Sophiæ.*] De qua etiam tabulæ Firmanæ eccleſiæ, vbi & ſacra eiuſdem pignora condita debito honore coluntur.

[h] *Seueri Epiſcopi.*] Huius Acta ex antiquis monumentis nuper edidit Paul. Regius. Claruit tēporibus Valentiniani Iunioris. Hunc illum ipſum puto Seuerum, ad quem extat S. Ambroſij epiſtola. Irrepſit error in eius Acta, dum Valentinianus Iunior, Senior eſt exiſtimatus. Paulo ante Seuerum ſedit ibi Maximus Epiſcopus Catholica fide præſtantiſſimus, qui cum reſiſteret Arianorum perfidiæ, poſt Conciliabulum Ariminenſe actus eſt in exilium. De eo mira ſcribit Marcellinus presbyter in libello, quem obtulit Theodoſio Imperatori. Extat Neapoli S. Seueri Epiſcopi nomine vetus eccleſia, quæ annis præteritis conceſſa eſt Fratribus Prædicatorum, qui ibidem ſub piæ memoriæ, ac ſpectatiſſimæ noſtrorum temporum ſanctitatis viro R. magiſtro Paulino Lucenſi, reſtitutore priſtinæ obſeruantiæ regulæ ſancti Dominici, ſumma cum laude ſanctiſſimæ vitæ inſtitutum, ſicut in alijs pleriſque locis, in ea vrbe primū aggreſſi, feliciſſime propagarunt.

[i] *Donati Epiſc.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio. Scribit eius res geſtas Sozom. hiſt. lib. 7. cap. 25. Niceph. lib. 12. c. 45. Ado Viennen. in chron. anno 396. Mombrit. tomo 1. vit. ſanct.

[k] *Erconualdi Epiſc.*] Scribit res ab eo geſtas Gothzelinus Morimnenſis, vt conſtat ex catalogo ſcript. Britan. De eo præterea Beda de geſtis Anglorum lib. 4. cap. 6. item Trithemius de viris illuſtribus ordinis S. Benedicti lib. 4. cap. 163. Vixit circa annum Domini ſexcenteſimum ſeptuageſimum.

M A I V S.

xviij. E Kalendis Maij. Luna. 1

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28/29	1	2	3				

NATALIS beatorum Apoſtolorum Philippi[a] & Iacobi[b]: ex quibus Philippus poſtquam omnem pene Scythiam ad fidem Chriſti conuertiſſet, apud Hierapolim Aſiæ ciuitatem cruci affixus, & lapidibus obrutus, glorioſo fine quieuit: Iacobus vero, qui & frater Domini legitur, & primus Hieroſolymorum Epiſcopus, e pinna templi præcipitatus, confractis cruribus, ac fullonis fuſte in cẽrebro percuſſus interijt, ibiq. non lõge a templo ſepultus eſt. In Aegypto ſancti Hieremiæ[c] Prophetæ, qui a populo lapidibus obrutus, apud Taphnas occubuit, ibiq. ſepultus eſt: ad cuius ſepulchrum fideles (vt refert ſanctus Epiphanius) ſupplicare conſueuerunt, indeq. ſumpto puluere, aſpidum morſibus medentur. In Gallijs, territorio Viuarienſi, beati Andeoli[d] ſubdiaconi, quem ſanctus Polycarpus vna cum alijs ab Oriente miſit in Galliam ad prædicandum verbum Dei. Hic ſub Seuero Imperatore ſpinoſis fuſtibus cæſus, demum enſe ligneo capite in quatuor partes in modum crucis conſciſſo, martyrium conſummauit. Oſcæ in Hiſpania ſanctorum martyrum Orentij[e] & Patientiæ. Seduni in Gallia paſſio S. Sigiſmundi[f] Regis Burgundionum, qui in puteum demerſus occubuit, ac poſtea miraculis claruit. Antiſiodori ſancti Amatoris[g] Epiſcopi & confeſſoris. Auſcij ſancti Orientij[h] Epiſcopi. In Anglia ſanctorum Aſaphi[i] Epiſcopi, & Vualburgæ virginis. Bergomi ſanctæ Gratæ[k] virginis.

M A I I 1.

PHILIPPI *& Iacobi.*] De Philippo & Iacobo Beda, ac ceteri Latinorum hac die agunt, Græci vero in Menologio xviij. Kal. Decemb. de Philippo, de Iacobo autem ſeorſum xiij. Kalend. Iulij. Vetus autem inſcriptio aliter ſe habebat, quæ ex antiquis manuſcrip. Martyrologijs & ex Sacramentarijs apud Microlog. cap. 55. ponitur in huno modum: Feſtiuitas ſanctorum Apoſtolorum Iacobi & Philippi, & omniũ Apoſtolorũ, &c. Huius inſcriptionis ratio ibidem ponitur. Præter ea quæ de Philippo in ſacro leguntur Euangelio, Clemens Alexan. lib. 3. Stromat. hunc illum fuiſſe ſcribit, cui Dominus dixit:

Sine

Sine mortuos ſepelire mortuos ſuos, tu me ſequere. Lucæ 9. Ob conuenientiam nominis cum Philippo diacono vno ex ſeptẽ ab Apoſtolis ordinatis, factum reperitur, vt confuſis ipſorum rebus geſtis, quod vnius eſt, alteri tribuatur; vt inter cetera, filiæ quæ ex Act. Apoſtolorum cap. 6. & 21. Philippi diaconi eſſe noſcuntur, ipſæ a nonnullis Philippo Apoſtolo tribuuntur, vt de eo feciſſe videtur Clemens Alexan. quem citat Euſebius hiſt. lib. 3. c. 24. idemq. Polycrat. apud Hier. de ſcript. Eccleſ. in Polycrate. licet ex eodem aliter legat Euſeb. hiſt. lib. 2. c. 25. qui & ipſe aliquando eaſdem Apoſtoli eſſe filias ſcribit lib. 3. cap. 33. quamuis ſuperius diaconi filias eſſe dixiſſet. Filias item tribuit ei Iſidorus libro de vit. & mort. ſanct. c. 75. licet alterius cuiuſpiam potius quam Iſidori ſit illud opus. ſed cum hæc longiori indigeant examine, in Annalibus opportuniori loco de his egimus. Quod autem hic dicitur, omnem pene Scythiam ad fidem Chriſti conuertiſſe: Philippum Apoſtolũ in Aſia Superiori Euangelium prædicaſſe, Scythiam inſuper peragraſſe, ac demũ reuerſum in Phrygiam, martyrio occubuiſſe, tradunt Niceph. hiſt. lib. 2. cap. 39. Metaphraſt. in Actis ipſius, quæ recitat Lipom. tomo 6. & Surius tomo 3. Iſidorus de vit. & obit. ſanct. cap. 75. qui addit & Gallis Euangelium prædicaſſe; ſed puto, Galatis, pro Gallis eſſe reſtituendum. Galatæ enim Gallorum coloni, Phrygiæ partem incoluere. Plinius lib. 5. c. vlt. De Hierapoli in Phrygia, vbi paſſus, & honorifica ſepultura conditus eſt, hæc S. Ioan. Chryſoſt. in homil. in duodecim Apoſtolos: Philippus miraculis conſeruat Hierapolim. De mortis genere ſcribit Euſebius in chron. anno duodecimo Claudij Philippum Apoſtolum cruci affixum, ac lapidibus inſuper obrutum: diuerſa tamen refert Metaphraſtes vbi ſupra, & Nicephorus lib. 2. c. 39. Apud Hippolytum in commentariolo Græce ſcripto legi Philippum tempore Domitiani Imp. eſſe crucifixum capite inuerſo: accepimus illum e biblioth. Card. Syrleti. Ferũtur pleraque de Philippo ſub incerto auctore lib. de paſſionibus Apoſtolorum, & alia ſub nomine Abdiæ, quæ licet apocrypha cenſeantur, vera tamen nonnulla ibi eſſe, mihi facile perſuadeo. Eſt celebris Romæ memoria ſanctorum Apoſtolorũ Philippi & Iacobi, vbi ſacra eorũ corpora requieſcunt; de qua hæc Hadrianus Papa in epiſt. ad Carolum Magnum Imp. de imaginibus. Pelagius Papa, atque ſucceſſor eius Ioannes, miræ magnitudinis eccleſiam Apoſtolorum ædificantes, hiſtorias diuerſas tam in muſiuo, quam in varijs coloribus cum ſacris pingentes imaginibus, & a tunc vſque hactenus a nobis venerantur. Hæc Hadrianus. Rurſus autem in libro de Roman. Pontificibus in Pelagio Papa Primo hæc leguntur: Eodem tempore initiata eſt baſilica Apoſtolorum Philippi & Iacobi: quæ dum initiaretur fabricari, mortuus eſt. Hæc ibi. Et in Ioanne eius ſucceſſore: Hic, inquit auctor, perfecit eccleſiã ſanctorum Philippi & Iacobi, & dedicauit eam. Porro titulus ſanctorum Apoſtolorum nomine longe ante prædictorum Pontificum tempora Romæ erat, cuius frequens eſt mentio in Concilio ſecundo Romano ſub Symmacho Papa, & in Concilio Romano ſub S. Gregorio Pontifice.

[b] *Iacobus.*] Hic frater Domini, Iuſtus, idemq. Minor eſt appellatus, quem a S. Petro ordinatum fuiſſe Epiſcopum Hieroſolymorum, ex Clemente Alexan. refert Euſeb. hiſt. lib. 2. cap. 26. Ioannes Chryſoſtomus in Ioan. homil. 84. & alij. De eius cathedra Epiſcopali adhuc ſuperſtite tẽporibus Conſtantini, ſcribit Euſebius hiſt. lib. 7. c. 14. De lamina aurea, quam vt ſummus ſacerdos eius eccleſiæ geſtare conſueuit, ſcribit auctor de excid. Hieroſ. qui dicitur Hegeſippus, Euſebius lib. 2. c. 22. Hieron. de ſcript. Eccleſiaſt. in Iacobo, & Epiphan. in Panar. hæreſ. 78. qui omnes & eiuſdem inſtitutũ vitæ deſcribunt. Illam vero quorumdam ſententiã de tribus Iacobis, qua Iacobus Alphæi a Iacobo Iuſto diſtinguitur, in Annal. Eccleſ. pluribus confutauimus. Huius martyrium ex Hegeſippo deſcribit Euſebius hiſt. lib. 2. c. 22. Perpauca vero Ioſephus Antiquit. lib. 20. c. 8. Origenes libro primo contra Celſum, Metaphraſt. & alij de eodem pluribus.

[c] *Hieremiæ Prophetæ.*] De eodem non tantũ Latini omnes, ſed & Græci hac die agunt in Menologio. Præter ea quæ de Hieremia in diuinis Scripturis leguntur, ſcribit de eo Ioſephus Antiquit. lib. 10. c. 6. 7. 10. & 11. Epiphan. de vit. & interitu Proph. cap. 8. Hieron. cap. 1. in Hierem. & cap. 23. & in præfat. 118. Iſid. cap. 38. Hieremiæ foueam Conſtantinus miro exornauit ædificio, vt ſcribit Nicephorus hiſt. lib. 8. c. 30. Cur autẽ in diuinis Scripturis non ſunt ſcriptæ neces Prophetarum, quos a Iudæis occiſos eſſe Chriſti teſtimonio comprobatur; vide quæ ſcribit Origenes ad Africanum, cum agit de Suſannæ hiſtoriã. De oſſibus Hieremiæ Proph. tranſlatis ad Tetraphilum, vide in Patro ſpirit. cap. 77.

[d] *Andeoli.*] De eo itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij pluribus agunt. Quod pertinet ad territorium Viuarienſe, eiuſdem nominis Caſſiodorus erexit nobiliſſimum monaſterium, quod illuſtrius reddidit præclara bibliotheca, quam magno cum labore & impenſa collegit, quam deſcriptã habes in duobus illis libris quos ſcripſit erudit iſſime de Inſtit. diuin. lect. De ipſo autem monaſterio Viuarienſi habes ibid. lib. 2. c. 29. An autem in eodem territorio Viuarienſi fuerit monaſterium Caſſiodori, non auderem affirmare; cum præſertim, ſecundum deſcriptionem Caſſiodori, alio in loco potius eſſe poſitum videatur.

[e] *Orentij*

[e] *Orentij & Patientiæ.*] In Flore ſanct. Hiſp. ex vet. monumẽtis Oſcenſis eccleſiæ leguntur hi parentes fuiſſe S. Laurentij martyris.

[f] *Sigiſmundi.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de eo Gregorius Turonenſis hiſtor. Francor. lib. 3. cap. 5. & 6. & exactius de gloria martyrum cap. 75. Aim. lib. 2. cap. 4. Ado Viennen. in chron. anno Domini 492. Sigebertus refert eius necem anno Chriſti 515. & alij plures, nouiſſime vero Papirius Maſo, qui etſi breuius, diligentius tamen ceteris (mea ſententia) res Francorum conſcripſit.

[g] *Amatoris Epiſcopi.*] Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Huius vitam erudite conſcriptam extare dicit Molanus, ſed nobis hactenus incognita eſt: ea tantum legimus de S. Amatore Epiſcopo, quæ Conſtantius ſcripſit in Actis S. Germani Epiſcopi Antiſiod. lib. 1. c. 2. 3. 4. & quæ Surius refert tõ. 7. hac die. Mentio de eodem habetur in vita ſancti Patricij Epiſcopi Hibernorum. Huius opera delata eſſe in Gallias corpora ſanctorum Quirici & Iulittæ, habent Acta eorumdem martyrum, quæ recitat Mombrit. to. 2. De eodem Vinc. lib. 20. cap. 6. Mentio habetur de ipſo etiã in vita ſancti Mamert. apud Mombrit. tomo 2. vit. ſanct. pag. 70. Agit de eodem Petrus in catalogo lib. 4. cap. 113. & alij. Vixit temporibus Honorij Imperatoris. Sedit annos triginta. Obijt anno Domini quadringenteſimo vigeſimoprimo. Numeratur ſextus eius ciuitatis Epiſcopus in tabulis Democharis.

[h] *Orientij Epiſc.*] De eo hac die Vſuardus, Ado item, ſed eum Toloſæ ponit.

[i] *Aſaphi Epiſc. & Vualburg.*] In Anglicana eccleſia de his vna ſimul agi percepi. Beda autem hac die tantum de Vualburga, cuius Acta atque miracula recitat Surius tomo 7. Scriptam eſſe vitam eius a Vuilibaldo Epiſcopo, tradit Molanus in annot. ad Vſuard. De ea item Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 250. Claruit circa annum 750.

[k] *Gratæ.*] De ipſa etiã tabulæ eccleſiæ Bergomenſis, ex quibus etiam alij.

xxvij. C Sexto Nonas Maij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

ALEXANDRIAE natalis ſancti Athanaſij[a] eiuſdem vrbis Epiſcopi, ſanctitate & doctrina clariſsimi, in cuius perſecutionẽ vniuerſus pene Orbis coniurauerat; ipſe tamen Catholicam fidem a tempore Conſtantini vſque ad Valentem aduerſus Imperatores, Præſides, & innumeros Epiſcopos Arianos ſtrenue propugnauit; a quibus plurimas perpeſſus inſidias, profugus toto Orbe actus eſt, nec vllus ei tutus ad latendum ſupererat locus: tandem ad ſuam eccleſiam reuerſus, poſt multos agones, multaſq. patientiæ coronas, quadrageſimoſexto ſui ſacerdotij anno migrauit ad Dominum, tempore Valentiniani & Valentis Imperatorum. Romæ ſanctorum martyrum Saturnini[b], Neopoli, Germani, & Cæleſtini, qui multa paſsi, in carcerem demum coniecti, ibi in Domino quieuerunt. Item ſanctorum martyrum Exuperij[c], & Zoes vxoris eius, Cyriaci & Theoduli filiorum, qui ſub Hadriano Imperatore paſsi ſunt. Hiſpali ſancti Felicis[d] diaconi & martyris. Eodem die S. Vindemialis[e] Epi-

ſcopi

ſcopi & martyris, qui vna cũ ſanctis Epiſcopis Eugenio & Longino, doctrina & miraculis aduerſus Arianos decertans, ab Hunnerico Rege capite obtruncari iubetur. Abulæ in Hiſpania ſancti Secundi [f] Epiſcopi, de quo etiam infra Idibus Maij cum alijs agitur. Florentiæ ſancti Antonini [g] Epiſcopi, ordinis Prædicatorum, ſanctitate ac doctrina celebris.

MAII 2.

ATHANASII *Epiſcopi* [a].] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci etiam eadẽ die in Menologio: qui & de eodem iterum agunt xv. Kal. Februarij, vt conſtat ex conſtit. Emmanuelis Imp. Puto illa die agi, more maiorum, de eius ordinatione. Habuit S. Gregorius Nazianzenus in eius celebritate luculentã orationem; plurima in laudem eiuſdem in oratione ad Epiſcopos Aegypti, & alijs in locis: S. Baſilius etiam de eo præclara; cuius extant ad ipſum ſcriptæ epiſtolæ 47. & ſequen. vſque ad 52. Habentur eius Acta in vnũ collecta ex Socrate, Theodoreto, & Sozomeno; alia inſuper, quæ edidit Metaphraſtes: quæ etſi multa magnaq. videantur, breuiſſima tamen & quaſi ieiuna mihi videntur, ſi conferantur cum amplioribus, quæ cum ex ipſius ſcriptionibus, tum ex priſcis auctoribus tam Græcis quã Latinis colliguntur: quæ & nos pro virili ſummo cum labore per annos ſingulos digeſta deſcripſimus in Annal. Eccleſ. Satis tibi ſit, lector, ex Gregorij Nazianzeni elogio hic tantum libaſſe tanti Patris excellentiam, qui in ea oratione quam in laudem Heronis ſcripſit, hunc ipſum poſt alias laudes, oculum Orbis, ſacerdotum Antiſtitem, vocem ſublimem, fidei columen, Chriſti lucernam, & ſecundum Præcurſorem appellat. Migrauit autẽ ex hac vita, Modeſto & Arintheo Conſſ. cum ſediſſet annos ſex ſupra quadraginta: numeratur hic annus Domini (ſecundum Faſtos Onuphrij) 372. Venerandum corpus eius Venetias tandem tranſlatum, ibi honorificentiſſime aſſeruari audiuimus. Porro cum olim vrbs Romana, Petri Apoſtoli ſedes, Athanaſio magnis oppugnationum procellis agitato tutiſſimus portus fuerit, & tamquam aſylum & perfugium calamitatum omnium ſanctiſſimi viri; non ſine diuino conſilio factũ videtur, vt fortiſſimus fidei defenſor religionis in Oriente propagandæ & Eccleſiaſticæ vnionis conciliandæ cauſa iterum quodammodo poſt annos mille ducentos & amplius ad Vrbẽ redierit, præclaro ei conſtituto domicilio. Nam Gregorius XIII. Pont. Max. ſtudioſiſſimus Catholicæ fidei propagator, cupidiſſimuſq. Orientalis Eccleſiæ vnionis & pacis, Romæ templum egregium S. Athanaſij nomine conſtruxit, collegiumq. Græcorũ inſtituit, vbi complures adoleſcentes bonis moribus & Orthodoxæ fidei doctrina erudiuntur; ex quo ſeminario vberes aliquando pietatis fructus ad Orientalem Eccleſiam venturos, Dei benignitate, & S. Athanaſij patrocinio, ſperare licet.

[b] *Saturnini & ſoc.*] Agunt de his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

[c] *Exuperij & Zoes.*] De his etiam hac die Græci in Menologio. Erexit Iuſtinianus Imp. nobilem eccleſiam nomine S. Zoe martyris, de qua Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imperatoris.

[d] *Felicis diaconi.*] De eo item in Breuiario Toletano, vbi plura in eius officio eccleſiaſtico.

[e] *Vindemialis Epiſc.*] Meminit Vindemialis Epiſcopi Victor Vticenſis in appendice ad tertium librum, vbi agit de martyrio ſeptem fratrũ. Fuit (vt ait) Epiſcopus Capſenſis ciuitatis: de cuius martyrio agit Gregorius Turonenſis hiſt. Franc. lib. 2. cap. 3. licet diuerſe Petrus in catalogo lib. 4. c. 116. ſed perperam, vt apparet.

[f] *Secundi Epiſcopi.*] Fuit hic vnus ex illis primis Epiſcopis, qui a ſancto Petro ordinati, ab eodem in Hiſpaniam miſſi ſunt. Porro in Breuiario Toletano non tantum de Secundo, ſed & de ceteris hac die agitur, hymnuſq. ſacer de omnibus ibidem legitur: de quibus omnibus chron. Hiſpan. & alij ſcripſere.

[g] *Antonini Epiſcopi.*] Huius res geſtæ iuſſu Clementis VII. Rom. Pont. a F. Vincentio Mainardo ordinis Prædicat. exacte conſcriptæ ſunt. De eodẽ plura Franc. Caſtel. lib. 3. de vir. illuſtr. ordinis Prædic. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino 1459. Relatus eſt autem in numerum Sanctorum ab Hadriano Sexto Papa anno 1523.

xxvj. D Quinto Nonas Maij. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

HIEROSOLYMIS Inuentio [a] ſacroſanctæ Crucis Dominicæ, ſub Conſtantino Imperatore. Romæ via Numentana paſsio ſanctorum martyrũ Alexandri [b] Papæ, Euentij & Theoduli presbyterorum: ex quibus Alexander ſub Hadriano * Principe & Aureliano Iudice poſt vincula, carceres, equuleum, vngulas, & ignes, punctis [c] creberrimis per tota membra confoſſus, ac peremptus eſt: Euentius vero & Theodulus poſt longos carceres ignibus examinati, ad vltimum decollati ſunt. Narniæ ſancti Iuuenalis [d] Epiſcopi & confeſſoris. Conſtantinopoli ſanctorum martyrum Alexandri [e] militis, & Antoninæ virginis, quæ in perſecutione Maximiani ſub Præſide Feſto ad lupanar damnata, & ab Alexandro, qui pro ea ibi remanſerat, mutato habitu clam educta, cum eo poſtmodum iuſſa eſt torqueri: & ambo ſimul præciſis manibus in ignem pro Chriſto iniecti, egregio peracto certamine, coronantur. In Thebaide ſanctorũ martyrum Timothei [f], & Mauræ coniugis, quos Arianus Præfectus poſt multa tormenta cruci iuſsit affigi, in qua nouẽ diebus viui pendentes, ac ſe ipſos in fide roborantes, martyriũ conſummarunt. Aphrodiſiæ in Caria ſanctorum martyrum Diodori [g] & Rodopiani, qui in perſecutione Diocletiani a ciuibus ſuis lapidati ſunt.

* Traiano

MAII. 3.

INVENTIO *ſanctæ Crucis* [a].] Beda ac ceteri Latinorum hac die: Græci tantum de Exaltatione xviij. Kal. Octobr. tam ex vet. Menolog. quàm ex cõſtit. Emmanuelis Imp. Item Niceph. lib. 13. c. 37. & Metaphraſt. in vita S. Ioannis Chryſoſtomi, in fine. Inuentionem Crucis cum Græci non habeant in Menologijs, ea eſſe cauſa videtur, quod inter mobilia feſta eadẽ adnumerabatur: tertia enim die a Reſurrectione Domini celebrabatur Crucis reſurrectio, cum nimirum ſurſum emergens, miraculis coruſcauit. Id enim habes ex oratione in ſanctam Crucem habita a Sophronio Epiſcopo Hieroſolymitano; quam in Latinum a ſe tranſlatam edidit noſter Achilles Statius. Quoniam autem Gelaſius in decreto de libris apocryphis apud Grat. diſt. 15. c. ſancta Romana, non ita probat ſcripturam de Inuentione S. Crucis; ſane putandum eſt illam quidem diuerſam eſſe ab ea hiſtoria quæ a S. Ambroſio narratur ac probatur in ea oratione quam habuit in funere Theodoſij Imperatoris, & a S. Paulino in epiſt. 11. ad Seuerum, ab ipſo inſuper Sulpitio Seuero hiſt. lib. 2. Rufin. lib. 1. cap. 8. Socrat. lib. 1. c. 13. Sozom. lib. 1. c. 1. ac denique a Theodoreto lib. 1. c. 18. & alijs, qui ab his accepiſſe videntur. In Inuentione

S. Crucis mortuum reſtitutum ad vitã, Paulinus atque Seuerus affirmant: Græcorum autem aliqui ægrotantem potius conualuiſſe teſtantur. Verum vtrumque factum eſſe, Niceph. tradit lib. 8. cap. 29. Teſtatur idem Paulinus ſtupendum plane ac perenne miraculum de ligno ſanctæ Crucis toti Orbi notiſſimum: nam cum vndique e remotiſſimis etiam regionibus Hieroſolymam religionis ergo Chriſtiani confluere conſueuiſſent, acciperentq. de ligno eiuſdem ſanctæ Crucis particulam, illud, diuina quadam virtute operante, nullam ſentiebat ex diminutione iacturã. S. Cyrillus etiam catech. 10. affirmat totum terrarum orbem ligno ſanctæ Crucis Hieroſolymis accepto eſſe locupletatũ. Erat cuſtodia Crucis demandata vni ex ſanctioribus cleri Hieroſolymitani, cuius muneris mentio habetur in Concil. Chalcedonenſi: at Paſchatis tempore ex adytis templi eadẽ populo adoranda producebatur, vt in eadẽ epiſtola teſtatur S. Paulinus. Illud non omittimus, Græcos aliam etiam de S. Cruce celebrare conſueuiſſe ſolemnitatem ad xvj. Kal. Iunij, qua recolitur memoria admirandæ illius apparitionis Crucis ſigni ſupra Hieroſolymam meridie factæ; cuius rei geſtæ hiſtoriam S. Cyrillus tunc eiuſdem eccleſiæ Epiſcopus exacte deſcribit poſt catecheſes: teſtantur hæc ipſa eorum Menologia, & Metaphraſtes.

[b] *Alexandri Papæ.*] De eo hac die Beda, & alij Latinorum. Extant eius Acta, quæ retulit Surius in tom. 3. De eius ſucceſſione ſcribit Irenæus lib. 3. c. 3. Euſebius in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 4. Epiph. in Panar. hæreſi 27. Auguſt. epiſtola 165. & alij. Vnus Optatus recenſens ſeriem Romanorum Pontificum lib. 2. contra Parmen. Alexandrum præterijſſe videtur; quod vitio librariorũ potius accidiſſe credimus: nã in tabulis eccleſiæ Africanæ, quas recenſet S. Auguſtinus, Alexander adnumeratur poſt Euariſtum. Emendatum hic fuit, quod quadam incuria irrepſerat, hunc paſſum ſub Aureliano Principe, qui quidem longe poſt Alexandri tempora imperauit: Pro Principe, Iudex eſt poſitus, qui hiſce Hadriani temporibus in Chriſtianos gladium poteſtatis acuerat, vt conſtat ex Actis aliorum ſanctorum martyrũ, qui paſſi ſunt ſub Hadriano Imp. Irrepſit item mendum, vt loco Hadriani, Traianus poſitus haberetur: porro Hadrianus adoptatus a Traiano, dictus eſt Traianus Hadrianus. At vero ſub Hadriano Imp. Alexandrum Rom. Pont. conſummaſſe martyrium, in noſtris Annal. Eccleſ. pluribus demonſtrauimus; id ipſum eius Acta profitentur.

[c] *Punctis creberrimis.*] Non ad cruciandum tantummodo, ſed & ad inferendam necem eiuſmodi ſupplicium excogitatum eſt a Caio Caligula ſæuiſſimo Principe, de quo hæc Sueton. in Caio cap. 30. Non temere in quemquam, niſi crebris & minutis ictibus animaduerti paſſus eſt, perpetuo notoq. præcepto ita fieri, vt ſe mori ſentiant. Hæc Sueton. qui & in Galba c. 17. minutiſſimis ictibus ipſum Galbam fuiſſe excarnificatum teſtatur. Porro diuerſum erat hoc ſuppliciũ ab illo, quod ad excruciandum tantum, non autem ad occidendum inferri ſolitum erat, quod Stimuleum dictum, furibus ſeruis admoneri conſueuit; de quo ſæpius Plautus, vt in Milite glorioſo his verbis: Neque niſi ſupplicium Stimuleum de te datur. In Aſinaria: Vtinam ſtimulus in manu mihi ſit. Et in Menæchmis: At ego te pendentem fodiam ſtimulis triginta dies. Stimulis latera ſanctorum martyrum eſſe ſæpe confoſſa, eorum Acta teſtantur. De Hippolyto Prudentius hymno 11.

Iliaq. infeſtis perfodiunt ſtimulis.

[d] *Iuuenalis Epiſcopi.*] De ipſo etiam Beda, Vſuard. Ado, & alij hac die. Extant eius Acta, quæ in compendium redacta Surius recitat tom. 7. hac die. Cum autem tam eius geſta, quam etiam cuncta Martyrologia, tum edita, tum manuſcripta teſtentur hunc abſque martyrio in pace quieuiſſe; plane conſtat hunc alium eſſe ab eo quem S. Gregorius homilia 27. in Euang. appellat martyrem, eumdemq. Narniæ ſepultum dicit. Duos potius eiuſdem eccleſiæ fuiſſe Iuuenales, ſicut Veronæ Zenones, & Rauennæ Vitales, verius exiſtimamus, quam erraſſe S. Gregorium. His accedit, quod Nonis Maij, tam in Romano Martyrologio, quam apud Bedam, Vſuardum, Adonem, ac ceteros, de alio agitur Iuuenale, eodemq. martyre, quem illum eſſe putamus Narnienſem martyrem, cuius meminit S. Gregorius in dicta homilia. Erat olim in eius ſepulchro in ſacra crypta poſito eiuſmodi epitaphium:

Secreti locus eſt intus, ſanctiq. receſſus,
Quẽ famulus Chriſti ſanctus Iuuenalis amauit,
Sanctorum ſocius, meritis euectus in aſtra:
Rupe caua placuit tumulari membra ſepulchro,
Ne polluta manus ſacrum contingere poſſit.

Exſcriptum eſt ex cod. manuſcripto eccleſiæ Catanen. vbi & eius vita legitur, ſed admodum deprauata. Non tantum Narniæ, ſed Foſſani in Taurinis etiam eius ſacra pignora tranſlata, magno in honore habentur, vbi eius venerandum corpus tranſlatum haberi dicitur: eſt ſolemniſſima memoria ſancti Iuuenalis; in cuius officio eccleſiaſtico vtroſque Iuuenales confuſos reperi, dum in oratione, eademq. peruetuſta (vt apparet) appellant martyrem, in lectionibus autem confeſſorem. In honorem S. Iuuenalis Beliſarius monaſteriũ apud Hortas erexit, vt in lib. de Rom. Pont. in Vigilio legitur.

[e] *Alexandri & Antoninæ.*] Agunt de his Græci etiã in dicto Menol. ad vj. Idus Iunij, vbi rei geſtæ hiſtoria fuſius enarratur. Iidẽ teſtantur ibidẽ eorum corpora Conſtantinopoli aſſeruari. Scribit & de his Niceph. hiſt.

lib.7.c.13. licet nomina eorum reticeat. Nec quis exiſtimet ob ſimile certaminis genus eoſdem hos eſſe cum Theodora & Didymo, de quibus ſupra quarto Kalend. Maij. Cum etenim frequẽter Chriſtianæ feminæ ad proſtibulum damnarentur, ſæpius ſimilis caſus potuit accidiſſe: quinetiã Palladius in Lauſiacis id ipſum de alia virgine Corinthi accidiſſe ex Hippolyto deſcribit c. 54. Porro eiuſmodi fallaciæ artem eludendi cuſtodes mutatione habitus, primæ omnium ſuo exemplo docuerunt feminæ Lacedæmoniorũ, quæ iiſdem technis maritos ſuos a nece ſubduxerunt, ſe ipſas loco illorum tradentes. hæc apud Valer. de amore coniug. lib.4. c.6. exter. cap.3. Horum Acta, quæ hic compendio deſcribuntur, longe vberius Metaphraſtes deſcripſit: extant Latine reddita a Lipom. tom.7. & apud Surium tomo 3. Qualis autem eſſet harum virginum conditio, quæ lenonibus tradebantur, conſule dicta ſuperius in Agnete.

[f] *Timothei & Mauræ.*] Græci item de his agunt hac die in Menologio, ibiq. eorum Acta fuſius explicantur.

[g] *Diodori & Rodop.*] De his item hac die Græci in Menologio, vbi & quæ paſſi ſunt tormenta numerantur.

25.xxv. E Quarto Nonas Maij. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6

APud Oſtia Tiberina natalis ſanctæ Monicæ[a] matris beati Auguſtini, cuius ille præclarã vitam in libro nono Confeſsionum teſtatam reliquit. In metallo Phennẽſi Palæſtinæ natalis beati Siluani[b] Gazæ Epiſcopi, qui in Diocletiani perſecutione, Maximini Cæſaris mandato cũ plurimis ſuis clericis martyrio coronatus eſt. Item ſanctorum vndequadraginta[c] Martyrum, qui ibidem ad metalla damnati, poſt ferri candentis aduſtionem, & alia tormenta, ſimul capite cæſi ſunt. Hieroſolymis ſancti Cyriaci[d] Epiſcopi, qui cum loca ſancta[e] viſitaret, ſub Iuliano Apoſtata cæſus eſt. In Vmbria S. Porphyrij[f] martyris. Nicomediæ natalis ſanctæ Antoniæ[g] martyris, quæ nimium torta & varijs afflicta cruciatibus, altero brachio tribus diebus ſuſpenſa, & in carcere biennio detenta, ad vltimum a Priſcilliano Præſide in confeſsione Domini flammis exuſta eſt. Lauriaci in Norico Ripenſi ſancti Floriani[h] martyris, qui ſub Diocletiano Imperatore, Aquilini Præſidis iuſſu, ligato ad collum ſaxo in flumen Aniſum præcipitatus eſt. Tarſi ſanctæ Pelagiæ[i] virginis, quæ ſub Diocletiano in bouem æneum candentem incluſa, martyrium compleuit. Coloniæ ſancti Paulini[k] martyris. Mediolani ſancti Venerij[l] Epiſcopi, cuius virtutes ſanctus Ioannes Chryſoſtomus in epiſtola ad eum ſcripta teſtatas reliquit. In territorio Petragoricenſi ſancti Sacerdotis[m] Epiſcopi Lemouicenſis. Antiſiodori ſancti Curcodomi[n] diaconi.

Monicae [a].] Huius præclaras res geſtas inde a pueritia ſcripſit S. Auguſtinus, beatæ matris glorioſus filius, lib. 9. confeſſ. a cap. 8. vſque ad 13. cetera autem ſupra lib. 5. cap. 8. & lib. 6. cap. 12. Quo autem potiſſimum anno ex hac vita migrarit, inde etiam colligi poteſt, quod ſanctus Auguſtinus eius obitum contigiſſe narrat, cum eſſet reuerſurus Carthaginem vna cum ea. Porro idem ipſe lib. 4. cap. 25. contra Petilianum ait ſe ex Italia rediiſſe in Africã occiſo Maximo tyranno: quem conſtat necatum eſſe Theodoſio ſecundũ & Cynegio Conſulibus, menſe Auguſti. Sequenti itaque anno, Timaſio & Promoto Conſſ. (qui ſecundum Faſtos Onuphrij ponitur annus a Chriſto Domino 389.) S. Auguſtinus vna cum matre nauigaturus in Africam, cum ad Oſtia Tiberina conſediſſet, menſe Maij, hac ipſa die, poſt ſuauiſſima de regno cæleſti colloquia, ſanctiſſimam matrem ad cælos abeuntem præmiſit, annum ætatis agentem quinquageſimumſextum, vt ipſe ſcribit lib. 9. confeſſionum cap. 11. in fine.

[b] *Siluani Epiſcopi.*] De eadem hac die Beda, Vſuard, Ado, & alij. De eius martyrio & ſociorum, ac de loco vbi ſunt paſſi, ſcribit Euſebius hiſt. lib. 8. c. 17. 22. & 25. ex quo Nicephorus lib. 7. cap. 16. & 27. & alij.

[c] *Vndequadraginta mart.*] De his item Beda, Vſuardus, & Ado. His autem quæ hic emendata ſunt, conſentiunt Græcorum hiſtorici, Euſebius lib. 8. c. 22. & Nicephorus lib. 7. vbi ſupra. Longe vero grauior error illius eſt, qui putat hos illos eſſe martyres, qui paſſi ſunt temporibus Valentis Imp. quando defuncto S. Athanaſio, Petrus electus fuit Epiſcopus Alexãdrinus, aduerſante Lucio Arianorum Epiſcopo; cuius rei geſtæ hiſtoriam monumentis mandauit Theodoretus hiſt. lib. 4. cap. 20. Hi etenim, de quibus nunc agimus, paſſi ſunt anno octauo perſecutionis Diocletiani Imperatoris, vt exacte deſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 22. & Nicephorus lib. 7. c. 16. Nec hi cum illis aliquid commune habent, præter locum Phennenſium metallorum: nam alioqui nec numero, nec mortis genere conueniunt; non enim illi, vt iſti, capite truncati ſunt.

[d] *Cyriaci Epiſc.*] De hoc item Beda, Vſuardus, Ado, & alij; a quibus omnibus cum paſſus dicatur Hieroſolymis temporibus Iuliani Apoſtatæ, non tamen quod fuerit Epiſcopus Hieroſolymorum: eo etenim tempore S. Cyrillus illic ſedebat, qui ſuperuixit vſque ad Theodoſij tempora, interfuitq. Concilio œcumenico Conſtantinopolitano. Hic vero, de quo agitur, fuit Epiſcopus Anconitanus, cuius & Acta accepimus ab eius eccleſia, ſed quæ aliqua indigeant caſtigatione. Celebratur eiuſdem tranſlatio Nonis Octob.

[e] *Cum loca ſancta viſitaret.*] Quam frequens ea tempeſtate ex toto Orbe fuerit peregrinatio fidelium ad loca ſancta, teſtis eſt ſanctus Hieron. qui ea quæ vidit, ſcriptis conſignauit. In prooemio enim lib. 7. in Ezech. ad Euſtoch. habet hæc verba: Fateor me explanationem in Ezechielem multo ante tempore promiſiſſe, & occupatione de toto Orbe huc venientium implere non poſſe: dum nulla hora, nullumq. momentum eſt, in quo non fratrum occurramus turbis, & monaſterij ſolitudinem hoſpitum frequentia commutemus; tantum, vt claudendũ nobis ſit oſtium, aut ſcripturarum, per quas aperiendæ ſunt fores, ſtudia relinquenda. Et ad Paulinum epiſtola 13. De toto, inquit, huc Orbe concurritur; plena eſt ciuitas vniuerſi generis hominum, & tanta vtriuſque ſexus conſtipatio, vt quod alibi ex parte fugiebas, hic totum ſuſtinere cogaris, &c. Ex vniuerſo inſuper orbe Chriſtiano Hieroſolymas mitti eleemoſynas conſueuiſſe, idem teſtatur, ſcribens aduerſus Vigilantium. Sicut autem S. Hieronymus Paulinum tyrocinium monaſticæ vitæ auſpicantem a peregrinatione eiuſcemodi reuocat, ita & S. Gregorius Nyſſenus monachos ac ſacras virgines eiſdem teneri ſtudijs ægre tulit; cum ea occaſione illi ſolitudinis, iſtæ verecundiæ, ſanctiq. pudoris diſpendium pati ob nimiam hominum frequentiam cogerentur: in eamq. ſententiam, vt apparet, libellum illum ſcripſit de his qui adeunt Hieroſolymam, quem recitat Lipom. tomo 2. His exceptis, quam laudanda, vtilis, & fructuoſa ſit eiuſmodi peregrinatio, pluribus docet S. Hieronymus epiſt. 17. ad Marcellam.

[f] *Porphyrij.*] Habetur mentio de eo in Actis S. Venantij, qui paſſus eſt Camerini; legimus ea manuſcrip. ſed in nonnullis emendanda.

[g] *Antoniæ.*] De ea Beda, Vſuardus, Ado, & alij, Græci autem in Menologio pridie Id. Iunij. Diuerſa hæc eſt ab Antonina, de qua ijdem agunt pridie huius diei.

[h] *Floriani.*] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur eius Acta relata a Surio in tom. 3. Mombrit. tom. 1. Petrus in catalogo lib. 4. c. 121. Plura de eodem in Breuiario Polon. & Cuſpin. in Auſtria. Legimus inſuper eius res geſtas manuſcrip. Extat de eodem elegans epigramma Bonad. Santon. lib. 2. monod. 59.

[i] *Pelagiæ.*] De Pelagia Tarſenſi agunt hac die Græci etiam in Menologio. Pluribus deſcripta eius Acta ex Metaphraſte recitat Lipom. to. 7. & Surius to. 3.

[k] *Paulini.*] De eo Molanus id addit, ad Vſuardum, & Galeſin. ex tabulis eccleſiæ Colonienſis.

[l] *Venerij Epiſc.*] Meminit S. Venerij Paulinus in vita S. Ambroſij, Anaſtaſius Papa in epiſtola ad Ioannem Epiſcopum Hieroſolymitanum, S. Hieronymus in apologia 2. aduerſus Rufinum, S. Paulinus Nolanus epiſt. 16. ad Seuerum. Extat de eodem elegans epigramma S. Ennodij Epiſcopi Ticinenſis: incipit: *Forma pudicitia*, &c. Sedit temporibus Anaſtaſij Papæ, vt habent Acta Concilij Carthaginenſis, quod celebratū eſt poſt Conſulatum Stiliconis, anno Domini, ſecundum Faſtos Onuphrij, quadringenteſimo primo. Extat in bibliotheca Card. Syrleti S. Ioannis Chryſoſtomi epiſtola ad Venerium ſcripta.

[m] *Sacerdotis Epiſcopi.*] De quo etiam Molanus in addit. ad Vſuardum. Succeſſit hic Aggerico, numeraturq. trigeſimus Lemouicenſis Epiſcopus in tab. Democharis, claruitq. circa annum Domini quingenteſimum decimumquintum.

[n] *Curcodomi.*] De eo etiam Vſuardus hac die. De eius miraculis agit Conſtantius in vita ſancti Germani Epiſcopi Antiſiod. lib. 1. cap. 16.

xxiiij. F Tertio Nonas Maij. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7

ROMAE ſanctæ Creſcentianæ [a] martyris. Ibidem ſancti Siluani [b] martyris. Alexandriæ ſancti Euthymij [c] diaconi, ob Chriſtum in carcere quieſcentis. Theſſalonicæ natalis ſanctorum martyrū Irenæi [d], Peregrini, & Irenes, ignibus combuſtorum. Antiſiodori paſſio ſancti Iouiniani [e] lectoris. Leocatæ in Sicilia S. Angeli [f] presbyteri, ordinis Carmelitarum, qui ab hæreticis ob defenſionem Catholicæ fidei trucidatus eſt. Hieroſolymis ſancti Maximi [g] Epiſcopi & confeſſoris, quem Maximinus Cæſar poſt effoſſum oculum, pedemq. ignito ferro aduſtū, ad metalla damnauit. Edeſſæ in Syria ſancti Eulogij [h] Epiſcopi & confeſſoris. Arelate in Gallia ſancti Hilarij [i] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate conſpicui. Viennæ ſancti Nicetij [k] Epiſcopi, venerabilis ſanctitatis viri. Bononiæ ſancti Theodori [l] Epiſcopi, meritis clari. Eodem die ſancti Sacerdotis [m] Epiſcopi Saguntini. Mediolani ſancti Geruntij [n] Epiſcopi. Ibidem conuerſio [o] ſancti Auguſtini Epiſcopi & Eccleſiæ doctoris, quem beatus Ambroſius Epiſcopus fidei Catholicæ veritatem docuit, & hac die baptizauit.

MAII 5.

CRESCENTIANAE [a].] De ea vet. manuſcrip. Erat olim titulus Romæ ſanctæ Creſcētianæ, cuius mentio habetur in Conc. 1. Rom. ſub Symmacho Papa.

[b] *Siluani.*] Vet. manuſcrip. Legitur in libro de Rom. Pontificibus, Bonifacium Papā Primum ornaſſe ſepulchrum S. Siluani martyris.

[c] *Euthymij.*] De quo item Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catalog. lib. 4. cap. 132. & alij recentiores.

[d] *Irenæi, & ſociorum.*] De his ijdem qui ſupra

pra hàc die, Græci autem in Menologio tantum de Irenæo.

[e] *Iouiniani.*] De ipſo etiā Vſnardus hac die. Eius Acta deſcripta habentur in rebus geſtis ſancti Peregrini Epiſcopi & martyris, qui a Sixto Papa in Gallias miſſus eſt.

[f] *Angeli presb.*] Scripſit eius res geſtas Enoch Hieroſolymitanus: de eodem etiam Molan. in addit. ad Vſuard. hac die. habes eaſdem in compendium redactas in Theſ. concion. tomo 2. hac die.

[g] *Maximi Epiſc.*] Græci itidem. De eo Sozom. hiſt. lib. 2. cap. 19. & lib. 3. cap. 20. 21. Theodoretus lib. 2. cap. 27. Hieronymus in chron. Nicephorus lib. 11. cap. 26. & Nicephorus Epiſcopus in chronic. Hic eſt tertius eiuſdem nominis Epiſcopus Hieroſolymitanus: nam primus Publio, ſecundus Capitoni, hic autem ſucceſſit Macario: ſedit temporibus Conſtantij, cuius Imperatoris anno decimoquinto moritur.

[h] *Eulogij Epiſc.*] Plura de eo ſcribit Theodoretus hiſt. lib. 4. cap. 16. Hic etiam reperitur interfuiſſe SS. Concilio Conſtantinopolitano œcumenico, vt ex eius ſubſcriptione apparet.

[i] *Hilarij Epiſcopi Arelaten.*] De eodem hac itē die Beda, Vſuardus, Ado, ceteriq. omnes, ac etiam vet. manuſcripta. Fateor me de hoc Hilario magna aliquandiu fuiſſe dubitatione perplexum, cum legiſſem aduerſus eum ſcriptas acerrimas litteras S. Leonis Papæ ad Epiſcopos Galliarum Prouinciæ Viennenſis; ſunt autem inter eius epiſtolas num. 89. quibus quidē conſentit conſtitutio Valentiniani Imperatoris aduerſus eumdem Hilarium promulgata; extat inter nouel. Theodoſ. & Valentiniani tit. de ordinat. Epiſcoporū poſt Codicem Theodoſianum deſcripta. Arguebatur enim Hilarius, quod inconſulto atque contradicente Rom. Pontifice, ſibi ſumpſiſſet ordinationes Epiſcoporum ad alios Metropolitanos ſpectantium. Vt autem hiſtoriæ veritas eluceſcat, in primis dicimus id ipſum non ab Hilario primum eſſe tentatū: Patroclus enim Arelatenſis ſedis inuaſor, qui pulſo Herote illic ſedit, eiuſmodi facinus aggreſſus eſt, vt conſtat ex Proſpero in chron. anno quinto Honorij Imp. & ex litteris Bonifacij Rom. Pontificis, quas aduerſus eum ſcripſit ad Hilarium Epiſcopum Narbonenſem; cuius decretum Cæleſtinus Papa etiam ratum habuit, ſcribens ad Epiſcopos Viennenſis & Narbonenſis prouinciæ, epiſt. 2. c. 4. De eadem re actum apparet in Conc. Taurinenſi c. 1. vbi demū contentioni is finis impoſitus eſt, vt qui ex duobus Epiſcopis Arelatenſi & Viennenſi ſuam ciuitatē metropolim comprobaſſet, is totius Prouinciæ obtineret primatū. Quæ ſane controuerſia agitata fuit vſque ad tēpora Hilarij, de quo agimus, qui ſucceſſit S. Honorato. Viſus eſt autem Hilarius paulo ardentius (quaſi Arelatenſi eccleſiæ competerent iura primatus) eam cauſam S. Leonis Papæ tempore pertractaſſe, & in alios ſibi plus æquo vſurpaſſe; vnde eiuſdem S. Leonis indignationem incurrit. Studioſior enim, quā par erat, amplificandæ eccleſiæ Arelatenſis aliquanto fuiſſe videtur; de quo & ſanctus Proſper, qui eum mirifice laudat in lib. 2. c. 9. de vita contemplatiua, hæc ait: Quid S. Hilarius? nonne & ipſe omnia bona ſua aut parentibus reliquit, aut vendita pauperibus erogauit? Is cum merito perfectionis ſuæ fieret Epiſcopus Arelatenſis; quod illa tunc habebat eccleſia, non ſolum poſſedit, ſed etiam acceptis fidelium numeroſis hereditatibus ampliauit, &c. Conſtat tamen eumdem pœnitentia emendaſſe, quicquid zelo tuendæ eccleſiæ ſuæ iuris, tam in ſanctū Leonem, quam in Gallicanos Epiſcopos deliquiſſet. Verū quod hic antea fueramus opinati de eius ſpontanea abdicatione Epiſcopatus, & reuerſione ad priſtinam vitam monaſticam in inſulam Lirinenſem, corrige ex his quæ diximus tomo ſexto noſtrorum Annalium. Porro Hilarij ſanctitas non huiuſmodi fuit, vt in angulis tantū paucis innotuerit: nam S. Honoratus Epiſcopus Maſſilienſis, qui iiſdem temporibus vixit, eā toto Orbe vulgauit, dum (vt ait Gennadius de vir. illuſtr. c. 99.) illius præclaras res geſtas ſcriptorum monumentis æterna memoria conſignauit. Hunc ipſum S. Proſper (vt vidimus) exornat laudibus: hunc etiam S. Eucherius tollit præconijs, ſcribens ad Salonium eius diſcipulum in præfat. libri quæſtionum vet. & noui teſt. Conſtantius denique non mediocris inter eruditos ac pios eius ætatis viros auctoritatis, cuius ſumma laus eſt apud Sidonium Apollinarem, in vita quam ſcripſit S. Germani Epiſcopi Antiſiod. lib. 1. c. 33. hæc habet: Aduenientem beatiſſimum virum vrbis Arelatenſis Epiſcopū religioſa gratulatione ſuſcepit, Apoſtolicū inſtar ſui temporis ſacerdotē ſuſcipiens. Illuſtrabatur eo tēpore ciuitas Hilario ſacerdote multimoda virtute pretioſo. Erat enim fidei igneus torrens cæleſtis eloquij, & præceptionis diuinæ operarius indefeſſus, qui venerabilem ſanctū virum Pontificē affatu vt patrem, reuerentia vt Apoſtolū ſublimabat. Hæc Conſtantius. Gennadius inſuper de vir. illuſt. c. 69. mirificis eumdem laudibus cumulat. Ado Epiſcopus Viennenſis, quamuis ei ob controuerſias inter Arelatenſem & Viennenſem eccleſiam fortaſſe parum gratus eſſe poſſet; illū tamen, vt ceteri, miris laudibus extollit, dum de eo agit in chron. anno Domini 458. Hæc autem omnia recitata de S. Hilario Patrum elogia poſt eius obitū prolata videntur. Si quis vero eius primordia, immenſosq. labores illos ab eo vna cū S. Proſpero pro tuenda fide Catholica aduerſus Pelagianos ſuſceptos, cum illi S. Auguſtini ſcripta maculis aſpergere, calumnijs labefacta-

re, & canino dente corrodere nitebantur, ſcire cupiat; habetur hac de re teſtimonium S. Cæleſtini Papæ in ea epiſtola quam pro illis ipſis ſcriptis S. Auguſtini dedit ad Epiſcopos Gallicanos. Fuerat enim idem Hilarius olim S. Auguſtini diſcipulus, vt ipſe profitetur in epiſtola ad Aug. ſcripta, quæ habetur apud illum tomo 7. pag. 546. edit. Louan. Auguſtinus autem tam ad ipſum, quam ad ſanctum Proſperum Aquitanum inſcripſit admirãdos libros illos de Prædeſtinatione ſanctorum, & de Bono perſeuerantiæ, necnon & epiſtolam, quæ extat in fine tomi ſeptimi, ead. edit. pag. 542. Hæc iam ſatis, vt omnis prorſus legentibus ſcrupulus & ambiguitas tollatur de tanti Antiſtitis fama & ſanctitate. Deprompſimus hæc ex noſtris Annalibus Eccleſiaſticis, atque huc in lectoris gratiam tranſtulimus: quibus nos laboribus liberaſſet vita S. Hilarij a S. Honorato Maſſilienſi Epiſcopo conſcripta, ſi non excidiſſet. Ex his etiam multo magis refellitur patentiſſimus illorum error, qui Hilario Pictauienſi Epiſcopo tribuunt epiſtolam Hilarij Arelatenſis.

[k] *Nicetij Epiſc.*] De eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij. Nicetum hunc appellat Ado in chron. an. 379. Hic interfuit Concilio Valentino in Gallijs celebrato, Gratiano tertium & Equitio Conſſ. anno Domini trecenteſimo ſeptuageſimoquinto: numeratur hic decimusquartus eius ſedis Epiſcopus in tab. Democharis.

[l] *Theodori Epiſcopi.*] Succeſſit hic Laurentio eius ciuitatis Epiſcopo, circa annum Domini quingenteſimum trigeſimum, vt in eiuſdem Bouonienſis eccleſiæ tabulis vidimus.

[m] *Sacerdotis Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Saguntinæ, & Flos ſanct. Hiſpan.

[n] *Geruntij Epiſc.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolan. Extat de eodem epigramma Ennodij Epiſcopi Ticinenſis. Succeſſit Euſebio, vixitq. temporibus Valentiniani Tertij Imperatoris.

[o] *Conuerſio S. Auguſtini.*] In priori Notationum editione, cum egi de ætate S. Auguſtini, qua ad Chriſtum conuerſus, & anno quo baptizatus fuit, locus eiuſdẽ in Confeſſionum lib. 9. c. 11. penitus deprauatus me hæc non putantem errare coegit, dum ibi legitur in fine: Ergo die nono ægritudinis ſuæ, quinquageſimo & ſexto anno ætatis ſuæ, trigeſimo & tertio ætatis meæ, anima illa religioſa & pia corpore ſoluta eſt. Hæc cum ibi legerem, nulla alia habita diligentiori inueſtigatione, dixi ipſum conuerſum anno ſuæ ætatis trigeſimo. Re autem accuratius perſpecta, & ex pluribus alijs Auguſtini locis examinata, aliam annorum eius cogimur inire rationem. Ac illud in primis ex eodẽ auctore de ipſo referimus, quod vſque ad annum ſuæ ætatis vigeſimumoctauum Manichæus, in errorem ductus, perſeuerauerit, alios ſeducere conatus. Nam lib. 4. Confeſſ. cap. 1. ait: Per idem tempus annorum nouem vſque ad duodetrigeſimum ſeducebamur & ſeducebamus, &c. Anno ſequenti, vigeſimonono ſuæ ætatis, audiuit Fauſtum Manichæũ profitentem Carthagine. id ipſe affirmat Confeſſ. lib. 5. cap. 3. his verbis: Proloquar in conſpectu Dei mei annum illum vndetrigeſimum. Iam venerat Carthaginem quidam Manichæorum Epiſcopus Fauſtus, &c. Sequenti vero anno ſuæ ætatis trigeſimo, nimirum ante Conſulatum Bantonis (vt ipſe teſtatur contra litteras Petiliani lib. 3. cap. 25.) venit Mediolanum. Numeratur hic annus in Faſtis Panuini trecẽteſimus octogeſimusquartus: de quo anno ſuæ ætatis idem Auguſtinus Confeſſ. lib. 6. c. 11. Ecce iã tricenariam ætatẽ gerebam in eodẽ luto hæſitans, auiditate fruendi præſentibus, &c. Trigeſimoprimo, annũ aperiente Bautone Conſule, qui eſt Domini annus trecenteſimus octogeſimusquintus, Kal. Ianuarij habuit encomiaſticam orationem pro gratiarum actione dici ſolitam: quod ipſe teſtatur citato ſuperius loco contra litteras Petiliani lib. 3. c. 25. Cumq. ibi idem ipſe teſtetur, ſe poſt Maximi tyranni mortem in Africam ea peregrinatione reuerſum, conſtetq. Maximum occiſum Conſſ. Theodoſio ſecundũ & Cynegio, menſe Auguſto, anno Domini trecenteſimo octogeſimooctauo; cumq. quarta die menſis Maij (vt ſuperius viſum eſt) apud Oſtia Tiberina S. Monica ſit defuncta, qua ſepulta, ipſe nauigauit in Africam: neceſſe eſt dicere, ſequenti anno ab obitu Maximi, Timaſio & Promoto Conſſ. Chriſti anno trecenteſimo octogeſimonono, S. Monicã eſſe defunctam, & Auguſtinum rediſſe in Africam. Si igitur Auguſtinus (vt dictum eſt) ante Conſulatum Bautonis, trigeſimum agebat annum: cum ab eo tempore vſque ad Conſulatũ dictorum Timaſij & Promoti, ſecundum omniũ chronologorum ſententiam, quinque anni numerentur; opus eſt affirmare ex neceſſaria aſſumptione, Auguſtinũ tẽpore obitus matris, cũ eſt reuerſus in Africam, egiſſe annũ ætatis trigeſimumquintum, & non trigeſimum tertium, vt mendoſe legitur. Cum præſertim ex eiuſdem ſcriptis liquido appareat, anno ſuæ ætatis trigeſimotertio eum nondũ fuiſſe baptizatum: nam idem ipſe relegens libros quos adhuc ſcripſit catechumenus, Retract. lib. 1. cap. 1. 4. tradit ſe nondum baptizatum ſcripſiſſe libros contra Academicos & Soliloquia. Porro libro tertio contra Academicos, c. 20. hæc habet verba: Sed cum trigeſimum & tertium ætatis annum agã, non me arbitror, &c. Et Soliloq. lib. 1. c. 10. Nam cum trigintatres annos agam, quatuordecim fere anni ſunt ex quo iſta cupere deſtiti. Alludens nimirum ad id qnod ait lib. 8. Confeſſ. cap. 7. Forte duodecim anni, ex quo ab vn-

ab vndeuigeſimo anno ætatis meæ, lecto Ciceronis Hortenſio, excitatus eram ſtudio ſapientiæ, & differebam, contempta felicitate terrena, &c. Habet eadem in libro de Vita beata. At non eo anno quo ea ſcribebat catechumenus eſt baptizatus, ſed ſequēti. Nam libros contra Academicos ipſum ſcripſiſſe conſtat ante menſem Nouembrem: quod ex eo facile demonſtratur, dum ipſe lib. 1. Retract. cap. 2. teſtatur ſe ſcripſiſſe librum de Beata vita eo anno, dum ruri eſſet: porro libros de Beata vita ſcripſiſſe ait tempore natalis ſui, qui erat (vt ibi ait) Idibus Nouembris: qua ratione neceſſario dicendum eſt, ipſum non ante ſuæ ætatis annū trigeſimumquartum eſſe baptizatum: nam (quod ſcribit Poſſidius in vita ipſius cap. 1.) Paſchali tempore eſt baptizatus. Conuerſio autem ipſius contigit ſequēti anno ab eius Mediolanū aduentu, nempe trigeſimoprimo ſuæ ætatis anno: quod colligitur ex his quæ ſcribit lib. 8. Confeſſ. cap. 7. quo ſe tunc annum ætatis agere trigeſimumprimum cum teſtetur; ſequentibus cap. 8. 9. 10. 11. 12. plane ſignificat ſe eo anno plene ad Chriſtum fuiſſe conuerſum.

6 Pridie Nonas Maij. Luna. G xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

ROMAE ſancti Ioannis [a] ante portam Latinam, qui ab Epheſo iuſſu Domitiani vinctus Romam perductus, & iudicante Senatu, ante eamdem portam in olei feruentis dolium miſſus, purior & vegetior inde exijt, quam intrauit. Antiochiæ ſancti Euodij [b], qui (vt beatus Ignatius ad Antiochenſes ſcribit) primus ibidem a ſancto Petro Apoſtolo ordinatus Epiſcopus, glorioſo martyrio vitam finiuit. Cyrenæ ſancti Lucij [c] Epiſcopi, quem in Actibus Apoſtolorum ſanctus Lucas commemorat. In Africa ſanctorum martyrum Heliodori [d] & Venuſti, cum alijs ſeptuagintaquinque. In Cypro ſancti Theodoti [e] Epiſcopi Cyriniæ, qui ſub Licinio Imperatore grauiſsima paſſus, in pace tandem Eccleſiæ ſpiritum Deo reddidit. Damaſci natalis beati Ioannis Damaſceni [f], ſanctitate & doctrina celebris, qui pro cultu ſanctarum imaginum verbo & ſcriptis aduerſus Leonem Iſauricum ſtrenue decertauit: cuius iuſſu cum ei dextera manus amputata fuiſſet, imagini beatæ Mariæ Virginis, quam defenderat, ſeipſum commendans, protinus dexteram integram ſanamq. recepit. Carrhis in Meſopotamia ſancti Protogenis [g] Epiſcopi. In Anglia ſancti Eadberti [h] Epiſcopi Lindisfarnenſis, doctrina & pietate inſignis. Romæ ſanctæ Benedictæ [i] virginis. Salerni tranſlatio ſancti Matthæi [k] Apoſtoli, cuius ſacrum corpus olim ex Aethiopia ad diuerſas regiones, & demum ad eam

vrbem

vrbem delatum, ibidem in eccleſia eius nomine dedicata ſummo honore conditum fuit, tempore Gregorij Papæ Septimi.

M A I I 6.

IOannis *ante portam Latinam* [a].] De eadem ſolemnitate hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Hiſtoriam hanc ſcribit Tertullianus libro de præſcrip. aduerſus hæret. Eamdem Hieronymus libro 1. contra Iouinian. & in Matth. cap. 20. Euſeb. de demonſtrat. Euangel. lib. 3. cap. 7. item Acta S. Ioannis, qualiacumque ſint, quæ Prochori nomine inſcribuntur: eam & alij recentiores, qui ab eiſdem acceperunt auctoribus.

[b] *Euodij Epiſc.*] De eodem hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad ſeptimum Idus Septembris. Eiuſdem meminit ſanctus Ignatius epiſt. 12. ad Antiochenos, & in epiſt. 9. ad Philadelph. Recenſet eumdem inter illos ſanctos, qui virgines permanſerunt. Scripſiſſe videtur Euodius nonnulla, quæ exciderunt, ex quibus Niceph. fragmentum recitat lib. 2. cap. 3. Peruenit vſque ad Galbæ & Othonis Imperium, vt Euſebius in chron. teſtatur. Vide notata ſuperius Kalen. Februarij in Ignatio.

[c] *Lucij Epiſc.*] De quo Act. Apoſt. c. 13. Alius hic putatur ab eo cuius Paulus Apoſtol. meminit ad Romanos cap. 16. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri.

[d] *Heliodori & Venuſti.*] Vſuardus de ijs agit hac die, & alij recentiores.

[e] *Theodoti Epiſcopi.*] Græci etiam de Theodoto hac die in Menologio; ibiq. eius Acta narrantur, ac iterum ſuperius ad xiiij. Kalend. Februarij in eodem Menologio.

[f] *Ioannis Damaſceni.*] De quo alij alia agunt die: Græci etiam diuerſis diebus, nimirum tertio Kalen. Decembris, vel pridie Nonas eiuſdem. Extant eius res geſtæ conſcriptæ a Ioanne Epiſcopo Hieroſolymitano, quæ habentur in apparatu operũ eius Billianæ edit. & apud Lipom. tom. 5. & Surium tom. 3. De ipſo hiſt. Miſcel. lib. 22. in anno ſecundo Conſtantini Copronymi, Cedren. in comp. hiſt. in Leone Iſaurico, Suidas, & alij. Arbitrati ſunt aliqui Ioannem Damaſcenũ vixiſſe temporibus Theodoſij Senioris, putantes fortaſſe hunc illum eſſe Ioannem ſanctitate nobilem, qui Theodoſio multa prædixit, de quo & ſuperius actum eſt: ſed ille fuit Aegyptius, hic autem Syrus. Alij rurſus eumdem Ioannem, de quo agitur, ſecant in duos; quorum alterius, qui vixit ſub Theodoſio, ſint libri de fide Orthodoxa; alterius autem, qui vixit temporibus Leonis Maurici, ſint orationes illæ de imaginibus. Laborarem pluribus in confutando de duobus Damaſcenis commentum, niſi eruditus Billius præripuiſſet laborem, cuius ſentẽtiæ non inuitus ſubſcribo.

[g] *Protogenis Epiſc.*] Scribit de eo Theodoretus lib. 4. cap. 16. & Niceph. lib. 11. cap. 23. & lib. 12. cap. 5. Claruit temporibus Valentis Imp. aduerſus quem Catholicam fidem ſtrenue defendit: peruenit vſque ad tempora Theodoſii, quando ex humanis ipſo ſublato, in locum eius ſuffectus eſt Vitus, qui interfuit Concilio œcumenico Conſtantinopolitano. Ex his itaque corrigendus eſt Sozom. lib. 6. cap. 33. dum ait, Protogenem ſucceſſiſſe Vito, cum contrarium appareat: ſubſcripſit enim Vitus Carrharũ Epiſcopus dicto Concilio Conſtãtinopolitano ſub Theodoſio, Protogenes autem floruit ſub Valẽte. Ea vero quæ de Conſtantino refert Sozom. Theodoſio ſunt aptãda: niſi dicere velimus, duos eiuſdem nominis, eiuſdemq. ciuitatis fuiſſe Epiſcopos; quorum alter præceſſerit, alter vero Protogeni in Epiſcopatu ſucceſſerit: quod nobis non probatur. Alius eiuſdem nominis Protogenes Epiſcopus Sardicenſis vixit temporibus Conſtantini Magni, qui præſens fuit Magno Concilio Nicæno, & ipſe clarus meritis, & ſanctitate nobilis, de quo & Athanaſius orat. 1. in Arianos. Ad eum extat Conſtantini Magni reſcriptum l. 1. C. de his qui in eccleſ. manum.

[h] *Eadberti Epiſcopi.*] De huius ordinatione & obitu ſcribit Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 4. cap. 29. in fine, & cap. 30. & in vita S. Cudberti eius prædeceſſoris, cap. 42. & 43. Qui quidem creatus eſt Epiſcopus eo anno quo Egfridus Rex obijt, vt idem ſcribit lib. 4. c. 27. & in epit. anno 685. & cum duos tantum annos ſediſſet, redijt in monaſterium: tertio autem anno ſuffectus eſt Cudberto Eadbertus de quo agitur; qui ſedit annos vndecim, vt ex eodem auctore colligitur lib. 4. cap. 30.

[i] *Benedictæ.*] De ea S. Gregorius lib. 4. dialog. cap. 13. vbi agit de S. Gallæ obitu, quam Benedicta poſt diem trigeſimum (vt S. Petrus Apoſtolus prædixerat) ſecuta eſt ad coronã.

[k] *Tranſlatio S. Matthæi.*] Extat de ea Gregorij Papæ Septimi epiſtola ad Alfanum Epiſcopum Salernitanum, in qua primum illi gratulatur de inuento ſacro Apoſtoli corpore, monetq. vt digno honore ſacras reliquias proſequatur, agatq. cum Roberto Principe & eius coniuge, vt pia religione colant ſacra pignora. Scripſit hæc Gregorius Papa (vt apparet in eius regiſtro) anno octauo ſui Pontificatus, tertia Indict. viij. Kalen. Maij, anno Domini 1080. Conſtat autem eumdem Robertũ peramplam baſilicam eidem ſancto

Apoſtolo

Apoſtolo erexiſſe, vt ſcribit Leo Oſtienſis in chron. Caſſin. lib. 3. cap. 44. Reuerendiſſimus M. Antonius Marſilius Columna Archiep. Salernitan. vir morum honeſtate & doctrina clarus, de vita, tranſlatione, & miraculis S. Matthæi Apoſtoli egregiũ volumen edidit.

7 Nonis Maij. Luna. A xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

CRACOVIAE in Polonia natalis ſancti [a] *Staniſlai* Epiſcopi & martyris, qui a Boleſlao impio Rege necatus eſt. Tarracinæ in Campania natalis beatæ Flauiæ Domitillæ [b] virginis & martyris: quæ cum eſſet Flauij Clementis Conſulis ſororis filia, & a ſancto Clemente ſacro velamine [c] conſecrata, in perſecutione Domitiani ob teſtimonium Chriſti cum alijs plurimis in inſulam Pontiam exilio deportata, longum ibi martyrium duxit: nouiſsime vero Tarracinam deducta, cum doctrina & miraculis plurimos ad fidem Chriſti conuertiſſet, iuſſu Iudicis incenſo cubiculo, in quo ſimul cum ſuis virginibus Euphroſyna & Theodora morabatur, curſum glorioſi martyrij conſummauit. Eodem die ſancti Iuuenalis [d] martyris. Nicomediæ ſanctorum martyrum Flauij [e], Auguſti, & Auguſtini fratrum. Ibidem ſancti Quadrati [f] martyris, qui in perſecutione Decij ſæpius ad tormenta repetitus, demum capite truncatus eſt. Romæ ſancti Benedicti [g] Papæ & confeſſoris. Eboraci in Anglia S. Ioannis [h] Epiſcopi, vita & miraculis clari. Papiæ ſancti Petri [i] Epiſcopi. Romæ Tranſlatio [k] corporis ſancti Stephani Protomartyris, quod Pelagio Summo Pontifice e Conſtantinopoli ad Vrbem allatum, atque in ſepulchro ſancti Laurentij martyris in agro Verano poſitum, ibidem magna piorum religione colitur.

M A I I 7.

STANISLAI [a].] Scripſit huius ſanctiſſimi viri res geſtas Ioannes Longinus canonicus Cracouiẽſis, quas reperies apud Sur. tom. 2. qui ex Alberto Crant. alia addidit. Plura de eodem Chromerius, & alij, qui proſecuti ſunt res Polonorum. Paſſus eſt anno ſeptimo Gregorij Papæ Septimi, a quo Rex impius eius interfector regno ſolemni ritu priuatus eſt, & excommunicatus, pariterq. ipſum Poloniæ regnum ſacris eſt interdictum. Relatus eſt in Sanctorum numerum ab Innocẽtio Quarto Summo Pontifice. Eius vero feſtũ S.D.N. Clemens VIII. hac die duplici officio vbique celebrari præcepit, quod dies natalis ipſius, quo paſſus eſt, octauo Idus Maij, Apparitionis S. Michaelis Archangeli ſolemnitati ſit dicatus. Tranſlatio autẽ eius corporis contigit quinto Kalend. Octobris.

Accepi-

Accepimus nonnulla alia de eodem ſanctiſſimo martyre ex veteribus monumentis Polonorũ eccleſiæ a Staniſlao Reſchio S.R.E. Protonotario, optimi illius atque doctiſſimi Staniſlai Cardinalis alumno, quem ob morum egregiam integritatem & inſignem eruditionem plurimi facio.

[b] *Flauiæ Domitillæ.*] De eadem Beda hac die, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eius Acta intexta vna cum rebus geſtis ſanctorum Nerei & Achillei. Proſcripta eſt, & in Pontiam inſulam relegata anno decimoquinto Imperatoris Domitiani, vt ſcribit Euſebius hiſt. lib. 3. cap. 14. & in chron. anno decimoquinto Domitiani, & Niceph. lib. 3. cap. 9. Eius autem Acta non tantum a Chriſtianis, ſed etiam a Gentilibus ſcriptoribus, ob præclariſſimum eius genus, commendata ſunt monimentis hiſtoriarum. Brutius enim illorum temporum nobilis hiſtoricus de ea ſcripſit; vt idem Euſebius teſtatur in chron. Tantæ enim virginis conſtantia non tantum ſunt illuſtratæ Ethnicorum hiſtoriæ; ſed ipſa quoque loca exilij, eius præſentia ſunt reddita clariora; de quibus S. Hieronymus epiſt. 27. cum nauigationem ſanctæ Paulæ Hieroſolymam deſcribit, hæc ait: Delata ad inſulam Pontiam, quam clariſſimæ quondam feminarum ſub Domitiano Principe pro confeſſione nominis Chriſtiani Flauiæ Domitillæ nobilitauit exilium: videnſq. cellulas, in quibus illa longum martyrium duxerat, ſumptis fidei alis, &c. Fuit Flauia Domitilla, de qua agimus, filia ſororis Flauij Clementis Conſulis, vt ſcribit Euſebius hiſt. lib. 3. c. 14. Clemens hic autem (vt auctor eſt Dio Caſſius in Domitiano) cum gereret Cõſulatum, relictis Romanorum dijs, ad Iudæorum religionem ſe contulit (eo etenim nomine ſcriptores Gentiles religionem Chriſtianã olim appellare conſueuerunt, eo quod a Iudæis illata videretur: congeſſimus de his plurima teſtimonia in Annalib. Eccleſiaſt.) qui idem Clemens eadem ex cauſa a Domitiano iuſſus eſt occidi; additq. eiuſdem vxorem, Flauiam Domitillam etiam appellatam, eiuſdemq. Imperatoris propinquam, in inſulam Pandatariam fuiſſe relegatã, Glabrionemq. Conſularem virum, qui nuper cum Traiano Conſul fuerat, ob eamdẽ religionis cauſam, aliaſq. res obiectas, iuſſum interfici. Ex his autem Dionis verbis (niſi in accuratiſſimo hiſtorico inſit error) euidenter apparet, duas fuiſſe Flauias Domitillas, ambaſq. tum genere, tum etiam fide Chriſtianã præſtantes quarum altera (teſte Dione) vxor fuit Flauij Clementis Conſulis, Domitiani Imperatoris neptis, quam ille in Pandatariam inſulam Chriſtianæ religionis cauſa relegauit: altera vero, de qua nunc agitur, virgo, eiuſdemq. Flauij Clementis Conſulis ex ſorore neptis, quæ in inſulam Pontiam (vt vidimus) relegata fuit. Cum itaque illa nupta, hæc virgo; illa vxor Clementis, hæc ex ſorore neptis; illa denique in inſulam Pandatariam, hæc in Pontiam relegata fuerit: non vnam eamdemq. eſſe, luce clarius conſtat. Agit de his inſulis Plinius lib. 6. cap. 3. aitque: Aduerſum Formias Pontiæ, in Puteolano autem ſinu Pandataria. Extat illuſtris memoria ſanctæ Flauiæ Domitillæ virginis Tarracinæ, vbi vna cum ſocijs martyrium cõſummauit. Omittimus dicere de alijs Domitillis Gentilibus feminis clariſsimis, vt de Flauia Domitilla matre Titi & Domitiani Imperatorũ, aliaq. eius filia atque horum ſorore, de qua Suetonius in Domitiano, & Philoſtratus libro octauo. Harum altera fuit inter diuos relata, erantq. ſacerdotes diuæ Domitillæ, vt docet vetus inſcriptio, quam recitat Panuinus in Rom. ciuit. pag. 360. Erat gentis Flauiæ templũ in Regione ſexta, de quo Suetonius in Domitiano: De huius ſanctæ virginis corporis trãſlatione vide quæ infra notamus 12. eiuſdem menſis in SS. Nereo & Achilleo.

[c] *Sacro velamine conſecrata.*] De ſacro velamine, quo virgo Deo conſecratur, hæc ſanctus Hieronymus epiſt. 8. ad Demetriadem: Scio ad imprecationẽ Pontificis flameu virginale ſanctum operire caput, &c. De eodem etiam meminit epiſt. 48. ad Sabinianum. Ambroſius libro ad virg. lapſ. pluribus agit de ſacro ritu ſeruari ſolito, cum virgini Deo dicandæ ſacrum velamen imponitur. S. Auguſtinus de eodem epiſt. 179. ad Probam & Iulianam in fine. Quibus diebus ſolemnibus id eſſet faciendum, Gelaſius monuit epiſtola ad Epiſcop. Lucan. & alios cap. 14. eadem 20. quæſt. 1. cap. deuotis. cuius auctoritate viduæ velari prohibentur. eadem epiſt. cap. 15. Virgines enim, quod ſpiritualiter nubant, idcirco (vt in nubentibus olim fieri conſueuerat) a ſacerdote velantur: id Innocentius Papa epiſtola ad Victricium ſcribit cap. 12. eadem 27. q. 1. cap. quæ Chriſto. Sunt de velandis ſacris virginibus alia Roman. Pontificum decreta, & diuerſorum canones Conciliorum. Hæc modo ſatis ſint de ijs quæ ad ſacrum velamen pertinent, cuius hic habetur mentio. Ceterum Chriſtiana modeſtia optime conſuluit feminco pudori, agens nimirũ, vt omnes virgines a pubertatis annis, nuptæ etiam ac viduæ velatæ incederent, non quidem ſacro, ſed communi tectæ velamine. Eſt de his in primis Apoſtolica inſtitutio, Paulo id decernente, & ſcribente ad Corinthios 1. cap. 11. quod retinuit cõſuetudo, atque probauit vſus, vt de his fuſius diſputat Tertullianus libro de velandis virginibus: vſque adeo, vt vel nocte velum dimiſiſſe, piaculum fuerit; quod idem auctor ibidem exemplo docet. Porro non tantum velamine caput tegere, ſed & vultum adumbrare, Chriſtianis mulieribus per Apoſtolum iuſſum eſſe, contendit Clem. Alex. lib. 2. Pædag. cap. 10. in fine, & lib. 3. cap. 11. Sane quidem id in pri-

mis exemplo S. Soteris martyris S. Ambroſius confirmat in exhort. ad virgines his verbis: At illa, vbi audiuit hanc vocem, vultum aperuit, ſoli inuelata & intecta martyrio, & volens iniuriæ occurrit, vt ibi martyrij fieret ſacrificium, vbi ſolet eſſe tentamentum pudoris, &c. Hieronymus ad Euſtoch. epiſt. 22. hæc in eamdem ſententiam: Excuſes licet, atque cauſeris, obducto velamine ora contexi. Et paulo inferius: Dimittunt, inquit, ſuperciliũ; & operta facie, vix vnum oculum liberant ad videndum. Hæc ille. Verum enimvero nõ omnes velamine, ſed complures pallio, vt virgines illæ præſertim quæ eſſent Deo dicandæ, caput tegebant. De his Hieronymus epiſtola 12. ad Gaudentium in hunc modum: Solent quædam, cum futuram virginem ſpoponderint, pulla tunica eam induere, & furuo operire pallio, auferre lintea mina. Idem ad Demetriadem epiſt. 8. ſic: Vili tunica induitur, viliori tegitur pallio, &c. His itaque aſſuetæ Chriſtianæ mulieres, grauiſſimum diſpendium ſe pati pudoris exiſtimabant, ſi capitis velamine nudarētur. Vnde hæc ſentiens aliquando perſecutor, ea ignominia vt graui ſupplicio Chriſtianas mulieres afficiendas eſſe mandabat; prout Acta Arethæ martyris, & quidē germana his verbis demonſtrant: Cum ille audiſſet, iam corde ſuccenſus aſpexit eos qui aderant: & cum dixiſſet, Quam impudenter ſe gerit aduerſus nos hæc execranda mulier! iubet eius capitis auferri tegumentum, & eius filiarum, & ſic eas nudo capite & promiſſa coma in caſtra deduci per ignominiam, &c. Hæc ibi. Porro etſi velandi capitis legem Chriſtianæ feminæ tam pie ac ſancte ſeruarint; non tamen exiſtimes, illis tantummodo eam fuiſſe præſcriptam: ſiquidem ante Chriſti Redemptoris noſtri aduentum eidem Iudæi, Romani, Græci, ac barbari paruere. De Iudæis Tertul. lib. de coron. milit. ſic habet: Apud Iudæos tam ſolemne eſt feminis eorum velamen capitis, vt inde dignoſcantur, &c. De Romanis ſatis eſſe poteſt exemplum quod Valer. Max. lib. 6. cap. 3. de ſeueritate 13. ſic deſcribit: Horridum C. quoque Sulpicij Galli maritale ſupercilium: nam vxorem dimiſit, quod eam capite aperto foris verſatam cognouerat. In hanc ſententiam Tacit. lib. 14. de Poppæa Sabina ſic ait: Rari in publicum egreſſus, idq. velata parte oris, ne ſatiaret aſpectum, vel quia ſic decebat. Hæc ille. Docent hæc etiam antiqua numiſmata, vt quæ Liuiam, Fauſtinam, Martiam Auguſtas, & alias velatas exprimunt. Inſuper alia complura viſuntur habentia feminæ velatum caput, eiuſmodi inſcriptione notata, PVDICITIA. Sane quidem Plutarchus teſtis eſt in Probl. quæſt. Rom. 14. feminas velato capite incedere conſueuiſſe; nam ait: Solent fere mulieres tectis, mares nudis capitibus in publicum progredi. De Græcis autem Apuleius de aſin. aur. lib. 7. ſic: Mitella textili contecto capite. Et lib. 11. Mulieres candido ſplendentes amicimine. Porro Lacænæ virgines aperta facie, vxores autem velatæ in publicum prodire conſueuerunt: illæ, vt ſic maritos inuenirent; iſtæ vero, quod haberent, non iam alteri, quam viro placere ſtuderent. Hæc Plutarch. Apoph. Lacon. in Charillo. Quod autem ad barbaros pertinet, de Arabiæ Ethnicis mulieribus hæc ſcribit Tertullianus lib. de virg. veland. Iudicabunt, inquit, nos Arabiæ feminæ Ethnicæ, quæ non caput, ſed faciem quoque ita totam tegunt, vt vno oculo liberato, contētæ ſint dimidiam frui lucem, quam totam faciem proſtituere. Hæc Tertul. Eiuſmodi velamen, ſeu pallium, theriſtrum eſſe appellatum, auctor eſt Iſidorus lib. 19. orig. cap. 24. de pallijs fem. Quo, inquit, vſque hodie Arabiæ & Meſopotamiæ mulieres velantur, quibus in æſtu tutiſſimo teguntur vmbraculo, de quo in Iſaia legitur. Hæc ille, qui & aliorum velaminum recenſet atque declarat nomina; vt regillum, quod erat reginarum amiculum; pallam; ſtolam, ſic dictam, quæ, inquit, cooperto capite & ſcapula, a dextro latere in læuum humerum mittitur; ſtola enim Græce vocatur, quod ſuperemittatur: eadem & ricinium Latino nomine appellatur; eo quod dimidia eius pars retro reijcitur, quod vulgo mauortem dicunt. Hæc ille. Habes id appellatum maphortem ſeu mauortē in Actis martyrij ſancti Pauli Apoſtoli, quæ feruntur Lini nomine, cum agitur de Plautillæ velamine, maphorte dicto, Paulo exhibito. In Actis inſuper ſanctorum martyrũ Fauſtæ & Euilaſij, quorum fragmentum recitat Beda in Martyrolog. 20. Septemb. hæc de maphorte: Iuſſit Fauſtam nudam & ſine maphorte flagellatam, incarceratam, caput terebrari, &c. Sed de mauorte item Hieronymus epiſt. 22. ad Euſtoch. Per humeros hyacinthina læna mauorte volitans. Caſſianus lib. 1. cap. 7. de habitu monachi agens, anguſtum palliolum quo monachi colla & humeros tegerent, maphortem appellat. Vide ibi notationem Petri Ciacconij. Habes apud eumdem Iſid. & anaboladiũ, ſic dictum, inquit, amictorium lineum feminarum, quo humeri operiuntur, quod Græci & Latini ſindonem vocant: amiculum autem dictum eſſe pallium lineum, quod vſui erat meretricibus, quo & amiciebantur matronæ deprehenſæ in adulterio, idem teſtatur: verum amiculum pro omni velaminis genere frequentius vſurpatum reperi.

[d] *Iuuenalis martyris.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Huius meminiſſe opinor S. Gregorium homil. 27. in Euangel. Vide quæ notata ſunt ſuperius, quinto Nonas Maij, in Iuuenale Epiſcopo.

[e] *Flauij & ſoc.*] De his idem qui ſupra Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri.

[f] *Quadrati*, alias *Codrati.*] De eo agunt hac item

item die Græci in Menologio, vbi eius cruciatus narrantur.

[g] *Benedicti Papæ.*] Beda item & Ado hac die. Hic ſecnndus huius nominis fuit, Iunior dictus, ſucceſſitq. Leoni Secundo Rom. Pontifici: cuius tanta fuit opinio ſanctitatis, vt Heraclius Conſtantinns Imp. vſurpatam a prædeceſſoribus ſuis in Romanorum Pontificum electione pecunia impartiri ſolitam aſſenſionem omnino remiſerit. Sanctus Gregorius Papa eiuſmodi temeritatem (ſic enim ipſe appellat) acerbiſſime deplorat, vocatq. Dei Eccleſiæ captiuitatem; atque inuehitur in Imperatorem talia ſibi illicite vendicantem, in explan. Pſalm. 4. pœnit. verſ. Tota die exprobrabant mihi inimici mei. Id primus excogitanit Odoacer Herulus Arianns Rex Italiæ, cuius conatibns Gelaſius reſtitit. ſed de his pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis egimus.

[h] *Ioannis Epiſc.*] Scribit eius res geſtas Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 5. cap. 2. & ſequen. Porro integram vitam eius, ac poſt mortem miracula edita Folcardus Dorobernenſis monachus ſcriptis illuſtrauit, vt habetur in catal. ſcrip. Britan. De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ordinis S. Benedicti lib. 4. cap. 68. Migrauit ex hac vita anno Domini ſeptingenteſimo vigeſimoprimo.

[i] *Petri Epiſcopi.*] De quo etiam hac die tabulæ eccleſiæ Ticinenſis. De eodem ſumma cum laude ſcribit Paul. diac. lib. 6. c. 18. Vixit temporibus Luithprandi Regis Longobard.

[k] *Tranſlatio corporis ſancti Stephani.*] Habentur rei geſtæ vetera monumēta ſcriptis mandata a Lucio archidiacono, ſed quæ non modica caſtigatione indigeant. Legimus ea in cod. manuſcrip. monaſterij ſanctæ Cæciliæ Tranſtiberim. Petrus diac. Caſſin. in lib. de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. cap. 35. teſtatur, ſanctum Brunonem Epiſcopum Signinum de ea tranſlatione ſcripſiſſe ſermonem; idemq. capite 45. addit, alium inſuper ſermonem conſcriptum eſſe a Petro eiuſdem monaſterij bibliothecario de eadē tranſlatione Conſtantinopoli facta Romam.

xxj. B **Octauo Idus Maij. Luna.** 8

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27
t u A B C D E f F G H M N P
28 29 30 1 2 3 4 5 5 6 7 8 9 10

IN monte Gargano Apparitio [a] ſancti Michaelis Archangeli. Mediolani natalis ſancti [b] Victoris martyris, qui natione Maurus, & a primæua ætate Chriſtianus, cum eſſet in caſtris Imperialibus miles, compellente Maximiano vt idolis ſacrificaret, in confeſſione Domini fortiſſime perſeuerans, primo grauiter fuſtibus cæſus, ſed Deo protegente doloris expers, deinde liquenti plumbo perfuſus, ſed nihil penitus læſus, nouiſſime glorioſi martyrij curſum capitis abſciſſione cōpleuit. Conſtantinopoli ſancti Acathij, [c] centurionis, qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani a Firmo tribuno delatus quod Chriſtianus eſſet, & a Bibiano Iudice Perinthi ſæuiſſime tortus, Byzantij demum a Flaccino Proconſule capitis damnatus eſt: cuius corpus ad Scyllacium litus diuinitus poſtea delatum, ibi honorifice aſſeruatur. Viennæ ſancti Dionyſij [d] Epiſcopi & confeſſoris. Antiſiodori ſancti Helladij [e] Epiſcopi. In territorio Biſuntino ſancti Petri [f] Epiſcopi. In Scotia ſancti Vuironis [g] Epiſcopi.

APPARITIO *ſancti Michaelis Archangeli* [a].]Hanc factam eſſe ſub Gelaſio Rom. Pontifice, anno Domini 488. ſcribit Sigebert. in chron. ſed in nnmero annorũ decipitur : Gelaſius enim ſedere cœpit anno 492. Habemus in noſtra biblioth. vet. manuſcrip. eiuſdem rei geſtæ hiſtoriam, qua quidem traditur, eam factam eſſe anno Domini 536. Indict. 14. Aliam recitat Sur. tom. 5. die 29. Septembris. Conſtat qnidem fuiſſe olim frequentiſſimam ea ex cauſa ad montem Garganum peregrinationem : nam (vt cetera prætereamus) narrat Petrus Damian. ſcriptorum integerrimus, Othonem Imp. Roma ad montem Garganum nudis pedibus perrexiſſe, idq. monitu S. Romualdi, vt crimen paulo ante commiſſum ea corporis afflictatione expiaret. Hæc ſcribit idem auctor in vita S. Romnaldi. Inuenies eam apud Lipom. tom. 8. Huic ſimilis facta eſt in Gallijs apparitio S. Michaelis Archangeli, anno a Chriſto Domino ſeptingenteſimo nono, vbi ad ſimilitudinem montis Gargani erecta eſt inſignis eccleſia, curante S. Authberto Epiſcopo, vt ſcribit Sigebert. in chron. dicto anno: cuius rei geſtæ hiſtoriam refert Petrus in catal. lib. 9. cap. 71. Porro longe ante dictas apparitiones agi conſueuiſſe Romæ ſolemnitatem ſancti Michaelis Archangeli, alterins cuiuſdam apparitionis occaſione, Drepanius Florus vetuſtiſſimns poetarum Chriſtianorum ſcribit his verſibus:

Clarent Angelici ſublimia feſta diei
Allatura piæ dona beata animæ.
Hunc etenim Michael aulæ cæleſtis alumnus
Conſpicuo nobis conſecrat ore diem,
Dignatus Petri, Pauliq. inuiſere ſedem,
Imperiumq. fouens inclyta Roma tuum.
Qui proceres inter pia mœnia luce coruſcos
Egregio vultu ſplenduit ore nouo:
Cum Deus expulſis lucem depromeret vmbris,
Conderet & ſtabilem, nocte ruente, diem, &c.

Drepanius poeta, qui hæc ſcripſit, ille eſſe videtur, cuius meminit Sidonius lib. 8. epiſtola 11. ad Lupum, cuins ingenij extant pauca quædam monumenta in collectione poetarum Chriſtianorũ. Fuit alter Pacatus Drepanius, clarus orator, qui panegyricum dixit Romæ Theodoſio ſeniori. Legitur in Codice Theod. reſcriptum Theodoſij Imp. ad Drepanium l. 4. de exhibendis reis. Sed quod ad præſentis diei ſolemnitatem ſpectat, in bibliotheca Vaticana plut. x. num. 221. ineſt codex, qni inſcribitur, Sermones S. Auguſtini & aliorum : ibidem legitur ſermo nomine S. Gregorij Papæ in feſtiuitate S. Michaelis Archangeli. eſt eius exordium : Angelorum & hominum natura, &c. Non prætermus, inter alias nobiles Romæ erectas eccleſias in honorẽ S. Michaelis Archangeli, fuiſſe illam quæ in ſummitate molis Hadriani olim a Boniſacio Papa excitata eſt, de qua plura inferius dicturi ſnmus ad tertium Kal. Octob. illam quoque eſſe nobilem ac perantiquam, quæ poſita eſt in Foro piſcario : itemq. illam eſſe celebrẽ, quam Leo Quartus Papa ob Sarracenos deuictos atque fugatos apud Vaticanũ erexit, vt docet vetus inſcriptio in marmore inciſa, quæ in eadem eccleſia hactenus aſſeruatur, licet ſcriptoris vitio Carolus pro Ludouico ponatur. Sicut in Occidentali Eccleſia, ita & in Orientali frequens fuit Michaelis Archangeli apparitio: nam qui vniuerſalis Eccleſiæ a Deo patronus atque protector eſt inſtitutus, idem virtute miraculorũ vbique voluit innoteſcere. Facta eſt enim alia eius apparitio prope Byzãtium, in cuius memoriam ampliſſima illic baſilica eſt erecta, quæ & multis eſt miraculis illuſtrata, vt ſcribit Sozom. hiſt. lib. 2. cap. 2. & Niceph. lib. 8. c. 32. ea eccleſia Soſtenium eſt appellata : quam vetuſtate collapſam reſtituit Baſilius Imp. vt auctor eſt Georg. Cedren. in cõpend. hiſt. in Baſilio. Alia rurſus & æque celebris fuit illa apparitio facta in Chonis apud ciuitatem Coloſſenſium; cuius rei geſtæ hiſtoriam deſcripſit Metaphraſtes, qnam & recitat Lipom. to. 6. Agunt de ea Græci in Menologio octauo Id. Septemb. anniuerſariam celebritatem, cuius & meminit Emmannel Imp. in conſtit. de ferijs. Frequentes olim erectas fuiſſe eccleſias in honorem ſancti Michaelis Archangeli, vetera monnmenta teſtantur. Porro nobiliſſimã & antiquiſſimam illam memoriã S. Michaelis in Chonis profanauit Alexius pſeudoimp. qui meritas de ſacrilegio pœnas dedit. De his Niceta Choniata hiſt. lib. 3. pag. 48. Temporibus etiam Diocletiani Imper. iam extaſſe S. Michaelis nomine eccleſiam in Bithynia, fidem faciunt Acta S. Eutonomi Epiſcopi, quæ recitat Sur. tom. 5. Procop. lib. de ædif. Iuſtiniani Imp. ſex numerat baſilicas ab eodem Imp. in honorem ſancti Michaelis excitatas. Frequentes fuiſſe eccleſias S. Michaelis, & aliorum Angelorum, argnmento eſt l. quoniam. Cod. de ſacroſanct. eccleſ.

[b] *Victoris Mauri.*] De quo hac die Beda, Vſuardns, Ado, Vnandelb. & alij recentiores. Meminit eiuſdem Victoris S. Ambroſ. in Lucam lib. 7. c. 13. recenſetq. eum inter martyres Mediolanenſis eccleſiæ. De eodem hæc Ennodius Ticin. de ſe ipſo: Continuo me ad beati Victoris martyris præſidia ſæpe experta tranſnexi, &c. Eius Acta refert Sur. tom. 5. ante eum Mombrit. tom. 2. Petrus in catal. lib. 4. cap. 113. De eo etiam miraculum recitat Gregorius Turon. lib. de glor. mart. c. 45.

[c] *Acathij.*] Græci autẽ de Acathio in Menolog. pridie huius diei. Deſcripſit eius Acta

Metaphraſtes, quæ Latine a ſe trãſlata refert Lipom. to.7. & Sur. to.3. Hiſtoriam de tranſlatione ipſius Scyllacium facta, cuius hic habetur mentio, legimus ab eius eccleſia Romam miſſam. Meminit Niceph. de eccleſia erecta Conſtantinopoli in honorē S. Acathij mart. lib.13. c.38. quam vetuſtate labefactatam a Iuſtiniano Imp. in auguſtiorē formam excitatam eſſe, ſcribit Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imp. quam ipſam rurſus a Baſilio Imp. reſtitutam refert Georgius Cedren. in comp. hiſt. in Baſilio. Non prætermittimus hic referre, quod ſcribit Niceph. hiſt. lib. 13. cap. 38. adhuc temporibus Arcadij Imp. ſuperſtitem fuiſſe arborē illam nucis Conſtantinopoli, in qua martyr Dei Acathius appenſus, tormentis fuerat excruciatus; licet Socrat. lib.6. c.21. dicat fuiſſe caſtaneam. Effecerūt plane dicti hiſtorici ſcriptis ſuis, vt arbor illa fœliciſſima, ſanguine tanti martyris irrigata, adhuc virens in memoria hominum perſeueret, & ſit in poſterum permanſura, longe beatior, mea ſententia, ficu Romulea, Athenarum olea, Deli palma, vel Mariana quercu, quam clariſſimus orator ſcriptorum ſuorum monumētis perpetuitati conſecrandam putauit lib. 1. de legibus. Eſt nobilis ſententia S. Gregorij Nazianzeni iterum repetita, quod quæuis tenuia monimenta martyrum eamdem vim aduerſus dæmones, & ad virtutes ſanitatū præſtandas, quam & eorum corpora, quam & animæ in cælo exiſtentes obtineant. id ille orat. 2. in Iulianum, & in carm. de humilitate, caſtitate, & tēperantia. Quare eodem conſilio non indignū fore ſum arbitratus, ſi ſanctorum martyrū memorias, quas cōſtat non fuiſſe erectas, niſi vbi aliqua ipſorum martyriorū eſſent antiqua veſtigia, vel eorumdem reliquiæ poſitæ eſſent, id præcipiētibus ſacris regulis Eccleſiaſticis, Concil. African. c.50. eaſdem ipſas iam temporis diuturnitate collapſas, atque hominū impiorum iniuria plane dirutas, his meis annotationibus aliquando cōmemorem. Hac enim arte abſque ſumptu aliquo fore ſperamus, vt templa collapſa reſtituantur, collabentia ſarciantur fulcianturque; & quæ manent, integra aduerſus omnem iniuriam temporum conſeruentur.

[d] *Dionyſii Epiſc.*] De eo Beda hac die. Scribit Ado eiuſdem ciuitatis Epiſcopus hunc claruiſſe temporibus Aelij Pertinacis. Succeſſit hic ſancto Iuſto, numeraturq. ſextus eius eccleſiæ Epiſcopus in tabulis Democh. ex eodem Adone collectis.

[e] *Helladij Epiſc.*] De eo Molan. in addit. ad Vſuard. Succeſſit S. Valeriano, ſeditq. tēporibus Conſtātini Imp. poniturq. quintus ordine eius ſedis Epiſcopus in tab. Democharis.

[f] *Petri Epiſc.*] Fuit hic Archiepiſc. Tarentaſij: cuius vitam Gaufridus abb. iubente Lucio Papa, ſcripſit. extat apud Sur. tom. 3. hac die. Migrauit ex hac vita anno Domini milleſimo centeſimo ſeptuageſimoprimo, cum ſediſſet annis trigintatribus.

[g] *Vuironis Epiſcopi.*] Deſcripſit eius Acta Sur. tom. 3. hac die. Floruit circa annum Domini ſeptingenteſimum quinquageſimum. De eodem Trithem. de viris illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 263.

xx. C Septimo Idus Maij. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

NAZIANZI natalis beati Gregorij [a] Epiſcopi, ob ſingularem diuinarum rerum doctrinam cognomento Theologi: qui collapſam Conſtantinopoli Catholicam fidem reſtituit, hæreſesq. inſurgentes compreſsit. Romæ ſancti Hermæ [b], cuius Apoſtolus Paulus in epiſtola ad Romanos meminit. Hic digne ſemetipſum ſacrificans, acceptabilisq. Deo hoſtia factus, virtutibus clarus cæleſtia regna petiuit. In Perſide ſanctorum martyrum trecentorum & decem [c]. Callij via Flaminia paſsio ſancti Gerontij [d] Epiſcopi Ficodenſis. In caſtro Vindecino depoſitio ſan-

tio ſancti Beati [e] confeſſoris. Conſtantinopoli Tranſlatio ſanctorum Andreæ Apoſtoli, & Lucæ Euangeliſtæ de Achaia, & Timothei diſcipuli beati Pauli Apoſtoli ab Epheſo: corpus autem ſancti Andreæ longo poſt tempore Amalphim delatum, ibi pio fidelium concurſu honoratur: ex cuius ſepulchro liquor ad languores curandos iugiter manat. Romæ item Tranſlatio ſancti Hieronymi [g] presbyteri & Eccleſiæ doctoris ex Bethlehem Iudæ ad baſilicam ſanctæ Mariæ ad Præſepe. Barij quoque in Apulia Tráſlatio S. Nicolai [h] Epiſcopi ex Myra ciuitate Lyciæ.

M A I I 9.

GREGORII *Epiſcopi* [a].] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac denique cęteri Latinorum, Græci autem in Menologio xiiij. Kalend. Februarij, qua die (vt aiunt) exaltationem corporis Gregorij Theologi celebrant: rurſus autem viij. Kalen. Februarij de eodem ſolemnioré agunt diem, vt apparet ex conſtit. Emmanuelis Imp. tit. de ferijs. Suas res geſtas carminibus ipſemet ex parte digeſſit: vnde & Gregorius presbyter, quæ in encomio de Gregorio Nazianz. ſcripſit, accepiſſe videtur. Addidimus nos quamplurima ex auctoribus vetuſtis atque probatis petita, quæ per annos ſingulos in Annal. Eccleſ. digeſſimus; vnde etiam vitam ipſius, amicis efflagitantibus, deſcripſimus: quam Sũmo Pontifici Sanctiſſimo D. N. Gregorio XIII. tanti Patris ſtudioſiſſimo obtulimus, eo potiſſimum tempore, quo ille totius Vrbis exultatione celeberrimam corporis eius a ſacrarum virginum ordinis ſancti Benedicti monaſterio in Campo Martio ad Gregorianum ſacellũ præclariſſimo opere ac maxima impenſa in Vaticana baſilica Principis Apoſtolorum extructum, tranſlationem peregit; de qua inferius ſuo loco dicemus.

[b] *Hermæ*.] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio Non. Martij. Hic auctor eſt illius voluminis, quod titulo Paſtoris inſcribitur, vt teſtatur S. Hieron. de ſcrip. Eccleſ. in Herma. Conſentiunt omnes de hoc agere Paulum ad Romanos ſcribentem c. 16.

[c] *Martyrum trecentorũ & decem*.] Sic Vſuardus, Ado, & vet. manuſcrip. Beda autem quadringentos numerat: quando vero hi paſſi ſint, nullus prodit.

[d] *Gerontij Epiſcopi*.] Putatur hic ille Gerontius, qui affuit Symmacho Papæ in Concilio quarto Romano, Conſſ. Ruſo & Auieno, anno a Chriſto Domino 502. Alius eiuſdem nominis eodem ſæculo vixit Epiſcopus Camerinẽſis, interfuitq. Romano Concilio ſub Hilaro Papa. Rurſus alius in Gallijs temporibus ſancti Leonis Rom. Pont. numeraturq. inter eos Galliarum Epiſcopos, ad quos ſanctus Leo ſcripſit epiſt. 52. Quo etiá tempore claruit ſanctus Gerontius Epiſcopus Mediolanenſis, de quo ſupra iij. Non. Maij. Legimus huius, de quo hic agitur, res geſtas, quæ incipiunt: Ab exordio naturæ, &c. ſunt eiuſmodi tamen, vt indigeant exacta eruditorum cenſura, vt expurgentur.

[e] *Beati*.] Agit de eodẽ hac die Beda, Vſuardus, & alij recentiores, itemq. Conſtantienſis eccleſiæ monumenta.

[f] *Translatio ſanctorum Andreæ, Lucæ, & Timothei*.] De eadem Vſuardus; Beda autem & Ado hic tantum de tranſlatione Timothei, ea de cauſa puto, quoniam ſeorſum ab his tranſlatæ ſunt reliquiæ S. Timothei, anno vigeſimoprimo Conſtãtij Imp. vt ſcribit S. Hieron. in chron. Porro Andreæ & Lucæ reliquias tranſlatas eſſe anno 23. eiuſdem Imp. idem auctor affirmat: licet in libro de ſcriptoribus Eccleſiaſt. in Luca dicat, tam ſancti Andreæ, quam S. Lucæ reliquias Conſtantinopolim eſſe tranſlatas anno vigeſimo Conſtantini, vel (vt alij codices habent) Conſtantij. Agens idem auctor aduerſus Vigilantium, eaſdem ſub Conſtantino profitetur eſſe tranſlatas, dum hæc ait per ironiam: Sacrilegus fuit Conſtantinus Imperator, qui ſanctas reliquias Andreæ, & Lucæ, & Timothei tranſtulit Conſtantinopolim, apud quas dæmones rugiunt, & inhabitatores Vigilantij illorum ſe ſentire præſentiam confitẽtur? Hæc Hieron. Quæ quidem verba conuenire Conſtantio non poſſe, compertum eſt; quem Arianum fuiſſe, omnes norunt. Mirum ſane in vnius eiuſdemq. auctoris ſcriptis tantam reperiri diſcrepantiam. Verum ſi fides adhibenda eſt Artemij martyris Actis, quæ recitat Metaphraſtes die 28. Octobris, quibus & adſtipulatur Niceph. hiſt. lib. 10. c. 11. Cõſtantij & non Conſtantini temporibus id factum eſſe, fatendum eſt: ſiquidem ipſe Artemius Auguſtali præfectura nobilitatus, eiuſmodi tranſlationis negotium ſibi tamquam viro religioſiſſimo traditum a Conſtantio Impe-

ratore curauit. Theodorus lector lib. 2. collectan. id etiam ſub Conſtantio factum affirmat: additq. Andreæ & Lucæ reliquias tranſlatas quinto Nonas Martij, Timothei autem ad octauum Kalend. Iulij, hisq. diebus locatas eſſe Conſtantinopoli, in magno templo ſanctorum Apoſtolorum. Procopius libro 1. de ædif. Iuſtiniani Imp. de reſtitutione eiuſdem baſilicæ, deq. iterum adinuẽtis tunc ibi dictorum Apoſtolorũ ſacris corporibus hæc ait: Erat antiqua apud Byzantium ædes Apoſtolis conſecrata, longitudine temporis iam emota, & quæ (vt ſuſpicabatur) amplius ſtare non poterat: hanc inſtaurauit Iuſtinianus Imp. pro dignitate. Vbi latomi & artifices, effoſſo fundamento, inuenerunt ligneas arcas tres, inſculptis litteris indicantes, trium ſcilicet Apoſtolorũ eſſe corpora, Andreæ, Lucæ, & Timothei; quæ Rex ipſe & omnes Chriſtiani maximo cum honore conſpexerunt, &c. De iiſdem in vita ſancti Eutychij Epiſcopi Conſtantinopolitani Euſtathius presbyter agit. Fuerat olim templum illud a Conſtantino Magno erectum, vt teſtatur Euſebius in vita Conſtantini lib. 4. cap. 50. & 60. & Socrat. lib. 1. cap. 12. & 26. in fine, vbi hæc ait: Quam quidem eccleſiam eam ob cauſam Conſtantinus ædificauerat, ne Imperatores & ſacerdotes Apoſtolorum reliquijs aliquando deſtituerẽtur, &c. Quibus profecto annuit, aliquas Apoſtolorum reliquias illuc tempore Conſtantini eſſe tranſlatas. In re autem ambigua ita animo affectus ſum, vt definire controuerſiam, certamq. de ea re ferre ſententiam, non præſumam. De tranſlatione ſancti Andreæ iterum facta Amalphim, in archiuis illius eccleſiæ rei geſtæ monumenta continentur. De perenni miraculo ſcaturiẽtis inde liquoris medici ad curandos morbos, totus pene Chriſtianus orbis eſt teſtis: in omnes enim regiones ex eo fonte fluxere riui. Et ſi de his quæris teſtimonium antiquorum, habes Gregorium Turonen. libro de gloria mart. cap. 31. Ad hæc addimus, quod in bibliotheca Vaticana plut. 3. num. 153. eſt codex peruetuſtus dialogorum ſancti Gregorij Papæ, ante cuius exordium prima pagina deſcribitur hiſtoria de legatione eiuſdem Gregorij Conſtantinopolim, cum eſſet diaconus, ad Tiberium Imp. a quo obtinuit brachium S. Andreæ Apoſtoli, necnon & brachium S. Lucæ Euangeliſtæ, quæ ſacra pignora ſecum detulit Romam. Eſt quidem ea pagina præ nimia antiquitate pene conſumpta. Ibidem autem poſt libros dialogorũ mentio habetur de eodẽ Gregorio, quod anno ſecundo ſui Pontificatus dedicauit eccleſiã S. Andreæ ad Cliuũ Scauri, vbi adhuc eiuſdem S. Apoſtoli brachium aſſeruatur. Caput autem eiuſdem ſanctiſſimi Apoſtoli ad ædes ſacras eius germani Romam in Vaticanum a Pio Secundo delatum, ibi decentiſſime aſſeruatur; cuius rei geſtæ hiſtoriam tunc editam in manuſcr. codice legimus: eſt eius exordium: Si quæ ſunt memoriæ commendanda, &c. vbi & pientiſſima oratio legitur, qua ſanctiſſimus Papa trans pontem Miluium flexis genibus, madidis oculis, excepturus venerandum caput, ſic effari cœpit: Adueniſti tandem, o ſanctiſſimum, &c. Legitur ibidem & ſacer hymnus de eadem re editus eiuſdem Pontificis iuſſu ab Agabito Epiſcopo Anconitano, iteq. luculentiſſima oratio Beſſarionis Cardinalis ampliſſimi, nechon & Rom. Pontificis ad eum reſponſio, aliaq. ſolemnia ſacroſancte peracta narrantur.

[g] *Tranſlatio ſancti Hieronymi.*] Agit hic Petrus in catal. lib. 4. cap. 145. de duplici tranſlatione corporis ſancti Hieronymi: quarum prima, quam recenſet factam ſub Cyrillo Epiſcopo Hieroſolymitano, nullius auctoris teſtimonio conteſtatã, veluti falſam reſpuimus: obijt enim ſanctus Cyrillus ante Hieronymum, vt ipſius Hieronymi auctoritate probatur, dum ait, eum tantum perueniſſe ad octauum annum Theodoſij Imp. qui fuit annus a Chriſto 386. Sanctus Hieronymus autem ex humanis deſijt Theodoſio Iuniore nonum & Conſtantio tertium Conſſ. qui eſt annus a Chriſto 420. Secundam autem tranſlationem, quam factam aſſerit cum Saraceni Palæſtinam inuaſiſſent, vt veram libenti animo ſuſcipimus atque probamus; in cuius memoriam præſens celebritas annis ſingulis agi conſueuit.

[h] *Tranſlatio ſancti Nicolai Epiſcopi.*] Huius rei geſtæ hiſtoriam ſcripſit Ioannes archidiaconus ad Vrſionem Barenſem Epiſcopum, vt teſtatur Vinc. lib. 25. cap. 83. Recenſet eam Sur. tom. 7. hac die. Scripſiſſe inſuper eamdem hiſtoriam Nicephorum Barenſem, adhucq. in manuſcrip. latitare, tradit Molanus. Sigebert. in chron. de ea agens, factam ſcribit anno Domini 1807. id ipſum idem Ioannes teſtatur. Ex eiuſdẽ ſancti Antiſtitis corpore, vt e perenni quodam chariſmatũ fonte, ſtillat liquor ſalubris, ſicut olim cum eſſet Myræ: quamobrem Emmanuel Imp. dum de eo agit in conſtit. nouella de ferijs, his titulis eum exornat: Nicolaus miraculis inſignis, vnguentorum fragrantia ſcatens, &c. Extat apud Theod. Balſam. in nomoc. Photij tit. 7. cap. 1. Deus opt. maximus cum multis modis ſanctorum ſuorum cineres illuſtrarit, eo etiam honore dignatus eſt, vt ex aridis oſſibus (vt olim ex aſini maxilla, qua Samſon Philiſthæos deleuit, aquæ fontem manare fecit, Iudic. c. 15.) liquorem medicamenti vim habentem ad curandas malas valetudines, & impios hagiomachos conuincendos, iugiter fluere voluerit: idq. non tantum Andreæ Apoſtoli, ac Nicolai, ſed & aliorum complurium ſanctorum ſacris reliquijs præſtitit; de quibus ſuis locis dicetur inferius.

10 Sexto Idus Maij. Luna. D iii.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMAE via Latina natalis ſanctorum martyrum Gordiani[a] & Epimachi; quorum prior pro confeſsione nominis Chriſti tempore Iuliani Apoſtatæ diu plumbatis cæſus, & ad vltimum capite truncatus, noctu a Chriſtianis ſepultus fuit eadem via in crypta, in quam beati Epimachi martyris reliquiæ paulo ante tranſlatæ fuerant ab Alexandria, vbi ille pro Chriſti fide martyrium compleuerat. In terra Hus ſancti Iob[b] prophetæ, admirandæ patientiæ viri. Romæ beati Calepodij[c] presbyteri & martyris, quem Alexander Imperator gladio fecit occidi, & corpus eius per ciuitatem trahi, atque in Tiberim iactari; quod inuentum Calliſtus Papa ſepeliuit. Decollatus eſt etiam Palmatius[d] Conſul cum vxore & filijs, & alijs promiſcui ſexus quadragintaduobus de domo ſua: Simplicius quoque ſenator cum vxore, & ſexagintaocto de familia ſua: item & Felix cum vxore ſua Blanda: quorum capita ſuſpenſa ſunt per diuerſas portas Vrbis ad exemplum Chriſtianorum. Item Romæ via Latina ad Centum aulas natalis ſanctorum martyrum Quarti[e] & Quincti, quorum corpora Capuam tranſlata ſunt. Apud Leontinos in Sicilia ſanctorum martyrum Alphij[f], Philadelphi, & Cyrini. Smyrnæ ſancti Dioſcoridis[g] martyris. Apud Tarentum ſancti Cataldi[h] Epiſcopi miraculis clari. Mediolani Inuentio[i] ſanctorum martyrum Nazarij & Celſi, quando beatus Ambroſius Epiſcopus ſancti Nazarij corpus recenti adhuc ſanguine conſperſum reperit, atque ad baſilicam Apoſtolorum tranſtulit, vna cum corpore beati Celſi pueri, quem idem ipſe nutrierat, & Anolinus in Neronis perſecutione ſimul cum eo gladio feriri iuſſerat quarto Kalendas Auguſti, quo die feſtiuitas eorum martyrij celebratur.

GORDIANI & *Epimachi* [a].] De his item Beda, Vſuardus, & alij; Græci autem in Menologio pridie huius diei. Horum Acta recitat Surius tomo 3. & Mombrit. tom. 1. Qua quidem in re admonemus iterum lectorem, carnificinas illas, quas Romæ in Chriſtianos exerceri ſolitas temporibus Iuliani ferunt, non ab ipſo Iuliano, ſed ab Aproniano Præfecto Vrbis inſtitutas. Quæ vt dilucidiora fiant, ſcire oportet, Iulianum, antequam inuaderet Imperium, cum in Gallijs moraretur cum exercitu, ne cordis impietatem eo tempore conſilijs ſuis nondum opportuno proderet, ſe Chriſtianum profeſſum eſſe, atque ad Chriſtianorum ſynaxes etiam conuenire conſueuiſſe, vt ex Ammiano Marcellino ſatis liquet. Inſuper (vt auctor eſt ſanctus Hilarius libel. aduerſus Conſtantium) idem Iulianus fauit Catholicis, deq. Orthodoxa fide tunc ab Arianis vexata eſt optime meritus. Poſtquam vero ab exercitu acclamatus eſt Imperator, e veſtigio recedens e Gallijs, in Orientem aduerſus Conſtantium duxit exercitum: quo interim defuncto, cum eſſet Antiochiæ, tacitam aduerſus Chriſtianos exercuit perſecutionem, delectis ad hoc ijs prouinciarũ Præſidibus, quos infeſtiſſimos eſſe nouerat Chriſtianis: & inter alios (vt idem Marcellinus teſtatur) Romanæ vrbis præfecturam delegauit Aproniano, qui in Chriſtianos, non Chriſtianitatis titulo, ſed quaſi in maleficos, hoc eſt, veneficijs & magicis cantionibus deditos, exercuit quæſtiones, grauiſſimaq. inſontibus ſupplicia irrogauit. Acceſſit ad ſæuitiam hominis exacuẽdam, quod eo tempore diuino iudicio orbatus altero oculo, id acceptũ tulit maleficijs Chriſtianorum. Concitarũt etiam peſſimi hominis impetum infideles, dum eodem tempore Romæ Apollinis templum incendio conflagrauit. Hæc habes ex eodem auctore lib. 22. 23. & 26. Ex quibus omnibus tam horum martyrum Acta, quam ceterorum, potius ſub Iuliano, quam coram Iuliano Romæ actitata intelligas. Illum enim Romæ aliquando fuiſſe, præſertim poſt adeptum Imperium, nullos probatorum antiquorum auctorum teſtimonio poterit affirmare. Horum ſanctorum martyrum, de quibus agitur, ſacras reliquias trãſlatas eſſe in Alemaniam, ſcribit Hermannus in chron. anno Domini 770. De ijſdem martyribus extat nobile epigramma Bonad. lib. 2. mon. 62.

[b] *Iob Prophetæ.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio octauo Id. Maij: ijdemq. eumdem Prophetam appellãt ob multa præuiſa atque prænunciata vſque ad ſæculi conſummationẽ diuina conſilia: quæ tum S. Gregorius in Moralibus, tum alij plerique, qui in ipſum commentarios ſcripſerunt, communi omnium ſententia profitentur.

[c] *Calepodij.*] Agunt de eodem ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri. Eius res geſtæ habentur in Actis ſancti Calliſti Papæ, apud Sur. tom. 5. 14. Octobr. Fuit nomine Calepodij nobile cœmeterium via Aurelia, extra portã Ianiculenſem, & oſtenditur adhuc (vt ferunt) in eccleſia S. Pancratij. Habetur de eo frequens mentio in Martyrologijs. Extat de eodem Calepodio carmen Bonad. lib. 2. monod. 61.

[d] *Palmatius Conſul.*] In ijſdem Actis S. Calliſti de eodem agitur. Cum hic Conſul dicatur, non puto ordinarium, cum non recenſeatur in Faſtis; ſed ex ſuffectis, ſeu allectis opinor; de quibus quidem Auſonius in oratione habita in ſuo Conſulatu ait, ſub quibus Conſulibus hi Conſulatum geſſiſſent, quærere opus fuiſſe. De Simplicio ſenatore ac ceteris, quorum hic mentio habetur, conſule eadem Calliſti Acta.

[e] *Quarti & Quincti.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum nomine cœmeterium eſt appellatum, de quo Panuinus lib. de cœmet. ex tabulis Vaticanis.

[f] *Alphij & ſoc.*] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio. Legimus horum Acta e Græcis Latine reddita, exculaq. ab eccleſia Leontina accepta: in quibus tamen aliqua ſunt corrigenda, atque in primis quod habent hos paſſos ſub Licinio Imperatore; cui quidem aptari non poſſunt quæ ibi narrantur, ſed potius Decio. At ne mihi alienos labores ſumere videar, hæc ipſa Acta, aliaq. pene omnia ex diuerſis extra Vrbem eccleſiarum archiuis accepta, quorum in his annotationibus frequenter meminimus, in vnũ colligere, fuit operis & induſtriæ R. P. Antonij Talpæ Seuerinatis, noſtræ congregationis bibliothecæ præfecti, qui in his colligendis diligens ſtudium officiumq. laudabiliter impendit.

[g] *Dioſcoridis.*] Agunt de eodẽ hac die Græci in Menologio, vbi etiam eius certamen paucis enarratur.

[h] *Cataldi Epiſcopi.*] De eo Petrus in catalogo libro quarto, capite 143. Agitur hac die venerandi corporis eius inuentio, natalis autem dies octauo Idus Maij. Legimus eius Acta in officio eccleſiaſtico eiuſdem ſancti nuper reſtituto iuxta ritum ſanctæ Romanæ Eccleſiæ.

[i] *Inuentio ſanctorum mart. Nazarij & Celſi.*] De qua etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Rei geſtæ hiſtoriam ſcribit Paulinus in Ambroſio, Præfatio eiuſdem, aliaq. vetera monumenta. Plura de his dicturi ſumus inferius in natali die ipſorum.

11 Quinto Idus Maij. Luna. E xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

ROMAE via Salaria natalis beati Anthimi[a] presbyteri, qui poſt virtutum & prædicationis inſignia, in perſecutione Diocletiani in Tiberim præcipitatus, & ab Angelo exinde ereptus, oratorio proprio reſtitutus eſt: deinde capite punitus, victor migrauit ad cælos. Eodem die S. Euellij[b] martyris, qui cũ eſſet de familia Neronis, ad paſsionem S. Torpetis in Chriſtũ credidit, pro quo & decollatus eſt. Item Romæ ſanctorũ martyrum Maximi[c], Baſsi, & Fabij, qui ſub Diocletiano via Salaria cæſi ſunt. Camerini ſanctorum martyrum[d] Anaſtaſij & ſociorum, qui in perſecutione Decij ſub Antiocho præſide cæſi ſunt. Auximi in Piceno ſanctorũ martyrum Siſinij[e] diaconi, Diocletij, & Florentij diſcipulorum S. Anthimi presbyteri, qui ſub Diocletiano lapidibus obruti, martyrium compleuerunt. Varennis S. Gangulphi[f] martyris. Viennæ S. Mamerti[g] Epiſcopi, qui ob imminentem cladem ſolemnes ante Aſceſionem Domini triduanas Litanias in ea vrbe[h] reſtituit*: quę ritũ poſtea vniuerſalis Eccleſia recipiens cõprobauit. Apud Siluiniacum depoſitio S. Maioli[i] abbatis Cluniacẽſis, cuius vita ſanctis meritis fuit præclara. In Piceno apud Septepedanos S. Illuminati[k] confeſſoris. * inſtituit

M A I I I I.

ANTHIMI[a].] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, aliiq. recentiores. Extant eius Acta, quæ retulit Sur. in tom. 3. vbi etiam recitat ſermonem Petri Damiani de eodem martyre.

[b] *Euellij.*] Beda de eo item agit hac die. Eius res geſtæ iunctæ ſunt Actis S. Torpetis martyris, quæ legimus in manuſcrip. Edidit ea Mombrit. tom. 2. Meminit & Petrus in catal. lib. 5. cap. 8.

[c] *Maximi & ſoc.*] Agitur de his etiã in Actis S. Anthimi mart. cuius nuper meminimus.

[d] *Anaſtaſij & ſoc.*] Legimus horum Acta in rebus geſtis S. Venantij martyris, acceptis ab eccleſia Camerinenſi, ſed cenſura aliqua caſtigandis.

[e] *Siſinij & ſoc.*] Horum res geſtæ intextæ habentur in prædictis Actis S. Anthimi.

[f] *Gangulphi.*] Extant eius Acta, quæ recitat Sur. tom. 3. Plura habentur de eo in Breuiario & Miſſali eccleſiæ Auguſtanæ. Henricus de Erford. cap. 67. Vincentius lib. 3. cap. 159. Martin. Polon. in chron. anno Domini 756. & alij plures.

[g] *Mamerti Epiſcopi.*] Agunt de eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Qualis autem quantusve hic fuerit, indicant epiſtolæ Sidonij Apollinaris, qui eum nouit, & familiariſsime vſus eſt, epiſt. 1 1. lib. 4. & lib. 7. epiſt. 1. De eo præterea Alcimus Auitus, qui ſecundus poſt eum factus eſt Vienñẽſis Epiſcopus, in homilia quam de Rogationibus habuit; Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 2. cap. 34. Ado Vienuen. in chron. ann. Dom. 396. & 451. quæ & Surius collegit in vnum tom. 3. hac die. Hi etiam qui agunt de diuin. offic. eiuſdem meminerunt, vt Albin. Flac. c. 67. Amal. cap. 37. & alij.

& alij, vt Sigebertus in chron. anno 468. Regino anno 421. Fuit alius eiuſdem nominis Epiſcopus Lingonienſis, de cuius corporis inuentione agitur in vita S. Annonis Epiſcopi Colonien. lib. 1. cap. 38. apud Surium tomo 6. die 4. Decembris; quem Martinum ab alijs dictum reperi.

[h] *In ea vrbe reſtituit.*] Sic poſitum, vt intelligas longe ante ſanctum Mamertum Rogationes illas ante Aſcenſionem Domini fuiſſe ſolitas celebrari, vt ex Auguſtino & Sidonio Apollinari ſuperius demonſtrauimus in not. diei 25. Aprilis. Porro S. Mamertus ſolertiori cultu eaſdem in Viennenſi eccleſia celebrandas indixit: quem ritum (vt hic habet Martyrologium) vniuerſalis Eccleſia recipiens, comprobauit. Conſule quæ de Rogationibus dicta die ſuperius ſunt notata.

[i] *Maioli abb.*] Suffectus eſt hic Ademaro anno Domini nongenteſimo quadrageſimoquarto, peruenitq. vſque ad annum 993. vt ſcribit Sigebertus in chron. Numeraturque tertius ordine eiuſdem cœnobij Cluniacenſis abbas. Meminit eiuſdem S. Bernardus in apol. ad Gulielm. abbatem. pluribus Petrus Cluniacen. lib. 2. mirac. cap. 31. Lambert. in chron. anno 995. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Bened. lib. 3. cap. 230. Porro eius res geſtas vberius cumulatas Surius habet tomo 3. hac die.

[k] *Illuminati.*] Eius ſacrum corpus religioſe ſeruatur & colitur apud Sanctoſeuerinates, qui olim Septempedani dicebantur, in monaſterio S. Mariani.

xvij. F Quarto Idus Maij. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14

ROMAE, via Ardeatina ſanctorum martyrum Nerei & Achillei[a] fratrum: qui primo cum Flauia Domitilla, cuius erant eunuchi, in inſula Pontia longum pro Chriſto duxerunt exilium; poſtmodum grauiſſimis verberibus attrectati ſunt; deinde cum a Memmio Rufo Conſulari equuleo & flammis ad immolandū compellerentur, dicerentq. ſe a beato Petro Apoſtolo baptizatos, nulla ratione poſſe idolis immolare, capite cæſi ſunt. Horum ſacræ reliquiæ Romæ ex diaconia S. Hadriani in reſtauratū antiquum eorum Titulū, vbi olim reconditæ aſſeruabantur, ſolemniter iuſſu Clementis Papæ Octaui tranſlatæ ſunt pridie huius diei. Ibidem via Aurelia[b] S. Pancratij[c] martyris, qui cum eſſet annorum quatuordecim, ſub Diocletiano martyrium capitis obtruncatione compleuit. Item Romæ S. Dionyſij[d] patrui eiuſdem beati Pancratij. In Sicilia S. Philippi[e] Argyrionis, qui a Romano Pontifice ad eam inſulam miſſus, magnam illius partem ad Chriſtum conuertit: cuius ſanctitas in liberandis energumenis maxime declaratur. Salaminæ in Cypro ſancti Epiphanij[f] Epiſcopi, qui multiplici eruditione & ſacrarum litterarum ſcientia excellens, vitæ quoque ſanctitate, zelo Catholicæ fidei, munificentia in pauperes, & virtute miraculorum extitit admirandus. Conſtantinopoli ſancti Germani[g] Epiſcopi, virtutibus & do-

ſtrina inſignis, qui Leonem Iſauricum aduerſus ſacras imagines edictum promulgantem, magna fiducia redarguit. Treuiris ſancti Modoaldi [h] Epiſcopi. In ciuitate Calciatenſi ſancti Dominici [i] confeſſoris.

M A I I 12.

NEREI, & *Achillei*, alias *Archillei* [a].] De his hac item die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Eorũ Acta recitat Surius tom. 3. Fuit vetus Romæ Titulus nomine horum martyrum, cuius habetur mentio in regiſt. S. Gregorij Papæ lib. 4. epiſt. 44. vbi idẽ Gregorius habuit homil. 28. in Euang. Erant ibidem ſepulta eorumdem martyrum corpora, ſimulq. Flauiæ Domitillæ; quibus alludit, cum ait: Sancti iſti, ad quorum tumbam conſiſtimus, florentem mundum mentis deſpectu calcauerunt, &c. Quæ tria ſacra corpora hoc ipſo anno, quo hæc denuo eudimus, M D XCVII, quinto Id. Maij, ex diaconia S. Hadriani, quo ſub Gregorio Nono tranſlata fuerant, ac demum ſub Sixto V, ab Auguſtino Cuſano eiuſdẽ eccleſiæ tunc diacono Card. in altari maiore a ſe magnificentius extructo decentius collocata, nos reſtituto Titulo, S. D. N. Clemente Octauo concedente, in ſuum priſtinum locum celebri pompa reduximus vna cum eorum capitibus thecis auratis incluſis. Horum item ſanctorum nomine appellatum eſt cœmeterium via Ardeatina, quod reſtituit Ioannes Papa, vt legitur apud Anaſtaſ. in lib. de Rom. Pontif. in Ioanne Papa Primo.

[b] *Item via Aurelia.*] De duplici via Aurelia, veteri & noua, conſule ea quæ Panuin. lib. de Vrbe Romã pag. 107. 109. & 122. pluribus ſcribit.

[c] *Pancratij.*] Iidem qui ſupra de eodẽ agunt hac item die. Extant eius Acta, quæ & ſincera in aliquibus eccleſijs legi conſueuerunt. Habet ea Surius tomo 3. De miraculis ad ſepulchrum eius aduerſus periuros fieri ſolitis agit Gregorius Turon. de glor. mart. c. 39. Extat vetus memoria eiuſdem via Aurelia, vbi S. Gregorius Papa habuit homil. 27. in Euang. Ibidem & venerandum corpus eius ſepultum eſt. Vnde hæc ibi in fine: Ad martyris tumbam conſiſtimus, qui ad cæleſte regnum ex qua morte peruenerit, ſcimus, &c. Abſtulit olim eam eccleſiam idem S. Gregorius a presbyteris negligenter curantibus, deditq. monachis, qui (vt ait) ad ſanctiſſimi martyris corpus quotidie opus Dei peragerent. Extat de his epiſt. 18. lib. 3. regiſtr. De eiuſdem reliquijs idem lib. 7. epiſt. 86. & lib. 8. epiſt. 63. Porta Ianiculenſis, ſeu Aurelia antiquitus dicta, ex eiuſdem ſancti nomine appellata eſt Porta S. Pancratij; nec id noniter, ſed antiquitus, vt conſtat ex Procop. lib. 1. de bel. Goth. De reliquijs eiuſdẽ ſancti in Gallias tranſlatis agit Gregorius Turon. lib. de glor. mart. c. 83. Scripſit de S. Pancratio epigramma Bonad. in monod. 63. lib. 2.

[d] *Dionyſij.*] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Certamen & corona eius deſcribitur in prædictis Actis S. Pancratij.

[e] *Philippi.*] De quo plura ſcribit Fazel. de rebus Siculis decad. 1. lib. 10. Accepimus eius res geſtas manuſcriptas, quarum eſt exordium: In diebus Arcadij Imperatoris, &c.

[f] *Epiphanij.*] De eodem hac die Latini omnes, & Græci in Menolog. vbi ijdem teſtantur eum vixiſſe annos centum & quindecim, minus menſibus tribus. Pluribus de eo S. Hieron. lib. de ſcript. Eccleſ. in epiſt. 61. ad Ioannem Epiſcopum Hieroſolymitanum, & in apol. 2. aduerſus Rufinum. Adeo ſpectatæ ſanctitatis vir fuit, vt licet aduerſus Arianos ſemper ſtrenue decertaſſet, ipſi tamen Ariani, & eorũ patronus Valens Imperator eum reueriti, quicquam moleſtiæ ei inferre auſi non ſint, vt idem S. Hieron. ſcribit epiſt. 61. his verbis: Epiphanius Epiſcopus Cypri a Valẽte non tangebatur: tantæ enim venerationis ſemper fuit, vt regnantes hæretici ignominiam ſuam putarent, ſi talem virum perſequerentur. Hæc S. Hieron. Cum autem alicubi Salaminæ, alicubi vero Conſtantiæ Epiſcopus dictus reperiatur; non exiſtimes hæc inter ſe pugnare: nam Salamina etiã Conſtantia dicta eſt: quod & expreſſe teſtatur S. Hieron. in epiſt. 27. in epitaphio S. Paulæ ad Euſtochium. Extat Theophili Epiſcopi Alexandrini ad eum epiſt. 67. apud Hieron. tom. 2. eumq. ſummopere laudat. De eo plura Socrat. hiſt. lib. 6. cap. 11. & ſequen. Sozom. lib. 7. c. 26. & lib. 8. c. 14. & 15. & Niceph. lib. 2. c. 46. lib. 13. c. 13. & 14. & illi omnes etiã qui ſcripſerunt res geſtas Ioannis Chryſoſtomi, vt Leo Imp. Georgius Alexand. Metaphraſtes, Suidas, & alij. Pluribus autem eius Acta conſcripta edidit Metaphraſtes, de quorum parum fida integritate egimus in Annal. Eccleſ. Mentio habetur de eodẽ in Nicæna Synodo ſecunda; & quem prætereram, meminit eiuſdem S. Aug. lib. de hæreſ. ad Quoduultdeum. Longæuam ætatem Epiphanij ex eo conſiderare poſſumus, quod ab ineunte ætate verſatus eſt cum ſancto Hilarione, vt ſcribit S. Hieron. in Hilarione, & Sozom. lib. 6. c. 32. Eratq. adhuc iuuenis S. Hilarion, quando S. Epiphanius iam adoleſcens monaſticam amplexatus eſt

Ii iij

disci-

diſciplinam, vt eius Acta teſtantur: qui quidem Hilarion octoginta annos natus vita functus eſt anno Domini trecenteſimo ſeptuageſimoſecundo, vt oſtendemus inferius in natali die ipſius: S. Epiphanium autẽ conſtat ſuperſtitem adhuc fuiſſe ſeptimo anno Arcadij Imp. Vincẽtio & Frauitta Conſſ. qui adſcribitur a recentioribus annus a Chriſto Domino quadringenteſimus primus. Sepulchrum S. Epiphanij pluribus eſſe nobilitatum miraculis, ſcribunt Sozom. lib. 7. c. 26. & Niceph. lib. 12. c. 46. Fuit eidem poſt obitum erecta baſilica, eademq. ſacris imaginibus exornata, vt apparet ex Act. 6. ſanctæ Synodi Nicænæ ſecundæ.

[g] *Germani Epiſcopi.*] Agunt de eo itẽ Græci hac die in Menologio, vbi eius natalis, genus, & Acta narrantur. De eo Nicephorus Epiſcopus in chron. Zonaras in Leone Iſaurico, & Cedren. in comp. hiſtor. miſcel. anno 14. eiuſdem Imp. lib. de Roman. Pontificibus in Gregorio Secundo Papa, Conſtantius Epiſc. in encomio de tranſlatione reliquiarum S. Euphemiæ, quod recitat Lipom. to. 6. Exceſſit ex hac vita annũ agens ſuæ ætatis nonageſimum, vt in Græcorũ Menologio legitur. Reliquit inter alia ſui ingenij monumenta theoriam rerum Eccleſiaſticarum.

[h] *Modoaldi Epiſcopi.*] Huius Acta recitat Surius to. 3. ſcripta a Stephano abbate Leodien. apud quem lib. 3. agitur de miraculis eius. Vixit ſub Pipino Rege Francorũ, cuius tempore ordinatus eſt Epiſcopus, vt in vita ipſius habetur lib. 2. cap. 8. Cœpit Pipinus regnare anno Domini ſeptingenteſimo quinquageſimoprimo.

[i] *Dominici.*] De eodem etiam Molanus in addit. ad Vſuardum edit. ſecundæ. Pluribus in Flore ſanct. Hiſpan. De ipſo agitur & in Theſaur. concion. tomo 2. Migraſſe ferunt ex hac vita circa annum Domini milleſimum & ſexageſimum.

xvj. G ## Tertio Idus Maij. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

ROMAE Dedicatio [a] eccleſiæ ſanctæ Mariæ ad Martyres, quam beatus Bonifacius Papa Quartus, expurgato deorum omnium veteri fano, quod Pantheon vocabatur, in honorem beatæ ſemper Virginis Mariæ & omnium Martyrum dedicauit, tempore Phocæ Imperatoris. Conſtantinopoli beati Mucij [b] presbyteri & martyris, qui ſub Diocletiano Imperatore, & Laodicio Proconſule, primo Amphipoli multis pœnis atque cruciatibus ob Chriſti confeſsionem afflictus, poſtea Byzantium vſque perductus, capitali ſententia occubuit. Heracleæ ſanctæ Glyceriæ [c] martyris Romanæ, quæ ſub Antonino Imperatore & Sabino Præſide paſſa eſt. Alexandriæ commemoratio [d] plurimorum ſanctorum martyrum, qui ob fidem Catholicam ab Arianis in eccleſia Theonæ occiſi ſunt. Apud Traiectum ſancti Seruatij [e] Tungrenſis eccleſiæ Epiſcopi; ad cuius meritum omnibus demonſtrandum, cũ tempore hiemis omnia in circuitu nix repleret, ſepulchrum eius numquam operuit, donec induſtria ciuium baſilica ſuper illud ædificata eſt. In Palæſtina S. Ioannis [f] Silentiarij.

M A I I 13.

DEdic. *eccleſ. S. Mariæ ad Martyres* [a].] Agit de eadem ſolemnitate Beda hac die. Quantum obſeruare potui, comperi vſque ad S. Gregorij Papæ tempora idolorum templa a Chriſtianis vt plurimum vel fuiſſe deiecta, vel ſi quæ intacta remanſerunt, eadem, vt loca dæmonum, indigna exiſtimata eſſe, in quibus Deo vero religionis cultus exhiberetur, ſecundum illud Apoſtoli 2. ad Corinth. cap. 6. Qui conſenſus templo Dei cum idolis? Vnde idem S. Gregorius Papa, qui Bonifacium Quartum, qui Pantheon in Dei eccleſiam mutauit, vix ſpatio trium annorum præceſſit, ſcribens ad Regem Anglorum nuper ad Chriſtum conuerſum epiſt. 60. lib. 9. Indict. 4. monuit vt idolorum templa euerteret. Inde autem conſiderans, infirmis adhuc in fide concedendum aliquid, ſcribens ad Mellitum Epiſc. epiſt. 71. lib. 9. Indict. 4. præcepit ne idolorum templa deſtruerentur, ſed iuxta ritum ibi præſcriptum expiarentur primum, indeq. ſanctorum illatis reliquijs, ſanctificarentur: quod & poſteris deductum eſt in exemplum. Si enim optaſſent Chriſtiani idolorum templa in eccleſiarum vſum conuertere, nullatenus mirifica illa templa Serapidis Alexandriæ, Marnæ Gazæ, Iouis Apameæ, Cæleſtis Carthaginis, & alia innumerabilia, quæ ob ingentem ſtructurā viſa ſunt miracula mundi, ſolo æquaſſent. Qui quidem zelus ſi vſquam incaluit, Romæ in primis Chriſtianorū corda ſuccenderat, vt S. Hieronymi auctoritate probatur, dum in procem. lib. 2. comment. epiſt. ad Galat. hæc ait: Vbi alibi tanto ſtudio & frequentia ad eccleſias & martyrum ſepulchra concurritur? vbi ſic ad ſimilitudinem cæleſtis tonitrui, Amen, reboat, & vacua idolorum templa quatiuntur? hæc ibi: & alibi ad Lætam epiſt. 7. de oppignorata fide Gracchi in demoliendis Romæ deorum delubris pluribus agit. Illud etiam famoſiſſimum Iouis Capitolini templum iam exciſum eſſe, teſtatur lib. 2. in Iouinian. In Oriente etiam Theodoſius Iunior ſanctionem de his ipſis promulgauit, in qua hæc inter alia leguntur: Cuncta eorum fana, templa, delubra, ſi qua etiam nunc reſtant integra, præcepto magiſtratuum deſtrui, collocationeq. venerandæ Chriſtianæ religionis ſigni expiari præcipimus, &c. l. vlt. de Pagan. Cod. Theod. Cur autem Pantheon templum intactum remanſerit, ea fuit cauſa; quod dum prædicta Romæ, temporibus Hieronymi, aduerſus idolorum ædes agerentur, Honorius Imp. lege ſancita, eiuſmodi impetum Chriſtianorum compeſcuit, hæc reſcribens: Sicut ſacrificia prohibemus, ita volumus publicorum operū ornamenta ſeruari, &c. l. 15. de Pagan. Cod. Theod. Puto diuina diſpenſatione factum, vt inter tot idolorum fana proſtrata, & in anathema obliuionis euerſa, Pantheon velut inſigne quoddam ac perenne trophæum de expugnatis hoſtibus permaneret, cederetq. triumpho omnium martyrum, qui omnes Gentilium deos Chriſti cruce ſubegerant. De eius dedicatione per Bonifacium facta, ſcribit Beda de geſt. Angl. lib. 2. c. 4. & de ſex ætat. in Phoca Imp. Ado Vien. in chron. anno 604. Paulus diac. de geſt. Longob. lib. 4. c. 11. Marian. Scot. in chron. anno 610. Sigebertus anno 609. & alij. Legi in eius eccleſiæ codice manuſcripto, templum illud dicatum in primis in honorē Dei genitricis Mariæ, omnium ſanctorum martyrum & confeſſorum: illataq. illuc eſſe reperi duodetriginta curribus oſſa ſanctorum martyrum, e diuerſis Vrbis cœmeterijs effoſſa, ſolemniterq. comportata, ac decentiſſime collocata. Cetera autem de ea ſolemnitate inferius ad Kalendas Nouembris.

[b] *Mucij.*] Græci Mociū appellant, de quo etiam hac die Vſuardus; Græci autē in Menologio ad ſext. Id. Maij, vbi etiam narrant in honorem huius martyris a Conſtantino Imp. fuiſſe templum erectum, quo eiuſdem martyris ſacras reliquias inferri mandauit. Iuſtinianus Imp. etiam ædem ampliſſimam eidem martyri erigendam curauit, de qua Procop. lib. 1. ædif. Iuſtiniani Imp. his verbis: Præterea templum Mocio martyri conſecratum, magnitudine ſua cetera ſuperans, poſuit. Cedren. in Baſilio Imp. addit, eiuſmodi templum vetuſtate collapſum ab eodem Baſilio Imperatore a fundamentis fuiſſe reſtitutum. De S. Mocij baſilica mentio habetur etiam in Actis Concil. Epheſ. edit. Peltan. tom. 2. cap. 19. & 20.

[c] *Glyceriæ, alias Glycerij.*] De eadem hac die Græci agunt in Menologio, vbi & eius martyrium deſcribitur. Metaphraſtes recenſet eius res geſtas, agiq. de ea ſcribit (niſi error ſit in notā numeri) ſext. Id. Maias: habet eas Lipom. to. 7. & Surius tom. 3. ea die. Percelebre fuit Heracleæ templum S. Glyceriæ, ibiq. ſacrum eius corpus poſitum pluribus eſt miraculis illuſtratum. Ex eius enim oſſibus iugiter vnguentum curandi vi præditum emanare ſolebat, vt auctor eſt Nicephorus hiſt. lib. 18. cap. 28. & 32. De reliquijs eiuſdem martyris habetur mentio in encomio Conſtantini Epiſcopi de inuētione reliquiarum S. Euphemiæ apud Lipom. tomo 6.

[d] *Commemoratio plurimorum ſanctorum martyrum.*] Horum martyrium ſcripſit Petrus Epiſcopus Alexandrinus; qui fuga lapſus, dedit de his epiſtolam ad vniuerſos Chriſti fideles, quam recenſet Theodoretus hiſtor,

lib.4.c.20. De clade eo tempore illata Catholicis per Lucium pſeudoepiſcopũ Arianum, agit S. Gregorius Nazianz. in orat. in laudem Heronis, Rufin. hiſt. lib.1.c.2.3.& 4. Socrat. lib.4.cap.16.17.18.& 19. Sozom. lib. 6.c.19.20. & Niceph. hiſt. lib.11.c.29. Eamdem Catholicorum ſtragem non tantũ ſcriptis, ſed & voce præfatus Petrus Romæ, cum illuc confugiſſet, prædicauit, oſtendens ibidem occiſorum veſtes ſanguine cruentatas; ad quod miſerandum ſpectaculũ Vrbs conuerſa eſt ad lacrymas. De eccleſia Theonæ, cuius hic habetur mentio, agit S. Epiphanius in Panar. hæreſi 69. Eodem tempore Lucij pſeudoepiſcopi complures ſanctorum monachorũ ex Aegypto & Thebaide ob fidem Catholicam fuiſſe relegatos ac damnatos ad metalla Ponti & Armeniæ, auctor eſt Ioan. Caſſian. collat. 18.c.7. in fine.

[c] *Seruatij Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Seruationẽ hunc appellat Sulpicius Seuerus lib. 2. hiſt. ſacr. Quæ hic de eo ſcripta ſunt, inuenies etiam apud Greg. Turon. de glor. confeſſ. c.72. qui de eodem item agit lib.2.c.5. de geſt. Franc. ante omnes S. Athanaſius in apolog. ad Conſtantium, & in apologia ſecunda, eũ agit de Patribus qui interfuerunt Concilio Sardicenſi, cui etiam præſens fuit Seruatius, anno Domini trecẽteſimo quadrageſimoſeptimo, Rufino & Euſebio Conſſ. Interfuit etiã Concilio Agrippinẽſi celebrato poſt Conſulatum Amantij & Albini, anno 346. Ex prædictis Concilijs ſatis liquet, quibus tẽporibus hic vixerit. Hæc idcirco inculcamus, quoniam nonnulli ſcribunt, eum functum eſſe legatione ad limina Apoſtolorum poſt centum fere annos ab eo tempore quo vixit. Itaque ea legatio Synodalis Seruatij non debet referri ad tempora Attilæ Regis Hunnorum, ſed potius ad illas atrociſſimas clades, quibus tota fere Gallia a barbaris deuaſtata eſt, illis ipſis Seruatij temporibus. Meminit illarum omnium S. Hieronymus epiſt. 11. ſcribens ad Ageruchiam. Portentoſa quædam de Seruatio ſcribit Sigeb. in chron. anno Domini 399. eum nimirum conſanguineũ ſecundum carnem fuiſſe Domini noſtri Ieſu Chriſti, eiusq. patrẽ fuiſſe filium Eliud, fratrem S. Elizabeth matris S. Ioannis Baptiſtæ, eũdemq. pluſquã trecentis annis vixiſſe. Id ipſum Petrus in catal. refert lib.5. c.162. quæ etiã firmare nituntur teſtimonio Cæleſtini Tertij Papæ, quaſi ea Acta fuerint eius auctoritate firmata. De his quid ſentiendum ſit, nemo non intelligit. Agit de eodem nouiſſime Molanus in Indic. ſanctorum Belgij. In tabulis Epiſcoporum Tungrenſium numeratur Seruatius decimus eius ſedis Epiſcopus, apud Democh. de ſacrific. Miſſæ, vbi etiam plura de Seruatio leguntur.

[l] *Ioannis Silentiarij.*] Huius vitam fideliſſime ſcripſit Cyrillus monachus; qui etiã geſta ſanctorũ Sabæ & Euthymij litteris commendauit, ſuorum temporum texens hiſtoriam. Deſcripſit eam Lipom. tomo ſexto, & Surius tomo tertio, hac die. De eo etiam idem auctor in vita S. Sabæ. Floruit temporibus Zenonis Imperatoris, agensq. iam tunc quartum ſupra centeſimum annum, adhuc erat in humanis, cum idem auctor ſcriberet eius res geſtas.

xv. A Pridie Idus Maij. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16

NATALIS ſancti Bonifacij [a] martyris, qui ſub Diocletiano & Maximiano apud Tarſum Ciliciæ paſſus, Romã deinde tranſlatus, via Latina ſepultus eſt. In Gallia ſancti Pontij [b] martyris, cuius prædicatione & induſtria poſtquam duo Philippi Cæſares ad fidem Chriſti conuerſi ſunt, ipſe ſub Valeriano & Gallieno Principibus martyrij palmam adeptus eſt. In Syria ſanctorum martyrum Victoris [c] & Coronæ, ſub Antonino Imperatore: ex quibus Victor a Sebaſtiano Iudice varijs & horrendis

affectus

affectus eſt cruciatibus: quem Corona vxor cuiuſdã militis cum cœpiſſet beatum prædicare ob martyrij conſtantiam, vidit duas coronas de cælo lapſas, vnam Victori, & alteram ſibi miſſam: cumq. hoc audientibus cunctis teſtaretur, ipſa quidem inter arbores ſciſſa [d], Victor vero decollatus eſt. In Sardinia ſanctarum martyrum Iuſtæ [e], Iuſtinæ, & Henedinæ. Romæ ſancti Paſchalis [f] Papæ, qui plurima ſanctorum martyrum corpora e cryptis leuauit, & in diuerſis eccleſijs honorifice collocauit. Ferenti in Tuſcia S. Bonifacij [g] Epiſcopi; qui (vt refert beatus Gregorius Papa) a pueritia ſanctitate & miraculis claruit. Neapoli in Campania ſancti Pomponij [h] Epiſcopi. In Aegypto S. Pachomij [i] abbatis, qui plurima in ea regione monaſteria erexit, & regulam monachorum [k] ſcripſit, quam Angelo dictante didicerat.

MAII 14.

Bonifacii *martyris* [a].] De eodem hac die Vſuardus, Ado autẽ Nonis Iunij, Græci vero in Menologio ad quartumdecimum Kalend. Ianuarij; qua item die eum ponit Metaphraſtes, qui eius Acta deſcripſit. refert eadem Lipom. tom.5. & Sur. to.3. Nonis Iunij. Legimus in vet. manuſcrip. monaſterij S. Cæciliæ Tranſtiberim Acta eiuſdem martyris, in quibus aliqua habentur, quæ in Græcis exemplaribus deſiderantur. Eſt illuſtris ac vetus memoria Romæ eiuſdem Bonifacij, quæ ob ſepultum in ea S. Alexium, eius etiam nomine nuncupatur, numeraturq. in antiquo Romano cærimoniali vna ex viginti duabus abbatijs, quæ Romæ erant. Extat de eodem Bonifacio epigramma Bonad. lib. 2. monod. 64.

[b] *Pontij.*] Agit de eodem itẽ hac die Vſuar. Edita eius Acta ex manuſcriptis habentur apud Surium tom.7. hac die, Mombrit. ante eum tomo 2. ſed aliquanto diuerſe. De duobus Philippis Cæſaribus ad Chriſtũ conuerſis, quorum hic mentio fit, pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis egimus. Eſt de eodem Pontio elegans epigramma Bonad. lib. 2. monod. 67. Colitur potiſſimum Niciæ in Gallia, vbi eius venerandum corpus reconditũ habetur. Hac die ſepultus martyr fuit, paſſus vero vndecima eiuſdem menſis.

[c] *Victoris & Coronæ.*] De quibus item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio ad iij. Id. Nouembris. Eorumdem Acta edidit Metaphraſtes. Refert eadem Lipom. tom.7. & Surius tom.3. Mombrit. tom. 2. & alij, licet nonnihil inter ſe diuerſe.

[d] *Inter arbores ſciſſa.*] Plutarchus in Alexandro exacte agit de huiuſmodi ſupplicio, quod vocat diaſphendonem, cum incuruatis violenter duarum erectarum arborum acuminibus, alligatum corpus miſſis arboribus ſcinditur. Ab Aureliano Imp. id ipſum mortis genus eſſe exhibitum aduerſus militẽ violantem torum hoſpitis, auctor eſt Flauius Vopiſcus in Aureliano, cum ait: Solus denique omnium militem, qui adulterium cum hoſpitis vxore commiſerat, ita puniuit, vt duarum arborum capita inflecteret, quas ad pedes militis deligaret, eaſdemq. ſubito dimitteret; vt ſciſſus ille, vtrinque penderet. Hæc Vopiſcus.

[e] *Iuſtæ & ſoc.*] Agit de his item qui nunc eſt proſecutus res Sardoas Franc. Fara.

[f] *Paſchalis Papæ.*] Extant Acta eius in vet. cod. manuſcr. monaſt. S. Cæciliæ Tranſtiberim, deſcripta per lectiones, ſicut in eccleſia legi conſueuerant. Succeſſit hic Stephano Papæ Quarto huius nominis. Cetera de eo in Annal. Eccleſ. egimus.

[g] *Bonifacij Epiſcopi.*] Scribit de eo S. Gregorius lib. 1. dialog. Claruit circa tempora Iuſtini Imp. Nomenclaturæ ſimilitudine facile quis poteſt decipi. Eſt enim Ferentis ſeu Ferentum in Tuſcia, de quo Plin. lib. 3. c. 5. cuius adhuc veſtigia in agro Viterbienſi extare dicuntur. Eſt & Ferentinũ apud Hernicos ciuitas nobilis, a qua Ferentinates ſeu Ferentini, ſicut a Ferento Ferentani, vel a Ferente Ferentes; licet aliquando hæc inter ſe nomina confuſa reperiantur. Erant & Ferentani populi inter Samnites & Pelignos poſiti, de quibus Ptolem. lib. 3. tab. 6. Strabo lib. 5. & Plin. lib. 3. cap. 11. Eſt mentio vtriuſque ſedis in Concil. Rom. ſub Gregorio Primo Papa in lib. 4. regiſt. cap. 88. quarũ Epiſcopi eidẽ Synodo ſubſcripti habentur. Porro de

Ferenti in Tuſcia, & non de Ferentino apud Hernicos, ſiue in Latio poſito, agere S. Gregorium, ex eius verbis apparet.

[h] *Pomponij Epiſc.*] De eodem tab. eccleſiæ Neapolitanæ.

[i] *Pachomij abb.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri Latinorũ, Græci etiam hac die in Menolog. Huius præclaras res geſtas Græce conſcriptas Dionyſius, abbas Rom. Exiguus cognomento Latine conuertit ante annos plus mille ac centum: extat eius præfatio ante vitam S. Pachomij: habes eã in prima par. Vit. ſanct. Patr. c.54. Miramur eam à Lipomano & Surio prætermiſſam, quæ, vt tanti viri ingenij laudatiſſimi monimentũ, prætereunda non fuit: qualis enim quantusve ſanctitate & eruditione fuerit, conſule Caſſiodorum illi æqualem lib. inſtit. ad lect. diuin. Habet Acta Pachomij Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 3. De eo præterea Sozom. lib. 3. c. 13. Pallad. in Lauſiacis, Caſſiod. trip. Niceph. lib. 4. c. 14. & alij. Nomen Pachomij, monaſteriorumq. ab illo inſtitutorum diſciplinam Athanaſius primus in Vrbem aduexit, vt auctor eſt S. Hieronymus epiſt. 16. ad Principiam. De tempore eius obitus Sigeb. in chron. anno Domini 406.

[k] *Regulam monachorum ſcripſit.*] De regulis S. Pachomij, quas ipſe, Angelo dictante, excepit, meminit Gennad. de vir. illuſtr. cap. 7. qui etiam teſtatur ab eodẽ eſſe ſcriptas nonnullas epiſtolas, quarum titulum recenſet. Ipſas Pachomij regulas Aegyptiace ſcriptas, tranſlatas in Græcũ, Latine reddidit S. Hieronymus, rogante Silvano monacho, eo tempore quo S. Paula ex hac luce migrauit, Honorio vj. & Ariſteneto Conſſ. anno Domini iuxta Faſtos Onuphrij 404. Eaſdem temporis vetuſtate pene abolitas, mendis purgatas, ac reſtitutas edidit noſter Achilles Statius, vir probitate & eruditione inſignis; quas, vt nobile vetuſtatis monumentum, poſuit in appendice ſui Caſſiani, quem ſummo cum labore reſtituit, illuſtrauitq. eruditis annotationibus D. Petrus Ciaconius Toletanus presbyter, vir quidem frugi atque diſertus, quem ſcimus in reſtituendo Arnobium, Tertullianum, ac S. Hilarium, laboris plurimum inſumpſiſſe; hiſce lucubrationibus in dies magis magiſq. Catholicæ Eccleſiæ profuturum, niſi cito nimis, dolore omnium, ex humanis ſublatus eſſet.

B Idibus Maij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

IN Hiſpania ſanctorum Torquati [a], Cteſiphontis, Secundi, Indaletij, Cæcilij, Heſychij, & Euphraſij, qui Romæ a ſanctis Apoſtolis Epiſcopi ordinati, & ad prædicandum verbum Dei in Hiſpanias directi ſunt: cumq. varijs vrbibus euangelizaſſent, & innumeras multitudines Chriſti fidei ſubiugaſſent, in ea prouincia diuerſis locis quieuerunt, Torquatus Acci, Cteſiphon Vergij, Secundus Abulæ, Indaletius Vrci, Cæcilius Illiberi, Heſychius Carteiæ, & Euphraſius Illiturgi. Eboræ in Luſitania ſancti Mancij [b] martyris. In inſula Chio natalis beati Iſidori [c] martyris, in cuius baſilica extat puteus, in quẽ fertur fuiſſe iniectus, de cuius aqua infirmi ſæpius potati ſanantur. Lampſaci in Helleſponto paſsio ſanctorum Petri [d], Andreæ, Pauli, & Dionyſiæ. Fauſinæ in Sardinia S. Simplicij [e] Epiſcopi & martyris, qui Diocletiani tempore ſub Barbaro Præſide perfoſſus lancea martyrium conſummauit. Aruernis ſanctorum marty-

rum

rum Caſsij[f], Victorini, Maximi, & ſociorum. In Brabantia ſanctæ Dympnæ[g] virginis & martyris, filiæ Regis Hiberniæ, quæ pro fide Chriſti & virginitate ſeruãda, a patre iuſſa eſt decollari.

M A I I 15.

TORQVATI [& ſoc.[a]] Aguntur de his omnibus hac itẽ die Beda, Vſuar. Ado, & alij. In Breu. Toletano ad Kalend. Maias de his ſacer hymnus conſcriptus habetur, aliaq. plura, quæ antiquitatem illam puriſſimam redolent. Horum meminit Greg. Septimus Papa in epiſtola ad Alphonſum, ſeu Adelphonſum Regem, ſcripta xiiij. Kal. April. Indict. 12. his verbis: Septem Epiſcopos ab vrbe Roma ad inſtruendum Hiſpaniæ populos a Petro & Paulo Apoſtolis directos fuiſſe, qui deſtructa idololatria, Chriſtianitatem fundauere, & religionem plantauere, ordinem & officium in diuinis cultibus oſtendere, & ſanguine ſuo eccleſias dedicauere, &c. De his præterea ceteri auctores qui res Hiſpanicas ſunt proſecuti, quos mittimus enumerare. Horum autem ſingulorum in proprijs ipſorũ eccleſijs certis diebus ſolemnitas agitur. Cum vero ex his aliquot inueniantur dicti martyres a nonnullis, licet eorum martyrij Acta non habeantur, antiquæ tamen traditioni eccleſiarum, in quibus vt patroni coluntur, acquieſcendum putamus. De his omnibus in Theſ. concion. tom. 2. & Flor. ſanct. Hiſpan. agitur.

[b] *Mancij.*] De quo plura in Breuiarijs Eborenſi & Burgenſi, ex quibus etiã Flos ſanctor. Hiſpan. Texitur eius hiſtoria in Theſ. conc. tom. 2. hac die, & Vaſæus in chron. anno 100. Molan. ad xij. Kalen. Iunij agit de eodem.

[c] *Iſidori.*] De eo item hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij Latinorum; Græci autem in Menolog. pridie huius diei, vbi & eius martyrium paucis deſcribunt. De miraculis eius, quorum hic habetur mentio, agit etiã Gregorius Turonen. lib. de glor. mart. cap. 102. Legimus Acta eius in vet. cod. manuſcrip. monaſt. S. Cæciliæ Transtiberim, vbi & ſcribitur paſſus Gallo & Voluſiano Conſſ. ſub Numerio ſeu Numeriano magiſtro militum. Pauca de eo Petrus in catal. lib. 5. c. 2.

[d] *Petri & ſoc.*] Apud Bedam, textu deprauato, legitur Damaſci, loco Lampſaci. Agit de his etiam hac die Vſuar. Ado, & alij Latinorum, necnon & Græci in Menolog. qui his addunt & Chriſtinam virginem, Lampſaciq. eos eſſe paſſos affirmant.

[e] *Simplicij Epiſc.*] Accepimus eius martyrij Acta & ſociorum ex Sardinia inſula Romam delata. Meminit horum etiam Fara lib. 1. de reb. Sard.

[f] *Caſsij & ſoc.*] De his Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 1. cap. 33. & Molanus in addit. ad Vſuard. adſtipulanturq. vet. manuſcrip.

[g] *Dympnæ.*] Cuius Acta conſcripta a Petro Cameracenſi recitat Surius tom. 3. hac die; Pluribus item de ea Molanus in Indic. ſanctorum Belgij, & in addit. ad Vſuar. Claruit circa annum Domini 600.

16 Decimoſeptimo Kal. Iunij. Luna. C xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

IN Iſauria natalis ſanctorum martyrũ Aquilini[a] & Victoriani. Antiſiodori paſsio S. Peregrini[b] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui a beato Sixto Papa in Gallias cũ alijs clericis miſſus, Euangelicæ prædicationis munere expleto, capitali ſententia damnatus, coronam meruit ſempiternam. Vzali in Africa ſanctorum martyrum Felicis[c] & Gennadij. In Palæſtina paſsio ſanctorum Monachorum[d] a Sarracenis in Laura ſancti Sabæ interfectorum.

In Perſide ſanctorum martyrum Audæ [e] Epiſcopi, ſeptem Presbyterorum, nouem Diaconorum, & ſeptem Virginum, qui ſub Iſdegerde Rege varijs tormentorũ generibus cruciati, glorioſum martyrium compleuerunt. Eugubij ſancti Vbaldi [f] Epiſcopi, miraculis clari. Ambiani in Gallia ſancti Honorati [g] Epiſcopi. Apud Cenomanos ſancti Domnoli [h] Epiſcopi. Trecis ſancti Fidoli [i] confeſſoris. In Scotia ſancti Brandani [k] abbatis. Apud Forum Iulij ſanctæ Maximæ virginis [l], quæ multis clara virtutibus in pace quieuit.

MAII 16.

[a] AQVILINI *& Victoriani*.] Agunt de his etiã hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores.

[b] *Peregrini Epiſcopi*.]. De eo ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri. Vincentius lib. 10. c. 119. Antonin. par. 1. tit. 7. c. 5. & Petrus in catal. lib. 5. c. 5. eius res geſtas referunt.

[c] *Felicis & Gennadij.*] Meminit horum ſanctorum martyrum auctor commentarij de miraculis S. Stephani Protomartyris, qui Euodij Vzalenſis Epiſcopi nomine inſcribitur, lib. 1. c. 2. Extat apud S. Auguſtini. opera, tom. 10. in append. edit. Louan.

[d] *Sanctorum monach.*] Actũ eſt ſuperius de monachis cæſis in monte Sina, deq. his qui in Aegypto a Sarracenis trucidati ſunt; hic autem de his qui occiſi ſunt in Palæſtina in Laura S. Sabæ tempore Heraclij Imp. Agunt de his itẽ hac die Græci in Menologio. Quæ autem edita ſint miracula, cum Sarraceni in prædictum monaſteriũ ſancti Sabæ olim irruerunt, vide in Prat. ſpirit. c. 4. 22. & 99. De his & Cyrillus monach. in Actis eiuſdem Sabæ, & in Euthymio, cum refert quamdã graſſationem Sarracenorum factam in ſanctos monachos temporibus Anaſtaſij Imp. Porro Antiochus monachus in epiſtola quam ſcripſit ad Euſtathium, qua agit de quadragintaquatuor monachis a Sarracenis itidẽ in eodem monaſterio occiſis, eorum natalẽ diem celebrari ſolitum ait xv. Maij: vnde hos eoſdem eſſe cum illis cenſeo; erroreq. typographi vel librarij diem interceptũ eſſe illic existimo. Necati ſunt hi tempore quo Modeſtus præfuit eccleſiæ Hieroſolymitanæ, temporibus Heraclij Imp. Vt idem Antiochus eadem epiſtola ſignificat, quæ intexta eſt to. 9. bibl. ſanct. Patr. De eodem Antiocho, qui ea ſcribit, habes in Actis S. Theodori Sicæotæ apud Metaphr. die 22. Aprilis, & Lipom. tom. 7. Extant eiuſdem Patris complures homiliæ.

[e] *Audæ Epiſc. & ſoc.*] Hic & Abda dicitur. Agunt de his hac itẽ die Græci in Menolog. necnon & prid. Kal. Aprilis. De Abda Epiſcopo ſcribit hiſtoriam Theodoretus lib. 5. cap. 38. cauſamq. martyrij eam fuiſſe tradit, quod dirutum a ſe templum, magorum iuſſu noluerit reſtituere. Hic licet de exciſo fano non laudetur; tamen abſtinuiſſe a templi excitatione, eaq. de cauſa ſubijſſe martyrium, plurimum commendatur: quam quidẽ cauſam ad martyrij coronam promerendam ſatis eſſe idoneam, in caſu ſimili ſcribit S. Ambroſ. ad Theodoſ. Imperat. epiſt. 17. lib. 2. edit. Rom.

[f] *Vbaldi Epiſc.*] Habes res eius præclare geſtas apud Sur. editas tom. 4. hac die. Agit de eo item Petr. in catal. lib. 5. c. 6. Vixit in Epiſcopatu vſque ad Alexandri Papæ Quarti tempora, vt ex eius Actis colligitur. Scripſit eius res geſtas Stephan. Cremonenſis; Molanus de eo item hac die in additione ad Vſuardum.

[g] *Honorati Epiſc.*] Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vſuardum. Numeratur hic quartus eius ſedis Epiſcopus. De eo Petrus in catal. lib. 2. c. 87. Democh. in tabulis Ambianenſium Epiſc. lib. de ſacrificio Miſſæ.

[h] *Domnoli Epiſc.*] De eodem Molan. in addit. ad Vſuard. Hic interfuit ſecundæ Synodo Turon. cui ſubſcripſit. Alius hic ab illo de quo agit Sidonius Apol. epiſt. vlt. lib. 4. De hoc item Greg. Turonen. de geſt. Franc. lib. 6. c. 9. Eius Acta recitat Sur. to. 3. hac die. Succeſſit hic S. Innocentio, numeraturq. nonus eius ſedis Epiſcopus; ſedit annos 46. menſ. 11. dies 19. ſecundum tabul. Democh. Claruit tẽporibus Clotarij filij Clodouei Reg. Franc. & eius filij Chereberti, ac ſucceſſoris eius Chilperici, circa annum Domini 570. quo tempore prædictæ Synodo interfuit. Meminit eiuſdem Fortunatus in carmine ad Felicem Epiſcopum, cum interfuit dedicationi baſilicæ, licet ibi mendoſe Domnutus pro Domnolus legatur.

[i] *Fidoli.*] De eodem hac die Beda & Ado, qui eum presbyterum, & non Epiſcopum dicunt. Sane quidem in tabulis Trecenſium Epiſcoporum nullus eius nominis recenſetur Epiſcopus a Demochare.

* *Brandani*, alias *Brēdani*.] Plura de eo Sigeb. in chron. anno 561. & in Actis S. Maclouij, quæ idē Sigeb. ſcripſit. Recitat ea Sur. tom. 6. die 15. Nouemb. Vincent. lib. 22. c. 81. Petr. in catal. lib. 5. c. 117. eum dicit Epiſcopum, multaq. apocrypha cumulauit. De eodem Trith. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 31. Claruiſſe eum dicit anno Domini 570. Habemus eiuſdem Acta manuſcr. in noſtra bibliotheca, quorum eſt exordium: Beatus Brandanus natus eſt, &c.

[l] *Maxime*.] Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, Petrus item in catal. lib. 5. cap. 7.

17 Sextodecimo Kal. Iunij. Luna. D xij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
20 21 22 23 24 25 26, 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6
t u A B C D E f F G H M N P
7 8 9 10 11 12 13 14 14 15 16 17 18 19

PIſis in Tuſcia ſancti Torpetis[a] martyris, qui magnus in officio Neronis primum fuit, vnuſq. ex his, de quibus Paulus Apoſtolus ab vrbe Roma ad Philippenſes ſcribit: Salutant vos omnes ſancti, maxime autem qui de Cæſaris domo ſunt: ſed poſtea pro fide Chriſti, iubentē Satellico, alapis cæditur, verberibus duriſsime afficitur, ac beſtijs deuorandus traditur, ſed minime læditur: tandem martyrium ſuum decollatione compleuit tertio Kal. Maij: ſed tamen feſtiuitas eius celebrius hac die recolitur ob ſui corporis tranſlationem. Neapoli in Campania ſanctæ Reſtitutæ[b] virginis & martyris; quæ, Valeriano imperante, a Proculo Iudice, in Africa varie torta, & in nauicula pice & ſtupa referta, vt in mari combureretur, impoſita, immiſſo igne, cum in incenſores flamma conuerteretur, ipſa in oratione ſpiritum Deo reddidit: cuius corpus cum eadem nauicula Dei nutu ad Aenariam[c] inſulam prope Neapolim deuectum, a Chriſtianis magna veneratione ſuſceptum eſt, & in eius honorem Conſtantinus Magnus baſilicam poſtea Neapoli erigendam curauit. Nouioduni ſanctorum martyrum Heradij[d], Pauli, & Aquilini, cum duobus alijs. Chalcedone ſanctorum martyrum Solochani[e] & ſociorum militum ſub Maximiano Imperatore. Alexandriæ ſanctorum martyrum Adrionis[f], Victoris, & Baſillæ. Herbipoli ſancti Brunonis[g] Epiſcopi & confeſſoris.

M A I I 17.

TORPETIS[a].] De eo hac item die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri. Huius res geſtas tunc tēporis ab Artemio dictatas Audax exceptor ſcripſit: habet eas Mombrit. tomo 2. Legimus eaſdem manuſcrip. ex veteribus monumentis Piſanæ eccleſiæ, quorum exemplaria Romā ſunt miſſa. Agit de eodem ſummatim Petrus in catalog. lib. 5. cap. 8. Extat carmen laudis de Torpete mart. quod ſcripſit Franc. Bonad. Sancton. lib. 2. monod. 72.

[b] *Reſtituta*.] Extant eius Acta ex eiuſdem eccleſiæ antiquis tabulis edita. Non tantum

Neapoli celebris fuit, quo tranſlatum eſt venerandum corpus eius; ſed & Carthagine in Africa, vbi paſſa eſt: eius etenim nomine cenſetur illa baſilica Reſtitutæ dicta, in qua nonnulla Concilia celebrata habentur. Hæc cum dicatur paſſa ſub Valeriano Imperatore, ſciendum tamen quod in eiuſdem officio eccleſiaſtico paſſa legitur ſub Numeriano; quod errore librariorum factũ putatur. Claruit ibidem in Africa temporibus Maximiani Imp. alia Reſtituta inſignis nobilitate & pietate matrona, ad Chriſtum conuerſa per Felicem & Donatum martyres, cuius res geſtæ narrantur in Actis ſanctorum duodecim fratrum. Extat adhuc Neapoli vetus eccleſia, in huius de qua hic agimus Reſtitutæ honorem erecta (vt ferunt) a Conſtantino Imperatore, quæ amplioribus ſpatijs ſic aucta eſt, vt tamen egregium priſtinum illud vetuſtatis monumentum in ſuo ſtatu integrum perſeueret.

[c] *Ad Aenariam inſulam.*] Eamdem Græci dicunt Pithecuſam, de qua Ptolem. tab. 6. Italiæ, & Plin. lib. 3. c. 6. qui & cur ita dicta ſit, declarat; Ouidiuſq. corrigitur, dũ lib. 14. Metamorph. eam a Pithecis dictam putat in fabula Cecropum. Ex eodem Plinio corrigitur & Pomp. Mela de ſitu Orb. lib. 2. dum Pithecuſam diſtinguit ab Aenaria, ſicut & Solinus in Polyhiſt. cap. 8. qui Ithaceſiam appellat. Accepit Aenariam inſulam olim Reſp. Neapolitana a Tiberio, loco inſulæ Capreæ, vt tradit Sueton. in Tiberio cap. 92. Nobilitata eſt eadem inſula dictis ſacris reliquijs ſanctæ Reſtitutæ, ibiq. illuſtris memoria eius hactenus clara habetur.

[d] *Heradij & ſoc.*] Agit de his item hac die Beda, Vſuardus, & Græci etiam in Menolog. hac die, vbi pluribus ipſorum martyrij Acta referunt, paſſosq. tradunt in perſecutione Diocletiani Imp.

[e] *Solochani & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio, ibiq. fuſius Solochani res geſtæ conſcribuntur.

[f] *Adrionis & ſoc.*] Beda itẽ de his agit hac die, conſentiuntq. veteres manuſcripti.

[g] *S. Brunonis Epiſc.*] Multa ſane de hoc mentitus eſt Auentinus lib. 5. Annaliũ Boiorum; tu autẽ ne illius nugacitate decipiaris, conſule in Vaticana biblioth. regiſtra Gregorij Noni, atque Innocentij Quarti Rom. Pontificum, in quibus extant litteræ de teſtimonijs miraculorum eius. Numeratur hic eius ſedis Epiſcopus decimusnonus, electus anno a Chriſto Domino 1033. præfuit annis vndecim, vno menſe, & diebus quatuordecim, vt habent tabulæ Democharis, in quibus egregiæ eius virtutes ſummatim narrantur. Libuit hic fragmenta ex litteris tam Greg. Noni, quam etiã Innocentij Quarti, ex eorum regiſtris accepta deſcribere, quo hagiomachi impietas ac temeritas retundatur. Gregorius Nonus anno duodecimo ſui Pontificatus, xj. Kaleud. Maij, de miraculis S. Brunonis Apoſtolicas litteras dedit, quarum eſt exordium: Mirabilis Deus in ſanctis ſuis. & infra: Sicut enim venerabilis frater noſter Epiſcopus Herman. & dilectus filius N. Decanus, & Capitulum ac populus Herbipolenſis nobis per nuncios ſuos & litteras intimarunt, Dominus tantam piæ memoriæ Brunonis Epiſcopi Herbipolenſis concedit gloriã, quod ſepulchrũ eius tot & tantis dat coruſcare miraculis, vt inter alios ſanctos eius non inuocari ſuffragia, ſit indignum, &c. Innocentius Papa Quartus anno quinto ſui Pontificatus, Nonis Nouemb. Lugduni ſcripſit ad eumdem Epiſcopum & Capitulum Herbipolenſe; eſt eiuſmodi earũ litterarum initium: Dudum venerabili fratri noſtro Epiſcopo, & dilecto filio N. & Capitulo Herbipolenſi. & infra: Quod ſanctæ memoriæ Bruno Herbipolenſis Epiſcopus, qui olim degens in mundo, magnis pollebat meritis: nunc viuens in cælo, tot coruſcat miraculis, vt eius ſanctitas apertis indicijs comprobetur: & eius inter alios ſanctos non inuocari ſuffragia, eſt indignum, &c.

xj. E Quintodecimo Kal. Iunij. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

IN Aegypto ſancti Dioſcori[a] lectoris, in quem Præſes multa & varia tormenta exercuit, ita vt vngues eius effoderet, & lampadibus latera inflammaret; ſed cæleſtis luminis fulgore perterriti ciciderunt miniſtri: nouiſſime laminis[b] ardentibus aduſtus, martyrium conſummauit. Camerini

merini in Vmbria ſancti Venantij [c] martyris, qui annos quindecim natus, ſub Decio Imperatore & Antiocho Præſide, vna cum alijs decem glorioſi certaminis curſum ceruicibus abſciſis impleuit. Spoleti * ſancti Felicis [d] Epiſcopi, qui ſub Maximiano Imperatore martyrij palmam adeptus eſt. In Aegypto ſancti Potamionis [e] Epiſcopi, qui primo ſub Maximino confeſſor, deinde ſub Conſtantio Imperatore & Philagrio Præſide Ariano martyrio coronatus eſt. Ancyræ in Galatia ſancti [f] Theodoti martyris, & ſanctarũ Thecuſæ eius amitæ, Alexandriæ, Claudiæ, Fainæ, Euphraſiæ, Matronæ, & Iulittæ virginum, quæ a Præſide primum proſtitutæ, ſed Dei virtute ſeruatæ, lapidibus ad colla ligatis in paludem merſæ ſunt: quarum reliquias collectas cum Theodotus honorifice ſepeliſſet, comprehenſus a Præſide, ſæuiſsime dilaniatus eſt; ac demum enſe percuſſus, martyrij coronam accepit. Vpſali in Suetia ſancti Erici [g] Regis & martyris.

* al. Spalati

MAII 18.

Dioscori [a].] De eo item hac die Beda, Vſuardus, & alij; vberius Petrus in catalogo libro 5. cap. 11.

[b] *Laminis ardentibus*.] Vetus eſt genus cruciamenti. Plautus in aſin. Stimulos, laminas, crucesq: Act. 3. Cicero in Verr. 7. Quid, inquit, cum ardentes laminæ, ceteriq. cruciatus admouebantur? De iiſdem Gellius meminit. Cyprianus libro de laude martyrij ſic: Corpus extentum candentes ſtridet ad laminas. Et Prudentius hymno 5. de S. Vincentio:

Stridensq. flammis lamina, &c.

Et in Romano, hymno 10.

Nec inuſta laminis ardet cutis.

Hiſce tormentis Acta martyrum ſunt referta, meminitq. de his frequenter Euſebius. Recenſentur aduſtiones laterum ignibus inter pœnas publicas l. 1. C. de emend. ſeruorum.

[c] *Venantij*.] Vidimus tabul. eccleſiæ Camerin. necnon eius Acta & ſociorũ martyrum, quæ tamen ob nimiam temporis vetuſtatem ſuperinducta mendis, cenſura indigent & caſtigatione non modica.

[d] *Felicis Epiſcopi*.] Vſuardus de eodem hac die, & Petrus in catal. lib. 5. cap. 13. licet pro Spoletino, Spalatenſem dicat Epiſcopum. Sed non tantum eius cauſa addita eſt in margine varia lectio, ſed quod Spalatenſes eumdem Felicem ſibi vt ſuum vendicant. Vidimus de ea re litteras Synodales ad S. D. N. Sixtum Papam Quintum, vna cum publica atteſtatione de eiuſdẽ martyris corpore nuper refoſſo, & honeſtiori loco recondito.

[e] *Potamionis Epiſcopi*.] De eo item hac die Beda. Fuit hic Epiſcopus Heracleæ in Aegypto; interfuit atque ſubſcripſit SS. magno Nicæno Concilio: fuitq. vnus ex eorum confeſſorum numero, quibus perſecutionis tempore effoſſus eſt oculus. Hic licet aliquando Meletio in ſchiſmate adhæſiſſet, inde tamen referens pedem, pro Catholica fide aduerſus Arianos egregie decertauit, & contra Euſebium Cæſarienſem in conciliabulo Tyrio ab hæreticis aduerſus S. Athanaſiũ coacto, agens pro eodem Athanaſio, magna conſtantia ſtetit. Hæc omnia ſcribit S. Epiphanius in Panar. hæreſi 68. S. Athanaſius in epiſt. ad ſolitarios huius martyrij Acta generatim complexus eſt his verbis: Potamonẽ quoque & ipſum confeſſorem, qui oculũ in perſecutione perdiderat, ita conciderunt plagis in ceruicem, non ante deſinẽtes, quam ibi illũ pro mortuo abijcerẽt, adeo vt vix poſt aliquot horas curationibus fomentisq. ſpiritũ collegerit, Deo quidem illi concedente vitam, ſed admodum breuem: paulo enim poſt ex dolore & plagis ex hac vita deceſſit, adeptus in Chriſto gloriam iterati martyrij. Hæc S. Athanaſius de Potamione, quem & Potamonem dicit.

[f] *Theodoti & ſociorum*.] Agunt de his item hac die Græci in Menologio, vbi & Acta dictorum martyrum narrantur, prout etiam hic poſita habentur.

[g] *Erici Regis*.] De eodẽ etiam hac die Molanus in addit. ad Vſuardum, itemq. Saxo Grammat. lib. 14. de rebus Danic. & Ioan. Olaus de rebus Goth. lib. 19. cap. 1. Necatus eſt anno a Chriſto Domino 1151.

Quarto-

1 F Quartodecimo Kal. Iunij. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

ROMAE ſanctæ Pudentianæ [a] virginis, quæ poſt innumeros agones, poſt multorum martyrum venerabiliter exhibitas ſepulturas, poſt omnes facultates ſuas pauperibus pro Chriſto erogatas, tandem de terris ad cælos migrauit. Ibidem ſancti Pudentis [b] ſenatoris, patris ſupradictæ virginis, qui ab Apoſtolis Chriſto in baptiſmo veſtitus, innocentem tunicam vſque ad vitæ coronam immaculate cuſtodiuit. Item Romæ via Appia natalis ſanctorum Caloceri [c] & Parthenij eunuchorum; quorum prior cum eſſet præpoſitus cubiculi vxoris Decij Imperatoris, alter vero alterius muneris Primicerius [d], nolentes idolis ſacrificare, ab eodem occiſi ſunt. Nicomediæ ſancti [e] Philoteri martyris, filij Paciani Proconſulis, qui ſub Diocletiano Imperatore multa paſſus, martyrij coronam accepit. Ibidem ſanctarum ſex Virginum [f] & martyrum, quarum præcipua erat Cyriaca, quæ cum libere Maximianum impietatis obiurgaſſet, diriſſime cæſa & dilaniata, ad vltimum igne cremata eſt. Eodem die ſancti Petri de Morono [g], qui ex anachoreta Summus Pontifex creatus, dictus eſt Cæleſtinus Quintus: ſed Pontificatu ſe abdicans, & in ſolitudine religioſam vitam agens, virtutibus & miraculis clarus migrauit ad Dominum. Cantuariæ ſancti Dunſtani [h] Epiſcopi. In Britannia minori ſancti Iuonis [i] presbyteri & confeſſoris, qui pro Chriſti amore cauſas pupillorum, viduarum, ac pauperum defendebat.

M A I I 19.

PVDENTIANAE [a].] De ea item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Plura de Pudētiana legūtur in Actis S. Praxedis & Nouati, quæ a Paſtore presbytero ſcripta dicuntur. Recitat ea Ado Treueren. ad xij. Kalend. Iulij. Habet Mombrit. Acta Pudentianæ tom. 2. Habemus eadem paulo diuerſa manuſcrip. in noſtra bibliotheca. Meminit S. Gregorius de eccleſia S. Pudentianæ erecta in Numidia lib. 2. regiſtr. epiſt. 33. An autem huius fuerit, non audeo affirmare: cum præſertim ſciam, Pudentis, Pudentillæ, & alia huiuſcemodi nomina fuiſſe in Africa, vt conſtat ex Apuleij apologijs.

[b] *Pudentis.*] Agunt etiā de S. Pudente non tantum Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, ſed & Græci in Menolog. ad xviij. Kal. Maij. Putatur hic ille, cuius meminit S. Paulus epiſtola 2. ad Timoth. cap. 4. in fine; quæ quidem epiſtola (vt conſtat) ſcripta eſt Romæ, vbi aderat Pudens ſenator. Maiorum firma traditione præſcriptum eſt, domum Pudentis

Romæ fuiſſe primum hoſpitium ſancti Petri Principis Apoſtolorum, illicq. primum Chriſtianos conueniſſe ad ſynaxim, coactam ec-cleſiam, vetuſtiſſimumq. omnium Titulum Pudentis nomine appellatũ, qui item & Paſtoris nomine dictus reperitur, hodie vulgo eccleſia S. Pudentianæ nuncupatur. De Pudentis domo & Titulo, in prædictis Actis Nouati, Pudentianæ, & Praxedis pluribus agitur, mentioq. de eo habetur in Romanis Concilijs, atque in his præſertim quæ Romæ ſub Symmacho Papa ſunt acta.

[c] *Caloceri & Parthenij*.] De his hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij, a quibus etiam eorum martyrium paucis comprehenſum narratur.

[f] *Primicerius*.] Dictũ ferunt Primicerium primum Notariorum, ſic appellatum a cera, cum in ceratis tabulis eſſet olim ſcribendi vſus; ſic & Secundicerius, ſecundus Notariorum ſit dictus. Fuit hæc ſententia Alciati in annot. in tres poſter. libros Codicis lib. 12. tom. 2. B. pag. 124. Recitat eadem Cal. Rodig. antiq. lect. lib. 13. cap. 6. in fine. Hanc etiam ſententiam hic ſequitur Molanus in not. ad Vſuard. hac die. Diſcrepat ab his Briſſon. lib. 14. de verb. ſignif. atque: Primicerius non eſt, vt quibuſdam videtur, inauditum verbum: non enim aliud in eo verbo notandum eſt, quam primus; reliquum extenſionis loco additum eſt. Itaque bene Suidas *πριμικήριον* interpretatur *τὸν πρῶτον τῆς τάξεως*, qui in quocumque ordine primũ locum obtinet, Primicerius vocatur, &c. Probat hoc ipſum ex multis. Tu ipſum conſulas; cui ego libentius adſtipulor, his addens S. Auguſtinũ, vel S. Fulgentium (vtriuſuis eſſe dicas ſerm. de ſancto Stephano) eadem ratione appellare S. Stephanum Primicerium martyrum, hoc eſt, primum martyrum. Habes id præterea expreſſum apud S. Greg. lib. 7. epiſt. 17. primæ Indictionis, vbi in inſcriptione epiſtolæ præfixus eſt titulus de priuilegio Primicerij defenſoris, cum in epiſtola agatur de promotione in priorem locum eiuſdem muneris. Quod autem ſpectat ad Primicerium Notariorũ, ille tantum qui fuiſſet Notarius Principis, poſt emeritam militiam in eo ordine digne adminiſtratam, ad Primiceriatus dignitatem euehebatur, ac inter ſenatores adnumerabatur. Habes id expreſſũ apud Caſſiod. Variar. lib. 6. form. 16. Præſcribitur enim ibi forma Notariorum, cum videlicet illud officium ab Imp. alicui deferretur; vbi hæc inter alia ſequuntur: Sed quoniam te probatis moribus nimium venatrix bonæ conuerſationis ſolicitudo noſtra reſpexit, ab illa Indictione Notariorum te noſtrum eſſe cenſemus, vt ordine decurſo militiæ, ad Primicerfatus feliciter peruenias ſummitatem; honor qui efficit ſenatorem, cui Patrum aula reſeratur, &c. Præter multos diuerſi ordinis Primicerios a prædictis enumeratos, notatos alios habes in vetuſto illo monumento Notitiæ prouinciarum Romani Imperij, in qua ſub officio Comitis ſacrarum largitionum hi magiſtratus poſiti deſcribuntur. Habet, inquit, Primicerium totius officij, Primicerium ſcrinij canonũ, Primicerium ſcrinij tabulariorum, Primicerium ſcrinij numerariorum, Primiceriũ ſcrinij auri maſſæ, Primicerium ſcrinij auri ad reſponſum, Primicerium ſcrinij veſtiarij ſacri, Primicerium ſcrinij argenti, Primicerium ſcrinij anulareſis, Primicerium ſcrinij a pecunijs, Secundocerium officij, Primicerium exceptorum, Tertiocerium officij, &c.

[f] *Philoteri*.] Agunt de eo Græci etiam in Menologio, ibiq. eius Acta narrantur.

[f] *Sex Virginum*.] De his item hac die Græci in Menologio ex Actis ſancti Philoteri, ibiq. harum vnius tantum nomen recenſetur, ſcilicet Cyriacæ ſororis S. Theotimi.

[g] *Petri de Morono*.] Extant eius res geſtæ conſcriptæ a Petro de Aliaco Cardinali Cameracenſi. Deſcripſit eaſdem Surius tomo tertio hac die. Plura Antoninus in 3. par. tit. 20. cap. 8. ac nouiſſime Paulus Regius vberius eſt proſecutus. Relatus eſt in numerum ſanctorum a Clemente Papa Quinto, anno Domini 1313. vt conſtat ex Bernardini chronico.

[h] *Dunſtani Epiſcopi*.] Scripſit eius Acta Oſbertus monachus, eaq. retulit Surius tomo tertio. Agitur de eodem in rebus geſtis ſanctæ Edithæ virginis. De eodem Trithem. de viris illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 221. & lib. 4. cap. 100. Migrauit ex hac vita anno Domini 988. ſuæ vero ætatis ſeptuageſimo, cum ſediſſet annis triginta tribus, vt idem auctor teſtatur.

[i] *Iuonis presbyteri*.] Huius Acta recitat Surius tom. 3. & Petrus in catal. lib. 5. cap. 21. Hunc Clemens Papa Sextus anno Domini milleſimo trecenteſimo quadrageſimo ſeptimo, hac ipſa die recenſuit inter ſanctos, vt conſtat ex ipſius diplomate.

Tertio-

xj. G Tertiodecimo Kalen. Iunij. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

ROMAE via Salaria natalis ſanctæ Baſillæ [a] virginis, quæ cum eſſet ex regio genere, & illuſtriſſimum ſponſum haberet, illumq. dimiſiſſet, accuſata ab eo quod eſſet Chriſtiana, decretum eſt a Gallieno Auguſto, vt aut ſponſum reciperet, aut gladio interiret: quæ conuenta de hoc, cum reſpondiſſet Regem Regum ſe habere ſponſum, gladio tranſuerberata eſt. Nemauſi in Gallijs ſancti Baudelij [b] martyris, qui comprehenſus, cum ſacrificare nollet, & in fide Chriſti immobilis inter verbera & tormenta perſiſteret, martyrij palmam pretioſa morte ſuſcepit. Edeſſæ in Syria ſanctorum martyrum Thalalæi [c], Aſterij, Alexandri, & ſociorum, qui ſub Numeriano Imperatore paſſi ſunt. In Thebaide ſancti Aquilæ [d] martyris, qui pectinibus pro Chriſto dilaniatus fuit. Apud Bituricas in Gallia ſancti Auſtregiſili [e] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ S. Anaſtaſij [f] Epiſcopi. Papiæ ſancti Theodori [g] Epiſcopi. Aquilæ in Veſtinis ſancti Bernardini [h] Senenſis, ordinis Minorũ, qui verbo & exemplo Italiam illuſtrauit. Romæ ſanctæ Plautillæ [i] feminæ Conſularis, matris beatæ Flauiæ Domitillæ, quæ a S. Petro Apoſtolo baptizata, omnium virtutum laude refulgens quieuit in pace.

MAII 20.

[a] BASILLAE.] De eadem hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur res geſtæ ipſius ſimul coniunctæ cum Actis S. Eugeniæ, quæ recitat Lipom. tomo 5. & Sur. tom. 6. Eadem ſummatim collecta habet Petrus in catal. lib. 5. cap. 23.

[b] *Baudelij.*] Agunt de eo ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Eius Acta breui compendio recitat Petrus in catal. lib. 5. cap. 24. De miraculis ad ſepulchrum eius editis agit Gregorius Turonen. de glor. mart. cap. 78.

[c] *Thalalæi & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio, vbi & eorum martyrij Acta paucis narrantur. De Martyrio, eccleſia videlicet S. Thalalæi, habetur mentio in Actis ſancti Auxentij, quæ deſcripſit Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. die 14. Februarij. Procop. lib. 5. in fin. de ædif. Iuſtinian. Imp. ſcribit inſtauratum a Iuſtiniano Imperatore templum ſancti Thalalæi poſitum in Palæſtina.

[d] *Aquilæ.*] Græci etiam de Aquila in Menologio hac die; traduntq. ibidem, hunc paſſum in Aegypto temporibus Diocletiani ſub Ariano Præſide, qui & ipſe (vt ſuperius dictum eſt) in Chriſtum credens, libentiſſimo animo martyrium ſubijt pro Chriſti glorioſa confeſſione.

[e] *Auſtregiſili Epiſcopi.*] Agit de eodem hac die Vſuardus. Edidit eius vitam ex manuſcrip. Sur. to. 3. Vincentius item de eo lib. 23. cap. 26. & Sigebertus in chron. qui eum floruiſſe ſcribit temporibus Heraclij Imp. anno Domini 627. Succeſſit hic (vt eius Acta teſtantur) Apollinari, ſeditq. annos duode-

eius, numeraturq. in tabul. Democh. tricesimus eius ſedis Epiſcopus.

[f] *Anaſtaſii Epiſcopi.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Brixianæ; meminit & Rambertus eiuſdem ſedis Epiſcopus in ſermone de tranſlatione S. Philaſtrij Epiſcopi.

[g] *Theodori Epiſcopi.*] De quo etiam hac die tabulæ eccleſiæ Papienſis, quas accepimus.

[h] *Bernardini.*] Huius egregia facta recitat Sur. tom. 3. hac die. & tom. 7. Marcus Vlixipponenſis Minorita collector chronic. ordinis Minorum lib. 2. part. 3. cap. 19. affirmat Aquilæ in eccleſia ſancti Bernardini nomine Deo dicata, ſuper arcum maioris altaris hanc poſitam eſſe inſcriptionem: Sanctus Bernardinus Senenſis obijt in ciuitate Aquilæ, die xx. Maij, anno Domini 1444. ſedente Eugenio Quarto, &c. Addit etiam, eius corpus primum ſepultum eſſe in eccleſia monaſterij ſancti Franciſci, deinde cum adſcriptus eſſet ſanctorum numero a Nicolao Papa Quinto, anno 1450. dedicato eius templo, anno ſequenti x. Kalend. Octobris illuc tranſlatum eſſe. In eodem libro ſunt litteræ Apoſtolicæ præfati Nicolai de canonizatione eiuſdem ſancti, datæ nono Kalend. Iunij, anno quarto Pontificatus ſui. Hæc præter ea, quæ de eodem ſancto teſtata reliquit ſanctus Antoninus in 3. par. tit. 22. & tit. 24. cap. 7. & alij. Extant eiuſdem ſanctiſſimi viri ſermones manuſcripti, aliaq. ſcriptorum eius egregia monumenta, quæ omnia proxime excudenda accepimus.

[i] *Plautillæ.*] De ea agitur in Actis ſanctorum martyrũ Nerei & Achillei. extant apud Sur. tom. tertio, die 12. Maij. Mentio habetur & de Plautilla in Paſſione S. Pauli Apoſtoli, quæ fertur nomine Lini.

21 Duodecimo Kal. Iunij. Luna. A viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23

IN Mauritania Cæſarienſi natalis ſanctorum martyrum Timothei [a], Polij, & Eutychij diaconorum, qui in eadem regione verbum Dei diſſeminantes, pariter coronari meruerunt. Cæſareæ in Cappadocia natalis ſanctorum martyrum Polyeucti [b], Victorij, & Donati. Cordubæ ſancti Secundini [c] martyris. Eodem die ſanctorum martyrum Syneſij [d] & Theopompi. Cæſareæ Philippi natalis ſanctorum martyrum Nicoſtrati [e] & Antiochi tribunorũ, cum alijs militibus. Eodem die S. Valentis [f] Epiſcopi, qui cum tribus pueris necatus eſt. Alexandriæ commemoratio ſanctorum martyrum Secundi [g] presbyteri & aliorum, quos ſacris diebus Pentecoſtes ſub Conſtantio Imperatore Georgius Epiſcopus Arianus ſæuiſſime occidi præcepit. Item ſanctorum Epiſcoporum [h] & presbyterorum, qui ab Arianis exilio relegati, ſanctis confeſſoribus ſociari meruerunt. Niciæ in Gallia S. Hoſpitij confeſſoris, virtute abſtinentiæ, & prophetiæ ſpiritu inſignis.

M A I I 21.

[a] TIMOTHEI *& ſociorum.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalogo libro 5. cap. 28.

[b] *Polyeucti.*] Iidem qui ſupra hac die, Græci autem in Menologio quinto Idus Ianuarij; paſſumq. tradunt ſub Decij perſecutione. Sed illi de Polyeucto, qui paſſus eſt Melitenæ in Armenia, de quo ſuperius die decimatertia Februarij: hic autem, qui vna cum Victorio & Donato paſſus habetur Cæſareæ Cappadociæ, ab illo diuerſus eſſe

 cenſe-

cenſetur: de quo plura ſuperius dicta ſunt.

[c] *Secundini.*] De eodem hac die Vſuardus. Recenſet hunc Vaſæus in chron. cum ſanctis martyribus, qui paſſi ſunt in perſecutione Diocletiani, anno 306. Agitur de eodem in Flore ſanctorum Hiſpan.

[d] *Syneſii & ſociorum.*] Recenſet eorum res geſtas Petrus in catal. lib. 5. cap. 33. paſſosq. refert in perſecutione Diocletiani: ſed dum ait Theopompum tunc temporis præfuiſſe eccleſiæ Nicomedienſi, temporum ratio parum conſentire videtur: nam illis Diocletiani temporibus primo Cyrillum, deinde Antimum ſediſſe conſtat, prout etiam ſupra diximus. De Theopompo eſt epigramma Bonad. lib. 2. monod. 76.

[e] *Nicoſtrati & ſoc.*] Habentur horũ Acta intexta in Procopio martyre apud Metaphraſtem viij. Iulij, vbi & hac ipſa die paſſi leguntur in perſecutione Diocletiani.

[f] *Valentis Epiſcopi.*] Agunt de eodẽ hac die Beda, Ado, & alij, conſentiuntq. manuſcrip.

[g] *Secundi & ſoc.*] Horum omnium agonem exacte deſcribit ſanctus Athanaſius in epiſtola ad ſolitarios col. 481. Quot autem tunc cæſi ſint martyres, idem refert in apologia quam ſcripſit de fuga ſua, col. 335. & 336.

[h] *Sanctorum Epiſc.*] Agit de his item S. Athanaſius in eadẽ apologia de fuga ſua, col. 336. his verbis: Illi autem ex Aegypto & Africa hos Epiſcopos ad fugam exiliumq. compulerunt, Ammonium, Muum, Gaium, Philonem, Hermem, Plinium, Pſinoſirim, Palemonem, Agathonem, Anagamphon, Marcum, Ammonium, & alterum eiuſdem nominis Marcum, Dracontium, Adelphium, Athenodorum, presbyteros vero Hieracem & Dioſcorum: quos tanta acerbitate rapuerunt, vt quidam in via, quidam in exilio mortem oppetierint, &c. Hæc Athanaſius.

[i] *Hoſpitij.*] De eo plura Greg. Turonen. hiſt. Franc. lib. 6. cap. 6. & 7. & de gloria confeſſ. cap. 97. Paulus diaconus de geſt. Longobard. libro 3. cap. 1. Sigebert. in chron. anno Domini 581. Petrus in catal. libro 5. cap. 27. & alij. Eius venerandum corpus in cathedrali eccleſia Nicienſi aſſeruari dicitur, coliq. die decimaquinta Octobris.

vij. B Vndecimo Kal. Iunij. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ROMAE ſanctorum martyrum Fauſtini[a], Timothei, & Venuſti. In Africa ſanctorum martyrũ Caſti[b] & Aemilij, qui per ignem paſsionis martyrium conſummarunt. Hos (vt B. Cyprianus ſcribit) in prima congreſsione deuictos, Dominus victores in ſecundo prœlio reddidit; vt fortiores ignibus fierent, qui ignibus ante ceſsiſſent. In Corſica ſanctæ Iuliæ[c] virginis, quæ crucis ſupplicio coronata eſt. Comanæ in Ponto S. Baſiliſci[d] martyris, qui ſub Maximiano Imperatore, & Agrippa Præſide, ferreas crepidas ignitis clauis confixas calceatus, multaq. alia paſſus, demum capite obtruncatus, & in flumen proiectus, martyrij gloriam conſecutus eſt. In Hiſpania ſanctæ Quiteriæ[e] virginis & martyris. Rauennæ ſancti Marciani[f] Epiſcopi & confeſſoris. In Pago Antiſiodorenſi beati Romani[g] abbatis, qui ſancto Benedicto miniſtrauit in ſpecu: inde in Gallias proficiſcens, ædificato monaſterio, relictisq. multis ſanctitatis alumnis, quieuit in Domino. Apud Aquinum ſancti Fulci[h] confeſſoris. Antiſiodori ſanctæ Helenæ[i] virginis,

MAII

FAVSTINI & *ſoc.*[a]] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recẽtiores.

[b] *Caſti & Aemilij.*] Agunt de his hac die Vſuardus, Ado, & alij, Beda autem pridie huius diei. Scribit de his ſanctus Cyprianus in lib. de lapſis. Habuit in eorum die natali tractatum ſanctus Auguſtinus, vt teſtatur Poſſid. in Indiculo.

[c] *Iuliæ.*] De eadẽ hac die Vſuardus & Ado, Beda autem prid. huius diei, Petrus in catal. lib. 5. c. 29. Paſſamq. ferunt eo tempore, quo à Vuandalis Carthago capta eſt: quod contigit (vt ſcribit Proſper in chron.) Theodoſio xvij. & Feſto Conſſ. eſt hic annus a Chriſto Domino (ſecundum recentiorum veriorem ſupputationem) 439. Illud verò minime mirandũ eſt, ſi temporibus illis Chriſtianorum pientiſſimorum Auguſtorum Chriſtiana ancilla homini a fide Chriſti alieno vendita, ob fidei confeſſionem martyrio occubuerit; vt eius Acta a dicto Petro relata teſtantur: conſtat enim tunc temporis Ethnicorum ſuperſtitionem quodammodo reuixiſſe: & vt prætereamus quæ ſcribit Saluianus Maſſilienſis in libris de Prouidentia Dei, & alij; ſatis eſſe poteſt ad id demonſtrandũ nouella conſtitutio Theodoſij, eodem anno, quo capta eſt Carthago, ijſdemq. Conſulibus promulgata. habetur inter nouellas conſtit. tit. 3. ex qua quis facile intelliget illorum temporum ſtatum infeliciſſimum.

[d] *Baſiliſci.*] De eo præterea Græci in Menologio hac ipſa die; ibiq. eius Acta compendio conſcribuntur. Pallad. in dialog. de rebus geſtis S. Ioannis Chryſoſtomi ſcribit hunc Commanæ ciuitatis in Ponto fuiſſe Epiſcopum, paſſumq. eſſe temporibus Maximiani Imp. Meminerunt eiuſdem, qui Acta ſancti Ioannis Chryſoſt. conſcripſerunt, vt Theodoret. hiſt. lib. 5. cap. 34. Niceph. lib. 13. c. 37. Metaphraſt. Georgius Alexand. & alij.

[e] *Quiteriæ.*] De qua ex antiquis monumentis in Flore ſanct. Hiſpan. plura habes, necnon in Theſ. concion. tom. 2. hac die.

[f] *Marciani Epiſc.*] Habet Beda, loco Marciani: Rauennæ natalis S. Martyriæ. ſed puto eſſe mendum in codice: nam nec in tabulis eccleſiæ Rauennatis, nec in hiſtorijs Rauen. aliqua prorſus eſt mentio de Martyria. Marcianum autem temporibus Hadriani Imper. martyrium ſubijſſe, ſcribit Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. ſecundæ editionis.

[g] *Romani abb.*] Alius hic ab illo de quo ſupra prid. Kal. Martij. De hoc ſcribit S. Gregorius lib. 2. dialog. c. 1. In Actis item S. Mauri abb. agitur de eius acceſſu ad Gallias, longe antequam illuc proficiſceretur Maurus, vt eadem Acta ſignificant, apud Sur. die 15. Ianuarij.

[h] *Fulci.*] De eo vet. monumenta eccleſiæ Aquinatis, vbi de eo natalis dies agitur.

[i] *Helenæ virginis.*] De eadem item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 11. Mentio habetur de eadem in rebus geſtis ſancti Amatoris. Vixit temporibus Theodoſij Senioris, & Honorij eius filij, vt ex ijſdem Actis colligitur.

23 Decimo Kalen. Iunij. Luna. C. vj.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
t u A B C D E f F G H M N P
13 14 15 16 17 18 19 20 20 21 22 23 24 25

APVD Lingonas in Gallia paſsio ſancti [a] Deſiderij Epiſcopi, qui cum plebem ſuam ab exercitu Vuandalorũ vexari cerneret, ad Regem eorum pro ea ſupplicaturus acceſsit: a quo ſtatim iugulari iuſſus, pro ouibus ſibi creditis ceruicem libenter extendit, & percuſſus gladio migrauit ad Chriſtum. Paſsi ſunt autem cum eo & alij plures de numero gregis ſui, qui apud eamdem vrbem conditi ſunt. In Hiſpania ſanctorum martyrum Epitacij [b] Epiſcopi, & Baſilei. In Africa ſanctorum martyrum Quinctiani [c], Lucij, & Iuliani, qui in perſecutione Vuandalica

paſsi, æternas coronas meruerunt. In Cappadocia commemoratio [d] ſanctorũ martyrum, qui in perſecutione Maximini confractis [e] cruribus necati ſunt: item eorum qui eodem tempore in Meſopotamia [f] appenſi pedibus in ſublime, capite verſo deorſum, ſuffocati fumo, & lento igne conſumpti, martyrium compleuerunt. In territorio Lugdunenſi ſancti Deſiderij [g] Epiſcopi Viennenſis, qui Theodorici Regis iuſſu lapidibus obrutus, martyrio coronatur. Synnadæ in Phrygia ſancti Michaelis [h] Epiſcopi. Ipſo die ſancti Mercurialis [i] Epiſcopi. Neapoli in Campania S. Euphebij [k] Epiſcopi. Apud Nurſiam ſanctorum monachorum Eutychij [l] & Florentij, quorũ meminit beatus Gregorius Papa.

MAII 23.

[a] DESIDERII *Epiſcopi & ſoc.*] Agunt de eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 5. cap. 31. & alij recentiores. Sigebertus in chron. recenſet eius martyrium anno Domini quadringenteſimo vndecimo, eumq. paſſum refert vna cum Vincentio eiuſdem eccleſiæ archidiacono: verum cum Deſiderius Lingonienſis Epiſcopus reperiatur interfuiſſe Concilio Agrippinenſi, celebrato poſt Conſulatum Amantij & Albini, qui numeratur annus Domini (iuxta Faſtos Onuphrij) trecẽteſimus quadrageſimuſſextus; propter tam longam temporis diſtantiam huius martyrium non referendum ad ea tempora arbitramur Valentiniani Imp. quando Vuandali longe lateq. effuſi ſunt per Gallias, atque Hiſpanias, & in Africam vſque venerunt; ſed quando primũ illa gens iuncta alijs barbaris nationibus Gallias inuaſit, de qua illata clade meminit S. Hieron. epiſt. 11. ad Ageruchiam. Ponitur hic in tabulis Democharis tertius ordine eius ciuitatis Epiſcopus, nec alter eius nominis ibi Epiſcopus reperitur. De eodem extat epigramma Bonad. Sanct. lib. 2. monod. 75.

[b] *Epitacij & Baſilei.*] De his etiam vet. manuſcrip. & recentiores, necnon & Flos ſanct. Hiſpan.

[c] *Quinctiani & ſociorum.*] Fuit Quinctianus Siccenſis Epiſcopus in Africa tempore Hunnerici Vuand. Reg. de quo Victor de perſecut. Vuandal. lib. 2.

[d] *Commemoratio ſanct. mart.*] De his videtur ſcripſiſſe Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 24. ex quo Nicephorus, & alij recentiores.

[e] *Confractis cruribus.*] Errant qui putant ſupplicium crurifragij non aliud fuiſſe, quam cum cruci affixis crura ſuffringerentur: nam crucifixorum crura frangere, vt citius morerentur, apud Iudæos tantummodo erat in vſu, quibus lege præcipiebatur, vt eadem die corpora illorum deponerentur de cruce, atque ſepelirentur. Deuter. cap. 21. Gentiles autem vſque ad putrefactionem ea ſinebant permanere, vt diximus ſupra. Ceterum quod legerim in Actis martyrum, ac libris Gentilium, crurifragium erat ſupplicium a ceteris diſtinctum; quod deſcriptum habetur in Actis S. Hadriani martyris; quæ quidẽ germana eſſe noſcuntur. Incus enim parabatur vna cum vecte ac malleo ferreo: iubebantur miſeri tibias imponere ſuper incudem, quas ferus carnifex vecte vel malleo validis ictibus ſuffringebat. Meminit huius ſupplicij Plautus in Pœnul. dum ait: Ex Syncerasto crurifragium fecit. Cicero pro Roſc. Amer. Opinor, inquit, ijs crura ſuffringãtur. Polyb. hiſtor. lib. 1. de eadem ſæuiſſima pœna pluribus. Irrogari ſolitum erat eiuſmodi ſupplicium vilioribus tantum perſonis, vel ob aliquod immane ſcelus. Seruus Apollonij ſenatoris, de quo ſuperius, domini ſui delator, ex Senatus ſentẽtia crurifragio peremptus eſt. Ceterum complures nobilium, quod Chriſtiani eſſent, & ob hanc cauſam vilioris conditionis habiti, crurifragio necati reperiuntur, vt de Hadriano martyre accidit, cuius nuper meminimus. Crurifragium hodie eſſe in vſu apud barbaras nationes accepimus.

[f] *In Meſopot.*] Agunt de his item Euſeb. & Niceph. vbi ſupra. Porro eiuſmodi immenſi ſupplicij genus fertur excogitatum eſſe primum ab Auidio Caſſio tyranno, qui ad ſtipitem octoginta vel centum pedum a ſummo ad imum vſque damnatos cum obligaret, ad ima igne ſubiecto, fiebat vt alijs ardentibus, alij fumo præfocarentur, aut terrore exanimarentur. Vulc. Gal. in Auidio Caſſio.

[g] *Deſiderij Epiſc.*] De eodem Beda, & Ado hac die. Hic quippe agitur natalis dies eius, tranſlatio autem tertio Idus Februarij, vt teſtatur idem Ado, dictis diebus. Tu vide quæ

ſuperius ea die notata ſunt de S. Deſiderio.

[h] *Michaelis Epiſcopi.*] Græci etiam de eodem agunt hac die in Menologio his verbis: Memoria S. Patris noſtri Michaelis confeſſoris, Epiſcopi Synnadarum. Hic primum monachus, poſtea eſt factus Epiſcopus: qui cum eſſet rectæ fidei obſeruantiſſimus, Leonis Iſaurici hæreſim redarguens, propter ſanctarum imaginum venerationem, quam libera voce profitebatur, in exilium miſſus; cum bonum certamen & curſum cõſummaſſet, migrauit ad Dominum. Hæc ibi.

[i] *Mercurialis Epiſcopi.*] De eo item vet. manuſcr. Agit de Mercuriali Epiſcopo Limenſi Petrus in catal. lib. 10. cap. 107. Sed deprauate legitur, Limenſi, pro Liuienſi: nam conſtat fuiſſe Epiſcopum Foroliuienſem: ſiquidem anno Domini 1576. R. D. Antonius Iannotus Foroliuienſis Epiſcopus eius corpus reperit in marmoreo loculo conditum, ſerico tectum, vbi in lamina plumbea intus poſita hæc notata erat inſcriptio: HIC REQVIESCIT CORPVS BEATI MERCVRIALIS EPISCOPI LIVIENSIS: OBIIT ANN. CLVD. PRID. KALEN. MAII. Habentur hæc memoriæ prodita in libello ab eodem Epiſcopo ſcripto de modo celebrandi Iubilæi, Ceſenæ impreſſo apud Bartholomæum Raccenium.

[k] *Euphebij.*] De eo tab. eccleſiæ Neapolitanæ. Eius res geſtæ habentur deſcriptæ ex vetuſtis codicibus a Paulo Regio. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino 713. Legi & libellum miraculorum eius.

[l] *Eutychij & Florentij.*] Horum res geſtas ſcribit ſanctus Gregorius dialog. lib. 3. c. 15. ex quo Petrus in catal. lib. 2. c. 11. Plura de iiſdem habentur in veteri manuſcripto eccleſiæ eiuſdem S. Eutychij apud Nurſiam, vbi ipſius corpus religioſe reconditum aſſeruatur.

24 Nono Kalendas Iunij. Luna. D

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	F	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

ANTIOCHIAE natalis ſancti Manahen [a], Herodis Tetrarchæ collactanei, doctoris & prophetæ ſub gratia noui teſtamenti, in eadem vrbe quieſcentis. Item beatæ Ioannæ [b] vxoris Chuzæ procuratoris Herodis, quam Lucas Euangeliſta commemorat. In Portu Romano natalis ſancti Vincentij [c] martyris. Brixiæ ſanctæ Afræ [d] martyris, quæ ſub Hadriano Imperatore paſſa eſt. Nannete in Britannia minori beatorum martyrum Donatiani [e] & Rogatiani fratrum, qui ſub Diocletiano Imperatore pro conſtantia fidei in carcerẽ miſſi, & in equuleo ſuſpenſi ac laniati, deinde lancea militari confoſſi, nouiſſime capita eorum præciſa ſunt. In Sicilia S. Agrippinæ [f] virginis & martyris ſub Valeriano Imperatore. In Iſtria ſanctorum martyrum Zoeli [g], Seruilij, Felicis, Siluani, & Dioclis. Eodem die ſanctorum martyrum Meletij [h] ducis exercitus, ac ſociorum eius ducentorum & quinquagintaduorum, qui diuerſo mortis genere martyrium compleuerunt. Item ſanctarum martyrum [i] Suſannæ, Marcianæ, & Palladiæ prædictorum militum coniugum, quæ vna cum paruulis ſuis confractæ ſunt. Mediolani ſancti Robuſtiani [k] martyris. In monaſterio Lirinenſi S. Vincentij [l] presbyteri,

teri, doctrina & ſanctitate conſpicui. Bononiæ Tranſlatio [m] ſancti Dominici confeſſoris, tempore Gregorij Papæ Noni.

M A I I 24.

MANAHEN [a].] De quo Act. Apoſt. cap. 13. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 5. cap. 34.

[b] *Ioannæ.*] De ea Lucas Euangel. c. 8. & 24. Beda, Vſuar. Ado, & alij hac die.

[c] *Vincentij.*] De eo icē hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac recentiores, adſtipulanturq. vet. manuſcrip.

[d] *Afra.*] De ipſa item tabulæ eccleſiæ Brixianæ. Eius Acta a S. Philaſtrio fuiſſe ſcriptis mandata, teſtatur Galeſinus, quæ nos nondum vidimus. Diuerſa eſt hæc ab illa quæ paſſa eſt Auguſtæ Vindelicorum.

[e] *Donatiani & Rogatiani.*] Agũt de his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 5. cap. 37. & alij recentiores. Recitat horum res geſtas Sur. to. 3. Meminit eorumdem Greg. Turon. de gloria mart. c. 60.

[f] *Agrippina.*] Accepimus eius res geſtas a R. D. Ludouico de Torres, Archiepiſcopo Montiſregalis, ſed quæ erant admodum deprauatæ. Conſtat tamen eius cultum celebrem eſſe in Sicilia, vbi eius corpus conditum eſt. Recitatur de eadem officium Eccleſiaſt. extatq. ipſum in Breuiario Gallicano.

[g] *Zoëlli & ſoc.*] De his iſdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

[h] *Meletij & ſoc.*] Græci itidem de his agunt in Menologio hac die, vbi & eorum Acta pluribus referunt.

[i] *Suſannæ & ſoc.*] Agunt de his item Græci in Menologio, recenſentq. harum res geſtas iunctas Actis prædictorũ Meletij & ſociorũ.

[k] *Robuſtiani.*] De quo & tabulæ eccleſ. Mediolanenſis, ex quibus etiam Galeſinus hac die in ſuo Martyrologio.

[l] *Vincentij.*] De eo item Molan. in addit. ad Vſuard. De Vincentio Lirinenſi plura Gennadius de vir. illuſtr. cap. 64. Non eſt hoc loco prætermittendum, errare eos qui Vincentianas (ſic enim appellant) obiectiones illas aduerſus S. Proſperum ſancti Auguſtini ſcripta defendentem, Vincentij huius exiſtimant fuiſſe, eo quod illis temporibus vixerit. ſed huius rei falſitas ex hoc cognoſci poteſt, quod hic non tantum non impugnauit defenſores S. Auguſtini, ſed magnopere laudauit: nam eo libro quem ſcripſit aduerſus hæreſes cap. 43. vehementer commendauit Cæleſtini Romani Pontificis epiſtolam in defenſionem ſcriptorum S. Auguſtini datam ad Epiſcopos Galliarum aduerſus eos qui tanti Patris doctrinam auſi fuerant impugnare. Sed vt intelligamus quiſnam ille fuerit Vincentius, qui pugnaciſſimas illas conſcripſit obiectiones: ſciendum eſt, eodem ſæculo alterum Vincentium claruiſſe in Gallia, de quo idem Gennadius ſcribit eodem libro cap. 80. cui potius opus illud tribuendum putarem. Quicquid ſit, conſtat quidem lucubrationes illas eſſe Pelagiani hominis, nec dignas quæ tribuantur Vincentio Lirinenſi, qui aureo plane illo opuſculo fidem Catholicam egregie teſtatam reliquit, quo cum omnes hæreſes, tum maxime hæreſim Pelagianam cum auctoribus ſuis impugnat, vt conſtat ex eodem libro cap. 2. & 14. Hæc modo de Vincentij fide ſatis. Claruit temporibus Honorij Imp. magnamq. ſui nominis in Eccleſia Catholica laudem reliquit.

[m] *Tranſlatio S. Dominici.*] De eadem ijdem qui ſcripſerunt eius Acta, de quibus ſuo loco inferius prid. Non. Auguſti. Facta eſt eiuſmodi tranſlatio anno ſexto Gregorij Noni Rom. Pontif. anno Domini 1233. Indict. ſexta, ab obitu eius anno 13. de qua & videas Antonin. in tertia par. tit. 9. cap. 4.

iiij. E Octauo Kalen. Iunij. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

ROMÆ via Nomentana natalis beati Vrbani [a] Papæ & martyris, cuius exhortatione & doctrina multi (in quibus fuere Tiburtius & Valerianus) Chriſti fidem ſuſceperunt, & pro ea martyrium ſubierunt: ipſe quoque pro Eccleſia Dei multa paſſus, tandem ceruicibus

abſciſſis,

abſciſsis, martyrio coronatus eſt. Doroſtori in Myſia natalis ſanctorum martyrum Paſicratis [b], Valentionis, & aliorum duorum ſimul coronatorum. Mediolani ſancti Dionyſij [c] Epiſcopi, qui ab Imperatore Conſtãtio Ariano in Cappadociam pro fide Catholica relegatus, ibidem propiore martyribus titulo ſpiritum Deo reddidit. Eius ſacrum corpus ab Aurelio Epiſcopo Mediolanum tranſmiſſum eſt ad beatum Ambroſium Epiſcopum: cui piæ actioni officium quoque ſancti Baſilij Magni acceſsiſſe traditur. Romæ ſancti Bonifacij [d] Papæ Quarti, qui Pantheon in honorem beatæ Mariæ ad Martyres dedicauit. Salerni depoſitio beati Gregorij [e] Papæ Septimi, Eccleſiaſticæ libertatis propugnatoris ac defenſoris acerrimi. Florentiæ natalis S. Zenobij [f] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, vitæ ſanctitate ac miraculorum gloria conſpicui. In Britannia ſancti Aldelmi [g] Epiſcopi Schireburgenſis. In territorio Tricaſsino ſancti Leonis [h] confeſſoris. Aſsiſij in Vmbria Tranſlatio [i] S. Franciſci confeſſoris, tempore Gregorij Papæ Noni. Verulis in Hernicis Tranſlatio [k] S. Mariæ Iacobi, cuius ſacrum corpus plurimis miraculis illuſtratur.

M A I I 25.

[a] VRBANI *Papæ*.] De ipſo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De huius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 6. cap. 15. & 22. Optat. lib. 2. contra Parm. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij. Eius Acta, quæ extant intexta rebus geſtis S. Cæciliæ, recitat Metaphraſtes. Pluribus nos de eo in Annalibus Eccleſiaſticis.

[b] *Paſicratis & Valentionis*.] Agunt de his ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri. Habetur de his mentio in Actis S. Iulij martyris apud Bedam & alios ad vj. Kalend. Iunij. Doroſtorum in Myſia, de quo hic habetur mentio, alij Doroſtolum dicunt, & in Thracia ſitum volunt, vt Theodoretus hiſt. lib. 3. cap. 6. Alio nomine hunc locum dictum Diſtrani, tradit Cedrenus in compend. in Ioanne Imp.

[c] *Dionyſii Epiſcopi*.] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Huius meminit ſanctus Athanaſius in epiſtola ad ſolitar. & in lib. de Synodis, ſanctus Hilarius ad Conſtantium, ſanctus Ambroſius concione prima de baſil. non trad. & ſerm. 15. de ſanct. edit. Rom. Seuerus hiſt. ſacr. lib. 2. Lucifer Calarit. lib. 2. pro Athanaſio, Socrat. hiſt. lib. 2. cap. 29. Mentio de eodem habetur in Actis ſancti Euſebij Epiſcopi Vercellenſis. Recitat eius res geſtas Mombrit. tomo 1. Vit. ſanct. De eius tranſlatione ex Cappadocia Mediolanum, antiqua Mediolanenſis eccleſiæ monumenta a Galeſino expurgata atque illuſtrata teſtantur.

[d] *Bonifacij Papæ*.] Succeſſit hic Bonifacio eius nominis Tertio, anno Domini 606. Plura de ipſo in Annalib. Eccleſiaſt. diximus.

[e] *Gregorij Papæ Septimi*.] Sanctiſſimi Pontificis gloria numquam valuit ſchiſmaticorum ſcriptorum ſchiſmaticis Regibus fauentium calumnijs obſcurari, vel aliqua ex parte labefactari; quin potius longe clarior eſt ſemper reddita atque illuſtrior: ſicut olim ſancto magno illi Athanaſio fidei propugnatori contigit, cum & ipſe circumuentus ac pene obrutus eſſet falſis obiectionibus Arianorũ. Qui enim ab Eccleſia Catholica non deſciuerunt, resq. huius ſanctiſſimi Pontificis præclariſſime geſtas ſinceræ mentis oculis ſunt contemplati, immenſis cũ præconijs, ſi quem alium antiquorum ſanctorum Patrum, ſunt proſecuti. Et vt omittamus hic referre teſtes pene innumeros; ſatis ſit tibi modo Lambertus, qui ſui temporis per annos ſingulos puram ac germanam digeſſit hiſtoriam, eiusq. Acta conſcripſit. Hic inter cetera tanti Pontificis ornamenta recenſet, eum, dum vixit, miraculis claruiſſe. Conſule, ſi libet, & Marianum Scotum, qui illis ipſis etiam temporibus claruit, eandemq. res eius per annos ſingulos conſcripſit, quales fuerint calumniæ ſchiſmaticorum, & qualia tanti Pon-

tificis merita, æqua lance librans. Multa hic eſſent addẽda, vt quæ Deſiderius abbas Caſſinenſis lib. 3. dialog. quæ etiam Petrus Damian. alijq. de eo ſcripſerunt. Porro qualis quantusve fuerit, qui zelus ipſius, quæ animi conſtantia, paſtoralis vigilantia, vigor, & diſciplina, ac denique ceteræ virtutes tanto culmine dignæ in eo Pontifice enituerint, regiſtrum ipſius epiſtolarum, quod aſſeruatur in Vaticana bibliotheca, facile indicat.

[f] *Zenobij Epiſcopi.*] De eo Paulinus in vita ſancti Ambroſij: porro eius vitam ex antiquis collectam monumentis Ioannes Aretinus conſcripſit. Agit de eodem S. Antonin. in 2. par. tit. 10. cap. 12. Petrus in catalog. lib. 5. cap. 41. & alij recentiores.

[g] *Aldelmi Epiſcopi.*] Scribit de eo Beda de geſt. Angl. lib. 5. cap. 19. Feruntur eius Acta eſſe conſcripta a S. Eugenio, necnon etiam a ſancto Oſmundo, de quibus agitur in catal. ſcriptorum Britanniæ. Epitomen autem rerum ipſius recitat Sur. tom. 3. Exceſſit ex hac vita anno Domini 719. Extant eiuſdem auctoris plurima ſcriptorum monumenta.

[h] *Leonis.*] Agit de eodem Vſuardus hac die, atque recentiores.

[i] *Tranſlatio S. Franciſci.*] De qua S. Bonauentura in vita ipſius cap. 15. & Marcus Vlixippon. Minorita in chron. ord. Minor. lib. 2. cap. 75. egregie meminerunt.

[k] *Tranſlatio ſanctæ Mariæ Iacobi.*] Eius rei geſtæ hiſtoriam accepimus editam a Verulana eccleſia, vbi eius corpus decentiſſime aſſeruatur. Habentur ibidem complura de ea re ſcripta miracula: alia inſuper de his manuſcripta accepimus ab eccleſia Piſtorięſi prædictis conſentientia.

iij. F Septimo Kalendas Iunij. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

ROMAE ſancti Eleutherij Papæ [a] & martyris, qui multos nobiles Romanorũ ad fidem Chriſti perduxit, & ſanctos Damianum & Fugatium in Britanniam miſit, qui Lucium Regem vna cum vxore ac toto fere populo baptizarunt. Item Romæ ſanctorum martyrum Simitrij [b] presbyteri, & aliorum vigintiduorum, qui ſub Antonino Pio paſſi ſunt. Athenis natalis beati Quadrati [c] Apoſtolorum diſcipuli, qui perſecutione Hadriani Eccleſiam grandi terrore diſperſam, fide & induſtria ſua congregans, librum pro Chriſtianæ religionis defenſione valde vtilem, & Apoſtolica doctrina dignum, eidem porrexit. Viennæ ſancti Zachariæ [d] Epiſcopi & martyris, qui ſub Traiano paſſus eſt. In Africa ſancti Quadrati [e] martyris, in cuius ſolemnitate ſanctus Auguſtinus ſermonem habuit. Tuderti natalis ſanctorum martyrum Feliciſsimi [f], Heraclij, & Paulini. In territorio Antiſiodorenſi paſsio ſancti Priſci [g] martyris, cum ingenti multitudine Chriſti fidelium. Cantuariæ in Anglia ſancti Auguſtini [h] Epiſcopi, qui illuc vna cum alijs a beato Gregorio Papa miſſus, genti Anglorum Chriſti Euangelium prædicauit, ibiq. virtutibus & miraculis glorioſus obdormiuit in Domino.

MAII

ELEVTHERII Papæ[a].] De quo Beda pridie huius diei. De eius ſucceſſione ſcribit ſanctus Irenæus lib. 3. cap. 3. Optat. Mileuit. lib. 2. Auguſtinus epiſt. 165. Euſebius in chron. & hiſt. lib. 5. cap. 21. Niceph. Epiſc. in chron. & alij. De legatione miſſa ad Britannos, de qua hic agitur, ſcribit Beda de geſt. Angl. lib. 1. c. 4. & lib. de ſex ætat. in Antonino Vero, Ado in chron. ſub Commodo, Marian. Scot. in ſex. ætat. anno Domini 177. quibus item adſtipulantur cuncta vet. Martyrologia. Nec mireris, ſi redacta iam Britannia in prouinciam, Regibus extinctis (vt auctor eſt Sueton. in Claudio c. 17. & Tacit. lib. 12.) iterum in Britannia Lucium regnare audias. Nam & alijs ſæpe prouincijs id fuiſſe conceſſum inuenies. Iudæa enim poſtquam redacta eſt in prouinciam, habuit Reges ac Tetrarchas; Armenia etiam cōceſſione Hadriani Imp. Regem habuit, vt tradit Spartianus in Hadriano. ſunt & de his alia exempla, quæ breuitatis cauſa prætērimus. Quin & ipſam Britanniam, redactam iam in prouinciā, inuenies tempore Neronis habuiſſe Regulum: is erat Præſutagus, de quo Tacitus Annal. lib. 14.

[b] *Simitrij.*] De ipſo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 5. c. 58. Agitur de eodem in Actis S. Praxedis apud Mombrit. tom. 2.

[c] *Quadrati.*] Beda, ac ceteri alij hac die, Græci autem xj. Kalend. Octob. in Menolog. Scribit de eodem Euſeb. hiſt. lib. 3. c. 31. & lib. 4. cap. 3. & 22. Hieron. de ſcript. Eccleſ. & in epiſt. 84. ad Magnum, Niceph. hiſt. lib. 3. cap. 21. & alij.

[d] *Zachariæ Epiſc.*] Agit de eodem hac die Beda, Ado Epiſcopus Vien. in chron. anno Domini 161. Succeſſit hic Creſcenti, numeraturq. ſecundus eius ſedis Epiſcopus in tabul. Epiſcoporum Vien. quas deſcripſit Demóchares lib. de ſacrif. Miſ.

[e] *Quadrati.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De ſermone, quem in die natali ipſius habuit S. Auguſtinus, mentionem facit Poſſidius in Indiculo.

[f] *Feliciſſimi & ſoc.*] Beda itē ac ceteri: quibus etiam conſentiunt manuſcrip. necnon & tabulæ eccleſiæ Tudertinæ.

[g] *Priſci & ſoc.*] Agit de iiſdē hac die Vſuar. Summatim horum res geſtas complexus eſt Petrus in catal. lib. 5. cap. 50. Plura de his in Breuiar. Antiſiodorenſi inuenies.

[h] *Auguſtini Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuardus, & alij. De legatione Auguſtini & ſociorum, eorumq. prædicatione, miraculis, & Anglorum conuerſione, agit in primis ſanctus Gregorius in regiſt. lib. 5. epiſt. 53. vſque ad 59. lib. 7. epiſt. 112. lib. 9. epiſt. 48. vſque ad 60. & epiſt. 71. & lib. 12. in fine: Beda autem pluribus de geſt. Angl. lib. 1. c. 23. 24. & ſequentibus, & lib. 2. c. 2. & 3. in epitome, & de ſex ætat. Ioannes diac. in vit. S. Gregorij Papæ, Marian. Scot. in chron. anno 600. Sigeb. item in chronico per annos ſingulos eius Acta digeſſit, idemq. refert migraſſe ex hac vita anno Domini ſexcenteſimo nono. De eodem præterea recentiores, vt Polydorus Virg. Trithemius, in catal. ſcript. Britan. & alij.

27 Sexto Kal. Iunij. Luna. G ij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

NATALIS ſancti Ioannis Papæ[a] & martyris, quem Theodoricus Italiæ Rex Arianus Rauennā euocauit: ibiq. propter Orthodoxam fidem in carcere diu maceratus vitam finiuit. Doroſtori in Myſia paſsio beati Iulij[b], qui tempore Alexandri Imperatoris, cum eſſet veteranus & emeritæ militiæ, comprehenſus ab officialibus[c], Maximo Præſidi offertur: quo præſente cum idola execraretur, & Chriſti nomen conſtantiſsime con-

fiteretur, capitali ſententia punitus eſt. Soræ ſanctæ Reſtitutæ[d] virginis & martyris, quæ ſub Aureliano Imperatore & Agathio Proconſule[e], fidei certamine ſuſcepto, dæmonum impetus, parentum blanditias, & tortorum ſæuitiam ſuperauit: demum cum alijs Chriſtianis capite truncata, martyrio decorata eſt. In pago Atrebatenſi ſancti Ranulphi[f] martyris. Arauſicæ in Gallijs ſancti Eutropij[g] Epiſcopi, virtutibus atque miraculis illuſtris. Eodem die depoſitio venerabilis Bedæ[h] presbyteri, ſanctitate & eruditione celeberrimi.

MAII 27.

IOANNIS *Papæ*.] Vſuardus de eo hac die, Beda autem & Ado die ſequenti. Cõmemoratur hac die eius tranſlatio; quando Rauenna, vbi glorioſo martyrio occubuit, corpus eius Romam delatum eſt: natalis autem dies, quo exceſſit ex hac vita, eſt ad xij. Kal. Iunij. De hoc ſanctiſſimo Pontifice quam mendaciter dicant aliqui, ipſum functum eſſe legatione apud Imperatorẽ pro reſtituendis eccleſijs Arianis: cum multa alia, tum etiam eius epiſtola ſcripta ad epiſcopos Italiæ aperte declarat. Plura autem de eo ex vet. monumentis accepta digeſſimus in Annal. Eccleſiaſticis. Extat de eodem epigramma Bonad. lib. 2. monod. 79.

[b] *Iulij*.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores: certamen autem eius compendio deſcribit Petrus in catalogo lib. 5. cap. 56.

[c] *Ab officialibus*.] Officiales ab officijs dicti ſunt. Quæ eſſent officia, Ambroſius in epiſt. ad Marcellinã declarat his verbis: Palatina omnia officia, hoc eſt, Memoriales, Agẽtes in rebus, & Apparitores diuerſorum Comitum. Hæc Ambroſ. At in Actis martyrum, alijsq. antiquioribus monumentis, per officium Præſidis Apparituram, & per officiales ipſos Apparitores intelligere debes, l. 1. §. ſi quis vltro. ff. de quæſtion. l. 5. in fin. ff. de aduoc. fiſci. ſic & l. 1. de filijs offic. lib. xj. Cod. Accipitur & pro alijs miniſtris magiſtratuum, vt l. 6. §. ne tenuis. ff. de offic. præſid. Eſt & tit. de diuerſis offic. lib. xj. Cod. Clarius id habes in Notitia prouinc. expreſſum, nomine officij contineri omnes qui ſub quolibet magiſtratu militiæ Palatinæ militant. Erant & lictores, qui & Viatores dicti reperiuntur a Valer. Max. lib. 9. c. 5. 2. eo quod e collegio Viatorum deligerentur, vt auctor eſt Gellius lib. 12. c. 3. Sic dicti lictores, quod officium ligandi haberent. Sed vnde dicti ſint lictores, conſule Plutarchum in problem. Rom. q. 67. Ceterum lictores fuiſſe a carnificibus differentes, ex Liuio colliges lib. 3. decad. 1. cum ait de Appio Claudio: Carnificibus, non lictoribus ſtipatus. Sic etiam officij nomine non includi carnifices, habes ex Auguſtino epiſt. 50. ad Bonif. Comit. cum ait: Nonnumquam & a Iudicibus tranſeuntibus extorquebant violenter, vt a carnificibus, vel ab officio ferirentur. Apparitores autem erant infimæ militiæ milites Iudicibus ſeruientes, quibus nec ad altiorem militiam aſpirare licebat. Eſt de his l. 19. & 20. de diuerſ. offic. Cod. Theod. Brutianos eidẽ muneri fuiſſe mancipatos ex ſenatuſconſulto, eo quod ipſi primi ſe tradidiſſent Hannibali, auctor eſt Feſtus verbo Brutiani.

[d] *Reſtitutæ*.] Aſſeruãtur eius martyrij Acta in eccleſia Sorana, in nonnullis tamen corrigẽda: quæ licet ſine auctoris nomine ferãtur, poſt multum tandẽ laboris inueniſſe opinamur auctorem. Petrus etenim chartularius diac. monaſterij Caſſin. in lib. quẽ ſcripſit de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. cap. 32. cum agit de Gregorio olim monacho Caſſinen. inde autẽ Epiſcopo Tarracinenſi, recenſetq. commentarios ab eo conſcriptos, hæc inter alia: Scripſit paſſionẽ ſanctæ virginis Reſtitutæ, necnon Acta ſanctorum martyrũ Caſti & Caſſij. Hæc ille. Extat adhuc memoria in inſula Fibreni fluminis, vbi martyrio coronata eſt; illeq. putatur locus, quem Tullius lib. 2. de legibus deſcribit his verbis: Ventum in inſulam eſt: hac vero nihil eſt amœnius: vt enim quaſi roſtro finditur Fibrenus, & diuiſus æqualiter in duas partes, latera hæc alluit, rapideq. dilapſus, cito in vnum confluit, & tantum complectitur, quod ſatis ſit modicæ palæſtræ loci, &c. Vere factus eſt palæſtræ locus, vbi poſtea Chriſti virgo nobile certamen pro Chriſto ſubijt, victrixq. eſt coronata martyrio vna cum ſocijs. Putatur ex carnificina ſanctorum martyrum illic exerceri ſolita, ipſum Fibrenũ flumen hodie vulgo dici Carnellum, quaſi carnarium. In Actis S. Placidi martyris, quæ ſcripſit Gordianus, idem flumen, Carnellus, reperitur appel-

latum; vt ſcias non eſſe recentem nomenclaturam.

[e] *Agathio Proconſule.*] Auguſtus Imperator ex Mœcenatis ſententia dedit Italiæ ciuitatibus Conſulares cum iure gladij; ſunt ijdem & Proconſules appellati. de his agit pluribus Dio libro 52. & 53. Ab eodem datum eſſe Proconſulem Soræ, haud dubiũ eſt: nam vna ex trigintaocto colonijs numeratur a Frontino lib. de colon. quas Auguſtum in Italiã duxiſſe ſcribit Suetonius in Octau. Aug. cap. 46. vbi & de iure colon. plura. Ante etiam L. Genucio & Seruio Cornelio Conſſ. anno ab Vrbe condita 451. nobilitata fuit ea ciuitas colonia Romanorum, vt auctor eſt Liuius lib. 10. Patercul. lib. 1. & vetus marmori inciſa, quæ in eadem ciuitate habetur, docet inſcriptio. Cicero in orat. pro Planc. recenſere videtur eamdem ciuitatem inter municipia, quæ in quibuſdam præſtare colonijs demonſtrat Gellius lib. 16. c. 13. Quod item ad Conſulares Iudices ſpectat, quorum eſt frequens mentio in Actis ſanctorũ martyrum; auctor eſt Iulius Capitolinus in Antonino Pio, ab Hadriano Imp. quatuor fuiſſe inſtitutos Conſulares, qui toti præeſſent Italiæ. Addit Aurelius Victor in Hadriano, eamdem formam magiſtratuum & officiorum, quam in Romano Imperio Hadrianus inſtituiſſet, vſque ad ſua tempora, nempe ſub Theodoſio, eſſe ſeruatam. De Conſularibus agens Iuſtinianus Imperator, recenſet eos inter illos qui medias adminiſtrationes gerunt: authen. coll. 3. tit. 4. de mand. princ. circa princ. Dabantur olim etiã aliquibus Italiæ ciuitatibus Præfecti, quorum duplex genus erat: alij enim eorũ populi Rom. ſuffragijs, alij vero a Prætore Vrbano quotannis mittebantur. De his omnibus Feſtus his verbis: *Præfecturæ ea appellabantur in Italia, in quibus & ius dicebatur, & nundinæ agebantur; & erat quædam earum Reſpublica: neque tamen magiſtratus ſuos habebant; in quas legibus Præfecti mittebantur quotannis, qui ius dicerent; quarum genera fuerunt duo: alterum, in quas ſolebant ire Præfecti quatuor, qui auctore viginti ſex virum numero, populi ſuffragio creati erant in hæc oppida, Capuam, Cumas, Caſilinum, Vulturnum, Linternum, Puteolos, Acerras, Sueſſulam, Atellam, Calatium: alterum, in quas ibant, quos Prætor Vrbanus quotannis in quæque loca miſerat legibus, vt Fundos, Formias, Cære, Venafrum, Alliphas, Priuernum, Anagniam, Fruſinonem, Reate, Saturniam, Nurſiam, Arpinum, aliaq. complura.* Hæc Feſtus verb. Præfecturæ. At vero Præſides non dabantur niſi prouincijs; ſi quando tamen in Martyrologio inuenis alicuius ciuitatis Italiæ Præſidem, improprie ſcias dictum, loco Præfecti. Hæc autem ea potiſſimũ ex cauſa hic deſcripſimus, quod in Martyrologijs & Menologijs ſub Conſularibus, Proconſulibus, Præfectis, atque Præſidibus martyres paſſi reperiuntur, vt ex his harum vocum proprietatem intelligas.

[f] *Ranulphi.*] De eodem Vſuardus hac die, alijq. recentiores agunt.

[g] *Eutropij Epiſcopi.*] Beda de ipſo hac die, & alij. Acta eius conſcripta eſſe a Vero Epiſcopo, teſtantur Vſuardus, Ado, & Sigebertus de ſcript. Eccleſ. cap. 73. Agit de eo item Petrus in catalogo lib. 5. cap. 57. floruiſſeq. eum ſcribit temporibus Valentiniani Secundi Imperatoris.

[h] *Bedæ.*] De eo in dicto vet. manuſcripto codice monaſt. S. Cyriaci. Hic ab aliquibus inconſulte nimis putatur, ob id quod venerabilis dictus reperitur a nonnullis, ſanctus dici non debere. Sane quidem ſanctitatis titulo ornauerunt eum maiores. Ab Ilduino clariſſimo viro in Areopagiticis Beda ſanctus presbyter dictus habetur. Marianus Scotus, ſcriptor nõ ignobilis, qui ante quingentos annos vixit, lib. de ſex ætat. anno Domini 678. hæc ait: Sanctus Beda presbyter Anglicus, computator, his tẽporibus clarus habetur. Hæc ille. Bedæ res geſtas conſcriptas eſſe ab Cuthberto monacho illi æquali, teſtatur Molanus, nos nondum vidimus: illa autẽ perbreuis narratio, quæ in fronte operum ipſius edita habetur, alia omnino cenſetur ab illis; quemadmodum & ea quæ in fine poſita ſunt tomi octaui operum ejuſdem, accepta (vt apparet) ex Petro in catal. lib. 5. c. 55. Epiſtolam autem illam de obitu Bedæ illic poſitam, & a Surio relatam in tomo 7. die 10. Maij, germanam atque ſinceram eſſe, nullus qui eam legerit, iure poterit dubitare. De Beda illud etiam vulgatũ conſtat eſſe figmentum; fuiſſe nimirum oculis orbum. Nemo id veterum teſtatur; quod ſane tacendum non fuiſſet ob viri eximiam doctrinam, & inexhauſtum in ſcribendo laborem. Traditur & fabella quædam de ſepulchri ipſius epitaphio, quam his verbis idem Petrus refert in catalogo: Cũ, inquit, diſcipulus eius, ipſo defuncto, titulum ſepulchro ponere diſpoſuiſſet, vnico carmine Leonino ſic incipiens: *Hac ſunt in foſſa.* velletq. finire: *Bedæ ſancti, vel presbyteri oſſa.* nec metrum ſtare poſſet, nec vllum ei vocabulum aliunde occurreret; tædio affectus, tandem iuit dormitum: & ecce mane in tumulo angelicis manibus reperitur inſculptum:

Hac ſunt in foſſa Bedæ venerabilis oſſa.

Hæc Petrus, & alij; quos iure irridet atque redarguit falſitatis Trithem. lib. 3. de vir. illuſt. ord. ſancti Benedicti c. 21. aliter enim ſe habere dicit epitaphium ad eius ſepulchrum inſcriptum, quod recitat lib. 3. c. 55. eſtq. huiuſmodi:

Presbyter hic Beda requieſcit carne ſepultus.
Dona, Chriſte, animã in cælis gaudere per æuũ;
Daq. Sophiæ illum debriari fonte, cui iam
Suſpirauit ouans intento ſemper amore.

Hæc ibi: ex quibus irritum prorſus redditur de Leonino verſu commentum. Hæc fortaſſe pluribus: ſed mea ſententia parnecesſaria, cum ea de Bedæ ſepulchro penes complures fidem inuenerint. De tempore autem eius obitus diuerſæ feruntur ſententiæ. Auctor catalogi ſcriptorum eius, qui habetur excuſſus poſt præfationem libri de temporibus, teſtatur Bedam obijſſe diem anno Domini 734. Scribit Sigebertus in chron. Bedam ex hac vita migraſſe anno Domini ſeptingeoteſimo triceſimoprimo. Ea puto ratione id eum exiſtimaſſe, quod ad illud vſque tempus perduxit gentis Anglorum hiſtoriã: ſed cum idem Beda opus epitomes perducat vſque ad ſeptingenteſimum ſexageſimumſextum Chriſti annum, profiteaturq. ibidem in fine, ſe anno ſuæ ætatis quinquageſimonono Anglorum hiſtoriam, aliaq. ſuper diuinam Scripturam opera abſoluiſſe; plane conſtat diutius vixiſſe. Sed nec illis facile aſſentimur, qui tradunt, eum diem obijſſe annos natum ſeptuaginta, vel duos amplius: qui itẽ cum tradant, oculos eius præ longæua ætate caligaſſe; ad diuturniorem ætatẽ perueniſſe, fatendum eſt: ipſe etenim (vt ex dicta epiſtola conſtat) iam migraturus, multum vixiſſe ſe temporis teſtatus eſt. Quantum autem ex ſcriptis ipſius elicere licuit, reperimus eum vſque ad nonageſimumquartum ſuæ ætatis vixiſſe annum, quorum octogintaſeptẽ exegit in monaſterio: ſeptennis enim (vt ipſe ſcribit) traditus eſt S. Benedicto abbati in monaſterium ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli poſitum in Anglia ad Vuirimundã & Ingiruũ. Horum omnium rationẽ, quoniam longiorẽ exigit narrationẽ, hic ſubtrahimus: in Annal. autẽ Eccleſ. fuſius proſecuti ſumus.

A Quinto Kal. Iunij. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

IN Sardinia ſanctorum martyrum Aemilij[a], Felicis, Priami, & Luciani, qui pro Chriſto certantes, coronati ſunt. Carnoti in Gallia ſancti Carauni[b] martyris, qui ſub Domitiano Imperatore capite amputato martyrium ſumpſit. Corinthi ſanctæ Helconidis[c] martyris; quæ primum Gordiano Imperatore ſub Perennio Præſide multis tormentis afflicta, deinde ſub Iuſtino eius ſucceſſore iterum cruciata, ſed ab Angelo liberata, demum diſſectis mammis, ferisq. obiecta, atque igne probata, capitis obtruncatione martyrium compleuit. Item paſſio ſanctorum Creſcentis[d], Dioſcoridis, Pauli, & Helladij. Thecue in Palæſtina ſanctorum Monachorum[e] martyrum, qui tempore Theodoſij Iunioris a Sarracenis occiſi ſunt: quorum ſacras reliquias accolæ colligentes, ſumma veneratione illas habuerunt. Lutetiæ Pariſiorum ſancti Germani[f] Epiſcopi & confeſſoris, qui quantæ ſanctitatis, quantiq. meriti fuerit, quibus etiam miraculis claruerit, Fortunatus Epiſcopus litterarum monimentis conſignauit. Mediolani ſancti Senatoris[g] Epiſcopi, virtutibus & eruditione clariſſimi. Vrgellæ in Hiſpania Tarraconenſi ſancti Iuſti[h] Epiſcopi. Florentiæ S. Podij[i] Epiſcopi & confeſſoris.

AEmilii & ſoc.[a]] De his hae item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, nuper autem Fara de rebus Sardois.

[b] *Caraunni.*] Agit de eodẽ Vſuardus hac die. Eius vero Acta ex antiq.manuſcript.edidit Mombrit. tom.1. vit. ſanct. paucis autem Petrus in catal. lib.5. cap.60. Scripſit de eodem epigramma Bonad. in lib.2. monod. 81.

[c] *Helconidis.*] De ea item agunt Græci in Menologio hac die: ibi & eius martyrij Acta compendio habentur deſcripta.

[d] *Creſcentis & ſoc.*] De his præterea Græci in dicto eorũ Menologio hae item die agunt. de ijſdem mentiõ eſt in vita S. Nicolai Epiſc.

[e] *Sanctorum monachorum.*] Hi illi eſſe videntur, de quibus agit Ioannes Caſſian. in collat. ſexta de nece ſanctorum cap.1.2.& ſeq.

[f] *Germani Epiſcopi.*] Beda, Vſuardus, Ado, alijq. omnes hac die. Scripſit eius res geſtas Fortunatus Epiſcopus Pictauienſis, quas recenſuit Sur.tom.3. hae die. De eodem Greg. Turon. hiſt. Franc.lib.4.c.51.&lib.5.cap.8.& de gloria confeſſ. cap. 92. Sæpius idem Fortunatus, vt in carmine ad clerum Pariſienſem, vbi oſtendit quã florens eſſet illa eccleſia eius tempore. Idem in vit. ſancti Martini carmine ſcripta lib.4. & in vita ſanctæ Radegundis. Epitaphium ad eius ſepulchrum inditum recitat Aimoin. lib.3. de geſt. Franc. cap.9. & 16. De eo etiam Ado in chron. In Actis S. Vrſicini Epiſcopi Bituricenſis, quæ extant apud Greg. Turonen. de glor. confeſſ. cap.80. plura de eodẽ ritemq. in Actis ſancti Domnoli Epiſcopi Cenomanen. apud Sur. tom.3. die 16. Maij. Vinc. lib.21. cap.63.64. Antonin. par.2. tit.22.c. 6.& nouiſſime Papir. Maſ. Annal. Franc. lib.1. in Chereberto. Migrauit ex hac vita anno Domini 579. vt tradit Sigebert. in chron. quod etiam colligitur ex Greg. Turon. lib.5.c.8. Numeratur decimusnonus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Democharis. Hiſtoria tranſlationis eius extat apud Sur. tom.7.die 25. Iulij. Aimoin.ſcripſit duos libros de miraculis ipſius, qui ibidem editi habentur. De eius item miraculis poſt mortem factis agit Greg. Turon. hiſt. Franc.lib.8.c.33.

[g] *Senatoris Epiſc.*] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanen. Extat de eodẽ egregium epigramma Ennodij Ticinenſis, cuius eſt exordium: *Qui vicit trabeas*, &c.

[h] *Iuſti Epiſc.*] Hac die natalem eius celebrari,conſtat ex tab. eius eccleſiæ,& ex Flor. ſanct.Hiſp. Agit de eodem S. Iſidorus de vir. illuſtr.c.21.& ex eo Honorius, & alij. Interfuit S. Iuſtus Concilio Toletano ſecundo, vt eius Acta indicant. Claruit temporibus Iuſtiniani Imperatoris.

[i] *Podij Epiſc.*] Hic ſucceſſit Ioanni, anno Domini milleſimo & tertio,vt cõſtat ex Actis S. Zenobij, quæ a Ioanne archipresbytero Aretino edita extant apud Sur.tom.3.

29 Quarto Kal. Iunij. Luna. B*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

ROMAE via Aurelia natalis ſancti Reſtituti[a] martyris. Apud Iconium Iſauriæ ciuitatem paſsio ſanctorum Cononis[b], & filij eius annorũ duodecim; qui ſub Aureliano Imperatore craticulæ prunis ſuppoſitis, & oleo ſuperinfuſo, ſuſpenſionis in equuleo, atque ignis pœnam conſtanter paſsi, malleo ad extremum ligneo manibus eorum contritis, ſpiritum emiſerunt. Eodem die natalis ſanctorum martyrum Siſinij[c], Martyrij, & Alexandri, qui tempore Honorij Imperatoris in Ananiæ partibus (vt ſcribit beatus Paulinus) perſequentibus Gentilibus, martyrij coronam adepti

ſunt.

ſunt. Cæſareæ Philippi ſanctarum martyrum Theodoſiæ[d] matris ſancti Procopij martyris, & aliarum duodecim nobilium matronarum, quæ in perſecutione Diocletiani capitis obtruncatione conſummatæ ſunt. In Vmbria paſsio ſanctorum[e] mille quingentorum & vigintiquinque martyrum. Treuiris beati Maximini[f] Epiſcopi & confeſſoris, a quo S. Athanaſius Epiſcopus perſecutionem Conſtantij fugiens, honorifice ſuſceptus fuit. Veronæ ſancti Maximi[g] Epiſcopi. Arcani in Latio ſancti Eleutherij[h] confeſſoris.

MAII 29.

RESTITVTI[a].] Agit etiã de eo hac die Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri denique recentiores. Eius martyrij Acta habentur in cod. ſcripto S. Mariæ Maioris ad Præſepe dictæ, quibus narratur paſſus eſſe ſub Diocletiano Imp. damnatuſq. ab Hermogeniano Præfecto Prætorio, de quo conſule tomum ſecundum Annalium. eſt illorum exordium: Sub Diocletiano & Maximiano Auguſtis, &c.]

[b] *Cononis & filij.*] De his item ijdem qui ſupra. Eorum paſſionis Acta paucis refert Petrus in catalog. lib. 5. c. 62.

[c] *Siſinij, Martyrij, & Alexandri.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Horum martyriũ ſcripſit S. Vigilius Epiſcopus Tridentinus ad S. Simplicianum Epiſcopũ Mediolanenſem; recitat eum commentariolum Lipom. tom. 2. & Surius tom. 3. Dicti ſunt hi martyres Anaunẽſes, eo quod in valle Anauniæ paſſi ſint. Horum etiam meminit S. Auguſtinus ſcribens ad Marcellinum epiſt. 158. Paulinus in vita S. Ambroſij, S. Gaudentius Epiſcopus Brixianus in ſermone habito in dedicatione baſilicæ, dictæ, Concilium Sanctorum. Habet horum Acta Mombrit. to. 1. vit. ſanct. Sur. tom. 3. Pet. in catal. lib. 5. c. 63. Idem mentionem facit de ijſdẽ in vita S. Vigilij Epiſc. lib. 6. c. 10. In his autem Actis quæ Mombritius recitat, paſſi hi habentur hoc menſe & die, Stilicone Conſule; numeratur is annus (ſecundum Faſtos Onuphrij) quadringenteſimus, quo Romanæ Eccleſiæ præerat S. Anaſtaſius, Mediolanenſi autem ſanctus Simplicianus, Imperatoris Honorij anno vj. quo etiam Conſulatu S. Vigilium ab eiſdem Gentilibus occiſum eſſe, Vſuardus auctor eſt die 26. Iunij. Horum veneranda corpora ante triennium tranſtulit Illuſtriſſ. ac R. D. ſanctæ memoriæ Card. Boromæus.

[d] *Theodoſiæ.*] Agunt hac item die Græci in Menologio de Theodoſia, ſed ea quæ Byzantij paſſa eſt. De hac antẽ Cæſarienſi Acta habentur in vita ſancti Procopij martyris, quam refert Metaphraſtes octano Id. Iulij, extat apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 4. Agitur ibidem de martyrio aliarum nobiliũ matronarũ, quarum hic item mentio habetur.

[e] *Mille quingentorum, &c.*] De his agitur in Actis martyrij S. Venantij: paſſiq. habentur in perſecutione Decij Imperatoris ſub Antiocho Præfecto.

[f] *Maximini Epiſcopi.*] De eo hac item die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Huius res geſtas a Lupo quodam conſcriptas recitat Sur. tom. 3. hac die. Interfuit hic Concilio Agrippinenſi, celebrato poſt Conſulatum Amantij & Albini, anno Domini (ſecundum Faſtos Onuphrij) trecenteſimo quadrageſimoſexto. De eodem Hieron. in chron. aitq. ab eo ſuſceptum hoſpitio S. Athanaſium, cum Treueris exularet; qui ibidẽ manſit integro biennio & mẽſibus quatuor, vt ſcribit Theodoretus hiſtor. lib. 2. cap. 1. Præſens fuit idem Maximinus Concilio Sardiceno. S. Athanaſius cum recenſet Epiſcopos Galliarum, qui illuc conuenerunt, primo loco ponit Maximinũ in apolog. 2. col. 423. licet alicubi, deprauato codice, Maximianus pro Maximino legatur. Mortuus eſt eiuſdẽ Conſtantij Imp. temporibus, vt conſtat ex eodem Athanaſio in apolog. ad Conſtant. Paſſus & ipſe grauia ab eodem Imperatore Ariano, eo quod faueret Catholicis, & impugnaret hæreticos, vt diffuſe ſcribit Nicephorus hiſt. lib. 9. cap. 12. De eo præterea recentiorum plures, quos mittimus numerare. In tabulis Epiſcoporum Treuerenſiũ adſcribitur Maximinus vigeſimusſextus Epiſcopus apud Democh. De miraculis ad ſepulchrum eius fieri ſolitis agit Greg. Turon. de glor. confeſſ. cap. 93.

[g] *Maximi Epiſcopi.*] De eo item tabulæ eccleſiæ Veronenſis, & ſæpius citatus commentarius de Epiſc. Veron. pag. 9. & 40.

[h] *Eleutherij.*] De quo vetera monumenta eccleſiæ Aquinatis.

30 Tertio Kal. Iunij. Luna. C xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

ROMAE via Aurelia natalis ſancti Felicis[a] Papæ & martyris, qui ſub Aureliano Principe martyrio coronatus eſt. Turribus in Sardinia ſanctorũ martyrum Gabini[b] & Criſpuli. Antiochiæ ſanctorum Syci[c] & Palatini, qui pro Chriſti nomine multa tormenta paſsi ſunt. Rauennæ ſancti Exuperantij[d] Epiſcopi & confeſſoris. Papiæ ſancti Anaſtaſij[e] Epiſcopi. Cæſareæ in Cappadocia ſanctorum Baſilij[f] & Emmeliæ coniugis eius, parentum ſancti Baſilij Magni: qui tempore Maximini extorres facti, Ponticas ſolitudines incoluere, & poſt perſecutionem, filijs ſuarum virtutum relictis heredibus, in pace quieuerunt.

MAII 30.

FELICIS Papæ[a].] De eo item hac die agunt Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione ſcribit Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7. cap. 24. Optat. lib. 2. contra Parmen. Auguſt. epiſt. 165. Huius eſt epiſtola quæ citatur a S. Cyrillo contra Neſtorium, & in apologia, atque in Actis Concilij Epheſini, necnon a Vincent. Lirinen. lib. aduerſus hæreſes: nam Maximianus Epiſcopus Alexandrinus, ad quem ſcripſit, eius tempore ſedit, ſuffectus nimirum S. Dionyſio. Quod autem hic paſſus ſit ſub Aureliano, & non ſub Claudio, vt alij tradunt, pluribus diximus in Annal. Eccleſiaſt. vbi & de ipſo locupletius.

[b] *Gabini & Criſpuli.*] De quibus Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores. Fara etiam lib. de rebus Sardois. Extant prædictorum Acta, quæ in eccleſia ipſorum leguntur. Porro putatur hæc eſſe dies tranſlationis: nam dies natalis agitur 25. Octob. mira celebritate, vnde & Sardi menſem Octobrẽ Gabinũ appellant. Eſt etiam celebris apud eos dies dedicationis eius eccleſiæ, quæ eſt cathedralis, factæ quarta Maij, anno Domini quingenteſimo decimoſeptimo, vt eiuſdem eccleſiæ vetera monumenta teſtantur. Sanctus Gregorius in regiſt. lib. 7. epiſt. 7. meminit de monaſterio nomine ſanctorum Gabini & Luxorij in Sardinia.

[c] *Syci & Palatini.*] Beda, & Vſuardus, & alij de iiſdem agunt hac die.

[d] *Exuperantij Epiſc.*] De eo tabulæ Eccleſiæ Rauen. & Hieronymus Rub. hiſt. Rauen. lib. 2. Claruiſſe eum ferunt temporibus Honorij Imperatoris. Eſt & alius eiuſdem nominis Exuperantius Epiſcopus Dertonenſis, qui interfuit vna cum ſancto Ambroſio Concilio Aquileienſi. Fuit eiuſdem nominis Exuperantius, alias Superantius, Epiſcopus in Lucania, ſanctitate inſignis, cuius meminit Vranius in tranſitu S. Paulini Epiſcopi Nolani apud Surium tomo 3.

[e] *Anaſtaſij Epiſcopi.*] De ipſo etiam tabulæ eccleſiæ Papienſis. Hic ex Ariano factus Catholicus, egregia claruit ſanctitate, vixitq. temporibus Rotharis Regis Longobardorum. Scribit de eo Paulus diaconus hiſt. Longobard. lib. 4. cap. 15.

[f] *Baſilij & Emmeliæ.*] Agit de his S. Greg. Nazianzenus in luculenta illa encomiaſtica oratione habita in funere S. Baſilij, circa principium: idemq. de Emmelia meminit in epiſtola 8. ad Baſilium, edit. Billianæ. Gregorius Nyſſenus etiam in epiſtola ad Olympium monachum de Actis S. Macrinæ.

xxviij. D **Pridie Kalend. Iunij. Luna.** 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

ROMAE ſanctæ Petronillæ [a] virginis, filiæ beati Petri Apoſtoli, quæ Flacci [b] nobilis viri coniugiũ ſpernens, acceptis triduanis ad deliberandum inducijs, interim ieiunijs & orationibus vacans, tertia die mox vt Chriſti ſacramentum accepit, emiſit ſpiritum. Aquileiæ ſanctorum martyrum Cantij [c], Cantiani, & Cantianillæ fratrum, qui cum eſſent ex illuſtri Aniciorum [d] progenie, ſub Diocletiano & Maximiano Imperatoribus ob Chriſtianæ fidei conſtantiam vna cum pædagogo ſuo Proto capite plexi ſunt. Turribus in Sardinia ſancti Creſcentiani [e] martyris. Apud Comanos in Ponto ſancti Hermiæ [f] militis, qui ſub Antonino Imperatore ab innumeris & ſæuiſsimis tormentis ope diuina liberatus, carnificem ad Chriſtum conuertit, & eiuſdem martyrij coronæ participem fecit, quam tamen ipſe primus gladio obtruncatus accepit. Veronæ ſancti Lupicini [g] Epiſcopi. Romæ ſancti Paſchaſij [h] diaconi & confeſſoris, cuius meminit beatus Gregorius Papa.

MAII 31.

PETRONILLAE [a].] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & Vuandel. his verſibus:

Tum pridie Petronilla Petri
de germine ſancto
Fulgida virgo micat Chriſti
trabeata decore.

De eius obitu agitur in Actis ſanctorum Nerei & Achillei. De eius corporis inuentione vide in libro de Rom. Pont. in Paulo Primo. Cuius autem fidei ſit eius hiſtoria, conſule ſanctum Auguſtinũ lib. contra Adimantum, cap. 17. Nonnullas de ea dubitationes diſſeruimus in Annal. Eccleſ. Erat olim Romæ nomine ſanctæ Petronillæ cœmeterium nobile, in quo Gregorius Tertius Papa anniuerſariam ſtatuit ſtationem, vt conſtat ex eodem lib. de Rom. Pont. in Gregorio Tertio. Non prætermittendum hic (quando ſeſe offert occaſio) etiam de ſancti Petri vxore mentionem habere: quam martyrio occubuiſſe, Clemens Alexandrinus vetuſtiſſimus Theologorum lib. 7. ſtrom. ſcribit his verbis: Aiunt certe beatum Petrum, cùm vidiſſet vxorem ſuam duci ad mortem, lætatum quidem eſſe propter vocationem, & quod domum reuerteretur. Valde autem exhortando & conſolando, proprio nomine eam compellantem, dixiſſe: Heus tu, memento Domini. Hæc Clemens.

[b] *Flacci nobilis viri.*] In prædictis Actis SS. Nerei & Achillei legitur: Flacci Comitis: quam lectionem non improbamus. Porro vt huius vocis clarior notitia habeatur, ſciendum in primis, pro diuerſitate temporum, diuerſi generis Comites fuiſſe. Ante Conſtantini Imp. tempora hi dicti erant Comites, qui Proconſules, Præſideſq. prouinciarum comitantes, erant in negotijs publicis obeundis illorum adminiſtri & adiutores, ijdemq. aſſeſſores eorumdem cum eſſent, ius dicebant, vt declarant complures leges, l. 16. de off. præſid. l. 4. ff. de offic. aſſeſſ. l. 41. §. 1. de excuſ. tut. l. 6. §. ſi quos comit. ff. de pœn. l. 5.

l. 5. ff. ad leg. Iul. repet. & l. 1. §. ſed & ff. de extra. cognition. De iiſdem Suet on. in Iulio, & in Tiberio, & Plin. lib. 9. c. 30. Ex his vnus erat Flaccus, de quo agimus, ceteriq. omnes qui in antiquis Actis martyrũ Comites dicti reperiuntur. A temporibus autem Conſtantini Imp. & non Hadriani (vt putauit Gelenius) ea vox alio ſenſu accipi conſueuit. Idem etenim Imperator, Chriſtiana quadã humanitate, quoſdam e magiſtratibus ſibi ſubditis Comites dici voluit, quaſi conſocios in adminiſtratione Imperij: erantq. hi triplicis ordinis, ſcpe primi, ſecundi, & tertij, vt ſcribit Euſebius in vita Conſtantini lib. 4. cap. 1. Mutationem magiſtratuum a Conſtantino factam eſſe, Zoſimus etiam aſſeuerat lib. 2. Plura de his Alciat. lib. de magiſtrac. In Not. prouinc. habentur Comitiuarũ diuerſarum deſcripta inſignia: ſunt de iiſdem Comitibus complures tit. in Cod. lib. xij. itemq. formulas eorumdem magiſtratuum habes apud Caſſiodorum variar. lib. 6. & 7.

[c] *Cantij, Cantiani, & Cantianillæ.*] De his item hac die Beda, ac ceteri omnes. Extat de his ſermo S. Maximi Epiſcopi Taurinenſis, qui & adſcribitur S. Ambroſio. Feruntur eorumdem Acta eiuſdem S. Ambroſij nomine, eſt illorum exordium: Seruus Chriſti Ambroſius, &c. Deſcripſit ea Mombritius tomo primo, ſummatim autem Petrus in catalog. lib. 5. c. 70. Fuerunt condita eorum veneranda corpora Aquileiæ. De quibus & Venantius Fortunatus his verſibus:

Aut Aquileienſem ſi forte acceſſeris vrbem,
Cantianos Domini nimiũ venerere amicos, &c.

[d] *Ex illuſtri Aniciorum proſapia.*] De ea familia meminit Prudentius lib. 1. aduerſus Symmachum, aitq. primum omnium ſenatorum Anicium nomen dediſſe Chriſtianæ militiæ, quod his verſibus explicat:

Fertur enim ante alios generoſus Anicius Vrbis
Illuſtraſſe caput: ſic ſe Roma inclyta iactat, &c.

Habes apud Liuium lib. 45. Lucium Anicium de Illyrijs ac Rege Gentio triumphaſſe. De Aniciorum nomine & ſignificatione, ac perilluſtri ſtemate ſcribit S. Gaudentius Brixianus in ſermone de Machabæis, & S. Hieron. epiſt. 8. ad Demetriadem his verbis: Illuſtris, inquit, Aniciorum ſanguinis genus, in quo aut nullus aut rarus non meruit Conſulatum, &c. De eadem Caſſiodorus variar. lib. 10. epiſt. 11. & 12. Erant iam in prouerbio opes, ædificiorum moles, & ſplendor ædium familiæ Anicianæ. Hinc Secundinus ad Auguſtinum: Ego namque fateor, non tali diligentia, nec tanta induſtria Anicianæ domus micare marmora, quanta tua ſcripta prælucent eloquentia. Hæc ipſe apud Auguſt. to. 6. At hæc pro huius loci ratione ſatis. Fuit autem ea familia illuſtrata non tantũ Conſulibus & Imperatoribus, ſed & nobilitata martyribus & confeſſoribus: nam præter martyres de quibus hic agitur, ex ea etiã proſapia clariſſimæ illæ ſanctitate mulieres Proba, Iuliana, & Demetriades prodiere: ille item pietate atque doctrina celeberrimus Conſul ordinarius & confeſſor illuſtris Anicius Manlius Seuerinus Boetius, & alij: de quibus pluribus in Annal. Eccleſiaſt.

[e] *Creſcentiani.*] Beda, Vſuardus, & Ado de eodem agunt hac die: adſtipulantur veteres manuſcrip. & recentiores omnes, itemq. Fara de rebus Sard.

[f] *Hermiæ.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, vbi & ſummatim eius Acta referunt, conſentientia his quæ hic loguntur de Hermia.

[g] *Lupicini Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Veronen. & Auguſtinus Valer. eius Epiſcop. & Card. in comment. de antiq. mon. eccleſiæ Veron. pag. 9. & 39.

[h] *Paſchaſij diac.*] Scribit de eo S. Gregorius Papa lib. 4. dialog. cap. 40. & 41. Vixit iiſdem temporibus alius Paſchaſius presbyter Romanus, tituli S. Euſebij; qui ſteiiſſe reperitur pro Symmacho aduerſus Laurentium ſchiſmaticum, vt docent Acta ſecundæ Synodi tunc Romæ celebratæ. Quod autem pertinet ad Paſchaſium de quo agimus, de ſchiſmate ſic excuſat eum S. Gregorius, cum ait: Quia enim non malitia, ſed ignorantiæ errore peccauerat, purgari poſt mortem a peccato potuit. Hæc Gregorius, excuſans eum. Vnde quod idem ſanctus Gregorius paulo ſuperius ait, ipſum in ſua ſententia vſque ad diem ſui exitus perſtitiſſe; ea verba vel ſunt excluſiue intelligenda, quaſi ſic perſtiterit in ſententia, vt tandem die obitus pœnituerit: vel dicere neceſſe eſt; Paſchaſium diaconum, vertente adhuc illa de electione Symmachi controuerſia, ex hac vita migraſſe. Ceterũ peracta Synodo illa Palmari dicta (cuius nominis rationẽ reddidimus in Annaliũ tom. 6.) qua totius Catholicæ Eccleſiæ calculo adiudicata eſt cauſa Symmacho: nulla certe eum excuſare potuiſſet facti vel iuris ignorantia, quin anima eius ſupplicium ſubijſſet æternum. Prædictorum itaque alterum præceſſiſſe neceſſe eſt, cum eius ſanctitati egregiè virtute miraculi adſtipulari viſus ſit Deus: nam (vt inquit S. Greg.) eius dalmaticam feretro ſuperpoſitam dæmoniacus tetigit, ſtatimq. ſanatus eſt. Quod autem ad dalmaticam pertinet, vt & hanc vocẽ explicemus. Fuit dalmatica vetus genus indumenti, ſic dictũ (inquit Iſidorus lib. 19. orig.) quod primum in Dalmatia texta eſt, habens clauos ex purpura. Vſi ſunt aliquando ea Reges: vnde de Commodo ſcribit Lampridius, quod dalmaticatus proceſſit in publicum; quam veſtem Dio in Commodo nominat tunicam manicatam, ſericam, albam: vt ex his ſatis poſſit intelligi, qualisnam dalmatica veſtis fuerit. Meminit & Iulius Capitolinus de dalmaticis chirodatis, hoc eſt, manicatis, quibus Pertinax Imp. vtebatur.

Trebellius Pollio in Claudio nominat ſingiliones Dalmatenſes. Tunicam ſenatoriã, dalmaticã appellat Ioannes diaconus, dum agit de Gordiano patre S. Gregorij lib. 4. cap. 83. Habes in Actis paſſionis S. Cypriani Epiſc. Carthag. eumdem indutum eſſe dalmatica. Sunt hæc verba ibi deſcripta: Cum ſe dalmatica expoliaſſet, & diaconibus tradidiſſet, in linea ſtetit, &c. Extant ea in prolegomen. in S. Cyprian. edit. Pamel. Eademq. ibidem leguntur in alijs eiuſdem Actis ex Paulo diac. licet alia loco dalmaticæ habeant tunicam: Silueſtri Papæ fuit inſtitutio, vt diaconi Romanæ eccleſiæ vterentur dalmaticis in eccleſia, ſed tantum diebus ſolemnibus in ſignum lætitiæ. diſt. 76. c. de ieiunio. exteris autẽ non niſi ex priuilegio a Romano Pontifice conceſſo vti dalmaticis fas erat, vt Greg. in regiſt. lib. 7. epiſt. 111. ad Aregium Epiſc. & diſtinct. 23. c. communis filius. Symmachus Papa S. Cæſario Epiſcopo Arelatenſi Romã aduenienti, quo tantũ virum digno proſequeretur honore, inter alia tribuit, vt diaconi eccleſiæ Arelatenſis, ſicut & Romani diaconi, dalmaticis vterentur, vt auctor eſt Cypr. in Actis S. Cæſarij, quæ habes apud Sur. to. 4. Qualis fuerit olim forma dalmaticarũ, quibus vtebãtur diaconi, egregie expreſſum habes ab Ammiano Marcellino lib. 14. his verbis: Pectoralem tuniculam ſine manicis textam Maras quidã nomine (vt appellant Chriſtiani) diaconus, per latera ſcripta Græco ſermone, &c. perſimilẽ enim fuiſſe chlamydi Imperiali, demonſtrat. Retinet & nunc idem nomen, vt quam ille tuniculam dicit, Italice appelletur tonicella; licet ipſa non eamdem prorſus formam retineat: nam vſque ad cubitum manicata hodie fit. Palmatam Conſularem veſtem litteris inſcribi ſolitam, & ab Impp. Conſuli tribui, teſtatur Auſonius in gratiarum actione pro ſuo Conſulatu, cum hæc habet ex verbis Gratiani Auguſti: Palmatam tibi miſi, in qua Diuus Conſtantinus parens noſter intextus eſt. Me beatum, cuius inſignibus talis cura præſtetur. Hæc plane, hæc eſt picta, vt dicitur, veſtis, non magis auro tuo, quã tuis verbis, &c. Eiuſmodi plane fuiſſe dalmaticam diaconorum, quã Ammianus tuniculam appellat, qua & Imperator indui poſſet, aperte ipſe ſignificat. Ex his perpẽde, quanto auguſtius atque magnificentius legali veteri cultu Noui teſtamenti miniſterium appareteur: cũ olim Leuitis nec linea vti ſtola conceſſum eſſet, quam tandem illi contra leges ſacras ab Agrippa Rege precario obtinuerunt, vt auctor eſt Ioſephus Antiquit. lib. 20. cap. 8. edit. Gelen. Quod autem hodie non tantum diaconi, ſed & ſubdiaconi in ſacris dalmaticati miniſtrent, id quidem non ex veteri inſtituto: nam S. Gregorius Papa antiquũ eſſe vſum Romanæ Eccléſiæ dicit, vt ſubdiaconi tunicis induti lineis procederent, lib. 7. regiſtr. epiſt. 63. ad Ioannem Epiſcopum Syracuſanum. Sed vt tandem eo vnde deflexímus, reuertamur, ad ipſum ſcilicet vſum dalmaticarum, quibus corpora defunctorum tegebantur: ſciendum, non tantum diaconorum feretrum tegi dalmatica, moris fuiſſe, ſed Summorũ Rom. Pontificum, vt auctor eſt idẽ Greg. in regiſt. lib. 12. ex Synodo Rom. cap. 4. Quod certa ex cauſa fieri vlterius vetuit; ne honor, quĩ olim ſanctis martyribus tantum impendi conſueuiſſet, cuiuſque vitæ meriti hominibus impartiretur: Eutychianus enim Papa ſtatuiſſe reperitur, ne quis martyrem ſine dalmatica, vel purpurato collobio ſepeliret. lib. de Rom. Pont. in Eutychiano.

IVNIVS.

xxvij. E Kalendis Iunij. Luna. I

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

ROMAE ſancti Iuuentij[a] martyris. Cæſareæ in Palæſtina beati Pamphili[b] presbyteri & martyris, viri admirandæ ſanctitatis & doctrinæ, atque in pauperes munifici, qui ob Chriſti fidem in perſecutione Maximini, primo ſub Vrbano Præſide cruciatus, & in carcerem truſus, deinde ſub Firmiliano iterum reuocatus ad pœnas, vna cum alijs martyrium conſummauit.

Paſſi

Paſsi ſunt etiam tunc Valens diaconus, & Paulus, alijq. nouem, quorum memoria alijs diebus celebratur. Auguſtoduni ſanctorum Reueriani[c] Epiſcopi, & Pauli presbyteri, cum alijs decem, qui ſub Aureliano Principe martyrio coronati ſunt. In Cappadocia ſancti Theſpeſij[d] martyris, qui ſub Alexandro Imperatore, & Simplicio Præfecto, poſt alia tormenta decollatus eſt. In Aegypto ſanctorum martyrum Iſchyrionis[e] ductoris militum, & aliorum quinque militum, qui ſub Diocletiano Imperatore pro fide Chriſti diuerſo mortis genere perempti ſunt. Item ſancti Firmi[f] martyris, qui in perſecutione Maximiani acerbiſsimis plagis affectus, lapidibus percuſſus, ac demum capite cæſus eſt. Peruſiæ ſanctorum martyrum Felini[g] & Gratiniani militum, qui ſub Decio varijs tormentis cruciati, martyrij palmam glorioſa morte perceperunt. Bononiæ ſancti Proculi[h] Epiſcopi & martyris, qui ſub Maximiano Imperatore paſſus eſt. Ameriæ ſancti Secundi[i] martyris, qui ſub Diocletiano in Tiberim proiectus, martyrium conſummauit. Apud Tiphernum in Vmbria S. Creſcentiani[k] militis Romani, ſub eodẽ Imperatore martyrio coronati. In Vmbria ſancti Fortunati[l] presbyteri, virtutibus & miraculis clari. In monaſterio Lerinenſi ſancti Capraſij[m] abbatis. Treuiris ſancti Simeonis[n] monachi, qui a Benedicto Papa Nono in ſanctorum numerum relatus eſt.

IVNII I.

IVVENTII[a].] De eo vet. manuſcr. ex quibus Molanus hac die.

[b] *Pamphili & ſoc.*] De Pamphilo hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad Nonas Nouemb. Horum Acta conſcripſit Euſebius hiſt. lib. 8. c. 17. & Metaphraſtes; quæ recitat Surius tomo 3. Porro eius vitam tribus ferme voluminibus ab eodem explicatã, auctor eſt S. Hieronym. ad Marcellam epiſt. 191. De Pamphilo item agit S. Hieronymus lib. de ſcript. Eccleſ. epiſt. 65. ad Pammachiũ contra Rufinum, & epiſt. 83. ad Magnum oratorem, eum ſummis laudibus celebrat. De eius inſigni bibliotheca idem Hieron. ſæpe meminit. ab eo Euſebius cognomentũ accepit.

[c] *Reueriani Epiſcopi & ſoc.*] Vſuardus item hac die, Petrus lib. 5. c. 73. & alij recentiores.

[d] *Theſpeſij.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. vbi & eius martyrium pluribus deſcribitur.

[e] *Iſchyrionis & ſoc.*] De ijſdem apud Græcos. Alius hic ab illo, cuius meminit Dionyſius Alexan. apud Euſebium hiſt. lib. 6. c. 34.

[f] *Firmi.*] Itidem Græci in Menolog. de eodem hac die agunt.

[g] *Felini & Gratiniani.*] De his vetera monumenta eccleſiæ Peruſinæ, quæ manuſcripta accepimus.

[h] *Proculi.*] De quo & tab. eccleſ. Bononien. Percrebuit hucuſque de S. Proculo martyre ea opinio, quod paſſus ſit temporibus Theodorici Arianorum Regis, ea de cauſa, quod zelo fidei in Arianum Præfectum Catholicis infeſtiſſimum inſiliens, eum occidiſſet, vt habent quædam Acta, quæ to. 7. Sur. recitat: ſed hæc omnia redduntur irrita ex his quæ ſcribit ſanctus Paulinus Nolanus Epiſcopus, qui longe præceſſit tempora Theodorici Regis; agensq. in Natali nono S. Felicis de nonnullis Italiæ martyribus, ac de his etiam qui Bononiæ in perſecutione Diocletiani & Maximini paſſi ſunt, hos ſcribit verſus:

Vitalem, Agricolã, Proculumq. Bononia condit:
Quos iurata fides pietatis in arma vocauit.

Huius tanti viri auctoritate Illuſtriſſ. ac Reuerendiſs. Gabriel Paleottus Cardinalis ampliſs. Archiepiſcopus Bononien. emendauit tabulas priſtinas eius eccleſiæ. De natali die

S. Proculi martyris ſolemniter celebrari ſolito ſcribit S. Greg. lib. 1. dialog. c. 9. in Bonifacio, circa medium. De illo etenim, & non alio, vt de martyre celeberrimo, cunctis notiſſimo, ibi agi perſuademur.

[l] *Secundi.*] De quo tabulæ eccleſiæ Amerinæ, & vet. monumenta eiuſdem eccleſiæ, quibus eius Acta deſcripta habentur.

[k] *Creſcentiani.*] Eius eccleſiæ antiquæ memoriæ de eius martyrio fidem faciunt.

[l] *Fortunati.*] Eius res geſtas ex manuſcriptis Spoletinæ eccleſiæ acceptas legimus: eſt earum exordium: Fuit quidam vir venerabilis, &c.

[m] *Caprasij.*] De quo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Eius Acta ex vet. manuſcrip. recitat Sur. to. 7. Meminit eiuſdẽ Sidonius Apollinaris in carmine Eucharistico ad Fauſtum; vbi dum relegit inſulæ Lerinenſis ſanctos, hæc de Caprasio:

—— Quantos illa inſula plana
Miſerit ad cælum montes: quæ ſancta Caprasij
Vita ſenis, &c.

De eo itẽ in vita S. Honorati lib. 1. Vixit temporibus Theodoſij Imp. & Honorij eius filij.

[n] *Simeonis.*] Apud Bedam & alios de eo hac die. Eius Acta ab Eueruino conſcripta recitat Surius tomo 3. De eius canonizatione agitur in chron. Hirſaugien. Scribit de eodem Sigebertus in chron. anno Domini 1015. & Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 238.

25. xxvj F Quarto Nonas Iunij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5

ROMAE natalis ſanctorum martyrum Marcellini presbyteri [a], & Petri exorciſtæ, qui multos in carcere ad fidẽ erudientes, ſub Diocletiano poſt dira vincula & plurima tormenta a Sereno Iudice decollati ſunt in loco qui dicebatur Silua Nigra, quæ poſtea in honorem ſanctorum commutato nomine Silua Candida appellata eſt. Horum corpora in crypta iuxta ſanctum Tiburtium ſepulta ſunt, eorumq. ſepulchrum ſanctus Damaſus Papa verſibus poſtea exornauit. In Campania ſancti Eraſmi Epiſcopi [b] & martyris, qui ſub Diocletiano Auguſto primum plumbatis cæſus, deinde fuſtibus grauiter mactatus, poſt reſina, ſulphure, plumbo, pice, cæra, oleoq. perfuſus, illæſus apparuit: deinde Formijs ſub Maximiano diuerſis atque immaniſsimis ſupplicijs iterum cruciatus, ſed ad confirmandum ceteros a Deo ſeruatus: tandem vocante Domino, martyrio clarus, ſancto fine quieuit: cuius corpus Caietam poſtea tranſlatũ eſt. Lugduni ſanctorum martyrum Photini [c] Epiſcopi, Sancti diaconi, Vetij, Epagathi, Maturi, Pontici, Biblidis, Attali, Alexandri, & Blandinæ, cum alijs multis, quorum fortia & iterata certamina tempore M. Aurelij Antonini, & Lucij Veri, eccleſiæ Lugdunenſis epiſtola ad eccleſias Aſiæ & Phrygiæ ſcripta recenſet. In his ſancta Blandina ſexu infirmior, corpore imbecillior, condi-

tione

tione deiectior, diuturniora & acerbiora certamina ſubiens, & fortis adhuc permanens, gladio iugulata, ceteros ſecuta eſt, quos hortabatur ad palmam. Romæ ſancti Eugenij[d] Papæ & confeſſoris.

IVNII 2.

MARCELLINI *& Petri*[a].] De his hac itẽ die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eorũ Acta, quæ retulit Surius tom. 3. & Petrus in catal. lib. 5. c. 74. qui hos paſſos hac die tradit. Olim autẽ, menſe Decembri horũ ſolemnitas agebatur, vt conſtat ex inſcriptione homiliæ ſextæ S. Greg. in Euang. habitæ ad populum in baſilica ſanctorũ Marcellini & Petri Dominica tertia Aduentus, die natali ipſorum, niſi ſit mendum in codice. Horum illuſtri martyrio nobilitatus eſt locus, vbi ſunt paſſi. Siquidem Silua olim Nigra dicta, Candida eſt appellata, accepitq. Epiſcopalis cathedræ ornamentum, vt conſtat ex veterum Romanorum Conciliorum monumẽtis; ſed poſtmodũ à Calliſto Secundo vnita eſt eccleſiæ Portuenſi. Epitaphium ſancti Damaſi, cuius hic habetur mentio, intextum habetur in prædictis horum martyrum Actis. In honorem præterea eorumdem Conſtantinus Imp. erexit baſilicam via Lauicana, quam & muneribus exornauit, ac reditibus locupletauit, ibiq. ſanctæ Helenæ martyris corpus ſepeliendum curauit. Extat de munificentia Conſtantini libellus in libro de Romanis Pontificibus, in Silueſtro, vbi de his agitur. Eſt Romæ antiquus Titulus nomine ipſorum martyrum, cuius mentio habetur in regiſtro S. Gregor. lib. 4. cap. 88. in Synodo tunc Romæ habita. De horum tranſlatione in Gallias agit Sigebertus in chron. anno 826. Aim. de geſt. Franc. lib. 4. cap. 115. factam refert ſub Gregorio Quarto Rom. Pont. Cuius rei geſtæ hiſtoriam Einardus libris quatuor illuſtrauit. Extant prædicta Acta apud Surium tomo ſeptimo. Putatur eiuſdẽ quoque auctoris eſſe vita eorumdem martyrum verſibus ſcripta, quæ ibidem recitatur. De his & Marian. Scot. in chron. anno Domini 828. nouiſſime autem Molanus in Indic. ſanct. Belgij.

[b] *Eraſmi Epiſcopi.*] Agit de eodem hac die Beda, Vſuardus, ac recentiores, Ado autem ſequenti die. Huius Acta reperimus in nonnullis vet. manuſcrip. habemusq. eadem charactere Longobardo conſcripta. eadem fere Mombrit. tom. 1. Vit. ſanct. Quæ cuncta etſi auctore careant; nihilominus Petrus diaconus Caſſin. in lib. de vir. illuſtr. monaſterij Caſſinen. cap. 46. teſtatur, Gelaſium Secundum Rom. Pontif. cum adhuc eſſet Caſſinenſis cœnobij monachus, ſcripſiſſe vitam ſancti Eraſmi Epiſcopi & martyris, aliorumq. ſanctorum. De memoria eius apud montem Soracte Gregor. regiſt. lib. 1. epiſt. 23. Fuit ſanctus Benedictus eiuſdem martyris ſtudioſiſſimus; nam in eius honorem duas nobiles erigendas curauit eccleſias, Verulis alteram, alteram vero Romæ, vt habent Acta ſancti Placidi a Gordiano ſcripta. Erat olim corpus ſancti Eraſmi Formijs, vt ſcribit ſanctus Gregorius in regiſt. lib. 1. epiſt. 8. eratq. Formiana eccleſia ſedes Epiſcopalis, cui idem ſanctus Gregorius vniuit eccleſiam Minturnenſem; ſed vtraque in propinquum locum, Caietam, vna cum corpore eiuſdem ſancti martyris, quod ibi decentiſſime aſſeruatur, & colitur, tranſlata eſt. Adnumeratam legimus Caietanam eccleſiam inter illas ſedes, quæ ſub nullo Metropolitano poſitæ, immediate ſubiectæ ſunt Romano Pontifici, quarum Epiſcopi, ſuffraganei dicebantur Papæ vrbis Romæ. Hæc ex libro cenſuum, qui aſſeruatur in Vaticana bibliotheca.

[c] *Photini Epiſcopi & ſoc.*] De ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Horum omnium Acta ſcripta habentur ab eccleſia Lugdunenſi tunc temporis, quando ijdem paſſi ſunt, in epiſtola quæ extat apud Euſebium hiſt. libro 5. cap. 1. & 3. Horum martyrum, quorum cineres in fluenta Rhodani merſi ſunt, meminit ſanctus Auguſtinus libro de cur. agend. pro mort. item Eucherius Lugdun. in ſermone de ſancta Blandina, qui falſo titulo Euſebij Emeſeni inſcribi hactenus conſueuit. Recenſet Gregorius Turonen. de gloria mart. cap. 49. item hic Ado nomina quadragintaocto martyrum, qui tunc Lugduni paſſi ſunt. Agunt de his præterea quam plurimi recentiorum, quos mittimus hic referre; cum omnes non aliunde, quam ex prædicta epiſtola acceperint.

[d] *Eugenij Papæ.*] Vet. manuſcrip. hac die, quidam vero die ſequenti; ſed re vera hic eſt dies natalis eius, vt conſtat ex libro de Rom. Pontificibus. Hic ſuffectus eſt S. Martino Papæ & martyri, eiusq. non tantum ſedis, ſed & ſanctitatis ſucceſſor extitit.

25. xxiiij. G Tertio Nonas Iunij. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

ARETII in Tuſcia ſanctorum martyrum Pergentini [a] & Laurentini fratrum, qui in perſecutione Decij, ſub Tiburtio Præſide, cum eſſent pueri, poſt dira ſupplicia tolerata, & magna miracula oſtenſa, gladio cæſi ſunt. Conſtantinopoli ſanctorum martyrum Lucilliani [b], & quatuor puerorum, Claudij, Hypatij, Pauli, & Dionyſij: cum quibus Lucillianus ex ſacerdote idolorum Chriſtianus factus, poſt varia tormenta in fornacem iniectus eſt; ſed flamma imbre extincta, omnes illæſi euaſerunt: denique ipſe cruci affixus, pueri autem gladio obtruncati, ſub Siluano Præſide conſummati ſunt. Ibidem ſanctæ [c] Paulæ virginis & martyris; quæ cum prædictorum martyrum ſanguinem colligeret, comprehenſa, virgis cæſa, & in ignem coniecta, ſed liberata, demum & ipſa eodem loco vbi ſanctus Lucillianus crucifixus fuerat, decollata eſt. Cordubæ in Hiſpania beati Iſaac [d] monachi, qui pro fide Chriſti gladio necatus eſt. Carthagine S. Cæcilij [e] presbyteri, qui ſanctum Cyprianum ad Chriſti fidem perduxit. In territorio Aurelianenſi S. Liphardi [f] presbyteri & confeſſoris. Lucæ in Tuſcia ſancti Dauini [g] confeſſoris. Pariſijs ſanctæ Crotildis [h] Reginæ, cuius precibus vir eius Clodoueus Rex fidem Chriſti ſuſcepit. Anagniæ S. Oliuæ [i] virginis.

IVNII 3.

PERGENTINI *& Laurentini* [a].] Agunt de his itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac recẽtiores. Horũ paſſionis Acta recitat Sur. tom. 3. Petrus in catalogo lib. 5. cap. 80. Accepimus eadem ab eccleſia Aretina.

[b] *Lucilliani & ſoc.*] De his item Græci hac die in Menologio, vbi eorum res geſtas fuſius referunt.

[c] *Paulæ.*] Græci itidẽ hac die in Menolog. ibiq. eius præclarum certamen deſcribitur.

[d] *Iſaac monachi.*] De eodem etiam Vſuard. De eius nece ſcribit ſanctus Eulogius lib. 2. memor. ſanct. cap. 2. narratq. hac die paſſum, feria ſexta, æra octingenteſima octogeſimanona, a Chriſto Domino anno 851.

[e] *Cæcilij presbyteri.*] De quo item manuſcr. Agunt de eo Pontius diac. in vit. S. Cypriani, & S. Hieron. de ſcrip. Eccleſ. in Cypriano. Quantum licet opinari, hunc exiſtimo fuiſſe Cæcilium ſiue Cæcilianum (vtroque enim modo legimus) clarũ oratorem, magiſtrum olim Diadumeni Cæſaris pueri laudatiſſimi, de quo Aelius Lampridius in Diadumeno: fuit etenim Afer, rhetor, & optimis moribus imbutus. Ab eo ſanctus Cyprianus Cæcilij cognomentum accepit, vt teſtatur S. Hieronymus de ſcrip. Eccleſiaſt.

[f] *Liphardi.*] De quo hac die Vſuardus, Beda autem ſequenti. Huius vitam ex manuſcr. acceptam retulit Sur. tom. 3. Petrus in catalogo

logo lib. 3. cap. 58. Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 164. Floruit temporibus Clodouei Regis.

[g] *Dauini.*] Huius Acta manuſcripta ab eccleſia Lucenſi accepta vidimus.

[h] *Crotildis.*] Scribit de ea plura Gregorius Turonen. de geſt. Francorum lib. 2. cap. 2. 3. & 4. Aimon. libro 1. cap. 14. & Sigebertus in chron. anno Domini 499. & 554. Molanus in addit. ad Vſuardum edit. primæ. Fuit eiuſdem nominis, & religione non impar eius filia, quæ iuncta coniugio Amalarico Regi Ariano, grauia multa ob fidem Catholicam paſſa eſt, vt idem ſcribit Gregorius Turonen. de geſt. Francorum libro 3. cap. 10. De obitu ſanctæ Crotildis, de qua agimus, deq. eius funere meminit Gregorius Turonenſis hiſt. lib. 4. cap. 1. deceſſiſſeq. ait eo tempore, quo ſanctus Iniurioſus præerat eccleſiæ Turonenſi, qui (vt ex eodem Gregorio colligitur) ſedere cœpit anno Domini 531. ſeditque annos 17. Verum Sigebertus in chron. anno Domini 553. recenſet obitum Crotildis.

[i] *Oliuæ.*] Eius vitæ Acta, itemq. venerandum ipſius corpus Anagniæ aſſeruari, firma aſſertione Epiſcopi eius ſedis accepimus. Alia rurſus eſt Oliua, cuius his verbis meminit Thomas Fazellus de rebus Siculis decade 1. lib. 8. Panormus, inquit, maxime inſignis facta ortu Oliuæ & Nymphæ virginum, quarum clara geſta habentur. Hæc ipſe.

4 Pridie Nonas Iunij. Luna. A xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7

ROMAE ſanctorum martyrum Aretij [a] & Daciani. Siſciæ in Illyrico ſancti Quirini [b] Epiſcopi, qui ſub Galerio Præſide pro fide Chriſti (vt Prudentius ſcribit) molari ſaxo ad collum ligato, in flumen præcipitatus eſt; ſed lapide ſupernatante, cum circumſtantes Chriſtianos, ne eius terrerentur ſupplicio, neve titubarent in fide, diu fuiſſet hortatus, ipſe vt martyrij gloriam aſſequeretur, precibus a Deo vt mergeretur obtinuit. Brixiæ ſancti Clatei [c] Epiſcopi & martyris ſub Nerone Imperatore. In Pannonia ſanctorum martyrum Rutili [d] & ſociorum. Atrebati ſanctæ Saturninæ [e] virginis & martyris. Tibure ſancti Quirini [f] martyris. Conſtantinopoli ſancti Metrophanis [g] Epiſcopi & confeſſoris inſignis. Mileui in Numidia ſancti Optati [h] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate conſpicui. Veronæ ſancti Alexandri [i] Epiſcopi.

IVNII 4.

ARETII & *Daciani* [a].] Rom. Martyrolog. vetus, & vet. manuſcript. ex quibus ceteri recentiores.

[b] *Quirini.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri omnes. Eius nobile martyrium Prudentius cecinit hymno ſacro. Meminit eiuſdē Venantius Fortunatus lib. 7. cum ait:

Africa Cyprianum dat, Siſcia clara Quirinum.

Extāt eiuſdē Acta fuſius ſcripta apud Mombrit. tom. 2. quibus fertur paſſus in perſecutione Diocletiani ſub Maximo, alias Maximino Præſide, quem Prudentius Galerium appellat: nulla tamen eſt diſcrepantia: nam & Galerius ipſe, Maximinus dictus eſt, qui poſtea ab eodem Imperatore Cæſar eſt appellatus. Ceterum fuit alius Galerius Maximinus, qui vixit temporibus Valeriani Imp. & Proconſulatum gerens in Africa, in S. Cy-

prianum Epiſcopum Carthag. vltimi ſupplicij ſententiã tulit, & paulo poſt infelix obijt. Hæc habes in Actis paſſionis S. Cypriani, poſitis in prolegom. operum eius edit. Pamel. Eiuſdem ſancti Quirini corpus, cum barbari Pannonias deuaſtarent, Romam tranſlatum eſt, atque reconditum ad S. Sebaſtiani ad Catatumbas, vt Beda & Ado hic item profitentur: inde autem per Angilbertum Mediolanenſem Epiſcopum Mediolanum fuiſſe delatum, prædicta Acta teſtantur: verum Molanus in notis ad Vſuard. ſecundæ edit. & Cuſpinianus in Auſtria, dicunt tranſlatum fuiſſe Bauariam temporibus Pipini Regis; idq. certis teſtimonijs Molanus comprobat.

[c] *Clateï Epiſcopi.*] De quo & tabulæ eccleſiæ Brixianæ, ceteraq. vet. monumenta eiuſdem.

[d] *Rutili & ſoc.*] De eo vet. manuſcr. ex quibus & Molan. in priori addit. ad Vſuardum.

[e] *Saturninæ.*] De qua etiam prædicta vet. manuſcrip. ex quibus recentiores accepere.

[f] *Quirini.*] Alius hic ab illo Siſcienſi, de quo ſupra. Huius corpus (vt accepimus ex veteribus monumentis eccleſiæ Tiburtinæ) reconditum ibi habetur in baſilica S. Laurentij, ſub altari ſanctiſſimi Saluatoris.

[g] *Metrophanis.*] Agunt de eodem hac item die Græci in Menologio, vbi & eius Acta ſummatim comprehenſa narrantur: quibus aſſentiuntur ea quæ ſcribit Niceph. hiſt. lib. 8. cap. 6. & Niceph. Epiſc. Conſtantinopol. in chron. Habetur mentio de eodem in oratione de ſanctis Patribus Nicænæ Synodi, quam recitat Metaphraſtes ſexto Idus Iulij, & Lipom. Latine redditam tom. 6.

[h] *Optati Epiſcopi.*] Confundunt hunc aliqui cum Optato Epiſcopo Antiſiodori, vt Petrus in catal. lib. 7. cap. vlt. qui ea die de hoc agit, qua a ceteris celebratur dies natalis Optati Antiſſiodorenſis. De hoc S. Hieron. lib. de ſcrip. Eccleſ. Honorius Auguſtud. & alij. Claruit temporib. Valentis & Valẽtiniani Impp. quando (vt idem teſtatur S. Hieronymus) aduerſus Parmenianum eruditos illos ſcripſit commentarios. At cum in eius lib. 2. retexitur ab eo ſeries Romanorũ Pontificum, eaq. perducitur vſque ad Siricium Papam; neceſſe erit affirmare, eum vſque ad Siricij tempora perueniſſe, qui ſedit temporibus Theodoſij. Putauit autem, & iure quidem, Balduinus in annot. ad Opt. ea verba: Damaſo Siricius: non eſſe eiuſdem auctoris, ſed ſuperaddita: quod quidem duplici ratione firmamus: Primo quidem, quod ſanctus Auguſtinus, cum de eo ſæpius agit, non tamquam de homine ſui temporis & æquali, ſed vt de eo qui ipſum longe præceſſerit, meminiſſe videtur, præſertim de doctrina Chriſtiana lib. 2. cap. 40. præerat enim illis Auguſtini temporibus ſedi Mileuitanæ Seuerus, vt idẽ ſanctus Auguſtinus teſtatur, cum agit de ordinatione Eradij ſucceſſoris, epiſt. 110. & ſermo. 50. de diuerſ. to. 10. Præterea ipſe Optatus lib. 1. & iterum lib. 3. ab indicta perſecutione Diocletiani vſque ad illud tempus quo ea ſcribebat, numerat annos 60. & (vt ait) quod excurrit. Cum autem conſtet ex publicis edictis, eam perſecutionem indictam eſſe anno Domini trecenteſimo ſecundo; ſatis liquet primis temporibus Valentis & Valentiniani (iuxta ſententiam Hieronymi) Optatum ea ſcripſiſſe, nec ad tempora Theodoſij & Siricij perueniſſe; niſi illud: Et quod excurrit: præter morem, laxatis habenis, longius nimis quis ad libitum ſinat excurrere. Qualis autem, quantusve fuerit S. Optatus, ex eo reputa, quod aduerſus Donatiſtarum erumpentem eluuionem, totamq. Africam inundantem, ſolus ipſe eo tempore ſcriptorum ſuorum oppoſuit aggerem. De Mileuio, cuius Optatus erat Epiſcopus, frequens eſt mentio in Concilijs Africanis, & epiſtolis ſancti Auguſtini: ibi & celebratum eſt Concilium Mileuitanum dictum, quod inconſulte nimis dixit aliquis celebratum in inſula Melite: eius enim Synodica ad Innocentium Papam, litteræq. Auguſtini & aliorum ad eumdem Pontificem, & aliæ ad Hilariũ ſcriptæ, illud Mileuij in Numidia actum eſſe; luce clarius manifeſtant.

[i] *Alexandri Epiſc.*] De quo & tabulæ eccleſiæ Veronenſis, ex quibus Auguſt. Valerius eius eccleſiæ Epiſcopus & Card. in libello quem ſcripſit de eius ſedis Epiſcopis agit.

xxij. B Nonis Iunij. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

IN Aegypto natalis ſanctorum martyrum [a] Marciani, Nicanoris, Apollonij, & aliorum, qui in perſecutione Maximini illuſtre martyrium conſummarunt. Peruſiæ ſanctorum martyrum Florentij [b], Iuliani, Cyriaci,

Marcellini, & Fauſtini, qui in perſecutione Decij capite cæſi ſunt. Cæſareæ in Palæſtina paſsio ſanctarum Zenaidis [c], Cyriæ, Valeriæ, & Marciæ, quæ per multa tormenta gaudentes ad martyrium peruenerunt. Tyri S. Dorothei [d] presbyteri, qui ſub Diocletiano multa paſſus, & vſque ad Iuliani tempora ſuperſtes, ſub eo annum agens ſeptimum ſupra centeſimum, venerandam ſenectam martyrio honeſtauit. Eodem die S. Bonifacij [e] Epiſcopi Moguntini, qui de Anglia Romam veniens, & a Gregorio Secundo in Germaniam miſſus, vt fidem Chriſti illis gentibus euangelizaret; cum maximam multitudinem, præſertim Friſonum, Chriſtianæ religioni ſubiugaſſet, Germanorũ Apoſtolus meruit appellari: nouiſsime in Friſia a furentibus Gentilibus gladio peremptus, martyrium conſummauit cum Eobano & quibuſdã alijs ſeruis Dei. Cordubæ in Hiſpania beati [f] Sancij adoleſcentis, qui etſi in aula regia educatus, pro Chriſti tamen fide in perſecutione Arabica martyrium ſubire non dubitauit.

IVNII 5.

Marciani *& ſoc.* [a]] De his Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die, & ad Nonas Aprilis; Græci etiã hac die in Menologio, ibiq. & ſociorũ nomina exprimũtur.

[b] *Florentij & ſoc.*] De quibus & antiqua manuſcripta eius eccleſiæ.

[c] *Zenaidis & ſoc.*] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio, vbi & earum martyrij Acta pluribus deſcribuntur.

[d] *Dorothei.*] De eo etiam Græci in Menologio hac die, & iterum ad ſeptimum Idus Octobris. Errore lapſi videntur nonnulli, qui hunc fuiſſe Tyri Epiſcopum dixerunt: nam licet patria Tyrius fuerit; tamen. Euſebius, qui de ipſo agit lib. 7. cap. 26. & Niceph. libro 6. c. 37. illum presbyterum tantum fuiſſe tradunt: exploratum enim habetur, quinam Epiſcopi illis Dorothei tẽporibus Tyriæ eccleſiæ præfuerint. Siquidem, vt rem altius repetamus, ſedit illic Methodius tempore nouiſſimæ perſecutionis, vt ſcribit ſanctus Hieron. de ſcrip. Eccleſiaſt. in Methodio: poſtea ſubrogatus eſt Paulinus temporibus Conſtantini, vt conſtat ex Euſebio hiſtor. lib. 10. cap. 4. Eoq. ex humanis ſublato, regimen eius eccleſiæ capeſſiuit Zeno, qui interfuit ſubſcripſitq. Niceno Cõcilio, quiq. longæua ætate peruenit vſque ad tempora Theodoſij, præſensq. fuit Concilio œcumenico Conſtãtinopolitano, vt apparet ex ſubſcriptione Epiſcoporum: at Dorotheum, de quo agimus, conſtat tẽporibus Iuliani Apoſtatæ martyrio eſſe vita functum. Rurſum de Dorotheo alius increbuit error, vt putarint nonnulli, hunc ipſum auctorem eſſe libelli illius qui Dorothei Synopſis inſcribitur. Græci in eo quod citare conſueuimus Menologio, xviij. Kalen. Maij, cum de quibuſdam Pauli Apoſtoli diſcipulis agunt, quorum meminit Dorotheus, hæc de ipſo auctore habent his verbis: Hæc beatiſſimus Dorotheus, cum eſſet Romæ, Romana lingua ſcripta reliquit: non ſolum autem de his, ſed & de reliquis Apoſtolis, & alijs ſanctis viris, & ſacris Prophetis hiſtoriam accurate conſcripſit: fuit enim vir ille & multarum rerum peritia inſignis, vt quiuis alius. Hæc ibi. quæ quidem nulla ratio patitur vt de illo Tyrio dicatur, cuius nulla eſt memoria quod aliquando fuerit Romæ; & S. Hieronymus, qui omnes, quos nouit, collegit ſcriptores Eccleſiaſticos, nullam prorſus de eo habuit mentionem. In bibliotheca Vaticana eumdem Dorotheum, abbatem, inſcriptũ inuenimus: quod nec ignorauit Petrus in catal. qui dum eum allegat, abbatem appellat. Porro quod ad Synopſim ſpectat, quam ſcripſit: nonnulla in ea habet, quæ caſtigatione ſunt digna. Non omittimus dicere, claruiſſe temporibus Leonis Imp. alterũ Dorotheum, re vera Epiſcopum Tyri, cuius ſimul & aliorum Epiſcoporum extat egregia epiſtola ad ipſum Leonem Auguſtum conſcripta de fide Catholica. habetur tom. 2. Concil. recentioris editionis pag. 244. De Dorotheo presbytero & martyre, de quo hic agitur, eadem fere quæ

in Romano Martyrologio recitantur, fuſius ſcripta legimus in chron. Anaſtaſij Bibliothecarij, quod manuſcriptum accommodatum nobis fuit ab Illuſtriſſimo ac Reuerendiſſimo Cardinale Syrleto: vbi Edeſſæ in Syria eum ſub Iuliano Apoſtata martyriũ conſummaſſe, centeſimũ quintum annum agentem, idem teſtatur auctor.

[e] *Bonifacij Epiſc.*] De quo hac die etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit eius vitã Vuilibaldus eius diſcipulus, quam exſcripſit Vicellius in Hagiolog. Cõtexta eſt etiam de eo epiſtolaris hiſtoria, quam retulit Sur. in tom. 3. Rurſus autem Ruthardus, Rabani diſcipulus, eius martyrium ſcripſit heroico metro, vt teſtatur Trith. in chron. Hirſaug. Plures epiſtolæ, Romanorum Pontificum ad eum ſcriptæ extant in cod. manuſcrip. quas & deſcripſimus in Annal. Eccleſ. De eo item agitur in Actis S. Burcardi Epiſcopi. Paſſus eſt (vt ſcribit Beda in epitome) anno Domini 754. Id ipſum profitetur Sigeber. in chron. Trithem. autem de viris illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 2. c. 24. ſequenti anno 755. martyrio obijſſe ſcribit: ſed prioribus citatis auctoribus inhæremus. Eiuſdem Bonifacij ſcite dictum de ſacerdotibus ligneis & aureis recitatum habes in Concilio Triburienſi, c. 18. Eadem de conſecrat. diſt. 1. cap. vaſa quibus.

[f] *Sancij.*] Scripſit eius martyrium ſanctus Eulogius lib. 2. mem. ſanct. c. 3. paſſumq. tradit æra octingenteſima octogeſimanona, a Chriſto Domino anno octingenteſimo quinquageſimoprimo.

xxj. C Octauo Idus Iunij. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

CAESAREAE in Palæſtina natalis beati Philippi[a], qui fuit vnus de ſeptem primis diaconis. Hic ſignis & prodigijs clarus, Samariam ad fidem Chriſti conuertit, & Candacis Aethiopum Reginæ eunuchum[b] baptizauit, ac demum apud Cæſaream requieuit: iuxta quem tres virgines eius filiæ prophetiſſæ tumulatæ iacent: nam quarta filia eius plena Spiritu ſancto Epheſi occubuit. Romæ ſancti Artemij[c], cum vxore ſua Candida, & filia Paulina: qui Artemius ad prædicationem & miracula ſancti Petri exorciſtæ in Chriſtũ credens, & cum omni domo ſua a ſancto Marcellino presbytero baptizatus, iuſſu Sereni Iudicis plumbatis cæſus[d], & gladio percuſſus eſt: vxor vero eius & filia in cryptam impulſæ, lapidibus ruderibusq. ſunt obrutæ. Tarſi in Cilicia ſanctorum Martyrum viginti[e], qui temporibus Diocletiani & Maximiani ſub Simplicio Iudice per diuerſa tormenta glorificauerunt Deum in corporibus ſuis. Nouioduni in Gallijs ſanctorum martyrum Amantij[f], Alexandri, & ſociorum. Feſulis in Tuſcia ſancti Alexandri[g] Epiſcopi & martyris. Mediolani depoſitio ſancti Euſtorgij[h] ſecundi, Epiſcopi & confeſſoris. Veronæ ſancti Ioannis[i] Epiſcopi. Veſontione in Gallijs ſancti Claudij[k] Epiſcopi. Eodem die ſancti Norberti[l] Epiſcopi Magdeburgenſis, fundatoris ordinis Præmonſtratenſis.

IVNII 6.

PHILIPPI [a].] De quo Act. Apoſt. c.6.8.& 21. Beda, ac ceteri Latinorũ de eodem agunt hac die, Græci autem in Menologio quinto Idus Octobris. Hunc autem, ob Apoſtolicum munus ſuſceptũ, nonnulli Apoſtolum appellarunt; vnde non modica exorta eſt ambiguitas ex confuſione geſtorũ, dum quod eſt huius, Philippo Apoſtolo tribuitur. quæ quidem quoniam longiori indigẽt examine, hic præterimus. Recens adhuc erat Cæſareæ maritimæ in Palæſtina, temporibus ſancti Hieronymi, memoria Philippi diaconi, & filiarum eius: nam ædicula Philippi, & filiarum cellulæ adhuc integræ permanebant, quas omnes S. Paula profectura Hieroſolymam inuiſit, vt idem ſanctus Hieronymus ſcribit epiſt. 27. ad Euſtochium.

[b] *Eunuchum baptizauit.*] De quo hæc Dorotheus in Synopſi, in fine: Eunuchus Candacis Reginæ Aethiopum in Arabia Felici, & in inſula Taprobana, inq. vniuerſa Erythra Euangelium Domini noſtri Ieſu Chriſti prædicauit. Fertur etiam martyrium glorioſe tuliſſe, ibiq. ſepultus eſſe: & cœmeterium ipſius monumentum inſuperabile eſt fidelibus, barbaros ſceleſtos fugans, morbos pellens, & ſanationes operans vſque in hodiernum diem. Hæc Doroth. Hieronymus in Iſai. cap. 53. appellat eum Apoſtolũ Aethiopum; agit de eodem epiſt. 103. ad Paulinum. Ante eum S. Irenæus meminit de eius Apoſtolatu ad Aethiopas lib. 3. cap. 12. & Cyrillus Hieroſol. in catech. 1. Euſeb. lib. 2. cap. 1. Niceph. lib. 2. cap. 6. & alij. De fonte, in quo baptizatus eſt, agit S. Hieron. de locis Hebraicis. Si autem Aethiopum religionem altius repetas; habes ex Herodoto, quem citat Ioſephus Antiq. lib. 8. cap. 4. illos circumciſionem ab Aegyptijs didiciſſe: ſic vocat Hebræos, qui in Aegypto aliquando vixerunt.

[c] *Artemij & ſociorum.*] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum res geſtæ connexæ habentur cũ Actis SS. Marcellini & Petri, apud Sur. to. 3. ſecunda Iunij. Corpora Artemij & Paulinæ tranſlata reperiuntur a Sergio Iuniori in titulum Equitij, vt vetus illic poſita teſtatur inſcriptio in marmore inciſa.

[d] *Plumbatis cæſus.*] Erat id genus tormentorum, quaſi flagellum ex funiculis, in quorum ſummitatibus glandes plumbeæ erant impactæ; his terga ac collum damnati hominis verberabantur. De his Prudentius Periſteph. hym. 10. in Romano, his verſibus:

Tundatur, inquit, tergum crebris ictibus,
Plũboq. ceruix verberata extuberet. Et paulo poſt:
Pulſatus ergo martyr illa grandine, &c.

Porro plumbatarũ verberibus viliores tantum perſonas torqueri conſueuiſſe, leges indicant. nam l. 2. de quæſt. Cod. Theod. hæc habet: Plumbatarum vero ictus, quos in ingenuis corporibus nõ probamus, ſed decem primos tantum ordinis curiales ab immanitate huiuſmodi verberũ ſegregamus. & l. 80. de decur. Cod. Theod. Omnis ordo curialis ab ictibus plumbatarũ habeantur immunes. Conſtantinus Magnus, ac filij ab huiuſmodi ſupplicij genere exemerunt debitores, qui olim his affici conſueuerũt. l. 4. & 7. de exact. Cod. Theod. Viguit id genus ſupplicij etiam temporibus Honorij Imp. qui turpiſſimum Iouinianũ hæreſiarcham contuſum primum plumbo, vna cum ſuis gregalibus damnauit exilio, vt conſtat ex l. 54. de hæret. C. Theod. Porro etſi huiuſmodi plumbatarum verbera non eſſent ad inferendam mortem (nam ciuilium legũ præſcripto cædere reum vſque ad mortem vetitum erat) complures tamen inter ictus plumbatarũ efflaſſe ſpiritum reperiuntur, vt teſtatur Ammian. Marcel. lib. 28. Ambroſ. epiſt. 17. lib. 2. edit. Rom. cum ait: Quid reſpondebo poſtea, ſi compertum fuerit, data hinc auctoritate, aliquos Chriſtianorũ aut gladio, aut fuſtibus, aut plumbis necatos? Hæc ille. Prætermittimus recenſere innumeros fere martyres, qui ad obitũ vſque plumbatarũ verberibus ſunt affecti. Erant & plumbata ſpicula bellica, de quibus Veget. de re milit. lib. 1. cap. 17. lib. 2. c. 15. ſed de his nihil in præſentiarũ. Erant & pondera plumbea, non ad cædendum, ſed ad diſtrahendas iuncturarum compagines, cum damnatis ſublime ſuſpenſis, reuolutis brachijs, eiuſmodi pondera deorſum ad pedes alligarentur. De his Ammianus lib. 29. Expediuntur, inquit, pondera plumbea, &c. Erat & pœna liquentis plumbi, cuius eſt frequens mẽtio in Martyrologio, de qua & Horatius:

— nec ſeuerus Vncus abeſt, liquidumve plumbum.

Conſtantinus ad Populum reſcripſit, vt eius meatus oris & faucium, qui nefaria hortamẽta prodendæ caſtitatis protulerit, liquentis plumbi ingeſtione claudatur. l. 1. de rapt. virgin. lib. 9. tit. 24. Cod. Theod.

[e] *Martyrum viginti.*] Ado de his hac die, & Petrus in catal. lib. 5. cap. 93. Paſſi ſunt Tarſi Ciliciæ ſub iiſdem Imp. & Iudice, quibus paſſus legitur S. Bonifacius, de quo ſupra pridie Idus Maij. Cum autem ibi (vt eius Acta teſtantur) corpora martyrum diſtraherentur pretio, eadem prædictorum viginti martyrũ corpora coempta, tranſlata ſunt in Africam. Illuc etiam eadem ex cauſa, vt emeret corpora ſanctorum martyrum, profectus eſt S. Bonifatius, qui & ipſe eadem eſt donatus corona martyrij. Miram itaque habent conſenſionẽ, quæ de his martyribus ſcribuntur, cum rebus geſtis S. Bonifatij. Erat Hippone regio celebris memoria horum martyrum, ibiq. editum eſt præclarum illud miraculum deſcriptum a ſancto Auguſtino de ciuit. Dei

lib. 22. cap. 8. Occiſorum corpora a militibus vendebantur aliquando: quod etiam & de Gentilium cadaueribus factum reperitur; vt de Piſonis & Galbæ corporibus tradit Tacitus lib. 17. de alijs Valer. Max. lib. 9. c. 4. 3.

[f] *Amantij & Alexãdri.*] Agit de his Vuſuar. hac die, Beda vero ſequẽti de Amantio: mendoſe autẽ loco Alexandri, ponit, Alexandriæ.

[g] *Alexandri Epiſc.*] Extant eius res geſtæ ex antiquis monumẽtis nuper editæ a Reuerendiſs. Franciſco Cattano Epiſcopo Feſulano.

[h] *Euſtorgij ſecundi.*] De eo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Extat ad hunc Theodorici Regis apud Caſſiod. variar. lib. 1. epiſtola 9. Idem ſcribens ad Agilam Comitem, meminit eiuſdem Euſtorgij, ac beatiſſimum virum appellat lib. 2. epiſt. 29. Spectatæ ſane ſanctitatis hominem etiam Rex Gothus & Arianus plurimi fecit.

[i] *Ioannis Epiſc.*] De quo etiam tab. eccleſiæ Veronenſis. Eius Acta, ſicut & aliorum Veronenſium Epiſcoporum, Reuerendiſs. Auguſtinus Valerius Epiſcopus Veronen. nunc S.R.E. Cardinalis, paucis complexus eſt.

[k] *Claudij Epiſc.*] De eo Beda die ſequenti. Eius res geſtas ex vet. monumẽtis edidit Sur. tom. 4. Extant aliæ vberiores, quarum Molanus meminit. Reperitur hic interfuiſſe Conc. Epaunenſi, cui & ſubſcripſit, vt eius Synodi Acta demonſtrãt. Migrauit ex hac vita anno quarto Childeberti Tertij Regis Francorũ.

[l] *Norberti Epiſcopi.*] Huius Acta ſinceriſſime ſcripta extant apud Sur. to. 3. Diem obijt anno Domini 1134. vt eius Acta teſtantur, ac etiam Sigebert. in chron. eo anno; vbi & hæc de ipſo: Norbertus Archiepiſcopus, vir potens opere & ſermone, multorum monaſteriorum fundator, & ſanctæ religionis eximius propagator, Innocentij Papæ Catholici æquiſſimus fautor, Petri vero ſchiſmatici iuſtiſſimus execrator, &c. Addit & plura de progreſſu ordinis Præmonſtratenſiũ. Adſcribitur in tabulis Epiſcoporum Magdeburgenſium decimusquintus eius ſedis Epiſcopus.

xx. D Septimo Idus Iunij. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

CONSTANTINOPOLI natalis ſancti Pauli [a] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ſæpe ab Arianis ob fidem Catholicam pulſus, & a ſancto Iulio Romano Pontifice reſtitutus, demum a Conſtantio Imperatore Ariano ad Cucuſum oppidulum Cappadociæ relegatus, ibidem Arianorum inſidijs crudeliter ſtrangulatus, ad cæleſtia regna migrauit: cuius corpus, Theodoſio Imperatore, Conſtantinopolim ſummo honore tranſlatum [b] fuit. In Aegypto ſancti Lycarionis [c] martyris, qui laniatus, virgis ferreis ignitis cæſus, aliaq. ſæuiſsima paſſus, gladio demum percuſſus, martyrium conſummauit. Cordubæ ſanctorum martyrum Petri [d] presbyteri, Vualabonſi diaconi, Sabiniani, Vuiſtremundi, Habentij, & Hieremiæ monachorum. In Anglia ſancti Roberti [e] abbatis ordinis Ciſtertienſis.

IVNII 7.

PAVLI *Epiſcopi* [a].] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum; Græci autem in Menologio octauo Idus Septembris. Eius Acta ex antiquis monumẽtis collegit Metaphraſtes; recitat ea Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 3. De eius electione ex præcedentibus prophetijs, habetur mentio in Actis ſancti Metrophanis. De tempore quo ſubrogatus eſt in locũ Alexandri, ſcribit Socrat. lib. 2. cap. 3. Sozom. lib. 3. cap. 3. & alij poſt eos. In Annalibus refutaui-

futauimus errorem aſſerentium ſancti Alexandri iudicio prælatum eſſe Macedonium Paulo in futura ſucceſſione. De huius rebus geſtis, atque his præſertim, quas ob tuendam fidem Catholicam paſſus eſt, ſcribit ſanctus Athanaſius in apologia ſecunda, & in epiſt. ad ſolit. vbi eũ non ſemel, ſed quater pro fide exulaſſe tradit, primo in Ponto, inde in Meſopotamia, tertio Edeſſæ, quarto demũ Cucuſi. De eius perfugio ad Iulium Romanum Pontificem ſcribit Socrat. lib. 2. cap. 9. & 10. De acceſſu ad Gallias ad S. Maximinum Epiſcopum Treuerenſem agit Niceph. libro 9. cap. 12. De nece ſæuiſſima illi ab Arianis illata ſcribit idem ſanctus Athanaſius in apologia de fuga ſua, & in epiſtola ad ſolitarios, Theodoret. hiſt. lib. 2. cap. 5. Socrat. lib. 2. cap. 12. & Sozom. lib. 3. c. 8.

[b] *Tranſlatum fuit.*] Facta eſt eiuſmodi ſolemnis tranſlatio tẽpore Concilij œcumenici Conſtantinopolitani, magnaq. clariſſimorum Epiſcoporũ freqnentia reconditum fuit in eccleſia nuper ablata Macedonianis, quorum ſæuitia ſæpius pulſus, & grauia paſſus erat. De his Socrat. hiſt. lib. 5. cap. 9. Sozom. lib. 5. cap. 8. & Niceph. lib. 9. cap. 29. & lib. 12. cap. 14. ijdemq. tradunt, poſteros, rei geſtæ ignaros, exiſtimaſſe ex nomine Pauli, illic conditum eſſe corpus ſancti Pauli Apoſtoli: quæ quidem res apud aliquos ex vulgo fidem inueniens, etiam tranſmiſſa videtur ad ſucceſſores. Inde accidit, vt temporibus Clementis Papæ Quarti a Græcis in Gallias ad Reginam Francorum deferretur pro egregio munere caput, quod dicebatur eſſe Pauli Apoſtoli. Rei nouitatem admirata Regina, conſuluit de his prædictum Pontificem; qui ad eam reſcripſit epiſtolam, quæ in eius regiſtr. extat num. 477. qua quidem errorem redarguit, nec alibi quam Romæ, vbi eſt paſſus, reperiri caput Apoſtoli, pluribus docet.

[c] *Lycarionis.*] De eo item Græci hac die in Menologio, vbi etiam eius cruciatus narrantur.

[d] *Petri & ſociorum.*] Vſuardus de his hac die. Horum martyrij Acta deſcribit ſanctus Eulogius in memor. ſanct. lib. 2. cap. 4. Paſſi ſunt (vt ait) æra 889. anno Domini octingenteſimo quinquageſimoprimo.

[e] *Roberti abbatis.*] De eo item hac die Molan. in addit. ad Vſuardum. Extant eius Acta apud Sur. tom. 3. quibus habetur, eum migraſſe ex hac vita, anno Domini milleſimo centeſimo quinquageſimonono.

8 Sexto Idus Iunij. Luna. E xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

AQVIS in Gallia ſancti Maximini [a] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, quem Domini diſcipulum fuiſſe tradunt. Eodem die ſanctæ Calliopæ [b] martyris, quæ ob Chriſti fidem mammis abſciſis, atque aduſtis carnibus, ſuper teſtulas volutata, capite demum truncata martyrij palmam accepit. Apud Sueſsiones in Gallijs natalis ſancti Medardi [c] Epiſcopi Nouiomenſis, cuius vita & mors pretioſa glorioſis miraculis commendatur. Rhotomagi ſancti Gildardi [d] Epiſcopi, fratris eiuſdem ſancti Medardi, qui eodem die nati, eodemq. Epiſcopi conſecrati, vno quoque die de hac vita ſubtracti, ſimul in cælum migrarunt. Apud Senonas ſancti Heraclij [e] Epiſcopi. Metis ſancti Clodulphi [f] Epiſcopi. In Piceno ſancti Seuerini [g] Epiſcopi Septempedani. In Sardinia ſancti Salluſtiani [h] confeſſoris. Camerini ſancti Victorini [i] confeſſoris.

MAXIMINI *Epiſcopi* [a].] Hunc vnum ex ſeptuagintaduobus diſcipulis fuiſſe tradunt; cuius res geſtæ intextæ habētur cum Actis ſanctæ Marthæ, & Mariæ Magdalenæ. De eo item Petrus in catalog. lib. 5. cap. 101. & Democh. in tab. Epiſc. Aquenſis eccleſiæ.

[b] *Calliopæ.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, eiusq. martyrij Acta referunt.

[c] *Medardi Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Eius Acta ſcripta a Fortunato tunc presbytero, poſtea Epiſcopo Pictauienſi, recitat Sur. tom. 3. De eius obitu, atque miraculis poſt mortem editis, extat itē Fortunati carmen lib. 2. idemq. agit de ipſo etiam lib. 4. vit. ſancti Martini, & in vita ſanctæ Radegundis, Gregor. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 95. & de geſt. Francorum lib. 4. cap. 19. Scribit Sigebertus in chron. eum ex hac vita migraſſe anno Domini 556. Præ excellentia meritorum tanti viri ſanctus Gregorius Papa indulſit, vt eius monaſterium caput eſſet omnium monaſteriorum totius Galliæ, aliaq. ſuperaddidit priuilegia; & quæ olim a ſancto Ioanne Papa eidem fuerant elargita, confirmauit, ſtabiliuitque. extant de his eiuſdem ſancti Gregorij litteræ Apoſtolicæ in regiſt. lib. 12. Indict. 7. cap. 32. Erat eiuſmndi monaſterium in ſuburbio Sneſſionenſi ſub nomine ſancti Medardi & ſancti Sebaſtiani, vt conſtat ex Actis Synodicis Concilij illic habiti anno xiij. Ludouici Pij Imp. ſub Hincmaro Epiſcopo Rhemenſi, qui Synodo præſuit. In tabulis Democharis de ſacrificio Miſſæ adſcribitur hic decimusquartus eius ſedis Epiſcopus: agit & de eo Molan. in Indic. ſanct. Belgij.

[d] *Gildardi Epiſcopi.*] De ipſo etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores. Extat de eodem carmen ſancti Audoeni, & antiphona Gregorij Turonen. quæ cuncta recitat Sur. tom. 3. De Gildardo & Medardo fratribus hæc Sigebert. in chronic. anno Domini 535. Clarent, inquit, in Gallijs fratres vterini, vno eodemq. die nati, & Pontifices conſecrati, Medardus ad titulum Nouiomenſem, Gildardus ad Rhotomagenſem; & vno die abſoluti a ſæculo, aſſumpti ſunt a Chriſto. Hæc ille. Molanus teſtatur Gildardi vitam manuſcriptam haberi: agit de eodem Petrus in catal. lib. 5. cap. 97. & 98. Reperitur interfuiſſe Gildardus Concilio primo Aurelianenſi celebrato temporibus Clodouei Regis Francorum, vt ex eius Actis apparet; numeraturq. eiuſdem ſedis Rhotomagenſis Epiſcopus decimusquintus in tabulis Democharis.

[e] *Heraclij Epiſc.*] De eodem hac die Vſuardus, atque recentiores. Migrauit ex hac vita anno quingenteſimo ſeptimo, numeraturq. eius ſedis Epiſcopus decimusquintus in tabulis Epiſcoporum Senonenſium, quas recitat Demochar. libro de ſacrificio Miſſæ.

[f] *Clodulphi Epiſcopi.*] Extant Acta Epiſcoporum Metenſium, vbi plura de Clodulpho, de quo etiam in vita ſancti Trudonis, apud Sur. tomo ſexto, die 23. Nouemb. Sigebert. in chron. anno Domini 640. Fuit hic patre Arnulpho & matre Doda progenitus, ſanctis ambobus, & in ſæculo clariſſimis. Ponitur in tab. Epiſc. Metenſium triceſimusſecundus eius ſedis Epiſcopus.

[g] *Seuerini Epiſcopi.*] Celebris fuit memoria ſancti Seuerini apud Septempedanos, adeo vt etiam ſuam ipſorum ciuitatem eius nomine appellari voluerint. Ambigua adhuc & ſubobſcura remanet de ſancto Seuerino narratio ob omnimodam fere ſimilitudinem quam in omnibus habere videtur cum ſancto Seuerino Epiſcopo Neapolitano, quocum non tantum nomine & dignitate Epiſcopatus conuenit, ſed (quod mirandum ſit) vterque fratrē habuit nomine Victorinum: vnde facillime contingere potuit, vt quod eſſet alterius, tribueretur alteri: quod quidem Ado ſexto Idus Ianuarij, & Nonis Septembris feciſſe videtur; dum Victorinum illum, qui in eremo perarduam vitam duxit, germanū exiſtimauit Seuerini Neapolitani, cuius quidem frater eremum minime coluit, ſed longe ante martyr factus eſt. Nec mirandum eſt duos Seuerinos duos fratres Victorinos habuiſſe; cum moris Chriſtianorum fuiſſe conſtet, ſuis filijs nomina ſanctorum imponere, quo illorum ſectantes veſtigia, etiam patrocinio fulcirentur. Dionyſ. Alexand. apud Euſeb. lib. 7. cap. 20. Horum autem fratrum Seuerini & Victorini Acta legimus accepta ab ipſorum eccleſia, ex quibus nouimus hos fratres fuiſſe vterinos, eremiticamq. vitam excoluiſſe: quorū Victorinus cum aliquando lapſus fuiſſet, arctioribus ſe diſciplinæ vinculis mancipauit, ac ſancto fine quieuit: Seuerinus autem ad regimen Epiſcopatus aſſumptus, ſanctitate clarus migrauit e vita, cuius venerandum corpus ante quadriennium repertum, honorificentius reconditum eſt. Floruerunt ambo temporibus Iuſtiniani Imp. cum Vigilius Romanæ Eccleſiæ (vt ipſorum Acta teſtantur) præſideret.

[h] *Salluſtiani.*] Agit de eo itē hac die Vſuardus: meminit eiuſdē Fara de rebus Sardois.

[i] *Victorini.*] Hic ille germanus S. Seuerini, de quo modo egimus, cuius & Acta iuncta habentur vitæ ſancti Seuerini.

9 Quinto Idus Iunij. Luna. F xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

ROMAE in monte Cælio natalis ſanctorum martyrum Primi[a] & Feliciani, ſub Diocletiano & Maximiano Imperatoribus. Hi glorioſi martyres longæuam in Domino vitam ducentes, & nunc ſimul paria, nunc ſingillatim diuerſa & exquiſita[b] perferentes tormenta, tandem felicis pugnæ curſum, a Promoto Præſide Nomentano gladio animaduerſi, conſummauerunt. Agenni in Gallia paſsio ſancti Vincentij[c] Leuitæ & martyris. Apud Antiochiam ſanctæ Pelagiæ[d] virginis & martyris, quam ſancti Ambroſius & Ioannes Chryſoſtomus magnis efferūt laudibus. Syracuſis ſancti Maximiani[e] Epiſcopi, cuius ſanctus Gregorius Papa ſæpius meminit. In Scotia ſancti Columbi[f] presbyteri & confeſſoris. Edeſſæ in Syria ſancti Iuliani[g] monachi, cuius præclara geſta ſanctus Ephræm diaconus ſcripſit.

IVNII 9.

PRIMI *& Feliciani*[a].] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Horum Acta ex Adone fuſius ſcripta [illegible] at Sur. tom. 3. itemq. Mombrit. tom. 2. & Petrus in catal. lib. 5. cap. 99. Sunt tamen in eis pauca quædam quæ corrigantur. Theodorus Papa prædictorum martyrum corpora, quæ erant in ar[illegible]ario via Nomentana, eleuauit, & in Vrbem t[illegible]anſtulit, recondiditq. in baſilica ſancti Stephani protomartyris, multaq. dona obtulit. Hæc in libro de Rom. Pontificibus in Theodoro. In eadem antiqua ſancti Seephani protomartyris memoria, in monte Cælio poſita, adhuc extant vetuſtiſſimæ ipſorum ſacræ imagines, muſiuo opere intextæ, vbi & eorū corpora fuerunt recondita. Reperiuntur duo alij iiſdem nominibus appellati, Primus & Felicianus germani, de quorū martyrio agitur in Actis S. [illegible]idei apud Su[illegible]ium tomo 7. die 6. Octobris.

[b] *Exquiſita perferentes tormenta*] Cyprianus ad Demetrianum: Admones, inquit, in laniandis corporibus noua tormenta; excogitat n[illegible]uas p[illegible]nas ingenioſa crudeli[illegible]s, &c. Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 24. Has quidem, inquit, pœnas ingenioſi illi, & æqui ſcilicet Iudices, quo ſuam ſolertem indolem & ingeniorum acumen oſtenderent, & perinde ac ſi ſingulare quoddam ſapientiæ ſpecimen in ea re eluxiſſet, attentius excogitarunt: atque in nouis ſuppliciorū generibus adinueniēdis, non aliter atque in certamine, præmia aſſequi laborabant, ſeq. inter ipſos ſuperare obnixe contendebant. Hæc Euſeb. Sed quid de Chriſtianis ad illos Tertullianus in apolog. in fine? Exqui[illegible]tior (ait) quæque crudelitas veſtra, illecebra eſt magis ſectæ. Plures efficimur, quoties metimur a vobis: ſemen eſt ſanguis Chriſtianorum. Hæc ille. Inuehitur & Seneca in exquiſitam tormentorū inuentionem eo libro quem de Clementia ſcripſit ad Neronem, cap. 25. Multiplicia e[illegible]quiſitorum tormentorum genera recenſet [illegible]oſephus lib. de Machab. ad Polyb. cuius hæc ſunt verba: Singula proferri in medium tormenta mandauit. exhibentur itaque rotæ, radij, vngulæ, rotabula, catapultæ, lebetes, cataſtæ, frixoria, di[illegible]itaria, pugi[illegible]ar[illegible]a, manus ferreæ, ſubulæ, ſuccenſoria, ollæ æneæ, ſartago. hæc illis nomina eſſe reperimus, &c. Hæc Ioſephus de his quæ ſpectāt ad exqui[illegible]ita tormentorum genera: ſed ex textu & verſione Eraſ-

miana: aliter tamen ſe habet cõmunis Græca editio, quæ habetur præ manibus, quam ad verbum fere recitat Gregorius Nazianz. in orat. de Machab.

[c] *Vincentij.*] Agunt de eodem hac die ijdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De cuius Actis, atque miraculis ad eius ſepulchrum editis agit Greg. Turonen. lib. de gloria mart. cap. 105. & hiſt. de geſt. Franc. lib. 7. cap. 35. Huic ſancto martyri, Patres in Concilio Cabilonenſi congregati, pro vita Clodouei Regis preces obtulerunt, vt conſtat ex eius Synodi Actis cap. 1. De huius baſilica, & miraculis ibi factis, ſcripſit Venãtius Fortunatus elegans epigramma: extat lib. 1. carm.

[d] *Pelagiæ.*] De hac S. Ambroſius lib. 3. de virgin. & ad Simplicianum. Hanc & S. Ioannes Chryſoſt. duabus laudauit orationibus, quas habet Lipom. to. 7. & Sur. tom. 3. qui & in oratione de tranſlatione S. Ignatij, eiuſdẽ meminit, aitq. eius memoriam celebrari ſolitam pridie eius diei, qua agi conſueuit ſolemnitas tranſlationis S. Ignatij; Græci autẽ in Menolog. de ea agũt ad 4. Idus Iunij: ijdem etiam eius Acta referunt, mentionemq. faciũt de prædictis encomiaſticis orationibus a S. Ioanne Chryſoſtomo de ea dictis; in eodemq. Menologio, octauo Idus Octob. agunt de alia Pelagia Antiochena, quæ antequam teneretur a perſecutoribus, orans ne diſpendium pateretur virginitatis, in pace quieuit. Cum in Martyrologio de vna eademq. Pelagiã Ambroſius & Chryſoſtomus æque citentur: conueniunt prædicti in martyris nomine & loco; nimirum quod Pelagia nomine, & patria fuerit Antiochena; quod inſuper, ne iacturam pateretur virginitatis, mortem voluntariam oppetierit. verum inter ſe diſcrepant, dum Ambroſius eam vna cum matre & ſorore fluuio merſam teſtatur, Chryſoſtomus autem e ſublimi tecto ſe dediſſe præcipitem dicit. Quid ad hæc dicamus, non habemus. Ceterum Ambroſio adſtipulari videtur Auguſtinus de ciuit. Dei lib. 1. cap. 26. vbi eiuſdem Pelagiæ ac ſociarum martyria in Eccleſia Catholica veneratione celebrarima frequentari teſtatur: excuſatq. eas, quod priuato quodam Dei conſilio ſibi ipſis necem intuliſſent. Scribit & Athanaſ. in apolog. quod nonnullæ virgines Alexandrinæ, dum graſſarẽtur in eas Ariani, ſeſe in puteos præcipites egerint. Sunt alia complura de his exempla admirãda quidem, ſed non imitanda. Fuit non tantum Antiochiæ, ſed & Conſtãtinopoli celebris memoria ſanctæ Pelagiæ, cuius egregiam baſilicam impius Conſtantinus Copronymus demolitus eſt, vt teſtatur Cedren. in compend.

[e] *Maximiani Epiſc.*] De quo ſcribit S. Gregorius homil. 34. in Euangel. & dialog. lib. 3. cap. 36. Huic ſuas vices delegauit in omnibus eccleſijs Siciliæ, vt apparet in regiſtr. lib. 2. epiſt. 13. Agit de eius obitu, ſcribens ad Cyprianum diac. lib. 4. epiſt. 19. ex qua apparet, cum migraſſe ex hac vita Indictione decimatertia, anno Domini 596. Commendat plurimum eius vigilantiam in cura paſtorali lib. 12. epiſt. 13. Agit de eodem Ioannes diac. in vit. S. Greg. lib. 1. cap. 6. & 33.

[f] *Columbi*, alias *Columbæ*, vel *Columbani*. De eo hac die Beda, & alij recentiores; plura de eo idem Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 3. c. 4. & 25. vbi eumdem appellat Columbanum, Columbam autẽ in epitome anno Domini 565. quo anno ex Hibernia ſe contulit in Britanniã, vixitq. ibi annis trigintaduobus, vt idem teſtatur auctor: ſicq. perueniſſe videtur vſque ad annum Domini 597. de quo & Sigebert. in chron. ann. 596. & 598. vbi ſemper Columbanum appellat. Scripſit eius vitam Adamandus eidem æqualis, de quo Sigebert. de vir. illuſt. cap. 64. Nec moueat quemquã, quod Colũba hic præter morem Eccleſiæ Paſcha celebrabat decimaquarta Luna. excuſat enim eum Beda hiſt. Angl. lib. 3. c. 4. in fine, & Vualfridus apud eumdem eod. lib. 3. cap. 2[illegible] A[illegible]s ab hoc eſt S. Columbanus abbas Lu[illegible], de quo inferius ad xj. Kalend. Decembr[illegible]

[g] *Iuliani.*] Agunt de eo item Sozomen. hiſt. lib. 3. c. 13. & Niceph. hiſt. lib. 9. c. [illegible] quorum teſtimonio conſtat eius res geſtas ſcriptis mandatas a S. Ephræm diac. eccleſ. Edeſſenæ.

xvij. G Quarto Idus Iunij. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

ROMAE via Salaria paſsio beati Getulij [a] clariſsimi & doctiſsimi viri, ſociorumq. eius Cærealis, Amantij, & Primitiui: qui iuſſu Hadriani Imperatoris a Licinio Conſulari tenti, primo cæſi, deinde in carcerem truſi, po-

ſtremo

ſtremo incendio traditi, cum nullo modo ab igne læſi fuiſſent, fuſtibus illiſo capite martyrium compleuerunt: quorum corpora Symphoroſa beati Getulij vxor collegit, & in arenario prædij ſui honorifice ſepeliuit. Item Romæ via Aurelia natalis ſanctorum Baſilidis [b], Tripodis, Mandalis, & aliorum viginti martyrum, ſub Aureliano Imperatore, & Platone Vrbis Præfecto. Nicomediæ ſancti Zachariæ [c] martyris. Pruſiade in Bithynia ſancti Timothei [d] Epiſcopi & martyris ſub Iuliano Apoſtata. In Hiſpania ſanctorum martyrum Criſpuli [e] & Reſtituti. In Africa ſanctorum martyrum Areſij [f], Rogati, & aliorum quindecim. Coloniæ ſancti Maurini [g] abbatis & martyris. Petræ in Arabia ſancti Aſterij [h] Epiſcopi, qui ob fidem Catholicam ab Arianis multa paſſus, & a Conſtantio Imperatore in Africam relegatus, confeſſor glorioſus occubuit. Antiſiodori ſancti Cenſurij [i] Epiſcopi. In Scotia ſanctæ Margaritæ [k] Reginæ, amore in pauperes, & voluntaria paupertate celebris.

I V N I I 10.

[a] GETVLII *& ſoc.*] De his itē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recētiores. Horum Acta ex antiquis codicibus eruta edidit Sur. to. 3. hac die. In agro Tiburtino extat horum vetus memoria iam vetuſtate collapſa: cen[ſ]eturq. i[l]le locus, Arenariū, vbi S. Symphoroſa prædictos martyres ſepeliuit. Habemus in vet. cod. manuſ[c]r. horum martyrij Acta, quorum eſt eiuſmodi exordium: Iam quaſi tempeſtate, &c. In his enim Getulius item & Zoticus dictus reperitur maritus ſanctæ Symphoroſæ, de quo itē ſuperius die 12. Ianuarij, quo idem Zoticus vna cum Amantio poſt ignem ſuperatum, a militibus, eradicatis (vt eadē habent Acta) vinearum fuſtibus, occiſus eſt.

[b] *Baſilidis & ſoc.*] Agunt de his ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri. Eorum Acta recitat Mombrit. tom. 1. Petrus in catal. lib. 5. c. 103.

[c] *Zachariæ.*] De eo prætereа hac die Beda, Vſuardus, ac recentiores.

[d] *Timothei Epiſcopi.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio his verbis: Apud Pruſiam, ſacroſancti martyris Timothei, eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ſub Iuliano Imp. Apoſtata, cum eccleſiam ſ[u]ā bene regeret, & multorum miraculorum fama eſſet illuſtris, a Iuliano Chriſtianæ fidei deſertore obtruncatus eſt: cuius dies feſtus in ſanctiſſimo eius Martyrio celebratur. Hæc ibi.

[e] *Criſpuli & Reſtituti.*] Agit de his item Beda hac die, Ado autem die ſequenti.

[f] *Areſij & ſoc.*] De his etiam hac die Beda, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

[g] *Maurini.*] Molanus de eodem hac die ex tab. eccleſiæ Colon. Scribit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 134. Inuentionis eius hiſtoriā habet Surius to. 3. hac die. Claruit (vt idē Trithem. auctor eſt) anno Domini ſexcenteſimo ſeptuageſimo.

[h] *Aſterij.*] De quo & Græci. Huius egregiam confeſſionem ſcribit S. Athanaſius in epiſtola ad ſolitarios col. 459. Receſſit hic ab Arianis venturus ad Synodum Sardicenſem, vt conſtat ex Synodica eiuſdem Concilij, quam recitat Athan. in apolog. 2. itemq. interfuit Concilio Alexandrino ab Athanaſio celebrato temporibus Iuliani, functusq. eſt legatione ex eadem Synodo ad Antiochenos, vt patet ex epiſtola Synodica eius Concilij, quæ extat apud Athanaſiū col. 87. Longe hic alius a perditiſſimo illo Aſterio, cuius idem auctor meminit lib. de Synodis.

[i] *Cenſurij*, alias *Cenſorij.*] De quo hac item die Beda, Vſuardus, & alij. Extat Sidonij Apollinaris ad hunc epiſt. 10. lib. 6. ad quem etiam Conſtantius de vita ſancti Germani E[p]iſcopi Antiſiodorenſis aliam dedit epiſt. quæ extat apud Sur. tom. 4. die 31. Iulij. In tabulis Epi[ſ]coporum Antiſiodorenſium hic adſcribitur decimus ordine eius ſ[e]di[s] Epiſcopus, vbi & hæc ponuntur: Cenſurius ſedit annos 38. menſes 3. dies 6. obijt quarto Idus Iunij, ſepultus in eccleſia S. Germani.

Hæc

Hæc ibi apud Demochar. de ſacrif. Miſſæ.
[k] *Margaritæ Reginæ.*] Scripſit eius nobilia facta Deidonatus lib. 12. hiſt. Scotorum, Turgotus etiam Prior Dunelmenſis id ipſum præſtitit: eadem in compendium redacta Surius habet tomo 3. Vide Molan. in annot. ad Vſuardum die 16. Nouembris editionis ſecundæ.

xvj. A **Tertio Idus Iunij. Luna.** 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14				

NATALIS ſancti Barnabæ[a] Apoſtoli, qui natione Cyprius, a diſcipulis cum Paulo Gentium Apoſtolus ordinatus, multas regiones cũ eo peragrauit, Euangelicæ prædicationis iniunctũ ſibi opus exercens: poſtremo Cyprum profectus, ibi Apoſtolatum ſuum glorioſo martyrio decorauit: cuius corpus[b] tempore Zenonis Imperatoris, ipſo reuelante, repertum eſt, vna cũ codice Euangelij ſancti Matthæi ſua manu deſcripto. Aquileiæ paſsio ſanctorũ Felicis[c] & Fortunati fratrum, qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani equuleo ſuſpenſi, atque ardentibus lampadibus circa eorum latera appoſitis, & mox diuina virtute extinctis, per ventrem feruenti oleo ſunt perfuſi, & ad vltimum, cũ in confeſsione Chriſti perſiſterent, capite truncati. Bononiæ ſancti Pariſij[d] confeſſoris, monachi ordinis Camaldulenſis. Romæ Tranſlatio[e] ſancti Gregorij Nazianzeni: cuius ſacrum corpus e Conſtantinopoli ad Vrbem antea delatum, atque in eccleſia Dei genitricis ad Campum Martium diu aſſeruatũ, Gregorius XIII. Pontifex Maximus in Cappellam a ſe in Baſilica S. Petri magnificentiſsime exornatã ſumma celebritate tranſtulit, ac poſtridie ſub altari digno honore condidit.

I V N I I 11.

BARNABAE *Apoſt.*[a]] Tam Latini quam Græci de eodem agunt hac die. De eius Apoſtolatu Act. Apoſt. c.13. Erat autem vnus ex ſeptuagintaduobus diſcipulis, vt ſcribit Euſeb. lib. 2. c. 1. Epiphan. in Panar. lib. 1. prope finem, Beda Act. Apoſt. c. 4. Alexand. monach. in [illegible] com. de S. Barnaba, & Hippolytus mart. libel. de 72. diſcip. vbi & de aduentu Barnabæ Mediolanum, de quo item Doroth. in Synopſi, & alij. Fertur nomine Ioannis cognomento Marci, cuius eſt mentio in Actis Apoſt. c. 12. paſſio Barnabæ; quæ c[illegible]ta habeat falſa, & quæ repugne[illegible]s Apoſtolicis a Luca cõſcriptis, [illegible] ſus eſt quæ illi tribuatur, vt in Anna[illegible] Eccleſ. diſſeruimus. Rurſus ea quæ in [illegible] pho, Clementi nomine, [illegible] habentur de Barnaba, quod pri[illegible] Euang[illegible] a ve[illegible] al[illegible] noſcuntur, licet [illegible] nonnu[illegible] dam pr[illegible]ſiterint, vt prædi[illegible] s A[illegible], Dorotheus, & ſi qui alij, affirman[illegible]m tunc

tunc veniſſe Romam, cũ Antiochiæ vna cum Paulo, monente Spiritu ſancto, ſegregatus, prædicãdi Euangelij munus accepit. Sed hæc non conſiſtere, pluribus probauimus in Annalibus Eccleſiaſticis, vbi ſatis demonſtrauimus, non fuiſſe facultatẽ Barnabæ in Italiam aduentãdi ante annum Claudij nonũ, quando diuiſus a Paulo, aſſumpto Marco (vt habent Acta c.15.) receſſit iterum Antiochia: neque enim ad illud vſque tẽpus ſemel iunctus Paulo, ab eo receſſit. Romam autem conceſſiſſe, illicq. Euangeliũ prædicaſſe, quamdiu Claudius vixit, minus ei permiſſum fuiſſe videtur, prohibente illo Iudæos Romæ agere. Petrum vero Romam veniſſe anno ſecundo Claudij, omnium auctoritate conſtat. Nec eſt quod quis dicat, ante coniunctionem cum Paulo Barnabam Romam eſſe profectum: nam necdum apertum erat oſtium Gentibus, quod Petrus, & non Barnabas, primus reſerauit, Act. c. 10. & 11. Nec vlla patitur ratio, vt antea Barnabas ſit profectus, quam per Spiritum ſanctum ſegregatus in Euangelium, miſſus fuerit. Cetera de S. Barnaba vberius vbi ſupra in Annalibus Eccleſiaſticis diximus.

[b] *Cuius corpus tẽpore Zenonis.*] Cetera Martyrologia Bedæ, Vſuardi, Adonis, & aliorum eadem de inuentione corporis eius teſtantur. Huius rei geſtæ hiſtoriam prolixius ſcribit Alex. monach. in Barnaba apud Sur. to. 3. hac die, Theodorus lector lib. 2. collectan. Niceph. lib. 16. cap. 37. Cedren. in compend. anno 4. Zenonis, Sigebertus anno 489. Marian. Scot. anno 483. & alij plures.

[c] *Felicis & Fortunati.*] Agunt de ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Venantius Fortunatus de his agit lib. 7. his verſibus:

Felicem meritis Vicentia læta refundit,
Et Fortunatum fert Aquileia ſuum.

Et in vita ſancti Martini lib. 4. poſt alios recenſitos ſanctos ait:

Et Fortunati benedicti martyris vrnam.

Horũ Acta ex antiquioribus codicibus manuſcripta edidit Mombrit. to. 2. Petrus item in catal. lib. 5. c. 167.

[d] *Pariſij.*] De quo tabulæ eccleſiæ Bonon. Habetur eius Acta ſummatim expreſſa apud Surium tom. 7. hac die. Migrauit ex hac vita anno Domini 1267. annum ætatis agens circiter ſextumdecimum ſupra centeſimum, vt eadem Acta declarant.

[e] *Tranſlatio S. Gregorij Nazianz.*] Primam eius tranſlationẽ Conſtantinopoli Romam factam, firma certaq. traditione didicimus, eam ob cauſam, quod graſſantibus barbaris in eas regiones, ſanctimoniales feminæ, in quarum eccleſia tantus theſaurus erat conditus, fuga ſuæ pudicitiæ conſulentes, acceptum venerandum corpus, impoſitumq. nauigio, ad tutum pietatis aſylũ Romam confugientes, detulerunt, atque in templo ſanctæ Mariæ in Campo Martio ſibi ab Apoſtolica ſede conceſſo condiderunt, ibiq. in adiacente domo, in qua habitabant, more patrio diuinas laudes per dies ſingulos perſoluebant: quibus iam vita functis, ceſſit locus Romanis virginibus, quæ ibidem non ſub regula S. Baſilij (vt illæ olim) ſed ſub inſtitutis S. Benedicti hactenus perſeuerant. Eadem etiam exigente occaſione, aliæ ſanctimoniales ex Oriente profugæ, deferentes & ipſæ ſecum eccleſiæ ſuæ ſacra pignora, reliquias venerandas, & inter alias ſacrum caput S. Gregorij Armeni Epiſcopi, cum appuliſſent ad litus Campanũ, a Neapolitanis honorificentiſſime exceptæ ſunt; erectoq. templo in honorem tanti Epiſcopi, ac monaſterio superaddito, ibidem ſancte pieq. vixerunt: quibus ſuccedentes Neapolitanæ virgines, vſque ad præſens ſeculũ ſub habitu & regulis S. Baſilij vixerunt; licet poſt modũ, cum Latinas ſub Latinorum monachorũ regulis monaſticam vitam colere congruere magis eſſet viſum, & ipſæ ſe S. Benedicti regulis ſubdiderint. Hæc autem, Neapoli cum eſſem, ex antiquis eiuſdem eccleſiæ monumentis didici. Sed vt ad noſtri Gregorij Theologi tranſlationem redeamus: ſicut illa prima tranſlatio ob fugam celerem fuit ſubobſcura; ita ſecunda, de qua hac die ſolemnis memoria agitur, clariſſima plane extitit, ac celeberrima. Merui, licet indignus, tanti Patris, quem præcipue veneror, triumphum hiſce oculis cominus intueri: cum ampliſſimæ gloriæ cauſam mente reuoluens, Ecce tibi (mecum dicebam) Sol Orientis, occaſum neſciens, nebulis & denſa caligine inuidorum obfuſus aliquando, quibus modo coruſcat fulgoris radijs! En ſacer vertex Orientalis Eccleſiæ, fortiſſimus fidei propugnator & propagator, qui collapſam penitus Conſtantinopoli Catholicam fidem reſtituit, auxit, in tutoq. collocauit: victisq. ac profligatis gladio verbi hæreticorum turmis, vrgente vehementi Catholicorum ex inuidia concitata procella, vt paci Eccleſiæ vniuerſalis conſuleret, non quæ ſua ſunt quærens, ceſſit ſedi, & receſſit inglorius. Sed quid tandem? Ecce pro Byzantio Deus rependit Romam, pro noua antiquam, pro illa exigua Anaſtaſia auguſtiſſimam Baſilicam Vaticanam, Vrbis ornamentum, Orbis miraculum, pro tenui denique ſepulchro fornicem triumphalem, ampliſſimum (inquam) Sacellum, quod in honorẽ ſui Gregorij Gregorius noſter Pontifex conſtruxit, magnificentiſſimeq. exornauit atque illuſtrauit. Non eſt meæ facultatis, nec præſentis inſtituti, mirificum illud opus deſcribere; cum præſertim eruditi complures viri, ac præcipue noſter D. Laurentius Frizolius, poeticis litteris bene excultus, præclaro poemate id egregie præſtiterit. Tranſlationis hiſtoriã nobili commentario teſtatam reliquit R. D. Franciſcus Mocãtius Magiſter cærimoniarũ.

[f] *In Cappellam.*] Putarunt aliqui, dictã eſſe Cappellã a capiẽdo, ſicq. ex Latina & Græ-

ca voce

ca voce nomen eſſe compoſitum, quaſi capiens λαὸν. ſed plane errant. Francum vocabulum potius eſſe putatur a cappa deriuatum, quæ tegumen ſignificat, quod veluti tentorium factum ſecũ veherent Reges, cum eſſent in expeditione, ad vſum rerum ſacrarum. Vel (quod ſcribit Durand. lib. 2. cap. 10. num. 8.) dicta Cappella a Cappa S. Martini, quam religionis ergo Francorũ Reges procedentes ad prœlia ſecũ portarent. Sane quidem conſueuiſſe Reges Francorum in expeditione ſecum ferre ſanctorum reliquias, ſacerdotesq. eidem muneri mancipatos dictos eſſe Cappellanos, teſtatur epiſtola Carlomanni Ducis Francorum, data anno Domini 742. quæ deſcripta habetur in Capitular. Franc. lib. 5. c. 2. in qua hæc leguntur: Seruis Dei per omnia omnibus armaturam portare, vel pugnare, aut in exercitum & in hoſtem pergere, omnino prohibemus: niſi illis tantummodo, qui propter diuinũ miniſterium, Miſſarum ſcilicet ſolemnia adimplenda, & ſanctorum patrocinia portanda, ad hoc electis: id eſt, vnum, vel duos presbyteros cum Cappellanis presbyteris, Princeps ſecum habeat. Hæc ibi. Equitare conſueuiſſe Reges Francorum, ſacris reliquijs præcedentibus, demonſtrat Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 6. c. 27. vbi ait de Chilperico Rege: Reliquijs multorum ſanctorum præcedentibus, vrbem ingreſſus eſt. Pro Oratorijs Cappellas accipi, item habes in Capitular. lib. 5. c. 182. vbi hæc leguntur verba: Ne Cappellæ in noſtro palatio vel alibi ſine permiſſu Epiſcopi, cuius eſt parochia, fiant. Sic & in Concil. Tribur. c. concedimus. de conſec. diſtinct. 1. Veteres enim loca illa, quæ nos Cappellas dicimus, Oratoria dicere conſueuere; antiquiores vero conſtat eadem appellaſſe Cubicula, ſecundũ ea quæ Saluator noſter apud Matthæum 6. ait: Intra cubiculum tuum, & clauſo oſtio, ora Patrem tuum, &c. Habes hanc vocem eo ſenſu vſurpatam a ſancto Paulino in epiſtola 12. ad Seuerum, in qua, dum deſcribitur extructum templũ, hæc habet verba: Cubicula intra porticus quaterna longis baſilicæ lateribus inſerta, ſecretis orantium, vel in lege Domini meditantium. Et paulo poſt: Omne Cubiculum binis per liminum frontes verſibus prænotatur, &c. Sic intelligas quod liber de Romanis Pontif. habet in Marcellino: Hic ſepultus eſt in cœmeterio Priſcillæ in Cubiculo claro. Itemq. in Symmacho Papa appellantur ipſa Oratoria Cubicula, cum dicitur: Fecit autem Oratoria duo, S. Ioannis Euangeliſtæ, & S. Ioannis Baptiſtæ, infra quorũ confeſſiones fecit arcus argenteos penſantes libras 30. quæ Cubicula omnia a fundamento perfecta conſtruxit. Hæc ibi. In veteri Pœnitentiali, quod apud nos extat manuſcriptũ, hæc etiam leguntur: Cum venerit aliquis ad ſacerdotem confiteri peccata ſua: mandat ei ſacerdos, vt expectet modicum, donec intret in Cubiculum ad orationem, &c. Eodem ſenſu etiam a Cubiculo dicti ſunt Cubicularij ijdẽ quos nos modo dicimus Cappellanos: ſicq. accipias illa verba in Leone Romano Pont. quibus dicitur: Hic etiam conſtituit & addidit ſuper ſepulchra Apoſtolorum ex Clero Romano cuſtodes, qui dicuntur Cubicularij. Hodie tamen diuerſo ſenſu ea vox accipitur: eſt enim ordo familiæ Palatinæ laicis etiam communis. Scias etiam eiuſmodi Cubicula, vel Oratoria ſecundum antiquiorem illum loquendi vſum improprie dici Sacella: nã ſi priſcam eius vocis repetas ſignificationem, inuenies apud Feſtum Sacella dici loca dijs ſacrata ſine tecto: verum recentior vſus obtinuit, vt eadem etiam Sacella dicantur.

xv. B Pridie Idus Iunij. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15

ROMAE via Aurelia natalis ſanctorum martyrum Baſilidis [a], Cyrini, Naboris, & Nazarij militum, qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani ſub Aurelio Præfecto ob Chriſtiani nominis confeſſionem detruſi in carcerem, & ſcorpionibus [b] lacerati, capite truncati ſunt. Nicææ in Bithynia ſanctæ Antoninæ [c] martyris, quæ in eadem perſecutione a Priſcilliano Præſide iuſſa eſt fuſtibus cædi, ſuſpendi in

equuleo

equuleo, lateribus laniari, & flammis incendi, ac demum gladio necari. In Thracia ſancti Olympij [d] Epiſcopi, qui ab Arianis ſede pulſus, confeſſor occubuit. In Cilicia ſancti Amphionis [e] Epiſcopi, qui tempore Maximini confeſſor fuit egregius. In Aegypto ſancti Onuphrij [f] anachoretæ, qui in vaſta [g] eremo ſexaginta annis vitam religioſe peregit, & magnis virtutibus ac meritis clarus migrauit in cælum: cuius inſignia geſta Paphnutius abbas conſcripſit.

IVNII 12.

[a] BASILIDIS *& ſoc.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. De horũ tranſlatione in Gallias, cuius meminit hic Beda, agit etiam Sigebert. in chron. anno Domini 764. Qui hic ponuntur Nabor & Nazarius, diuerſi ſunt a Nabore & Nazario qui paſſi ſunt Mediolani. Ille etenim Nabor vna cũ Felice ibi paſſus eſt, Nazarius alio tempore vna cum Celſo, hi autem Romæ cum Baſilide & Cyrino. Alius adhuc reperitur Nabor martyr in Africa, de quo inferius vna cum ſocijs, ad ſextum Idus Iulij.

[b] *Scorpionibus lacerati.*] De eiuſmodi genere tormentorum habetur mentio etiam in lib. 3. Reg. cap. 12. & 2. Paralip. c. 10. cum dicitur: Pater meus cecidit vos flagellis, ego autẽ cædam vos Scorpionibus. Quid autem per Scorpionem intelligas, habes ex Iſidoro lib. 5. Orig. cum ait: Virga ſi eſt nodoſa, vel aculeata, Scorpio recentiſſimo nomine vocatur, quia arcuato vulnere in corpus infigitur. His ſimiles erant virgæ palmeæ, aculeos habentes, qui inhærerent cæſorum lateribus; quibus Catholicos Alexandriæ ab Arianis eſſe ſæpe verberatos, Athanaſius tradit in lib. de fuga ſua. Eiuſdem generis & illæ viſæ ſunt, quæ a Victore de perſecutione Vuandalica ſic deſcriptæ habentur: Iubet in modum ſecarum fuſtes robuſtos, veluti palmatos, cum ſtirpibus fieri: qui quatientibus tergis non ſolũ oſſa confringerent, ſed etiam terebrantes aculei intrinſecus remanerent. Sic & Græci interpretes σκορπίους appellant. Ceterum eſt & Scorpio telum militare; quod a Cretenſibus eſſe adinuentũ, auctor eſt Plinius nat. hiſt. lib. 7. c. 56.

[c] *Antoninæ.*] Græci etiam de eadem agunt hac die in Menologio, vbi eius paſſionis Acta deſcripta habentur.

[d] *Olympij Epiſc.*] Fuit hic Epiſcopus Aenos in Thracia: meminit eius ciuitatis Plin. lib. 4. cap. 11. Huius glorioſum pro fide certamen & graues ærumnas, quas tam ipſe quam Theodulus Epiſcopus Traianopolis paſſi ſunt ab Arianis, ſcribit S. Athanaſius in epiſtola ad ſolitar. & in apolog. de fuga ſua col. 334. & 335.

[e] *Amphionis Epiſcopi.*] Hic fuit Epiſcopus Epiphaniæ in Cilicia, cuius ciuitatis itẽ Plinius meminit lib. 5. c. 27. & Iuſtinus hiſt. ſæpe. Agunt de eodem Græci; interfuit Magno Nicæno Concilio, a quo ob ſpectatam ſui virtutem ſuffectus eſt in ſedem Nicomedienſem loco Euſebij Arianorum anteſignani, vt auctor eſt S. Athanaſ. in apolog. 2. col. 397. Theodoret. hiſt. lib. 1. c. 20. in fine, & Sozom. lib. 1. c. 10.

[f] *Onuphrij.*] Græci etiam hac die de eodem agunt in Menologio his verbis: Sancti Patris noſtri Onuphrij Aegyptij: qui cum eſſet in cœnobio in vrbe Hermopoli Thebarum, & audiret de Eliæ Prophetæ & Ioannis præcurſoris vita, egreſſus ex cœnobio, habitauit eremum annos ſexaginta, hominẽ omnino non videns. Vbi poſt admirabilem monaſticæ vitæ conuerſationem in cælum migrauit, quem magnus Paphnutius ſepeliuit; cuius dies natalis celebratur 12. Iunij in ſanctiſſimo eius oratorio, in monaſterio S. Alipij. Hæc ibi. Extant eius Acta ab eodẽ ſancto Paphnutio ſcriptis conſignata in Vit. Patr. c. 52. Alia autem ab his diuerſa habet Metaphraſt. quæ recitat Sur. tom. 3. die 11. Iunij. Habemus item in noſtra bibliotheca vitam eiuſdem Sancti peruetuſto charactere Longubard. conſcriptam. Alius item fuit Onuphrius, qui vixit tempore quo Gentilium in Chriſtianos perſecutio ſæuiebat, de quo eſt mentio in Actis ſanctorum Galationis & Epiſtemis, quæ recitat Metaphraſt. Nonis Nouembris. Habet eadem Lipom. tom. 5.

[g] *In vaſta eremo.*] Inter immenſas Aegypti ſolitudines primum locum obtinet illa quæ appellata eſt Oaſis, eademq. duplex eſt, maior, & minor. De his Ptolem. lib. 4. Vtraque in Notit. prouinc. Imperij Rom. ponitur ſub Duce Thebaidos. Errat plane Zonar. qui in 3. parte Annal. in fine ponit Oaſim in Arabia. Mentio eiuſdẽ Oaſis habetur in Prato ſpirit. c. 112. & 113. Dicta videtur eadem ſolitudo

ab

ab Oaſi ciuitate illi proxima. Meminit Procop. lib. 1. de bello Perſico de Oaſi ciuitate in extremis Aegypti finibus poſita. In magnam Oaſis ſolitudinem relegabantur facinoroſiſſimi homines: aliquando etiã ſanctiſſimi viri a perſecutoribus in eamdẽ Oaſim deportabantur. Meminit eiuſdem Oaſis Athan. apol. de fuga ſua col. 336. & S. Hieron. epiſt. 3. cum agit de Timaſio Exconſule in Oaſim relegato. Deſcribitur is locus a Zoſimo lib. 5. pag. 90. (licet pro Oaſi, Aſſe, mendoſe legatur) Is, inquit, erat locus inſigniter ſterilis, a quo nemo poſſet euadere, qui deportaretur: nam terra in medio arenoſa & vaſta prorſus & inhabitata notitiam tendentibus huc omnem adimit; partim quod venti arena veſtigia compleant & aboleant; partim quod nec arbor vlla, nec domicilium ſit, quæ indiciũ aliquod iter facientibus ad coniecturã relinquere poſſint. Hæc Zoſimus de Oaſi. Locus quidem compluriũ ſanctorum exilio illuſtratus olim fuit, vt S. Athanaſius ſcribit in apolog. de fuga ſua: eadem ſolitudo S. Hilarionis præſentia, qui tẽpore Iuliani Apoſtatæ illic annum egit (vt S. Hieronymus ſcribit in Hilarione) eſt clarior reddita: ſed poſtea exilio impij Neſtorij, qui illuc eſt relegatus (vt tradit Euagr. lib. 1. c. 7.) eſt infamis effecta. Nota legibus fuit huiuſmodi relegatio; dicta enim fuit deportatio Oaſena: ſic appellatam inuenies in l. 1. tit. de Nili aggeribus, C. Theod. Quod quidem nomen nondum plene germaneq. explicatũ hactenus reperi penes interpretes Iuriſconſultiſſimos.

xiiij. C Idibus Iunij. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

PATAVII S. Antonij[a] Luſitani confeſſoris, ordinis Minorum, vita & miraculis ac prædicatione illuſtris. Romæ via Ardeatina natalis ſanctæ Feliculæ[b] virginis & martyris, quæ Flacco nolens nubere, nec idolis immolare, tradita eſt cuidam Iudici, qui eam in confeſſione Chriſti perſeuerantem, poſt tenebricoſam cuſtodiam, & famis inediam, tamdiu fecit in equuleo torqueri, donec emitteret ſpiritum; & ſic demum deponi, & in cloacam præcipitari: quam ſanctus Nicomedes eadem via ſepeliuit. In Africa ſanctorum martyrum Fortunati[c] & Luciani. Bybli in Palæſtina ſanctæ Aquilinæ[d] virginis & martyris, quæ annos duodecim nata, ſub Diocletiano Imperatore & Voluſiano Iudice ob fidei confeſſionem colaphis & verberibus cæſa, & ſubulis[e] candentibus perforata, demum percuſſa gladio, virginitatem martyrio conſecrauit. In Pelignis S. Peregrini[f] Epiſcopi & martyris, qui a Longobardis pro fide Catholica in Aternum flumen demerſus eſt. Cordubæ ſancti Fandilæ[g] presbyteri & monachi, qui in perſecutione Arabica amputato capite pro fide Chriſti martyrium ſubijt. In Cypro S. Tryphillij[h] Epiſcopi.

ANTONII *Luſitani* [a].] Extãt eius egregia facta apud Sur. tom. 3. De eo plura S. Antonin. in 3. par. tit. 24.c.3. & alij plures. nouiſſime vero collecta habes eius Acta in chron. Franciſcanorum tom. 1. lib. 5. per totum. Migrauit ex hac vita anno Domini 1231. ſequenti vero anno a Gregorio Nono Rom. Pont. receptus eſt in Sanctorum numerum. Cuius extant de ea re Apoſtolicæ litteræ ad omnes Eccleſiarum Præſides datæ Spoleti Kal. Iunij, anno ſexto ſui Pontificatus: eſt illarum exordium: Cum dicat Dominus per Prophetam, &c. Demum ex præcepto Sanctiſſ. D.N. Sixti Papæ Quinti iuſſum eſt hac die in eius ſolemnitate recitari officium eccleſiaſticum, quod dicitur Duplex.

[b] *Feliculæ.*] De ea etiã hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Eius martyrij Acta continentur in rebus geſtis ſanctorum martyrum Nerei & Achillei, apud Sur. tom. 3. die 12. Maij. Petrus item in catal. lib. 5.c.112. de eadem agit.

[c] *Fortunati & Luciani.*] De his item Beda hac die, necnon & recentiores, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

[d] *Aquilinæ.*] De eadem agunt etiam Græci in Menologio hac die, eiuſq. martyriũ compendio explicant, ſed fuſius Metaphr. ex vetuſtioribus codicibus eius Acta deſcripſit, quæ refert Lipom. tom. 7. & Sur. to. 3. hac die.

[e] *Subulis candentibus.*] De huiuſmodi tormenti genere Ioſephus lib. de Machab. ad Polyb. his verbis meminit: Subulis etiam ſerire pendentis latera ad viſcera iubet, vt per eas quæ his ductæ erant in longum tramitem rimas, ad intimas fibras flamma perueniret. Hæc Ioſephus, ſed ex textu & tranſlatione Eraſmiana, quam diuerſam a ceteris haberi diximus. Reperitur in Actis martyrum, complures illorum eiuſmodi cruciamento eſſe vexatos.

[f] *Peregrini Epiſc.*] Extant eius Acta manuſcripta, ex quibus Petrus in catal. lib. 5.c.113. Claruit temporibus S. Gregorij Papæ, vt eadem Acta ſignificant.

[g] *Fandilæ.*] De hoc item Vſuar. Petrus in catal. lib. 5. cap. 114. & alij recentiores. Acta vero martyrij eius ſcripſit S. Eulogius in Memor. ſanct. lib. 3. cap. 7. paſſumq. tradit æra 891. a Chriſto autem anno 853.

[h] *Tryphillij Epiſc.*] Agunt de eodem Græci hac die, necnon recentiores Latinorũ. Fuit hic Epiſcopus Ledrenſis in Cypro, vt ſcribit Sozom. hiſt. lib. 5. cap. 10. & Niceph. lib. 8. cap. 42. Agit de eodem S. Hieronymus de ſcript. Eccleſ. eumq. Conſtantij Imp. temporibus claruiſſe teſtatur: meminit de eodem, vt de viro celebri inter ſcriptores Eccleſiaſticos in epiſt. 84. ad Magnũ oratorem. Vnus tantum Metaphraſtes refert eum fuiſſe Epiſcopum Calſinicenſem; pluraq. de ipſo refert in vita S. Spiridionis Epiſcopi. Interfuit Tryphillius vna cum Spiridione Concilio Sardicenſi, vt teſtatur Athanaſ. in apolog. 2. Agit de eodem Suidas in hiſtoricis.

14 Decimooctauo Kal. Iulij. Luna. D xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

CAESAREAE in Cappadocia ordinatio ſancti Baſilij [a] Epiſcopi, qui tempore Valentis Imperatoris doctrina & ſapientia inſignis, omnibuſq. virtutibus ornatus, mirabiliter effulſit, & Eccleſiam aduerſus Arianos & Macedonianos mira conſtantia defendit. Samariæ in Palæſtina ſancti Eliſæi [b] Prophetæ, cuius ſepulchrum dæmones perhórreſcere ſanctus Hieronymus ſcribit: vbi & Abdias Propheta quieſcit. Syracuſis ſancti Marciani [c] Epiſcopi, qui a beato Petro ordinatus Epiſcopus, poſt Euã-

gelij prædicationem a Iudæis occiſus eſt. Apud Sueſsiones ſanctorum martyrum Valerij [d] & Rufini, qui in perſecutione Diocletiani a Præſide Rictiouaro poſt multa tormenta iuſsi ſunt decollari. Cordubæ ſanctorum martyrum Anaſtaſij [e] presbyteri, Felicis monachi, & Dignæ virginis. Conſtantinopoli ſancti Methodij [f] Epiſcopi. Viennæ ſancti Aetherij [g] Epiſcopi. Apud Ruthenos ſancti Quinctiani [h] Epiſcopi.

IVNII 14.

BASILII [a].] Hæc eſt dies ordinationis eius: natalis autem, cum ex hac vita migrauit, ſupra Kal. Ianuar. Agũt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum. Contigit autem Baſilij ordinatio poſt Euſebij prædeceſſoris obitum, Valentiniano & Victore Conſulibus: eſt annus Domini ſecundum veriorẽ ſupputationem 369. Agit de eius ordinatione S. Gregorius Nazianz. in oratione de laudibus Baſil. & in ea quam habuit in funere patris, inſuper epiſt. 22. 23. 24. ad diuerſos, & 29. ad S. Euſebium Epiſcopum Samoſatenſem, cum conueniſſet ad electionem Baſilij. Luculentiſſimum encomium in ſanctum & Magnum Baſilium inſigni oratione deſcripſit beatus Ephræm Syrus, illuſtris & antiquus Eccleſiæ ſcriptor S. Baſilio σύγχρονος & amiciſſimus: eſt inter nondum impreſſa, quæ a ſe e Græco conuerſa, & ſcholijs, vbi opus eſt, illuſtrata, propediem vna cum alijs eiuſdem auctoris operibus, quotquot hactenus Græce reperiri potuerunt, in lucem editurus eſt R. D. Gerardus Voſſius S. Theologiæ Doctor Germ. mihi Romæ longe amiciſſimus. Encomium autem illud in Magnum Baſilium eſſe ſancti Ephræm Syri, vel ex ipſa inſcriptione coniicitur, vel quod ſe ipſum non ſemel in eadem oratione encomiaſtica nominet, & quæ ipſi cum Baſilio acciderint, inter alia commemoret. eſt eius exordium: Κλίνατέ μοι τὰς ἀκοάς, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, διηγήσομαι ὑμῖν καλλίστην διήγησιν. Hoc eſt: Præbete mihi aures, fratres chariſſimi, & pulcherrimam vobis hiſtoriam enarrabo, &c. Quin idem Ephræm eiuſdem ſui ipſius encomij meminit in oratione in Quadraginta martyres, qua etiam præclaris laudibus exornat eumdem S. Baſilium, retexens eius certamen aduerſus Arianos ſuſceptum. Reperitur & perelegans quædam ſub nomine incerti, ſed antiqui auctoris Græci, ἐγκώμιον, aut ſi malis ὑμνῳδίας, antehac non edita, ſanctorum Baſilij & Ephræm, copioſam laudationem vtriuſque continens, quam ex vetuſtorum manuſcriptorũ codicum Græcorũ collatione, licet anonymam, ſimul cum operibus S. Ephræm, idem auctor breui eſt editurus: qui illam ex probabilibus coniecturis tribuit Amphilochio Epiſcopo, tantorum ſanctorum ſtudioſiſſimo. Incipit autem σύντομος illa: ἀδελφοί, διήγησιν βούλομαι ποιήσασθαι ὠφέλιμον, φημὶ δὴ Βασιλείου τοῦ ἀοιδίμου, καὶ Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου. hoc eſt: Fratres, vtilem vobis narrationem inſtitui facere de celebri Baſilio, & Ephræm Syro, &c. Ceteras autem ſanctiſſimi viri in Epiſcopatu res præclare geſtas, per annos ſingulos, vt ſe habuerunt, digeſſimus in Annal. Eccleſ. idcirco hic parcius. Conſule præterea, quæ ſupra notauimus Kalend. Ianuarij in eius obitu.

[b] *Eliſæi Prophetæ.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri Latinorum, necnon & Græci in Menologio. De eius ſepulchro Samariæ poſito, deq. miraculis ibi fieri ſolitis ſcripſit S. Hieron. epiſt. 27. in epitaphio Paulæ ad Euſtochium, & in Abdiam Prophet. c. 1. in princ. Epiphan. de vit. & interit. Prophet. c. 6. ignotus auctor apud Iſidor. de vit. & mort. ſanct. c. 36. Niceph. lib. 10. cap. 13. Metaphraſtes in Artemio die 20. Octob. qui & recitat de Eliſæo encomium Baſilij Seleuciæ. De Eliſæi reliquiarũ tranſlatione facta Alexandriam agit Cedren. in compend. anno ſeptimo Leonis Magni Imp.

[c] *Marciani Episc.*] De quo vet. manuſcrip. ex quibus recentiores, Maurolycus, Molanus, & Galeſinus. Meminit de eodem Sophron. in orat. habita in natali Apoſtol. apud Metaphraſt. 29. Iunij. Legimus eius Acta manuſcrip. accepta ab eccleſia Caietana, apud quam illius venerandæ reliquiæ aſſeruantur, illuc tranſlatæ, cum Sarracenorum incurſionibus Sicilia inſula vexaretur. eſt illorum exordium: Poſt triumphalem, &c. ibi & de titulo martyrij mentio habetur. Agunt de eodem Græci in Menologio ad tertium Kalend. Nouembr. vbi eius martyrij Acta breui compendio referunt, quomodo a Iudæis occiſus ſit.

[d] *Valerij & Rufini.*] Agunt de his Beda, Vſuardus, Ado, Vuandel. ac recentiores. Extant horum Acta, quæ deſcripſit Mombrit. tom. 2. Petrus item in catal. lib. 5. c. 126.

[e] *Anaſtaſii & ſoc.*] Scripſit horũ egregium marty-

martyrium S. Eulogius in Memorial. ſanct. lib. 3. cap. 8. eoſq. hac die paſſos teſtatur, æra octingenteſima nonageſimaprima, a Chriſto Domino anno octingenteſimo quinquageſimotertio.

[f] *Methodij Epiſc.*] Agunt & Græci de eodem hac die in Menologio his verbis: S. Methodij, qui ſanctas imagines oppugnantium errorem grauiſſimis diuinarum ſcripturarum teſtimonijs redarguens, Orthodoxam Eccleſiæ Dei fidem protegens, multas ærumnas ab hæreticis perpeſſus, pro ſancto venerabilium imaginum cultu conſeruando laborans, æternam requiem adeptus, peccatorum remiſſionem nobis expoſcit. Eius natalis celebratur in ſanctiſſimo ſacello, in quo pretioſæ eius reliquiæ intra diuinum templum celeberrimorum Apoſtolorum repoſitæ ſunt. Hæc ibi. Porro Methodius, antequam ordinatus eſſet Epiſcopus, functus eſt legatione Apoſtolica miſſus a Leone III. Rom. Pontifice Conſtantinopolim, vbi eius ciuitatis ordinatus eſt Epiſcopus, anno Domini octingenteſimo ſeptimo, vt teſtatur Anaſtaſius Biblioth. in epiſt. ad Carolum Caluum, apud Sur. tom. 5. in Dionyſio, vbi hæc habet de ſancto Methodio: Hic a ſede Apoſtolica Cõſtantinopolim presbyter miſſus, eiuſdem vrbis tenuit Pontificiũ, & ex tunc inter ſanctos ab omnibus ob ſuæ confeſſionis & agonis certamen veraciter veneratur & colitur, &c. De eodem Cedren. in Michaele Imperatore; vbi etiam agit de alia legatione, qua Conſtantinopoli miſſus eſt Romam; de qua item Glicas in Theophilo Imp. De huius electione plura Theophanes in panegyrico de S. Nicephoro, apud Metaphraſt. 13. Martij. Migrauit ex hac vita anno Domini octingenteſimo quadrageſimoſeptimo, vt teſtantur Acta S. Ioannicij abb. vbi & alia plura de Methodio, apud Metaphraſt. die 4. Nouembr. Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. Fuit & alius eiuſdem nominis Methodius Epiſcopus Patarenſis, ſanctitate & eruditione conſpicuus, quem citat S. Ioannes Damaſcen. orat. 3. de imag. in fin. de quo Græci in Menologio ad 10. Kal. Iulij. Alius item Methodius Epiſcopus Tyri, de quo infra ad xiiij. Kal. Octob. Iidemq. tres omnes ſelectiſſima lucubrationum ſuarum monumenta reliquerunt.

[g] *Aetherij Epiſc.*] De eodem hac die Beda, & alij recentiores. Meminit eiuſdem Ado in chron. anno Domini 604. numeraturq. hic vigeſimusnonus eius ſedis Epiſcopus, claruitq. temporibus Dagoberti Regis Francorum.

[h] *Quinctiani Epiſc.*] Agunt de eodem Vſuardus, & alij; ſed cum presbyterum dicunt, errare noſcuntur. Scribit de eo Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 2. c. 36. & lib. 3. c. 2. Sigeber. in chron. anno 506. Reperitur hic interfuiſſe Concilio primo Aurelianẽſi habito temporibus Clodouei, necnon Aurelianenſi quinto, temporibus Childeberti eius filij. Habetur mentio de eodem in rebus geſtis S. Galli Epiſcopi Aruernenſis.

15 Decimoſeptimo Kal. Iulij. Luna. E xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

IN Lucania apud Silarum flumen natalis ſanctorum martyrum Viti [a], Modeſti, atque Creſcentiæ, qui ſub Diocletiano Imperatore e Sicilia illuc delati, ibidem poſt ollam feruentis plumbi, poſt beſtias & cataſtas diuina virtute ſuperatas [b], curſum glorioſi certaminis peregerunt. Doroſtori in Myſia ſancti Heſychij [c] militis, qui cum beato Iulio comprehenſus, ſub Maximo Præſide poſt eum martyrio coronatus eſt. Cordubæ in Hiſpania ſanctæ Benildis [d] martyris. Zephyrij in Cilicia ſancti Dulæ [e] martyris, qui ſub Præſide Maximo ob Chriſti nomen virgis cæſus, in craticula poſitus, feruenti oleo incenſus, aliaq.

paſſus, martyrij palmam victor accepit. Palmyræ in Syria ſanctarum martyrum Libyæ[f] & Leonidis ſororum, & Eutropiæ puellæ annorum duodecim, quæ per diuerſa tormenta ad coronam martyrij peruenerunt. Apud Valencenas depoſitio ſancti Landelini[g] abbatis. Aruernis ſancti Abrahæ[h] confeſſoris, ſanctitate ac miraculis illuſtris.

I V N I I 15.

VITI, *Modeſti, & Creſcentiæ*[a].] Agunt de his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum Acta ex antiquis codicibus manuſcriptis primū edidit Mombrit. tom. 2. Petrus in catal. lib. 5. c. 118. in compendium redegit; fuſius eadem Sur. tom. 3. Habemus eadē manuſcripta vetuſto charactere Longobard. Corpus venerandum S. Viti tranſlatum eſſe Roma Pariſios, ſcribit Sigeb. in chron. anno Domini 755. Inde vero (vt idem ait) in Saxoniam delatum eſt anno a Chriſto 836. vnde, inquit, Franci teſtati ſunt, quod ab illo tempore gloria Francorum in Saxones tranſlata eſt. De eadem tranſlatione, & religioſo cultu S. Viti apud Saxones, plura ſcribit Vuitichindus libro 1. geſt. Saxon. Saxo Grammat. hiſt. Dan. lib. 14. Martin. Polon. Albertus Crant. in Metrop. Saxon. lib. 3. c. 6. nouiſſime Sur. tom. 7. ex auctore recitat, qui præſens interfuit, factamq. refert dicto anno Domini 836. Indict. 14. Ludouici Imp. anno xxiij. Quod pertinet ad tranſlationem aliorum ſanctorum martyrum corporum Roma in Gallias, vel in alias Tranſalpinas prouincias ſæpe factas: noſſe debemus id agi cœptum eo tempore quo Franci Romanam Eccleſiam a Longobardis alijsq. tyrannis vindicantes, multis officijs de eadē ſunt optime meriti: quod enim olim alias fuerat intentatum, tunc a Romanis Pontificibus conſequi cœperunt. Nā vetus Romanæ Eccleſiæ conſuetudo non tantū abhorruit vt corpora ſanctorum Roma transferri pateretur, verum nec tenues reliquias ex eis detrahi quoquo modo permiſit. In hac ſententia S. Gregorius in regiſt. lib. 3. epiſt. 30. ad Conſtantiam Aug. hæc ait: Romanis namque vel totius Occidentis partibus omnino intolerabile eſt & ſacrilegum, ſi ſanctorum corpora tangere quis fortaſſe voluerit: quod ſi præſumpſerit, certum eſt quia hæc temeritas impunita nullo modo remanebit. Pro qua re de Græcorum conſuetudine, qui oſſa leuare ſanctorum ſe aſſerunt, vehementer miramur, & vix credimus, &c. His conſentiunt, immo & planius declarant ea quæ S. Germanus ac eius collegæ legati Apoſtolici reſcripſerunt ad Hormiſdam Papam ſub Conſulatu Ruſtici, anno Domini 520. Conſtantinopoli cum eſſent; & inter alia hæc verba: Iuſtinianus filius veſter magnificus, res conuenientes fidei ſuæ faciens, baſilicam Apoſtolorum, in qua deſiderat ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli & beati Laurentij reliquias eſſe, conſtituit: ſperat per paruitatem noſtram, vt prædictorum ſanctorum reliquias celeriter concedatis. Habuit quidem petitio prædicti viri ſecundum morem Græcorum; & nos contra, conſuetudinē ſedis Apoſtolicæ expoſuimus. accepit rationem. Et quia talis eſt eius feruor fidei, qui meretur quicquid de ſede Apoſtolica depopoſcerit; & talis eſt, qui ſperat vnde & ſalus animæ & fidei accreſcat: talibus deſiderijs poſtulata competit non negare. Vnde ſi beatitudini veſtræ videtur, Sanctuaria beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli, ſecundum morem, ei largiri præcipite; & ſi fieri poteſt, ad ſecundam cataractam ipſa Sanctuaria deponere, veſtrum eſt deliberare, &c. Extant ad eoſdem legatos Hormiſdæ Papæ de eadem re ſcriptæ litteræ, aliæ itidem ad Iuſtinianum, ſignificantis ſe tantum Sanctuaria mittere. extāt dictæ litteræ apud nos manuſcriptæ ex codice Vaticano acceptæ. Per Sanctuarium autem, velum intelligere debemus, quod S. Gregorius in nuper citata ad Conſtantiā epiſtola Brandeum appellat, ex quo ſanguis effluxit, cum a ſancto Leone Papa (vt ait) forcipibus incideretur. alibi autem idem appellat velamen, quod admoueri ſolitum erat ſanctis martyrū corporibus, vt lib. 4. epiſt. 44. ex Synodo Romana, & lib. 12. decret. 4. Brandeum item appellat velum illud Ioannes diac. in vita ſancti Gregor. lib. 2. c. 42. cum ingens de ea re miraculum narrat. Ex quibus omnibus liquet, non corpora, non fragmina oſſium, vel tenuem raſuram illorum, ſed tantum velum ſactis admotum reliquijs, pro magno munere conſueuiſſe Romanos Pontifices ad clariſſimas perſonas, illas cupientes, tranſmittere. Græcorum autem ab his fuiſſe diuerſam conſuetudinem, ex prædictorum aſſertionibus vidimus.

[b] *Superatas.*] Beda & Ado in ſuis Martyrologijs inter alia tormenta addunt, ſanctum

Vitum

Vitum a Valeriano Iudice catomis cæſum. alij codices habent, Catomo cæſum. Molanus multum laborat circa huius voeis intelligentiam; multaq. erudite cum dicat, nec tamen rem aſſecutus ſibi ipſi viſus eſt. Arbitratus ſum aliquando textum eſſe deprauatum, vt pro catomis, latomijs, ſit reſtituendum. de eo etiam genere tormentorum hæc Iſidorus lib. 5. Orig. Latomia (licet alij plerique codices habcant Lautumua) eſt ſupplicij genus ad verberandum aptum, inuentum a Tarquinio Superbo ad pœnas ſceleratorum. Iſte enim priur latomia, ſeu lautumias, tormenta, fuſtes, metalla, atque exilia adinuenit, &c. Acquieſcerem prædictæ Iſidori interpretationi, niſi Feſtus, Liuius, Plautus, alijq. antiquiores latomias, ſeu latumias, vel lautumias (vt legitur apud Plautũ in Penul.) lapidicinas intelligerent, vel ipſa loca cæſis lapidibus execta: quo ſenſu & carcer Syracuſanus, de quo Cic. in Ver. lib. 7. latomia eſt appellatus, ſic & omnis carcer, vt l. 9. ff. ex quibus cauſis maior: Incluſos veluti latomijs, vinctorum numero haberi placet; quia nihil interſit, parietibus, an compedibus teneantur. Habenr eamdem vocem, catomum, Beda, & Ado die 18. Nouembris in Romano mart. ſed in alio ſenſu, cum dicant: Catomo ſuſpendi eum ac verberari iuſſit: per catomum vinculum quoddam intelligentes, quo martyr ad verbera ſuſpenſus eſſet. Arrideret mihi quod Molanus e Græca voce deducit, vt κατωμὶς, idem quod demiſſis armis, pedibus videlicet in altum ſuſpenſis, ſic martyr ad verbera expoſitus fuerit: ſed quoniam eiuſmodi non leguntur in Actis eiuſdem martyris, neque apud Prudentium in Romano, neque apud alios qui paſſionem eius retexerunt; ſicut ipſe, ita & ego his minus aſſentior. Sed cum ſecundam editionem noſtrarum Notationũ meditarer, accidit vt de re adeo ambigua agerem cum noſtro domino Latinio, viro inſigniter erudito, & in rebus Eccleſiaſticis admodum verſato: quem eiuſmodi reperi eſſe ſententiæ, vt idem eſſet, catomis aliquẽ cædere, quod ſolent ludimagiſtri ad humeros alicuius appenſis pueris in eorum nates infligere verbera. Sicq. tum Vitum, tum Baridam, quod pueri eſſent, puerorum more iuſſos eſſe virgis verberari. Ceterum more puerorum, maioris ignominiæ irrogandæ cauſa, haberi apud Victorem cæſum eſſe catomis venerabilem ſenem Thomam ſanctiſſimum Epiſcopum: quod ille de perſecut. Vuandal. lib. 1. ſic deſcribit: Quodam tempore venerabilem ſenem in publica facie catomis ceciderunt. Adducebat adhuc ille, Hippocratem lib. 1. de Articul. κατωμίζειν, vti pro, in humeros leuare aliquem. Probantur hæc a nobis, eoq. magis, quod Ioſephus in Iudaicis Antiq. lib. 5. cap. 10. κατωμαδὶν, vtitur pro eo quod habet Latina verſio, humeris impoſitas Gazæ portas a Samſone. quod & obſeruat Suidas in verbo κατωμαδὶν.

[c] *Heſychij.*] De eo item Beda, Vſuardus, Petrus in catal. lib. 5. c. 56. & in Iulio martyre eod. lib. cap. 119. & alij recentiores.

[d] *Benildis.*] Scripſit nobile certamen eius S. Eulogius in memor. ſanct. lib. 3. c. 9. paſſimq. tradit æra octingenteſima nonageſimaprima, anno a Chriſto Domino octingenteſimo quinquageſimotertio.

[e] *Dulæ.*] Agunt de eodem Græci in Menologio, vbi de eo pluribus; fuſius autem Metaphraſtes, quem Latine a ſe redditum recitat Lipom. tom. 7. ex quo Sur. to. 3. De Zephyrio ciuitate, de qua hic habetur mentio, agit Plin. lib. 5. c. 27. & alij.

[f] *Libyæ & Leonidis.*] Harum martyrium narrat S. Brienna in Actis S. Febroniæ, quæ extant apud Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 3. his verbis: Recordare Libyam & Leonidem, ſorores illas duas, quæ martyrium glorioſe pertulerunr: e quibus Libya ipſa gladio percuſſa, capite priuata eſt; Leonis vero in ignem coniecta fuit. Recordare, quemadmodum puella Eutropia, duodecim annos nata, martyrium ſuſtinuerit, &c.

[g] *Landelini.*] Huius Acta retulir Sur. in tom. 3. Diuerſa ab his ſcripta fuiſſe a Philippo abb. teſtatur Molan. in addit. ad Vſuar. qui & de eo pluribus agit in Indic. SS. Belg. Trithem. etiam de viris illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 100. eumq. claruiſſe ait anno Domini 660. Conſtat quidẽ vixiſſe temporibus S. Martini Papæ & martyris, a quo & munus prædicandi ſuſcepit, nauiterq. impleuit.

[h] *Abraha.*] Scripſit eius res geſtas Greg. Turon. lib. ſanctor. Patrum cap. 3. Agit de eodem in hiſt. de geſt. Franc. lib. 2. cap. 21. in fin. De hoc ipſo ſcripſit egregium epitaphiũ Sidonius Apol. quod vna cum epiſtula dedit ad Voluſianum Epiſcopũ lib. 7. epiſt. 18. Claruit circa annum Domini quadringenteſimum ſexageſimum.

F Sextodecimo Kal. Iulij. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

VESONTIONE in Gallijs ſanctorum martyrum Ferreoli [a] presbyteri, & Ferrutionis diaconi, qui a beato Irenæo Epiſcopo ad prædicandũ verbum Dei miſsi, poſtea ſub Claudio Iudice diuerſis pœnis excruciati, gladio feriuntur. Tarſi in Cilicia ſanctorum martyrum Quirici [b] & Iulittæ matris eius, ſub Diocletiano Imperatore: quorum Quiricus triennis puellus, cum matrem, quæ ante Alexandrũ Præſidem neruis diriſsime cædebatur, implacabili luctu lugeret, ad gradus tribunalis illiſus interijt: Iulitta verò, poſt dira verbera & grauia tormenta, martyrij ſui curſum obtruncatione capitis impleuit. Moguntiæ paſſio ſanctorum Aurei [c], & Iuſtinæ ſororis eius, & ceterorũ martyrum, qui ſynaxim in eccleſia agentes, ab Hunnis Germaniam diripientibus trucidati ſunt. Amathuntæ in Cypro ſancti Tychonis [d] Epiſcopi, tempore Theodoſij Iunioris. Lugduni depoſitio beati Aureliani [e] Epiſcopi Arelatenſis. Nannete in Britannia minori ſancti Similiani [f] Epiſcopi & confeſſoris. Miſnæ in Germania ſancti Bennonis [g] Epiſcopi. In Brabantia ſanctæ Lutgardis [h] virginis.

IVNII 16.

FERREOLI *& Ferrutionis* [a].] De his itẽ Beda hac die, Vſuardus, Ado, & alij. Horũ martyrium deſcriptũ habetur in Actis ſanctorum Felicis & Fortunati, apud Sur. to. 2. die 23. April. & tom. 7. De miraculis ad ipſorum ſepulchrum agit Gregor. Turon. lib. de gloria martyr. cap. 71. Fuit præterea Ferreolus alius martyr & Epiſcopus Viennenſis, de quo ſuo loco plura inferius ad xiiij. Kalend. Octobris.

[b] *Quirici & Iulittæ.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio Idibus Iulij, vbi Tarſi Ciliciæ eos occubuiſſe martyrio tradunt: quod verum eſſe, legitima eorumdem Acta teſtantur. Ex his plerique Latinorum ſunt corrigendi, qui Antiochiæ eos paſſos referunt. Exciderunt proculdubio ea Acta Quirici & Iulittæ, quæ S. Gelaſius Papa, vt commentum hæreticorum, ex quibus & ſubſannandi tribueretur occaſio, procul reiecit in Decret. de ſcript. apocryph. apud Gratian. diſt. 15. cap. Sancta Rom. Diuerſa omnino ab illis cenſentur ea quæ recitat Metaphraſtes, quæ & retulit Lipom. in tom. 6. & Sur. in tom. 3. necnon Mombrit. licet paulo diuerſe in tom. 2. quorum ſummam Græci referunt in Menologio, & hic breuius cõprehenſa narrantur. Molanus in addit. ad Vſuard. 2. edit. poſt Lipomani & aliorum eruditorum ſententiam, dum probat eadẽ a Metaphraſte edita Acta prædictorum martyrum, addit, Gelaſiũ non intellexiſſe de illis ipſis Actis Græce conſcriptis, ſed quæ Latine edita in vet. manuſcrip.

habentur

habentur: ea videlicet, quorũ eſt exordium: Domino fratri & coepiſcopo Zoſimo Theodorus, &c. De erudito ac prudentiſſimo viro quid iure dicam, nihil habeo, niſi hoc vnum, quod inciderit in eadem Acta deprauata. Siquidem illa Acta Quirici & Iulittæ, quæ ſcripſit Theodorus Epiſcopus ad Zenonem coepiſcopum, quæ & in vetuſtiſſimo codice habemus in noſtra bibliotheca, ſunt ſane eiuſmodi, vt in omnibus conueniant cum ijs quæ vel Metaphraſtes edidit, vel in Græcorum Menologio, vel hic ſummatim collecta narrantur: ſed & eo fideliora exiſtimanda ſunt, quod certus inſcribitur auctor, qui (vt ipſe profitetur) in id præſertim incumbit, vt vera certaq. de ijſdem ſanctis martyribus Acta ex antiquis monimentis edendo, falſa illa, vt ait, inſulſe, mendaciter, ac denique hæretice a Manichæis de ijſdem ſanctis conſcripta, abolenda, & ab Eccleſia Catholica prorſus proſcribenda curet. Ex huiuſmodi Theodori Epiſcopi præfatione ſatis notatur, quænam illa fuerint horum martyrum Acta a Gelaſio improbata: de eo enim Actorum libello hæc ibidem Theodorus: Tali, inquit, erat execratione digeſtus, vt merito huic coaptetur illa ſententia, quam quidam contulit Patrum: Vere (inquiens) ranæ & culices digni ſunt iſta ſcriptura. Nam (quia textus ille ſatis declarat) datur conijci (Deo amabilis) vt Manichæorum ſit iſta deſcriptio, qui crucem Chriſti ſcandalum & ſtultitiam putant. Hæc & alia ibi Theodorus, qui & ſinceriſſima iſtorum Acta edidit, accepta (vt ait) a Martiano Tribuno Notario, qui eadem nactus fuerat a Zenone Iſauriæ Epiſcopo. Exſcripſiſſe ea Theodorus videtur temporibus Iuſtiniani Imp. longe ante tempora Metaphraſtis. Tranſlata fuiſſe horum ſanctorum martyrũ corpora in Gallias per ſanctum Amatorem Epiſcopum Antiſiodorenſem, prædeceſſorem ſancti Germani, cum in Orientem peregrinatus eſſet, tradit Mombrit. vbi ſupra.

[c] *Aurei & Iuſtinæ.*] Agunt de his hac item die Beda, Ado, & recentiores. De graſſatione barbarorum in Moguntinam eccleſiam ſcribit in primis Ammianus Marcellinus libro 27. itemq. S. Hieron. epiſt. 11. ad Ageruchiam. An autem illarum cladium tempore hi paſſi ſint, vel quando poſtea Attila irrupit in Gallias, nobis non ſatis eſt exploratum. Sane quidem tam S. Hieron. quam Ammianus teſtantur, tunc temporis multa millia hominum fuiſſe Moguntiæ in eccleſia trucidata. De miraculis ſancti Aurei conſcriptum eſſe libellum, teſtatur Molanus in annot. ad Vſuardum.

[d] *Tychonis Epiſc.*] De eo item hac die Græci in Menologio, vbi tradunt hunc a ſancto Epiphanio Epiſcopo Salaminæ Cypri fuiſſe ordinatum Epiſcopum temporibus Arcadij Imperatoris.

[e] *Aureliani Epiſcopi.*] De eo hac die Vſuardus, Ado, & alij. Nonnulli hunc Aurelium dicunt, atque ita ſubſcribitur Concilio Aurelianenſi quinto: cui lectioni conſentit ſancti Gregorij Papæ epiſtola ad Vigilium Epiſcopum Arelaten. 115. lib. 7. regiſt. Indict. 2. At vero Aurelianus, & non Aurelius dictus habetur in Actis quintæ Synodi. Ad hunc ipſum Aurelianum Epiſcopum Arelatenſem extat epiſt. Vigilij Papæ, quæ recitatur in quinta Synodo collat. 7. Dicta Synodus Aurelianenſis, cui interfuit Aurelianus, celebrata eſt anno triceſimooctauo Childeberti filij Clodouei Regis Francorũ; eſt annus Domini quingẽteſimus quinquageſimusſecundus.

[f] *Similiani Epiſcopi.*] Vſuardus de eodem hac die, adſtipulanturq. vetera manuſcrip.

[g] *Bennonis Epiſc.*] Hunc Hadrianus Sextus Rom. Pont. numero Sanctorum adſcripſit, vt ex eius Actis apparet: idq. in eiuſdem Hadriani Itinerario teſtatum habetur. Scripſerat iam olim Trithemius abb. ad Iulium Papam epiſtolam 64. id expoſcente Georgio Duce, pro canonizatione ſancti Bennonis, in qua hæc inter alia de eius vita atque miraculis: Vita Bennonis ſanctiſſima, plena virtutibus, a vetuſtioribus, ſuiſq. contemporaneis luculenter habetur deſcripta: & multa quotidie in eccleſia Miſnenſi ad eius tumulum fiunt miracula. Hæc ille. De eodem Cochlæus in comment. de Act. & ſcrip. Luth. anno Domini 1524. Extat de eius canonizatione Pontificium diploma, quod hactenus aſſeruatur Romæ in eccleſia ſanctæ Mariæ de Anima, nationis Teutonicorum, quo quidem ſignificatur, anno Domini 1523. die Dominico, in die feſto ſanctiſſimæ Trinitatis, qui fuit 31. Maij, a dicto Pontifice canonizatos eſſe S. Bennonem Epiſcopum Miſnenſem, & S. Antoninum Archiepiſcopum Florentinum, ſolemnitatemq. ſancti Bennonis relatam eſſe ad decimamſextam diem menſis Iunij, atque ab eodem Pontifice conceſſam plenariã indulgentiam, eamdem eccleſiã ea die viſitantibus. Huius autem præclariſſimas res geſtas Hieronymus Emſer ſcriptis mandauit: recitantur apud Sur. tom. 7. Ibidem eſt eiuſdem auctoris carmen, & ſacer hymnus Bartholomæi Steni. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino 1106. ætatis ſuæ nonageſimoſexto, ſedis autẽ quadrageſimo.

[h] *Lutgardis.*] Eius Acta conſcripſit Thomas Cantipratenſis, deſcripſit vero Sur. to. 3. De ea item agit Molanus in Indic. ſanct. Belgij, & in additione ad Vſuardum hac die. Defuncta eſt anno Domini milleſimo duceteſimo quadrageſimoſexto.

G Quintodecimo Kal. Iulij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

ROMAE natalis ſanctorum ducentorum [a] & ſexagintaduorũ Martyrum, qui in perſecutione Diocletiani pro fide Chriſti necati, poſiti ſunt via Salaria veteri ad Cliuũ Cucumeris. Tarracinæ ſancti Montani [b] militis, qui ſub Hadriano Imperatore & Leontio Conſulari, poſt multa tormenta, martyrij coronam accepit. Apud Venafrum ſanctorum martyrum Nicandri [c] & Marciani, qui in perſecutione Maximiani capite cæſi ſunt. Chalcedone ſanctorum martyrum Manuelis [d], Sabelis, & Iſmaelis, qui pacis cauſa apud Iulianum Apoſtatam pro Rege Perſarum legatione fungentes, cum Imperatoris iuſſu idola venerari compellerentur, idq. conſtanti animo recuſarent, gladio feriuntur. Apolloniæ in Macedonia ſanctorum martyrum Iſauri [e] diaconi, Innocentij, Felicis, Hieremiæ, & Peregrini Athenienſium, qui a Tripontio Tribuno varie torti, capite obtruncati ſunt. Ameriæ in Vmbria ſancti Himerij [f] Epiſcopi, cuius corpus Cremonam tranſlatum eſt. In pago Bituricenſi ſancti Gundulphi [g] Epiſcopi. Aurelianis ſancti Auiti [h] presbyteri & confeſſoris. In Phrygia ſancti Hypatij [i] confeſſoris. Item ſancti Beſſarionis [k] anachoretæ. Piſis in Tuſcia ſancti Rainerij [l] confeſſoris.

IVNII 17.

[a] DVCENTORVM *ſexagintaduorum martyrũ*.] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac recentiores. Poſiti dicũtur ad Cliuum Cucumeris: eo enim nomine erat appellatum vetus cœmeterium via Salaria, vt conſtat ex indice cœmeteriorum Vrbis, quem exſcripſimus ex manuſcripto Vatican. lib. Cenſuum.

[b] *Montani*.] Cuius vitæ Acta accepimus ab eccleſia Caietana. eſt illorum exordium: Montanus miles & ciuis Romanus, &c.

[c] *Nicandri & Marciani*.] Horũ illuſtre martyrium etiam in Orientali Eccleſia anniuerſaria die recolitur: agunt etenim de his Græci in Menologio ſexto Idus Iunij, vbi paſſionis ipſorum cruciamenta his verbis narrantur: Certamen ſanctorum martyrum Nicandri & Marciani, qui propter Chriſtianæ fidei confeſſionẽ ſub Præſide Maximo in carcerem coniecti, cum ad negationem adigi non poſſent, ferreis vngulis lacerantur, & in excelſis trabibus ſuſpenſi, atque detracti, ſuper carbones ignis extenſi, virgis deſuper verberantur, ſalſoq. aceto perfuſis plagis, teſtis acutis perfricantur, lapidibus ora contuſa, & facies confractæ, poſtremo linguæ gladio exciſæ, & enſe percuſſi migrauerunt ad Dominum. Hactenus ibi. Petrus in catal. lib. 5. cap. 90. nonniſi vltimum horum ſupplicium refert: additq. paſſos eſſe prid. Non. Iunij.

Iunij inter Atinã & Venaſrum; corpusq. Nicandri Venafrũ, Marciani vero Atinam ait delatum: porro Nicandri vxorẽ, quæ virum ad martyrium roborauerat, poſt triduũ capitalẽ ſubijſſe ſententiam, tradit. Vigent hactenus in Aequicolis horum martyrũ priſcæ memoriæ. S. Nicandri eccleſiam apud Vrbem poſitã, via Lauicana, Gelaſius Papa dedicauit, vt apparet ex libro de Rom. Pontif. Petrus diac. bibliothec. Caſſin. in libro de viris illuſtr. eiuſdẽ monaſterij c. 45. teſtatur a Petro eiuſdem cœnobij diacono ſcriptũ eſſe ſermonem legendũ in vigilijs prædictorum martyrum, additumq. ab eodem officiũ eccleſiaſticum recitandum in die eorum celebritatis. Horum martyrũ Acta manuſcripta extaut in biblioth. noſtræ Congregationis.

[d] *Manuelis, Sabelis, & Iſmaelis.*] Græci etiam de his in Menolog. hac die, ibiq. eorum certamen referunt; vberius autem Metaphraſtes ex antiquioribus monumentis; eadem & Lipom. tom. 6. & Surius recitat tom. 3.

[e] *Iſauri diac. & ſoc.*] Agunt de his item hac die Græci in Menologio, ibiq. eorum martyrium explicant.

[f] *Himerij Epiſc.*] De quo Petr. in catal. lib. 15. c. 122. & Molanus in addit. ad Vſuardum.

[g] *Gundulphi Epiſc.*] De eodem Molan. in addit. ad Vſuard. & Galeſin. in ſuo Martyrol.

[h] *Auiti presbyteri.*] Agunt de eodẽ hac die Vſuardus, Ado, & alij recentiores: licet apud Bedã Vitus pro Auito mendoſe legatur. Scribit de eo Greg. Turonen. hiſt. Franc. lib. 3. cap. 6. idemq. de alio Auito abbate libro de glor. confeſſ. cap. 99. De eodem Auito presbytero, de quo agimus, ſcribit Ado Vien. in chron. & Sigebert. in chron. anno 495. Eius vero res geſtas atque miracula edita fuſius ſcripta refert Sur. to. 3. Fuit eiuſdem nominis Epiſcopus Viennenſis, qui ſecũdus ſedit poſt S. Mamertũ, de quo plura Ado Vien. in chron. Vixit & alius eiuſdem nominis in Oriente Auitus monachus, cuius meminit Suidas.

[i] *Hypatij.*] De quo itẽ Græci agunt in Menologio, eiusq. Acta ibidem paucis referunt.

[k] *Beſſarionis.*] Græci itidẽ de eo in Menologio, eiusq. vitam breui compendio comprehenſam referũt. Eſt frequens mentio de Beſſarione, eiusq. diſciplina, in Vit. Patr. par. 2.

[l] *Rainerij.*] Agit de eodem Molan. in additionibus ad Vſuardum edit. 2. teſtaturq. eum ex hac vita migraſſe anno Domini 1161.

18 Quartodecimo Kal. Iulij. Luna: A

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

ROMAE via Ardeatina natalis ſanctorum martyrum Marci [a] & Marcelliani fratrum, qui in perſecutione Diocletiani a Iudice Fabiano tenti, & ad ſtipitem alligati, in pedibus clauos acutos acceperũt: cumq. non ceſſarẽt laudare Chriſtum, lanceis per latera transfixi, cũ gloria martyrij ad ſiderea regna migrarunt. Malacæ in Hiſpania ſanctorum martyrũ Cyriaci [b] & Paulæ virginis, qui lapidibus obruti, inter ſaxa animas cælo reddiderunt. Tripoli in Phœnicia S. Leontij [c] militis, qui ſub Hadriano Præſide, vna cum Hypatio Tribuno, & Theodulo, quos conuertit ad Chriſtum, per acerba tormenta peruenit ad coronam martyrij. Eodem die S. Aetherij [d] martyris, qui in perſecutione Diocletiani poſt ignes & alios cruciatus gladio cæſus eſt. Alexandriæ paſſio S. Marinæ [e] virginis. Burdigalæ S. Amandi [f] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Saccam in Sicilia S. Calogeri [g] eremitæ, cuius ſanctitas in energumenis liberandis maxime effulget. Sconaugiæ ſanctæ Elizabeth [h] virginis, monaſticæ vitæ obſeruantia celebris.

M Arci & *Marcelliani* [a].] De his Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri omnes. Scriptæ ſunt horum res geſtæ in Actis S. Sebaſtiani, apud Sur. to. 1. die 20. Ianuarij.

[b] *Cyriaci & Paulæ.*] Vſuar. itē de his hac die, Petrus in catal. lib. 5. c. 125. Vaſæus in chron. item Flos SS. Hiſpan. & Theſ. concion. to. 2.

[c] *Leontij.*] Agūt de eo & Græci in Menologio, vbi & eius Acta ſummatim collecta narrantur, quæ prolixius Metaphraſt. eſt proſecutus, ex quo Lipom. to. 7. & Sur. to. 3. referūt eadem. Meminit huius Leontij, vt perilluſtris martyris, Theodoretus in commentario de Euangelica veritate lib. 8. de Martyribus in fin. Tradit Procop. lib. 3. de ædific. Iuſtin. Imp. eidē. martyri ab eodē Iuſtiniano extructam eſſe magnificētiſſimā baſilicā. Erat & Tripoli in Phœnicia nobilis memoria Leōtij martyris, cuius mentio eſt in Quinta Synodo, act. 1.

[d] *Aetherij.*] Græci itidē de eo agunt in Menologio, eiusq. martyriū paucis deſcribunt.

[e] *Marinæ.*] De ea & Ado hac die, qui martyrem eam dicit; cui tamen vet. manuſcrip. contradicunt. Hæc etenim illa eſt, quæ virili habitu monaſticam exercuit diſciplinā, Marinusq. nomine dicta eſt: cuius res præclare geſtæ narrātur in Vit. Pat. par. 1. c. 44. Petr. in catal. lib. 6. c. 108. ex quibus & alij accepere.

[f] *Amandi Episc.*] De eodē antiquæ tabulæ, ex quibus etiam Molan. in addit. ad Vſuardū. Succeſſit hic S. Delphino, ad quem extant Paulini epiſtolæ, qui & ad Amandum ſæpius ſcripſit; extantq. ſex ad eū datæ epiſtolæ, quarū aliquæ ſcriptæ videntur antequam eſſet Epiſcopus, cum adhuc S. Delphinus ſuperſtes eſſet. Meminit eiuſdem Amandi ex verbis Paulini Gregor. Turon. de geſt. Franc. lib. 1. c. 19. & de glor. confeſſ. c. 45. Claruit temporibus Honorij Imperatoris. Huic accepta ferimus ea quæ S. Paulini Epiſcopi Nolani reperiuntur ſcriptorum monumenta: cum ille, ſicut diuitiarum, ac ſui ipſius, ſic & lucubrationum ſuarum contemptor eſſet: & licet eas S. Hieronymus, ac etiam S. Auguſtinus, & alij mirifice prædicarent; ipſe tamen eaſdem flocciſaciens, perire ſineret. Tantæ iacturæ occurrit S. Amandus, ad quem Paulinus hæc aliquando: Legimus, inquit, in tergo epiſtolæ annotationem epiſtolarum, quas meas eſſe indicatis: nam vere prope earum omnium immemor eram, vt meas eſſe non recognoſcerem, niſi veſtris litteris credidiſſem. Vnde maius accepi documentum charitatis veſtræ: quia plus me vobis, quam mihi, notum eſſe perſpexi. Hymnos, quos deſiderabam, accepiſſe gaudeo, &c. Extat hæc Paulini citata epiſtola manuſcr. in archiuo Nolano, quam inde deſcriptā ab erudito viro mei ſtudioſiſſimo R. D. Antonio Agellio, clerico regulari, pro magno accepi munere.

[g] *Calogeri.*] De eo hac die Maurol. qui illum ipſum fuiſſe opinatur, cuius meminit S. Gregorius Papa dialog. lib. 4. cum de interitu Theodorici impijſſimi Regis a ſolitario quodam præuiſo ſermonem habet. De eodē plura Breuiar. Gallic. item Fazel. de reb. Sicul. lib. 6. prioris decad. c. 3. licet in quibuſdam mendoſa. Claruit hic ſanctus & viuēs & poſt obitum multis miraculis, quibus eius ſanctitatem Deus in toto Siciliæ regno teſtatā fecit. Ipſius nomen in Romanū Martyrologiū referri, S. D. N. Clemens VIII. mandauit.

[h] *Elizabeth virginis.*] De ea & Molan. in addit. ad Vſuardū, atq. eius Acta ſcriptis mandata per Ecbertum monachū; itemq. Einichonē abb. ipſius laudes ſcripſiſſe tradit Trithem. lib. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 2. c. 120. pluribus autem lib. 3. c. 315. Obijtque (vt ait) anno Domini 1165. ſuæ ætatis 36.

viij. B Tertiodecimo Kal. Iulij. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

M Ediolani ſanctorum martyrum Geruaſij [a] & Protaſij fratrum: ex quibus priorem tamdiu iuſſit Aſtaſius Iudex plumbatis cædi, quouſque ſpiritum exhalaret; ſequentem vero fuſtibus cæſum capite truncari. Horum corpora [b], Domino reuelante, beatus Ambroſius ſanguine conſperſa & ita incorrupta reperit, ac ſi eo die fuiſſent interempti: in quorum tranſlatione cæcus feretri tactu lumen recepit, & plurimi vexati a dæmonibus

nibus liberati ſunt. Rauennæ ſancti Vrſicini [c] martyris, qui ſub Paulino Iudice poſt plurima tormenta in confeſsione Domini immobilis permanens, capitis abſciſsione martyrium compleuit. Sozopoli ſancti Zoſimi [d] martyris, qui in perſecutione Traiani ſub Domitiano Præſide poſt acerbos cruciatus capite amputato victor migrauit ad Dominum. Aretij in Tuſcia ſanctorum martyrũ Gaudentij [e] Epiſcopi, & Culmatij diaconi, qui tempore Valentiniani furore Gentilium cæſi ſunt. Eodem die ſancti Bonifacij [f] martyris, diſcipuli beati Romualdi, qui a Romano Pontifice ad prædicandum Euangeliũ in Ruſsiam miſſus, cum per ignem tranſiſſet illæſus, Regemq. ac populum baptizaſſet, a furente Regis fratre necatus, optatam martyrij coronam accepit. Rauennæ ſancti Romualdi [g] anachoretæ, monachorum Camaldulenſium Patris, qui collapſam in Italia eremiticam diſciplinam reſtituit, ac mirifice propagauit.

IVNII 19.

GERVASII & Protaſii [a].] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorũ, Græci autem in Menologio pridie Idus Octobris. Feruntur horum res geſtæ ſcriptæ a ſancto Ambroſio ex libello Philippi: eas refert Mombrit. tom. 1. Lipom. tom. 1. ac denuum Sur. tom. 3. Deſcripſit autem & alia horum Acta Metaphraſtes, quæ Lipomanus ſuper diuerſitate narrationũ vtcumque concordare conatus eſt: recitat eadem Sur. to. 3. His non diſſimilia ſunt ea quæ Actis ſanctorũ Syri & Euentij intexta habentur: deſcripſit eadem Sur. tom. 7. die 12. Septembris ex manuſcr. At non tantum me reddit ancipitem, quod in prædictis Actis nomine S. Ambroſij editis nulla de Nazario & Celſo habeatur mentio, vel quod, ſub diuerſo Præſide paſſi habeantur, quæ & Lipom. excuſat: ſed quod me maiori difficultate inuoluit, eſt illud in primis, quod non tantum in prædictis nulla habeatur de Nerone mentio, vel alterius cuiuſpiam Imperatoris, ſed Auguſtorum plurium tunc ſimul regnantiũ idem auctor meminerit; adeo vt ad alia tẽpora potius quam Neronis illorum martyrium referre videatur. Huc accedit, quod dum de bello Marcomannico ibi mentio fit; nihil ſane eſt, vt ea ad Neronis tempora poſſint accommodari: ſiquidem nullum tale bellum tunc geſtum eſſe, perſpicuum eſt: Cùm itaque ex illis Actis exploratum habeatur, plures Auguſtos tunc ſimul imperaſſe, inſuper & Marcomannicum bellum excitatum eſſe; cogitemur vel inuiti in eam ire ſententiam (ſi tamen ea Acta certa firmaq. & Ambroſij eſſe dixerimus) vt credamus hos paſſos eſſe temporibus Marci Aurelij Antonini & Lucij Veri Auguſtorum, quorum Imperij anno nono Marcomannicum bellum exortum eſt. Sane quidem nec Beda, nec Vſuardus, vel Ado, aut antiquorum aliquis, vel vetera manuſcripta, cum de his martyribus agunt, vel de eorum parente Vitale ad iiij. Kal. Maij, vllam de Nerone faciunt mentionem. Hæc tamen alijs expendenda relinquimus. Meminit eorumdem martyrum S. Ambroſius in Luc. lib. 7. cap. 13.

[b] *Horum corpora,*] De horum inuentione extat ſermo S. Ambroſij 5. de ſanct. & libro 7. epiſt. 53. & 54. edit. Rom. Agit de eadẽ S. Auguſt. ſæpius, vt in lib. 9. confeſſ. cap. 7. ſer. 39. de diuerſ. cap. 5. & de Ciuit. Dei lib. 22. cap. 8. Paulinus in vita S. Ambroſij, auctor libri de vita perfecta apud Hieron. tom. 9. Greg. Turon. de glor. martyrum cap. 47. Legi & de ea hymnũ in Breuiar. Tolet. Conſtat autem prædictorum ſanctorũ martyrũ reliquijs quamplurimas eccleſias eſſe locupletatas, eorũq. nomine erectas eſſe memorias. Romæ etenim Veſtina illuſtris femina in ipſorum honorem baſilicam conſtruxit, quam S. Innocẽtius Papa dicauit, & titulo exornauit, Veſtinæq. Titulus, vel ſanctorũ Geruaſij & Protaſij dictus reperitur. de his in lib. de Rom. Pontificibus in Innocentio Papa, & in regiſt. S. Greg. lib. 9. epiſt. 22. Dicitur hodie Titulus S. Vitalis, cuius ornamẽto inſignitus eſt preſbyter Cardinalis Illuſtriſſimus ac Reuerendiſſimus [illegible]

diſſimus Donatus Cæſius, de noſtra Congregatione optime meritus. Sanctus Paulinus eorumdem reliquias in Fundana baſilica a ſe erecta collocauit, vt ipſe ſcribit ad Seuerum epiſt. 12. S. Gaudentius eadem ſacra pignora condidit in baſilica ad Conciliũ Sanctorum dicta, vt ipſe refert in ſerm. de eius dedicatione habito. Gallia etiam fere tota iiſdem reliquijs ditata eſt. Teſtis eſt de his Gregor. Turonen. vbi ſupra cap. 47. cum de his agens, ait: Per totum Galliarũ ambitum, Deo propitio, ſunt delatæ. Et paulo poſt: Ex hoc enim eorum reliquiæ affatim collectæ, per vniuerſam Italiam & Galliam ſunt diuiſæ. Idemq. lib. 10. c. 31. hiſt. Franc. agens de eccleſia erecta Turoni, ibi horum reliquias poſitas, eorumq. nomine eam appellatam eſſe teſtatur. Pariſijs etiam in baſilica S. Vincentij eas eſſe poſitas, teſtatur Aim. lib. 2. cap. 20: Ad Noricos vſque eaſdem eſſe delatas, ſcribit Eugipius abbas in vita S. Seuerini Noricorum Apoſtoli. Conſtat inſuper tranſmarinas Africanæ eccleſiæ oras tantis fuiſſe muneribus exornatas. Cum etenim ſcribat S. Auguſtinus de ciuitate Dei lib. 22. cap. 8. in Victoriana villa nomine prædictorum martyrum erectam eſſe memoriam; conſequens eſt, vt eorum martyrum reliquijs minime caruerit: nam abſque reliquijs martyrũ in eorum honorem eccleſias erigi prohibuerat Concilium Africanum can. 50.

[c] *Vrſicini.*] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Recenſet eius Acta Petrus Damiani in ſerm. de SS. Vitale & Valeria: refert eum Sur. tom. 2. die 28. Aprilis, & Mombrit. in ſancto Vitale tom. 2. Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. Venantius Fortun. in vita ſancti Martini lib. 4. agens de Sanctis Rauennatis eccleſiæ, hos ſcribit verſus:

Inde Rauennatũ placitam pete dulcius vrbem,
Pulpita ſanctorum per relligioſa recurres,
Martyris egregij tumulum Vitalis adora,
Mitis & Vrſicini, Pauli ſub ſorte beati,
Rurſus Apollinaris pretioſi limina lambe,
Fuſus humi ſupplex, & templa per omnia curre.

[d] *Zoſimi.*] De eodem item Græci hac die in Menologio. Deſcripſit eius Acta Metaphraſtes, quæ retulit Lipom. in tom. 7. & Sur. tom. 3. hac die.

[e] *Gaudentij & Culmatij.*] Horum Acta manuſcripta accepimus ab eccleſia Aretina.

[f] *Bonifacij.*] Huius egregia facta Petrus Damiani conſcripſit in vita S. Romualdi, quæ extat apud Lipom. tom. 8. & Sur. tom. 3. hac die. Vixit temporibus Othonis Imp. cuius erat affinis, circa annũ Domini milleſimum.

[g] *Romualdi.*] Scripſit (vt nuper diximus) eius præclara Acta Petrus Dam. qui eũ affirmat vixiſſe annos centum viginti, quorũ viginti in ſæculo, tres in cœnobio, reliquos vero exegit in ſolitudine. Tranſlatum tradunt eius corpus Fabrianum oppidum in Piceno, vbi magna veneratione colitur. Tranſlationis hiſtoriam manuſcriptam accepimus. De eodem ſancto vide ſuperius die 7. Februarij.

vij. C Duodecimo Kal. Iulij. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

NATALIS ſancti Siluerij [a] Papæ & martyris, qui cum Anthimum Epiſcopum hæreticum ab Agapito prædeceſſore ſuo depoſitum reſtituere noluiſſet, agente impia Theodora Auguſta, a Belliſario in exilium pulſus ad inſulam Pontiam [b], ibidem pro fide Catholica multis ærumnis confectus defecit. Romæ depoſitio ſancti Nouati [c], filij beati Pudentis ſenatoris, & fratris ſancti Timothei presbyteri, & ſanctarum Chriſti virginum Pudentianæ & Praxedis, qui ab Apoſtolis eruditi ſunt in fide. Horum domus in eccleſiam commutata, Paſtoris Titulus appellatur. Tomis in Ponto ſanctorum martyrum Pauli [d] & Cyriaci. Petræ in Palæſtina ſancti Macarij [e] Epiſcopi, qui ab

Arianis

Arianis multa paſſus, in Africam relegatus quieuit in Domino. Hiſpali in Hiſpania ſanctæ Florentiæ [f] virginis, ſororis ſanctorum Leandri & Iſidori Epiſcoporum.

IVNII 20.

SILVERII *Papæ* [a].] De quo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac reliqui. Succeſſit hic Agapeto, anno Domini 536. Egimus de eo cumulate in Annalibus Eccleſiaſticis. Illic de Beliſario, cuius hic habetur mentio, locupletius; vbi & de eius calamitate plura diximus.

[b] *Ad inſulam Pontiam.*] Licet hæc de inſula Pontia in libro de Romanis Pontificibus ſcripta habeantur: tamen Liberatus diaconus, qui eodem ſæculo claruit, in Breuiar. hæreſ. Neſtorianæ & Eutych. cap. 22. aperte teſtatur S. Siluerium miſſum fuiſſe in exilium Pataram Liciæ: ſed loci illius Epiſcopo apud Iuſtinianum agente, Romam reuerti iuſſum, ab aduerſarijs in Palmaria inſula eſſe detentum; illicq. cuſtoditum, inedia defeciſſe. Hæc cum ſcribat Liberatus, ac de Pontia inſula verbum nullam faciat; exiſtimamus (niſi ſit error in codice) ipſum erraſſe in nomine inſulæ, cum ſint ſibi proximæ, ac Palmariam loco Pontiæ poſuiſſe.

[c] *Nouati.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Extant eius Acta a Paſtore presbytero ſcripta, quæ recitat Ado. Copioſius deſcripta habentur in rebus geſtis ſanctarum Pudentianæ & Praxedis, quarum ſupra meminimus. Erant Romæ thermæ Nouati in Viminali, quæ patuerunt olim Chriſtianis ad ſacras ſynaxes, quæ & Timothinæ dictæ reperiuntur, a fratre eius Timotheo: erant enim hi filij Pudentis ſenatoris, fratres vero prædictarum ſanctarum virginum, vt ex prædictis Actis apparet. Habetur mentio de thermis Timothinis in Actis martyrij ſancti Iuſtini philoſophi, quæ legitima germanaq. eſſe, ſuperius demonſtrauimus. extant apud Sur. tom. 3. die 12. Iunij. Paſtoris titulus, de quo hic agitur, etiam Pudentis dictus reperitur, vt eſt exemplum in Concil. Roman. 2. ſub Symmacho: Pudentis idcirco appellatus, quod cum eius domus prius fuiſſet, ad titulum erigendum inde Paſtori conceſſa eſt. Non ignobile vel obſcurum erat Romæ Nouati nomen temporibus Neronis: ad Nouatum enim extant tres libri Senecæ de Ira conſcripti; meminit idem auctor & de Nouatilla in lib. de Conſolat. ad Martiam.

[d] *Pauli & Cyriaci.*] De his hac item die Vſuardus, & alij recentiores.

[e] *Macarij Epiſcopi.*] Hic & Arius in Græcorum codice dictus reperitur; Ariusq. mutatus eſt in Macarium, ob odium ſcilicet infauſti nominis. Scribit de eo S. Athanaſ. in epiſt. ad ſolitarios: legiturq. inter Epiſcopos, qui ſubſcripſerũt Concilio Sardicenſi, tam apud Athanaſ. in apologia 2. quam etiam in tom. 1. Conciliorum.

[f] *Florentiæ.*] De eadem hac die Beda, & Breuiar. Toletan. plura, & Flos ſanct. Hiſpan. Ad hanc ſcripſit S. Iſidorus eius germanus libros duos contra nequitiam Iudæorum, vt teſtatur ſanctus Ildefonſus lib. de viris illuſtr. in Iſidoro. Idipſum Braulio in vita ſancti Iſidori, additq. ad eamdem ſcripſiſſe libros duos de virginitate. Agitur de eadem in Theſaur. concion. tom. 2. die 14. Martij.

21 Vndecimo Kalen. Iulij. Luna. D vj.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
t u A B C D E f F G H M N P
13 14 15 16 17 18 19 20 19 20 21 22 23 24

ROMAE ſanctæ Demetriæ [a] virginis, quæ ſub Iuliano Apoſtata martyrio coronata eſt. Syracuſis in Sicilia natalis ſanctorum martyrum Rufini [b] & Martiæ. In Africa ſanctorum martyrum Cyriaci [c] & Apollinaris. Moguntiæ ſancti Albani [d] martyris, qui ob Chriſti fidem poſt longos labores & dura certamina factus eſt dignus corona vitæ. Eodem die ſancti Euſebij [e] Epi-

ſcopi Samoſateni, qui tempore Conſtantij Imperatoris Ariani ſub habitu militari incognitus eccleſias Dei viſitabat, vt in fide Catholica illas confirmaret: deinde ſub Valente in Thraciam relegatur: ſed reddita pace Eccleſiæ, tempore Theodoſij, ab exilio reuocatus, cum iterum eccleſias viſitaret, tegula ab Ariana muliere deſuper immiſſa, confracto capite, martyr tandem occubuit. Iconij in Lycaonia ſancti Terentij [f] Epiſcopi & martyris. Papiæ S. Vrciſceni [g] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Tungrenſes S. Martini [h] Epiſcopi. In pago Ebroicenſi S. Leutfridi [i] abbatis.

* IVNII 21.

[a] DEMETRIAE *virginis*.] Agunt de eadẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Res geſtæ ipſius cõtinentur in Actis ſanctæ Bibianæ, de qua inferius; de ea item Petrus in catal. lib. 5. cap. 135.

[b] *Ruſini & Martiæ*.] De his ijdem qui ſupra agunt, necnon & Vuandelbertus, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

[c] *Cyriaci & Apollinaris*.] Vſuardus item, & recentiores de his hac die agunt.

[d] *Albani*.] De eodẽ hac die Beda agit pluribus, quem & ſecuti ſunt nonnulli. Huius res geſtas metrice ſcripſit Rubertus monachus monaſterij S. Albani, vt teſtatur Trith. in chron. Hirſaug. idemq. in epiſt. ad Albertum Epiſcopum Moguntinũ refert Acta eius ſcriptis mandata a Sigeardo monacho eiuſdem monaſterij. De tempore martyrij huius magna inter ſcriptores varietas reperitur: ſiquidem Beda, & alij eum ſecuti, paſſum referunt temporibus Diocletiani; contra vero alij, vt Petrus in catal. lib. 10. cap. 97. & Galeſ. dum agunt de Theoneſto eius martyrij ſocio, die 30. Octobris, temporibus Damaſi ab Arianis necatum affirmant; profitetur idipſum Molanus in addit. ad Vſuardum edit. 2. hac die. Diuerſe ab his omnibus Sigebert. in chron. dum Albani & ſociorum martyrium refert contigiſſe anno Domini 425. Habemus in vet. cod. manuſcrip. vitam ſancti Albani, cuius eſt exordium: Erat olim in partibus Aquilonis, &c. ſed quæ videatur apocrypha, nullamq. ſibi veriſimilem ſaltem vendicet auctoritatem.

[e] *Euſebij Epiſcopi*.] Nonnulli neſcientes Euſebiũ Epiſcopum Samoſatenſem, de quo hic agitur, perperam addiderunt nomen Cæſareæ Palæſtinæ, falſo putantes de illo hac die agi. Hi quidem ſicut Euſebium Samoſatenſem ignorarunt, & nomen Samoſatenſis ob Paulum hæreſiarcham fortaſſe exhorruerũt; ita etiam res Euſebij Cæſarienſis parum perſpectas habuiſſe videntur; nam etſi in SS. Nicæno Concilio, ad tempus morem gerens Conſtantino, palinodiã cecinit; tamen poſtea in conciliabulo Tyrio, alijsq. eorum conuenticulis ſtetiſſe pro Arianis, omnibusq. ſtudijs fauiſſe Ario, apparet: quam ob cauſam ſanctus Hieronymus ſæpius eum appellat anteſignanum Arianorum: S. Epiphanius, alijq. veteres eamdem illi notam inurunt. Quo loco autem poſteriores eum habuerint, conſule Patres qui interfuerunt Synodo ſecundæ Nicænæ, Act. quinta & ſexta; videbisq. eumdem ab omni Orthodoxorũ claſſe ſeparatum, execratumque. Agitur hic itaque de S. Euſebio Epiſcopo Samoſatenſi, de quo & Græci agunt in Menologio die ſequẽti, his verbis: Sancti martyris Euſebij Epiſcopi Samoſatenſis, qui fuit ſub Conſtantio Imperatore ferventiſſimus Orthodoxæ fidei æmulator. nam tantũ fortitudinis & rerum terrenarum contemptus in ipſius animo inerat, vt in id tantum ſtuderet, quo pacto pietas ipſa, & Orthodoxa fides incrementum acciperet; licet Imperator ipſe tam contrariæ eſſet opinionis, quam nemo alius vmquam fuerat. Itaque cum Imperator Conſtantius comminatus illi aliquando fuiſſet, ſe illius manum abſciſſurũ, niſi diuerſum ſentiret: ipſe vtramque manum extendit; vt ſignificaret, libentius ſe illarum abſciſſionem paſſurum, quam quod proponebatur, facturum, aut pietatem proditurum. Hunc beatum virum poſt Conſtantium & Iulianum, Valens Imperator Ariana perfidia corruptus, ab Epiſcopali ſede deiecit, & ad Iſtrum fluuium exulare coegit. Verum defuncto Valente, ad eccleſiam ſuam reuerſus, poſt multa certamina & victorias, palmam etiam martyrij hoc pacto aſſecutus eſt. Femina quædam, Arianæ perfidiæ ſectatrix, e tecto quodam tegulam in viri ſancti tranſeuntis caput demiſit: cui tamen mulieri beatus martyr veniã largitus, & bene precatus eſt, neminem in illam permittens vlciſci, Chriſtum Dominum & Stephanum imitatus. Hæc ibi in Menologio; quæ quidem omnia a probatis Græcis auctoribus ſibi vendicant teſtimonium. Eadem etenim, aliaq. plura deſcribit Theodoretus hiſt. lib. 2. cap. 31.

cap. 31. lib. 4. cap. 12. 13. 14. & de eius obitu lib. 5. cap. 14. S. Greg. Nazian. hunc mirifice coluit; cuius ad eumdem quatuor reperiuntur datæ epiſtolæ in editione Billiana, quarũ prima, tertia, & quarta num. 27. 28. & 30. eum pro fide exulem conſolatur: ſecunda autem, quæ eſt 29. agit de eccleſia Cæſarienſi deſtituta paſtore, cum eius ſuffragio ſubſtitutus eſt S. Baſilius. Quantus hic fuerit, vt ex eiuſdem Theologi præclaro elogio intelligas, hæc accipe: Vnde, inquit, tuarum laũdum exordiũ ducam, & quo nomine te proprie appellabo? an columnam & firmamentũ Eccleſiæ te vocabo, aut luminare in mundo, aut glorificationis coronam, aut Dei donum, patriæ adminiculum, an fidei regulam, aut veritatis legatum, aut hæc omnia ſimul, & his plura? At hanc laudum exuberantiam, fidem prope excedentem, per ea quæ vidimus confirmabo, &c. Hæc Gregorius. Voluimus hæc omnia retuliſſe, vt inſignem martyrem in Martyrologium quaſi poſtliminio redeuntem, meritis illum præconijs venerantes, digno etiam ſuſciperemus honore.

[f] *Terentij Epiſcopi.*] Agunt de eo etiam Græci hac die in Menologio.

[g] *Vrciſceni Epiſcopi.*] De eodem agunt tabulæ eccleſiæ Papienſis, ex quibus etiam Galeſinus hac die.

[h] *Martini Epiſcopi.*] De quo & Molanus hac die in addit. ad Vſuard. pluribus autem in Indiculo ſanct. Belgij. In tabulis Epiſcoporum Tungrenſium ſeptimus hic ponitur ordine, Hasbanorumq. Apoſtolus appellatur: eumq. obijſſe tradunt anno Domini 276. Plures eiuſdem nominis reperiuntur Epiſcopi ſanctitate nobiles, vel eruditione conſpicui. Et vt pretereamus Martinum Turonenſem, & Martinum Romanum Pontificem ſama notiſſimos; fuit & Martinus Epiſcopus Moguntinus, qui interfuit Concilio Agrippinenſi anno Domini 346. itemq. Concilio Sardicenſi, vt apparet ex Athanaſij apologia ſecunda; Martinus Epiſcopus Toloſanus, qui interfuit Concilio ſecundo Arelatenſi, temporibus Conſtantini; Martinus Viennenſis, de quo Ado in chron. anno 101. Recenſetur inter nobiles Epiſcopos Treuerenſes a Mariano Scoto Martinus ſucceſſor Moſis. Fuit & martyr, de quo inferius 19. Iulij. Eiuſdem quoque nominis extitit Martinus Galliciẽſis, de quo Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 5. c. 37. & ad quem extat carmen Venãtij Fortunati; Martinus Bracharẽſis, qui interfuit ſecundo Concilio Hiſpalenſi, & præfuit Bracharẽſis; Martinus Dumienſis, de quo Iſid. de vir. illuſt. ac denique Martinus Epiſcopus Aquinas, quem Trithem. multum commendat lib. 4. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti, cap. 262.

[i] *Leutfridi.*] Agunt de eodẽ hac die Vſuardus, Petrus in catal. lib. 5. c. 136. & alij recentiores. Claruit temporibus Iuſtiniani Imp. & ſucceſſorum. Agit de eo Trithem. de vir. illuſtribus ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 136.

22 ## Decimo Kalendas Iulij, Luna. E

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25

APVD Nolam Campaniæ vrbem natalis beati Paulini [a] Epiſcopi & confeſſoris, qui ex nobiliſsimo & opulentiſsimo factus eſt pro Chriſto pauper & humilis, & quod ſupererat, ſe ipſum pro redimendo viduæ filio, quem Vuandali [b] Campania deuaſtata captiuum in Africam abduxerant, in ſeruitutem dedit. Claruit autem non ſolum eruditione, & copioſa vitæ ſanctitate, ſed etiam potentia aduerſus dæmones: cuius præclaras laudes ſancti Ambroſius, Hieronymus, Auguſtinus, & Gregorius ſcriptis ſuis celebrarunt. Eius corpus Romam tranſlatum, in eccleſia ſancti Bartholomæi in Inſula vna cum corpore eiuſdem Apoſtoli honorifice aſſeruatur. In monte Ararath paſsio ſanctorum martyrum decem millium [c] Crucifixorum. Verolamij in

Britannia ſancti Albani [d] martyris, qui tempore Diocletiani pro clerico hoſpite, quem ſuſceperat, ſe ipſum tradens, poſt verbera & acerba tormenta capite plexus eſt. Paſſus eſt etiam cum illo vnus de militibus, qui eum ducebat ad ſupplicium, qui in via conuerſus ad Chriſtum, proprio ſanguine meruit baptizari. Samariæ ſanctorum mille [e] quadringentorum octoginta Martyrum, ſub Coſrohe Rege Perſarum. Eodem die ſancti [f] Nicææ Romatianæ ciuitatis Epiſcopi, doctrina, ſanctiſq. moribus clari. Neapoli in Campania ſancti Ioannis [g] Epiſcopi, quem beatus Paulinus Epiſcopus Nolanus ad cæleſtia regna vocauit. In monaſterio Cluniacenſi ſanctæ Conſortiæ [h] virginis.

I V N I I 22.

PAVLINI *Epiſcopi* [a].] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Eius obitũ ſcripſit Vranius ipſi Paulino optime notus; meminit enim eius epiſt. 17. Recitat eam Vranij ſcriptionem Sur. tom. 3. hac die. De primordijs Paulini complura ſcripſit Auſonius Gallus, qui eum humanioribus litteris erudiuit. De eius migratione e Senatu ad eremum, agit ſanctus Ambroſius ad Sabinum epiſt. 30. edit. Rom. & Hieron. epiſt. 13. Quanti autem hunc fecerit S. Auguſtinus, eius ad ipſum ſcriptæ epiſtolæ declarant; videlicet epiſt. 32. 34. 65. & 260. meminit eiuſdem de ciuitate Dei lib. 1. cap. 10. & libro ad ipſum ſcripto de cura agenda pro mortuis. Scribit de eodem S. Gregor. lib. 3. dialog. cap. 1. & 2. S. Proſper de vit. contempl. cap. 9. Venantius Fortunatus in vita ſancti Martini libro 2. Seuer. in dialog. Gregor. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 107. S. Eulog. in martyr. docum. ad Floram, & alij recentiores. Legimus in vet. monumentis bibliothecæ Vaticanæ, Honorij Imperatoris epiſtolã, rogantis Paulinum, vt adeſſe dignaretur indictæ Synodo cauſa ſchiſmatis Eulalij aduerſus Bonifaciũ Papam; ex qua quidem, quantæ Paulinus fuerit æſtimationis, ſatis apparet. Paratus vir illuſtris Acta ſancti Paulini verſibus ſcribere inſtituit, vt teſtatur prædictus Vranius vbi ſupra. Carmen Eucharisticum, quod Ephemerides Paulini inſcribitur, non huius quidem, vt præfefert falſa inſcriptio, ſed Paulini Conſularis, cuius extant alia monimenta in collectione Chriſtianorum poetarum, eſſe conſtat. Paulinus de quo agimus (vt de eo ſcribit Vranius) ex humanis exceſſit Baſſo & Antiocho Conſulibus, anno Domini 431. De eius corpore Romam tranſlato hæc legimus in cod. manuſcripto vit. ſanct. quem apud nos habemus. Eius corpus nunc videtur eſſe coniunctum corpori ſancti Bartholomæi in inſula Lycaonia in eccleſia S. Adalberti, quæ nunc vocatur ſancti Bartholomæi, quorum trium ſanctorum meritis ibi præſtantur beneficia plurima. Hæc ibi. Porro horum ſanctorum Confeſſio inſtaurata ac nobiliter illuſtrata eſt hiſce diebus ab Illuſtriſſimo ac Reuerendiſſimo Iulio Antonio Sanctorio, eius eccleſiæ Cardinale.

[b] *Quem Vuandali.*] Ingreſſi ſunt Vuandali in Africã (vt auctor eſt S. Proſper in chron.) Hierio, alias, Hierone, & Ardaburio Conſſ. Eſt is annus Domini, ſecundũ veriorem ſupputationem, 427. ante Paulini obitum annus quintus, quo tempore Vuandali, comparata claſſe, oras Campaniæ infeſtantes, inde abduxere captiuos, quibuſcum & Paulinus volens abductus eſt: vbi cũ eſſet (vt idem Paulinus prædixerat) Rex Vuandalorum defunctus eſt, vt auctor eſt ſanctus Gregorius dialog. libro 3. cap. 1. Porro ſi hæc ad Genſericum Regem referas, falſa eſſe, neceſſe eſt affirmare: nam longe poſt Paulini tempora deceſſit Genſericus, qui regnauit in Africa annis 37. peruenitq. vſque ad annum Domini 464. Sentiens hanc difficultatem Balduinus in ſchol. Optat. ea quæ ſcribuntur de Paulino captiuo, ad Alarici tempora referre conatur, ſecundum ea quæ de eodem Paulino ſcribit S. Auguſt. de ciuitate Dei lib. 1. c. 10. Verum eo tempore Paulinum permanſiſſe Nolæ, nec ductum fuiſſe captiuum, ſatis demonſtrat liber eiuſdem Auguſtini ad ipſum Paulinum ſcriptus de cura agenda pro mortuis. Præterea nullo modo fieri potuit, vt eo tempore Paulinus duceretur captiuus in Africam: nam Italia ab Alarico deuaſtata, Africa libera remanſerat, illucq. complures Romanorũ nobilium confugerant, vt tradit S. Hieronymus in epiſt. 8. ad Demetriadem, & alij. Reliquum eſt ergo, vt ea quæ ſcribit ſanctus Gregorius de obitu Regis Vuandalorum,

rum, non ad Genſericum, vel alium, ſed ad Guntharium eius germanum, regnantem in Africa, referamus. Fuit enim Gunthariuſ germanus Genſerici, ambo filij Modogiſchli Regis Vuandalorum, qui die obijt in Hiſpania, ambo heredes in regno, amboq. traiecerunt in Africā, ſed Gunthariuſ quamprimum deceſſit, ſummaq. rerum tandem potitus eſt Genſericus. Agit de Gunthario Procopius de bello Vuandal. libro 1. pag. 189. & hiſtoria Miſcel. lib. 14. pag. 431. Paulinus itaque ſub genero Guntharij manſit captiuus; quo ſublato de medio, Genſericus ſolus potitus eſt regno.

[c] *Decem millium crucifixorum.*] De his hac die Beda, cui adſtipulantur & vet. manuſcr. recentiores etiam, vt Petrus in catal. lib. 5. cap. 137. Mombrir. tom. 1. Maurolycus, atque eruditus Petrus Galeſinus. Græci etiam de ijſdem agunt in Menologio hac die. Licet autem tam Latinorum quam Græcorum aſſertione ijdem martyres comprobentur: tamen Radulphus Tungrenſ. de canon. obſeru. propoſ. 11. hæc de his ait: De decem millibus martyrum, quæ fabuloſe (dicam donec aliud videro) finguntur omni genere paſſionis Chriſti perpeſſi fuiſſe in monte Ararath, prope Alexandriam; nec eorum paſſio in aliquo Martyrologio authentico annotatur, nec ipſorum diem Romæ in aliquo Kalendario antiquo potui reperire, &c. Miramur virum alioqui eruditum & grauem tam feſtinā de his martyribus protuliſſe ſententiam: qui Romani ſaltem Martyrologij auctoritate contineri debuiſſet; nec fruſtra excipere de Kalendario Romano, cum alia ſit ratio Martyrologij, alia Kalendarij, vbi tantum illi Sancti ſcribi conſueuerunt, quorum recitatur officium Eccleſiaſticum. Sed etſi rei veritas tam Latinorū quam Græcorum teſtimonio ſatis firma videri poſſit: tamen operæpretium ducimus hic de his agere, illaq. ſtabilire, quæ alicui fabuloſa & minus credibilia videri poſſunt. Ignoſcat interim, lector, ſi menſuram notationis videamur excedere. Quod autem habetur in primis in eorum Actis, hos paſſos eſſe in monte Ararath, prope Alexandriam; conſtat quidem diuinæ Scripturæ auctoritate, regionem ſic dictam eſſe in maiori Armenia, vt patet ex Iſaia cap. 37. in fine, innctis his quæ leguntur lib. 4. Reg. cap. 19. in fine, & quæ ſanctus Hieronymus ſcribit in Iſaiam libro 11. cap. 37. Quod vero in dictis Actis ponitur idē mons prope Alexandriam, data eſt ex eo aliquibus occaſio ſubſannandi, exiſtimantibus intelligi Alexandriam quæ eſt in Aegypto, quæ longe admodum diſtat a monte Ararath, qui in maiori Armenia ſitus eſt. Sed non eſt dubitandum plures eius nominis fuiſſe ciuitates, & inter alias Alexandriam iuxta Tigrim poſitam, cuius meminit Plinius libro 6. capite 27. & alij: qui quidem amnis interluit maiorem Armeniam, vt idem auctor tradit libro 6. cap. 9. & de hac loqui illa Acta, ſatis apparet ex eo, quod ibi de Eufratenſibus agitur. Hæc de loci ambiguitate ſatis. Quod autem ad tam ingentem numerum crucifixorum ſpectat, ex quo huiuſmodi hiſtoria viſa eſt alicui eſſe commentum: ſane quidem neque id nouum aut portentoſum videri poterit, ſi quis legerit ea quæ ſcribit Ioſephus de bello Iudaico lib. 6. c. 12. vbi dum Iudæorum cladem recenſet, inter alia miſeratione digna refert, Iudæos omnes e muris lapſos, a Romanis comprehenſos, in dies ſingulos quingentos, & aliquando plures contra Hieroſolymorum mœnia cruci eſſe affixos; adeo vt cruces ſegetibus denſiores eſſe viderentur, atque (vt ait idem Ioſephus) propter multitudinem quam cepiſſent, iam ſpatium crucibus deeſſet, & corporibus cruces. Hæc Ioſephus, & auctor qui fertur nomine Hegeſippi de excid. Hieroſol. lib. 5. Si hæc ſcribunt hi de Tito natura clementiſſimo, & de loco vbi ingens erat lignorum penuria; quid de Hadriano inhumaniori, & de loco vbi denſiſſimæ eſſent arborum ſiluæ, quis non poterit verum exiſtimare? At ſi vetuſtius de his quæris exemplum, Q. Curtius lib. 4. hiſtor. de rebus geſtis Alexandri Magni, vbi de Tyri expugnatione agit, hæc ait: Triſte deinde ſpectaculū victoribus ira præbuit Regis: duo millia, in quibus occidendi defecerat rabies, crucibus affixi, per ingens littoris ſpatium pependerunt. Hæc ille. De ingenti etiam numero crucifixorum Iudæorum rebellantium ab Alexandro eiuſdem gentis Rege, meminit Ioſephus Antiquit. libro 13. cap. 22. Rurſus autem idem auctor lib. 17. cap. 18. Antiquit. tradit a Syriæ Præſide Varo ad duo millia Iudæorum ſeditioſorum ſupplicio crucis extinctos. Et, ſi Oroſio credimus, ſena millia ſeruorum ab Auguſto, vno eodemq. tempore in crucem acta, teſtatur libro 6. cap. 17. Poſſet adhuc quis dubitare, dum in ijſdem Actis mentio habetur de Sapore, vel Sabore, cuius conſilio ijdem martyres crucis ſupplicium ſubiere. At conſtat ibi non agi de Sapore Rege Perſarū, qui vixit temporibus Conſtantini, ſed de alio (vt habent Acta) qui tunc erat Rex Armeniæ: eam enim prouinciam Romano ſubiectā Imperio, Traianus Imp. per legatos adminiſtrauit: Hadrianus autem (vt auctor eſt Spartianus in Hadriano) permiſit Armenis Regem habere. Nec quemquam moueat, ſi corā Hadriano iſtæc facta dicantur: eſto quod non fuerit præſens Hadrianus; ſcimus tamen (quod & ſuperius admonuimus) commune eſſe multis martyrū Actis, vt quæ ſub aliquo Imperatore a Præfectis ſunt facta, corā ipſo factitata dicantur. Accedit ad hæc omnia auctoritas laudatiſſimi viri, qui eadem Acta a Græcis accepta dedit Latinitati. Anaſtaſius enim Bibliothecarius, vir quidem diſertiſſi-

muſ, id egregiè præſtitit, cuius adhuc extat præfatio ad Petrum Epiſcopum Gabinẽſem, eiuſmodi inſcriptione atque principio: Anaſtaſius Bibliothecarius Petro Epiſcopo Gabinenſis eccleſiæ. Poſt tranſlatam a me paſſionẽ Petri Alexandrini Epiſcopi, &c. Actorum autem eſt eiuſmodi exordium: Saluatore noſtro apparente, &c. Legimus hæc omnia in peruetuſto codice manuſcripto monaſterij S. Cæciliæ trans Tiberim poſiti, a quibus non ſunt valde diſſimilia quæ Mombrit. edidit tomo 1. Non negamus tamen in his (quod in alijs fere omnibus contigit) ineſſe aliqua, quæ leui quadam indigeant emendatione. Hæc de his ſatis: quæ quidem ſi Radulpho innotuiſſent, nequaquam ea ſcripſiſſe, ſed in contrariã ſententiam potius abijſſe, facile exiſtimamus.

[d] *Albani.*] De quo & Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes hac die. Agit de ejus martyrio Gilda Sapiens de excidio Britanniæ, circa princip. Beda de geſtis Anglor. lib. 1. cap. 6. & 7. Venantius Fortunatus hoc verſu meminit de eodem ſancto Albano:

Egregium Albanum ſœcunda Britannia profert.

Eius Acta fuſius ſcripta eſſe ab Vnuone, teſtatur Molanus. De eccleſia ſancti Albani, quam S. Germanus Epiſcopus Antiſiodorẽſis inuiſit, cum Apoſtolica legatione fungeretur in Britannia, meminit Conſtantius in vita ipſius Germani lib. 1. cap. 20.

[e] *Mille quadringentorum.*] Extant horum Acta in nuper citato codice S. Cæciliæ monaſterij trans Tiberim poſiti. habemus eadem apud nos breuius enarrata.

[f] *Nicææ Romatianæ ciuitatis Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Alicubi Nicæta pro Nicæa legitur, ſed vſitatior prima lectio. Diuerſa lectio item diuerſorũ codicum reperitur de ciuitatis nomine: dum apud aliquos Romatiana, vt hic ponitur, apud aliquos autem Romanæ, vel Romaniciæ ciuitatis Epiſcopus dicitur. Agit de eo Gennadius de vir. illuſt. cap. 22. & Honorius Auguſtod. cap. 27. Quænam fuerit iſta ciuitas, cuius Nicæas fuit Epiſcopus: diu multumque, fateor, quærens laboraui; ac tandem (ni fallor) rem mihi videor aſſecutus. Cenſeo enim illã eſſe Aquileiam, Nicæamq. vel Nicætam eſſe eius ciuitatis Epiſcopum, ad quẽ extat S. Leonis Papæ epiſtola ſeptuageſimanona. Succeſſit hic S. Chromatio, de quo frequenter meminit S. Hieronymus, cuius tempore Nicæas ipſe erat eiuſdem eccleſiæ ſubdiaconus, vir quidem eruditione & morũ probitate nobilis, ad quem extat ſancti Hieronymi epiſtola 42. eiuſmodi antiqua inſcriptione: Hieronymus ad Nicæam hypodiaconum Aquileiæ. Hic (vt diximus ex hiſtoria Aquileienſi lib. 1.) ſucceſſit S. Chromatio, ſuperſteſq. fuit poſt exciſam Aquileiam ab Hunnis, vt ex dicta S. Leonis epiſtola apparet, data ſub Conſulatu Maioriani, anno Domini (ſecundum ſupputationem veriorem) quadringenteſimo quinquageſimooctauo. Cur autem Aquileienſis Epiſcopus, Romatianæ, ſiue Romanæ, vel Romaniciæ inueniatur ſcriptus Epiſcopus, ea ratio eſſe videtur, quam ex prædicta hiſtoria Aquileiẽſi deprompſimus: nam ex eo quod Aquileia fuiſſet nobiliſſima Romanorum colonia, Romana ſeu Romatiana dicta ciuitas reperitur. Sicut & Auſonius in carm. de nobilibus vrbibus, Arelatẽ nominat Romã Gallicam. Suffragatur maximopere huic veritati, dum S. Chromatius prædeceſſor S. Nicææ, de quo agimus, in egregio commentario quem ſcripſit de octo beatitudinibus, in eius titulo inſcriptus reperitur: Chromatius Epiſcopus Romanus. edidit eum ex antiquis codicibus Margarin. in tom. 7. bibliothecæ ſuæ. Quamobrem hallucinatur plane Sixtus Senenſis, dum ait Chromatium dictũ reperiri Romanum Epiſcopum, quod Romanus patria eſſet. Sed vbi, quæſo, & penes quos eiuſmodi nomenclaturam inuenit, vt ciuis Romanus, factus alicuius ciuitatis extra Vrbem Epiſcopus, diceretur Epiſcopus Romanus? Verum Chromatiũ fuiſſe ciuem Aquileienſem, florereq. cœpiſſe cum S. Valerianus illi præeſſet eccleſiæ, cui ſucceſſit poſt Fortunatianum Arianum hominem, qui legerit epiſtolam Hieron. 43. ad ipſum Chromatium, Iouinum, & Euſebium fratres, facile intelliget. Leander, recens coſmographus, dum agit de Aquileienſi ciuitate, eam ſecundam Romam vocatam dicit.

[g] *Ioannis Epiſcopi.*] Conſtat eum die Sabbati, quod præcedit ſanctum Paſcha, ex hac vita migraſſe; cur autem in hanc diem tranſlatus ſit natalis eius, me latet. Scribit eius ad Deum tranſitum Vranius in vita S. Paulini Epiſcopi Nolani in fine. extat apud Sur. tomo 3. die 22. Iunij, vbi poſt alia hæc ait: Sabbato autem, ſecunda hora diei, lætus ad eccleſiam proceſſit, & aſcenſo tribunali ex more populum ſalutauit, reſalutatuſq. a populo orationem dedit, & collecta oratione, ſpiritum exhalauit, &c. Quorum verborum hic videtur eſſe ſenſus. Cum enim ait: Ex more populum ſalutauit: indicat illud, cum Epiſcopus ante orationem dicere conſueuit: Pax vobis. Cum ſubdit: Reſalutatus a populo: ſignificat quod populus reſpondere ſolet: Et cum ſpiritu tuo. Cum autem addit: Orationem dedit: eſt illud quod ante orationem præmittitur: Oremus. Et quod ſequitur: Collecta oratione: idem eſt, quod, Recitata oratione: quando (vt ait) ſpiritum exhalauit. Ex his autem cur collecta oratio dicatur, videtur explicari. Nam cum ſalutato populo, & reſalutatus a populo Epiſcopus dat, hoc eſt, indicit orationem, dicendo, Oremus: tunc cum populus aliquãtulum orauit in ſilentio, Epiſcopus populi cõmunes preces vnica ſua voce recitabat, & vt ſacerdos Deo offerebat;

vnde vt populi preces a Deo exaudiantur, ſæpe collectæ continent. Hoc etiam ſenſu accipit collectam orationem Microlog. c. 3. Plura de his eſſent dicenda, ſed ſatis ad antiqui vſus explicationem. Iam ad Ioannem Epiſcopum redeamus. Scimus Neapoli nobiliſſimas eccleſias S. Ioannis nomine Deo dicatas eſſe: quod autem nulla illarum Ioannis Epiſcopi, ſed Ioannis Baptiſtæ nomine nuncupetur, id iniuria temporum factũ puto, & veterum monimentorum inopia, vt huius eccleſia dicta S. Ioannis, tranſierit in nomen S. Ioannis Baptiſtæ, cuius quidem rei & in alijs locis alia inuenimus exempla.

[h] *Conſortiæ virginis.*] De eadẽ hac die Beda. Fuerunt Conſortia & Tullia duæ filiæ S. Encherij poſtea Epiſcopi Lugdunenſis: meminit de his Ado ad xvj. Kal. Decembris, cum agit de S. Eucherio. An autem Conſortia, de qua agimus, eadem ſit, condita poſtmodum in Cluniacenſi cœnobio, nobis hactenus incompertum habetur.

23 Nono Kal. Iulij. Luna. F iiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

VIGILIA [a] ſancti Ioannis Baptiſtæ. Romæ ſancti Ioannis [b] presbyteri, qui ſub Iuliano Apoſtata via Salaria veteri ante ſimulacrum Solis decollatus eſt, & corpus eius a beato Concordio presbytero iuxta Martyrum Concilia [c] ſepultum. Item Romæ ſanctæ Agrippinæ [d] virginis & martyris ſub Valeriano Imperatore, cuius corpus in Siciliam tranſlatum, multis miraculis coruſcat. Sutrij in Tuſcia ſancti Felicis [e] presbyteri, cuius os tam diu iuſsit Turcius [f] Præfectus lapide contundi, donec emitteret ſpiritum. Nicomediæ commemoratio plurimorum [g] ſanctorum Martyrum, qui in montibus & ſpeluncis tempore Diocletiani latentes, pro Chriſti nomine martyrium læto animo ſubierunt. Philadelphiæ in Arabia ſanctorum martyrum Zenonis [h], & Zenæ ſerui eius, qui catenas domini ſui vincti exoſculans, eumq. rogans vt ſe in tormentis participem dignaretur habere; a militibus tentus, parem cum domino martyrij coronam accepit. In Britannia ſanctæ Ediltrudis [i] Reginæ & virginis, quæ ſanctitate & miraculis clara migrauit ad Dominum: cuius corpus vndecim poſt annis inuentum eſt incorruptum.

I V N I I 23.

VIGILIA *S. Ioannis Bapt.* [a]] De ea etiã Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Meminit eiuſdẽ Greg. Turonenſis de geſtis Francorum lib. 10. cap. 31. in Perpetuo Epiſcopo.

[b] *Ioannis presb.*] Agunt de eodem ijdẽ qui ſupra, Beda, ac ceteri, ſimulq. recentiores.

[c] *Iuxta Martyrum Concilia ſepultum.*] Huius vocis interpretationem Molanus mihi videtur feliciter aſſecutus, vt Concilij martyrum nomine locus ille intelligatur, vbi multorum martyrum corpora requieſcant: quemadmodum & Eccleſiæ nomen, quæ ſui natura impor-

importat conuentum fidelium, pro loco ipſo quo ijdem conueniunt, accipi conſueuit. Habes apud Ambroſium aduerſus Symmachum eamdem vocem in eumdem ſenſum vſurpatam, dum ſanctarum virginum collegium appellar Concilium virginitatis. Sic & locus vbi multi collecti ſunt martyres, merito martyrum Concilium ſit appellatũ. In hanc ſententiã Molanus citat in primis Gaudentium Brixianum in ſermone habito in dedicatione Concilij martyrum; addit librũ de Romanis Pontificibus in Damaſo, necnon & Acta S. Stephani Papæ & martyris. Tu inſuper egregium de hoc locum vide in S. Hieronymi epiſtola ad Heliodorum 3. in epitaphio Nepotiani, vbi ait: Hoc idem poſſumus & de iſto dicere, qui Baſilicas eccleſiæ, & martyrum Conciliabula diuerſis floribus & arborum comis, vitiumq. pampinis obumbrauit, &c. Sicq. locum illum in lib. de Rom. Pontificibus in Damaſo, vbi hæc ſcribuntur de Damaſo: Hic multa ſanctorum corpora requiſiuit & inuenit, quorum etiam conchylia atque ſepulchra verſibus declarauit, & adornauit. Pro, Conchylia, Concilia, reſtituendum eſſe, prædicta ſuadent.

[d] *Agrippinæ.*] Agunt de ea etiam Græci hac die 23. Iunij eiuſmodi elogio: Sanctæ martyris Agrippinæ, quæ in illuſtri vrbe Roma orta & educata, virginitate & fortitudine decorata, & Deo ipſi deſponſata, forti & alacri animo ad martyrij palmam cucurrit, & propter amorem & claritatem ſponſi ſui Chriſti multis cruciatibus ſe ipſam tradidit. Itaque virgis cæſa, vinculis, carceribus, & torturis afflicta, in tormentis ipſis animam Deo commendans, martyr exceſſit. Eius corpus Baſſa, Paula, & Agathonices clam ſuſceptum ex vrbe Roma in Siciliam transferentes, repoſuerunt. Cum primum vero Sicilia illud accepit, tenebricoſis dæmonum erroribus liberata eſt. Cumq. Agareni auſi fuiſſent caſtrum diripere, in quo beatæ martyris corpus ſeruabatur, repentino interitu perierunt. Ex eo tẽpore ad hanc vſque diem, leproſi cum fide illuc accedentes purgantur, & reliqui morbi S. Agrippinæ interceſſione abiguntur. Hæc in dicto Menologio. Extant eius Acta, quibus eius martyrium vberius deſcribitur.

[e] *Felicis presbyteri.*] De eo item hac die Vſuardus. Extant eius Acta iuncta illis ſanctæ Muſtiolæ, quæ leguntur apud Surium tomo 4. die 3. Iulij, & Petrum in catal. lib. 5. cap. vltimo.

[f] *Turcius Præfectus.*] In veteribus inſcriptionibus in marmoribus inciſis de Turcio Præfecto mentio habetur, vt Romæ ad ſanctos Apoſtolos his verbis: EX AVCTORITATE TVRCII APRONIANI V. C. PRAEFECTI VRBIS, &c. Et in ædibus Capranicis: L. TVRCIO APRONIANO V. C. FILIO LVCII TVRCII APRONIANI, &c. Habes has integre deſcriptas ab Aldo Manutio in lib. de Orthographia.

[g] *Plurimorum ſanctorum martyrum.*] Quantum in Chriſtianos ſæuitum ſit Nicomediæ temporibus Diocletiani Imp. qui illic diutius conſedit, ſcribit Euſebius lib. 8. c. 1. 2. 3. & 4. & res geſtæ SS. Indes & Domnæ apud Metaph. die vigeſimaſexta Decembris.

[h] *Zenonis & Zenæ.*] Agunt de his item hac die Græci, in quorum Menologio ipſorum Acta habentur expreſſa: paſſiq. feruntur ſub Maximiano Imperatore.

[i] *Ediltrudis.*] De ea hac itẽ die Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores: huius res præclare geſtas ſcribit Beda de geſtis Anglor. lib. 4. c. 19. & 20. ibiq. deſcribitur eius epitaphium. Agit de eadem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 22. Floruit circa annum Domini 680.

iij. G Octauo Kal. Iulij. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

NATIVITAS [a] ſancti Ioannis Baptiſtæ præcurſoris Domini, Zachariæ & Elizabeth filij, qui Spiritu ſancto repletus eſt adhuc in vtero matris ſuæ. Romæ cõmemoratio ſanctorum plurimorũ [b] Martyrum, qui ſub Nerone Imperatore de Vrbis incendio per calumniam accuſati, diuerſo mortis genere ab eodem iuſſi ſunt ſæuiſſime interfici: quorum alij ferarum tergis

contecti, laniatibus canũ expoſiti ſunt; alij crucibus affixi; alijq. incendio traditi, vt vbi defeciſſet dies, in vſum nocturni luminis deſeruirent. Erant hi omnes Apoſtolorum diſcipuli, & primitiæ martyrum, quas Romana Eccleſia, fertilis ager martyrum, ante Apoſtolorum necem tranſmiſit ad Dominum. Ibidem ſanctorum martyrum Fauſti[c], & aliorum vigintitrium. Satalis in Armenia ſanctorum martyrum ſeptem fratrũ Orentij[d], Herois, Pharnacij, Firmini, Firmi, Cyriaci, & Longini militum, qui a Maximiano Imperatore, eo quód Chriſtiani eſſent, cingulo militari priuati ſunt, & abinuicem ſeparati, atque in diuerſa loca abducti, in doloribus & ærumnis poſiti quieuerunt in Domino. In territorio Pariſienſi, in vico Chriſtolio, paſsio ſanctorum martyrum Agoardi[e] & Agliberti, cum alijs innumeris promiſcui ſexus. Auguſtoduni depoſitio ſancti Simplicij[f] Epiſcopi & confeſſoris. Laubijs Theodulphi[g] Epiſcopi. Apud Stylum in Calabria ſancti Ioannis[h] cognomento Thereſti, monaſticæ vitæ laude & ſanctitate inſignis.

I V N I I 24.

NATIVITAS *S. Ioãnis Baptiſtæ.*[a]] De qua tam Latini, quam Græci hac die. Latini olim tribus Miſſis einſmodi celebritatem agere conſuénerunt, vt Ordo Rom. Albinus Flac. & Amalarius teſtantur; redduntq. rationem vſus priſtini. Homilias ſanctorum Patrum tam Latinorũ quam Græcorum eo die dictas in vnũ collectas deſcripſit Lipom. tom. 8. & Sur. tom. 3. quibus accedunt aliæ eiuſdem generis S. Ambroſij, Auguſtini, Petri Chryſologi, & aliorum. Cur autem non alicuius alterius martyris, aut Prophetæ, Patriarchæ, vel Apoſtoli ortus dies celebretur, docet S. Auguſtinus ſermone ſecundo de natal. Ioan. Bapt. eſt 23. de Sanctis. Extat de eodem natali die egregium carmen Paulini Conſularis, quod intextum habetur in collect. Chriſtianorum poetarum.

[b] *Plurimorum mart.*] De his martyribus, & Vrbis incẽdio, falſo a Nerone illis adſcripto, ipſi etiam Chriſtiani nominis hoſtes, Gentiles hiſtorici ſunt teſtes; e quibus Cornelius Tacitus lib. 15. Annalium hiſtoriæ veritate compulſus, ſalſas Neronis in Chriſtianos calumnias in ipſum retorquet: id ipſum Suetonius, Dio, & alij omnes ingenue profitentur: immo id etiam Subrius Flauius eidem Neroni palam exprobrare non timuit, vt idem Tacitus ſcribit. De eadem Vrbis conflagratione, & Chriſtianorum afflictatione, extat epiſtola Senecæ nomine ad Paulum, de cuius fide in Annalibus egimus pluribus. Neronis ſæuitia tunc in Chriſtianos exhibita ab eodem Tacito breui compendio deſcribitur. Cœpta eſt einſmodi tam dira Vrbis incenſio xiiij. Kal. Sextilis, ſexq. diebus durauit, Baſſo ac Frugi Conſſ. qui annus a recentioribus numeratur a Chriſto Domino ſexageſimusquintus: contigitq. horum martyrium triennio ante paſſionem Apoſtolorum; meritoq. primitiæ nobiles Romanorum martyrum eſſe dicuntur.

[c] *Fauſti & ſoc.*] Agit etiam de his Beda, licet in mendoſo codice Fiſcus pro Fauſto legatur: Ado de his item, ac recentiores.

[d] *Orentij & ſoc.*] De his item Græci hac die in Menolog. vbi pluribus eorum paſſio recenſetur. De eccleſia Satalorum in Armenia, cuius hic mentio habetur, S. Baſilius agit in epiſt. 6. ad Terentium, in addit. Cuius fidei conſtantia ſpectatiſſima temporibus perſecutionis Arianorum eadem epiſtola commendatur.

[e] *Agoardi & ſoc.*] De his itẽ hac die Vſuardus & manuſcripta.

[f] *Simplicij Epiſc.*] De quo etiam Beda & Vſuard. hac die; pluribus Greg. Turon. de glor. confeſſor. c. 74. 76. & 77. Floruit hic temporibus Conſtantij Imp. interfuitq. vna cum S. Seruatio Concilio Agrippinenſi celebrato poſt Conſulatum Amantij & Albini, anno Domini 346. Fuit eiuſdem nominis inſignis

meritis

meritis Simplicius Epiſc. Bituricenſis, cuius egregias laudes ſcribit Sidonius lib. 7. epiſt. 10. Eſt decimusquintus eius ſedis Epiſcopus.

[g] *Theodulphi Epiſcopi.*] De eo plura Molanus in addit. ad Vſuardum, & vberius in Indiculo ſanctorum Belgij, eiuſq. Acta conſcripta fuiſſe a Fulquino abbate teſtatur. Agit de eo Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 296. qui eum Rhemenſem Archiepiſcopum fuiſſe dicit: at in tabulis Rhemenſium Epiſcoporum, quas deſcripſit Demochares, nulla prorſus de Theodulpho mentio habetur.

[h] *Ioannis.*] Extant eius Acta fideliter conſcripta, quæ & mihi enarrata fuerunt ab Illuſtriſſimo ac Reuerendiſſ. Cardinali Syrleto, qui & de eius cognomento, cur a metendo Thereſti fuerit appellatus, reddidit ex Actis eius certam rationem. Diuerſus ab hoc eſt Ioannes Syreſti monachus, qui claruit temporibus Agapeti Papæ, de quo eſt mentio in Actione prima Quintæ Synodi.

ij. A Septimo Kal. Iulij. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

APVD Beroeam natalis ſancti Soſipatri [a] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli. Romæ ſanctæ Luciæ [b] virginis & martyris, cum alijs vigintiduobus. Alexandriæ ſancti Gallicani [c] martyris, viri Conſularis, qui triumphalibus inſulis ſublimatus, & Conſtantino Auguſto carus, a ſanctis Ioanne & Paulo ad fidem Chriſti conuerſus eſt: qua ſuſcepta, cum ſancto Hilarino ad Oſtia Tiberina ſecedens, hoſpitalitati & infirmorum ſeruitio totum ſe dedit: cuius rei fama in toto Orbe diuulgata, multi vndique illuc venientes videbant virum ex Patricio & Conſule lauantem pauperum pedes, ponentem menſam, aquam manibus effundentem, languentibus ſolicite miniſtrantem, & cetera pietatis officia exhibentem. Qui poſtmodum ſub Iuliano Apoſtata inde expulſus, Alexandriam perrexit: vbi, cum a Rauciano Iudice ſacrificare cogeretur, & contemneret; percuſſus gladio, Chriſti martyr effectus eſt. Sibapoli in Syria ſanctæ Febroniæ [d] virginis & martyris; quæ in perſecutione Diocletiani ſub Lyſimacho Præſide, ob fidem & pudicitiam ſeruandam, primo virgis cæſa, & equuleo torta, deinde pectinibus laniata, atque igne ſuccenſa, demum excuſſis dentibus, mammiſq. abſciſſis, capitis damnata, tot paſſionum ornata [e] monilibus migrauit ad Sponſum. Veſontione in Gallijs ſancti Antidij [f] Epiſcopi & martyris, qui ob fidem Chriſti a Vuandalis occiſus fuit. Apud Regium ſancti Proſperi Aquitani [g], eiuſdem vrbis Epiſcopi, eruditione ac pietate inſignis, qui aduerſus Pelagianos pro fide Catholica ſtrenue decer-

tauit

tauit. Taurini natalis ſancti Maximi[h] Epiſcopi & confeſſoris, doctrina & ſanctitate celeberrimi. In Hollandia ſancti Adelberti[i] confeſſoris, diſcipuli ſancti Vuillibrordi Epiſcopi. In territorio Guleti prope Nuſcum ſancti Gulielmi[k] confeſſoris, Patris eremitarum Montis Virginis.

IVNII 25.

SOSIPATRI[a].] De quo Acta Apoſt. c. 10. & Paul. ad Rom. c. 16. Agunt de eodẽ hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij. Hunc Origenes in epiſt. ad Rom. ait ordinatum fuiſſe Theſſalonicenſem Epiſcopum, licet Doroth. in Synop. cum ſediſſe Iconij aſſeueret. Hippolytus etiam libel. de 72. diſcip. Iconij eum fuiſſe Epiſcopum teſtatur. Extat epiſt. Dionyſij ad Soſipatrum.

[b] *Luciæ, alias Luceiæ, & ſoc.*] De his Beda, Vſuardus, Ado; & Petrus in catal. lib. 6. c. 4. eorum Acta deſcribit.

[c] *Gallicani.*] De quo Vſuardus & Ado pluribus; conſentiuntq. vet. manuſcrip. Huius res præclare geſtæ in Actis ſanctorum Ioannis & Pauli continentur, recitatq. eas Sur. tom. 3. die ſequenti. Geſſit Conſulatum Ouinius Gallicanus anno 25. Conſtantini Imp. qui adſcribitur in Faſtis Onuphrij annus a Chriſto Domino 330. De perarduo illo & difficili bello aduerſus Sauromatas, quod per Gallicanum confecit Conſtantinus, ſcribit Euſebius in vita Conſtan. lib. 4. c. 5. 6. & 7. quo bello feliciter geſto, ſecundum meruit Conſulatum; poſt quem ſæculo renuncians, humillimum vitæ genus ob Chriſti amorem ſectatus eſt, Orbe toto mirante. Habetur de Gallicano mentio in lib. de Rom. Pont. in Siluestro, cum agitur de munificentia Conſtantini. Pluribus de eo egimus in Annalib. Eccleſiaſticis.

[d] *Febroniæ.*] De qua etiam Græci hac die in Menologio. Porro eius Acta recitat Metaphraſtes, quæ olim Thomais ſanctimonialis fideliſſime ſcripſerat; habet eadem Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 3. die 15. Iunij, Mombritius tom. 1. & alij, qui ex prædictis eius Actis accepere.

[e] *Tot paſſionum ornata monilibus.*] Vetus Chriſtiana locutio; vnde & Cyprian. de habit. virg. hæc verba: Si in carne ſit gloriandum; tunc plane, quando in nominis confeſſione cruciatur, quando fortior femina viris torquentibus inuenitur, quando ignes, aut cruces, aut ferrum, vel beſtias patitur, vt coronetur: illa ſunt carnis pretioſa monilia, illa corporis ornamenta meliora. Hæc Cyprianus.

[f] *Antidij Epiſcopi.*] De eo item Molan. in addit. ad Vſuard. Sigebert. in chron. anno Domini 411. ſed quædam admiſcet apocrypha, & a veritate aliena; quæ cum magiam magis quam pietatem redoleant, merito reijcienda ſunt. Agit de eodem Petrus in catal. lib. 8. c. 32. ſed errare conuincitur, dum ait fuiſſe Epiſcopum Turonenſem. Quinam ſederint Turoni vſque ad annum Domini fere ſexcenteſimum, ſatis explicat Greg. Turonenſis de geſt. Franc. lib. 10. c. 31.

[g] *Proſperi Epiſc.*] De quo Gennadius de vir. illuſtr. c. 84. Honorius Auguſtud. & alij qui agunt de ſcrip. Eccleſ. Extat de eo epiſtola Cæleſtini Papæ ad Epiſcopos Galliarum. Eius ſcripta comprobat commendatq. Gelaſius Papa in cap. Sancta Rom. diſt. 15. Ado Vien. & alij tradunt hunc fuiſſe ab epiſtolis S. Leoni Papæ, ab eoq. ſcripta fertur famoſiſſima illa epiſtola S. Leonis ad Flauianum de Incarnatione Verbi; quod non tantum Gennadius, Honorius, & alij Latinorum, ſed & Marcellinus Comes teſtatur in chronico ſub Conſulatu Olybrij & Ruſtici. Eius res geſtas collectas a Ioanne Anton. Flamin. recitat Sur. tom. 3. hac die. De eius Actis aduerſus Pelagianos, & laboribus pro ſcriptis S. Auguſtini ſuſceptis, pluribus egimus in Annal. Meminit de eodẽ Caſſiod. lib. 1. Inſtit. diuin. lect. Ne cui autem errandi detur occaſio; aduertendum eſt, vixiſſe iiſdem temporibus in Gallijs alium eiuſdem nominis Proſperum Epiſcopum Aurelianenſem, ſucceſſorem S. Aniani, ad quem extat ſcripta epiſtola Sidonij Apollinaris 15. lib. 6. quem illum eſſe opinamur, qui ſubſcriptus habetur Concilio Vaſenſi, atque Carpentoratenſi. Migrauit S. Proſper, de quo hic agitur, ex hac vita anno Domini 466. ex Flaminij ſententia, vel ſexageſimoquinto, vt ſcribit Petrus in catal. lib. 6. c. 7.

[h] *Maximi Epiſcopi.*] Plura de eodem Gennad. de vir. illuſtr. c. 40. qui tamen dum ait eum diẽ obijſſe Honorio & Theodoſio Impp. omnino errare videtur: nam conſtat perueniſſe ad tempora Valentiniani & Marciani Augg. Reperitur enim interfuiſſe Synodo Mediolanenſi ſub Euſebio eius ciuitatis Epiſcopo, cuius Synodica extat ad S. Leonem Papam conſcripta. Præſens fuit etiam Synodo Romanæ habitæ ſub Hilaro Papa, Conſſ. Baſiliſco & Herminerico, anno Domini 465.

[i] *Adelberti.*] De eodem Molanus in addit.

ad Vſuardum his verbis: In Egmunda partium Hollandiæ S. Adelberti cõfeſſoris & Leuitæ, regalis ſtirpis Anglicanæ, diſcipuli ſancti præſulis Vuillibrordi. Hæc ibi. Pluribus tamen de eius rebns nobiliter geſtis, in Indiculo ſanctorum Belgij: idem extare teſtatur eius vitam conſcriptam a cœnobitis Medolacenſibus iuſſu Egberti Epiſcopi Treuerenſis, aliam rurſus manuſcrip. per monachum Egmundæ.

[k] *Gulielmi.*] Habētur eius Acta nuper edita a R. P. Felice Renda, Priore monaſterij Montis Virginis. Migrauit ex hac vita anno Domini 1142.

B Sexto Kalend. Iulij. Luna. 26

a	b'	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

ROMAE in monte Cælio ſanctorum martyrũ Ioannis [a] & Pauli fratrum, quorum primus erat Præpoſitus domus, ſecundus Primicerius Conſtantiæ virginis, filiæ Conſtantini Imperatoris: qui poſtea ſub Iuliano Apoſtata martyrij palmã gladio cædente perceperunt. Apud Tridentum ſancti Vigilij [b] Epiſcopi, qui cum reliquias idololatriæ penitus extirpare conaretur, a feris & barbaris hominibus lapidum imbre percuſſus, pro Chriſti nomine martyrium impleuit. Cordubæ in Hiſpania natalis ſancti Pelagij [c] adoleſcentuli, qui ob confeſsionem fidei iuſſu Abdarameni Sarracenorum Regis forcipibus [d] ferreis membratim præciſus, martyrium ſuum glorioſe conſummauit. Apud Valencenas paſsio ſanctorum Saluij [e] Epiſcopi Engoliſmenſis, & Superij [f] martyrum. Item memoria S. Anthelmi [g] Epiſcopi Bellicenſis. In pago Pictauienſi ſancti Maxentij [h] presbyteri & confeſſoris, qui miraculis claruit. Theſſalonicæ ſancti Dauid [i] eremitæ. Eodem die ſanctæ Perſeuerandæ [k] virginis.

I V N I I 26.

IOANNIS *& Pauli* [a].] Agunt de iiſdem hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri. Feruntur horum Acta a Terentiano conſcripta, quæ retulit Surius in tom. 3. Mombritius tom. 2. & Petrus in catalogo lib. 6. c. 9. Vetus eſt Romæ titulus ipſorum nomine, qni & Pammachij dictus reperitur, cuius mentio habetur in Concilio 2. Romano ſub Symmacho Papa: de eo & Gregorius in regiſtro lib. 4. c. 88. in fiue. Habuit ibidem S. Gregorins homiliam 34. qui de eadem eccleſia optime meritus eſt, multaq. eſt illi largitus, vt apparet ex antiquis monumentis eius eccleſiæ in marmorea tabula inciſis. Præeſt hodie huic Illuſtriſſimus ac Reuerendiſſimus Antonius Carrafa, eiuſdem tituli Cardinalis ampliſſimus, S.R.E. Bibliothecarius, cuius egregia eruditio, ſpectatiſſima morum integritas, atque pro Chriſtiana religione ardentiſſimum ſtudiũ, non tantum titulnm illum, ipſamq. Romanam Eccleſiam, ſed totum Chriſtianum orbem illuſtrat. De horum martyrum reliquijs iu Gallias tranſlatis tempore Pelagij Papæ, meminit Gregorius Turonenſis de gloria martyrum cap. 83.

cap. 83. De baſilica eorumdem martyrũ nomine Rauennæ poſita, deq. egregio miraculo illic edito meminit Paulus diaconus de geſt. Longobard. lib. 2. cap. 9. & Fortunatus lib. 4. de vita S. Martini, in fine.

[b] *Vigilij Epiſcopi.*] Vſuardus de eo agens, paſſum refert ſub Conſulatu Stiliconis. Ponitur primus Cõſulatus Stiliconis anno Domini quadriugenteſimo, ſecundum veriorem ſupputationem. Ad hunc, cum creatus eſt Epiſcopus, S. Ambroſius ſcripſit epiſtolam de inſtitutione Epiſcopi, eſt 24. lib. 3. edition. Rom. qua illud in primis monuit, ne eius eccleſia (vt ait) fieret corpus commune, Gentiles Chriſtianis admiſcendo. Hoc Vigilium conſtat totis neruis curaſſe, ac nauiter impleſſe, atque eam ob cauſam etiã martyrium ſubijſſe, incumbentibus in id ipſum vna cum eo Alexandro, Siſinio, & Martyrio, qui ante & ipſi martyrio coronati ſunt; quos idem S. Vigilius ſepeliuit, atque eorum Acta conſcripſit ad Simplicianum Epiſcopũ Mediolanen. vt teſtatur Gennadius de viris illuſtribus cap. 33. Extant ea apud Lipomanum tom. 2. Mombritium tom. 1. & Surium tom. 3. Legi res geſtas S. Vigilij, quæ extant ante eius commentarios contra Eutychen, quorum eſt exordium: Cum vero tanti viri, &c. Ibidem præfixa eſt præfatio Curterij, qui eos commentarios edidit. Inibi autem inconſulte nimis fertur ille Vigilius vnus idemq. eſſe cum hoc, de quo agimus, martyre; qui (vt vidimus) vixit temporibus ſancti Ambroſij & Simpliciani, & martyr occubuit ſub Conſulatu Stiliconis primo, vel ſaltem ſecundo, qui incidit in annum Domini quadringenteſimum quintum: quando non tantum Eutychis hæreſis, ſed nec Neſtorij exorta erat. Quomodo ergo potuit hic ſcripſiſſe aduerſus Eutychen, qui diu ante illum martyr ex hac vita migrauit? Legi illos quinque libros Vigilij aduerſus Eutychen ſcriptos, ex quibus facile poteſt intelligi, auctorem vixiſſe temporibus Zenonis & Anaſtaſij Imperatorum, quando aduerſus ſacroſanctum Concilium Chalcedonenſe, & epiſtolam ſancti Leonis Papæ ad Flauianũ grauiſſimæ concitatæ ſunt turbæ, poſt annos circiter ſeptuaginta a martyrio S. Vigilij Tridentini. Si alius fuit illis temporibus eiuſdem Eccleſiæ Tridentinæ Epiſcopus eiuſdem nominis, qui & martyrio coronatus ſit, vt habent alia quædam eiuſdẽ Vigilij Acta breuius incerto auctore conſcripta, quæ ſic incipiunt: Vigilius patria Romanus, &c. extantq. ante libros eius affixa tom. 5. Bibliothecæ ſanctæ: dicendum eſſet, duos diuerſis temporibus, ſed eiuſdẽ nominis fuiſſe illius ciuitatis Epiſcopos, eoſdemq. viros eruditos, & ex eadem cauſa martyres: quod non facile quis admiſſurus erit. Compertum tamen habemus, eiuſdem nominis Epiſcopum interfuiſſe Concilio Agathenſi in Gallia celebrato ſub Conſulatu Meſſallæ, anno Domini quingenteſimo ſexto, atque eadem circa tempora vixiſſe ſanctum Vigilium Epiſcopum Brixianum, qui poſt ſanctum Philaſtrium, qui ſedit temporibus ſancti Ambroſij, ſeptimus ordine numeratur; quorum tempore illas agitatas eſſe contentiones in Eccleſia, certum eſt. Meminit & Caſſiodorus de alio Vigilio Epiſcopo Africano, claro inter ſcriptores Eccleſiaſticos, de Iuſtit. diuin. lect. c. 9. An autem ipſorum aliquis ea ſcripſerit, nihil audeo temere affirmare. Sane quidem Gennadius de viris illuſtribus cap. 37. necnon Honorius Auguſtodunenſis, cum agunt de Vigilio Tridentino, qui ad S. Simplicianum de martyribus libellum ſcripſit, recenſentq. eius ſcripta; nullam prorſus faciunt mentionem de libris contra Eutychen ſcriptis, recenſentq. eum inter illos ſcriptores Eccleſiaſticos, qui vixerunt temporibus Honorij Imp. ponuntq. etiam ante S. Auguſtinum: vt quibus temporibus vixerit, ex his ſaltem poſſit intelligi.

[c] *Pelagij.*] Paſſus eſt S. Pelagius anno Domini nongenteſimo vigeſimoquinto, ſexto Kalend. Iulij, die Dominico, vt tradit Ambroſius Moral. in addit. ad S. Eulogium ex codice eccleſiæ Toletanæ, Sanctorali ſmaragdino, & antiquis monumentis Tudenſis eccleſiæ. Teſtatur idem auctor, Roſuintham virginem heroico carmine nobile eius certamen ſcripſiſſe; additq. plura de eius ſacri corporis tranſlatione Ouetum facta, æra milleſima ſexageſimaprima, anno Domini milleſimo vigeſimotertio, vj. Id. Nouembris. De eodem Vaſæus in chron. Hiſpan. In Flore ſanct. Hiſpan. recenſetur eius martyrij hiſtoria ſcripta a Raguele presbytero illi æquali. De eodem agitur in Theſauro concionum tomo 2. hac die.

[d] *Forcipibus ferreis.*] Triplicis generis erãt forcipes quæ adhibebantur in carnificinis ſanctorum martyrum. Harum aliæ erant ad incidendum, vt hæ de quibus agimus; aliæ autem ad comprimendum & contorquendum compoſitæ: harum meminit Syneſius Epiſcopus epiſtola quinquageſimaoctaua, cum agit de Andronici Præſidis feritate, aitque: Naſi forcipe, auribus apprehendendis & labijs obtorquendis parato inſtrumento, &c. Agit illic item auctor de digitali & pedali tormento, ac de prælo. Tertij generis erant forcipes dentatæ, quæ quidem tribus ferreis aculeis cutem martyris perforabant, cum ſtringerentur; quæ crudeliter nimis membra carpentes, vellebant. Aſſeruatur hactenus eiuſmodi genus inſtrumenti in baſilica Vaticana inter Sanctorum reliquias, licet ſcorpiones a quibuſdam falſo eſſe credantur: ſed qui vere fuerint ſcorpiones tortorij, diximus ſuperius duodecima huius menſis. Meminit & Ioſephus libro de Machab. de forcipe dentata, cum ait: His

dictis, ignea forcipe eius lingua cauteriatur, &c. Huic ſimile erat genus illud cruciamenti, qnod Victor libro ſecundo de perſecutione Vnandalica appellat palos dentatos, dum ait: Illico palis minoribus dentatis iactis in capite, crinibuſq. in eiſdem colligatis, ac vehementius ſtringentes, ſimul cum capillis omnem pelliculam capitis anferebant. Hæc Victor.

[c] *Saluij Epiſcopi.*] De eo hac die Vſnardus in editione ſecunda, Molanns autem in prima ad Kalend. Iulij. Eius martyrium contigit anno Domini octingenteſimo primo, vt auctor eſt Sigebertus in chron. qui illud recenſet; Vincentius item lib. 24. cap. 24. Antoninus par. 2. tit. 14. c. 4. §. 11. licet Ambianenſem dicat fuiſſe Epiſcopum. Pluribus antem Molanus in Indiculo Sanctorum Belgij. Fuit eiuſdem nominis Saluius Epiſcopus Albigenſis, & ipſe ſanctitate celebris, de quo plura Gregor. Tnronenſis hiſt. Francorum lib. 5. c. 50. lib. 6. c. 29. lib. 7. c. 1.

[f] *Superij.*] De eo Molanus in Indiculo Sanctorũ Belgij hæc ait: Sanctus Superius coniungitur ſancto Saluio, cum quo martyr occubuit apud Valencenas.

[g] *Anthelmi Epiſcopi.*] Extant eius res geſtæ, quas ex priſcorum memorijs recitat Snrius tom. 3. hac die. Vixit temporibus Alexandri Tertij Romani Pontificis, circa annum Domini milleſimum centeſimum ſexageſimum.

[h] *Maxentij.*] Agit de eodẽ hac die Vſuard. Plura de eo Greg. Turonenſis in hiſt. Franc. lib. 2. c. 37. Sigebertus in chron. anno 506. Petrus in catalogo lib. 6. cap. 14. Floruit temporibus Clodouei Regis Francorum.

[i] *Dauid eremitæ.*] De quo etiã hac die Græci agunt in Menologio, & multis quidẽ narrant eius res geſtas: in eoq. præcipue magnam ſibi apud Deum & homines laudem comparaſſe ferunt, quod frequentem populum ad tugnriolum ſuum aduentantem ſalutaribus imbuens diſciplinis, a peccatis liberos, & ſinceritati Chriſtianæ diſciplinæ reſtituit.

[k] *Perſeuerandæ.*] Agunt de eadem hac die Vſuardus, atque recentiores.

* C Quinto Kalend. Iulij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1

IN Galatia ſancti Creſcentis [a] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli, qui in Gallias tranſitum faciens, verbo prædicationis multos ad fidem Chriſti conuertit: rediens vero ad gentem cui ſpecialiter datus erat Epiſcopus, cum Galatas ipſos vſque ad finem vitæ ſuæ in opere Domini confirmaſſet, demum ſub Traiano martyrium conſummauit. Cordubæ ſanctorũ martyrum Zoili [b] & aliorum decem & nouem. Cæſareæ in Palæſtina ſancti Anecti [c] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Vrbano Præſide, cum alios ad martyrium hortatus eſſet, & oratione ſua idola proſtraſſet, a decem militibus verberari iuſſus, manibus [d] pedibuſq. præciſis, truncatus capite, martyrij coronam accepit. Conſtantinopoli ſancti Sampſonis [e] presbyteri, pauperum exceptoris. In pago Turonico ſancti Ioannis [f] presbyteri & confeſſoris. Varadini in Hungaria ſancti Ladiſlai [g] Regis, qui clariſſimis miraculis vſque ad diem hodiernum coruſcat.

CRESCENTIS *diſcipuli* [a].] De eo itē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij; qui omnes teſtantur, Creſcentem non tantū in Galatia, ſed etiam in Gallijs Euangelium prædicaſſe, & Viennenſem, necnon & Moguntinam ſedē erexiſſe, reuerſumq. in Galatiam, martyrij corona donatū eſſe. Id enim abſque aliqua ambiguitate profitetur Ado Epiſcopus Viennenſis in chron. de inſtitutione ſedis Viennen. De ſede Moguntina tradit Petrus Cluniacenſis lib. 2. epiſt. 1. Trithem. in vita S. Maximi Epiſc. Mogunt. & ipſæ integræ tabulæ Epiſcoporum Moguntinorum, quas recitat Demochares, aliaq. eiuſdē nobiliſſimæ eccleſiæ antiqua monumenta. De prædicatione Creſcentis in Gallijs adſtipulatur S. Epiphanius in Panar. hæreſi 51. vbi dum agit de textu epiſtolæ ſecundæ Pauli ad Timotheum c.4. vbi legit Vulgata: Creſcens in Galatiam: legendum eſſe contendit: Creſcens in Galliam. Sunt hæc verba eius: In epiſtolis ſuis idem Apoſtolus dicit: Creſcens in Galliam. non enim, In Galatiam, vt quidam decepti putant, ſed, In Galliam, legendum eſt. Hæc S. Epiphanins. Cui maxime fauet, quod Ammianus Marcellinus lib. 15. cum agit de Gallorum origine, Gallos dictos eſſe Galatas affirmat: Ita, inquit, Gallos ſermo Græcus appellat. In quam ſententiam & Theodoretus in epiſt. 2. ad Tim. c.4. vbi Creſcentem ad Galatas miſſum legens: Sic, inquit, Gallias appellauit. Ceterum ſcire debemus, Gallos & Galatas, ſicut nomine, ſic re coninnctos fuiſſe: Galatasq. coloniam fuiſſe Gallorum, quod pluribus docet Iuſtinus hiſt. lib. 24. & 25. item ſanctus Hieronymus in proœmio lib. 2. comment. in epiſt. ad Galat. Galatiamq. Gallogræciam olim dictam fuiſſe confirmat. De colonijs Gallorum per Brennum in Orientem deductis, agit poſt Iuſtinum Suidas, & alij, vt Clitophor. libro 1. rerum Galat. Creſcens itaque cum dicitur profectus in Galatiam; pro Galatia Galliam eſſe intelligendam, quæ dicta ſunt, ſignificant. Ceterum quod alij complures per Galatiam, non Gallias, ſed ipſam minoris Aſiæ prouinciam ſic dictam intellexerunt; dicere opus eſt, ſi conſultum quoque velimus verbis hic in Martyrologio poſitis, quod idem Creſcens, cum accepiſſet Apoſtolatum in Gallias, Galatas quaſi eiuſdem gentis populos ſibi erudiendos exiſtimauit: ſicq. ſecundum prædictorum auctoritatem, eiusq. res geſtas, Gallos primum, ac Galatas demum imbuit Euangelio. Neſcio quid ſibi velit Dorotheus in Synopſi, cum ait, Creſcentem Chalcedonis, quæ eſt in Gallijs, factum eſſe Epiſcopum. Puto textum eſſe deprauatum, vt pro Vienna, habeat Chalcedonem.

[b] *Zoili & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de iiſdem hac die. Zoellum, vel potius Zoillum hunc Prudentius hym. 4. appellat. Eius Acta, & inuentionem corporis deſcribit Surius ex hiſtoria Lucij tomo 7. De eccleſia ab eo denominata, vbi & corpus eius aſſeruatur, ſcribit ſanctus Eulogius in memoria ſanctorum lib. 2. cap. 6. quem ibi functum munere clericatus, teſtatur Aluar. in vita ſancti Eulogij. In Breuiario Toletano eſt ſacer hymnus de Zoilo, qui incipit: Martyris geſta Zoili, &c. De eo etiam Vaſæus in chronic. Hiſpan. Flos ſanct. Hiſpan. Paſſumq. ferunt temporibus perſecutionis Diocletiani & Maximiani Imperatorum. Eadem in Theſaur. concion. tomo 2. hac die habentur.

[c] *Anecti.*] Agunt de eodem Græci diffuſe in Menologio hac die. De præfectura Vrbani, de qua hic habetur mentio, ſcribit Euſebius hiſt. lib. 8. Ibi & de his quæ digne paſſus eſt ſæuiſſimus martyrum carnifex.

[d] *Manibus pedibusq. præciſis.*] Auidius Caſſius tyrannus eiuſmodi genus pœnæ excogitauit aduerſus milites deſertores, alijs manus excidens, alijs crura atque poplites, dicens: maius exemplum eſſe viuentis miſerabiliter criminoſi, quam occiſi. Hæc Vulcatius Gal. in Auidio Caſſio. At hæc Chriſtianis non erant ignominiæ notæ, ſed monumenta victoriæ.

[e] *Sampſonis presbyteri.*] Græci item de Sampſone hac die in Menologio pluribus: eius autem Acta a Metaphraſte deſcripta refert Lipom. tomo 6. & Surius tom. 3. Numeratur ſolemnitas ſancti Sampſonis inter eas quibus Græci vacarent a iudicijs, ceteriſq. negotijs, vt conſtat ex conſtitutione nouella Emmanuelis Imperatoris de ferijs: recitat eam Theodorus Balſ. in Nomoc. Phot. tit. 7. cap. 1. De celebri hoſpitali ſancti Sampſonis agit Procopius lib. 1. ædificiorum Iuſtiniani Imperatoris, qui illi multa contulit priuilegia, dicebaturq. hoſpitale ſanctæ Mariæ Sampſon, de quo idem Imperator in Authentic. de eccleſiaſt. titul. §. vlt. & Authent. ſi quicquid. de impenſ. quæ fier. oport. nouel. coll. 10. conſtit. 59. Ex his quæ ſcribit Procopius dicto lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imp. redarguuntur erroris prædicta Acta Sampſonis a Metaphraſte relata, quibus fertur Sampſon vixiſſe temporibus Iuſtiniani Imperatoris, eiuſdemq. hortatione eumdem Imp. erexiſſe xenodochium Sampſonis nomine appellatum. nam Procopius, qui illis vixit temporibus, eaq. ob oculos habuit, teſtatur hoſpitale Sampſonis nomine ab eodem Sampſone erectum, olim incendio conflagraſſe

flagraſſe; cumq. vix quædam remanſiſſent veſtigia, illud ipſum hoſpitale ab eodem Iuſtiniano Imperatore munificentius inſtauratum fuiſſe, cenſuq. annuo ingentis pecuniæ locupletatum. Cum autem dicta Acta teſtentur dictum incendiũ contigiſſe poſt obitum Sampſonis, quando & Sophiæ nobile templum exuſtum eſt; cumq. prædictum incendium factum reperiatur temporibus Anaſtaſij Imp. vt auctor eſt Marcellinus in chronico: neceſſe eſt affirmare, longe ante Iuſtinianũ Imp. Sampſonem diem obijſſe. Ex eodem Procopio multo magis redarguitur Cedrenus, dum ait conflagraſſe domum Sampſoniam anno penultimo Iuſtiniani Imp. De miraculis ſancti Sampſonis idem Metaph. vbi ſupra pluribus agit.

[f] *Ioannis.*] Scribit de eo Greg. Turonenſis de gloria confeſſ. cap. 23. ex quo ceteri acceperunt, qui de eo agunt.

[g] *Ladiſlai Regis.*] Hunc Cæleſtinus Papa Tertius recenſuit inter Sanctos. Plura de eo legimus in Breuiario Polonorum, & apud Bonfin. de rebus Hungaricis lib. 4. dec. 2.

xxix. D Quarto Kal. Iulij. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

VIGILIA[a] ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli. Romæ ſancti Leonis[b] Papæ Secundi. Lugduni in Gallia ſancti Irenæi[c] Epiſcopi & martyris, qui (vt ſcribit S. Hieronymus) beati Polycarpi Smyrnenſis Epiſcopi diſcipulus fuit, & Apoſtolicorum temporum vicinus. Is cum aduerſus hæreticos verbis ac ſcriptis plurimum decertaſſet, in perſecutione Seueri cum omni fere ciuitatis ſuæ populo coronatus eſt glorioſo martyrio. Alexandriæ in eadem Seueri perſecutione ſanctorum martyrum Plutarchi[d], Sereni, Heraclidis catechumeni, Heronis neophyti, & alterius Sereni, Rhaidis catechumenæ, Potamiœnæ[e], & Marcellæ eius matris: inter quos præcipue enituit Potamiœna virgo, quæ primo immenſos innumerosq. agones pro virginitate deſudans, deinde etiam exquiſita & inaudita tormenta pro fide perpeſſa, ad vltimum vna cum matre igne conſumpta eſt. Eodem die ſancti Papij[f] martyris, qui in perſecutione Diocletiani flagris cæſus, & in lebetem oleo & adipe feruenti plenum iniectus, aliaq. horrenda ſupplicia perpeſſus, demum datis ceruicibus coronatur. Traiecti ſancti Benigni[g] Epiſcopi & martyris. Cordubæ ſancti Argymiri[h] monachi & martyris, qui in perſecutione Arabica pro fide Chriſti necatus eſt. Romæ ſancti Pauli[i] Papæ & confeſſoris.

IVNII 28.

VIGILIA *ſanctorum Apoſtolorum* [a].] De qua & Beda, Vſuardus, Ado, Gregorius Turon. hiſt. Franc. lib. 10. c. 31. Amalarius de ord. antiphon. c. 50. Radulf. de obſer. can. cap. 19. & 21. & alij recentiores, qui agunt de diuin. offic. Venerabilem illam noctem Vigiliarum Apoſtolorum appellat Valentinianus Imperator in epiſtola ad Theodoſium Aug. De iiſdem Vigilijs, præter antiqua monumenta Romanæ Eccleſiæ, legimus vetus atque ſolemne officium Eccleſiaſticum in Breuiario Toletano.

[b] *Leonis Papæ Secundi.*] De quo hic Beda, Vſuardus, Ado, ac recentiores. Succeſſit hic ſancto Agathoni, anno Domini ſexcenteſimo octogeſimoſecundo. Egimus de eo fuſius in Annal. Eccleſiaſt. vbi eius Acta per annos ſingulos digeſſimus.

[c] *Irenæi Epiſcopi.*] Agunt de eodem Beda, ac ceteri qui ſupra, hac die. Subrogatus eſt hic in locum S. Photini eiuſdẽ ciuitatis Epiſcopi, vt teſtatur S. Hieronym. in epiſt. 84. ad Magnum: agit de eo etiam in lib. de Script. Eccleſiaſt. & in epiſtola ad Theodorum 29. appellat eum virum Apoſtolicorum temporum, Papiæ auditoris Ioannis Euangeliſtæ diſcipulum. Tertullianus lib. contra Valentinum vocat eum omnium doctrinarum accuratiſſimum exploratorem: commendatur etiam a S. Epiphanio in Panar. hæreſ. 24. & 31. qui & eum appellat ſanctiſſimum priſcumq. Theologum, ſucceſſorem Apoſtolorum. Pluribus de eo Euſeb. hiſt. lib. 5. cap. 4. 7. 8. Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 1. cap. 29. & alij recentiores, vt Feuardentius in apparatu operum Irenæi, quæ nuper edidit. Latuerunt aliquandiu tam Acta, quam etiam ſcripta S. Irenæi; adeo vt neque in Gallijs, nec in Italia, licet multum quæſita, potuerint inueniri, vt ſcribit S. Gregorius in regiſt. lib. 9. epiſt. 50. ad Aeterium Epiſcopum. Habemus in noſtra bibliotheca to. 9. Acta martyrij S. Irenæi ac ſociorum eius: eſt illorũ exordium: Quamquam nonnullis inuicta, &c. ſed (quod non mediocriter dolemus) vna ſublata pagina, ſunt imperfecta.

[d] *Plutarchi & ſoc.*] De his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horũ res geſtas ſcribit Euſeb. lib. 6. c. 4. Niceph. lib. 5. c. 4. & 5.

[e] *Potamianæ.*] De qua Euſebius & Niceph. vbi ſupra. Paſſa hæc eſt temporibus Seueri Imp. Alia ab hac diuerſa eiuſdem fere nominis eſt Potamœnia dicta, quæ ſubijt martyrium æque illuſtre temporibus Maximiani Imp. quod, referente Iſidoro presbytero, deſcribit Palladius Galata cap. 1. de vit. ſanct. Patrum ad Lauſum.

[f] *Papij.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, ac pluribus eius Acta referunt.

[g] *Benigni Epiſcopi.*] De ipſo Molanus item agit in addit. ad Vſuard. & Galeſinus ex tab. eccleſiæ Traiecten. Fortaſſe hic ille S. Benignus Epiſcopus, de quo ſcribit Greg. Turon. de gloria confeſſ. c. 17. Extat epiſtola decretalis Pelagij Papæ Secundi ad Benignũ Epiſcopum ſedem mutare cupientem, ac de ea re ſedem Apoſtolicam conſulentem.

[h] *Argymiri.*] De eo ſcribit S. Eulogius lib. 3. memor. ſanct. c. 16. paſſumq. tradit æra octingenteſima nonageſimaquarta, anno a Chriſto octingenteſimo quinquageſimoſexto, vt idem auctor teſtatur.

[i] *Pauli Papæ.*] Succeſſit hic Stephano Tertio, anno Domini ſeptingenteſimo quinquageſimoſeptimo: cetera de eodem in Annal. Eccleſ. diximus.

29 Tertio Kalend. Iulij. Luna. E xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

ROMAE natalis ſanctorum Apoſtolorum Petri [a] & Pauli, qui eodem anno, eodemq. die paſsi ſunt ſub Nerone Imperatore: quorum prior in eadem vrbe capite ad terrã verſo cruci affixus, & in Vaticano iuxta viam Triumphalem ſepultus, totius Orbis veneratione celebratur: alter vero gladio animaduerſus, & via Oſtienſi ſepultus, pari habetur honore. In caſtro Argen-

tomacho ſancti Marcelli [b] martyris, qui pro fide Chriſti vna cum Anaſtaſio viro militari capite plexus eſt. Genuæ natalis ſancti Syri [c] Epiſcopi. Narniæ ſancti Caſsij [d] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, de quo ſanctus Gregorius refert, quod nullus pene dies vitæ eius abſcedebat, quo omnipotenti Deo hoſtias placationis non offerret: cui & concordabat vita, quia cuncta quæ habebat, in eleemoſynis tribuens, in hora ſacrificij totus in lacrymis diffluebat: demum natalitio Apoſtolorum die, quo ſingulis annis Romam venire conſueuerat, cum Miſſarum ſolemnia celebraſſet, & corpus Dominicum pacemq. omnibus dediſſet, migrauit ad Dominum. In Cypro ſanctæ Mariæ [e] matris Ioannis, qui cognominatus eſt Marcus. In territorio Senonenſi ſanctæ Benedictæ [f] virginis.

IVNII 29.

PETRI *& Pauli.*] De eadem ſolemnitate tam Latini quam Græci etiã hac die agunt: qui tamen cum in ea peragenda celebritate aliquantulum tepuiſſent; Feſtns ſenator Romanus, cum legatũ ageret apud Anaſtaſium Imp. indigno id ferens animo, totis viribus operatns eſt, vt frequentiſſimo populo ac ſplendidiſſimo cultu eadem ſolemnitas ageretur, vt auctor eſt Theodorus lector lib. 2. collectaneorum. Bis feſta dies hæc dicitur a Prudẽtio hym.12. atque in ea duplicare ſacra vota conſueuiſſe Romanum Pontificem teſtatur, cum ait:

Tranſtiberina prius ſoluit ſacra peruigil ſacerdos,
Mox huc recurrit, duplicatq. vota.

Ipſum populũ frequentiſſimo cœtu vtramque baſilicam tam Petri in Vaticano, quam Pauli via Oſtienſi ea die inniſere ſolitum, idem auctor eodem hymno profitetur. Sanctus Ambroſius in hymno hnins diei, nõ duabus tantum (vt ait Prudentius) ſed tribus vijs huiuſmodi feſtum diem Romæ celebrari ſolitum, quaſi tria loca a populo ea die viſitarentur, teſtatur his verſibus:

Tantæ per Vrbis ambitum
Stipata tendunt agmina:
Trinis celebratur vijs
Feſtum ſanctorum martyrum.

Exiſtimamus etenim, non ſolnm ipſas baſilicas Apoſtolorum hac die populum frequentaſſe; ſed vel locum vbi Petrus cruci affixus eſt, vel vbi Paulus capite truncatus, aut ipſum carcerem ſacroſanctum redditum, vbi vterqne diu detentus eſt (vt hodie videmus) adijſſe: prædictæ enim omnes antiquæ memoriæ non ſolum in ipſo natali die Apoſtolorum, ſed & per Octanas a cœtu fidelium in hanc diem ardenti pietatis ſtudio viſitantnr. Conſtat etiam ad eamdem ſolemnem diem ex diuerſis Orbis regionibus innumerabilem hominum multitudinẽ, religionis ergo, Romam confinere conſueuiſſe. Hinc Galla Placidia Augnſta ſcribens ad Pulcheriam Imperatricem, cum reddit cauſam ſui Romam aduentus, hæc ait: Vt Romam frequentibus concurſionibus adæque deſideremus inſpicere, cauſa nobis eſt amplectendæ religionis, vt terminis ſanctorum noſtram exhiberemus præſentiam: quos certum eſt pro ſua virtute in cæleſtibus conſtitutos, neque inferiora deſpicere. Nos itaque ſacrilegum eſſe credimns, ſi ſolemnium ordinem denegemus, &c. Epiſcopos etiam hincinde ad eamdem ſolemnitatẽ olim confluere conſueuiſſe, ex epiſtola 13. Paulini ad Seuerum, & 16. ad Delphinum, vbi ſolemnem hanc appellat conſuetudinem, ſatis exploratum habetur. Vt autem ſemel in anno omnes Epiſcopi limina adirent Apoſtolorum, Anacleti & Zachariæ Papæ decretis ſtatutũ eſt; de quo diſtinctione 93. c. iuxta ſanctorum. Exegiſſe hoc ab Epiſcopis Sicnlis videtur S. Gregorius ſcribens ad Petrum ſubdiaconum lib. 1. regiſt. epiſt. 70. De iugi protectione Apoſtolorum, qna Vrbs fulciri conſueuit, cum innumera ſint exempla, ſatis modo ſit locum S. Gregorij Papæ in epiſt. 22. ad Ruſticianam patriciam lib. 7. regiſt. prænotaſſe, & quod pulchre Venãtius Fortunatus his verſibus docet:

A facie hoſtili duo propugnacula præſunt,
Quos fidei turres Vrbs caput Orbis habet.

Quam autem barbaris Romani Imperij hoſtibus, & Catholicæ fidei aduerſarijs Petri & Pauli baſilicæ Romæ in ſuburbijs poſitæ

ſuerint

fuerint venerabiles, quantamq. erga eas obſeruantiam præſtiterint, dicemus inferius in Dedicatione ipſarum. Plura hic etiam dicenda eſſent aduerſus quorumdam ſententiam, qui licet vna die, non tamen eodem anno eoſdem ſanctos Apoſtolos paſſos ferunt: aliaq. differenda de eorum rebus geſtis, quæ vulgo circumferuntur, quibuſnam fides vt veris adhibenda ſit, & quæ tamquam apocryphæ refellendæ: ſed cum non ſint eiuſmodi, vt hic paucis perſtringi poſſint, contenti erimus eas vberius explicuiſſe in Annalibus Eccleſiaſticis, vbi etiam pluribus demonſtrauimus eoſdē ſanctos Apoſtolos ſubijſſe martyrium Lucio Fonteio Capitone, & Caio Iul. Rufo Conſſ. tertio Kalen. Iulij, anno a Chriſto Domino ſecundum veriorem ſupputationem ſexageſimonono. De horum martyrio Hegeſippus Iunior de excid. Hieroſol. lib. 3. c. 2. & Acta paſſionis ipſorum, quæ feruntur Lini nomine, agunt.

[b] *Marcelli.*] De eodem Vſuardus, Petrus in catalogo libro 6. cap. 24. & alij recentiores. Alius adhuc fuit Marcellus martyr Cabilonenſis, clarus in Gallijs, de quo Gregor. Turonen. de glor. mart. cap. 52.

[c] *Syri Epiſcopi.*] Hunc ſanctus Gregorius libro 4. dialog. cap. 53. appellat martyrem, dum agit de eius eccleſia, quam vetuſtate collapſam, his diebus, Clerici regulares in auguſtiorem amplitudinem reſtituerunt, adideruntq. nobile cœnobium; vbi, ſicut & in alijs præcipuis Italiæ ciuitatibus, priſtinam illam Apoſtolicam viuendi formam ex integro redditam ſancte pieq. colunt. Ab eorum Præpoſito R. D. Marco Paraſc. viro ſingulari eruditione & vitæ integritate ſpectatiſſimo, de ſancto Syro & alijs ſanctis eius ciuitatis Epiſcopis hæc antiquitatū digna monumenta inde miſſa percepimus, eademq. teſtata publici Notarij fide, cuius authentica ſcriptura expreſſum habetur, anno Domini 1283. die 8. Ianuarij, cum ab Ogerio abb. eiuſdē eccleſiæ primarium reſtitueretur altare, quod eius mēſa lapidea perfracta eſſet, tres diſtinctos loculos repertos eſſe, in quibus tria ſanctorum corpora recondita erant. In eorum primo plumbea lamina, quid intus lateret, his deſcripta litteris ſignificabat:

✠ M. S. HIC REQVISSCIT CORPVS SANCTI SYRI EPISCOPI IANVENSIS. OBIIT III. KAL. IVLII. FILIVS AEMILIANI. In ſecundo autem loculo alia plumbi lamina ſic ſcripta inuenta eſt:

✠ M. S. HIC REQVIESCIT SANCTVS FELIX EPISC. IANVENS. QVI VIXIT ANN. LXX. REXIT EPISCOP. XX. RECESSIT VII. ID. IVLII. In tertio autem loculo nulla erat inſcriptio, ſed (vt habēt eadem publica Acta) corpus illic poſitum exiſtimatur eſſe ſancti Romuli eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Accepimus ab eodem eiuſdem ſancti Syri Acta quædam manuſcripta, ſed perpauca ex multis quæ deſiderantur.

[d] *Caſſij Epiſcopi.*] Agit de eo S. Gregor. in homilia 37. in Euangel. & dialog. lib. 3. cap. 6. & lib. 4. cap. 56. Claruit tēporibus Iuſtiniani Imperatoris. Sedere enim cœpit anno eius decimo, migrauitq. ex hac vita, eiuſdem anno trigeſimoprimo, prout conſtat ex eiuſdem ſepulturæ epitaphio, quod extat Narniæ in eccleſia cathedrali ſupra ianuam cryptæ ſancti Iuuenalis, vbi & corpus ſancti Caſſij requieſcere creditur. Eſt inſcriptio inciſa in marmore oblongo, in cuius medio Crucis forma expreſſa eſt, itemq. duo agni exculpti, qui ſe e regione aſpiciunt. Creditur S. Caſſius, cum de ſuo obitu diuinitus eſſet admonitus (vt eſt apud S. Gregorium) ſibi viuenti ſepulchrum poſuiſſe, atque ſuum epitaphium ſex hiſce verſibus conſcripſiſſe:

Caſſius immerito Præſul de munere Chriſti,
Hic ſua reſtituo terræ mihi credita membra.
Quem fato anticipans conſors dulciſſima vitæ,
Ante meum in pacē requieſcit Fauſta ſepulchrū.
Tu, rogo, quiſquis ades, prece nos memorare benigna,
Cuncta recepturum te noſcens congrua factis.

SD. ANN. XXI. M. IX. D. X. RQ. IN PACS. PRID. KAL. IVL. P. C. BASILII. V. C. ANN. XVII. Numeratur hic annus Domini quingenteſimus quinquageſimusoctauus, Iuſtiniani Imp. trigeſimusſecundus. Porro illa verba poſt carmina poſita, Sedit, &c. eo mortuo fuiſſe addita, certum eſt.

[e] *Mariæ.*] De qua Act. Apoſt. cap. 12. Pluribus in Actis Barnabæ deſcriptis ab Alexandro monacho apud Sur. tom. 3. die 11. Iunij.

[f] *Benedictæ.*] De eadem Vſuardus hac die: Trithemius de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti libro 3. cap. 264. agit de ſancta Benedicta abbatiſſa, cuius ſolemnitas agitur xvj. Kalend. Decembris, quæ videtur ab hac eſſe diuerſa.

xxvij. F Pridie Kalen. Iulij. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

COMMEMORATIO ſancti Pauli [a] Apoſtoli. Lemouicis in Gallia ſancti Martialis [b] Epiſcopi, cum duobus presbyteris Alpiniano & Auſtricliniano, quorum vita miraculorum ſignis admodum effulſit. Ipſo die ſanctorum Caij [c] presbyteri, & Leonis ſubdiaconi. Alexandriæ paſsio ſancti Baſilidis [d] ſub Seuero Imperatore: qui cum ſanctam Potamiœnam virginem, quam ad ſupplicium ducebat, ab impudicorum hominum petulantia tutatus eſſet, religioſi officij mercedem ab ea recepit: nam ipſa poſt triduum illi apparens, & eius capiti coronam imponens, non ſolum eum conuertit ad Chriſtum, ſed etiam breui agone certantem, ſuis precibus martyrem glorioſum effecit. Romæ ſanctæ Lucinæ [e] Apoſtolorum diſcipulæ, quæ facultatibus ſuis ſanctorum neceſsitatibus communicans, Chriſtianos in carcere detentos viſitabat, ac martyrum ſepulturæ inſeruiebat, iuxta quos & in crypta a ſe conſtructa ſepulta eſt. Ibidem ſanctæ Aemilianæ [f] martyris. In territorio Viuarienſi ſancti Oſtiani [g] presbyteri & confeſſoris.

I V N I I 30.

COMMEMORATIO *S. Pauli* [a].] De ipſa hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Græci autem in Menolog. agunt hac die commemorationem omnium Apoſtolorum. Porro Latini totã hanc Octauam in laudibus Apoſtolorum Petri & Pauli impendunt. At licet pridie huius diei tam Petri quam Pauli agatur ſolemnis celebritas; tamen hac potiſſimum die ſolius Pauli commemorationem fieri debere, ex S. Gregorij Papæ inſtitutione docet Microlog. c. 42. Idemq. recentiores, qui agunt de diuinis officijs. Cuius quidem rei gerendæ illa mihi magis probatur cauſa, quæ ex hymno Prudentij 12. ſatis poſſe colligi videtur, dum antiqui vſus meminit, conſueuiſſe nimirum Romanum Pontificem vna eademq. die Pontificias functiones in vtraque baſilica exercere. Cum hoc autem propter nimiam locorum inter ſe diſtantiam non ſine nimio ac intolerabili fere labore perfici poſſe videretur; conſultius viſum eſt, prima die in baſilica Vaticana vtriuſque celebrare ſolemnitatem, ſequenti autem die in baſilica Pauli ſacra peragere, vberiusq. perſoluere, quod pridie ea de cauſa ibidem loci videretur omiſſum.

[b] *Martialis Epiſc.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta circumferuntur ſcripta ab Aureliano eius ſucceſſore; citantur autem, tacito auctoris nomine, ab Innocentio Tertio extra de ſacra vnctione in fine, vbi & gloſ. Meminit eiuſdem Martialis Gregor. Turonen. lib. 1. hiſt. cap. 30. & de glor. confeſſ. cap. 27. qui tamen inſigniter errat, dum tempore Decij Imp. eum cum alijs, qui illic deſcribuntur, in Gallias veniſſe teſtatur. Meminit eiuſdem Martialis Petrus Cluniacen. lib. 1. epiſt. 2. Petrus in catal. lib. 6. cap. 29. qui tradit eum diem obijſſe anno tertio Veſpaſiani Imp. De duabus eius epiſtolis

nuper

nuper inuentis egimus in Annal. Eccleſiaſt. ibi etiam de Cephæ nomine, quod tribuunt Martiali. Hunc autem non tantum Lemouicenſis ſedis auctorem, ſed & Anicienſis, Rhutenenſis, Aruernenſis, & Mimmatenſis erectorem fuiſſe tradunt. de his Democh. in tabul. Epiſcoporum Lemouicenſium.

[c] *Corſici & Leonis.*] De his item hac die Vſuardus, & recentiores omnes.

[d] *Baſilidis.*] Scribit de eo Euſebius hiſt. libro 6. cap. 4. & Nicephorus lib. 5. cap. 7.

[e] *Lucinæ.*] Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij: mentio habetur de ipſa in Actis ſanctorum martyrum Proceſſi & Martiniani. Alia inſuper vixit Lucina Romana temporibus Diocletiani Imperatoris, quæ non minus quam iſta pietatis operibus addicta, celebris fuit; de qua ſæpius in Actis ſancti Sebaſtiani, atque in rebus geſtis ſancti Marcelli Papæ agitur.

[f] *Aemilianæ.*] Erat Romæ titulus S. Aemilianæ, de quo in Concilio primo Romano ſub Symmacho habetur mentio.

[g] *Oſtiani.*] Agit de eo etiam Vſuardus hac die. Extare eius Acta, teſtatur Molanus in additione ad Vſuardum.

IVLIVS.

1 Kalendis Iulij. Luna. G xxvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

OCTAVA [a] ſancti Ioannis Baptiſtæ. In monte Hor depoſitio ſancti Aaron [b] primi ſacerdotis ordinis Leuitici. In Britannia ſanctorum martyrum Iulij [c] & Aaron, qui poſt ſanctum Albanum in perſecutione Diocletiani paſſi ſunt: quo tempore ibidem quamplurimi diuerſis cruciatibus torti, & ſæuiſsime lacerati, ad ſupernæ ciuitatis gaudia conſummato agone peruenerunt. Machliniæ paſſio ſancti Rumoldi [d] martyris, Scotorum Regis filij, & Epiſcopi Dublinenſis. Sinueſſæ ſanctorum martyrum Caſti [e] & Secundini Epiſcoporum. Viennæ ſancti Martini [f] Epiſcopi, Apoſtolorum diſcipuli. Aruernis ſancti [g] Galli Epiſcopi. In territorio Lugdunenſi depoſitio ſancti Domitiani [h] abbatis, qui primus illic eremiticam vitam exercuit, & cum plurimos ibi in Dei ſeruitio congregaſſet, magnis virtutibus & glorioſis miraculis valde clarus, collectus eſt ad patres in ſenectute bona. In territorio Rhemenſi ſancti Theodorici [i] presbyteri, diſcipuli beati Remigij Epiſcopi. Engoliſmæ ſancti Eparchij [k] abbatis. Apud Emeſam ſancti Simeonis [l] confeſſoris, cognomento Sali, qui ſtultus propter Chriſtum factus eſt: ſed altam eius ſapientiam Deus magnis miraculis declarauit.

Octava *ſancti Ioannis Baptiſtæ* [a].] De ea Beda, Ado, & Rudulph. de obſer. canon. cap. 19. vbi agit de differentia maiorum ac minorum Octauarũ. Numeratur hæc autem inter maiores Octauas.

[b] *Aaron ſacerdotis.*] Agunt itẽ de eo hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Præter ea quæ in diuinis ſcripturis de eo ſcripta habentur, Ioſephus de ipſo ſcribit lib. 2. antiquit. cap. 6. & ſequen. & de eius obitu lib. 4. cap. 4.

[c] *Iulij & Aaron.*] De his vet. manuſcripta. Eorumdem meminit Gilda Sapiens libro de excidio Britan. Beda de geſt. Anglorum libro 1. cap. 7. in fine, Petrus in catalogo libro 6. cap. 53. & alij.

[d] *Rumoldi.*] Eius Acta ſcriptis mandauit Theodoricus abb. S. Trudonis, vt teſtatur Sigebert. de vir. illuſtr. cap. penult. deſcripſit eadem Sur. tom. 7. hac die. Plura de eodem in vita S. Gummari apud Sur. tom. 5. die 11. Octobris, & Molanus in Indiculo ſanctorum Belgij; aitq. huius ſolemnitatem agi hac die, auctoritate Alexandri Quarti Romani Pontificis; coronatumq. martyrio refert anno Domini ſeptingenteſimo ſeptuageſimoquinto, octauo Kalen. Iulij. Fuit & alius Remoldus dictus, monachus, & ipſe corona martyrij donatus, cuius natalis dies agitur ſeptimo Idus Ianuarij: de quo Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 249.

[e] *Caſti & Secundini Epiſcoporum.*] Petrus diaconus biblioth. monaſterij Caſſinen. in lib. de vir. illuſt. cap. 29. hæc ait: Benedictus, qui & Guaipherus, ſanctitate & religione conſpicuus, ſuauis eloquio, ingenio magnus, & ſermone facundus, ſcripſit ad Troianum Epiſcopum vitam ſancti Secundini, & cantum eius, ſermonem & hymnos de eodem. Rurſum etiam cap. 32. hæc ait: Gregorius Tarracinenſis Epiſcopus, paruulus & ipſe in Caſſino oblatus, memoria tenax, ingenio viuax, tantæ fuit grauitatis, ſuauitatis, & eloquentiæ, vt a nonnullis columna diceretur Eccleſiæ: ſcripſit paſſionem ſanctorũ Caſti & Caſſij, &c. Habemus Acta eorumdem martyrum incerto auctore, quæ accepimus ab eccleſia Caietana: eſt illorum exordium: Poſtquam beatiſſimi, &c. & ſermonem de iiſdem, cuius eſt exordium: Hodierna die ſolemnitatẽ, &c.

[f] *Martini Epiſcopi.*] De quo etiam Beda hac die. Ado Viennen. in chron. anno 301. tertium hunc ponit eius ſedis Epiſcopum, ſucceſſoremq. S. Zachariæ, ac prædeceſſorem ſancti Veri.

[g] *Galli Epiſcopi.*] Scribit de ſancto Gallo Epiſcopo Gregor. Turonenſis de geſt. Francorum lib. 4. cap. 5. & 6. vberius in vita ſanctor. Patr. cap. 6. Eius epitaphium & virtutes egregias ſcripſit carmine Venantius Fortunatus lib. 4. Interfuit per legatum tertio Concilio Aurelianenſi, præſens autem quarto & quinto ſubſcripſit, vt ex illorum monumentis apparet: ex quibus facile poteſt intelligi, quibus temporibus vixerit: quinta enim Synodus Aurelianẽſis celebrata eſt anno triceſimooctauo Regis Childeberti, qui numeratur annus Domini 552. Interfuit etiã Concilio Aruernenſi celebrato poſt Conſulatum Paulini Iunioris, vt eius Acta teſtantur. Ponitur hic in tabulis Epiſcoporum Aruernenſium vigeſimuſeptimus ordine apud Demochar. de ſacrif. Miſſæ.

[h] *Domitiani abbatis.*] De quo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta extare teſtatur Trithemius de viris illuſt. ordinis ſancti Benedicti libro 5. cap. 296. Fuit eiuſdem nominis Epiſcopus Tungrenſis, de quo agitur 7. Maij. vbi Molanus de eo, & in Indic. ſanct. Belgij; interfuitq. quinto Concilio Aurelianenſi. agit etiam de ipſo Sigebertus in chron. anno 528.

[i] *Theodorici.*] Agit de eo Vſuardus hac die; eius autem geſta deſcribit Surius tom. 4. hac die. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum.

[k] *Eparchij abb.*] De eo item hac die Vſuardus. Acta ipſius, etſi incerti auctoris, tamen veritatem profitentis, refert Sur. tom. 4. hac die. De eo pluribus etiam Gregorius Turonenſis de geſtis Francorum libro 6. cap. 9. Migrauit ex hac vita anno Domini 583. vt ex dicto auctore colligitur. Fuit eiuſdem nominis, ſed longe ante Eparchius Epiſcopus Aruernenſis, ſanctitate inſignis, cui ſucceſſit Sidonius Apollinaris, vt ſcribit idem Gregorius Turonenſis de geſtis Francorum libro 2. cap. 21.

[l] *Simeonis Sali.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Scripſit eius res geſtas humanum captum excedentes probatiſſimus auctor Leontius Epiſcopus in Cypro, quas deſcripſerunt Metaphraſtes, Lipomanus, & Surius hac die: id etiam teſtantur Acta Synodi ſecundæ Nicænæ, vbi Act. 4. de eodem auctore hæc leguntur: Pater, qui lectus eſt, in vna ex ciuitatibus Cypri decenter & ſancte conuerſatus eſt, multaq. encomia & panegyricas illius orationes etiã habemus, inter quas extat oratio de transfiguratione Domini. ſcripſit & Ioannis, Miſericordis appellati, Epiſcopi Alexandrini vitam, prætereabeati Simeonis, &c. De eodem Simeone agit Euagrius hiſtor. libro 4. cap. 33. & alij plures.

Sexto

2 Sexto Nonas Iulij. Luna. A 25.xxv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

VISITATIO [a] beatæ Mariæ Virginis ad Elizabeth. Romæ via Aurelia natalis ſanctorum martyrum Proceſsi [b] & Martiniani, qui a beato Petro Apoſtolo in cuſtodia Mamertini baptizati, ſub Nerone, oris contuſionem, equuleum, neruos, fuſtes, flammas, ſcorpionesq. perpeſsi, nouiſsime gladio cæſi, martyrio coronati ſunt. Item Romæ paſsio ſanctorum trium [c] Militum, qui in martyrio beati Pauli Apoſtoli ad Chriſtum conuerſi, cum eo cæleſtis gloriæ participes fieri meruerunt. Eodem die ſanctorum martyrum Ariſtonis [d], Creſcentiani, Eutychiani, Vrbani, Vitalis, Iuſti, Felicisſimi, Felicis, Marciæ, & Symphoroſæ, qui omnes apud Campaniam, cum Diocletiani Imperatoris perſecutio deſæuiret, martyrio coronati ſunt. Vuintoniæ in Anglia ſancti Suuithuni [e] Epiſcopi, cuius ſanctitas gratia miraculorum effulſit. Bambergæ S. Othonis [f] Epiſcopi, qui Pomeranis Euangeliũ prædicans, eoſdem conuertit ad fidem. Turonis depoſitio ſanctæ Monegundis [g] religioſæ feminæ.

I V L I I 2.

VISITATIO *beatæ Mariæ* [a].] Hæc quidem ſolemnitas ab Vrbano Papa Sexto inſtituta, & a Bonifacio Nono cõfirmata, vel potius publicata eſt; idq. occaſione vrgentis ſchiſmatis, ad quod componendum eiuſdem Dei genitricis opem Dei Eccleſia propenſius (ea aucta celebritate) ſtuduit implorare: idq. anno Domini 1389. Extantq. de ea re diplomata excuſa in ſecũda parte Legend. In bibliotheca Vaticana plut. 4. nu. 226. nactus ſum tractatum manuſcriptum Ioannis Pragenſis contra Adalbertum eius ſolemnitatis impugnatorem; in quo, cum plura erudite diſſerat, texit etiam nonnulla diuina miracula, & certas reuelationes, quibus Deus dictam ſacratiſſimam ſolemnitatem maniſeſtiſſime comprobauit.

[b] *Proceſſi & Martiniani*.] De quibus etiam Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Horum paſſionis Acta ex antiquis codicibus deſcripſit Mombritius tom. 2. & Surius to. 4. hac die. Erat olim Romæ in prædictorũ ſanctorum martyrum honorem erecta baſilica, in qua ſanctus Gregorius Papa habuit homiliam 32. in Euang. vbi & de miraculis ad eorum ſepulchrum fieri conſuetis meminit. Diruta autem prædicta eccleſia, tranſlata ſunt eorum corpora in baſilicam Vaticanam ſancti Petri Apoſtoli, vbi hactenus aſſeruantur.

[c] *Trium militum.*] Agunt de his item hac die Vſuardus, Ado, & alij, adſtipulanturq. ver. manuſcripta, ex quibus etiam nomina ſingulorum produntur: ſunt autem hæc, Longinus, Aceſtus, & Megiſtus. Mentio prædictorum habetur etiam in paſſionibus Apoſtolorum Petri & Pauli, quibus adſtipulari videtur præclara illa encomiaſtica oratio ſancti Ioannis Chryſoſtomi de Principibus Apoſtolorum. Habetur tomo 5. col. 1533. edit. Niucl. vlt. vbi tamen non tantum tres, ſed trigintaquinque vna ſimul coronatos martyrio, refert his verbis: Qualis locus tuum,

Paule,

Paule, ſanguinem excepit, qui lactens apparuit in eius veſte qui te percuſſit: qui quidem ſanguis barbaricum illius animum reddens melle dulciorem, vt ipſe vna cum ſocijs ad fidem traduceretur, ita effecit? Sit mihi inſtar coronæ gladius ille, qui triginta & quinque viros ſumma ad ſeruiendum alacritate Deo Domino mancipauit, &c. Hæc ibi.

[d] *Ariſtonis & ſociorum.*] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij, omnesq. ex Actis ſancti Sebaſtiani martyris, quæ refert Surius tomo primo, 20. Ianuarij, vbi horum paſſiones deſcribuntur.

[e] *Suuithuni Epiſcopi.*] Scripſit eius res geſtas Gothzelinus, quas retulit Sur. in tom. 4. eas autem ſcriptis mandatas a Lanfrido monacho, prodit catal. ſcrip. Britan. Exceſſit ex humanis anno a Chriſto Domino 862.

[f] *Osbonis Epiſcopi.*] Acta ipſius recitat Surius tomo 4. hac die; ſed alia longe prolixiora eſſe videntur, quæ duobus libris ſcripta dicuntur. De eodem plura Albertus Crant. in hiſtor. Eccleſiaſt. Saxon. lib. 6. cap. 5. & in Metropol. libro 5. cap. 44. & 45. vbi de eius Apoſtolatu ad Pomeranos ei credito a Calliſto Romano Pontifice: in chronic. item Bambergen. & hiſtor. Pomer. lib. 4. cap. 17. & ſequen. Extat epiſtola ipſius ad Paſchalem Secundum Romanum Pontificem, qua ſe excuſat, inuitum per manum laicam accepiſſe inueſtituram, petens (ſi placeat) ab eo confirmari, &c. Profitetur in ea ingenue Apoſtolicæ ſedis auctoritatem. Interfuit hic Concilio Mogūtino anno Domini milleſimo centeſimo trigeſimoprimo, vt teſtatur de eo chronic. Hirſaug. Adſcriptus fuit in Sanctorum numerū a Clemente Papa Tertio, anno Domini milleſimo centeſimo octogeſimonono, vt habetur in chronic. Bambergen. Tunc etiam venerandum corpus eius tranſlatum eſt. Migrauit autem ex hac vita anno Domini milleſimo centeſimo triceſimonono.

[g] *Monegundis.*] De qua etiam Vſuardus hac die. Scripſit eius res geſtas Gregorius Turonen. in vita ſanct. Patr. cap. 19. & de gloria confeſſ. cap. 24.

xxiiij. B Quinto Nonas Iulij. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6	7			

ALEXANDRIAE ſanctorum martyrum Tryphonis [a] & aliorum duodecim. Conſtantinopoli ſanctorum Eulogij [b] & ſociorum martyrum. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Hyacinthi [c] cubicularij Traiani Imperatoris, qui accuſatus quod Chriſtianus eſſet, plagis varie afflictus, & in carcerem truſus, ibi conſumptus fame expirauit. Cluſij in Etruria ſanctorū martyrum Irenæi [d] diaconi, & Muſtiolæ matronæ, qui ſub Aureliano Imperatore diuerſis atrocibusq. ſupplicijs cruciati, coronam martyrij meruerunt. Eodem die ſanctorum martyrum Marci [e] & Muciani, qui pro Chriſto gladio cæſi ſunt: quos cum puer paruulus, ne immolarent idolis, alta voce moneret, verberibus iuſſus eſt cædi: cumq. vehementius Chriſtum confiteretur, vna cum quodam Paulo martyres exhortante necatus eſt. Laodiceæ in Syria ſancti Anatolij [f] Epiſcopi, qui non ſolum religioſis viris, ſed & philoſophis admiranda ſcripta reliquit. Altini ſancti Heliodori [g] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate inſignis. Rauennæ ſancti Dathi Epiſcopi & confeſſoris. Edeſſæ in Meſopota-

mia

-nia Tranſlatio [i] ſancti Thomæ Apoſtoli ex India : cuius reliquiæ Ortonam poſtea tranſlatæ ſunt.

I V L I I 3.

TRYPHONIS & ſoc.[a]] De quibus Vſuardus hac die, & manuſcripra agunt.

[b] *Eulogij et ſociorum.*] Agunt de his etiam hac die Græci in Menologio. Paſſi ſunt autem ſub Valente Imp. ob fidem Catholicam, quam ſtrenue profeſſi ſunt.

[c] *Hyacinthi.*] Græci itidem de eo in Menol. ibiq. eius paſſionis Acta cõpendio deſcribũt.

[d] *Irenæi & Muſtiolæ.*] De his hac die Vſuardus. Horum Acta ex antiquis codicibus edidit Sur. rom. 4. hac die, Petrus in catalog. lib. 6. cap. 48. & alij ex iiſdem.

[e] *Marci & Muciani.*] De iiſdem etiam Græci hac die in Menologio, vbi pluribus deſcribunt ebrum martyrium.

[f] *Anatolij.*] De eo Vſuardus, Ado, & alij. Euſebius pluribus lib. 7. hiſt. cap. 26. Hieron. de ſcrip. Eccleſiaſt. & in epiſt. ad Magnum orat. 84. Niceph. hiſtor. lib. 6. cap. 36. & ex iiſdem alij deſcripſerunt.

[g] *Heliodori Epiſcopi.*] Agit etiam de eo Molanus in addit. ad Vſuardum 2. edit. Hic ille, cuius frequenter meminit S. Hieron. ad quem etiam ſcripſit epiſt. 1. de laude vitæ ſolitariæ, & de obitu Neporiani epitaphium epiſt. 3. Mentionem facit eiuſdem in epiſt. 2. ad Nepot. & ad Iulianum 37. & præfat. 110. & 115. Reperitur interfuiſſe Conc. Aquileienſi, vbi aduerſus ingruẽtes Arianos vna cum S. Ambroſio, coniuctis viribus, ſtrenue decertauit.

[h] *Dathi Epiſcopi:*] De eodem hac die tabulæ eccleſ. Rauennatis: pluribus Agnellus & Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. Clarauiſſe eum tradunt temporibus Commodi Imperatoris.

[i] *Tranſlatio S. Thomæ.*] De qua item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. S. Thomæ Apoſtoli venerandũ corpus tranſlatũ olim fuit Edeſſam in Syria, atque in eius honorem ampliſſima eſt erecta baſilica, ad quã ex longinquis remotisq. Orbis regionibus Chriſtiani religionis cauſa confluebant, vt ſcribit Socr. hiſt. lib. 4. c. 14. & Sozom. lib. 6. cap. 18. De eadem tranſlatione Rufin. lib. 2. cap. 5. Greg. Turonenſis de gloria martyrum cap. 31. & Venantius Furtunatus hoc verſu:

Producens Thomam munus Edeſſa pium.

His alludit S. Ioannes Chryſoſtomus, cum in homilia 26. in epiſt. Pauli ad Hebræos, notum eſſe ait, & veneratione habitum ſepulchrum ſancti Thomæ, ſicut & Petri ac Pauli Apoſtolorum. Non omittimus dicere, quod Hieronymus Oſorius Epiſcopus Siluenſis Luſitaniæ lib. 3. res Indicas proſecutus, teſtatur Indos nuper recipientes Euangelium affirmare, penes ſe eſſe corpus S. Thomæ Apoſtoli, a quo olim acceperunt Euangelium, illudq. vſque hodie multis fulgere miraculis. Sed cum de tranſlatione Edeſſam facta luce clarius conſtet; dicere de hoc cogimur, quod frequenter de alijs reperitur, nempe vnius corporis partes in diuerſa loca diſtributas, occaſionem dediſſe multis opinandi, vel hic vel alibi contineri vnum idemq. corpus. De tranſlatione ſancti Thomæ reliquiarum Ortonam facta, cuius hic mentio habetur, extat vna cum vita eiuſdẽ Apoſtoli, eiuſdemq. miraculis libellus editus a Ioanne Baptiſta Ortonenſi. De perenni miraculo Edeſſæ fieri ſolito ad corpus S. Thomæ, conſule Petrum in catalogo lib. 6. cap. 44.

4 Quarto Nonas Iulij. Luna. C xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

OSEE [a] & Aggæi Prophetarum. In Africa natalis ſancti Iucundiani [b] martyris, pro Chriſto in mare merſi. In territorio Bituricenſi ſancti Lauriani [c] Epiſcopi Hiſpalenſis & martyris, cuius caput Hiſpalim in Hiſpania delatum eſt. Sirmij ſanctorum martyrum Innocentij [d] & Sebaſtiæ, cum alijs triginta. Madauri in Africa ſancti Namphanionis martyris, & ſociorum,

quos ille roborauit ad pugnam, & ad coronam prouexit. Cyrene in Libya ſancti Theodori[f] Epiſcopi, qui in perſecutione Diocletiani ſub Digniano Præſide plumbatis cæſus, & lingua abſciſſa, in pace tandem confeſſor occubuit. Eodem die natalis ſanctorum Flauiani[g] ſecundi Epiſcopi Antiocheni, & Eliæ Epiſcopi Hieroſolymorum; qui pro Synodo Chalcedonenſi ab Anaſtaſio Imperatore in exilium acti, victores migrarunt ad Dominum. Auguſtæ in Rhætia ſancti Vldarici[h] Epiſcopi, miræ abſtinentiæ, largitatis, & vigilantiæ, ac miraculorum gratia illuſtris. Turonis tranſlatio ſancti Martini[i] Epiſcopi & confeſſoris, & dedicatio eius baſilicæ hoc ipſo die, quo etiam is ante aliquot annos in Epiſcopum fuerat ordinatus.

IVLII 4.

OSEE & *Aggæi Prophetarum* [a].] De his hac die Beda & Ado, Vſuardus de Oſea tantum, Græci autē ſeorſum ab inuicem: agunt enim de Oſea xvj. Kalen. Octobris, de Aggæo xvij. Kalen. Ianuarij in Menologio. Præter illa quæ de Oſea in diuinis Scripturis leguntur, agit de eo S. Epiphan. lib. de vit. & interit. Proph. cap. 11. Hieronym. in præfat. 121. & in procem. in Oſeam. Apud Iſidor. de vit. & mort. ſanct. cap. 41. Doroth. in Synop. cap. 1. & 10. De Aggæo Ioſephus antiq. lib. 11. cap. 4. Epiphan. vbi ſup. cap. 20. Hier. in procem. in Aggæum, & apud Iſidor. cap. 59.

[b] *Iucundiani.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes, Petrus item in catal. lib. 6. c. 54.

[c] *Lauriani Epiſcopi.*] De eodem ijdem qui ſupra. Vaſæus in chronic. Hiſpan. anno 544. paſſum refert ſub. Totila Gothorum Rege. Pluribus agitur de eo in Flor. ſanct. Hiſpan. & in Theſaur. concion. tom. 2. hac die.

[d] *Innocentij & ſoc.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

[e] *Namphanionis & ſociorum.*] Sunt hæc ſociorum nomina, Migdon, Sanaen, Lucitas; ceterorum autē ignorantur. Sunt hæ Punicæ voces. Porro Namphanion, idem quod apud nos, Bonus euentus. Fuit hic præclariſſimus martyr in Africa, adeoq. celebris, vt Archimartyris titulo fuerit inſignitus: in quem præ ceteris Madaurenſes Apuleij conciues idololatræ omne genus blaſphemiæ & contumeliarū iactabant. Extant de his litteræ Maximi Madaurenſis ad Auguſtinum 43. & rurſus Auguſtini epiſt. 44. ad ipſum reſcripta.

[f] *Theodori Epiſc.*] Agunt de his hac die Græci in Menologio, vbi & eius paſſio recitatur.

[g] *Flauiani & Eliæ Epiſcoporum.*] Agitur hic de ſecundo Flauiano: primus enim ſedit tēporibus Theodoſij in ſchiſmate aduerſus Euagrium; hic autem præfuit eccleſiæ Antiochenæ ſub Anaſtaſio Imp. a quo & diriſſima paſſus eſt; habuitq. in eo pro fide Catholica ſuſcepto certamine fortē commilitonē Eliam Epiſcopum Hieroſolymorum: horum ſpectatiſſima virtus teſtimonio ſancti Sabæ laudata, in ſeptima Synodo Act. 5. repetita eſt. Plura de ijſdem Cyrillus monachus in Ioanne Silentiario, in Euthymio, & in Actis ſancti Sabæ abbatis. Niceph. hiſt. lib. 16. cap. 32. 34. 38. hiſt. Miſcel. lib. 15. Cedren. in Anaſtaſio, & alij. De ipſorum autem obitu admiranda ſcribuntur in Prat. ſpirit. cap. 53. vbi habetur, poſt duos dies ab obitu Anaſtaſij Imperatoris prædictos Flauianum & Eliam migraſſe ad Dominum. In Actis autem ſancti Sabæ decem dies ponuntur interceſſiſſe ab eiuſdem Imp. morte, vſque ad prædictorum exitum; ibidemq. habetur, nono die menſis Iulij Anaſtaſium ex hac vita exceſſiſſe: idemq. ex Euagrio hiſt. lib. 4. cap. 1. exploratum habetur; dum ait, eadem die nona menſis Iulij Iuſtinū ſeniorem ex Senatuſconſulto Imperium cepiſſe. Cur itaque hac potiſſimū die de his agatur, nulla mihi certa ſuppetit ratio, cum multæ eſſe poſſint, nempe tranſlatio, vel baſilicæ dedicatio, vt de alijs factum videmus. Iam reliquum eſt vt Flauianum ab hæreticorum calumnijs vindicemus. Recitat Euagr. lib. 3. cap. 31. & ex eo Niceph. lib. 19. c. 18. litteras quaſdam monachorum Palæſtinæ ad Alciſonem de Flauiani lapſu, quaſi ex parte damnaſſet Concilium Chalcedonenſe. Rurſus autem in Actis S. Sabæ, quæ ex Metaphraſte deſcripſit Lipom. to. 5. habetur, quod coactus ab hæreticis, damnarit Synodum Chalcedonenſem. Quod ad litteras monachorum ab Euagrio recitatas ſpectat, ſcias deprauatas eſſe ab hæreticis; quod quiſque, licet cæcutiens, diſſimulare non poterit. Quid eſt quod ibi dicitur, Flauianū ingenue profeſ-

profeſſum eſſe Concilium Chalcedonenſe in his quæ ſpectant ad damnationem Neſtorij & Eutychis;in his autem quæ eſſent fidei,non item? hæc quidem inter ſe innicem pugnant, vt ſimul vera eſſe non poſſint:nam vtriuſque hæreſiarchæ damnationẽ recipere,non aliud eſt quam rectæ fidei normæ ab eodẽ Concilio contra prædictos editæ conſentire. Quid inſuper eſt, quod idem Enagrius ibidem in fine dicit,Flauianum ab hæreticis in exilium eſſe pulſum; niſi ipſum illis aduerſarium demonſtraſſe? Quæ item ſequenti cap.32. ſcribit Euagrius de cõſtantia Flauiani pro Chalcedonenſi, prædicta omnia aduerſus illũ confictã mendacij arguunt. Quod item ex vita Sabæ lapſus Flauiani cõprobari videatur, locum illum ab aliquo nebulone deprauatum ac mutilatum eſſe, Acta Nicænæ ſecundæ Synodi manifeſte declarant. In Actione enim prima eius Synodi idẽ locus hiſce verbis deſcriptus habetur: Itaque varijs modis Flauianum afflixerunt & vexarunt;cogentes interim,& obtorto collo huc trahentes,vt Acta Chalcedonenſis Concilij anathemate proſequeretur: quo nolente, Epiſcopatu ſuo priuatus, in exilium quoque damnatus eſt. Hæc ibi: quibus quidem Seuerianorum impoſtura de Flauiani lapſu detegitur. Marcellinus Comes in chron. exiliũ Flauiani nulla alia ex cauſa contigiſſe teſtatur, niſi quod Seuerianorum procellæ, qui Sydone conuenerant, ſe viriliter oppoſuiſſet. Qua autem æſtimatione poſt mortẽ ab Orthodoxis habitus ſit Flauianus, conſule Acta Synodi Conſtantinopolitanæ, quæ celebrata eſt Iuſtino Aug. & Euthario Conſſ. vbi totius populi feſtiuas acclamationes de S. Flauiano reperies; quibus, vt eius nomen ab hæreticis eraſum reſtitueretur in diptycha, eiuſq. venerandæ reliquiæ transferrentur, petitũ ſæpius eſſe cognoſces. Non tantũ Flauianus,ſed & Elias,de quo agimus, ijſdem aſperſus calumnijs ab hæreticis reperitur;quibus inconſulte nimis fidẽ adhibens Theodorus lector lib.2.collectaneorum hæc ſcribit: Ipſe ſolus Neſtorium,Eutychen, Diodorum,& Theodorũ, & Synodum Chalcedonen.anathemate condemnauit.Hæc ille. Sed quæ hæc aduerſantiũ ſibi rerum confarcinatio? Si damnauit Eutychen & Neſtoriũ; damnantem illos Synodum Chalcedonenſem ſuſcepiſſe oportuit. At litteræ eius ad Anaſtaſium Imp. ceteræq. res geſtæ ipſius a Cyrillo monacho in Actis S. Sabæ relatæ, Acta Synodica,ac ceterorum teſtimonia,non tantum ab omni hæreſeos ſordis labe purgatum reddũt;ſed adeo illi fauent,vt cognoſcas perditiſſimis illis temporibus, inter tot naufragia Epiſcoporum, ipſum ſolum cum Flauiano Antiocheno,& Ioanne Epiſcopo Palti ſtetiſſe intrepidum aduerſus innumeras hæreticorum phalanges. Hæc autem pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis pertractauimus.

[h] *Vldarici Epiſc.*] De eodem Beda,licet pro Vldarico legat, Valricum: Ado de eodem, & alij. Scripta ſunt eius Acta a Bernone abbate,quæ habet Sur. tom.4. hac die. De eo item Sigeber. in chron. anno 976. Trithem.de vir. illuſt. ordinis S.Bened. lib.3 cap.223. & lib.4. c.222. Diẽ obijt anno Domini 973. ſuæ ætatis octuageſimo,ordinationis quinquageſimo.

[i] *Tranſlatio S. Martini.*] De ea etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Rei geſtæ hiſtoriam deſcribit Greg. Turonen. hiſt.de geſt. Franc. lib. 2, cap. 14. & lib. 10. cap. 31. in Perpetuo Epiſc. Turonen. Hæc eſt enim illa tranſlatio, quæ a præfato Perpetuo Epiſcopo facta eſt; qui in nouam auguſtioremq. baſilicã a ſe ædificatam beatiſſimi Martini corpus tranſtulit 4.Non.Iulij. Nã & alias, irruentibus in Galliã Danis, S. Epiſcopi corpus in Burgundiam ad tempus tranſlatum fuit, atque inde poſtmodũ, ceſſantibus illorũ incurſionibus, Turonos relatum eſt. Eius rei geſtæ hiſtoriam narrat S.Odo Cluniac.abbas, ſcribens ad Fulconem.

5 Tertio Nonas Iulij. Luna. D xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

ROMAE ſanctæ Zoæ [a] martyris, vxoris beati Nicoſtrati martyris, quæ dum ad Confeſsionem beati Petri Apoſtoli oraret, ſub Diocletiano Imperatore a perſecutoribus artata, & in cuſtodiam obſcuriſsimam truſa, deinde collo & capillis in arbore ſuſpenſa, adhibito ſubter horribili fumo, in confeſsione Domini emiſit ſpiritum. In Syria natalis ſancti Domitij [b] martyris, qui vi-

qui virtutibus ſuis multa incolis præſtat beneficia. Cyrene in Libya ſanctæ Cyrillæ [c] martyris, quæ in perſecutione Diocletiani ardentes carbones cum thure ſuper manum poſitos diu tenuit, ne prunas excutiendo, thus obtuliſſe videretur: deinde ſæuiſsime laniata, proprio ſanguine decorata migrauit ad Sponſum. Hieroſolymis ſancti Athanaſij [d] diaconi, qui pro ſancta Synodo Chalcedonenſi ab hæreticis comprehenſus, & omniũ cruciatuum genera expertus, ferro tandem necatus eſt. In Sicilia ſanctorum martyrum Agathonis [e] & Triphinæ. Tomis in Scythia ſanctorum martyrum Marini [f], Theodoti, & Sedophæ. Treuiris ſancti Numeriani [g] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Septempedanos in Piceno ſanctæ Philomenæ [h] virginis.

IVNII 5.

Zoae [a].] De ea etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri omnes. Eius Acta intexta habentur martyrio ſancti Sebaſtiani apud Surium tom. 1. 20. Ianuarij. De Confeſſione S. Petri Apoſtoli; de qua hic habetur mentio, vide quæ habentur notata die ſequenti in Tranquillino, cum agitur de Confeſſione S. Pauli Apoſtoli; ibi de vtriuſque Confeſſionibus plura.

[b] *Domitij.*] Agunt de eodem hac die ijdem qui ſupra auctores. Alius hic videtur ab illo de quo Gregorius Turonen. de gloria mart. cap. 100. agit.

[c] *Cyrillæ.*] De qua & Græci in Menologio hac die, ibiq. eius paſſionis Acta ſummatim referunt his conſentientia, quæ hic narrãtur.

[d] *Athanaſii diaconi.*] Huius Initum pro Catholica fide certamen, conſummatumq. martyrium deſcribit Nicephorus hiſt. lib. 15. c. 9. Agunt Græci hac die de alio Athanaſio abb.

[e] *Agathonis & Triphinæ.*] De his etiam hac die Beda, & alij recentiores.

[f] *Marini & ſociorum.*] Agunt de his item Beda, & alij qui ſupra auctores.

[g] *Numeriani Epiſcopi.*] Recenſet eumdem hac die Molanus in addit. ad Vſuardum. Succeſſit hic S. Rodoaldo. Claruit circa annum Domini ſexcenteſimum quadrageſimum.

[h] *Philomenæ.*] Huius corpus honorifice aſſeruatur & colitur apud Septempedanos, nũc Seuerinates dictos, in eccleſia S. Laurentij, quo Totilæ Regis Gothorũ tempore tranſlatum fuit a S. Seuerino Epiſcopo, vt vetus inſcriptio docet, quæ vna cum corpore reperta eſt ſub maiore altari anno Domini 1527. cum illud in elegantiorem formam reſtitueretur, procurante Antonio S.R.E. Card. de Monte.

xxij. E Pridie Nonas Iulij. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

Octava [a] ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli. In Iudæa ſancti Eſaiæ [b] Prophetæ, qui ſub Manaſſe Rege ſectus [c] in duas partes occubuit, ſepultusq. eſt ſub quercu Rogel iuxta tranſitum aquarum. Romæ natalis ſancti Tranquillini [d] martyris, patris ſanctorum Marci & Marcelliani, qui ad prædicationem ſancti Sebaſtiani martyris conuerſus ad Chriſtum, a beato

Polycarpo presbytero baptizatus, & a ſancto Caio Papa presbyter ordinatus eſt. Is cum ad Confeſsionem [e] beati Pauli die Octauarum Apoſtolorum oraret, ſub Diocletiano Imperatore a Paganis tentus & lapidatus, martyrium conſummauit. Feſulis in Tuſcia ſancti Romuli [f] Epiſcopi & martyris, diſcipuli beati Petri Apoſtoli; qui ab eodem miſſus ad prædicandum Euangelium, cum in multis Italiæ locis Chriſtum annunciaſſet, rediens Feſulas, ſub Domitiano Principe martyrio coronatus eſt cum alijs ſocijs. In Campania ſanctæ Dominicæ [g] virginis & martyris, quæ ſub Diocletiano Imperatore cum fregiſſet idola, ad beſtias damnata, ſed ab illis nil læſa, demum capite obtruncata migrauit ad Dominum: cuius corpus Tropeæ in Calabria ſumma veneratione aſſeruatur. Eodem die ſanctæ Luciæ [h] martyris, quæ natione Campana, a Rixio * Vicario tenta, & acriter cruciata, eumdem conuertit ad Chriſtum: quibus adiuncti ſunt Antoninus, Seuerinus, Diodorus, Dion, & alij decem & ſeptem, qui in paſsione collegæ, & in corona fuere conſortes. In pago Treuirenſi ſancti Goaris [i] presbyteri & confeſſoris.

* Varo

IVLII 6.

OCTAVA *ſanctorum Apoſtolorum* [a].] De qua Beda, Ado, & alij recentiores, vt inter alios Radulph. Tung. de obſeruat. canon. cap. 19. Eſt de eadem antiqua mentio in Actis ſancti Tranquillini martyris in martyrio S. Sebaſtiani. Extat ſermo S. Leonis Papæ eadem die habitus, quo demonſtrat, ea Octauarum die anniuerſaria repetita, populum conuenire conſueniſſe ad perſoluendas gratias pro liberata Vrbe a furore Attilæ: quod ibi S. Leo non obſcure ſignificare videtur.

[b] *Eſaiæ Prophetæ.*] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum hac die, Græci autem ad ſeptimum Idus Maias in Menologio. Præter illa quæ de Eſaia leguntur in diuinis Scripturis, Ioſephus etiam antiquitat. lib. 10. de eodem agit: S. Zeno Veronenſis Epiſcopus ſermonem habuit 28. de Eſaia, ac ſæuiſſima eius cæde. Cur autem in diuinis Scripturis nulla mentio habeatur de nece Prophetarũ, quam Dominus Iudæis exprobrat apud Matthæum cap. 23. conſule Origenem, cum de Suſannæ hiſtoria agit, ſcribens ad Africanum. De eodem Eſaia Epiph. lib. de vita & obitu Prophet. cap. 7. Doroth. cap. 14. De reliquijs eiuſdem Prophetæ adnectis Panneadem, collocatiſq. in baſilica S. Laurentij, anno triceſimoquinto Theodoſij Iunioris Imperatoris, ſcribit Cedren. in comp. eo anno.

[c] *Sectus in duas partes.*] Peremptos eſſe eiuſmodi ſæuiſſimo ſupplicij genere non tantum ſanctos antiquæ legis, teſtimonio ſancti Pauli in epiſtola ad Hebræos cap. 11. exploratum habetur: ſed & quamplurimos martyres eodem affectos eſſe, certiſſimum eſt. Hoc ſupplicium licet irrogatum lege xij. tabularum conſtet: aliquem tamen ſectum fuiſſe, nec ſe legiſſe vel audiſſe, teſtatur Gellius lib. 12. c. 2. Barbaricã potius quam Romanam eam fuiſſe ſæuitiam, Valer. Max. monſtrare videtur libro nono, cap. 2. exter. 4. Primus qui hoc tam immane ſpectaculum oculis Romanorum ingeſſit, reperitur fuiſſe Caius Caligula, de quo Suet. cap. 27. in Caio.

[d] *Tranquillini.*] Agunt de eodẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Habentur eius res geſtæ in Actis ſancti Sebaſtiani.

[e] *Cum ad Confeſſionem.*] De Confeſſionibus Apoſtolorum hæc Caſſiodorus Var. libro 10. epiſt. 2. Tenemus aliquid Apoſtolorum proprium, ſi peccatis diuidentibus non reddatur alienum: quando Confeſſiones illas, quas videre vniuerſitas appetit, Roma felicior in ſuis finibus habere promeruit. Hæc Caſſiod. Quod autem ad ipſum nomen ſpectat, Confeſſio apud nos idem eſt, quod apud Græcos Martyrium: quamuis non idem prorſus apud illos, qui apud nos, earum vocum ſenſus ſit. Nam Græci Martyrij nomine nonnumquam totam baſilicam martyribus di-

catam appellant; vt videre eſt ex Chalcedonenſi Concilio, vbi ſæpe de Martyrio ſanctæ Euphemiæ fit mentio, & apud alios ſæpiſſime. Martyrium enim appellandum eſſe locum in quo martyr ſepultus ſit, habetur ex l. vlt. de ſepulchris violatis, Codic. Theod. Non tantũ eccleſiæ in honorem martyrum erectæ Martyrium dici conſueuerunt, ſed & aliæ: nã auctor eſt Cyrillus catech. 14. eccleſiã Hieroſolymis, Reſurrectionis appellatã, in Golgotha poſitã, Martyrion eſſe dictam: qui etiam, cur eo dicta ſit nomine, declarat. Latini vero (quod viderim) partem tantum illam in eccleſia, vbi conditæ ſunt reliquiæ ſub altari, non ipſam integram eccleſiam appellant Confeſſionem. Factum eſt aliquando, interpretis errore vim Latinæ vocis minime aſſecuti, vt quod Græci pro eccleſia martyrum, Martyriũ dixerunt, ille eamdem vocem Latine dixerit Confeſſionem, vt apparet in can. 20. Concilij Gangrenſis, prioris editionis, in quo cum Græce legatur, τὰς συνάξεις τῶν μαρτύρων, hoc eſt, martyrum conuentus, interpres Confeſſiones martyrum tranſtulit, pro eccleſijs martyrum. Non igitur Latini baſilicam, Confeſſionis nomine aliquando intellexerunt, vt falſo ex illo canone nonnulli ſunt arbitrati; ſed magis ea ſignificatione ea vox dicta reperitur, vt locus ille intelligeretur ſub maiori altari poſitus, quo reliquiæ ſanctorum martyrum, ſeu integra ipſorum corpora conderentur; idq. ex antiquo vſu Eccleſiæ, & Apoſtolica traditione, ſecundum illud Apocalyp. cap. 6. Vidi ſubtus altare animas interfectorum propter Verbum Dei, & propter teſtimonium quod habebant, &c. Hoc itaque ſenſu liber de Romanis Pontificibus in Hilaro Papa ait: In oratorio S. Crucis fecit Confeſſionem, ibi poſuit lignum Domini: in Confeſſione fecit argenteas ianuas, &c. Pluribus ibidem de Confeſſione facta in oratorio S. Ioannis Baptiſtæ, & alia in oratorio S. Ioannis Euangeliſtæ. In eodem ſenſu idem liber in Sixto, his verbis: Fecit Confeſſionem beati Laurentij martyris cum columnis porphyreticis, & ornauit tranſennam, & altare, & Confeſſionem ſancti martyris Laurentij de argento puriſſimo, &c. Sunt & alia de his innumera loca, quæ breuitatis cauſa referre omittimus. In hoc itaque ſenſu illa verba hic poſita accipienda ſunt, quibus dicitur: Cum oraret ad Confeſſionem beati Pauli. ad locum ipſum videlicet, vbi ſacrum corpus eius eſſet poſitum. Latini eccleſias in honorem ſanctorum martyrum erectas, non Martyria, nec templa, ſed magis proprio vocabulo Memorias dicere conſueuerunt. Vnde S. Auguſtinus de ciuitate Dei lib. 22. cap. 10. Nos, inquit, martyribus noſtris non templa, ſicut dijs, ſed Memorias, ſicut hominibus mortuis, quorũ apud Deum viuunt ſpiritus, fabricamus. Hæc Auguſtinus, qui eo nomine frequenter eſt vſus. Caius antiquus Theologus ipſas quas dicimus Confeſſiones Petri & Pauli, Apoſtolorum Trophæa appellat apud Euſebium hiſt. lib. 3. cap. 24.

[f] *Romuli Epiſcopi.*] Huius Acta ex antiquioribus monumentis nuper edidit R. D. Franciſcus Cattaneus Epiſcopus Feſulanus. De eodem S. Antoninus plura in prima parte tit. 6. cap. 26. §. 4. Volaterranus, & alij.

[g] *Dominicæ virginis.*] De qua hac etiam die Maurolycus & Galeſinius pariter agunt.

[h] *Luciæ & ſociorum.*] Agunt de his itẽ Græci in Menologio hac die, vbi pluribus horum Acta deſcribunt.

[i] *Goaris.*] Beda de eodem agit hac die. Huius res geſtæ a Vuandelberto diacono ſcriptis mandatæ extant apud Surium tomo 4. hac die. Scribit de eodẽ Sigebertus in chron. anno 600. Regino in chron. in Mauritio, Vincent. Spec. lib. 22. cap. 13. & Petrus in catalogo libro 6. cap. 62.

xx. F Nonis Iulij. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11

ROMAE ſanctorum martyrum Claudij [a] commentarienſis, Nicoſtrati primiſcrinij [b], Caſtorij, Victorini, & Symphoriani, quos ſanctus Sebaſtianus ad fidem Chriſti perduxit, & beatus Polycarpus presbyter baptizauit. Eoſdẽ in perquirendis ſanctorum martyrum corporibus occupatos Fabianus Iudex comprehendi iuſſit, & per decem dies minis & blanditijs exagitans,

cum

cum in nullo penitus poſſet commouere, iuſsit tertio torqueri, ac poſtea in mare præcipites dari. Dyrrachij in Macedonia ſanctorum martyrum Peregrini[c], Luciani, Pompeij, Heſychij, Papij, Saturnini, & Germani, qui natione Itali, in perſecutione Traiani ad eam vrbem confugientes, cum ſanctum Aſtium Epiſcopum ibi pro fide Chriſti in cruce pendentem viderent, Chriſtianos ſe eſſe palam confeſsi, iuſſu Præſidis tenti, atque in mare demerſi ſunt. Alexandriæ natalis ſancti Pantæni[d], viri apoſtolici, & omni ſapientia adornati: cui tantum ſtudij & amoris erga verbum Dei fuit, vt etiam ad prædicandum Chriſti Euangelium gentibus quæ in Orientis vltimis receſsibus reconduntur, fidei & deuotionis calore ſuccenſus profectus ſit: ac demum Alexandriam reuerſus, ſub Antonino Caracalla in pace quieuit. Brixiæ ſancti Apollonij[e] Epiſcopi & confeſſoris. In Saxonia ſancti Vuillebaldi[f] primi Eiſtetenſis Epiſcopi, qui vna cum ſancto Bonifacio laborans in Euangelio, multas gentes conuertit ad Chriſtum. Aruernis ſancti Illidij[g] Epiſcopi. Vrgellæ in Hiſpania Tarraconenſi ſancti Odonis[h] Epiſcopi. In Anglia ſancti Heddæ[i] Epiſcopi Saxonum Occidentalium. Ibidem ſanctæ Edilburgæ[k] virginis, Anglorum Regis filiæ.

IVLII 7.

CLAVDII, *Nicoſtrati, & ſoc.*[a]] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Horum pro fide Chriſti agones narrantur in Actis S. Sebaſtiani, apud Sur. tom. 1. Diuerſi omnino ſunt hi ab illis martyribus, qui iiſdem nominibus ſunt appellati, agiturq. natalis eorum inferius ad ſex. Idus Noucmbr. prout diuerſa ipſorum Acta declarant.

[b] *Primiſcriny.*] Diuerſi ordinis Primiſcrinios poſitos habes in Notitia Prouinciarum Imp. Rom. Omnes militabant ſub officio Comitis rerum priuatarum: ſunt hi: Primiſcrinius beneficiorum, Primiſcrinius Canonum, ſeu rationum, Primiſcrinius ſecuritatum, ac Primiſcrinius largitionum priuatarum. Erat & Magiſter Scriniorum memoriæ, epiſtolarũ & libellorum. Erant & Primiſcrinij diuerſorum magiſtratuum tum Palatinæ, tum etiã Caſtrenſis militiæ. Erat & ſchola Scriniariorum, eorum ſcilicet, qui ſcrinijs, hoc eſt, arcis publicis ſcripturarũ præerant. Primiſcrinij emeriti promouebantur inter Notarios & Tribunos: id habes ex Caſſiod. Var. lib. 11. c. 20. & 21. ibi de forma Primiſcrinij, qui accedit, deq. eo qui egreditur. Horum magiſtratuum frequens eſt mentio in Codice Theod. & Iuſtiniaueo, necnon in Nouellis eiuſdem.

[c] *Peregrini, Luciani, & ſoc.*] Agunt de his hac item die Græci in Menologio, vbi eorum Acta pluribus deſcribuntur.

[d] *Pantæni.*] De quo & Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri Latinorum. Plura de Pantæno Euſeb. hiſt. lib. 4. c. 10. & 11. Ante eum Clemens Alex. eius diſcipulus lib. 1. Strom. circa principium, licet ipſum expreſſe non nominet; Hier. de ſcript. Eccleſ. & in epiſt. ad Magnum orat. 84. Niceph. hiſt. lib. 4. c. 32. lib. 5. c. 10. 13. & 18. & alij recentiores. Nos quoque de eo pluribus egimus in Annal. Eccleſiaſt.

[e] *Apollonij Epiſcopi,*] De quo tabulæ eccleſ. Brixianæ, vnde & Galeſinius hac die. Numeratur hic quintus ordine eius eccleſiæ Epiſcopus.

[f] *Vuillebaldi Epiſc.*] De eodẽ hac die Ado & alij. Scripſit præclaras res geſtas ipſius Reginoldus Epiſcopus: ipſe vero vitã S. Bonifacij Epiſcopi Moguntini, cui acceſſit ſocius prædicationis, ſcriptis mandauit. De eo Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 187. Vixit temporibus Gregorij Tertij, & Zachariæ Romanorum Pontificum, circa annum Domini 755.

[g] *Illidij Epiſc.*]. Agit de eo Gregor. Turon.

qui eũ mirifice laudat lib. 1. hiſt. Franc. c.45. pluribus tamen in vit. ſanct. Patr. c. 2. Numeratur hic quartus eius ſedis Epiſcopus in tabul. a Democh. deſcriptis.

[h] *Odonis Epiſcopi.*] De eo mentio habetur in Floro ſanct. Hiſpan. ibiq. agi hac die natalem eius, auctor teſtatur.

[i] *Hedde*, alias *Heddi Epiſcopi.*] De eo Beda de geſt. Angl. lib. 3. cap. 5. & lib. 5. cap. 19. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 1. cap. 164. Migrauit ex hac vita anno Domini 705.

[k] *Edilburgæ.*] De ea etiam Beda de geſt. Angl. lib. 3. c. 8. & lib. 4. c. 9. Trithem. vbi ſupra lib. 3. c. 74. Alia rurſus fuit Edilburga ſoror S. Erchonualdi Epiſcopi, de qua idẽ Trithem. eodem libro cap. 220. eamq. claruiſſe refert anno Domini ſexcenteſimo octogeſimo.

xix. G Octauo Idus Iulij. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

IN Aſia Minori ſanctorum Aquilæ [a] & Priſcillæ vxoris eius, de quibus in Actibus Apoſtolorum ſcribitur. In Portu Romano ſanctorum quinquaginta [b] Militum martyrũ, qui in confeſsione ſanctæ Bonoſæ ad fidem adducti, & a beato Felice Papa baptizati, in perſecutione Aureliani occiſi ſunt. In Palæſtina ſancti Procopij [c] martyris, qui ſub Diocletiano Imperatore ab Scythopoli ductus Cæſaream, ad primam reſponſionum eius confidentiam a Iudice Fabiano capite cæſus eſt. Conſtantinopoli paſsio ſanctorum monachorum [d] Abrahamitarum, qui ob cultum ſanctarum imaginum reſiſtentes Theophilo Imperatori, martyriũ conſummarunt. Herbipoli in Germania ſancti Chiliani [e] Epiſcopi, qui a Romano Pontifice ad prædicãdum Euangelium miſſus, cum multos ad Chriſtum perduxiſſet, vna cum ſocijs Colomanno presbytero & Totnano diacono trucidatus eſt. Treuiris ſancti Auſpicij [f] Epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 8.

AQVILAE *& Priſcillæ* [a].] De his Acta Apoſt. c. 18. Paulus ad Roman. cap. 16. 1. ad Corinthios c. 16. & ad Timoth. 2. c. 4. licet pro Priſcilla Priſca ponatur aliquando. Agunt de his item hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij Latinorum, Græci autem de Aquila in Menologio pridie Idus Iulij. De his plura S. Ioan. Chryſoſt. homilia in illa Pauli verba: Salutate Priſcam & Aquilam. Tradit Dorotheus in Synopſi, Aquilam fuiſſe præfectum eccleſiæ Heracleæ: ſed vnde id acceperit, non inuenimus. Erat Romæ celebris memoria Aquilæ & Priſcillæ, vt dictũ eſt ſuperius in Priſca 18. Ianuar. Fuit item Romæ nobiliſſima matrona Priſcilla nomine, mater Pudentis ſenatoris, auia Pudentianæ & Praxedis virginum; de qua mentio habetur in Actis S. Pudentianæ a Paſtore conſcriptis, quorũ ſupra meminimus. Celebre fuit Romæ Priſcillæ nomine cœmeteriũ via Salaria, de quo freqnens mẽtio habetur in Martyrologijs, & Actis ſanctorũ martyrum; egimus de eo ſuperius: aliud itẽ ad Vrſum pileatum, de quo inferius 3. Octob.

b *Quin-*

[b] *Quinquaginta millium.*] Horum martyrum Acta ſunt iuncta ſimul cum rebus geſtis ſanctæ Bonoſæ martyris, quas habemus apud nos manuſcriptas.

[c] *Procopij.*] De eo Beda, ac ceteri Latinorum hac die; Græci itidem in Menologio, feſtumq. celebrant diem, vt conſtat ex nouell. conſtitut. Emmanuelis Imp. tit. de ferijs, apud Theodor. Balſ. in nomoc. Phot. tit. 7. c. 1. Huius fortiſſima certamina ex antiquis codicibus edidit Metaphraſtes, quæ habes apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 4. hac die: quæ citata reperiuntur in ſecunda Synodo Nicæna Act. 4. ibiq. ex ijſdem Actis recitatur elegans exemplũ de cultu ſanctarum imaginum. Niceph. lib. 7. c. 15. De eius baſilica meminit Suidas in hiſt. Alius eſſe videtur ille Procopius, de quo agit Euſeb. lib. 8. c. 12.

[d] *Monachorum Abrahamitarum.*] Agit & de his Cedren. in compend. traditq. hos non tantum ob cultum ſacrarum imaginum, ſed etiam quia monachiſmũ (quem Theophilus Imp. execrandus hæreticus impugnabat) Patrum ſcripturis, traditione, & exemplis in Eccleſia Dei ſemper ſacroſanctum eſſe habitum, libera voce profeſſi ſunt. Addit & hæc in fine: Eorum cadauera inſepulta, in ſolum proiecta, diu admodum integra permanſerunt, donec quidam pij ea humauerunt, & eodem quo Chriſti martyres honore dignati ſunt. Hæc ille in Theophilo.

[e] *Chiliani Epiſcopi & ſociorum.*] Beda tam de eo, quam ſocijs ipſius, pluribus agit; Ado item, & alij. Horum omnium res nobiliter geſtas recitat Sur. tom. 4. Sigebert. in chron. an. 685. Otho Friſing. lib. 5. c. 13. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. cap. 131. & lib. 4. c. 172. Plura de his etiam Demochares, dum ſeriem deſcribit Herbipolenſium Epiſcoporum in lib. de ſacrific. Miſſæ; aitq. horum veneranda corpora per S. Burchardum Epiſcopum eleuata, & in baſilica a ſe erecta eſſe recondita; eumdemq. a Romano Pontifice impetraſſe, vt ijſdem ſanctis honor martyribus debitus deferretur. In eius templi crypta hos verſus fuiſſe ſcriptos, eoſdemq. hactenus ibidem legi, idem auctor teſtatur:

Hi ſunt, Herbipolis, qui te docuere magiſtri,
Qua verum coleres relligione Deum:
Impia quos tandem iuſſit Geilana necari,
Celauitq. ſub hunc corpora cæſa locum.
Ne turpi ſine laude ſitu defoſſa iacerent,
Corpora Burchardus ſub monumenta locat.

[f] *Auſpicij Epiſcopi.*] Agit de eo etiam Molan. in addit. in Vſuard. Numeratur quartus eius eccleſiæ Epiſcopus in tab. Democh. Fuit alius eiuſdem nominis Tullenſis Epiſcopus, ordine quintus, ſanctitate ac doctrina conſpicuus; cuius extat inſignis epiſtola metro ſcripta ad Arbogaſtum Comitem: vixitq. tẽporibus Theodoſij Imp. Diuerſus ab his omnibus habendus eſt ille Auſpicius, ad quem ſcribit Sidon. Apollin. epiſt. 11. lib. 7.

9 Septimo Idus Iulij. Luna. A xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

ROMAE ad Guttam iugiter manantem, natalis ſanctorum martyrum Zenonis [a], & aliorum decem millium ducentorũ trium. Gortyne in Creta ſancti Cyrilli [b] Epiſcopi, qui in perſecutione Decij ſub Lucio Præſide flammis iniectus, cum incenſis vinculis euaſiſſet illæſus, ac ſtupore tanti miraculi a Iudice dimiſſus eſſet, rurſus pro inſtanti & alacri fidei prædicatione facta de Chriſto, ab eodem capite plexus eſt. In ciuitate Thora [c] apud lacum Velinum paſſio ſanctorum Anatoliæ [d] & Audacis, ſub Decio Imperatore: quorum Anatolia Chriſti virgo, poſtquam plurimos per totam Piceni prouinciam varijs languoribus affectos curaſſet, &

in Chriſtum credentes feciſſet, iubente Fauſtiniano Iudice diuerſis pœnarum generibus vexata, cum ab immiſſo ſerpente liberata Audacem conuertiſſet ad fidem, nouiſsime extenſis manibus orans gladio tranſuerberata eſt: Audax quoque in cuſtodiam datus, ſine mora capitali ſententia coronatur. Alexandriæ ſanctorum martyrum Patermuthij [e], Copretis, & Alexandri, qui ſub Iuliano Apoſtata cæſi ſunt. Martulæ ſancti Brictij [f] Epiſcopi, qui ſub Marciano Iudice pro confeſsione Domini multa paſſus, cum magnam populi multitudinem ad Chriſtum conuertiſſet, confeſſor in pace quieuit.

IVLII 9.

ZENONIS & ſoc. [a]] De his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De loco vbi ſunt paſſi, qui hic ponitur, Ad Guttam iugiter manantē: in ſecunda editione Molani hæc adduntur: Quæ alias dicitur eccleſia ſanctæ Mariæ fontis olei Tranſtiberim. Mirati ſumus hæc in textum Vſuardi ex alicuius interpretatione perperam facta irrepſiſſe. Locus etenim, vbi prædicti martyres paſſi ſunt, eſt dictus ad Aquas Saluias, tertio vel amplius ab Vrbe lapide, vbi & prædictorum martyrum ſacræ reliquiæ aſſeruantur. Ipſa traditio, veteraq. monumenta prædictos martyres ibi coronatos eſſe teſtantur; vt nullus remaneat de hoc ambigendi locus: alia prorſus ac diuerſa eſt ratio de fonte olei Tranſtiberim poſito. Sed & magna differentia eſt inter locum dictum, Gutta iugiter manās, &, Gutta large fluens: nam hæc erat iuxta portam Capenam, de qua Martialis libro 3. Epigram. ad Fauſtinum de Baſſo:

Capena grandi porta, qua pluit gutta.

[b] *Cyrilli Epiſcopi.*] De eo Vſuardus, & alij, Græci etiam in Menologio hac die, vbi pluribus martyrium eius deſcribitur ſub Diocletiano conſummatum. Acta autem eius, quæ recitat Sur. tom. 4. ſub Decio paſſum eſſe teſtantur; quod & verius exiſtimamus. Celeberrimi habiti ſunt Cretenſes martyres, vel ex ea cauſa, quod illorum meritis ea inſula cuſtodiens ſemper Catholicam fidem, illæſa permanſerit ab omni hæreſum labe; prout Martyrius Epiſcopus Gortinæ in Creta vna cum collegis Epiſcopis ſcribens ad Leonem Magnum Imp. recenſet his verbis: Dicimus tranquillitati tuæ, quia ab initio totius hæreticæ blaſphemiæ inexperta eſt veſtra Creta, decem martyribus paſſionis tempore deprecantibus, vt libera a tentationibus hæreticis, ſemper ab æſtu eorum prouincia ſeruaretur, &c. Extat ea epiſt. tomo 2. Concil. edit. 2. Colon. pag. 275. & 276.

[c] *In ciuitate Thora apud lacum Velinum.*] Legebatur in alijs Martyrologijs: Tyri ad lacum Vulſinum; ſed pro Thyro, ſeu Thurio, vel Thyre, Thora, & pro lacu Vulſino, Velinus eſt poſitus. In martyrum Actis, Thurenſis, pro Thorenſis, ſeu Thorana, mendoſe legitur. Vetera enim monumenta eius eccleſiæ, firmaq. traditio populi, hos de quibus hic agitur martyres ibi paſſos eſſe, abſque aliqua ambiguitate teſtantur. Non ignoramus tamen, lacum Vulſinum, Tirenſem eſſe appellatum; cuius mentio habetur in decreto Deſiderij Regis Longobardorū, quod ex tabulis Viterbien. exſcripſit Aldus Manut. in lib. de Orthograph. ſed nulla (vt accepimus) in eius loci oppidis de his martyribus extat memoria; quæ virens recenſq. in prædicta Thorana eccleſia perſeuerat, quæ eſt (vt accepi) in diœceſi Reatina. Hæc accepimus a R. D. Curtio Franco Canonico S. Petri in Vaticano, qui in his perquirendis plurimum laborauit. Porro Thora a Dionyſ. Halycarnaſ. lib. 1. Tiora dicitur, quam a Reate Latinam viam verſus ſtadijs 40. diſtare teſtatur. Corrupto vocabulo, *i*, eſt mutata in h, vt loco Tioræ Thora dicatur.

[d] *Anatoliæ & Audacis.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum Acta ex antiquis codicibus Surius edidit tom. 4. De ijſdem Aldelmus in libro de laud. virginitatis pluribus agit. De ſancta Victoria, quæ eodem tempore paſſa eſt in Trebulano, agemus ſuo loco inferius. Petrus diac. Caſſin. in libro de viris illuſtr. cœnob. Caſſin. cap. 46. teſtatur vitam S. Anatoliæ ſcriptam eſſe a Gelaſio Secundo Romano Pontifice.

[e] *Patermuthij & ſoc.*] Agunt de his item Græci hac die in Menologio, ac eorum Acta ſummatim comprehenſa referunt. Legi horum Acta in vet. cod. baſilicæ ſancti Petri in Vaticano, ſed quæ cenſura & emendatione indigeant.

[f] *Brictij*

[f] *Brictij Epiſcopi.*] De eodem Vſuardus & Ado pluribus, Petrus in catal. lib.6. cap.47. quos & ſecuti ſunt recentiores. In Actis ſanctorum Abundij & Carpophori (qualiacumque ſint) multa de Brictio ſcripta habentur de his quæ paſſus eſt ſub Marciano Proconſule temporibus Diocletiani Imperatoris, apud Mombrit. tomio 1.

10 Sexto Idus Iulij. Luna. B. xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

ROMAE paſsio ſanctorum ſeptem fratrum [a], filiorum ſanctæ Felicitatis martyris, id eſt, Ianuarij, Felicis, Philippi, Siluani, Alexandri, Vitalis, & Martialis, tempore Antonini Imperatoris, ſub Præfecto Vrbis Publio: ex quibus Ianuarius poſt verbera virgarum, & carceris macerationem, plumbatis occiſus: Felix & Philippus fuſtibus mactati: Siluanus præcipitio interemptus: Alexander, Vitalis, & Martialis capitali ſententia puniti ſunt. Item Romæ ſanctarum virginũ & martyrum Ruffinæ [b] & Secundæ ſororum, quæ in perſecutione Valeriani & Gallieni tormentis ſubactæ, ad vltimum altera gladio capite illiſo, altera cæſa ceruice migrarunt in cælum: quarum corpora in baſilica Lateranenſi prope Baptiſterium debito honore ſeruantur. In Africa ſanctorum martyrum Ianuarij [c], Marini, Naboris, & Felicis decollatorum. Nicopoli in Armenia ſanctorum martyrum Leontij [d], Mauritij, Danielis, & ſociorum, qui ſub Licinio Imperatore & Lyſia Præſide varie excruciati, tandem in ignem coniecti, martyrij curſum confecerunt. In Piſidia ſanctorum martyrum Bianoris [e] & Siluani, qui ſæuiſsima pro Chriſti nomine paſsi, demum ceruicibus abſciſsis coronantur. Iconij ſancti Apollonij [f] martyris, qui per crucem inſigne martyrium conſummauit. Apud Gandauum ſanctæ Amelbergæ [g] virginis.

I V L I I 10.

SEPTEM *fratrum* [a].] Agunt de his Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Deſcribitur horum nobile certamen in Actis ſanctæ Felicitatis eorum matris, quæ breuius enarrata recitat Mombrit. tom. 1. & Sur. tom. 4. Meminit horum martyrum ac matris ipſorum S. Gregorius in homil. 3. in Euangelium, quam habuit in eccleſia eiuſdem S. Felicitatis. Habemus prædictorum Acta fuſius ſcripta in noſtra bibliotheca.

[b] *Ruffinæ & Secundæ.*] De his item Vſuard. hac die, Ado autem longe vberius. Extant harum ſanctarum virginum Acta martyrij, quæ Mombrit. tom. 2. Petrus in catal. lib. 6. cap. 78. & Sur. deſcripſit tom. 4. Habemus eadem & manuſcripta. Agit de his pluribus S. Aldelm. in lib. de virginit. Extat Romæ in

regione

regione Tranſtiberina vetus memoria prædictarum ſanctarum. Locus vbi ſunt paſſæ, via Aurelia, decimo ab Vrbe lapide, auctus eſt ſede Epiſcopali, quam & titulo Siluæcandidæ inuenimus ſæpius appellatam.

[c] *Ianuarij & ſoc.*] De quibus hac die etiam Beda, Ado, & alij recentiores. Nabor & Felix, quorum hic recitantur nomina, diuerſi ſunt ab illis de quibus inferius ad quartum Idus Iulij: nam illi in Italia; hi autem, de quibus agimus, in Africa paſſi ſunt.

[d] *Leontij & ſoc.*] Agunt de his etiam hac die Græci in Menologio. De Nicopoli in Armenia a Pompeio Magno condita ob Mithridatem ibi deuictum, habes auctorem Dionem Caſſ. lib. 36. hiſt. De Nicopolitana eccleſia in Armenia, eiuſq. laudibus, quod tēporibus Valentis Imp. inconcuſſa ſteterit aduerſus Arianorum procellas, pluribus meminit S. Baſilius in epiſtol. addit. 6.9.10.11. & 12. edit. Nut. Eam enim, vt par eſt, mirifice prædicat.

[e] *Bianoris & Siluani.*] De his itidem Græci agunt hac die in Menologio, eorumq. res geſtas copioſe deſcribunt.

[f] *Apollonij.*] De quo & Græci agunt hac die, in eorumq. Menologio eius Acta narrantur.

[g] *Amelbergæ.*] De ea item Molanus in addit. ad Vſuardum, pluribus autem in Indiculo Sanctorum Belgij, refertq. eius res geſtas eſſe ſcriptas a S. Trudone, necnon a S. Radbodo. De ipſa etiam Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Bened. lib. 3. c. 190. qui teſtatur eam ex hac vita emigraſſe anno Domini 772. Fuit præterea & alia eiuſdem nominis Amelberga vidua, & ipſa ſanctitate celebris, cuius Acta deſcribit Sur. tom. 4. hac die, porro feſta dies eius non ſexto Idus Iulij, ſed Iunij agitur, vt teſtatur Molanus, de ipſa agens in Indic. Sanctorum Belgij.

xvj. C Quinto Idus Iulij. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

ROMAE beati Pij [a] Papæ & martyris, qui in perſecutione Antonini martyrio coronatus eſt. Nicopoli in Armenia natalis ſanctorum martyrum Ianuarij [b] & Pelagiæ, qui equuleo, vngulis, & teſtarum fragmentis diebus quatuor cruciati, martyrium impleuerunt. In territorio Senonenſi ſancti Sidronij [c] martyris. Iconij ſancti Marciani [d] martyris, qui ſub Perennio Præſide per multa tormenta peruenit ad palmam. Sidæ in Pamphilia ſancti [e] Cindei presbyteri, qui ſub Diocletiano Imperatore & Stratonico Præſide poſt multa tormenta in ignem iniectus, & nil læſus, demum in oratione reddidit ſpiritum. Brixiæ ſanctorum martyrum Sauini [f] & Cypriani. Bergomi ſancti Ioannis [g] Epiſcopi, qui ob tuendam Catholicam fidem ab Arianis occiſus eſt. Cordubæ ſancti Abundij [h] presbyteri, qui cum in Mahumetis ſectam inueheretur, martyrio coronatus eſt. In territorio Pictauienſi ſancti Sabini [i] confeſſoris.

I V L I I 11.

PII *Papæ* [a].] Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes hac die. De eius ſucceſſione agit S. Irenæus lib. 3. c. 3. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. c. 10. Epiphan. in Panar. hæreſ. 27, Optatus Mileuit. lib. 2. contra Parmen. Auguſtinus ad Generoſum epiſt. 165. licet tam ipſe, quā Optatus Pium numerent poſt Anicetum, quem ſucceſſiſſe Pio, ceteri omnes teſtantur. De eodem Niceph. hiſt. lib. 3. cap. 25. & Niceph.

Epiſco-

Epiſcopus in chron. Cetera de ipſo fuſius in Annal. Eccleſ. diximus. Quod autem ſpectat ad eius martyrium, re vera ipſum martyrem vita functum, vetera quæque eccleſiaſtica monumenta teſtantur, Miſſales, Breuiaria, ac Martyrologia cuncta. At licet ab Antonino Pio nulla in Chriſtianos fuerit indicta perſecutio; vigentibus tamen adhuc priorum Auguſtorum edictis, illorum vigore complures Chriſtianos ſub prædicto Antonino neci traditos eſſe, apologia Iuſtini philoſophi certam fidem facit. Porro etſi ſub Antonino Pio Pius noſter vixit; tamen ſi fidem adhibemus libro de Rom. Pont. qui fertur nomine Damaſi, eum ſub Marco Aurel. Antonino & Lucio Vero finē viuendi feciſſe, conſtat; quo tempore ſæua perſecutio vaſtauit eccleſias.

[b] *Ianuarij & Pelagiæ.*] De his ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Petrus in catal. lib. 5. c. 85. hos paſſos eſſe ſub Licinio refert.

[c] *Sidronij.*] De eodem hac die Vſuardus, & alij recentiores, adſtipulanturq. dicta vetera manuſcripta, quæ his addunt Lucianū, Sabinū, & Cyprianū; ſed hi duo Brixiæ ponuntur.

[d] *Marciani.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio, pluribuſq. eius certamen deſcribunt.

[e] *Cindei.*] De quo item hac die Græci in Menologio, eiuſq. Acta his quæ hic ponuntur conſentientia referunt.

[f] *Sabini & Cypriani.*] De his tabulæ eius eccleſiæ, quibus adſtipulantur prædicta vet. manuſcripta.

[g] *Ioannis Epiſc.*] De quo Paul. diac. de geſt. Longobard. lib. 6. c. 3. Interfuit hic Synodo Romanæ ſub Agathone Papa, vt conſtat ex eius Actis, quæ recitantur in ſexta Synodo œcumenica Act. 4. Habita eſt ea Synodus Romæ anno à Chriſto Domini 680. Agunt præterea de dicto Ioanne quamplures recentiorum, vt Platina, Sabellicus, ac nouiſſime Sigonius de Reg. Ital.

[h] *Abundij.*] De cuius martyrio agit ſanctus Eulogius in Memor. ſanct. lib. 3. cap. 12. paſſumq. refert æra 892. anno à Chriſto Domino octingēteſimo quinquageſimoquarto.

[i] *Sabini.*] De quo etiam hac die Vſuardus & recentiores omnes agunt.

12 Quarto Idus Iulij. Luna. D xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16				

MEDIOLANI ſanctorum martyrum Naboris[a] & Felicis, qui in perſecutione Maximiani paſsi ſunt. In Cypro beati Iaſonis[b] antiqui Chriſti diſcipuli. Aquileiæ natalis ſancti Hermagoræ[c], diſcipuli beati Marci Euangeliſtæ, & primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi: qui inter miracula ſanitatum, & prædicationis inſtantiam, ac populorum conuerſionem, plurima pœnarum genera expertus, tandem vna cum Fortunato diacono, ſuo capitali ſupplicio perpetuum meruit triumphum. Lucæ in Tuſcia beati Paulini[d], qui a ſancto Petro primus eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ordinatus, ſub Nerone ad radices montis Piſani poſt multos agones martyrium ſuum cum alijs ſocijs conſummauit. Eodem die paſsio ſanctorum Procli[e] & Hilarionis, qui ſub Traiano Imperatore & Maximo Præſide per acerbiſsima tormenta ad palmam martyrij peruenerunt. Apud Leontinos ſanctæ Epiphanæ[f], quæ ſub Diocletiano *Imperatore & Tertyllo Præ- *Decio

ſide vberibus præciſis reddidit ſpiritum. Toleti ſanctæ Marcianæ[g] virginis & martyris, quæ pro fide Chriſti beſtijs obiecta, atque a tauro diſcerpta, martyrio coronatur. Lugduni ſancti Viuentioli[h] Epiſcopi. Bononiæ ſancti Paterniani[i] Epiſcopi. In monaſterio Paſsiniano prope Florentiam S. Ioannis[k] Gualberti abbatis, inſtitutoris ordinis Valliſumbroſæ.

IVLII 12.

NABORIS *& Felicis.*] De his itē Ado, atque alij recentiores hac die. Horum Acta ex antiquis monumentis edidit Mombrit. tom. 2. habemus eadem manuſcripta: eſt eorum exordium: Regnante impio Maximiano, &c. De eorum venerandis corporibus Mediolani poſitis, & frequenter viſitari ſolitis, agit Paulinus in vita S. Ambroſij. De iiſdem martyribus ſanctus Ambroſ. in Luc. lib. 7. cap. 13. deq. eorum baſilica idem Ambroſ. meminit ſcribens ad Marcellinam de inuentione corporum ſanctorum Geruaſij & Protaſij.

[b] *Iaſonis.*] De eo Acta Apoſt. cap. 17. & 21. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio quarto Kal. Maij, vbi & plura habentur de ipſo: referunt enim, præfectū fuiſſe Tarſenſi eccleſiæ Epiſcopum; quod etiam teſtatur Dorotheus in Synopſi: in Syria autem fuiſſe Epiſcopum, auctor eſt Hippolytus mart. lib. de 72. diſcipulis. Verum duo fuerunt Iaſones: quorum alter, de quo agimus, Mnaſon alio nomine dictus reperitur, idēq. Cyprius genere, de quo in Act. c. 21. Alter vero Theſſalonicenſis, apud quē Paulus eſt hoſpitatus, de quo Act. 17. eumq. conſtat ipſius Pauli fuiſſe diſcipulum; quem illum ipſum puto, cuius idem Paulus ſcribens ad Romanos cap. 16. meminit. Sicq. optime accidere potuit, vt alter eorum Tarſi in Cilicia, alter vero in Syria ſit factus Epiſcopus.

[c] *Hermagoræ.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Feruntur eius Acta conſcripta a Gregorio, cuius filia obſeſſa a dæmone, ab eodem ſancto fuit incolumitati reſtituta: recitat ea Mombrit. tom. 2. Petrus in catal. lib. 6. c. 86. eadem ſummatim refert, idemq. in Actis SS. Euphemiæ & Dorotheæ lib. 8. c. 29. & alij recentiores, vt Vincentius, Antoninus, Sabellicus, Volaterranus, Hier. Rubeus, & edita nuper hiſtoria Aquileiæ.

[d] *Paulini Epiſc.*] Huius Acta manuſcripta accepimus ab eccleſia Lucenſi. Incipiunt: Multi fuerunt Reges, &c.

[e] *Procli & Hilarionis.*] De his item hac die Græci agunt in Menologio, eorumq. martyrium pluribus narrant.

[f] *Epiphanæ.*] Huius agones deſcripti habentur in Actis ſanctorum martyrum Leontinorum, Adelphij, & ſoc. quæ e Græcorum priſcis monumentis in Latinum reddita, ſunt typis excuſa, in aliquibus tamen corrigenda; ex quibus, ſub Decio potius paſſam fuiſſe, colligi poſſe videtur, non ſub Licinio, vt ibi mendoſe ponitur.

[g] *Marcianæ.*] De qua hac die etiam in Breuiario Toletano, vbi ſacer hymnus de eius martyrio conſcriptus habetur, & capitula quibus eius martyrium egregie deſcribitur. Agitur de eadem die 9. Ianuarij; ſed altera eſt dies natalis, altera vero tranſlationis.

[h] *Viuentioli Epiſc.*] Agunt de eodem Beda, & alij eum ſecuti. Interfuit hic cū alijs Epiſcopis Concilio Epaunenſi: numeratur vigeſimusnonus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Epiſcoporum Lugdunen. apud Democh.

[i] *Paterniani Epiſc.*] De quo tab. eccleſiæ Bononien. Succeſſit hic S. Petronio, adſcribiturq. ſeptimus ordine eius eccleſiæ Epiſcopus. Plura de eo Sigon. in comment. quem ſcripſit de eccleſia Bononienſi; quem nondum editum nobis legendum tradidit.

[k] *Ioannis Gualberti.*] Extant eius res geſtæ fideliſſime ſcriptæ, quas retulit Sur. in tom. 4. hac die. De eius cauſa cum Epiſcopo Florentino, multa collegimus ex epiſtolis Petri Damiani. Migrauit ex hac vita anno Domini 1073. vt eius Acta teſtantur. Agit de eodem Anton. in 2. par. tit. 15. cap. 17. Citantur de eius approbatione litteræ Cæleſtini Papæ Tertij. Porro eiuſdem ſancti commemorationem in Eccleſiaſtico officio hac die fieri, Clemens Papa VIII. præcepit.

13 Tertio Idus Iulij. Luna. E xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

ROMAE ſancti Anacleti[a] Papæ & martyris, qui poſt ſanctum Clementem Eccleſiam Dei regens, eam glorioſo martyrio decorauit. Eodem die ſanctorum Ioelis[b] & Eſdræ[c] Prophetarum. In Macedonia beati Silæ[d], qui cum eſſet de primis fratribus, & ab Apoſtolis ad eccleſias Gentium vna cũ Paulo & Barnaba deſtinatus, prædicationis officium gratia Dei plenus inſtanter conſummauit, atque in paſsionibus ſuis Chriſtum clarificans, poſtmodum requieuit. Item ſancti Serapionis[e] martyris, qui ſub Seuero Imperatore & Aquila Præſide per ignem peruenit ad coronam martyrij. In inſula Chio ſanctæ Myropis[f] martyris, quæ ſub Decio Imperatore & Numeriano Præſide vectibus contuſa, migrauit ad Dominum. In Africa ſanctorum confeſſorum Eugenij[g] Carthaginenſis Epiſcopi, fide ac virtutibus glorioſi, & vniuerſi cleri eiuſdem eccleſiæ, qui fere quingenti, vel eo amplius in perſecutione ſub Hunnerico Rege Ariano cæde inediaq. macerati (inter quos plurimi erant lectores[h] * & infantuli) gaudentes in Domino procul exilio crudeli extruſi ſunt. Erãt etiam in eis nobiliſsimi archidiaconus nomine Salutaris, & Muritta ſecundus in officio miniſtrorum, qui tertio confeſſores effecti, glorioſæ in Chriſto perſeuerantiæ titulo illuſtrati ſunt. In Britannia minori ſancti Turiani[i] Epiſcopi & confeſſoris, miræ ſimplicitatis & innocentiæ viri.

* infantuli

IVLII 13.

ANACLETI *Papæ*[a].] De quo item Vſuardus, & alij recentiores, & Græci omnes, licet pro Cleto eum ponere videantur, quem prætereũt. Agunt de eo ſanctus Ignatius in epiſtola ad Mariam Caſſobolitem, Irenæus lib. 3. cap. 3. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 3. cap. 2. & Niceph. Epiſcopus in chron. & alij Græcorum; Latinorum autem præter librum de Rom. Pont. Optatus contra Parmen. lib. 2. Auguſt. epiſt. 185. Cetera autem de geſtis ipſius pluribus egimus in Annal. Eccleſiaſticis.

[b] *Ioelis.*] De Ioële, præter ea quæ leguntur in diuinis ſcripturis, ſcribit S. Epiph. lib. de vit. & inter. Prophet. cap. 14. Doroth. in Synop. cap. 4. S. Hieron. in præfat. in Ioelem. Alius eiuſdem nominis fuit filius Samuelis Prophetæ, de quo & Ioſephus Antiq. lib. 6. cap. 3.

[c] *Eſdræ.*] Eſdra Propheta extra numerum duodecimum ponitur ab omnibus, exceptis his qui Hebræis conſentientes, eumdem pu-

tant eſſe cum Malachia, prout ſcribit ſanctus Hieronymus in prooemio in Malachiam, qui de eodẽ agit in præfat. lib. 1. Reg. 106. & 109. Epiphan. in Pan. lib. 1. in octaua Iudæorum ſecta, Ioſephus Antiq. lib. 11. c. 5. & recenter Sixtus in Bibliotheca ſua.

[d] *Silæ.*] De eo Act. Apoſt. c. 15. 16. 17. & 18. Sanctus Hieronymus in epiſt. 143. in fine ſcribens ad Damaſum, hunc ait eumdẽ eſſe cum Siluano, qui ponitur in inſcriptione Pauli epiſtolæ ad Theſſal. Sunt hæc verba Hieronymi: Sciendum Silam collegam Pauli lingua Hebræa Apoſtolum dici, qui cum eo nonnullas epiſtolas ſcribit: & vitioſe Siluanus legitur pro Sila, cum Siluanum in Apoſtolorum Actis non legamus. Hæc S. Hieron. Græci autem Silam & Siluanum non vnum, ſed duos putant, aguntq. de ambobus ſimul in Menologio tertio Kalend. Auguſti. Diuerſos item inter ſe conſtituit Dorotheus, dum Silam Epiſcopum Corinthiorum, Siluanum vero Theſſalonicenſium tradit: ſicq. magis vulgatæ ſacrorum librorum editioni conſentiunt. Eadem & Hippolytus martyr libel. de 72. diſcip.

[e] *Serapionis.*] De quo & Græci hac die in Menologio, vbi eius martyrij Acta explicãt.

[f] *Myropis.*] Græci itidem hac die, ac iterum ad tertium Nonas Decemb. & fuſius referunt eius Acta.

[g] *Eugenij Epiſcopi.*] De quo item Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Huius præclaras res geſtas ſcripſit Victor Vticenſis de perſecut. Vuand. lib. 2. & 3. pluraq. de eodem Gregor. Turon. de geſt. Franc. lib. 2. c. 3. licet inconſulte dicat Hunnericũ ſucceſſiſſe Traſamundo; cum certum firmumq. ſit, Hunnericum ſucceſſiſſe Gẽſerico patri: quod Victor, Procopius, Marcellinus, & ceteri qui proſecuti ſunt res Vuandalicas, atteſtantur. Succeſſit Eugenius Deogratias Epiſcopo, claruitq. Zenonis temporibus. Agit de eodem Sigeb. in chron. anno Domini 483. & 487. traditq. eum reuocatum ab exilio anno 392. De reliquis autem, quorum hic mentio habetur, idem Victor pluribus agit lib. 3. Laudatur ſummopere ſanctus Eugenius a S. Gelaſio Papa in ea epiſtola quam ſcribit ad Epiſcopos Dardaniæ, quã integram habemus apud nos manuſcriptam: quæ enim typis excuſa legitur, mutilata eſt.

[h] *Lectores & infantuli.*] Dum infantulos puerulos legis, non eo ſenſu accipias, vt loqui neſcirent; cum, eodẽ Victore teſte, ijdem ad canendos modulos eccleſiaſticos eſſent inſtructi. Vetus enim mos fuit, & in præſens viget vſus, vt impuberes pueri ob vocis elegantiam ad canendas res eccleſiaſticas modulis muſicis imbuerentur; quod quidẽ non tantum hic expreſſum habetur, ſed & Venantius Fortunatus lib. 2. in carm. ad clerum Pariſiacum, quo deſcribit florentiſſimum ſtatum & pulcherrimam effigiem eius eccleſiæ ſub ſancto Germano eius Epiſcopo, hæc ait:

Hinc puer exiguis attemperat organa cannis,
Inde ſenis largam ructat ab ore tubam.
Cymbalicæ voces calamis miſcentur acutis,
Diſparibuſq. tropis fiſtula dulce ſonat.
Tympana rauca ſenum, puerilis fiſtula mulcet,
Atque hominum reparant verba canora lyram.

Et in fine iterum idem Venantius:

Pontificis monitis, clerus, plebs, pſallit & infans, &c.

Quod autem ijdem puernli tam hic, quam etiam ab Vſuardo (ſi magis placet ea lectio) dicantur lectores; non eo ſenſu accipias velim, vt ijdem eo ordine eccleſiaſtico fuerint initiati, qui inter inferiores acolythatum præcedit. Is etenim ordo in eccleſia Africana nonniſi prouectæ ætatis, meritis inſignibus, & eruditione claris dabatur perſonis, vt in primis conſtat ex Cypriano de Celerino & Aurelio epiſt. 33. & 34. edit. Pam. & de Saturo epiſt. 24. & 32. qui (vt apparet ex epiſt. 55.) poſtea fuit ordinatus acolythus. De lectoris enim miniſterio in eadem Africana eccleſia eſt canon octauus Concilij quarti Carthaginenſis. Qui autem cantorum munere fungebantur, erant infimæ claſſis: qui non dicebantur proprie lectores, ſed pſalmiſtæ, vt apparet ex eodem quarto Concilio Carthag. can. 10. Itaque magis probatur ea lectio, vt dicat, Lectores & infantuli, quam, Lectores infantuli, vt legit Vſuardus: cum præſertim apud Victorem nulla ſit mentio quod hi fuerint lectores, niſi lata quadam ſignificatione lectoris dictionem accipiamus pro pſalmiſtis atque cantoribus. Erant hi numero duodecim, qui nec blanditijs, nec minis cedentes, ne a Catholica diuellerẽtur Eccleſia, fortiter viriliterq. agentes, martyrij ſunt adepti coronam; quos (inquit Victor lib. 3.) nunc Carthago miro colit affectu, & quaſi duodecim Apoſtolorum chorum ſuſcipit puerorum.

[i] *Turiani Epiſcopi.*] De quo etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores agunt.

Pridie

14 Pridie Idus Iulij. Luna. F xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

LVGDVNI depoſitio ſancti Bonauenturæ [a] Cardinalis & Epiſcopi Albanenſis, confeſſoris & Doctoris, ordinis Minorum, doctrina & vitæ ſanctitate celeberrimi. Romæ ſancti Iuſti [b] militis ſub Claudio Tribuno, qui, apparente ſibi diuinitus Cruce, credidit in Chriſtum, & mox baptizatus, omnia ſua pauperibus erogauit: tentus deinde a Magnetio Præfecto, verberari neruis, galea ignita contegi, & in rogum immitti iuſſus, nec in capillo quidem læſus, in confeſſione Domini reddidit ſpiritum. Synope in Ponto ſancti Phocæ [c] martyris, eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ſub Traiano Imperatore carcerem, vincula, ferrum, ignemq. pro Chriſto ſuperans, euolauit in cælum: cuius reliquiæ Viennam in Gallia delatæ, in baſilica ſanctorum Apoſtolorum conditæ ſunt. Alexandriæ ſancti Heraclæ [d] antiſtitis, ob cuius celeberrimam opinionem Africanus hiſtoriographus memorat ſe Alexandriam ad eum viſendum properaſſe. Carthagine ſancti Cyri [e] Epiſcopi, in cuius feſtiuitate ſanctus Auguſtinus de eo ſermonem ad populum habuit. Nouocomi ſancti Felicis [f] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Brixiæ ſancti Optatiani [g] Epiſcopi. Dauentriæ in Belgis ſancti Marcellini [h] presbyteri & confeſſoris. Bambergæ ſancti Henrici [i] Primi Imperatoris, qui cum vxore ſua Chunegunde perpetuam virginitatem ſeruauit, & ſanctum Stephanum Hungarorum Regem cum vniuerſo fere eius regno ad fidem Chriſti ſuſcipiendam perduxit.

IVLII 14.

BONAVENTVRAE [a].] Eius præclaras res geſtas Octauius Sueſſanus luculenta oratione recitauit coram Sixto Quarto Romano Pontifice, cũ ab eo relatus eſt in Sanctorum numerum: deſcripſit eamdem Sur. tom.4. hac die. Extant eiuſdem Pontificis diplomata in tom. 2. opuſculorum eiuſdẽ ſancti; ibiq. habetur relatio Actorum eius ad eumdem Pont. pro canonizatione facienda. De ijſdem plura S. Antoninus in 3. par. tit. 24. cap. 8. & 9. & alij recentiores, at chron. Franciſcan. copioſius.

[b] *Iuſti.*] Agunt de eodem in Menologio Græci hac die, ibiq. egregium certamen eius deſcribitur conſentiens his quæ hic paucis narrantur.

[c] *Phocæ.*] De eo etiã hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Huius Acta ſummatim

complexus eſt Petrus in catalog. lib. 6. c. 98. prolixius autem Mombritius tom. 2. Verũ ne oſcitanter aliquibus errandi cauſam relinquamus; ſciendũ eſt vera duos fuiſſe Phocas, amboſq. martyres illuſtres; alterum de quo hac die, alterum vero de quo Nonis Martij agitur. Idque non ſolum Latinis, ſed etiam Græcis notum fuiſſe videtur, quamuis illi de ambobus agant x. Kalend. Octobris, amboſq. Synope oriundos affirment. diuerſitas tamen tum munerum, tum loci, vbi paſſi ſeguntur, diuerſumq. mortis genus, duos eſſe fateri compellit. Siquidem noſter hic fuit Epiſcopus, vt geſta eius teſtantur, & comprobat Ado Viennenſis in chron. anno 101. vbi etiam, quomodo oſſa eius Viennam tranſlata ſint, refert: at vero ille, de quo Nonis Martij, hortorũ cultor & hoſpes fuiſſe perhibetur. Inſuper quod ad martyrij locum pertinet, illum Antiochiæ, hunc Synope in Ponto paſſum tradunt. Et quod denique ad martyrij genus attinet, hic de quo agimus, poſt multa tormenta demũ abſque gladio migrauit in cælum; ille autem truncatus capite ſolutus eſt. Quo fit, vt exiſtimem Aſterium Epiſcopum in oratione de Phoca, quam recenſet Lipom. tom. 6. communione nominis deceptum (quod ſæpius in alijs factũ vidimus) alterius geſta alteri tribuiſſe; eumdemq. errorem nonnullos Græcorum ſecutos fuiſſe: atque adeo certiora, multoq. veriora eſſe, quæ de vtroque ſcribunt auctores Latini, in quibus omnibus legitur, Phocam hunc ex nauta Epiſcopum eſſe factum, illumq. ipſum eſſe quem nautæ in tempeſtatibus tanto ſtudio conſueuerint inuocare; atque huius eſſe, quæ de nautis Aſterius ea oratione proſequitur. Quæ vero Aſterius de horti cultura, hoſpitalitate, & martyrij genere pertractat, ad Syrum illum Phocam ſpectare exiſtimamus; de quo etiam ſcribit Gregorius Turonenſis de glor. martyrum cap. 99. quem & capite plexum, tam Græcorum Menologia, quam etiam Aſterius profiteutur.

[d] *Heracla Epiſc.*] De quo Vſuardus hac die. Plura Euſebius de eo in chron. & hiſt. lib. 6. cap. 12. 14. & 24. & 28. vbi teſtimonium ex Africano recitatur: Nicephorus, & alij ex eodem Euſebio eadem referunt.

[e] *Cypri Epiſcopi.*] Poſſidius in Indiculo cap. 8. tradit S. Auguſtinum de eo tractatum habuiſſe ad populum.

[f] *Felicis Epiſcopi.*] Ad hunc proxime celebraturum diem natalem ſuæ ordinationis extat ſancti Ambroſij epiſtola 60. lib. 8. Rom. edit. Erat is dies Kalend. Nouembrium, vt ibidem teſtatur S. Ambroſius.

[g] *Optatiani Epiſc.*] Vixit hic temporibus Valentiniani Tertij Imperatoris, cum Romanæ Eccleſiæ præeſſet S. Leo Papa, cuius tempore interfuit Mediolanenſi Synodo ſub Euſebio Epiſcopo Mediolanenſi, cuius extat Synodica ab Epiſcopis qui aderant ſcripta ad S. Leonem, vbi in ſubſcriptione Epiſcoporum pro Optatiano, Octauianus mendoſe legitur. Meminit eiuſdem Rampertus Epiſcopus Brixien. in ſermone de tranſlatione S. Philaſtrij, ſeptimumq. hunc numerat a Philaſtrio. Huic ſucceſſit Vigilius.

[h] *Marcellini.*] De eo etiam Molan. in addit. ad Vſuard. & pluribus in Indic. Sanctorum Belgij. Agitur de ipſo item in vita ſancti Suitberti Epiſcopi, cap. 14.

[i] *Henrici Primi.*] De eo item hac die Molan. in addit. ad Vſuard. licet Henricum Secundum appellet reſpectu Henrici alterius, qui anno Domini 919. ſucceſſit Conrhado Imp. Sed ille pientiſſimus, præ humilitate dici noluit Imperator, vt ſcribit Vuitichindus mon. in Annal. Sax. lib. 1. Albert. Crant. in Metropoli Saxon. lib. 3. cap. 2. & hiſt. Eccleſ. Sax. lib. 3. cap. 14. & alij omnes. Ex quibus apparet, Henricũ hunc, de quo agimus, primum eius nominis fuiſſe Imperatorem, licet plerique reſpectu illius hunc ſecundum appellent. Sed re vera nemo tunc vocabatur Imperator, niſi quẽ Papa coronaſſet, vt apertiſſime conſtat ex ſcriptoribus illorum temporum, & diplomatibus Pontificum & Impp. Regumq. Germaniæ, & epitaphijs ad eorum ſepulchra poſitis, quæ Spiræ leguntur. Sed de his pluribus Pauuin. lib. de Comit. Impp. Huius præclariſſimas res geſtas ſcriptas fuiſſe ab Adelbodo Epiſcopo Vltraiectenſi, tradit Sigebert. de vir. illuſtr. cap. 139. Præter ipſum Vuitichindum, & alios, qui res Saxonum ſunt proſecuti, plura de eodem in diuerſorum ſanctorum Actis ſcriptis mandata reperiuntur, vt in vita ſancti Hereberti Epiſcopi Colonien. in Actis S. Cunegundis Auguſtæ eius vxoris, in rebus geſtis ſancti Stephani Regis Hungarorum, in vita ſancti Romualdi, ſancti Popponis abbatis Stabulenſis, & alijs innumeris pene locis diuerſorum auctorum.

15 Idibus Iulij. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

IN Portu Romano natalis ſanctorum martyrum Eutropij [a], Zoſimæ, & Bonoſæ ſororum. Carthagine beati Catulini [b] diaconi, de cuius laudibus ſanctus Auguſtinus ſermonem ad populum habuit; & ſanctorum Ianuarij, Florentij, Iuliæ, & Iuſtæ martyrum, qui poſiti ſunt in baſilica Fauſti. Alexandriæ ſanctorum martyrum Philippi [c], Zenonis, Narſæi, & decem infantum. In inſula Tenedo ſancti Abudemij [d] martyris, qui ſub Diocletiano paſſus eſt. Sebaſte ſancti Antiochi [e] medici, qui ſub Hadriano Præſide capite obtruncatus eſt: cumq. ex eo lac pro ſanguine manaret, Cyriacus carnifex conuerſus ad Chriſtum, & ipſe martyrium ſubijt. Papiæ ſancti Felicis [f] Epiſcopi & martyris. Niſibi natalis ſancti Iacobi [g] eiuſdem vrbis Epiſcopi, magnæ ſanctitatis viri. Hic miraculis & eruditione clarus, vnus fuit ex numero confeſſorum ſub perſecutione Maximini, qui in Nicæna Synodo peruerſitatem Arij, homouſij oppoſitione damnarunt: cuius & Alexandri Epiſcopi oratione ipſe Arius condignam ſuæ iniquitatis mercedem, effuſis viſceribus, Conſtantinopoli recepit. Neapoli in Campania ſancti [h] Athanaſij eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ab impio nepote Sergio multa paſſus, ac ſede pulſus, Verulis confectus ærumnis migrauit in cælum, tempore Caroli Calui.

IVLII 15.

EVTROPII *& ſociorum* [a].] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habemus horum Acta tom. 7. vit. ſanct. manuſcrip. in noſtra bibliotheca: eſt eorum exordium: Ab incarnatione Domini, &c. Alia autem prolixiora vidimus accepta ab eccleſia ſanctæ Bonoſæ trans Tiberim poſita.

[b] *Catulini & ſociorum.*] De quibus etiam Petrus in catal. lib. 6. cap. 103. Hic ille Catulinus, in cuius laudem S. Auguſtinum tractatum habuiſſe, ſcribit Poſſid. in Indiculo c. 9. De baſilica Fauſti, cuius hic mentio habetur, meminit Concil. Carthag. 6. in princ. & Conc. African. cap. 74. Victor item de perſecutione Vuand. libro 2.

[c] *Philippi & ſoc.*] Agunt de his etiam Beda hac die, ceteriq. Latinorum.

[d] *Abudemij.*] De quo etiam Græci hac die in Menologio agunt, pluribusq. eius Acta commemorant.

[e] *Antiochi.*] Græci item de Antiocho hac die, eiusq. martyrium in dicto Menologio referunt: ibi etiam & de Cyriaco ex carnifice martyre. Olim autem poſt diem ſequentem agebatur natalis S. Antiochi martyris, vt conſtat ex Actis ſancti Theodori Sicæotæ apud Lipom. tom. 7.

[f] *Felicis Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ

Papien-

Papienſis, ex quibus & Galeſinius hac die.

[g] *Iacobi.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, ceteriq. Latinorum, Græci autem pridie Kal. Nouembris in Menologio. Scribit eius res geſtas Theodoretus in Theophilo cap. 1. & hiſt. lib. 1. cap. 7. & lib. 2. cap. 30. Gennad. de vir. illuſtr. cap. 1. ex quo Caſſiod. & Niceph. hiſt. lib. 8. cap. 14. & lib. 9. cap. 28. Interfuit hic nō tantum magno Nicæno Concilio, ſed etiam Antiocheno pro Catholicis contra Arianos. Mentio de eo habetur in Actis ſancti Alexandri Epiſcopi Conſtantinopolitani.

[h] *Athanaſii Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ Neapolitanæ. Eius res geſtæ nuper editæ habentur a Paulo Regio. Vidimus in regiſtro Ioannis Octaui Romani Pontificis, quod manuſcriptum extat in Vaticana bibliotheca, nonnullas eius epiſtolas ſcriptas ad Athanaſium. Verum diuerſus ille eſt ab eo de quo hic agitur; quippe qui nepos illius ſenioris ſancti Athanaſij eſſe dicatur, & eiuſdem Sergij, de quo hic eſt mentio, frater. Duo itaque fuerunt Athanaſij Epiſcopi Neapolitani; ſenior, cuius hac die celebritas agitur; & eius nepos, ad quem extant litteræ Ioannis Octaui 42. 76. 251. 281. & 307. Meminit eiuſdem Athanaſij Iunioris Leo Oſtien. chron. Caſſin. lib. 1. cap. 42.

A Decimoſeptimo Kal. Auguſti. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

NATALIS ſancti Fauſti[a] martyris, qui ſub Decio cruci affixus, quinque diebus in ea vixit, ac demum ſagittis confoſſus, migrauit in cælum. Sebaſte in Armenia ſanctorum martyrū Athenogenis[b] Epiſcopi, & decem diſcipulorum eius, ſub Diocletiano Imperatore. Antiochiæ in Syria natalis beati Euſtathij[c] Epiſcopi & confeſſoris, doctrina & ſanctitate celebris, qui ſub Conſtantio Imperatore Ariano ob Catholicæ fidei defenſionem Traianopolim Thraciæ pulſus exilio, ibidem in Domino requieuit. Eodem die S. Hilarini[d] monachi, qui vna cum ſancto Donato in perſecutione Iuliani comprehenſus, cum nollet ſacrificare, fuſtibus cæſus, Aretij in Tuſcia martyrium ſumpſit: cuius corpus ad Oſtia Tiberina tranſlatum eſt. Treuiris S. Valentini[e] Epiſcopi & martyris. Cordubæ in Hiſpania ſancti Siſenandi[f] Leuitæ & martyris, qui pro fide Chriſti a Sarracenis iugulatus eſt. Santis in Gallia ſanctorum martyrum Raineldis[g] virginis, & ſociorū eius, qui a barbaris pro fide Chriſti cæſi ſunt. Bergomi ſancti Domnionis[h] martyris. Capuæ ſancti Vitaliani[i] Epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 16.

[a] FAVSTI.] De eo etiam hac die Græci agūt in Menologio, vbi pluribus martyrium eius deſcribunt.

[b] *Athenogenis Epiſcopi, ac ſociorum.*] Agunt de iiſdem hac die Græci in Menologio; Metaphraſtes autem deſcripſit horum Acta, refertq. die ſequenti, diſſentitq. a ceteris, dum ait, eum in pace abſque gladio quieuiſſe in Domino: cum tamen poſt multa tormenta vna cum ceteris capite truncatus, in dicto Menologio conſcribatur. Diuerſus plane hic ab illo Athenogene, quem conſtat, S. Baſilij auctoritate, per ignem martyrium conſum-

conſummaſſe, de quo & ſuperius actum eſt.

[c] *Euſtathij Epiſcopi.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci vero in Menologio nono Kal. Martij, ac iterum Nonis Iunij agūt de eius tranſlatione, quando tēporibus Zenonis Auguſti venerandum corpus eius delatum eſt Antiochiam; de qua tranſlatione ſcribit etiam Theodorus lector in collectaneis libro 1. Sanctus Athanaſius in epiſt. ad ſolitarios col. 453. eiuſmodi de Euſtathio profert elogiū: Fuit Euſtathius Epiſcopus Antiochiæ, vir confeſſione clarus, religione pius, quem magno ſtudio pro veritate ſtantem, & Arianam hæreſim odio proſequentē, aduerſantes homines Arianæ opinionis apud Conſtantium accuſarunt; &c. Hic quidem præ meritorum excellentia inter tot tantosq. ſanctiſſimos Epiſcopos, qui magno Concilio Nicæno interfuerunt, delectus fuit, qui in eo ſacra perageret, vt ſcribit Theodoretus hiſtor. lib. 1. cap. 7. & 8. & Greg. presbyt. in encomio de ſanctis Patribus eiuſdem Concilij: id etiam quædam Acta eius S. Synodi, quæ extant, ſatis declarant. Agit præterea de eo S. Hieron. in chron. & de ſcrip. Eccleſ. in epiſt. 84. ad Magnum, in apologia aduerſus Rufinum, & ad Euagrium epiſt. 136. vbi hæc de eo: Primus Antiochenæ eccleſiæ Epiſcopus contra Arium clariſſima tuba bellicum cecinit. Hæc ibi. Citatur in dicto Græcorum Menolog. de eo eiuſdem S. Hieronymi teſtimonium, necnon & ſancti Ioannis Chryſoſtomi, cum dicitur: Extat beati Ioannis Chryſoſtomi in hunc virū ſanctum nobiliſſima laudatio: hunc & beatus Hieronymus ſuo teſtimonio inſigni cōmendauit. Hæc illi. Errare vero de Euſtathio omnino videntur Sozomenus, Socrates, Theodoretus, & alij hos ſecuti, dum dicunt ipſum a Conſtantino Auguſto in exilium eſſe amandatum. Maioris ſane fidei penes nos eſt vel vnus Athanaſius, qui ea omnia ob oculos habuit: nam a Conſtantio, non a Conſtantino in eum decretum exilium eſſe, aperte teſtatur dicta epiſtola ad ſolit. col. 453. & 454. Sed de his fuſius egimus in apologia pro Cōſtantino conſcripta, in Annalibus Eccleſiaſticis intexta; vbi etiam diximus, quonam modo hic dicatur præfuiſſe Nicæno Concilio.

[d] *Hilarini.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Habetur mentio de Hilarino in Actis ſanctorum martyrum Ioannis & Pauli, necnon in vita ſancti Donati Epiſcopi Aretini, licet admodum deprauata.

[e] *Valentini Epiſcopi.*] Succeſſit hic ſancto Maximino: ponitur viceſimusſeptimus eius ciuitatis Epiſcopus in tabulis Democharis; agitq. de eo hac die Molanus in additione ad Vſuardum.

[f] *Seſnandi.*] Deſcribit eius martyrij Acta S. Eulog. in memor. Sanct. lib. 2. c. 5. aitq. eum eſſe paſſum feria 5. æra 889. anno autem Domini octingenteſimo quinquageſimoprimo.

[g] *Raineldis & ſociorū.*] Habentur eius Acta apud Sur. tom. 4. Plura de ea in vita S. Gudulæ eius ſororis, atque alumnæ S. Gertrudis, apud eumdem tom. 1. Acceperunt ambæ ſacrum velamen a ſancto Authberto Epiſcopo Cameracenſi, qui vixit vſque ad annum Domini 650. vt ſcribit Sigeber. in chron. Molanus item de ea agit in addit. ad Vſuard. & in Indic. Sanctorum Belgij.

[h] *Domnionis.*] De quo tabulæ eccleſiæ Bergomenſis, & Galeſinius hac die.

[i] *Vitaliani Epiſcopi.*] De eo in Breuiario eccleſiæ Capuanæ.

17 Sextodecimo Kal. Auguſti. Luna. B

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

ROMAE ſancti Alexij [a] confeſſoris, filij Euphemiani ſenatoris, qui prima nocte nuptiarum, ſponſa intacta, e domo ſua abſcedens, ac poſt longam peregrinationem ad Vrbem rediens, decem & ſeptem annos tamquam egenus in domo paterna receptus hoſpitio, noua mundum arte deludens, incognitus manſit: ſed poſt obitum, & voce per Vrbis eccleſias audita, & ſcripto ſuo agnitus, Innocentio Primo Pontifice Maximo, ad eccleſiam ſancti Bonifacij ſummo honore delatus eſt, vbi multis

miraculis

miraculis claruit. Carthagine natalis ſanctorum martyrũ Scillitanorum [b], Sperati, Nartali, Cythini, Beturij, Felicis, Aquilini, Letarij, Ianuariæ, Generoſæ, Beſsiæ, Donatæ, & Secundæ: qui iuſſu Saturnini Præfecti poſt primam Chriſti confeſsionem in carcerem miſsi, & in ligno confixi, deinde gladio decollati ſunt. Sperati reliquiæ [c] cum oſsibus beati Cypriani, & capite ſancti Pantaleonis martyris ex Africa in Gallias tranſlatæ, Lugduni in baſilica ſancti Ioannis Baptiſtæ religioſe conditæ fuerunt. Amaſtride in Paphlagonia ſancti Hyacinthi [d] martyris, qui ſub Caſtritio Præſide multa paſſus, quieuit in carcere. Tibure ſancti Generoſi [e] martyris. Conſtantinopoli ſanctæ Theodotæ [f] martyris, ſub Leone Iconoclaſta. Romæ depoſitio S. Leonis [g] Papæ Quarti. Papiæ ſancti Ennodij [h] Epiſcopi & confeſſoris. Antiſiodori ſancti Theodoſij [i] Epiſcopi. Mediolani ſanctæ Marcellinæ [k] virginis, ſororis beati Ambroſij Epiſcopi, quæ Romæ in baſilica S. Petri a Liberio Papa velum conſecrationis accepit: cuius etiam ſanctitatem idem beatus Ambroſius ſcriptis ſuis teſtatam facit. Venetijs Tranſlatio ſanctæ Marinæ [l] virginis.

IVLII 17.

ALexii [a].] De eodem hac die Beda, alijq. recentiores. Extant eius res geſtæ Latinis & Græcis notiſſimæ: recitat eas Mombrit. tom. 1. Petrus in catal. lib. 6. cap. 107. & alij complures; Græcis autem edidit eadem Acta Metaphraſtes, quæ retulit Lipom. to. 7. & Sur. tom. 4. in nonnullis tamen corrigenda. Vixit item Romæ iiſdem temporibus Innocentij Papæ, & Honorij Imperatoris, eiuſdem fere nominis Aletius nobilitate generis, & virtutum meritis ſpectatiſſimus, qui fuit gener S. Paulæ; vxorem enim duxit eius filiam Ruffinam; quæ cum deceſſiſſet ex hac vita, S. Paulinus Nolanus Epiſcopus ſcripſit ad eum egregiam epiſtolam de illius funere, vbi hæc in fine de illa: Eſt enim coniunx fidei, ſoror virginitatis, filia perſectionis, cui Paula mater, ſoror Euſtochium, tu maritus. Hæc Paulinus.

[b] *Scillitanorum, Sperati, & ſociorum.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij. In horum laudem, tractatum habuiſſe S. Auguſtinum, teſtatur Poſſidius in Indiculo cap. 9. Habemus horum ſanctorum martyrum Acta, prout excepta fuerunt a Notarijs, & relata in Acta Proconſularia, abſque vllo aliquo fuco vel additamento inde deſcripta, nobis quidem quouis theſauro cariora; eſt illorum eiuſmodi exordium: Præſente Claudiano Conſulari, alias Proconſule, &c. Hallucinantur prorſus hi qui hos Carthagine in Hiſpania paſſos dicunt: nam ex prædictis ipſorũ Actis erroris coarguuntur, & alijs antiquorũ monumentis: nam in Breuiario Toletano ſecundum regulam ſancti Iſidori, dum de ſancto Sperato agitur, hæc in hymno ſacro de eodem ſcribuntur:

Hunc vrbs præpollens Africa
Carthago ſeruat martyrem, &c.

[c] *Sperati reliquiæ.*] De tranſlatione S. Sperati agit hic Beda, ſed Ado Treueren. decimooctauo Kalendas Octobris, Ado Viennen. in chron. anno 806. & Sigeber. anno 802. Itemq. de tranſlatione reliquiarum S. Sperati, Cypriani, & Pantaleonis martyrum eſt carmen Abogardi Epiſcopi Lugdunenſis, quod Pamelius deſcripſit in apparatu editionis ſui Cypriani: vbi & alia de eadem re ex archiuis deprompta ſubnectit. Ceterorum autem reliquiæ Romam tranſlatæ ſunt, atque reconditæ in titulo Pammachij, in eccleſia ſcilicet SS. Ioannis & Pauli, vt vetera eiuſdem eccleſiæ monumenta indicant, vbi & eius tranſlationis vetus pictura ipſam hiſtoriam repræſentans, vſque ad noſtros dies illæſa permanſit.

[d] *Hyacinthi.*] De quo etiam Græci hac die in Menologio, vbi & eius paſſio deſcribitur.

[e] *Generoſi.*] De eo tabulæ, ac vet. monumenta eccleſiæ Tiburtinæ, quæ accepimus. Huius venerandum corpus aſſeruari ſub maiori

altare

altare eccleſiæ ſancti Laurentij, ex ijſdem didicimus.

[f] *Theodota.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, vbi plura, & inter alia hæc de cauſa necis eius: Hæc cum ex facultatibus ſuis tres ſanctas imagines fieri procuraſſet, vnam Chriſti Domini, Dei genitricis alterã, tertiã vero S. Anaſtaſiæ, reliquis opibus erogatis in pauperes; vna cum alijs religioſis fœminis, iuſſu Leonis Imperatoris gladio percuſſa, martyrium conſummauit. Hæc ibi.

[g] *Leonis Papæ Quarti.*] Succeſſit hic Sergio Secundo. Res ab eo præclare geſtas, quas conſcripſit Anaſtaſius Bibliothecarius, qui his temporibus claruit, aliaq. de ipſo ex antiquis codicibus accepta digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſticis. Agit de eodem hac die Petrus in catal. lib. 6. cap. 106.

[h] *Ennodij Epiſcopi.*] De eodem hac die tabulæ Ticinenſes. Succeſſit hic ſancto Epiphanio, cuius etiam Acta conſcripſit; ſedit temporibus Hormiſdæ Papæ, a quo iterum miſſus eſt legatus Cõſtantinopolim ad Anaſtaſium Imperatorem. Legimus harum legationum commonitoria eiuſdem Hormiſdæ Pontificis. Geſta Ennodij ad illud vſque tempus, quo diaconus ordinatus eſt, ipſemet deſcripſit, imitatus nimirum ſanctum Auguſtinum in libris Confeſſionum. Incipiunt: Oraculum eſt, &c. Extant eruditiſſimi viri præclariſſima ſcriptorum monumenta, quæ Illuſtriſſimus ac Reuerendiſs. Card. Syrletus in ſua bibliotheca, nobiliſſimo antiquitatum promptuario, recondita habet.

[i] *Theodoſii Epiſcopi.*] De eo tabulæ Epiſcoporũ eccleſiæ Antiſiodorenſis: legitur enim in eis, hunc ſucceſſiſſe S. Vrſo, ſediſſe annos octo & dies vigintiocto, hacq. die ex hac vita ad Deum migraſſe. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum, interfuitq. primo Concilio Aurelianenſi, eius tempore celebrato, vt eiuſdem Synodi Acta indicant.

[k] *Marcellinæ.*] De ſacro velamine a Liberio Papa Romæ ſuſcepto, cuius hic mentio habetur, ſcribit ſanctus Ambroſius lib. 3. de Virgin. vbi idem recitat eiuſdem Liberij ſermonem eo die in illis ſolemnibus habito. Idem ſanctus plura de ipſa in ſermone habito in funere fratris, & in epiſtola ad Siagrium 47. libro 6. edit. Rom. in fine, vbi meminit domus paternæ, Romæ poſitæ, in qua ſancta Marcellina degebat vna cum alijs ſanctis virginibus: quæ quidem ſemel eidem vſui dicata, hactenus perſeuerat: eſt enim ibi eccleſia & monaſterium monialium nomine ſancti Ambroſij non longe a Capitolio prope Forum Piſcarium. Superuixit ſancta Marcellina poſt obitum ſancti Ambroſij, vt ex Paulino in vita ſancti Ambroſij colligi poteſt. Quanti vero eam fecerit S. Ambroſius, ex citatis locis ipſius, & epiſt. 13. lib. 2. edit. Rom. quam ad ipſam ſcripſit, ſatis accipitur.

[l] *Tranſlatio ſanctæ Marinæ.*] De eius geſtis, atque tranſlatione facta Venetias, agit Petrus in catal. lib. 6. cap. 108. De ea item in vit. Patrum par. 1. cap. 44. Græci autem in Menolog. hac die agunt de alia Marina martyre. Antiochiæ Piſidiæ, filia Aedeſij ſacerdotis idolorum, quam plerique Latinorum Margaritam appellant.

18 Quintodecimo Kal. Auguſti. Luna. C ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

TIBVRE ſanctæ Symphoroſæ [a] vxoris ſancti Getulij martyris, cum ſeptem filijs ſuis, Creſcente, Iuliano, Nemeſio, Primitiuo, Iuſtino, Stacteo, & Eugenio: quorum mater ſub Hadriano Principe ob inſuperabilem conſtantiam primo palmis diu cæſa, deinde crinibus ſuſpenſa, nouiſsime ſaxo alligata, in flumen præcipitata eſt: filij autem ſtipitibus ad trochleas extenſi, diuerſo mortis exitu martyrium compleuerunt. Eorum corpora poſtea Romam tranſlata, Pio Quarto Summo Pontifice in Diaconia S. Angeli in Foro Piſcario inuẽta fuerunt. Carthagine ſanctæ Gundenis [b] virginis, quæ iuſſu Ruffini Proconſulis ob

Chriſti

Chriſti confeſsionem quater diuerſis temporibus equulei extenſione vexata, & vngularum horrenda laceratione cruciata, carceris ſqualore diu afflicta, nouiſsime gladio cæſa eſt. Doroſtori in Myſia ſancti Aemiliani [c] martyris, qui tempore Iuliani Apoſtatæ ſub Capitolino Præſide in fornacem iniectus, martyrij palmam accepit. Traiecti ſancti Friderici [d] Epiſcopi & martyris. Gallæciæ in Hiſpania ſanctæ Marinæ [e] virginis & martyris. Mediolani ſancti Materni [f] Epiſcopi, qui ſub Maximiano Imperatore pro fide Chriſti, & pro eccleſia ſibi commiſſa, in carcerem detruſus, & ſæpe verberibus cæſus, tandem multis confeſsionibus clarus obdormiuit in Domino. Brixiæ natalis ſancti Philaſtrij [g] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui aduerſus hæreticos, præſertim Arianos, a quibus multa paſſus eſt, plurimum verbis ſcriptisq. pugnauit, demum clarus miraculis confeſſor in pace quieuit. Metis in Gallia S. Arnulphi [h] Epiſcopi, qui ſanctitate & miraculorum gratia illuſtris, eremiticam vitam deligens, beato fine quieuit. Signiæ S. Brunonis [i] Epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 18.

SYMPHOROSAE *& filiorum* [a].] De his hac item die Vſuardus, Beda autem & Ado ad quintum Kalen. Iulij. Habemus eorum Acta manuſcripta: edidit ea Mombritius tom. 2. ſcripta (vt præfert titulus) ab Africano, nobili illo antiquo ſcriptore, qui vixit temporibus Decij Imperatoris. Recitat eadem compendio deſcripta Petrus in catalog. lib. 6. cap. 111. Extat adhuc Tibure ciſterna ſicca, vbi illis perſecutionis temporibus ſancta Symphoroſa cum filijs aliquādo delituit; Via etiam Tiburtina habetur nobilis ac peruetuſta S. Symphoroſæ memoria. Horum reliquiæ Romam tranſlatæ, noſtris temporibus inuentæ ſunt in Diaconia S. Angeli in Foro Piſcario, ac vna cum eis plumbi lamina his verbis deſcripta: HIC REQVIESCVNT CORPORA SANCTORVM MARTYRVM SYMPHOROSAE, VIRI SVI ZOTICI, ET FILIORVM EIVS, A STEPHANO PAPA TRANSLATA. Mentio habetur de Symphoroſa in Actis ſancti Getulij in fine, apud Sur. tom. 3. die 10. Iunij. Getulius enim, Zoticus item dictus reperitur, de quo ſuperius pluribus egimus.

[b] *Gundenis*.] De qua etiam hac die Beda, Ado, & alij; habentq. Conſules, ſub quibus prædicta virgo paſſa eſt: licet pro Zeta, Geta ſit reſtituendus: geſſit enim Conſulatum Septimius Geta vna cum Septimio Plautiano temporibus Seueri Imper. anno Domini ducenteſimo quinto. De his etiam tabulæ Caſſiodori.

[c] *Aemiliani*.] De eo item Vſuard. ac Græci etiā in Menologio hac die his verbis: Sancti martyris Aemiliani: hic fuit ex Doroſtoro vrbe Myſiæ, ſeruus Græci cuiuſdam, temporibus Iuliani Apoſtatæ, & Capitolini Præſidis. cum vero Chriſtum coleret, & idola execraretur; nactus opportunum tempus, arrepto malleo, ingreſſus in templum, idolorum ſimulacra omnia contriuit, & ſacrificia diſperſit, adiensq. Præſidem, ſeipſum denunciauit: quocirca verberatus, & in fornacem iniectus, ſpiritum Deo commendauit. Hæc ibi. In eamdem ſententiam ſanctus Hieronymus in chron. anno primo Iuliani Apoſtatæ hæc ait: Aemilianus ob ararū ſubuerſionem Doroſtori a Vicario incenditur. De eodem Theodoretus lib. 3. cap. 6. & Caſſiod. lib. 6. cap. 16. Ex legibus Conſtantini & Conſtantij eius filij Auguſtorum, templa, araſq. ſubuerti, & idola frangi, legitimum fuit. Reſtituit eccleſiam Aemiliani martyris Baſilius Imp. vt ſcribit Cedren. in compen. in Baſilio.

[d] *Friderici Epiſcopi*.] De eo tabulæ eccleſiæ Traiectenſis, Molanus in addit. ad Vſuard. at pluribus in Indiculo ſanctorum Belgij. Geſta autem eius fuſius ſcripta recitat Sur. tom. 4. ex quibus alij plures, qui de ipſo ſcripſere, accepiſſe noſcuntur. Martyrio occubuit anno Domini 838. ea de cauſa, quod, ſicut & ſanctus Ioannes Baptiſta, hic coarguit Regē ob introductam pellicem conſanguineam; cu-

ius artibus, miſſis ſicarijs, occiſus eſt.

[e] *Marinæ*.] De qua pluribus in Flore ſanctorum Hiſpan. & in Theſauro concion. tomo 2. die ſequenti.

[f] *Materni Epiſcopi*.]. Agit de eodem hac die Beda, ſimulq. tabul. eccleſ. Mediolanen. Eius Acta recitat Mombrit. tom. 2. extatq. de eo præfatio Ambroſiana.

[g] *Philaſtrij Epiſcopi*.] Extat ſermo S. Gaudentij Epiſcopi, eius ſucceſſoris, quo deſcribitur vita ipſius. De tranſlatione autem eſt ſermo Ramperti eiuſdem eccleſiæ Epiſcopi. Habet ea omnia Lipom. tomo 2. & Sur. tom. 4. Vixit Philaſtrius ſub Theodoſio ſeniore, interfuitq. vna cum ſancto Ambroſio ceteriſq. ſanctis Epiſcopis Concilio Aquileienſi aduerſus Arianos, vt apparet ex Actis eiuſdem Concilij. Meminit eiuſdem ſanctus Auguſtinus libro de hæreſibus ad Quoduultdeum, ſeq. eum nouiſſe teſtatur: obijt autem diem, cum adhuc ſuperſtes eſſet ſanctus Ambroſius, vt apparet ex ſermone ſancti Gaudentij, eius ſucceſſoris, habito in ordinatione ſua. Vnde conſtat vel mendoſum eſſe codicem, vel ab aliquo ſuperadditum, quod habetur apud Philaſtr. de hæreſib. cap. 112. a Chriſto Domino vſque ad illud tempus cum ea ſcriberet, intercurriſſe annos quadringẽtos triginta: cum liquido appareat ſanctum Ambroſium, qui ei ſuperuixit, longe ante ea tempora ex humanis deſiiſſe, Cæſario & Attico Conſulib. anno Domini trecenteſimo nonageſimoſeptimo. Sed Latinius noſter, qui in mendis illapſis cognoſcendis lynceos habet oculos, ſic iure putat locum eſſe reſtituendum, leuiſſima facta mutatione, nimirum vt nota numeri CCCCXXX. ſic ſit corrigenda, CCCLXXX.

[h] *Arnulphi Epiſcopi*.] De eodem hac die Beda, Vſuardus autem & Ado ad xvij. Kalend. Septembris, quo die eius venerandum corpus tranſlatum eſt. Extant eius Acta apud Bedam tomo 3. incerto auctore. Paulus diacon. de geſt. Longobard. lib. 6. cap. 5. meminit de libro geſtorum ac miraculorum eius, quẽ aſſeruari dicit in Metenſi eccleſia, hæcq. ſubdit: De hoc ſanctiſſimo viro Arnulpho quædam miranda ſcripſi, quæ ſuperfluum duxi modo replicare. De eo Otho Friſingen. Epiſcop. lib. 5. cap. 9. Vincentius in ſpecul. libro 23. cap. 72. & ſequen. & alij plures ex recentioribus. Migrauit ex hac vita (vt tradit Sigebert. in chron.) anno Domini 640. Mirati ſumus, viros alioqui eruditos confundere hunc Arnulphũ Metenſem Epiſcopum cum Arnulpho Sueſſionenſi Antiſtite, cuius Acta habet Sur. tom. 4. die 15. Auguſti: nam etſi nulla alia differentia alterum ab altero diſtingueret, temporum ſaltem diſtantia diuerſitatem ſignificaret: ſiquidem (vt diximus) hic Metenſis, de quo agimus, migrauit ex hac vita anno Domini 640. ille autem Sueſſionenſis anno 1087. vt tradit Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 326. & Molanus in Indic. ſanctorum Belgij: quod quidem & eius Acta aperte teſtantur. Confuſio autem de duobus Arnulphis non tantum ex nomine eodem eueniſſe videtur, ſed etiam quoniam vtriuſque natalis incidit in eumdem diem: in fine enim vitæ ſancti Arnulphi Sueſſionenſis hæc leguntur: Quo die ſancti Arnulphi Metenſis Epiſcopi feriæ celebrantur, eodem huius ſancti viri Arnulphi Sueſſionenſis in eccleſia beati Petri Apoſtoli corpus conditum fuit.

[i] *Brunonis Epiſcopi*.] Huius Acta typis excuſa ab eccleſia Signina accepimus. Plura de eo Leo Oſtienſis in chron. Caſſin. lib. 4. cap. 33. & in litteris Paſchalis Papæ; item Petrus diacon. Caſſinen. lib. de vir. illuſtr. monaſterij Caſſin. cap. 34. Migrauit ex hac vita ſub Calliſto Secundo Romano Pontifice.

19 Quartodecimo Kal. Auguſti. Luna. D viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

NATALIS ſancti Epaphræ [a], quem ſanctus Paulus Apoſtolus concaptiuum appellat. Hic ab eodem Apoſtolo Coloſsis Epiſcopus ordinatus, clarus virtutibus ibidem martyrij palmam pro ouibus ſibi commendatis virili agone percepit: cuius corpus Romæ in baſilica ſanctæ Mariæ Maioris conditum eſt. Hiſpali in Hiſpania paſsio ſanctarum virginum Iuſtæ [b] & Ruffinæ,

quæ a Præſide Diogeniano comprehenſæ, primo equulei extenſione, & vngularum laniatione vexatæ, poſt carcere, inedia, & varijs torſionibus afflictæ; tandem Iuſta in carcere ſpiritum exhalauit, Ruffinæ vero ceruix in confeſsione Domini confracta eſt. Cordubæ ſanctæ Aureæ [c] virginis, quæ aliquando lapſa, ſed facti pœnitens, iterato certamine hoſtem effuſo ſanguine ſuperauit. Treuiris ſancti Martini [d] Epiſcopi & martyris. Romæ ſancti Symmachi [e] Papæ, qui ſchiſmaticorum factione diutius fatigatus, demum ſanctitate conſpicuus migrauit ad Dominum. Veronæ ſancti Felicis [f] Epiſcopi. Apud Scetim Aegypti montem ſancti Arſenij [g] Romanæ Eccleſiæ diaconi, qui Theodoſij tempore in ſolitudinem ſecedens, virtutibus omnibus conſummatus, & iugi lacrymarum imbre perfuſus, ſpiritum Deo reddidit. In Cappadocia ſanctæ Macrinæ [h] virginis, ſororis ſanctorum Baſilij Magni & Gregorij Nyſſeni.

IVLII 19.

EPAPHRAE [a].] De eo Paulns ad Coloſſen. cap. 1. & 4. & in epiſt. ad Philemonem. Agunt de eodē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalogo libro 6. capite 116. Eius venerandum corpus aſſernari Romæ in baſilica ſanctæ Mariæ Maioris, ex certis einſdem eccleſiæ veteribus monnmentis aecepimus.

[b] *Iuſtæ et Ruffinæ.*] De his hac die Beda, Vſuar. Ado, & Petrus in catal. lib. 6. cap. 117. In Breuiario Toletano extat vetus ſacer hymnns, quo ipſarum res geſtæ narrantur. incipit:

Adſunt Punicea floſcula virginum, &c.

Ioannes Maldonatus, vir quidem diſertiſſimus, inter alia multa præclariſſima ingenij ſui monumenta reliquit harū Acta a ſe paucis deſcripta; magis conſulens hiſtoriæ veritati, quam ſtudio eloquentiæ. Pluribus de eiſdem in Flore ſanct. Hiſpan. & in Theſaur. concion. tom. 2. hac die.

[c] *Aureæ.*] Huius certamen exacte deſcribit S. Eulogius in memor. ſanct. lib. 3. cap. 17. aitq. eam paſſam eſſe æra octingenteſima nonageſimaqnarta, a Domino autē anno octingenteſimo quinquageſimoſexto.

[d] *Martini Epiſcopi.*] Agit de eo item Molanus in addit. ad Vſuardum 2. edit. Diuerſus hic ab illo qui ſucceſſit ſancto Agritio, qui interfuit Concilio ſecundo Arelatenſi, præceſſitq. ſanctum Maximinum, qui reperitur inter Patres qui præſentes ſuerunt Concilio Agrippinenſi, & ſedit circa vltima tempora Conſtantini, nnmeraturq. vigeſimusquintus eius ſedis Epiſcopus in tabulis a Democh. deſcriptis: hic autem decimns ponitur.

[e] *Symmachi Papæ.*] Hic ſucceſſit Anaſtaſio Secundo, magnamq. adeptns eſt laudem & titulum ſanctitatis, quod aduerſus ſchiſmaticos ſtetit intrepidus: quo quidem tempore ob eam cauſam complures necati ſunt, vt inter alios Digniſſimus & Gordianus Romani presbyteri. Hic mihi occurrit aurea illa ſancti Dionyſij Alexandrini Epiſcopi ſententia, qua, ſcribens ad Nouatū ſchiſmaticum, ait his verbis: Oportuerat omnia incommoda pati potius, quam Eccleſiæ Dei diſcidiſſe concordiam. At illud martyrium, quod quis patitur ne dirimatur Eccleſiæ conſenſio, non minus certe, ſed multo plus, meo quidem iudicio, habet commendationis, quam illud quod ſuſcipitur ne idolis omnino immoletnr. Hæc Dionyſius apud Euſebinm hiſtor. lib. 6. cap. 37. Nouimus ea de cauſa inter celebres martyres eos adnumeratos, qui adhærentes ſancto Ioanni Chryſoſtomo tunc exulanti, occiſi ſunt Conſtantinopoli, cum nollent communicare cum Arſatio intruſo atque ſchiſmatico, quorum dies natalis agitur 12. Ianuarij.

[f] *Felicis Epiſcopi.*] dictus alias Felicinus. De eo ex antiquis monumentis Epiſcoporum Veronenſium Auguſtinus Valerius Epiſcopus Veronen. & Card. pag. 6. & 38.

[g] *Arſenij.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio octauo Idus Maij. Collegit eius Acta ex antiquis codicibus Metaphraſtes, qnæ refert Lipom. tomo 6. & Sur. tom. 4. De ceteris actis, ſcitisq. eiuſdem ſententijs, confertus eſt liber qui inſcribitur Vitæ Pa-

tæ Patrum in 2.& 3. parte. Adnumeratur inter præcipuos eremi cultores; vnde S. Hieron. epiſt. 27. Quid, inquit, narrem Macarios, Arſenios, Serapiones, & reliqua columnarum Chriſti nomina? &c.

[h] *Macrina.*] Hæc reſpectu S. Macrinæ auiæ, de qua ſupra actum eſt, iunior ſeu minor Macrina dicta eſt. Huius præclariſſima geſta in epiſtola ad Olympiũ vertex ille eloquentium Theologorum Gregor. Nyſſenus germanus eius conſcripſit, quam Latine redditam recitat Lipom. tom. 2. & Sur. tom. 4. hac die. Qualis autem, quantave fuerit virgo hæc, & quo ſanctitatis & doctrinæ faſtigio ſublimata, ex his quæ idem Greg. frater in lib. de anima ſcribit, facillime poteſt intelligi: dum ſe illius eſſe diſcipulũ, illam vero magiſtram, ſæpe ingenne profitetur: ab ipſa enim abdita quæque Chriſtianæ Theologiæ, purgatis tantum mentibus peruia, ſe accepiſſe teſtatur.

20 Tertiodecimo Kal. Auguſti. Luna. E vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ANTIOCHIAE paſsio ſanctæ Margaritæ [a] virginis & martyris. In monte Carmelo ſancti Eliæ [b] Prophetæ. Eodem die natalis beati Ioſeph [c], qui cognominatus eſt Iuſtus, quem Apoſtoli cum beato Matthia ſtatuerunt, vt locum apoſtolatus Iudæ proditoris impleret: ſed cum ſors cecidiſſet ſuper Matthiam, ipſe nihilominus prædicationis & ſanctitatis officio inſeruiens, multamq. pro fide Chriſti a Iudæis perſecutionem ſuſtinens, in Iudæa victorioſo fine quieuit: de quo etiam refertur, quod venenum biberit, & nihil ex hoc triſte propter Domini fidem pertulerit. Damaſci ſanctorum martyrum Sabini [d], Iuliani, Maximi, Macrobij, Caſsiæ, & Paulæ, cum alijs decem. Cordubæ S. [e] Pauli diaconi & martyris, qui cum infideles principes Mahumeticæ impietatis ac ſæuitiæ argueret, & Chriſtũ conſtantiſsime prædicaret, eorũ iuſſu necatus, ad præmia euolauit in cælum. In Luſitania ſanctæ Vuilgefortis [f] virginis & martyris, quæ pro Chriſtiana fide ac pudicitia decertãs, in cruce meruit glorioſum obtinere triumphũ. In pago Bolonienſi in Gallia S. Vulmari [g] abbatis, admirãdæ ſanctitatis viri. Treuiris ſanctæ Seueræ [h] virginis.

I V L I I 20.

[a] MARGARITAE.] Hanc aliter Marinam dicit Beda, & Vſuardus xiiij. Kalen. Iulij. Græci vero, qui eam Marinam etiam dicunt, agunt de ea in Menolog. xvj. Kal. Auguſti: in veteri autem Romano Martyrologio, cui adſtipulãtur antiqua manuſcripta atque recentiora Martyrologia, hac die agitur. Errare noſcuntur hi qui ipſam Alexandriæ paſſam referũt, cum conſtet Antiochiæ Piſidiæ id factũ, quod & Græci tradunt. Vetus fuit in Eccleſia Occidentali etiam huius ſanctæ martyris cultus; in antiquis enim Litanijs Rom. Eccleſiæ, quæ & poſitæ habentur in Ordine Romano, inter alias ſanctas virgines & martyres hæc recenſetur. de eiuſdẽ celebri feſta die habetur mentio in Conc. Oxonienſi.

Quod autē ſpectat ad Acta ipſius, hæc Radulphus Tung. de obſer. can. c. 11. Paſſionem, inquit, beatæ Margaritæ vidi Romæ apud Lateranū in dicto canone beati Gelaſij apocryphis adnumeratam. Hæc ipſe: quæ vehementer miramur, cum nec in antiquis manuſcriptis quorum plurima ſuppetunt exemplaria e diuerſis quæ Romæ extant bibliothecis, nec in his qui typis excuſi ſunt codices, aliquid tale in decreto Gelaſij potuerimus inuenire. Non tamen imus inficias, in Actis eius, quæ edidit Metaphraſtes, & recitat Lipom. to. 6. & Sur. tom. 4. quæ etiam e Latinis codicibus accepta deſcripſit Mombritius tom. 2. quæ denique legimus in pluribus manuſcriptis peruetuſtis codicibus, vt inter alios, S. Mariæ ad Martyres, & ſanctæ Cæciliæ trans Tiberim: non (inquam) negamus, in eis nonnulla reperiri, quæ indigeant emendatione non leui. Cum autem omnes tradant hanc fuiſſe filiam Aedeſij idolorū ſacerdotis, in mentem ſubijt ille Aedeſius addictiſſimus idolorum cultui, rerū Chriſtianarum hoſtis acerbiſſimus, de quo plura ſcribit Eunapius Sardianus in vitis philoſophorum. Extat de eadem Margarita epigramma Bonad. Sant. libro 3. monod. 31. Cecinit & eius martyrium egregie Hieron. Vida Alben. Epiſcopus, addiditq. epigramma de eius eccleſia reſtituta. Itidem Baptiſta Mantuanus Carmelita præclarus poeta S. Margaritæ agonem heroico poemate pulcherrimo decantauit.

[b] *Eliæ Prophetæ.*] Agunt & Græci de eodem hac die in Menologio; ſicq. colunt, vt abſtineant a ſeruilibus operibus, vt apparet ex Emmanuelis Imp. conſtitutione apud Theodorum Balſ. in nomoc. Photij tit. 7. cap. 11. Præter ea quæ in diuinis ſcripturis de Elia leguntur, Ioſephus etiam de eo ſcribit lib. 8. antiquit. cap. 7. & ſequen. Epiphan. de vita & interit. Proph. cap. 5. & Metaphraſtes, quem recitat Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 4. De æde Eliæ nomine, Dominicum, nuncupata, extat epigramma ſancti Gregorij Nazianzeni in edit. Leuuencl. Rurſus autem de templo Eliæ per Baſilium Imp. reſtituto meminit Cedrenus in compen. hiſtor. in Baſilio.

[c] *Ioſeph Iuſti.*] De eodē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij ex Act. Apoſt. cap. 1. Fuiſſe hunc ex numero ſeptuagintaduorum diſcipulorum, ſcribit Clemens Alexand. quem citat Beda in retract. in Act. Apoſtol. qui cum etiam Barſabas cognominatus legatur; hinc factum eſt, vt errore ducti aliqui exiſtimarent illum eumdem eſſe cum Barnaba, qui & ipſe dictus eſt Ioſeph, vt teſtantur Acta Apoſtolorum cap. 4. ſecundum editionem vulgatam. Eſt præterea mentio in ijſdē Actis c. 15. de alio diſcipulo, qui Iudas nomine, & ipſe cognominatus eſt Barſabas: quos omnes inter ſe diuerſos fuiſſe, ipſa Actorum hiſtoria patefacit. Quæ autem hic habentur de Ioſeph, accepta ſunt ex Papia; eaq. recenſet Euſebius hiſt. lib. 3. cap. 33. Tradit Dorotheus in Synopſi, hunc factum eſſe Epiſcopum Eleutheropolis in Palæſtina.

[d] *Sabini & ſoc.*] De quibus Beda, Vſuardus, Ado, & alij denique recentiores.

[e] *Pauli.*] Agit de eodem Vſuardus hac die: martyrium autem eius deſcribit S. Eulogius in memor. Sanct. lib. 2. cap. 6. paſſumq. dicit hac die, æra octingenteſima octogeſimanona, anno a Chriſto Domino octingenteſimo quinquageſimoprimo.

[f] *Vuilgefortis.*] Eadē ipſa, quæ de ea hic habentur, recitat Molan. in addit. ad Vſuardum.

[g] *Vulmari abbatis.*] De eo item Vſuardus in recentiori editione, Ado, & alij. Res geſtas eius habet Sur. tom. 3. die 17. Iunij, & tom. 7. hac die, Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 293. & Molanus in Indic. ſanct. Belgij. Vixit circa annum Domini ſexcenteſimum octogeſimum.

[h] *Seueræ.*] De ea tabulæ eccleſiæ Treuerenſis, ex quibus Molan. in addit. ad Vſuard. hac die. Fuit hæc ſoror S. Modoaldi Epiſc. Treuerenſis, & Ittæ coniugis Pipini Ducis. Plura de ea in vita S. Modoaldi, quam recitat Sur. to. 3. die 12. Maij, ibiq. lib. 2. cap. 14. agitur de S. Seueræ obitu: de eadem Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 156. Claruit circa annum Domini ſexcenteſimū ſexageſimum.

21 Duodecimo Kal. Auguſti. Luna. F vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

ROMAE ſanctæ Praxedis [a] virginis, quæ in omni caſtitate & lege diuina erudita, vigilijs & orationibus atque ieiunijs aſſidue vacans, quieuit in Chriſto; ſepultaq. eſt iuxta ſororem ſuam Pudentianam via Salaria. Babylone

ſancti Danielis [b] Prophetæ. Maſsiliæ natalis S. Victoris [c], qui cum eſſet miles, & nec militare, nec idolis ſacrificare vellet, primo in carcerem truſus, ibiq. ab angelo viſitatus, deinde varijs cruciatibus punitus, nouiſsime contritus in mola piſtoria martyriũ conſummauit. Paſsi ſunt cum eo & tres milites, Alexander, Felicianus, & Longinus. Trecis ſanctæ Iuliæ [d] virginis & martyris. Ibidem paſsio ſanctorum Claudij [e], Iuſti, Iucundini, & ſociorum quinque ſub Aureliano Imperatore. Comanæ in Armenia S. Zotici [f] Epiſcopi & martyris, qui ſub Seuero coronatus eſt. Argentorati ſancti Arbogaſti [g] Epiſcopi, miraculis clari. In Syria ſancti Ioannis [h] monachi, collegæ ſancti Simeonis.

IVLII 21.

[a] PRAXEDIS.] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ceteriq. omnes. Plura de ipſa ex Paſtore presbytero in Actis eius, Nouati, & Pudentianæ, quorũ ſupra meminimus: habemusq. eadem manuſcripta vna cum epiſtola Timothei fratris earundem ſanctarum Praxedis & Pudentianæ, ibiq. de erectione tituli ſanctæ Praxedis. eſt horum exordium: Virgo venerabilis, &c. tom. 10. vit. ſanct. Non longe ab his diuerſa ſunt ea quæ Mombrit. deſcripſit tomo 2. vit. ſanct.

[b] *Danielis Prophetæ.*] Agunt de eodem hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem vna cum tribus pueris ad xvij. Kal. Ianuarij in Menologio. Præter multa, quæ de Daniele in libris diuinarum Scripturarũ leguntur, ſcribit de eo Ioſephus antiquit. lib. 10. c. 14. Epiphan. de vita & interit. Prophet. cap. 10. vbi hæc habet in fine: Humatus eſt in auguſta cauerna honoribus magnis; extatq. monumentum eius vſque ad hoc ſæculum noſtrum in Babylone cunctis notiſsimum. Hæc Epiphanius. De eodem Daniele Doroth. in Synop. cap. 7. & apud Iſidor. de vit. & obit. ſanct. cap. 40. Extat inſuper commentarioſus Metaphraſtis de Daniele & tribus pueris apud Sur. tom. 4. Tranſlatas eorum reliquias Babylone Alexandriam, & in eccleſia ſanctorũ Ioannis & Cyri poſitas, Acta eorumdem ſignificant, eaſdemq. Venetias tranſlatas accepimus; inſuper & Vercellis crus S. Danielis aſſeruari percepimus, theſaurũ plane incomparabilem: ceterum eorumdẽ trium puerorum ſacrorum pignorum magnã partem Romæ in diaconia S. Hadriani reconditam religioſè aſſeruari ſcimus. Ne quid prætereamus; eiuſdẽ Danielis inter leones poſiti ſtatuam ære conflatam, auroq. ornatã, Conſtãtinus Magnus Imp. Cõſtantinopoli in medio foro poſuit, vt auctor eſt Euſeb. in vita Conſtantini lib. 3. c. 48. Antiquus mos Chriſtianorum fuiſſe reperitur, vt in ſuis ſepulchris inter alia reſurrectionis ſymbola, Danielem in lacu inter leones liberum ſtantem ſculperent. Extant eius rei in veteribus lapideis ſepulchris complura exempla. Ea fortaſſe de cauſa, quod de reſurrectione mortuorum c. 12. apertiſsime ſit locutus: ſeu quod e lacu ipſe liber egrediens quodammodo hieroglyphicum hominis e tumba reſurgentis expreſſerit.

[c] *Victoris.*] De quo Beda, Ado, Petrus in catal. lib. 6. cap. 122. & alij recentiores hac die. Scribit de eo Gregor. Turonen. lib. de glor. mart. cap. 77. Venant. Fortunat. hoc verſu libro 7. ad Bod. ducem:

Maſsilia Victor martyr ab vrbe venit.

Reperimus in Vaticana biblioth. huius martyris Acta metro conſcripta in codice notato num. 237. cuius exterior inſcriptio eſt, Sancti Ambroſij opera. Paſſus hic traditur in perſecutione Diocletiani & Maximiani A A. Fuit inſuper alius Victor, ſeu Victorinus Maſſilienſis, qui eruditione clarus vixit temporibus Theodoſij Iunioris & Valentiniani Imperatorum, de quo Gennadius de viris illuſtribus cap. 6. Ado in chron. & alij.

[d] *Iuliæ.*] De ea etiam Vſuardus hac die, ibi & Molanus de tranſlatione eiuſdem.

[e] *Claudij & ſoc.*] Agit & de his Molanus in addit. ad Vſuardum hac die.

[f] *Zotici Epiſc.*] Meminit huius magna cum laude Apollinaris Epiſcopus Hierapol. apud Euſeb. lib. 5. cap. 15. vbi legitur, hunc adnumeratum inter Epiſcopos fuiſſe ex vico Comana; licet Nicephorus dicat eum presbyterum Oſtrenum lib. 4. cap. 23.

[g] *Arbogaſti Epiſc.*] Huius Acta eſſe conſcripta ab Vthone eiuſdẽ eccleſiæ Epiſcopo, teſtatur Guiglielmus Einſengren. Suffectus eſt hic S. Amando, anno Domini 646. seditq. annos duodecim, vt habent tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ deſcriptæ a Demochare in libro de ſacrificio Miſſæ.

[h] *Ioannis.*] De eodem item Græci agunt hac die in Menologio. Huius res geſtæ intextæ ſimul ſunt cum Actis S. Simeonis, quæ (vt diximus, cũ de eo ſupra egimus) ſcripſit Leontius Epiſc. in Cypro, citatq. ea Septima Synodus; habent eadem Lipom. to. 6. & Surius tom. 4.

v. G Vndecimo Kalen. Auguſti. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

APVD Maſsiliam natalis ſanctæ Mariæ [a] Magdalenæ, de qua Dominus eiecit ſeptem dæmonia, & quæ ipſum Saluatorem a mortuis reſurgentem prima videre meruit. Philippis ſanctæ Syntyches [b], cuius beatus Paulus Apoſtolus meminit. Ancyræ in Galatia natalis S. Platonis [c] martyris, qui ſub Agrippino Vicario verberibus cæſus, vncis ferreis laniatus, alijsq. immaniſsimis tormentorum generibus cruciatus, demum abſciſſo capite, inuictam animam Deo reddidit: cuius miracula in ſubueniendis captiuis Acta ſecundæ Synodi Nicænæ teſtantur. In Cypro ſancti Theophili [d] Prætoris, qui ab Arabibus tentus, cum nec donis nec minis flecti poſſet vt Chriſtum negaret, gladio cæſus eſt. Antiochiæ ſancti Cyrilli [e] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate conſpicui. In territorio Aruernenſi ſancti Menelei [f] abbatis. In Blandinio monaſterio ſancti Vuandregiſili [g] abbatis, miraculis clari. Scythopoli in Palæſtina ſancti Ioſeph [h] Comitis.

IVLII 22.

[a] MARIAE *Magdalenæ*.] De eadem hac die Beda, ac ceteri omnes Latinorum, Græci etiam in Menologio. De famoſiſſima & antiquitus diſputata quæſtione, an vna vel plures fuerint Magdalenæ, diſſeruimus pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis; ibiq. vnam tantum fuiſſe Magdalenam, profeſſi ſumus. Multa quidem de eadem apocrypha legimus, vt hiſtoriam quamdam Ioſeph nomine, cuius eſt principium: In diebus Claudij, &c. Libellum inſuper de eius acceſſu ad ſenatum Romanũ, vt Pilatum de nece Chriſti poſtularet iudicio, & alia eiuſmodi, nobis quidẽ inſulſa viſa. De acceſſu autem eius cum Martha & Maximino in Gallias, cum vetus traditio, tum etiam antiqui manuſcripti codices edocent: quibus adde ea quæ nouiſſime ſcripta ſunt a Siluestro Prierate Dominicano in Aurea roſa in expoſitione Euangelij feriæ quintæ infra octauas Paſchæ, quæ recitat Sur. tom. 4. hac die. Lege & ea quæ Petrus in catal. ſcribit lib. 6. cap. 124. & alia id genus: in omnibus ſeruans Apoſtoli regulam, vt cuncta probans, quod bonum eſt teneas. Sigeb. agens de eius tranſlatione anno Domini 745. hæc compendio deſcribit: Perſecutione poſt lapidationem Stephani protomartyris mota, Maximinus vnus de ſeptuagintaduobus diſcipulis ad Gallias tranſiens, Mariam Magdalenã ſecum adduxit, & eam apud Aquenſem vrbem, cui præſidebat, ſepeliuit defunctam. Aquenſi vero vrbe a Saracenis deſolata, corpus eius a Gerardo Comite Burgundiæ ad cœnobium Viceliacum a ſe conſtructum transfertur. Quamquam aliqui ſcribant, quod illud apud Epheſum quieſcat, nullum ſuper ſe tegumen habens. Hæc Sigebertus. Fuit etenim Græcorum opinio,

quod

quod corpora Mariæ Magdalenæ & Lazari quieſcerent Epheſi: vnde Cedrenus in comp. hiſt. in Leone Imp. Baſilij filio hæc ait: Condidit templum ſancto Lazaro ſacrum, inq. eo Lazari & Magdalenæ reliquias Epheſo allatas depoſuit. Hæc Cedrenus in compend. hiſt. in Leone Philoſopho. Inſuper Zonaras lib. 3. Annal. teſtatur S. Lazari corpus e Cypro inſula tranſlatū Conſtantinopolim, necnon & S. Mariæ Magdalenæ ſimul condita eſſe a Leone Imp. cognomento Philoſopho, in baſilica a ſe erecta: ſed Latinis magis aſſentimur. Inter alia de ſancta Maria Magdalena Patrum encōmia, celebrior habetur oratio ab Origene conſcripta, quamquam Latinum ſcriptorem potius redoleat.

[b] *Syntyches.*] De qua Paul. ad Philippen. cap. 4. Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri.

[c] *Platonis.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, Græci autem in Menologio xv. Kal. Ianuarij, Extant res geſtæ ipſius a Metaphraſte editæ, quas retulit Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 4. De miraculis virtute S. Platonis editis ſcripſit S. Nilus hiſtoriam ad Heliodorum, quæ recitata eſt in Septima Synodo, Actione quarta. Iuſtinianus Imp. in honorem S. Platonis ampliſſimum erexit monumentum, vt ſcribit Procopius, agens de ædific. Iuſtiniani Imp. de quo Cedren. in Baſilio Imperatore: Platonis, inquit, templum, quod corruerat, excitauit.

[d] *Theophili.*] Eius certamen deſcribitur in hiſtoria Miſcella. Martyrij coronam adeptus eſt Conſtantino & Hirene imperantibus, anno Domini ſeptingenteſimo octogeſimoquarto.

[e] *Cyrilli Epiſcopi.*] De eo hac die Beda. Adſcribitur hic decimusnonus eius ſedis Epiſcopus. Agit de eo Euſebius in chron. & hiſt. lib. 7. cap. 26. Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 6. c. 34. atque etiam Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. Habentur eius Acta iuncta illis ſanctorum Claudij & Nicoſtrati, quæ ex antiquis codicibus edidit Mombrit. tom. 1. vbi ſcribitur, ipſum ob Chriſti fidem paſſum, ac tandem in carcere Deo ſpiritum reddidiſſe.

[f] *Menelei.*] De eo item hac die Vſuardus, & alij recentiores.

[g] *Vuandregiſili.*] Eius Acta ſincere conſcripta refert Surius tom. 4. ex quibus conſtat, migraſſe ex hac vita anno Domini ſexcenteſimo ſexageſimoquinto, Indict. octaua, temporibus Vitaliani Papæ, licet male Sigebert. referat ad annū 692. ſicut & Trithem. de viris illuſtribus ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 96. Scribit de eodem Petrus in catal. lib. 6. c. 127. & nouiſſime Molan. in Indiculo ſanct. Belgij.

[h] *Ioſeph.*] De quo & Græci. Eius vero admirabilem ad Chriſtum conuerſionem & fidei conſtantiam aduerſus Arianos, pluribus deſcribit S. Epiphanius in Panar. hæreſi 30. contra Hebionitas. Apud hunc hoſpitio ſuſceptus eſt S. Euſebius Epiſcopus Vercellenſis pro fide Catholica exul, quando eum inuiſit idem Epiphanius, qui hæc refert.

23 Decimo Kal. Auguſti. Luna. A iiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

NATALIS ſancti Apollinaris[a] Epiſcopi, qui ab Apoſtolo Petro Romæ ordinatus, & Rauennam miſſus, pro fide Chriſti diuerſas & multiplices pœnas perpeſſus eſt: poſtea in Aemilia Euangeliū prædicans, plurimos ab idolorū cultu reuocauit: tandem Rauennam reuerſus, ſub Veſpaſiano[b] Cæſare glorioſum martyrium conſummauit. Romæ ſancti Raſyphi[c] martyris. Ibidem paſſio ſanctæ Primitiuæ[d] virginis & martyris. Item ſanctorum martyrum Apollonij[e] & Eugenij. Eodem die natalis ſanctorum martyrum Trophimi[f] & Theophili, qui ſub Diocletiano Imperatore lapidibus cæſi, & igne incenſi, demum

gladio

gladio percuſsi, martyrio coronantur. In Bulgaria ſanctorum plurimorum[g] Martyrum, quos Nicephorus impius Imperator, eccleſias Dei deuaſtans, diuerſo mortis genere, enſe, laqueo, ſagittis, diutino carcere, & fame necari fecit. Cenomanis in Gallia ſancti Liborij[h] Epiſcopi & confeſſoris. Romæ ſanctarum virginum Romulæ[i], Redemptæ, & Herundinis, de quibus ſcribit ſanctus Gregorius Papa. Eodem die tranſitus ſanctæ Brigittæ[k] viduæ, quæ poſt multas ſanctorum locorum peregrinationes, diuino afflata Spiritu, Romæ quieuit: cuius corpus in Suetiam poſtea tranſlatum fuit.

IVLII 23.

APOLLINARIS *Epiſcopi*[a].] De quo etiam hae die Beda, Vſuardus, Ado, ac reliqui omnes, necnon & Græci in Menologio. Huius geſta, quæ in antiquis manuſcriptis codicibus latitabant, edidit Mombritius tomo 1. & Sur. tomo 4. Petrus item in catalog. lib. 6. cap. 128. & alij qui res eccleſiæ Rauennatis ſunt proſecuti. Extat de eodem ſermo ſancti Petri Chryſologi, alij etiā Petri Damiani. De eius eccleſia religioſe adeunda, hæc Venantius Fortunatus:

Rurſus Apollinaris pretioſi limina lambe.

De ſepulchro eiuſdē, & iuramento illic præſtari ſolito, agit ſanctus Gregorius in regiſt. lib. 5. epiſt. 33.

[b] *Sub Veſpaſiano Cæſ.*] Non ſic quidem, vt aliqua illius tempore fuerit in Chriſtianos excitata perſecutio: ſed quod ait Sueton. in vita ipſius cap. 15. his verbis: Non temère quis punitus inſons reperitur, niſi abſente eo, & ignaro, aut certe inuito, atque decepto. Hæc de eo Suetonius.

[c] *Raſyphi.*] De quo vet. manuſcrip. ex quibus & alij recentiores.

[d] *Primitiuæ.*] Agit de eadem Petrus in catalog. lib. 11. num. 200. & alij.

[e] *Apollonij & Eugenij.*] De his etiam hac die Græci in Menologio agunt.

[f] *Trophimi & Theophili.*] Græci item in eodem Menologio hac die, ibiq. pluribus eorum martyrium referunt.

[g] *Plurimorum martyrum.*] Agunt itidem de his Græci in Menologio his verbis: Commemoratio eorum qui ſunt apud Bulgariam interfecti ſub Nicephoro Stauratio Imp. anno nono Imperij eius: quorum alij letalibus plagis acceptis, cum Chriſtum negare non paterentur, multiplicibus & acerbiſſimis tormentis ſubiecti, e vita deceſſerunt, alijq. enſe obtruncati, alij funibus vincti & ſuffocati, alij ſagittis confoſſi, alij denique carceribus & fame conſumpti expirarunt, & corona martyrij donati ſunt. Hæc ibi. Erat autē prædictus Imperator ſecta Manichæus; de cuius immani crudelitate meminit Theodorus Studita in panegyrico S. Platonis. De his etiā hiſtor. Miſcel. in anno octauo eiuſdem Imp. Cedrenus etiam in compendio, anno nono. Facta hæc tradunt anno Chriſti 804. Indict. 5. ſed ſecundum veriorem ſupputationem, anno Domini octingenteſimo vndecimo.

[h] *Liborij Epiſcopi.*] Agit de eodem hac die Ado. Res geſtas ipſius retulit Surius in to. 4. Ponitur quintus eius ſedis Epiſcopus: ſedit annos 49. temporibus Valentiniani, Gratiani, & Theodoſij Auguſtorum. Facta eſt autem corporis eius tranſlatio anno Domini 836. Indictione 14. Ludouici Imperatoris anno 23.

[i] *Romulæ & ſoc.*] Agit de his S. Gregorius Papa lib. 4. dialog. cap. 15. vbi & de eccleſia S. Mariæ, apud quam manebant. Porro earumdem Romulæ & Redemptæ veneranda corpora aſſeruari Romæ in baſilica S. Mariæ Maioris, inſcriptio muſiuo opere in apſide poſita his verbis declarat: IN HAC SACRA BASILICA CORPORA SANCTORVM MATTHIAE APOSTOLI. HIERONYMI DOCTORIS. ROMVLAE ET REDEMPTAE VIRGINVM RECONDVNTVR. Hæc ibi; licet & Tiburtini eadem ſibi vendicent, de iiſdemq. hac die ſolemnitatem agant. Verum aliquam partem, non ipſa integra corpora eos accepiſſe putamus.

[k] *Brigittæ,* alias *Birgittæ.*] Hanc Bonifacius Nonus Rom. Pontifex adſcripſit in Sanctarum numerum. Vitam eius ſincere conſcriptam habet Sur. to. 4. Moritur anno Domini milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo tertio,

24 Nono Kalend. Augusti. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

VIGILIA ſancti Iacobi [a] Apoſtoli. Tyri in Tuſcia apud lacum Vulſinium ſanctæ Chriſtinæ [b] virginis & martyris: quæ in Chriſtum credens, cum patris idola aurea & argentea comminuiſſet, ac pauperibus erogaſſet, eius iuſſu verberibus dilaniata, alijsq. ſupplicijs diriſsime cruciata, & cum magno ſaxi pondere in lacum proiecta, ſed ab angelo liberata: deinde ſub alio Iudice patris ſui ſucceſſore acerbiora tormenta conſtanter perferens, nouiſsime a Iuliano Præſide poſt fornacē ardentem, vbi quinque diebus illæſa permanſit; poſt ſerpentes Chriſti virtute ſuperatos, abſciſsione linguæ, & ſagittarum infixione martyrij ſui curſum compleuit. Romæ via Tiburtina ſancti Vincentij [c] martyris. Amiterni in Veſtinis paſsio ſanctorum Militum [d] octogintatrium. Emeritæ in Hiſpania ſancti Victoris [e], viri militaris, qui cum duobus fratribus Stercatio & Antinogene in perſecutione Diocletiani per diuerſa ſupplicia martyrium conſummauit. In Lycia ſanctarū martyrum Nicetæ [f] & Aquilinæ, quæ beati Chriſtophori martyris prædicatione ad Chriſtum conuerſæ, martyrij palmam capitis obtruncatione ſumpſerunt. Item ſanctorū martyrum Menei [g] & Capitonis. Apud Senonas ſancti Vrſicini [h] Epiſcopi & confeſſoris.

I V L I I 24.

VIGILIA *S. Iacobi* [a].] De ea etiam Beda, & alij recentiores.

[b] *Chriſtina.*] Ponitur hæc paſſa Tyri apud lacum Vulſinium, qui ab eadem ciuitate nomen accipiens, dictus eſt (vt iterum diximus) lacus Tyrenſis: ſic enim appellatus reperitur in edicto Deſiderij Regis Longobardorum, quod extat Viterbij inciſum in marmore. Tyri enim ſanctam Chriſtinam paſſam eſſe, cum vetera illorum locorū monumenta, & firma certaq. a maioribus accepta traditio, tum etiam veteres manuſcripti codices confirmant. Porro Tyrus ciuitas illic olim poſita a lacus excreſcentia abſorpta eſt, vt Vulſinienſes oppidani olim illi vrbi vicini teſtantur. Hæc de loco ſatis ſint dicta. Agunt etiam de eadē Chriſtina hac die Beda, Vſuardus, ac ceteri Latinorū, ac Græcorum, in quorum Menologio eius Acta narrantur conſentientia ijs quæ a Latinis ſcribuntur, quæ poſt Mombrit. to. 1. & Petr. in catal. lib. 6. cap. 130. Surius ex Martyrologio Adonis ſummatim deſcribit to. 4. Vincent. lib. 12. cap. 86. Antonin. par. 1. tit. 8. & alij. Habemus in noſtra bibliotheca eius Acta fuſius ſcripta, aliaq. legimus in vet. codice ſanctæ Cæciliæ trans Tiberim. eſt priorum eiuſmodi exordium: Erat quædā ſancta

& ſa-

& ſacra puella ex Aniciorum perilluſtri familia, &c. Illa autem quæ extant in dicto cod. S. Cæciliæ, ſic incipiunt: Beatiſſima, &c. Putarunt aliqui de hac agere S. Auguſtinum in Pſalm. 120. Fefellit fortaſſe eos mendoſus codex: non enim de Chriſtina, ſed de Criſpina agit, perilluſtri martyre in Africa, de qua idem Auguſtinus ſæpius meminit, vt loco ſuo dicemus inferius: Criſpinā, & non Chriſtinam legit editio Louanienſis. Corpus ſanctæ Chriſtinæ Panormi in Sicilia ſumma veneratione aſſeruari percepimus, nec aliam ab iſta eſſe tradunt. Meminit ſanctæ Chriſtinæ Aldelmus Epiſcopus de laud. virginitatis, & alij recentiores.

[c] *Vincentij.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eſt Tibure eccleſia ſancti Vincentij, huius quidem, & non alterius Vincentij, vt multi credunt, dicta nomine, atque dicata.

[d] *Militum octoginta.*] Ponuntur hi paſſi Amiterni, quæ fuit olim nobiliſſima ciuitas in Veſtinis; licet in alia edit. errore typographi, Amiternum in Sabinis ſit poſitum: nam Furconium, & Aquila, loca illi proxima, in Veſtinis ponuntur inferius. Amiternum eſſe in Veſtinis, ſcribit Cato libro orig. Ptolemæus lib. 3. tabula ſexta Europæ id aperte docet, Strabo id ipſum libro 5. A Varrone melius diſces, vbi ſit Amiternum, & cur ita dictum: nam lib. 4. de lingua Latina ſic ait: Qui circum Aternum habitant amnem, Amiternini ſunt appellati. Porro de Aterno flumine Veſtinos alluente meminit Strabo libro 5. & Vibius Sequeſt. libro de flum. & alij. Vnus tantum Plinius lib. 3. cap. 12. ponit Amiternum in Sabinis, ea (vt puto) occaſione deceptus, quod dicti reperirentur Amiternini Sabinorum, ea nimirum ex cauſa, quod Amiternini a Sabinis venirent, vt auctor eſt Varro lib. 5. de lingua Latina. Dicta eſt alio nomine illa regio Prouincia Valeriæ, de qua ſuperius locuti ſumus. Fuerunt huius cohortis præcipui Florentius & Felix, vt ex manuſcriptis Aquila tranſmiſſis accepimus.

[e] *Victoris & ſoc.*] De his Vſuardus, Ado, & alij recentiores: alij pro Stercario habent Eſtertium. De his Vaſæus in chron. Hiſpan. item Flos ſanctorum Hiſpaniæ.

[f] *Niceta & Aquilina.*] Agunt de his etiam hac die Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 6. c. 132. & alij recentiores. Habentur earum Acta iuncta illis S. Chriſtophori martyris; de his etiam Vincent. in Spec. lib. 13. c. 25.

[g] *Menei & Capitonis.*] De his item hac die Græci in Menologio agunt.

[h] *Vrſicini Epiſcopi.*] Succeſſit hic ſancto Polycarpo, adſcribiturq. in ſerie Epiſcoporum Senonenſium decimus ordine: claruit circa annum Domini 310. vt apparet ex tabulis Democharis lib. de ſacrificio Miſſæ.

ij. C Octauo Kalend. Auguſti. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

SANCTI Iacobi[a] Apoſtoli, fratris beati Ioannis Euangeliſtæ, qui prope feſtum Paſchæ ab Herode Agrippa decollatus eſt. Eius ſacra oſſa ab Hieroſolymis ad Hiſpanias tranſlata, & in vltimis earum finibus apud Gallæciam recondita, celeberrima illarum gentium veneratione, & frequenti Chriſtianorum concurſu religionis & voti cauſa illuc adeuntium, pie coluntur. In Lycia ſancti Chriſtophori[b] martyris, qui ſub Decio virgis ferreis attritus, & a flammæ æſtuantis incendio Chriſti virtute ſeruatus, ad vltimum ſagittarum ictibus confoſſus, martyrium capitis obtruncatione compleuit. Barcinone in Hiſpania natale beati Cucuphatis[c] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Daciano Præſide plurimis tormentis ſuperatis, percuſſus gladio, victor

migrauit

migrauit in cælum. In Palæſtina ſancti Pauli[d] martyris, qui in perſecutione Maximini ſub Firmiliano Præſide capitis damnatus, exiguo orandi ſpatio impetrato, primum pro contribulibus ſuis, deinde pro Iudæis & Gentilibus, vt fidei veritatem agnoſcerent, poſtea pro circumſtantium multitudine, demum pro Iudice qui ipſum damnauerat, & pro carnifice a quo feriendus erat, Deum toto corde precatus, abſciſsis ceruicibus, martyrij coronam accepit. Ibidem ſanctæ Valentinæ[e] virginis, quæ ad aram vt immolaret adducta, cum eã calcibus euertiſſet, diriſsime cruciata, vna cum ſocia virgine in ignem coniecta, cucurrit ad Sponſum. Furconij in Veſtinis ſanctorum martyrũ Florentij[f] & Felicis Sipontinorũ. Cordubæ S. Theodemiri[g] monachi & martyris. Treuiris ſancti Magnerici[h] Epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 25.

IACOBI *Apoſtoli*[a].] De eodem Beda ac ceteri Latinorum; Græci autem in Menologio agunt pridie Kalend. Maij, in quem diẽ natalem eius, quando ab Herode occidi iuſſus eſt, transferunt: Latini vero hac die agunt, quando eius venerandum corpus ex Iria Flauia Compoſtellam tranſlatum eſt; vbi hactenus celeberrimo totius Chriſtiani orbis officio colitur, vt conſtat ex Apoſtolicis litteris Calliſti Papæ Secundi, quibus etiam expreſſum habetur, vt tertio Kal. Ianuarij celebretur eius tranſlatio Hieroſolymis facta Gallæciam, itemq. electio: rurſus autem, vt quinto Nonas Octobris ſolemnitas agatur, qua recolantur eiuſdem S. Iacobi miracula. Kalendis vero Iunij agitur Compoſtellanæ eccleſiæ dedicatio facta a Turpino Epiſcopo Rhemenſi, & alijs ſexaginta Epiſcopis, id curante Carolo Magno Imp. vt idem Turpinus teſtatur. De eius acceſſu & prædicatione in Hiſpanias, hæc liber qui inſcribitur nomine S. Iſidori de vita & mort. ſanct. cap. 73. Hiſpaniæ atque Occidentalium locorum populis Euangeliũ prædicationis infundit, &c. Hæc ibi: licet ille, an ſit Iſidori, non immerito adducatur in controuerſiam, cum complura in eo indigna Iſidoro reperiantur coagmentata mendacia. Rurſus autem in Breuiario Toletano inſtitutionis S. Iſidori, habetur ſacer hymnus, quo de eius acceſſu in Hiſpaniã agitur: vbi etiam inter alios hi verſus deſcripti habentur:

Magni deinde filij tonitrui,
Adepti fulgent prece matris inclytæ,
Vtrique vitæ culminis inſignia.
Regens Ioannes dextra ſolus Aſiam,
Et læua frater poſitus Hiſpaniam, &c.

Beda etiam in collectaneis agens de diuiſione Apoſtolorum, Iacobum hunc in Hiſpanias eſſe profectum teſtatur: id ipſum Turpinus in libro de rebus geſtis Caroli Magni Imp. id denique Calliſtus Papa Secũdus (eius enim nomine litteræ Apoſtolicæ ſcriptæ reperiuntur) affirmare videtur. Sed cum omniũ Apoſtolorum primus S. Iacobus martyrio ex hac vita migrarit, idq. etiam ante diuiſionem Apoſtolorum: inde nonnullis de ea re dubitandi occaſio orta eſt. Verum Iacobi in Hiſpaniam profectio tunc potiſſimum potuit contigiſſe, cum poſt necem Stephani protomartyris ſecuta eſt ſtatim diſperſio omnium diſcipulorum: & licet dicat S. Lucas in Actis, omnes diſperſos eſſe præter Apoſtolos, intelligendum ex maiori parte; ſicut cum ibidem ait, omnes diſcipulos diſperſos eſſe per regiones Iudææ atque Samariæ: cum tamen conſtet, inter alios Ananiam tunc temporis profectũ eſſe Damaſcum Syriæ, illicq. Euangelium prædicaſſe. Sane quidem & horũ matrem, vxorem Zebedæi, Mariam, eadem diſperſione fugatam, in Italiam aduentaſſe, & apud Hernicos, itinere fatigatam, in pace quieuiſſe, produnt vetera monumenta eccleſiæ Verulanæ, vbi eius venerandum corpus religioſe aſſeruatur. Hæc autem de acceſſu Iacobi in Hiſpanias nuper dicta non ſic accipias, vt illic prædicauerit Gentibus Euangelium (nondum enim decreto Apoſtolorum illis fuerat oſtium reſeratum) ſed Iudæis tantum, ſuis gentilibus, Chriſtum annunciarit; nec ſic quidem, vt aliquam illic fundarit eccleſiam: eoq. ſenſu ſunt accipienda verba Innocentij Papæ in epiſt. ad Decentium, quod nullus Apoſtolorum in Hiſpania vel Gallia populum Gentilem docuerit,

ſed illi tantum, qnos in eas regiones miſiſſet Petrus Apoſtolus. Prædicta antem non ſic mordicus defendimus, vt his inuitos adſtipulari cogamus; ſed potins vt oſtenderemus, quæ dicnntur de profectione eius in Hiſpaniam, non eſſe adeo impoſſibilia, vel haberi pro monſtro, vt putant aliqui. Addimus & illud de eodem Apoſtolo; ipſum nimirum, ſicut Ioannem, virginē permanſiſſe: id etenim teſtatur S. Epiphanius in Panar. hæreſi 58. his verbis: Quinam igitur hi fuerint, quam generoſi Apoſtoli, ac monaſticam vitam degentes, ac deinceps virgines? Ioannes quidem & Iacobus, filij Zebedæi, qui manſerunt in virginitate. Hæc Epiphanius. Agit de eodem Suidas in Herode, recitatq. hiſtoriam de martyrio illius qui illum accuſauerat, & quomodo veniam precatus, martyriū ſubijt. Trithemins de vir. illuſtr. dum recenſet Calliſti Papæ commentarios, ait illum copioſo ſermone & maxima diligentia tractatū ſcripſiſſe de miracnlis S. Iacobi. Legimus eiuſdem Calliſti nomine de ea re quinque libros digeſtos, qnibus continentur miracula eiuſdem Apoſtoli virtute edita, licet (vt conſtat ex ratione annorum numeri) aliqua fuerint ſuperaddita, atque illis admiſta. Habentur & eiuſdem Calliſti ſermones de tranſlatione S. Iacobi, itemq. de ea re epiſtolæ, necnon & litteræ Leonis Papæ Tertij de tranſlatione S. Iacobi in Hiſpaniam facta tertio Kalend. Ianuarij. eſt earum exordium: Noſcat fraternitas veſtra, &c. Itemq. litteræ Innocentij Papæ Secundi habentes ſubſcriptionem S. R. E. Cardinalium, qui illis vixere temporibus, quibus einſdem Calliſti commentar. comprobatur. recitatur in eo & epigramma Fortunati de martyrio S. Iacobi.

[b] *Chriſtophori*.] Martyr eſt tam Latinis quam Græcis notiſſimus, de qno hac item die Bedas, Vſuard. Ado, & alij omnes recentiores; Græci autem de eo agunt in Menologio ad ſeptimum Idus Maias. Huius quidem Acta depranata ac inter ſe diuerſa admodum reperiuntur. Edidit ea primum Mombrit. tomo 1. vit. ſanct. Petrus in catalogo lib. 6. cap. 135. Vicellius in Hagiolog. ex Ruggero Fuldenſi paucis contraxit. Legimus eadem in nonnullis antiquis codicibns; quæ & Sur. retulit in tomnm quartum: ſed omnia quæ cenſura indigeant. Irrepſit inter alia, vt pro Decio Imperatore Dagnus qnidam ſit poſitus: ſub Decio etenim eſſe paſſum vna cum ceteris Chriſtianis commilitonibus, conſtat ex veteri hymno ſacro, qui legitur in Breuiario Toletano ſecundum regulam S. Iſidori, quo etiam eiuſdem martyris Acta deſcribuntur: quæ quidē præ ceteris omnibus nobis arrident. Aſſeruantur ibidem (vt in eodem Breuiario legimus) eiuſdem martyris venerandæ reliquiæ. Frequens erat ac religioſus in Hiſpanijs Chriſtophori martyris cultus. Erat etiam Cordubæ nobilis ac vetus memoria S. Chriſtophori, eccleſia & monaſterium ab eo denominatū, cuius meminit S. Eulogius, dum agit de alio Chriſtophoro einſdem monaſterij alumno; qni ſicut & nomen, ita etiam eum imitatus, martyrij coronam eſt conſecutus tempore perſecutionis Sarracenorū. De alio monaſterio nomine eiuſdem S. Chriſtophori dedicato meminit S. Greg. in regiſt. lib. 8. epiſt. 33. Hæc de antiquis eius memorijs. Quod pertinet ad giganteam ſtaturam, qua pingi conſueuit, quid dicam, non habeo: referā hic tantum ex hymno præſato hos verſus, quibus eius imago deſcribitur, immo potius tantummodo adumbratur:

Elegansq. ſtatura, mente elegantior,
Viſu fulgens, corde vibrās, & capillis rutilans,
Ore Chriſtum, corde Chriſtum Chriſtophorus inſonat.

Et in capitulo ſic dicitur: De minimo grandis, vt ex milite dux fieret fidelium populorum, &c. Porro ea cuncta quæ de S. Chriſtophoro feruntur, de palma, flumine, ſtatura procera; ea, inquam, omnia Hieronymus Vida Epiſcopus Albæ allegorico ſenſu interpretata egregio cecinit epigrammate. De ſymbolicis picturis Chriſtianis antiquitus pingi ſolitis diximus ſuperius 23. Aprilis in Georgio.

[c] *Cucuphatis*.] De quo & Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Prudentius hymno quarto de eo hoc verſu meminit:

Barchinon claro Cucuphate freta
Surget, &c.

Huius Acta ex anonymo deſcripſit Surius tomo 4. Mombritius tomo 1. Petrus in catalogo lib. 6. cap. 136. ſed eadem felicius canuntur ſapphico carmine, hymno ſacro, qui legitur in Breniario Toletano. Plura de eodem in Flore ſanct. Hiſpan. & in Theſ. concion. tomo 2. Kalend. Augusti; ibi & de Felice agitur.

[d] *Pauli*.] Agit de eo Euſebius hiſt. lib. 8. cap. 18. paſſumq. tradit anno ſexto perſecutionis Diocletiani Imp. qui eſt annus Domini 307.

[e] *Valentinæ*.] Eadem ipſa eo paſſa eſt tempore, quo & Paulus, de quo modo actum eſt. Scribit de ea idem Euſebius hiſt. lib. 8. c. 18.

[f] *Florentij & Felicis*.] Sunt hi duo ex numero illorum octogintatrium militum, de quibus agitur pridie huius diei; ibi & de his diximus. Furconij cum hi ponantur, ſciendum eſt, nobilem fuiſſe eccleſiam Furconienſem in Veſtinis, cuius mentio habetur in Concilio Romano ſub Agathone, quod recitatur in Sexta Synodo Act. 4. Adnumeratam eamdem inueni inter eas, quarum Epiſcopi dicebantur olim Suffraganei Romani Pontificis, nec erant ſub ditione alicuius Archiepiſcopi, ſed tantum immediate ſubiecti Romano Pontifici, vt habet codex manuſcript. bibliothecæ Vaticanæ, qui inſcribitur Liber cenſuum.

g *Theodomiri.*] De quo agit S. Eulogius in memor. ſanct.lib.2. cap.6. aitq. eumdem 25. Iulij, die Sabbati, martyrij coronã eſſe adeptum, æra octingenteſima nonageſimanona, anno a Chriſto Domino octingenteſimo quinquageſimoprimo.

h *Magneriti Epiſc.*] Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vſuar. Acta eius ſcripſit Ebruinus abbas. Habetur de eo mentio in Actis S. Gauderici, quæ recitat Sur. to.4. 11. Auguſti, Gregor. Turonenſis de geſt. Franc. lib.8.c.37.lib.9. c.10. & in tabulis Epiſcoporum Treuerenſium poſt Nicetium. De hoc extare carmen Fortunati, tradit Molanus: verum in libris Fortunati nuper editis Calari, non de Magnerico Treuerenſi, ſed de Agerico Virdunenſi carmen extat lib. 3. Vixit circa annum Domini 595.

26. Septimo Kal. Auguſti. Luna. D [i]

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

DORMITIO ſanctæ Annæ[a] matris genitricis Dei Mariæ. Philippis in Macedonia natalis S. Eraſti[b], qui illic a beato Paulo Apoſtolo relictus Epiſcopus, ibidem martyrio coronatus eſt. Romæ via Latina ſanctorum martyrũ Symphronij[c], Olympij, Theoduli, & Exuperiæ, qui (vt in geſtis ſancti Stephani Papæ legitur) ignibus combuſti, martyrij palmam adepti ſunt. In Portu Romano ſancti Hyacinthi[d] martyris, qui primo in ignem iniectus, deinde in profluentem præcipitatus, illæſus euaſit: poſt hæc a Leontio Conſulari ſub Traiano Imperatore gladio percuſſus, vitam finiuit: cuius corpus Iulia matrona in prædio ſuo iuxta Vrbem ſepeliuit. Item Romæ ſancti[e] Paſtoris presbyteri, cuius nomine Titulus[f] extat in Viminali apud ſanctam Pudentianam. Veronæ ſancti Valentis[g] Epiſcopi & confeſſoris. In monaſterio ſancti Benedicti in agro Mantuano ſancti Simeonis[h] monachi & eremitæ, qui multis miraculis clarus, in ſenectute bona quieuit.

I V L I I 26.

ANNAE[a].] Græci autẽ de ea pridie huius diei agunt in Menologio: in conſtitutione Emmanuelis Imp. ponitur inter eas ſolemnitates, quibus vacandum eſt religionis gratia. De eadẽ Dei genitricis matre meminit S. Epiphan. in Panar. hær. 78. & 79. itemq. in cõmentariolo de laudibus Deiparæ. Antiochus monachus, qui doctrina & ſanctitate claruit temporibus Heraclij Imperatoris, de eadẽ agit in hom.10. Ioannes Damaſcenus de fide orthodoxa lib. 4. c.15. in oratione prima de dormitione beatæ Mariæ, & orat. 1. & 2. in natiuitate eiuſdem. Andreas Cretenſis plura in Natali Deiparæ, & in ſacris hymnis. Multa præterea de ea apud Cyrum Prodromum. Eſt de eadem ſermo Fulperti Epiſcopi Carnotenſis. In Breuiario Toletano ineſt de ea vetus officium eccleſiaſticum cum ſacro hymno eodem die canendo. Habemus in noſtra bibliotheca tom. 7. de eadem ſermonem, cuius eſt initium: Beatiſſimæ & multiplici, &c. Ibiq. carmina quædam in laudem ipſius ſcripta ſunt, in aliqua eccleſia cani ſolita. Fertur de eadem apocryphum

quoddam, nomine S. Hieronymi, quod incipit: Poſtulatis, filiæ, &c. De miraculis S. Annæ Trithemius ſcripſit. Eius venerandũ caput aſſeruari Duræ, quod eſt oppidum Iuliacenſe, teſtatur Molanus in addit. ad Vſuardum edit. 2. annulus autem eius Romæ in ipſius eccleſia cuſtoditur. Iuſtinianus Imperator eidem erexit Cõſtantinopoli auguſtiſſimam baſilicam, vt auctor eſt Procop. lib. 1. ædif. Iuſtiniani Imperatoris, de qua habetur mentio in Actis S. Stephani Iunioris: eamdem tandem vetuſtate collabentem Baſilius Imp. reſtituit, vt ſcribit Cedren. in Baſilio. Plura in laudem ſanctæ Annæ tam carmine quam ſoluta oratione a recentioribus ſcripta ſunt, vt a Vicellio, & alijs. Conſtat ex prædictis, tam in Orientali quam Occidentali Eccleſia peruetuſtum fuiſſe ſanctæ Annæ cultum; quem Sanctiſſimus Dominus noſter Gregorius xiij. Papa, diuino afflatus Spiritu, Apoſtolicis litteris datis hoc anno Domini 1584. Kal. Maij, ſui Pontificatus anno duodecimo, firmauit, auxitque: præcipiens nimirũ, vt perpetuis futuris temporibus beatæ Annæ dies feſtus ſeptimo Kal. Auguſti per totius Orbis eccleſias duplici officio quotannis recolatur, Romaniſq. ac aliarum eccleſiarum Kalendarijs addatur, & Duplex ei adſcribatur.

[b] *Eraſti.*] De quo Acta Apoſtolorum c. 19. Paulus ad Romanos c. 16. & ad Timoth. c. 4. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Hunc creatum fuiſſe Epiſcopum Paneadis, ſcribit Dorotheus in Synopſi; licet ceteri omnes, quibus magis aſſentimur, Philippenſem cum dicant factũ Epiſcopum.

[c] *Symphronij & ſor.*] De his hac die Vſuardus, & alij. Res geſtæ ipſorum deſcriptæ habentur in Actis S. Stephani Papæ, apud Surium tomo quarto, die ſecunda Auguſti.

[d] *Hyacinthi.*] Agunt de eo etiã Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores: Acta vero ipſius recitat Surius tomo 4. hac die.

[e] *Paſtoris.*] Non tantum in vet. Romano Martyrologio, ſed & in antiquis manuſcriptis de eo agitur hac die. Plura de ipſo ſcripta habentur in Actis ſanctarum Pudentianæ, Praxedis, Nouati, & Timothei, quorum ſupra meminimus. Mentio de eodem habetur in libro de Rom. Pontificibus in Pio Papa. De eius obitu agitur in litteris eiuſdem Pontificis ad Iuſtum Epiſcopũ Viennenſem: quas eſſe germanas, monſtrauimus in Annalibus Eccleſiaſt. In eis hæc de Paſtore ſcripta habentur: Paſtor Titulum condidit, & digne in Domino obijt. Hæc ibi. Habemus in noſtra bibliotheca res geſtas ſancti Paſtoris, ſeu potius panegyrim in die natali eius alicubi in eccleſia legi ſolitam. Eſt eius exordium: Sanctorum veſtigia, &c. Ibi etiam ea die de alio Paſtore agitur diſcipulo S. Eraſmi Epiſcopi, qui paſſus eſt Romæ via Salaria, temporibus Diocletiani, atque ſepultus ad Cliuum Cucumeris. De ſcriptis S. Paſtoris, quorum penes Græcos vſitatior fuit lectio, in Annalibus pluribus egimus.

[f] *Titulus.*] Idem Titulus, quod Memoria, ſeu Eccleſia; ſic dictus, quod in loco vbi erat eccleſia erigenda, crux poneretur in titulũ. ſic l. vlt. de Pagan. Cod. Theod. & l. decernimus. C. de Epiſc. & cleric. Nouel. 117. cap. 7. ex Iulian. & conſt. 4. c. 1. Auth. coll. 5. tit. 17. Vt nullus fabric. c. nemo eccleſiam. de conſecrat. diſtinct. 1. ex Concil. Aurelian. & in Capitularibus Franc. lib. 5. c. 239. Ord. Roman. de diuin. offic. c. de ædif. eccleſ. pag. 107. Habes de Titulo hæc ex Prudentio hym. 5. Periſteph. de S. Vincentio:

Iam nunc & oſſa extinxero,
Ne ſit ſepulchrum funeris,
Quod plebs gregalis excolat,
Titulumq. figat martyris.

Et hymno 12. de paſſionibus Apoſtolorum, in hunc modum:

Parte alia Titulum Pauli via ſeruat Oſtienſis.

Romæ autem obtinuit vetus loquendi vſus, vt non omnis eccleſia, martyrumve Memoria Titulus diceretur, ſed tantum inſigniores eccleſiæ, quibus præficerentur presbyteri Cardinales.

[g] *Valentij Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ Veronenſis, & in antiquis monumentis Epiſcoporum Veronenſium, quæ collegit Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſimus, hodie Cardinalis, Auguſtinus Valerius eiuſdem ciuitatis Epiſcopus.

[h] *Simeonis.*] Huius res geſtas ſcripſiſſe fertur Hilarion monachus ord. S. Benedicti: eas nos non vidimus, niſi ſint illæ quæ in bibliotheca Vaticana manuſcriptæ leguntur abſque auctoris nomine, in codice qui habet numeri notam 709. vbi traditur, hunc Armenum fuiſſe genere, ordine Leuitam, profeſſione monachum; veniſſe in Italiam, ac multis egregijs operibus illuſtratum quieuiſſe in Domino anno a Chriſto milleſimo decimoſexto, Indict. 14. ſeptimo Kal. Auguſti, Henrico Imp. Quibus temporibus etiam Treuiris in Gallijs claruit alius eiuſdem nominis & profeſſionis, ordinisq. S. Benedicti; qui in turri incluſus, ibidem vſque ad obitum vixit, de quo Sigebert. in chron. anno Domini 1015. & Trithemius de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 238.

27 Sexto Kalend. Auguſti. Luna. E ★

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

NICOMEDIAE paſsio S. Pantaleonis [a] medici, qui a Maximiano Imperatore pro fide Chriſti tentus, & equulei pœna, ac lampadarum exuſtione cruciatus, ſed inter hæc Domino ſibi apparente refrigeratus, tandem ictu gladij martyrium conſummauit. Ibidem ſancti Hermolai [b] presbyteri, cuius doctrina beatus Pantaleon ad fidem conuerſus eſt; ſanctorum quoque Hermippi & Hermocratis fratrum, qui poſt multas pœnas ſibi illatas, ab eodem Maximiano capitali ſententia ob confeſsionem Chriſti damnati ſunt. Nolæ ſanctorum martyrum Felicis [c], Iuliæ, & Iucundæ. Vigilijs in Apulia ſanctorum martyrum Mauri Epiſcopi, Pantaleemonis, & Sergij, qui paſsi ſunt ſub Traiano. Apud Homeritas commemoratio [d] ſanctorum Martyrum, qui ſub Dunaan tyranno ob Chriſti fidem incendio traditi ſunt. Cordubæ in Hiſpania ſanctorum martyrum Georgij [e] diaconi, Felicis, Aurelij, Nataliæ, & Lilioſæ, in perſecutione Arabica. Epheſi natalis ſanctorum ſeptem Dormientium [f], Maximiani, Malchi, Martiniani, Dionyſij, Ioannis, Serapionis, & Conſtantini. Antiſiodori depoſitio beati Aetherij [g] Epiſcopi & confeſſoris. Conſtantinopoli beatæ Anthuſæ [h] virginis, quæ ſub Conſtantino Copronymo ob cultum ſanctarum imaginum verberibus cæſa, & exilio relegata, quieuit in Domino.

IVLII 27.

PANTALEONIS, alias *Pantaleemonis.*] De quo hac item die Beda, Vſuardus die ſequenti, Græci in Menologio hac item die agunt, feſtumq. colunt, vt apparet ex Emmanuelis conſtitutione tit. de ferijs. Huius Acta ex antiquioribus monumentis edidit Metaphraſtes, quæ Latine a ſe reddita deſcripſit Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 4. Legimus eadem in vet. manuſcrip. cod. ex quibus etiam Mombritius tomo 2. & Petrus in catal. lib. 6. cap. 146. Agit de eodem Niceph. lib. 7. cap. 14. Huius templum Conſtantinopoli vetuſtate collapſum, in ampliorem formam Iuſtinianus Imp. reſtituit, vt ſcribit Procop. de ædif. Iuſtiniani Imp. lib. 1. Excitauit & aliud in honorem eiuſdem martyris in Palæſtina, vt idem refert lib. 5. Caput eius ex Africa in Gallias tranſlatũ eſſe anno Domini 802. ſcribit Sigebertus in chron. Extat de eadẽ tranſlatione carmen Abogardi Epiſcopi Lugdunenſis. Conſtantinopoli etiam eius ſacræ reliquiæ conditæ erãt in loco qui dictus eſt Concordia, vbi ſacroſancta Synodus œcumenica eſt celebrata, quæ ex quatuor ſecunda ordine poſita eſt. De his Ioannes Damaſcenus lib. 3. de imaginibus.

[b] *Hermolai & ſoc.*] De his hac die Beda, Vſnardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menolog. pridie huius diei. Horum omnium Acta intexta habentur cum illis S. Pantaleemonis. Scribit de eodem Nicephorus hiſt. lib. 7. cap. 14.

[c] *Felicis & ſoc.*] Agit de ijſdem hac die Beda, adſtipulanturq. vet. manuſcrip.

[d] *Commemoratio ſanct. mart.*] De his Nicephorus hiſt. lib. 17. c. 6. Vberius autē horum Acta deſcripſit Metaphraſtes, quæ recitat Lipom. to. 6. & Sur. to. 5. die 24. Octobris.

[e] *Georgij & ſoc.*] De his Vſuard. ſexto Kal. Septembris; ſed hic eſt dies natalis ipſorum, vt apparet ex S. Eulogio, qui de his multis agit in Memor. Sanct. lib. 2. cap. 10. paſſoſq. tradit æra 890. a Chriſto autem anno octingenteſimo quinquageſimoſecundo: ibi idem Eulogius recitat Georgij epiſtolam ad vniuerſos Chriſtianos in Hiſpania conſiſtentes, qua eos ad ſubeundum martyriū roborauit. eſt eius exordiū: Cognoſcite, o fratres chariſſimi, meum introitum in Hiſpaniam, &c.

[f] *Septem Dormientium.*] De his hac item die Vſuardus, ac recentiores omnes, Græci autem in Menolog. prid. Non. Auguſt. & xj. Kal. Nouemb. nimirum quando incluſi ſunt in ſpecu, & quando demum ſunt inuenti. Cur autem hi dicti ſint dormientes, duplex affertur ratio: Altera, quod hi martyres temporibus Decij conſummarint martyrium intra ſpeluncam clauſi, ac demum ſpecus oſtio reſerato, inuentis eorum corporibus, velut rediuiui, iterū apparuiſſent; dictiq. dormientes conſueto diuinæ Scripturæ loquendi vſu, quo eos qui pie religioſeq. vita functi ſunt, dormientes conſueuit appellare. Altera vero, quod ijdem temporibus Decij vſque ad vltima tēpora Theodoſij Iunioris intra ſpecum clauſi, ſomno capti, ad ducentos fere annos re vera dormierint. Qui hæc putarint, ſunt in primis ex Græcis Metaphraſtes, qui rei geſtæ hiſtoriam texuit, quam recitat Sur. tom. 4. hac die, Nicephorus lib. 14. c. 45. Cedren. in compend. anno 23. Theodoſij. Ex Latinis Greg. Turon. de gloria confeſſ. cap. 95. Sigebert. in chron. anno 447. Quid ſimile de alijs ſeptē dormientibus in Germania ſcribit Paulus diac. de geſtis Longobard. lib. 1. c. 3. quos illos eſſe putamus, de quibus Greg. Turon. epiſtolam ſcripſit ad Sulpitium Epiſcopum Bituricenſem, qua illorum recenſet originem; quos tamen re vera obijſſe diem, expreſſe teſtatur, recitatq. eorum nomina, quæ ſunt iſta, Clemens, Primus, Lætus, Theodorus, Gaudens, Cyriacus, & Innocentius. Si & ex Gentilibus de longo tēpore dormiente exemplū cupis, habes Plin. qui lib. 7. c. 52. puerum quemdam annos ſeptē & quinquaginta dormiſſe tradit. Sed & Apuleius in Florid. tradit Epimenidem Creticum a parente ad cuſtodiendum pecora miſſum, in quodam antro dormiſſe annis quinquagintaſeptem: vnde verſum eſt in prouerbium, Dormire ſomnū Epimenidis. Sed hæc credat qui volet. Iam vt ad eos de quibus agimus, reuertamur; ſententiæ illorum qui putant hos non ob mortem dictos eſſe dormientes, ſed quod vere eo temporis ſpatio ſomno fuerint oppreſſi, magnopere refragatur, quod ipſi aiūt, id miraculum diuinitus factum ob eam cauſam, quod eo tempore de reſurrectione carnis hæreſis eſſet orta; cum re vera nihil tale tēporibus Theodoſij Iunioris contigiſſe reperiatur. Nam nec in ſacroſancto Concilio Epheſino, quod ſub eodem Theodoſio celebratum eſt, neque in ſacroſancta Synodo Chalcedonenſi poſt illud proxime habita, vlla vnquam mentio de eiuſmodi hæreſi facta inuenitur, quæ prima omnium Patrū ſententia dānari debuiſſet. Præterea ſi ad aſtruendam fidem reſurrectionis, voluit Dominus hos martyres excitare: manifeſtum eſt eos re vera fuiſſe mortuos: alioqui enim dormientium quidem a ſomno excitatorum, ſed non mortuorum reſurgentium, quæ fidē reſurrectionis facerent, fuiſſent teſtimonia. His accedit, quod nullus illorum ſcriptorum, qui illis vixere temporibus, rem tam inſignem, miraculum adeo grande, ſcriptorum monumentis commendarunt: quæ omnia illos latuiſſe, veriſimile non eſt: puta ſanctum Proſperum, qui illorum temporū res geſtas per annos ſingulos digeſſit; aut Marcellinum, vel alium ex illorum temporū ſcriptoribus. Addimus etiam, quod Stephanus Epiſcopus Epheſinus, cuius ſedis tempore id eueniſſe refertur in Actis quæ ſcribit Metaphraſtes, intruſus fuit armorum vi in eam ſedem, pollutusq. communione Eutychetis atque Dioſcori in Latrocinio Epheſino, vt habent Acta ipſa quæ recitantur in SS. Concilio Chalcedonen. Act. prima & vndecima; cuius quidem communionem prædicti Dormientes merito execrari ac vitare debuiſſent. Hæc ſunt quæ his obſtare videntur. Quid autem in hac re ſentiendum ſit, ego minime decerno; nec mihi tantum ſumo, vt hæc audeam definire, quamuis in priorem ſententiam ſim procliuior. Quicquid ſit, optimo iure dicimus, tam Latinos quam Græcos religioſe ac pie colere ac celebrare horum ſanctorum anniuerſariam ſolemnitatem, cum grauia paſſi ſint temporibus Decij, atque re vera in Domino obdormierint.

[g] *Aetherei Epiſcopi.*] De eodē hac die Beda, Vſuard. & alij. Adnumeratur decimusoctauus eius ſedis Epiſcopus, cui præfuit annis ſex; hacq. die obijt, ſepultus in eccleſia S. Germani, vt habent tabulæ Democharis libro de ſacrif. Miſſæ.

[h] *Anthuſæ.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, vbi eius Acta breui compendio deſcribuntur.

28 Quinto Kal. Auguſti. Luna. F xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

ROMAE paſsio ſancti Victoris[a] Papæ & martyris. Item Romæ ſancti Innocentij[b] Papæ & cõfeſſoris. Mediolani natalis ſanctorum martyrum Nazarij[c] & Celſi pueri, quos Anolinus[d] ſub rabie perſecutionis, quæ per Neronem excitata eſt, diu maceratos & afflictos in carcere, gladio feriri iuſsit. Thebaide in Aegypto commemoratio plurimorum[e] ſanctorum Martyrum, qui in perſecutione Decij & Valeriani paſsi ſunt, quando Chriſtianis optantibus pro Chriſti nomine gladio percuti, callidus hoſtis tarda ad mortem ſupplicia conquirens, animas cupiebat iugulare, non corpora: ex quorum numero vnus poſt equuleos, laminas, ac ſartagines ſuperatas, melle perunctus, ligatis manibus poſt tergum, ſub ardentiſsimo Sole fucorum ac muſcarum[f] aculeis expoſitus fuit: alius inter flores molliter vinctus, cum ad eum impudiciſsimum ſcortum veniſſet, vt in libidinem concitaret, præciſam morſu linguam in blandientis faciem expuit. Ancyræ in Galatia ſancti Euſtathij[g] martyris, qui varijs tormentorũ generibus excruciatus, atque in flumen demerſus, ſed inde ab Angelo ereptus, demum columba e cælo adueniente, ad præmia æterna vocatus eſt. Mileti ſancti[h] Acatij martyris, qui ſub Licinio Imperatore poſt diuerſas pœnas in fornacem iniectus, ac Dei ope ſeruatus illæſus, martyrium capitis abſciſsione compleuit. In Britannia minori ſancti Sampſonis[i] Epiſcopi & confeſſoris. Lugduni ſancti Peregrini[k] presbyteri, cuius beatitudinem miraculorum gloria teſtatur.

IVLII 28.

VICTORIS *Papæ*[a].] Succeſſit hic ſancto Eleutherio, vt patet ex libro de Romanis Pontificibus, Euſebio in chron. & hiſt. lib. 5. cap. 22. & ſequen. Optat. Mileuitan. lib. 2. contra Parmen. Auguſtin. epiſt. 165. & alijs: noſq. de eo egimus in Annalib. Eccleſ. vbi & pro eodem ſcripſimus apologiam aduerſus eos, qui nimiæ ſeueritatis, ob res ab eo geſtas aduerſus hæreticos Quartodecimanos, redarguunt.

[b] *Innocentij Papæ.*] Hic ſuffectus eſt in locum S. Anaſtaſij, vt conſtat ex lib. de Rom. Pontificibus, Proſpero, Marcellino, & Nicephoro Epiſc. in chron. Eius autẽ Acta per annos ſingulos digeſſimus in Annal. vindicauimusq. cum a calumnijs Zoſimi Ethnici ſcri-

ſcriptoris Chriſtianis inſenſiſſimi. Eius corpus tranſlatũ eſſe a Sergio Iuniori in titulum Eqnitij, docet verns inſcriptio ibidẽ poſita.

[c] *Nazarij & Celſi.*] De his hac die Vſuardns, & alij: nonnulli autem ad pridie Idus Iunij, qna ſane die inuentarnm reliquiarum per S. Ambroſium ſolemnis dies celebrabatur: hodie autem illorum dies natalis colitur, de qno extat ſermo S. Ambroſij 14. de ſanct. edit. Rom. quem etiam habet Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 3. 19. Iunij. Meminit idem de Nazario in comment. in Lucam lib. 7. c. 13. Deſcribit eorumdem Acta Metaphraſtes, quæ & Lipom. & Surins in ijſdem locis referunt. Alia inſnper fuſius ſcripta recitat Mombrit. tom. 2. Narrantur inſuper horum martyrum res geſtæ in Actis ſanctorum Syri & Iuuentij, quæ extant apud Surium tomo 7. die 12. Septemb. Agunt etiam Græci horum martyrum annuam commemorationẽ prid. Idus Octobr. vt conſtat ex dicto ipſorũ Menologio. De adinuentione ipſorum corporum ſcribit Paulinus in vita S. Ambroſij, cuius liberalitate eorumdem ſacræ reliquiæ in diuerſas orbis Chriſtiani regiones diuiſæ ſunt. Accepit eas S. Paulinus, qui in Fundana atqne Nolana baſilica collocauit, vt ipſe ſcribit ad Seuer. epiſt. 12. & in Natali 9. S. Felicis. Sanctus Gaudentius Brixianns Epiſcopus eaſdẽ ab eodem acceptas condidit in baſilica, quam dedicauit, vt ipſe ſcribit in ſermone in eius dedicatione habito. Miſit Nazarij reliquias ad Epiſcopos Africanos eas expoſcentes Ennodius Ticinenſis, cuius ad eoſdem extat epiſtola: tranſlatæ ſnnt etiam in Gallias Ebredunũ: ſed ob frequentes barbarorum incurſus iam obliuione ſepultæ, ac iterum innentæ, occaſionem dederunt, vt Greg. Turonenſis de gloria martyr. cap. 47. rerum geſtarum inſcius, exiſtimaret dictos martyres Ebreduni in Gallia eſſe paſſos, ſecutus fidem cniuſdam apocryphi. De baſilica S. Nazarij in Gallijs, quam in auguſtiorem formam reſtituit Leontius Epiſcopus, ſcribit epigramma Venantius Fortunatus lib. 1. De alijs eorumdem reliquijs Pariſijs collocatis Aim. lib. 2. de geſt. Franc. cap. 20. Erat & Conſtantinopoli memoria S. Nazarij, cnius baſilicã vetuſtate collapſam reſtituit Baſilius Imp. vt ſcribit Cedren. in compend. in Baſil. Imp. Naboris item & Nazarij ſacras reliquias rurſus tranſlatas in Gallias anno ſeptingẽteſimo ſexageſimo, tradit Herman. in chron. Quem tamen pntamus intelligere de Nabore & Nazario Romæ paſſis, de quibus ſupra 12. Iunij, ſecundum ea quæ ibi notata ſunt ex Sigeberto.

[d] *Anolinus*, alias *Anulinus*.] Non tantum Neronis tẽporibns Anolinns Præfectus aduerſus Chriſtianos exercuit gladium, ſed & tẽporibus Maximini Imp. qui ſucceſſit Alexandro, alius eiuſdem nominis Anolinus dictus geſſit ſub ſæuiſſimo Principe præfecturam prætorij, de quo Iulius Capitolinus in Maximino filio. Tertius Aulinus etiam fuit, qui vixit ſub Aureliano & Gallieno Impp. cuius mentio habetur in Actis ſanctarnm Maximæ, Donatillæ, & Secundæ. Rurſus etiam Diocletiani & Maximini Impp. tẽporibus qnartus reperitur Anulinus Proconſul in Africa, qui aduerſus Chriſtianos diras exercuit quæſtiones, vt Acta martyrum teſtantur: meminit eiuſdem Optat. Mileuit. lib. 3. aduerſus Parmenianum, & S. Auguſtinus ſæpius agens aduerſus Donatiſtas, vt in Breuic. collat. diei 3. c. 12. & alibi.

[e] *Commemoratio plurimorum ſanctorum martyrum.*] Horum certamina breui ſumma deſcribit S. Hieronymus in vita S. Pauli primi eremitæ, in eius exordio.

[f] *Muſcarum aculeis expoſitus.*] Huius ſupplicij exemplum aliqua ex parte deſumptum videtur ab Apuleio de Aſin. aur. lib. 8. vbi hæc conſcripra habentur: Arreptum ſeruulum eius, qui cauſam tanti ſceleris luxuriæ ſuæ præſtiterat, nudum ac totum melle perlitum firmiter alligauit arbori ficulneæ, cuius in ipſo carioſo ſtipite inhabitantium formicarũ nidificia bulliebant, & vltro citroq. commeabant multiuaga ſcaturigine; quæ ſimul dulcem ac mellitum corporis nidorem perſentiſcunt, paruis quidem, ſed numeroſis & continuis morſiunculis penitns inhærentes, per longi temporis cruciatum, ita carnibus atque ipſis viſceribus adeſis, homine conſumpto, membra nudarunt, vt oſſa tantum viduata pulpis, nitore nimio candentia funeſtæ cohærerent arbori. Hæc ille. Reperitur ab antiquis genus tormenti, de qno hic agitur, dictum eſſe Cyphoniſmus, a Cyphone, quod erat vinculum ligneum, ſiue ferreum, quo quis ad ignominiam ligatus detinebatur melle delibutus, ſic expoſitus muſcis. Dicitur Cyphon ἀπὸ τοῦ κύφειν, id eſt, a capitis proclinatione. Apud quoſdam ita cautum animaduerto: Vt quiſquis per audaciam, legum placita riſui habuiſſet, diebus viginti archiuo vinctus Cyphone perſeueraret nudus, melle ac lacte delibutus, vt apibus, muſcisq. eſſet pabulum; dilapſis vero his, muliebri indutus veſte, deturbaretur in præceps. Hæc Cæl. Rodig. antiq. lect. lib. 10. c. 5. in fine. Delibuti etiam lacte & melle exponebantur muſcis, qui patiebantur Scaphiſmum, ſic dictum id genus crnciamenti, quòd damnatus ad Scaphiſmum, inter duas ſcaphas incluſus, prominentibus capite, manibus, ac pedibus tantum, ad volatilium aculeos ſic perunctis, ad Solis radios exponeretur: cumq. in eodem vaſe corporis fæces exonerare cogeretur, vermibus ex putredine exortis, intus infelix depaſcebatur. Agit Eunapius Sardianus de Scaphiſmo pluribus in vit. Philoſ. pag. 113. At quoniam eiuſmodi genus tormenti non ſemper ſcaphis exhibitum reperitur, ſed corio bouis arido, quo

miſer

miſer ſic conſumendus inſuebatur; dictum puto Scaphiſmum, non a ſcaphis, ſed a ſcaphio, quod eſt vas ſtercorarium, vt habes ex l.29. §. penult.ff.de auro & argento lega. Habes de Chryſantho martyre, obuolutũ corio, expoſitumq. Soli, Scaphiſmi ſupplicium paſſum eſſe; itidem alios nonnullos martyres. Huic ſimile erat illud cruciamẽti genus, cum quis non ſcaphis, vel corio claudebatur, ſed intra mortuum animal, ſolo capite prominente, inſuebatur; quale genus ſupplicij Maximinum in miſeros ſontes exercuiſſe, auctor eſt Iulius Capitolinus in vita ipſius; de quo etiam Valer. Max. libro 9. cap. 2. de crudel. exter. 11. his verbis: Mactatorum pecudum inteſtinis & viſceribus egeſtis, homines inſuere, ita vt capitibus tantummodo emineant; atque vt diutius pœnæ ſufficiant, cibo & potione infelicem ſpiritum prorogare: donec intus putrefacti, laniati ſint animalibus, quæ tabidis corporibus innaſci ſolent. Hæc ibi. Huic ſimile eſt ſuppliciũ illud, quod Apuleius lib. de Aſin. aur. in fine narrat in hunc modum: Hunc aſinum iugulare craſtino placeat, totisq. euacuato præcordijs, per medium aluum nudam virginem inſuere, vt ſola facie prominente, ceterum corpus puellæ nexu ferino coerceat: tunc ſuper aliquod ſaxũ ſcrupoſum inſititiũ & fartilem aſinum exponere, & Solis ardentis vaporibus tradere, &c. ſic enim patebat incluſa volucrum & canum morſibus, ac ſcatentibus vermibus. Id fere generis erat portentoſum illud a Mezentio excogitatũ ſupplicium, cum viuorũ corpora cadaueribus aduerſa aduerſis alligaret atque conſtringeret, ita vt ſingulæ membrorum partes ſingulis eſſent accommodatæ, ſimulq. tabeſcerent. Virgil. Aeneid. 8. & Valer. vbi ſupra 10. Sed vt ad Scaphiſmum redeamus, ſpeciem quamdam Scaphiſmi præſeferebat cruciamentum illud a Caio Caligula excogitatum, de quo Suet. ſcribit in Caio cap. 27. quo miſeros homines perbreui cauea coercebat, vbi ſuarum egeſtionum putredine conſumerentur. Quod autem hic habetur de Chriſtianis vinctis ad radios Solis expoſitis: huic ſimile cruciamentum refert Gellius lib. 6. cap. 4. dum agit de Attilio Regulo, quem a Carthaginenſibus, apertis oculis, ſurſum ac deorſum deductis, conſutis palpebris, ad Solis radios fuiſſe expoſitum tradit. Porro ſuppliciũ Reguli hoc amplius habuit, quod eiuſmodi arca clauſus, vndique extrinſecus eſt clauis confixus, vt teſtatur poſt alios Tertullianus lib. ad martyres. Vt tandem de Chriſtianorum ſupplicijs vno verbo dicamus: quotquot diuerſis temporibus diuerſorum tyrannorum ſæua crudelitas excogitauit genera tormentorum, ea omnia Gentilium rabies in innocentes Chriſtianos conuertit, prout diuerſorum martyrum Acta teſtantur.

[g] *Euſtathij.*] De eo hac die Græci in Menol. vbi eius paſſionis Acta deſcripta reperiũtur.

[h] *Acatij.*] Agunt de eo hac die Græci in Menolog. eiusq. martyrium referunt.

[i] *Sampſonis Epiſcopi.*] Huius vitam conſcripſit Baldricus Dolenſis Epiſcopus: agit de eodem Petrus in catal. lib. 6. cap. 150. Vincent. in Spec. lib. 2. cap. 105. Trithem. de vir. illuſtr. ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 41. Claruit circa annum Domini ſexcenteſimum.

[k] *Peregrini.*] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

29 Quarto Kalen. Auguſti. Luna. G xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

TARASCI in Gallia Narbonenſi ſanctæ [a] Marthæ virginis, hoſpitæ Saluatoris noſtri, & ſororis beatæ Mariæ Magdalenæ, & ſancti Lazari. Romæ via Aurelia S. Felicis [b] Secundi Papæ & martyris, qui a Conſtantino Imp. Ariano ob Catholicæ fidei defenſionem e ſede ſua deiectus, & Ceræ [c] in Tuſcia occulte gladio necatus, glorioſe occubuit. Eius corpus inde a clericis raptum, eadem via ſepultum fuit: poſtea vero ad eccleſiam ſanctorum Coſmæ & Damiani delatum, ibidem Gregorio XIII.

Summo

Summo Pontifice repertum eſt ſub altare, vna cum reliquijs ſanctorum martyrum Marci, Marcelliani, & Tranquillini, atque in eodem loco pridie Kalendas Auguſti ſimul cum eis reconditum. In quo etiam altari inuenta fuerunt corpora ſanctorum martyrum Abundij presbyteri, & Abundantij diaconi, quæ non multo poſt ad eccleſiam IESV ſolemniter tranſlata ſunt pridie natalis eorum. Item Romæ via Portuenſi ſanctorum martyrum Simplicij [d], Fauſtini, & Beatricis, temporibus Diocletiani Imperatoris: quorum duo primi poſt multa & diuerſa ſupplicia iuſsi ſunt capitalem ſubire ſententiam: Beatrix vero eorum ſoror in confeſsione Chriſti præfocata eſt in carcere. Romæ præterea ſanctorum martyrum Lucillæ [e] & Floræ virginum, Eugenij, Antonini, Theodori, & ſociorum decem & octo, qui ſub Gallieno Imperatore illuſtre martyrium obierunt. Gangræ in Paphlagonia ſancti Callinici [f] martyris, qui virgis ferreis verberatus, alijsq. ſupplicijs cruciatus, tandem in fornacem iniectus, ſpiritum Deo reddidit. In Noruegia ſancti Olaui [g] Regis & martyris. Trecis in Gallia ſancti Lupi [h] Epiſcopi & confeſſoris, qui cum beato Germano ad expugnandam Pelagianorum hæreſim in Britanniam perrexit, vrbemq. Trecas a furore Attilæ, Galliam omnem deuaſtantis, aſsidua oratione defendit: demum quinquagintaduobus annis ſacerdotio venerabiliter functus, in pace quieuit. In ciuitate Briocenſi ſancti Gulielmi [i] Epiſcopi & confeſſoris. Item depoſitio beati Proſperi [k] Epiſcopi Aurelianenſis. Apud Tudertum ſancti Fauſtini [l] confeſſoris. In ciuitate Mamienſi ſanctæ Seraphinæ [m].

IVLII 29.

[a] MARTHAE.] De qua item Vſuardus, & alij. Præter illa quæ ſancti Euangeliſtæ Luc. 10. & Ioan. 10. & 12. de ea ſcripſerunt, feruntur quædã Acta nomine Marcellæ pediſſequæ, quæ recenſet Mombritius tom. 2. ſed quæ re vera magis recentiorem aliquem præſeferant ſcriptorem; licet multa contineant, quæ non tantum ſcriptis, ſed & traditione firmentur. Eiuſdem fere generis eſſe noſcuntur ea quæ Petrus breui compendio refert in catal. lib. 6. cap. 151. Ad eius ſepulchrum in Gallia Regem Clodoueum curatum, & incolumitati reſtitutũ, aliaq. complura miracula ibi fieri ſolita, eadem Acta teſtantur. De eadem nouiſſime in Theſaur. concion. tom. 2. hac die: extat de eadem epigramma Bonad. Santon. libro 3. monod. 26.

[b] *Felicis Secundi Papæ.*] Quomodo autem ſe habuerit, vt integra ſaluaq. Catholica fide Liberij Romani Pontificis, qui ab ea licet excidere viſus ſit, numquam rei veritate omnino deſcinit; ipſoq. adhuc viuente, ſederit Felix: pluribus egimus in Annal. Eccleſiaſticis, quos proxime, Deo dantè, edituri ſumus: non enim leuis eſt quæſtio, quæ hic paucis poſſit abſolui. De inuentione reliquiarum eius agitur in libello Tranſlationis ſanctorũ Abundij & Abundantij, quem nuper venerabiles ijdemq. eruditiſſimi Societatis Ieſu Patres in Vrbe typis excudendum curarunt.

[c] *Ceræ.*] Ita emendatũ loco Coræ: nam non Coræ, ſed Ceræ oppido in Faliſcis via Aurelia, decimoſeptimo ab Vrbe lapide, eiuſdem S. Felicis reliquiæ aſſeruantur, & ab accolis

eiuſdem

eiuſdem S. Felicis natalis ſolemni memoria celebratur, Coræ autem nequaquam.

[d] *Simplicij & ſoc.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum agones deſcripti habeutur in Actis S. Authimi, apud Snrium tom. 3. die 11. Maij, & Mombritium tom. 2. Seorſum poſita ſunt apud nos manuſcrip. quæ incipiunt: Temporibus Diocletiani, &c. De horum venerandis corporibus hæc leguntur in lib. de Romanis Pontific. in Leone Papa Secundo: Hic ſecit eccleſiam in vrbe Roma iuxta ſanctam Bibianam, vbi corpora ſanctorũ Simplicij, Fauſtini, & Beatricis, & aliorum martyrum recondidit, & ad nomen beati Pauli Apoſtoli dedicauit. Hæc ibi. In ſacrario baſilicæ S. Mariæ Maioris in tabula lapidea eiuſmodi legitur epitaphium:

MARTVRES SIMPLICIVS ET FAVSTINVS, QVI PASSI SVNT IN FLVMEN TIBERE, ET POSITI SVNT IN CEMITERIVM GENEROSES SVPER FILIPPI.

[e] *Lucillæ, Floræ, & ſoc.*] Agit de his item Molanus in addit. ad Vſuardum. Extat manuſcrip. ſermo Petri Damiani in die natali prædictarum virginum & martyrum: incipit: Gaudeamus, fratres, &c. Quæ autem Petrus in catal. lib. 6. cap. 157. de his ſcribit, apocrypha omnino eſſe noſcuntur, nec vlla penitus veritate ſubſiſtunt. Eiuſdem generis eſſe probantur ea quæ legimus in manuſcrip. quorum eſt exordium: Tempore quo Marcus Antoninus cum Aurelio Commodo, &c. Habet complura, quæ nec temporũ, nec rerum veritati vlla ex parte conſentiunt. Nec meliora his nactus videtur Petrus Damiani, dum de ijſdem Actis ſermonem texens, quaſi anceps, per latum campũ excurrentem orationem freno quodam coercens, ait: Si tamen rei fides eſt adhibenda, qua dicitur, &c. Dolemus clariſſimarum martyrum germana Acta perijſſe; ſed magis dolemus a neſcio quo otioſo ac imperito quædã fabuloſa commenta illorum loco eſſe ſuppoſita. Legimus libellum de earumdem ſacrorum corporum tranſlatione, qui ſic exorditur: Anno Dominicæ incarnationis 861. Ioãnes humilis Epiſcopus Aretinus, &c. Has paſſas eſſe ſub Gallieno Imperatore, Petrus Galeſinius in ſuo Martyrologio etiam profitetur.

[f] *Callinici.*] De eo etiam Græci hac die in Menologio. Eius Acta fuſius explicata deſcripſit Metaphraſtes, quæ retulit Lipom. tomo 6. & Sur. tom. 4. Olim autem feſtum ſancti Callinici celebrari ſolitum fuit viij. Kalend. Nouembris, vt apparet ex Actis SS. Synodi Chalcedonen. ea enim die, ſexta Actio eius Concilij eſt habita. Verum ea verba, quæ in tranſlatione Dionyſij Exigui poſt ſubſcriptionem Epiſcoporum in ea Actione reperiũtur, in Græco textu deſunt hodie. De eius nominis eccleſia, ac ſacris reliquijs eius, Gangræ poſitis, habes in hiſt. Miſcel. lib. 15. anno 25. Anaſt. Imp. Cedren. eodem anno de ijſdem agit in compend. hiſt.

[g] *Olaui.*] Hunc in baptiſmate Iacobnm dictum ferunt. Scribit de eo Saxo Grammat. lib. 10. hiſtoriæ Danicæ, & Ioannes Olaus pluribus hiſtor. Goth. libro 17. cap. 21. 22. 23. & libro 18. cap. 1. & 5. vbi agitur de nece ipſius.

[h] *Lupi Epiſcopi.*] Agunt de eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta extant apud Sur. tomo 4. De ipſo item ſcribit Beda de geſt. Anglor. lib. 1. cap. 17. & ſequen. Conſtantius item in vita ſancti Germani Epiſcopi Antiſiodori lib. 1. cap. 19. & ſequen. Sidon. Apollinaris lib. 6. epiſt. 1. & 4. lib. 7. epiſt. 14. & in carmine Euchariſtico ad Fauſtum. Gildam Sapientem ſcripſiſſe huius res geſtas, teſtatur catalog. ſcriptorum Britan. Gregor. Turonenſis item de eo lib. de gloria confeſſ. cap. 67. 68. Ado in chron. anno 452. Sigebertus anno 435. & 436. alijq. recentiores, qui res Attilæ proſecuti ſunt.

[i] *Gulielmi Epiſcopi.*] Scripſit eius res geſtas Godefridus Epiſcopus Bituricenſis, quas recenſet Sur. tom. 4. Exceſſit ex humanis anno Domini 1241. Retulit eum in Sanctorum numerum Innocentius Papa Quartus, cuius extant de ea re litteræ Apoſtolicæ, datæ anno vndecimo Pontificatus ſui, vt vidimus in regiſtro ipſius, anno 11. numero 532.

[k] *Proſperi Epiſcopi.*] De quo Beda hac die. Succeſſit hic ſancto Aniano: extant ad hunc litteræ Sidonij Apollinaris libro 9. epiſt. 15. Vixit temporibus Leonis Magni Romani Pontific. æqualis ſancti Proſperi Aquitani.

[l] *Fauſtini.*] De quo vetera monumenta eccleſiæ Tudertinæ, quæ ad nos allata ſunt.

[m] *Seraphinæ.*] Tam in Martyrologio antiquo Romano, quam in vet. manuſcrip. de ea habetur mentio hac die.

xxvij. A Tertio Kalen. Auguſti. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

ROMAE ſanctorum martyrum Abdon[a] & Sennen Perſarum, qui ſub Decio catenis alligati Romam adducti, pro Chriſti fide primum plumbatis cæſi, deinde gladio interfecti ſunt. Tuburbi Lucernariæ in Africa ſanctarum virginum & martyrum Maximæ[b], Donatillæ,& Secundæ: quarum duæ primæ in perſecutione Valeriani aceto & felle potatæ, deinde plagis acerrimis cæſæ, & equulei extenſione cruciatæ, craticulis etiam exuſtæ, & calce perfricatæ, poſtmodum cum Secunda virgine duodecim annorum ad beſtias ſimul proiectæ, ſed ab his intactæ, nouiſſime gladio iugulatæ ſunt. Aſsiſij in Vmbria ſancti Rufini[c] martyris. Cæſareæ in Cappadocia ſanctæ Iulittæ[d] martyris, quæ bona ſua a quodam potente ſibi vſurpata in iudicio repetens, cum ille exceptionem daret, quod vt Chriſtiana non deberet audiri, mox a Iudice iuſſa eſt thus idolis offerre, vt poſſet audiri: quod illa conſtanter recuſans, in ignem coniecta, ſpiritum Deo reddidit: corpus autem a flamma remanſit illæſum. Eius præclaras laudes ſanctus Baſilius Magnus egregio encomio celebrauit. Antiſiodori ſancti Vrſi[e] Epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 30.

[a] ABDON & *Sennen*.] Agunt de his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Narrantur horum res geſtæ in præambulis hiſtoriæ martyrij S. Laurentij; ſeorſum autem Mombrit. to. 1. Petrus in catal. lib. 6. c. 158. & alij. Continent eaſdem vet. manuſcr. quæ tamen caſtigatione indigent.

[b] *Maximæ, Donatillæ, & Secundæ*.] De his item Beda, ac ceteri omnes; Ado autem vberius harum Acta refert, ac Petrus in catal. lib. 6. cap. 159. qui cum dicant, has paſſas eſſe ſub Anulino Iudice; cõſule quæ ſuperius diximus die 28. huius, plures eiuſdem nominis reperiri Chriſtianorũ perſecutores, qui diuerſis temporibus, ſub diuerſis Imperatoribus in Chriſtianos ſæuierunt.

[c] *Rufini*.] Extat de eodem ſermo Petri Damiani, necnon ſacer hymnus: quæ omnia habes apud Surium tom. 4. hac die.

[d] *Iulittæ*.] Agunt præterea de eadem Græci hac die in Menologio. Extat de eadem luculenta oratio S. Baſilij, vbi de eius diei celebratione hæc ait: Hunc diem vobis indiximus celebriter agendum, &c. De eius vero ſepulchro hæc habet: Corpus autem honore præcipuo venerabile aſſeruauit affinibus & cognatis incolume, nec vlla ſui parte læſum: quod ſane in ornatiſſimo primarij tẽpli vrbis totius veſtibulo conditum, loco quidem affert venerabilem ſanctimoniam; nec minus qui eo loci conueniunt, efficit ſanctiores, &c. Sequitur narrare de fonte, qui ibidem, cum illuc perlatum eſt martyris ſacrum corpus, diuino miraculo e terra mox erupit.

[e] *Vrſi Epiſcopi*.] De eodem hac die Beda. Adnumeratur hic vndecimus eius ſedis Epi-

ſcopus

ſcopus in tabulis Epiſcoporum Antiſiodorenſium. Sedit annos ſex, & menſes quatuor; obijtq. hac die, ſepultus in baſilica ſancti Germani: ponitur inter illos qui ſcripſerunt Synodicam ad Leonem Papam. Hæc ex Demochare de ſacrif. Miſſæ.

31 Pridie Kalend. Auguſti. Luna. B xxv.25.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	30	1	2	3	4	5			

CAESAREAE paſsio beati Fabij [a] martyris, qui cum ferre vexilla præſidalia recuſaret, primum diebus aliquot in carcerem truſus, deinde interrogatus ſemel & iterum, cum in confeſsione perduraret, mox a Iudice capitali ſententia condemnatur. Mediolani ſancti Calimerij [b] Epiſcopi & martyris, qui in Antonini perſecutione comprehenſus, vulneribus confoſſus, ceruicibusq. gladio tranſuerberatis, præceps in puteum deiectus, martyrij curſum confecit. Synnadæ in Phrygia Pacatiana ſanctorũ martyrum Democriti [c], Secundi, & Dionyſij. In Syria ſanctorum trecentorum quinquaginta [d] Monachorum martyrum, qui ob defenſionem Synodi Chalcedonenſis ab hæreticis occiſi ſunt. Rauennæ tranſitus ſancti Germani [e] Antiſiodorenſis Epiſcopi, genere, fide, doctrina, & miraculorum gloria clariſsimi, qui Britanniam a Pelagianorum hæreſibus penitus liberauit. Tagaſte in Africa ſancti Firmi [f] Epiſcopi, gloria confeſsionis illuſtris. Senis in Tuſcia natalis beati Ioannis [g] Columbini, inſtitutoris ordinis Ieſuatorum, ſanctitate ac miraculis clari.

I V L I I 31.

[a] Fabij.] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores de eodem hac die; Petrus item in catal. lib. 6. cap. 165. & Surius ex Adone tom. 4. eius Acta deſcripſit.

[b] *Calimerij Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſ. Mediolan. præfatio Ambroſiana, & alia monumenta eius eccleſiæ, quæ citat Galeſinius: habetur mentio de eodem in Actis ſanctorum Fauſtini & Iouitæ.

[c] *Democriti & ſociorum.*] Beda hos ponit in Africa, ſed Vſuardus & alij Synnadæ paſſos tradunt.

[d] *Trecentorum quinquaginta Monachorum.*] Cæſi ſunt hi temporibus Anaſtaſij Imperatoris. Extat de ipſorum nece libellus viginti quatuor archimandritarum ad Hormiſdam Rom. Pontif. de execrandis facinoribus Petri Gnaphæi & Seueri hæreſiarcharum: ibiq. hæc de his leguntur: Euntibus nobis ad mandrã domini Simeonis pro cauſa Eccleſiæ, inſidiati ſunt nobis in itinere perditi, coinquinati: & ſuperuenientes occiderunt ex nobis trecentos quinquaginta, quoſdam autẽ vulnerauerunt; alios vero, qui potuerant ad colenda altaria fugere, ibidem peremerunt, & monaſteria incenderunt, &c. Eſt apud nos eiuſmodi libellus ſupplex manuſcrip. itemq. alius extat de eorundem martyrio libellus monachorum Syriæ oblatus Synodo Conſtantinopolitanæ ſub Menna Epiſcopo celebratæ poſt Conſulatum Beliſarij, anno Domini 536. vt eiuſdem Synodi Acta declarant.

[e] Ger-

[c] *Germani Episcopi.*] Agunt de eodẽ hac die Beda, & alij omnes. Scripſit eius res præclare geſtas Conſtantius, ſcriptor illorum temporũ non ignobilis, cuius frequens eſt mentio apud Sidonium Apollinarem, & Iſidorum de vir. illuſtr. in Paulino presbytero cap. 4. Ex eodem auctore Conſtantio ceteri accepiſſe noſcuntur, vt Beda lib. de ſex ætat. & de geſt. Angl. lib. 1. cap. 12. & ſequen. De eodem ſancto Germano agit S. Proſper in chron. ſub Conſulatu Florentij & Dionyſij, Greg. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 41. licet male, eum Romæ obijſſe, dicat. De eodem Ado Viennen. in chron. & Sigebertus, qui ait, Herminum monachum ſcripſiſſe eius vitam verſibus, & obtuliſſe Carolo Imperatori. Adſcribitur hic ſeptimus eius ſedis Epiſcopus: ſeditq. annos 30. & dies 25. temporibus Honorij Imp. & eius ſucceſſoris Valentiniani, vt liquet ex tab. eccleſiæ Antiſiod. Omittimus referre innumeros recentiorum auctorum; qui de ipſo ſcripſerunt, cum omnes nonniſi ex prædictis antiquioribus eadem referant.

[f] *Firmi Episcopi.*] Scribit S. Auguſtinus de eodem Firmo Epiſcopo Tagaſtenſi lib. contra mendacium ad Conſentium cap. 13. aitque: Fecit hoc Epiſcopus quondã Tagaſtenſis eccleſiæ, Firmus nomine, firmior fide, &c.

[g] *Ioannis Columbini.*] Huius ac ſociorum res geſtæ ſcriptæ ſunt a Phæo Belchario, quæ typis excuſæ leguntur, magnamq. redolent pietatem.

A V G V S T V S.

xxiiij. xxv. C Kalendis Auguſti. Luna. I

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6

ROMAE in Eſquilijs dedicatio[a] ſancti Petri ad Vincula. Antiochiæ paſsio ſanctorum ſeptem fratrum Machabæorum[b], cum matre ſua, qui paſsi ſunt ſub Antiocho Epiphane Rege. Eorum reliquiæ Romam tranſlatæ, in eadem eccleſia ſancti Petri ad Vincula conditæ fuerunt. Romæ paſsio ſanctarũ virginum Fidei[c], Spei, & Charitatis, quæ ſub Hadriano Principe martyrij coronam adeptæ ſunt. Item Romæ via Latina ſanctorum martyrum Boni[d] presbyteri, Fauſti, & Mauri, cum alijs nouem, qui in Actis ſancti Stephani Papæ deſcribuntur. Philadelphiæ in Arabia ſanctorum martyrum Cyrilli[e], Aquilæ, Petri, Domitiani, Rufi, & Menandri, vna die coronatorum. Pergæ in Pamphilia ſanctorum martyrum Leontij[f], Attij, Alexandri, & aliorum ſex agricolarum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Flauiano Præſide decollati ſunt. Gerundæ in Hiſpania natalis ſancti Felicis[g] martyris, qui poſt diuerſa tormentorum genera a Daciano tam diu iuſſus eſt laniari, donec inuictũ Chriſto ſpiritum redderet. Vercellis ſancti Euſebij[h] Epiſcopi & martyris, qui ob cõfeſsionem fidei Catholicæ a Conſtantio Principe Scythopolim, & inde in Cappadociam relegatus, poſtmodum

ad eccle-

ad eccleſiam ſuam reuerſus, perſequētibus Arianis, martyrium paſſus eſt. In territorio Pariſienſi ſancti Iuſtini [i] martyris. Viennæ ſancti Veri [k] Epiſcopi. Vuintoniæ in Anglia ſancti Ethelwoldi [l] Epiſcopi. In pago Liſuino ſancti Nemeſij [m] confeſſoris.

AVGVSTI 1.

DEDICATIO *ſancti Petri ad Vincula* [a].] Quod in primis pertinet ad Kalendas Auguſti; certum eſt errare omnes illos, qui putarunt eas in honorem Auguſti olim celebrari ſolitas, eo quod Sextilis menſis Auguſti nomine ſit nuncupatus. Cuinam Auguſti Kalendæ dicatæ eſſent; hæc a Dione ſcribuntur: Quæ enim equeſtria certamina Kalendis Auguſti (qui eſt natalis Claudij Imp.) exhiberentur, inſtituta ſunt, propterea quod ea die Martis ædes conſecrata fuit. Hæc Dio lib. 60. Quod autem ſpectat ad dedicationem baſilicæ ſancti Petri ad Vincula eadem die peractā; agūt de ea ſolemnitate Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum. Græci etiam feſtū diem de catenis S. Petri agere conſueuerunt ad xvij. Kalend. Februarij, in quorum Menologio ea die hæc leguntur: Veneratio pretioſæ illius catenæ, qua beatus Apoſtolus Petrus, Chriſti cauſa, Herodis iuſſu, vinctus eſt. Hæc ibi. Duabus catenis S. Petrum vinctū eſſe Hieroſolymis, produnt Acta Apoſtolorum cap. 12. Harum altera ab Eudocia Auguſta Conſtantinopolim eſt delata, altera autem ab eadem Romam miſſa eſt ad Eudoxiam Auguſtā eius filiam, Valentiniani Imp. coniugem: vtrobique autem feſta dies ſtatuta eſt. Extat de ijſdem encomium apud Lipom. tomo 7. & Sur. tomo 4. quod aliqui tribuunt Ioanni Chryſoſtomo; ſed S. Procli potius eſſe videtur, vel S. Germani: nam temporibus Ioannis Chryſoſtomi nondum prædictæ catenæ erāt repertæ, vt dicemus paulo inferius. Sane quidem non videtur hoc vacare myſterio, quod de Petri tantū catenis tam in Oriente, quam in Occidente agatur ſolemnitas, non autē de vinculis alicuius alterius Apoſtolorum: vt cuius eſt in ligandis atque ſoluēdis alienis vinculis poteſtas præcipua in Eccleſia, eius etiā vincula a cunctis Fidelibus in honore haberentur. Petri etiam vincula, quibus Romæ in carcere vinctus fuit, a maioribus ſemper in veneratione ſunt habita, & fideliſſime cuſtodita; de quibus hæc in Actis S. Alexandri Papæ leguntur: Dixit Alexander: Deſine has oſculari boias (erant boiæ, inquit Iſidor. lib. 5. orig. torques damnatorū, quaſi iugum boum. vox antiqua, cuius meminit Plaut. in Aſin. & Feſtus de eadem agit) inquire autem domini mei Petri Apoſtoli vincula, & ea potius oſculare. Albina, his auditis, cū multo ſtudio ac deſiderio peruenit tandem ad illa beata vincula, &c. Non tantum Petri catenæ, quibus Romæ etiam vinctus fuit, ſed & Pauli fuerunt a maioribus aſſeruatæ; quas multis fuiſſe miraculis illuſtratas, ſcribit S. Gregorius ad Conſtantiam Auguſtam in regiſt. libro 3. epiſt. 30. Fertur apocrypha ſcriptura, & merito in angulum reiecta, nomine S. Hieronymi ad Euſtochium de Vinculis Petri, qua mendax auctor teſtatur eiuſmodi Vinculorū ſolemnitatem a Silueſtro Papa ex Cōſtantini decreto ſtatutam: quæ quidem ſcriptio cum nullius priſcorum auctorum teſtimonio fulciatur, & firmæ auctoritates contrarium perſuadeant, ab omnibus improbatur. Aliorū inſuper corrigendus eſt error, dicentium baſilicam Eudoxiæ, vbi recondita ſunt prædicta Petri vincula, erectam fuiſſe ab Eudoxia Auguſta Arcadij Imper. vxore. Id etenim legitur in quodam ſermone Bedæ tributo, cuius eſt exordium: Solemnem obſeruantiam, &c. Vbi ſunt etiam alia multa, quæ corrigantur; vt quod habet, Arcadium ante Eudoxiam diem obijſſe, contradicentibus hiſtoricis omnibus. Quiſquis autem ille fuerit auctor, vel ſi qui alij id ſenſerunt, Eudoxiæ nomine decepti ſunt, hanc illam eſſe putantes, quæ famoſiſſima eſt ob perſecutionem grauiſſimam ab ea in S. Ioannem Chryſoſtomum excitatam. Verum illa ex humanis exceſſit longe antequam prædicta Petri vincula Hieroſolymis eſſent reperta. Porro Eudoxia auctrix Tituli, neptis fuit Eudoxiæ ſenioris, filia nimirum Theodoſij Iunioris & Eudociæ Auguſtæ, quæ peregrinata eſt iterum Hieroſolymam, vt teſtantur Socrat. lib. 7. cap. 46. Euagr. lib. 1. cap. 20. Niceph. lib. 14. c. 23. 49. & 50. vita S. Melaniæ Iunioris, atque Acta S. Euthymij abbatis: de Eudoxia autem Arcadij vxore nuſquam legitur adijſſe Hieroſolymam, ſed tantum (vt diximus) Eudocia Auguſta vxor Theodoſij id egit: quæ prædictas catenas dono accipiens, illarum alteram Conſtantinopoli voluit aſſeruari, alteram vero Romam miſit ad Eudoxiam filiam. At ſicut Conſtantinopoli in honorem alterius catenarum eſt erecta baſilica, vt patet ex encomio Vinculorum Petri ſupra citato; ita etiā Romæ Titulus eſt erectus, qui tum Eudoxiæ, tum etiam Vinculorum Petri nomine dictus reperitur in antiquis memorijs. Rei geſtæ hiſtoriā inter alios etiam Sigebert. deſcribit in chron. anno Do-

mini 438. licet (vt in pleriſque alijs) librariorum vitio, pro Eudocia inuentrice, Eudoxia ponatur; cum Eudoxia filia fuerit, quæ erexit eccleſiam. Peregrinata eſt Eudocia Hieroſolymam anno ſeqnenti a nuptijs Eudoxiæ filiæ, vt ſcribit Euagrius libro 1. cap.; 20. Factæ ſunt ipſæ nuptiæ (vt refert Socrates) Iſidoro & Senatore Conſulibus, anno a Chriſto quadringẽteſimo triceſimoſexto, vel ſequenti, ſi fidẽ habemus Marcellino, qui prædictas nuptias recenſet ſub Conſulatu Aetij & Sigiſuulti. Hæc ſpectant ad hiſtoriæ veritatem. De inſigni autem miraculo vinculorum Petri, cuius habetur mentio in Romano Breuiario, meminit etiam Sigebert. in chron. anno Domini nongenteſimo ſexageſimonono, additq. de annulo illius catenæ Theodoro Metenſi Epiſcopo conceſſo. De limatura catenarum Petri pro ingenti munere ad Reges & Principes, alioſq. viros primarios de Dei Eccleſia benemeritos a Romano Pontifice mitti ſolita, quamplurimæ epiſtolæ ſancti Gregorij poſitæ fidem faciunt. Moris enim erat eam includere aurea claui ab altari Petri Apoſtoli accepta, & ad abſentes tranſmittere. Hi vero, ad quos paruula clanis mittebatur, religioſe accipientes, eam ſuſpendebant ad collum, vt Apoſtoli muniti præſidio, a malis imminentibus tuti eſſent: id etenim idẽ S. Gregorius ſcribit inter alios ad Childebertum Regem Francorum lib. 5. epiſt. 6. Indict. 14. & in epiſtola 23. libro 6. Indict. 15. Recenſet idem grande miraculum de terribili vltione diuina in Longobardum einſmodi religioſi inſtituti contemptorẽ. Petijt & ab Hormiſda Papa Iuſtinianus V. C. poſtea vero Imperator, vt earumdem catenarum limaturam ad ſe mitteret. Extant de bis epiſtolæ manuſcr. quas deſcripſimus in Annalibus Eccleſiaſt. vt ſcias non a temporibus Gregorij Papæ eiuſmodi conſuetndinem de mittendis hiſce ſacris muneribus ortum habuiſſe.

[b] *Machabæorum.*] Non tantum Latini, ſed & Græci hac eadem die agunt de Machabæis. Vetus quidẽ huiuſmodi celebritas eſt, quam maiores propenſiori ſtudio coluerunt, vt teſtantur complures ſanctorum Patrnm orationes ea ſolemni die in eccleſia recitatæ, vt ſancti Gregorij Nazianzeni oratio; homil. 2. Ioannis Chryſoſtomi, quæ habetur tomo 1. operum eius; alia S. Gandentij Epiſcopi Brixiani, qui & rationem eius celebritatis reddit; ſancti Auguſtini ſerm. 109. & 110. de diuerſis: in ſermone autem 109. hæc habentur inter alia: Sanctornm Macbabæorum baſilica eſſe in Antiochia prædicatur, in illa ſcilicet ciuitate quæ Regis ipſius perſecutoris nomine vocitatur: Antiochum qnippe Regem perſecutorem impium pertulerunt, & memoria martyrij eorũ Antiochiæ celebratur, vt ſimul ſonet & nomen perſecntoris, & memoria coronatoris. hæc baſilica a Chriſtianis tenetur, & a Chriſtianis ædificata eſt, &c. Hæc Auguſtinus. Eſt & de eiſdem ſermo ſancti Leonis Papæ, quo ſignificat, hanc ſolemnitatem frequenti populo Romæ peragi conſueuiſſe; qua item non tantum prædictorum martyrum conſueta ſolemnitas celebraretur, ſed etiam anniuerſaria commemoratio dedicationis eius eccleſiæ, quam (vt ſupra diximus) Eudoxia Auguſta vxor Valentiniani Imp. erexit in Titulum, & catenarum munere exornanit. ait enim: Feſtiuitatis magnificentiam etſi ſermo non indicet, congregatio tamen ipſa teſtatur, & recte: duplex enim cauſa lætitiæ eſt, in qua & natalem eccleſiæ colimus, & martyrnm paſſione gaudemus, &c. De eadem ſolemnitate olim agi conſueta meminit S. Ambroſius ſcribens ad Theodoſium Imperatorem epiſtola 17. lib. 2. edit. Ronian. Eſt de eadem ſermo S. Maximi, nomine Euſebij Emiſſeni, itemq. ſermones quatuor de S. Euſebio Vercellenſi, in quibus ſicut de illo, ita etiam agitur de Machabæis, cum vna eademq. die ipſorum omnium ageretur natalis dies. Cur autem præ ceteris martyribus veteris Teſtamenti hi potiſſimum colantur in Chriſti Eccleſia: ijdem qui ſupra ſancti Patres reddunt rationem. quibus adde quæ ſanctus Iſidorus ſcribit libro allegoriarum, dicens: Machabæi ſeptem, qui ſub Antiocho acerbiſſima perpeſſi tormenta, glorioſiſſime coronati ſnnt, ſignificant Eccleſiam ſeptiformem, quæ ab inimicis Chriſti multam martyrũ ſtragem pertulit, & gloriæ cæleſtis coronam accepit. Hæc Iſidorus. Vide qnid de his S. Bernardus ſcribat epiſtola 313. Hornm autem martyrum hiſtoria non tantum in Canonicis ſcripturis habetur expreſſa, ſed & Ioſephus Iudæus eam cõſcripſit ad Polybiũ Megalopolitanum, quod & S. Hieronymus teſtatur in lib. de Scriptoribus Eccleſiaſt. Extat ipſe cõmentarius ad Polybium Megalopolitanũ ſcriptus. De ijſdem Cyprianus lib. de exhort. ad mart. cap. 11. Marius Victorinus heroico carmine eamdem cecinit; S. Ambroſius lib. de Iacob cap. 10. & 12. eamdem hiſtoriam paraphraſtice narrat; Theophilus Alexandrinus in Paſchali epiſtola tertia, Prudentius, & alij: licet in generibus tormentorũ non omnium ſit vna narratio. Nomina prædictorum Macbabæorũ Ioſephus in dicto cõmentario recenſet. ſunt hæc: Mater ipſarum dicta eſt Salomona, filius maior natn Machabæus, huic ætatis gradu proximus Aber, tertius Machir, quartus Iudas, qnintus Achas, ſextus Arath; ſeptimus vero, vltimo loco natus, Iacob eſt appellatus. Omnes autem e caſtello Iudææ Soſandro, omneſq. dicti ſnnt Machabæi. Hæc ex Ioſepho, ſed verſione Eraſmiana, ex diuerſo textu (vt apparet) ab eo qui commnniori vſu receptus eſt. Quod autem ad vocem Machabæi ſpectat, nomen eſt Hebraicum, quod noſtris litteris ſic ſcribitur MACABAI, cuius ſingulæ litteræ ſingulas dictiones ſignificant

ſumptas ex antiquo Moyſi Exod. 15. vbi hæc verba ſunt, MICHE MOCHA BAELIM IEHOVA, Hebraicis characteribus: quod Latine eſt: Quis ſimilis tui in ſortibus, Domine? Quæ verba per ſingulas primas tantum notatas litteras ſic in vexillis fecit inſcribi, M. C. B. I. iiſdemq. vti pro teſſera militari; vnde ipſe ac poſteri eius Machabæi dicti ſunt. Hæc de ſignificatione huius vocis Sixtus lib. 1. biblioth. ſanct.

[c] *Fidei, Spei, & Charitatis.*] De his item hac die Vſuardus. Metaphraſtes harum Acta ex antiquioribus monumentis deſcripſit XV. Kalend. Octobris, quo die etiam Græci de iiſdem agunt in Menologio: eadem Latine reddita habet Lipom. tomo 6. & Surius tomo 4. Mombrit. tomo 2. & Petrus in catalogo libro 7. cap. 7.

[d] *Boni & ſociorum.*] De his Vſuardus etiam & alij Latinorum, Græci autem in Menologio die ſequenti. Agitur de his martyribus in Actis ſancti Stephani Papæ & martyris, ex quibus ceteri acceperunt.

[e] *Cyrilli & ſoc.*] Agunt de his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, Petrus etiam in catalogo lib. 7. cap. 10.

[f] *Leontij & ſoc.*] De his item Græci hac die in dicto Menologio, vbi horum Acta fuſius expreſſa habentur.

[g] *Felicis.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eo hac die. Meminit eiuſdem Prudentius in Periſteph. hymno quarto, cum ait:

Parua Felicis decus exhibebit
Artubus ſacris locuples Gerunda.

Sanctus Eulogius in memor. Sanctor. inter alios martyres qui ſeſe martyrio ſponte obtulerunt, recenſet Felicem hunc, quem ait Cæſarea Mauritaniæ Gerundam vſque martyrij cupidum perrexiſſe. De eodem Gregorius Turonenſis libro de gloria martyrum cap. 92. vbi agit de eius miraculis. In Breuiario Toletano legi de eodem martyre ſacrum hymnum, quo eius Acta narrantur. Incipit: *Fons vitæ Deus,* &c. Scribunt de eo alij plures ex recentioribus, vt Vincentius in ſpecul. lib. 13. cap. 134. & 153. & alij.

[h] *Euſebij Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Non tantum vetera Martyrologia hunc dicunt martyrem, ſed etiam in epitaphio in ſepulchro eius inuento acroſticis verſibus EVSEBIVS EPISCOPVS ET MARTYR inſcribitur. Eiuſmodi inſcriptiones hoc carminũ genere antiquitus cõformari, ac primis verſiculorum litteris nomen aliquod exprimi conſueuiſſe, exemplo eſt vetus epitaphium ſanctæ Eugeniæ martyris Cordubenſis, quod recitat Ambroſius Moralis in appendice ad Eulogium. Vitam ſancti Euſebij cum ex antiquis monumentis eccleſiæ Vercellenſis, tum etiam ex ſanctorum Patrum elogijs contextam, vna cum tranſlatione ipſius recenter facta, Reuerendiſſimus D. Ioannes Franciſcus Bonhomius, eius ſedis Epiſcopus, edendam curauit. Eadem autem eius Acta nonnihil locupletata per annos ſingulos, vt geſta ſunt, iam diu intexuimus in Annalibus Eccleſiaſticis, reſtituimusq. locum Epiphanij in Panar. hæreſ. 36. vbi Euſebius Fregellæ mendoſe pro Vercellis legitur. Cur autem hic martyr dicatur, quem ſanctus Ambroſius & alij antiqui ſcriptores ſemper confeſſorem appellant, ibidem non paucis explicuimus. De miraculis in eius eccleſia fieri ſolitis ſcribit Gregorius Turonenſis libro de gloria confeſſorum cap. 3. vbi etiam ipſum confeſſorem appellat, & inter cõfeſſores adnumerat.

[i] *Iuſtini.*] Agit de eodem Vſuardus, & Molanus in additione, qui de eius corpore poſito Pariſijs in baſilica ſanctæ Mariæ meminit. Diuerſus ab eo eſt Iuſtinus presbyter, de quo Gregorius Turonenſis de gloria confeſſorum cap. 49.

[k] *Veri Epiſcopi.*] De eodem Beda, & alij. Ado eius eccleſiæ Epiſcopus tradit in ſuo chronico, claruiſſe hunc Traiani temporibus; ſed perueniſſe vſque ad Pij Papæ Pontificatum, eiuſdem Pontificis litteræ ad eum ſcriptæ ſignificant. habentur to. 1. biblioth. ſanct. Sed & illud admonendum putamus, tres reperiri Vienneſes eius nominis Epiſcopos diuerſis temporibus: nimirum hunc, de quo eſt ſermo; ſecundum, qui interfuit Concilio Arelatenſi ſecundo ſub Cõſtantino; tertium, qui vixit tẽporibus S. Gregorij Papæ, cuius ad eum extant ſcriptæ litteræ; qui ab Adone ponitur ſediſſe anno Domini quingenteſimo octuageſimotertio, numeraturq. vigeſimusſextus eius ſedis Epiſcopus.

[l] *Ethelvuoldi Epiſcopi.*] Agit de eodem Molanus in additione ad Vſuardum, extantq. eius Acta, quæ habes apud Surium tomo 4. Scripta ea eſſe a Vuolſtano monacho, teſtatur catalogus ſcriptorum Britanniæ libro 2. cap. 36. Migrauit ex hac vita anno Domini nongenteſimoquarto.

[m] *Nemeſii.*] De eo etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores.

xxiij. D Quarto Nonas Auguſti. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMAE in cœmeterio Calliſti natalis ſancti Stephani [a] Papæ & martyris, qui in perſecutione Valeriani, dum Miſſæ ſacrum perageret, ſuperuenientibus militibus, ante altare intrepidus & immobilis cœpta myſteria perficiens, in ſede ſua decollatus eſt. Nicææ in Bithynia paſsio ſanctæ Theodotæ [b] cum tribus filijs ſuis: ex quibus primogenitum nomine Euodium, Chriſtum fiduçialiter confitentem, fecit primo Nicetius Conſularis Bithyniæ fuſtibus cædi, deinde matrem cum omnibus filijs igne conſumi. In Africa ſancti Rutilij [c] martyris, qui cum ſæpius de loco in locum perſecutionem fugiſſet, & periculum interdum etiam pecunia redemiſſet, ex inopinato aliquando comprehenſus, & Præſidi oblatus, tormentis plurimis cruciatur: demum ignibus traditus, egregio martyrio coronatur. Patauij ſancti Maximi [d] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui miraculis clarus beato fine quieuit.

AVGVSTI 2.

STEPHANI *Papæ* [a].] De quo non tantum Beda, ac ceteri Latinorum hac die, ſed & Græci in Menologio agunt; vbi ipſius ac ſociorum Acta ſub compendio deſcribuntur: ampliora autem ex antiquis monumentis edidit Metaphraſtes: reperiuntur eadem non ex Græcorum, ſed Latinorum fontibus in vet. manuſcrip. codic. quæ & apud nos habemus. De eius ſucceſſione meminit Euſebius in chronic. & hiſt. lib. 7. cap. 3. & 4. Cyprianus, Optatus, Auguſtinus, Nicephorus, & alij. Eius autem celeberrima & admiranda plane geſta, cum, aduerſante Orbe fere toto, de baptiſmate tutatus eſt maiorum traditionem, digeſſimus in Annal. Eccleſiaſt. ibiq. eumdem vindicauimus a calumnijs Firmiliani Epiſcopi Cæſareæ Cappadociæ. Interim vide, quid de his ſcribat Vincentius Lerinenſis aduer. hær. non.

[b] *Theodotæ & fil.*] De ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad quartum Kalend. Auguſti. Eius Acta ac filiorum recitantur in vita S. Anaſtaſiæ, quam habes apud Surium tomo 6. Mombritius tomo 2. & Petrus recitat in catalogo libro 7. cap. 14. Nobile templum in huius honorem erexit Iuſtinianus Imperator in ſuburbijs Conſtantinopolitanis, vt auctor eſt Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imperatoris.

[c] *Rutilij.*] Quæ hic de Rutilio dicuntur, habentur etiam apud Tertullianum lib. de fuga temp. perſecut. cum tamen auctor ipſe Montani afflatus ſpiritu, negaret fugiendum eſſe tempore perſecutionis vrgentis. De redemptione martyrij, de qua hic agitur, conſule ea quæ ſupra diximus, cum egimus de temporibus Commodi, die 18. Aprilis.

[d] *Maximi Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ Patauinæ. Habetur de eo mentio in Actis ſancti Proſdocimi, ex quibus Scard. libro 2. Annal.

Tertio

3 Tertio Nonas Auguſti. Luna. E xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

HIEROSOLYMIS Inuentio [a] corporis beatiſsimi Stephani Protomartyris, & ſanctorum Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis, ſicut Luciano presbytero diuinitus reuelatum eſt, Honorij Principis tempore. Conſtantinopoli natalis ſancti Hermelli [b] martyris. Apud Indos Perſis finitimos paſsio ſanctorum [c] Monachorum, & aliorum fidelium, quos Abenner Rex, perſequens Eccleſiam Dei, diuerſis afflictos ſupplicijs cædi iuſsit. Neapoli in Campania ſancti Aſpren [d] Epiſcopi, qui à ſancto Petro Apoſtolo ab infirmitate curatus, & deinde baptizatus, eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ordinatus fuit. Auguſtoduni depoſitio ſancti Euphronij [e] Epiſcopi & confeſſoris. Anagniæ ſancti Petri [f] Epiſcopi, qui monaſtica primum obſeruantia, deinde paſtorali vigilantia clarus, quieuit in Domino. Philippis in Macedonia ſanctæ Lydiæ [g] purpurariæ, quæ, prædicante ibidem ſancto Paulo Apoſtolo, prima omnium credidit Euangelio. Beroeæ in Syria ſanctarum mulierum Maranæ [h] & Cyræ.

AVGVSTI 3.

INVENTIO *corporis beatiſſimi Stephani Protomartyris* [a].] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri omnes; in quos tamen librariorum vitio errorem irrepſiſſe, putandum, dum eiuſmodi inuentio facta dicitur anno ſeptimo Honorij Imperatoris, cum de ea re nullus relictus ſit errandi locus: nam litteræ Luciani, ab omnibus comprobatæ, notant Conſules, quibus ea contigerunt, nimirum Honorio decimum & Theodoſio ſextum Conſſ. qui quidem annus eſt Honorij Imperatoris 21. Nec vero quis putet mendoſam eſſe epiſtolam Luciani: nam Marcellinus Comes in chron. & Niceta in oratione de ea re habita, iiſdem Conſulibus id factum confirmant. De integritate litterarũ Luciani, quibus agitur de huiuſmodi inuentione, nullus hactenus dubitauit: illis etenim adſtipulãtur Gennadius de vir. illuſtr. cap. 46. & 47. qui teſtatur eadem a Luciano Græce ſcripta, Latine reddita eſſe ab Auito. Marcellinus in chron. Nicephorus hiſt. lib. 14. cap. 9. Beda in retract. in Act. Apoſt. & de ſex ætatibus, & alij recentiores. Eam quidem hiſtoriam, ipſasq. Protomartyris venerandas reliquias primus omnium ad oras Occidentales detulit Oroſius presbyter Hiſpanus, qui illis temporibus peregrinatus eſt Hieroſolymam, tantisq. pignoribus ditauit illuſtrauitq. Eccleſiam Africanam; dum tot tantaq. ex illis edita ſunt miracula, quæ S. Auguſtinus pluribus in locis fideliſſime recitat, vt libro 22. de ciuit. Dei cap. 8. ſerm. de diuerſis 31. 32. 33. & epiſt. 103. ad Quinctianũ; Euodij præterea Epiſcopi Vzalenſis nomine de iiſdẽ duo libri conſcripti extant. Agit de iiſdem S. Proſper lib. de prædict. dimid. temp. cap. 6. Cum autem poſtmodum Vuandali in Africanam prouinciam graſſarentur, fertur ſanctus Gaudioſus Epiſcopus ampullã vitream concreti ſanguinis ſancti Stephani inde Neapolim Campaniæ vrbẽ fugiens ſecum aſportaſſe; quæ hactenus ibidem in eccleſia eiuſdem ſancti Gaudioſi religioſe aſſeruatur: vbi

adhuc miraculum perſeuerat; vt ſuper altare ampulla poſita, dum ſacra Miſſarum ſolemnia peraguntur, liqueſcere, velut recens effuſus ſanguis, aliquando conſpiciatur: idq. hac ipſa die, qua ſancti Stephani corporis inuentio celebratur. Sed illud plane admiratione digniſſimum, quod cum olim annis ſingulis tertia Auguſti id fieri conſueuerit; ipſo etiam anno quo auctoritate ſanctiſs. mem. Gregorij Papæ XIII. reſtitutum eſt Romanum Kalendarium, ad formam reductionis anni, non vt olim decem poſt dies, ſed eadem ipſa feſta die, ſanguis viſus eſt ebulliſſe; ſicq. annis ſequentibus; idemq. accidit de ſanguine S. Ioannis Baptiſtæ. Eſt eius rei fidiſſimus ac ſinceriſſimus teſtis inter alios Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. D. Franciſcus Maria Taruſius S.R.E. nunc Cardinalis, qui noſtræ Congregationis Oratorij Neapoli exiſtentis olim Præfectus, cũ in altari, vbi ampulla ſanguinis erat, ſacras Miſſas ageret, cõcretus inſtar lapidis viſus eſt ſanguis liqueſcere totus in guttas. Alia complura his ſimilia in diuerſis orbis Chriſtiani partibus accidiſſe audiuimus; vt ex his plane conſtet, diuinis ſuffragijs, quæ in ſancta Catholica Eccleſia, ab ipſoq. Rom. Pontifice ſunt conſtituta, probari atque firmari. Quod ad eamdem ampullam ſanguinis Protomartyris ſpectat, quam per S. Gaudioſum ex Africa Neapolim diximus fuiſſe delatam; hanc illam ipſam opinamur, vel ſaltem illi admodum ſimilem, cuius idem qui ſupra auctor commentarij, qui fertur nomine Euodij Epiſcopi Vzalenſis, meminit, cum agit de reliquijs & miraculis Protomartyris Stephani lib. 1. cap. 1. his verbis: Ampulla quædã ei demonſtratur intra ſe habens ſanguinis quamdam aſperſionem, & ariſtarũ quaſi oſſium ſignificationem. Et paulo poſt: Ampullam, ſicut oculis ſuis viderat ancilla Dei in ſomnij reuelatione, ſic inter manus ſuas accepit poſtea ſacerdos. Hæc auctor, qui licet perperam inſcribatur Euodius, cũ potius ad Enodiũ ſcripſerit, de eius tamen ſinceriſſima fide non dubites. Produnt enim eiuſdem Luciani litteræ, non tantum articulos martyris, ſed & terram ipſam ſanguine madefactam ab Oroſio in Africam tranſportatam. Non præterimus, eodem tempore Honorij Imper. eiuſdem Protomartyris reliquias eſſe perlatas in Minoricam inſulam; quarum virtute vniuerſa gens Iudæorum, quæ inſulam incolebat, ad fidẽ Chriſti mirandis prodigijs cõuerſa eſt. Extat de his inſignis epiſtola Seueri Epiſcopi Minoricenſis, quã manuſcrip. nacti ſumus in bibliotheca Vaticana; cuius fidei integritati adſtipulatur prædictus auctor commentarij de miraculis S. Steph. lib. 1. c. 2. his verbis: Epiſtola quoque ad nos delata cuiuſdam ſancti Epiſcopi Seueri Minoricenſis inſulæ de pulpito in aures Eccleſiæ cũ ingenti fauore recitata eſt, &c. Scripta habetur xv. Kal. Martij, Aſclepiodoto & Mariniano Conſſ. eſt is annus octauus ab inuentione prædictarum reliquiarum, a Chriſto autem annus quadringenteſimus vigeſimustertius. In Gallias etiam eiuſdem Protomartyris reliquiæ fuerunt delatæ, de quibus Greg. Turon. hiſt. lib. 1. c. 31. & de glor. mart. cap. 33. vbi & de miraculis editis. Illud etiam ad annotationẽ præſentis diei ſolemnitatis ſpectare magnopere videtur; quid eſt quod hac potiſſimum die eiuſmodi inuentio celebretur; quam conſtat ex Luciani litteris factam eſſe menſe Decembri, tranſlationem vero Hieroſolymã ad vij. Kal. Ianuarij: aliam autem tranſlationem Conſtantinopolim ad quintum Kal. Octobr. auctor eſt Theodorus lector in collectaneis lib. 2. in fine. Rurſus autem tertiam Romam factam eſſe tranſlationem pridie Nonas Maij, eius Acta teſtantur, quorum ſupra meminimus. Cum autem nec inuentio, nec tranſlatio aliqua hac die contigerit: exiſtimarunt nonnulli, hac ipſa die S. Stephanum Protomartyrem martyrium ſubijſſe: quorum quidem ſententiæ maiorum refragatur auctoritas: ſiquidem S. Auguſtinus, Fulgentius, & alij tam Latinorũ quam Græcorum Patrum in homilijs, quas ea die habuerũt, abſque vlla hæſitatione profitentur S. Stephanum conſummaſſe martyrium poſtridie Natalis Domini: idq. adeo firmum ratumq. maiores habuere, vt licet in eam dilata fuerit tranſlatio illa prima Hieroſolymã facta; nihilominus remanſerit, vt erat, ea dies cõſecrata natalitio Protomartyris, & ſolẽnitatem Inuentionis maluerunt in hunc diem transferre. Sed qua (inquam) ratione factum ſit, vt hac potius die, quam ceteris, memoria hæc ageretur: dicam quid acceperim a D. Antonio Geronio Tarraconenſi, Eccleſiaſticarum antiquitatum apprime erudito, quocum de ambiguitatibus rerum Eccleſiaſticarũ ad hiſtoriæ veritatem ſpectantibus familiariter diſſerere ſæpiſſime conſueui: cuius hæc de ea re eſt ſententia; vt exiſtimet longe ante inuentionem S. Stephani hanc ipſam diem in honorẽ eiuſdem Protomartyris eſſe dicatam, poſtmodum autem redditam ſolemniorem ex commemoratione prædictæ inuentionis. Id etenim in primis maxime perſuadent antiqua monumenta, vt vetus illud, cuius ſæpe meminimus, Martyrologium S. Cyriaci, in quo nulla habetur hac die de inuentione mentio, ſed tantum hæc verba: Sancti Stephani Protomartyris in Ancona, vbi haberi dicitur vnus de lapidibus, quibus percuſſus eſt. Hæc ibi. Eadem Beda; licet apud eum mendoſe, Antiochia, pro Ancona ponatur his verbis: In Antiochia S. Stephani Protomartyris, vbi haberi dicitur vnus de lapidibus, quibus in brachio percuſſus eſt, & multas ex eo virtutes ſanitatum fieri. Hæc Beda. Quibus omnibus ſi addas quæ ſcribit ſanctus Auguſtinus ſerm. 31. & 32. de diuerſis pag. 488. 489. edit.

edit. Louan. vbi agit de perantiqua Memoriâ eiuſdem Protomartyris Anconæ poſita, deq. illo ſaxo quo idem in cubito percuſſus eſt; quod collegit, qui lapidationi illius interfuit, & in Italiam detulit, & Anconæ reliquit, ex quo tempore illic memoria S. Stephani eſſe cœpit, vt idem ſcribit dicto ſerm. 32. Hæc, inquam, omnia ſi prædictis antiquioribus Martyrologijs iungas, facile intelliges, longe ante inuentionem Protomartyris celebrari conſueuiſſe hac die memoriã eius, vel ſaltem in Italiæ regionibus. Celebris itaque olim fuit cultus memoriæ eius martyrij ex illo lapide; poſtmodum autem, venerando corpore inuento, aucta ea dies eſt celebriori ſolemnitate; quæ iam ſemel lapidis eius memoriæ dicata erat. Vnde apud Bedam, & aliqua alia manuſcripta, non tantum hac die agitur de inuentione prædicta, ſed & de viuo lapide illo, ex quo multa etiam miracula, velut mel de petra (iuxta Propheticum illud) oleumq. de ſaxo duriſſimo, emanabant. Hæc prædicto diſerto viro accepta ſerimus, cuius ſententiæ libenter ſubſcribimus. De eccleſia S. Stephani Anconæ meminit etiam S. Gregorius lib. 1. dialog. cap. 1.

[b] *Hermelli.*] De eodẽ hac die Beda, Vſuard. Ado, alijq. recentiores.

[c] *Sanctorum Monachorum.*] De his ſcribit S. Ioannes Damaſcen. in vita SS. Barlaham & Ioſaphat, de quibus ſuo loco inferius.

[d] *Aſpren Epiſcopi.*] Fortaſſe Aſprenatis. De eodem tabulæ eccleſiæ Neap. extantq. eius Acta typis nuper excuſa, a Paulo Regio ſcripta. Quamuis hoc ſit nomen Romanum: reperies enim geſſiſſe Conſulatum Aſprenatem vna cum Clemente anno decimotertio Domitiani Imp. vt habent tabulæ Caſſiodori: quo etiam ſæculo hic, de quo agimus, vixiſſe reperitur. Meminit Aſprenatis etiam Dio lib. 56. Sueton. in Auguſto cap. 43. ait ab eo tempore Aſprenates dictos etiam fuiſſe Torquatos. De eodem nomine Seneca controuer. 24. Plinius item de domo Aſprenatum agit.

[e] *Euphronij Epiſcopi.*] Scribit de S. Euphronio Greg. Turon. lib. 2. cap. 11. De eodem Sidon. Apollin. lib. 4. c. 25. & ad eũ lib. 7. epiſt. 8. & lib. 9. epiſt. 2. Interfuit Concilio Lugdunenſi, ſubſcripſitq. cum alijs epiſtolam Fauſti damnantis cunctos Pelagianorum errores.

[f] *Petri Epiſcopi.*] De quo etiã tabulæ eccleſiæ Anagninæ, indeq. eius Acta accepimus.

[g] *Lydiæ.*] De ea Acta Apoſt. cap. 16. Dicta eſt Purpuraria a purpura tingẽda. Erat eiuſmodi opificium non ignobile; non enim liberũ erat cuique tingere purpuram, vel cuilibet petenti impartiri, vt conſtat ex Ammiano Marcellino lib. 14. Erat enim inter alios magiſtratus Præfectura tingendæ purpuræ, qua velut magno munere donatus eſt Dorotheus Tyrius ab Imperatore, vt ſcribit Euſebius hiſt. lib. 7. c. 26. Sunt de tinctura purpuræ leges ſeueriſſimæ Codic. lib. xj. de veſtibus.

[h] *Marinæ & Cyræ.*] Scripſit harum feminarum præclaras res geſtas Theodor. in Theophil. cap. 29.

4 Pridie Nonas Auguſti. Luna. F xxj.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26
t u A B C D E f F G H M N P
27 28 29 1 2 3 4 5 4 5 6 7 8 9

BONONIAE ſancti Dominici[a] confeſſoris, fundatoris ordinis Fratrum Prædicatorum, viri ſanctitate & doctrina clariſsimi: qui virginitatem perpetuo illibatam ſeruauit, & ob ſingularẽ meritorum gratiam tres mortuos ſuſcitauit: cumq. prædicatione ſua hæreſes compreſsiſſet, ac plurimos ad religioſam & piam vitam inſtituiſſet, octauo Idus menſis huius in pace quieuit: eius tamen feſtiuitas ex cõſtitutione Pauli Papæ Quarti hac die celebratur. Theſſalonicæ natalis beati Ariſtarchi[b] diſcipuli & comitis indiuidui ſancti Pauli Apoſtoli, de quo ipſe ad Coloſſenſes ſcribit: Salutat vos Ariſtarchus concaptiuus meus.

Is ab

Is ab eodem Apoſtolo Theſſalonicenſium Epiſcopus ordinatus, poſt longos agones ſub Nerone coronatus a Chriſto, quieuit. Romæ via Latina paſſio beati Tertullini [c] presbyteri & martyris, qui ſub Valeriano Imperatore poſt impiam fuſtium mactationem, ignium circa latera exuſtionem, oris quaſſationem, atque in equuleo extenſionem, neruorumq. cæſionem, data ſententia, capitis amputatione martyrium conſummauit. Conſtantinopoli ſancti Eleutherij [d] martyris, ordinis ſenatorij, qui pro Chriſto in perſecutione Maximiani gladio cæſus eſt. In Perſide ſanctarum martyrum Iæ [e] & ſociarum, quæ cum nouem millibus Chriſtianis captiuis ſub Sapore diuerſis pœnis afflictæ martyrium ſubierunt. Coloniæ ſancti Protaſij [f] martyris. Veronæ ſancti Agabij [g] Epiſcopi & confeſſoris. Turonis ſancti Euphronij [h] Epiſcopi. Romæ ſanctæ Perpetuæ [i], quæ a beato Petro Apoſtolo baptizata, Nazarium filium, & Africanum virum ad fidem Chriſti perduxit, & multa ſanctorum martyrum corpora ſepeliuit [k], ac tandem bonorum operum meritis cumulata migrauit ad Dominum.

AVGVSTI 4.

DOMINICI [a].] Huius ſanctiſſimi viri præclariſſima geſta octo libris digeſſit. Theodoricus eiuſdẽ ordinis frater, quæ Surius refert to. 4. S. Antoninus in tertia parte tit. 23. cap. 1. 2. 3. 4. & ſequen. Ioannes Garzonius de vir. illuſt. ord. Prædicat. M. Antonius Flaminius; ac nouiſſime R. D. Franciſcus Diacetius Epiſcopus Feſulanus egregium de eademre commentarium ad ſanctiſſimæ memoriæ Pium Papam Quintum conſcripſit. Migrauit ex hac vita octauo Idus Auguſti, feria ſexta, hora ſexta, agens ſuæ ætatis annum quinquageſimumprimum (vt auctor eſt S. Antoninus) anno a Chriſto Domino 1221. Facta eſt autem eius translatio anno Domini 1233. Gregorio Nono Rom. Pont. anno ſexto ſedis eius. De canonizatione autẽ eius extant litteræ Apoſtolicæ eiuſdem Gregorij Noni, datæ Spoleti 5. Kalend. Septẽbris, anno octauo Pontificatus ipſius; recitat eas Anton. dict. 3. par. tit. 23. c. 4. §. 17. quibus etiam præcipitur, vt ad Nonas Auguſti, ante diem obitus eius, quo relatus eſt inter Sanctos, anniuerſaria eius ſolemnitas in Eccleſia ageretur. At Sanctiſſ. D. N. Paulus Quartus Rom. Pont. in hanc retulit diem ob feſtum beatæ Mariæ ad Niues, quod in eamdem diem incideret.

[b] *Ariſtarchi.*] De quo Act. Apoſt. c. 19. 20. & 27. Paul. ad Coloſſ. c. 4. & ad Philemonem. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuar. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menol. ad xviij. Kal. Maij.

[c] *Tertullini.*] Agunt de eodẽ Beda, Vſuard. Ado, & alij. Eius autem res geſtæ extant in Actis S. Stephani Papæ & martyris.

[d] *Eleutherij.*] De eodem hac item die Græci agunt in Menologio, ibiq. eius Acta breui compendio referunt.

[e] *Iæ.*] Græci item de eadem hac die agunt in Menologio, narrantq. breuiter eius martyrium. Huius nomine templum vetuſtate pene collapſum reſtituit Iuſtinianus Imperator, vt ſcribit Procop. lib. 1. ædif. Iuſtiniani Imperatoris.

[f] *Protaſij.*] De eo etiam Galeſinius hac die, qui eiuſdem eccleſiæ citat tabulas.

[g] *Agabij Epiſc.*] Agit de eo Reuerendiſſ. ac Illuſtriſſ. D. Auguſtin. Valerius eiuſdem eccleſiæ Epiſcopus, S. R. E. Cardinalis, in lib. antiquorum monumentorum Epiſcoporum Veronenſium.

[h] *Euphronij Epiſcopi.*] Præceſſit hic Gregorium Turon. qui de eo plura ſcribit de geſt. Franc. lib. 10. cap. 31. & de glor. confeſſ. c. 18. 19. & 20. Extant Venantij Fortunati ad hunc epiſtolæ, quarũ poſteriore egregias eius virtutes contexit: extatq. de eadem re eiuſdem

auctoris

auctoris carmen lib. 3. De eodem item agit in carm. ad Felicem Epiſcopum, cum interſuit dedicationi baſilicæ. Idem præſens fuit etiam Concilio Pariſienſi: eius epiſtolam ac collegarum Epiſcoporum ad Radegundem Reginam habet idem Gregorius Turonenſis lib. 9. cap. 39. Numeratur hic ſedis Turonenſis Epiſcopus viceſimus ordine.

[i] *Perpetuæ.*] De qua & tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Narrantur eius res geſtæ in Actis ſanctorum Nazarij & Celſi, quæ habet Mombrit. tomo 2.

[k] *Sepeliuit.*] In ſepeliendis ſanctorũ martyrum corporibus, & condiendis eis aromatibus, effuſæ erant impenſæ Chriſtianorum; vt auctor eſt Tertull. in apolog. De iiſdem Prudent. in Cathemer. hym. in exequijs defunct. Greg. Nyſſ. in orat. in funere Meletij, Gregorius Nazianz. epiſt. 18. ad Sophr. & alij. Ex Iudæis ea traditio manauit ad Chriſtianos: ſic enim mos erat Iudæis mortuos ſepelire, Ioannis 19. Præ ceteris id diligentius præſtitiſſe videntur Aegyptij, qui ea arte ſic deſiccabant corpora defunctorum, vt eadem quaſi ænea redderent, appellarentq. lingua Aegyptia Gabbaras, vt tradit Auguſtinus ſerm. de diuerſ. 120. cap. 12. Inde eſt, quod impius Eunapius Sardianus in Aedeſio Aegyptios Chriſtianos, ipſos Alexandrinos, in quos inuehitur ob demolitũ templum Serapidis, irridet, quod religionis ergo oſtentarent ſalita capita damnatorum: ſic Ethnicus Chriſtianorum hoſtis appellat ſanctos martyres, quos Alexandrini maximo honore habebant. Porro condiendorum corporum vſum ab Aegyptijs mutuatos eſſe Iudæos, auctor eſt Tacitus lib. 21. Annalium.

5 Nonis Auguſti. Luna. G xx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

ROMAE in Eſquilijs dedicatio [a] Baſilicæ [b] ſanctæ Mariæ ad Niues. Item Romæ paſsio ſanctorum Martyrum [c] vigintitrium, qui in perſecutione Diocletiani via Salaria veteri capite truncati, ibidem ſepulti ſunt ad cliuum Cucumeris. Auguſtæ Vindelicorum natalis ſanctæ Afræ [d] martyris, quæ cum eſſet Pagana, per doctrinam ſancti Narciſsi Epiſcopi ad Chriſtum conuerſa, & cũ omni domo ſua baptizata, pro confeſsione Chriſti igni tradita eſt. Aſculi in Piceno ſancti Emygdij [e] Epiſcopi & martyris, qui a ſancto Marcello Papa Epiſcopus ordinatus, & illuc ad prædicandum Euangelium miſſus, in confeſsione Chriſti ſub Diocletiano Imperatore martyrij coronam accepit. Antiochiæ ſancti Euſignij [f] militis, qui annum agens centeſimum decimum, cum Conſtantini Magni fidem, ſub quo militauerat, Iuliano Apoſtatæ exprobraret, eumq. vt patriæ pietatis deſertorem redargueret, ab eodem iuſſus eſt capite cædi. Item ſanctorum martyrum Cantidij [g], Cantidiani, & Sobelis Aegyptiorum. Catalauni in Gallia ſancti Memmij [h] ciuis Romani, qui a ſancto Petro illius ciuitatis Epiſcopus conſecratus, populum ſibi commiſſum ad Euangelij veritatem perduxit. Auguſtoduni beati [i] Caſsiani

Epiſcopi

Epiſcopi. Apud Theanum ſancti Paridis[k] Epiſcopi. In Anglia ſancti Oſuualdi[l] Regis, cuius actus venerabilis Beda presbyter commemorat. Eodem die ſanctæ Nonnæ[m] matris beati Gregorij Nazianzeni.

AVGVSTI 5.

DEDICATIO *Baſilicæ S. Mariæ ad Niues*[a].] De ea ſolẽnitate, eiuſq. inſtitutionis cauſa habentur vetera manuſcripta eius eccleſiæ, quæ paucis cõplexus eſt Petrus in catal. lib. 7. cap. 21. Dicta eſt hæc Baſilica Liberij, de qua hæc in libro de Romanis Pontificibus in Liberio: Hic fecit baſilicam nomine ſuo iuxta Macellum Libiæ. Meminit eiuſdem Marcellinus presbyter, cum agit de ſchiſmate Vrſicini. Quod autem ſpectat ad Macellum Libiæ: erat in quinta Vrbis Regione, quæ Eſquilina dicitur, Macellum Liuianum appellatum, de quo Sext. Rufus de Region. Vrb. & Publius Victor. De eadem Baſilica etiam in eodem libro de Rom. Pontificibus in Sixto Tertio hæc leguntur: Hic fecit baſilicam S. Mariæ matris Domini, quæ ab antiquis, Liberij cognominabatur. Hadrianus Papa in epiſt. ad Carolum Magnum Imperatorem de imag. hæc ait: Sixtus Papa, ſucceſſor Cæleſtini, fecit baſilicã ſanctæ Dei genitricis Mariæ, cognomento Majorẽ, quæ & apud Præſepe dicitur: ſimili modo & ipſe tam in metallis aureis, quam in diuerſis hiſtorijs, ſacris decorauit imaginibus. Hæc Hadrianus. Hactenus extant fere integræ ſacræ illæ hiſtoriæ muſiuo opere contextæ, atque ſuper maiorẽ arcum eodẽ opere exornatum eiuſmodi inſcriptio perſeuerat: SIXTVS PLEBI DEI. A Sixto Sixtiana baſilica dicta reperitur apud Ioannem diac. in vita S. Gregorij Papæ lib. 4. cap. 68. De eiuſdem baſilicæ excellentia; deq. miraculis cereorũ illic incendi ſolitorum, ſcribit Petrus Cluniac. lib. 2. cap. 30. De alijs item cereis Natalis Domini die illic poni ſolitis cum nota annorum currentium a paſſione Dominica, meminit Beda de temporum ratione cap. 45. Cetera autem eiuſdem Baſilicæ antiqua monumenta habent hi qui ſcripſerunt de ſeptem Vrbis eccleſijs. At ne intentus tantum veteribus, recentiora prætermittam; eadẽ Baſilica his diebus noſtris longe auguſtior ac illuſtrior redditur a ſanctiſſimo D. N. Sixto Quinto Rom. Pont. tum ob nobiliſſima illic monumenta excitata, ac præſertim magnificentiſſimum ſacellum, quo ſacroſanctum Domini Præſepe contineatur; tum etiam ob apertas directaſq. vndique vias, quibus populo Chriſtiano facilior ac gratior pateat ad eam acceſſus. Sed in his omnibus deſcribendis commentario potius quam notatione opus eſſet.

[b] *Baſilicæ.*] Vox iſta quidem etſi a Gentilibus accepta videatur, non abhorret tamen a phraſi diuinæ Scripturæ: nam atrium illud maius templi Salomonis, Baſilica dicitur in 2. Paralipom. cap. 4. & 6. licet Græce αὐλὴ legatur, quod alij vertunt, atriũ. Apud nos autem loquendi vſus obtinuit, vt non quæcumque eccleſiæ appellentur Baſilicæ, ſed illæ tantum, quarum auguſtior eſſet amplitudo. Vnde autẽ id acciderit, vt eiuſmodi eccleſiæ dicerentur Baſilicæ, Iſidorus lib. 15. Originum hæc ait: Baſilicæ prius vocabantur Regũ habitacula, vnde & nomen habent: nunc tamen ideo Baſilicæ diuina templa nominantur; quia ibi Regi omnium Deo cultus & ſacrificia offeruntur. Hæc Iſidorus: eadem Amal. de Eccleſiaſt. offic. lib. 2. cap. 2. & Vualfridus Strabo de rebus Eccleſiaſticis cap. 6. Hæc licet ſint vera; eiuſmodi tamen nomen vna cum re a Gentilibus ad Chriſtianos deriuaſſe, mihi magis probatur. Nam Baſilicæ illæ Gentilium in eccleſias Chriſtianorum aliquando commutabantur. Eſt de his locus egregius Auſonij Galli in gratiarum actione pro ſuo Conſulatu ad Gratianum Auguſtum his verbis: Baſilicæ olim negotijs plenæ, nunc votis, votiſq. pro tua ſalute ſuſceptis, &c. Nec quis putet, apud Gentiles, ſicut apud nos, eiuſdem eſſe ſignificationis Baſilicas, & templa. Erant enim illæ (vt ſcribit Vitruuius lib. 5. c. 1.) loca venalium rerum Foris coniuncta, in quibus hieme potiſſimum publicæ conciones & negotiantium conuentus habebantur. ea etiam ſignificatione ſumuntur l. pediculos. §. itẽ cum. ff. de auro & argen. legat. & l. inter ſtipulantem. §. ſacram rem. ff. de verb. obligat. Dicebatur ius etiam in Baſilica, vt apparet ex Plinij epiſtola 21. lib. 5. cum ait: Deſcenderam in Baſilicam Iuliam; auditurus quid proxima cõperendinatione reſpondere debeam, Sedebant Iudices, &c. De eadem eodem ſenſu & Seneca lib. 3. de ira c. 33. cum ait: Fremitu iudiciorum Baſilicæ reſonant, &c. Eius generis ea eſſe putatur, quam Theodoſius Iunior Imperator ab ergaſterijs, tabularis, & intromiſſione equorum liberam eſſe voluit. Cod. de oper. publ. l. Baſilicam. Erant & priuatorum Baſilicæ ad inambulandũ conſtructæ, & magno ſumptu ornatæ; quarum meminit S. Hieronymus ſcribens ad Marcellam

epiſt.

epiſt. 18. aitque: Vbi (Romæ ſcilicet) inſtar palatij priuatorum extructæ Baſilicæ, vt vile corpuſculum hominis pretioſius inambulet, & quaſi mundo quicquam poſſit eſſe ornatius, tecta ſua magis velint aſpicere, quam cælum. Hæc ille. Quod autem ad ipſarum ſtructuram ſpectat; erant plures ſimul in longũ iunctæ porticus ſuffultæ columnis, æquis inter ſe diſtantibus ſpatijs, epiſtylijs deſuper iunctis, velut intextis inuicem. His reſpondent quæ Cicero ad Atticũ libro quarto ſcribit his verbis: Paulus in medio Foro Baſilicam pene texuit iiſdẽ antiquis columnis, &c. Secundum eã quæ a Vitruuio ſunt deſcripta lib. 5. cap. 1. eiuſmodi fere ſtructuræ eſſe ipſas Chriſtianorũ antiquas Baſilicas, nullus ignorat: nam paucis mutatis, vel additis, ex ipſis aliquæ, vel (quod frequentius accidit) ipſarum Baſilicarum columnæ in vſum Chriſtianæ religionis tranſiere cum nomine. Ab aliquibus vſurpatam hanc vocem, Baſilicam, pro quacumque eccleſia inuenimus, vt apud Optatum libro primo, cum ait de his quæ Romæ erant eccleſijs: Inter quadraginta, & quod excurrit, Baſilicas, &c. Verum vſitatiori vocabulo dictas fuiſſe ab antiquis eccleſias ipſas domos Dei, & templa, ſanctus Zeno in Pſalm. 126. ſignificare videtur his verbis: Conuentus quidem eccleſiarum, ſiue templi, quos ad ſecretam Sacramentorum religionem ædificiorum ſepta claudunt, conſuetudo noſtra vel domũ Dei ſolita eſt nuncupare, vel templa. Hæc ille. Verum non his tantũ nominibus loca Deo ſacrata nominari conſueuiſſe, ſed & alijs, nempe dici Memoriam, Martyrium, Dominicũ, alibi diximus.

[c] *Martyrum vigintitrium.*] Habetur mentio de iiſdem martyribus in Actis ſanctorum Abundij, Abundantij, & Marciani, de quibus ſuo loco inferius.

[d] *Afra.*] De eadẽ hac die Vſuardus, Ado, & alij; Beda autem ad ſeptimum Idus Auguſti, vt in eccleſia Auguſtana, in qua hac die agitur de S. Afro martyre. Extant eius Acta, quæ recitat Sur. tom. 4. hac die. Sinceriora mihi ea videntur, quæ ex Actis publicis deſcripſit Vicellius in Hagiologio. In Auguſtano Breuiario atque Miſſali libro eiuſdem res geſtæ narrantur; cumq. ſimul omnia monumenta eam olim fuiſſe meretricem tradant, miror vehementer, quomodo Venantius Fortunatus eam appellet virginem his verſibus in libro quarto vitæ S. Martini Epiſcopi Turonenſis:

Pergis ad Auguſtã, quam Vindo, Licusq. fluentãt:
Illic oſſa ſacræ venerabere virginis Afræ.

Cum hanc tradant a S. Narciſſo Epiſcopo ad Chriſtianam fidem eſſe conuerſam, putant aliqui, inter quos Petrus in catalogo lib. 7. cap. 28. hunc illum eſſe Narciſſum Epiſcopum Hieroſolymitanum laudatiſſimum, de quo ſcribit Euſebius lib. 6. cap. 9. Alij autem dixerunt hunc fuiſſe Narciſſum martyrem Gerundenſem; idq. teſtantur eius Acta, ac ceteri, vt Vincentius lib. 7. cap. 28. Anton. 1. par. tit. 8. c. 1. §. 18. & nouiſſime Flos ſanctorum, quibus magis aſſentior.

[e] *Emigdij Epiſc.*] Petrus in catalogo lib. 7. c. 24. refert eius Acta, ſed eiuſmodi quæ cenſura indigeant.

[f] *Euſignij.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. ibiq. deſcribunt eius certamen.

[g] *Cantidij & ſoc.*] De his item Græci hac die vbi ſupra in Menologio agunt.

[h] *Memmij Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri de eodem hac die, pluribus autẽ Gregorius Turonenſis de gloria confeſſ. cap. 66. Vincent. & Anton. par. 1. tit. 6. c. 27. Petr. in catal. lib. 7. c. 25.

[i] *Caſſiani Epiſcopi.*] De quo Beda, & alij qui ſupra. Meminit eiuſdem Conſtantius in vita ſancti Germani Epiſcopi Antiſiodor. lib. 2. cap. 7. Gregor. Turon. de glor. confeſſ. c. 24. Petr. in catal. Vincent. Antonin. & alij. Molanus teſtatur eius Acta extare; ſed ea hactenus nobis ſunt incognita.

[k] *Paridis Epiſcopi.*] Tam ipſius, quam aliorum plurimorum ſanctorum totius prouinciæ Campaniæ & adiacentium regionũ Acta percepi collegiſſe in vnum ſumma cum diligentia ac labore Illuſtriſs. ac Reuerendiſs. D. Iulium Antonium Sanctorium Cardinalem S. Seuerinæ dictum, S. Rom. Eccleſiæ ornamentum; eaq. aliquando ab ipſo edi ac peruulgari, vehementer optamus.

[l] *Oſualdi.*] De eo hac die Beda, qui & de eodem in geſt. Anglorum lib. 2. cap. 4. & in epitome: quæ cuncta ſimul collecta recitat Sur. tom. 4. Migrauit ex hac vita anno Domini ſexcenteſimo quadrageſimoſecundo.

[m] *Nonnæ.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio: eius autem egregia facta recenſet eius filius S. Gregorius Nazianzenus in oratione habita in funere patris, ac item alia quæ dicta ab ipſo eſt in funere Cæſarij fratris, atque illa quã habuit in obitu ſororis Gorgoniæ, itemq. in carmine de rebus ſuis, & de vita ſua ad populum Conſtantinopolitanum. Quod autem ad nomen ſpectat: Nonnæ dicebantur moniales, vt notat Cæl. Rodig. lect. antiq. lib. 5. c. 13. in fine, idemq. habes lib. 5. Capitularium Regum Franc. c. 2. & 3. In eodem forte ſenſu ſanctus Hieronymus epiſt. 22. ad Euſtochiũ de cuſt. virginit. ait: Maritorum expertæ dominium, viduitatis præferunt libertatem: caſtæ vocantur, & nonnæ, &c. At non tantum apud Græcos eiuſmodi nomen appellatiuum aliquando tranſiit in proprium, ſed & apud Latinos: nam & S. Auguſtini mater eodem ferme nomine eſt appellata, licet pro Monacha, Monica dicta ſit, quod eſt idem quod Nonna. Sicq. duæ ampliſſimorum eccleſiæ Doctorum matres eodem dictæ nomine habentur.

Octauo

xix. A Octauo Idus Auguſti. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

IN monte Thabor Transfiguratio [a] Domini noſtri Ieſu Chriſti. Romæ via Appia in cœmeterio Calliſti natalis beati Sixti Secundi [b] Papæ & martyris, qui in perſecutione Valeriani, gladio animaduerſus, martyrij coronam accepit. Item ſanctorum martyrum Feliciſsimi [c] & Agapiti, eiuſdem beati Sixti diaconorum, Ianuarij, Magni, Innocentij, & Stephani ſubdiaconorum, qui omnes cum eo pariter decollati ſunt, atque in cœmeterio Prætextati ſepulti. Paſſus eſt etiã cum eis beatus Quartus, vt ſcribit ſanctus Cyprianus. Compluti in Hiſpania ſanctorum martyrum Iuſti [d] & Paſtoris fratrum, qui cum adhuc pueri litteris imbuerentur, proiectis in ſchola tabulis, ſponte ad martyrium cucurrerunt: & mox a Daciano Præſide teneri iuſsi, & fuſtibus cædi, cum ſe mutuis exhortationibus conſtantiſsime roborarent, extra ciuitatem perducti, a carnifice iugulati ſunt. Romæ ſancti Hormiſdæ [e] Papæ & confeſſoris. Amidæ ſancti Iacobi [f] eremitæ, miraculis clari.

AVGVSTI 6.

TRANSFIGVRATIO *Domini* [a].] De hac ſolẽnitate non tantum Latini, ſed & Græci hac die agunt; vt conſtat tã ex eorum Menologio, quam ex conſtit. Emmanuelis Imp. quæ extat apud Theod. Bal. in Nomoc. Photij tit. 7. c. 1. Pluribus agunt de eadẽ, qui ſcripſerũt de diuinis offic. Sicardus, Durandus, Belethus, & alij; traduntq. eam eſſe inſtitutã a Calliſto Papa Tertio: idq. affirmat Platina, additq. ab eodem conſcriptum eſſe officium Eccleſiaſticum de ea die, & cum indulgentijs promulgatum ijſdem quæ conceſſæ ſunt in ſolemnitate Corporis Chriſti. Sed hæc quidem a Calliſto de inſtitutione diuini officij ea die ſolemniter recitandi: at vero inſtitutio eius ſolemnitatis longe ante eius tempora facta conſpicitur; id etenim non tantum vetuſtiſſima Græcorum Menologia & Martyrologia manuſcripta teſtantur: ſed & Vuandelbertus, qui (vt ſcribit Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 2. c. 36. & de ſcript. Eccleſ. & Sigeb. c. 129.) vixit temporibus Lotharij Imp. circa annum Domini octingenteſimum quinquageſimum, in ſuo Martyrologio, quod ſcripſit carmine, de eadem ſolemnitate agit hac die his verſibus:

Idibus octauis mortem paſſura crucemq.
Chriſti ſancta caro æthercam dedit ante figurã.

Acta ſecundæ Nicænæ Synodi, dum recenſent egregia Leontij in Cypro Epiſcopi ſcriptorum monumenta, orationem ſcripſiſſe de Transfiguratione Domini teſtantur, Actione 4. De eadem Transfiguratione Domini extat ſermo S. Ephræm Syri, alius item Baſilij Seleuciæ, necnon etiam Andreæ Cretenſis: habentur Græce ſcripti in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcript. num. 39. prope finem. Ioannes Damaſcenus etiam de eadem ſolemnitate habuit orationẽ, cuius eſt exordium: Agedum, o pie cœtus, hodiernum

hunc

hunc diem lætis animis celebremus, &c.

[b] *Sixti Secundi*, alias *Xyſti.*] Beda, Vſuard. Ado, ac reliqui de eodem agunt hac die. De eius ſucceſſione Euſebius ſcribit in chron. & hiſt. lib. 7. c. 4. Optatus lib. 2. Aug. epiſt. 165. Niceph. Calliſt. lib. 6. cap. 34. & alij recentiores. De eius martyrio Cyprianus ad Succeſſum epiſt. 82. Pontius in Cypriano, Auguſtinus in Ioan. tract. 27. Maximus Taurin. hom. 1. & 2. de S. Laurentio, Petrus Chryſol. ſerm. de eod. Prudentius in Periſteph. hym. 2. Acta Laurentij, & alij plures. De reliquijs S. Sixti in Angliã a ſe miſſis agit S. Gregorius in regiſt. lib. 12. reſp. 9. ad Aug. Sed cuiuſnam fuerint Sixti martyris, iſtiuſue, an prioris, vel alicuius nõ Pontificis Sixti martyris, non liquet. Cetera de eo in Annal. Eccleſ. ibiq. de genere martyrij ab eo ſuſcepti egimus. De eccleſia S. Sixti Romæ via Appia poſita meminit S. Gregorius Papa dial. lib. 4. cap. 26.

[c] *Feliciſſimi & Agapiti.*] De iiſdem Beda, Vſuardus, Ado, atque alij. Huic Agapito S. Felix Papa Tertius erexit baſilicam iuxta eccleſiã S. Laurentij, vt auctor eſt lib. de Rom. Pontific. in Felice Tertio. Quod ad Quartum ſpectat, de ipſo S. Cyprianus in dicta epiſt. ad Succeſſum hæc ait: Sixtum autem in cœmeterio animaduerſum ſciatis, & cum eodem Quartum, &c. At licet in prædictis Actis de Quarto nulla ſit mentio, tamen Beda, Vſuardus, & alij recentiores, Cypriani auctoritate, de eodem agunt hac die.

[d] *Iuſti & Paſtoris.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Recitantur eorum Acta apud Surium tom. 7. quæ & plene explicantur in ſacro hymno, eodemq. peruetuſto, qui extat in Breuiario Toletano. De his & Prudentius in Periſtephan. hymno 4. his verſibus meminit:

Sanguinem Iuſti, cui Paſtor hæret,
Ferculum duplex, geminumq. donum
Ferre Complutum gremio iuuabit
Membra duorum.

Meminit ſumma cum laude eorumdẽ S. Eulogius in memor. ſanct. lib. 1. & ibi Ambr. Moral. in ſchol. Petrus in catal. lib. 7. c. 32. Flos ſanct. Hiſp. & Theſaur. concion. to. 2. hac die.

[e] *Hormiſda Papa.*] Agũt de eodẽ hac die Beda, & recent. Succeſſit hic S. Symmacho. Huius fortiſſimos agones pro Catholica fide ſuſceptos digeſſimus in Annal. Eccl. per annos ſingulos, ex codicibus antiquis manuſcrip.

[f] *Iacobi eremitæ.*] Qualis autẽ, quantusve hic fuerit, ex his quæ ſcripſit Procop. lib. 1. de bello Perſico, facile poteſt intelligi; vbi eum a Cadabe Perſarum Rege viſitatũ fuiſſe tradit. Alter eiuſdem nominis ſanctitate nobilis claruit in Syria tempore Theodoſij Iunioris, de quo Theodoret. in Theoph. c. 21. Meminit eiuſdem Euagr. hiſt. lib. 2. c. 9. in fine.

7 Septimo Idus Auguſti. Luna. B xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12

ARETII in Tuſcia natalis ſancti Donati [a] Epiſcopi & martyris, qui inter cetera virtutis opera (vt ſcribit beatus Gregorius Papa) fractum a Paganis calicem ſanctum [b] orando inſtaurauit. Is in perſecutione Iuliani Apoſtatæ a Quadratiano Auguſtali comprehenſus, cum idolis ſacrificare renuiſſet, gladio percuſſus martyrium conſummauit. Paſſus eſt etiam cum eo beatus Hilarinus monachus, cuius feſtiuitas decimoſeptimo Kalendas Auguſti celebratur, quando eius corpus ad Oſtia Tiberina tranſlatum fuit. Romæ ſanctorum martyrum Petri [c] & Iuliani, cum alijs decẽ & octo. Mediolani ſancti Fauſti [d] militis, qui ſub Aurelio Commodo poſt multa certamina martyrij palmam adeptus eſt. Nouocomi paſſio ſanctorum martyrum Carpophori [e], Exanthi, Caſsij,

Seuerini, Secundi, & Licinij, qui in confeſsione Chriſti capite truncati ſunt. Niſibi in Meſopotamia ſancti Dometij [f] monachi Perſæ, qui cum duobus diſcipulis ſub Iuliano Apoſtata lapidatus eſt. Rhotomagi S. Victricij [g] Epiſcopi, qui adhuc miles, ſub eodem Iuliano pro Chriſto abijciens cingulum, a tribuno multis tormentis afficitur, & capitis damnatur; ſed carnifice, qui ad eum cædendum miſſus fuerat, cæcitate percuſſo, ipſe vinculis ſolutis liber euaſit: poſtea Epiſcopus factus, Morinorũ & Neruiorum gentes indomitas verbi prædicatione ad fidem Chriſti perduxit, & demum confeſſor in pace quieuit. Catalauni in Gallia ſancti Donatiani [h] Epiſcopi. Meſſanæ in Sicilia ſancti Alberti [i] confeſſoris, ordinis Carmelitarum, miraculis clari.

AVGVSTI 7.

DONATI *Epiſcopi* [a].] De quo Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri hac die. Eius martyrij Acta ſinceriſſime olim ſcripta fuiſſe apparet, ex quibus S. Greg. Papa lib. 1. dial. cap. 7. de fracto calice mutuatur exemplum. ſcripta eſſe feruntur a Seuerino Epiſcopo, qui quartus a Donato Aretinæ eccleſiæ præfuit. Vtinam (ſicut ille edidit) integra permanſiſſent; & non aliquis ſibi viſus nimis ſapiens, aliqua ſuperaddidiſſet, quibus cetera reuocantur in dubium. Legimus ea in pluribus codicibus manuſcrip. edidítq. eadem Mombritius tom. 1. vit. ſanct. & Petrus in catalogo breui compendio lib. 7. c. 33. Diſplicent ea quæ de Iuliani educatione Romæ ſub Pigmenio vna cũ Donato narrantur. Vbi enim Iulianus puer vixerit vna cum Gallo fratre in Cappadocia; vbi & adoleſcentior Athenis eruditus fuerit; vbi demum in Gallijs exercitibus præfuerit, ſatis cõſtat ex Græcorum ac Latinorum antiquis hiſtoricis, ac in primis ex eiuſdem Iuliani epiſtolis. Illud etiam ab omni ratione alienum eſt, vt Iuliani perſecutionis tempore, qui nec integro biennio imperauit, idem ſanctus Donatus lector fuiſſe dicatur, indeq. conſecratus diaconus, ac poſt multos annos presbyter ordinatus, ac denique adhuc eo imperante, decedente Saturo Epiſcopo, ſuffectus ſit in locũ ipſius; inſuper & adhuc eodem viuente Iuliano, fuerit martyrio coronatus. Quomodo etiam temporibus Iuliani lector adhuc fuiſſe perhibetur, qui a Iulio Pontifice Romano ibidem dicitur Epiſcopus ordinatus? Quid autem de ea re ſentiã, abſque aliquo veritatis præiudicio libenter ac libere dicam. Puto Donati pueritiam & educationem Romæ factam, parentumq. necem, non ſub Iuliani Imperio, ſed ſub Diocletiano, circa extrema illius perſecutionis tempora contigiſſe: ab illis enim temporibus vſque ad Iulianum quinquagintaduorum annorum ſpatium intercedit, quo Donatus fuga lapſus, ſe contulit Aretium, ibiq. ſacris ordinibus a Saturo Epiſcopo initiatus, ac deinde illo defuncto, a S. Iulio Papa in eius locum ſubrogatus, & demum ſub Iuliano Imperatore martyrio fuit coronatus. Hæc ſi dicamus, cetera omnia, quæ in Actis eius leguntur, remanent inconcuſſa: quod ſi ſecus fiat, omnia ſub prædictorũ errorum caligine inuoluuntur. Sed cum dicunt Donatum ætate iuniorem conſummaſſe martyrium, id profecto non aliunde emanaſſe cognoſcitur; quam ex dictis Actis deprauatis, vbi biennij ſpatio Donatus puer, lector, diaconus, presbyter, Epiſcopus, & martyr deſcribitur: vel fortaſſe antiquæ eius imaginis forma, raſa barba (more maiorum) depicta decepit, vt iunior videretur. Hæc eadem memini me reſpondiſſe, cum de ambiguitatibus prædictorum Actorum conſultus eſſem: pluraq. his adderem, ſi id ferret inſtituti ratio.

[b] *Calicem fractum.*] Vitreum fuiſſe calicem, Acta eius declarant. Vitreus calix & patenæ vitreæ olim erant vſui in ſacris miniſterijs. De patenis vitreis habes in lib. de Rom. Pontific. in Zephyrino Papa. De vitreo calice Hieronymus epiſt. 4. ad Ruſticum, agens de ſancto Exuperio Epiſcopo Toloſano: Nihil, inquit, illo ditius, qui corpus Domini caniſtro vimineo, ſanguinem portat in vitro. Rurſus etiam Cyprianus Gallus in vita ſancti Cæſarij Epiſcopi Arelatenſis, qui claruit tẽporibus Theodorici Regis Italiæ: An non, inquit, in vitro habetur ſanguis Chriſti? A temporibus enim Apoſtolorum vitreus calix in vſu fuiſſe videtur: vnde Marcus hære-

ſiarcha illis temporibus proximus, & ipſe æmulatus Catholicam Eccleſiam, vtens calice vitreo in ſuis ſacris, impoſtura quadam per magicam artem exhibita populum dementabat; dum vini color albus, qui foris apparebat in vitro, quibuſdā præſtigijs mutabatur in rubrū, adeo vt vinum conuerſum in ſanguinem videretur. de his Epiph. in Panar. hæreſ.34. In Concilio autem Rhemenſi, quod temporibus Caroli Magni eſt celebratnm, calix vitreus vetitus eſt; idq. laudabiliter, ob periculum quod immineret materiæ fragili. De his habes can. vt calix. de conſecrat. diſtinct. 1. De calice ligneo item vetito c. vaſa in quibus. ead. diſt. 1. Porro hæc ſic accipias de patenis & calicibns vitreis; non quod apud omnes eſſent huiuſmodi, nec in illa primitiua Eccleſia fuerint ad ſacrum miniſterium vaſa anrea vel argentea: nam illis temporibus perſecutionis Eccleſiæ, vaſa ſacra facta eſſe argentea ab Vrbano Papa, habes in lib. de Rom. Pont. in Vrbano. Rurſus de temporibns Diocletiani Imp. extat egregium monumentum apud S. Auguſtin. epiſt. 165. vbi ex Actis Proconſularibus legitur, inter vaſa ad vſum eccleſiæ compoſita, adnumeratam Capitulatam, & Lucernam argenteam: erat Capitulata illa, quam hodie Italice dicimus *lampadario*. Optatus Mileuitanus & ipſe de illis ipſis temporibus perſecutionis Diocletiani agens, hæc ait: Erant ex auro & argento quamplurima ornamenta, quæ nec fodere terra, nec ſecum portare poterat, &c. hæc Optatus lib. 1. contra Parmen. Itemq. Auguſtinns contra Creſcon. libro 3. cap. 29. ex Actis Proconſularibus: In Breui (quod eſt idem quod nos dicimus Inuentarium) ſic: Calices aurei duo, itē calices argētei ſex, &c. hæc Aug. Vaſa ſacra miniſterialia argentea effoſſa eſſe e cryptis, in quibus ſancti martyres ſacra peragētes delitеſcebant, teſtatur Gregorius Turon. de glor. martyr. cap. 38. Hæc ante Chriſtianos Imperatores: poſtea autem quam abundarint eccleſiæ vaſis aureis & argenteis pretioſiſſimis, ſuperfluum eſt dicere: erant enim etiā ipſis Gentilibus in admiratione. Vnde Iulianus Præfectus Orientis, auunculus Iuliani Apoſtatæ, illa Antiochiæ intuens, & obſtupeſcens, dixit: En quam ſumptuoſis vaſis filio Mariæ miniſtratur. hæc ille apud Theodoret. hiſt. lib. 3. cap. 11.

[c] *Petri, Iuliani, & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri de ijſdem hac die agunt.

[d] *Fauſti.*] De quo etiam Beda, ac ceteri, tabnlæ inſuper & vetera monumenta eccleſiæ Mediolanenſis.

[e] *Carpophori & ſoc.*] Agit de ijſdem Galeſinius, citatq. vet. monumenta eccleſ. Mediolanenſis, Bergomenſis, & Aquileienſis.

[f] *Dometij.*] Græci de eodē agunt hac die in Menologio, ibiq. certamen eius deſcribitur.

[g] *Victricij Epiſc.*] Adſcribitur hic in tabulis Epiſcopornm Rhotomagenſiū octauns ordine; cuius egregia facta deſcribit S. Paulinus Nolanus Epiſc. in epiſt. 26. ad ipſum ſcripta, ad quem etiam dedit epiſt. 25. Innocentius Papa ad hunc ipſum ſcripſit inſignem illam epiſtolam decretalem ordine ſecundam.

[h] *Donatiani Epiſcopi.*] Agit de eodem Molanus in addit. ad Vſuardum; poniturq. in tabulis Epiſcoporum eius eccleſiæ ſecundns ordine. Hic falſo ille eſſe perhibetur, qui interfuit Concilio Agrippinenſi, licet (textu deprauato) Cabilonenſis pro Catalaunenſi ſcribatur. Sed qnod vixerit temporibus Conſtantij Imperatoris, dinerſum ab eo eſſe oportuit: nam is proximus fuiſſe legitur temporibus Apoſtolorum, ſancti Memmij diſcipulus.

[i] *Alberti.*] Eius res geſtas Snrius recitat tom. 4. & Petrns in appendice cap. 13. Cecinit eiuſdem Acta Sapphico carmine Baptiſta Mantuanus Carmelita. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino milleſimo dncenteſimo nonageſimoſecundo.

8 Sexto Idus Auguſti. Luna. C xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	F	G	H	M	N	P				
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

ROMAE ſanctorum martyrū Cyriaci [a] diaconi, Largi, & Smaragdi, cum alijs viginti, qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani paſsi ſunt decimoſeptimo Kalend. Aprilis. Eorum corpora a Ioanne presbytero via Salaria ſepulta, S. Marcellus Papa in prædium Lucinæ via Oſtienſi hac die tranſtulit: quæ poſtea in Vrbē de-

lata, in Diaconia [b] ſanctæ Mariæ in via Lata recondita fuerunt. Anazarbi in Cilicia ſancti Marini [c] ſenis, qui ſub Diocletiano Imperatore & Lyſia Præſide flagris cæſus, in ligno ſuſpenſus ac laniatus, feris tandem obiectus interijt. Item ſanctorum martyrum Eleutherij [d] & Leonidis, qui per ignem martyrium conſummarunt. In Perſia ſancti Hormiſdæ [e] martyris ſub Sapore Rege. Cyzici in Helleſponto ſancti Aemiliani [f] Epiſcopi, qui pro ſacrarum imaginum cultu a Leone Imperatore multa paſſus, demum in exilio vitam finiuit. In Creta S. Myronis [g] Epiſcopi, miraculis clari. Viennæ in Gallia S. Seueri [h] presbyteri & confeſſoris, qui ex India Euangelij prædicandi cauſa laborioſam peregrinationem ſuſcepit, & ad præfatam vrbem deueniens, ingentem Paganorum multitudinem verbo & miraculis ad fidem Chriſti conuertit.

AVGVSTI 8.

CYRIACI, *Largi, & Smaragdi* [a].] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die. Horum martyrij certamen deſcriptum habetur in Actis S. Marcelli Papæ. Erexit eccleſiā S. Cyriaco via Oſtienſi, ſeptimo ab Vrbe lapide Honorius Papa, vt apparet in libro de Roman. Pontificibus. Eſt vetus Romæ Titulus ſancti Cyriaci in Thermis, cuius mentio habetur in Actis ſecundæ Synodi Romanæ ſub Symmacho Papa, & in regiſt. S. Gregorij lib. 9. epiſt. 22. Non tantum Diaconia S. Mariæ horum martyrum ſacris corporibus locupletata eſt, vt narratur in Martyrologio; ſed & Titulus Equitij (vt vetus epitaphium eodem in loco poſitum docet) eorumdem reliquijs nobilitatus eſt per Sergium Iuniorem Romanum Pontificem.

[b] *Diaconia.*] Erant Diaconiæ loca ſacra, vbi Diaconi regionarij per ſingulas Vrbis regiones reſidentes ſtipē miniſtrabant egentibus; viduarumque, pupillorum, aliarumq. miſerabiliū perſonarum neceſſitatibus conſulebant: erant etenim veluti quædam eleemoſynarum promptuaria. Tenebantur huiuſmodi Diaconiarū miniſtri rationem reddere de ſua adminiſtratione Summo Pontifici, niſi ab eodem eximerentur. dicebantur hi exhibere diaconiam; idemq. erat, quod pauperibus, erogando eleemoſynas, miniſtrare. Eſt de his epiſtola 24. S. Gregorij Papæ ad Ioannem lib. 9. regiſt. in qua hæc inter multa: Igitur te Ioannem, religioſo intentionis tuæ ſtudio prouocati, menſis pauperum, & exhibendæ diaconiæ eligimus præponendum: ne qua tibi ex hac adminiſtratione naſcatur dubietas, hac te munitione proſpeximus fulciendum: conſtituentes, vt de hoc, quod menſas pauperum, vel diaconiæ exhibitionem ſuſcepiſti, ſiue ſubinde perceperis erogandum, nulli vmquam hominum quolibet modo, ſeu ingenio cogaris ponere rationem, &c. Eius muneris functionē expreſſam habes in Actis S. Laurentij martyris, & ſi recentiora quæras tempora, in Tito diacono, cuius meminit S. Proſper in chron. anno Domini 429. Habet eadem vox, Diaconia, & alias ſignificationes: nā aliquando ſic dicta reperitur collecta ſolita fieri in eccleſia; ſic apud Caſſian. collat. 18. c. 7. vt notat ibi diſertus vir D. Petrus Ciaconus ex epiſt. 2. Paul. ad Corinth. c. 8. & 9. qui eadem vtitur voce, cum ait: περὶ μὲν διακονίας, &c. Accipitur ab eodem auctore Diaconia pro ipſa œconomia, ac monaſterij diſpenſatione, collat. 21. c. 1. 8. & 9. Diſpenſationem etenim, Latina voce, idem munus appellat lib. 5. cap. 40. Differt a diaconia diaconion, quod idem eſt apud Græcos, quod apud Latinos ſecretarium, vt expreſſum habes ex Concilio Agathen. can. 66. vbi hæc leguntur: Quoniā non oportet inſacratos miniſtros licentiam habere in ſecretarium (quod Græci diaconion appellant) ingredi, & contingere vaſa Dominica. Hæc ibi, & apud Grat. diſtinct. 23. cap. non oportet.

[c] *Marini.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, ibiq. eius Acta ſummatim comprehenſa referunt.

[d] *Eleutherij & Leonis.*] Græci itidem de his agunt in Menologio.

[e] *Hormiſdæ.*] Cuius illuſtre certamen deſcribit Theodoretus hiſtor. lib. 5. cap. 38. Nicephorus lib. 14. cap. 20. & Caſſiod. ex eodem Theodoreto in Tripart. Agit de eodem

dem Petrus in catalog. lib. 7. cap. 31.

[f] *Aemiliani Epiſcopi.*] De quo & Græci hac die in Menologio, eiusq. res geſtas referunt.

[g] *Myronis Epiſcopi.*] Hunc autem Græci ob præclaram miraculorum operationẽ Thaumaturgũm appellant, vt conſtat ex eorum Menologio hac die.

[h] *Seueri.*] Agunt de eodẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Errare videtur Petrus in catal. lib. 7. c. 36. & alij eum ſecuti, qui dicunt eum Epiſcopum, cum conſtet fuiſſe tantummodo presbyterum. Nec enim Ado Viennenſis Epiſcopus, cum de eo ſcribit in chron. anno Domini 452. nec tabulæ Viennenſium Epiſcoporum eum recenſent inter eius ciuitatis Epiſcopos. Præfuit autem huius temporibus illi eccleſiæ Iſicius, inde Auitus, poſtea Iulianus, ac ceteri ſucceſſores. Diuerſus eſt hic Seuerus presbyter ab eo, de quo Gregorius Turonenſis de gloria confeſſorum cap. 5. & 51.

9 Quinto Idus Auguſti. Luna. D xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14

VIGILIA [a] ſancti Laurentij martyris. Romæ ſancti Romani [b] militis, qui confeſsione beati Laurentij compunctus, petijt ab eo baptizari; & mox exhibitus, ac fuſtibus cæſus, ad vltimum decollatus eſt. In Tuſcia natalis ſanctorum martyrum Secundiani [c], Marcelliani, & Veriani, qui tempore Decij a Promoto Conſulari primũ cæſi ſunt, deinde in equuleo ſuſpenſi, & vngulis abraſi, atque igne lateribus appoſito aſſati, triumphalem martyrij palmam capite cæſi meruerunt. Veronæ ſanctorum martyrum Firmi [d] & Ruſtici, tempore Maximiani Imperatoris. In Africa commemoratio plurimorum [e] ſanctorum Martyrum, qui in perſecutione Valeriani, hortante eos ſancto Numidico, in ignem conjecti, martyrij palmam adepti ſunt. Ipſe autem Numidicus, licet cum alijs in rogum iniectus, & lapidibus obrutus fuiſſet, a filia tamen effoſſus, & ſemiuiuus repertus, curatus eſt, ac poſtea ob eius virtutem in eccleſiæ Carthaginienſis presbyterũ a beato Cypriano meruit cooptari. Conſtantinopoli ſanctorum martyrum Iuliani [f], Marciani, & aliorum octo, qui ob Saluatoris imaginem, quam in porta ænea conſtituerant, impij Leonis Imperatoris iuſſu poſt multa tormenta gladio necati ſunt. Catalauni in Gallia ſancti Domitiani [g] Epiſcopi & confeſſoris.

AVGVSTI 9.

VIGILIA *S. Laurentij* [a].] De ea etiam Beda, Vſuardus, Ado, Amalarius de ordin. antiph. c. 6. Greg. Sacrament. & alij. Cur autem præ ceteris martyribus S. Laurentij agantur vigiliæ, id quidẽ non alia de cauſa factum putamus, quam ex priſtina illa Fideliũ obſeruatione, qui propenſiori ſtudio ad corpus tanti martyris vigilare cœperunt, vt eius Acta teſtantur: ſic enim habent: Cum tradidiſſent ſepul-

turæ ſanctum Laurentium, ieiunantes celebrarunt vigilias noctis triduo cum multa Chriſtianorum frequentia, nec ceſſarunt a luctu & lacrymis: beatus vero Iuſtinus presbyter obtulit ſacrificium laudis, & participes facti ſunt omnes. Hæc ibi. Quod quidem ſacratiſſimum inſtitutum, etſi non tridnanis vigilijs, vnis ſaltem anniuerſaria die obſeruandũ, retinuit ſancta Eccleſia vſque in hodiernum diem. Scio tamen alios alias reddere rationes; ſed hæc mihi magis probatur, quæ ex Actis eius accipitur.

[b] *Romani.*] De eodem ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Eius Acta narrantur in rebus geſtis S. Laurentij martyris.

[c] *Secundiani & ſoc.*] De his Vſuardus hac die. extant horum res geſtæ apud Mombrit. tomo 2. & Sur. tom. 4. De his item & Petrus in catal. lib. 7. c. 41.

[d] *Firmi & Ruſtici.*] De ijſdẽ Beda, ac recentiores. Horũ Acta recitat Mombrit. to. 2. Petrus in catal. lib. 7. c. 42. Tabulæ eccleſiæ Veronenſis, & Illuſtriſs. ac Reuer. D. Auguſtinus Valerius Epiſcopus Veron. S.R.E. Card. lib. de antiqnis mon. Epiſc. Veron. pag. 21. & 49.

[e] *Plurimorum martyrum.*] Horum egregia certamina inuicto animo ſuſcepta & cõſummata, Numidico fortiſſimo agonotheta hortante, ſcribit S. Cyprianus epiſt. 35. qui & de Numidico iterum epiſt. 40. edit. Pamel.

[f] *Iuliani & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio, referuntq. ceterorum nomina, quæ ſunt, Ioannes, Iacobus, Alexius, Demetrius, Photius, Petrus, Leontius, & Maria patricia, horumq. martyrium recolunt.

[g] *Domitiani Epiſcopi.*] Succeſſit hic ſancto Donatiano, de quo ſupra ſeptimo Idus Aug. Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vſuard. & Demochares in tab. Epiſcoporum Catalaunenſiũ. Si verũ eſt quod habent Acta ſancti Mẽmij eiuſdẽ ciuitatis Epiſcopi, quæ hunc vixiſſe ponunt proximum temporibus Apoſtolorũ; alium oportuit eſſe eius nominis & ciuitatis Epiſcopũ, qui interfuit ſecundæ Synodo Turonenſi anno ſexto Regis Chariberti, qui eſt Domini 576. Agit de eodem Fortunatus lib. 3. in carm. ad Felicem, cum interfuit dedicationi baſilicæ.

xv. E Quarto Idus Auguſti. Luna 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROMAE via Tiburtina natalis beati Laurentij[a] archidiaconi, qui in perſecutione[b] Valeriani, poſt plurima tormenta carceris, verberum diuerſorum ſcorpionũ, fuſtium, & plumbatarum, & laminarum ardentium, ad vltimum in craticula ferrea aſſatus, martyrium compleuit: cuius corpus a beato Hippolyto & Iuſtino presbytero ſepultum fuit in cœmeterio Cyriacæ in agro Verano. Item Romæ paſſio ſanctorum centum ſexagintaquinque Militum martyrum ſub Aureliano Imperatore. Bergomi ſanctæ Aſteriæ[d] virginis & martyris, in perſecutione Diocletiani & Maximiani Imperatorum. Alexandriæ commemoratio[e] ſanctorum Martyrum, qui in perſecutione Valeriani ſub Præſide Aemiliano diuerſis exquiſitisq. tormentis diutius cruciati, vario mortis genere martyrij coronam adepti ſunt. Carthagine ſanctarũ virginum & martyrum Baſſæ[f], Paulæ, & Agathonicæ. Romæ ſancti Deuſdedit[g] confeſſoris, qui quod in hebdomada manibus ſuis operando lucrabatur, die ſabbati pauperibus erogabat.

AVGVSTI 10.

a LAVRENTII [a].] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum, Græci etiam in Menologio hac die. Habentur Acta eius apud Sur. tomo 4. quorum exordio præmittuntur res geſtæ ſanctorũ Abdon & Sennen & aliorum; quæ cum ob ſtyli diuerſitatem, tum ob hiſtoriæ varietatem & inconſtantem veritatem, alterius cuiuſpiam auctoris eſſe apparent: multa etenim in illis apocrypha, multaq. veritati contraria, præſertim illa de obitu Decij & Valeriani, eſſe noſcuntur. Hoc idcirco dixerimus, vt ſciat prudens lector illa a germanis Actis S. Laurentij ſeparare. Eiuſdem S. Laurentij certamen Prudentius cecinit ſacro hymno, S. Ambroſ. offic. lib. 1. cap. 41. libro 2. cap. 28. Auguſtin. in Ioan. tract. 27. ſerm. 3. de ſanct. & ſerm. 37. 38. 111. & 123. de diuerſis, edit. Louan. Maximus Taurin. ſerm. 1. 2. & 3. ſanctus Leo Papa ſerm. 1. Petrus Chryſolog. ſerm. 135. & alij recentiorũ. Fuit etiam notiſſimus Græcis: agit de eo Euſeb. in chron. Metaphraſtes eius Acta Græcis edidit, accepta eadem ab antiquis Græcorum monumentis: qui ſolemni cultu eamdem ſancti Laurentij celebritatem agere conſueuerunt. in Actis enim S. Matronæ hæc leguntur apud Metaphraſtem: Celebrabatur quidem publicum & venerandum feſtum Laurentij martyris, in cuius templum confluxerat maxima multitudo populi, & diem in eo tranſigebant, &c. S. Pulcheria Auguſta erexit Conſtantinopoli baſilicam S. Laurentij, in eaq. eius reliquias, atque Agnetis Roma petitas, vna cum ſancti Stephani collocauit, vt ſcribit Marcellinus in chron. Theodorus lector in collectan. lib. 2. in fin. Niceph. hiſt. lib. 14. cap. 10. & Beda de ſex ætat. in Theodoſio Iuniore: eamdem baſilicam Iuſtinianus Imper. amplioribus ſpatijs auxit, vt ſcribit Procop. lib. 1. ædific. Iuſtiniani Imp. Idem Iuſtinianus dum adhuc eſſet Patricius, per S. Germanum Epiſcopum Capuanum, & alios tunc miſſos legatos Conſtantinopolim ad Iuſtinum Imp. petijt ab Hormiſda Papa ad ſe mitti de reliquijs ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli, necnon de craticula S. Laurentij: extant de ea re litteræ legatorum ad Hormiſdam apud nos manuſcriptæ. De eadem craticula ſancti Laurentij multis miraculis illuſtrata meminit ſanctus Gregorius Papa in regiſt. libro 2. epiſt. 33. De parte eius in Gallias tranſlata, vide in Actis S. Domnoli apud Sur. tomo 3. die 16. Maij. De ſepultura eiuſdem, & prodigijs quæ in ea acciderunt tempore Pelagij Papæ Secundi, idem Gregor. lib. 3. epiſt. 30. De miraculis ad reliquias eius Greg. Turonens. de gloria mart. cap. 42. vbi & carmina Venantij Fortunati de baſilica ſancti Laurentij conſcripta recitat.

b *In perſecutione Valeriani.*] Ex hoc non tantum cetera Martyrologia corriguntur, ſed & prædicta Acta S. Laurentij, aliorumq. omnium opinio, qui ſub Decio eum paſſum dixerunt. Eius rei auctor videtur Euſebius, qui & ceteris errandi fuit occaſio, dum in chronico Laurentiũ paſſum in perſecutione Decij Imp. teſtatur. Licet verius ſit, ea non ab Euſebio ſcripta, ſed ab alio aliquo ſuperaddita: nam qua ratione anno Domini ducenteſimo quinquageſimoquarto ſub Decio potuit poſuiſſe martyrium S. Laurentij, ſi poſt annos quatuor Sixti Papæ ponit ingreſſum? Vt autem cuncta de ea re certa, explorataq. habeantur; ex tempore martyrij S. Sixti Papæ, cuius S. Laurentius erat diaconus, quem & poſt triduum ſecutus eſt ad martyriũ, certa ſententia de tempore paſſionis Laurentij eſt deducenda. Conſtat quidem ſanctum Sixtum occubuiſſe ſub Valeriano Imper. idq. ex S. Cypriani auctoritate, qui tunc viuebat, & de rebus tunc Romæ geſtis certum accepit nuncium, qui & ea omnia de martyrio Sixti ſcripſit in epiſtola ad Succeſſum 82. Pontius quoque diac. in Actis S. Cypriani aperte docet, eodem anno quo S. Cyprianus martyrium ſubijt, Sixtum Rom. Pontif. illum præceſſiſſe ad palmam. Porro manifeſte conſtat ex Actis eius ſanctum Cyprianum capite plexum eſſe, Baſſo, & Fuſco, alias Tuſco Conſſ. anno videlicet ſeptimo Valeriani Imperatoris. Hæc autem cum luce meridiana ſint clariora, miramur adhuc nonnullos perſtitiſſe in ea ſententia, vt dicerent Laurentium ac Sixtum paſſos eſſe ſub Decio Imp. & Valeriano Pæfecto, non Imp. Arbitror hos non legiſſe prædictam S. Cypriani epiſtolã ad Succeſſum, quã apertiſſime Valerianũ dicit Imperatorem, & non Præfectum: nec eoſdem animaduertiſſe ex Flauio Vopiſco, temporibus Decij, præfecturam Vrbanam Cornelium Secularem, Prætoriã vero adminiſtraſſe Bebium Macrum, Valerianum vero creatum eſſe Cenſorem. Rurſus alij, vt prædictam ſententiam de Decio tuerentur, illud excogitarunt: Gallienum ſcilicet Valeriani filium, qui vna cum patre imperauit, dictũ eſſe Decium Gallienum. ſed hæc plane ridicula eſſe videntur, quæ nullis fulciuntur antiquitatis teſtimonijs: nam cum veteres illarum rerum ſcriptores, tum inſcripti lapides, numiſmata, & alia antiqua monumẽta declarant, quibus ſit nominibus Gallienus appellatus, nimirum, Publius Licinius Gallienus. Alij rurſus commodius dixerunt, perſecutionẽ Decij & Valeriani vnam eamdemq. eſſe exiſtimatam; ſuppetuntq. de his plura exempla in Martyrologijs, Actisq. martyrum, auctoritas inſuper ſancti Hieronymi in Paulo primo eremita, & de ſcrip. Eccleſiaſt. in Methodio; quibus in locis vnam perſecutionem ſub Decio &

cio &

cio & Valeriano Impp. nominat; idem Opt. lib.3. Sed ſciendum eſt, auctores grauiſſimos, qui perſecutiones Eccleſiæ enumerant, harum alteram ab altera diſtinxiſſe, eamq. ſub Decio ſeptimam, ſub Valeriano autem octauam poſuiſſe, vt Seuerus hiſt. ſacr. lib. 2. Oroſ. lib. 7. cap. 27. Auguſt. de ciuitate Dei lib. 18. cap. 52. Cum autem hæc ita ſe habeant, quæri adhuc poteſt, cur aliquando ſub vtriuſque ſimul nomine, alterius eorum perſecutio denominetur? Exiſtimauit Zonaras, id ea ex cauſa accidiſſe, quod Decius ſibi adſciuerit Valerianum collegam Imperij: quod quidem nullius antiquorũ probatur auctoritate. Rei veritas, mea ſententia, aliunde petenda eſt; eamq. hanc ipſam, quam ſubinferimus, eſſe putamus. Scribit Trebellius Pollio in Valeriano, Decium Imp. ex Senatusconſulto ampliſſimam poteſtatem Valeriano tribuiſſe, nec tantum illi Cenſuram, more maiorum, ſed eamdem auctam poteſtate ſcribendarum ſponte legum tradidiſſe, indeq. factum, vt ſicut cetera edicta, ita ea quæ aduerſus Chriſtianos ſunt promulgata, Decij & Valeriani nominibus inſcriberentur; quo titulo perſecutio primum indicta, eodem nomine perſeuerauit in poſterum; cum præſertim nihil opus fuerit Valeriano nouas leges ſancire in Chriſtianos, vigentibus illis, quas idem ipſe iam tulerat, Decio imperante. Dicere adhuc poſſumus, perſecutionem Valeriani ſæpe Decij nomine appellari, ea de cauſa, quod ab auctore qui eam indixit, quæ ſub ſucceſſore eſt facta, perſeuerauit denominari. Eſt de his patens exemplum de perſecutione Diocletiani & Maximiani: nam cum eam illi indixiſſent, atque duobus tantum annis eam in Chriſtianos exercuiſſent; nihilominus & octo ſequentes anni, quibus imperauit Galerius Maximianus acerbiſſimus Eccleſiæ perſecutor, inſcribuntur nomine perſecutionis Diocletiani & Maximiani, vt patet ex multorum martyrum Actis, ac potiſſimum ex his quæ ſcribit Euſebius hiſt. lib. 8. qui per annos ſingulos eam teſtatam ſuorum ſcriptorum monumentis reliquit. Sub vno typo leonis perſecutioné Decij & Valeriani a Daniele oſtenſam, ſcribit Optat. lib. 3.

[c] *Centum ſexagintaquinque milit.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 7. cap. 44. in dictis manuſcr. vbi Claudius, Seuerus, & Romanus inter ceteros nominantur.

[d] *Aſteria.*] De qua & Galeſinius ex tabulis eccleſiæ Bergomenſis.

[e] *Commemoratio ſanctorum martyrum.*] Agit de his Euſebius hiſt. lib. 7. cap. 10. ex epiſtola ſancti Dionyſij Epiſcopi Alexandrini ad Domitium & Didymum ſcripta, quam idem Euſebius recitat.

[f] *Baſſæ & ſociorum.*] De his etiam prædicta antiqua manuſcripta: quando autem ſint paſſæ, non produnt.

[g] *Deuſdedit.*] Scribit de eo ſanctus Gregorius Papa dialog. lib. 4. cap. 36.

xiiij. F Tertio Idus Auguſti. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16

ROMAE inter duas lauros natalis ſancti [a] Tiburtij martyris, qui ſub Iudice Fabiano in perſecutione Diocletiani, cum nudis plantis ſuper carbones ardentes ingreſſus Chriſtum maiori confiteretur conſtantia, duci in tertium [b] ab Vrbe milliarium, atque ibidem gladio animaduerti iubetur. Item Romæ ſanctæ Suſannæ [c] virginis, quæ cum eſſet nobili proſapia orta, & beati Caij Pontificis neptis, martyrij palmam, tempore Diocletiani, capitis obtruncatione promeruit. Comanæ in Ponto ſancti Alexandri, [d] Epiſcopi, cognomento Carbonarij, qui ex philoſopho diſertiſsimo eminentem Chriſtianæ humilitatis ſcientiam adeptus, & a ſancto Gregorio Thaumaturgo in thronum illius

eccleſiæ ſublimatus, non ſolum prædicatione, ſed etiam per ignem conſummato martyrio fuit illuſtris. Eodem die paſsio ſanctorum Rufini [e] Marſorum Epiſcopi, & ſociorum, ſub Maximino Imperatore. Apud Ebroicenſes in Gallia ſancti Taurini [f] Epiſcopi, qui a beato Clemente Papa illius ciuitatis Epiſcopus ordinatus, Euangelij prædicatione Chriſtianam fidem propagauit, ac multis pro ea ſuſceptis laboribus, miraculorum gloria conſpicuus obdormiuit in Domino. Cameraci in Gallia ſancti Gaugerici [g] Epiſcopi & confeſſoris. In prouincia Valeriæ ſancti Equitij [h] abbatis, cuius ſanctitas beati Gregorij Papæ teſtimonio comprobatur, Tuderti ſanctæ Dignæ [i] virginis.

AVGVSTI 11.

TIBVRTII [a].] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Huius martyriū deſcribitur in Actis ſancti Sebaſtiani apud Sur. tomo primo, 20. Ianuarij.

[b] *Tertium ab Vrbe milliarium.*] Non ab ipſis Romanæ vrbis portis milliarium numerari incipiebat, ſed a columna in Foro Romano ad hoc poſita, vt auctor eſt Plinius lib. 3. c. 5. Dicebatur columna illa Milliarium aureum, quod aurata eſſet: in ea etenim omnes nobiles viæ Italiæ inciſæ erant, vt teſtatur Plutarchus in Galba. Sub æde Saturni fuiſſe poſitam, tradit Tacitus, cum agit de Othone Imp. lib. 17. id ipſum Sueton. in Othone. Ab Auguſto erectum fuiſſe Milliarium aureum, auctor eſt Dio hiſt. lib. 54. Verū quod Milliarium aureum dictum ſit columna milliaria, apud neminē legimus, niſi apud Plutarch. licet a Xilandro fuerit incuria prætermiſſum.

[c] *Suſannæ.*] Beda, ac ceteri qui ſupra de eadem agunt hac die. Extant eius Acta, quæ ex vet. manuſcrip. Mombrit. inde Sur. edidit tom. 4. Romæ Titulus S. Suſannæ in Quirinali hactenus perſeuerat, qui & ſacrarum virginum S. Bernardi monaſterio auctus, & ab Illuſtriſſimo ac Reuerendiſs. D. Hieronymo Ruſticuccio S. R. E. eiuſdem Tit. presbytero Cardinale magnificentiſſime reſtitutus & exornatus eſt. habetur de eo mentio in Concilio primo Rom. ſub Symmacho Papa, & Greg. in regiſt. lib. 9. epiſt. 22. Traditur illic fuiſſe olim domus eius, quæ (vt eadem Acta teſtantur) erat in Regione ſexta, in Quirinali, in Vico Mamuri, ante Forum Salluſtij; de quibus ipſis locis conſule P. Victorem, & Sextum Rufum.

[d] *Alexandri Epiſcopi.*] Eius eminentem philoſophiam, & nobile pro Chriſti fide certamen deſcribit Greg. Nyſſenus in vita S. Gregorij Thaumaturgi Epiſcopi Neocæſareæ.

[e] *Rufini Epiſcopi.*] Agitur de eodem hac die in Eccleſia Marſicana. Legi tam eius quam S. Cæſidij eius filij martyrij Acta ab eadem eccleſia accepta; quæ tamen non leui indigent emendatione. Reperimus vero alia illis fideliora, ſed imperfecta, nobis impartita ab eccleſia Piſtorienſi, producta tantummodo vſque ad Rufini carcerem, in quem Romæ detruſus fuit. cetera autem quæ deſiderabantur in primo exemplari, ab alio aliquo ſunt ſuperaddita, qui maluit ea ſuo ingenio ad finem perducere, quam relinquere imperfecta; quibus tradit Rufinum ſolutum vinculis quieuiſſe in pace tertio Idus Februarij, Cæſidiumq. filium abſque martyrio deceſſiſſe ſexto Idus Aprilis: quibus quidem tum prædicta Acta, tum etiam vetus traditio prædictæ eccleſiæ, & antiqua monumenta contradicunt; quibus conſtat ſanctum Rufinum vna cum Silone & Alexandro apud Reate fuiſſe truncatum capite, tertio Idus Auguſti, Cæſidium autem paſſum eſſe Tranſaquis, apud lacum Fucinum, pridie Kalend. Septembris. Viget ibidem vtriuſque martyris religioſa memoria multis miraculis illuſtrata.

[f] *Taurini Epiſcopi.*] Agit de eodem Vſuardus hac die, Petrus in catal. lib. 4. cap. 50. & Vincent. in ſpec. lib. 11. cap. 78. 79. tabulæ præterea eiuſdem eccleſiæ a Demochare deſcriptæ lib. de ſacrif. Miſſæ.

[g] *Gaugerici Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eius res geſtæ apud Sur. tom. 4. Agit de eodem Sigebertus in chron. anno Domini 594. & Molanus in Indiculo ſanctorū Belgij. Ponitur hic quintus eius ſedis Epiſcopus, qui ſedit annis 39. vt habent tabulæ eius eccleſiæ a Demochare recitatæ.

[h] *Equitij abbatis.*] De quo ſanctus Gregorius dialog. lib. 1. cap. 4. Hactenus viget religioſus cultus atque clara memoria ſancti viri in prouincia Valeriæ in loco prope Aquilam, qui dicitur Pizolum, quod oppidum poſſident nunc domini de Torres; quorum

vnum

vnum in primis Reu. D. Ludouicum vtr. Signat. S. D. N. Papæ Referendarium, ob eius doctrinã, prudentiã, & pietatem mirifice colo, tantũq. ei tribuo, vt eius iudicij ſtatera hoſce meos labores prius examinari voluerim, quam in hominum conſpectũ prodirent.

[i] *Digna.*] De qua vet. monumenta manuſcr. eccleſiæ Tudertinæ, quæ inde accepimus.

iiij. G Pridie Idus Auguſti. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

ASSISII in Vmbria ſanctæ Claræ[a] virginis, primæ plantæ pauperum feminarum ordinis Minorum, quam vita & miraculis celebrem Alexander IIII. in numerum ſanctarum Virginum retulit. Catanæ in Sicilia natalis ſancti Euplij[b] diaconi, ſub Diocletiano & Maximiano Auguſtis: qui cum diutiſsime pro confeſsione Domini torqueretur, tandem martyrij palmam gladio cædente percepit. Auguſtæ Vindelicorum ſanctæ Hilariæ[c] martyris beatæ Afræ martyris; quæ cum ad ſepulchrũ illius excubaret, ibidem pro fide Chriſti a perſecutoribus igni tradita eſt cum Digna & Euprepia & Eunomia ancillis ſuis. Paſsi ſunt etiam eodem die in præfata vrbe Quiriacus[d], Largio, Creſcentianus, Nimmia, & Iuliana, cum alijs viginti. In Syria ſanctorum martyrum Macarij[e] & Iuliani. Nicomediæ ſanctorũ martyrum Aniceti[f] Comitis, & Photini eius fratris, cum alijs pluribus ſub Diocletiano Imperatore. Faleriæ in Tuſcia paſsio ſanctorum Graciliani[g], & Feliciſsimæ virginis, quorum pro fidei confeſsione ora lapidibus primo contuſa ſunt; dehinc gladio percuſsi, optatam martyrij palmam ſuſceperunt. Eodem die ſanctorum martyrum Porcarij[h] abbatis monaſterij Lerinenſis, & quingentorum monachorum, qui pro fide Catholica a barbaris cæſi, martyrio coronati ſunt. Mediolani depoſitio ſancti Euſebij[i] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Herculani[k] Epiſcopi.

AVGVSTI 12.

CLARAE[a].] Extant eius præclariſſima vitæ Acta apud Surium tom. 4. iuſſu Alexandri Quarti Romani Pontificis ſcripta, qui eam inter Sanctas cenſuit adnumerandam anno Domini milleſimo ducenteſimo quinquageſimoquinto, cum iam ante biennium ex hac vita migraſſet. De eadem Antonin. in tertia par. tit. 24. cap. 6. & nuper pluribus chron. Franciſcanorum, & alij.

[b] *Euplij.*] Agunt de eodem hac die Beda, & Vſuardus, necnon & Græci in Menologio, vbi fuſius eius Acta referunt, vberius autem Metaphraſtes eadem die, quæ habet Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 4. Sed fideliora his omnibus nobis probantur, quæ ex publicis Actis accepta ſunt, conſcripta olim a notarijs exceptori-

ceptoribus. habemus eadem apud nos in noſtra bibliotheca tomo 10. vit. ſanct. manuſcrip. eſt illorum exordium : Diocletiano nouies & Maximiano octies Conſſ. Plura illic referantur vetuſtatis monuméta: qualia ſunt de lectione diuinorum librorum Imperatorum legibus interdicta, de ſacris codicibus exhibendis ex edicto Diocletiani Imper. de modo quæſtionis habendæ in Chriſtianos, deq. ſententia in eos ex tabella recitata, atque alia eiuſmodi in Chriſtianos adhiberi ſolita. Deſcribimus ea integra in Annal. Eccleſiáſt. Theodorus Papa erexit in honoré ſancti Euplij oratorium Romæ prope portam ſancti Pauli, vt habet liber de Rom. Pontificibus in Theodoro. Meminit de huius martyris reliquijs S. Gregor. in regiſt. lib. 12. epiſt. 10. ad Felicem Epiſcopum Meſſanen.

[c] *Hilariæ & ſociarum.*] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Narratur harum conſtans martyrium in Actis S. Afræ, quorum ſupra meminimus Nonis Auguſti.

[d] *Quiriacus & ſoc.*] Vſuardus de his etiam, & Petrus in catal. lib. 7. cap. 55. vbi nonnullorum ex illis nomina exprimuntur.

[e] *Macarij & Iuliani.*] Agunt de his etiam Beda, Vſuardus, Ado, ex quibus ceteri.

[f] *Aniceti & Photini.*] De quibus etiã Græci hac die in Menologio.

[g] *Graciliani*, aliter *Gratiliani, & Feliciſſimæ.*] Quoniam apud Vſuardũ & nonnullos alios manuſcrip. Falari legebatur loco Faleriæ: idcirco & irrepſit error, vt Falari in Piceno legeretur : nam Falaris eſt ciuitas in Piceno iam pene diruta, vulgo dicta Falarone. Falarienſes in Piceno ponit Plinius lib. 3. c. 13. eratq. Falaris ſedes Epiſcopalis, cuius Epiſcopus ſediſſe reperitur in Concilio Romano ſub Martino Papa. At vero non Falari, ſed Faleriæ eſſe legendũ, vetera monumenta eccleſiæ ciuitatis Caſtellanæ, vbi horum ſanctorum ſacra corpora aſſeruantur, & digno honore coluntur (poſita ſunt enim in eccleſia cathedrali) nos adeo certiores reddiderunt, vt nullus prorſus remaneat dubitandi locus. De Faleria Faliſcorum meminerunt Ptolemæus, Plinius, Strabo, & alij.

[h] *Porcarij abbatis.*] Legitur huius ac ſociorum martyrium in commentario qui fertur Fauſti nomine; recitat eum Margar. in tomo 9. biblioth. ſuæ : ſed alterius potius cuiuſuis auctoris opus, quã Fauſti, eſſe cognoſcitur. In vita ſancti Honorati lib. 3. cap. 20. & 24. hæc habentur : Horum, ſcilicet Porcarij & ſociorum, paſſionis hiſtoria publice in ſancta Dei Eccleſia legitur die natali eorum, qui pridie Idus Auguſti celebris habetur. Agitur adhuc etiam de eodem in vita ſancti Cæſarij Epiſcopi Arelatenſis, quam recitat Sur. tom. 4. die 27. Auguſti : Porcarius enim abbas ſanctum Cæſarium monaſticis imbuit diſciplinis.

[i] *Euſebij Epiſcopi.*] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Vixit temporibus ſancti Leonis Papæ, quando habita Synodo aduerſus hæreſim Eutychianam nuper Chalcedone a SS. Patribus damnatam, miſit inde Synodicam ad eumdem Pontificem. Scribit de eodẽ epigramma S. Ennodius Ticinẽſis Epiſcopus, quod incipit : Euſebius Ligurũ, &c.

[k] *Herculani Epiſcopi.*] De eo in tabulis eccleſiæ Brixianæ. Meminit eiuſdem Rempertus eius ciuitatis Epiſcopus in ſermone de tranſlatione ſancti Philaſtrij.

13 Idibus Auguſti. Luna. A xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

ROMAE beati Hippolyti [a] martyris, qui pro confeſſionis gloria ſub Valeriano Imperatore poſt alia tormenta ligatis pedibus ad colla indomitorum equorum, per carduetum & tribulos crudeliter tractus, toto corpore lacerato emiſit ſpiritũ. Paſſi ſunt etiam eodem die beata Concordia eius nutrix, quæ ante ipſum plumbatis cæſa, migrauit ad Dominum; & alij decem & nouem de domo ſua, qui extra portam Tiburtinã decollati ſunt, & vna cum eo in agro Verano ſepulti. Apud Forum Syllæ na-

talis

talis ſancti Caſsiani [b] martyris, qui cum adorare idola noluiſſet, vocatis a perſecutore pueris, quibus docendo exoſus factus fuerat, data eſt eis facultas eum perimendi: quorum quanto infirmior erat manus, tanto grauiorẽ martyrij pœnam dilata morte faciebat. Tuderti ſancti Caſsiani [d] Epiſcopi & martyris ſub Diocletiano Imperatore. Burgis in Hiſpania ſanctarum [e] Centollæ & Helenæ martyrum. Conſtantinopoli ſancti Maximi [f] monachi, doctrina & zelo Catholicæ veritatis inſignis: qui cum aduerſus Monothelitas ſtrenue decertaret, a Conſtante Imperatore hæretico præciſis manibus ac lingua in Cherſoneſum relegatus, reddidit ſpiritum. Tunc etiam duo Anaſtaſij eius diſcipuli, alijq. plures diuerſa tormenta & dura exilia ſunt experti. In Germania S. Vuigberti [g] presbyteri & cõfeſſoris. Pictaui ſanctæ Radegundis [h] Reginæ, cuius vita miraculis & virtutibus claruit.

AVGVSTI 13.

HIPPOLYTI *& ſoc.* [a]] De his omnibus Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri: meminit eiuſdẽ diei natalis Prudentius hym. 11. Periſtephan. his verſibus:

Si bene commemini, colit hunc pulcherrima Roma
Idibus Auguſti menſis, vt ipſa vocat.

Narratur horum martyrium in Actis S. Laurentij. Scripſit de S. Hippolyto hymnum idem Prudentius, licet (vt ſuperius diximus) ex tribus Hippolytis vnum faciat. Erat Romæ celeberrimus natalis dies ſancti Hippolyti, ad quem (vt idem auctor pluribus ſcribit) non tantum populus Romanus, ſed & adiacentes prouinciæ confluere conſueuerant. Fuit olim illuſtris memoria S. Hippolyti, quam eodem hymno Prudentius deſcribit: Patebat inde acceſſus ad cœmeteriũ Cyriacæ, non Calliſti, vt aliquis exiſtimauit: eſt ibi & baſilica S. Laurentij in agro Verano, a quo nõ longe poſita erat eccleſia ſancti Hippolyti, cuius antiqua veſtigia inter vineta adhuc extare dicuntur. Habetur præterea perelegãs ſacer hymnus in Breuiar. Toletano inſtitutionis S. Iſidori, quo eiuſdem Hippolyti nobile certamen deſcribitur, & omnia quæ paſſus eſt tormenta adnumerantur, illudq. præcipue, cum ab equis indomitis raptatus atque diſcerptus dicitur ad ſimilitudinem antiquioris Hippolyti Theſei filij, de quo Euripides in Phædra: id enim huic profuit nomen Hippolyti, illudente Gentilium crudelitate, vt ex nominis ſimilitudine, conſimili mortis genere idem dilaniaretur.

[b] *Caſſiani.*] De eodem hac die Beda, ac ceteri qui ſupra. Eius inſigne martyrium Prudentius cecinit ſacro hymno: Mombrit. tomo 1. & Sur. tomo 4. idem ſoluta oratione conſcriptum referunt, quod & nos manuſcr. habemus. ex quibus illud etiam compertum habetur, hunc ipſum Caſſianum fuiſſe Epiſcopum Brixienſem, indeq. pulſum, Romam venturum, Imolæ conſediſſe, ibiq. ludum litterarium aperuiſſe, ac tandem martyrium conſummaſſe. hæc fere eadem habet Petrus in catal. lib. 7. cap. 58. At non aſſentior dicentibus hunc ordinatum eſſe Epiſcopum a Fortunatiano Epiſcopo Aquileiæ, quem conſtat vixiſſe temporibus Conſtantij Auguſti, & ſecta fuiſſe Arianum, vt teſtatur Hieron. de ſcrip. Eccleſiaſt. cap. 97.

[c] *Eum perimendi.*] Graphijs puerorum confoſſum Caſſianum martyrem, eius Acta teſtantur. Ejuſmodi genus ſupplicij, cum quis graphijs confoderetur, acerbiſſimum exiſtimabatur. de eo habes apud Senecam de clementia ad Neron. libro 1. cap. 14. cum agit de Erixonis equitis Romani populari ſupplicio: de eodemq. mortis genere Suet. in Caio cap. 28. hæc ait: Cum diſcerpi ſenatorem concupiſſet, ſubornauit qui ingredientem curiam repente hoſtem publicũ appellantes inuaderent, graphijsq. confoſſum lacerandum ceteris traderent. Hæc ibi: & paulo ſuperius de alio meminit, ab eodem traditum eſſe pueris verberandum, cap. 27. Teſtatur idem de Galba cap. 17. minutiſſimis ictibus fuiſſe excarnificatum. Hæc autem omnia ſimul ob Chriſti glorioſam confeſſionem expertus eſt noſter Caſſianus; vt a pueris & minutiſſimis graphiorum ictibus ſit confoſſus. Non tantum autem ad inferendam tardam necem ſtimuli adhibebantur, ſed etiam in quæſtionibus ad extorquẽdam veritatem: vnde Porcia ad Brutum virum ſuum hoc in-

ter alia: Neque enim adeo muliebri ſum natura, vt me ad efferendum arcanum vel flamma, vel flagra, vel ſtimuli adigere poſſint. Hæc apud Dionem lib. 44. At de huius cruciamenti genere ſuperius dictum eſt die 5. Maij.

[d] *Caſſiani Epiſcopi.*] Accepimus eius Acta ab eccleſia Tudertina, quorum eſt exordium proœmij: Hortaris me, venerande Pater Baſiliane, &c. Paſſus habetur in perſecutione Diocletiani ſub Venuſtiano Conſulari.

[e] *Centollæ & Helenæ.*] Pluribus de his agitur in Breuiar. Burg. De his Vaſæus in chronic. Hiſpan. ex Ioan. Maldonado, Flos ſanct. Hiſpan. & Theſaur. concion. tom. 2. vbi agitur etiam de tranſlatione earum ſub Alfonſo Decimo facta.

[f] *Maximi & ſociorum.*] Agunt de Maximo Græci pluribus in Menologio: de eo item in Actis S. Martini Papæ & mart. in hiſtor. Miſcell. ex Theophane anno 8. & 9. Heraclij Imp. Cedren. anno 16. Conſtantis nepotis Heraclij, Zonaras in eodem. Multo his plura ex Actis Synodicis de eodem ſcripſimus in Annal. Eccleſ. Extant eiuſdem Maximi quamplurima ſcriptorũ monumenta nondum Latine edita in bibliotheca Sfortiana.

[g] *Vuigberti.*] De quo hac die Beda, qui & de eo ſermonem ſcripſit, eſt primus ordine inter varios tomo ſeptimo colum. 473.

[h] *Radegundis.*] Beda de eadem hac die. Huius egregia facta vno libro ſcripſit Venãtius Fortunatus, altero vero Baudomina monialis: habet vtrumque Sur. tom. 4. hac die, & Mombrit. tom. 2. vit. ſanct. Gregor. Turonen. Epiſc. qui eius temporibus vixit, eamq. ſepulturæ mandauit, plura de ea teſtata reliquit lib. 9. hiſt. Franc. cap. 2. & cap. 39. recenſetq. epiſtolam Epiſcoporum ad eã ſcriptam. De eius miraculis in libro de glor. confeſſor. cap. 106. Multa præterea de ea Fortunatus ſcripſit carmin. lib. 8. in cuius exordio eius mirificas canit laudes. de eadem lib. 11. Fuit enim illi familiariſſimus idem Fortunatus, eamq. præ dilectione & obſeruantia matrem appellat, ſicut & S. Germanum Pariſienſem dicit patrem: vnde ipſe de his aliquando:

Hinc retinet mater, me vocat inde pater.
Dulcis vterque mihi, voto amplectente, cohæſit.
Plenus amore Dei, dulcis vterque mihi.

De eadem Sigebertus in chron. anno Domini 557. Vincentius in ſpec. lib. 21. cap. 79. 80. & 85. Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 30. & alij plures de ea ſcripſerunt. Migrauit ex hac vita (vt ex Greg. Turonen. colligitur lib. 9. cap. 2.) anno Domini 590. ipſe eſt annus 15. Childeberti Regis Franc.

14 Decimonono Kal. Septembris. Luna. B xj.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7
t u A B C D E f F G H M N P
8 9 10 11 12 13 14 15 14 15 16 17 18 19

VIGILIA [a] Aſſumptionis beatæ Mariæ Virginis. Romæ natalis beati Euſebij [b] presbyteri, qui à Conſtantio Imperatore Ariano ob Catholicæ fidei defenſionem in quodam cubiculo domus ſuæ incluſus, ibiq. menſes ſeptem in oratione conſtanter perſeuerans, dormitionem accepit: cuius corpus Gregorius & Oroſius presbyteri colligentes, in cœmeterio Calliſti via Appia ſepelierunt. In Illyrico ſancti Vrſicij [c] martyris, qui ſub Maximiano Imperatore & Ariſtide Præſide, poſt multa & diuerſa tormenta, pro Chriſti nomine gladio cæſus eſt. In Africa ſancti Demetrij [d] martyris. Apameæ in Syria ſancti Marcelli [e] Epiſcopi & martyris; qui cum Iouis delubrum diruiſſet, a furentibus Gentilibus occiſus eſt. Tuderti ſancti Calliſti Epiſcopi & martyris. In Aegina inſula ſanctæ Athanaſiæ [g] viduæ, monaſtica obſeruantia & gratia miraculorum illuſtris.

AVGVSTI 14.

VIGILIA *Aſſumptionis* [a].] De eadē Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Plura de ea Ordo Roman. Amalar. in Antiphonar. cap. 62. Microlog. de obſer. Eccleſ. cap. 48. & alij qui ſcripſerūt de diuinis offic. Habemus ſermonem manuſcrip. in tom. 1. vit. Sanct. qui alicubi ea die legi conſueuit in eccleſia. incipit: Felix puerperium, &c.

[b] *Euſebij.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recētiores. Recitat eius Acta Mombrit. tom. 1. habemus eadem manuſcrip. Eſt Romæ vetus Titulus S. Euſebij, cuius mentio habetur in Concilio primo Romæ habito ſub Symmacho Papa. Aſſeruantur illic veneranda corpora ſanctorum Euſebij, Oroſij, atque Paulini, multæq. aliorum martyrum reliquiæ, vt eiuſdem eccleſiæ vetera monumenta declarant. Eamdem eccleſiam Zacharias Papa vetuſtate collapſam reſtituendam curauit; hæcq. tam inſcriptiones in marmore inciſæ, quam etiam liber de Roman. Pontificibus teſtantur.

[c] *Vrſicij.*] Agunt de eodem hac die etiam Græci in Menologio, eiusq. martyrij Acta ibidem referunt.

[d] *Demetrij.*] De quo in vet. Rom. Martyrolog. cui adſtipulantur manuſcrip. & alij.

[e] *Marcelli Epiſcopi.*] De eodem hac die Græci in Menologio. Eius Acta deſcribit Sozomen. hiſtor. lib. 7. cap. 15. Theodoret. lib. 5. cap. 21. Nicephorus lib. 12. cap. 25. 26. Caſſiodorus in Tripart. & alij. Paſſus eſt Gentilium factione anno vndecimo Theodoſij Imperatoris ea de cauſa, quod delubrum illud famoſiſſimum Iouis Apameæ, diuino fultus præſidio, eſt demolitus. In dicto Græcorum Menologio nonnulla de eo habentur, quæ deſiderantur in prædictis hiſtoricis, vt de munere præfecturæ, qua idem functus eſt antè Epiſcopatum, & alia.

[f] *Calliſti Epiſcopi.*] De quo vet. monumenta eccleſiæ Tudertinæ, quæ manuſcripta Romam miſſa accepimus.

[g] *Athanaſia.*] Agunt de eadē hac die Græci in Menologio. Eius autem Acta deſcripſit Metaphraſtes, quæ Surius retulit in tom. 4. hac die. In quibus dum mentio habetur de ſancto Ioannicio, qui ea quæ de ipſa eſſent futura præuidit, colligi poteſt, eam vixiſſe circa tempora Michaelis & Theodoræ Auguſtorum. Alia fuit eiuſdem nominis clariſſima femina, quæ Conſtantinopoli vixit cum ſancta Matrona; de qua plura in Actis eiuſdem Matronæ apud Lipom. tomo 5. Itemq. eiuſdem nominis alia, de qua inferius ad ſeptimum Idus Octobris.

2. C Decimooctauo Kal. Septemb. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

ASSVMPTIO [a] ſanctiſsimæ Dei genitricis Virginis Mariæ. Romæ via Appia ſancti Tharſicij [b] acolythi, quem Pagani cū inueniſſent corporis Chriſti ſacramenta [c] portantem, cœperunt diſquirere quid gereret: at ille indignum iudicans porcis prodere margaritas, tam diu ab illis mactatus eſt fuſtibus & lapidibus, donec exhalaret ſpiritum: & reuoluto eius corpore ſacrilegi diſcuſſores, nihil ſacramentorum Chriſti in manibus, aut in veſtibus inuenerunt: Chriſtiani autem corpus martyris collegerunt, & in cœmeterio Calliſti honorifice ſepelierunt. Tagaſte in Africa ſancti Alipij [d] Epiſcopi, qui beati Auguſtini olim diſcipulus, poſtea in conuerſione ſocius, in munere paſtorali collega, & in certaminibus aduerſus hæreticos commilito

ſtrenuus,

ſtrenuus, ac demum in cæleſti gloria conſors fuit. Sueſsione in Gallijs ſancti Arnulphi [c] Epiſcopi & confeſſoris.

AVGVSTI 15.

ASSVMPTIO *ſanctiſſimæ Dei genitricis Mariæ* [a].] De eadẽ celeberrima ſolẽnitate non tantum Beda, ac ceteri Latinorum hac die agunt, ſed & Græci in Menologio, & in nouel. conſtit. Emmannel Imp. Mentio habetur de eadẽ in prædictis Actis S. Athanaſiæ, de qua pridie actũ eſt. In Sacramentario S. Gregorij habetur de eadem ſolemnitate præfatio: agitur de eadem in Ordin. Rom. in Concil. Mogunt. ſub Carolo Magno canone 36. alijsq. monumentis, quæ ſcripta ſunt de diuinis officijs. Antiquitus celebrari conſueuiſſe, Romæ præſertim, feſtiuitatem Aſſumptionis Dei genitricis Mariæ, argumento eſt, quod Nicolaus Papa ſcribens ad conſulta Bulgarorum cap. 4. dum commemorat ieiunia antiquitus ſeruari ſolita a ſancta Romana Eccleſia, recenſet inter ea ieiunium celebrari conſuetum ante ſolemnitatem Aſſumptionis beatæ Mariæ Virginis. Eſt ſermo ſancti Athanaſij nomine, quo præclara quidem & mirifica de Dei genitricis Aſſumptione ſcribuntur: meritoq. ea die in Eccleſia legendus ponitur. Verum ille ſermo non in die Aſſumptionis, ſed Annunciationis habitus apparet ex eius exordio: quem potius Cyrilli quam Athanaſij eſſe puto: nam dogma Neſtorij auctor inſectatur. Feruntur item duo alij ſermones nomine ſancti Auguſtini; quos, vt alterius cuiuſpiam auctoris potius, quam Auguſtini, ſchola Louanienſis in appendice collocauit. Rurſus autem extat ſermo titulo ſancti Hieronymi ad Paulam & Euſtochium ſcriptus: quem nonnulli exiſtimarunt eſſe illius Sophronij, cuius idem ſanctus Hieronymus meminit in libro de ſcrip. Eccleſiaſticis; ſed neutrius puto: quin potius conſtat eſſe alicuius auctoris, qui vixit circa vel poſt tempora Concilij Epheſini, & Chalcedonenſis: multũ enim verſatur in deſtruendis Neſtorij atque Eutychetis dogmatibus; quæ quidem longe poſt tempora Hieronymi atque Sophronij in Eccleſiam irruperunt. Quod autem ſcribit Nicephorus lib. 17. c. 28. eiuſmodi ſolemnitatem edicto Mauritij Imperatoris ſtatutam; ſic accipias, vt eam antea ab Eccleſia inſtitutam, ipſe in Oriente, ſanctione edita, promulgarit. Sanctus Bernardus ad canonicos Lugdunenſes epiſt. 174. nõ aliunde, quam a ſancta Dei Eccleſia hanc ſolemnitatem ſe accepiſſe teſtatur: in Gallijs vero circa tempora Caroli Magni receptam eſſe apparet: nã in lib. 1. Capitul. Reg. Franc. cap. 163. quo agitur de ferijs, hæc ſcribuntur in fine: De Aſſumptione ſanctæ Mariæ interrogandum relinquimus. hæc ibi. Libro autem 2. cap. 35. & lib. 6. cap. 186. ea celebritas Aſſumptionis inter ceteras recenſetur; ſicut & in Concil. 1. Moguntino, cap. 36. Extant de eadem celebritate plures Græcorum ſermones, Ioannis Damaſceni, Andreæ Cretenſis, Metaphraſtis, & aliorum; ex Latinis autem ſancti Bernardi, Abſalonis abbatis, Petri Damiani, Honorij Auguſtodunenſis, Authperti abbatis Caſſinen. Pandulphi Capuani mon. Caſſinen. Gregorij Epiſcopi Tarracinæ, & S. Brunonis Epiſcopi Signini, vt teſtatur Petrus diacon. mon. Caſſin. lib. de vir. illuſtr. dum agit de prædictis auctoribus. Extant de eadẽ Guerrici abbatis Igniacen. ſermones quatuor. Dicta eſt eadem ſolemnitas ob eius excellentiam, Dies Dominæ; ſic etenim & Hunni eamdem appellare conſueuerunt, vt ſcribit Carthuitius in vit. Stephani Regis, qui ampliſſimam baſilicam in honorem eiuſdẽ ſolemnitatis erexit. Quod autem ſpectat ad hiſtoriam de Aſſumptione Dei genitricis; ne quid præterijſſe videamur, ſcire debemus, improbatam fuiſſe ab Eccleſia Catholica opinionem Collyridianorum hæreticorum aſſerentium beatam Virginem diuinæ fuiſſe naturæ, prorſusq. mortis expertem, vt de his ſcribit S. Epiphan. in panar. hæreſ. 78. & 79. Humanæ autem tantum eam naturæ fuiſſe, ſed auctam multis immenſisq. prærogatiuis, Catholica Eccleſia profitetur. idq. cum omnes Orthodoxi antiqui Patres, tum inter eos idem ſanctus Epiphan. aduerſus prædictos agens, pluribus cõprobet; tamen de eius obitu non audet certi aliquid definire, cum ait: Non autẽ omnino definio hoc, & non dico quod immortalis manſit, ſed neque affirmo an mortua ſit. Rurſus fuit quorumdam opinio dicentium eam martyrio vitam finiſſe. His aduerſatur auctor, qui dicitur Iſidorus, libro de vit. & obit. Sanct. cap. 68. & alij poſt eum. Supradictæ autem omnes opiniones ab Eccleſia Dei reijciuntur: quæ catholice profitetur, eamdem, vt hominẽ, naturali exitu vita functam. Rei autem geſtæ hiſtoria, quæ inſcribitur de tranſitu Virginis, a Gelaſio connumeratur inter apocrypha, diſt. 15. cap. ſancta Romana. Putatur illa eſſe, quæ nomine Melitonis Sardenſis legitur: quam & Beda reijcit in retract. Apoſt. c. 8. De eadem Aſſumptione meminit Dionyſius Areopag. de diuin. nom. cap. 3. Greg. Turon. de glor. mart. lib. 1. cap. 4. & 9. Plura item refert Nicephorus lib. 2. c. 22. & lib. 15. cap. 14. eaq. ex maiorum traditione a Iuuenale Epiſcopo Hieroſolymitano cõſcripta; Ioannes Damaſcenus, Metaphra-

ſtes, Glycas, & alij fere eadem. Quid autem de his ſenſerint maiores (vt prætereamus apocryphum illud S. Hieronymi nomine conſcriptum) Vſuardus & Ado, cum hac die celebrari dicant Dei genitricis dnrmitionem, de Eccleſiæ iudicio verba hæc ſubduut: Plus elegit ſobrietas Eccleſiæ cum pietate neſcire, quam aliquid friuolum & apocryphum inde tenendo docere. Hæc illi. Porro Dei Eccleſia in eam partem propenſior videtur, vt vna cum carne aſſumpta ſit in cælum: nam in huius diei celebritate illas ſanctorum Patrum homilias legeudas tradidit, quibus eadem de eius Aſſumptione firmantur: quæ quidem ſenteutia cum plurimorum Theologorum auctnritate, tum etiam communi cõſenſu Fidelium iam recepta videtur. Quonam autem tempore ſanctiſſima Dei genitrix ex hac vita migrarit, diuerſæ feruntur ſententiæ. Euſebius in primis eius ex hac vita tranſitum ponit anno a Chriſto Domino quadrageſimooctauo, aitque: Maria Virgo Ieſu Chriſti mater ad filium ad cælum aſſumitur, vt quidam fuiſſe ſibi reuelatum ſcribunt. Hæc ille. Rurſus autem ex alia quadam reuelatione ſcribit S. Antoninus in 3. parte tit. 19. cap. 11. in fine, pnſt aunum elapſum ab Aſcenſione filij, & tot dies, quot intercurrunt ab eo tempore vſque ad decimãquintam Auguſti, eam eſſe defunctam, ac demum poſt alios quadraginta dies ab eius obitu aſſumptam eſſe in cælum nono Kalen. Octobris. Ex hac ſententia addita videntur ad Martyrologium Bedæ, ea die, hæc verba: Secunda Aſſumptio S. Virginis Mariæ. De eadẽ hæc Belethus cap. 147. Mulier, inquit, quædam religioſiſſima, appellata Elizabeth, quæ nnnc etiã in viuis eſt, habitat in finibus Saxoniæ: ait lib. 4. c. 1. ſibi reuelatum, quod circiter dies quadraginta aſſumptum fuerit corpus poſt aſſumptionem animæ; de qua re opuſculum quoddam compoſuit, ſed non eſt in Romana Eccleſia comprobatum, &c. Ex hac itaque aut ſimili reuelatione alicui placuit ad Bedam adijcere ſecundam Aſſumptionem eiuſdem Virginis Mariæ. Antoninus autem dum de his agit, dicit eam fuiſſe S. Elizabeth filiam Regis Hungariæ, vxorem quoudam Lanthgrauij, quam Gregorius Nouus retulit iuter ſanctos; cuius tamen de ea re ſententiam minus probari teſtatur, aitque: Nec propterea detrahimus ſanctitati eius; quia non ſemper, quæ ſancti viderunt in ſpiritu, eadem vt Prophetæ viderunt, ſed iuxta ſuas mente conceptas imaginationes. Hæc ille. ac de his ſatis modo, ſed locupletius in Annalibns.

[b] *Tarſicij.*] De quo etiã hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, ijdemq. omnes ex Actis ſancti Stephani Papæ & martyris, in quibus eius certamen deſcribitur.

[c] *Sacramenta portantem.*] Non eſt quod mireris, cum audis acolythum Chriſti corporis ſacramenta portantem: olim etenim, ingruentibus in Chriſtianos perſecutionibus, laicis etiam domum ferre Euchariſtiam, certis diebus ſumendam (quod nnn eſſet liberum, cum vellent ad eccleſiam conuenire, ac ſynaxim celebrare) permiſſum erat. Id habes ex Tertulliano libro 1. ad vxorem, Cyprian. lib. de lapſis, Clemente Alexan. lib. 1. Stromat. atque alijs. Quod autem magis mireris, illud eſt; quod, reddita pace Eccleſiæ, ſub Chriſtianis atque Orthodnxis Impp. idẽ vſus diuturnus aliquaudiu permanſit. Habes de his complura exempla, vt ex Gregor. Nazian. oratione in laudem Gnrgoniæ, Hieron. apolog. pro libris aduerſus Iouin. ad Pammachium, cum ait: Quod in eccleſia nou licet, nec domi licet. Ambroſius in orat. in funere fratris Satyri: ante hos S. Baſilius eadem ſcribit ad Cæſaream Patriciã de perceptione ſacramentorum, his verbis: Tempore perſecutionis cogi quempiam, abſente ſacerdote aut miniſtro, communionem ſua manu ſumere, minime abſurdum eſſe, ſuperuacuum eſt oſtendere, eum eius rei etiam longa conſuetudo rebus ipſis fidem faciat. Nam omnes qui per ſolitudiues monaſticam vitam agunt, vbi non adeſt ſacerdos, cũ domi communionem habeant, per ſeipſos accipiunt, &c. Hanc epiſtolam e bibliotheca Cardin. Syrleti acceptam, meus Antonius Agellius, Græcis ſacultatibus egregie excultus, in Latinum tranſtulit, eiuſdemq. mihi copiam fecit, quam poſtea a Cutheberto Tonſtallo in priori libro de veritate Corporis & ſanguinis Domini Græce Latineq. ſimul editam reperi. Sed ne impoſturam credas; habes eamdem citatam, & ex ea fragmenrum recitatum ab Anaſtaſio Nicæno in libris quæſtionum; licet pro Cæſarea, habeat Cæſarium. Snppetunt de eadem re complura alia exempla in Prato ſpirituali, quibus proditur, perſeueraſſe eumdem vſum etiam temporibus Zenonis, Anaſtaſij, ac Iuſtini Impp. quibus temporibus, cum Hormiſda Papa Romanæ præſideret Eccleſiæ, in Occidente celebrata eſt Synodus Cæſaraugnſtana, in qua ea conſuetudo antiquata habetur his verbis: Euchariſtiæ gratiam ſi qui probatur acceptam non conſumpſiſſe in eccleſia, anathema ſit in perpetuum. At in Oriente vſum illum ſumendi manibus Euchariſtiam diutius perſeueraſſe, ſatis liquet ex canone 102. ſextæ Synodi in Trullo habitæ: ibi & de manuum compoſitione, ſecundum ea quæ habet Cyrillus in myſtagog. quinta in fine. De eiuſdem ritus vſu in Eccleſia Occidentali, inter alios fidem facit etiam S. Auguſtinus ſerm. 252. de temp. dum ait: Omnes viri quando commuicare deſiderant, lauant mauus ſuas, & omnes mulieres nitida exhibent linteamina, vbi corpus Chriſti accipiant. Hæc Auguſtinus. Porro ob eam cauſam illud ipſum linteamen maiores noſtri, Dominicalem dicebant; de quo in Concilio Antiſiodorenſi ca-

pite 42. hæc leguntur: Vt vnaquæque mulier, quando communicat, Dominicalem ſuam habeat; quod ſi non habuerit, vſque in alium diem Dominicum non communicet. Hinc eſt, quod & ſuperius can. 36. hæc habet: Non liceat mulieri nuda manu Euchariſtiam ſumere. Et canone 38. Non liceat mulieri manum ſuam ad pallas Dominicas mittere. Ex his igitur videmus, etſi viris, feminis tamen inconceſſum, nuda manu Euchariſtiam ſumere; ſed tantum velamine.

[d] *Alipij Epiſcopi.*] De eo ſanctus Auguſtinus frequentiſſime, vt lib. confeſſ. 6. cap. 7. & ſequentibus, libro 9. cap. 4. 5. de ciuitate Dei lib. 22. cap. 8. epiſt. 67. 224. 225. & 241. De eodem S. Hieronym. ad Auguſtin. epiſt. ſanctus Paulinus Epiſcopus Nolanus apud Auguſt. epiſt. 24. 33. 35. & 36. Interfuit cum ceteris Africanis Epiſcopis Concilio Mileuitano, quod (vt ſuperius diximus) Mileui in Numidia eſt celebratum aduerſus emergentem Pelagij hæreſim; alijs etiam Concilijs Carthaginenſibus præſto fuit, functusq. eſt legatione Romam ad Bonifaciū Papam, a quo humaniſſime ſuſceptus eſt, vt ſcribit idem Auguſtin. lib. contra duas epiſt. Pelagij cap. 1. & ad Quoduultdeum epiſt. 4. tomo 6. circa princip.

[e] *Arnulphi Epiſcopi.*] Scripſit eius vitam Liſiardus eius ſucceſſor, quam habet Surius tomo 4. De eodem Sigebert. in chron. anno Domini 1087. Trithemius de viris illuſtribus ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 326. & Molanus in Indic. ſanctorum Belgij. Exceſſit ex humanis anno Domini milleſimo octogeſimoſeptimo.

16 Decimoſeptimo Kal. Septemb. Luna. D ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

ROMAE ſancti Titi [a] diaconi, qui Vrbe a Gothis occupata, pecunias pauperibus diſtribuens, a tribuno barbaro iuſſus eſt occidi. Nicææ in Bithynia ſancti Diomedis [b] medici, qui in perſecutione Diocletiani pro Chriſti fide gladio cæſus, martyrium compleuit. Item ſanctorum trigintatrium [c] Martyrum. Ferentini in Hernicis ſancti Ambroſij [d] centurionis, qui in perſecutione Diocletiani varijs modis cruciatus, nouiſsime per ignem illæſus tranſiens, demerſus in aquam, eductus eſt in refrigerium. Mediolani depoſitio ſancti Simpliciani [e] Epiſcopi, ſanctorum Ambroſij & Auguſtini teſtimonio celebris. Antiſiodori ſancti Eleutherij [f] Epiſcopi. Nicomediæ ſancti [g] Arſacij confeſſoris, qui ſub Licinio perſecutore militia relicta, ſolitariam vitam ducens, tantis virtutibus claruit, vt & dæmones expuliſſe, & ingentem draconem orando interemiſſe legatur: denique futuram ciuitatis cladem prænuncians, in oratione ſpiritum Deo reddidit. Cracouiæ in Polonia ſancti Hyacinthi [h] confeſſoris, ordinis Prædicatorum, quem Clemens Papa Octauus in Sanctorum numerum retulit. In Gallia Narbonenſi apud Montem Peſſulanum depoſitio beati Rocchi [i] confeſſoris, qui multas Italiæ vrbes a morbo epidimiæ ſigno crucis liberauit: cu-

ius corpus Venetias poſtea tranſlatum fuit. Romæ ſanctæ Serenæ [k] vxoris quondam Diocletiani Auguſti.

AVGVSTI 16.

[a] *Titi diaconi*.] Agit de eodem S. Proſper in chronic. Theodoſio duodecimum & Valētiniano ſecundū Conſulibus, quo anno trucidatus eſt a Gothis Arianis.

[b] *Diomedis*.] Græci etiam hac die de eodem agunt in Menologio, vbi & martyrium eius deſcribitur. Cedren. in compen. in Baſilio Imperatore hæc ait: Baſilius porro celeberrimum in martyrum numero Diomedem pretioſiſſimis & ſplendidis donarijs & prædijs amplos habentibus reditus locupletauit, atque exornauit: Hæc ille. Vſuardus tam de Diomede quam ſocijs agit quarto Idus Iunij.

[c] *Trigintatrium martyrum*.] De ijſdem hac die Græci in Menologio, igniq. abſumptos ferunt.

[d] *Ambroſii centurionis*.] Huius Acta manuſcripta ab eccleſia Ferentinate accepimus, quorum eſt exordium; Cum omnipotentis Dei clementia, &c.

[e] *Simpliciani Epiſcopi*.] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolanen. Scribit de eo Paulinus in vita ſancti Ambroſij, Auguſtin. lib. 8. confeſſ. cap. 2. 3. & 5. Mentio fit de eo in Concilio 3. Carthaginen. cap. 48. Extant ad eumdem ſancti Ambroſij complures epiſtolæ. Ad eum ſanctus Auguſtinus inſcripſit duos libros de diuerſ. quæſtionib. quorum meminit in Retract. lib. 2. cap. 1. & de prædeſt. Sanct. lib. 1. cap. 4. Scripſit ad eumdem ſanctus Vigilius Epiſcopus Tridentinus libellum de Martyribus. Extat de eodem epigramma Ennodij Ticinenſis, cuius eſt exordium:

Ambroſius linquens viduatæ, &c.

[f] *Eleutherij Epiſcopi*.] Interfuiſſe hic reperitur Concilijs Aurelianenſibus 2. 3. 4. & 5. numeraturq. eius ſedis Epiſcopus decimusſextus; ſedit annos 28. menſes 8. dies 9. temporibus Pelagij Papæ, vt habent tabulæ eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochares libro de ſacrificio Miſſæ.

[g] *Arſatij*.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, qui tamen Vrſacium vocant; ſed Græci, qui eius res geſtas deſcribunt, dicunt Arſacium, vt Sozomenus hiſtor. lib. 4. cap. 15. & Nicephorus lib. 9. cap. 38. Vixit autem temporibus Iuliani Apoſtatæ Arſacius alter Rex Armeniæ Chriſtianus, in quē ob odium in Chriſtum idem impius Imperator ſe illiberalem nimis exhibuit, de quo Sozomen. lib. 6. cap. 1. & Ammianus Marcellinus frequenter meminit.

[h] *Hyacinthi*.] Extat in archiuo Cracouienſis eccleſiæ vetus liber de beati Hyacinthi vita & miraculis a F. Staniſlao lectore Cracouienſi ordinis Prædicatorum ante annos fere 260. conſcriptus. De eodem agunt chron. & hiſtoriæ Polonorum, Harthmannus Schedel artis medicæ doctor in comment. de Sarmatia, dum agit de Craconia, Martinus Cromer. lib. 7. & 9. de orig. & reb. geſt. Polonorum, Leander Albertus lib. 5. de viris illuſt. ordinis Prædicatorum, Ferdinandus de Caſtel. in hiſt. ſancti Dominici lib. 1. cap. 48. & alij, qui chronic. & de viris ſanctis eiuſdem ordinis ſcripſerunt. Demum R. F. Seuerinus Cracouienſis, ſacræ Theologiæ magiſter ex eodem ordine, libellum edidit de vita, miraculis, & actis canonizationis eiuſdem Sancti. Deceſſit ſanctus Hyacinthus ex hac vita anno Domini MCCLVII. die xv. Auguſti, ſanctitate ac miraculis clarus. Eum S. D. N. Clemens VIII. Pontif. Max. anno Domini MDXCIV. Pontificatus ſui tertio, xv. Kal. Maias Romæ in Vaticana baſilica ſolemni ritu Sanctorum catalogo adſcripſit, eiusq. feſtum decimaſexta Auguſti die annis ſingulis in Eccleſia Catholica celebrari ſtatuit: de qua re Pontificium diploma extat eodem anno & die canonizationis datū, cuius initium eſt: Benedictus Pater miſericordiarum.

[i] *Rocchi*.] Huius res geſtæ ſcriptæ ſunt a Franciſco Diedo, & Petro Pino; habetq. eiuſdem Acta Claud. de Rota in Leg. ſanct. capite 191. Petrus in catal. appendice cap. 15. De eodem Crantz. in Metrop. Saxon. lib. 9. cap. 25. Scribit idem Died. eum obijſſe diem anno Domini 1327. anno autem 1414. innotuiſſe Patribus Concilij Conſtantienſis, quorum decreto ad propulſandam ingruentem luem eidem honores Sanctis debiti ſunt impenſi: nam & ſolemni pompa eius imaginem, omni comitante populo, per vrbem detulerunt: quo facto, illa peſtis mox euanuit. Inde vero exemplum ſumptum eſt, vt vbique locorum eius venerandæ imagines, altaria, ſacella, ac denique templa erecta fuerint. Tranſlatum eius corpus Venetias ferunt anno Domini 1485.

[k] *Serenæ*.] De qua Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Agitur de ea in Actis ſanctæ Suſannæ martyris, itemq. in rebus geſtis ſancti Marcelli Papæ, & alijs martyrum Actis, licet penes ſcriptores Gentiles de ea nulla mentio habeatur: nec mirum, cum Diocletiani res geſtæ remanſerint obſcuriſſimæ, deperditis illorum commentarijs, qui eas exacte fuerant proſecuti.

Sexto-

17 Sextodecimo Kal. Septemb. Luna. E viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22

OCTAVA [a] ſancti Laurentij martyris. Carthagine in Africa ſanctorum martyrum Liberati [b] abbatis, Bonifacij diaconi, Serui & Ruſtici ſubdiaconorum, Rogati & Septimi monachorum, & Maximi pueri, qui in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege pro confeſsione Catholicæ fidei, & vnici baptiſmatis defenſione varijs & inauditis ſupplicijs exagitati, demum ſuper ligna, quibus concremandi erant, clauis confixi, cum ignis ſæpius accenſus fuiſſet, ac diuinitus ſemper extinctus, eius iuſſu remorum vectibus percuſsi, & comminutis cerebris enecati, ſpecioſum curſum certaminis ſui, coronante Domino, perfecerunt. Cæſareæ in Cappadocia natalis S. Mamantis [c] martyris, qui a pueritia ad ſenectutem vſque longum martyriũ duxit, & tandem imperante Aureliano, ſub Alexandro Præſide illud feliciter conſummauit: quem ſancti Patres Baſilius & Gregorius Nazianzenus ſummis laudibus celebrarunt. In Achaia ſancti Myronis [d] presbyteri & martyris, qui ſub Decio Imperatore & Antipatre Præſide poſt multa tormenta Cyzici capite truncatus eſt. Nicomediæ ſanctorum martyrum Stratonis [e], Philippi, & Eutychiani, qui dãnati ad beſtias, & nihil læſi, per ignem martyriũ conſummarunt. Ptolemaide in Palæſtina ſanctorum martyrum Pauli [f], & Iulianæ ſororis eius, qui ſub Valeriano paſsi ſunt. Interamnæ S. Anaſtaſij [g] Epiſcopi & confeſſoris.

AVGVSTI 17.

OCTAVA *S. Laurentij* [a].] De eadem Beda, ac ceteri omnes. Radulphus de obſeruat. can. cap. 19. adnumerat eam inter maiores Octauas.

[b] *Liberati & ſoc.*] Agunt de his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eorum res geſtas ſcripſit Victor Vticenſis lib. 3. de perſecut. Vuandal. & libello ſeorſum poſito in appendice eius operis. Cum ibi paſſi legantur ſexto Non. Iulij, hac tamen die de his prædicti omnes agunt, fortaſſe ob factam ea die tranſlationem.

[c] *Mamantis.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad quart. Non. Septembr. Erat olim Romæ celebris huius martyris memoria; in eius baſilica S. Gregorius Papa habuit homiliam trigeſimamquintam in Euangelium die natali ipſius. Extat de eodẽ egregia homilia ſancti Baſilij; agit & de eo S. Gregorius Nazianzenus in oratione in Nouam Dominicam

nicam, in fine; vbi de eodem Niceta plura in ſchol. Metaphraſtes ex antiquioribus monumentis edidit eius Acta, quæ refert Lipomanus tomo 6. & Surius tom. 4. Conſueuit celebrari in Oriente eiuſmodi ſolemnitas vigilijs præcedentibus, vt ex Actis Danielis Stylitæ apparet. Huic martyri Gallus & Iulianus, Conſtãtij Imperatoris nepotes, ſeorſum quiſque ſuum conati ſunt templum erigere; ſed Iuliani, qui ſimulate agebat, fruſtratum eſt opus, Galli autem perfectum finem conſecutum eſt, vt ſcribit Sozom. hiſt. lib. 5. cap. 2. & Niceph. lib. 10. c. 1. De alia eiuſdem Sancti perilluſtri baſilica Conſtantinopoli erecta agit Nicephorus lib. 18. c. 41. De ponte ad S. Mamantem, vide Suidam in hiſt. De reliquijs eius Hieroſolymis poſitis, conſule Fortunatum in Actis S. Radegundis lib. 2. vbi de eius digito in Gallias tranſlato.

[d] *Myronis.*] De quo Græci in Menologio hac die; vbi pluribus martyrij eius Acta deſcribuntur.

[e] *Stratonis & ſoc.*] Agunt de his item Græci hac die, Beda autẽ ſupra xviij. Kal. Septemb.

[f] *Pauli & Iulianæ.*] Græci itidem de his in Menologio. Acta autem eorum fuſius deſcripſit Metaphraſtes; quæ extant apud Lipoman. tom. 7. & Sur. tom. 4.

[g] *Anaſtaſij Epiſcopi.*] De quo tabulæ, ac vetera monumenta eius eccleſiæ.

vij. F Quintodecimo Kal. Septemb. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

PRAENESTE natalis ſancti Agapiti [a] martyris, qui cum eſſet annorum quindecim, & amore Chriſti ferueret, iuſſu Aureliani Imperatoris tentus eſt, ac primo neruis crudis diutiſsime cæſus, deinde ſub Antiocho Præfecto grauiora ſupplicia paſſus; exinde cum ex præcepto Imperatorio leonibus obijceretur, & minime læſus eſſet, gladio miniſtrorum coronandus percutitur. Romæ beatorum Ioannis [b] & Criſpi presbyterorum, qui in perſecutione Diocletiani multa ſanctorum corpora officioſiſsime ſepelierunt, quorum meritis & ipſi poſtmodum ſociati, gaudia vitæ æternæ meruerunt. Ibidem ſanctorum martyrũ Hermæ [c], Serapionis, & Polyæni, qui per anguſta, ſaxoſa, & aſpera loca raptati, animas Deo reddiderunt. In Illyrico ſanctorum martyrũ Flori [d] & Lauri artis lapicidinæ, qui, conſumptis martyrio eorum magiſtris Proculo & Maximo, ſub Licione Præſide poſt multa tormenta in profundum puteum ſunt demerſi. Myræ in Lycia ſanctorum martyrum Leonis [e] & Iulianæ. Metis in Gallia ſancti Firmini [f] Epiſcopi & confeſſoris. Romæ via Lauicana ſanctæ Helenæ [g] matris Conſtantini Magni, pijſsimi Imperatoris, qui primus Eccleſiæ tuendæ atque amplificandæ exemplum ceteris Principibus præbuit.

AVGVSTI 18.

AGAPITI[a].] De quo pluribus Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Recitat eius Acta Mombrit. tom. 1. ſed admodū deprauata; Petrus item in catal. lib. 7. cap. 74. Celebris eſt ipſius memoria Præneſte, vbi ſacræ eiuſdem reliquiæ aſſeruantur.

[b] *Ioannis & Criſpi.*] Agunt de his Beda, & alij qui ſupra, necnon Petrus in catal. lib. 7. cap. 75.

[c] *Hermæ & ſoc.*] De iiſdem agunt etiā Græci hac die in Menolog. vbi ijdem eorum paſſionis Acta breui compendio referunt.

[d] *Flori & Lauri.*] Græci itidē de his agunt hac die in Menologio, & genus martyrij deſcribunt, quod paſſi ſunt.

[e] *Leonis & Iulianæ.*] De quibus ijdem qui ſupra in eodem Menologio.

[f] *Firmini Epiſc.*] Agit de eodem Molanus in addit. ad Vſuardum. Legitur Firminus Epiſcopus inter alios Epiſcopos qui interfuerunt Cōcilio Agathenſi in Gallijs celebrato anno Domini quingenteſimo ſexto. Fuit hic vndecimus eius ſedis Epiſcopus, vt produnt tabulæ eccleſiæ Metenſis, quas deſcripſit Demochares libro de ſacrif. Miſſæ.

[g] *Helenæ.*] De eadem hac die Vſuardus, & Ado, adſtipulanturq. vet. manuſcrip. Græci autem ad xij. Kal. Iulij. Scribunt eius res geſtas Euſebius in vita Conſtantini lib. 3. c. 41. 42. & ſeq. Rufin. hiſt. lib. 1. c. 7. 8. Seuer. hiſt. lib. 2. Paulinus epiſt. 11. ad Seuerum, Ambroſ. in oratione dicta in funere Theodoſij: de ea item in Actis S. Siluestri, in Concilio Romano ſub Silueſtro can. 20. & in libello de munif. Conſtant. Ex Græcis autem hiſtoricis poſt Euſebium ſcribit Socrates lib. 1. c. 12. & 13. Sozom. lib. 2. cap. 1. lib. 1. cap. 18. Nicephorus lib. 8. cap. 31. & alij recentiores. Romæ eam obijſſe diem, ibiq. ſepulchro conditam, tradit Niceph. lib. 8. cap. 3. & libellus ſupra citatus de munif. Conſtant. necnon & Suidas in hiſtoricis in verbo Veſtales. De reliquiarum eius tranſlatione agit Sigebertus in chron. anno 849. Viget nobilis memoria S. Helenæ Romæ in Atrio Seſſoriano in Baſilica dicta S. Crucis, quam conſtat olim appellatam eſſe Baſilicam Helenianam, vt apparet ex Actis Sixti Papæ Tertij, quibus agitur de damnatione Baſſi Exconſulis. Aliæ fere de ea innumeræ memoriæ erant, vt Conſtantinopoli, de qua in Authentic: vt determin. ſit num. cler. coll. 1. tit. 3. Itemq. Pontus Polemaicus, ſic dictus a Polemone Rege, qui (vt colligitur ex Tacito lib. 2.) vixit temporibus Auguſti & ſucceſſorū Imperatorum, Helenopontus ab Helena matre Conſtantini meruit appellari, vt nouella conſtit. 28. de moderatore Helenoponti coll. 10. Erat in Bithynia ciuitas Helenopolis ab ea dicta, & aliæ multæ de ea antiquæ memoriæ, quas enumerare omittimus: de his ſiquidem vberius egimus in Annal. Eccleſ. vbi de eadem, quod Britāna fuerit, & non Græca, aduerſus Græcorū aſſertiones pluribus diſſeruimus.

19 Quartodecimo Kal. Septemb. Luna. G vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

ROMAE ſancti Iulij[a] Senatoris[b] & martyris, qui Vitellio Iudici traditus, & ab eo in carcerem truſus, iubente Commodo Imperatore tādiu fuſtibus cæſus eſt, donec emitteret ſpiritum: cuius corpus in cœmeterio Calepodij via Aurelia ſepultum fuit. In Cilicia natalis ſancti Andreæ [c] tribuni, & ſociorum militum, qui victoria de Perſis diuinitus adepta, ad fidem Chriſti conuerſi, & hoc nomine accuſati, ſub Maximiano Imperatore in anguſtijs Tauri montis ab exercitu Seleuci Præſidis trucidati ſunt. In Palæſtina ſancti Timothei[d] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub

Vrbano Præſide, poſt multa ſuperata ſupplicia, lento igne combuſtus eſt. Paſsi ſunt etiam ibidem Thecla & Agapius: illa feris expoſita, earum dentibus laniata tranſiuit ad Sponſum: Agapius vero plurima tormenta perpeſſus, ad maiora certamina fuit dilatus. Anagniæ ſancti Magni[e] Epiſcopi & martyris, qui in perſecutione Decij necatus eſt. In Prouincia apud caſtrum Brincolam depoſitio ſancti Ludouici[f] Epiſcopi Toloſani, vitæ ſanctitate & miraculis clari: cuius corpus inde Maſsiliam tranſlatum, in eccleſia Fratrum Minorum honorifice conditum eſt. In Gallia in pago Sigiſterico beati Donati[g] presbyteri & confeſſoris, qui ab ipſis infantiæ rudimentis mira Dei gratia præditus, anachoreticam vitam multis annis exegit, & miraculorũ gloria clarus migrauit ad Chriſtum. In territorio Bituricenſi ſancti Mariani[h] confeſſoris. Mantuæ ſancti Rufini[i] confeſſoris.

AVGVSTI 19.

IVLII[a].] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores de eodem hac die; addit & Beda alios, qui prædictũ Iulium fide Chriſtiana imbuerunt, de quibus inferius agitur ad viij. Kal. Septemb. Recitat eius Acta Mombrit. tom. 2. Vincent. lib. 11. cap. 119. quæ & apud Sur. tom. 7. habentur die 25. Auguſti. Eadem Petrus in catalogo lib. 7. cap. 79. Extant eadem apud nos manuſcripta, quorum eſt exordium: Regnante Commodo, &c.

[b] *Senatoris.*] Quod autem ad dignitatem Senatoriam pertinet; impoſsibile erat, Senatorem, cum in Chriſtum crediditſet, in Senatu vlterius permanere: nam neceſſe erat vel Chriſtianum Senatorem a Senatu abire, vel a Chriſtiana religione diſcedere. Auguſtus enim Imp. lege ſtatuerat, vt Senatorum quiſque antequam ſuo loco conſideret, thure ac mero ſupplicaret apud aram eius dei, in cuius templo coiretur. Hæc Sueton. in Octauio cap. 35. Tantum enim in templis Senatus cogebatur, immolabaturq. ſacrificiũ; atque primum de rebus diuinis, inde de humanis ſermo habebatur. Hæc pluribus ex M. Varrone, & Gell. lib. 14. c. 7.

[c] *Andreæ tribuni & ſoc.*] De his hac die Vſuard. & Ado; licet Andream cum S. Magno confundant. Græci item de his in Menologio hac die, adduntq. duo millia quingentos & nonagintatres ſocios, qui cum eo ſunt paſſi. Horũ Acta ex antiquis codicibus edidit Metaph. quæ recẽſet Lipom. to. 7. & Sur. to. 4.

[d] *Timothei, Theclæ, & Agapij.*] De ijſdem Græci etiam agunt hac die. Horum autem Acta ſcripſit Euſebius hiſt. lib. 8. cap. 13. & 16. Paſſi ſunt Timotheus & Thecla anno ſecundo perſecutionis Diocletiani, Agapius autem quarto eiuſdem martyrium conſummauit xj. Kal. Decembris, vt ex prædictis eorum Actis apparet.

[e] *Magni Epiſcopi.*] De quo tabulæ & vetera monumenta eccleſiæ Anagninæ, cuius res geſtas manuſcrip. inde miſſas accepimus; reperimus eadem in noſtra bibliotheca to. 7. Plura de eodem in Actis S. Secundinæ, quæ ibidem celebratur, de qua ſuperius actũ eſt. Agunt alij hac die de alio Magno martyre, de quo & Petrus in catal. lib. 7. cap. 76. Fuit item alius S. Magnus Epiſcopus Altinenſis, de quo apud eumdem in appendice cap. 17.

[f] *Ludouici Epiſc.*] Huius Acta recitat Sur. tom. 4. Martin. Polon. in chron. Antonin. par. 3. tit. 24. c. 14. & nouiſſime chron. Franciſcan. par. 2. lib. 6. Obijt anno Domini 1297. Ioãnes Papa Vigeſimusſecundus retulit eum inter Sanctos; qua de re extant litteræ Apoſtolicæ, quibus eius res geſtæ recoluntur.

[g] *Donati.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 7. c. 78. & alij recentiores.

[h] *Mariani.*] Agit de eodem hac die Vſuardus, pluribus autem Gregorius Turonenſis de gloria confeſſorum cap. 81.

[i] *Rufini.*] De eo vet. manuſcrip. ex quibus & Galeſinius hac die, & Maurolycus.

Tertio-

20 Tertiodecimo Kal. Septemb. Luna. A.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

IN territorio Lingonienſi depoſitio ſancti Bernardi [a] primi Claræuallenſis abbatis, vita, doctrina, & miraculis glorioſi. In Iudæa ſancti Samuelis Prophetæ [b], cuius ſacra oſſa (vt beatus Hieronymus ſcribit) Arcadius Auguſtus Conſtantinopolim tranſtulit, & prope Septimum collocauit. Eodem die ſancti Lucij [c] Senatoris, qui perſpecta conſtantia Theodori Cyrenenſis Epiſcopi in martyrio poſiti, ad fidem Chriſti conuerſus, ad eam etiam Dignianum Præſidem pertraxit: cum quo Cyprum profectus, cum ibi alios Chriſtianos pro confeſsione Domini coronari videret, vltro ſe ipſum obtulit, & eamdem martyrij coronam, capitis obtruncatione, promeruit. In Thracia ſanctorum trigintaſeptem [d] Martyrum, qui ſub Præſide Apelliano pro Chriſti fide manibus pedibuſq. præciſis, in caminum ardentem iniecti ſunt. Item ſanctorum martyrum Seueri [e] & Memnonis centurionis, qui eodem mortis genere conſummati, victores abierunt in cælum. Cordubæ ſanctorum martyrum Leouigildi [f] & Chriſtophori monachorum, qui in Arabum perſecutione, pro Chriſtianæ fidei defenſione in carcerem coniecti, ac mox ceruicibus abſciſsis igni traditi, martyrij palmam adepti ſunt. Romæ beati Porphyrij [g] hominis Dei, qui ſanctum martyrem Agapitum erudiuit in fide & doctrina Chriſti. In Herio inſula ſancti Philiberti [h] abbatis. Albæ in Pannonia ſancti Stephani [i] Regis, qui diuinis virtutibus exornatus, primus Hungaros ad fidem Chriſti conuertit. In caſtro Cainone S. Maximi [k] confeſſoris, diſcipuli beati Martini Epiſcopi.

AVGVSTI 20.

[a] BERNARDI *abb.*] De eodem hac die cetera Martyrologia. Huius res præclare geſtas Guilielmus abbas Bonæuallis, & Godefridus monachus Claræuallenſis digeſſerunt libris quinque; qui adhuc vberiores redderentur ex ipſius epiſtolis, alijſq. tum eius tum aliorum ſcriptis. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino 1153. quem Alexander Papa Tertius inter Sanctos cenſuit adnumerandum. Extant de ea re litteræ Apoſtolicæ datæ Anagniæ xv. Kal. Februarij, anno ſexto Pontificatus eius, Chriſti autem milleſimo centeſimo ſexageſimoquinto.

[b] *Samuelis Prophetæ.*] De eo Beda, Vſuard. Ado,

Ado, & alij recentiores, necnon & Græci hac die in Menologio. Eius Acta ex diuinis Scripturis omnibus patent, quæ & Ioſephus proſecutus eſt Iudaic. antiq. lib. 5. & 6. & alij qui libros Regū expoſuerunt. De celebri autem tranſlatione reliquiarum eius agit S. Hieron. lib. aduerſus Vigilantium, Niceph. lib. 14. c. 30. Sub Attico Epiſcopo Conſtantinopolitano eas allatas eſſe Conſtantinopolim, locataſq. in templo ad Septimum poſito, ſcribit Theodorus lector in collectan. lib. 2. De templo in honorem eiuſdē Prophetæ Samuelis erecto meminit Procop. lib. 5. de ædificijs Iuſtiniani Imp.

[c] *Lucij.*] Agunt de eodem Græci in Menologio hac die, eiuſq. martyrium referunt, prout etiam hic narratur.

[d] *Trigintaſeptem martyrum.*] De his item hac die Græci in Menologio.

[e] *Seueri & Memnonis.*] Græci etiam de ijſdem vbi ſupra in Menologio.

[f] *Leouigildi & Chriſtophori.*] Agunt de his hac die Beda & Vſuar. ceteriq. recentiores; Acta autem ipſorum ſcripſit S. Eulogius in Memor. ſanct. lib. 2. c. 11. paſſoſq. tradit hac die, æra octingenteſima nonageſima, anno a Chriſto Domino 852.

[g] *Porphyrij.*] De eodē Beda ac ceteri. Eius martyrium deſcriptum habetur in Actis ſancti Agapiti, de quo ſupra xv. Kal. Septembris.

[h] *Philiberti Abb.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Extant eius Acta apud Sur. tom. 4. Plura de eodem in geſtis S. Aicardi, apud eumdem Sur. tom. 5. & in vita S. Auſtrebertæ virg. apud Sur. tom. 1. die 10. Febr. Sigebert. in chron. anno 649. Vincent. lib. 23. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 97. Vixit temporibus Dagoberti Regis Francorum, ac filiorum.

[i] *Stephani.*] Hac die tranſlatum eſt corpus eius: migrauit autem ex hac vita xviij. Kal. Septembris, anno Domini milleſimotriceſimoquarto. Scripſit eius vitam Chartuitius Epiſcopus, quam retulit Sur. in tom. 4. De eodem plura in Actis S. Gerardi, & in vita ſancti Americi. Leo Oſtienſ. in chron. Caſſin. lib. 2. c. 79. nouiſſime Bonfin. de rebus Hungaric. decad. 2. lib. 1. & alij.

[k] *Maximi.*] De eo ſcribit Greg. Turon. de gloria confeſſ. cap. 22. citatq. eius Acta ſcripta carmine. Vixit temporibus Theodoſij Imperatoris. De eodem Molanus in addit. ad Vſuardum hac die.

iiij. B Duodecimo Kal. Septemb. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ROMAE in agro Verano ſanctæ Cyriacæ[a] viduæ & martyris, quæ in perſecutione Valeriani cum ſe ſuaq. omnia in Sanctorum miniſteria impendiſſet, demum pro Chriſto martyrium ſubiens, vitam quoque ipſam libenter impendit. Salonæ S. Anaſtaſij[b] Cornicularij[c], qui cū videret beatum Agapitum conſtanter tormenta perferentem, conuerſus eſt ad fidem, & pro confeſſione nominis Chriſti, iubente Aureliano Imperatore, interēptus, martyr migrauit ad Dominum. In Sardinia natalis ſanctorum martyrum Luxorij[d], Ciſelli, & Camerini, qui in perſecutione Diocletiani ſub Delphio Præſide gladio cæſi ſunt. In territorio Gaualitano ſancti Priuati[e] Epiſcopi & martyris, qui paſſus eſt in perſecutione Valeriani & Gallieni. Eodem die ſanctorum martyrum Bonoſi[f] & Maximiani. Fundis in Latio ſancti Paterni martyris[g], qui ab Alexandria Romam veniens ad Apoſtolorum

rum

rum Memorias, & inde in agrum Fundanum ſecedens, cum martyrum corpora ſepeliret, a tribuno comprehenſus, in vinculis expirauit. Edeſſæ in Syria ſanctorum martyrum Baſſæ [h], & filiorum eius Theogonij, Agapij, & Fidelis, quos in perſecutione Maximiani pia mater exhortans, martyrio coronatos præmiſit ad palmam, & truncato capite gaudens ſecuta eſt cum victoria. Veronæ ſancti Euprepij [i] Epiſcopi & confeſſoris. Item ſancti Quadrati [k] Epiſcopi.

AVGVSTI 21.

CYRIACAE [a].] De ea prædicta ſæpius citata manuſcr. in quibus hæc etiã adduntur: Tamdiu ſcorpionibus cæſa eſt, atque plumbatis, vſque dum ſpiritũ exhalaret. Habemus eiuſdem Acta manuſcrip. Plura de ea habentur in Actis S. Laurentij. Huius nomine appellatum eſt nobile cœmeterium poſitum in agro Verano, quod deſcribi a Prudentio in hymno XI. de S. Hippolyto, rem accurate intuenti patebit. Corpus S. Cyriacæ viduæ tranſlatum eſt a Sergio Papa Secundo in Titulum Equitij, vt docet vetus inſcriptio illic marmori inciſa.

[b] *Anaſtaſij.*] De hoc Anaſtaſio plura ſcripta habentur in Actis S. Agapiti, de quo ſupra decimoquinto Kal. Auguſti.

[c] *Cornicularij.*] Quod autem ad Cornicularij nomen ſpectat; erant in Caſtrenſi militia nobilis ordinis equites merentes Corniculo, quod erat ornamentum militare, a quo dicti Cornicularij: vnde Liuius in 10. Omnes ob inſignem in multis locis nauatam operã Papyrius Corniculis armillisq. donat. Plin. de viris illuſtr. de M. Aurelio Scauro meminit, quod primus in Hiſpania Corniculum meruit. idẽ Suet. de Orbilio in libello de Grammat. Eſt tit. in Cod. Theod. lib. 8. de cohortalibus principibus Cornicularijs. Porro non tantum in Caſtrenſi, ſed & in Palatina militia erat ordo Corniculariorum, de quibus l. 8. & 9. de diuerſ. offic. Cod. Theod. Caſſiodorus Variarum lib. 11. c. 18. 19. præſcribit formam Cornicularij accedentis, & Cornicularij egredientis, & merentis inter Tribunos & Notarios. Prætorianos Cornicularios præfuiſſe exequendis ſententijs damnatorum, Maternus libro 2. eſt auctor. Habes in Notit. prouinc. Rom. Imp. ſub quolibet maiori magiſtratu militiæ Palatinæ Cornicularium militaſſe.

[d] *Luxorij & ſoc.*] Horũ Acta recitat Mombrit. tom. 2. vit. Sanct. Accepimus eadem ſinceriora ex Sardinia inſula. Huius Luxorij nomine dictum eſt monaſterium, de quo S. Greg. in regiſt. lib. 7. ad Ianuarium Epiſcopum Calaritanum.

[e] *Priuati Epiſcopi.*] De quo hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij omnes. Agit de eo Greg. Turon. de geſtis Francorum lib. 1. cap. 34. & Venant. Fortunatus lib. 7. carm. ad Bodegiſ. Eius vero Acta habet Mombritius tom. 2. & Sur. tom. 4. Vincent. autem in ſpecul. lib. 1. cap. 75. & alij.

[f] *Bonoſij & Maximiani.*] De his Vſuar. qui & eorum Acta extare teſtatur: ſed iã excidiſſe videntur; nuſquam enim reperire potuimus.

[g] *Paterni.*] De quo vet. monumenta eius eccleſiæ, quibus eius Acta narrantur.

[h] *Baſſa & filiorum.*] Agunt de his hac item die Græci in Menologio, eorumq. martyrij Acta paucis complexa referunt. De templo Baſſæ martyris Chalcedone poſito meminit Theodorus lector lib. 1. collectaneorum, & Nicephorus hiſt. lib. 15. cap. 28.

[i] *Euprepij Epiſc.*] De quo tabulæ eccleſiæ Veron. pluribus autẽ Auguſt. Valer. Epiſcopus Veronen. & Cardin. lib. antiq. monum. Epiſcop. Veronen. pag. 6. & 38. huncq. S. Petri Apoſtoli diſcipulum Veronenſi eccleſiæ Epiſcopum primum fuiſſe ab eo præfectum teſtatur.

[k] *Quadrati Epiſc.*] Hic ſine Epiſcopatus loci titulo, tam in veteri Romano Martyrologio, quam in vet. manuſcr. hactenus poſitus reperitur; nec enim an eccleſiæ præfectus fuerit, aliquis docet.

iiij. C Vndecimo Kal. Septemb. Luna. 22

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
t u A B C D E f F G H M N P
16 17 18 19 20 21 22 23 22 23 24 25 26 27

OCTAVA [a] Aſſumptionis beatæ Mariæ Virginis. Romæ via Oſtienſi natalis ſancti Timothei [b] martyris, qui tentus a Tarquinio Vrbis Præfecto, & longa carceris cuſtodia maceratus, cum ſacrificare idolis noluiſſet, tertio cæſus, & grauiſsimis ſupplicijs attrectatus, ad vltimum decollatus eſt. In Portu Romano ſancti Hippolyti [c] Epiſcopi, eruditione clariſsimi, qui ſub Alexandro Imperatore ob præclaram fidei confeſsionem manibus pedibusq. ligatis in altam foueam aquis plenam præcipitatus, martyrij palmam accepit: cuius corpus a Chriſtianis apud eumdem locum ſepultum fuit. Auguſtoduni ſancti Symphoriani [d] martyris, qui tempore Aureliani Imperatoris, cum idolis ſacrificare nollet, primo verberibus afflictus, deinde carceri mancipatus, ad vltimum cæſo capite martyrium conſummauit. Romæ ſancti Antonini [e] martyris, qui cum ſe Chriſtianum libera voce fateretur, a Vitellio Iudice capitali ſententia damnatus eſt, & via Aurelia ſepultus. Item in Portu Romano ſanctorum martyrum Martialis [f], Saturnini, Epicteti, Maprilis, & Felicis, cum ſocijs eorum. Nicomediæ paſsio ſanctorum Agathonici [g], Zotici, & ſociorum martyrum, ſub Maximiano Imperatore, & Eutholomio Præſide. Tarſi ſanctorum Athanaſij [h] Epiſcopi & martyris, Anthuſæ nobilis feminæ, quam ipſe baptizauerat, & duorum eius ſeruorum, qui ſub Valeriano Imperatore paſsi ſunt. Rhemis ſanctorum martyrum Mauri [i] & ſociorum. In Hiſpania ſanctorum martyrum Fabriciani [k] & Philiberti. Papiæ ſancti Guniforti [l] martyris.

AVGVSTI 22.

OCTAVA *Aſſumptionis* [a].] De qua Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, atque ij qui agunt de diuin. offic. Vt autem Octaua Aſſumptionis Dei genitricis ageretnr, ex inſtitutione Leonis Quarti Romani Pontificis proueniſſe ſcribit Sigebertus in chron. anno 847. qua autem occaſione id ab eodem Pontifice fuerit inſtitutum, Acta eiuſdem Leonis Quarti, quæ ab Anaſtaſio Bibliothecario, qui illis ipſis temporibus vixit, putantur conſcripta, declarant. Habemus ea in noſtra biblioth. in cod. manuſcr.

[b] *Timothei.*] Agunt de eo poſt Sacramentariũ S. Greg. Beda, Vſuard. Ado, & alij hac die. Huius res geſtæ intextæ ſunt in Actis S. Silueſtri Papæ; ſeorsũ autẽ poſitæ, & fuſius ſcriptæ extant apud nos. eſt illorũ exordiũ: Sub perſecutione Cõſtantini Imp. &c. Petr. in catal.

de eo

de eo agens, errare omnino conſpicitur, dũ eum refert paſſum ſub Valeriano Imp. cũ nihil commune habeat Valerianus Imp. cum Melchiade Papa, cnius tempore hunc paſſum eſſe idẽ ipſe teſtatur. Sed & eius martyrium perperam ponitur apud Cuſpinianum ſub ſexto Conſulatu Conſtantij: nam cũ paſſus ſit ſedente Melchiade Papa, nequaquam aptari poteſt tempori illi, quo Romanæ Eccleſ. Marcellus præerat. In antiquis manuſcriptis, & illis ipſis monaſt. S. Cyriaci ceteris omnibus vetuſtioribus, hæc de Timotheo: Natalis S. Timothei, qui ab Antiochia veniens, Romæ ſub Melchiade Papa ſuſceptus eſt in hoſpitium a Silueſtro, qui poſtea Epiſcopns factus eſt: qui totum annũ & aliquot menſes ibi prædicans, cũ multos ad Chriſtum conuertiſſet, tentus a Tarquinio Vrbis Præfecto, & lõga carceris cuſtodia maceratns; cum ſacrificare idolis noluiſſet, tertio cæſus, & grauiſſimis ſupplicijs attrectatus, ad vltimum decollatus eſt. Hæc ibi. Recenſet eadem Ado; quibus aſſentinntur tum Acta Silueſtri, tũ ipſius Timothei, quæ citauimus. Ceternm cum tempore Conſtantini Imp. paſſum eſſe cõſtet, perperam in prædicto codice ſcripto legimus, in perſecutione eiuſdem Conſtantini ſubijſſe martyrium. Licet enim aliquando Conſtantinus, de conſulendis harnſpicibus reſcribens, breui temporis ſpatio a Chriſtianitate viſus ſit alienus; id tamen lõge poſtea accidit, vt ſuo loco diximus in Annalibus: Timothei nãque martyriũ contigit primo anno Melchiadis, cum Maxentius diram tyrannidem exerceret, & Vrbanã præfecturam Tarquinius Perpenna gereret, antequam Conſtantinus ſe Romam conferret: nam alij qui ſequuntur Melchiadis Papæ anni alijs Præfectis Vrbanis notati habentur. Decepti vero nos errore ſcripti codicis, in noſtris his Notationibus primæ & ſecundæ editionis plura hic ſuperflue de Conſtantini in Chriſtianos indignatione diſſeruimus; quæ cum in noſtris Annalibus correxerimns, haud abre fore exiſtimamus, ſi quæ ibi de his ſcripſimns, eadem hic ad verbnm referamus. Anno enim Domini 312. Conſtantini vero ſeptimo, ſcripta noſtra veritatis amore corrigentes, hæc verba poſuimus:

His de pietate Conſtantini enarratis, nodus ille ſoluendus eſt, qui me diutius perplexum reddidit: quem enim in Notis noſtris ſoluiſſe putabam, accuratius re perſpecta, magis implicuiſſe cognoui; adeo vt a priori ſentẽtia recedere, & quæ firmiter ſtabiliſſe videbar, retractare minime diffidam. Siquidem quicumque ſtudio veritatis vehementer afficitur, & in ea perueſtiganda atque illuſtranda omnes neruos intẽdere, omnemq. adhibere conatũ, ſemel in conſilio habuit, nihilq. veritate antiquius, eidẽq. cuncta poſthabere decreuit; apud neminem acrius ac vehementius mendacia inſectatur, quam apud ſemetipſum, nempe cum ea in ſua ſcripta eſſe illapſa, acriori viſus obtutu peruiderit. Quod enim ex veteri quadam inſcriptione compertum haberẽ, poſt Maxentij interitum Conſtantinum Imp. Gentiliciæ ſuperſtitionis nominatũ eſſe Pontificẽ Maximum; quodq. de haruſpicibus conſulendis eiuſdem quoque reſcripta extarent: his atque alijs quibuſdam perſuaſus, in eam ſententiam vi quadam trahi videbar, vt certo certius opinarer, Conſtantinum, etſi de Chriſtiana religione optime meritus eſſet, non tamen adhuc eo tempore ita fuiſſe Chriſtianum, vt a deorum cultu penitus deſciuiſſet. Re autem vigilantiſſimo ſtudio exactius perueſtigata, atque attentius diſquiſita, a priori a me aſſerta ſententia volens libensq. diſcedens, in eam potius venio, quam veritas ipſa perſuadet.

Quod igitur ad Conſtantini Pontificatũ maximum ſpectat (de alijs enim aduerſæ ſententiæ obiectionibus inferius, ſeruato temporũ ordine, agendum erit) præſtat in primis antiquam illam hic etiam reddere inſcriptionem de eius Pontificatu maximo atteſtantem. Romæ enim in ædibus Caſijs apud Vaticanum poſitis, in baſi eiuſmodi leguntur inciſæ litteræ:

MAGNO. ET. INVICTO. IMP. CAES. C. VAL. AVREL. CONSTANTINO. PIO. FEL. INVICTO. AVG. PONTIF. MAX. TRIB. POTEST. CON. III. P. P. PROC. D. N. CORPVS. CORIARIORVM. MAGNARIORVM. SOLARIARIORVM. DEVOTI. NVMINI. MAIESTATIQVE. EIVS

hac fidem deſcribentis ſecutus. Sed cum, eodem lapide diligenter inſpecto, inuenta ſit eiuſmodi in ipſius latere inſcriptio: DEDIC. KAL. IAN. DD. NN. DIOCLETIANO. III. ET. MAXIMIANO. CONSS. *plane non Conſtantini ea eſſe prima inſcriptio videtur, ſed Diocletiani, cuius abraſo nomine (vt apparet) in odium Eccleſiæ perſecutoris, fuerit ſuperinductum Conſtantini (vt legitur) nomen; ac deturbata ex illa baſi ſtatua Diocletiani, ſuperpoſitum fuerit Conſtantini ſimulacrum tempore tertij Conſulatus eiuſdem Imperatoris.*

Quoniam vero in hac inſcriptione mentio habetur tertij Conſulatus eiuſdẽ Conſtantini, cui ea ſtatua dicata fuit; iam exploratũ redditur, ea conſcripta fuiſſe poſt præſentem annum: tertius enim Conſtantini Conſulatus vna cum Licinio contigit anno ſequenti. Quomodo igitur dici poterat Chriſtianus, qui adhuc, quod pertinebat ad omniũ deorum cultum, Pontificẽ Max. agebat? His quoque adſtipulantem Zoſimũ, atque dicentem, omnes Imperatores, etiã Chriſtianos, vſque ad Gratianum, dictos eſſe Pontifices Maximos, calumniæ nomine, quippe qui de rebus Chriſtianis multa mẽtitus ſit, ſuſpectum habebã, atque eo magis, quod apud antiquos ſcriptores ea minime legerentur. Sed quod minus in ſcriptis codicibus inueniri poterat memoriæ cõmendatum, id ex alijs inſcriptionibus poſtea mihi cognitis atque perſpectis affatim ſuppeditatũ eſt; quarum prior extat in ponte Caſtio iũcto inſulæ Tiberinæ, his verbis:

DOMINI. NOSTRI. IMPERATORES. CAESARES
FL. VALENTINIANVS. PIVS. FELIX. MAXIMVS. VICTOR. AC. TRIVMF. SEMPER. AVG. PONTIF. MAXIMVS
GERMANIC. MAX. ALAMANN. MAX. FRANC. MAX. GOTHIC. MAX. TRIB. POT. VII. IMP. VI. CONS. II. P. P. P. ET.
FL. VALENS. PIVS. FELIX. MAX. VICTOR. AC. TRIVMF. SEMPER. AVG. PONTIF. MAXIMVS
GERMANIC. MAX. ALAMANN. MAX. FRANC. MAX. GOTHIC. MAX. TRIB. POT. VII. IMP. VI. CONS. II. P. P. P. ET
FL. GRATIANVS. PIVS. FELIX. MAX. VICTOR. AC. TRIVMF. SEMPER. AVG. PONTIF. MAXIMVS
GERMANIC. MAX. ALAMANN. MAX. FRANC. MAX. GOTHIC. MAX. TRIB. POT. III. IMP. II. CONS. PRIMVM. P. P. P.
PONTEM. FELICIS. NOMINIS. GRATIANI. IN. VSVM. SENATVS. AC. POPVLI. ROM. CONSTITVI. DEDICARIQVE. IVSSERVNT

De Gratiano rurſum Emeritæ in Hiſpania eiuſmodi extat inſcriptio:

IMP. CAES. GRATIANVS. PIVS. FELIX. M. VICT. AC TRIVMPH. SEMP. AVG. PONT. MAX. GER. MAX. ALAMANNVS. MAX. FRANC. MAX. GOTH. M. TR. P. IIII.

Sed & Auſonius Gallus in gratiarum actione pro ſuo Conſulatu Gratianum nominat Pontificem Maximum. Contigit Conſulatus Auſonij anno quarto eiuſdem Gratiani, quo etiam Theodoſius ab eo creatus eſt

Imperator. Porro tam Conſtantinum, quam ceteros vſque ad Gratianũ eo titulo nominatos eſſe Imperatores Chriſtianos, & omnes ſtolam Pontificis Max. induiſſe, Gratiano excepto, Zoſim. lib. 4. teſtatur, ſic dicens: Simul enim atque ſummũ Imperium quiſque accipiebat, amictus ei ſacerdotalis a Pontificibus offerebatur, & continuo Pontificis Maximi titulũ vſurpabat. Ac ceteri quidẽ Principes vniuerſi lubentiſsimis animis hũc honorẽ accepiſſe, & hoc vſi titulo videntur: adeoq. & Cõſtantinus etiã potitus Imperio, licet is a recta ſacris in rebus via deflexiſſet, & fidẽ Chriſtianorum amplexus eſſet: itemq. poſt illũ reliqui ordine ſecuti, & Valentinianus, atque Valens. Cũ ergo Pontifices ex more Gratiano talem amictum attuliſſent, auerſatus eſt id quod petebant; ratus non eſſe fas, illiuſmodi habitu Chriſtianũ uti. Cumq. ſacerdotibus ſtola reddita fuiſſet; aiunt eum, qui dignitate Princeps inter eos erat, dixiſſe: Si Princeps non vult appellari Pontifex, admodũ breui Pontifex Maximus fiet.] hac quippe amphibologia ille Gratianum eluſit: maximũ enim Pontificatum Maximo tyranno ijdem qui Romæ erant Pontifices poſtea contulerunt.

Ex quibus ſatis perſpecta habetur cauſa, cur qui Chriſtiani erãt Imperatores, maximi Põtificatus titulum cũ inſignibus ſuſceperint: quod ſcilicet ſic videretur Imperatoria dignitati ſummus Põtificatus adiunctus, vt ſine maximo Põtificio Imperator eſſe non poſſet; in eũq. Senatus populuſq. Rom. Gentilicia factionis facile conſpirarent, quem non viderent patria religione firmatũ. Alia rurſus fuit cauſa Chriſtianis Imperatoribus ſummũ Pontificatũ capeſſendi, quod ampliſſima eſſet, atque etiã ſupra Conſules eius magiſtratus auctoritas; quippe qui poſſet comitia, ne fierent, religionis intuitu prohibere, factaq. reddere irrita, decretis a Senatu intercedere, eademq. intercidere; fierẽt ne bella, ex eius arbitrio penderet; cuius quoque iuſſu ſe Conſules abdicarẽt, vt Cicero pluribus, & alij docent: quam quidem auctoritatẽ omnes Romanæ Reipublicæ Imperatores ſibi perneceſſariam iudicabant, vt ſummo religionis iure Senatũ in Imperatores ſæpe moleſtum, veluti freno coercitum, obſequentẽ in omnibus redderẽt. Quæ quidẽ ex eo magiſtratu cõparata auctoritas Chriſtianis Imperatoribus magis neceſſaria videbatur, quod ſcirẽt ſe, inuito Senatu, regnare, & diuerſa religione iã in ſe Gentiliũ omnium inuidiã atque odiũ concitaſſe. Quæ ſane cauſa cũ poſtea iam ceſſaſſet, quod Senatores eſſent maiori ex parte Chriſtiani; deſierũt pariter Chriſtiani Imperatores ſummi Pontificatus titulum & ſtolam ſumere: quorum primus (vt diximus) Gratianus fuit, quẽ imitatus eſt Theodoſius, cuius tẽpore conſtat Romanũ Senatum Chriſtianis adeo fuiſſe refertum, vt horũ maior pars eſſet: quod S. Ambroſius, ſcribens ad Valentinianũ de relatione Symmachi, teſtatur dicens: Abſit vt hoc Senatus petiiſſe dicatur. pauci Gentiles cõmuni vtũtur nomine.] & paulo poſt: Dignum eſt tẽporibus veſtris, hoc eſt, Chriſtianis tẽporibus, vt dignitas Chriſtianis Senatoribus abrogetur, quo Gentilibus Senatoribus profana deferatur voluntatis affectus?] Et Prudẽtius aduerſus Symmachum:

Sic conſulta Patrum ſubſiſtere Conſcriptorum
Non aliter licitum priſco ſub tempore, quam ſi
Tercentum ſenſiſſe ſenes legerentur in vnum:
Seruemus leges patrias: infirma minoris
Vox cedat numeri, paruaq. in parte fileſcat.
Aſpice quam pleno ſubſellia noſtra Senatu
Decernant infame Iouis puluinar, & omne
Idolum longe purgata ex Vrbe fugandum.]

Videas igitur, quibuſnã prætextibus abſque idololatriæ aliquo crimine tum Conſtantinus, tũ ceteri eo vſi fuerint titulo atque tunica, quã non ad ſacra facienda induebant, ſed ad auctoritatẽ poteſtatemq. ſibi vendicandam capeſſebant: permiſiſſeq. hoc illis Pontifices Chriſtianos, quorum nulla penitus ea de re, ſicut de alijs ab eis patratis criminibus, obiurgatio legitur. At horum omniũ multo æquior cauſa videri poterat Conſtantini, qui Ethnicis Senatoribus Senatum repletum inuenit. Si enim inter Chriſtianos Imperatores tantopere tum ab Ambroſio, tũ a ceteris Gratianus cõmendatur, quẽ tamen ad annos quatuor eo titulo eſſe vſum inuenimus, cum numeroſo ſatis Chriſtianorũ cætu Senatus confertus eſſet: quis hoc nomine deroget Cõſtantino, poſt cuius Imperiũ, extincto perſecutore, cœperũt manifeſtari aliqui ex Senatoribus Chriſtiani? Rurſum vero non ſic quidẽ, vt ceteri Gentilium, facere conſueuerant Chriſtiani Principes, cum veſtẽ ac titulũ ſumerent Pontificis Maximi, vt more ipſorum (quod ſcribit Prudẽtius Periſteph. lib. 4.) ſub terrã alta ſcrobe merſi, necati in ſacrificio tauri ſanguinẽ excipientes atque ebibentes, initiarẽtur, vel quod Ioui Capitolino, alijsve dijs ſacra facerent: hæc enim perfecta fuiſſet apoſtaſia, & Chriſtianæ religionis abdicatio, nec aliquo velamẽto diſsimulanda: ſed tantũ (quod ait Zoſimus) amictu oblato, eoq: accepto, tunc Imperator titulũ Pontificis Maximi vſurparet. Sic igitur nihil penitus eſt, quod ex titulo huiuſmodi Pontificis Maximi Conſtantinus poſt debellatum Maxentiũ argui poſſit idololatra; ſed Chriſtianum fuiſſe, infimi tamen ordinis atque claſſis, militantemq. inter eos qui nomen tantum Chriſtianæ militiæ dediſſent, quæ a nobis ſunt recitata declarant.]

Hæc ex Annalibus excerpta verbatim hic voluimus poſuiſſe. Ceterũ Conſtantinũ, licet Chriſtianis ſemper fauiſſet, tamẽ de conſulẽdis haruſpicibus reſcriptũ dediſſe, atque ſub eo a Gentilibus aliquando vexatos fuiſſe Chriſtianos, ob eamq. cauſam Silueſtrũ Papam (vt eius Acta referunt) ad montẽ Soractem latuiſſe, eidemq. Imperatori mala plurima inde eueniſſe, in ijſdem Annalibus demonſtrauimus: Cum ipſe domeſticorum cæde pollutus, ac lepra a Deo percuſſus, patratorum ſcelerum pœnitens, non aliam expiationẽ reperit, quam ſacri baptiſmatis ſuſceptionem, quo quidẽ initiatus eſt poſt Criſpi & Fauſtæ necem, quæ (vt auctor eſt Euſebius in chronico) contigit anno decimonono eiuſdem Imperij, cum videlicet idem Criſpus cum Conſtantino fratre tertium ageret Conſulatũ, & nonus eſſet annus ex quo Cæſar fuerat appellatus, duodecimus autẽ a debellato Maxentio, tertius vero a promulgatione edicti nuper citati de cõſulendis haruſpicibus. Suffragãtur & bis de baptiſmo Conſtantini eo anno ſuſcepto Acta Romani Concilij, eodẽ ipſo anno, ijſdemq. Conſulibus Criſpo & Conſtantino celebrati, quorum hæc ſunt verba: Cum multi nobiles gauderent, quod Conſtantinus baptizatus eſſet a Silueſtro Epiſcopo vrbis Romæ, & mũdatus eſſet a lepra; pro hoc beneficio quod accepit a Domino noſtro Ieſu Chriſto per Silueſtrum Epiſcopũ, cœpit integre prædicare Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum, & confiteri eius beneficia, &c.

Con-

Conſentit & his Anaſtaſius Bibliothecarius, cuius breue chronicon manuſcr. accepimus ab Illuſtriſ. ac Reuerendiſ. Card. Syrleto: nam in eo profitetur Conſtantinum baptizatum eſſe anno decimooctauo ſui Imperij: eſt enim hic ille annus Conſulatus prædictorum, quo Imperij eiuſdem Conſtantini decimusoctauus expletur, & decimusnonus inchoatur. Hæc Bibliothecarium Apoſtolicæ ſedis non aliunde quam ex antiquis eiuſdem bibliothecæ monumentis accepiſſe putandum eſt. Quod autem pertinet ad Conſtantini lepram, licet eadem tum Actis Silueſtri, tum etiam Romanæ Synodi teſtimonio (vt vidimus) teſtata habeatur; ſcimus tamen complures viros eruditos ad hæc multũ dubitare, cum audiunt, conſilio ſacerdotũ Capitolij, ſanguine puerorum balneum præparandum fuiſſe ad curandam Conſtantini lepram. At in primis quis miretur Conſtantinum lepræ morbo laboraſſe, cum & Conſtantiam eius filiam eadem tabe affectã, eius Acta certa veraq. teſtentur? Sane quidẽ vbi morbus iſte erat frequentior in Aegypto, regias perſonas eo etiam tangi conſueuiſſe, auctor eſt Plinius lib. 26. cap. 1. Eſt egregius locus, quo etiam affirmatur, eoſdem Reges ex humano ſanguine confecto balneo morbum elephantiacum curare ſolitos eſſe. Reddam eius verba, quibus hæc certiora habeantur; ſuntq. hæc ipſa: Aegypti peculiare hoc malum (elephantiæ ſcilicet) & cum in Reges incidiſſet, populis funebre: quippe in balneis ſolia temperabantur humano ſanguine ad medicinam eam. Hæc Plinius, quæ a ſacerdotibus Capitolij accepta, ab iiſdem Conſtantino ſunt perſuaſa. Teſtatur & Minutius Felix, humano ſanguine comitialem quoque morbum curari ſolitum. Hæc modo ſatis; vt quæ habentur in Actis Silueſtri, vel alibi de fuga atque latebris Silueſtri Papæ in Soracte, de lepra Conſtantini, eiuſq. baptiſmate, nulla ex parte fide careant. Ceterum quod ſpectat ad confutandum id quod homo Arianus Euſebius de eiuſdem Conſtantini baptiſmate in fine vitæ accepto ſcripſit, de his pluribus egimus in Annalibus Eccleſiaſticis, ex quibus modo hæc pauca deprompſimus occaſione martyrij Timothei, de quo agitur.

[c] *Hippolyti Epiſc.*] De eodẽ hac die Vſuardus & alij, Beda autem & Ado die ſequenti. Scribit de Hippolyto Portuenſi S. Hieronymus in lib. de ſcript. Eccleſiaſt. in epiſt. 84. ad Magnum, & in proœm. ſuper Matth. vbi eum appellat martyrem. Claruit temporibus Alexandri Imp. vt ſcribit Euſebius lib. 6. cap. 16. Agens de eodem Niceph. hiſt. lib. 5. cap. 15. appellat eum Epiſcopum Portuenſem. Miramur quod Hieronymus de eo agẽs, cuius eccleſiæ Epiſcopus fuerit, ſe non potuiſſe ſcire teſtetur: Gelaſius autem in lib. de duabus naturis contra Eutychen, eum Hippolytum citat, dicit fuiſſe Epiſcopum Metropolitanum Arabiæ; quod verum puto, antequam venerit in Italiam. Qualis autem & quantæ fuerit eruditionis, ex eo quis poteſt intelligere, quod in eius æmulationem Ambroſius Origenem (vt idem ſcribit S. Hieronymus) cohortatus eſt in Scripturã diuinam commentarios ſcribere, præbens ei ſeptem atque etiam plures notarios, eorumq. expenſas, & his librariorum parem numerum, incredibili ſtudio ab eo quotidie opus exigens. De hoc Hippolyto Prudentium in hymno vndecimo decipi perſpicuum eſt; dum quod eſt alterius Hippolyti Antiocheni presbyteri, olim Nouatiani, huic tribuit: ſed hæc, dum de illo egimus ſupra, ſatis diſſeruimus. Rurſus autem illud Petri Damiani de Hippolyto Portuenſi in epiſtola ad Nicolaum Secundum Rom. Pont. qua hunc etiam Nonnum dictũ eſſe teſtatur, illum (inquam) qui quæſtuariam illam Antiochenam ad meliorem frugẽ reddidit, nullatenus putamus eſſe conſentaneũ veritati: ille etenim Nonnus fuit Edeſſæ Epiſcopus, vixitq. temporibus Theodoſij Iunioris Imperatoris, vt ſcribit Nicephorus hiſt. lib. 14. c. 30. de quo etiam habetur mentio in Concilio Chalcedonenſi. At vero de Nonno plura dicturi ſumus inferius die 2. Decembris. Extant Acta Hippolyti & ſociorum, in quibus corrigenda ſunt ea quæ de Claudio dicuntur: nã ſub Alexandro Imperatore eum claruiſſe, iidem qui ſupra auctores teſtantur. Quod præterea de Vlpio in illis ſcribitur, Vlpianum, pro Vlpio reſtituendum putamus: is etenim ſub Alexandro præfecturam Vrbanam adminiſtrans, diriſſimas de Chriſtianis ſumpſit pœnas. Mentio etiam habetur de eodem Hippolyto in Actis S. Aureæ, quæ apud nos habemus manuſcripta. Viget adhuc in Portu Romano memoria S. Hippolyti Epiſcopi, illaq. conſpicitur alta fouea aquis plena, in quam proiectus, martyrium conſummauit. His adiicimus, ex agro Verano, e memoriæ Hippolyti antiquæ ruderibus effoſſum eſſe eiuſdem Hippolyti antiquum marmoreum ſimulacrum ſolio inſidens, in quo circumcirca Græcis litteris inſcripti ſunt cycli Paſchales annorum ſexdecim: quod inde Romam delatum, poſitum eſt in Vaticana bibliotheca; opera Illuſtriſs. ac Reuer. D. Marcelli Ceruini tunc Cardinalis, inde autẽ Romani Pontificis. Meminit & Euſebius, cum recenſet lucubrationes Hippolyti, eiuſdem canonis de ſexdecim annorum tẽpore lib. 6. cap. 16. & alij. Moris fuiſſe videtur, vt Kalendaria ac Faſti publicæ vtilitatis cauſa ederentur, & inciſi marmori publice exponerentur. Quid ſimile ſcribit Sueton. lib. de Grammat. de Verrio, qui prope ſuam ſtatuam in hemicyclo poſitam incidi fecerit Faſtos a ſe ordinatos. Primus omnium qui Faſtos in Albo circa Forum poſuerit, vt quando lege agi poſſet,

poſſet, ſciretur, fuit C. Flanius Aedilis, vt auctor eſt Liuius lib. 9. ad finē decad. 1. Permanſit diutius eiuſmodi conſuetudo in nonnullis eccleſijs, vt Kalendaria Eccleſiaſtica in monaſterij parietibus deſcriberentur; cuius antiquitatis monnmenta adhuc Romæ in aliquibus antiquis monaſterijs viſuntur.

[d] *Symphoriani.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eius Acta apud Surium tomo 4. de eodē plura Greg. Turon. de glor. confeſſ. cum agit de ſimulacro Berecynthiæ cap. 77. & hiſt. lib. 2. cap. 15. Celebrabatur eius ſolemnitas vigilijs præcedentibus, vt idem ſcribit ibidem lib. 10. cap. 31. cnm agit de S. Perpetuo. Meminit eiuſdem Venant. Fortun. lib. 7. ad Bod. & in carm. de gaudijs vit. æternæ. De eius baſilica idem auctor in vita S. Germani Epiſcopi Pariſiorum, Petrus item in catalogo lib. 7. cap. 93. & alij recentiores. Alius præterea Symphorianus egregius martyr eſt ille, de qno ſcribitur in Actis S. Stephani Papæ & martyris. Scripſit de eodem, de quo agimus, elegans epigramma Bonadius lib. 2. monod. 40.

[e] *Antonini.*] De quo ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Plura de eodē in Actis S. Euſebij, quæ extant apud Surium tom. 2. die 25. Auguſti, & Petr. in catalogo lib. 7. c. 94.

[f] *Martialis & ſoc.*] De ijſdem hac die Beda, Vſuardus, & alij, itemq. in Actis prædictis S. Hippolyti Epiſcopi Portuenſis.

[g] *Agathoniti & Zotici.*] Agunt de his hac item die Græci in Menologio. In honorem S. Agathonici martyris Iuſtinianus Imperator inſignem baſilicam Conſtantinopoli erexit, vt ſcribit Procopius lib. 2. de ædific. Iuſtiniani Imperatoris.

[h] *Athanaſij & ſor.*] Extat horum martyrium breui compendio enarratum in prædicto Græcorum Menologio, vbi de ijſdem agitur hac die.

[i] *Mauri & ſoc.*] De his tabnlæ Rhemenſis eccleſiæ, ex quibus etiam Molanus agit hac die in addit. ad Vſuardum.

[k] *Fabriciani & Philiberti.*] De his vet. manuſcrip. & in tabulis eccleſiæ Toleranæ.

[l] *Guuiſortis.*] Huius Acta recitat Mombrit. to. 1. ex ſermone quodam incerti auctoris.

ij. D Decimo Kal. Septemb. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

ANTIOCHIAE natalis ſanctorum martyrum Reſtituti[a], Donati, Valeriani, & Fructuoſæ, cū alijs duodecim, qui præclariſsimo confeſsionis honore coronati ſunt. Ad Oſtia Tiberina ſanctorum martyrum Quiriaci[b] Epiſcopi, Maximi presbyteri, Archelai diaconi, & ſociorum, qui ſub Vlpiano Præfecto tempore Alexandri paſsi ſunt. Aegææ in Cilicia ſanctorū martyrum Claudij[c], Aſterij, & Neonis fratrum, qui Chriſtianæ religionis a nouerca accuſati, ſub Diocletiano Imperatore & Lyſia Præſide poſt acerba tormenta cruci affixi, victores cum Chriſto triumpharunt. Paſſæ ſunt poſt eos Donuina & Theonilla. Rhemis in Gallia natalis ſanctorum Timothei[d] & Apollinaris, qui ibidem conſummato martyrio cæleſtia regna meruerunt. Lugduni ſanctorum martyrum Mineruí[e], & Eleazari cum filijs octo. Item ſancti Luppi[f] martyris, qui ex ſeruili conditione, Chriſti libertate donatus, martyrij quoque corona dignatus eſt. Hieroſolymis ſancti Zacchæi[g] Epiſcopi, qui quartus a beato Iacobo Apoſtolo Hieroſolymitanam eccleſiam rexit.

Alexan-

Alexandriæ ſancti Theonæ[h] Epiſcopi & confeſſoris. Vticæ in Africa beati Victoris[i] Epiſcopi. Auguſtoduni ſancti[k] Flauiani Epiſcopi. Aruernis ſancti Sidonij[l] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate conſpicui. Apud Tudertum beati Philippi[m] Florentini, inſtitutoris ordinis Seruorum beatæ Mariæ.

AVGVSTI 23.

[a] RESTITVTI *& ſoc.*] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, alijq. recentiores.

[b] *Quiriari Epiſcopi & ſoc.*] Beda de bis hac die. Horum resgeſtæ narrantur in Actis ſanctæ Aureæ, vbi legitur, hos paſſos eſſe tempore Hippolyti Portuenſis Epiſcopi, quem diximus Alexandro Imp. conſummaſſe martyrium: vnde corrigendi ſunt qui hos paſſos temporibus Probi Imp. anno Domini 285. tradunt.

[c] *Claudij & ſoc.*] De his Beda, Vſuardus, & Petrus in catal.lib.7.cap.100. Extant horum Acta germana quidem, & illa ipſa quæ excepta ſunt a Notarijs publicis: recitat eadem Sur. tomo 4. Paſſi ſunt vna cum bis Donnina & Theonilla, Conſſ. Diocletiano ſecundum & Ariſtobulo. eſt hic annus a Chriſto ſecundum veriorem ſupputationem 285.

[d] *Timothei & Apollinaris.*] Beda, Vſuardus, & alij de his hac die: pluribus Gregorius Turonen.de gloria martyrum cap.54. Petrus in catal. lib.7. cap.95. & alij. Habemus eadem Acta manuſcripta, quorum eſt exordium: Sub Nerone Imperatore, Lampadio Præſide, &c.

[e] *Mineruí & ſoc.*] Agunt de his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die.

[f] *Luppi.*] De quo hac die agunt etiam Græci in Menologio.

[g] *Zacchæi Epiſc.*] De eodē Beda, Vſuardus, Ado,& alij,Euſeb. in chron. & hiſt. lib.4. c.5. Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 6. c. 25. & Niceph. Epiſcopus in chron. cum agit de Epiſcopis Hieroſolymitanis. Hunc autē (niſi ſit mendum in codice) S. Epiph. Zachariam appellat in Panar.hæreſ.66.cum agens contra Manichæos, texit catalogum Epiſcoporū Hieroſolymitanorum.

[h] *Theonæ Epiſcopi.*] Agunt de eodem Beda, ac ceteri. Meminit de eo item Euſebius in chron. & hiſt.lib.7. c. vlt. Niceph. Calliſt. lib.6.cap.34. & Niceph. Epiſc. in chron. De Eccleſia ſub Theonæ inuocatione Alexandriæ poſita meminit S. Epiph. in Panar. hæreſ. 69. Mentio de eodem habetur in Actis S. Petri Alexandrini Epiſcopi.

[i] *Victoris Epiſc.*] Hic ille, qui de perſecutione Vuandalica ſub Genſerico & Hunnerico ſæuiente tres ſcripſit libros, & ijſdem temporibus vixit: qualis autem, quantuſve fuerit, ex ijſdem libris metiri licet. Claruit temporibus Zenonis Auguſti; ſcripſit (vt apparet ex initio lib. 1.) anno ſexageſimo, ex quo Vuandali ex Hiſpania in Africam tranſierunt; fuit ille annus (vt teſtatur S.Proſper in chronico) cum Theodoſius duodecimum, & Valentinianus iterum renunciati eſſent Conſules, anno Domini ſecundum Faſtos Onuphrij 426. vel potius (vt correximus in Annalibus) anno Domini 427. ſub Conſulatu Hierij & Ardaburij. Ex quibus colligitur, ipſum illos ſcripſiſſe libros anno a Chriſto quadringēteſimo octogeſimoſeptimo, decimoquarto Zenonis Auguſti, cū adhuc eadem perſecutio fureret, qua etiam ſublatus eſſe putatur. Vixit eodem tempore Genſerici Regis alius eiuſdem nominis Victor Epiſcopus Cartennæ Mauritaniæ, qui aduerſus Arianos librum ſcripſit, quem Genſerico Regi Ariano per ſuos offerendum curauit, aliaq. nobiliſſimi ingenij reliquit monumenta, vt teſtatur Gennadius de viris illuſtribus cap.77.

[k] *Flauiani Epiſcopi.*] De quo tabulæ Auguſtodunenſis eccleſiæ, & vet. manuſcrip. necnon recentiores hac die.

[l] *Sidonij Epiſcopi.*] De eius vita & obitu miraculis illuſtratis ſcribit Gregor. Turon. de geſt. Francorum lib.2.cap.22.23.24. Gennadius de vir. illuſtr. cap.92. Extat eiuſdem liber epiſtolarum, & alter carminum, ex quibus viri integritas eluceſcit. De eodem agit Molanus in addit. ad Vſuardum hac die. Vixit temporibus Leonis Imperatoris.

[m] *Philippi.*] Huius Acta aſſeruantur penes religioſos Fratres eius ordinis; quibus tum præclaræ illius virtutes, tum etiam egregia miracula enarrantur, omniaq. fide digniſſima. Ceterum non hoc vno tantū beato Philippo nobiliſſima ciuitas Florentia exornatur, ſed & altero eiuſdem nominis, inſtitutore ac Patre noſtro, noſtræq. Congregationis Oratorij in Vrbe fundatore beato Philippo cognomento Nerio, ſanctitate & puritate vitæ, atque eximia in Deum & proximum charitate clariſſimo; quem Sanctorum conſortio in cælis perfrui, miracula crebra teſtantur.

E Nono Kal. Septemb. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

VIGILIA[a] ſancti Bartholomæi Apoſtoli. Carthagine ſanctorum trecentorum[b] Martyrum tempore Valeriani & Gallieni: qui inter alia ſupplicia, cum Præſes fornacem calcariam accendi iuſsiſſet, & in præſentia eius prunas cum thure exhiberi, atque illis dixiſſet: Eligite e duobus vnum, aut thura ſuper his carbonibus offerte Ioui, aut in calcem demergimini: fide armati, Chriſtum Dei Filium confitentes, ictu rapidiſsimo ſe iniecerunt in ignem, & inter vapores calcis in puluerem ſunt redacti: ex quo candidatus ille beatorum exercitus, Maſſa candida meruit appellari. Apud Oſtia Tiberina ſanctæ Aureæ[c] virginis & martyris, quæ, ſaxo ad collum ligato, in mare demerſa eſt: cuius corpus ad litus eiectum, beatus Nonnus ſepeliuit. In Iſauria ſancti Tationis[d] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Vrbano Præſide gladio cæſus, martyrij coronam accepit. Eodem die ſancti Eutychij[e] diſcipuli beati Ioannis Euangeliſtæ, qui ob Euangelij prædicationem in multis regionibus carceres, verbera, & ignes perpeſſus, in pace tandem quieuit. Item ſancti Georgij[f] Limniotæ monachi, qui cum impium Leonem Imperatorem reprehendiſſet, quod ſacras imagines frangeret, Sanctorumq. reliquias combureret, eius iuſſu manibus abſciſſis, & capite incenſo, martyr migrauit ad Dominum. Rhotomagi ſancti Audoeni[g] Epiſcopi & confeſſoris. Niuernis ſancti Patricij[h] abbatis.

AVGVSTI 24.

VIGILIA *S. Bartholomæi*[a].] De eadem Beda, & alij pridie huius diei, Concil. Oxonienſ. Radulph. Tungr. de obſer. can. cap. 19. Duran. lib. 6. c. 7. & alij.

[b] *Trecentorum Martyrum.*] Agunt de iiſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Deſcribitur nobile martyrium ipſorum a Pontio diacono in Actis S. Cypriani, & a Prudentio in Periſteph. hymno 13. de S. Cypriano. Dicti ſunt hi Maſſa candida, eo quod in fornace calcaria martyriũ conſummarint. Habuit S. Auguſtinus de his ſermonem centeſimum duodecimum de diuerſ. cuius meminit Poſſidius in Indic. Vticæ autem præcipue agebatur horum ſolemnitas, atque ea de cauſa idem S. Auguſtinus ſermone 115. Maſſam candidam Vticenſem dictam eſſe refert. Idem in tract. in Pſal. 49. Audite, inquit, marty-

martyrum numeroſitatem, ſola in proximo quæ dicitur Maſſa candida plus habet, quam centum quinquagintatres martyres. Legimus de Maſſa candida adhuc alium ſermonem S. Auguſtini in cod. manuſcrip. S. Mariæ ad Martyres Romæ, poſitum inter lectiones quæ legi conſueuerunt in ſolemnitate omnium Sanctorum. incipit: Dilectiſſimi fratres, natalem martyrum celebramus, &c. Quod autem ad numerū ſpectat; cum Pontius dicat fuiſſe trecentos, idemq. profiteantur omnia Martyrologia; mendum eſſe putatur apud S. Auguſtinum, dum in dicto tractatu ponitur adeo minor numerus.

[c] *Aurea.*] De ea in prædicto vet. manuſcr. hac die. Extant apud nos tam ipſius quam ſociorum Acta manuſcripta, paſſaq. habetur tempore Alexandri Imperatoris ſub Vlpiano Præfecto. Viget adhuc eius memoria ad Oſtia Tiberina, vbi & ſacræ eius reliquiæ aſſeruantur.

[d] *Tationis.*] De quo etiam Græci agunt in Menologio hac die, eiuſq. martyrium referunt.

[e] *Eutychij.*] Agunt de eo item Græci vbi ſupra in Menologio, eiuſq. Acta deſcribunt.

[f] *Georgij.*] Recitantur eius res geſtæ in præfato Græcorum Menolog. vbi de eodem hac die agitur.

[g] *Audoeni Epiſcopi.*] De quo Vſuard. Ado, & alij recentiores. Habentur eius Acta fideliter ſcripta & recitata per Surium tom. 4. Plura de eodē in vita S. Philiberti abb. apud Surium tom. 5. die 20. Auguſti, & in Aicardo, apud eumdem tomo 5. die 15. Septembr. Eadem refert Aim. de geſt. Franc. lib. 4. c. 41. Ado in chron. anno *696.* eius obitum refert, Sigebertus autem in chron. anno *690.* qui & de eodem agit ſupra anno *649.* Interfuit Concilio Cabilonenſi. Ponitur eius ſedis vigeſimusprimus Epiſcopus, ſecundum tabulas Democharis.

[h] *Patricij abb.*] Agunt de eodem Vſuardus, vet. manuſcrip. ac ceteri recentiores.

25 Octauo Kal. Septemb. Luna. F *

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

SANCTI Bartholomæi [a] Apoſtoli, qui in India Chriſti Euangelium prædicauit: inde in MAIORĒ Armeniam profectus, cum ibi plurimos ad fidem cōuertiſſet, viuus a barbaris decoriatus eſt, atque Aſtyagis Regis iuſſu capitis decollatione martyrium compleuit. Eius ſacrum corpus [b] primo ad Liparam inſulam, deinde Beneuentum, poſtremo Romam ad inſulam Tiberinam tranſlatum, ibi pia Fidelium veneratione honoratur. Lutetiæ Pariſiorum ſancti Ludouici [c] confeſſoris, Regis Francorum, vitæ ſanctitate, ac miraculorum gloria illuſtris. Romæ ſanctorum martyrum Euſebij [d], Pontiani, Vincentij, & Peregrini, qui primo ſub Commodo Imperatore in equuleo leuati, neruis quoque diſtenti, ac deinde fuſtibus cæſi ſunt, flammis circa eorum latera appoſitis: & cum in laude Chriſti fideliſſime permanerent, plumbatis vſque ad emiſsionem ſpiritus mactati ſunt. Item Romæ ſancti Geneſij [e] martyris, qui primum ſub Gentilitate mimus, cum in theatro, ſpectante Diocletiano Imperatore, myſterijs Chriſtianorum illuderet, a Deo inſpira-

tus,

tus, repente conuerſus ad fidem, & baptizatus eſt: mox Imperatoris iuſſu fuſtibus crudeliſsime cæſus, deinde in equuleo ſuſpenſus, & vngularum diutiſsima laceratione vexatus, lampadibus etiam inflammatus, cum in fide Chriſti perſiſteret, dicens: Non eſt Rex præter Chriſtum, pro quo ſi millies occidar, ipſum mihi de ore, ipſum mihi de corde auferre non poteritis: martyrij palmam capitis obtruncatione promeruit. Italicæ in Hiſpania ſancti Geruntij [f] Epiſcopi, qui tempore Apoſtolorum Euangelium in ea prouincia prædicans, poſt multos labores in carcere quieuit. Arelate in Gallia beati item Geneſij [g], qui exceptoris officio fungens, cum impia edicta, quibus Chriſtiani puniri iubebantur, nollet excipere, & proiectis in publicum tabulis, ſe Chriſtianum eſſe teſtaretur, comprehenſus atque decollatus, martyrij gloriam proprio cruore baptizatus accepit. In Syria ſancti Iuliani [h] martyris. Tarracone ſancti Magini [i] martyris. Conſtantinopoli ſancti Mennæ [k] Epiſcopi. Traiecti ſancti Gregorij [l] Epiſcopi. Neapoli ſanctæ [m] Patriciæ virginis.

AVGVSTI 25.

BARTHOLOMAEI *Apoſt.* [a]] Natalem diem S. Bartholomæi agunt pridie huius diei Beda, Vſuardus, Ado, & alij: Romæ autem xiij. Kalend. Septẽbris agi conſueuiſſe, teſtantur vet. manuſcr. S. Cyriaci, de quibus ſupra. Antiquum manuſcrip. Kalendarium, quod apud nos habemus, ad viiij. Kalend. Septemb. habet tranſlationem S. Bartholomæi: in Græcorum autem Menologio hac die ſic ſcribitur: Relatio ſanctarum reliquiarum S. Apoſtoli Bartholomæi. At vero natalem diem eius celebrant tertio Idus Iunij: in dicto autem Kalendario agitur ad xv. Kal. Iulij. Ex his apparet, tã Romæ, quam etiam in Orientali Eccleſia hac die agi conſueuiſſe de tranſlatione S. Bartholomæi. Eſt de his etiam conſtitutio Emmanuelis Imperatoris, quam deſcripſit Theodor. Balſ. in Nomoc. Photij tit. 7. c. 1. Quod autem alij præcedenti die agunt de eadem ſolemnitate: id (ſecundum Innocentium in extrauag. de obſer. ieiun. c. conſilium noſtrum) relinquendum eſt cuiuſque regionis conſuetudini. De Bartholomæo apud nonnullos ea inualuit opinio, vt fuerit Syrus genere, atque a Rege Ptolemæo originem duxerit, dictusq. Bartholomæus, quaſi filius Ptolemæi: ſed perperam quidem: nam Ptolemæi in Aegypto, non in Syria regnarunt: præterea Apoſtolos omnes Galilæos fuiſſe, docet diuina Scriptura, quæ ait Act. Apoſt. cap. 1. Viri Galilæi, &c. & cap. 2. Ecce omnes qui loquuntur, Galilæi ſunt, &c. Ceterũ ſi Bartholomæum hic genere Syrum dixerimus, quod Galilæa eſt in Palæſtina, & Palæſtina in Syria; eadẽ quoque ratione ceteros etiam Apoſtolos Syros eſſe, dicere debemus. Theodoretus in præfat. de Euang. verit. cum agit de lib. de Legibus, Bartholomæum, ſicut ceteros, nullum excipiens, fuiſſe piſcatorem affirmat, idq. etiam Metaphraſtes teſtatur: quod quidem verius mihi probatur: nam ſecundum Paul. 1. ad Corinth. cap. 1. Ignobilia mundi & contẽptibilia elegit Deus. Ad hæc addimus etiam, Bartholomæum non a Ptolemæo eſſe dictum; ſed ſicut Iudæus erat genere, ab Hebraicis vocibus ſit appellatus, Bar Tholmai, filius Tholmai. Eſt Tholmai nomen proprium Hebraicum, & in diuinis Scripturis repetitũ, vt Num. 15. Ioſue cap. 5. Iudic. 1. ſecundo Reg. c. 3. & Paralip. c. 3. Quod autem pro Bartholmai, dicamus Bartholomæum, mirum videri non debet, cum & in ceteris Hebraicis vocibus id ipſum contingat, vt eadem Latine vel Græce reddita, non eodem modo pronuncientur. Nec illis libenter acquieſco, qui eumdẽ eſſe putant Bartholomæum cum Nathanaele, ex leuibus quibuſdam coniecturis.

Sunt

Sunt hi, Rupertus abbas, Cornel. Ianſenius, & alij bos ſecuti. Refragatur enim S. Auguſtini ſententia, dum in tractatu in Pſal. 65. & ſuper Ioan. tract. 17. c. 1. ſcribit Nathanaelem idcirco a Domino non fuiſſe electum inter Apoſtolos, qnod fuerit legis doctor; cuius ſententiæ adſtipulor libentius. Conſentit & S. Gregorius lib. 33. Moral. c. 21. De eodẽ Bartholomæo, præter ea quæ a ſanctis Euangeliſtis ſcripta habentur, meminit etiam Dionyſius Areopagita in lib. de myſtica Theolog. Profectum eſſe ad Indos, illucq. ſecum lato volumine Euangelij Matthæi, Chriſtum annunciaſſe, ſcribit Euſebius hiſt. lib. 5. c. 10. & ante eum Origenes in Geneſ. S. Hieron. de Script. Eccleſ. in Panteno, Socrat. lib. 1. c. 15. Niceph. hiſt. lib. 4. c. 32. Fortunatus hoc verſu:

Inde triumphantem fert India Bartholomæum.

Lycaonas inſuper ad temperantiã inſtituiſſe, ait Chryſoſtomus. De paſſione eius hiſtoriam recitans Greg. Turon. de glor. marr. cap. 34. Apud Aſiam, inquit, paſſum, agonis ipſius narrat hiſtoria, &c. Nec ab his diſſentiunt, qui ſcribunt in Armenia fuiſſe coronatum martyrio, vt Sophronius apud Hieron. De genere mortis, diuerſæ ſunt ſententiæ: In commentariolo Hippolyti de duodecim Apoſtol. legi S. Bartholomæum capite deorſum pendente eſſe crucifixũ. Teſtatur etiam Ioſephus apud Metaphraſten, fuiſſe cruci affixum; idq. Nicephorus profitetur lib. 2. c. 39. At vero excoriatum fuiſſe, tradunt alij, vt apud Iſidorum (licet Iſidori eum non dixerim librum) de vit. & obit. ſanct. 177. Idq. præfatio Ambroſiana, id antiqua lectionaria, id denique traditio docet. potuit tamen vtrumque contigiſſe. Geſtorum autem eius quædam feruntur Abdiæ nomine; quædam incerto auctore in libro qui inſcribitur, Paſſiones Apoſtolorum, habentur: alia his ſimilia extãt in antiquis codicibus manuſcr. alia quæ ſcripta a Ioſepho recitat Metaphraſtes: edidit & alia Perionius, in quibus omnibus (ſecundum Apoſtoli ſententiam) ſic omnia probet lector, vt, quod bonum eſt, teneat.

[b] *Eius ſacrum corpus.*] Quod autem ad eius venerãdas reliquias ſpectat: fuit illis in primis illuſtrata Daras ciuitas in finibus Perſidis, vt ſcribit Theod. lector lib. 2. collectan. & Niceph. hiſt. lib. 16. c. 37. De eius ampliſſimo templo illic erecto a Iuſtiniano Imperatore meminit Procopius lib. 2. ædif. Iuſtinian. Imp. De tranſlatione Liparim facta, cuius hic habetur mentio, agit Gregor. Turon. de gloria martyrum cap. 34. Scripſit olim rei geſtæ hiſtoriam Theodorus Studita, quam Latinitati reddidit Anaſtaſius. Conſentit his Molanus in not. ad Vſuardum. Legimus eam in bibliotheca Vaticana plut. 4. num. 234. pag. 24. Incipit: Maximum quidem certamen, &c. Paucis eamdem refert hiſtoriam Metaphraſtes ex Ioſepho apud Surium to. 4. & alij. Facta eſt autẽ alia poſtmodum tranſlatio Beneuentum ex prædicta inſula Liparitana anno Domini 832. vt auctor eſt Sigebertus in chron. Leo Oſtienſis lib. 1. c. 26. factã ſcribit anno Domini 840. Rurſus autem ſub Othone Secundo Imp. Romam delatum eſt corpus eius, vt Otho Friſingenſis lib. 6. c. 25. teſtatur his verbis: Tradunt de Othone Romani, quod capto Beneuento, beati Apoſtoli Bartholomæi oſſa inde aſportauit, ac Romæ in Lycaonia inſula in tumba porphyretica ea collocauit, in terramq. ſuam per Tiberim & mare in præfato ſarcophago deportare cogitauit: ſed eo tamen breui vita exempto, pretioſum theſaurum ibidem remanſiſſe. Hæc Otho. Factum id eſſe conſtat anno Domini 983. eiuſdem autem Imperatoris vndecimo, quo & ex hac vita migrauit. id ipſum etiam Albertus Crantz. in Saxon. & alij, qui proſecuti ſunt res Othonis Imperatoris. Eadem legi in codice manuſcripto Vaticano, vbi regiſtrata ſunt priuilegia Romanæ Eccleſiæ; hæcq. omnia conſtare ex litteris aureo ſigillo munitis, ibidem ſcribitur.

[c] *Ludouici.*] Eius præclariſſimas res geſtas ſcripſit Gaufridus, ex quibus ea putantur accepta quæ extãnt apud Surium tom. 4. De eodem Anton. in 3. par. tit. 20. c. 1. §. 12. Iudocus Clictouæus, & alij plures, qui proſecuti ſunt res Francorum, ac nouiſſime Papyrius Maſſon. qui ea quæ a ceteris erant prætermiſſa, ſumma induſtria collegit. Migrauit ex hac vita anno Domini milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo. Bonifacius Octauus Rom. Pont. retulit eum inter Sanctos. Hic eius nominis numeratur nonus, & non quintus, vt alicubi typographi errore poſitus reperitur; Regum vero Francorum quadrageſimustertius ponitur.

[d] *Euſebij & ſoc.*] De ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Recitantur horum Acta apud Surium tomo 7. & nos habemus manuſcrip. quæ incipiunt: Regnante impijſſimo Commodo, &c. Plura de ijſdem Vincentius in Spec. lib. 10. cap. 119. Mombrit. tomo 1. Petrus in catalogo lib. 7. c. 111. & alij recentiores.

[e] *Geneſij.*] De eodem ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Eius Acta ex manuſcr. refert Surius tomo 5. Confundunt hunc cum Geneſio Arelatenſi Mombritius, & Petrus in catalogo. Eius Acta manuſcrip. habemus, quæ incipiunt: Sanctus Geneſius martyr, &c. Erat olim Romæ illuſtris Memoria huius Geneſij, quam Gregorius Papa Tertius inſtaurauit, atque muneribus exornauit, vt conſtat ex lib. de Romanis Pontificibus in eodem Gregorio Tertio.

[f] *Geruntij Epiſcopi.*] De eodẽ hac die Vſuardus, & alij recentiores. Huius Acta deſcribuntur ſacro hymno, quem legimus in antiquo Breuiario Toletano: quæ miramur prætoriſſe eos qui res Hiſpanicas nouiſſime ſunt

prose-

proſecuti, & ieiune admodũ de eo ſcripſere.

[g] *Geneſij Arelat.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta ſeruntur ſcripta a S. Paulino Epiſcopo Nolano, quæ deſcripſit Surius tomo 4. Recenſetur ibidem editum ab eo miraculũ, conſcriptum a beato Hilario Epiſcopo Arelatenſi, necnon & homilia falſo adſcripta Euſebio Emiſſeno. Meminit de eodem Prudentius hymno 4. cum ait:

Teq. præpollens Arelas habebit,
Sancte Geneſi.

Et Venantius Fortunatus his verſibus:

Porrigit ipſa decens Arelas pia dona Geneſi
Aſtris Cæſario concomitante ſuo.

In Breuiario Toletano legitur vetus ſacer hymnus, quo eiuſdem Geneſij Acta egregie canuntur. De eodem præterea agit Gregor. Turon. de glor. mart. c. 66.

[h] *Iuliani.*] De quo etiam dicta vetera manuſcripta, adſtipulanturq. alij recentiores.

[i] *Magini.*] Agitur de eodẽ hac die in Flore ſanct. Hiſpan. ex tab. eccleſiæ Tarraconenſis.

[k] *Mennæ Epiſc.*] De quo hac item die Græci in Menologio. Agitur de eo in libro de Rom. Pont. in Agapito Papa, itemq. in epiſtola monachorum Palæſtinæ ad Iuſtinian. Imp. recitata in Quinta Synodo, Act. 1. in cuius ſequentibus Actionibus frequens de eodem Menna habetur mentio, ſicut & in conſtitutionibus eiuſdem Iuſtiniani Imp. in Authenticis, & Nouellis. Scribit plura de eo Euagr. lib. 4. cap. 35. 36. & 37. Niceph. lib. 17. cap. 25. & 26. Succeſſit hic Anthimo, vt prædicta Synodica Acta teſtantur. Errat autem Euagrius, qui Epiphanio Mennam ſubſtitutum dicit, & Epiphanium Anthimo: nã præceſſit Epiphanius, cui Anthimus, & ei Mennas eſt ſubrogatus: ita etiam Nicephorus in chron. & alij. Celebrat egregias laudes Mennæ Agapitus Papa ſcribens ad Petrum Epiſcopum Hieroſolymitanũ: recitatur ea epiſtola in prima Actione Quintæ Synodi. Hic etſi ad tempus adhæſit Theodoro Epiſcopo Cæſareæ Cappadociæ, ob quam cauſam a Vigilio Romano Pontifice ſacris eſt interdictus, vt eiuſdem Vigilij litteræ indicant, quæ extant in tom. 2. Concil. in Vigilio: tamen tam ipſum, quã etiam Theodorum, cũ vterque Vigilio ſatisfeciſſet, & fidei Catholicæ profeſſionem eidem tradidiſſet, receptos eſſe ad Apoſtolicam communionem, declarat Conſtitutum eiuſdem Vigilij Papæ, quod ex bibliotheca Vaticana depromptum intexuimus Annalibus Eccleſiaſticis. Nicephorus etiam lib. 17. c. 26. de Menna a Vigilio communioni reſtituto meminit. Porro multa Mennæ nomine ad Vigilium Papam ab hæreticis fuiſſe conficta, Sexta Synodus declarauit Act. 3. 12. & 14.

[l] *Gregorij Epiſcopi.*] Scripſit eius res geſtas S. Ludgerus Epiſcopus Monaſterienſis, quas Surius retulit in tom. 2. die 26. Martij. Ad hunc olim presbyterũ extat epiſtola S. Lulli Epiſcopi Moguntini. Fuit hic, ſicut ille, diſcipulus S. Bonifacij, & ex monacho factus eſt Epiſcopus Traiectenſis; ſeditque annos 32. Exceſſit ex humanis anno Domini 784. Agit de eodẽ hac die Molanus in addit. ad Vſuardum, & in Indiculo ſanct. Belgij, & Trithemius de viris illuſtr, ord. S. Benedicti lib. 3. c. 284. & lib. 4. cap. 188. & alij.

[m] *Patriciæ.*] Claruit temporibus Conſtantini Imperatoris, quando vna cum nutrice & famulabus Conſtantinopoli in Italiam veniens, veneratura limina Apoſtolorum, Neapoli in Campania diem clauſit extremum; multiſq. miraculis eius eſt ſanctitas declarata. Eſt celebris memoria Neapoli huius virginis.

xxix. G Septimo Kal. Septembris. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2

ROMAE ſancti Zephyrini [a] Papæ & martyris. Ibidem ſanctorum martyrum Irenæi [b] & Abundij, qui in perſecutione Valeriani, eo quod corpus beatæ Concordiæ in cloacam proiectum leuauerant, in eamdem cloacam demerſi fuerunt: quorum corpora a Iuſtino presbytero inde extracta, in crypta iuxta beatum Laurentium

ſepulta

ſepulta ſunt. Apud Albintimelium Liguriæ ciuitatem ſancti Secundi [c] martyris, viri ſpectabilis, & ducis ex legione Thebæorum. Bergomi in Gallia Ciſalpina ſancti Alexandri [d] martyris, qui & ipſe vnus ex eadem legione, cum nomen Domini Ieſu Chriſti conſtantiſsime fateretur, martyrium capitis abſciſſione compleuit. Nicomediæ paſsio ſancti Hadriani [e], filij Probi Cæſaris, qui Licinio perſecutionem in Chriſtianos commotam exprobrans, ab eodem iuſſus eſt occidi: cuius corpus Domitius Byzantij Epiſcopus, eius patruus, Argyropoli ſepeliuit. In Hiſpania ſancti Victoris [f] martyris, qui a Mauris pro Chriſti fide occiſus, martyrij corona donatus eſt. Capuæ ſancti Rufini [g] Epiſcopi & confeſſoris. Piſtorij ſancti Felicis [h] presbyteri & confeſſoris.

AVGVSTI, 26.

[a] ZEPHYRINI *Papæ*.] De quo hic Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione agit Enſeb. in chron. & hiſt. lib. 5. cap. 27. & lib. 6. cap. 15. Optat. lib. 2. contra Parmen. Auguſtinus epiſt. 165. Niceph. Calliſt. lib. 4. c. 10. & Nicephorus Epiſc. in chronico.

[b] *Irenæi & Abundij*.] De ijſdem Beda, ac ceteri qui ſupra, omnesq. ex rebus geſtis S. Laurentij, in quibus horum martyrij Acta deſcribuntur. Quod tam S. Concordiæ, quam horum martyrum corpora in cloacam fuerint proiecta, tum hic in Martyrologio, tum etiã in prædictis Actis nuper citatis habetur; quod & factum in alijs compluribus martyribus Romæ paſſis reperitur. Quales fuerint Romæ cloacæ, conſule in primis quæ admiratione digna ſcribit Plin. lib. 36. c. 15. conſule & Caſſiodor. Variar. lib. 3. epiſt. 30. qui de his mira ſcribit ad Argolicum Vrbis Præfectum, dum ait: Tantum viſentibus conferunt ſtuporem, vt aliarum ciuitatum poſſint miracula ſuperare. Videas illic fluuios, quaſi montibus concauis clauſos, per ingentia ſtagna decurrere: videas ſtructis nauibus per aquas rapidas non minima ſolicitudine nauigari, ne præcipitato torrenti marina poſſint naufragia ſuſtinere. Hæc Caſſiodorus. Reliquit exemplũ de nauigatione cloacarum M. Agrippa, qui cum eas expurgaſſet, per eaſdem ſubuectus eſt in Tiberim, vt auctor eſt Dio Caſſius lib. 49. prope finem. Hæc de Vrbis cloacis, ſepulchris ſanctorum martyrum, quorum ſæpe corpora in eas proiecta reperiuntur, vt etiam factum conſtat de corpore S. Sebaſtiani clariſſimi martyris, quod (vt eius Acta teſtantur) in cloacam Maximam proiectum fuit.

[c] *Secundi*.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Extant eius Acta apud Mombr. tom. 2. vit. ſanct. & Petr. in catal. breuins lib. 7. cap. 117. Albintimelij Liguriæ prouinciæ ciuitate hic paſſus dicitur, quæ diuerſis modis dicta reperitur; aliquando Vintimelium, vel Victimillium, vt a Beda & Vſuardo, Vindimillium, vt ab Antonino; ab alijs Albintimilium, itemq. Intemelium, vt a Cælio apud Cicer. epiſt. fam. lib. 8. ſic & Plin. lib. 3. c. 5. qui dictum fuiſſe ait Albium Intemelium, vnde compoſite Albintimelium, vt hic ponitur. Eſt Liguriæ prouinciæ ciuitas, vulgo dicta, *Vintimiglia*.

[d] *Alexandri*.] De eodem hac die Beda; ſed mendoſe legitur, Pergami, loco Bergomi; Vſuard. & Ado pluribus de eo agunt. Extant eius Acta, quæ habet Mombrit. tom. 1.

[e] *Hadriani*.] Græci etiam de eodem agunt hac die in Menologio, eiuſdemq. paſſionis agonem deſcribunt, prout etiam hic narratur. De genere Probi Imp. vide Nicephori Epiſcopi chron. de Epiſcopis Conſtantinopolitanis, in Domitio.

[f] *Victoris*.] De eius martyrio vide apud Surium tomo 7. Vaſæum in chron. Hiſpan. anno 950. & Molan. in addit. ad Vſuard. & tabul. Burgenſis eccleſiæ.

[g] *Rufini Epiſc*.] De quo tab. eccleſ. Capuanæ, in cuius Breuiario agitur etiam de eius corporis inuentione tempore Sergij Papæ.

[h] *Felicis*.] Cuius res geſtas legimus in manuſcr. codice ab eadem eccleſia Romã miſſo.

xxviij. A Sexto Kal. Septemb. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

CAPVAE in Campania natalis ſancti Rufi[a] Epiſcopi & martyris, qui cum eſſet Patriciæ[b] dignitatis, a beato Apollinare ſancti Petri diſcipulo cum vniuerſa familia baptizatus eſt. Ibidem ſanctorum martyrum Rufi[c] & Carpophori, qui ſub Diocletiano & Maximiano paſsi ſunt. Tomis in Ponto ſanctorũ martyrum Marcellini[d] tribuni, & vxoris eius Manneæ, & filiorum Ioannis, Serapionis, & Petri. In Sicilia apud Leontinos ſanctæ Euthaliæ[e] virginis, quæ cum eſſet Chriſtiana, a fratre ſuo Sermiliano gladio cæſa migrauit ad Sponſum. Eodem die paſsio ſanctæ Anthuſæ[f] iunioris, quæ ob Chriſti fidem in puteũ merſa, martyrium ſumpſit. Bergomi ſancti Narni[g], qui a beato Barnaba baptizatus, primus ab eo eiuſdem ciuitatis Epiſcopus eſt ordinatus. Arelate ſancti Cæſarij[h] Epiſcopi, miræ ſanctitatis & pietatis viri. Auguſtoduni ſancti Syagrij[i] Epiſcopi & confeſſoris. Papiæ S. Ioannis[k] Epiſcopi. Ilerdæ in Hiſpania Tarraconenſi S. Licerij[l] Epiſcopi. In Thebaide S. Pœmonis[m] anachoretæ. In Piceno apud Septempedanos S. Margaritæ[n] viduæ.

AVGVSTI 27.

RVFI *Epiſcopi* [a].] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Agitur de eo in Actis S. Apollinaris, quæ recitat Surius tomo 4. die 23. Iulij, vnde & ceteri acceperunt, vt Petrus in catal. lib. 7. cap. 119. Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. & alij.

[b] *Patriciæ dignitatis.*] Etſi de Patricia dignitate complures viros eruditos ſcripſiſſe repererim: nullum tamen adhuc, mea quidem ſententia, nactus ſum, qui rem adeo feliciter ſit proſecutus, vt nullam prorſus reliquerit ea de re dubitandi occaſionẽ. Dicam paucis (quantum fert ratio inſtituti) qualis olim apud Gentiles Romanos, qualisve penes Chriſtianos fuerit Patricia dignitas. Cõſtat in primis, auctore Liuio lib. 1. ab Vrbe condita, a Romulo creatos eſſe centum Senatores, eoſdemq. honoris cauſa Patres appellatos, omnesq. ſubinde qui ex eadẽ progenie exorti fuiſſent, eſſe Patricios nuncupatos; quos & dictos eſſe Ingenuos, ex Cincio docet Feſtus. Hæc de antiquis Patricijs non tantum Liuius, ſed & alij, vt Dionyſius, Plutarchus, Diò, Velleius Paterc. ac ceteri priſci auctores ſcripſere. Erant hi Patricij Originarij dicti, qui a prædictis ducebant originem; ijdemq. apud Liuium dicti reperiuntur Patricij maiorum gentium. Rurſus autem alij erant Patricij, qui dicebantur minorum gentium, ijdemq. Allecti ſunt appellati: erant hi, qui ex plebe in Senatũ, & ex Senatu tranſibant ad Patriciã dignitatem. De his Sueton. in Octauio c. 2. Ea gens, inquit, a Tarquinio Priſco Rege inter minores gentes allecta in Senatum, mox a Seruio Tullio inter Patricias tranſducta. Hæc Suet. Idem in C. Iulio c. 41. ait: Senatum ſuppleuit, & Patricios allegit, &c. Sicq. eueniebat in primis, vt non omnes Patricij eſſent Senatores: nam filij Patriciorum, ijdem Patricij dicti

erant,

erant,tunc autem & Senatores,quando inter Patres adſcripti,ijdẽ dicebantur Patres conſcripti. vnde & Suetonius in Octauio c. 10. Quamquam Patricius,nondum Senator,&c. Rurſus autem contingebat,vt nonnulli,licet eſſent Senatores, nondũ tamen eſſent Patricij, vt vidimus ex prædicto loco citato Suet. in Octau.c.2. quod & Tacitus etiam his verbis ſignificat: Iiſdem diebus in numerũ Patriciorũ adſciuit Cæſar vetuſtiſſimũ quemque ex Senatu,aut quibus clari parentes fuerant. Hæc Tacitus. Porro non tantum Patricius ordo,ſed & Patricius magiſtratus in antiquorũ ſcriptorũ commentarijs reperitur, cum ſcilicet Patricij in ſacerdotiũ adſciſcerentur; ad quos potiſſimum ſacrarum rerum cura pertinebat: horum etenim præcipua ſacerdotia & Pontificatus erant. In hanc ſententiam Cicero orat. pro dom. ſua hæc ait: Itaque populus Romanus breui tempore neque Regem ſacrorum, neque Flamines, neque Salios habebit, nec ex parte dimidia reliquos ſacerdotes, neque auctores centuriatorum, neque curiatorum comitiorum: auſpicia quoque populi Romani,ſi magiſtratus Patricij creati non ſint, intereant neceſſe eſt,&c. hæc Cicero occaſione Clodij, qui e Patricijs ad plebem tranſierat. Rurſus idem ad Brutum epiſt. 5. Dum vnus (inquit) erit Patricius magiſtratus, auſpicia ad Patres redire non poſſunt. De eodem Patricio magiſtratu Liuius ſæpe, qui in oratione P. Decij aduerſus Patres, & in concione Claudij aduerſus Plebeios pluribus docet,magiſtratum Patricium auſpicia curare ſolitum. Quam porro ampla eſſet huius muneris poteſtas in cogendis comitijs, creandis magiſtratibus, atque ſi opus fuiſſet,dimouendis etiam Conſulibus a Conſulatu, pluribus docet Cicero de diuinat. & de legib. Ceſſante autem ſuperſtitione Gentilium, licet extinctus ſimul fuerit Patricius magiſtratus, cum ipſorum ſacerdotia,ſimulq. auſpicia fuerint antiquata;remanſit tamen ipſa dignitas Patriciatus, quæ ex Patricio magiſtratu illud retinuit,vt ſicut in eo Pontificalis dignitas erat perpetua,nec niſi obitu deſineret, ita ſub Chriſtianis Imperatoribus Patriciatus dignitas perennis eſſet. Id egregie expreſſũ habes apud Caſſiod. Variar. lib.6. form.2. qui de eadem ampliſſima dignitatẽ clariſſimis tantum viris conferri ſolita agit lib.8. epiſt.9.10. & 11. De eadem Zeno Imp. l. 3. de Conſul. Cod. lib. 12. hæc ſcribit: Nemini ad ſublimẽ Patriciatus honorẽm, qui ceteris omnibus anteponitur, aſcendere liceat; niſi prius aut Conſulatus honore potiatur, aut Præfectura Prætorij Orientis, vel Illyrici, vel Vrbis adminiſtratione, aut Magiſtri militũ, aut Magiſtri officiorum,&c. Adeo itaque erat Patriciatus excellens dignitas, vt non tam ea Conſulatu, quã Conſulatus Patricia illuſtraretur dignitate, vt eleganter habes expreſſum a Iuſtiniano Imp. l. 1. C. de Conſ. adeo vt nec iam (vt olim) Patricij dicerentur a Patribus,qui & Senatores erant;ſed quod Patres dicerentur Imperatoris, vt idem Iuſtin. teſtatur l. vlt. Cod.de Conſ. Horum inſignia (quantum ex nuper citatis Caſſiodori locis colligere licet) erant chlamys, cingulũ, calcei picti,& ſella ſublimis. Inſtitutam hanc dignitatem a Conſtantino Imp. conceſſumq. Patricijs, vt ſuper omnes etiam Præfectos Prætorio conſiderent, auctor eſt Zoſimus lib. 2. Horum etiam auctoritate legationes mitti conſueuiſſe, auctor eſt Suidas. Hallucinantur omnino,qui eiuſmodi dignitatem ab Imperatoribus conferri conſueuiſſe primarum ſedium Epiſcopis, ex prædicta a Caſſiodoro recitata formula Patriciatus ſomniarunt. Sed de his ſatis occaſione Rufi martyris, hominis Patriciæ dignitatis.

[c] *Rufi & Carponij.*] De iiſdem tab. eccleſiæ Capuanæ, in cuius Breuiario Acta ipſorum leguntur, ſed aliqua leui cenſura purganda, vt quæ illic de Sibylla ſunt addita: nam quibus temporibus Sibyllæ vixerint, Varro & alij plures docent.

[d] *Marcellini & ſoc.*] Agunt de ijſdem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

[e] *Euthaliæ.*] De eadem hac die Græci in dicto Menologio, vbi etiam deſcribitur eius martyrium.

[f] *Anthuſæ.*] Hæc iunior Anthuſa dicta eſt reſpectu ſenioris, quæ paſſa eſt in perſecutione Valeriani,de qua ſupra xj. Kal.Septẽb. Agunt de eadẽ hac die Græci in Menologio.

[g] *Narni.*] De quo tabulæ eccleſiæ Bergomenſis,ex quibus etiam Galeſinius hac die.

[h] *Cæſarij Epiſcopi.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado,& alij recẽtiores. Scribit de eo Gennad. de vir. illuſtr. cap. 86. Licet Suffridus in annotationibus ad Gennad. fidem habens Trithemio, & ille Vincẽtio, exiſtimet ea quæ in Gennadio leguntur de Cæſario, ab aliquo alio eſſe addita, eo quod Trithemius de vir. illuſt. ord. S. Bened. & de ſcrip. Eccleſ. Cæſarium claruiſſe dicat anno Domini 690. adhærens Vincentio, quem citat; qui ait illum floruiſſe anno Domini 700. Hæc autem quam ſint a veritate remota, perfacile erit oſtendere, cum plures reperiantur ſcriptores, qui illius temporibus vixerint, atque de eo ſcripſerint; multaq. inſuper extent ſacra Cõcilia, quibus ipſe præſens ſubſcripſit. Vixit temporibus Iuſtini, & ſucceſſorũ Impp. Venant. Fortunatus lib. 7. carm. ad Bodeg. ducem, & de gaudijs vitæ æternæ meminit de Cæſario Epiſc. Arelatenſi, itemq. de eodem lib. 5. in carmine ad Martinũ, ad ciues Turonicos lib. 8. de ſe ipſo, & in carm. de virginitate. At vero res geſtæ eiuſdem Cæſarij, quas Cyprianus eius diſcipulus fideliſſime ſcripſit, recitatq. Surius to. 4. eius tempora ſatis ſignificant, vixiſſe eum ſcilicet temporibus

Symmachi Papæ,ad quem Romam venit. Ex his certa firmaq. reddũtur,quæ ſcribit Gennadius,eũ ſcilicet claruiſſe temporibus Anaſtaſij Imp. cuius tempore ſedit Symmachus Papa. Reperitur idem Cæſarius interfuiſſe Concilio Arelatenſi tertio, & quarto, quod deſideratur, cuius mentio habetur in Concilio Meld. c. 73. itemq. Concil. Vaſenſi, & Carpentoratenſi, in quibus omnibus primo loco,vt Metropolitanus,ſubſcriptus reperitur; ſicut & Agathenſi, quod celebratum eſt ſedis illius temporibus,nimirũ ſub Conſulatu Meſſallæ,anno Domini 506. Ex his videas, quo iure Trithemius hunc ſibi vendicet inter monachos ord.ſancti Benedicti,cum ante ipſum S. Benedictũ vixerit, qui anno 529. in Caſſino monte cœpit ordinis ſui fundamenta iacere. Fuit autem Cæſarius profeſſor cœnobij inſulæ Lerini ſub Porcario abbate, vt prædicta Acta teſtantur; quod etiam profitetur ipſe homil. 20. vbi multa locutus de laudibus illius cœnobij, addit: Ego, inquit, peculiaris alumnus veſter, &c. Longe ante tempora S. Benedicti monaſticam obſeruantiam in eadem inſula viguiſſe,exploratũ certumq. habetur. Cum autem idẽ Trithemius citet eiuſdem Cæſarij ſermonem tertiũ, quo ſe profitetur S.Benedicti eſſe diſcipulum, nihil huiuſmodi in ſermonibus Cæſarij recens editis potui inuenire: quod ſi in aliquo tamen codice id reperitur, alterius potius auctoris exiſtimandus eſt ſermo. Extat egregia epiſt. Ennodij Ticinenſis ad eundem Cæſarium ſcripta de legatione qua functus eſt ad Regem Gothorũ; eaq. eximias Cæſarij virtutes cõmendat ac prædicat. Incipit: Quod ſpe conceperam, &c. Non prætermittimus hic meminiſſe eiuſdem Cæſarij ſororis,dictæ S. Cæſariæ virginis,ac matris multarum virginum,quæ & ipſa egregia claruit ſanctitate. De eadem idem Cyprianus in dictis Actis ſancti Cæſarij: & Fortunatus etiam lib. 8. in carm. de virginitate de eadem agit his verſibus, dum receuſet eam inter illuſtres ſanctitate virgines:

Has inter comites coniuncta Cæſaria fulget,
Temporibus noſtris, Arelatenſe decus.

Et inferius:

Dulce decus, vbi ſit venerãda Cæſaria præſens,
Præſule Cæſario non caritura tuo.

De eadem S. Cæſaria agit Greg. Turon. hiſt. Franc.lib.9.c.40.& 42.Ibi de regulis eius,ſub quibus S. Radegundis Regina & aliæ monaſticam vitã exercuerunt, conſcriptis a prædicto S. Cæſario,de quo agimus. Fuit eiuſdẽ nominis Cæſarius monachus ſcriptor vitæ S. Engelberti, quæ extat apud Surium to. 6. die 7. Nouembris,qui etiam illa ſcripſiſſe putatur, quæ in Speculo exemplorũ diſtinct.6. recitantur:vixitq. circa annũ Domini 1250.

[i] *Syagrij Epiſcopi.*] De eodem Beda, Vſuar. Ado, & alij hac die. Scribit de eo Greg. Turonen.lib.9. de geſtis Francorũ c.23. in fine, Ado Viennenſis in chron. anno Domini 575. appellatq. eum virũ ſummæ ſanctitatis,eumdemq. teſtatur interfuiſſe primo Concilio Matiſconenſi. Peruenit etiam ad tempora S. Gregorij Papæ, cuius ad eumdem extant plures epiſtolæ in regiſt. lib. 5.epiſt. 57.& lib. 6. epiſt. 110.112.117.118.& 119. Ipſe autem Romam venit, ſubſcripſitq. priuilegio conceſſo eccleſiæ S. Medardi, Indict. vndecima, anno Domini 593.quibus etiam temporibus obijt,vt apparet ex lib. 11. epiſt. 10. eiuſdem regiſtri. De eo etiam Fortunatus in vita S. Germani Epiſcopi Pariſiorum c.65.illicq. de eius ordinatione agitur.Fuit & alius Syagrius Nicienſis Epiſcopus, cuius natalem diem colunt Nicienſes 23. Maij.

[k] *Ioannis Epiſc.*] De quo tab.eccleſ.Papiẽſis.

[l] *Licerij Epiſcopi.*] Agitur de eo in eccleſia Ilerdenſi, ex cuius monumentis etiam mentio habetur in Flore Sanct. Hiſpan.

[m] *Pœmonis.*] De eo hac item die Græci in Menologio,plura autem in Vit. Patrum.

[n] *Margaritæ.*] De rebus geſtis ipſius ſunt apud nos Acta a Seuerinatibus Romã miſſa. eſt illorum exordium: Magarita Septempedæ, &c. Dormiuit in Domino anno 1395. Multis fuit illuſtrata miraculis.

xxvij. B Quinto Kal. Septemb. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

HIPPONE Regio in Africa natalis ſancti [a] Auguſtini Epiſcopi, & Eccleſiæ doctoris eximij : qui beati Ambroſij Epiſcopi opera ad Catholicam fidẽ conuerſus, & baptizatus, eam aduerſus Manichæos, aliosq. hæreticos, acerrimus propugnator defendit : multisq.

alijs

alijs pro Eccleſia Dei perfunctus laboribus, ad præmia migrauit in cælum: cuius reliquiæ[b] primo de ſua ciuitate propter barbaros in Sardiniam delatæ, & poſtea a Luitprando Rege Longobardorum Ticinum tranſlatæ, ibi honorifice conditæ ſunt. Romæ natalis ſancti Hermetis[c] viri illuſtris, qui (vt in Actis beati Alexandri Papæ legitur) primo carcerali cuſtodiæ mancipatus, deinde cum alijs plurimis gladio cædente martyrium compleuit ſub Aureliano Iudice. Briuate apud Aruernos paſſio ſancti Iuliani[d] martyris, qui cum eſſet beati Ferreoli tribuni comes, & in habitu militari occulte Chriſto ſeruiret, in perſecutione Diocletiani a militibus tentus, deſecto gutture morte horribili necatus eſt. Conſtantiæ in Gallia ſancti Pelagij[e] martyris, qui ſub Numeriano Imperatore & Euilaſio Iudice martyrij coronam accepit. Salerni ſanctorum martyrum Fortunati[f], Caij, & Anthes, ſub Diocletiano Imperatore & Leontio Proconſule decollatorũ. Conſtantinopoli ſancti Alexandri[g] Epiſcopi, glorioſi ſenis, cuius orationis virtute Arius diuino iudicio damnatus crepuit medius, & effuſa ſunt viſcera eius. Apud Santonas ſancti Viuiani[h] Epiſcopi. Item ſancti Moyſis[i] Aethiopis, qui ex inſigni latrone inſignis anachoreta, multos latrones conuertit, & ſecum duxit ad monaſterium.

AVGVSTI 28.

[a] AVGVSTINI *Epiſcopi*.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De anno ac die eius obitus ſcribit Marcellinus in chron. deceſſiſſe Felice & Tauro Conſulibus, ſed verius Proſper. ſub Conſulatu Theodoſij xiij. & Valentiniani iij. Res geſtas ſuas a teneris annis vſque ad ſuſceptum ſacrum baptiſma, atque receſſum ex Italia, ipſe pluribus proſecutus eſt in libris Confeſſ. cetera autem Poſſidius Epiſcopus Calamenſis. His etiam locupletiora collegimus ex epiſtolis, ceteriſq. ipſius ſcriptis, aliiſq. probatis auctoribus, & per annos ſingulos intexuimus in Annal. Eccleſiaſt. Migrauit ex hac vita, Theodoſio xiij. & Valentiniano iij. Conſſ. dum vocaretur ad Concilium œcumenicum Epheſinũ Theodoſij Imp. legatione: eſt is annus a Chriſto Domino quadringenteſimus trigeſimus.

[b] *Cuius reliquiæ*.] Eiuſmodi tranſlatio primũ facta in Sardiniam inſulã, contigiſſe putatur, quando Traſamundus, Arianus Rex Vuandalorum, omnes Epiſcopos Africanos Catholicos relegauit in Sardiniã tẽporibus Symmachi Papæ, Cætheo Conſule, anno Domini 504. in quam quidẽ rem inſudauit induſtria S. Fulgentij Epiſcopi Ruſpenſis. Baculus inſuper, & mitra illuc allata, hactenus in Sardinia aſſeruantur. Adſtipulatur his etiã Oldradus Mediol. Epiſc. in epiſt. ad Carolum Magnum, & Franc. Bara de rebus Sardois. De tranſlatione autem Ticinum facta, cuius etiam hic mentio habetur, agunt Beda, Ado, & alij hac die, Paul. diac. de geſt. Longob. lib. 6. cap. 14. Beda de ſex ætat. in fine. Ado Viennen. in chron. anno 718. Otho Friſing. eodem anno, Sigebert. anno 721. Marian. Scot. anno 734. Sigeberto autem aſſentitur Sigon. de Reg. Italiæ. Sed de his actum eſt ſuperius die 28. Februarij, quando eiuſmodi tranſlationis ſolemnitas agitur. Vide quæ de ea re ſupra notauimus ea die.

[c] *Hermetis*.] De quo hac die Beda, & alij; Ado autem vberius recitat eius Acta ex rebus geſtis S. Alexandri Papæ, quas refert Surius to. 3. Errat Ado, dum paſſum ſcribit ſub Aureliano Imp. Nam Aurelianus ille Iudex erat, & non Imperator, vt prædicta Acta ſignificant: a temporibus enim Alexandri Papæ vſque ad Aurelianum Auguſtũ pluſquam

centum quinquaginta annorum intercedit ſpatiũ temporis. Paſſus eſt itaque Hadriano Imp. ſub Aureliano Iudice, vt eadem Acta teſtantur. Pelagius Papa Secundus illuſtrauit cœmeterium S. Hermetis. Erat celebris eius memoria apud Antium, cuius habetur mentio in Actis S. Bonifacij Papæ to. 1. Cõcil.

[d] *Iuliani.*] De quo item Beda, Vſuardus, Ado, atque recentiores. Hac die eius celebritatem eſſe celebrandam, habes a Greg. Turon. lib. 2. de gloria mart. cap. 29. qui ipſe integrum librum ſcripſit de eius agone atque miraculis; recenſet eum Lipom. tom. 3. & Sur. tom. 4. Sidonius Apollin. agit de eodem epiſt. 1. lib. 7. Venantius Fortun. in carmine de gaudio vitæ æternæ, & ad Bodegiſ. lib. 7. & alij, qui ex prædictis acceperunt.

[e] *Pelagij.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vuandelbert. Petr. in catal. lib. 7. cap. 120. & alij recentiores. eſt mentio de Pelagij martyris eccleſia Conſtantinopoli ædificata, & a Copronymo deiecta, apud Zonaram to. 3. Annal.

[f] *Fortunati & ſoc.*] De his tabulæ eccleſiæ Salernitanæ, Breuiarium, & alia eiuſdem eccleſiæ antiqua monumenta. Horum tranſlatio celebratur Idibus Maij. Ipſorum corpora aſſeruantur in eccleſia cathedrali in inferiori crypta: in ſuperiori autem ſub altari maiori poſitum eſt corpus S. Felicis presbyteri & martyris, cuius anniuerſaria celebritas illic agitur 21. Februarij.

[g] *Alexandri Epiſcopi.*] De quo hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio tertio Kal. Septemb. S. Athanaſius de ipſo ſcripſit ad Serapionem col. 450. Gregor. Nazianz. in orat. de cathedra Conſtantinopolitana non affectata, his verbis: Egregij illius Alexandri diſcipuli eſtis, magni Trinitatis propugnatoris, qui rebus & verbis impium errorem depulit & profligauit. Neque enim memoria vobis excidat Apoſtolica illa oratio, quæ impietatis auctorem & antiſtitem ſuſtulit, idq. in locis impuriſſima lingua dignis; nimirum vt contumelia contumeliam vlciſceretur, &c. Hæc Gregorius, tribuens huius precibus interitum Arij. De eodem item Rufin. hiſt. lib. 1. c. 12. Theodoret. lib. 1. c. 14. & in Theophilo in Iacobo Niſibita c. 1. Socrates lib. 1. c. 25. & lib. 2. c. 3. & 4. Sozom. lib. 1. c. 17. lib. 2. c. 29. & lib. 3. c. 3. Niceph. hiſt. lib. 8. c. 15. Niceph. Epiſcopus in chron. & in ea oratione quæ a Metaphraſte recitatur de Patribus Nicæni Concilij: habetur apud Lipom. tom. 6.

[h] *Viuani,* alias *Bibiani.*] De diuerſitate harum vocum vide inferius notata in S. Bibiana. Agũt de hoc ſancto Vſuardus & Ado hac die. Agit de eo Greg. Turon. de gloria confeſſ. cap. 58. De baſilica autem S. Bibiani Venantius Fortunatus carmen ſcripſit, cuius eſt exordium:

Digna ſacerdotis Bibiani templa coruſcant,
Quæ, ſi iuſta petis, dat pia vota fides.

Eiuſdem Acta extare, ſcribit Greg. Turon. vbi ſupra. Succeſſit hic Ambroſio eius ſedis Epiſcopo, ad quem extat epiſtola ſexta Sidonij Apollin. lib. 9. Poniturq. quintus ordine Epiſcopus Santonenſis in tab. Democharis. Extat de eodem epigramma Bonad. Santon. lib. 3. monod. 22.

[i] *Moyſis.*] De quo etiã hac die agunt Græci in ſuo Menolog. paucisq. referunt eius Acta; vberius in Vit. Patrum, & Niceph. hiſt. lib. 11. c. 36. Diuerſus hic ab illo Moyſe anachoreta, de quo Sozom. lib. 6. c. 38.

xxvij. C Quarto Kalend. Septemb. Luna. 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5

DECOLLATIO [a] ſancti Ioannis Baptiſtæ, quem Herodes circa feſtũ Paſchæ decollari præcepit: quæ tamen hoc die ſolemniter colitur, quando [b] eius venerandum caput ſecundo inuentum fuit: quod poſtea Romã tranſlatum, in eccleſia ſancti Silueſtri ad Campum Martium ſumma populi deuotione aſſeruatur. Romæ in monte Auentino natalis ſanctæ Sabinæ [c] martyris, quæ ſub Hadriano Imperatore gladio percuſſa, martyrij palmã

adepta

adepta eſt. Item Romæ ſanctæ Candidæ [d] virginis & martyris, cuius corpus Paſchalis Primus Papa in eccleſiam ſanctæ Praxedis tranſtulit. Antiochiæ in Syria natalis ſanctorum martyrum Nicææ [e] & Pauli. Conſtantinopoli ſanctorum martyrum Hypatij [f] Epiſcopi Aſiani, & Andreæ presbyteri, qui ob cultũ ſanctarum imaginum ſub Leone Iſaurico barba pice illita atque incenſa, & cute capitis extracta, iugulati ſunt. Peruſiæ ſancti Euthymij [g] Romani, qui Diocletiani perſecutionem fugiens, ibi cum vxore & Creſcentio filio quieuit in Domino. Metis ſancti Adelphi [h] Epiſcopi & confeſſoris. Lutetiæ Pariſiorum depoſitio ſancti Mederici [i] presbyteri. In Anglia ſancti Sebbi [k] Regis. Apud Smyrnam natalis ſanctæ Baſillæ [l]. In pago Tricaſsino S. Sabinæ [m] virginis, virtutibus & miraculis glorioſæ.

AVGVSTI 29.

DECOLLATIO *ſancti Ioannis Baptiſtæ* [a].] De eadem ſolemnitate Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum; itemq. Græci, qui etiã Decollationem appellant, vt conſtat ex eorum Menologio, & ex conſtitutione Emmanuelis Imp. apud Theod. in Nomoc. Phot. tit. 7. c. 1. Rei geſtæ hiſtoriam deſcribunt ſancti Euangeliſtæ, Matthæus c. 14. Marcus c. 6. & Lucas c. 9. externorum autem Ioſephus antiquit. lib. 18. c. 7. De Herodiade, quæ in caput eiuſdem præcurſoris inſultauit, ſcribit Hieron. in apolog. aduerſus Rufin. deq. ſepultura eius corporis ſeorſum a capite idem epiſt. 27. in epitaphio Paulæ. De diuina vltione in Herodiadem ſaltatricem, vide Niceph. hiſt. lib. 1. cap. 19. & 20. & Metaphraſt. in ſermone de S. Ioanne, quem recitat Sur. tom. 4. Conſtat autẽ cædem S. Ioannis Baptiſtæ contigiſſe imminente feſtiuitate Paſchali, vt Beda in Marc. c. 6. teſtatur, & alij. At quoniã illis temporibus (vt diximus) feſta martyrum agi vetitũ erat: idcirco, ſicut natalis dies S. Iacobi Apoſtoli, ita etiam eiuſmodi celebritas in aliud tempus tranſlata eſt, & (vt idẽ Beda teſtatur) in ipſum diem quando Edeſſæ inuentum fuit venerandum caput ipſius. Ad hæc addimus, hac item die quarto Kal. Septemb. totius Orbis lætitia dedicatam eſſe baſilicam illam Alexandriæ, ſuper dirutum Serapidis templũ magnificentiſſime excitatam, Theodoſio imperante, per Theophilum Epiſcopũ Alexandrinum; illucq. prædicti S. Ioannis ſacras reliquias allatas fuiſſe atque reconditas. De ruina templi Serapidis ſupra actum eſt: de erectione prædictæ baſilicæ, & illatione prædictarum reliquiarum agit Rufin. hiſt. lib. 2. c. 27. & 28. dum ſcribit de ſepulchro eiuſdem S. Ioannis per Iulianum Apoſtatam profanato; de quo etiam Nicephorus lib. 10. c. 13. Metaphraſtes in Artemio, Ado in chron. anno 361. Beda de ſex ætat. in Iuliano, vbi agit de eadem baſilica a S. Ioanne denominata, illic erecta. De die quarto Kal. Septẽbris, quo fuit conſecrata, mentio habetur in illo tractatu de reuel. capitis, qui legitur in appendice Cypriani operum, vbi auctor illucuſque ſinceram hiſtoriæ veritatẽ proſequitur: de ceteris autẽ, quæ illic habentur, mox diſſeremus.

[b] *Quando eius venerandũ caput inuentum fuit.*] Iam ſuperius ſexto Kal. Martij commemoratio agitur, quando in Palæſtina primũ inuentum eſt præcurſoris ſacrum caput apud Herodis olim regiam. Porro non tantum Latini, ſed & Græci etiam ſecundam eiuſdem capitis celebrant inuentionem, ſed alia die, viij. Kal. Iunij. Quod autem ſpectat ad hanc, de qua agimus, ſecundam inuentionem; ſcimus complures auctores eã referre ad tempora Marciani Auguſti: id enim in primis reperitur apud Marcellini Comitis chronicon, Opilione & Vincomalo Conſſ. apud Metaphraſtem in vita S. Matronæ die 8. Nouemb. idq. Beda in Marc. c. 6. & lib. de ſex ætat. Ado in chron. itẽ tractatus ille de reuelatione capitis, qui fertur incerto auctore; ac denique nonnulli recentiorũ, qui prædictorũ fidem ſecuti ſunt, vt Vſuar. Ado, & qui poſt hos ſcripſerũt Martyrologia. Miratus ſum vehemẽter, manifeſtiſſimo errori tot tantosq. auctores tam facile ſubſcripſiſſe. Conſtat etenim iam temporibus Valentis Imp. inuentũ iterum ſacrum caput, illudq. eumdẽ Imperatorem tentaſſe Conſtantinopolim deferre: ſed

minus

minus licuit homini Ariano ſancta tractare; quod tamen eius ſucceſſor pientiſſimus Theodoſius Aug. religioſiſſime impleuit. Id etenim tum Græci, tum Latini auctores, qui longe ante tempora Marcellini, vel aliorum prædictorum vixerunt, teſtatũ ſuis ſcriptionibus reliquerunt, vt Sozomenus hiſt. lib. 7. cap. 21. & S. Proſper in chron. Valentiniano quartum & Neoterio Conſſ. vbi hæc habet: Theodoſius venerabile Ioannis Baptiſtæ caput ex vico Coſlai Conſtantinopolim deportãs, ſeptimo ab vrbe lapide, in baſilica, quam magno ſumptu in eius honorem erexerat, recõdidit. Hos ſecuti ſunt ceteri, Niceph. lib. 12. c. 49. Cedren. in cõpend. an. 6. Theodoſ. Imp. Latinorũ poſt S. Proſperũ Sigeber. in chron. anno Domini 392. & alij. Ceterum anno 13. Theodoſij, Domini vero 391. ſub Conſulatu Tatiani & Symmachi id contigiſſe, probauimus in Annalibus. Quis itaque dicere poterit, factã eſſe ſecundam capitis inuentionem Marciano imperante, cum ipſum illud iam fuerit a Theodoſio Imp. tranſlatũ atque reconditum? Nec eſt quod quis adhuc ſponte dicat illud iterum deperditum, ac tempore Marciani Imp. inuentũ: nulla enim ratio id vel fingere opinarive ſinit: nã a temporibus Theodoſij vſque ad Marcianum Conſtantinopolitana ciuitas a barbaris fuit immunis. Cuius autẽ fidei ſit tractatus ille de reuelatione ſeu inuẽtione capitis S. Ioannis Baptiſtæ, declarat cenſura Gelaſij: qui ſic ea quæ ibi ſunt, reliquit lectoris arbitrio, vt quæ vera vel falſa ſint, ante examinet, quam probet; idque merito: nam quæ illic in exordio conſcribuntur vſque ad dedicationẽ templi per Theophilum factã, a prædictis auctoribus accepta, vera certaq. eſſe noſcuntur; quæ autem ſubſequuntur de capitis inuentione ſub Marciano, ex præfatis hiſtoricis refelluntur. Quod item ſubditur de Iuranno Epiſcopo Alexandrino Theophili ſucceſſore, cõmenmentum eſſe non dubites: Cyrillus enim, & non alius, ſucceſſit Theophilo; nec aliquis in ſerie Epiſcoporum Alexandrinorum eius nominis reperitur Epiſcopus. Nec etiã alicuius eſt fidei, quod illic dicitur, tranſlatum fuiſſe prædictũ ſacrum caput Alexandriam, quod conſtat a Theodoſio delatum Conſtantinopolim, & reconditum in Hebdomo. Mittimus hic cuncta referre, quæ in illa tractatione diſplicent, vt manifeſtæ veritati contraria. Si quod itaque caput S. Ioannis (vt ibi legitur) Alexandria tranſlatum eſt in Gallias, non quidem Baptiſtæ fuit, ſed alterius Ioannis martyris, qui olim cum Cyro illic paſſus, illuſtriſſimus habebatur, quorum Acta ex antiquis monumentis Metaphraſtes deſcripſit die 31. Ianuar. quæ recitat Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Erat ille Ioannes patria Edeſſenus, ſepultusq. vna cum Cyro, cuius domus mutata eſt in eccleſiã nomine Trium puerorum erectam, vt eadem Acta teſtantur; quæ quidem concinnitatem quamdam cum his quæ illic ſcribuntur de tranſlatione capitis, ac Trium puerorum ſimul cũ capite conditorũ, habere videntur. Legi etiam ex vita Grati Epiſcopi Auguſtenſis aliam hiſtoriam a prædictis longe diuerſam de inuentione & tranſlatione capitis S. Ioan. Bapt. ſed eiuſmodi quæ nullo fulciantur teſtimonio veritatis. Nos autem (liceat dicere) prædicamus quod ſcimus, ac certa traditione didicimus. Rurſus autem Romanum Martyrologium profitetur, caput S. Ioannis Baptiſtæ Romæ aſſeruari in eccleſia S. Siluestri in Campo Martio; pars tamen illa capitis, mentum dicta, qua illud caret, Auguſtæ Prætoriæ in finibus Subalpinorum haberi perhibetur, licet aliæ ciuitates eaſdem ſacras reliquias ſibi vendicent. ſed hæc non diſputo. Memini me legiſſe in bibliotheca S. Petri in Vaticano literas Apoſtolicas Bonifacij Octaui Rom. Pontif. quibus elargitur indulgentias inuiſentibus prædictam eccleſiam ea die qua illud ſacratiſſimum caput in alio ornatiſſimo vaſe tunc affabre facto repoſitũ eſt intra argenteum tabernaculum, quod (vt memoria recolunt ſeniores ſanctimoniales eius monaſterij) tempore Borbonicæ cladis a militibus direptum eſt; caput autem cum ſuo vaſe, in quo hodie cernitur, ſeorſum poſitum atque abſconditum a ſacris virginibus illæſum ſeruatum fuit. Ob tam inſigne monumentum eadem ipſa eccleſia ſancti Siluestri, ad Caput dicta reperitur, vt habes apud Mart. Polon. libel. de quatuor maioribus regnis, cum agit de palatijs Vrbis. Non omittimus dicere, non tantum Alexandriam ſacrarũ reliquiarum præcurſoris Domini olim factam eſſe participem, ſed alias etiam vrbes, Orbisq. regiones tantis pignoribus locupletatas: eadem enim Cyrum Syriæ ciuitatem ex Palæſtina eſſe delata, ſcribit Theodoretus in Theophilo cap. 21. In Gallias inſuper ad Vaſenſem ciuitatem, ac in Mauriennam vrbem eſſe, perlatas ſacras Ioannis Baptiſtæ reliquias, ſcribit Gregorius Turonenſis de glor. martyrum cap. 12. & 14. Teſtatur hoc ipſum de Maurienna Sigebertus in chronic. anno Domini 613. agitq. de miraculis illic editis. Nec prætermus, ſanctum Paulinum Nolanum Epiſcopum eaſdem in Nolana baſilica condidiſſe, vt ipſe ſcribit in Natal. 9. ſancti Felicis; itemq. ſanctum Gaudentium Epiſcopum Brixianum in baſilica a ſe condita collocaſſe, vt idem refert in ſermone habito in dedicatione baſilicæ conc. ſanct. Porro ſacroſanctum digitum indicem, quo Chriſtum Dominũ indicauit, dicens: Ecce agnus Dei, &c. Hieroſolymis delatum eſſe in inſulam Melitam a Fratribus Hoſpitalis ſancti Ioannis, illicq. magna veneratione haberi, percepi. De tranſlatione manus eiuſdem Præcurſoris Domini, hiſtoriam habes apud Surium tomo 4. ex Metaphraſte deſcriptam.

[c] *Sabinæ.*] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Recitat Surius ex Adone eius Acta, & Mombrit. to. 2. Habemus eadem ſinceriſſima, quæ ex Actis publicis ſunt accepta: eſt illorum exordium: Illuſtris femina Sabina, &c. Vetus Romæ extat Titulus S. Sabinæ in Auentino, cuius eſt mentio in Concilio primo Romano ſub Symmacho, & apud Greg. in regiſt. lib. 9. cap. 22. & lib. 11. cap. 2. quam quidem eccleſiam Eugenius Papa Secundus exornauit, auxitque, vt conſtat ex libro de Romanis Pontificibus in Eugenio. Sunt alia innumera eiuſdem vetera monumenta.

[d] *Candidæ.*] De eadem Vſuardus. Reperitur in marmorea tabula, quæ eſt in eccleſia ſanctæ Praxedis, inter ceteros ibi conditos martyres deſcripta S. Candida.

[e] *Nicææ & Pauli.*] De his etiam in prædicto manuſcrip. antiquiſſimo Martyrologio, & Molan. in addit. ad Vſuardum.

[f] *Hypatij & Andreæ.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio x. Kalend. Octob. ibiq. ſæuum eorum martyrium deſcribitur, cuius quidem genus cruciamenti expreſſum etiam habes in Actis S. Stephani iunioris, quæ extant in appendice operū S. Ioannis Damaſc. & apud Sur. tom. 7. die 28. Nouembris.

[g] *Euthymij.*] Cuius Acta leguntur in geſtis S. Creſcentij martyris: accepimus eadem ab eccleſia Peruſina.

[h] *Adelphi Epiſcopi.*] Ponitur hic decimus ordine in ſerie Epiſcoporum Metenſiū apud Democh. de ſacrif. Miſſ. Agit de tranſlatione eiuſdē hac die Molan. in addit. ad Vſuard. Eſt ſermo S. Petri Chryſologi 126. in natali ſancti Adelphij: an autem ſit ille de quo hic agitur, non audeo affirmare.

[i] *Mederici Epiſcopi.*] Agens de hoc Vſuardus hac die, appellat eum Epiſcopum, cum tamen inter Pariſienſes Epiſcopos non recenſeatur in catal. Democh. De eodem agit Vincent. lib. 37. cap. 92. Trithem. de viris illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 231. appellat eum abbatem.

[k] *Sebbi Regis.*] De quo plura Beda de geſt. Angl. lib. 4. c. 11. ex quo ceteri.

[l] *Baſillæ.*] De ea tam in veteri Romano Martyrologio, quam etiam in manuſcriptis.

[m] *Sabinæ.*] Agit de eadem hac die Vſuardus, & Petrus in catal. lib. 7. c. 134. vbi tamen multa habentur cenſura digna.

30 Tertio Kal. Septemb. Luna. D xxv. 25.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

ROMAE via Oſtienſi paſsio beati Felicis[a] presbyteri, ſub Diocletiano & Maximiano Imperatoribus: qui poſt equulei vexationem, data ſententia, cum duceretur ad decollandum, obuius ei fuit quidam Chriſtianus, qui dum ſe Chriſtianum eſſe ſponte profiteretur, mox cum eodem pariter decollatus eſt. Huius nomen ignorantes Chriſtiani, Adauctum eum appellauerunt, eo quod ſancto Felici auctus ſit ad coronam. Item Romæ ſanctæ Gaudentiæ[b] virginis & martyris, cum alijs tribus. Ibidem ſancti[c] Pammachij presbyteri, qui fuit doctrina & ſanctitate conſpicuus. Coloniæ Suffetulanæ in Africa beatorum ſexaginta[d] Martyrum, qui furore Gentilium cæſi ſunt. Adrumeti itē in Africa ſanctorum Bonifacij[e] & Theclæ, qui beatorum duodecim filiorum martyrum parentes fuerunt. Theſſalonicæ S. Fantini[f] confeſſoris, qui multa a Sarracenis perpeſſus, atque e monaſterio, in quo mira abſtinentia vixerat, expulſus, cum plurimos ad viam ſa-

lutis

lutis perduxiſſet, demum in ſenectute bona quieuit. In territorio Meldenſi ſancti Fiacrij [g] confeſſoris. Bononiæ ſancti Bononij [h] abbatis.

AVGVSTI 30.

Felicis & Adaucti [a].] De his itē Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Recitat eorum Acta Mombrit. tom. 1. Habemus eadem manuſcrip. quæ incipiunt: Cum feruor Diocletiani perſecutionis, &c. Ex his Petrus in catal. lib. 7. cap. 138. & alij recentiores accepiſſe noſcūtur. Erat Romæ nobile cœmeterium nomine ſanctorum Felicis & Adaucti, quod reſtituit Ioannes Papa, vt apparet ex libro de Rom. Pontificibus in Ioanne.

[b] *Gaudentiæ.*] Agunt de eadē Beda & Vſuar. quibus adſtipulantur vetera manuſcripta.

[c] *Pammachij.*] Frequens eſt mentio de eo apud S. Hieronymum, qui ad ipſum ſcribit epiſt. 26. 50. & 52. Fuit hic gener ſanctæ Paulæ; vxorem enim duxerat Paulinam eius filiam, vt idem S. Hieronymus ſcribit epiſt. 27. in epitaphio Paulæ; licet idem S. Hieron. in dicta epiſt. 26. & in c. 1. ſuper Amos, in Iſai. c. 60. lib. 17. & in procem. libri 18. per alluſionem filium illius appellet. Hic, defuncta Paulina vxore, monachiſmū amplexus, xenodochium conſtruxit in Portu Romano, de quo idem Hieron. in dict. epiſt. 26. Primus, inquit, inter monachos, primum ſequeris Patriarcham, &c. Erexit quoque Titulum, Pammachij dictum, ſanctorū Ioannis & Pauli. Obijt diem, cum vrbs Romana obſideretur a Gothis, vt idem refert in procem. libri 1. ſuper Ezechielem: eſt is annus a Chriſto, ſecundum Faſtos Onuphrij, quadringenteſimus decimus. Inter innumeras eius virtutes illa in primis enituit, qua ſolida firmitate, iunctis manibus cum S. Hieronymo, hæreticos Romam irrepentes impugnabat: meritoq. de eo S. Hieronymus in procemio in Ioelem: Omni, inquit, arte pugnandi aduerſus diabolum dimicas, &c. Eius virtutes retexit etiam epiſtola 30. ad Oceanum in epitaph. Fabiolæ prope finem.

[d] *Sexaginta Martyrum.*] De his ſcribit ſanctus Auguſtinus epiſt. 267. Paſſi ſunt hi, quando ex edictis Honorij Imperatoris, quæ recenſentur in Codice Theodoſiano tit. de Paganis, iuſſum eſt omnia ſimulacra confringi, quarum quidem legum idem Auguſt. meminit de ciuit. Dei lib. 18. c. 54. & Proſper de prædict. cap. 16. Vide de his l. ſi quæ in agris ſunt templa. eod. tit. de Pag.

[e] *Bonifacij & Theclæ.*] Plura de ijſdē martyribus leguntur in Actis ſanct. duodecim fratrū, quæ apud nos manuſcripta aſſeruantur.

[f] *Fantini.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, resq. eius præclare geſtas referunt.

[g] *Fiacrij.*] Extant eius Acta ex manuſcrip. edita apud Sur. tom. 7. Agunt de eodem Molan. in addit. ad Vſuard. & alij.

[h] *Bononij abb.*] De quo etiam tab. eccleſ. Bononienſis, ex cuius antiquis monumentis eius Acta accepta, relata ſunt apud Sur. to. 7. Migrauit ex hac vita anno Domini 1026. eiuſq. ſanctitatē probauit Ioannes Papa Vigeſimus. ita Sigonius: verum ſi (vt eius Acta habent) probatio facta eſt paulo poſt mortem eius, a Ioanne Decimonono id factum oportuit: nam Ioannes Vigeſimus diu poſt Pontifex creatus eſt.

xxiiij. E Pridie Kal. Septemb. Luna. 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

Treviris natalis ſancti Paulini [a] Epiſcopi, qui tempore Arianæ infeſtationis a Conſtantio Imperatore Ariano ob Catholicam fidem exilio relegatus, & extra Chriſtianum nomen vſque ad mortem, mutando exilia, fatigatus, tandem apud Phrygiam defunctus, beatæ paſsionis coronam percepit a Domino. Item ſanctorum

martyrum Robuſtiani[b] & Marci. Tranſaquis in Marſis ad lacum Fucinum natalis ſanctorum martyrum Cæſidij[c] presbyteri, & ſociorum, qui in perſecutione Maximini martyrio coronati ſunt. Cæſareæ in Cappadocia ſanctorum Theodoti[d], Rufinæ, & Ammiæ: quorum duo primi ſancti Mamantis martyris parentes fuerunt, quē Rufina in carcere peperit, & Ammia educauit. Athenis ſancti Ariſtidis[e], fide & ſapientia clariſſimi: qui Hadriano Principi de religione Chriſtiana volumen obtulit, noſtri dogmatis continens rationem, & quod Chriſtus Ieſus ſolus eſſet Deus, præſente ipſo Imperatore luculentiſſime perorauit. Antiſiodori ſancti Optati[f] Epiſcopi & confeſſoris. In Anglia ſancti Aidani[g] Epiſcopi Lindisfarnenſis, cuius animam cum ſanctus Cutbertus ouium paſtor in cælum ferri vidiſſet, relictis ouibus, factus eſt monachus. Apud Nuſcum ſancti Amati[h] Epiſcopi.

AVGVSTI 31.

PAVLINI *Epiſcopi*[a].] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri omnes hac die. Hic in exilium miſſus eſt a Conciliabulo Arelatēſi anno vigeſimo Cōſtantij Imp. vt ſcribit S. Hieronymus in chron. qui etiam ſubdit, eumdem anno vigeſimotertio eiuſdem Imp. in exilio vita functū eſſe. Agunt de eodem ſanctus Athanaſius in apologia de fuga ſua, Hilarius in libel. ad Conſtantium, Liberius Papa in epiſtola ad Lucif. Calarit. Seuerus hiſt. lib. 2. & Caſſiod. lib. 5. cap. 15. Eius venerandum corpus Treuiros relatum eſt, & in crypta vna cum ſanctis martyribus conditum; ac demum anno a Chriſto Domino milleſimo ſeptuageſimoprimo repertum fuit, vt Sigebertus ſcribit in chron; his verbis: Treuiris in eccleſia S. Paulini, in crypta ſubterranea, inuenitur corpus eiuſdem S. Paulini, quod olim e Phrygia, vbi exulauerat, reportatum, ibi a Felice Epiſcopo catenis ferreis fuerat ſuſpenſum: & iuxta eum multa corpora ſanctorum; ad dexteram ſcilicet eius Palmatius Conſularis & Patricius Treuirorum; ad ſiniſtram Tyrſus vnus de principibus Thebææ legionis, cum multis Thebæorum in hac vrbe a Rictionaro martyrizatis: ad caput ſeptem ſenatores Vrbis, Maxentius, Conſtantius, Creſcētius, Iuſtinus, & tres fratres, Leander, Alexander, & Soter; ad pedes Hormiſda, Papirius, Conſtans, & Iouinianus: & cum multi alij ibi iacerent, horum tantum nomina & tempus paſſionis aureæ litteræ in pariete ſcriptæ ſignabant, eosq. omnes ſub Rictiouaro paſſos fuiſſe docebant. Hæc ille.

[b] *Robuſtiani & Marci.*] De his Rom. vetus Martyrolog. cui adſtipulantur antiqua manuſcripta.

[c] *Cæſidij & ſoc.*] De quo diximus ſupra tertio Idus Auguſti, cum de Rufino Epiſcopo actum eſt. Celebris eſt eius memoria Tranſaquis apud Fucinum lacum, vbi & multis quotidie miraculis illuſtratur: inde enim materdum nos genus ducentes, res teſtatas atque expertas loquimur.

[d] *Theodoti & ſoc.*] Agunt de iiſdem Græci, quorum Acta iuncta ſimul cum illis S. Mamantis recitat Metaphraſtes: extant apud Sur. tom. 4. die 17. Auguſti.

[e] *Ariſtidis.*] De quo hic Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de Ariſtide Euſebius in chron. anno 9. Hadriani Imp. & hiſt. lib. 4. cap. 3. & 5. Hieronymus de ſcrip. Eccleſ. & in epiſt. 84. ad Magnum oratorem.

[f] *Optati Epiſcopi.*] De eodē hac die Vſuard. Errore labitur Petrus in catalog. dum putat hunc eſſe Optatum illum Mileuitanum Epiſcopum, de quo ſuperius actum eſt. Ille etenim Mileui in Numidia, hic autem Antiſiodori in Gallijs vixit, atque decimusquartus numeratur eius ſedis Epiſcopus, ſucceſſorq. ſancti Gregorij: vixit temporibus Iuſtiniani Imp. vt ex tabulis eius eccleſiæ conſtat, quas Demochares edidit.

[g] *Aidani Epiſcopi.*] Huius res geſtas proſecutus eſt Beda de geſt. Angl. lib. 3. c. 3. 5. 14.

vſque ad 17. vbi agitur de eius obitu. De eodem meminit in vita ſancti Cutberti cap. 4. Exceſſit ex humanis (vt idem ſcribit in Epitome) anno Domini ſexcenteſimo quinquageſimoprimo.

[h] *Amati Epiſcopi.*] Scripſit eius res geſtas Felix Renda, Prior monaſterij montis Virginis. Migrauit ex hac vita anno Domini 1193. Cæleſtino Tertio Romano Pontifice.

SEPTEMBER.

xxiij. F Kalendis Septemb. Luna. 1

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

IN prouincia Narbonenſi ſancti Aegidij[a] abbatis & confeſſoris. Beneuenti ſanctorum martyrum duodecim [b]fratrum. In Palæſtina ſanctorum Ioſue[c] & Gedeonis[d]. Hieroſolymis beatæ Annæ prophetiſſæ[e], cuius ſanctitatem ſermo Euangelicus prodit. Capuæ via Aquaria ſancti Priſci[f] martyris, qui fuit vnus de antiquis Chriſti diſcipulis. Rhemis in Gallia ſancti Xyſti[g] diſcipuli beati Petri Apoſtoli, qui ab eo primus eiuſdem ciuitatis Epiſcopus conſecratus, ſub Nerone martyrij coronam accepit. Tuderti in Vmbria ſancti Terentiani[h] Epiſcopi & martyris, qui ſub Hadriano Imperatore, Lætiani Proconſulis iuſſu, equuleo & ſcorpionibus cruciatus, demum abſciſſa lingua, capitis damnatus, martyrium compleuit. Heracleæ ſancti Ammonis[i] diaconi, & ſanctarũ quadraginta Virginum, quas ille erudiuit in fide, & ſub Licinio tyranno ad martyrij gloriam ſecum perduxit. In Hiſpania ſanctorum martyrum Vincentij[k] & Læti. Populonij in Tuſcia ſancti Reguli[l] martyris, qui ex Africa veniens, ibi ſub Totila martyrium conſummauit. Apud Senonas beati Lupi[m] Epiſcopi & confeſſoris, de quo refertur, quod quadam die, dum præſente clero ſacris altaribus adſtaret, lapſa eſt cælitus gemma in eius calicem ſanctum. Capuæ itẽ alterius Priſci[n] Epiſcopi, qui vnus fuit ex illis ſacerdotibus, qui in perſecutione Vuandalorum ob fidem Catholicam varie afflicti & vetuſtæ naui impoſiti, ex Africa ad Campaniæ litora peruenerunt, & Chriſtianam diſciplinam, in ijs locis diſperſi, diuerſiſq. eccleſijs præfecti, mirifice propagarunt. Fuerunt autem eius ſocij, Caſtrenſis, Tammarus, Roſius, Heraclius, Secundinus,

Adiutor, Marcus, Auguſtus, Elpidius, Canion, & Vindonius. Apud Aquinum ſancti Conſtantij[o] Epiſcopi, prophetiæ dono, multiſq. virtutibus clari. Apud Cenomanos ſancti[p] Victorij Epiſcopi. In territorio Conſtantienſi ad Aquas duras ſanctæ Verenæ[q] virginis.

SEPTEMBRIS I.

AEGIDII *abb.*[a]] De quo etiam Bedæ & Adonis Martyrologia. Ferunt ſcripſiſſe vitam eius Fulpertũ Epiſcopum Carnotenſem. Habemus eius Acta manuſcripta incerto auctore. incipiũt: Sanctus Aegidius natione Græcus, &c. Agunt de eodem Vincent. lib.23. cap.139. Antonin. 2. par. tit. 13. cap.6.§.33. Petrus in catal.lib.8. cap.15. Trithem. de vir.illuſtr. ordin. S.Bened. lib.2.c.2. & lib. 3. cap.162. Claruiſſe teſtatur Sigeb. in chron.anno Domini 715: ſed errat: nam (vt ex eius vita apparet) conſtat vixiſſe temporibus Cæſarij Epiſc. Arelatenſis, qui claruit temporibus Clodouei Regis Franc.& Theodorici Regis Italiæ, vt notauimus ſuperius die 27. Auguſti, in Cæſario.

[b] *Duodecim fratrum.*] De his agitur in vet. Rom. Martyrologio, cui adſtipulatur etiam antiqua manuſcrip. Scripſit horũ Acta carmine heroico Alfanus Epiſcopus Salernitanus, quæ in ſeptimo tomo addito ad Surium deſcripta habentur. Habemus eadem ſoluta oratione charactere Longobardo ſcripta. In quibus omnibus corrigenda ſunt, quæ in eis de ſancto Cypriano martyre narrantur: longe enim ante tẽpora Maximiani, quibus hi paſſi dicuntur, vixit ſanctiſſimus Cyprianus: niſi forte in ijſdem Actis in nomen Imperatoris error irrepſit, & pro Valeriano, ſit poſitus Maximianus. Fuerunt hi omnes Afri, patria Adrumetini, qui illic primum cruciati, inde in Italiam ducti, diuerſis diebus martyrium conſummarunt.

[c] *Ioſue.*] De quo præter ea quæ habentur in ſacris voluminibus, agit Ioſephus antiquit. lib.3. & ſequen. Adnumerabatur olim Ioſue inter Prophetas, ſecundum Epiphan. in Panar. hæreſ. 66. prope finem. Vſque ad tempora S. Hieronymi (mirum dictu) extabat ſepulchrum Ioſue in monte Ephraim, quod S. Paula, circuiens loca ſacra, venerata eſt, vt idem S. Hieronymus in epitaphio Paulæ epiſt. 27. ſcribit his verbis: Sepulchra quoque in monte Ephraim Ieſu filij Naue, & Eleazari filij Aaron ſacerdotis e regione venerata eſt; quorum alter conditus eſt in Tamathſare a Septentrionali parte montis Gaas, alter in Gabaa filij ſui Phinees.

[d] *Gedeonis.*] De eodem vna cum Ioſue hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Eius Acta narrantur in lib.Iudic.c.7. & 8. Adnumeratur inter laudatiſſimos viros a Paulo in epiſt. ad Hebr. c. 11. De eo Ioſephus antiquit. lib.5. cap. 9. Iſidor. de vita & morte Sanctorum.

[e] *Annæ prophetiſſæ.*] De qua Luc.Euang.c.2. vbi S. Ambroſius, qui & in lib.de viduis plura de eadem; & S. Hieronymus epiſt. 20. ad Furiam de viduitate ſeruanda, & alij. Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad 5. Kal. Septemb.

[f] *Priſci.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij; teſtanturq. ſimul, hunc fuiſſe ex numero ſeptuagintaduorũ diſcipulorũ. Pluribus de eo Petr. in catal. lib.8.c.17.

[g] *Xyſti.*] Vſuardus & Ado de eodem hac die. Hunc fuiſſe primũ Rhemenſis ſedis Epiſcopum, tabulæ eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. plane ſignificant; teſtantur id ipſum Vſuardus, & alij. Sueſſionenſis quoque eccleſiæ ponitur primus Epiſcopus Xyſtus tempore Neronis, in tab. eiuſdem eccleſiæ apud Democh.

[h] *Terentiani Epiſcopi.*] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Tudertinæ, vnde eius Acta manuſcripta accepimus. In Breuiario Capuano item eiuſdem martyrium deſcribitur.

[i] *Ammonis & ſoc.*] De his etiam Græci hac die in Menologio, vbi eorum martyrium recenſetur. Legem Licinij Imp. cuius auctoritate hi omnes necati ſunt, recitat Euſebius in vita Conſtantini lib. 1. c. 46. Fuit eiuſdem nominis egregia ſanctitate monachus, de quo Græci agũt quarto Nonas Octob. cuius animam in cælum deſerri vidit Antonius, vt ſcribit Athan. in vita Anton. Plura de eo in Vit. Patr. cap.30. Suidas, & alij. Alius ab eo eſt diuerſus, qui fuit Origeniſta, de quo Hieronymus ad Cteſiphontem.

[k] *Vincentij & Læti.*] Agitur de ijſdem hac die in Breuiario Toletano.

[l] *Reguli.*] Extant de eius martyrio Acta manuſcripta, in quibus eum fuiſſe in Africa Epiſcopum, & in Italiam venientẽ, in Tuſcia ſub Totila occubuiſſe martyrio, expreſſum habetur. In ijſdem in fine hæc deſcripta habentur: Cuius digniſſimam ſanctitatem beatus Beda conſiderans, etiam memoriam facere curauit in Martyrologio ſuo, quod

verſibus hexametris compoſuit, dicens:

Septembris Regulus tenet, orditurq. Kalendas,
Regulus antiſtes, ſibi qui caput enſe peremptum
Portauit binis Chriſto ſtadijs faciente.
Cuius relliquias nunc vrbs Lucenſis adorat.

Hæc ibi. Porro Bedæ quod citatur Martyrologium metrice ſcriptum, excidiſſe videtur: nam quæ dicuntur Ephemerides Bedæ. alterius auctoris eſſe noſcuntur.

[m] *Lupi Epiſc.*] De quo item Beda, Vſuardus, Ado. Extant eius res geſtæ, quas recitat Sur. to. 5. Agût de eodem Sigeb. in chron. anno Domini 616. Vincent. lib. 23. c. 9. & 10. Petrus in catal. lib. 8. c. 20. Adnumeratur inter Epiſcopos Senonenſes viceſimus ordine in tabulis Democh.

[n] *Priſci Epiſcopi.*] Tam de Priſco, quam de collegis, quorum hic nomina notantur, agitur in vita S. Caſtrenſis Epiſcopi, quam manuſcriptam accepimus. eſt eius exordium: Textus ſacræ hiſtoriæ edocet, &c. cuius ſuperius meminimus, cum de ipſo egimus. Quiſquis fuerit eius auctor, conſtat quidem inſcitia rerum ac temporum, nonnulla veritati contraria admiſcuiſſe, vt ea quæ in eius principio leguntur de Valente & Valentiniano Auguſtis, quos dicit acerbiſſime Dei Eccleſiam perſecutos eſſe, eorumq. auctoritate hos ſanctos Epiſcopos Africa pulſos, nauiq. carioſæ impoſitos, ac maris tempeſtati commiſſos. De Valente nulla eſt dubitatio, ipſum Arianorum patronum in Catholicos ſæuiſſe: verum ille Orientale tantum adminiſtrauit Imperium, atque Orientalium tantummodo vexauit Eccleſiam. Valentinianus autẽ germanus eius, qui eodem tempore Occidentalis Imperij regebat habenas, pius fuit & Orthodoxus; ſub cuius ditione (haud dubium) erat prouincia Africana. Quæ itaque in perſecutione Vuandalica facta ſunt, quando etiã S. Quoduultdeus Carthaginenſis Epiſcopus (vt ſcribit Victor lib. 1. de perſec. Vuandal.) vna cum ſuis, pari diſcrimine nauibus fractis impoſitus, pelago creditus eſt; vel quæ id genus a ſucceſſoribus Regibus Vuandalorum ſunt perpetrata ea ipſa, inconſulte admodum auctor ille Valentiniano atque Valenti Impp. adſcripſit. Iure itaque hæc in perſecutione Vuandalica facta eſſe, docet Romanum Martyrologium.

[o] *Conſtantij Epiſc.*] De eo ſcribit S. Greg. lib. 2. dialog. c. 16. vbi demonſtrat, eum vixiſſe temporibus S. Benedicti, rurſumq. lib. 3. c. 8. vita functum refert temporibus Ioannis Papæ. Scripſit vitam eius Petrus diaconus bibliothecarius Caſſinenſis (vt teſtatur Petrus diac. lib. de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. c. 45.) ſed non extat. Alter fuit Conſtantius, ſiue Conſtantinus (vtroque enim nomine appellatum lego) eiuſdem ciuitatis Epiſcopus, qui interfuit Romano Concilio ſub Hilaro Papa, & alio ſub Felice habito, Boetio Conſule: cui ſucceſſit Aſterius, qui adfuit Symmacho Papæ aduerſus Laurentium ſchiſmaticum, vt conſtat ex Actis Conciliorum Roman. ſub Symmacho.

[p] *Victorij Epiſcopi.*] Agût de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, atque alij recentiores. Succeſſit hic S. Liborio eiuſdem ſedis Epiſcopo, quintus ordine, ſeditq. annos 24. menſes 7. dies 13. vt conſtat ex tab. eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. lib. de ſacrif. Miſſæ. Agit de eo Greg. Turonenſis de glor. confeſſ. cap. 56. Claruit temporibus Theodoſij Imp. notiſſimus ſancto Martino, vt apparet ex his quæ de eo hic Beda ſcribit in Martyrologio. Eius Acta manuſcrip. Leobijs extare, tradit Molanus.

[q] *Verena.*] De qua Beda hac die, & alij recentiores. De alia, Verona dicta, virgine ſanctimoniali, agit Molanus in Indic. Sanct. Belgij, & in addit. ad Vſuard. ad quartum Kalend. Septembris.

xxij. G Quarto Nonas Septemb. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

ROMAE ſanctæ Maximæ [a] martyris, quæ vna cum ſancto Anſano Chriſtum confeſſa, in perſecutione Diocletiani, dum fuſtibus cæditur, reddidit ſpiritum. Pamiæ in Gallia ſancti Antonini [b] martyris, cuius reliquiæ in eccleſia Palentina magna veneratione aſſeruantur. Item ſanctorum martyrũ Diomedis [c], Iuliani, Philippi, Euty-

Eutychiani, Heſychij, Leonidis, Philadelphi, Menalippi, & Pantagapæ: quorũ alij igne, alij aqua, enſe alij & cruce martyrium compleuerunt. Nicomediæ ſanctorum martyrum Zenonis[d], Concordij, & Theodori filiorum eius. Eodem die paſſio ſanctorum Euodij[e], Hermogenis, & Calliſtæ germanorum. Lugduni in Gallia natalis ſancti Iuſti[f] Epiſcopi & confeſſoris, miræ ſanctitatis & prophetici ſpiritus viri. Hic Epiſcopatui cedens, & in eremum Aegypti vna cum Viatore lectore ſuo ſecedens, cum aliquot annis proximam angelis vitam egiſſet, & dignus ſuorum laborum finis aduenifſet, coronam iuſtitiæ percepturus migrauit ad Dominum pridie Idus Octobris: cuius ſanctum corpus vna cum oſsibus beati Viatoris eius miniſtri Lugdunum poſtea hac ipſa die relatum fuit. Ibidem ſancti Elpidij[g] Epiſcopi & confeſſoris. In Piceno item ſancti Elpidij[h] abbatis, cuius nomine oppidum appellatum, ſacrum eius corpus ſe poſsidere congaudet. In monte Soracte ſancti Nonnoſi[i] abbatis, qui oratione ſua ingentis molis ſaxum tranſtulit, alijsq. miraculis coruſcauit.

SEPTEMBRIS 2.

MAXIMAE[a].] Agitur de ea etiam in vet. manuſcriptis, necnon in Actis S. Auſani martyris, & apud Petr. in catal. lib. 1. cap. 14.

[b] *Antonini.*] De quo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Extant eius Acta apud Mombritium tom. 1. & Petrum in catalogo lib. 8. cap. 24. Paſſus eſt autem non Apameæ in Syria, vt multi opinati ſunt; ſed Pamiæ apud Toloſam, vt conſtat ex tabulis eccleſiæ Palentinæ, in qua eius dies natalis ſolemniter agitur, vbi ſacræ corporis eius reliquiæ requieſcunt.

[c] *Diomedis & ſoc.*] Agunt de his præterea Græci in Menologio, illicq. eorum martyrij Acta deſcribuntur.

[d] *Zenonis & ſoc.*] De his tabulæ eccleſiæ Capuanæ, in cuius veteri Breuiario eorum martyrium recenſetur.

[e] *Euodij & ſoc.*] Græci itidem agunt de his hac die in Menologio, vbi breui compendio Acta ipſorum narrantur.

[f] *Iuſti Epiſcopi.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Habentur res geſtæ ipſius apud Surium tomo 5. hac die. Agit de eodẽ Ado Viennenſis in chronico anno Domini trecenteſimo ſeptuageſimonono. Hic ille Iuſtus, qui pro omnibus Gallicanis Epiſcopis interfuit legatus Concilio Aquileienſi, temporibus Gratiani Imperatoris: ponitur eius ſedis Epiſcopus decimustertius ordine in tabulis Epiſcoporum Lugdunenſium, quas recitat Democh. lib. de ſacrif. Miſſæ.

[g] *Elpidij Epiſc.*] Agũt de eodem Beda, ac ceteri qui ſupra, Petrus etiam in catal. lib. 8. cap. 27. Numeratur eiuſdem ſedis Epiſcopus decimusſeptimus in eiſdem tabulis.

[h] *Elpidij abb.*] De quo & Petrus in catal. lib. 8. c. 28. cumq. Cappadocem genere fuiſſe ſcribat, illum eſſe putamus, de quo præclara Palladius narrat cap. 37. Eſt celebris memoria huius in Piceno: nam præcipue colitur in oppido quod ab eius nomine S. Elpidius appellatur. Fuit præterea alius Elpidius doctrina & egregijs operibus nobilis, qui temporibus Conſtantij Aug. functus eſt legatione in Oriente aduerſus Arianos, miſſus a Iulio Rom. Pontifice, vt patet ex eiuſdẽ litteris, quæ extant apud Athanaſium. Scribit Sigebertus, ſacras reliquias S. Elpidij, ſocij S. Eutychij Epiſcopi, a regione Marſorum tranſlatas eſſe in Gallias anno Domini 969. Hæc ipſe in chron. eo anno.

[i] *Nonnoſi abb.*] Eius res geſtas S. Gregorius Papa conſcripſit lib. 1. dialog. cap. 7. Meminit eiuſdem in regiſtr. lib. 2. epiſt. 50. Ind. 11. cap. 89.

xij. A Tertio Nonas Septemb. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10

ROMAE ſanctæ Serapiæ[a] virginis, quæ ſub Hadriano Principe cum eſſet tradita[b] duobus laſciuis iuuenibus, & minime potuiſſet illudi, nec poſtmodum ardentibus facibus inflammari, iuſſu Berilli Iudicis fuſtibus cæſa, dehinc gladio decollata eſt. Paſſa eſt autem quarto Kalendas Auguſti, & a beata Sabina in ſuo monumento iuxta[c] aream Vindiciani ſepulta; ſed memoria ipſius martyrij hac die celebrior habetur, quando ambarum ſarcophagum ibi compoſitum & ornatum fuit, & locus orationis condigne dicatus. Corinthi natalis ſanctæ Phœbes[d], cuius meminit beatus Apoſtolus Paulus ad Romanos ſcribens. Aquileiæ ſanctarum virginum & martyrũ Euphemiæ[e], Dorotheæ, Theclæ, & Eraſmæ, quæ ſub Nerone poſt multa ſupplicia gladio cæſæ ſunt, & a ſancto Hermagora ſepultæ. Capuæ ſanctorum martyrum Ariſtæi[f] Epiſcopi, & Antonini pueri. Nicomediæ paſsio ſanctæ Baſiliſſæ[g] virginis & martyris, quæ annos nouem nata, cum in perſecutione Diocletiani ſub Alexandro Præſide verbera, ignes, ac beſtias diuina virtute ſuperaſſet, in oratione ſpiritum Deo reddidit. Item ſanctorum martyrum Zenonis[h] & Charitonis, quorum alter in lebetem liquati plumbi coniectus eſt, alter in fornacem ignis immiſſus. Cordubæ ſancti Sandali[i] martyris. Eodem die natalis ſanctorum martyrum Aigulphi[k] abbatis Lerinenſis, & ſociorum monachorum, qui, præciſis linguis, oculiſq. effoſsis, gladio obtruncati ſunt. Tulli in Gallia ſancti Manſueti[l] Epiſcopi & confeſſoris. Mediolani depoſitio ſancti Auxani[m] Epiſcopi. Eodem die ſancti Simeonis[n] Stylitæ iunioris. Romæ ordinatio[o] incomparabilis viri ſancti Gregorij Magni in Summum Pontificem; qui onus illud ſubire coactus, e ſublimiori throno clarioribus ſanctitatis radijs in Orbe refulſit.

SERAPIAE [a].] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij ex Actis S. Sabinæ, de quibus ſuperius quarto Kal. Aug. & Sur. tom. 5. hac die, extantq. eadem vberius manuſcrip. apud nos, eſtq. illorum exordium: Cum dies, &c.

[b] *Iuxta aream Vindiciani.*] Aream hic accipias locum ipſum vbi ſepelirentur defuncti Chriſtiani. Habes apud Tertullianū ad Scapulam hæc verba: Sub Hilarino Præſide, cum de areis ſepulturarum noſtrarum acclamaſſent: Areæ non ſint, Areæ ipſorum non fuerunt: meſſes enim ſuas non egerunt. hæc ibi. idcirco, quoniam dictæ ſunt etiam areæ loca illa ad trituram ſegetum compoſita. De area ſepulchrorum, quæ & nos cœmeteria dicimus, habes etiam in Actis paſſionis ſancti Cypriani in fine hæc poſita: Eius corpus propter Gentilium curioſitatem in proximo poſitum eſt cum cereis & ſcholaribus in areis Macrobij Candidi procurat oris.

[c] *Tradita duobus laſciuis iuuenibus.*] Sæpius reperies, Chriſtianas virgines, cum necandæ eſſent, antea in diſcrimen eſſe poſitas caſtitatis; ſed Deus, cuius nutu omnia reguntur, eas ſaluo pudore voluit immolari. Habes apud Suetonium, more antiquo Romanorum nefas fuiſſe, virgines violenta morte necare, atque idcirco ante conſtuprandas curare. hæc enim idem Suetonius in Tiberio c. 61. ait: Immaturæ puellæ, quia (more tradito) nefas eſſet virgines ſtrangulari, vitiatæ prius a carnifice, deinde ſtrangulatæ. Hæc ille. Habes hoc ipſum ex Dione lib. 58. necnon ex Tacito lib. 5. cum agunt de Seiani filia morti addicta. Verum eiuſmodi ſcelus antiquatum iam fuiſſe videtur, cum reperiantur quamplurimæ virgines Romæ paſſæ martyrium abſque aliquo pudoris illato detrimento.

[d] *Phœbes.*] De qua Paul. ad Rom. cap. 16. Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus, & alij recentiores.

[e] *Euphemiæ & ſoc.*] De his vet. manuſcrip. ex quibus Molanus, & Galeſinius hac die; licet in tabulis eccleſiæ Aquileienſis, quas manuſcrip. accepimus, agi de his repererimus ad xiij. Kal. Octob. Plura de iiſdem leguntur in Actis S. Hermagoræ Epiſcopi, ex quibus Petrus in catal. lib. 8. cap. 29. & Hier. Rub. lib. 1. hiſt. Rauen.

[f] *Ariſtæi & Antonini.*] Beda & Vſuardus, qui de his agunt hac die, horum Acta extare teſtantur, ſed excidiſſe putamus: quandoquidem nec in ſua ipſorū eccleſia reperiuntur; vbi, omiſſo Ariſtæo, tantum de Antonino agi reperimus in eius Breuiario. hinc ducimur coniectura, ob innumeras bellorum clades, illius nobiliſſimæ eccleſiæ monumenta eſſe deperdita.

[g] *Baſiliſſæ.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, quod citare conſueuimus, vbi & eius martyrium enarratur.

[h] *Zenonis & Charitonis.*] Iidem qui ſupra in eodē Menologio de his agunt ſeorſum, quaſi indicantes, non vna ſimul, ſed diuerſis in locis eadem die paſſos eſſe.

[i] *Sandalij.*] De quo mentio habetur in Flore Sanct. Hiſp. ex monumentis eccleſiæ Cordubenſis.

[k] *Aigulphi & ſoc.*] Horum Acta ſincere deſcripta refert Sur. tom. 5. Paſſi ſunt circa annum Domini 660. Sigeber. autem ponit in chron. anno 651.

[l] *Manſueti Epiſc.*] Agit de eodem hac die Ado. Ponitur hic primus eius eccleſiæ Epiſcopus, ac S. Petri Apoſtoli diſcipulus.

[m] *Auxani Epiſc.*] De quo tabul. eccleſ. Mediolan. ex quibus etiam Galeſinius hac die.

[n] *Simeonis iunioris.*] Græci autem in Menologio de eodem agunt, ac matre eius Martha Kal. Septemb. De duobus Simeonibus, iiſdemq. Stylitis, conſule notata ſuperius in Simeone ſeniore, Nonis Ianuarij. Moritur hic ſub Mauritio Imp. vt auctor eſt Euagr. hiſt. lib. 6. cap. 22.

[o] *Ordinatio, &c.*] De eadem S. Gregorij ordinatione in vet. Rom. Martyrol. & aliquibus manuſcrip. agitur. In hanc diem transferebatur etiam natalis eius, cum Quadrageſimali tempore de Sanctis agi vetitum eſſet, vt ſcribit Radulph. de obſer. can. cap. 16. De eadem ordinatione Gregorius Turonen. hiſt. Franc. lib. 10. cap. 1. Paul. diac. de geſt. Longob. lib. 3. cap. 11. Ioan. diac. lib. 1. c. 37. 38. 39. in vita S. Gregor. Ipſemet Gregorius frequenter cum gemitu lib. 1. & 2. regiſt. meminit de ſua ordinatione. Quod ad tempus ſpectat, contigit ordinatio S. Gregorij Indictione nona inchoante, anno quinto Mauritij Imperatoris: eſt is annus Domini quingenteſimus nonageſimus, vt ex eius regiſtro epiſtolarum aperte colligitur, & fuſius monſtrauimus in Annal. Eccleſiaſticis.

xx. B Pridie Nonas Septemb. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

IN monte Nebo terræ Moab ſancti Moyſis[a] legiſlatoris & Prophetæ. Ancyræ in Galatia natalis ſanctorum trium puerorum Rufini[b], Siluani, & Vitalici martyrum. Cabilone in Gallia S. Marcelli[c] martyris ſub Antonino Imperatore; qui cum a Præſide Priſco ad profanum conuiuium fuiſſet inuitatus, & huiuſmodi epulas execrans, omnes qui aderant, cur idolis deſeruirent, libera increpatione corriperet, ab eodem Præſide inaudito crudelitatis genere, cingulo tenus defoſſus eſt in terra, ſicq. triduo in laudibus Dei perſeuerans, incontaminatum ſpiritum Deo reddidit. Eodem die ſanctorum martyrum Magni[d], Caſti, & Maximi. Treuiris ſancti Marcelli[e] Epiſcopi & martyris. Eodem die ſanctorum Thamelis[f], anteá idolorum ſacerdotis, & ſociorum martyrum ſub Hadriano Imperatore. Item ſanctorum martyrum Theodori[g], Oceani, Ammiani, & Iuliani, qui ſub Maximiano Imperatore diſſectis pedibus in ignem coniecti, martyrium conſummarunt. Arimini ſancti Marini[h] diaconi. Neapoli in Campania natalis ſanctæ Candidæ[i], quæ ſancto Petro ad eam vrbem venienti prima occurrit, atque ab eo baptizata, poſtea ſancto fine quieuit. Ibidem ſanctæ[k] Candidæ iunioris, miraculis claræ. Viterbij ſanctæ Roſæ[l] virginis.

SEPTEMBRIS 4.

MOYSIS[a].] Agunt de eodem hac die non tantum Latini omnes, ſed & Græci in Menologio. Frequentiſſime de eo in diuinis Scripturis, & in Ioſepho hiſtorico, & Philone, alijsq. innumeris Hebræorum, Latinorum, ac Græcorum ſcriptoribus tam ſacris, quam profanis; quos enumerare, ſuperuacaneum ducimus.

[b] *Rufini & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, & alij recentiores; conſentiuntq. vetera manuſcripta.

[c] *Marcelli.*] Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib.8. c.37. Eius Acta fuſius ſcripta extant apud Sur. tom.5. De eadem feſtiuitate hoc item tempore ſolita olim celebrari meminit Gregor. Turonenſis de geſt. Franc. lib.9. cap.3. & de glor. mart. c.53. De eius baſilica erecta a Gunthramno Rege, vide apud Gregor. Turon. de geſtis Franc. lib.11. c.2. in appendice.

[d] *Magni & ſoc.*] Vſuardus hac die de Magno & Caſto tantum. De Maximo in antiq. Roman. Martyrol. & alijs manuſcriptis. De trãſlatione corporis S. Magni martyris, deq. eius reliquijs reconditis in eccleſia ſancti Michaelis Archangeli prope Vaticanũ tempore Leonis Quarti Romani Pontificis, docet vetus inſcriptio marmori inciſa, in eadem collocata.

[e] *Marcelli Epiſc.*] Alicubi Marcellinus, vt in

tabul.

tabul. Epiſc. Treuiren. quas habet Democh. de ſacriſ. Miſſæ, vbi adſcribitur vigeſimus eius ſedis Epiſcopus. Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vſuardum.

[f] *Thamuelis & ſoc.*] Græci itẽ de his agunt in Menologio hac die, recitantq. ipſorum martyrium.

[g] *Theodori & ſoc.*] De his etiam Græci vbi ſupra in Menologio.

[h] *Marini diac.*] Vet. manuſcrip. ſed alicubi Maurus pro Marino ponitur. Habes eius res geſtas apud Petrum in catal. lib. 8. c. 36.

[i] *Candidæ.*] Hæc ſenior, quæ vixit Nerone Imp. cuius Acta typis excuſa legi. Plura de eadem in vita S. Aſpren Epiſcopi Neapolit. nuper a Paulo Regio edita.

[k] *Candidæ iunioris.*] Claruit temporibus Mauricij Auguſti, vt apparet in veteri inſcriptione in ſepulchro eius marmoreo ſcripta, in eccleſia S. Andreæ ad Nidum poſita. Eius etiam res geſtæ atque miracula iam typis excuſa habentur.

[l] *Roſæ.*] Accepimus eius Acta ab eccleſia Viterbienſi, cui de ea ſolemnem diem agere, decreto Romani Pontificis eſt conceſſum. Eſt eorum exordium: Inter alias, &c. Claruit tẽporibus Federici Imperatoris, peruenitq. vſque ad tempora Alexandri Papæ Quarti.

5 Nonis Septemb. Luna. G xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMAE in ſuburbano beati Victorini [a] Epiſcopi & martyris, qui ſanctitate & miraculis clarus, ſacerdotium Amiterninæ vrbis, totius populi electione adeptus eſt: poſtmodum ſub Nerua Traiano apud Cutilias, vbi putentes & ſulphureæ emanant aquæ, cũ alijs Dei ſeruis relegatus, ab Aureliano Iudice iuſſus eſt ſuſpendi capite deorſum: quod cum per triduũ pro nomine Chriſti paſſus fuiſſet, glorioſe coronatus, victor migrauit ad Dominũ: cuius corpus Chriſtiani rapientes, honorifica ſepultura Amiterni condiderunt. Item in Portu Romano natalis ſancti Herculani [b] martyris. Capuæ ſanctorum martyrũ Quinctij [c], Arcontij, & Donati. Eodem die ſancti Romuli [d], aulæ Traiani præfecti, qui cum ſæuitiam Imperatoris in Chriſtianos deteſtaretur, cæſus virgis, capite truncatus eſt. Melitinę in Armenia paſsio ſanctorum militum Eudoxij [e], Zenonis, Macarij, & ſociorũ mille centum & quatuor, qui abijcientes militiæ cingulum, in perſecutione Diocletiani pro confeſsione Chriſti necati ſunt. Conſtantinopoli ſanctorum martyrum Vrbani [f], Theodori, Menedemi, & ſociorum ſeptuagintaſeptem eccleſiaſtici ordinis; qui a Valente Imperatore pro fide Catholica in nauigio impoſiti, iuſsi ſunt in mari comburi. Conchæ in Hiſpania ſancti Iuliani [g] Epiſcopi & confeſſoris. In pago Taruanenſi, monaſterio Sithin, ſancti Bertini [h] abbatis. Toleti ſanctæ Obduliæ [i] virginis.

SEPTEM-

VICTORINI[a].] De quo hac die Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Cum ſuperius egimus de Victorino germano ſancti Seuerini Septempedani, ſatis oſtendimus, errare eos qui duos hos Victorinos in vnum confundunt, & huic martyri illa tribuunt, quæ alterius eſſe noſcuntur; nimirũ lapſum illum miſerandũ, quem deſcribit hic Ado, qui ceteris errandi tribuit occaſionem: nã & id ad Bedæ Martyrologium additum reperitur; cum in veteri manuſcripto eius Martyrologio nihil huiuſmodi legatur, ſicut nec in antiquo Romano, vel in Vſuardo. De aquis Cutilijs, vbi hic paſſus eſt, ſcribit Plin. lib. 2. c. 95. & lib. 3. c. 12. Huius autem Victorini martyrium deſcriptum habetur in Actis ſanctorum Nerei & Achilei, apud Sur. tom. 3. die 12. Maij, ex quibus ceteri accepere. Habetur mentio de eodem ſupra die 15. Aprilis, vna cum Marone & Eutychete; licet ibi nulla de Epiſcopatu mentio fiat.

[b] *Herculani.*] De eodem hac item die Beda, Vſuardus, Ado, adſtipulanturq. vet. manuſcrip. ac recentiores.

[c] *Quinctij & ſoc.*] Agunt de his etiam ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri.

[d] *Romuli.*] Græci de eodem itẽ hac die in Menologio agunt, eiusq. certamen deſcribunt; copioſius autem Metaphraſtes ex antiquis monumentis eius Acta deſcripſit, quæ extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5.

[e] *Eudoxij & ſoc.*] Græci itidẽ ex Actis ſancti Romuli, quæ a Metaphraſte deſcripta nuper citauimus. Ex horum militum numero, qui Melitine in Armenia coronati ſunt, quatuor ſacra corpora delata Conſtantinopolim, reperta ſunt tẽporibus Iuſtiniani Imp. quorũ beneficio idem Imperator letali morbo curatus eſt. Rem geſtam perpetuis dignam monumentis conſcripſit Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imperatoris.

[f] *Vrbani & ſoc.*] Agunt de his etiam in Menologio Græci hac die, illuſtreq. certamen eorum deſcribunt: porro plenius Socrates hiſt. lib. 4. c. 13. Sozom. lib. 6. cap. 13. & 14. luculentius autem S. Gregorius Nazianzenus in oratione ad Epiſcopos Conſtantinopolitanæ Synodi, itemq. in ea quam dixit in laudem Baſilij, necnon in illa ad Arianos, ac denique in ea quæ inſcribitur, in laudem Heronis: poſt hos autem alij recentiores, quos præterimus.

[g] *Iuliani Epiſc.*] Migrauit ex hac vita 28. Ianuarij, anno Domini 1207. Claruit ſub Innocentio Papa Tertio. Decreto Iulij Tertij Rom. Pontif. tranſlata eſt eius ſolemnitas in diem quintam Septembris. Agitur de eodem in Flor. Sanct. Hiſp. 28. Ian. & in Theſauro concion.

[h] *Bertini abb.*] De quo etiã Vſuardus. Eius res geſtas Folcardus abbas conſcripſit, quas Surius retulit in tomũ quintum. Alia de eodem habes in vita S. Andomari Epiſcopi, necnon in Actis S. Vuinoci apud Sur. tom. 6. Agit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 105. & Molan. in Indic. Sanct. Belg. De monaſterij S. Bertini exacta obſeruatione monaſticæ diſciplinæ ſcribit S. Bernardus epiſt. 141. 142. 143. & 144. Migrauit ex humanis anno Domini 698.

[i] *Obduliæ.*] De ea in Breuiario Toletano hac die. Fuit & alia eiuſdem fere nominis Odilia virgo de numero illarũ vndecim millium virg. S. Vrſulæ ſodalium, de qua plura Molan. in Indic. Sanct. Belg. cuius celebritas agitur xv. Kal. Auguſti. Si autem vnã eamdemq. Obduliam cum Odilia eſſe quis dixerit; ob aliquam factam tranſlationem reliquiarum Toletum hac die eius ſolemnitatem celebrari illic intelligat.

xviij. D   Octauo Idus Septemb. Luna.   6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

ZACHARIAE[a] Prophetæ, qui de Chaldæa ſenex in patriam reuerſus, iuxta Aggæum Prophetam conditus iacet. In Helleſponto ſancti Oneſiphori[b] Apoſtolorum diſcipuli, cuius meminit S. Paulus ad Timotheum ſcribens: qui ibidem vna cum ſancto Porphyrio iuſſu Hadriani

Procon-

Proconſulis acriter verberatus, & a ferocibus equis raptatus, ſpiritum Deo reddidit. Alexandriæ paſsio ſanctorum martyrum Fauſti [c] presbyteri, Macarij, & ſociorum decem, qui ſub Decio Imperatore & Valerio Præſide pro Chriſti nomine abſciſsis ceruicibus martyrium compleuerunt. In Cappadocia ſanctorum martyrum Cottidi [d] diaconi, Eugenij, & ſociorum. In Africa ſanctorum Epiſcoporum Donatiani [e], Præſidij, Manſueti, Germani, & Fuſculi, qui in perſecutione Vuandalica iuſſu Hunnerici Regis Ariani pro aſſertione Catholicæ veritatis fuſtibus dirisſime cæſi, exilio eliminati ſunt: Inter quos etiã Epiſcopus nomine Lætus, ſtrenuus atque doctiſsimus vir, poſt diuturnos carceris ſqualores incendio concrematus eſt. Veronæ ſancti Petronij [f] Epiſcopi & confeſſoris. Romæ S. Eleutherij [g] abbatis, ſerui Dei, quem ſanctus Gregorius Papa ſcribit oratione & lacrymis mortuum ſuſcitaſſe.

SEPTEMBRIS 6.

ZACHARIAE *Prophetæ* [a].] De quo hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autẽ pridie huius diei in Menologio. Præter illa, quæ de eo extant in diuinis Scripturis, agit de eodẽ Ioſephus antiquit. lib. 11. c. 4. Epiphan. de vit. & inter. Prophet. c. 21. Extat encomium in Prophetam Zachariam Coſmæ Veſtiarij in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcrip. num. 65. Inuentum eſt venerandum corpus eius ſub Theodoſio Iuniore, de cuius inuentione nos egimus in Annalibus anno eiuſdem Imperatoris octauo, qui eſt a Chriſto 415. De ea re ſcripſit Sozom. hiſt. lib. 9. c. 16. in fin. & c. 17. Niceph. lib. 14. c. 8. Cedren. in Honor. anno 11.

[b] *Oneſiphori.*] De quo Paul. 2. ad Timoth. cap. 1. & 4. Agunt de eodem hac die Beda & Ado, Græci autem tertio Kalen. Maij in Menologio, traduntq. hunc creatum fuiſſe Epiſcopum Colophonis, Dorotheus autem dicit Coroniæ; iidemq. de eodem vna cũ Euodio ad ſextum Idus Octobris. Habetur mentio de eodem in Actis ſanctæ Theclæ, de quibus ſuo loco plura inferius.

[c] *Fauſti & ſoc.*] Agunt de iiſdẽ Græci etiam in Menologio, & nomina ſingulorum referunt: videlicet, poſt Fauſtum & Macarium recenſetur Dionyſius lector, Cyriacus acolythus, alter Fauſtus, Andronicus miles, Theotiſtus nauclerus, Andropelagia, & Thecla. Monemus lectorem, hos Fauſtos, de quibus hic agitur, eſſe diuerſos ab illo, qui ibidem loci, eadem vrgente perſecutione, multa paſſus eſt, vt ex Dionyſij Alexandrini litteris conſtat: nam ille, licet tunc grauia ſit perpeſſus, tamen vſque ad Diocletiani tempora peruenit, vt Euſebius hiſt. lib. 7. cap. 10. in fine teſtatur.

[d] *Cottidi & ſoc.*] De his & Beda, Vſuardus, & alij recentiores hac die agunt.

[e] *Donatiani & ſoc.*] Agunt de his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Victor Vticenſ. lib. 2. de perſecutione Vuandalica eorũ certamen deſcribit. Paſſi ſunt temporibus Zenonis Imp. ſub Hunnerico Vuandalorũ Rege. Lætus de quo hic agitur (licet Victor nihil dicat) fuit Epiſcopus Leptinenſis ciuitatis, vt ſcribit S. Iſidorus in hiſtoria Vuandalorum. Huius martyris incitatione Iuſtinianum Imp. commotum fuiſſe, vt exercitum in Africam, duce Beliſario, mitteret, idem auctor teſtatur.

[f] *Petronij Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ Veronenſis, pluribus autem Illuſtriſ. & R. D. Auguſtinus Valerius eius eccleſiæ Epiſc. & Cardinalis in antiq. monum. Epiſcoporum Veronen. pag. 10. & 41.

[g] *Eleutherij abb.*] De quo hac die Ado; apud Bedam autem mendoſe additur nomen Epiſcopi. Huius res geſtas ſcribit S. Greg. lib. 3. dialog. c. 33. qui quidem non tantũ ſcriptione, ſed & pictura exprimi voluit acceptum a Deo per Eleutherij preces beneficium, vt Hadrianus Papa ad Carolum Magnũ Imperatorem ſcribit his verbis: Sanctus Gregorius Papa in monaſterio ſuo pulchrum fecit oratorium, & ipſum diuerſis hiſtorijs pingi fecit, atque ſacras ibidem erexit imagines.

nes. Vt cum ipſe cum beato Eleutherio pro ægritudine ſtomachi ſui ingreſſus, in oratione pariter exauditi ſunt. Et ille vir ſanctus Eleutherius, quem dicunt & mortuum ſuſcitaſſe, ante ipſas ſacras imagines ſe proſternens, diuinam exorare clementiam cum ſancto Gregorio non dubitauit; ſed fidem ferentes perfectam, pariter exauditi ſunt, & vſque hactenus apud nos venerantur. Hæc Hadrianus.

xvij. E Septimo Idus Septemb. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

NICOMEDIAE natalis beati Ioannis[a] martyris, qui cum videret crudelia edicta aduerſus Chriſtianos in foro pendere, fidei ardore accenſus, iniecta manu, illa detraxit, atque diſcerpſit: cumq. hoc relatum eſſet Diocletiano & Maximiano Auguſtis in eadem vrbe conſtitutis, omnia ſuppliciorum genera in eum experiri iuſſerunt: quæ vir nobiliſſimus tanta alacritate vultus ac ſpiritus pertulit, vt ne triſtis quidem pro his videri potuerit. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Eupſychij[b] martyris, qui ſub Hadriano Imperatore accuſatus quod Chriſtianus eſſet, in carcerem coniectus eſt: & paulo poſt inde emiſſus, patrimonium ſtatim vendidit, & pretium partim pauperibus, partim accuſatoribus tamquam benefactoribus diſtribuit: ſed iterum comprehenſus, ſub Sapritio Iudice dilaniatus, & gladio confoſſus, martyrium conſummauit. Pompeiopoli in Cilicia ſancti Sozontis[c] martyris, qui ſub Maximiano Imperatore in ignem iniectus, reddidit ſpiritum. Aquileiæ ſancti Anaſtaſij[d] martyris. In territorio Auguſtodunenſi ſanctæ Reginæ[e] virginis & martyris, quæ ſub Proconſule Olybrio, carceris, equulei, ac lampadarum perpeſſa ſupplicia, demum capitali ſententia damnata migrauit ad Sponſum. Trecis Nemorij[f] diaconi & ſociorum martyrum, quos Attila Rex Hunnorum interfecit. Aurelianis in Gallia depoſitio ſancti Euortij[g] Epiſcopi, qui primo Romanæ Eccleſiæ ſubdiaconus, dehinc diuino munere per columbam deſignatus eſt Pontifex præfatæ vrbis. In Gallijs ſancti Auguſtalis[h] Epiſcopi & confeſſoris. Capuæ ſancti Pamphili[i] Epiſcopi. In territorio Pariſienſi ſancti Clodoaldi[k] presbyteri & confeſſoris.

IOANNIS [a].] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recẽtiores. Eius autem fidei conſtantem confeſſionẽ & diros cruciatus ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 5. & Niceph. lib. 7. c. 5. & licet nomen non explicent, reapſe de eo ſentire, certum eſt.

[b] *Eupſychij.*] De quo & Græci in Menologio hac die, ibiq. eius res geſtas ſumma breui deſcribunt. Porro ne nominis & loci ſimilitudine quis decipiatur, duos Eupſychios martyres Cæſareæ Cappadociæ fuiſſe conſtat; quorum alter, de quo hic agitur, paſſus eſt temporibus Hadriani Imp. alter autem, de quo ſupra ad quintum Idus Aprilis, Iuliano Apoſtata imperante, martyriũ conſummauit; de quo eo die plura ſuperius dicta a nobis ſunt.

[c] *Sozontis.*] Agunt de eodem hac die Græci, eiuſq. Acta pluribus proſecutus eſt Metaphraſtes: extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. De Pompeiopoli ciuitate, de qua hic agitur; quomodo a Pompeio reſtituta ſit poſt debellatos pyratas, ijſdemq. incolenda ſit tradita, ſcribit Dio hiſtoriarum libro 36.

[d] *Anaſtaſij.*] Fuit hic fullo, & pro fidei merito in numerum martyrum cooptatus eſt; idq. ex veteribus manuſcrip. Molan. in addit. ad Vſuard. hac die.

[e] *Reginæ.*] De eadem hac die Beda, Vſuar. & Ado, ijdemq. pluribus eius res geſtas referunt, plenius autem Mombrit. tom. 2. vit. Sanct. & Petrus in catalogo lib. 8. cap. 47.

[f] *Nemorij & ſoc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Trecenſis, item Maurolycus, & Molanus in addit. ad Vſuardum. Fuit hic diaconus ſancti Lupi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi.

[g] *Euortij Epiſcopi.*] De quo & Beda, Vſuardus, & Ado. Huius res geſtas ex antiquis codicibus edidit Sur. tomo 5. Vincent. lib. 13. Petr. in catal. lib. 8. c. 48. Succeſſit hic S. Deſiniano, ſucceſſoremq. habuit præclarum illum ſanctitate virum Anianũ. Interfuit ſanctus Euortius Concilio Valentino, celebrato in Gallijs, Gratiano & Equitio Conſſ. anno Domini 374.

[h] *Auguſtalis Epiſc.*] De eodem hic Beda; qui licet eum ponat Arelate, tamen dum reperitur idem Epiſcopus ſubſcriptus Concilio primo Arauſicano, tempore S. Leonis Papæ, quo eidem ſedi Arelatenſi præerat S. Hilarius, qui eidem Synodo interfuit; alterius potius ciuitatis videtur fuiſſe Epiſcopus: nam & in tabulis Epiſcoporũ Arelatenſium, quas deſcripſit Demochares, nulla habetur mentio de Auguſtali Epiſcopo.

[i] *Pamphili.*] De eo monumenta eius eccleſiæ, quorum Sanctorum indiculum Romam miſſum accepimus.

[k] *Clodoaldi.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Fuit hic filius Clodomiri Regis Francorum. Scribit de eo Gregorius Turonenſis de geſt. Francorum lib. 3. cap. 6. & 18. Sigeber. in chron. anno Domini 531. Vincentius lib. 21. cap. 60. Petrus in catalogo lib. 8. cap. 50. & alij iuniores.

8 Sexto Idus Septemb. Luna. A xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

NATIVITAS [a] beatiſsimæ ſemper Virginis genitricis Dei Mariæ. Nicomediæ ſancti Hadriani [b] martyris, cum alijs vigintitribus, qui omnes poſt multa ſupplicia ſub Diocletiano & Maximiano Auguſtis martyrium crurifragio conſummarunt quarto Nonas Martij. Eorum reliquiæ a Chriſtianis Byzantium delatæ, reuerenti honore ſepultæ fuerunt: inde poſtea ſancti Hadriani corpus Romam hac die tranſlatum fuit, in qua ipſius feſtiuitas potiſsimum celebratur. Alexandriæ ſanctorum martyrum

tyrum Ammonis[c], Theophili, Neoterij, & aliorum vigintiduorum. Antiochiæ ſanctorum Timothei[d] & Fauſti martyrum. Gazæ in Palæſtina ſanctorum martyrum Euſebij[e], Neſtabi, & Zenonis fratrum, qui tempore Iuliani Apoſtatæ, irruente in eos turba Gentilium, diſcerpti atque necati ſunt. Ibidem ſancti Neſtoris[f] martyris, qui ſub eodem Iuliano ab iiſdem Gentilibus furentibus ſæuiſsime cruciatus, emiſit ſpiritum. Friſingæ ſancti Corbiniani[g] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui a Gregorio Secundo Pontifice ordinatus, & ad prædicandum Euangelium miſſus, vberes fructus in Gallia & Germania retulit, ac demum virtutibus & miraculis clarus in pace quieuit.

SEPTEMBRIS 8.

NATIVITAS *beatiſſ.*] De eadem Beda, ac ceteri Latinorum; Græci etiam hac eadem die celebrant eamdem ſolemnitatē, de qua in Græco codice bibliothecæ Sfortianæ num. 65. ſermones leguntur nomine S. Ioannis Chryſoſtomi, S. Procli, S. Ioannis Damaſceni, Iacobi monachi, & Andreæ Cretenſ. In Sacramentario S. Gregorij, quod antiquiſſimum extat in biblioth. Vaticana manuſcrip. habetur de eadē celebritate ſpecialis præfatio. Eiuſdem meminit S. Ildefonſus lib. de virg. Ordo Roman. de diuin. offic. pag. 24. de eadem agens, hæc habet: In Natiuitate S. Mariæ leguntur homiliæ ſanctorū Patrum ad ipſam diē pertinentes, &c. ſubditq. de Litanijs ea die fieri ſolitis ex inſtitutione Sergij Papæ. Meminit de eadem, cum agitur de officio Miſſæ pag. 21. Ex quibus profecto valde errare oſtenduntur, qui hanc ſolemnitatem ab Innocentio Quarto inſtitutam putarunt. Rurſus non recte ſentire eos exiſtimamus, qui opinati ſunt iam ab Auguſtini ætate eamdem eſſe in Eccleſia celebratam, ea perſuaſi ratione, quod in Eccleſiaſticis Officijs eius diei legatur ſermo S. Auguſtini de ea ſolemnitate. Quamobrem monitum volumus lectorem, vere ſermonem illum eſſe germanum S. Auguſtini opus, nequaquam tamen in Natali Dei genitricis habitum; ſed perpaucis mutatis, eidem celebritati accommodatum, qui eſt ſermo ſecundus de Annunciatione; vbi verba illa: Gaudeat terra noſtra tantæ Virginis illuſtrata ſolemni die: ita pie mutata leguntur in Breuiario: Gaudeat terra noſtra tantæ Virginis illuſtrata Natali. Nec vero mirum hoc cuiquam videatur, quod ſermonē hunc S. Auguſtini ad beatiſſimam Virginem pertinentem, ſancta Eccleſia ad hanc feſtiuitatem accommodauerit: nam id ipſum in antiphonis & reſponſorijs agere conſueuiſſe, ſatis apparet, dum quæ ſunt alicui ſolemnitati peculiariter accommodata, iiſdem vtatur in alijs. Vt autem omnis prorſus anſa tollatur exiſtimandi Auguſtini tempore hoc feſtum eſſe celebratum, adducam de ea re eiuſdē Auguſtini clariſſima teſtimonia, qui ſermone 21. & 22. de ſanct. teſtatur nullius alterius ortum, quam ſolius Domini noſtri Ieſu Chriſti, & ſancti Ioannis Baptiſtæ, in Eccleſia celebrari conſueuiſſe. Quonam autem potiſſimū tempore fuerit eiuſmodi ſolemnitas inſtituta, nuſquam expreſſum reperi, nec quid certi affirmare auſim. Quantū autem ex hiſtorijs Eccleſiaſticis compertum habeo; a Concilij Epheſini temporibus, ex quo execranda illa Neſtorij hæreſis damnata atque proſcripta eſt, qua ſanctiſſimæ Mariæ Virginis titulus ille ſupremus Dei Genitricis impie auferebatur, animaduertimus (ſecundum ea Prophetæ verba: In tribulatione dilataſti mihi) magis magiſq. in dies toto orbe Chriſtiano beatiſſimæ Virginis cultum auctum amplificatumq. fuiſſe: non tamen dicere præſumimus, eo tempore inſtitutam eſſe præſentem ſolemnitatem; cum conſtet, Gallicanam Eccleſiam etiam temporibus Caroli Magni & Ludouici Pij eam ignoraſſe, vt apparet ex Concilio Moguntino ſub eodem Imp. celebrato, anno Domini 813. can. 36. & ex capitularibus eiuſdem Imp. & Ludouici Pij, lib. 1. c. 164. lib. 2. c. 35. & lib. 6. c. 186. Satis ſit, conſtare eam eſſe antiquam, & tam Latinos, quam Græcos eadem animi pietate, concordiq. ſtudio ac religione permotos, eadem die ſacratiſſimum Dei genitricis Natalitium ſolemniter celebrandum eſſe duxiſſe. Rationem autem eius ſolemnitatis agendæ S. Bernardus ſcribit ſermone 4. ſuper Salue Regina. De iuſtis quibuſdam

buſdam

buſdam diuinitus oſtenſis cuidam religioſo viro de hoc celebrando natali die, agit Petrus in catal. lib. 8. c. 51. in fin. & alij. Extant inſuper tres luculentæ orationes S. Ioan. Damaſc. de Nat. Dei genitricis Mariæ; aliæ Abſalonis, Guerrici, & aliorum, quos omittimus recenſere.

[b] *Hadriani.*] De ipſius natali die ſuperius ad quartum Nonas Martij agitur, vt in Martyrologio Bedæ, & in antiquis manuſcript. alijsq. recentioribus notatum vidimus. Vetera aliquot manuſcrip. hæc habent ea die, quæ & Molanus ad Vſuard. addidit: Nicomediæ S. Hadriani cum alijs viginti tribus, cuius corpus Romam tranſlatum eſt, atque ſepultum ſexto Idus Septembris, vbi & eius paſſio eſt annotata. Hæc in dictis vet. manuſcript. licet in vetuſtioribus Roman. Martyrologijs nulla prorſus mentio de Hadriano ea die habeatur; ſed hac die tantum, quando ſimul cũ tranſlatione & paſſio olim celebrabatur. Cum autem die tranſlationis Romæ etiam dies natalis eius recoleretur, inde factũ eſt, vt Nicomediæ poneretur. vnde Adoni & alijs eum ſecutis errandi manauit occaſio, vt putarent hac die tranſlationis ſanctum Hadrianum occubuiſſe martyrio: rectius itaque Maurol. ex prædictis manuſcriptis natalem eius paſſionis diē ad quartum Nonas Martij, tranſlationem vero Romam factam hac die ponit. His omnibus ſubſcribit etiam Galeſinius in ſuis Not. ea die Martij. Quod vero Græci, neque hac die, neque ad quartum Nonas Martij, ſed ſeptimo Kal. Septemb. agant commemorationem S. Hadriani; exiſtimo eam eos agere diem, qua prima eſt facta tranſlatio, cum Nicomedia Conſtantinopolim eius corpus delatum eſt. Cetera de Hadriano vide notata ſuperius in natali ipſius die 4. Non. Martij.

[c] *Ammonis & ſoc.*] Vſuardus de ijſdem hac die. Scribit de his Dionyſius Alexand. apud Euſeb. lib. 6. cap. 34. Alius eſt item Ammon Alexand. qui vna cum Fauſto & Didio paſſus eſt tempore Diocletiani, de quibus Euſebius lib. 8. c. 25. & Niceph. lib. 7. cap. 16. Diuerſos hos eſſe inter ſe, tum diuerſitas temporum, tum ſociorum oſtendit.

[d] *Timothei & Fauſti.*] De his item Vſuardus, & alij recentiores hac die.

[e] *Euſebij & ſoc.*] Horum nobile certamen ſcribit Sozomenus lib. 5. cap. 8.

[f] *Neſtoris.*] De quo etiam idem Sozom. vna cũ prædictis martyribus agit vbi ſupra lib. 5. cap. 8.

[g] *Corbiniani Epiſcopi.*] Apud Bedam de eodem hac die. Eius res geſtas ſcriptis mandauit Aribo Epiſcopus Friſingen. quas habet Sur. tom. 5. Plura de eodem Otho Friſing. lib. 5. cap. 23. & 24. Claruit temporibus Gregorij Secundi Papæ circa annum Domini ſeptingenteſimum trigeſimum.

9 Quinto Idus Septemb. Luna. G xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

NICOMEDIAE paſſio ſanctorum martyrum Dorothei[a] & Gorgonij, qui apud Diocletianum Auguſtum honores ampliſsimos conſecuti, cum perſecutionem, quam ille Chriſtianis inferebat, deteſtarentur, præſente eo, iuſsi ſunt primo appendi, & flagris toto corpore laniari, deinde viſceribus pelle nudatis, aceto & ſale perfundi, ſicq. in craticula aſſari, atque ad vltimum laqueo necari. Interiecto autem tempore, beati Gorgonij corpus Romam delatum fuit, ac via Latina poſitum, & inde ad baſilicam ſancti Petri tranſlatum. In Sabinis, trigeſimo ab Vrbe milliario, ſanctorum martyrum Hyacinthi[b], Alexandri, & Tiburtij. Sebaſtæ S. Seueriani[c] militis Licinij Imperatoris, qui cum quadraginta martyres in carcere detentos frequens

viſitaret, iuſſu Lyſiæ Præſidis ſaxo ad pedes ligato ſuſpenſus, ac verberibus cæſus, & flagris laniatus, in tormentis reddidit ſpiritum. Eodem die paſsio ſancti Stratonis [d], qui pro Chriſto ad duas arbores ligatus, atque diſcerptus, martyrium conſummauit. Item ſanctorum martyrum Ruffini [e] & Ruffiniani fratrum. Romæ ſancti Sergij [f] Papæ & confeſſoris. In territorio Taruanenſi ſancti Audomari [g] Epiſcopi. In Scotia ſancti Querani [h] abbatis.

SEPTEMBRIS 9.

DOROTHEI *& Gorgonij* [a].] De his Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores. Scribit horũ res geſtas Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 1. & 6. & Niceph. lib. 7. c. 2. & 5. Plura de iiſdem in Actis ſanctorum Indes & Domnæ, quæ refert Metaph. die 26. Decemb. vbi tamen Dorotheum capite amputatum, Gorgonium vero molari lapide ad collum ligato martyrium conſummaſſe, eadem Acta teſtantur. Quod autem ab his diuerſa hæc in Martyrologio ſunt poſita, quod prædicti martyres laqueo vitam finierint, ex Euſebio dict. lib. 8. c. 6. & Niceph. lib. 7. c. 5. videntur accepta. Quæ vero hic habentur de ceteris tormentis a prædictis martyribus perlatis, eadem recenſet Beda, Vſuardus, Ado, & alij: & licet Euſebius eis Petrum cruciatum eſſe dicat; tamen cum ex vnius, quod refert, martyrio, quæ ceteris ſodalibus contigerint, ſe nota facere velle teſtetur, inde prædicti putarunt in dictos martyres eadem eſſe illata tormenta. Ruffinus item dũ eumdem Euſebij locum in Latinum vertit, iiſdem quibus ille, hos ſupplicijs affectos, ac demum laqueo vitam finiſſe tradit lib. 8. c. 6. Reliquias S. Gorgonij tranſlatas deinde Roma in Gallias, teſtatur Sigebert. in chron. anno Domini 764.

[b] *Hyacinthi & ſoc.*] Agunt & de his Beda, Vſuardus, Ado, ac reliqui.

[c] *Seueriani.*] Græci item de eo hac die in Menologio, ibiq. eius Acta expreſſa habentur, quæ vberius deſcripſit Metaphraſtes ex antiquis codicibus; extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5.

[d] *Stratonis.*] De eo hac die Græci in Menologio, referuntq. eius martyrium.

[e] *Ruffini & Ruffiniani.*] Græci etiam horum paſsionem deſcribunt in Menol. hac itẽ die.

[f] *Sergij Papæ.*] De quo Beda, Ado, & recentiores. Hic ſubſtitutus eſt Cononi. Eius res geſtas per annos ſingulos deſcripſimus in Annal. Eccleſiaſt.

[g] *Audomari Epiſcopi.*] De eo etiam Vſuardus, & alij. Recitat eius Acta Sur. to. 5. Vincent. lib. 23. c. 108. Petr. in catal. lib. 8. c. 58. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 104. & lib. 4. c. 160. Molan. in Indic. ſanct. Belg. Exceſſit ex humanis anno Domini 695.

[h] *Querani abb.*] Agunt de eodem Vſuardus hac die, & recentiores.

xiiij. A ## Quarto Idus Septemb. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

TOLENTINI in Piceno depoſitio ſancti Nicolai [a] confeſſoris, ordinis Eremitarum ſancti Auguſtini. In Africa natalis ſanctorum Epiſcoporum Nemeſiani [b], Felicis, Lucij, alterius item Felicis, Littei, Polyani, Victoris, Iaderis, Datiui, & aliorum: qui ſub Valeriano & Gal-

lieno,

lieno, exurgente perſecutionis rabie, ad primam confeſſionis Chriſti conſtantiam grauiter fuſtibus cæſi, deinde compedibus vincti, & ad fodienda metalla deputati, glorioſæ confeſſionis agonem conſummarunt. Chalcedone ſanctorum martyrum Soſthenis[c] & Victoris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Priſco Aſiæ Proconſule poſt vincula & beſtias ſuperatas iuſſi ſunt incendi: at illi ſalutantes ſe inuicem in oſculo ſancto, in oratione poſiti ſpiritum emiſerunt. In Bithynia ſanctarum virginum Menodoræ[d], Metrodoræ, & Nymphodoræ ſororum, quæ ſub Maximiano Imperatore & Frontone Præſide martyrio coronatæ, peruenerunt ad gloriam. Item ſanctorum martyrum Apellij[e], Lucæ, & Clementis. Leodij in Belgia ſancti Theodardi[f] Epiſcopi & martyris, qui animam ſuam poſuit pro ouibus ſuis, & poſt mortem miraculorum gratia illuxit. Romæ beati Hilari[g] Papæ & confeſſoris. Compoſtellæ ſancti Petri Epiſcopi[h], qui multis virtutibus & miraculis claruit. In ciuitate Albigenſi ſancti Saluij[i] Epiſcopi & confeſſoris. Nouariæ ſancti Agapij[k] Epiſcopi. Conſtantinopoli ſanctæ Pulcheriæ[l] Auguſtæ virginis, religione & pietate inſignis.

SEPTEMBRIS 10.

NICOLAI *de Tolentino*[a].] Huius facta egregia habet Mombrit. tom. 2. & Sur. tom. 5. Antonin. nonnulla par. 3. tit. 22. cap. 11. §. 17. & alij recentiores. Exceſſit ex hac vita anno Domini 1306. relatus eſt autem inter Sanctos ab Eugenio Papa Quarto, anno Pontificatus ſextodecimo, Domini autem 1446.

[b] *Nemeſiani & ſoc.*] Beda, Vſuardus, & Ado hac die. Scribit de his Cyprian. epiſt. 77. Quarum autem ciuitatum fuerint Epiſcopi, poteſt intelligi ex Actis Concilij Carthaginenſis ſub Cypriano. Hi etenim quamuis aliquando erroneam illam ſententiam de baptiſmate hæreticorum vna cum ſancto Cypriano aduerſus Romanū Pont. Stephanum defendiſſent; tamen ſicut ille, ita & iſti numquam ſe à Catholica vnitate & charitate diuiſerunt; vt de ſancto Cypriano ſanctus Auguſtinus, agens aduerſus Donatiſtas, ſæpe inculcat. Clariſſimus fuit item in Africa eiuſdem nominis Nemeſianus, qui puer adhuc martyrium ſubijt, de quo Auguſtinus ſermone de diuerſ. 39. cap. 3.

[c] *Soſthenis & Victoris.*] Agunt de iiſdē Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur res geſtæ iunctæ Actis ſanctæ Euphemiæ Chalcedonenſis. de his etiam Petrus in catal. lib. 8. cap. 61.

[d] *Menodoræ & ſoc.*] De his & Græci in Menologio hac die: fuſius autem Metaphraſtes ipſarū res geſtas deſcripſit, quæ extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5.

[e] *Apellij & ſoc.*] De his adhuc Græci in Menologio agunt hac die.

[f] *Theodardi Epiſcopi.*] Huius Acta teſtatur Sigebert. ſe ſcripſiſſe luculentiore ſtylo: extant ea apud Sur. tom. 5. Agit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 103. & lib. 4. cap. 154. Molanus in Indiculo ſanctorum Belgij. Paſſus eſt autem anno Domini ſexcenteſimo quinquageſimoquinto.

[g] *Hilari Papæ.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die. Succeſſit hic S. Leoni Magno. Acta eius ex diuerſis antiquis codicibus conquiſita digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſticis per annos ſingulos.

[h] *Petri Epiſcopi.*] Tabulæ Compoſtellanæ, ex quibus Molanus in addit. ad Vſuardum, & alij.

[i] *Saluij Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda. Pluribus de eo agit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 5. cap. 50. lib. 6. cap. 29. & lib. 7. c. 1. Migrauit ex hac vita anno Domini quingenteſimo octogeſimoſexto.

[k] *Agapij Episc.*] Succeſſit hic S. Gaudentio, ſeditq. annos 20. vt docent tabulæ Epiſcoporum eccleſiæ Nouarienſis, quæ tamen in aliquibus ſunt emendandæ.

[l] *Pulcheriæ.*] Eodem titulo ſanctitatis & virginitatis celebrant eam Græci hac die in Menologio. Licet enim ad optimam adminiſtrationem Imperij Marcianum virum religioſiſſimum ætate grandæuum ſibi maritum delegiſſet; tamen virginitatem, quam ab ineunte ætate Deo ſpoponderat, illibatam ad obitum vſque conſeruauit: quod abſque vlla dubitatione, tam Græcorum, quam Latinorũ hiſtorici omnes affirmant. Scribunt de ea Sozom. lib. 9. c. 1. Socrat. lib. 7. c. 22. Niceph. lib. 14. c. 2. & 3. Marcel. in chron. & Suidas pluribus. De eadem ſæpe Acta SS. Synodi Chalcedonenſis, vbi noua Helena, munimen Orthodoxorum, & gloria eccleſiarũ a cunctis Patribus eſt acclamata. Commendatur mirum in modum in epiſtolis S. Leonis Papæ, præſertim epiſt. 39. Appellata eſt in Imperialibus ſanctionibus, venerabilis Auguſta. ita l. 2. de collat. luſtrali. C. Theod. Mentio de eadem habetur in Actis ſanctæ Melaniæ iunioris. de eadem recentiores Græcorum hiſtorici Zonaras, Cedrenus, Glycas, & alij. Obijt humanum diẽ (vt auctor eſt Marcellinus in chron.) Opilione & Vincomalo Conſſ. eſt annus a Chriſto Domino 453. Tam ad ipſam, quam ad ſorores Cyrillus Epiſcopus Alexandrinus de recta fide commentariũ ſcripſit. Idem Cyrillus in lib. ad Theodoſium Aug. eamdem Pulcheriam procurantem Imperium his verbis deſcribit: Altera autem & virginali germine ſimul vigens, & nobiliſſimi regni veſtri curam ſibi vendicat, &c. Hæc Cyrillus, qui eamdem pluribus laudat. Porro Pulcheriæ vitam tam ex Græcis, quã ex Latinis antiquis auctoribus ſumma induſtria collegit R. P. Thomas Bozzius noſtræ Congregationis presbyter, Latinis ac Græcis litteris bene excultus: quam proxime ab eo edendã, ſimulq. alias nobilis ingenij aduerſus hæreticos elaboratas lucubrationes, ſperamus. Fuit & alia Pulcheria Theodoſij maioris filia, quæ tenella adhuc ætate ex hac vita deceſſit, in cuius nobili funere S. Gregorius Nyſſenus egregiã habuit panegyrim. Rurſus etiam & alia fuit tenella puella, Pulcheria dicta, filia Theophili & Theodoræ Auguſt. de qua Cedrenus in compend. hiſt. in Theophilo, & Zonaras in 3. par. Annal. in eodem Imperatore.

xiij. B Tertio Idus Septemb. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18

ROMAE via Salaria veteri in cœmeterio Baſillæ natalis ſanctorum martyrũ Proti [a] & Hyacinthi eunuchorum beatæ Eugeniæ: qui ſub Gallieno Imperatore deprehenſi quod eſſent Chriſtiani, ſacrificare coguntur; ſed non conſentientes, primo duriſsime verberati ſunt, ac tandem pariter decollati. Laodiceæ in Syria paſſio ſanctorum Diodori [b], Diomedis, & Didymi. Legione in Hiſpania ſancti Vincentij [c] abbatis & martyris. In Aegypto ſancti Paphnutij [d] Epiſcopi, qui vnus fuit ex ijs confeſſoribus, qui ſub Maximiano Imperatore, dextro oculo effoſſo, & ſiniſtro poplite exciſo, ad metalla damnati fuerunt: deinde ſub Conſtantino Magno aduerſus Arianos pro fide Catholica ſtrenue decertauit, & demum multis coronis auctus in pace quieuit. Lugduni depoſitio S. Patientis [e] Epiſcopi. Vercellis S. Aemiliani [f] Epiſcopi. Alexandriæ ſanctæ Theodoræ [g], quæ cum incaute deliquiſſet,

facti pœnitens, mira abſtinentia & patientia in habitu ſancto incognita perſeuerauit vſque ad mortem.

SEPTEMBRIS II.

[a] PROTI *& Hyacinthi*.] De his item Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri omnes hac die. Extant eorum res geſtæ in Actis S. Eugeniæ, de quorũ fide agemus inferius viij. Kal. Ianuarij. Erat Romæ illuſtris memoria horum martyrum, cuius Confeſſionem Symmachus Papa exornauit, vt cõſtat ex libro de Rom. Pontificibus in Symmacho. Eorum ſacræ reliquiæ ſub Clemente VIII. Pontifice Max. ab eccleſia S. Saluatoris, prope pontem S. Mariæ trans Tiberim poſita, ad eccleſiam S. Ioannis Florentinæ nationis ſolemni pompa fuere tranſlatæ anno Domini 1592. die 21. Iunij.

[b] *Diodori & ſoc.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, vbi & ipſorum martyrium paucis enarrant.

[c] *Vincentij.*] Paſſus hic dicitur Gothorum tempore, cum Arianæ perfidiæ repugnaret. De eodem in Flor. ſanct. Hiſpaniæ, & in Theſauro concion. tom. 2. hac die.

[d] *Paphnutij Epiſc.*] Hic ille illuſtris confeſſor, qui in vltima perſecutione dextro orbatus oculo, & ſiniſtro ſucciſo poplite, adhucq; ſuperſtes, conuenit vna cum ceteris ad magnum Nicænum Conciliũ, & aduerſus Arianos egregie decertauit. Fuit & miraculorum patrandorũ Apoſtolica virtute præditus, vt de eo ſcribit Rufin. lib. 1. c. 4. & 17. & Socrat. lib. 1. c. 8. vbi ait, Conſtantinum Imperatorem partem illam vultus eius effoſſi oculi exoſculatum eſſe miro religionis affectu. Id ipſum Theodoret. hiſt. lib. 1. c. 7. Sozom. lib. 1. cap. 22. Niceph. lib. 8. c. 14. & 19. & Suidas. De eodem adhuc monacho ſcribit ſanctus Athanaſius in vita S. Antonij. Longe hic alius ab illo Paphnutio Meletiano, licet & ipſe confeſſor fuerit, de quo ſcribit S. Epiphanius in Panario, hæreſi 68.

[e] *Patientis Epiſc.*] De eodẽ hac die Vſuardus, & alij. Scribit Gregor. Turon. de geſt. Franc. lib. 2. c. 24. Sidoniũ Apollinarem eius virtutes litteris prædicaſſe: agit enim de eo Sidonius lib. 2. epiſt. 10. ad Heſperiũ, & lib. 4. epiſt. 25. ad Donolum: extatq. eiuſdem ad eumdem Patientẽ epiſt. 12. lib. 6. quibus eius res geſtæ narrãtur. Ad hunc ipſum Conſtantius inſcripſit vitam S. Germani Epiſcopi Antiſiodorenſis. Interſuit hic item conuentui Gallicanorum Epiſcoporum, in quo cognita & probata eſt fides Catholica Fauſti Lerinenſis damnantis dogmata Pelagij: ad quos etiam Lucidus Pelagianus palinodiam recantans, in eiuſdem hæreſis damnationem ſcripſit epiſtolam. Extant hæc to. 5. biblioth. Margar. Ponitur Patiens viceſimusquartus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Democharis. Putat Grauſus, non eſſe legitimã ſubſcriptionem illam ad epiſtolam Fauſti. ſed de Fauſto conſule dicta in Annalibus, in quibus verſipellis vulpeculæ fraus detegitur.

[f] *Aemiliani Epiſc.*] De eo tab. eccleſ. Vercellenſis. Huius vitã ex antiquis eius eccleſiæ monumẽtis ſe ſcripſiſſe teſtatur Galeſinius. Interfuit Aemilianus Vercellẽſis Epiſcopus Romanis Synodis tertiæ & quartæ ſub Symmacho Papa, vt earumdem Acta teſtantur.

[g] *Theodoræ.*] Agunt de eadẽ hac die Græci in Menologio, Nicephorus etiam lib. 17. c. 5. plenius autem Metaphraſtes refert eius res geſtas, quas Latine redditas habes apud Lipom. tom. 6. hac die, & Sur. tomo 5. Vixit temporibus Zenonis Imperatoris.

12 Pridie Idus Septemb. Luna. C xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

ALEXANDRIAE natalis ſanctorum martyrum Hieronidis [a], Leontij, Serapionis, Seleſij, Valeriani, & Stratonis, qui ſub Maximino Imperatore ob Chriſti nominis confeſſionem in mare ſunt demerſi. In Bithynia ſancti Autonomi [b] Epiſcopi & martyris; qui ex Italia, Diocletiani perſecutionem declinans, illuc profectus,

fectus, cum plurimos conuertiſſet ad fidem, a furentibus Gentilibus, dum ſacra myſteria perageret, ad altare mactatus, hoſtia Chriſti effectus eſt. Meri in Phrygia. paſsio ſanctorum martyrum Macedonij [c], Theoduli, & Tatiani, qui ſub Iuliano Apoſtata ab Almachio Præſide poſt alia tormenta ſuper crates ferreas ignitas poſiti, exultantes martyrium compleuerunt. Iconij in Lycaonia ſancti Curonoti [d] Epiſcopi, qui ſub Perennio Præſide capite truncatus, martyrij palmam accepit. Apud Ticinum ſancti Iuuentij [e] Epiſcopi, de quo ſexto Idus Februarij. Is a beato Hermagora diſcipulo ſancti Marci Euangeliſtæ ad eam vrbem vna cum ſancto Syro directus eſt; & ambo illic Chriſti Euangelium prædicantes, & magnis virtutibus ac miraculis coruſcantes, etiã vicinas vrbes diuinis operibus illuſtrarunt; ſicq. in pontificali honore, glorioſo fine quieuerunt in pace. Lugduni depoſitio ſancti Sacerdotis [f] Epiſcopi. Veronæ ſancti Siluini [g] Epiſcopi. Anderlaci S. Guidonis [h] confeſſoris.

SEPTEMBRIS 12.

HIERONIDIS *& ſoc.* [a]] De iiſdem hac die Græci agunt in Menologio, vbi eorum martyrium deſcribunt.

[b] *Autonomi.*] Græci itidẽ. Porro eius Acta edidit Metaphraſtes, quæ habet Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. hac die.

[c] *Macedonij & ſoc.*] Græci etiam de his agunt in Menologio, geſtaq. eorum referunt breui compendio; Suidas autem pluribus eorum nobiliſſimum certamen deſcribit in hiſtor. in verb. Almachius.

[d] *Curonoti.*] Huius Acta martyrij Græci, qui eadem die de eo agunt in Menologio, explicant.

[e] *Iuuentij Epiſcopi.*] De Iuuentio, ſeu Euentio, ſuperius iterum ſexto Id. Februarij. De Iuuentio & Syro Epiſcopis hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij agunt. In tabulis autem eccleſiæ Ticinenſis de vtroque ſeorſum agitur, diuerſisq. diebus: nimirum de Iuuentio octauo Id. Febr. de Syro autẽ quinto Idus Decembr. eiusq. tranſlationem xvj. Kalend. Iunij celebrant. Fertur Iuuentius, de quo agitur, diſcipulus fuiſſe S. Hermagoræ, qui paſſus eſt temporibus Neronis Imperatoris, tertiusq. numeratur eius ſedis Epiſcopus. Iuuentij & Syri res geſtas recitat Mombrit. tom. 2. habes eaſdem apud Sur. tom. 7. hac die, & Petr. in catal. lib. 1. c. 50. & lib. 8. c. 68. De eodem S. Syro Luithprand. Ticin. lib. 3. cap. 2, Bernard. abb. Bonæual. in vita S. Bernardi lib. 1. cap. 4.

[f] *Sacerdotis Epiſcopi.*] De eodem Beda, & Ado. Claruit temporibus Childeberti Regis Francorum, cuius anno trigeſimooctauo interſuit Aurelianenſi quinto Concilio, vt eius Acta ſignificant. Numeratur hic Lugdunenſis ſedis Epiſcopus trigeſimus, vel trigeſimusſecundus, iuxta diuerſas tabulas, quas deſcripſit Democh. lib. de ſacrif. Miſſæ.

[g] *Siluini Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ Veronen. quas illuſtrauit Illuſt. ac R. D. Auguſtinus Valerius Epiſc. Veron. S.R.E. Card. libro quem ſcripſit de antiquis monum. Epiſcoporum Veronen. pag. 10. & 42.

[h] *Guidonis confeſſoris.*] Huius Acta recenſet Sur. tom. 5. hac die. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuardum. Migrauit ex hac vita anno Domini milleſimo centeſimo duodecimo.

13 Idibus Septemb. Luna. D xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20

ALEXANDRIAE natalis beati Philippi[a], patris ſanctæ Eugeniæ virginis. Hic dignitatem præfecturæ Aegypti deſerens, baptiſmi gratiam aſſecutus eſt: quem in oratione conſtitutũ iuſsit Terentius Præfectus eius ſucceſſor gladio iugulari. Item ſanctorum martyrum Macrobij[b] & Iuliani, qui ſub Licinio paſsi ſunt. Eodem die ſancti Ligorij[c] martyris, qui in eremo degens, a Gentilibus ob Chriſti fidem necatus eſt. Alexandriæ ſancti Eulogij[d] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate celebris. Andegaui in Gallia ſancti Maurilij[e] Epiſcopi, qui innumeris miraculis claruit. Apud Senonas ſancti Amati[f] Epiſcopi & confeſſoris. Ipſo die ſancti Venerij[g] confeſſoris, admirandæ ſanctitatis viri, qui in inſula Palmaria vitam eremiticam duxit. In monaſterio Romarico in Gallia ſancti Amati[h] presbyteri & abbatis, abſtinentia & miraculorum gratia illuſtris.

SEPTEMBRIS 13.

PHILIPPI[a].] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores; qui omnes corrigendi ſunt, dũ ex Actis S. Eugeniæ dicuut illũ fuiſſe Epiſcopum Alexandrinum: nam eius præfectura ſæcularis, & non ſacerdotalis fuit: Euſebius etenim cum tam in chronico, quam in hiſtoria texit ſeriem Epiſcoporum Alexandrinorũ, Nicephorus Epiſcopus, & Nicephorus Calliſt. & alij qui id ipſum præſtiterunt, nullus ipſorũ inter Alexandrinos Epiſcopos adnumerat Philippũ. Rurſus antem in eodem Philippo ſanctæ Eugeniæ patre errauerunt alij, qui putarunt eumdem eſſe Philippum Imperatorẽ, vt Cedrenus in Maximino; quos Zonaras iure redarguit in Philippo Imp. Quod item in prædictorũ Martyrologijs legitur hic paſſus eſſe Valeriani & Gallieni temporibus, plane repugnat Actis ipſius S. Eugeniæ, vbi eius certamen deſcribitur. Nec quemquam moueat, ſi eius filia Eugenia paſſa dicatur temporibus prædictorum Imperatorum: nam perlongum temporis ſpatium inter vtriuſque martyrium interceſſiſſe, eadem Acta ſignificant. Paſſus eſt autem Philippus Seuero & Antonino filio regnantibus, vt eadem Acta teſtantur; quæ tamen tam in his quæ habent de Epiſcopatu Philippi, quam in aliquibus alijs ſuperadditis, cenſura indigent.

[b] *Macrobij & Iuliani.*] De ijſdem Græcorum tabulæ & Menologium hac die agunt.

[c] *Ligorij.*] Vet. mannſcripta de eodem hac die: Petrus in catal. lib. 8. cap. 73. agit de eius martyrio atque tranſlatione.

[d] *Eulogij Epiſcopi.*] De eodem Græci etiam. Scribit de eo Euagr. hiſt. lib. 5. cap. 25. De eodem agitur in Prat. ſpirit. c. 146. & 147. Nicephorus in chron. numerat eum quadrageſimumſeptimum eius ſedis Epiſcopum. Claruit temporibus Mauritij Imperatoris, & Phocæ eius ſucceſſoris. vſus eſt eo familiariſſime S. Gregorius Papa, cuius ad ipſum quãplurimæ extant epiſtolæ, vt lib. 1. epiſ. 23. lib. 4. epiſt. 36. lib. 5. 60. lib. 6. 31. & 37. lib. 7. 30. & 38. lib. 8. 43. & lib. 11. epiſt. 46. 47.

[e] *Maurilij Epiſcopi.*] Vſuardus, Ado, & alij recentiores de eodem hac die. Extant eius Acta, quæ Mombrit. tom. 2. & Sur. tom. 5. recitant;

citant; quæ a Fortunato fuiſſe conſcripta, teſtatur Trithemius. Claruit temporibus Theodoſij, & Honorij eius filij: cõſecratusq. Epiſcopus a S. Martino Epiſcopo Turonenſi; ſedit annis triginta. Agunt de eodem Petrus Cluniacenſis lib. 1. epiſt. 2. Vincent. lib. 17. cap. 20. Anton. par. 2. tit. 10. cap. 13. Petrus in catal. lib. 8. cap. 75. Adducit hunc in exemplum Petrus Dam. in apolog. ad Gregorium Septimũ Rom. Pont. de abdicatione Epiſcopatus. Fuit eiuſdem nominis alius Epiſcopus Rhotomagenſis, qui vixit circa annum Domini 1070. de quo Trithem. de viris illuſtribus ord. S. Benedicti lib. 3. c. 323. & lib. 4. cap. 120.

[f] *Amati Epiſcopi.*] Huius res geſtas ex antiquis codicibus mutuatus edidit Sur. to. 5. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 685. & Molan. in addit. ad Vſuard. & in Indiculo ſanct. Belg. pluribus. Numeratur vigeſimusſecundus eius ſedis Epiſcopus. Exceſſit ex hac vita anno Domini 690. vt indicant tabulæ eccleſiæ Senonenſis a Demochare deſcriptæ.

[g] *Venerij.*] Eius Acta in compendium redacta habet Petr. in catal. lib. 8. c. 65. qui ſubdit de alio eiuſdẽ nominis ſanctitate claro, qui vixit tẽporibus Othonis Tertij Imp. ibidẽ c. 66. Hic de quo agimus, claruit temporibus Phocæ Imp. & Gregorij Papæ, qui monaſterium eiuſdem in Palmaria inſula ad canonicam obſeruationem reſtituendũ curauit. lib. 1. epiſt. 48. Fuit eiuſdem nominis ſanctitate clarus alius adhuc Venerius, qui habitauit in montibus Tiburtinis, de quo ſcribit Petrus Damian. in vita S. Romualdi.

[h] *Amati presbyt.*] De quo itẽ Beda, Vſuard. & alij. Extant eius Acta apud Sur. tom. 5. De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 88. & 90. Floruit temporibus Dagoberti Regis Frãc. anno Domini 630. Idem Trithem. ibidem agit de alio eiuſdem nominis & monaſterij abbate & martyre lib. 3. cap. 309. de quo agi putat hac die.

E Decimooctauo Kal. Octob. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21

EXALTATIO[a] ſanctæ Crucis, quando Heraclius Imperator, Coſrhoe Rege deuicto, eam de Perſide Hieroſolymam reportauit. Romæ via Appia beati Cornelij[b] Papæ & martyris, qui in perſecutione Decij poſt exilij relegationẽ iuſſus eſt plumbatis cædi, & ſic cum alijs viginti & vno promiſcui ſexus decollari. Sed & Cærealis miles cum Salluſtia vxore ſua, quos idem Cornelius in fide inſtruxerat, eodem die capite plexi ſunt. In Africa paſsio ſancti Cypriani[c] Epiſcopi Carthaginienſis, ſanctitate & doctrina clariſsimi: qui ſub Valeriano & Gallieno Principibus poſt durum exilium detruncatione capitis martyrium conſummauit ſexto milliario a Carthagine iuxta mare. Paſsi ſunt etiam ibidem ſancti martyres Creſcentianus[d], Victor, Roſula, & Generalis. Romæ ſancti Creſcentij[e] pueri, filij ſancti Euthymij, qui in perſecutione Diocletiani ſub Turpilio Iudice via Salaria gladio percuſſus occubuit. Treuiris ſancti[f] Materni Epiſcopi, diſcipuli beati Petri Apoſtoli, qui Tungrenſes, Colonienſes, & Treuirenſes, aliosq. finitimos populos ad Chriſti

fidem

fidem perduxit. Eodem die natalis ſancti Ioannis [g] Chryſoſtomi Epiſcopi Conſtantinopolitani, qui inimicorum factione in exilium eiectus, cum Innocentij Primi Summi Pontificis decreto inde reuocaretur, a cuſtodientibus militibus multa mala perpeſſus, animam Deo reddidit: eius tamen feſtiuitas ſexto Kalendas Februarij celebratur, qua die ſacrum ipſius corpus a Theodoſio Iuniore Conſtantinopolim fuit tranſlatum.

SEPTEMBRIS 14.

EXALTATIO *S. Crucis* [a].] De ea etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij: pluribus autem Ordo Rom. de diuin. offic. in fin. Microlog. cap. 55. ac ceteri qui ſcribũt de diuin. offic. Agunt præterea & Græci hac die ſolemnitatem Exaltationis S. Crucis, non tamen quando per Heraclium Imp. deuicto Coſrhoe reſtituta eſt; ſed cum, Conſtantino imperante, gloria exaltatæ Crucis, maiori fulgore in Orbe effulſit. Extat tractatus egregius Epiphanij Epiſcopi Orbi de ſigno Crucis, quod apparuit Couſtantino Magno Imp. Habetur Græce ſcriptus in cod. manuſcripto biblioth. Sfortianæ num. 91. Græci itaque longe ante Heraclij tẽpora hac ipſa die eiuſmodi celebritatẽ agebant; qua item die Exaltationis S. Crucis ſanctum Ioannem Chryſoſtomum ex hac vita migraſſe, hi tradunt, qui res geſtas ipſius ſunt proſecuti. De eadem etiam ſolemuitate hac die agi ſolita meminit Euſtachius presbyter in Eutychio apud Lipom. tom. 7. Latini etiam ante Heraclij tempora hanc diẽ Exaltationi S. Crucis dicatam coluiſſe videntur: uam iu Sacramentario S. Gregorij de eadem, hac die agitur. Putamus itaque eamdem ſolemnitatem multo prius eelebrari ſolitam, tanta deinde parta victoria, auctam, redditamq. ex eius rei memoria illuſtriorem. Quæ vero de reſtitutione S. Crucis poſt Heraclij victoriam ſcripta ſunt, contigerunt anno decimonono eius Imp. vt conſtat ex Theophaue in hiſt. Miſcel. Numeratur hic annus a Chriſto Domino ſexcenteſimus vigeſimuſoctauus. De eadem Aim. de geſt. Franc. lib. 4. cap. 21. Vide de eadem Exaltatione Suidam in hiſt. in Heraclio. Rei geſtæ hiſtoriam multis inuolutam ambagibus legimus manuſcriptam, quam penes nos habemus, auctore quodam Nicephoro Epiſcopo; cuius eſt initiũ: Tempore illo quo, &c. Quid autem in ea germanum, quidve ſpurium ſit, diximus in Annal. Eccleſ. Quod doluimus, hiſtoriã illam nonnullis auctam mendacijs in quibuſdam eccleſijs pictã vidimus. Extant de ſancta Cruce S. Ioannis Chryſoſtomi orationes duæ: Sophronius item de Exaltatione S. Crucis ſcripſit ſermonem; alium eiuſdem argumenti edidit Leo Imperator; quos habet codex Græcus manuſcript. bibliothecæ Sfortianæ num. 65. Itemq. Ioſephus Epiſcopus Theſſalonicæ aliam de S. Cruce ſcripſit orationem: habetur & ipſa in eadem biblioth. num. 84.

[b] *Cornelij Papæ.*] De eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. De cuius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 6. cap. 32. Optat. lib. 2. Aug. epiſt. 165. Niceph. in chron. Res geſtas ipſius, & tẽpus quo ſedit, plenius ſcripſimus in Annal. Eccleſ. De Cæreali & Salluſtia, quorum hic mentio habetur, agit hic item Ado, aſſentiunturq. vet. manuſcripta. S. Leo Papa extruxit baſilicam S. Cornelij Papæ nomine, iuxta cœmeterium Calliſti via Appia, vt conſtat ex lib. de Rom. Pontificibus in Leone Primo.

[c] *Cypriani.*] Beda, ac ceteri qui ſupra, de eodem hac die. Fuit eius ſolemnitas etiam Græcis celeberrima, in qua S. Gregorius Nazianzenus præclaram habuit orationem: licet tam ipſe, quam Metaphraſtes, ac ceteri Græcorum errore labantur, dum eumdem eſſe exiſtimant cũ Cypriano mago, qui paſſus eſt cum Iuſtina virgine; nomine nimirum & martyrij titulo decepti: cum re vera multis differentijs conſtet inter ſe eſſe diſtinctos. Huius Acta ſcripſit Pontius eius diaconus, vt teſtatur S. Hieron. de ſcript. Eccleſ. inde Paulus diac. Extant præterea eiuſdem martyrij Acta publica a Notarijs excepta: quæ omnia in vnum collecta habet Pamelius, qui & de ſuo addidit eiuſdem Cypriani vitã ex ipſiuſmet ſcriptis locupletatam. Legi in antiquo Breuiario Toletano ſacrum hymnum, quo eius martyrium egregie deſcriptum canitur. eſt eius exordium: Orbis magiſter Taſcie, &c. Extant de eodem ſermones ſancti Auguſtini, quorum Poſſidius meminit in Indic. ſerm. 113. 114. 115. & 116. de diuerſis, adhuc alius in addit. Pariſ. 12. vbi etiam recenſentur eiuſdem martyrij Acta. Extant præterea de eodem ſermones duo S. Maximi, alius inſuper S. Petri Chryſologi 129. In huius martyris honorem duæ apud Carthagi-

nem illuſtres baſilicæ fuerunt erectæ, vt ſcribit Victor de perſecut. Vuandal. lib. 1. quarum altera vbi paſſus, altera vero vbi ſepultus, extructa fuit. Prior ad Sextum dicta, a ſexto videlicet ab vrbe Carthagine lapide: qui ipſe locus appellatus eſt Menſa Cypriani; non quod (vt ait Auguſt. ſerm. 113. de diuerſ.) ibi ſit vmquam Cyprianus epulatus, ſed quia ibi eſt immolatus. Altera ad Decimum eſt nuncupata, quod tot paſſuū millibus a Carthagine diſtaret eius ſepulchrū; huius meminit Procopius de bello Vuandalico, aitq. hanc ſibi vendicaſſe Vuandalos Arianæ perfidiæ ſectatores, illa priori ad ſolum proſtrata. Hæc autem (ſecundum præcedens de ea re editum propheticum oraculum) ſubactis per Iuſtinianum Imp. Vuandalis, reddita eſt Catholicis. Dicta hæc erat etiam Sepulchrū Cypriani, ad quod e tranſmarinis vſque regionibus frequens erat acceſſus Fidelium, vt apparet ex Seuero lib. 1. dialog. De eadem ſolemnitate & loco ſcribit Niceph. hiſt. lib. 17. cap. 12. Non tantum in Africa, ſed & in Italia celeberrima fuit huius diei S. Cypriani ſolemnitas, de qua extat epiſtola Athalarici Regis ad Seuerum, apud Caſſiod. Variar. lib. 8. epiſt. vlt. Appellabatur enim celebritas Cyprianæa, vt ſcribit Procop. de bello Vuandal.

[d] *Creſcentianus & ſoc.*] De quibus Ado, cui adſtipulantur vetera manuſcripta.

[e] *Creſcentij pueri.*] De cuius martyrio, aliorumq. ſociorum Acta manuſcrip. legi, quæ ab eccleſia Peruſina accepimus.

[f] *Materni Epiſc.*] De eo, & Beda, alijq. recentiores. Plura de eo in Actis S. Gereonis & ſoc. quæ recitat Sur. tom. 5. Octobris 10. & Molanus in Indic. ſanctorum Belgij. Cum autem omnes vno ore fateantur, hunc fuiſſe ſancti Petri Apoſtoli diſcipulum: profecto neceſſe eſt dicere, duos eiuſdem nominis, eiuſdem Colonienſis eccleſiæ fuiſſe Epiſcopos, ſcilicet maiorem hunc, de quo hac die agitur, Petri diſcipulum; & minorem, qui claruit temporibus Conſtantini Imperatoris, interfuitq. Concilio primo Arelatenſi, vt eius Acta ſignificant, cuius etiam meminit idem Imperator in litteris ad Melchiadem Rom. Pontificem, quas refert Euſebius lib. 10. ipſi etenim ac collegis Epiſcopis delegata eſt cauſa Cæciliani Epiſcopi Carthaginenſis; qui & Romam vocatus eſt ad Synodum in eadem cauſa habendam, vt ſcribit Optat. Mileuit. lib. 1. contra Parmen. Hinc miramur vehementer, quomodo in tabulis Epiſcoporum Colonienſium, quas deſcripſit Demochares lib. de ſacrif. Miſ. vnus tantum adnumeretur Maternus: qui ſi (vt in illis idem ponit Demochares) præceſſit Euphratem, qui, vt Arianus, damnatus eſt in Concilio Agrippinenſi; manifeſte conſtat, illum non vixiſſe temporibus Apoſtolorum, ſed potius Conſtantini Magni, vt apparet ex Actis prædictorum Conciliorum. Hunc hiſtoriæ nodum cum alijs ſoluendum relinqueremus, nec eſſet in animo aliquid definire 1 Reuerendiſſimus D. Lindanus, Epiſcopus Ruremundenſis, cum iſtæc ipſa noſtra Romæ peruideret, in eam ſe dicebat ire ſententiam, vt duo fuerint eiuſdem ciuitatis, eiuſdemq. nominis, diuerſis temporibus, Materni Epiſcopi; vt in alijs ciuitatibus ſæpe vidimus accidiſſe. Cuius ſententiæ, vtpote viri eruditiſſimi, nos libentiſſime ſubſcribimus; id præſertim prædictis rationibus non tantum ſuadentibus, ſed cogentibus.

[g] *Ioannis Chryſoſtomi.*] De eodem hac die Græci in Menologio, qua ex humanis eſſe ſublatum, qui eius Acta ſcripſerunt, teſtantur, Pallad. Leo Auguſt. Metaph. Greg. Alex. Caſſiod. trip. lib. 10. cap. 18. Niceph. lib. 13. c. 17. & alij. Penes Socrat. lib. 6. c. 19. textus deprauatus reperitur, & loco xviij. Kalend. Octobr. legitur xviij. Kalend. Decembr. cuius erroris ea videtur eſſe occaſio, quod ob ſolemnitatē S. Crucis Græci transferunt hanc celebritatem S. Ioannis Chryſoſtomi in eam diem, vel (vt alia habent Menologia) ad Idus Nouemb. vt ponitur etiam in dicto eorum Menologio. Migrauit ex hac vita, Honorio ſeptimum, & Theodoſio ſecundum Conſſ. vt idem Socrates & alij teſtantur. eſt hic annus (iuxta Faſtos Onuphrij) a Chriſto Domino 407. Cœpta eſt hæc eius ſolemnitas agi Conſtantinopoli tempore Theodoſij Iunioris, poſtquam opera S. Innocentij Papæ nomen eius, quod per ſchiſmaticos fuerat abraſum a diptychis, Catholica Eccleſia gaudente, eſt in priſtinum reſtitutum. Cetera de S. Ioanne Chryſoſtomo vide notata ſuperius in die tranſlationis eius, ſexto Kalend. Februarij: quibus addimus, extare S. Ioan. Damaſcen. encomium de eodem ſancto; inſuper & orationem de eius tranſlatione a Conſtantino filio Leonis Imp. conſcriptam. habet hæc omnia codex Græcus manuſcript. in bibliotheca Sfortiana num. 65.

15 Decimoſeptimo Kal. Octob. Luna. F ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

OCTAVA [a] Natiuitatis beatæ Mariæ Virginis. Romæ via Nomẽtana natalis beati Nicomedis [b] presbyteri & martyris; qui cum diceret compellentibus ſe ſacrificare: Ego non ſacrifico niſi Deo omnipotenti, qui regnat in cælis: plumbatis diutiſsime cæſus, migrauit ad Dominum. In territorio Cabilonenſi ſancti Valeriani [c] martyris, quem Priſcus Præſes ſuſpenſum, & graui vngularum laceratione cruciatum, cum in Chriſti confeſsione videret immobilem, ac læto animo in eius laudibus permanentem, gladio animaduerti præcepit. Marcianopoli in Thracia ſanctæ Melitinæ [d] martyris, quæ ſub Antonino Imperatore & Antiocho Præſide ad Gentilium fana ſemel & iterum ducta, cum idola ſemper corruerent, ſuſpenſa & laniata, ac demum capite plexa eſt. Hadrianopoli ſanctorum martyrum Maximi [e], Theodori, & Aſclepiodoti, qui ſub Maximiano Imperatore coronati ſunt. Item ſancti [f] Porphyrij mimi, qui coram Iuliano Apoſtata per iocum baptiſmum ſuſcipiens, Dei virtute derepente mutatus, Chriſtianum ſe eſſe profeſſus eſt; ac mox, iubente eo, ſecuri percuſſus, martyrio coronatur. Eodem die ſancti Nicetæ [g] Gothi, qui ab Athanarico Rege ob Catholicam fidem iuſſus eſt igne comburi. Cordubæ ſanctorum martyrum Emilæ [h] diaconi, & Hieremiæ, qui in perſecutione Arabica poſt longam carceris macerationem, ceruicibus pro Chriſto abſciſsis, martyrium compleuerunt. Tulli in Gallia ſancti Apri [i] Epiſcopi. Item ſancti Leobini [k] Epiſcopi Carnutenſis. Lugduni ſancti Albini [l] Epiſcopi. Eodem die depoſitio ſancti Aichardi [m] abbatis. In Gallia ſanctæ Eutropiæ [n] viduæ.

SEPTEMBRIS 15.

OCTAVA [a].] De eadem Beda: Radulph. de obſer. can. c. 19. recenſet eam inter maiores Octauas, cuius Officium Eccleſiaſticũ ab Innocentio Papa Quarto conſtitutum tradunt. Vide notata ſuperius in ipſa die Natiuitatis eius.

[b] *Nicomedis.*] De quo Beda, Vſuard. Ado, & vet. manuſcript. Huius res geſtæ deſcribuntur in Actis ſanctorum Nerei & Achillei cap. 9. & 10. apud Sur. 12. Maij, tomo 3. Erat nobilis Romæ Titulus S. Nicomedis: mentio de eo habetur in Cõcilio primo Romano ſub Symmacho, quod ſecundum perperam dictum

ſtum reperitur. eius anniuerſaria dedicationis dies agebatur Kal. Iunij, vt apparet ex Martyrologio Bedæ, Vſuardi, & Adonis. Erat inſuper Romæ cœmeterium a ſancto Nicomede denominatum, de quo in libro de Rom. Pontific. in Bonifacio Quinto.

[c] *Valeriani.*] Agunt de eodem Beda & alij. De eius martyrio atque miraculis Gregorius Turon. de glor. mart. cap. 54. & Petrus in catalogo lib. 8. c. 48.

[d] *Melitinæ.*] De eadem Græcorum tabulæ, quarum aliæ hac die, aliæ vero ſequenti: in Menologio autem, quo vtimur, ponitur die ſequenti, ibiq. pluribus martyrium eius deſcribitur.

[e] *Maximi & ſoc.*] Agunt de iiſdem etiam Græci hac die in Menologio.

[f] *Porphyrij.*] Græci itidem agunt de eodem hac die in Menologio, resq. eius geſtas paucis complexi ſunt.

[g] *Nicetæ.*] Huius Acta ex antiquioribus codicibus deſcripſit Metaphraſtes, quæ retulit Lipom. in tom. 6. & Sur. to. 5. Scribit de eodem Niceph. hiſt. lib. 11. c. 48. & Suidas in hiſtoricis, in verbo Athanaricus.

[h] *Emilæ & Hieremiæ.*] De his Vſuardus ad xv. Kal. Octobr. ſed hac die paſſi ſunt, vt teſtatur S. Eulogius, qui ipſorum martyrij Acta conſcripſit in Memor. ſanct. lib. 2. c. 12. coronatosq. refert æra octingenteſima nonageſima, anno a Chriſto Domino 852.

[i] *Apri Epiſc.*] De quo etiam Beda, Vſuardus, & alij. Ponitur hic ſeptimus ordine in tabulis Epiſcoporum Tullenſium, quas deſcripſit Democh. Hic ex cauſidico monachus, & ex monacho eſt factus Epiſcopus, de quo S. Paulinus Epiſcopus Nolan. epiſt. 27. 28. & 29. in quibus de ipſo fuſius.

[k] *Leobini Epiſcopi.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Vuandelb. & alij. Habetur de eo mentio in Actis S. Auiti presbyteri apud Sur. tom. 3. 17. Iunij. Numeratur hic decimusſextus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Democharis.

[l] *Albini*, alias *Alpini.*] De quo etiam Beda hac die, & alij recentiores. Adſcribitur in tabulis Lugdunenſium Epiſcoporum decimusquartus eius ſedis Epiſcopus, ſucceſſitq. ſancto Iuſto, de quo ſuperius actum eſt die 2. Septembris.

[m] *Aicardi abb.*] Scripta ſunt eius Acta a Fulperto, quæ deſcripſit Sur. tom. 5. Mentio habetur de eodem in vita S. Philiberti apud eumdem tom. 4. 20. Auguſti, & Molan. in addit. ad Vſuard. Claruit circa annum Domini ſexcenteſimum octogeſimum.

[n] *Eutropiæ.*] Scribit de hac Sidon. Apollin. lib. 6. epiſt. 2. ad Pragmatium. Alia hæc eſt ab ea quæ tẽpore cladis Hunnicæ martyrio occubuit, de qua inferius xviiij. Kal. Ianuarij.

viij. G Sextodecimo Kal. Octob. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23				

CHALCEDONE natalis ſanctæ Euphemiæ[a] virginis & martyris, quæ ſub Diocletiano Imperatore & Priſco Proconſule, tormenta, carceres, verbera, argumenta rotarum, ignes, pondera[b] lapidum, beſtias, plagas virgarum, ſerras acutas, ſartagines ignitas pro Chriſto ſuperauit; ſed rurſus in theatrum[c] ad beſtias ducta, cum oraſſet ad Dominum vt iam ſpiritum ſuum ſuſciperet, vna ex ijs morſum ſancto corpori infigente, ceteris pedes eius lambentibus, immaculatum ſpiritum Deo reddidit. Romæ ſanctorum martyrum Luciæ[d] nobilis matronæ, & Geminiani, quos Diocletianus Imperator pœnis grauiſsimis afflictos, diuq. tortos, tandem poſt laudabilem martyrij victoriam gladio animaduerti præcepit. Item Romæ via Flaminia ſanctorum

ctorum martyrum Abundij [e] presbyteri, & Abundantij diaconi, quos Diocletianus Imperator vna cum Marciano viro illuſtri, & Ioanne eius filio, quem illi a mortuis ſuſcitauerant, decimo ab Vrbe lapide gladio feriri iuſsit. Heracleæ in Thracia ſanctæ Sebaſtianæ [f] martyris, quæ a beato Paulo Apoſtolo ad Chriſti fidem perducta, ſub Domitiano Imperatore & Sergio Præſide varijs modis tentata, gladio tandem cæſa eſt. Cordubæ ſanctorum martyrum Rogelli [g] & Seruidei, qui manibus pedibusq. abſciſsis, ad vltimũ decollati ſunt. In Scotia ſancti Niniani [h] Epiſcopi & confeſſoris. In Anglia ſanctæ Edithæ [i] virginis, Edgari Anglorum Regis filiæ, quæ in monaſterio a teneris annis Deo dicata, ſæculum hoc ignorauit potius, quam reliquit.

SEPTEMBRIS 16.

EVPHEMIAE [a].] De eadẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autẽ in Menologio quinto Idus Iulij; ſic & in conſtitutione Emmanuelis Imper. apud Theodor. in Nomoc. Phot. tit. 7. c. 1. licet olim tempore Concilij Chalcedonenſis ageretur in Oriente natalis dies eius ad octauũ Kal. Nouemb. vt apparet ex eodem Concil. act. 6. Eius Acta ex priſcis monumentis edidit Metaphraſtes, quæ extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. Deſiderantur autem in eis ea quæ ex nobili pictura expreſſa, deſcriptaq. a S. Aſterio Epiſc. Amaſeno recitantur in 2. Concilio Nicæno act. 4. & 6. Habemus alia eius Acta manuſcrip. Eſt illorum exordium: Diocletiano Imp. &c. Eadem Mombrit. recitat tom. 1. In Breuiar. Tolet. eſt vetus ſacer hymnus, quo eiuſdem Acta canuntur. incipit:

En feſtum prodijt virginis inclytæ, &c.

De ſacratiſſimis eius reliquijs, ex quibus purus ſanguis emanabat, ſcribit Euagr. lib. 2. c. 3. & Niceph. lib. 15. c. 3. & 5. & lib. 18. c. 31. Inuiſit eas S. Melania iunior, cũ pergeret Conſtantinopolim, vt cõſtat ex Actis ipſius. Sanctus Paulinus Nolanus Epiſcopus acceptas eiuſdem martyris ſacras reliquias condidit vna cum alijs in Nolana baſilica, vt ipſe ſcribit natali 9. S. Felicis his verſibus:

Et quæ Chalcidicis Euphemia martyr in oris
Signat virgineo ſacratum ſanguine litus.

Quid autem in eadem veneranda pignora præſumpſerit impius hagiomachus Cõſtantinus Copronymus, qui eadem perdenda curauit; & quomodo fuerint inuenta, atque translata, ſcribit Theophan. ex quo hiſt. Miſcella, Zonaras, & Cedrenus. Habuit de eorũ inuentione præclaram orationem Conſtantinus Epiſcopus, qua execrandũ facinus ſacrilegi Imperatoris deſcribitur. extat apud Metaphraſt. 11. Iulij, & apud Sur. tom. 4. ea die. Chalcedone in eius baſilica celebrata eſt SS. Synodus œcumenica Chalcedonẽſis. Fuit etiam Romæ celebris eiuſdem inclytæ martyris cultus, cuius baſilicam poſitã via Appia dicauit Donus Papa: aliam rurſus eccleſiam eiuſdem Euphemiæ apud Tibur poſitam dedicauit Gelaſius Papa, vt apparet in lib. de Romanis Pontificibus, qui creditur eſſe Anaſtaſij. Romæ item ad radices Eſquilini collis hactenus perſeuerat eiuſdem eccleſia: niſi magis placet dicere, plures fuiſſe Euphemias.

[b] *Pondera lapidum.*] Frequens eſt reperiri in Actis ſanctorum martyrum, eoſdem inter alia cruciamenta ponderibus aggrauatos. Qualia autem fuerint iſtæc lapidea pondera, Romæ in baſilicis Apoſtolorum, alijsq. in eccleſijs poſita inuiſuntur: nimirum ingentis ponderis lapides rotundi, vel oblongi, ferreum annulum ſaxo impactum habentes, quo immittatur funiculus ad ligandum, ac ſuſpendendum ad pedes vel manus in ſublime. Miratus ſum cuiuſdam ſententiam, qui putaret globos illos lapideos non ad inferenda cruciamenta, ſed ad penſanda onera fuiſſe compoſitos: neſciens, quod quæ erant huiuſmodi, habebant inſcriptam notam numeri, vt tradunt Iſid. lib. 16. Origin. & Alciat. de Pond. cap. 1. & alij. Eiuſmodi globus lapideus a Ioſepho libro de Machab. ad Polyb. Orbiculare appellatum videtur, de quo his verbis: Inhumana crudelitate aliquid maius excogitat: Orbiculare afferri in medium iubet: hinc cum pedes vna cum manibus deorſum colligati fuiſſent, ſanctum

quoque; chorda orbiculari ventrẽ circumcingente, in altum vſque contrahit. nec mora, ſeparatur a ſede ſua dorſi iunctura, crura cum brachijs extrahuntur, eijciũtur humeri, ſicq. ſingulis neruis diſtrictis ſoluitur martyr inuictus. Hæc Ioſephus, ex verſione Eraſmiana. Diuerſa ab his erant illa pondera, quæ lege xij. Tab. exhibebantur debitoribus: erant enim compedes, de quibus Gellius lib. 20. c. 1. in fin. vbi hæc inter alia: Vincito autem neruo, aut compedibus quindecim pondo, non minore; aut ſi volet, maiore vincito, &c. Vetuit Conſtantinus Imp. admoueri pondera debitoribus l. 3. de exact. C. Theod. Meminit & Caſſiod. Var. lib. 11. c. 40. de his ponderibus reos aggrauantibus.

[c] *Rurſus in theatrum.*] Frequentiſſime eſt inuenire in Actis ſanctorum martyrum, eoſdem in theatro, ſpectante populo, eſſe cruciatos. Inter alias editiones ad ſpectantium voluptatem comparatas, exhiberi conſueuerunt exquiſitæ miſerorum damnatorũ carnificinæ, quas illi (non dicam homines adeo ab humanitate remotos, ſed feras beſtias) auide ſpectare conſueuerunt. Et vt omittam quæ in eo genere Suet. & alij teſtata reliquerunt, locum vnũ Philonis in lib. in Flaccum hic recitare contentus ero. ſic enim ait: Ante flagellabantur in medio theatro, igne ferroq. torquebantur, ſpectaculis diſtributis in hunc modum. Mane vſque ad horam tertiam quartamve Iudæi flagellabantur, rotis alligabantur, damnabantur, per mediam orcheſtram ducebantur ad ſuppliciũ: deinde poſt tam præclara exempla edita inducebantur ſaltatores, immo tibicines, aliaq. ludicra ſcenicorum certaminũ, &c. Hæc Philo, qui de hiſce ſpectaculis tũc Alexandriæ a Flacco Præfecto exhibitis, pluribus agit. Eſt & epigramma Martialis lib. 1. de pœna Laureoli, quo monſtrat Domitianum in theatro tragicos caſus acerbos in miſerorũ corpora repræſentaſſe. Sed hæc quidem omnia contra antiqua iura Romanorum, quibus vetita erant damnatorum cruciamenta in theatris, cum ludi agerentur, exhiberi. Quanta autem totius Vrbis clade eiuſmodi facinus ſemel præſumptum fuerit, ac vix tandem expiatum, conſule quæ ſcribit Liuius lib. 2. decad. 1. cum agit de ſeruo ſub furca in medio circi cæſo.

[d] *Luciæ & Geminiani.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio die ſequenti. Recitat horum Acta Mombrit. tom. 2. Habemus ea in vet. cod. manuſcript. quorum eſt exordium: Conſulibus Diocletiano octies & Maximiano ſepties, &c. Habent tamen aliqua quæ corrigantur. Confundunt aliqui hanc Luciam cum illa Syracuſana; ſicq. & eccleſia ab Honorio Papa erecta in Eſquilino, dicta, Diaconia S. Luciæ ad ſeptem folia, apud baſilicam ſancti Silueſtri poſitã, illi tribuitur. Eſt præterea iuxta Tiberim ad Quatuor portas vetus memoria eorumdẽ martyrum; vbi & eorum ſacra corpora condita eſſe dicuntur; licet Lucenſes eadem ad ſe tranſlata teſtentur: ſed accidiſſe putandum, ſicut frequenter in ceteris, vt pars ipſorum, & non integra fuerint tranſlata corpora.

[e] *Abundij & Abundantij.*] Legimus eorum martyrij Acta in vet. manuſcript. a ciuitate Caſtellana acceptis. incipiunt: Temporibus Diocletiani, &c. eadem vero ex tribus alijs antiquis exemplaribus recognita, emendatã, auctaq. nobili hiſtoria eorumdem ſacrorum corporum trãſlationis tertio factæ, notationibusq. illuſtrata, modo edidit Romæ Collegium Patrum Societatis Ieſu, in quorum baſilicam Farneſianam religioſiſſima & magnificentiſſima pompa ex Diaconia ſanctorũ Coſmæ & Damiani tranſlata ſunt xvij. Kal. Octob. anno Domini 1583. Pontificatus Gregorij Papæ xiij. anno duodecimo. Quod autem ſpectat ad ſanctos martyres Marcianum & Ioannem, de quibus hic mentio habetur; horum veneranda corpora aſſeruantur & religioſe coluntur in ciuitate Caſtellana apud Veientes, ibiq. condita ſunt in cathedrali eccleſia ſub primario altari, prout ex veteribus eiuſdem eccleſiæ monumentis didicimus.

[f] *Sebaſtianæ.*] De eadẽ hac die Græci agunt in Menologio, recoluntq. eius Acta, prout hic etiam enarrantur.

[g] *Rogelli & Seruidei.*] Agit de his S. Eulogius in memor. ſanct. martyrum lib. 2. c. 13. paſſosq. tradit hac die, æra octingenteſima nonageſima: eſt annus Domini octingenteſimus quinquageſimus ſecundus.

[h] *Niniani Epiſc.*] Scribit de eodem Beda de geſt. Angl. lib. 3. cap. 4. & Molan. in addit. ad Vſuardum.

[i] *Editha.*] Huius res geſtas, & poſt obitum edita miracula deſcripſit ex vet. monumentis Sur. tom. 5. & Radulph. in Polichron. lib. 6. cap. 7. Claruit circa annum Domini nongenteſimum octogeſimum.

17 Quintodecimo Kal. Octob. Luna. A vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ROMAE via Tiburtina natalis ſancti Iuſtini [a] presbyteri & martyris, qui in perſecutione Valeriani & Gallieni confeſsionis gloria fuit inſignis. Hic beati Xyſti Pontificis, Laurentij, Hippolyti, aliorumq. plurimorum ſanctorum corpora ſepeliuit, ac demũ ſub Claudio martyrium conſummauit. Item Romæ ſanctorum martyrum Narciſsi [b] & Creſcentionis. In Phrygia ſanctæ Ariadnæ [c] martyris ſub Hadriano Imperatore. In Britannia ſanctorum martyrum Socratis [d] & Stephani. Nouioduni ſanctorum martyrum Valeriani [e], Macrini, & Gordiani. Auguſtoduni ſancti Flocelli [f] pueri, qui ſub Antonino Imperatore & Valeriano Præſide multa paſſus, demum a feris diſcerptus, martyrij coronam adeptus eſt. Apud Leodiũ beati Lamberti [g] Epiſcopi Traiectenſis, qui cum regiam domum zelo religionis increpaſſet, a nocentibus innocens occiſus, aulam regni cæleſtis perpetuo victurus intrauit. Eodem die ſanctæ Agathocliæ [h] ancillæ cuiuſdam mulieris infidelis, quæ longo tempore verberibus, alijsq. ærumnis ab ea vexata, vt Chriſtum negaret, oblata demum Iudici, & ſæuius laniata, cum in confeſsione fidei perſiſteret, exciſa lingua, in ignem proiecta eſt. Cordubæ ſanctæ Columbæ [i] virginis & martyris. Mediolani depoſitio ſancti Satyri [k] confeſſoris, cuius inſignia merita ſanctus Ambroſius eius frater commemorat. Romæ ſanctæ [l] Theodoræ matronæ, quæ in perſecutione Diocletiani ſanctis martyribus ſedulo miniſtrabat. Commemoratio Impreſsionis [m] ſacrorum ſtigmatum, quibus S. Franciſcus ordinis Minorum inſtitutor in ſuis manibus, pedibus, & latere, mira Dei gratia, in monte Aluerniæ in Etruria impreſſus eſt. Apud Bingiam in diœceſi Maguntinenſi ſanctæ Hildegardis [n] virginis.

SEPTEMBRIS 17.

IVSTINI [a].] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Intextæ ſunt eius res geſtæ in Actis S. Laurentij martyris; ſeorſum autem poſitas, & vberius conſcriptas habemus in noſtra bibliotheca, vbi legitur, illum non tantum Valeriani & Gallieni temporibus fuiſſe gloria confeſſionis illuſtrem, ſed etiam ſuperuixiſſe ad tempora Claudij Imp. tuncq. martyrio coronatum

fuiſſe: ſane quidẽ Vuandelbert.& antiquiora monumenta eumdem appellant martyrem.

[b] *Narciſſi & Creſcentionis.*] De his item Beda, & alij qui ſupra ex Actis S.Laurentij. Erat nomine Creſcentionis dictum nobile cœmeterium Romæ via Salaria, non longe a cœmeterio Priſcillæ, vt indicant tabulæ Vaticanæ, in quibus cœmeteriorum nomina perlegimus.

[c] *Ariadnæ.*] De eadem Græci quoque in Menologio hac die.

[d] *Socratis & Stephani.*] Agunt de iiſdem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij; quibus etiam adſtipulantur vet. manuſcripta.

[e] *Valeriani & ſoc.*] De his etiam ſingulis Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri recentiores.

[f] *Flocelli.*] Recitat eius Acta Mombrit. tom.1. & Petrus in catal.lib.8. c.92.

[g] *Lamberti Epiſc.*] De eodem hac die Bedæ Martyrologium, ac ceterorum. Eius Acta a pluribus auctoribus ſcripta reperiuntur; ac primum omniũ a Godeſcalco eccleſiæ Leodienſis diac. inde a Stephano Epiſcopo Leodienſi, de quo Sigeb. de vir. illuſtr. c. 136. & in chron. anno 903. tertio loco ab ipſo Sigeberto Gemblacenſi, vt ipſe profitetur de viris illuſtr.c.172. poſt eum a Nicolao canonico ſancti Lamberti; quinto denique a Rainerio monacho. Porro Stephani tantum & Nicolai ſcriptiones reperiri, teſtatur Molanus, qui de Lãberto agit in annot.ad Vſuardum, & in Indic. ſanctorum Belg. Eius autem vitam, quam recitat Sur.tom.5. Stephani Epiſcopi Leodienſis eſſe apparet. Habetur mentio de eodem in vita ſancti Suithberti apud Sur.tom.2. prima Martij. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 698. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c.111. & lib.4. cap.62.

[h] *Agathocliæ.*] De eadem hac die Græci in Menologio, vbi eius nobile certamen deſcribitur.

[i] *Columbæ.*] Scripſit eius martyrium S.Eulogius in Memor. ſanct. lib. 3. c.10. paſſamq. tradit hac die, æra octingenteſima nonageſimaprima; annus eſt Domini octingenteſimus quinquageſimustertius. Cum autẽ celebres illi S. Eulogij commentarij aliquandiu delituiſſent, & varijs cladibus Hiſpania eſſet agitata; euenit vt hæc eadem Columba celebraretur pridie Idus Ianuarij, qua item die agitur de Columba Senonenſi: deperditis etenim eius eccleſiæ tabulis, qua potiſſimum die de hac ageretur, remanſit obſcurum. Hæc Ambroſ. Moral. in ſcholijs ad Eulogium.

[k] *Satyri.*] De eodem tab. eccleſiæ Mediolanenſis. In eius funere S.Ambroſius luculentam orationem habuit. agit præterea de eodem Mombrit. tom.2. vit. ſanctorum.

[l] *Theodoræ.*] Agitur de eadem etiam in Actis ſanctorum Abundij & Abundantij, de quibus ſupra.

[m] *Commemoratio Impreſſ.*] De præclariſſimo hoc & ſingulari Dei munere in S. Franciſcum, luculenter ſatis ac pie ſcripſit S. Bonauentura in vita ipſius: nam in cap. 13. totam facti ſeriem, tantæq. rei teſtes grauiſſimos diffuſe proſequitur; vnde lector omnia, quæ tum ad deuotionem, tum ad admirationem facere videntur, abunde petere poterit: vt valeat cum Dauide iure ac merito exclamare: Mirabilis Deus in ſanctis ſuis. Extant de tam immenſo miraculo Apoſtolicæ litteræ Summorum Pontificum, nimirum Gregorij Noni ad vniuerſos Chriſti fideles per Teutoniã conſtitutos, datæ Viterbij 11. Kal. April. ſui Pontificatus anno vndecimo. Aliæ itidem ad Epiſcopum Olomucenſem anno decimo ſcriptæ extant in eius Regiſtris in biblioth. Vatic. Extant adhuc aliæ Apoſtolicæ litteræ eodẽ argumento ſcriptæ ab Alexandro Quarto. Porro rem adeo admirabilem, ac tantopere teſtatam, Benedictus Papa XI. anniuerſaria ſolemnitate, Duplici officio Eccleſiaſtico voluit celebrari: quã neſcio quomodo lapſam, in Martyrologio Romano hac die receuſeri, hocq. loco poni, Sanctiſſimus D.N.Sixtus Papa Quintus, tanti Patris alumnus, mandauit. Recitantur de eadem re diplomata in ampliſſimo chronico Franciſcanorũ, auctore Marco Vlixiponenſi Minorita, in prima parte lib.2.c.55.56.57.58. & 59. Hæc cum ad eius rei notationem ſatis eſſe videantur: prætermittimus coaceruare innumera aliorum auctorum teſtimonia, vt Antonini, Vincentij, & aliorum recentiorum. De mandato Sanctiſſimi Domini noſtri Sixti Papæ, cuius ſupra meminimus, extat apud nos einſdem ſacrum chirographum, quo non tantum quo loco huius diei, ſed quibus etiam verbis poneretur, eſt expreſſum.

[n] *Hildegardis.*] Huius vitam conſcriptam a Theodorico habet Sur.tom.5. Ab alijs etiam ſcriptis mandatam teſtatur Trithem.de viris illuſtr. ord. S. Bened. lib.2. cap.119. & lib. 3. c.334. De eadem Molan. in addit.ad Vſuard. Claruit circa annum Domini 1160.

18 Quartodecimo Kal. Octob. Luna. B vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

NATALIS ſancti Methodij[a], Olympi Lyciæ & poſtea Tyri Epiſcopi, ſermonis nitore ac doctrina clariſsimi: qui ad extremum nouiſsimæ perſecutionis (vt ſcribit ſanctus Hieronymus) in Chalcide Græciæ martyrio coronatus eſt. In territorio Viennenſi ſancti Ferreoli[b] martyris, qui cum eſſet tribuniciæ poteſtatis, iuſſu Criſpini impijſsimi Præſidis tentus, & primo crudeliſsime verberatus, deinde graui catenarũ pondere onuſtus in teterrimum carcerem truſus eſt; vnde ſolutis Dei nutu vinculis, & ianuis carceris patefactis, exiens, ab inſequentibus iterum captus, martyrij palmam capitis obtruncatione percepit. Item ſanctarum martyrum Sophiæ[c] & Irenes. Mediolani ſancti Euſtorgij[d] primi Epiſcopi, teſtimonio beati Ambroſij celebris. Gortynæ in Creta S. Eumeni[e] Epiſcopi & confeſſoris.

SEPTEMBRIS 18.

METHODII[a].] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, & Ado: qui omnes teſtãtur martyrio coronatũ eſſe temporibus Diocletiani Imp. eam ſecuti ſententiam, qua ſcribit S. Hieron. de Script. Eccleſ. eum paſſum eſſe ad extremum (vt ait) nouiſſimæ perſecutionis: licet, inquit, alij dixerint martyrio occubuiſſe ſub Decio & Valeriano. quã opinionem ſecutus eſt & Suidas in Methodio. Sed prior ſententia verior eſſe videtur: nam ſcriptis nobiliſſimis editis, Porphyrij veſaniam redarguit, qui a fide apoſtata, in Chriſti religionem tres virulentos ediderat commentarios: conſtat enim Porphyrium ſcripſiſſe temporibus Diocletiani Imp. cum Dei eccleſiæ deſtruerentur, & immanis in Chriſtianos ſæuiret perſecutio, vt conſtat ex Lactantio lib. 5. c. 2. qui licet eum non nominet, tamen ſuis coloribus pingens, ipſum optime repræſentat. De eodem Methodio S. Epiphan. hæreſi 64. vbi eum & Eubulium dictum eſſe tradit.

[b] *Ferreoli.*] De quo Beda, Vſuardus, & Ado pluribus agunt. Eius res geſtas ex antiquis monumentis edidit Sur. tom. 5. De eodem ſic Venant. Fortun. lib. 7. carm. ad Bod. ducem, & de gaud. vitæ æter.

Ferreolum pariter pulchra Vienna gerit.

Et lib. 3. de reliquijs ſanctorum in fine:

Altera Ferreoli pars eſt, qui vulnere ferri;
Munere martyrij gemma ſuperba nitet.

De eius tranſlatione extat epiſtola Sidonij Apollinaris ad S. Mamertum eiuſdem ciuitatis Epiſcopum, lib. 7. epiſt. 1. De alia rurſus facta tranſlatione per Vuilieardum Epiſcopum, ſcribit Ado Viennen. in chron. anno Domini 719. De S. Ferreoli corpore apud Viennam poſito agit Gregor. Turon. lib. de mirac. S. Iuliani cap. 2. de eius item reliquijs Aim. lib. 2. de geſt. Franc. cap. 20.

[c] *Sophiæ & Irenes.*] De quibus Græci etiam agũt hac die in Menologio. Iuſtinianus Imp. præclaram baſilicam erexit Conſtantinopoli in honorem S. Irenes, vt ſcribit Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtin. Imp. ſed huiusne, an alterius de qua ſupra 5. Aprilis, incertum eſt.

[d] *Euſtorgij Epiſc.*] Agunt de eodẽ hac die Beda, atque recentiores, ipſæq. tabulæ Mediolanenſis

lanenſis eccleſiæ. Huius meminit S. Ambroſius in Auxentium de traditione baſilicæ, his verbis: Abſit vt tradam hereditatē patrum; hoc eſt, hereditatem Dionyſij, qui in exilio cauſa fidei defunctus eſt; hereditatem Euſtorgij confeſſoris, &c. Huius res geſtas ex priſcis monumentis edidit Mombrit. tom. 1. vir. ſanct. Hic dictus eſt primus reſpectu iunioris Euſtorgij, qui claruit temporibus Theodorici Regis Italiæ, de quo ſuperius actum eſt 6. Iunij.

[e] *Eumeni Epiſcopi.*] Hunc Græci ob ſpectatiſſimas eius virtutes, & egregiam miraculorum operationem, Thaumaturgum appellant in Menologio, vbi de ipſo agunt hac die.

v. C Tertiodecimo Kal. Octob. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

PVTEOLIS in Campania ſanctorum martyrum Ianuarij [a] Beneuentanæ ciuitatis Epiſcopi, Feſti eius diaconi, & Deſiderij lectoris, Soſij diaconi eccleſiæ Miſenatis, Proculi diaconi Puteolani, Eutychis, & Acutij: qui poſt vincula & carceres capite cæſi ſunt ſub Diocletiano Principe. Corpus ſancti Ianuarij Neapolim fuit delatum, atque honorifice in eccleſia tumulatum: vbi etiam beatiſsimi martyris ſanguis in ampulla vitrea adhuc ſeruatur, qui in conſpectu capitis illius poſitus, velut recens liqueſcere & ebullire conſpicitur. Nuceriæ natalis ſanctorum martyrum Felicis [b] & Conſtantiæ, qui paſsi ſunt ſub Nerone. In Palæſtina ſanctorum martyrum Pelei [c], Nili, & Eliæ Epiſcoporum Aegypti, qui tempore perſecutionis Diocletiani cum plurimis clericis pro Chriſto igne conſumpti ſunt. Eodem die ſanctorum martyrum Trophimi [d], Sabbatij, & Dorymedontis, ſub Probo Imperatore: quorū Sabbatius Antiochiæ iuſſu Attici Præſidis tamdiu flagris cæſus eſt, donec emitteret ſpiritum: Trophimus vero Synnadam ad Perennium Præſidem miſſus, poſt multos cruciatus cum Dorymedonte ſenatore capitis decollatione martyrium conſummauit. Cordubæ in perſecutione Arabica ſanctæ Pompoſæ [e] virginis & martyris. Cantuariæ ſancti Theodori [f] Epiſcopi, qui a Vitaliano Papa in Angliam miſſus, doctrina & ſanctitate refulſit. Turonis ſancti Euſtochij [g] Epiſcopi, magnarum virtutum viri. In territorio Lingonienſi ſancti Sequani [h] presbyteri & confeſſoris.

SEPTEM-

IANVARII *& ſoc.*[a]] Non tantũ Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri Latinorũ de Ianuario ac ſocijs agunt hac die, ſed & Græci in ſuo Menologio; nec ſolum hac die, ſed & xj. Kalend. Maij. Horum Acta a Ioanne diacouo deſcripta recitat Sur. tom. 5. & Mombrit. tomo 2. Habemus alia in noſtra bibliotheca in vet. cod. manuſcrip. vbi etiam notantur Conſules, quibus ijdem martyres ſunt paſſi, nimirum Conſtantio quintum & Maximiano Conſſ. Eſt hic annus a Chriſto Domino, ſecundum Faſtos Onuphrij, 305. Eſt enim dictorum Actorũ huiuſmodi exordium: Temporibus Diocletiani Imp. Conſulatu Cõſtantij quinquies & Maximiani, &c. Deſcripſit nuper res geſtas S. Ianuarij & ſoc. Paul. Reg. Habemus in noſtra bibliotheca homiliam peruetuſtam in eiuſdem S. Ianuarij ſolemnitate ad populum habitam, incipit: Operante diuina miſericordia, redijt communibus votis optata ſolemnitas & dies, &c. Recenſetur ibi immenſa illa flammarũ eruptio e Veſuuio monte, ex qua quidem non tantum proxime adiacentis ciuitatis, ac circumcirca poſitarum regionum, ſed totius fere Europæ conflagratio imminere videbatur, quæ tamen S. Ianuarij eſt virtute compreſſa. Ne vero quis hanc putet eſſe inanem hyperbolem, legat in primis quæ de alia igniũ eruptione facta ſub Tito Imp. traduntur, quam deſcripſit Dio, & alij eiuſdẽ temporis ſcriptores. His adde quæ ſcribit Marcellinus Comes, antiquus chronographus, in chron. ſub Conſſ. Leone Auguſto quartum, & Probiano, Indict. nona, his verbis: Veſuuius mons Campaniæ torridus, inteſtinis ignibus æſtuans, exuſta euomit viſcera, nocturniſq. in die tenebris omnem Europæ faciem minuto contexit puluere. Huius metuendi memoriã cineris Byzantij annue celebrant octauo Idus Nouembris. Hæc Marcellinus. Eſt hic annus Domini 471. De eadem ſolemnitate eam ob cauſam Conſtantinopoli annis ſingulis agi ſolita ſcribit Procopius de bello Goth. lib. 2. pag. 301. vbi narrat Veſuuij flammarũ eruptiones, aitq. poſt multa: Ferunt namque, cum Byzantium ſemel cinis hic recidiſſet, ſic loci eius homines terruiſſe, vt ex eo tempore ad noſtrã ætatem annuis Deum ſupplicationibus placent, &c. Ex tam egregio & toto Orbe vulgato miraculo, S. Ianuarij virtute edito, factum putamus, vt & Græci ſolemni cultu iterato eumdem martyrem celebrent, vt diximus ex eorum Menologio. Conſtat enim ex ſuperius citata homilia, ea de cauſa ex remotis vndique vrbibus frequenti cœtu populos ad venerandum ſepulchrum martyris aduentaſſe Neapolim, & in honorem S. Ianuarij paſſim erectas eſſe eccleſias. Erat etiam Romæ in ſuburbijs via Tiburtina templum ſancti Ianuarij, cuius meminit S. Gregor. lib. 4. dialog. c. 26. & 54. Mentio habetur de eodem S. Ianuario in tranſitu S. Paulini, quem deſcripſit Vranius, circa finem. Porro inſigne ac perenne miraculum ſanguinis eiuſdem S. Ianuarij, qui cum ampulla vitrea concretus contineatur, liqueſcere tamen, & fluere, perinde ac ſi recens eſſet effuſus, ſæpe conſpicitur, non eiuſmodi eſt, vt vnius, vel alterius hominis teſtimonio comprobetur; ſed ita manifeſtum, vt ipſe martyris ſanguis aſſidua miraculorum operatione, vocibus quibuſdam, velut Abel ſanguis clamans, per vniuerſum Orbem Chriſtianum intonet.

[b] *Felicis & Conſtantiæ.*] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 8. c. 96. ac ceteri recentiores.

[c] *Pelei & ſoc.*] Agunt de his Beda, & alij qui ſupra. Eorum autem certamina ſcribit Euſeb. lib. 8. c. 22. & 25. ex quo Nicephorus lib. 7. c. 16. & alij recentiores.

[d] *Trophimi & ſoc.*] Græci etiã de his agunt in Menologio hac die. Geſta autem ipſorum ex antiquioribus monumentis edidit Metaphraſt. quæ refert Lipom. to. 6. & Sur. tom. 5.

[e] *Pompoſæ.*] Huius paſſionis Acta ſcripſit S. Eulogius in Memorial. ſanct. lib. 3. cap. 11. eamq. corouatam martyrio ſcribit hac ipſa die, æra octingenteſima nonageſimaprima, anno a Chriſto Domino 853.

[f] *Theodori Epiſcopi.*] De eodem plura Beda de geſt. Angl. lib. 3. c. 29. & 30. lib. 4. c. 1. & ſeq. lib. 5. c. 8. & in epitome. Ex eodẽ auctore accepere ceteri omnes qui proſecuti ſunt res Anglorum, ac nouiſſime Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 2. c. 18. lib. 3. c. 114. & lib. 4. cap. 60. Honorificentiſſima mentio de eodem habetur in litteris Agathonis Papæ, quæ inſertæ ſunt in Act. 4. Sextæ Synodi. Migrauit ex hac vita anno Domini 690. cum ſediſſet annis xxij.

[g] *Euſtochij Epiſcopi.*] De quo hac die Beda, & alij recentiores; ſæpe de eodem Gregor. Turon. de geſt. Franc. lib. 2. c. 1. in fin. & lib. 10. cap. 31. recenſetq. Euſtochium quintum ordine Epiſcopum Turonenſem S. Britij ſucceſſorem. Sedit temporibus Valentiniani Tertij Imperatoris.

[h] *Sequani.*] Agit de eodem hac die Beda; licet mendoſe, Segoni, pro Sequano legatur: rectius apud Vſuardum, & alios recentiores. Scribit de eo Gregorius Turonenſis de glor. confeſſ. cap. 88. & Trithemius de viris illuſtribus ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 302.

iiij. D Duodecimo Kal. Octob. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

VIGILIA ſancti Matthæi[a] Apoſtoli & Euangeliſtæ. Romæ paſsio ſanctorum martyrum Euſtachij[b], & Theopiſtis vxoris eius, cum duobus filijs Agapio & Theopiſto: qui ſub Hadriano Imperatore damnati ad beſtias, ſed Dei ope ab ijs nil læſi, in bouem æneum candentem incluſi, martyrium conſummarunt. Cyzici[c] in Propontide natalis ſanctorum martyrum[d] Fauſtæ virginis, & Euilaſij, ſub Maximiano Imperatore: quorum Fauſta ab eodem Euilaſio idolorum ſacerdote decaluata, & ad turpitudinem raſa[e], ſuſpenſa & torta eſt: deinde cum vellet eã mediam ſecare, & carnifices lædere non valerent, ſtupens Euilaſius, in Chriſtum credidit: & dum ipſe etiam Imperatoris iuſſu fortiter torqueretur, Fauſta capite terebrata, clauis toto corpore confixa, & ſartagini ignitæ impoſita, cum eodem, voce de cælo vocata, tranſiuit ad Dominum. In Phrygia ſanctorũ martyrum Dionyſij[f] & Priuati. Item ſancti Priſci[g] martyris, qui punctim pugionibus tranſuerberatus, capite plexus eſt. Pergę in Pamphilia ſanctorum Theodori[h], & Philippæ eius matris, ac ſociorum martyrum ſub Antonino Imperatore. Carthagine ſanctæ Candidæ[i] virginis & martyris, quæ ſub Maximiano Imperatore plagis toto corpore dilacerata, martyrio coronatur. Item ſanctarum martyrum Suſannæ[k] filiæ Arthemij idolorum ſacerdotis, & Marthæ. Eodem die ſancti Agapiti[l] Papæ, cuius ſanctitatem beatus Gregorius Magnus commemorat. Mediolani ſancti Clicerij[m] Epiſcopi & confeſſoris.

SEPTEMBRIS 20.

VIGILIA *S. Matthæi*[a].] De eadem Beda, Innoc. III. de obſer. ieiun. Concil. Oxonienſ. cap. 1. & Radulph. de obſeruat. can. cap. 19.

[b] *Euſtachij & ſoc.*] De his Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, necnon & Græci in Menolog. Metaph. ex veter. monumentis deſcripſit ipſorum res geſtas; refert eaſdem Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. Habemus & ipſas in vet. codic. manuſcrip. Agit de ijſdem Niceph. hiſt. lib. 3. cap. 19. & Ioan. Damaſcen. orat. 3. de imag. Fuit olim Romæ, & hactenus perſeuerat eiuſdem martyris illuſtris eccleſia, vbi in memoriã ipſius, qui cuncta ſua pauperibus elargitus eſt, ſolemnes agapes frequentari conſueuerunt, vt reperi in antiquo manuſcripto Rituali,

vbi

Vbi & hæc oratio ſcripta legitur: Da, Domine, famulo tuo N. ſperata ſuffragia obtinere, vt qui pauperes tuos in tua ſancta Eccleſia recreauit, ſanctorum ſimul omnium & beati martyris Euſtachij & ſociorum eius mereatur conſortia, cuius nunc eſt exempla ſecutus. Per Chriſtum, &c. Quod pertinet ad hiſtoriæ veritatem, cui tam Latini quàm Græci adſtipulari ſunt viſi; cum Euſtachius ante Chriſti fidem ſuſceptam Placidus, alias Placidas, diceretur, hic ille ipſe videtur, qui in bello Iudaico ſub Veſpaſiano & Tito nobili militiæ titulo meruit, Præfectusq. equitum egregiam nauauit operam, vt eſt auctor Ioſephus de bello Iud. lib.3.c.4. & 13. lib.4. c.2. & lib.5. c.3. cuius ſpectatiſſima virtus optime nota erat Traiano, qui in eodē bello Decimæ legioni præfectus Dux erat, vt idem teſtatur auctor lib.3.c.11.& 16. vt non mireris, ſi Traianus factus poſtea Imperator, quem præficeret exercitui aduerſus barbaros profecturo, tam ſolicite Placidum perquirendum curarit.

[c] *Cyzici in Propontide.*] Notiſſima eſt ciuitas. Beda ex Theodoro Græco auctore lib. quæſtion. quæſt. 3. tit. 8. col. 291. hæc ait de carcere Cyziceno: Quoſdā audiui aſtruentes, quod beatæ memoriæ Theodorus doctiſſimus vir, & Archiepiſcopus quondam gentis Anglorum, ita expoſuit illud Pauli ad Corinthios: Nocte & die in profundum maris fui. Quia fuerat in Cyzico quædam fouea nimis alta, ad tormenta noxiorum parata; quæ ob altitudinem immenſam, Profundum maris ſolet appellari, cuius cœnum & obſcuritatem Paulus inter alia innumerabilia ſuſtinuit pro Chriſto. Hæc Beda ex Theodoro.

[d] *Fauſtæ & Euilaſij.*] De iiſdem pluribus Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorū, Græci autem in Menologio pridie Nonas Ianuarij. Deſcripſit eorū Acta Metaphraſtes, quæ extant apud Lipom. to.5.& Sur. tom.1. Mombrit. eadem recitat tom.1. paucis autem Petrus in catal. lib.8.c.97. & alij.

[e] *Ad turpitudinem raſa.*] Eiuſmodi ludibrijs affici a perſecutoribus conſueuiſſe Chriſtianas feminas, demonſtrant Acta S. Charitinis, quæ deſcripſit Metaphraſtes: habes ea apud Sur. tom.5. Sane quidem turpe eſſe mulieri tonderi, aut decaluari, ſignificat Paulus Apoſt. 1. ad Corinth. c. 11. Penes Gentiles etiam id fuiſſe ignominioſiſſimum, ſatis docet ſententia Apuleij de aſin. aur. lib.2. cuius hæc ſunt verba: At vero (quod nefas eſt dicere, ne quod ſit vllum huius rei tam durum exemplum) ſi cuiuſlibet eximiæq. pulcherrimæq. feminæ caput capillo ſpoliaueris, & faciem natiua ſpecie nudaueris, licet de cælo eiecta, mari edita, fluctibus educata; licet, inquam, Venus ipſa fuerit, licet omni gratiarum choro ſtipata, & toto Cupidinum populo comitata, & baltheo ſuo cincta, cinnama fragrans, & balſama rorans, ſi calua proceſſerit, placere non poterit ne Vulcano quidem ſuo. Et inferius: Tanta denique eſt capillamenti dignitas, vt quamuis auro, veſte, gemmis, omniq. cetero mundo exornata mulier incedat: tamen niſi capillum diſtinxerit, ornata non poſſit videri. Hæc ille. Et in eamdem ſententiam Cyprianus lib. de idol. vanit. his verbis: Eſt & Venus calua multo hic turpior, quam apud Homerum vulnerata, &c. Hæc probe intelligens prudentiſſima Chriſtiana virgo, cum ſciret adoleſcentem quemdam ſuam deperire formam; vt illum ea cupidine liberaret, adhibita nouacula, cute tenus ſuos omnes amputauit capillos; ſicq. abraſam penitus ſe illi inſpiciendam cum exhibuiſſet, omnem mox in illo concupiſcentiæ flammā extinxit. Recitat hæc Iſidorus Peluſiota lib. 2. epiſt. 53. Quod ad pœnā decaluationis pertinet, perſeuerauit id genus ſupplicij etiā apud Chriſtianos alicubi. Penes Francos enim mulieres, quæ in fornicationis crimen lapſæ eſſent, decaluabantur. habes de his c.2. lib.6. in Capitularibus Regum Francorum pag.217. Sed tam apud Gentiles, quam etiā Chriſtianos, probauit vſus, vt quæ opinione hominū viderentur contemptibilia ac ludicra, ſi religionis cauſa fierent, non tantum honeſta ac digna, verum etiam ſacroſancta haberentur, vt S. Ambroſius pluribus diſputat in epiſt. 30. ad Sabinum lib.6. edit. Rom. vnde & Gentiles etiā ſuas Veſtales virgines tondere conſueuerunt, vt ſcribit Plinius lib.16. c.44. Id ipſum etiam in Eccleſia hactenus fieri moris eſſe, omnes norunt. At quoniam in hæc ſemel incidimus; contrarius his ſe offert canon 17. Conc. Gangrenſis, cuius hæc ſunt verba: Quæcumque mulier, religioni iudicans conuenire, comam ſibi amputauerit, quam Deus ad velamen eius ad memoriam ſubiectionis illi dedit; tamquam reſoluens ius ſubiectionis, anathema ſit. Hæc canonis quæ quidem tamquam validum quoddā telum hoſtes Catholicæ Eccleſiæ aduerſus nos cum intorquent; conſilij inopes nonnulli ad illud vnum confugiunt remedium, vt dicant, canonem illum prouincialis eſſe Concilij, nec extra illius prouinciæ limites vim ſibi aliquam vendicare. Sed hæc bella quædā tergiuerſatio potius videtur, quam nodi ſolutio: cum conſtet, tam illum canonem, quam complures alios eiuſdem Concilij, in Decretorum libro, quo Eccleſia vtitur, eſſe contextos. Sed licet non omnia ibi poſita iuris vniuerſalis ſibi vendicent auctoritatem; tamen longe ante Gratiani collectionis tempora, Symmachi Papæ auctoritate, ſcimus canones eius Concilij comprobatos, cum idem Pontifex in ſexta Synodo Romana tunc celebrata teſtetur, canones Concilij Gangrenſis conditos eſſe Apoſtolica auctoritate. Hæc idcirco Symmachus, quoniam illi Synodo interfuit Oſius Epiſcopus Cordubenſis, qui

(vt

(vt in Annalibus demõſtrauimus) miſſus erat legatus a Romano Pontifice in Orientem. At licet hæc præter inſtitutũ; tamen ex quo aduerſariorum obiectionem poſuimus, ſoluendæ quæſtionis neceſſitatem quamdã nobis ipſis impoſuiſſe videmur. Aliunde igitur germanus ſenſus illins canonis eſt eruendus; ex Sozomeno, inqnam, qui vbi agit de Euſtachio Sebaſteno Epiſcopo hæreſiarcha, aduerſus cuius deliria dicta Synodus tela intorſit, hæc inter alia habet lib. 3. cap. 13. Mulieres (inquit) non paucæ adductæ in fraudem, primum viros deſeruerunt: nonnullæ pietatis ſimulatione caput totondere, & contra quam ſexum muliebrem deceret, virilem habitum induere: his de cauſis Epiſcopi, &c. Ex his quidem manifeſtum fit, ſanctã Synodum non in ſacratas Deo dicatas virgines, ſed in hæreticas mulieres viros relinquentes anathematis ſententiã tuliſſe: ſicq. alia eiuſdem Concilij paradoxa ad hiſtoriæ veritatem ſunt referenda, vt eorumdem canonum ſenſus legitimus habeatur. Non imus inficias de tondendis virginibus, ac viduis Deo dicandis diuerſas fuiſſe diuerſarũ eccleſiarum laudabiles conſuetudines: legibus etenim Imp. Valentiniani in Occidentali Eccleſia id vetitum accepimus. eſt l. 27. de Epiſc. & cleric. Cod. Theod. Quinetiam S. Ambroſius nonniſi lapſam virginem crinem deponere perſuadet in ſignum pœnitentiæ. id ipſe in commentario ad virgin. lapſam. In Aegypto autem & Syria id vſu fuiſſe receptum, S. Hieronymus in epiſt. 48. ad Sabinianum teſtatur his verbis: Moris eſt in Aegypti & Syriæ monaſterijs, vt tam virgo, quam vidua, quæ ſe Deo vouerint, & ſæculum conculcarint, crinem monaſteriorum matribus offerant deſecandum, non intecto poſtea contra Apoſtoli voluntatem inceſſuræ capite, ſed ligato pariter & velato. nec hoc quiſpiã præter tondentes nouit & tonſas: niſi quod quia ab omnibus fit, pene ſcitur ab omnibus. Hoc autem duplicem ob cauſam ex conſuetudine verſum eſt in naturam; vel quia lauacrũ non adeunt, vel quia oleum nec capite nec ore norunt, ne a paruulis animalibus, quæ inter cutem & crinem gigni ſolent, & conſuetis ſordibus opprimantur. Hæc Hieronymus. Crinem amputare ſolitas eſſe Tabennenſiotas ſanctiſſimas virgines, quas S. Pachomius ab Angelo monitus inſtituit, auctor eſt Palladius in Lauſiacis.

[f] *Dionyſij & Priuati.*] Vſuardus de ijſdem hac die, ac recentiores, quibus conſentiunt vetera manuſcripta.

[g] *Priſci.*] De eo Græcornm Menologiũ pluribus: eius enim ad Chriſtũ conuerſionẽ, confeſſionem, & martyrium egregie conſummatum deſcribunt. De eo item Galeſin. in ſuo Martyrologio ex ijſdẽ Græcorum fontibus. Quod hic punctim tranſuerberatus dicitur; conſule quæ de huiuſmodi ſupplicij genere diximus ſupra die 3. Maij. c. & die 13. Aug. c.

[h] *Theodori & ſoc.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio hac die.

[i] *Candidæ.*] De qua etiam in tabulis eccleſiæ Cordubenſis, ex quibus etiam Galeſ. hac die. Fuit altera Candida virgo, quæ claruit Carthagine temporibus Theodoſij Imp. de qua Paulinus in vita S. Ambroſij.

[k] *Suſannæ & Marthæ.*] De his etiam Græci hac die in Menologio agunt.

[l] *Agapiti*, aliter, *Agapeti Papæ.*] De eodem Beda x. Kalend. Maij, quo die obijt: ſed hæc eſt ſolemnitas tranſlationis eius: Græci autem de eodem agunt xv. Kal. Maij, vt apparet ex eorum Menologio, vbi de eo his verbis: Sancti Patris noſtri Agapiti Rom. Pont. Iuſtiniani tẽporibus Conſtantinopolim profecti, viri pietate & miraculis celeberrimi. Hæc ibi. De eius miraculis agit S. Greg. Papa lib. 3. dialog. c. 3. Huius hæc illa ſunt præconia de conſecrat. diſt. 1. Agapetus vas Catholicum, Euangelij tuba, præco iuſtitiæ, &c. Scripſimus res geſtas ipſius in Annal. Eccleſ. per annos ſingulos.

[m] *Clicerij Epiſc.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Scripſit de eodem elegans epigramma Ennodius Ticinenſis 1 incipit: Suffuſus nimio, &c. Succeſſit S. Materniano, ſeditq. temporibus Bonifacij Papæ.

iij. E **Vndecimo Kal. Octob. Luna.** 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P	
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28	

NATALIS ſancti Matthæi [a] Apoſtoli & Euangeliſtæ, qui in Aethiopia prædicans, martyrium paſſus eſt. Huius Euangelium [b] Hebræo ſermone conſcriptum, ipſo reuelante, inuentum eſt vna cũ corpore beati Barnabæ Apoſtoli,

tempore

tempore Zenonis Imperatoris. In terra Saar ſancti Ionæ [c] Prophetæ, qui ſepultus eſt in Geth. Romæ ſancti Pamphili [d] martyris. Item via Claudia, vigeſimo ab Vrbe milliario, paſsio ſancti Alexandri [e] Epiſcopi, qui ſub Antonino Imperatore, pro fide Chriſti, vincula, fuſtes, equuleum, lampades ardentes, vngularum laniationem, beſtias, ac fornacis flammas ſuperans; tandem gladio cæſus, vitam adeptus eſt glorioſam. Eius corpus poſtea beatus Damaſus Papa in Vrbem tranſtulit ſexto Kalendas Decembris, quo die feſtiuitatem illius celebrandam inſtituit. In Phœnicia ſancti Euſebij [f] martyris, qui vltro Præfectum adiens, & ſe Chriſtianum eſſe denuncians, ab eo multis tormentis afflictus, capite cæſus eſt. In Cypro ſancti Iſacij [g] Epiſcopi & martyris. Ibidem ſancti Meletij [h] Epiſcopi & confeſſoris. In Aethiopia ſanctæ Iphigeniæ [i] virginis, quæ a beato Matthæo Apoſtolo baptizata, & Deo dicata, ſancto fine quieuit.

SEPTEMBRIS 21.

MATTHAEI *Apoſtoli* [a].] De quo Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem xvj. Kalend. Decembr. De Apoſtolatu eius ad Aethiopas, de quo hic mentio habetur, ſcribũt Origen. in Geneſim, Euſeb. hiſt. lib. 3. cap. 1. Socrat. lib. 1. cap. 15. Dorotheus in Synopſi, & alij. Auctor ille, qui fertur nomine Iſidori, lib. de vita & obitu ſanct. c. 78. Macedoniam & Iudæã illi tribuit, Metaphraſtes vero Syriam ſuperiorem iuxta Euphratem. Plura de eodem apud Conſtitut. Apoſtol. quæ feruntur Clementis nomine. Acta eius, præter ea quæ in Paſſionibus Apoſt. incerto auctore feruntur, deſcripſit etiam Metaphraſtes, quæ recitat Lipom. tom. 5. Incipiunt: Iam quidem, &c. Alia diuerſa habet Sur. tom. 5. hac die. Perionius alia nuper conſcripſit: nouiſſime vero ex antiquis monumentis & ſanctorum Patrũ ſcriptis collegit R. D. Marc. Antonius Columna Archiepiſcopus Salernitanus, & ſane quidẽ erudite. In Breuiario Toletano ſacri hymni habentur, quibus etiam eius Acta narrantur. Tres inſuper hymnos de eodem Apoſtolo ab Alfano Epiſcopo Salernitano eſſe elaboratos, tradit Petrus diac. Caſſin. de vir. illuſtr. monaſt. S. Bened. c. 19. Nonnulla de Matthæo ſcribit Niceph. hiſt. lib. 2. c. 41. ſed quæ nullius prorſus ſint teſtimonio comprobata. Apud Hippolytũ libello de duodec. Apoſt. legi Matthæum factum victimam virginitatis: alludente nimirum auctore ad hiſtoriam de S. Iphigenia virgine, quæ legitur in Actis eius ab eo Deo dicata. De loco vbi paſſus eſt, vel vbi ſepultus, potius aſſentior Venantio Fortunato, qui ante annos mille vixit: is etenim dum agit de Apoſtolis ſingulis, ipſisq. locis vbi paſſi & conditi ſunt, hæc de Bartholomæo atque Matthæo canit:

Inde triumphantem fert India Bartholomæum,
Matthæum eximium Naddauer alta virum.

Hæc in carm. de gaud. vit. æter. & lib. 7. ad Bodog. Ducem. De victu ipſius Clemens Alex. in Pædag. lib. 2. c. 1. hæc ait: Matthæus Apoſtolus ſeminibus, baccis, atque oleribus, abſque carnibus veſcebatur.

[b] *Huius Euangelium.*] De eius Euangelio agit S. Hieronymus de ſcript. Eccleſ. & in Matthæum cap. 2. vbi meminit de Nazaræis, qui ſe authenticum Matthæi Euangeliũ habere profitebantur, & Epiph. in Panar. hæreſ. 19. De eius inuentione vna cum corpore S. Barnabæ ſcribit Theod. lector lib. 1. collect. Niceph. lib. 16. cap. 37. Alexander monach. in vita S. Barnabæ, & alij recentiores.

[c] *Ionæ Prophetæ.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Præter illa quæ de ipſo leguntur in diuinis Scripturis, & apud earum interpretes, ſcribit Ioſephus antiquit. lib. 9. c. 11. Epiph. de vit. & interit. Prophet. c. 16. Iſid. cap. 45. & Doroth. c. 6. De ſepulchro Ionæ apud Dioſpolim, vel Diocæſaream Palæſtinæ, agit S. Hieronymus ad Chromat. in procem. ſuper Ionam.

[d] *Pamphili.*] De quo hac die Vſuardus, adſtipulanturq. vet. manuſcripta. Diuerſus eſt

hic ab illo Pamphilo Cæſarienſi, de quo Kal. Iunij actum eſt.

[e] *Alexandri.*] Agunt de eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Conſtat hunc omnino eſſe diuerſum ab Alexandro Papa: cuius autem fuerit ciuitatis Epiſcopus, nondum inuenimus. Huius martyrium refert Petrus in catal. lib. 8. c. 102. vbi etiam meminit translationis per Damaſum factæ.

[f] *Euſebij.*] De quo & Græci in Menologio hac die, ibiq. eius Acta deſcribunt.

[g] *Iſacij Epiſcopi.*] Græci itidem de eodem agunt in Menolog. referuntq. eius certamen.

[h] *Meletij Epiſcopi.*] Agunt de eodem ijdem in Menologio. Diuerſus hic a Meletio Antiocheno, de quo ſupra.

[i] *Iphigeniæ.*] De qua Petrus in catal. lib. 8. cap. 101. & alij recentiores. Eius res geſtæ deſcribuntur in Actis ſancti Matthæi, quorum nuper meminimus.

ij. F Decimo Kal. Octob. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

SEDVNI in Gallia, in loco Agauno, natalis ſanctorum martyrum Thebæorum, Mauritij [a], Exuperij, Candidi, Victoris, Innocentij, & Vitalis, cum ſocijs eiuſdem legionis, qui ſub Maximiano pro Chriſto necati [b], glorioſa paſsione mundum illuſtrarunt. Romæ paſsio ſanctarum virginum & martyrum Dignæ [c] & Emeritæ, ſub Valeriano & Gallieno: quarum reliquiæ in eccleſia ſancti Marcelli aſſeruantur. Apud pagum Caſtrenſium ſancti Ionæ [d] presbyteri & martyris, qui cum ſancto Dionyſio profectus in Galliam, iuſſu Iuliani Præfecti verberibus cæſus, gladio martyrium conſummauit. Ratiſponæ in Bauaria ſancti Emmerami [e] Epiſcopi & martyris, qui vt alios liberaret, mortem ſæuiſsimam Chriſti cauſa patienter ſubijt. Antinoopoli in Aegypto ſanctæ Iraidis [f] virginis Alexandrinæ, & ſociorum martyrum: quæ ad hauriendam e proximo fonte aquam egreſſa, cum vidiſſet nauim confeſſoribus Chriſti onuſtam, relicta hydria, protinus ſe illis adiunxit, ac ſimul cum ijs in vrbem ducta, prima omnium, poſt multa ſupplicia, capite cæſa eſt; deinde presbyteri, diaconi, & virgines, alijq. omnes eodem mortis genere conſumpti ſunt. Apud ciuitatem Meldenſem beati Sanctini [g] Epiſcopi, diſcipuli ſancti Dionyſij Areopagitæ, qui eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ab eo conſecratus, primus illic Euangelium prædicauit. In territorio Conſtantienſi, ſancti Lautonis [h] Epiſcopi. In pago Pictauienſi, ſancti Florentij [i] presbyteri. In territorio Bituricenſi, ſancti Siluani [k] confeſſoris. Lauduni, ſanctæ Salabergæ [l] abbatiſſæ.

SEPTEM-

M Avritii & ſoc.[a]] De his Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri omnes. Horum Acta ſcripta feruntur a S. Eucherio Epiſcopo Lugdunenſi; extant apud Sur. tom. 5. hac die, & Mombrit. tom. 2. Scripſit de ijſdẽ carmen Venant. Fortun. lib. 2. Marbodum Epiſcopum Redonenſem eorumdem certamen ſcriptis conſignaſſe, auctor eſt Sigebert. de vir. illuſtr. cap. 159. Meminit & de his Ado Viennen. in chron. anno Domini 283. & 719. De miraculis ad eorum ſepulchrum fieri ſolitis agit Greg. Turon. lib. de glor. mart. c. 76. Alia refert Sur. tom. 5. ex epiſt. decani & cleri Caſtrinoui in Gall. De horũ reliquijs Turonis repertis ſcribit idem Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 10. c. 31. in fin. Rurſus etiam de reliquijs Vitalis & Innocentij, quorũ hic habetur mentio, vide in rebus geſtis S. Annonis Epiſcopi Colon. lib. 1. c. 33. apud Sur. tom. 6. Eiuſdem Mauritij lanceam aſſeruari in eccleſia Cracouienſi, auctor eſt Chromerus de reb. Polon. lib. 3. Frequentem fuiſſe Fidelium Occidentalium peregrinationẽ ad Agaunenſes, quãplurima antiquitatis monumenta produnt. Hic notandum eſt, quod Græci etiam habent ſuum Mauritium, & commilitones martyres, qui eadem vrgente perſecutione Diocletiani & Maximiani Impp. paſſi ſunt Apameæ in Syria: quorum res præclare geſtas deſcripſit Metaphraſtes, quas & recitat Sur. tom. 4. menſe Iulio. Hinc factum eſt, vt plerique vnum eumdemq. eſſe putent illum cũ hoc de quo agitur; cui ſententiæ & ego aliquando non inuitus adhæſi, culpans Metaphraſten, quaſi minus aſſecutus eſſet res Occidentalium martyrum: ſed vbi legi Theodoretũ Cyri in Syria Epiſcopum de Euangel. veritate lib. 8. in fine, illuſtriores nobilioresq. ſibi notos recenſentem martyres, Mauritio adnumerato inter illos: in hæc verba: Petro, Paulo, Thomæ, Sergio, Marcello, Leontio, Antonino, Mauritio, alijsq. ſanctis martyribus ſolemnitates populari epulo peraguntur, &c. a priori ſententia recedere coactus ſum: his enim ſedulo expẽſis quæ ſcribit Theodoretus, quis ſibi perſuadeat, ipſum de alio Mauritio intellexiſſe, quam de illo in eadẽ regione paſſo Apameæ in Syria, cuius Acta deſcripta recitat Metaphraſtes? Certe mihi non fit veriſimile, illum in tam paruo martyrum numero prætermiſiſſe innumeros fere perilluſtres martyres in Syria paſſos, & externos tam longe poſitos in exemplum adducere voluiſſe.

[b] *Pro Chriſto necati.*] Primo hi more maiorum decimati iterum ſunt, ac demũ omnes ſæuiſſime trucidati. Polybius dum lib. 6. agit de Romani Imperij politia, numerans militarium ſuppliciorum genera, ponit inter alia illud quod δεκατίαν, id eſt, decimationem appellat. Habes apud Iulium Capitolinũ decimare, vigeſimare, & centeſimare; ait enim: Cum ſeditiones militares pateretur, multos ſæpius decimauit, aliquando etiam centeſimauit, cum digni eſſent decimatione, vel vigeſimatione. ſortiebantur enim qui cædendi eſſent. ſic Liuius lib. 2. ab Vrb. cond. Reperitur primus omniũ fuiſſe Cambyſes, qui exercitum non ad ſupplicium, ſed ad cibum, ne ceteri perirent, ſorte decimauit, vt ſcribit Seneca lib. 3. de ira c. 20. Primus auctor huius ſupplicij inferendi apud Romanos fuit Appius Claudius, de quo Liuius lib. 2. dec. 1. De decimatione militari ſæpius meminit Sueton. in Octauio cap. 24. in Caio cap. 48. in Galba cap. 12. Qui autem ex decimatione ſupererant milites, ob ignominiam ordeo paſcebantur, quod eſſet cibus gladiatorum. ita factum reperies a M. Antonio apud Frontinum, ab Octauio apud Sueton. c. 24. & apud Dionem lib. 48. & 49. Meminit de decimatione etiam Tacitus lib. 3. his verbis: Decimum quemque ignominioſæ cohortis ſorte ductos fuſte necat. Et lib. 14. Ex fuſo exercitu, cũ decimus quiſque fuſte feritur, etiam ſtrenui ſortiuntur. Hæc ille. Quod & factum eſſe aduerſus hos Chriſtianos milites, Maximiani ſententia in illos prolata ſignificat, cuius ſunt hæc verba: Decimum quemque morti funeſta ſors præbeat, &c.

[c] *Digna & Emerita.*] De his etiam pleraque vet. manuſcripta. Paſſæ ſunt in perſecutione Valeriani Imp. ſub Gaio Iudice, ſepultæq. ſunt in cœmeterio Cõmodillæ via Oſtienſi, ad ſanctos Felicem & Adauctum, vt earum Acta teſtantur, quorum alia manuſcrip. incipiunt: Gaius Iudex iuſſit teneri, &c. aliorum autem prolixiorum eſt exordium: Temporibus Valeriani, &c. Extant vtraque in noſtra bibliotheca, quæ & facile reperiri credimus in alijs antiquis codic. eccleſiarũm vſui accommodatis.

[d] *Ionæ.*] De eodem Petr. in catalog. lib. 8. c. 106. conſentiuntq. vetera manuſcripta.

[e] *Emmerami.*] Agunt de eo hac die Beda, Vſuardus, & alij. Scripſit vitam ipſius Cyrinus Epiſcopus Ratiſponenſis, quam refert Sur. tom. 5. Claruit anno Domini ſeptingenteſimo quinquageſimo.

[f] *Iraidis.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio. Antinoopolis in Aegypto ciuitas, cuius hic mentio habetur, famoſiſſima eſt ex Antinoi nomine, quem Hadrianus habuit in delicijs, cui & ex humanis ſublato ſacra decreuit, inter deos retulit, eiusq. nomine dicatam ciuitatẽ appellari voluit. Allata eſt ex his factis opportuna occaſio ſanctis

Patribus, qui ſcripſerunt contra Gentilium errores, & ipſorum deorũ falſitatem; vt illorum originem & impuritatem non tam ex illorum ſcriptis, quã recentiori exemplo ob oculos poſito apertius demonſtrarẽt, illosq. conuincerent; vt Hegeſippus fecit, quem citat S. Hieronymus de Script. Eccleſ. in Hegeſip. & in Iſaiam, Iuſtinus philoſoph. & martyr in apolog. Theophilus Antiochenus, Athenagoras, Origenes contra Celſum, Epiphanius in epit. fid. Cath. Chryſoſt. hom. 27. in 2. ad Corinth. & alij. Rem geſtã ſcribunt ex Gentilibus Dio, & Spartianus in Hadriano. In antiquis nummis eamdem Antinoi apotheoſim expreſſam vidimus.

[g] *Sanctini Epiſcopi.*] De eo vet. manuſcrip. Petrus in catal. lib. 8. cap. 108. Deſcribit eius Acta Antonin. par. 1. tit. 6. cap. 28. §. 1. & alij. Ante hos omnes Hincmarus, cum agit de S. Dionyſio Areop. apud Sur. tom. 5. poſt Areopagitica Hilduini.

[h] *Lautonis Epiſc.*] Non tantum in veteri Rom. Martyrologio, ſed & in pleriſque manuſcript. de eodem agitur hac die. Claruit circa annũ Domini 550. interfuitq. ſecundo, tertio, & quarto Concilijs Aurelianenſibus, in quibus ſubſcriptus reperitur. mentio habetur de eodem in rebus geſtis ſancti Paterni Epiſcopi Abricenſis.

[i] *Florentij.*] De quo hac die Vſuardus: pluribus de eo Petrus in catal. lib. 8. c. 107. Peruenit vſque ad tempora Theodoſij ſenioris.

[k] *Siluani.*] Agit de eodem Vſuardus hac die, alijq. recentiores.

[l] *Salabergæ.*] De eadem Petr. in catalog. lib. 8. cap. 114. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 82. & Molan. in addit. ad Vſuard.

j. G Nono Kal. Octob. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

ROMAE ſancti Lini [a] Papæ & martyris, qui primus poſt beatum Petrum Apoſtolum Romanam Eccleſiam gubernauit; & martyrio coronatus, ſepultus eſt in Vaticano prope eumdem Apoſtolum. Iconij in Lycaonia ſanctæ Theclæ [b] virginis & martyris, quæ a ſancto Paulo Apoſtolo ad fidem perducta, ſub Nerone Imperatore in confeſsione Chriſti ignes ac beſtias deuicit; & poſt plurima ad doctrinam multorum ſuperata certamina, Seleuciam veniens, ibi requieuit in pace: quam ſancti Patres ſummis laudibus celebrarunt. In Campania commemoratio beati Soſij [c] diaconi Miſenatis, quem ſanctus Epiſcopus Ianuarius, cum de illius capite, Euangelium in eccleſia legentis, flammam videret exurgere, martyrem futurum pronunciauit: & non poſt multos dies, cum ipſe eſſet annorum triginta, martyrium cum eodẽ Epiſcopo capitis detruncatione ſuſcepit. In Africa ſanctorum martyrum Andreæ [d], Ioannis, Petri, & Antonij. In territorio Conſtantienſi ſancti Paterni [e] Epiſcopi & martyris. Anconæ S. Conſtantij [f] eccleſiæ manſionarij, miraculorum gratia conſpicui. In Hiſpania ſanctarum mulierum Xantippæ [g] & Polyxenæ, quæ fuerunt Apoſtolorum diſcipulæ.

[a] LINI *Papæ*.] Vſuardus item de eo agit, & alij recentiores; conſentiuntq. vet. manuſcript. De eodem Paulus in 2. ad Timoth. cap. 4. Succeſſit S. Petro, vt ſcribit Iren. lib. 3. c. 3. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 3. c. 12. Optat. lib. 2. contra Parmen. Epiphan. hæreſ. 27. & hæreſi 41. dum in ſucceſſione Rom. Pontificum Hyginum ordine nonum ponit. Hieron. de Script. Eccleſ. in Clemente, Auguſtinus epiſt. 165. ad Generoſum, Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 3. c. 2. Gregor. Turon. hiſt. lib. 1. cap. 27. & alij recentiores. In Annalibus Eccleſiaſticis pluribus diſſeruimus aduerſus eos qui ſcripſerunt Linum & Cletum viuente Petro tantum adminiſtraſſe Romanam Eccleſiam; & eo defuncto, ſuffectū fuiſſe Clementem; conatiq. ſumus diligenter oſtendere, eam opinionem parum eſſe probabilem, & non ſolum a ſupraſcriptis auctoribus, ſed ab hiſtoriæ veritate prorſus diſſentire.

[b] *Theclæ*.] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die, Græci autem in Menologio die ſequenti. Scimus Acta quædam, Pauli & Theclæ dicta, quorum meminit Tertullianus in libro de baptiſmo, & ſanctus Hieron. de Scrip. Eccleſ. in Luca, eſſe improbata, & auctoritate Gelaſij Papæ reiecta inter apocrypha: vnde factū eſt, vt nonnulli incaute nimis omnia quæ de Thecla ſcripta reperiuntur, tamquā minus probata, putent adnumeranda eſſe inter apocrypha, reijciendaque, nullum ponentes diſcrimen, nec delectum habentes inter ea quæ de Thecla vera certaq. ſcribuntur, & ea quæ ambigua, vel falſa omnino feruntur. In his laborandum nobis erit, vt pretioſum a vili, & ſancta a profanis diſtinguentes, quæ improbata atque reiecta, quæve ſincera atque recepta de tanta martyre dicta reperiantur, adducamus in medium. Speramus autem benignum lectorem veniam daturum, ſi cum de clariſſimæ martyris hiſtoriæ veritate retinenda agamus, præter inſtitutum noſtrum in ea aliquanto amplius immoremur. Noſſe primum oportet, quæ ſint Acta Pauli & Theclæ, quæ Tertullianus, Hieronymus, ac denique Gelaſius damnant. Illa quidē erant eiuſmodi, vt inde hæretici ſumerent exemplum, & deducerent argumentū (vt ibi ſcribit Tertullianus) licere mulieribus publice in eccleſia docere, ac baptizare, quod Thecla Paulum ſecuta, palam docuiſſet, ac baptizaſſet. Addit S. Hieronymus, in iiſdem Actibus, qui Periodus ſiue Circuitus Pauli & Theclæ dicebantur, narrari de baptizato Leone fabulam quamdam. hæc quidē de illis Actis apud veteres legimus. At vero ſi quis ea inueſtiget, quæ tam apud Græcos, quam apud Latinos de S. Theclæ martyrio ſcripta reperiuntur (habentur ea præ manibus) nihil in eis prorſus vel de docendi munere, aut de baptizādi miniſterio a S. Thecla indebite vſurpato, & iniuſte vendicato, vel etiam de baptizati Leonis fabula vſquam inueniet. Quod ſi quis ea ſaltem ratione duxerit improbanda quæ de ea ſcripta habentur, quod ibidem hæc S. Hieron. dicat: Quale enim eſt, vt indiuiduus comes Pauli, Lucas ſcilicet, inter ceteras eius res hoc ſolum ignorauerit? Ad hæc dicimus, non omnia Pauli Acta S. Lucam eſſe proſecutum. quod ne quis miretur, Paulum ipſum teſtem adducam; qui in primis in 2. ad Timoth. c. 3. multa ſe Iconij, vbi degebat Thecla, paſſum eſſe teſtatur. inſuper & ipſe Lucas, cum fateatur multo tempore Paulum eſſe commoratum Iconij, tamen res illic geſtas tribus fere verbis potius delibat, quam tractat. Si rurſum conſideres ærumnas, afflictiones, & cruciatus, quos ſe paſſum eſſe idem Paulus profitetur, ſcribens ad Corinthios epiſt. 2. c. 11. & percurras omnes Actus ipſos, quos S. Lucas conſcripſit; plane inuenies maiore ex parte illos ab eodem prætermiſſos. Expende rurſum prædictam S. Hieronymi rationem, quam egregie ab ipſomet Hieronymo confutetur, (a nullo æquius ac verius; quā a ſe ipſo Hieronymus corrigi poteſt) qui in commentarijs in epiſtolam ad Galatas cap. 2. dum agit de contentione inter Petrum & Paulū exorta Antiochiæ, a Luca tamen prætermiſſa, hæc in hanc ſententiam: Nec, inquit, mirum eſſe, ſi Lucas hanc rem tacuerit, cum & alia multa, quæ Paulus ſuſtinuiſſe ſe replicat, hiſtoriographi licentia prætermiſerit: & non eſſe contrarium, ſi quod alius dignum putauit relatu, alius inter cetera dereliquit. denique primum Epiſcopum Antiochenæ eccleſiæ Petrum fuiſſe accepimus, & Romam exinde tranſlatum; quod Lucas penitus omiſit. Hæc ſanctus Hieronymus, quibus ab eodem obiecta de ſilentio Lucæ omnino euacuantur. His prælibatis, iam reliquum eſt, vt quibus teſtimonijs Theclæ paſſionis hiſtoria fulciatur, in medium adducamus: quæ cuncta ſuo ordine digeremus. Habetur in primis in illis mentio de Oneſiphoro Pauli hoſpite. hic ille putatur, cuius idem ſanctus Paulus tanta cum laude meminit in 2. epiſt. ad Timoth. cap. 1. Agitur & de Tryphæna in illis Actis. Eadem creditur illa, quam idem ad Romanos ſcribens cap. 16. ſalutari mandat; quod tunc Romæ degeret, ſicut & plerique alij diſcipulorum Pauli, qui ex Oriente migrarant Romam, vt inter alios Oneſiphorus, Priſca, & Aquila.

Habent eadem Acta, Theclam Pauli Apoſtoli prædicatione ad Chriſtum eſſe conuerſam. Id quidem Gregorius Nyſſenus hom. 4. in Cant. cantic. confirmat his verbis, de Thecla ſermonem habens: Talem myrrham olim Paulus infundebat ex ore ſuo miſtam cum puro pudicitiæ lilio in ſanctæ virginis aures: ea vero erat Thecla, quæ præclare animo ſuo defluentibus de lilio guttis, hominem externum morte opprimit, omni cogitatione cupiditateq. extincta. Hæc ille. Continent eadem Acta, Theclam iam deſponſatam, viro nuncium remiſiſſe, vt Chriſtum ſponſum mereretur habere. Ecce quam belle huic veritati S. Epiphanius adſtipulatur in Panar. hæreſi 78. cum ait: Thecla incidit in Paulum ſanctum, & a nuptijs exſoluitur, cum curatorem, ſiue ſponſum haberet formoſiſſimum, primarium vrbis, valde diuitem, generoſiſſimum ac illuſtriſſimum in vita: contemnit terrena ſancta illa, vt cæleſtium potens fiat. Hæc Epiphanius. His conſentientia loquitur Fauſtus apud Auguſtinũ lib. 30. contra Fauſtum cap. 4. Iam, inquit, timeo Apoſtolo, ne dæmoniorum doctrinam intuliſſe tunc Iconium videatur, cum Theclam oppigneratam iam thalamo, in amorem ſermone ſuo perpetuæ virginitatis incẽdit. Hæc ibi Fauſtus: quibus plane S. Auguſtinus aſſentiri videtur, cum non excipiat de apocrypha hiſtoria; quod alias, aduerſus eoſdem Manichæos agens, facere conſueuit, vt de Actis Thomæ, Andreæ, & aliorum. Quod inſuper in prædictis Theclæ paſſionis Actis reperitur, ipſam gemmas & muliebrem mundum diſtraxiſſe, pecuniaq. ſibi conciliaſſe cuſtodes carceris, vt Paulum poſſet inuiſere: id ipſum profitetur S. Ioannes Chryſoſtomus in Act. Apoſt. homilia 25. cum ait: Audi de beata Thecla: illa vt Paulum videret, aurum ſuum dedit; tu autem vt Chriſtum videas, nec obolum das. Hæc ibi. Et ad populum Antiochen. hom. 22. Quære, inquit, Paulum tamquam Thecla, vt audias quæ per ipſum tibi dicuntur. Hæc de his Chryſoſt. Rurſum autem quæ illic leguntur de ira ſponſi in eam concitata, cum eius accuſatione damnata eſt ad beſtias, quæ manſuetæ diuinitus redditæ, illi blandiebantur; hæc ipſa S. Ambroſius lib. 2. de virginib. explicat his verbis: Thecla doceat immolari; quæ copulam fugiens nuptiarum, & ſponſi furore damnata, naturam etiam beſtiarum virginitatis veneratione mutauit: namque parata ad feras, cum aſpectus quoque declinaret virorum, ac vitalia ipſa ſæuo offerret leoni; fecit, vt qui impudicos detulerant oculos, pudicos referrent. Cernere erat lingentem pedes beſtiam, cubitare humi, muto teſtificante ſono, quod ſacrum virginis corpus violare non poſſet: ergo adorabat prædam ſuam beſtia, & propriæ oblita naturæ, naturam induerat, quam homines amiſerant. Hæc ille; qui & ad Simplicianum ſcribens, hæc ait: Inter leones virgo exultauit; & prodeuntes beſtias expectauit intrepida. Hæc ibi; eademq. de leonibus in epiſtola 25. lib. 3. edit. Rom. ad Vercellenſem eccleſiam: Quo, inquit, munere venerabilis Thecla etiam leonibus fuit, vt ad pedes prædæ ſuæ ſtratæ, impaſtæ beſtiæ factum deferrent ieiuniũ, nec procaci oculo virginem, nec vngue violarent aſpero? Quod præterea ad ignes, quos ſubijt, ſpectat, a quibus illa remanſit illæſa, hæc S. Cyprianus in oratione pro martyribus: Aſſiſte nobis, ſicut Paulo in vinculis, & Theclæ in ignibus, &c. Et in orat. In die paſſionis: Libera me de medio huius ſæculi, ſicut liberaſti Theclam de medio amphitheatro. Item & S. Zeno Epiſcopus Veronenſis in ſermone de timore Dei hæc de Thecla: Aduerſus Theclam accuſator acerrimus linguæ erexit gladium: cum ſuis ſibi miniſtris publicæ leges inſeruiunt, ſtimulis acuitur feritas in ferocitatem, & tamen mitior hominibus inuenitur: ne quid ſcenæ tam diræ humanitatis deeſſe videatur, immittuntur etiam marina monſtra: lacinijs omnibus expoliatur puella, veſtitur incendio. Inter tot inſtrumenta mortis, ſpectatore metuente, ſecura calcat genera vniuerſa terrorum. Incolumis quaſi Orbe ſubacto, de illo feralis caueæ iam non miſerabilis ſed mirabilis funereo habitu excedit, victi ſæculi triumphum reportans, quam tot ſupplicijs omnes crediderant perituram. Hucuſque Zeno. Rurſum vero de ignibus & beſtijs hæc Gregorius Nazianz. ad virgin. exhort. Non te fugit, inquit, Theclam ignium & beſtiarum impetum euitaſſe. Idem in carmine de præcept. ad virgines hæc ait his verſibus:

Quis Theclam necis eripuit flammæq. periclo?
Quis validos vngues vinxit, rabiemq. ferarum?
Virginitas. O res omni mirabilis æuo!
Virginitas fuluos potuit ſopire leones:
Dente nec impuro generoſos virginis artus
Auſi ſunt premere, & rigido diſcerpere morſu.

Id ipſum Maximus Taurinenſis ſermone de ſancta Agnete, cum ait: Theclam flammarum globos euaſiſſe cognoſcis. De his alijsq. ſupplicijs ſanctæ virgini irrogatis, ex Actis ſanctorum martyrum Terentij & ſociorum, quæ refert Metaphraſtes die 10. Aprilis, hæc illa ipſorum obteſtatio ad Deum facta: Qui Danielem de ore leonum eripuiſti, & de manu Pharaonis Moyſen ſeruaſti, & S. Theclam ab igne, & theatro, & feris, & beſtijs taurinis defendiſti, &c. In Actis S. Iulianæ, quæ idem recitat 21. Decembr. his ſimilia leguntur. item & in Prat. ſpirit. cap. 20. de milite Deum obſecrante per ea quæ S. Thecla paſſa eſt tormenta. Adde his ſimilia, quæ & S. Dei Eccleſia inſeruit in illis precibus, quas adhiberi voluit in cõmendatione animæ, quibus dicitur: Sicut beatiſſimam Theclam de tribus

bus

bus tormentis atrociſſimis liberaſti, ſic, &c. Quod præterea in iiſdem Actis habetur, pugnanti Theclæ aſtitiſſe Dominũ Ieſum Chriſtum præſeferentem vultũ Apoſtoli Pauli; id ipſum quam eleganter dicatur a S. Brienna in Actis S. Febroniæ ſinceriſſime ſcriptis, accipe: Brienna tendens in cælum manus, & vocem magnam edens, ſic precata eſt: Domine Ieſu Chriſte, qui ſeruæ tuæ beatæ illi Theclæ certanti ſub Apoſtoli Pauli habitu apparuiſti, quæſo, &c. Hæc apud Metaph. ex Thomaide 15. Iunij. Præter hæc omnia demum ſcias S. Hieronymũ eadem Theclæ Acta nouiſſe & comprobaſſe; quod ex eo exploratũm habetur: cum enim in iiſdẽ Actis illud etiam enarretur, ſanctam Theclam a tormẽtis liberam, verbi cupidam, magiſtri auidam, Antiochiam Piſidiæ, quo S. Paulum profectum audierat, aduentaſſe, ſed a ſancto Paulo (ne quod offendiculum, vt ait, daret Euangelio) dimiſſam eſſe; hæc ipſa, inquam, S. Hieronymus in epiſt. ad Oceanum ſcribit his verbis: Thecla poſt tentationẽ paſſionis Antiochiæ a Paulo prohibetur pariter pergere. Nemo cum vxore pergit ad bellum, &c. Miramur quidem eam epiſtolam non recenſitam inter ceteras a Mariano Victorio, ſed in nonum tomum reiectam, ſuſpicante fortaſſe illam non eſſe Hieronymi, eo quod ex vita S. Martini auctor mutuetur exemplum. Sed quid mirum, cum annis duodeuiginti poſt illius obitum vixerit ſanctus Hieronymus? ita plane, dum S. Martinus defunctus dicitur Arcadio & Honorio quintũ Conſſ. (vt probauimus in Annal.) qui eſt annus a Chriſto 402. Hieronymus autem (vt teſtatur Proſper in chron.) diem obijt Theodoſio Aug. nonum & Conſtantio tertium Conſſ. anno Domini 420. Conſtat inſuper ex Seuero, ipſum eius vitam adhuc ſuperſtitis conſcripſiſſe, eamq. (vt in dialogo cum Gallo profitetur) mox non in Italiam modo, ſed in Africam & Aegyptum allatam fuiſſe. Qui vero credibile fieri poteſt, eadem Martini Acta vnum latuiſſe Hieronymum? Ex conuenientia præterea eius epiſtolæ cum ea quam ſcripſit ad Euſtochium de cuſtodia virginitatis 22. cum agit de agapetis virginibus, illam eiuſdem eſſe auctoris, vnuſquiſque facile intelliget. vtinam ſic integra reperiretur, ſicut Hieronymi eamdem eſſe conſtat. Quod ſi contendas non tantum eſſe Hieronymi, ſed & Sophronij & Euſebij, vt præſefert epiſtolæ titulus: non laboro, dum & Hieronymi eſſe non inficieris. Sed iam, vt ad ea vnde diuertimus, redeamus, ſciendum nec ea quidem, quæ de Falconilla in eadem Acta aliunde fortaſſe irrepſerunt, auctoritate carere ſanctiſſimi atque doctiſſimi viri ſancti Ioannis Damaſceni in ea oratione, cuius eſt titulus, De his qui in fide ex hac vita exceſſerunt. Extat & ipſa vita S. Theclæ auctore Baſilio Epiſcopo Seleuciæ, quæ Græce ſcripta aſſeruatur in bibliotheca Sfortiana codic. manuſcrip. num. 45. & 81. qua prædicta de eadẽ felicius explicantur: quam ipſam in Latinum a ſe redditam proxime editurus eſt D. Rolandus Vinchelius Belga, alumnus R. D. Lindani Epiſcopi Ruremundenſis, nunc autem Illuſtriſs. ac Reuerendiſs. Auguſtini Valerij Epiſcopi Veronenſis S.R.E. Cardinalis pietate ac doctrina præſtantiſſimi eruditus Græcorum interpres. Ne quid vero intactum relinquamus; delituiſſe aliquando ſanctam Theclam intra petram ſibi cedentem; produnt Acta ſanctæ Barbaræ, quæ deſcripſit Metaphraſt. 4. Decemb. Putatur hic ille locus, quem prope Tripolim Palæſtinæ peregrinantes Hieroſolymam inuiſunt, referuntq. ſpecũ illam aſſiduis miraculis illuſtrari; eaq. non tantum fidelibus, ſed munificentia martyris, etiam infidelibus, penes quos ille locus religioſiſſimus habetur, impartiri. Mittimus recentiorum auctoritates, quibus ijdem his de Thecla dictis adſtipulantur; vt Aldelmus in libris quos tam ſoluta oratione quam carmine ſcripſit de virginitate, vbi breui compendio martyrium eius deſcripſit. Vuiduchindum, aliter Vuitichindum Saxonem monachum Corbeienſem ſcripſiſſe metrice paſſionẽ S. Theclæ, auctor eſt Sigebert. de viris illuſtr. cap. 130. Thecla inſuper, ſicut Primogenita Pauli, ita & Apoſtolica, ac etiam Protomartyr inter feminas meruit appellari; quod prima in certaminis arenam deſcendit, & de impietate proſtrata triumphum reportauit; quam etiam tam Græci, quam Latini Patres ſummo ſemper in honore habitam laudibus vbique in cælũ tulere, primo loco ponere, primamq. inter feminas in exemplum adducere conſueuerunt. Hinc Gregor. Nazianz. in inuectiua illa in Iulianum Apoſtatam: Non victimas, inquit, pro Chriſto cæſas veritus es? nec magnos pugiles extimuiſti, Ioannem illum, Petrum, Paulum, Iacobum, Stephanum, Lucam, Andream, Theclam? &c. Sic S. Epiphan. in Panar. hæreſi 79. Ambroſ. idem in citatis locis, & Hieron. ad Euſtoch. epiſt. 22. in fine, apud eumdem (cuiuſuis ſit auctoris) tomo nono in obiurgatione Suſannæ, Chryſoſt. in orat. in ſanctos duodecim Apoſtolos, Sulpit. Seuer. in vita ſancti Martini lib. 2. cap. 16. & alij. Hinc etiam vſu euenit, vt cum quid excellens de femina aliqua dicere vellent, eamdem Theclæ nomine exornarent. Sic ſanctus Hieronymus Melaniam ſeniorem, adhuc ſibi conſtantem, Theclam in chronico appellauit; ſic etiam egregiam illam Macrinam germanam ſancti Baſilij ob inſignes animæ eius virtutes Theclam eſſe dicendam, diuinus nuncius præſignauit, vt ſcribit frater eius Gregor. Nyſſenus in epiſtola ad Olympium monachũ. Erat frequens acceſſus fidelium Seleuciam Iſauriæ ad ſanctæ Theclæ ſepulchrum, quo aliquando profectus eſt ſanctus Gregorius Nazianzenus, vbi & diutius manſit. De eadem inſuper hæc

peregrinatione mentio habetur in Concilio Niceno ſecundo Act.5. Theodoret. in hiſt. relig. ſanct. Patrum cap.29. in Marana & Cyra, & Prat. ſpirit. c.180. Illic Zeno Auguſtus ampliſſimã erexit baſilicã, quod eius auxilio reſtituтus eſſet in Imperiũ, vt ſcribit Euagr. hiſt. lib.3.c.8 & Niceph. lib.16.c.8. Iuſtinianus Imp. aliam non imparem in eius honoré excitauit eccleſiã, vt auctor eſt Procop. lib.1. de ædific. Iuſtiniani Imp. Porro non in Oriente tantum, ſed & in Occidente longe lateq. celeberrimus vbique fuit eiuſdẽ martyris cultus. Hæc iam ſatis: quæ aliquibus fortaſſe prolixiora, ſed Theclam impenſius amanti pauca videri poſſunt.

Hæc noſtra cum recognoſceret hic Romæ Reuerendiſſimus Pater dominus Lindanus Epiſcopus Ruremundenſis, vir non tantum omnis generis litterarũ eruditione clariſſimus, verum etiã egregij confeſſoris fidei nobilitatus inſignibus; quippe qui exilia, proſcriptiones, ærumnas incredibiles, ac mortes pene frequentes, inconcuſſo robore, fidei cauſa ſuſtinuit; quem tot victorijs auctum, ac maiora conantem, hiſce diebus Romæ videre meruimus: hic, inquam, hæc nobis de Thecla coram, ac primum de libris Euſebij in hunc modum: Ex libris (aiebat ille) Martyrum, quos Euſebius Cæſarienſis ſe ſcripſiſſe teſtatur, tres nondum de Græco verſos in biblioth. Philippi Hiſpaniarum Regis pijſſimi apud ſanctum Laurentium in Eſcuriaco extare nobis loquitur index eiuſdem, quem Catholica Maieſtas nobis ad vnam aut alteram noctem deuorandum ſingulari beneuolentia permiſit anno 179. cum euſque exilij, quod ciuile bellum ab hæreticis excitatum tertio inflixerat, ſolandi cauſa ex Belgio per Italiam & Galliam perueniſſemus. In eodẽ indice ſanctus Athanaſius de vita ſanctæ Theclæ nobis lectus eſt, de quo, vt & de illis Euſebij de SS. Martyribus Latine conuertendis, egi prolixe cum doctiſſimo viro D. Coſma Fontano Regio Græcorum interprete, vt abſoluta Photij bibliotheca tunc ad amuſſim fere expreſſa, nobis illas ſanctorum martyrum & in primis ſanctæ Theclæ coronas in lucem refunderet: de quo & nunc ſtatui ad ipſum Regem ante diſceſſum ſcribere, vt habeas vnde aureas illas ſanctæ Theclæ atque aliorum ſanctorum martyrum hiſtorias exornatiores & copioſiores reddere queas. Hæc ad me tunc ipſe, cum de rebus varijs Eccleſiaſticis ſubinde perfrueremur colloquijs.

[c] *Soſij.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta iuncta ſimul habentur cũ rebus geſtis S. Ianuarij, de quo ſuperius xiij. Kalen. Octob. Meminit de Soſio & Proſper de prædict. dimid. tempor. cap.6. in fine. In eius honorem S. Symmachus Papa erexit oratorium, & Confeſſionem exornauit argento, vt conſtat ex libro de Rom. Pontific. in Symmacho.

[d] *Andreæ & ſoc.*] De his item eadem vet. manuſcripta, quorum ſupra meminimus.

[e] *Paterni Epiſcopi.*] De quo etiam Vſuardus. Ponitur hic primus eius ſedis Epiſcopus in tabulis eccleſiæ Conſtantien. quas deſcripſit Democh. lib. de ſacrif. Miſſæ. Alius eſt Paternus ſanctitate æque illuſtris Epiſcopus Abricenſis, cuius Acta deſcripſit Sur. to.2. Aprilis 16. ad quem adhuc abbatem ſcripſit Venantius Fortunatus carmen de emendatione codicis. Vixit temporibus Childeberti Regis Franc. circa annum Dom. 560. de quo etiam Democh. in tab. Epiſc. eccleſiæ Abricenſis.

[f] *Conſtantij.*] De eodem S. Gregorius lib. 1. dialog. cap.5. pluribus agit.

[g] *Xantippæ & Polyxenæ.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, vbi earum Acta deſcribuntur. Meminit Xantippæ Metaphraſtes in ſermone de Petro & Paulo Apoſtolis, die 29. Iunij, apud Surium tom. 3.

* A Octauo Kalend. Octob. Luna. 24

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18
t u A B C D E f F G H M N P
19 20 21 22 23 24 25 26 26 27 28 29 30 1

AVGVSTODVNI natalis ſanctorum martyrum Andochij [a] presbyteri, Thyrſi diaconi, & Felicis, qui a beato Polycarpo Smyrnenſi Epiſcopo ab Oriente directi ad docendam Galliam, ibidem flagellis duriſsime cæſi, ac tota die inuerſis manibus ſuſpenſi, & in ignem miſsi, ſed non combuſti, tandem vectibus eorum colla feriuntur, & ita glorioſiſsime coronantur. In Aegypto paſsio ſancto-

rum

rum Paphnutij [b] & ſociorum martyrum. Is vitam in ſolitudine agens, cum audiret multos Chriſtianos in vinculis retineri, diuino ſpiritu concitus, ſponte Præfecto ſe offert, & Chriſtianam religionem libere profitetur: a quo primum catenis ferreis conſtringitur; & in equuleo diutiſsime torquetur: deinde cum alijs plurimis ad Diocletianum mittitur, cuius iuſſu ipſe palmæ affigitur; ceteri autem ferro necantur. Chalcedone ſanctorum quadragintanouem [c] Martyrum, qui poſt martyrium S. Euphemiæ ſub Diocletiano Imperatore damnati ad beſtias; & ab ijs diuinitus liberati, demum gladio percuſsi migrauerunt in cælum. In Pannonia ſancti Gerardi [d] Epiſcopi & martyris Hungarorum Apoſtoli nuncupati, patricij Veneti, familiæ Sagredorum, qui primus patriam nobili martyrio illuſtrauit. Aruernis depoſitio ſancti Ruſtici [e] Epiſcopi & confeſſoris. In territorio Beluacenſi ſancti Geremari [f] abbatis.

SEPTEMBRIS 24.

ANNOTATIONES. [a] De his pluribus hic Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 8. c. 16. Feruntur horũ Acta eſſe conſcripta a Fauſto & Symproniano.

[b] *Paphnutij Epiſcopi & ſociorum.*] Agunt de his hac item die Græci in Menologio, ſequenti autem die ijdem de Paphnutio confeſſore patre S. Euphroſynæ virginis.

[c] *Quadragintanouem Martyrum.*] Horũ martyrium deſcribitur in Actis ſanctæ Euphemiæ virginis & martyris Chalcedonenſis, de qua ſupra xvj. Kalend. Octobris.

[d] *Gerardi Epiſcopi.*] Eius vitam deſcripſit ex veteribus monumẽtis Sur. to. 5. Plura de eodẽ in Actis S. Stephani Regis, quæ idẽ habet to. 4. Bonfin. de rebus Hungar. dec. 2. lib. 1. & 2. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 239. atque alij, quos refert R. P. Arnoldus Vuion Belga monachus Benedictinus in eius vita, quã nuper edidit, & annotationibus illuſtrauit. Martyrio coronatur anno Domini 1047.

[e] *Ruſtici Epiſcopi.*] De eius electione ſcribit Gregor. Turonen. de geſt. Franc. hiſt. lib. 2. cap. 23. Succeſſit S. Venerando, numeratur ſeptimus ordine Epiſcopus Aruernenſis. Vixit temporibus Honorij Imp. & eius ſucceſſoris Valentiniani. Claruerunt iiſdem temporibus duo alij ſanctiſſimi Epiſcopi eiuſdem nominis, Ruſticus Lugdunenſis, & Ruſticus Narbonenſis, de quibus alias pluribus.

[f] *Geremari abb.*] De quo etiam agit Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 93. & Molanus in addit. ad Vſuard. hac die. Vixit circa annum Domini 670.

25 Septimo Kal. Octobris. Luna. B xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

IN caſtello Emmaus natalis beati Cleophæ [a] Chriſti diſcipuli, quem tradunt in eadem domo, in qua menſam Domino parauerat, pro confeſsione illius a Iudæis occiſum, & glorioſa memoria ſepultum. Romæ S. Herculani [b] militis & martyris, qui miraculis in paſsione

beati

beati Alexandri Epiſcopi ad Chriſtum conuerſus, ſub Antonino Imperatore poſt multa tormenta gladio cæſus eſt. Ambiani in Gallia beati Firmini [c] Epiſcopi, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide, poſt varia tormenta, capitis decollatione martyrium ſumpſit. Damaſci ſanctorum martyrum Pauli [d], & Tattæ eius coniugis; ac Sabiniani, Maximi, Rufi, & Eugenij filiorum: qui Chriſtianæ religionis accuſati, verberibus, alijſq. ſupplicijs torti, animas Deo reddiderunt. In Aſia paſsio ſanctorum Bardomiani [e], Eucarpi, & aliorum vigintiſex martyrum. Eodem die ſancti Anathalonis [f] Epiſcopi, qui beati Barnabæ Apoſtoli diſcipulus, in eius locum eccleſiæ Mediolanenſis Epiſcopus ſucceſsit. Lugduni depoſitio S. Lupi [g] Epiſcopi ex anachoreta. Antiſiodori S. Anacharij [h] Epiſcopi & confeſſoris. Bleſis S. Solemnij [i] Epiſcopi Carnutenſis, miraculis clari. Eodem die S. Principij [k] Sueſsionenſis Epiſcopi, fratris beati Remigij Epiſcopi. Anagniæ ſanctarũ virginum [l] Aureliæ & Neomiſiæ.

SEPTEMBRIS 25.

[a] CLEOPHAE.] De quo Luc. Euang. c. 24. De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad iij. Idus Octobris.

[b] *Herculani.*] Vſuardus de eodem hac die: mentio habetur de eo in Actis S. Alexandri Epiſcopi, de quo ſupra xj. Kal. Octobris; & apud Petrum in catalog. lib. 8. c. 102. & 120.

[c] *Firmini Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, alijq. recentiores. Fuit hic primus eius ſedis Epiſcopus. Errat Petrus, qui appellat eum presbyterum lib. 8. cap. 129. Reperitur alius eiuſdem nominis, eiuſdemq. eccleſiæ Epiſcopus, de quo & ipſe lib. 7. cap. 137. fuitq. tertius ordine, & confeſſor tantum: qui & ſucceſſit S. Eulogio, vt indicant tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. lib. de ſacrif. Miſſæ. De eodem in Theſaur. concion. tom. 2.

[d] *Pauli & ſoc.*] Agunt de his item Græci hac die in Menologio, Actaq. eorum breui compendio referunt.

[e] *Bardomiani & ſoc.*] De his Beda hac die, conſentiuntq. vetera manuſcripta.

[f] *Anathalonis Epiſcopi.*] De quo & tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Libuit hic deſcribere peruetuſtam inſcriptionem ſancti Miroclis eiuſdem ciuitatis Epiſcopi de S. Anathalone in lapide inciſam iuxta eius imaginem, his verſibus, quos præſens inſcriptio præcedit: D. ANATHALONI ATTICO SECVNDO EPISCOPO.

Petri hoſpes, ſanctiq. Anathalon, Domine probate,
Atque idem ſocius Barnabæ Apoſtolici:
Qui Mediolani verbi myſteria tradens,
Te iubes agnatos viſere Cenomanos.
Dum tua membra metu rigidus ſubducta tyrannis
Brixia victus detinet in loculo:
Hic titulum, & picto venerandos pariete vultus
Miroclis reddit, præſtitit alma fides.

MIROCLES EPISCOPVS.

Accepimus ex manuſcripto commentario Andreæ Alciati, quem ſcripſit de rebus patrijs, nondum edito, erat apud illuſtriſſ. ac R. D. Franciſcum Alciat. S.R.E. Cardinalem.

[g] *S. Lupi Epiſcopi.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, ceteriq. recentiores. Cum autem hic dicatur ex anachoreta factus Epiſcopus Lugdunenſis; illum putamus, qui in inſula Lerini poſt Lupum Trecenſem exercuit vitam monaſticam. Meminit Trecenſis Lupi Sidonius Apollinaris in epiſtolis, & in carmine eucharistico ad Fauſtum Lerinenſem, cum ait:

——— quæ ſancta Caprasij
Vita ſenis, iuueniſq. Lupi, &c.

Longe poſt horum tempora claruit Lupus Epiſcopus Senonenſis, quem ex hac vita migraſſe anno Domini 631. tradunt tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas recitat Democh\u0061res: prædicti autem vixerunt temporibus Valentiniani Tertij, & ſucceſſorum Impp.

[h] *Anacharij Epiſc.*] Diuerſis modis ſcriptus reperitur, vt Aunarius, Aunacharius, & Anguarius. Interfuit hic Concil. Matiſcon. primo, & ſecũdo, quod celebratũ eſt anno 24. Regis Gunthramni, vt eius Acta ſignificãt: numeratur

ratur hic annus a Christo Domino quingenteſimus octogeſimusoctauus, vt colligitur ex Gregorio Turon. Fuit is decimusnonus eius ſedis Epiſcopus.

[i] *Solemnij Epiſc.*] Cuius miracula teſtata reliquit Gregorius Turonenſis lib. de glor. confeſſ. cap. 21. & Sigebert. in chron. anno Domini 490. Sedit decimusquartus ordine eius ſedis Epiſcopus, vt apparet ex tab. Democharis.

[k] *Principij Epiſc.*] Ad hunc extat ſcripta epiſtola Sidonij Apollinaris lib. 8. epiſt. 14. vbi egregias eius laudes prædicat, item alia lib. 9. epiſt. 8. Habetur mentio de eodem in vita S. Remigij apud Sur. tom. 5. Interfuit ſacris Concilijs, Carpentoractenſi, Arauſicanis primo & ſecundo, vt eorum Acta ſignificant. Claruit circa annum Domini 460. adſcribiturq. in tabulis Epiſcoporum Sueſſionenſium duodecimus ordine. Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vſuard.

[l] *Aureliæ & Neomiſiæ.*] Harum res geſtas, ſed nonnihil deprauatas, accepimus ab eccleſia Anagnina.

26 Sexto Kal. Octob. Luna. B xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

NICOMEDIAE natalis ſanctorum martyrum Cypriani [a], & Iuſtinæ virginis, quæ ſub Diocletiano Imperatore, & Eutholmio Præſide multa pro Chriſto perpeſſa, ipſum quoque Cyprianum, cum eſſet magus, & ſuis magicis artibus eam dementare conaretur, conuertit ad Chriſtum: cum quo poſtea martyrium ſumpſit. Horum corpora feris obiecta, noctu quidam nautæ Chriſtiani rapuerunt, & Romam detulerunt: quæ poſtmodum in baſilicam Conſtantinianam tranſlata, prope Baptiſterium condita ſunt. Romæ ſancti Calliſtrati [b] martyris, & aliorum quadragintanouem militum, qui in perſecutione Diocletiani, cum Calliſtratus inſutus culeo, & in mare demerſus, Dei ope euaſiſſet incolumis, conuerſi ad Chriſtum, cum eo pariter martyrium ſubierunt. Item Romæ ſancti Euſebij [c] Papæ. Bononiæ item ſancti Euſebij [d] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Vigilij [e] Epiſcopi. Albani ſancti Senatoris [f]. In agro Tuſculano beati Nili [g] abbatis, fundatoris monaſterij Cryptæ ferratæ, magnæ ſanctitatis viri. Tiferni ſancti Amantij [h] presbyteri, gratia miraculorum illuſtris.

SEPTEMBRIS 26.

CYPRIANI *& Iuſtinæ.*] De his hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autē in Menologio ſexto Nonas Octobris. Horū Acta Græcis edidit Metaphraſtes, quæ Latine reddita retulit Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. Communiter penes Græcos irrepſit error, dū hunc Cyprianum cum illo Epiſcopo Carthaginienſi confundunt: qui tamen quampluribus differentijs diſtinguuntur abinuicē, nimirum patria, gradu, genere, tempore, actis, & loco martyrij. Fuit etenim hic, de quo agitur, patria Antiochenus, ex mago Chriſtianus, inde diaconus;

conus; & vna cũ Iuſtina ſub Eutholmio Præſide tẽporibus Diocletiani in ſartagine poſitus, Nicomediæ martyrium conſummauit: adeo vt ex his pateat, nonniſi nomen, & martyrij titulum hunc habere communem cũ Cypriano Epiſcopo Carthaginienſi. Rurſus etiam errant, qui hunc paſſum ſcribunt temporibus Claudij Imperatoris: nã in eius Actis teſtatum habetur, ipſum initiatum ſacro baptiſmate atque ordine diaconatus ab Anthimo Epiſcopo Nicomediæ, quem conſtat temporibus Diocletiani Imperatoris illi eccleſiæ præfuiſſe, vt teſtatur in primis Euſebius hiſt.lib.8. c.6. & Acta ſanctorum Indes & Domnæ. Extant horum res geſtæ Latine conſcriptæ, fidelioresq. mea quidem ſententia, quã Acta illa quæ edidit Metaphraſtes. Agit de his Aldelmus tam carmine, quam etiam ſoluta oratione libro de virginit.

[b] *Calliſtrati & ſoc.*] De his etiam Græci in Menologio, ſed die ſequenti. Habentur horum Acta a Metaphraſte edita, quæ recenſuit Lipom. tom. 6. & Sur. tom.5. inſunt illis tamen nonnulla, quæ corrigantur.

[c] *Euſebij Papæ.*] De eodem hac die Ado, conſentiuntq. vet. manuſcripta. De eius ſucceſſione Euſeb. chron. Optat. lib. 2. contra Parmen. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. Epiſc. in chron. & alij recentiores. Cetera de ipſo diximus in Annal. Eccleſ.

[d] *Euſebij Epiſc.*] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Bonon. Vixit temporibus Gratiani & Theodoſij Auguſtorum; interfuitq. vna cum ſancto Ambroſio ac ceteris ſanctis Epiſcopis Concilio Aquileienſi, habito Syagrio & Eucherio Conſſ. anno a Chriſto (ſecundum Faſtos Onuphrij) 381. Quantum autem Bononienſis eccleſia tanto antiſtite floruerit, ac præcipue ſacrarum virginum ſobole fœcunda fuerit, ſatis apparet ex his quæ ſcribit S. Ambroſius lib. 1. & 3. de virginibus.

[e] *Vigilij Epiſc.*] Tabulæ etiam Brixienſis eccleſiæ de eo hac die. Meminit eiuſdẽ Ramper. eiuſdem eccleſiæ Epiſcopus in ſerm. de tranſlatione S. Philaſtrij. Vide ſuperius notata in Vigilio Tridentino Epiſcopo.

[f] *Senatoris.*] De quo Vſuardus, Ado, atque recentiores; quibus vero temporibus vixerit, nullus prodit. Fuit autẽ Senator, ita dictus intimus homo S. Germani Epiſcopi Antiſiodorenſis, de quo Conſtantius in vita illius lib. 2. c. 6. Fuit & alius eiuſdem nominis Romanus presbyter, qui functus eſt legatione cum S. Abundio ac ſocijs Conſtantinopolim miſſis a S. Leone Papa, vt apparet ex ipſius epiſt. 33. itemq. Caſſiodorus dictus eſt cognomento Senator.

[g] *Nili abbatis.*] Huius res geſtas in eodem monaſterio, cuius hic habetur mentio, aſſeruari accepimus, quas nondum legimus.

[h] *Amantij.*] De quo ſcribit S. Gregorius lib. 3. dialog. cap. 35. Quo loco emendatum eſt quod legebatur Tuderti, loco Tiferni: nam Floridus, cuius ibi S. Gregorius meminit, Tifernas Epiſcopus fuit, ſanctitate celebris, quem patronum Tifernates honorificentiſſime colunt. Id quidem eius eccleſiæ monumenta vetera certa fide teſtantur.

xxvij. D Quinto Kal. Octob. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

AEGAEAE natalis ſanctorum martyrũ Coſmæ[a] & Damiani fratrum, qui in perſecutione Diocletiani poſt multa tormenta, vincula, & carceres, poſt mare, & ignes, cruces lapidationem, & ſagittas diuinitus ſuperatas, capite plectuntur: cum quibus etiam referuntur paſſi tres eorum fratres germani, Anthimus, Leontius, & Euprepius. Romæ ſanctæ Epicharidis[b] mulieris ſenatoriæ, quæ in eadem perſecutione plumbatis cæſa, gladio percuſſa eſt. Tuderti ſanctorum martyrum Fidentij[c] & Terentij, ſub eodem Diocletiano. Cordubæ ſanctorum martyrum Adulphi[d] & Ioannis fratrum, qui in perſecutione Arabica

pro

pro Chriſto coronati ſunt. Seduni in Gallia ſancti[e] Florentini martyris, qui vna cum beato Hilario poſt abſciſsionem linguæ iuſſus eſt gladio feriri. Bibli in Phœnicia ſancti Marci[f] Epiſcopi, qui & Ioannes a beato Luca nominatur. Mediolani ſancti[g] Caij Epiſcopi, diſcipuli beati Barnabæ Apoſtoli, qui ſanctos Geruaſium & Protaſium baptizauit, & multa in perſecutione Neronis paſſus, in pace quieuit. Rauennæ ſancti Aderiti[h] Epiſcopi & confeſſoris. Pariſijs ſancti Eleazari[i] Comitis. In Hannonia ſanctæ Hiltrudis[k] virginis.

SEPTEMBRIS 27.

COSMAE *& Damiani*[a].] De ijſdẽ Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad Kalendas Iulias, ac iterum ad xvj. Kalend. Nouembr. Feruntur Acta ipſorum, Niceta quodam auctore conſcripta: extant apud Metaphraſt. Kalend. Nouemb. ſed erroribus ſcatent, longeq. diuerſa a germanis ſincerisq. rebus geſtis ipſorum martyrum, ſicut & ea quæ inſcribuntur nomine Metaphraſtis, quæ cuncta recitat Lipom. & Sur. tom. 5. quæ quidem ſi quis tueri velit, neceſſe eſt affirmet illos diuerſos eſſe ab his, de quibus hic agitur: cum ex illis conſtet, eoſdem abſque martyrio in pace quieuiſſe. Rurſus autem alia habentur horum Acta, ac trium fratrum ipſorum, Anthimi, Leontij, & Euprepij: quæ ex vet. manuſcript. edita extant tom. 7. apud Sur. quæ parum differunt ab ijs quæ Mombritius edidit tom. 1. quæ etiam in antiquis codicibus habemus manuſcripta, mea quidem ſententia, ceteris fideliora. in his enim nihil habetur de ridicula illa & obſtinata cõtentione inter eos triũ ouorum cauſa oborta, ſicuti nec de camelo voce humana loquente. Eadẽ Acta ſummatim collecta narrat Ado in ſuo Martyrologio, & Aldelmus lib. de laud. virginit. De horum miraculis agitur in Conc. 2. Nicæno Act. 4. Greg. Turonen. de glor. martyr. c. 98. & de geſt. Franc. hiſt. lib. 10. c. vlt. de ipſorum reliquijs in cellula S. Martini a ſe poſitis agit. Horum beneficio Iuſtinianus Imperator ab ægritudine grauiſſima liberatus, percelebrem in honorem eorumdem martyrum erexit baſilicam, vt ſcribit Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imp. Addidit & aliud in Pamphilia ijſdem martyribus templum, vt idem teſtatur lib. 5. Diuinus ille Sabas paternam domum mutauit in eccleſiam eorumdem nomine Deo dicandam, vt conſtat ex Actis ipſius, quæ ſcriptis mandauit Cyrillus monachus. Horum nomine S. Felix Papa S. Gregorij atauus (vt ſcribit Ioannes diac. in vit. S. Greg. lib. 1. c. 1.) baſilicam erexit Romæ iuxta templum Romuli; eadem in lib. de Rom. Pontific. in Felice Quarto: licet alij putent illic olim fuiſſe templum Caſtoris & Pollucis, quod in Foro Romano, vt ſcribit Liu. lib. 2. dec. 1. & Cicer. lib. 3. de nat. deorum, dicatum erat ab Aulo Poſthumio. ſed prior ſententia verior probatur; nam alibi ſitum eſſe Romanum Forum, ſupra monſtrauimus, cũ egimus de carcere Mamertino. Ob celebrem cultum ijſdem ſanctis martyribus Romæ exhiberi ſolitum, eueniſſe putamus, vt nonnulli eos Romæ paſſos eſſe crediderint. Sane quidem in Græcorum Menologio, quo vtimur, illos Romæ martyrio coronatos eſſe, habetur Kal. Iulij. De peregrinatione ad ipſorum eccleſiam poſitam in Palæſtina, mentio habetur in Prat. ſpirit. cap. 127. De his omnibus martyribus extat epigramma Bonadij Santon. lib. 2. monod. 48.

[b] *Epicharidis*.] De eadem hac die Græci in Menologio, paſſamq. tradunt in perſecutionẽ Diocletiani Imperatoris.

[c] *Fidentij & Terentij*.] Legimus horum Acta accepta ab eccleſia Tudertina. incipiunt: In diebus Diocletiani & Maximiani Imperatorum, &c.

[d] *Adulphi & Ioannis*.] De his item Vſuardus hac die: pluribus S. Eulogius in Memoriali ſanctorum lib. 2. c. 8. Fuerunt patria Hiſpalenſes, paſſiq. ſunt anno Domini octingenteſimo quinquageſimoprimo. Conſule ibidem ſcholia Moralis.

[e] *Florentini & Hilarij*.] Agunt de his Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 8. c. 124. & alij recentiores. paſſi ſunt eo tẽpore, quo Vuandali in Gallias irruperunt, anno Domini quadringenteſimo ſeptimo.

[f] *Marci*.] De quo Act. Apoſt. cap. 12. & 15. Paulus ad Coloſ. c. 4. & 2. ad Tim. c. 1. & ad Philem. Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Alexan. mon. in encomio Barnabæ

apud

apud Metaph. 11. Maij, Doroth. in Synop. & alij. Hunc autem omnino diuerſum eſſe a Marco Euangeliſta, pluribus in Annal. Eccl. oſtendimus.

[g] *Caij Epiſc.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolan. Tertius hic ponitur eius ſedis Epiſcopus, qui patria Romanus, vna cum ſancto Anathalone Græco adhæſit Barnabæ Apoſtolo. Vidi de his hiſtoriam rerum patriæ nobiliſſimi ſcriptoris Andreæ Alciati nondum editam. De eodem agitur in Actis ſanctorum martyrum Geruaſij & Protaſij, quorum ſupra meminimus.

[h] *Aderiti Epiſc.*] Tabulæ eccleſiæ Rauen. de eodem hac die: plura de eodem Rub. lib. 1. hiſtor. Rauen.

[i] *Eleazari.*] Huius res geſtas ex authenticis manuſcrip. edidit Sur. tom. 5. Hic exceſſit ex humanis anno Domini 1325.

[k] *Hiltrudis.*] Claruit tēporibus Pipini Regis Francorum: pluribus de eadem Molan. in Indic. ſanct. Belg. & in addit. ad Vſuard.

15. xxvj E Quarto Kal. Octob. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

ROMAE ſancti Priuati [a] martyris, qui vlceribus plenus a beato Calliſto Papa ſanatus, inde ſub Alexandro Imperatore ob Chriſti fidem plumbatis cæſus eſt vſque ad mortem. Ibidē ſancti [b] Stactei martyris. In Africa ſanctorum martyrum Martialis [c], Laurentij, & aliorum viginti. Antiochiæ Piſidiæ ſanctorum martyrum Marci [d] paſtoris ouium, Alphij, Alexandri, & Zoſimi eius fratrum, Niconis, Neonis, Heliodori, & triginta militum, qui ad miracula beati Marci credentes in Chriſtum, diuerſis in locis, varijsq. modis martyrio coronati ſunt. Eodem die paſsio ſancti Maximi [e] ſub Decio Imperatore. In Boemia ſancti Vuenceſlai [f] Ducis Boemorum & martyris, ſanctitate & miraculis glorioſi, qui in domo fratris ſui necatus, victor peruenit ad palmam. Toloſæ ſancti Exuperij [g] Epiſcopi & confeſſoris, qui beatus vir quantum ſibi extiterit parcus, quantumq. alijs largus, ſanctus Hieronymus relatu proſecutus eſt memorabili. Genuæ S. Salomonis [h] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Siluini [i] Epiſcopi. Eodem die ſanctæ Euſtochij [k] virginis, filiæ beatæ Paulæ, quæ ad Præſepe Domini cum alijs virginibus enutrita, præclaris meritis fulgens migrauit ad Dominum. In Germania ſanctæ Liobæ [l] virginis, miraculis claræ.

PRIVATI[a].] De eius martyrio agitur in Actis S. Calliſti Papæ, quæ deſcripta habentur apud Sur. to. 7. Octob. 14.

[b] *Stactei.*] De eodem Beda, Vſuardus, & alij recentiores, conſentiuntq. vetera manuſcripta.

[c] *Martialis & ſoc.*] De his item Beda hac die, & alij. Meminit Martialis & ſociorum Lucianus in epiſt. quæ extat apud Cypr. 22. edit. Pamel. De Laurentio, ſeu Laurentino ipſe Cyprianus epiſt. 34. An iidem ſint, haud compertum habeo; cum præſertim de Laurentino agatur iterum.

[d] *Marci & ſoc.*] De his etiam Græci in Menologio, paſſosq. tradunt in perſecutione Diocletiani Imperatoris.

[e] *Maximi.*] De quo etiam vetera manuſcripta.

[f] *Vuenceſlai.*] Apud Adonem de eodẽ agitur hac die. Eius vitam ſcriptam eſſe a Laurentio monacho Caſſinenſi, auctor eſt Petrus diac. in lib. de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. c. 6. Plura de eo legimus in Breuiario Polonorum, in Vuitichindo Saxon. lib. 2. Aenea Silu. hiſt. Boem. c. 14. 15. Ioan. Dubrau. hiſt. Boem. lib. 4. & 5. quam exſcriptam habes apud Sur. tom. 7. hac die.

[g] *Exuperij Epiſcopi.*] De eodem Vſuardus, atque recentiores. Ad hunc Exuperium, antequam eſſet Epiſcopus, inter claros oratores profitentẽ extat Auſonij Galli epigramma in commemor. profeſ. 18. quem poſt præfecturam Hiſpaniarum ad tranquillioris vitæ portum ſeceſſiſſe teſtatur. Nec placet quod Ioſ. Scalig. ait, Exuperium rhetorem diuerſum eſſe ab Exuperio Epiſcopo, ob diuerſas vtriuſque facultates: quaſi qui fuit Epiſcopus: non potuerit fuiſſe rhetor; & qui aliquando rhetor, non potuerit idem creari Epiſcopus: locus, tempus, & vitæ ſtudia, vnũ eumdemq. fuiſſe, facile perſuadent. Sed & illud vehementius: nam cum Auſonius in eodem epigrammate in fine teſtetur Exuperium rhetorẽ patria fuiſſe Burdegalenſem; cumq. conſtet ex epiſtola S. Paulini 20. ad Amantium Epiſcopũ Burdegalenſem, Exuperium tunc fuiſſe presbyterum Burdegalenſem; vnum eumdemq. exiſtimandum eſſe, non immerito opinamur, quẽ tamen his Auſonij temporibus nondum inter clericos meruiſſe putamus. De eius ſanctitate, ac præſertim in pauperes largitate, ſcribit S. Hieronymus ad Ruſtic. epiſt. 4. & ad Ageruchiã de eodem epiſt. 11. aitq. eius meritis Toloſam illæſam a barbaris permanſiſſe. De præclaris eius virtutibus & vitæ meritis idem in procem. lib. 1. & lib. 2. ſuper Zachariam, & lib. 3. in Amos procem. ad Pammach. & ad Furiam epiſt. 10. Extat ad hunc ipſum epiſtola decretalis Innoc. Papæ; agitq. de eo Gregorius Turonen. hiſt. Franc. lib. 2. cap. 13. ex Paulino.

[h] *Salomonis Epiſc.*] Salonium hunc vocat Vſuardus. agit de eodem Petrus in catalog. lib. 11. c. 265. Quod autem ad Salonium ſpectat, longe diuerſus fuit a Salomone, de quo hic agitur: nam Salonius in Gallijs Epiſcopus fuit, ad quem S. Eucherius Epiſcopus Lugdunenſis ſuas lucubrationes inſcripſit, de quo agit Gennad. de vir. illuſtr. c. 63. Extat eius epiſtola & collegarum Epiſcoporum ad S. Leonem poſt 51. Eidem Salonio inſcripſit ſuos libros Saluianus Maſſil. de recto iud. & prouid. Dei, vt etiã teſtatur Gennad. cap. 67. quem illum puto Salonium Epiſcopum Lugdunẽ. viceſimumprimum ordine ſucceſſorem S. Eucherij, de quo tabulæ Epiſcoporum Lugdunen. quas deſcripſit Demochares.

[i] *Siluini Epiſcopi.*] De eodem tab. eccleſiæ Brixien. Numeratur quartus poſt S. Philaſtrium Epiſcopus Brixian. a Ramperto in ſerm. de tranſlat. S. Philaſtrij. De eodem Helias Capreolus in Annal. Brixiæ.

[k] *Euſtochij.*] Hæc & Iulia dicta eſt, quod ex Iulo & gente Iulia originem duceret, vt auctor eſt S. Hieronymus in epitaphio Paulæ epiſt. 27. qui multa de eodem epiſt. 22. de cuſtodia virginit. & ſæpe alias; ad quam etiam cõmentarios nonnullos inſcripſit. Ad Pammachium idem ſcribens, eiuſmodi eam laudat elogio: Quid Euſtochio fortius? quæ nobilitatis portas, & arrogantiam generis Conſularis, virginali propoſito fregerit, & in prima Vrbe primum genus ſubiugauerit pudicitiæ? Hæc Hieron. qui de eius obitu meminit ſcribens ad Alipium & Auguſtinum epiſt. 79. Legimus & exſcripſimus manuſcript. epiſtolam Innocentij Papæ ad Hieronymum & Euſtochium de preſſuris quibus affligebantur opera Ioannis Epiſcopi Hieroſolymitani, eiuſdem Hieronymi hoſtis infenſiſſimi. Migrauit feliciter ex hac vita (vt collegimus, ſcripſimusq. in Annal. Eccleſ.) anno a Chriſto Domino quadringenteſimo decimonono.

[l] *Liobæ.*] De eadem Beda, Ado, & alij recentiores. Eius Acta iuſſu Rabani conſcripta edidit Surius to. 5. Agit de ea Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 173. Vixit temporibus Pipini Regis Francorum, & Caroli Magni Imperatoris, vt eius Acta ſignificant.

xxiiij. 25. F Tertio Kal. Octob. Luna. 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

IN monte Gargano venerabilis memoria beati Michaelis Archangeli [a], quando ipſius nomine ibi conſecrata fuit eccleſia, vili quidem facta ſchemate, ſed cæleſti prædita virtute. In Thracia natalis ſanctorum martyrum Eutychij [b], Plauti, & Heracleæ. In Perſide ſanctæ Gudeliæ [c] martyris, quæ cum plurimos conuertiſſet ad Chriſtum, ac Solem & ignem adorare noluiſſet, ſub Sapore Rege poſt multa tormenta, cute capitis detracta, ligno affixa meruit obtinere triumphum. Ibidem ſanctorum martyrum Dadæ [d], Saporis Regis conſanguinei, Caſdoæ vxoris, & Gabdelæ filij, qui honoribus ſpoliati, ac varijs tormentis dilaniati, poſt longos carceres gladio ſunt animaduerſi. In Armenia ſanctarum virginum Ripſimis [e] & ſociarum martyrũ ſub Tiridate Rege. Antiſiodori S. Fraterni [f] Epiſcopi & martyris. In Pontecuruo apud Aquinum ſancti [g] Grimoaldi presbyteri & confeſſoris. In Palæſtina S. Quiriaci [h] anachoretæ.

SEPTEMBRIS 29.

MICHAELIS *Archang.* [a]] De ea dedicatione Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores. Superius octauo Idus Maij de apparitione agitur, hic autem de dedicatione eccleſiæ; quæ facta videtur hac die, qua omnium Angelorũ ſolemnis memoria conſueuit antiquitus in Eccleſia celebrari. De eadem ſolemnitate dedicationis agitur in Capitularibus Regum Franc. lib. 2. c. 35. & in Concilio Mogunt. c. 36. De cultu Angeli Michaelis, conſule quæ ſuperius ea die ſunt adnotata, cum de apparitione egimus. Hic interim agamus de his quæ Ado hac die in fine ſcribit his verbis: Sed non multo poſt (a memoria ſcilicet Sipontina) Romæ venerabilis etiam Bonifacius Pontifex eccleſiam ſancti Michaelis nomine conſtructam dedicauit in ſummitate Circi, cryptatim miro opere altiſſime porrectam: vnde & idem locus in ſummitate ſua continens eccleſiam, Inter nubes ſitus vocatur. hæc Ado. De quanam baſilica Ado intelligat, facile quis poterit aſſequi, ſi cuncta ab eo deſcripta conſideret. Certe hæc baſilicæ S. Michaelis in Ianiculo prope Vaticanum poſitæ aptari minus poſſe videntur; quandoquidem illa non a Bonifacio Papa, ſed a Leone Quarto (vt dictum eſt ex veteri inſcriptione ſuperius octauo Idus Maij) erecta fuit: nec (vt habet Ado) proximis temporibus, Gelaſij Papæ videlicet (ſi credimus Sigeberto, qui manifeſtationem in Gargano cõtigiſſe ſub Gelaſio Papa teſtatur) ſed poſt multa ſæcula; nec in eam eſt altitudinem porrecta, vt Inter nubes locus ſit dictus, quandoquidem vnius ſcalæ, vel breuis cliui ſpatij aſcenſum habeat: nec etiam eſt (vt ait) cryptatim porrecta. At cum nec alius ſit locus Romæ Michaelis Archangeli memoria celebris, cui prædicta conueniant; in eam adducor non

inuitus

inuitus ſententiam, vt opiner dictam memoriam Micbaelis, cuius Ado meminit, fuiſſe olim ſitam in ſummitate molis Hadriani, ſuper ingens ſaxum velut eminentem ſcopulum poſitam, ac re vera (vt ait) cryptatim miro opere altiſſime porrectam: vt merito locus ille dictus fuerit, Inter nubes: qui quidem & alio nomine a maioribus appellatus inuenitur, nimirum Mons ſancti Angeli: ita etenim vocatum habes apud Petrum Damian. in rebus geſtis ſancti Romualdi: eo autem nomine ab eccleſia in eius ſummitate erecta eſſe dictum, eſt euidens coniectura. Quæ etiam redduntur clariora ex his quæ ſcribit Rodulphus Glaber, quem citat Papir. Maſſonius in vita Gregorij Quinti; agẽs enim de Othone Tertio, hæc de eo ait: Quod cum cognouiſſet Creſcentius, illum ſcilicet Vrbi propinquare, conſcendens cum ſuis turrim, quæ ſita eſt extra ciuitatem trans Tiberim (ob altitudinem ſui, Inter cælos vocant) vallauit eam defenſurus pro vita, &c. Cum autem conſtet Cteſcentij turrim non aliam fuiſſe, quam Hadriani molem, turri redditam ſublimiorem, eumdemq. locum dictum eſſe munitionem ſancti Micbaelis Archangeli; iam ſatis perſpicuum redditur, eumdem locum dictum eſſe Inter nubes ab Adone, qui a Rodulpbo dicitur Inter cælos. Quod autem dicat Ado, in ſummitatẽ Circi illam eccleſiã eſſe poſitam; puto pro, Circi, Circuli, eſſe legendum: moles enim illa in orbem ducta, Circuli figuram habuit, vt antiqua numiſmata, quæ eã habent deſcriptam, declarant. Vel ſi de Circo mauis intelligere; erat illi loco proximus Circus Dometiæ. Sed a quonam Bonifacio Papa fuerit illic eccleſia erecta, inueſtigemus. Præterimus quidem Bonifacium, qui longe ante Gelaſium ſedit: Boniſacius Secundus fuit, qui poſt Gelaſium, Anaſtaſium, Symmachum, Hormiſdam, Ioannem, atque Felicem ſedit; ſed neque hunc fuiſſe auctorem conſtruendæ baſilicæ exiſtimamus: nam & ſequentibus annis, cum temporibus Siluerij Papæ a Vitige Rege Gotborum Vrbs eſſet obſeſſa, nulla adhuc in ea mole Hadriani erat memoria Michaelis Archangeli; nam cum adhuc locus ille Hadriani monumentis conſtaret, neceſſitate cogente, munitio eſſe cœpit: quam valide oppugnantibus Gothis; qui propugnabant Romani milites, confractis marmoreis ſimulacris, ingenti vi ſaxorum hoſtes propulſarunt. ſcribit hæc Procopius, qui tunc Romæ aderat, lib. 1. de bello Gothorum. Ex his itaque Bonifacio Papæ Tertio, vel, qui ei proxime ſucceſſit, Bonifacio Quarto, eius eccleſiæ excitatio potius tribuenda eſſe videtur: hi autem cum poſt Sabinianum ſucceſſerint Gregorio Papæ, recenti miraculo de Angelo, qui (vt habet antiqua traditio) ſupra prædictam molem viſus eſt, in ſignũ luis ceſſantis, gladium exertum in vaginam recondere; in tantæ rei geſtæ memoriam, alterum illorum illic erexiſſe prædictam eccleſiam, par eſt credere: ſed cum ad eumdem locum, aucta munitione, non pateret omnibus aditus; alia rurſum eccleſia prope dictam munitionem in honorem ſancti Michaelis Archangeli ædificata eſt; quam vetuſtate collabentem, noſtris diebus inſtauratam vidimus. Hæc ſatis de his quæ ſpectant ad eccleſiam S. Michaelis ſuper molem Hadriani poſitam. Licet ſciamus eccleſiam S. Michaelis in capite Circi, confuſis nominibus, dici ſolitam, quæ ad radices Ianiculi poſita, proximior eſt baſilicæ Vaticanæ. ſed quæ ab Adone ſunt poſita, illi minus aptari poſſe videntur. Ne quid prætermittamus de gloria S. Michaelis Archang. ex miraculis ab eo editis; extat Græce ſcripta narratio Pantaleonis diaconi de miraculis S. Micbaelis Archangeli in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcript. num. 81. & in cod. 65. qui inſcribitur Metaphraſtes menſis Octobris atque Nouemb. complures ſunt ſcriptæ Græcorum Patrum homiliæ, & inter alias recenſetur S. Ioannis Chryſoſt. prima in S. Michaelem Archang. ſecunda & tertia de Angelis, ac quarta in Serapbim.

[b] *Eutychij & ſoc.*] De his itẽ hac die Beda, Vſuardus, & alij, conſentiuntq. manuſcrip.

[c] *Gudeliæ.*] Agunt de eadem Græci hac die in Menolog. eiuſq. martyrij Acta paucis deſcribunt.

[d] *Dadæ & ſoc.*] Græci itidem de his in Menologio hac die; vbi eadem quæ hic narrantur, notata habentur.

[e] *Ripſimis & ſoc.*] Græci autẽ de his agunt hac die, vel ſequenti. Verum conſtat ex Actis S. Gregorij Armeni Epiſcopi, vbi & harum res geſtæ exacte deſcribuntur a Metaphraſte, quæ & Lipom. refert tom. 6. & Sur. tom. 5. has paſſas eſſe ſexto Kalend. Octob. Hac fortaſſe die tranſlatio celebratur: quinto autem Kalend. Octobr. Gaiana cum ſocijs martyrium conſummauit.

[f] *Fraterni Epiſcopi.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Adſcribitur nonus hic ordine in tabulis Epiſcop. Antiſiodorenſium; quem & martyrio coronatum tradunt. Extant apud Democh. de ſacrificio Miſſæ.

[g] *Grimoaldi.*] De quo vet. monumenta eccleſiæ Aquinatis, quæ inde accepimus.

[h] *Quiriaci.*] De eodem Græcorum tabulæ, ac Menologium; vbi habetur, hunc vixiſſe tẽporibus Theod. minoris. Extant eius Acta, quæ & Metaph. deſcripſit, & Sur. to. 5. Mentio de eodem habetur in vita S. Euthymij abbatis, cuius fuit diſcipulus, quam ſcripſit Cyrillus monacbus, qui & de Euthymio multa didicit a Quiriaco. Quod autem ſpectat ad rectam rationem temporũ; conſtat ex eiuſdem Actis, eum anno nono Leonis Imp. ingreſſum eſſe monaſterium, annos natum decem & octo, vixiſſeq. ætatem annorum

centum & ſeptem, ſicq. perueniſſe vſque ad Iuſtiniani Imp. tempora. Hic cum eſſet diaconus in Laura S. Sabæ, venit cum alijs ad Concil. Conſtantinopolitanum celebratum poſt Conſulatũ Beliſarij, anno Domini 536. ſubſcriptusq. reperitur libello quem Synodo obtulerunt Archimandritæ, vt eius Synodi Acta ſignificant.

xxiij. G Pridie Kalend. Octob. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

IN Bethlehem Iudæ depoſitio S. Hieronymi [a] presbyteri, & Eccleſiæ doctoris, qui omnium ſtudia litterarum adeptus, ac probatorum monachorum imitator factus, multa hæreſum monſtra gladio ſuæ doctrinæ confodit: demum cum ad decrepitam vſque vixiſſet ætatem, in pace quieuit, ſepultuſq. eſt ad Præſepe Domini: cuius corpus poſtea Romam delatum, in baſilica ſanctæ Mariæ Maioris digno honore ſeruatur. Eodem die ſancti Leopardi [b] martyris, ex domeſticis Iuliani Apoſtatæ, cui caput Romæ amputatum fuit, & corpus eius Aquiſgranum poſtea tranſlatum. Solodori in Gallia paſſio ſanctorum martyrum Victoris [c] & Vrſi ex glorioſa legione Thebæorum, qui primo ſub Maximiano Imperatore diris ſupplicijs excruciati, ſed cæleſti ſuper eos lumine coruſcante, ruentibus in terram miniſtris, erepti; deinde in ignem miſsi, ſed in nullo penitus læſi, nouiſſime gladio conſummati ſunt. Placentiæ S. Antonini [d] martyris, ex eadem legione. Eodem die ſancti Gregorij [e] Epiſcopi Magnæ Armeniæ, qui ſub Diocletiano multa paſſus, tandem in pace quieuit. Cantuariæ in Anglia ſancti Honorij [f] Epiſcopi & confeſſoris. Romæ ſanctæ Sophiæ [g] viduæ, matris ſanctarum virginum Fidei, Spei, & Charitatis.

SEPTEMBRIS 30.

HIERONYMI [a].] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri Latinorũ. Hactenus in vulgus ſparſæ dimanarunt res geſtæ S. Hieronymi, incerto auctore conſcriptæ, ſimulq. epiſtolæ quædã S. Auguſtini & S. Cyrilli nomine inſignitæ, quæ vnius eiuſdemq. auctoris eſſe putantur, cuius & liber ille qui Euſebij Cremonẽſis nomine conſcriptus habetur de obitu S. Hieronymi; quæ quidẽ plena erroribus, & conferta mendacijs, in angulum reiecta, leguntur tomo nono operũ eius. Quiſnam vero auctor ille fuerit, qui hæc de Hieronymo cõmentatus eſt, quid dicã, non habeo, niſi quod Petrus diacon. Caſſin. libro de vir. illuſtr. eius monaſterij, cap. 4. hæc ait: Sebaſtianus beati Benedicti monachus, Hieronymi doctoris egregij vitam deſcribens, legendam eccleſijs tradidit: in qua, quæ

ei a puero inſtitutio, qualē in iuuentute ſtudium, quæ in ſenectute ei ſcientia fuerit, luculentiſſime demonſtrat. Hæc Petrus diac. Porro cuiuſuis ſint auctoris ea quæ diximus, in illis Cyrilli nomine vulgatis literis ſe Monothelitam hæreticum præſeferr auctor, cogitq. eidē hæreſi Hieronymum aſtipulari; quæ poſt annos trecentos eſt exorta. Præterea cùm in his, tum in prædictis alijs multa feruntur, quibus idem ſanctus Hieronymus ſuis ipſius ſcriptis contradicit; aliaq. coagmentantur, quæ aliorum ſanctorum potius, vt Geraſimi abbatis, eſſe noſcuntur: quæ ſingula refellimus in Annal. Eccleſ. Tu interim de rebus geſtis S. Hieronymi his fruere, quæ ex ſcriptis ipſius vera certaq. collecta in vnum ſummo labore & induſtria edidit Marianus Victorius Epiſcopus Reatinus, quibus nonnulla, quæ deſiderari videbantur, adiecimus, ac per annos ſingulos digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſticis. Migrauit ex hac vita ſanctus Hieronymus (vt ſcribit S. Proſper in chronico) Theodoſio nonum, & Conſtantio tertium Conſſ. eſt is annus a Chriſto Domino (ſecundum veriores chronographos) quadringenteſimus viceſimus. De annis quibus vixit, non parua dubitatio eſt, de qua alibi fuſe: non eſt enim eiuſmodi, quæ hic poſſit paucis abſolui. Doctoris Eccleſiæ cognomentum ob inſignem & omnibus ſæculis admirandam eruditionem non nuper, ſed viuens adhuc, merito iureq. conſecutus eſt. vnde Caſſianus lib. 7. de incarnat. Verbi, contra Neſtorium, eum citans, hæc ait: Hieronymus Catholicorum magiſter, cuius ſcripta per vniuerſum mundum, quaſi diuinæ lampades rutilant, &c. Et Ennodius Ticinenſis epiſt. ad Fauſtum: Hieronymus noſter, inquit, niſi præceptorem ſuum Gregorium diceret, illo melior cenſeretur; ſed illi applicanda ſunt bona nominatim, a quo ſumpſiſſe videntur originē. Hæc ille. Omittimus alia innumera de ſanctiſſimo ac doctiſſimo viro præconia.

b *Leopardi.*] De eodem Molanus pluribus in Indiculo ſanctorum Belg. & in addit. ad Vſuardum.

c *Victoris & Vrſi.*] Agunt de iiſdem Vſuardus, & Ado: plenius S. Eucherius in Actis ſanctorum Mauritij & ſoc. c. 13. Ado Vienen. in chron. anno 388. In appendice ad Gregor. Turonen. hiſt. Franc. lib. 11. cap. 22. agitur de inuentione prædictorum martyrum corporum, facta anno ſeptimo Theodorici Regis Francorum, de qua Sigebert. in chron. anno 6 8.

d *Antonini.*] De eodem ijdem qui ſupra, Vſuardus, & Ado: qui licet eumdem appellent confeſſorē, conſtat tamen ex eius Actis occubuiſſe martyrio: recitat ea Petrus in catalogo lib. 8. cap. 133. vbi etiam agit de inuentione corporis eius, temporibus ſancti Sabini eiuſdem ciuitatis Epiſcopi facta, quæ hac die anniuerſaria commemoratione recolitur.

e *Gregorij Armeni Epiſc.*] De quo etiam hac die Græci in Menologio, vbi eius Acta breui compendio deſcribuntur, quæ Metaphraſtes longe vberius eſt proſecutus: deſcripſit ea Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. hac die. Nicephorus de eo agens lib. 8. c. 4. & cap. 35. quod ait eum interfuiſſe Nicæno Concilio, falſum omnino eſt: non enim ipſe, ſed filius eius Aroſtanes eidem ſacro conuentui præſto fuit, vt eadem Acta ſignificant. Habetur de eodem Gregorio mentio in epiſtola ſancti Niconis aduerſus Armenorum errores. Huius venerandum caput, vna cum catenis quibus vinctus, & virgarū fragminibus quibus cæſus eſt, Neapolim ex Oriente tranſlatum, in nobili eccleſia in eius honorē erecta apud ſanctimoniales ord. S. Benedicti, olim autem S. Baſilij, religioſiſſime aſſeruatur.

f *Honorij Epiſcopi.*] Scribit eius res geſtas Beda in Angl. hiſt. lib. 2. cap. 18. & 19. ex quo auctore ceteri omnes deſcripſere, vt nouiſſime Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 61. & lib. 4. c. 54. Migrauit ex hac vita anno Domini 654.

g *Sophiæ.*] De ea in Actis filiarū eius pluribus agitur, quarum natalis dies eſt Kal. Auguſti: recitāt ea Metaphraſtes, Mombritius, & alij, ex quibus etiam teſtatum habetur, Sophiam, de qua agimus, hac die in Domino quieuiſſe. Produnt id ipſum alia Acta ipſarum, quæ in antiquis codicibus manuſcripta habemus. eſt illorum exordium: Sedenti in ſenatu, &c. Erat nobilis memoria via Aurelia eiuſdem S. Sophiæ, quæ hactenus perſeuerat.

xxij. A Kalendis Octob. Luna. 1

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

RHEMIS in Gallia S. Remigij[a] Epiſcopi & confeſſoris, qui gentem Francorum conuertit ad Chriſtum, Clodoueo ipſorum Rege ſacro fonte baptiſmatis, & fidei ſacramentis initiato: & cum annos ſeptuaginta in Epiſcopatu expleſſet, ſanctitate & miraculorum virtute conſpicuus deceſsit e vita Idibus Ianuarij: eius tamen feſtiuitas hac die recolitur, qua ſacrum ipſius corpus poſtea fuit tranſlatum. Romæ beati Aretæ[b] martyris, & aliorum quingentorum quatuor. Tomis in Ponto ſanctorum martyrum Priſci[c], Creſcentis, & Euagrij. Vlyſipone in Luſitania ſanctorum martyrum Veriſsimi[d], Maximæ & Iuliæ ſororum eius, qui in perſecutione Diocletiani paſsi ſunt. Tornaci ſancti Piatonis[e] presbyteri & martyris, qui cum beato Quinctino, eiusq. ſocijs ab vrbe Roma in Galliam prædicationis cauſa perrexit, ac poſtea in perſecutione Maximiani conſummato martyrio migrauit ad Dominum. Theſſalonicæ S.[f] Domnini martyris, ſub eodem Maximiano. In Portu Ganda S.[g] Bauonis confeſſoris. Vrbe Veteri S. Seueri[h] presbyteri & confeſſoris.

OCTOBRIS I.

REMIGII *Epiſcopi*[a].] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De eadem ſolemnitate itē agitur in Capitul. Regum Franc. lib. 2. cap. 35. & Concil. Moguntin. c. 36. itemq. in Concil. Piſtenſ. cap. 3. vbi hæc verba: Communi placito conſtituimus, vt vſque ad Miſſam S. Remigij, id eſt, Kal. Octob. &c. Miſſa ibi pro ipſa ſolemnitate accipitur, more Francorum; ſic & in Capitularibus Reg. Franc. lib. 2. cap. 18. legitur: Vt abſque vlla excuſatione cito poſſit emendari, ſpatiū vſque ad Miſſam S. Martini dare decreuimus. Hæc ibi. De eadem feſtiuitate hac die celebrari ſolita agit Gregor Turon. hiſt. Franc. lib. 8. cap. 2[illegible]. Porro hæc eſt dies tranſlationis, natalis autem Idibus Ianuarij. Eius Acta ſcripta eſſe ab Hincmaro Rhemenſi, auctor eſt Sigeb. in chron. anno [illegible] & de vir. illuſt. cap. 100. Extant eadem apud Sur. tom. 1. Eiuſdem Hincmari encomium de S. Remigio habetur tom. 7. hac die. Vitam inſuper a Fortunato conſcriptam, breuiter [illegible] contractam, idem deſcripſit tom. 5. Plura de eodem Gregor. Turon. de geſt. Franc. lib. [illegible] cap. 31. vbi agit de baptiſmo Clodouei Regis. Extat Sidonij Apollinaris ad S. Remigium epiſt. 7. lib. 9. qua ſancti viri [illegible] in modum eloquentiam celebrat, cum ait: Non extat ad præſens viui hominis oratio, quam peritia tua non ſine labore tra[illegible] queat, & [illegible] peruadere &c. Petrus diac. Caſin. de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. c. 1. teſtatur S. Benedictum duas ſcripſiſſe epiſtolas, earumq. primam dediſſe ad Remigium Epiſcopum Rhe-

Rhemenſem. De eius ætate Sigeb. in chron. ſcribit natum anno Domini 449. creatũ Epiſcopum 471. obijſſe diem 545. Septuaginta & amplius annos in Epiſcopatu exegiſſe ſcribit etiam Greg. Turon. de glor. confeſſ. c. 69. Fortunatus etiam ac ceteri teſtantur, ob ſingularem & incredibilẽ animi eius virtutem & expectationem, annum agentem viceſimumſecundum, idq. more Apoſtolico, præcedentibus prophetijs, eſſe creatum Epiſcopum. De eodem alij plures auctores, qui res Francorum ſunt proſecuti, quorum innumera eſt multitudo. Verum de tempore eius ſedis, & obitus, vide quæ diximus in Annal. anno Domini 541. vbi ex Synodalibus Actis Aruernenſis Concilij prædicti auctores erroris arguuntur. Fuit eiuſdem nominis clarus inter ſcriptores Eccleſiaſticos Remigius Antiſiodorenſis monachus ord. ſancti Benedicti, non tamen Epiſcopus, vt multi putant: non enim recenſetur in tabulis Epiſcoporum Antiſiodorenſium. vixit temporibus Caroli Calui. De eo Sigebert. de vir. illuſtr. c. 123. Trithem. de Script. Eccleſ. & de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 2. c. 52. & lib. 4. cap. 198. & Sixt. Senen. in biblioth.

[b] *Areta.*] De quo Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

[c] *Priſci & ſoc.*] Agunt de his Beda, Vſuard. Ado, & alij, adſtipulanturq. vet. manuſcrip.

[d] *Veriſſimi & ſoc.*] De his Vſuardus, & alij, Vaſæus in chron. & Flos ſanct. Hiſpan. & Theſaur. concion. tom. 2. hac die.

[e] *Piatonis.*] De quo Vſuardus, & Petrus in catal. lib. 9. cap. 11. qui eum non cum Quinctino, ſed cũ Dionyſio in Gallias profectum dicit; ſed de Quinctino teſtantur tabulæ eccleſiæ Tornacenſis, vt declarat Molan. in Indiculo ſanctorum Belgij, vbi etiam agit de tranſlatione ipſius.

[f] *Domnini.*] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio, eiusq. paſſionis Acta referunt, adduntq. alium Domninum, qui in Perſide martyrium conſummauit.

[g] *Bauonis.*] Bauo cognomẽto dicitur, proprio autem nomine dictus eſt Alloynus, vt teſtatur Molanus in Indic. ſanct. Belg. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Scripſit eius Acta Theodoricus abbas S. Trudonis, vt auctor eſt Sigebert. de vir. illuſtr. cap. 171. extant apud Sur. tom. 5. Migrauit ex hac vita anno Domini 630. vt ſcribit idem Sigebertus in chron. vel triceſimoprimo, vt docet Molanus, qui pluribus de eodem agit in Indiculo, Petrus in catal. lib. 9. cap. 10. & alij.

[h] *Seueri.*] De quo antiqua monumenta eius eccleſiæ.

2 Sexto Nonas Octob. Luna. B xxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

NICOMEDIAE ſancti Eleutherij [a] militis & martyris, cum alijs innumeris: qui, cum Diocletiani regia incendio conflagraſſet, falſo huius criminis accuſati, iubente eodem ſæuiſsimo Imperatore, aceruatim necati ſunt: quorũ alij gladijs obtruncabantur, & alij ignibus cremabantur, alij in mare præcipitabantur: ſed horum primus Eleutherius, cum diu cruciatus, per ſingula tormenta validior redderetur, martyrium victoriæ ſuæ, ignibus velut aurum examinatus, compleuit. In territorio Atrebatenſi paſsio beati Leodegarij [b] Auguſtodunenſis Epiſcopi, quem varijs iniurijs & diuerſis ſupplicijs pro veritate afflictum, Ebroinus Maior domus regiæ Theodorici interfecit. Item ſancti Gerini [c] martyris, fratris eiuſdem beati Leodegarij, qui ibidem lapidibus obrutus eſt. Antiochiæ ſanctorum martyrum

tyrum Primi [d], Cyrilli, & Secundarij. Conſtantinopoli ſancti Theophili [e] monachi, qui pro defenſione ſanctarum imaginum a Leone Iſaurico ſæuiſsime cæſus, & in exilium pulſus, migrauit ad Dominum. Herfordiæ in Anglia ſancti Thomæ [f] Epiſcopi & confeſſoris.

OCTOBRIS 2.

ELEVTHERII & ſoc. [a]] De quibus Beda, Vſuardus, & Ado. De his qui ea de cauſa ſubiere martyrium, ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 6. ex quo ceteri deſcripſerunt. Quomodo autem a Chriſtianis militibus exordiũ ſumpſerit Diocletiani perſecutio, idem ſcribit lib. 8. c. 4.

[b] *Leodegarij Epiſcopi.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta ab Vrſino conſcripta retulit Sur. tom. 5. Mentio habetur de eodem in vita S. Hermelandi apud Sur. tomo 2. Martij 25. in Actis S. Aicardi tom. 5. die 15. Septembris; Ado Viennen. in chron. Vincent. lib. 23. c. 124. & 125. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 135. & lib. 4. cap. 173. & Molan. pluribus in Indic. SS. Belgij. Martyrio coronatus eſt anno Domini 685. vt ſcribit Sigeber. in chron.

[c] *Gerini.*] De eodem Ado Vien. in chron. ſub Theodorico Rege, & Molan. in addit. ad Vſuard. & in Indic. ſanct. Belgij.

[d] *Primi & ſoc.*] De his agitur in vet. manuſcriptis, ex quibus etiam Molanus hac die.

[e] *Theophili.*] Agunt de eodem Græci in Menologio his verbis: Natalis S. Patris noſtri Theophili, qui fuit monachus religioſus, & timens Deum ſub Leone Iſaurico, cuius impietatem, & execrabile odium in venerabiles ſanctorum imagines euertendis, eius hæreſim in faciẽ exprobans, redarguit; impium, nefarium, Antichriſti præcurſorem, & deſertorem Chriſti appellans, aliaq. ſimilia obijciens; quibus ad iram incitatus, primum verberari eum iuſſit, & in carcerem conijci; inde poſtmodum eductus, ſanctas imagines abnegare cogitur: quod omnino renuens, dira paſſus, in exilium eijcitur, vbi in pace quieuit. Hæc ibi.

[f] *Thomæ Epiſc.*] Huius res geſtas fideliſſime ſcriptas recitat Sur. tom. 5. Migrauit ex hac vita anno Domini 1287. quem Ioannes Papa Vigeſimusſecundus retulit in ſanctorum numerũ; de qua re extare dicuntur eiuſdem litteræ Apoſtolicæ in Vaticana bibliotheca.

xx. C Quinto Nonas Octob. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

ROMAE ad Vrſum pileatum ſancti Candidi [a] martyris. Eodem die ſanctorum martyrum Dionyſij [b], Fauſti, Caij, Petri, Pauli, & aliorum quatuor, qui primo ſub Decio multa paſsi, demũ ſub Valeriano ab Aemiliano Præſide diu tormentis vexati, martyrij palmam meruerunt. Apud antiquos Saxones ſanctorum martyrum duorum Euualdorum [c], qui cum eſſent presbyteri, & Chriſtum ibi prædicare cœpiſſent, comprehenſi ſunt a Paganis, & occiſi: ad quorum corpora noctu multa lux diu apparens, & vbi eſſent, & cuius eſſent meriti, declarauit. In Africa ſancti Maximiani [d] Epiſcopi Bagaienſis, qui a Dona-

tiſtis iterum atque iterum ſæuiſsima paſſus, ex alta denique turri præcipitatus, & pro mortuo dereliƈtus, gloria confeſsionis illuſtris poſtmodum quieuit in Domino. In Palæſtina ſanƈti Heſychij[e] confeſſoris, diſcipuli ſanƈti Hilarionis, & in peregrinatione ſocij. Apud Belgas in diœceſi Namurcenſi ſanƈti Gerardi[f] abbatis.

OCTOBRIS 3.

CANDIDI[a].] De eodem Vſuardus, & alij recentiores. Ponitur hic paſſus Romæ ad Vrſum pileatum. Erat hic vicus in Eſquilijs, regione quinta, vt conſtat ex Sex. Rufo. Legitur hactenus reſtituta vetus memoria inciſa lapidi in eadem regione, qua deſcribitur ingens martyrum multitudo poſita ad Vrſum pileatum: Eum locum fuiſſe ferunt, vbi nunc extat eccleſia S. Bibianæ. Cum autem ponatur cœmeterium Priſcillæ ad Vrſum pileatum, cuius mentio habetur in lib. de Rom. Pontif. in Innocentio; cumq. cœmeteriũ Priſcillæ extra Vrbem via Salaria fuiſſe conſtet; puto hoc alterũ ab illo eſſe.

[b] *Dionyſij & ſoc.*] Horũ loco Beda, Vſuard. & Ado ponunt Dionyſium Areopagitã cum ſocijs, ſicut & Græci in Menologio de eodem agunt hac die: at nos agimus de illis inferius ſeptimo Idus Octobris. Hi autem, de quibus hic agitur, diuerſi ſunt omnino ab illis. Agunt & de his hac item die Græci in Menologio his verbis: Natalis S. martyris Dionyſij, & ſociorum octo. hic ſub Valeriano & Gallieno Impp. adductus ad Præſidem Aemilianũ, perſeuerans in Chriſti confeſſione, exilio primo damnatur, atque proſcribitur, ac lapidatur; plura tormenta, quam olim in Libya ſub Decio paſſus. Concluſus igitur in loco ſquallido cum Fauſto, Gaio, Petro, & Paulo, qui cum illo annos duodecim eaſdem pœnas tolerauerant, conſummatus eſt in confeſſione Chriſti. Hæc ibi.

[c] *Duorum Euualdorum.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de horum martyrio Beda de geſtis Angl. lib. 5. cap. 11. Sigebert. in chron. paſſos eos affirmat anno Domini 693. De his Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 139. & 140. Petr. in catal. lib. 9. cap. 15. De horum altero mentio habetur in Actis S. Annonis Epiſc. Colon. lib. 3. cap. 6.

[d] *Maximiani Epiſc.*] Diuerſa lectio reperitur, dum in alijs codicibus legitur Epiſcopus Sagienſis, in alijs Vagaienſis, vel Bagaienſis; quæ lectio magis conſentit his quæ de eodem S. Auguſtinus ſcribit, dum de ipſo agit epiſt. 50. ad Bonifacium, & lib. 3. cap. 43. contra Creſcon. Laudat eumdẽ idem S. Auguſtinus epiſt. 238. ad Caſtorium, quod diſpendio propriæ ſedis, quam ſanguine defendiſſet, ſponte cedens, conſuluiſſet paci eccleſiæ. Erat Epiſcopus Bagaienſis nobiliſſimæ ſedis in Numidia, quam licet ſibi Donatiſtæ vendicaſſent, ex parte tamen Catholicorũ Maximianus illi præfuit, vbi crudeliſſima paſſus, fuga lapſus, preces obtulit Honorio Imperatori, qui in Donatiſtas ſeuera dedit reſcripta: extant l. 4. & 5. ne ſanct. baptiſ. Cod. Theod. & l. 43. & 44. de hæreſ. eod. Cod. Theod. De eodem, cum ſedi ceſſiſſet, agitur in Concil. Africano can. 55. quibus iungas eam quã ſupra citauimus epiſtolam S. Auguſtini ad Caſtorium 238.

[e] *Heſychij.*] Plura de eodem S. Hieronymus in vita S. Hilarionis. Ganzenſes Ethnici, oblato libello Iuliano Apoſtatæ, quæſierunt hunc atque Hilarionem ad necem, vt idem auctor teſtatur.

[f] *Gerardi abb.*] Extant eius Acta conſcripta ad Guntherũ abb. quæ recitat Sur. to. 5. Teſtatur Trithem. lib. de ſcrip. Eccleſ. ſanctum Odonem abbatem Cluniacenſem ſcripſiſſe vitam S. Gerardi. Petrus diac. Caſſin. libro de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. cap. 32. narrat vitã S. Gerardi confeſſoris ſcriptam fuiſſe a Gregorio Epiſcopo Tarracinenſi. Ea itaque quam Surius recitat, potius tribuenda videtur præfato Gregorio, quam alteri: nam quod tum ſoluta oratione, tum etiam carminibus intexta habeatur, eius videtur potius eſſe ſcriptio; cum multa ab eodem carmine fuiſſe conſcripta, idem auctor teſtetur. Agit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 270. & Molan. in addit. ad Vſuard. & in Indiculo ſanctorum Belgij. Obijt anno Domini 958.

xix. D Quarto Nonas Octob. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11

ASSISII in Vmbria natalis ſancti Franciſci [a] confeſſoris, fundatoris ordinis Minorum, cuius vitam ſanctitate ac miraculis plenam ſanctus Bonauentura conſcripſit. Corinthi natalis ſanctorum Criſpi [b] & Caij, quorum meminit ſanctus Paulus Apoſtolus ad Corinthios ſcribens. In Aegypto ſanctorum martyrum Marci [c] & Marciani fratrum, & aliorum penè innumerabilium vtriuſque ſexus, atque omnis ætatis: quorum alij poſt verbera, alij poſt diuerſi generis horribiles cruciatus flammis traditi, alij in mare præcipitati, nonnulli capite cæſi, plurimi inedia conſumpti, alij patibulis affixi, quidam etiã capite deorſum verſo, & pedibus in ſublime ſublatis, beatiſsimam martyrij coronam meruerunt. Damaſci S. Petri [d] Epiſcopi & martyris, qui accuſatus apud Agarenorum Principem, quod fidem Chriſti doceret, lingua, manibus, pedibusq. amputatis, cruci affixus, martyrium conſummauit. Alexandriæ ſanctorum presbyterorum & diaconorum Caij [e], Fauſti, Euſebij, Cheremonis, Lucij, & ſociorum: ex quibus alij in perſecutione Valeriani martyres facti, alij martyribus ſeruientes, mercedem martyrum receperunt. Athenis ſancti Hierothei [f] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli. Bononiæ ſancti Petronij [g] Epiſcopi & confeſſoris, qui doctrina, miraculis, & ſanctitate claruit. Lutetiæ Pariſiorum ſanctæ Aureæ [h] virginis.

OCTOBRIS 4.

FRANCISCI [a].] Præclariſſimas eius res geſtas in primis S. Bonauẽtura conſcripſit: multa præterea eius peregrinationis ſocij ſcriptorum monumentis conſignauere, vt Leo, Rufinus, & Angelus. Plura de eodem S. Antoninus in tertia par. tit. 22. c. 10. Vincent. in ſpec. hiſt. & alij quamplurimi. Nouiſſime vero editum eſt chronicon Franciſcanorum, quo omnia comprehenſa habentur. Migrauit ex hac vita anno Domini 1226. Relatus eſt inter ſanctos a Greg. Papa Nono, anno 1228. Extant de ea re eiuſdem Gregorij Papæ litteræ Apoſtolicæ, quarum alteræ datæ ſunt Peruſij ſeptimo Idus Iulij, anno ſecundo ſui Pontificatus ad vniuerſos Eccleſiæ Præſules; quarũ eſt exordium: Sicut phialam auream, &c. alteræ vero ad vniuerſos Chriſti fideles datæ XIIII. Kal. Aug. quæ ſic incipiunt: Mira circa nos, &c. Tranſlatum eſt corpus eius anno 1230. viij. Kal. Iulij.

[b] *Criſpi & Caij.*] De qnibns Paulus ad Corinth. 1. cap. 1. & ad Roman. c. 16. Act. Apoſt. c. 18. Agunt de his hac die Beda, Ado, & alij. Hunc eumdem Caium eſſe Beda exiſtimat, ad quem Ioannes canonicam epiſtolam ſcripſit. Errat de Caio Dorotheus in ſynopſi, dum ait, eum poſt ſanctum Timotheum ſubrogatum eſſe Epiſcopum Epheſi: nam ſancto Timotheo ſucceſſit Oneſimus, vt patet ex Ignatij epiſtola ad Epheſios. Hic ille videtur Caius Corinthius, qui ſanctũ Panlum excepit hoſpitio, a quo baptizatus eſt vna cum Criſpo. Fuit & alius Caius Derbeus, & ipſe diſcipulus Pauli, de quo in Actis cap. 19. & 20. mentio habetur.

[c] *Marci & Marciani.*] Mendoſe alicubi Marcellianus pro Marciano legitur. Diuerſi ſunt Marcellianus & Marcus ab his de quibus hac die agitur. De his etiam Beda, Vſuardns, Ado, & alij. Horum martyrium ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 8. quamquam eorum nomina ſileutio prætcrierit.

[d] *Petri Epiſc.*] De eodem hac die Græci in Menologio, eiusq. certamen deſcribũt; plenius tamen in hiſtor. Miſcel. lib. 21. anno 5. Conſtantini Porphyrogeniti. Paſſus eſt anno (vt ibi numeratur) a Chriſto Domino 735. ſecundum autem Faſtos Onuphrij anno 742. Meminit eiuſdem Cedren. in compeud. anno 2. Copronymi.

[e] *Caij, Fauſti, & ſoc.*] De his item Græci in Menologio, tradnntq. hos eſſe diſcipnlos S. Dionyſij Epiſcopi Alexandrini: ex quibns apparet, hos illos eſſe, quorum idem S. Dionyſins meminit in epiſt. ad Germanũ, apud Euſebium lib. 7. cap. 10.

[f] *Hierothei.*] Agunt de eodẽ hac die Græci in Menologio, hisq. verbis: Natalis S. Patris noſtri Hierothei, qui fuit vnus e numero Areopagitarum; qui ab Apoſtolo Paulo eſt inſtructus vna cum magno illo Dionyſio: cumq. religioſe vixiſſet, migrauit ad Dominnm. Hæc ibi. De eodem Hierotheo ſæpe Dionyſius de Eccleſiaſtica hierarchia, & de Diuinis nominibus.

[g] *Petronij Epiſt.*] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Bononienſis, in quibus ſcribitur ſucceſſiſſe S. Felici, qui in eadem ſede in locum S. Euſebij ſubrogatus eſt. Ex his autem colligi poteſt, quibus temporibus S. Petronius eam rexerit eccleſiã. Gennadius de eo agens lib. de vir. illuſtr. c. 41. ſcribit obijſſe diem Theodoſio Inniore & Valentiniano Augnſtis regnantibus: in eadem ſententia eſt Ado Viennen. in chron. anno 425. Ex his profecto tamquam erronea refellnntur ea quæ non dicam a Proſpero, ſed potius apud Proſperum errore ſcripta reperinntur in chronico de obitu S. Petronij, Conſulibus Merobaude & Saturnino, anno a Chriſto Domino, vt illic numeratur, 306. vel rectius ſecundum Faſtos Onnphrij 383. anno quinto Theodoſij Imp. nam eius anno tertio Syagrio & Euchario Conſſ. S. Euſebius Epiſcopus Bononienſis vna cum S. Ambroſio interfuit Concilio Aquileienſi aduerſus Arianos, poſt quem conſtat ſnbrogatum Felicem, cui demum (vt diximus) eſt ſubſtitutus Petronius. Ex his etiam quæ ſcribit S. Eucherius ad Valerianum, tempora eiuſdem S. Petronij explorata habentur; dnm ait, ſuis temporibns claruiſſe in Italia S. Petronium: ipſa autem Eucherij tempora docent Acta Synodi Arauſicanæ, cui interfuit; quæ habita eſt ſub Cyri Conſulatu: eſt enim is annus Domini 441. Petronij genns indicat Gennadius, dum ait, eius pareutem, Petronium quoque dictum, Prætorij præfecturam adminiſtraſſe; quem illum eſſe opinor, qui Sextus Petronius Probus dictus, geſſit Conſulatum cum Arcadio; nã & præfecturæ mnnere functum eſſe, data ad eum Imperatoris reſcripta teſtantur. Eo etiam magiſtratu exornatũ fuiſſe S. Petronium de quo agimus, affirmare videtur S. Eucherius, dum ait, ex pleniſſima mundanæ poteſtatis ſede ad Epiſcopatum enectum eſſe. Præfecturã Prætorij fuiſſe ampliſſimam dignitatem, pluribus docet Caſſiod. in proœmio Variarum. Porro ſi genus antiquum familiæ Petroniæ repetas, eã humili loco natam ad equeſtrẽ ordinem peruenisse, ſcribit Valer. Max. lib. 4. c. 7. S. Petronij res geſtæ extaut apud Sur. tom. 5. conſcriptæ a Galeſinio, vt ipſe teſtatur, licet Sigonij nomine inſcribantur; quem quidẽ de eccleſia Bononienſi egregium volumen ſcripſiſſe ſcimus. Multa a Vincentio, Antonino, & Petro in catalogo de S. Petronio ſcripta ſunt, quæ cenſura & expurgatione non leui indigent. Vixit ijſdem fere temporibus in Gallijs eiuſdem nominis Epiſcopus, vt apparet ex Synodica Gallorum Epiſcoporum ad S. Leonem Romannm Pontificem, & ex eius epiſtola 52. ad eos reſcripta, Conſulibus Herculano & Aſporatlo, anno Domini 452. Forſaſſe ille, ad qnem extant duæ Sidonij Apollinaris epiſtolæ.

[h] *Aurea.*] De eadem Vſuardus. Meminit eiuſdem S. Audoenus in vita S. Eligij lib. 1. cap. 17. & lib. 2. c. 53. Sigebert. in chron. anno Domini 637. Petrus in catal. lib. 9. c. 23. Trithem. de viris illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 85. Claruit in Gallijs temporibus Dagoberti Regis Franc. circa annũ Domini 630.

Tertio

xviij. E Tertio Nonas Octob. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

NATALIS beati Thraſeæ [a] Epiſcopi Eumeniæ, apud Smyrnam martyrio conſummati. Treuiris ſanctorum martyrum Palmatij [b] & ſociorum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide martyrium ſubierunt. Eodem die paſsio ſanctæ Charitinæ [c] virginis, quæ ſub Diocletiano Imperatore, & Domitio Conſulari, ignibus cruciata, & in mare proiecta, cum inde incolumis euaſiſſet, manibus & pedibus abſciſsis, dentibusq. conuulſis, in oratione poſita ſpiritum emiſit. Meſſanæ in Sicilia natalis ſanctorum martyrum Placidi [d] monachi, diſcipuli beati Benedicti abbatis, & fratrum eius Eutychij & Victorini, ac Flauiæ virginis eorum ſororis; item Donati, Firmati diaconi, Fauſti, aliorumq. triginta monachorum, qui a Manucha pirata pro Chriſti fide necati ſunt. Antiſiodori depoſitio ſanctorum germanorum Firmati [e] diaconi, & Flauianæ virginis. Rauennæ ſancti Marcellini [f] Epiſcopi & confeſſoris. Valentiæ in Gallia ſancti Apollinaris [g] Epiſcopi, cuius & vita virtutibus fuit illuſtris, & mors ſignis ac prodigijs decorata. Eodem die ſancti Attilani [h] Epiſcopi Zamorenſis, quem Vrbanus Secundus in Sanctorum numerum retulit. Romæ ſanctæ Gallæ [i] viduæ, filiæ Symmachi Conſulis, quæ viro ſuo defuncto, apud eccleſiam beati Petri multis annis orationi, eleemoſynis, ieiunijs, alijsq. ſanctis operibus intenta permanſit: cuius feliciſsimum tranſitum ſanctus Gregorius Papa deſcripſit.

OCTOBRIS 5.

THRASEAE *Epiſcopi* [a].] De eodem Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri recentiores. Scribunt de eo Euſeb. hiſt. lib. 5. cap. 23. Niceph. lib. 4. c. 25. & 37. alijq. ex Polycrate. Claruit temporibus Marci Aurelij & Lucij Veri Imperatorum; idemq. ob egregia certamina contra Cataphrygas ſuſcepta mirifice nobilitatus eſt.

[b] *Palmatij & ſoc.*] Tabulæ etiam eccleſiæ Treuerenſ. ex quibus item Molanus hac die. De horum ſepultura, & inuentione, vide quæ Sigebert. ſcribit in chron. anno Dom. 1071. Alius hic Palmatius ab illo qui tempore Alexandri Imperatoris paſſus eſt.

[c] *Charitinæ.*] Agunt de eadē hac die Græci in Menologio, eiusq. ſæuum martyrium referunt; plenius autem Metaphraſtes, quod retulit Lipom. in tom. 6. & Surius tom. 5.

Alia eſt Charitina, quæ Romæ cum Iuſtino, Charitone, & ſocijs paſſa eſt; quorum Acta extant apud Sur. tom. 3. 12. Iunij.

[d] *Placidi & ſoc.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eorum Acta a Gordiano conſcripta, vt ferunt, iuſſu Imp. Iuſtiniani, quæ habes apud Lipom. tom. 4. & Sur. tom. 5. Sunt in ea nonnulla caſtiganda. Paſſi ibi ponuntur anno decimotertio eiuſdē Imp. a Chriſto autem anno 541. ſed in numeri notam error irrepſit: annus enim Iuſtiniani decimustertius, idem eſt Domini 539. Plerique alij de ijſdem ſcripſere multa, vt Leo Oſtienſis in chron. Caſſin. lib. 1. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 5. & alij.

[e] *Firmati, Fauſti.*] De his etiā Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores hac die.

[f] *Marcellini Epiſcopi.*] De eodem tab. eccleſ. Rauen. Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. anno 230. & alij, qui ante eum res Rauennates ſunt proſecuti.

[g] *Apollinaris Epiſcopi.*] Beda, Vſuardus, & alij recentiores de eodem hac die. Interfuit Concilio Epaunenſi in Gallijs celebrato temporibus Gelaſij Papæ, vt eius Acta ſignificant.

[h] *Attilani Epiſcopi.*] De eodem in Flore ſanct. & apud Sur. tom. 7. ex Marin. Siculo, & in Theſaur. concion. Claruit circa annum Domini 820.

[i] *Galla.*] Scribit eius vitam & obitum ſanctus Greg. lib. 4. dialog. c. 13. ex quo ceteri, vt Petrus in catal. lib. 9. c. 25. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 13. Fuit & alia Galla ſenior, quam S. Auguſtinus laudat epiſtola 103. Legitur & eiuſdem nominis neptis Symmachi ſenioris, de qua hæc ipſe lib. 6. epiſt. 33. Non mediocriter nepoticulæ meæ Gallæ infirmitas contrahit otij noſtri ſecuritatem. Illam autem, ad quam Fulgentius ſcripſit epiſtolam parænecticam de ſtatu viduarum, eamdem eſſe putamus cum filia Symmachi, de qua hic agitur. Floruit in Gallijs alia item Galla, quæ fuit vxor S. Eucherij, de qua Ado Treuer. 16. Nouemb. cuius ſepulchri meminit Gregor. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 36.

6 Pridie Nonas Octob. Luna. F xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13

LAODICEAE beati Sagaris [a] Epiſcopi & martyris, qui fuit vnus de antiquis Pauli Apoſtoli diſcipulis. Capuæ natalis ſanctorum martyrum Marcelli [b], Caſti, Aemilij, & Saturnini. Agenni in Gallia natalis ſanctæ Fidei [c] virginis & martyris, cuius exemplo beatus Caprafius ad martyrium animatus, agonem ſuum feliciter conſummauit. Item ſanctæ Erotidis [d] martyris, quæ Chriſti amorē ſuccenſa, ignis ſuperauit incendium. Treuiris commemoratio innumerabilium [e] pene Martyrum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide ob Chriſti fidem vario mortis genere necati ſunt. Antiſiodori ſancti Romani [f] Epiſcopi & martyris. Opitergij ſancti Magni [g] Epiſcopi, cuius corpus Venetijs requieſcit. In Calabria ſancti Brunonis [h] confeſſoris, ordinis Carthuſianorum inſtitutoris.

SAGARIS *Epiſcopi* [a].] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Paſſus eſt tēpore Marci Aurelij & Lucij Veri fratrum Impp. ſub Seruilio Aſiæ Proconſule, vt ex Melitone ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 4. cap. 25. & ex Polycrate lib. 3. c. 23. Niceph. hiſt. lib. 4. c. 10. & 37.

[b] *Marcelli & ſoc.*] Agunt de his etiam Beda, ac ceteri qui ſupra auctores, Petrus item in catalog. lib. 11. Quod autem ad Caſtum & Aemilium ſpectat; cum hæc nomina noſcantur eſſe Africanorum martyrum, quorũ natalis dies agitur 22. Maij; in eam facile inducimur opinionem, vt exiſtimemus hos eſſe eoſdem cum illis; ſed Capuæ etiam celebrari eorum celebritatem, quod Africani Epiſcopi tempore perſecutionis Vuandalicæ ex Africa pulſi, ad Campana littora appellẽtes, quas ſecum tuliſſent reliquias ſanctorũ martyrum, ibidem collocaſſent. Quod item ad Marcellum martyrem ſpectat, eiuſdem nominis fuit martyr in Africa, de quo agitur 19. Febr. Ceterum eiuſdẽ nominis Saturnini multi in eadem prouincia paſſi reperiuntur, vt ex Martyrologij indice facile eſt colligere. Porro hæc nobis tantum coniectura ſuppeditat ex his quæ ſcribit Victor lib. 1. de perſecut. Vuandal.

[c] *Fidei.*] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Paſſa eſt in perſecutione Diocletiani ſub Præſide Daciano. Habet huius Acta Mombrit. tom. 1. Petrus in catal. lib. 9. c. 26. Antonin. in prima par. tit. 8. c. 1. §. 24. eadem apud Sur. tom. 7. De ipſa etiam in Flor. ſanct. Hiſpan. & Vaſæus in chron. Hiſpaniæ.

[d] *Erotidis.*] De qua itẽ hac die Græci agunt in Menologio, referuntq. eius martyrium.

[e] *Innumerabil. pene martyrum.*] De his vetera manuſcripta. De horum cœmeterio, vbi ſepulti erant, meminit Sigebert. in chron. anno 1071. quos paſſos refert in perſecutione Diocletiani Imp. ſub Rictionaro Præſide. Agit de iiſdem Molan. in addit. ad Vſuard.

[f] *Romani Epiſc.*] Agunt de eodem hac die Beda, Ado, & alij. Adſcribitur decimusſeptimus eius ſedis Epiſcopus, vixitq. temporibus Ioannis Papæ Tertij vſque ad Benedictum, vt docent tabulæ Epiſcoporum Antiſiodorenſium, quas deſcripſit Demochares.

[g] *Magni Epiſc.*] De eodem Petrus in catal. in appendice cap. 17. refertq. eius Acta, & tranſlationem hac die factam Venetias anno Domini 1206. in eccleſiam S. Hieremiæ.

[h] *Brunonis.*] Eius res geſtæ a pluribus auctoribus reperiuntur ſcriptæ, vt a Franciſco de Puteo Lugdunen. Petro Blom. Petro Sutore de vit. Carthuſ. lib. 2. c. 7. Ranulph. lib. 7. c. 4. vitæ S. Hugonis Epiſcopi Gratianopol. Extant apud Sur. relatæ in tom. 5. Vita functus eſt anno Domini 1101. relatusq. eſt inter Sanctos a Leone Decimo Rom. Pont. Habes apud Sur. tom. 5. eius vitam conſcriptam a dicto Petro Blomenenne Priore Carthuſiæ Colon. vbi & deſcripta habentur præclara de ſancto Brunone elogia.

xvj. G Nonis Octob. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

ROMAE via Ardeatina depoſitio ſancti Marci [a] Papæ & confeſſoris. In prouincia, quæ nuncupatur Auguſta Euphrateſia, ſanctorum martyrum Sergij [b] & Bacchi nobiliũ Romanorũ, ſub Maximiano Imperatore: quorum Bacchus tamdiu neruis crudis cæſus eſt, quoadusque toto corpore diſciſſus in confeſſione Chriſti emitteret ſpiritum: Sergius vero clauatis cothurnis pedes indutus, cum in fide fixus maneret, data ſententia, iuſſus eſt decollari: cuius nomine locus vbi quieſcit, Sergiopolis ap-

pellatus

pellatus, ob præclara miracula frequenti Chriſtianorum concurſu honoratur. Romæ ſanctorũ martyrum Marcelli [c] & Apuleij, qui primo quidem Simoni mago adhæſerunt; ſed videntes mirabilia quæ per Apoſtolũ Petrum Dominus operabatur, relicto Simone, Apoſtolicæ doctrinæ ſe tradiderunt, ac poſt paſsionẽ Apoſtolorum ſub Aureliano Conſulari coronam martyrij reportarunt, ſepulti non longe ab Vrbe. Item apud Auguſtam Euphrateſiam ſanctæ Iuliæ [d] virginis, quæ ſub Marciano Præſide martyriũ conſummauit. Patauij ſanctæ Iuſtinæ [e] virginis & martyris, quæ a beato Proſdocimo S. Petri diſcipulo baptizata, cum in fide Chriſti conſtanter perſiſteret, Maximi Præſidis iuſſu gladio tranſuerberata migrauit ad Dominũ. Apud Bituricas S. Auguſti [f] presbyteri & confeſſoris. In pago Rhemenſi S. Helani [g] presbyteri. Eodẽ die cõmemoratio ſanctæ Mariæ [h] de Victoria, quam Pius V. Pontifex Maximus, ob inſignem victoriam a Chriſtianis bello nauali eiuſdem Dei genitricis auxilio hac ipſa die de Turcis reportatam, quotannis fieri inſtituit; & Gregorius XIII. prima huius menſis Dominica die annuam ſolemnitatem Roſarij [i] eiuſdem beatiſsimæ Virginis celebrandam decreuit.

OCTOBRIS 7.

MARCI *Papæ* [a].] De quo Beda, Vſuard. Ado, & alij. De eius ſucceſſione agunt Optat. Mileuit. lib. 2. contra Parmen. Auguſtin. epiſt. 165. ad Generoſ. Ruffin. lib. 1. c. 22. Sozom. lib. 2. c. 19. & Niceph. in chron. Acta eius in Annal. Eccleſ. per annos ſingulos diſpoſuimus. Vetus eſt Romæ Titulus S. Marci, cuius eſt mentio in Concil. primo Rom. ſub Symmacho. De alia rurſum eiuſdẽ nomine eccleſia extra Vrbem poſita, quam Greg. Papa Tertius reſtituit, mentio habetur in lib. de Romanis Pontificibus, in Nicolao Papa, vbi & de cœmeterio S. Marci ſcribitur. Hadrianus Pontifex in epiſtola ad Carolum Magnũ de imaginib. hæc ait: A tunc vſque hactenus, ſanctorum Pontificũ videlicet Silueſtri, Marci, & Iulij, miræ magnitudinis ſanctæ eorum eccleſiæ apud nos ſunt depictæ tam in muſiuo, quam in ceteris hiſtorijs, cũ ſacris imaginibus ornatis. hæc ibi. Habemus eius vitam per lectiones diſtinctam, quæ in aliquibus eccleſijs legi conſueuit.

[b] *Sergij & Bacchi.*] Beda de his hac die, ac ceteri tam Latinorũ, quam Græcorum. Extant eorum Acta a Metaphraſte deſcripta apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. Mombrit. tom. 2. & alia manuſcrip. De ijſdem Niceph. lib. 7. c. 14. in fine: ibi de eorum martyrio; de miraculis autem S. Sergij lib. 15. cap. 23. ex Euagr. lib. 4. cap. 27. & lib. 6. c. 26. De Sergiopoli ciuitate a S. Sergio martyre ſic dicta, & reliquijs eiuſdẽ martyris idem Niceph. lib. 15. c. 26. & 27. De Coſrhoe Rege Perſarũ, qui eidem obtulit dona, idem Niceph. lib. 18. c. 21. De peregrinatione ad S. Sergium in Araphas, habetur mentio in ſecunda Synodo Nicæna Act. 5. & in Prato ſpirit. cap. 180. Agit de eodem Theodoret. de Euangelica verit. lib. 8. in fine. Erexit eidem Sergio Iuſtinianus Imp. egregiã baſilicã Conſtantinopoli, aliam rurſus Ptolemaide, vt ſcribit Procop. lib. 1. & lib. 5. ædific. Iuſtiniani Imp. Romæ etiam celebris fuit horum martyrum memoria, illicq. erat Diaconia horũ nomine, quam Gregorius Tertius Papa reſtituit, auxitque, vt conſtat ex libro de Rom. Pontificibus. Notiſſimus etiã in Gallijs S. Sergius fuit, de cuius pollice, alijsq. eius ſacris reliquijs agit Gregorius Turon. hiſt. Franc. lib. 7. c. 31.

[c] *Marcelli & Apuleij.*] Agunt de ijſdem Beda, Vſuardus, Ado, & alij ex Actis ſanctorum Nerei & Achillei.

[d] *Iuliæ.*] De qua Vſuardus, & Petrus in catal. lib. 9. cap. 31. hac die agunt.

[e] *Iuſtinæ.*] De eadẽ tabulæ eccleſ. Patauinæ. Eius martyrij Acta habet Mombrit. to. 2. Plura in vita S. Proſdocimi, apud eumdem tom. 3. Petrus in catalog. lib. 9. c. 32. Sunt in his aliqua corrigenda, vt quæ habentur de Vitaliano & Maximiano Regibus. Fuerunt hi Præſides ſub Romano Imperio conſtituti: nec enim illis

temporibus aliquis erat in Italia Regulus. De Iuſtina Venantius Fortun. de gaud. vitæ æternæ hoc verſu;

Et Iuſtina ſimul, conſociante Tecla.

Et lib. 7. ad Bod. Ducem ſic:

Iuſtinam Patani, Euphemiã hinc Chalcedon offert.

[f] *Auguſti presbyteri.*] Scribit de eo Gregor. Turon. de glor. confeſſ. cap. 80. ex quo & Molan. & Galeſin. hac die.

[g] *Helani.*] Tabulæ Rhemenſes, ex quibus ijdem qui ſupra Molanus & Galeſin. hac die.

[h] *Commemoratio S. Mariæ de Victoria.*] Eo nomine Neapoli nuper erecta eſt eccleſia, egregium plane diuinæ benignitatis monumentũ, cum noſtra memoria, anno ſalutis 1571. Fideliũ claſſis ſanctiſſ. D.N. Pij Papæ V. ac Catholici Hiſpaniarũ Regis Philippi, necnon inclytæ Venetorum Reip. fœdere coacta, glorioſam ac cunctis ſæculis memorabilem de Turcis, Chriſtiani nominis infenſiſſimis hoſtibus, ad Echinadas inſulas, captis hoſtiũ triremibus centum & octoginta, ceteris diſſipatis, victoriam reportauit, fractosq. noſtrorum animos in eã ſpem erexit, poſſe inimicos noſtros (modo in vnum Chriſtianorũ animi viresq. conueniant) nullo negotio profligari atque deleri; præſertim ſi (vt tum in his actũ eſt) præcipuam in Domino, & non in armis ſpem ponamus, peccatorumq. ſordibus expiatis, puræ ad Deum preces offerantur, ac Dei genitricis Mariæ auxilium pijs votis ſedulo imploretur.

[i] *Roſarij.*] Extant litteræ Gregorij Papæ XIII. datæ ſub annulo Piſcatoris, anno Dom. 1573. Kal. Aprilis, quarum initiũ eſt: Monet Apoſtolus. vbi ſingulis annis prima Dominica Octobris, ad memoriam dictæ victoriæ diuinitus obtentæ perpetuo conſeruandã, & ad gratias Deo ac Deiparæ Virgini agendas, huiuſmodi ſolemnitatem Roſarij perpetuo celebrandam decernit, atque in ea officium duplex Beatiſſ. Virginis recitari, in ijs videlicet eccleſijs, vbi eiuſdem Roſarij altare aliquod fuerit: cuius quidẽ Sodalitatis pias preces, ac proceſſiones vbique terrarum ea ipſa die qua victoria parta eſt (quæ tunc fuit prima Dominica Octob.) de more factas, plurimum profuiſſe ad opem Dei genitricis pro Chriſtianorum claſſe obtinendam, pie credendum eſſe profitetur.

xv. A Octauo Idus Octob. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

NATALE beati Simeonis[a] ſenis, qui in Euangelio Dominum IESVM ſuis in vlnis ſuſcepiſſe legitur. Cæſareæ in Palæſtina paſsio ſanctæ Reparatæ[b] virginis & martyris, quæ cum nollet idolis ſacrificare, ſub Decio Imperatore varijs tormentorum generibus cruciata, demum gladio percutitur: cuius anima in columbæ ſpecie de corpore egredi, cælumq. conſcendere viſa eſt. Theſſalonicæ ſancti Demetrij[c] Proconſulis, qui cum plurimos ad Chriſti fidem perduceret, Maximiani Imperatoris iuſſu lanceis confoſſus martyrium conſummauit. Ibidem S. Neſtoris[d] martyris. Hiſpali in Hiſpania ſancti Petri[e] martyris. Laodiceæ S. Artemonis[f] presbyteri, qui ſub Diocletiano per ignem martyrij coronam accepit. In territorio Lugdunenſi ſanctæ Benedictæ[g] virginis & martyris. Anconæ ſanctarum Palatiatis[h] & Laurentiæ, quæ in perſecutione Diocletiani ſub Dione Præſide in exiliũ deportatæ, laboribus & ærumnis confectæ ſunt. Rothomagi ſancti Euodij[i] Epiſcopi & confeſſoris. Hieroſolymis ſanctæ Pelagiæ[k] cognomento Pœnitentis.

OCTO-

OCTOBRIS 8.

SIMBONIS[a].] De quo Luc.c.2. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autẽ ad tertiũ Nonas Februarij, vt conſtat ex eorum Menolog. & ex conſtitutione Emmanuelis Imp. apud Theodot. in Nomoc. Photij tit.7.cap.1.

[b] *Reparatæ.*] De eadem Beda & Ado. eius Acta habet Mombrit.tom.2. Legimus eadem copioſius ſcripta in cod. manuſcrip.monaſt. S. Cæciliæ trans Tiberim.

[c] *Demetrij.*] De ipſo etiam Beda, atque alij, Græci autem in Menologio ad ſeptimũ Kal. Nouembris. Extat encomium in magnum Demetrium martyrem Leonis Imp. in codice Græc. manuſcrip. Sfortianæ bibliothecæ num.65. Acta eius ex antiquis monumentis edidit Metaphraſtes, quæ deſcripſit Lipom. tom.6.& Sur.tom.5. hac die. Donauit olim ea Latinitati Anaſtaſius Bibliothecarius, vt auctor eſt Vincent. lib.12.c.150. Frequens concurſus fuit Chriſtianorũ ad ſepulchrum S. Demetrij Theſſalonicam, ex quo vnguentum medicum ſcaturire iugiter conſueuit, de quo Glycas in Annal. Cedren. in cõpend. hiſt.& Zonaras in Michaele Quarto Imp. qui eiuſdem martyris ope Bulgaros profligauit. De baſilica S. Demetrij per Baſilium Imp. reſtituta meminit Cedren. in Baſilio.

[d] *Neſtoris.*] De eodem Græci in Menologio ad vij. Kal. Nouemb. Eius res geſtæ intextæ habentur cum Actis S. Demetrij, de quo modo egimus. De ipſo item Nicephorus hiſt.lib.7.cap.18.

[e] *Petri.*] Vſuardus de eodem, Vaſæus in chron.ex Breuiar. Eborẽſi, & Flos ſanct.Hiſp.

[f] *Artemonis.*] Agunt de eodẽ hac die Græci in Menologio, recenſentq. eius martyriũ.

[g] *Benedictæ.*] De eadem Vſuardus hac die, pluribus autem Petrus in catal.lib.9. cap.40. Alia eſt eiuſdem nominis virgo non martyr, cuius natalis eſt dies xvj. Kalend. Decembr. Scribit de ea Trithem.de vir. illuſtr. ord.ſancti Bened.lib.3.cap.264.

[h] *Palatiatæ & Laurentiæ.*] Harum res geſtas ex antiquis codicibus deſcriptas accepimus ab eccleſia Anconitana. De ijſdem Petr. in catal. lib.11.

[i] *Euodij Epiſc.*] Ponitur hic decimus eius ſedis Epiſcopus, ſubrogatus in locum S. Innocentij circa annũ Domini 422. vt apparet ex tab. Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vſuard.

[k] *Pelagiæ Pœnitentis.*] Agunt de eadem hac die Latini omnes, & Græci, vt conſtat ex eorum Menologio. Vixit temporibus Theodoſij Iunioris, vt patet ex his quæ ſcribit Niceph. hiſt.lib.14. c.30. Errant qui eam referunt ad tempora Numeriani, dicuntq. hanc ad Chriſtũ conuerſam a Nouno, qui & Hippolytus dictus habetur, Epiſcopo Portuenſi: hæc enim ſuperius refellimus. Nonnus enim, qui eam conuertit ad Chriſtum, fuit Epiſcopus Edeſſenus ſubſtitutus in locũ Ibæ, vt ſcribit Liberat. diac. in Breuiar. cap. 12. cumq. ille ſedẽ recepiſſet in Concilio Chalcedonenſi, Nonnus remãſit Antiochiæ commendatus a Synodo Maximiano Epiſcopo Antiocheno, vt conſtat ex eodem Concil. Act.10. Porro ille eum præfecit eccleſiæ Heliopolis ad Libanum poſitæ, cuius meminit Sozomen.hiſt.lib.5.c.9. Diuerſa ab ea eſt alia Heliopolis, quæ eſt in Aegypto, quæ Alexandrino, & non Antiocheno ſubdita eſt Epiſcopo. Porro idem Nonnus poſtmodum redditus eſt eccleſiæ Edeſſenæ, vt apparet ex epiſtola Epiſcoporum illius prouinciæ, ſcripta pro comprobatione Concilij Chalcedonenſis ad Leonem Imp. extat tom.2. Concil. nouæ edit. pag. 242.

9 Septimo Idus Octob. Luna. B xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16

LVTETIAE Pariſiorum natalis ſanctorum martyrum Dionyſij[a] Areopagitæ Epiſcopi, Ruſtici presbyteri, & Eleutherij diaconi: ex quibus Dionyſius ab Apoſtolo Paulo baptizatus, primus Athenienſium Epiſcopus eſt ordinatus: deinde Romam veniens, a beato Clemente Romano

Pontifice in Gallias [b] prædicandi gratia directus eſt: & ad præfatam vrbem deueniens, cum ibi per aliquot annos commiſſum ſibi opus fideliter proſequeretur, tandem a Præfecto Feſcennino poſt grauiſsima tormentorum genera vna cum ſocijs gladio animaduerſus, martyrium compleuit. Eodem die memoria ſancti Abrahæ [c] Patriarchæ, & omnium credentium patris. Apud Iuliam in territorio Parmenſi, via Claudia, S. [d] Domnini martyris ſub Maximiano Imperatore: qui cum vellet perſecutionis rabiem declinare, a perſequentibus gladio tranſuerberatus, glorioſe occubuit. Apud Caſsinū ſancti Deuſdedit [e] abbatis, qui a Sicardo tyranno in carcerē truſus, illic fame & ærumnis confectus, reddidit ſpiritum. In Hannonia ſancti Giſleni [f] Epiſcopi & confeſſoris, qui relicto Epiſcopatu, monachi vitam in monaſterio a ſe conſtructo exercens, multis virtutibus claruit. Hieroſolymis ſanctorum Andronici [g] & Athanaſiæ eius coniugis. Antiochiæ ſanctæ Publiæ [h] abbatiſſæ, quæ, tranſeunte Iuliano Apoſtata, Dauidicum illud cū ſuis virginibus canens: *Simulacra Gentium argentum & aurum: &, Similes illis fiant qui faciūt ea:* Imperatoris iuſſu alapis cæſa eſt, & grauiter obiurgata.

OCTOBRIS 9.

[a] DIONYSII *& ſoc.*] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autē quinto Nonas Octobr. Horum Acta in primis conſcripta feruntur ab Ariſtarcho Græco chronographo, indeq. a Methodio Epiſcopo Conſtantinopolitano, quæ ab Anaſtaſio Bibliothecario in Latinum conuerſa eſſe ſcribit Hincmarus Epiſcopus; eadem Metaphraſtes, Michael Syngellus, Glycas, Suidas, & alij: Hilduinus autem ex antiquis tum Latinorum, tum etiam Græcorum monumentis ſcripſit Areopagitica, expoſcente Ludouico Pio Imp. Idemq. Anaſtaſius Bibliothec. ad Carolum Caluum dedit epiſtolam aduerſus eos qui dicerent Dionyſium Areopagitam alium eſſe ab illo Pariſienſi Epiſcopo. Hæc omnia ſimul iuncta edidit Sur. tom. 5. Rurſus etiam eadē Acta carmine ſcripta ab eodem Hilduino, aſſeruari in monaſterio Gemblacenſi, teſtatur Molanus. Noſtra ætate Matthæus Galenus ſcripſit Areopagitica, quibus eiuſdem Dionyſij ſcripta vindicauit a calumnijs hæreticorum: addidimus nonnulla in Annalibus Eccleſiaſticis, quibus non leues eorumdem obiectiones ſoluimus. Extat Venantij Fortunati carmen de baſilica ſancti Dionyſij, ac eius martyrio lib. 1. meminitq. eiuſdem lib. 7. ad Bodeg. & in vita ſancti Martini lib. 4. Quod autem ſanctum caput ſuum portauit manibus; id quidem Hilduinus ex Lysbio, atque etiam Metaphraſtes in ipſo Dionyſio, & Nicephorus hiſt. lib. 2. c. 20. profitentur.

[b] *In Gallias.*] Sat ſcio, eam quæſtionem de Dionyſio Pariſiorum Epiſcopo, ſit ne cenſendus ille idem qui ex Areopago ad Chriſti fidem, ac inde ad Athenienſis eccleſiæ regimen aſſumptus fuit, iam ante annos ſeptingentos agitatam, ac definitam, a nonnullis iterum deduci in controuerſiā; quibuscum in Annal. Eccleſ. prolixior eſt mihi diſputatio. Hic autem (vt inſtituti patitur ratio) pauca dumtaxat, quæ piæ menti ſatis eſſe poſſint, attingam; reddamq. in primis verba Hincmari Rhemenſis Epiſcopi, auctoris illorum temporū non ignobilis, quibus, ſcribens ad Carolū Caluum Imp. rem ipſam his verbis teſtatam reliquit, cum ait: Patrem veſtrum Dionyſium eſſe Areopagitā, a beato Paulo Apoſtolo baptizatum, & Athenienſem ordinatum Epiſcopum, & in Gallias a beato Clemente directum, ex his quæ Græca teſtificatio, & S. Romanæ ſedis atteſtatio, & Gallicana intimat conteſtatio, ratum in hac cauſa (quod longe ante nos dictum eſt) recognoſcant. Hæc ille: quæ ne perfunctorie

dicta

dicta videantur, ſingillatim expendere, operæpretinm fuerit. Quod igitur ad Græcam, quam dicit, atteſtationem pertinet; quid aliud profeſſus eſt Michael Imp. publica legatione, qua ad Ludouicum Pium miſit commentarios omnes Dionyſij Areopagitæ nuper repertos? qui perlati Pariſios ipſis vigilijs S. Dionyſij celebritatis, cuiuſnam illi fuerint, miraculis tunc diuina virtute editis, certa fide probati ſunt. Narratur rei geſtæ hiſtoria in ea epiſtola, quam ad eumdem Ludouicum Imp. Hilduinus conſcripſit. Conſtat inſuper, auctore Anaſtaſio S.R.E. Bibliothecario, S. Methodium Conſtantinopolitanum Epiſcopum, olim cum eſſet presbyter, & legatione Apoſtolica fungeretur, vitam S. Dionyſij Areopagitæ, qua illum in Gallias profectum, Pariſiorum eccleſiam curaſſe confirmat, Romanæ Eccleſiæ tradidiſſe. hæc etenim idem Anaſtaſius, qui eam in Latinum a ſe tranſlatam miſit ad Carolum Caluum Imp. teſtatur epiſtola ad eum tunc data. Metaphraſtes inſuper Dionyſij Acta, hæc ipſa teſtantia, ex antiquioribus monumentis deſcripſit: quæ veneratione eſſe digna, Synodus Florentina, ea citando, monſtrauit. Quod item ad Græcos pertinet, Michael Syngellus presbyter Hieroſolymitanus in encomio, quod de eodem Dionyſio habuit, eadem plus ſatis teſtata reliquit: quæ & complures alij Græcorum recentiorum profeſſi ſunt, quos enumerare longũ eſſet. Hæc de his quæ ſpectant ad Græcorum atteſtationẽ. Quod autem pertinet ad teſtimoniũ S.R.E. quo idem Hincmarus eamdem rem comprobatam affirmat; ad id referendũ arbitror, quod Hilduinus, cum ad eam rem probandam citat antiqua Miſſalia Gallicana, ea probata dicit auctoritate Romanorum Pontificum Innocentij, Gelaſij, atque Gregorij, quorum ea de re epiſtolas apud eamdem Pariſienſem eccleſiam extare teſtatur. in ſacris enim Miſſæ præfationibus, moris erat, vitam illius ſancti, cuius ſolẽnitas ageretur, ſummatim collectam publice recitari, vt etiam in Sacramentario S. Gregorij, & in Miſſali Ambroſiano hactenus cernitur. His accedit Stephani Papæ factis potins quã verbis teſtata ſententia: nam eo tempore quo ipſe Pipinum Regem coronauit in Gallia; cum ægrotans, S. Dionyſij adminiculo e morbo conualuiſſet, ſacris eiuſdem reliquijs Romam tranſlatis, in ipſius honorem monaſterium erigendum curauit, quod Græcis monachis tradidit, atque indito nomine, Græcorum Scholam nuncupauit: quod obitu eius imperfectum relictum, ab eius ſucceſſore Paulo Papa eſt penitus abſolutum. Hæc ipſa Ludouicus Imp. ab Hilduino perpetuis monumentis voluit commendari, prout eiuſdẽ Imp. ad eum litteræ ſcriptæ declarant. Et quid, quæſo, cauſæ fuiſſe exiſtimamus, quod S. Dionyſij monaſterium & Græcis attributum, & Græcorum Schola dici voluit, niſi vt in ædibus Græci hominis, Græci gentiles eius, veluti iure hoſpitij, conſiderent? Sancta inſuper Romana Eccleſia huic veritati ea quoque ratione adſtipulata videtur, quod a S. Methodio allata Romam Dionyſij Acta receperit, ac fideliter cuſtodierit; cũ præſertim eiuſdem ſanctæ ſedis Bibliothecarius Anaſtaſius, ſummæ illorum temporum doctrinæ & auctoritatis vir, eadem Latinitate donata ad Carolum Caluum Imp. vna cum litteris, quæ adhuc extant, in Gallias miſerit. Hæc ſatis de his quæ ad ſedis Apoſtolicæ teſtimonium ſpectant. Ad illud etiam quod idem Hincmarus ait: Et Gallicana intimat conteſtatio. prædicta ſufficere poſſunt, nimirum antiquorum Miſſalium fides, & Acta ipſa, quæ ex antiquis monumentis, & a Viſbio Hilduinus collegit; quibus etſi aliquis error inhæſit, vt de Dionyſij martyrio perperam recenſito ſub Domitiano Imp. vel quid aliud eiuſmodi; non tamen idcirco cetera, quæ in eis narrantur, ſunt reijcienda; cum præſertim tot tãtosq. habeat adſtipulatores. Quod ſi ob vnum errorem, vel alterũ in vitis ſanctorum inuentum, cetera quæ remanent, fide carere dixerimus: profecto omnes fere ſanctorum vitas in maximum diſcrimen inducimus; cum pene in omnibus aliquid notari poſſit, quod corrigendum videatur; ſitq. canonicarum tantummodo ſcripturarũ ſingularis prærogatiua, vt in eis cuncta vera, inconcuſſa, certaq. narrentur. Quod autem prædictis omnibus de Dionyſio ex Gregorio Turonenſi opponitur, quod dicat in hiſt. de geſt. Franc. lib. 1. cap. 30. S. Dionyſium miſſum eſſe Pariſios temporibus Decij: id quidem tam verum eſt, quam quod ibidẽ aſſerit, Trophimum Arelatẽ, Paulum Narbonam, & Martialem ijſdem Decij temporibus miſſos in Gallias; quos omnes liquido conſtat ab Apoſtolis illuc eſſe directos, prout Acta & antiqua Martyrologia atteſtantur. Pace Gregorij dixerim; ipſum non tantum in tam remotis, ſed in his etiam quæ ſuorum ſunt temporum, aliquando eſſe hallucinatum, ſæpe ſuperius oſtenſum eſt. Corrigendus eſt itẽ error ille Hilduini dicentis, Dionyſium annos natũ circiter nonaginta, martyrio coronatum anno decimoſexto Domitiani Imp. quod falſum eſſe, ex eiuſdem Dionyſij ſcriptis conuincitur, quibus citat ſanctum Ignatium in epiſt. ad Romanos: quam eodem anno, quo martyrium ſubijt, eſſe ſcriptam, ſatis apparet. Porro Ignatium Traiani tempore martyrio vita functum, omnes teſtantur. Dionyſij porro ætatem ex eo facile inuenies, dum ipſe ſcribens ad Apollophanem, admirandam illam Solis eclipſim tẽpore paſſionis Chriſti, contigiſſe ait, cum ipſe ageret annũ ſuæ ætatis vigeſimumquintum. ex hac quidem eius annorum ratione, vt Dionyſius Ignatio ſuperuixerit, vtique

cente-

centeſimum ætatis annū exceſſiſſe eū oportuit. Nec mirum videri debet, tam longam Dionyſio contigiſſe ætatem: cū diuina quadam diſpenſatione factum ſit, vt complures ex his qui Apoſtolorū temporibus vixerint, ad longiſſimam ætatem peruenirent; nempe vt ea quæ oculis aſpexiſſent, certa ſcientia teſtarentur; vt inter alios Simeon Epiſcopus Hieroſolymitanus, qui centeſimum vigeſimum attigit annum: S. Ignatius, qui ſe Dominum in carne vidiſſe teſtatur, ſcribens ad Polycarpum (citat eam epiſtolam S. Hieronymus de ſcript. Eccleſ. in Ignatio) ad annum vndecimum Traiani, vt idem auctor affirmat, peruenit. Certe Quadratus, qui ſedit poſt Publium, qui Dionyſio ſucceſſit in eccleſia Athenienſi, rexitq. illā temporibus Hadriani, complures ſe vidiſſe tradit, qui Chriſti temporibus ſanati eſſent, & a mortuis ſurrexiſſent, vt de ipſo recitat S. Hieron. libro de ſcrip. Eccleſ. Quid memorem Hermam Pauli diſcipulum, cuius ipſe meminit, ſcribens ad Romanos, cuius & eſſe dicitur liber Paſtoris? eum conſtat ad vltima vſque Antonini Pij tempora fuiſſe ſuperſtitem. Dicerem de Polycarpo & alijs, niſi me alio vocaret oratio. Quod autem Beda & Ado de Dionyſio Areopagita agūt tertia die Octob. die vero nona de Dionyſio Pariſiorum, quaſi hic ſit diuerſus ab illo: dicimus a Græcis mutuatos exemplum; ea enim die Græci de Areopagita agunt; Romæ autem hac die ex antiquis eccleſiarū monumentis agi ſolitum, certum eſt, alia fortaſſe de cauſa. ſæpe enim accidiſſe vidimus, vt alia ratione Græci, alia vero Latini eiuſdem ſancti agant celebritatem; immo inter ipſos Latinos eamdē inuenies diuerſitatem, quod nimirum alij celebrent diem natalē, inuentionis, ſeu tranſlationis alij, vel forte dedicationis eccleſiæ; qua etiam ratione de vno eodemq. ſancto iterum agi ſolemnitatem, facile inuenies. Ad hæc, ſi attentius conſiderentur quæ Beda & Ado ea die tertia Octobris dicant de Dionyſio Areopagita; ijdem noſtræ potius fauere videntur cauſæ, quam contradicere; cum teſtētur, S. Dionyſium ſub Hadriano Imp. martyrium conſummaſſe: quo quidem tempore Athenienſi eccleſiæ præfuiſſe Quadratū Epiſcopum, & huius præceſſorem Publium, Dionyſij ſucceſſorem, certū eſt: id etenim Euſeb. hiſt. lib. 4. c. 22. id etiam S. Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Quadrato, id denique ceteri hiſtorici ea tempora proſecuti teſtantur. Quin, ſi fidem præſtamus Hippolyti libello de 72. diſcipulis, Narciſſum diſcipulum Domini ante prædictos poſt Dionyſium Athenis ſediſſe, dicere opus eſt. Quænam ergo cauſa eſſe potuit, vt Dionyſio adhuc ſuperſtite, vſque ad tēpora Hadriani tres Epiſcopi, vel ſaltem duo in eius locum fuerint ſubrogati? haud equidē credendum eſt, talē tantumq. virum, Eccleſiæ columnā, in maximis illis Eccleſiæ anguſtijs ſedi nunciū remiſiſſe, vitamq. otioſam tranſegiſſe. Sicq. nihil eſt quod conuenientius dici poſſe videatur, quā (quod eius Acta ſignificant) eum ad maiorē prouinciam ſubeundam a S. Clemente Papa in Gallias amandatū: quo exemplo factū apparet, vt & S. Polycarpus ſuorum diſcipulorum pleroſque eodem ex Aſia miſerit, cum tam ingens oſtium ad Euangelium propagandū patere videret, & in multa meſſe operarios eſſe perpaucos. His iam de Dionyſio expeditis, ac pluribus certe quam putaram; ſtudioſi lectoris venia, liceat hic pauliſper adhuc immorari, ac de eiuſdē auctoris ſcriptorum firmitate paucula in medium afferre. Rogatus aliquando cauſam a diſertiſſimo atque ampliſſimo viro, cur nec S. Hieronymus, nec Euſebius, quorum præcipuū fuit ſtudium, rerum Eccleſiaſticarū ſcriptores colligere, Dionyſij Areopagitæ meminerint? Reſpōdi: Quod ad S. Hieronymum ſpectat, non eſt quod quis miretur, cum ille eos ſolum cognoſcatur collegiſſe antiquos ſcriptores, quos ab Euſebio inueniſſet recenſitos; illoſq. tantum addidiſſe, qui poſt Euſebij tempora claruere: profitetur enim hoc idem ipſe in cōmentarij præfatione ad Dextrum. Si enim hunc vel alios ab eo prætermiſſos nouiſſet; haud dubium, de ijſdem agere haud deſiuiſſet. Itaque tota iam quæſtio cum de Euſebio eſſe videatur; res non eſt propterea in eo periculo cōſtituta, vt cauſa cadere ſit neceſſe, vnius tantum nō dicam teſtantis, ſed ſilentis hominis teſtimonio. S. Maximus monachus aduerſus Monothelitas egregius Eccleſiæ propugnator, de his agens, clamoſum Euſebij ſilentium affectatum nimis, ac dolo malo ſimulatum demonſtrat; dum affirmat Dionyſij Areopagitæ commentarios iam olim notos fuiſſe Dionyſio Epiſcopo Alexandrino, eoſdemq. ab eo fuiſſe ſcholijs illuſtratos; adducitq. in eius rei teſtimonium Anaſtaſium Epiſcopum Antiochenū in libro cuius eſt titulus, ἐν τῷ ὁδηγῷ. Numerat idem S. Maximus alios antiquos Theologos, quorum ſcriptorum nulla ab Euſebio facta eſt mentio; vt librorum Narciſſi, Hymenæi, & aliorum, quos tamen putādum eſt illum non præterijſſe, cum locupletiſſimæ bibliothecæ Pamphili martyris factus ſit heres; ſed Arianum hominem hæretica fraude illos occultaſſe: nam Arianorum vexillarius (ſic enim eum appellat S. Hieronymus) auctores illos prodere timuit, quibus Ariana hæreſis ſterneretur. Quænam ab Arianorum inſidijs ſalua eſſe potuerunt, ſi eorū perfidia etiā Nicæni canones naufragium paſſi ſunt? Sed vt modo de ſcriptoribus Eccleſiaſticis agamus; vnum tantum de ea re adducā exemplum. Quænam, quæſo, ſuit cauſa, vt Theologorum antiquorum celeberrimum Theognoſtū Euſebius ſilētio præterierit, niſi quod ſciebat eū Arij dogmatibus aduerſari? Porro probe nouit Theognoſti bene exculti in-

genij lucubrationes ſanctus Athanaſius, qui eum citat in lib. de Synod. Nicænæ decret. contra hæreſ. Arian. his verbis: Diſcite (inquit) nũc Chriſto rebelles Ariani, Theognoſtum virum diſertum non abhorruiſſe a vocabulo Subſtantiæ; Scribens de Filio Dei in 2. Hypotypoſeon, ita locutus eſt, &c. recitat ibi grauiſſimam eruditi viri ſententiam de vna eademq. Filij Dei cum Patre ſubſtantia. Idemq. Athan. libro de peccato in Spir. ſanct. ad Serapionem, eumdem citans auctorem, ſimul & Origenem, hæc ait: Priſci igitur homines, inter quos & Origenes, vir multarum diſciplinarum & multum induſtrius, & Theognoſtus ille admirãdus, & perquam ſtudioſus (horũ enim opera legebam, cum tuam epiſtolam acciperem) tradunt nobis, &c. Quiſnam putet nobiliſſimum Theologorum Euſebio fuiſſe incognitum, quem præſertim Athanaſius ad aſtruendã Filij Dei diuinitatem, quam ille adeo impugnabat, tam ipſi, quam ceteris Arianis ob oculos ponit? Videant ergo, quam firmo nitantur argumento, qui affectatum Euſebij ſilentium contra Dionyſij commentarios in teſtimonium adducunt. Quod demum ſpectat ad ceteras obiectiones, quas de Clemẽte Alexandrino, Timotheo, vel alijs aduerſus eiuſdem ſcripta aduerſarij obijciunt: præter illa quæ in eo genere a Matthæo Galeno laudabiliter ſcripta ſunt, alia complura, ac (ni fallor) certa atque probata, in Annalibus Eccleſiaſticis, proxime, Deo auſpice, in lucem prodituris, ſedulo explicabuntur.

[c] *Abrahæ Patriarchæ.*] Agunt de eodem hac die tum Latini, tum Græci, qui addunt & Loth. De Abraham, qui merito dictus eſt Pater credentium, præter ea quæ locupletiſſime de eo ſcribuntur in diuinis Scripturis, agunt Ioſephus de antiq. Philo Iudæus, & alij Hebræorum, Latinorum, & Græcorum, quos omnes ſingillatim recenſere, & longũ & moleſtum eſſet. De locis Abrahæ memorijs nobilibus ædificiorum illuſtratis, vt de quercu Mambre, cellula Saræ, incunabulis Iſaac, & loco ſacrificij, vbi eumdem Iſaac filium voluit immolare, agunt Sozom. hiſt. lib. 2. c. 3. Hieron. in epitaphio Paulæ epiſt. 27. & Beda de locis ſanctis.

[d] *Domnini.*] De quo Beda, Vſuardus, & alij. Huius res geſtæ editæ habentur apud Mombrit. tom. 1. Sur. tom. 7. & Petr. in catalogi lib. 9. cap. 42.

[e] *Deusdedit.*] Adnumeratur hic inter Caſſinates abbates decimusquintus ordine: ſucceſſit Apollinari, ſeditq. annos ſex, vt accepimus ex tab. manuſcript. abbatum Caſſin. De eodem Leo Oſtien. in chron. Caſſin. lib. 1. cap. 22. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 5. cap. 274. additq. de miraculis ad eius ſepulchrum fieri ſolitis. Huic autem ſucceſſit Hildericus.

[f] *Giſleni Epiſcopi.*] Huius res geſtas edidit Sur. tom. 5. Plura de ipſo Molanus in Indic. ſanct. Belg. Vixit temporibus Dagoberti Regis, circa annum Domini 640.

[g] *Andronici & Athanaſiæ.*] De his item Græci hac die in Menologio agunt.

[h] *Publiæ.*] Græci itidem de eadem in Menologio hac die, qui ibidẽ profitentur hanc ipſam matrem eſſe S. Ioannis Chryſoſtomi: at vero qui res eiuſdem Chryſoſtomi ſunt proſecuti, Anthuſam eam dictam eſſe teſtantur. fortaſſe ita nomine & cognomine Publia Anthuſa dicta eſt. Idem ſanctus Ioannes Chryſoſt. in libro quem ſcripſit ad viduam iuniorem, ſpectatiſſimæ virtutis exemplar matrem ſuam fuiſſe teſtatur. De egregia Publiæ confeſſione agit Theodoretus hiſtor. lib. 3. c. 17. Amita autem S. Ioannis Chryſoſtomi dicta eſt Sabiniana, de qua Pallad. in Lauſiacis cap. 29.

10 Sexto Idus Octob. Luna. C xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

IN Creta inſula beati Pinyti [a] inter Epiſcopos nobiliſsimi. Hic Cnoſiæ vrbis Epiſcopus ſub M. Antonino Vero & L. Aurelio Commodo floruit; & in ſcriptis ſuis, velut in quodam ſpeculo, viuentem ſui reliquit imaginem. Coloniæ Agrippinæ ſancti Gereonis [b] martyris cum alijs trecentis decem &

octo,qui in perſecutione Maximiani pro vera pietate gladijs patienter colla ſubdiderunt. In territorio eiuſdem vrbis ſanctorũ Victoris [c] & ſociorum martyrum. Bonnæ in Germania ſanctorum martyrum [d] Caſsij & Florentij cum alijs plurimis. Nicomediæ ſanctorum martyrum Eulampij [e], & Eulampiæ virginis eius ſororis, quæ cum audiſſet fratrem pro Chriſto torqueri, exiliens in mediam turbam, eumq. amplexata, ſociam ſe illi adiunxit: atque ambo in ollam feruentis olei coniecti, ſed nulla ex parte læſi, vna cum alijs ducentis, qui eo miraculo permoti crediderant in Chriſtum, obtruncatione capitis martyrium compleuerunt. Eboraci in Anglia ſancti Paulini [f] Epiſcopi, diſcipuli beati Gregorij Papæ, qui cum alijs ad prædicandum Euangelium illuc ab eo miſſus, Eduuinum Regem, eiuſq. populum ad fidem Chriſti conuertit. Populonij in Tuſcia S. Cerbonij [g] Epiſcopi & confeſſoris, qui (vt ſanctus Gregorius refert) in vita & morte miraculis claruit. Veronæ item ſancti Cerbonij [h] Epiſcopi. Capuæ ſancti Paulini [i] Epiſcopi.

OCTOBRIS 10.

PINYTI [a].] De ipſo etiam Beda, Vſuar. Ado, & alij. Agũt de eodem Euſeb. in chron. anno vndecimo Marci Aurel. Antonini, & hiſt. lib. 4. c. 20. & 22. Hieronymus de ſcript. Eccleſ. Niceph. lib. 4. c. 8. & alij recentiores.

[b] *Gereonis & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die, quorum Acta ex antiquis tabulis excepta ab Elinando habet Sur. tomo 5. Agit de his Ado Vien. in chron. anno 18. Dioclet. Imp. De horum Inuentione mentio habetur in vita ſancti Annonis Epiſcopi Colon. libro 2. cap. 17. apud Surium tomo 6.

[c] *Victoris & ſoc.*] De his item Vſuardus. Recenſentur horum res geſtæ in prædictis Actis S. Gereonis; numeranturq. hi, qui cũ Victore ſunt paſſi, martyres trecenti & triginta.

[d] *Caſſij & Florentij.*] Agunt de his etiam Vſuardus & Ado. Recenſentur ijdem in ipſis Actis S. Gereonis, & apud Petr. in catal. lib. 9. c. 46. Sed Veronæ, perperam legebatur, loco Bonnæ. Eſt Bonna ciuitas in Germania iuxta Coloniam Agrippinam, vbi horũ ſanctorum martyrum corpora requieſcere accepimus.

[e] *Eulampij & Eulampiæ.*] Græci etiam de his agunt in Menologio. Horum Acta Metaphraſtes prolixius eſt proſecutus, quæ habet Lipom. tom. 9. & Sur. tom. 5. paſſiq. referuntur in perſecutione Diocletiani.

[f] *Paulini Epiſcopi.*] De eodem plura Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die. Geſta eius exacte deſcripta ſunt a Beda de geſt. Anglor. libro 2. c. 9. & 10. vſque ad 20. & in epitome. Migrauit ex hac vita anno Domini 644. cum ſediſſet annis 22. Alij recentiores de eodem ſcribunt, inter quos Trithemius, ſed omnes ex Beda mutuati ſunt.

[g] *Cerbonij Epiſc.*] Scripſit eius res geſtas S. Gregor. Papa lib. 3. dialog. cap. 11. qui & de eius eccleſia Longobardorum clade proſtrata agit in regiſt. lib. 1. epiſt. 17. De eodem Sigebert. in chron. an. 536. Habemus in noſtra bibliotheca eiuſdem vitam manuſcriptam, quæ incipit: Vir venerabilis, &c.

[h] *Cerbonij*, alias, *Cerboni Epiſc. Veron.*] De quo & tab. eccleſ. Veron. quas eius eccleſiæ Auguſtinus Valerius Epiſc. Cardinalis illuſtrauit egregio commentariolo; ibi pag. 6. & 38.

[i] *Paulini Epiſcopi.*] Tabulæ Capuanæ eccleſiæ de eodem hac die, cuius res geſtæ deſcribuntur in ipſius Breuiario.

11 Quinto Idus Octob. Luna. D xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

Tarsi in Cilicia natalis ſanctorũ martyrum Tharaci[a], Probi, & Andronici, qui in perſecutione Diocletiani longo tempore carceris ſqualore afflicti, & tertio diuerſis tormentis & ſupplicijs examinati, in confeſsione Chriſti triumphũ gloriæ abſciſsis ceruicibus ſunt adepti. In pago Vilcaſsino paſsio ſanctorum martyrum Nicaſij[b] Epiſcopi Rhotomagenſis, Quirini presbyteri, Scubiculi diaconi, & Pientiæ virginis, ſub Præſide Feſcennino. Item paſsio ſanctorum Anaſtaſij[c] presbyteri, Placidi, Geneſij, & ſociorum. In Thebaide ſancti Sarmatæ[d] diſcipuli beati Antonij abbatis, qui a Sarracenis pro Chriſto necatus eſt. Veſontione in Gallijs ſancti Germani[e] Epiſcopi & martyris. Vzeciæ* in Africa S. Firmini[f] Epiſcopi & confeſſoris. In Scotia ſancti Canici[g] abbatis. Lyræ in Belgia depoſitio ſancti Gummari[h] confeſſoris. Apud Rhedones ſancti Aemiliani[i] confeſſoris. Tarſi in Cilicia ſanctarum mulierum Zenaidis[k] & Philonillæ ſororum, quæ beati Pauli Apoſtoli conſanguineæ, & in fide fuerunt diſcipulæ. Veronæ ſanctæ Placidiæ[l] virginis.

* Vencia in Gallia Narbonenſi

OCTOBRIS 11.

THARACI & ſoc.[a]] De his Beda, Vſuardus, & alij Latinorum; Græci autem in Menologio poſtridie agũt. Horũm Acta a Metaphraſte deſcripta refert Lipom. tomo 6. & Sur. tom. 5. Nos autem habemus eorumdem Acta pura ac ſincera, vt excepta ſunt a Notarijs actuarijs. eſt illorum exordiũ: Cognoſcente Maximo Præſide in Tarſo Ciliciæ, Conſſ. Diocletiano quartum & Maximiano tertiũ, octauo Kal. Aprilis, &c. fuſiora ſunt & vberiora, quam illa quæ edita habentur a Metaphraſte. De horum reliquijs & dedicatione eccleſiæ hæc ſcribit Cyrillus in Euthymio: Archiepiſcopus Martyrius egit ſynaxim & vigilias: cum multis lampadibus & ſuffitibus ſplendidam & magnificam egit dedicationem, deponens ſub ara quaſdam partes reliquiarum Tharaci, Probi, & Andronici, ſeptima menſis Maij. Hæc ibi.

[b] *Nicaſij Epiſcopi & ſoc.*] Agũt de his Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Fuit hic primus Rhotomagenſis ſedis Epiſcopus, illuc miſſus a Clemente Rom. Pont. vt declarant tabulæ eius eccleſiæ.

[c] *Anaſtaſij & ſoc.*] De his item vet. manuſcrip. quorum meminimus.

[d] *Sarmatæ.*] De eius occubitu S. Hieron. in chron. anno 22. Conſtantini Imp. his verbis: Sarraceni in monaſteriũ beati Antonij irruentes, Sarmatam interficiunt. Hæc Hieronymus, qui ſupra anno 21. ait: Sarmata, Amatus, & Macarius diſcipuli Antonij inſignes habentur.

[e] *Germani Epiſc.*] Fuit hic ſeptimus eius ſedis Epiſcopus, occiſus ab Arianis anno Domini

mini trecenteſimo ſeptuageſimoſecundo, vt docent tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochares libro de ſacrificio Miſſæ. Agit de eodem Molanus in additionibus ad Vſuardum.

[f] *Firmini Epiſc.*] De eodem Vſuard. hac die, & alij recentiores. Vzecia, cuius hic erat Epiſcopus, dicta eſt etiam Vzita, cuius meminit Ptolemæus, & Strabo. Verum ſi legas, Venciæ in Gallia, ſcias hunc Firminũ interfuiſſe quinto Concilio Aurelianenſi, & poſteriori Pariſienſi.

[g] *Canici abbatis.*] Vſuardus, Petrus in catal. lib. 11. ac recentiores de eodem hac die.

[h] *Gummari.*] Scripſit Acta eius Theobaldus, quæ habes apud Sur. tom. 5. idemq. eadẽ heroico carmine cecinit, vt teſtatur Molan. in annot. ad Vſuard. qui de eodem pluribus agit in Indiculo ſanct. Belg. Claruit circa annum Domini 770. 11

[i] *Aemiliani.*] De eo vet. manuſcrip. Maurolyc. & Molan. in addit. ad Vſuardum.

[k] *Zenaidis & Philonillæ.*] Agunt & de his Græci hac die in Menologio, deſcribuntq. paucis Acta ipſarum.

[l] *Placidiæ.*] Tabulæ eccleſiæ Veronenſis, Petrus in catal. lib. 9. cap. 70. & nuper Illuſt. & R. D. Aug. Valerius Epiſcopus Veronen. Card. lib. antiq. monum. Epiſcop. Veronen. pag. 29. & 57. Eiuſdem fere nominis & Imperatorio genere propagata claruit in Gallijs Placidina olim vxor S. Leontij Epiſcopi Burdegalenſis, eiuſq. genus & virtutes Venant. Fortunatus egregie cecinit lib. 1. carm.

xj. E Quarto Idus Octob. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

ROMAE ſanctorum martyrum Euagrij [a], Priſciani, & ſociorum. Rauennæ via Lauretina natalis ſancti Ediſtij [b] martyris. In Lycia ſanctæ [c] Domninæ martyris, ſub Diocletiano Imperatore. In Africa ſanctorum [d] Confeſſorum & Martyrum quatuor milliũ nongentorum ſexagintaſex, in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege Ariano: qui cum eſſent partim eccleſiarum Dei Epiſcopi, partim presbyteri & diaconi, aſſociatis ſibi turbis fidelium populorum, pro defenſione Catholicæ veritatis in horribilis eremi exilium truſi ſunt: ex quibus plurimi, dum crudeliter a Mauris ducerentur, haſtilium cuſpidibus ad currendum impulſi, & lapidibus tunſi, alij ligatis pedibus velut cadauera per dura & aſpera loca tracti, & ſingulis membris diſcerpti, ad extremum varie excruciati, martyrium celebrarunt. Erant inter eos præcipui Domini ſacerdotes Felix & Cyprianus Epiſcopi. Celenæ in Pannonia ſancti [e] Maximiliani Epiſcopi Laureacenſis. Eboraci in Anglia S. Vualfridi [f] Epiſcopi & confeſſoris. Mediolani ſancti Monæ [g] Epiſcopi, qui, cum de Epiſcopo eligendo ageretur, cæleſti lumine circumfuſus, eo ſigno mirabiliter in Epiſcopum eſt aſſumptus. Veronæ S. Saluini [h] Epiſcopi. In Syria S. Euſtachij [i] presbyteri & confeſſoris.

OCTO-

EVAGRII & ſoc.[a]] Vet. manuſcrip. ex quibus Galeſin. qni addit Ediſtium, ſed hic idem cum illo qui Rauennæ paſſus eſt, vt inferius dicemus. In aliquibus codicibus in Syria hi paſſi leguntur.

[b] *Ediſtij.*] De eo Beda, Vſuardus, & alij recentiores. Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 2. paſſum hunc ſcribit in perſecutione Diocletiani Imp.

[c] *Domninæ.*] Agunt de eadẽ hac die Græci in Menologio, vbi & eius paſſio deſcribitur.

[d] *Sanctorum Confeſ. & Mart.*] De ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, Græci autem in Menolog. ſeptimo Idus Decembris, vbi & eorum cruciatus deſcribunt, quos plenius proſecutus eſt Victor lib. 2. de perſecuitone Vuandal. ſummatim antem conſtitutio Iuſtiniani Imp. Cod. de Præfect. Præt. Africæ.

[e] *Maximiliani Epiſcopi.*] Huius res præclariſſime geſtas haberi in bibliotheca Tornacenſi, teſtatur Molanus. Plura de eodem Cuſpinianus in Auſtria.

[f] *Vualfridi Epiſcopi.*] Beda de geſt. Angl. libro 3. cap. 28. lib. 4. cap. 12. lib. 5. cap. 20. & in epitome de eodem agit, aitq. obijſſe diem anno Domini 732. Integra autem eius Acta ſcripta ſunt ab Heddio, Odone Fridegono, ac nouiſſime a Petro Bleſ. vt conſtat ex catalog. ſcript. Britan. & ex Molano in annot. ad Vſuardum.

[g] *Monæ Epiſcopi.*] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanen. ex quibus Galeſinius hac die.

[h] *Siluini Epiſc.*] De eodem tab. eccleſ. Veron. Illuſt. & R. D. Aug. Valer. Epiſc. Veronenſ. Card. libro de antiq. monumen. Epiſcop. Veronen. pag. 10. & 41.

[i] *Euſtachij.*] Beda, Vſuardus, Petrus in catal. lib. 11. num. 283. & alij recentiores.

13 Tertio Idus Octob. Luna. F.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

APVD Troadem Aſiæ minoris vrbem natalis ſancti Carpi[a] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli. Cordubæ in Hiſpania natalis ſanctorum martyrũ Fauſti[b], Ianuarij, & Martialis, qui primo equulei pœna cruciati, deinde ſupercilijs raſis, dentibus euulſis, auribus quoque & naribus præciſis, ignis paſsione martyrium conſummarunt. Theſſalonicæ ſancti Florentij[c] martyris, qui poſt varia tormenta igne combuſtus eſt. In Auſtria ſancti Colmanni[d] martyris. Apud Septam in Mauritania Tingitana paſsio ſanctorum ſeptem martyrum ordinis Fratrum Minorum, Danielis[e], Samuelis, Angeli, Domni, Leonis, Nicolai, & Hugolini: qui ob Euangelij prædicationem, & Mahumeticæ ſectæ confutationem, a Sarracenis contumelias, vincula, & flagella perpeſsi, demũ capitibus abſciſsis, martyrij palmam adepti ſunt. Antiochiæ ſancti Theophili[f] Epiſcopi, qui ſextus poſt beatum Petrum Apoſtolum eiuſdem eccleſiæ Pontificatum tenuit. Turonis ſancti Venantij[g] abbatis & confeſſoris. Apud Sublacum in Latio ſanctæ Chelidoniæ[h] virginis.

CArpi [a].] De quo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum: Græci autem in Menologio ad viij. Kalen. Iunij agunt, traduntq. vnum fuiſſe ex numero ſeptuagintaduorum diſcipulorum. De eo Paul. 2. ad Timoth. cap. 4. & Dionyſ. Areop. epiſt. 8. ad Demophil. ſi tamen vnum eumdemq. eſſe dixerimus. Hunc, de quo agimus, factum eſſe Epiſcopũ Berœenſem, auctor eſt Dorotheus in Synopſi. Græci agunt hac die in Menologio de alio Carpo, qui paſſus eſt cum Papila, Agathonice, & alijs, de quibus ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 4. c. 14. ſed de his ſupra 13. Aprilis.

[b] *Fauſti & ſoc.*] De his Vſuardus & Ado; Beda autem de Fauſtino, Marco, & Adria; Petrus in catal. de Fauſto & ſoc. lib. 9. cap. 6. Ambroſ. Moral. in appendice ad Eulog. de ſanctis Cordubenſ. Vaſæus in chron. & Flos ſanct. Hiſpan. Habentur apud Sur. tom. 7. horum martyrum Acta ſatis fidelia ex Lucio Marin. de reb. Hiſpan. lib. 5. qui ea deſcripſit ex antiquis monumentis. Eſt de his vetus ſacer hymnus in Breuiario Toletano, quo ipſorum Acta egregie canuntur. Plura de ijſdem in Theſauro concion. to. 2. die 28. Septembris.

[c] *Florentij.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, eiusq. certamen deſcribunt.

[d] *Colmanni.*] Habet eius Acta ſapphico carmine ſcripta a Ioanne Stabio Sur. tom. 5. De eo & Cuſpin. in Auſtria. Patronus etenim Auſtriæ habitus eſt, paſſusq. dicitur anno Domini milleſimo duodecimo.

[e] *Danielis & ſoc.*] Horum res geſtas refert Antonin. in 3. par. tit. 24. c. 7. §. 1. Sur. tom. 5. hac die, & nouiſſime chron. Franciſcan. cumulate ſatis. Paſſi ſunt anno Domini 1221. agiturq. natalis dies eorum, auctoritate Leonis Decimi Romani Pontificis.

[f] *Theophili Epiſcopi.*] De eodẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Agunt de ipſo Euſebius in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 19. Hieron. de ſcript. Eccleſ. epiſt. 151. ad Algaſiam quæſt. 6. & in procem. ſuper Matth. Niceph. hiſt. lib. 3. c. 25. & lib. 4. cap. 9. & Niceph. Epiſc. in chron. Extant huius diuinæ illæ lucubrationes ad Autolicum aduerſus Gentiles conſcriptæ.

[g] *Venantij abb.*] Vſuardus de eodem, & alij recentiores. Geſta eius deſcribit Gregor. Turon. in vit. ſanct. Patr. cap. 16. de glor. confeſſ. cap. 15. & hiſt. de geſt. Franc. lib. 10. c. 31. in Licinio Epiſcopo Turon.

[h] *Chelidoniæ.*] Huius venerabile corpus ex vetuſta eccleſia in montibus Simbruinis poſita tranſlatum eſt in baſilicã ſanctæ Scholaſticæ apud Sublacum opera Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. Marci Antonij Card. Columnæ, viri religioſiſſimi. Eius vitæ Acta in eiuſdem ſanctæ Scholaſticæ monaſterio aſſeruari accepimus.

ix. G Pridie Idus Octob. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

ROMAE via Aurelia natalis beati Calliſti [a] Papæ & martyris, qui Alexandri Imperatoris iuſſu diutius fame in carcere cruciatus, & quotidie fuſtibus cæſus, tandem e feneſtra domus, in qua cuſtodiebatur, præcipitatus, atque in puteum [b] demerſus, victoriæ triumphum promeruit. Cæſareæ in Palæſtina ſanctæ Fortunatæ [c] virginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani poſt equuleum, ignes, beſtias, & alia tormenta ſuperata, ſpiritum Deo reddidit: cuius corpus poſtea Neapolim in Campania delatum fuit. Item ſanctorum Carponij [d], Euariſti, & Priſciani, fratrum eiuſdem beatæ Fortunatæ; qui poſt eam gladio iugulati, pariter martyrij coronam perceperunt. Item ſanctorum Saturnini [e] &

Lupi. Arimini ſancti Gaudentij [f] Epiſcopi & martyris. Tuderti ſancti Fortunati [g] Epiſcopi, qui (vt beatus Gregorius refert) in effugandis ſpiritibus immundis immenſæ virtutis gratia emicuit. Herbipoli ſancti Burchardi [h] primi illius ciuitatis Epiſcopi. Brugis Flandrorum S. Donatiani [i] Rhemenſis Epiſcopi. Treuiris ſancti Ruſtici [k] Epiſcopi. Eodem die depoſitio beati Dominici [l] Loricati. In Latio ſancti Bernardi [m] confeſſoris.

OCTOBRIS 14.

CALLISTI *Papæ* [a].] De eodē hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum. De eius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 6. c. 15. Optat. cōtra Parmen. lib. 2. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. Epiſ. in chron. & Niceph. Calliſt. lib. 4. c. 19. Extant eius Acta apud Sur. ex manuſcrip. edita to. 7. hac die. Eadem Mombrit. to. 2. inſunt tamen aliqua, quæ corrigantur. Cetera de ipſo diximus in Annal. Eccleſ. Vetus extat Romæ memoria S. Calliſti Papæ, quam inſtauratam a Gregorio Papa III. habes ex Anaſtaſ. Biblioth.

[b] *In puteum demerſus.*] In puteum demergi conſueuiſſe, qui ſæuiſſime punirentur, ex Plautino penu. notat Cæl. Rhodig. lect. antiq. lib. 10. c. 5. Extat adhuc ipſe puteus, in quem S. Calliſtus eſt demerſus.

[c] *Fortunatæ.*] De qua tab. eccleſiæ Neap. Eius Acta ab eadē eccleſia accepimus; quibus tum ipſius, tum fratrum eius Carponij, Priſciani, & Euariſti res geſtæ narrantur. Agitur ibi etiam de tranſlatione eius Puteolos primum, inde Neapolim facta temporibus Conſtantini & Irenes Auguſtorum, cum Romanæ Eccleſiæ præeſſet Hadrianus. Porro eædem venerandæ reliquiæ nuper anno Domini 1561. tertio Nonas Martij repertæ ſunt Neapoli in eccleſia S. Gandioſi Epiſcopi, vbi hactenus aſſeruantur.

[d] *Carponij & ſoc.*] De his item agitur in ijſdem Actis S. Fortunatæ, quorum modo meminimus.

[e] *Saturnini & Lupi.*] Beda tantum de Lupo, ſed in vet. manuſcrip. de vtroque agitur; ſic & recentiores etiam.

[f] *Gaudentij Epiſcopi.*] Eius Acta ex priſcis monumentis accepta refert Petrus in catal. lib. 9. cap. 63. Vixit temporibus Conſtantij Imperatoris Ariani, cuius iuſſu in damnationem vocis Conſubſtantialis coactum eſt conciltabulum Ariminenſe; cum eidem ciuitati idem Gaudentius tunc præeſſet Epiſcopus; qui pro viribus reſtitit, eorumq. Acta, ſoluta iam Synodo reſcidit, quam ob cauſam a Proconſulis militibus trucidatus eſt.

[g] *Fortunati Epiſcopi.*] De eodem hac die Vſuardus. De eo S. Greg. lib. 1. dialog. c. 10. Claruit temporibus Iuſtiniani Imp. cum Totila Rex Gothorum Italiam vaſtaret. Agitur Tuderti de Fortunato pridie Kal. Iulij, quo die ciuitatem Fortunati meritis a Gothis liberatam tradunt. De eius reliquijs tranſlatis in Gallias tempore Othonis Imp. ſcribit Sigebert. in chron. anno Domini 969.

[h] *Burchardi.*] Eius res geſtas ab Egilunardo conſcriptas retulit Sur. in to. 5. Plura de eodem in vita S. Bonifacij Epiſcopi Moguntini, Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 186. & lib. 4. c. 184. Demochar. in tab. Epiſcoporum Herbipolen. Conſecratus Epiſcopus a S. Zacharia Papa, ſedit annis XL. Obijt anno Domini ſeptingenteſimo nonageſimoprimo.

[i] *Donatiani Epiſcopi.*] Fuit hic ſecundus Rhemenſis Epiſcopus, de quo plures tractatus habentur in eccleſia Brugenſi, vt teſtatur Molanus, qui eoſdem recenſet in addit. ad Vſuardum, & in Indic. ſanct. Belgij. De eius tranſlatione ad Brugas habet Surius tom. 5. hac die. Alius ab eo eſt ille Donatianus Epiſcopus Cabilonenſis, qui interfuit Concilio Agrippinenſi, habito poſt Conſulatum Amantij & Albini, anno Domini 346. licet aliquis hos ſimul confundat.

[k] *Ruſtici Epiſc.*] In tabulis Rhemenſibus, quas deſcripſit Democh. numeratur hic xiij. eius ſedis Epiſcopus. agit de eodē Molanus.

[l] *Dominici.*] Scripta ſunt eius Acta a Petro Damiani: recenſet eadem Lipom. tom. 8. & Surius tom. 5. Floruit circa annum Domini milleſimum quinquageſimum.

[m] *Bernardi.*] Legimus eius res geſtas manuſcriptas, Arpino Romam miſſas.

viij. A Idibus Octob. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22				

ROMAE via Aurelia S. Fortunati[a] martyris. Apud Coloniam Agrippinam natalis ſanctorum[b] trecentorum Martyrum, qui in perſecutione Maximiani curſum ſui agonis compleuerunt. Carthagine ſancti Agilei[c] martyris, in cuius die natali S. Auguſtinus de eo ad populum tractatum habuit. In Pruſsia ſancti Brunonis[d] Epiſcopi Ruthenorum & martyris, qui Euangelium in ea regione prædicans, ab impijs tentus, manibus pedibusq. præciſis, capite truncatus eſt. Lugduni S. Antiochi[e] Epiſcopi, qui ſtrenue adminiſtrato pontificij culmine, ad quod aſſumptus fuerat, regnum cæleſte adeptus eſt. Treuiris S. Seueri[f] Epiſcopi & confeſſoris. Argentorati ſanctæ Aureliæ[g] virginis. Cracouiæ ſanctæ Heduuigis Duciſſæ Poloniæ, quæ pauperũ obſequio dedita, etiam miraculis claruit: quam & Clemens Papa Quartus numero Sanctorum adſcripſit. In Germania S. Theclæ[i] abbatiſſæ,

OCTOBRIS 15.

FORTVNATI[a].] De eodem Vſuar. Ado, conſentiuntq. vet. manuſcr. atque recentiores.

[b] *Trecentorum Mart.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij; licet in eorum numero abinuicem diſcrepent. Agit de ijſdem martyribus Gregorius Turon. de glor. martyrum cap. 62.

[c] *Agilei.*] Poſſidius in Indic. cap. 9. meminit de tractatu S. Auguſtini habito in natali die S. Agilei. De baſilica ſub nomiue S. Agilei eſt clara memoria in vita S. Fulgentij Epiſcopi Ruſp. apud Sur. tom. 1. S. Gregorius Papa dono accepit huius martyris ſacras reliquias a Dominico Epiſcopo Carthaginenſi: Extat de his epiſtola eiuſdem S. Gregorij in regiſt. lib. 10. epiſt. 1.

[d] *Brunonis Epiſcopi.*] De quo Marian. Scot. in chron. anno Domini 1008. Sigeber. autem 1009. Vſperg. 1008. Albert. Crantz. in Metrop. Sax. lib. 4. c. 3. & hiſt. Sax. lib. 4. cap. 28. Trithem. de viris illuſtribus ord. S. Benedicti lib. 4. cap. 116. & alij.

[e] *Antiochi Epiſc.*] Vſuard. Ado, & alij hac die: ponitur decimusſextus, vel decimusſeptimus eccleſiæ Lugdunenſis Epiſcopus, ſecundum diuerſas tabulas, quas deſcripſit Demochar. lib. de ſacrif. Miſſæ. Plura de eodem leguntur in Actis S. Iuſti Epiſc. Lugdunenſis, apud Sur. tom. 5. & Petr. in catalogo lib. 9. cap. 68.

[f] *Seueri Epiſc.*] Adnumeratur in tab. Epiſc. Treuir. xxix. eius ſedis Epiſcopus. Plura de eo Conſtantius in vita S. Germani Epiſcopi Antiſ. lib. 2. c. 2. Beda de geſt. Anglor. c. 1. & Acta S. Lupi Trecenſis Epiſcopi in fine. Claruit temp. Honorij & Valentiniani Impp.

[g] *Aureliæ.*] Tabulæ eccleſiæ Argentinen. ex quibus hac die Molanus & Galeſinius.

[h] *Heduuigis.*] Huius res præclare geſtæ extant deſcriptæ apud Sur. tom. 5. Chromer. lib. 7. & alios. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino 1243. & relata eſt inter Sanctos anno 1267. tranſlatum eſt autem corpus eius anno ſequenti.

[i] *Theclæ.*] Habetur mentio de eadem in Actis ſancti Bonifacij Epiſcopi Moguntini apud Sur. tom. 3. die 5. Iunij, & Trithem. de viris illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. cap. 172.

Decimo-

16 Decimoſeptimo Kal. Nouemb. Luna. B vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

IN Africa ſanctorum Martyrum [a] ducentorum ſeptuaginta pariter coronatorum. Ibidem ſanctorum Martiniani & Saturiani, cum duobus eorum fratribus: qui tempore Vuandalicæ perſecutionis ſub Geiſerico Rege Ariano, cum eſſent ſerui cuiuſdam Vuandali, a ſancta Maxima virgine, eorum conſerua, ad Chriſti fidem conuerſi, pro conſtantia fidei Catholicæ primum nodoſis fuſtibus cæſi ſunt, & vſque ad oſſa laniati: ſed cum multo tempore talia paterentur, & ſequenti die nihilominus ſemper incolumes redderentur, exilio tandem relegantur: vbi cum multos barbarorum ad fidē Chriſti conuertiſſent, & a Romano [b] Pontifice presbyterum, alioſq. miniſtros, qui eos baptizarent, obtinuiſſent, nouiſsime vinctis pedibus poſt terga currentium quadrigarum, inter ſpinoſa loca ſiluarum iuſsi ſunt pariter interire: Maxima vero poſt multos ſuperatos agones diuinitus liberata, in monaſterio multarum virginum mater ſancto fine quieuit. Item ſanctorum Saturnini [c], Nerei, & aliorum trecentorum ſexagintaquinque martyrum. Coloniæ ſancti Eliphij [d] martyris ſub Iuliano Apoſtata. Item ſancti Bercharij [e] abbatis & martyris. In territorio Bituricenſi ſancti Ambroſij [f] Epiſcopi Caturcenſis. Maguntiæ ſancti Lulli [g] Epiſcopi & confeſſoris, Treuiris ſancti Florentini [h] Epiſcopi. Apud Arbonam in Germania S. Galli [i] abbatis, diſcipuli beati Columbani.

OCTOBRIS 16.

DVCENTORVM *ſeptuaginta* [a].] De his hac die Vſuardus, Ado, & alij, Beda autem die ſequenti: Agit de his Victor lib. 1. de perſec. Vuandalica, ex quo ceteri accepiſſe noſcuntur.

[b] *A Romano Pontifice.*] Rem geſtam exacto pluribusq. deſcribit Victor lib. 1. de perſec. Vuandal. Ex his alijsq. certiſſimis teſtimonijs tum eiuſdem Victoris, tum aliorum, certa explorataq. redditur vera ſinceraq. Africanæ eccleſiæ cum Romana communicatio: vt ſcias falſam eſſe & adulterinam epiſtolam illam, quæ fertur nomine Bonifacij Secundi Romani Pontific. ad Eulalium Epiſcopum Alexandrinum, quæ edita habetur tom. 2. Concil. recentioris edit. qua dicitur, a temporibus Bonifacij & Cæleſtini Rom. Pontif. Africanam eccleſiā opera Aurelij Epiſc. Carthaginēſis ſchiſmate diuiſam eſſe ab Eccleſia Romana, nec vlterius illi cōmunicaſſe vſque

ad tempora Bonifacij Papæ Secundi; quando Eulalius Epiſcopus Carthaginẽſis pro ineunda concordia & recuperanda Romanæ Eccleſiæ communione libellum ſupplicem prædicto Bonifacio obtulerit, ac ſic ad communionem redierit. Intercurrunt a Bonifacij Primi temporibus, quando conflatum dicitur ſchiſma, vſque ad Bonifacium Secundum, centum anni atque amplius, quo temporis ſpatio ex prædictarum litterarum ſententia Africana eccleſia in ſchiſmate fuiſſe dicitur. Si hæc vera ſunt, certe quidem expungendi eſſent ex albo ſanctorũ, quotquot martyres & confeſſores illo ipſo tempore in Africana eccleſia ſunt coronati martyrio, vel egregiæ ſanctitatis meritis claruere: quos ipſos S. R. Eccleſia in ſuo Martyrologio vel inter martyres numerauit, vel inter confeſſores adſcripſit; cũ exploratiſſimum ſit mille ſententijs Cypriani, Auguſtini, & aliorum omnium ſanctorum Patrum, extra Eccleſiæ vnitatem nec poſſe eſſe martyrium, nec aliquam ſanctitatem. Quin amplius ex collegis Aurelij, qui ea epiſtola in crimen vocantur, inter alios fuiſſe conſtat ipſum Patrem ſanctiſſimum Auguſtinum, Catholicæ Eccleſiæ iubar fulgentiſſimum; qui vt eadem caligine ſchiſmatis obſcuratus, e claſſe S. E. Doctorum, e numero ſanctorum, necdum ex Martyrologio, ſed & e ſacro Romanæ Eccleſiæ Kalendario (ſi illæ veræ ſunt litteræ) delendus eſſet: nam poſt prædictũ Aurelium, intra præfatum temporis ſpatium ipſum deceſſiſſe, certiſſimum eſt. Quid numerem Fulgentios, Eugenios, & alios fere innumeros clariſſimos ſanctitate & doctrina viros, eadem cum prædictis ſorte cenſendos? Ecce in quod diſcrimen vnus Iſidorus Mercator, illarum epiſtolarum collector, res noſtras adduxit: vt ea ex parte periclitari videatur Eccleſia, ſi quæ ipſe collegit, vel potius effinxit, firma certaq. eſſe dixerimus. Teſtimonium illi perhibeo (vtar verbis Apoſtoli) quod zelum habuit, ſed non ſecundum ſcientiam; vt quia ſibi viſa eſt paulo ardentior altercatio Aurelij Epiſcopi Carthaginenſis, Auguſtini, & aliorum Africanorum Epiſcoporum cum Bonifacio & Cæleſtino Romanis Pontificibus in cauſa Apiarij presbyteri; ea epiſtola nomine Bonifacij confiſta, farciendum, quod ſciſſum putabat, exiſtimarit. Faceſſant hæc: non innititur, vel fulcitur paleis Dei Eccleſia, quæ eſt columna & firmamentũ veritatis. Sed detegamus techam, & aperiamus impoſturam, vt omni ex parte ſit Catholicæ veritati conſultum. Primum itaque omnium noſſe debemus, quod etſi inter Epiſcopos Africanos & prædictos Romanos Pontifices Bonifacium & Cæleſtinum ea eſt exorta contentio: non tamen eo progreſſa eſt, vt rupta Catholica vnitate, factum ſit ſchiſma: nam vltimæ litteræ Africanorum Epiſcoporum in ea cauſa ad Cæleſtinum conſcriptæ, quæ recitantur in Concilio Africano cap. 105. hæc mutuæ communionis verba habent in fine poſita: Dominus noſter ſanctitatem veſtram æuo longiore orantem pro nobis cuſtodiat, domine frater. Hæc ibi. Erant hæc in ſcribendo mutuæ pacis atque concordiæ ſymbola, quæ ponebantur in Formatis atque communicatorijs litteris: quæ nequaquam dari conſueuerant ad ſchiſmaticos, ſed tantũ ad Catholicos, vt ſcribit Auguſt. ad Glorium epiſt. 162. & ad Eleuſium epiſt. 163. Rurſus etiã quod ſpectat ad ipſum Aurelium Carthaginenſem Epiſcopum, qui, vt auctor ſchiſmatis, ea damnatur epiſtola; ſatis ſit in teſtimonium veritatis adducere ſanctum Proſperum Aquitanum, virum illorum temporum eruditum & ſanctum, qui in lib. de promiſ. & prædict. c. 38. occaſione quadam prædictũ Aurelium nominans, eiuſmodi ornat elogio: Pater, & dignæ memoriæ nominandus Antiſtes Aurelius, cæleſtis iam patriæ ciuis, &c. Hæc ille: digna quidẽ, quæ non ſchiſmatico, ſed homini qui in pace & communione Catholica & magna opinione ſanctitatis diem clauſerit, tribuantur. De Auguſtino collega Aurelij audiamus eiuſdem Cæleſtini Papæ teſtimonium, qui ſcribens ad Epiſcopos Galliæ, hæc de ipſo cap. 2. Auguſtinum, ſanctæ recordationis virũ, pro vita ſua atque meritis in noſtra cõmunione ſemper habuimus, nec vnquã hunc ſiniſtræ ſuſpicionis ſaltem rumor aſperſit, &c. Rurſus etiam Capreolum Epiſcop. Carthaginenſem ſucceſſorem Aurelij per litteras atque legatos cõmunicaſſe certum eſt SS. œcumenico Epheſino Concil. cuius legatio honorificentiſſime eſt ſuſcepta, & Cyrilli Epiſcopi Alexandrini Apoſtolicæ ſedis legati præconijs commendata; vt ex Actis eiuſdẽ Synodi recitat Vincent. Lerinen. aduerſ. hæreſ. c. 42. & 43. De ceteris ſucceſſoribus Africanis Epiſcopis, eorumq. vſu, conſuetudine, & communicatione cum Romanis Pontificibus qui poſtea ſucceſſerunt, certa indubitataq. ſunt teſtimonia. Ad ipſos enim de nonnullis rebus dubijs conſulentes S. Leo Papa ſcripſit egregiam epiſtolam decretalem 85. Tempore item Hilari Papæ, ſucceſſoris Leonis, reperiuntur Epiſcopi Africani interfuiſſe Romano Concilio. Quid etiam memorem de communione Symmachi Papæ cũ Africanis Epiſcopis, cum omnes in Sardiniam inſulam a Traſamundo Ariano Rege relegatos idem Pontifex pauerit, atque veſtierit? Et (vt multa prætercam) illis ipſis temporibus, quibus eamdem Africanam eccleſiam dira Arianorum Vuandalorum perſecutio perurgebat, inde ea miſſa eſt legatio ad Rom. Pontificem, de qua hic mentio habetur in Martyrologio. Acturis inſuper in publico conuentu Africanis Epiſcopis Orthodoxis cum Arianis, vide quale teſtimonium coram ipſis S. Eugenius Carthaginẽſis Epiſcopus de Ec-

cleſia

cleſia Romana protulerit: Scribam, inquit, & ego fratribus meis, vt veniant Epiſcopi mei, qui vobis nobiſcum communem fidem noſtram valeant demonſtrare, & præcipue Eccleſia Romana, quæ eſt caput omnium eccleſiarum. Hæc S. Eugenius apud eumdem Vict. lib. 2. de perſec. Vuand. Nec prætermittam, apud eumdem auctorem lib. 1. legi, quod ipſi Ariani Africanos Catholicos appellabant Romanos, non alia de cauſa, quam ex communione cū Romana Eccleſia. vnde vnus ex illis, Iocundus nomine, hæc ad Theodoricum Regis filium: Poteris, inquit, eum diuerſis afflictionibus interficere: nam ſi gladio peremeris, incipient Romani martyrem prædicare. Hæc ille. Porro non tantum Ariani, qui erant in Africa, ipſos Orthodoxos, ne Catholicos dicerent, Romanos appellabāt, ſed & vbique gentium: vnde Gregor. Turon. de glor. mart. cap. 25. cum agit de Ariano principe: Cogitauit, inquit, intra ſe, dicens: quia ingenium eſt Romanorum (Romanos enim vocitant homines noſtræ religionis), vt ita accidat, & non ſit virtus Dei, &c. Idem cap. 79. de Arianis qui erant in Gallijs: Quid putatis (dicebat vnus ex illis) quod nunc iſti Romani dicant? &c. Et cap. 30. Si, inquit, conſenſeris dictis meis, exercemus hodie cachinnum de hoc Romanorum presbytero, &c. hoc eſt, Catholico ſacerdote. Sunt de his & alia teſtimonia: vt non miteris, ſi recentiores hæretici Catholicos homines Papiſtas dicāt, cum Ariani eadem ratione Romanos conſueuerint Catholicos appellare: ſed certe nullo ſublimiori gloriæ titulo exornare, nec certius eos eſſe Catholicos demonſtrare potuiſſent, quam eos nuncupare Romanos, atque Papiſtas; nam (vt conſtat ex Optato aduerſus Parmenianum, ex Cypriano de vnit. Eccleſiæ, & alijs tā Latinis, quam Græcis ſanctis Patribus) nullo certiori ſigno, quam ex communione cum Romano Pontifice, quis ſit Catholicus verus, poſſit agnoſci. Sint igitur nobis viuentibus hæc ſemper præconia laudum, & poſt mortem tituli ſepulchrales, vt Romani ſic ſemper dicamur, atque Papiſtæ. Sane quidē & ipſi Imperatores in ſuis litteris, honoris cauſa, Catholicā fidem religionem Romanam appellant. vnde Theodoſius Imp. in epiſt. ad Acacium Epiſcopū Berœenſem hæc ait: Voſq. probatos Romanæ religionis ſacerdotes eſſe, manifeſto argumento declarate. Extat ea epiſtola in Actis Concil. Epheſ. edit. Pelt. tom. 5. c. 10. Sed vt eo, vnde digreſſa eſt, oratio reuertatur: ipſas iā confictas nomine Bonifacij Papæ litteras attendamus. Inſcriptæ in primis habentur ad Eulalium Epiſcopū Alexandrinū. ſane quidem non tantū prædicti Bonifacij Papæ tēporibus nullus eius nominis in Alexādrina eccleſia ſediſſe reperitur (ſedit namque eo tempore Timotheus, eius nominis tertius, ideq. hæreticus) ſed nec prioribus vel poſterioribus temporibus aliquis eius ſedis Epiſcopus nominatus reperitur Eulalius ab his qui ſcripſerunt catalogum Epiſcoporum Alexandrinorum. Quod inſuper in eadem epiſtola mentio habetur de altero Eulalio tunc Epiſcopo Carthaginenſi, qui libellum pro communione adipiſcenda Bonifacio dicitur obtuliſſe: ignorauit, qui illa finxit, res illorum temporum geſtas in Africa: quādo regnāte Gilimere Rege Ariano, nullus erat relictus in Africa Orthodoxus Antiſtes; qui antea fuerant exturbati, nec eo ſunt amplius reuerſi, donec, capto Gilimere, Iuſtinianus Imp. debellata Africa, pulſis Arianis, omnes eccleſias reſtituit Orthodoxis. Ecce ex prædictis omnibus litterarum illarū impoſturam, & merces Mercatoris agnoſcis, & quauis luce clariorem teſtatam habes communionē Africanæ eccleſiæ cum Romana numquam interruptam, vel interciſam, ſed ſemper integrā perſeuerantem. Conati hæc pluribus ſumus, quam inſtituti ratio poſtulare videretur, ſed neceſſario tamen, vt integritati Romani Martyrologij aduerſus quaſcumque calumnias obtrectantium hæreticorum poſſit eſſe conſultum.

[c] *Saturnini & ſoc.*] De his vet. manuſcripta, in quorum aliquibus Saturnino additur nomen presbyteri. Quando paſſi ſint, non inuenimus: dicere necatos eſſe in perſecutione Vuandalica, diuinare eſt, cum nullius auctoritate probetur.

[d] *Eliphij.*] Beda, Ado, & alij hac die. Deſcripſit eius Acta ex priſcis monumētis Rupertus abbas Tuitienſis, quæ retulit Sur. in tom. 5. De Iuliano, dum eſſet in Gallijs cum exercitu, duo ſunt tempora conſideranda: prius, cum ſe non tantum Chriſtianum eſſe (vt ſcribit Ammianus Marcellinus) ſacros Chriſtianorum conuentus adiens, profitebatur, ſed (vt ſcribit S. Hilarius contra Conſtantium) Catholicis aduerſus Arianos fauebat: poſterius autē tempus, quando ab exercitu acclamatus Imperator, exuens hypocriſim, palam deos Gentilium coluit, vt ipſe teſtatur in epiſtola 39. ad Maximum philoſophum, quam tunc ſcripſit, cum adhuc eſſet in Gallijs, quæ inter alia hæc habet in fine: Deos publice & palā colimus, & totus meus exercitus pietatem amat. nos aperte boues immolamus, dijs gratias agimus multis hecatombis: me iubent dij pie ac caſte, quoad potero, viuere: ego vero ſtudeo eis placere, & quidem libenti animo: magnos fructus laborum pollicentur, niſi ſegniter agamus. Hæc impius Apoſtata. Inde autem recedens, Galliarum nobiliſſimam præfecturam legauit Salluſtio, vt idem Ammianus teſtatur, qui quidem de Chriſtianis ſæuiſſimas habuit quæſtiones. De eodem Eliphio mentio habetur in vita S. Annonis Epiſcopi Colonien. lib. 2. c. 18. apud Sur. to. 6. die 4. Decembris.

[e] *Berchārij abb.*] De cuius natali die & mar-

tyrio

tyrio accepto ſcribit Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 109. Vincent. lib. 24. cap. 114. & 115. ex quo Sur. to. 5. quem claruiſſe tradunt anno Domini 660. De eodem Sigebert. in chron. ſcribit hæc verba anno 661. Bercharius quoque martyr, qui fuit abbas primus Altiuilarenſis, &c. Ne quis autem ſimilitudine nominis, ordinis, tituli, & miniſterij decipiatur; ſcire debet, fuiſſe & Bertharium abbatē Caſſinenſem æque martyrem, necatum a Sarracenis ante altare S. Martini in cœnobio Caſſinenſi, anno Domini 884. vt ſcribit Leo Oſtien. in chron. Caſſin. lib. 1. c. 35. 46. & 47. Petrus diac. lib. de vir. illuſtr. mon. Caſſin. cap. 12. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 321.

[f] *Ambroſij Epiſc. Caturc.*] De eodem hac die Vſuardus, conſentiuntq. manuſcripta.

[g] *Lulli Epiſcopi.*] Huius Acta ex Breuiario Moguntino deſcripſit Sur. to. 5. Plura etiam habentur in vita S. Bonifacij Epiſc. Mogunt. in Actis S. Burchardi, in epiſtola Zachariæ Papæ ad Bonifac. De eodē meminerunt Carolus Magnus Imp. in diplomate priuilegij eccleſiæ Bremenſis apud Crant. in Saxon. lib. 2. cap. 15. Vincentius lib. 23. cap. 137. nouiſſime Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 193. & lib. 4. c. 78. Migrauit ex hac vita anno Domini 787. cum ſediſſet annos 32. creatus eſt enim Epiſcopus (vt ſcribit Marian. Scot.) anno Domini 755.

[h] *Florentini Epiſc.*] Fuit hic viceſimustertius eius ſedis Epiſcopus, ſucceſſitq. S. Seuerino, vt docent tabulæ eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochares.

[i] *Galli abb.*] De eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Scripſit huius res geſtas (vt auctor eſt Sigebert. de vir. illuſtr. c. 71.) Vualfridus Strabo: extant apud Sur. tom. 5. Migrauit ex hac vita anno Dom. 640. De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. c. 76. & alij plures.

vj. C Sextodecimo Kal. Nouemb. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

ANTIOCHIAE natalis ſancti Heronis [a] diſcipuli beati Ignatij, qui poſt eum factus Epiſcopus, viam magiſtri pius imitator ſecutus, pro commendato ſibi grege amator Chriſti occubuit. Eodem die paſſio ſanctorum Victoris [b], Alexandri, & Mariani. In Perſide ſanctæ Mameltæ [c] martyris, quæ a cultu idolorum ad fidem angelico monitu conuerſa, a Gentilibus lapidata eſt, & in profundum lacum demerſa. Conſtantinopoli S. Andreæ [d] Cretenſis monachi, qui ob cultum ſacrarum imaginum ſub Conſtantino Copronymo ſæpius verberatus, tandem amputato altero pede, reddidit ſpiritum. Arauſicæ in Gallia ſancti Florentini [e] Epiſcopi, qui multis clarus virtutibus quieuit in pace. Capuæ ſancti Victoris Epiſcopi, eruditione & ſanctitate conſpicui.

OCTOBRIS 17.

HERONIS [a].] Agunt de eodem Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Ad hunc extat S. Ignatij epiſt. 13. Meminit eiuſdē Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 3. c. 30. Nicephorus Epiſc. in chron. Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 3. cap. 15. Legi eiuſdem Heronis ad S. Ignatium iam martyrio coronatum piam valde interpellationem, quam ex Vaticana bibliotheca fideliter exſcriptam retulimus in Annal. Eccleſ.

[b] *Victoris & ſoc.*] Petrus in catalog. lib. 1 t. vet. manuſcrip. & alij recentiores de iiſdem hac die.

e *Mameltæ.*] Græci autem de Mameltæ agunt in dicto Menologio ad tertium Nonas Octobris, vbi & eius res geſtas paucis deſcribunt, prout hic etiam enarrantur.

d *Andreæ Cretenſis.*] De eodem hac die Græci agunt in Menologio. Eius facta egregia edidit Metaphraſtes, ex quo Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. De eo præterea Zonaras tom. 3. Annal. hiſtor. Miſcel. ex Theophane, & Cedren. in comp. anno vigeſimoprimo Conſtãtini Copronymi. Hic Andreas licet Cretenſis dictus ſit, longe tamen diuerſus ab illo eſt, qui celebris eſt inter Græcos ſcriptores Eccleſiaſticos, cuius celebritas agitur in Menologio quarto Nonas Iulij.

e *Florentini Epiſcopi.*] De eo etiam Vſuardus, Ado, & alij recentiores; conſentiuntq. manuſcripta. Numeratur vigeſimustertius eius ciuitatis Epiſcopus in tab. Demochar. prædeceſſor S. Agritij, qui interfuit Concilio Arelatenſi ſecundo. Porro hac item die in Ciuitate Caſtellana apud Veientes agitur ſolemnitas ſancti Florentij martyris, vbi etiam eius ſacræ reliquiæ aſſeruantur.

f *Victoris Epiſcopi.*] Beda de ratione temp. c. 49. appellat hunc ſanctiſſimum & doctiſſimum virum; eiuſdẽ meminit Ado in chron. anno 527. & Marian. Scot. anno 560. Vixit temporibus Iuſtiniani Imp. confutauitq. Paſchalẽ cyclum Victorij, ſeu Victorini Aquitani, vt idem Beda teſtatur: ex quibus omnibus errare conuincitur Trithem. qui eum vixiſſe ſcribit anno 480. ſub Zenone Imperatore. Errat & Sigebert. qui de vir. illuſtr. c. 20. ipſum Victorinũ Aquitanum, iubente Honorio Papa, ſcripſiſſe teſtatur: nã iubente Hilaro Papa, ſcripſit, vt tradit Gennadius de viris illuſtr. c. 88. Victoris Capuani Cyclus receptus ac cõprobatus fuit in quarta Synodo Aurelianenſi canon. primo. & ſecundo. Extat eiuſdem Victoris præfatio in Conſonantiam Euangel. Tatiani Alexandrini.

18 Quintodecimo Kal. Nouemb. Luna. D

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

NATALIS beati Lucæ[a] Euangeliſtæ, qui multa paſſus pro Chriſti nomine, Spiritu ſancto plenus obijt in Bithynia: cuius oſſa Conſtantinopolim tranſlata ſunt, & inde Patauium delata. Antiochiæ ſancti Aſclepiadis[b] Epiſcopi, qui vnus fuit ex præclaro martyrum numero, qui ſub Macrino glorioſe paſſi ſunt. In territorio Beluacenſi ſancti Iuſti[c] martyris, qui adhuc puer in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide cæſus eſt. Neocæſareæ in Ponto ſancti Athenodori[d] Epiſcopi, fratris ſancti Gregorij Thaumaturgi; qui doctrina clarus, in perſecutione Aureliani martyrium conſummauit. In Meſopotamia ad ripam Euphratis ſancti Iuliani[e] eremitæ. Romæ ſanctæ Tryphoniæ[f], vxoris quondam Decij Cæſaris, quæ in crypta iuxta ſanctum Hippolytum ſepulta eſt.

OCTOBRIS 18.

LVCAE[a].] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum, necnon & Græci hac die. Meminit Lucæ Paulus ad Coloſ. cap. 4. ad Tim. 2. cap. 4. & ad Philem. Licet antẽ aliqui dixerint hunc eumdem eſſe cum Lucio, de quo Paul. ad Roman. c. 16. tamen Origenes, quem ſecuti ſunt plurimi, diuerſum eſſe putat, idq. Græci in Menologio x. Kal. Maij expreſſe profitentur. De Luca Euangeliſta Euſeb. hiſt. lib. 3. cap. 4. & 18. Hieron. de ſcript. Eccleſ. Auctor, qui dicitur Iſidorus, de vit. & obit. ſanct. cap. 84.

cap.84. & alij omnes, qui in eius Euangelium ſcripſere commentarios. Auctor eſt S. Epiphan. hæreſ. 51. fuiſſe Lucã vnum ex ſeptuagintaduobus diſcipulis, prædicaſſeq. Euangelium in Gallijs, Italia, Dalmatia, ac Macedonia. An autem martyrio fuerit coronatus, dubium relictum videtur, eo quod ſanctus Hieronymus ſcribens eum vixiſſe annos octogintaquatuor, de martyrio nihil dicat; quod idem qui ſupra apud Iſidorum, & Græci in Menologio, ea ætate obdormiſſe in Domino profitentur; id ipſum etiã Metaphraſtes in ſermone de S. Luca. At Gregorius Nazianzenus, in oratione prima in Iulianum, inter martyres eum recenſuiſſe videtur, cum in Iulianum his verbis inuehitur: Non victimas pro Chriſto cæſas veritus es, non magnos pugiles extimuiſti? Ioannem illum, Petrum, Paulum, Iacobum, Stephanum, Lucam, Andream, Theclam, &c. Ex Græcorum hiſtoricis Nicephorus id expreſſe profitetur, qui & genus martyrij deſcribit lib. 2. cap. 43. & Glycas lib. 3. Annal. Latinorum autem Patrum S. Paulinus Nolanus ad Seuerum epiſt. 12. his verſibus:

Hic pater Andreas, & magno nomine Lucas
Martyr, & illuſtris ſanguine Nazarius.

Itemq. S. Gaudentius Epiſcopus Brixianus in ſerm. habito in dedic. eccleſ. hæc ait: Horum quatuor habemus in præſenti reliquias; qui regnum Dei & iuſtitiam prædicantes, ab incredulis & iniquis occiſi, Deo ſemper viuere operationum ſuarũ virtutibus demonſtrantur: Ioannes in Sebaſte prouinciæ Palæſtinæ, Thomas apud Indos, Andreas & Lucas apud Patras Achaiæ ciuitatem conſummati referuntur. Hæc Gaudentius. De eius reliquiarum translatione ſuperius actũ eſt. Extant de eo varij ſermones, Metaphraſtis, & Petri Damiani apud Sur. to. 5. Alium habemus manuſcrip. S. Bertharij abbatis: incipit: Cum in diuinis, &c.

[b] *Aſclepiadis.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Euſeb. in chron. cum ipſum refert ſub Antonino Caracalla, eiuſq. ſucceſſorem Philetum ſub Macrino Imp. ad ea vſque tempora perueniſſe demonſtrat; idem & in hiſt. Eccleſ. lib. 6. c. 10. & 15. De eodem agit Hieronym. de ſcript. Eccleſ. cap. 38. in Clemente Alexandrino, vbi meminit de epiſtola S. Alexandri Epiſcopi Hieroſolymorum de ordinatione Aſclepiadis confeſſoris, cum eam ſedẽ accepiſſet. Nicephorus item, lib. 4. cap. 19. & lib. 5. cap. 10. & 26. Ex quibus omnibus manifeſti erroris arguuntur Vſuardus, Ado, & alij eos ſecuti, qui eum in perſecutione Decij paſſum dicunt.

[c] *Iuſti.*] De eodem agũt hac die Vſuardus, & alij recentiores. Alij hunc Iuſtinum appellant, cuius Acta rhythmo conſcripta extant apud Bedam tom. 3. Petrus in catalog. lib. 9. cap. 80. eadem deſcripſit, & Mombrit. tom. 2. & Surius tom. 5. hac die.

[d] *Athenodori Epiſcopi.*] Duo penes Græcos eiuſdẽ nominis reperiuntur martyres, quorum alterum vij. Idus Nouembris, alterum vero ad ſeptimũ Idus Decembris celebrant. Hic autem, de quo agimus, non ſub Decio, vel Valeriano (vt in quibuſdam codicibus mendoſe legitur) ſed ſub Aureliano paſſus eſt: ad ea enim vſque tempora eum perueniſſe conſtat; nam reperitur interfuiſſe Concilio Antiocheno aduerſus Paulum Samoſatenſem temporibus einſdem Aureliani Imp. habito, vt conſtat ex Euſeb. hiſt. lib. 7. cap. 22. qui & de eodem ſupra lib. 6. c. 17. Hieron. de ſcrip. Eccleſ. in Theodoro, qui & Gregorius Thaumaturgus dictus eſt, Niceph. lib. 5. c. 20. Suida in Origene, & alijs. Ille alter Athenodorus fuit ex Meſopotamia Syriæ, paſſuſq. eſt temporibus Diocletiani ſub Eleuſio Præſide, vt conſtat ex eorum Menologio.

[e] *Iuliani.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio.

[f] *Tryphoniæ.*] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, ijdemq. ex Actis ſancti Laurentij. Cum autem hæc dicatur vxor Decij; potius filij, qui cum patre imperauit, quam maioris Decij coniugem puto: nam Decij patris vxor Herennia Salluſtia dicta eſt; niſi dixerimus, plures illum habuiſſe vxores.

iiij. E Quartodecimo Kal. Nouemb. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ROMAE natalis ſanctorũ martyrum Ptolemæi[a] & Lucij, ſub M. Antonino: quorum prior (vt ſcribit Iuſtinus martyr) cum impudicam mulierem ad fidem Chriſti conuertiſſet, & caſtitatem colere docuiſſet, ab impuro viro

viro ad Præfectum Vrbicium accuſatus, multo tempore ſqualore carceris maceratus eſt, & ad vltimum cum de Chriſti magiſterio publica confeſsione teſtaretur, iuſſus eſt duci ad mortem. Lucius quoque cum Vrbicij ſententiam improbaret, & ſe Chriſtianum libere fateretur, ſimilem ſententiam excepit: quibus & alius tertius adiunctus eſt, qui etiam eodem ſupplicio damnatus fuit. Antiochiæ ſanctorum martyrum Beronici[b], Pelagiæ virginis, & aliorum quadragintanouem. In Aegypto ſancti Vari[c] militis, qui ſub Maximino Imperatore dum ſanctos ſeptem[d] monachos in carcere detentos viſitaret, atque reficeret, vno ex ipſis defuncto, in eius locum ſubrogari voluit, & cum illis ſæuiſsima paſſus, martyrij palmam adeptus eſt. Ebroicis ſancti Aquilini[e] Epiſcopi & confeſſoris. In territorio Aurelianenſi depoſitio ſancti Verani[f] Epiſcopi. Apud Salernum ſancti Euſterij[g] Epiſcopi. In Hibernia ſancti Ethbini[h] abbatis. Oxonij in Anglia ſanctæ Fredeſuuindæ[i] virginis.

OCTOBRIS 19.

PTOLEMAEI & *Lucij*[a].] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores; qui dum habent eos paſſos eſſe Alexandriæ, errare noſcuntur: nam S. Iuſtinus martyr, qui in oratione ad Senatum Romanum eorum martyrium narrat, eoſdẽ Romæ martyrio coronatos eſſe demõſtrat. De his item Euſebius lib. 4. c. 16. Niceph. lib. 3. cap. 33. ac ceteri omnes ex eiuſdem Iuſtini auctoritate. Fuit & alius Ptolemæus diſcipulus ſancti Petri, idemq. martyr: qui ordinatus Epiſcopus ab eodem Petro, in Tuſciam miſſus eſt prædicare Euangelium; qui & martyrio coronatus eſt IX. Kalen. Septembris, vt eius Acta declarant, quæ accepimus ab eccleſia Nepeſina, quibus etiam complures adſtipulantur auctores.

[b] *Beronici & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Licet Beda hic agens de Pelagia, confundat cum illa pœnitente, de qua ſupra die 8. huius.

[c] *Vari.*] Agunt de eodem etiam Græci hac die in Menologio. Eius tamen martyrij Acta deſcripta a Metaphraſte retulit Lipom. in tom. 6. & Sur. tom. 5.

[d] *Septem monachos.*] Complures monachos ſub Maximino martyrio coronatos eſſe, non tantum ex Martyrologijs & Menolog. expreſſum habes, ſed apud Euſebium hiſt. lib. 8. Porro ipſum monachorum inſtitutum non recens, ſed ab initio naſcentis Eccleſiæ viguiſſe, ex his quæ ſcribit Philo de Eſſæis, & quæ habet Dionyſ. Areop. & alij, facile colliges. licet nomen ipſum non adeo vetus fuerit; vnde Auguſtinus in Ioan. tract. 97. ſic ait: Monaſteria & xenodochia poſtea ſunt appellata nouis nominibus; res autem ipſæ ante ſua nomina erant.

[e] *Aquilini Epiſcopi.*] De quo Beda & alij cum ſecuti. Res ab eo geſtas conſcriptas ad ſanctum Audoenum Epiſcopum recitat Surius tomo 5. Sedit annis 24. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum, ac filiorum eius.

[f] *Verani Epiſcopi.*] Licet hic ponatur in territorio Aurelianenſi; tamen cum in tabulis Epiſcoporum Aurelianenſium nullus eius nominis reperiatur ſcriptus Epiſcopus, ſuſpicor interim, hunc illum eſſe Veranum fama celebrem Epiſcopum Cabilonenſem, cuius meminit Gregorius Turon. hiſt. Franc. lib. 3. cap. 31. & lib. 9. cap. 4. vbi hæc de ipſo: Erat enim eo tempore ipſe Pontifex magnis virtutibus præditus; ita vt plerumque infirmis ſignum Crucis imponens, ſtatim ſanitatem, tribuente Domino, reſtitueret. Hæc Greg. Claruit tẽporibus Childeberti Regis Franc. circa annũ Domini 580. Fuit eiuſdem nominis Epiſcopus Lugdunenſis, de quo inferius ad tertium Idus Nouembris. Fuit præterea alius S. Veranus Epiſcopus Vencienſis ex monacho Lerinenſi, diſcipulus S. Hilarij

Arela-

Arelatenſis Epiſcopi: quieuiſſe ponitur in Domino quarto Idus Septembris. Fuit inſuper alius S. Veranus Epiſcopus Canillicenſis, qui vt patronus eiuſdem eccleſiæ religioſe colitur. ſubſcriptus reperitur Veranus Canillicenſis ſecundo Concilio Matiſconenſi, quod celebratum eſt anno Domini 588.

[g] *Euſterij Epiſc.*] Tab. eccleſiæ Salernitanæ, ac vet. monumenta eiuſdem Romam allata vidimus, necnon eiuſdem eccleſiæ Breuiarium. Reconditum eſt eius corpus in eccleſia cathedrali in crypta inferiori, ſub altaris Confeſſione, vbi & poſita ſunt aliorum ſanctorum Epiſcoporum eiuſdem ciuitatis veneranda corpora, vt Bonoſij Epiſcopi, cuius dies natalis illic agitur 13. Maij, Gramatij Epiſcopi, de quo 11. Octobris, Valentiniani Epiſcopi, quem celebrant 3. Nouembris, itemq. Veri & Euſtertij Epiſcoporum, de quibus inferius agitur. Aſſeruantur ibidem aliorum ſanctorum confeſſorum corpora, vt Elpidij, Cionij, & Elpigij, quorum celebritas agitur 24. Maij; itemq. Cyrini & Quingeſij, quorum agitur dies anniuerſaria 5. Decemb. Hæc ex antiquis eius eccleſiæ monumentis exſcripſimus.

[h] *Ethbini abb.*] Eius vita extat apud Surium tom. 5. hac die, Petr. in catal. lib. 9. c. 84. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 54. eumq. vixiſſe ait anno Domini ſexcenteſimo decimo.

[i] *Fredeſuuindæ.*] De ea tabulæ eccleſ. Oxonienſis, vnde & Molan. hac die in addit. ad Vſuardum.

iij. F Tertiodecimo Kal. Nouemb. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

IN Auienſi ciuitate in Veſtinis apud Aquilam natalis beati Maximi [a] leuitæ & martyris, qui patiendi deſiderio inquirentibus ſe perſecutoribus palam oſtendit, & poſt reſponſionis conſtantiam equuleo ſuſpenſus ac tortus, deinde fuſtibus cæſus, ad vltimum e ſublimi loco præcipitatus occubuit. Agenni in Gallia S. Capraſij [b] martyris, qui cum rabiem perſecutionis declinans lateret in ſpelunca, tandem audiens qualiter beata Fides virgo pro Chriſto agonizaret, animatus ad tolerantiam paſſionum orauit ad Dominum, vt, ſi eum gloria martyrij dignum iudicaret, ex lapide ſpeluncæ limpidiſsima aqua manaret: quod cum Dominus præſtitiſſet, ſecurus ad aream certaminis properauit, & palmam martyrij ſub Maximiano fortiter dimicando promeruit. Antiochiæ ſancti Artemij [c] Ducis [d] Auguſtalis, qui ſub Conſtantino Magno præclaris militiæ honoribus functus, a Iuliano Apoſtata, quem ſæuitiæ in Chriſtianos arguerat, fuſtibus cædi, alijsq. tormentis affligi, ac demum capite truncari iubetur. Coloniæ paſsio ſanctarum virginũ Marthæ [e] & Saulæ, cum alijs pluribus. Apud Mindam natalis ſancti Feliciani [f] Epiſcopi & martyris. In Luſitania ſanctæ [g] Irenes

virginis

virginis & martyris. Pariſijs ſanctorum Georgij[h] diaconi, & Aurelij. In pago Rhemenſi ſancti Sindulphi[i] confeſſoris.

OCTOBRIS 20.

MAXIMI *Leuitæ*[a].] De eodem Vſuard. hac die, & alij recentiores: Petrus in catal. libro 9. cap. 85. paſſum refert temporibus Decij Imp. Eius martyrij Acta, atque trāſlationis hiſtoriam manuſcriptam accepimus ab eccleſia Aquilana: ibi etiā plura de acceſſu Othonis Magni Imp. ad ſepulchrum S. Maximi, deq. reliquijs inde acceptis, & in Germaniam tranſlatis. Tunc accidit quod ſcribit Sigebert. in chron. anno 969. Theodoricum Epiſcopum Metenſem conſanguineū prædicti Imp. accepiſſe Amiterni reliquias ſanctorum martyrum Eutychetis, Maronis, & Victorini ſociorum.

[b] *Capraſij.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodē hac die. Capraſij & Fidei Acta martyrij habes apud Sur. tomo 7. Petr. in catalog. lib. 9. cap. 86. & Mombrit. tom. 1. De baſilica S. Capraſij illic poſita meminit Gregor. Turon. hiſt. libro 6. cap. 12.

[c] *Artemij.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Eius autem Acta deſcripta a Metaphraſte recitat Lipom. tom. 6. & Sur. to. 5. De eius occubitu tēporibus Iuliani meminit etiam Ammianus Marcellinus lib. 22. licet homo Gentilis, Chriſtiauis infenſus, alias eius cædis cauſas enarret. De eo item Theodoret. hiſtor. lib. 3. cap. 17. & Niceph. lib. 10. cap. 35. & alij recentiores.

[d] *Ducis Auguſtalis*, alias *Præfecti Auguſtalis.*] Fuit præfectura hæc ampliſſimæ dignitatis magiſtratus, vt qui ſex prouincijs Aegypti ius diceret. eſt titulus in ff. de offic. Præfecti Auguſtalis. Cur autem Aegypti præfectura, Auguſtalis eſt dicta, ex Dione petas originē, qui lib. 51. de his agens, ait Octanianum Auguſtum, cum ceteras prouincias Romanis ſenatoribus adminiſtrandas conceſſerit, Aegyptum tamen ijs tantū qui eſſent equeſtris ordinis, vnde & ipſe ducebat originem, tribuiſſe; idq. eo conſilio, vt (quod idem teſtatur auctor) cum nouarum rerum ſtudioſiſſimi eſſent Aegyptij, ne ab aliquo ſenatorum ad res nouas moliendas inſtigarentur, omnem aditū in Aegyptū proficiſcendi ſenatoribus intercluderet; vt qui ægro animo ferrent Romanæ Reipublicæ amplitudinem ad vnius hominis Imperium deuolutam. Hæc ex Dione. Tacitus lib. 2. Annal. aliam etiam affert cauſam; ne qui præeſſet Aegypto, cum vellet, fame vrgeret Italiam, leuiq. præſidio aduerſus ingentes copias inſideret; additq. non tātum ſenatoribus, ſed & illuſtribus Romanis equitibus in Aegyptum profectionem inhibitam ab eodem fuiſſe. Idemq. libro 12. hæc ait: De Auguſtalium Præſidum auctoritate D. Auguſtus apud equeſtres, qui Aegypto præſiderent, lege agi, decretaq. eorū perinde haberi iuſſerat, ac ſi magiſtratus Romani conſtituiſſent. Idem & lib. 17. hæc verba: Aegyptū iam inde a diuo Auguſto equites Romani obtinent loco Regum. Ita viſum expedire, prouinciam aditu difficilem, annona fœcundā, ſuperſtitione ac laſciuia diſcordem & mobilē, inſciam legum, ignaram magiſtratuum, domi retinere. hæc ille. Id eſt enim quod Strabo lib. 17. ait, eiuſmodi Præfectos Auguſtales Regis ordinem gerere. Videbatur ea prouincia eſſe quodammodo peculiare regnum Romani Imperatoris. Vnde deſertus a ſuis Nero cogitauit inter alia, ſibi a Senatu Aegypti præfecturam concedi. Hæc ſcribit Sueton. in Nerone cap. 47. Vt autē equeſtris ordinis homines tantum eam prouinciam adminiſtrarent, vſque ad Seueri Imperatoris tempora perdurauit: ſub Seuero enim (vt auctor eſt Dio lib. 51.) Aegyptij ab Imperatore ſenatores habere meruerunt Præſides, & a filio eius Antonino ijdem Aegyptij in Senatum Romanum adſcripti fuerunt. Perſeuerauit autem idem titulus, vt qui præeſſet prouinciæ, diceretur Præfectus Auguſtalis.

[e] *Martha & ſoc.*] De his Vſnardus hac die, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

[f] *Feliciani Epiſcopi.*] Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vſuard. Cum nullus Mindenſis eius nominis reperiatur Epiſcopus, fortaſſe hic ille Felicianus Fulginatis eccleſiæ Epiſcopus & martyr, cuius venerādas reliquias Otho Magnus Imp. in eam regionem tranſtulit, vt ſcribit Sigebert. in chron. anno Domini 969.

[g] *Irenes.*] Paſſa eſt ob tuendā pudicitiam. Agit de ea Vaſæus in chron. Hiſpan. & Flos ſanct. Hiſpan. Paſſa eſt anno Dom. 653. Eius martyriū latius explicauit Andreas Reſendius in Breulario Eborenſi. De eadē in Theſauro concion. tomo 2. hac die.

[h] *Georgij & Aurelij.*] Trāſlatio potius, quam dies natalis horū ſanctorum hic agitur, cum eorū reliquiæ in Gallias delatæ, Pariſijs conditæ ſunt. Exceptionem vocant prædictorum ſanctorū veteres tabulæ, ex quibus etiā Molan. hac die. Natalis autē dies Georgij & Aurelij martyrum agitur vj. Kal. Aug. de quibus S. Eulogius in Memor. ſanct. lib. 2. cap. 10.

[i] *Sindulphi.*] Vixit ſanctitate clarus circa annum Domini 600. vt ſcribit Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 46. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuar. hac die.

ij. G Duodecimo Kal. Nouemb. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

IN Cypro natalis ſancti Hilarionis [a] abbatis, cuius vitam virtutibus atque miraculis plenam ſanctus Hieronymus ſcripſit. Apud Coloniam Agrippinam natalis ſanctarũ Vrſulæ [b] & ſociarum eius, quæ pro Chriſtiana religione & virginitatis conſtantia ab Hunnis interfectæ, martyrio vitam conſummarunt, & plurima earũ corpora Coloniæ condita fuerunt. Apud Oſtia Tiberina ſancti Aſterij [c] presbyteri & martyris, qui (vt in paſſione beati Calliſti Papæ legitur) ſub Alexandro Imperatore paſſus eſt. Nicomediæ natalis ſanctorum Daſij [d], Zotici, Caij, & aliorum duodecim militum, qui poſt diuerſa tormenta in mare demerſi ſunt. Maroniæ [e] in Syria prope Antiochiam S. [f] Malchi monachi. Lugduni ſancti Viatoris [g] miniſtri beati Iuſti Lugdunenſis Epiſcopi. In caſtro Laudunenſi S. Ciliniæ [h] matris beati Remigij Epiſcopi Rhemenſis.

OCTOBRIS 21.

HILARIONIS [a].] De eodem tam Græci, quã Latini agũt hac die. Huius vitam ſcripſit S. Hieronymus, quã Sophronius in Græcũ tranſtulit, vt teſtatur ipſe Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Sophronio; ante Hieronymũ S. Epiphanius proſecutus eſt eius laudes, vt idem S. Hieronym. teſtatur. Agit de ipſo etiam Sozom. lib. 3. cap. 13. & lib. 5. c. 9. & 14. Niceph. lib. 9. c. 15. lib. 10. c. 8. & lib. 11. c. 29. & alij. Migrauit feliciter ex hac vita anno Domini 372. idq. ex eodẽ ſancto Hieron. hac ratione colligitur, dum in vita S. Hilarionis ipſum tempore obitus S. Antonij fuiſſe ætatis annorũ ſexagintaquinque demonſtrat: migrauit autem ex hac vita Antonius (vt idem auctor ſcribit in chron.) anno vigeſimoprimo Conſtantij Imperatoris, nempe anno Domini 358. inchoato. Cumq. idem teſtetur, Hilarionem vixiſſe annos octoginta, ſicq. poſt obitũ Antonij annis quindecim ſuperſtitem fuiſſe; perſpicuũ eſt, perueniſſe ad dictum annum Domini trecenteſimum ſeptuageſimumſecundum iam fere abſolutum.

[b] *Vrſulæ & ſoc.*] De ijſdem Beda, Vuandelbertus, & alij recentiores hac die. Harum ſanctarum virginum hiſtoriam diuerſimode a diuerſis auctoribus ſcriptam reperimus, ſiue a Rogerio Ciſtertienſi, ſiue a Richardo Præmonſtratenſi, aut ab incertis auctoribus, vt quæ deſcripſit Mombritius tomo 2. Petrus in catalog. lib. 9. cap. 87. Claudius Rota c. 154. Bonfinius de rebus Hungar. decad. 1. lib. 5. aut quæ vberius recitat Sur. to. 5. Hi quidem omnes in eamdem conueniunt ſententiam, Vrſulam vna cum ſocijs Romam peregrinationem ſuſcepiſſe, ac in itinere incidiſſe in Hunnos, ab ijſdemq. ſæuiſſime trucidatas; idq. accidiſſe anno Domini quadringenteſimo quinquageſimotertio, teſtatur Sigebertus in chron. Addunt & de quodam Romano Pontifice Cyriaco nomine, qui eaſdem fuerit comitatus. Accidit in his quidem, vt deperdita vera germanaq. earum virginum hiſtoria, quiſquis

(vt

(vt libuit) ſiue quæ ſuo ingenio cõmentatus fuerit, ſiue quæ ab alijs leui quodam vulgi rumore accepit, ſcripturæ monumẽtis commendarit, non ſine magno veritatis detrimento, cum grauiſſimã hiſtoriam commentitiam pene reddiderit. Ego quidem cum in huius rei veritate inueſtiganda plurimum laboris inſumpſiſſem; ex optato euenit, vt inuenerim tandem codicem Vaticanum peruetuſtum, in quo tractatus erat inſcriptus de rebus Britannicis, auctore Gaufrido Epiſcopo Aſaphenſi, ſub nota numeri 944. in quo agens auctor de rebus Maximi tyranni, qui tẽporibus Gratiani Imperatoris inuaſit Imperium, de Vrſula quoque perbreuem contexit hiſtoriã, in hanc ſententiam: Cum Maximus proximas Gallias inuaſiſſet, ac vicinos Armoricos ſedibus expuliſſet, vacuam prouinciam, vberes glebas Britannicis militibus, nouæ coloniæ tribuit, ac diuiſit; vnde & eidem prouinciæ comparatum eſt nomen, vt minor Britannia diceretur. Quo vero eorum etiam poſteritati conſuleret, ex magnæ Britanniæ inſula ſingulis vxores quæri iuſſit: ſingulis militibus ſingulæ virgines ex gentilibus ſuis ſunt in matrimonium poſtulatæ. Erat autem prædictorum militũ præcipuus poſt Maximum Dux Connanus, vnus ex Britanniæ Regulis, cui paris nobilitatis cõiunx deſignata eſt filia Dionoci Regis Cornubiæ, nomine Vrſula. Londini itaque cunctis coactis, inuitæ licet, patrium ſolum, carosq. ſuos relinquentes, imponuntur nauigijs; dũq. regionem Armoricorum cogitant nautæ, mox ſæua procella naues impulit in Germanicum litus; vbi dum eſſent, Melga Pictorum, & Gaunus Hunnorum piratæ, qui comparata claſſe, icto fœdere cũ Gratiano Imp. aduerſus Maximum, vt vel hac arte eum a cœptis deturbarent, cum ad infeſtãdam Britanniam tenderent, in has ad litus iactatas virginum naues incidentes, ſic in Britannas virgines, vt in hoſtes graſſati ſunt, vt vim inferendi illarũ pudicitiæ, conſilium caperent. Quæ omnes hortatu Vrſulæ, mortem diriſſimam potius oppetere, ac gladijs obtruncari, Chriſtiana conſtantia decreuerunt, quam ignominioſum quid pati. Cumq. ea perſiſterent animi firmitate: mox illorum libidine in barbaricum furorem mutata; cum alio properarent, ne longiori mora diſtinerẽtur, ſingulas crudeliſſime trucidarunt, indeq. in Britanniam nauigarunt, nactamq. eam militibus vacuam aggreſſi; ſed confeſtim, miſſis illuc a Maximo duabus militum legionibus, inde pulſi, ſoluerunt in Hiberniam. Quæ vero poſt hæc ſecuta ſunt, idẽ auctor proſequitur, quæ nos referre omittimus: ſatis nobis viſum hæc referre, quæ ſpectãt ad hiſtoriam Vrſulæ. Sparſa in finitimis regionibus fama deglorioſa virginum nece, quod vitæ potius quam pudicitiæ diſpendium pati ſuſtinuiſſent, a vicinorum locorum accolis ſacra cadauera cum honore ſunt ſublata, atque Coloniam Agrippinam delata, debito ſanctis martyribus cultu celebrata ſunt.

Hæc quidem, quæ ex prædicto auctore deſcripſimus, nobis longe magis probantur, quam alia prædictorum figmenta ab omni etiam veriſimili ratione remota. Licet autem non omnia quæ ab eo ſcripta ſunt auctore, nobis probentur: quæ tamen in tanta caligine rerum ex multis veritati cõſentientia eſſe noſcuntur, cur reſpuẽda nobis erunt? Nam hæc ex his etiam firmiora redduntur, quæ ſcribit S. Ambroſius in relatione ad Valentinianum de ſua legatione ad Maximum, vbi agit de Hunnorũ copijs a Gratiano concitatis, & accerſitis contra Maximum; quas Valentinianus poſt Gratiani obitum, pacis cupidus, intra terminos conſiſtere mandauit: vbi oſtendit Gratianum Imp. pro virili conatum eſſe exterorum auxilio Maximi vires infringere. Rurſus autem de eadẽ incurſione Gauni Hunnorum, & Melgæ Pictorum Ducum ſcribit etiã Sigebert. in chron. anno Domini 389. Nec omittimus dicere ex ſententia Saluiani Maſſilienſis lib. 4. & 7. de recto iudicio & prouid. Dei, Hunnorum gentem fuiſſe præ ceteris in venerem ſolutiſſimam. Hæc de his iam ſatis. Si quis hæc in fonte ex prædicto auctore videre cupierit, ſignauimus codicis numerum, quo facilius inueniri poſſit. Hæc noſtra cum recognoſceret Reuerendiſſimus Lindanus Epiſc. Ruremundenſis, ſimulq. probaret, de loco martyrij tantum excepit; qui tamen, vt eam ſolueret difficultatem, hæc quæ ſequuntur, ſuis verbis appoſuit:

Superioribus tantum obſtare videtur locus, qui agonis S. Vrſulæ palæſtra conſtanter ab vniuerſis in hunc vſque diem eſt habitus. Is tunc temporis longiuſcule a Colonia Vbiorum (quæ caput erat prouinciolæ, cui hodie nomen eſt, plurimas inter magni atque non obſcuri oppidi ruinas ſuperſtites, Vpen & Vben, quod Latini emollierunt, dicentes Vbios pro Vpios) erat diſſitus: nunc autẽ ex Francorũ & Iudæorum plurimorũ (quod illorum loquitur antiquiſſimum cœmeterium permultis Hebraicis epitaphijs exornatum) incolatu ad flexũ Rheni forma hemicycli extenſum longiſſime. Si quis enim oppoſito ex litore Coloniã intueatur, veriſſime dixerit, Colonienſes in ſigmate conniuari. Hunc autem locũ, vbi nunc viſitur ſanctæ Vrſulæ collegium virginum nobilium (licet vna vix, aut altera ſuperſit ſanctimonialis, Lutheraniſmo eas ad thalamos maleblandos a ſuauiſſimo Chriſti Domini iugo abliciente) fuiſſe certaminis arenã, inde pij non imperite videntur aſtruere, quod templi area nullum ſuſcipit ſepeliendũ, immo pueros recens baptizatos de nocte quaſi euomens in ſuperficiem reijcit viſendos; cuius rei miracula narrant incolæ non rara, quæ non alibi temere inueniantur.

niantur. Quod ne cuipiam videatur paradoxum, obiter viam indicabimus, quam vetus Rheni fluxus peritis rerum Belgicarum obſeruatoribus præmonſtrabit. Nam quod noſtras ait Gaufridus Aſaphenſis in Anglia (quam S. Bonifacius in epiſtolis Saxoniam appellat transmarinã) Epiſcopus, appellans Germanicum litus, vbi illa ſit cum ſuis paſſa: tu voces cum veteribus Aeſtuaria Germanica, ſiue, vt Tacitus, inſulas Saxonum: quæ ſuo nomine (quod nullus veteris regionis Rhenanæ peritus ierit inficiando) complectãtur, quicquid hodie habet Oceanum verſus non ſolum Zelandia, Hollandia, Phriſia, olim Freſia ad Fleuum (qui Rheni fuit brachiũ Het Vlye ex Vuahale in Iſelam a Druſo deriuatum, vnde & hodie Foſſa Druſiana vocatur) ſita: ſed & longius nunc ab Oceano in mediterranea diſſita Tranſyſelana, vbi Drentij, nunc Drentenlandt, & Tubãtij, nunc Tuuentenlandt apud Groeningam habitabant inſulares; & Cliuia Coloniã vſque pertingens, varijs olim Rheni brachijs, ſeu anfractibus intercluſa. Vnde & olim Cæſaris Vuardæa, quam inſulam dicimus, nomen habet, haud longe a Colonia, vbi S. Suuitbertus colitur Kal. Martijs, quòd Rheni circuitu olim ambiebatur, iam mediterranea. Nunc igitur ſuperius enarrata prædicti Gaufridi hiſtoria noſtratibus optime fuerit teſtimonijs conſentanea, quæ habent, iſtam SS. virginum claſſem vi procellarum ex Oceano Thielam appuliſſe, quæ hodie portus eſt Geldriæ ad Vuahalim; inde Coloniam perrexiſſe: quod tum fuit facillimum, cum Rhenus fluuiorum rex adeo abundabat aquis, vt foſſas plurimas ad Hollãdiam & Geldriam exſiccandam iuſſerint pij Auguſti exẽplo Druſi Rom. effodiendas: vt & noſtrates poſteri in vſum oppidi & agri Traiectenſis Leccam a ſtillando dictam, quod hieme Rhenus illac ſeſe in Moſam altero ſuo cornu effunderet copioſius. Vnde forte a Latinis fuit dictus Bicornis ab oſtijs nobilioribus: quorum alterum Glareano, alijſq. fere omnibus etiam nunc fuit ignotum, quod ad arcem Britannicam a Romanis contra Britonum incurſiones in litore extructam euoluebatur; ſed dunis vi tempeſtatum permotis obſtructum. Si ergo claſſis illa S. Vrſulæ fuit vi tempeſtatis ad Vuahalim depulſa, nullo negotio naucleris licuit ad rectum Rheni curſum ex internatantibus paſſim inſulis naues dirigere, aut potius ventis dare: qui eos in manus Hunnorum (quod & Colonienſis habet hiſtoria) inuexerunt. hi enim apud Coloniam, vbi Romanum ſemper fuit contra Saxones feroſq. Germanos vltra Rhenũ agentes præſidium, agebant, Gratiano Aug. contra Maximũ tyrannum militaturi. ſed ex ſententia Gaufridi a prædictis piratis tã immane ſcelus dicitur perpetratũ. Hactenus eruditus Lindanus.

[c] *Aſterij*] De quo Beda & Ado ex Actis S. Calliſti Papæ, quæ extant apud Suriũ to.7. die 14. Octobris, vnde & ceteri acceperunt. Corpus Aſterij a Sergio Iuniori Rom. Pont. tranſlatum eſt in Titulum Equitij, vt vetus inſcriptio in marmore ſculpta, quæ in eadem eccleſia aſſeruatur, fidem facit.

[d] *Daſij & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri recentiores. Reſtituitur ex antiquis manuſcript. Germana lectio eſt, duodecim militum, loco duodecim millium.

[e] *Maroniæ in Syria.*] Erat in Syria olim vicus, Maronia dictus, vbi Malchus vixit; qui poſtea creuit in ciuitatem. Fuit eiuſdem loci Epiſcopus inſignis Timotheus nomine, qui multa grauiaq. paſſus eſt ob communicationem cum S. Ioan. Chryſoſt. tempore Arcadij Imp. vt ſcribit Pallad. in dialog. Eſt mentio de alio Maroniæ Epiſcopo, Dimaſio nomine, qui interfuit Concilio Epheſino, vt conſtat ex Actis ipſius. An autem a prædicta Maronia hi qui hodie dicuntur Maronitæ, ſint appellati, an vero a S. Marone abbate, non audemus certi quid definire. Cõpertum etenim habemus, Maronem abbatem in Syria claruiſſe ſanctitate; fuiſſeq. monaſterium dictum S. Maronis in Syria, cuius abbatis, nomine Alexandri, extant litteræ ad Hormiſdam Papam, & libellus oblatus Synodo, quæ recitantur in actione prima Quintæ Synodi. Eius itaque monachi appellati ſunt Maronitæ, ſicut a Studio Studitæ, a Saba Sabaitæ, a Dio Dijtæ, & ab Abrahamio Abrahamitæ dicti reperiuntur. Inde fortaſſe nomen Maronitarum prouenit, illorum (inquam) Chriſtianorum, qui proprios habẽtes Epiſcopos, degentes in monte Libano, magna fidei ſinceritate & animi ardore communicant Romanæ Eccleſiæ, quorũ eſt Romæ nobile collegium a Sanctiſſimo D.N.Greg.Papa XIII. laudabiliter inſtitutum: quod ſumma induſtria, conſilio, & ope curat Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. Antonius Carafa, S. R. E. Card. Bibliothecarius, cuius immenſos labores, ſtudia, & animi affectũ in reſtituenda ac propaganda fide Catholica collapſa in Orientali Eccleſia, nouit ille melius, qui ſolus laborem & dolorem conſiderat.

[f] *Malchi.*] Eius vitam S. Hieronymus egregie cõſcripſit. Ab hoc diuerſus eſt (etſi in multis conueniat) monachus ille, quem Sozomenus Malachionem vocat, qui iiſdem temporibus vixit, de quo libro 6. cap. 32.

[g] *Viatoris.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij recent. Scribit de eo Petrus in catal. lib.9.c.90. Claruit temporibus Theodoſij ſenioris, vt Ado Vien. teſtatur in chronico.

[h] *Cilinia.*] Plura de ea in vita S. Remigij; eius tamen vitam ſeorſum ſcriptam eſſe ab Hucbaldo, tradit Molan. Sigebert. de ea in chron. anno Domini 449. Alia eiuſdẽ nominis Cilinia Meldẽſis virgo fuit, de qua agitur in vita S. Genoueſæ virg. & apud Molanum hac die.

Vnde-

22 Vndecimo Kal. Nouemb. Luna. A

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

HIEROSOLYMIS beati Marci[a] Epiſcopi, clariſsimi & doctiſsimi viri, qui primus ex Gentibus Hieroſolymorum eccleſiam ſuſcepit regendam, ac non multo poſt ſub Antonino Imperatore martyrij meruit palmam. Hadrianopoli in Thracia natalis ſanctorum martyrum Philippi[b] Epiſcopi, Seueri presbyteri, Euſebij, & Hermetis, qui ſub Iuliano Apoſtata poſt carceres & flagella incendio cremati ſunt. Item ſanctorũ martyrum Alexandri[c] Epiſcopi, Heraclij militis, & ſociorum. Firmi in Piceno ſancti Philippi[d] Epiſcopi & martyris. Oſcæ in Hiſpania ſanctarum virginum Nunilonis[e] & Alodiæ ſororum, quæ a Sarracenis ob fidei confeſsionem capitali ſententia punitæ, martyrium conſummarunt. Apud Coloniam ſanctæ Cordulæ[f], quæ vna ex ſodalibus ſanctæ Vrſulæ, cum aliarum ſupplicijs & cæde perterrita ſe occultaſſet, eius rei pœnitens, poſtridie ſe vltro patefecit, & nouiſsima omnium martyrij coronam accepit. Hierapoli in Phrygia ſancti Abercij[g] Epiſcopi, qui ſub Marco Antonino Imperatore claruit. Rhotomagi ſancti Melanij[h] Epiſcopi, qui a ſancto Stephano Papa ordinatus, illuc ad prædicandum Euangelium miſſus eſt. In Tuſcia ſancti Donati[i] Scoti Epiſcopi Feſulani. Veronæ ſancti Verecundi[k] Epiſcopi & confeſſoris. Hieroſolymis ſanctæ Mariæ[l] Salomæ, quæ in Euangelio legitur circa Domini ſepulturam ſolicita.

OCTOBRIS 22.

MARCI *Epiſcopi*[a].] Agunt de eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Scribit de eo Euſeb. in chron. anno 19. Hadriani Imp. & hiſt. lib. 4. cap. 6. in fine, Epiphan. hæreſi 66. cum agit de ſucceſſione Epiſcoporum Hieroſolymitanorum, Niceph. Epiſc. in chron. & Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 4. c. 25.

[b] *Philippi & ſoc.*] Beda, Ado, & alij. Hunc præceſſit Liuius, qui ſucceſſit Eutropio; amboq. Conſtantij temporibus ob defenſionem Catholicæ fidei martyrio coronati ſunt, prout teſtatur S. Athanaſius in apolog. de fuga ſua ad Conſtantium, col. 334.

[c] *Alexandri & ſoc.*] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio.

[d] *Philippi Epiſcopi.*] De quo etiam tabulæ Firmanæ eccleſiæ, quas Romam delatas accepimus.

[e] *Nunilonis & Alodiæ.*] Agit de ijſdem Vſuardus. Ipſarum martyrium ſcripſit S. Eu-

 logius

logius in Memoriali ſanct. lib. 2. cap. 7. paſſaſq. dicit Aera 889. anno Domini 851. Plura de his conſcripta haberi in manuſcrip. cod. teſtatur Ambroſ. Moral. ibi in ſchol. De his etiam in Flore ſanct. & in Theſaur. concion. tom. 2. agitur.

Quod autem tam hic, quam in alijs locis ſemper, cum Aeræ numerum ad Chriſti Domini noſtri annorum rationem deducimus, ab Aeræ nota annos trigintaocto ſubtrahere conſueuimus: rem haud ab inſtituto alienam facturi videmur, ſi de Aera paulo diffuſius diſſeramus: ea etenim numeri nota tũ Acta martyrum, ac ſacra Concilia, tum etiam res profanas in Hiſpanijs conſignari conſueuiſſe, exploratiſſimum eſt; rarumq. ſit inueniri id ab alijs vſurpatum. Hic quidem vſus ab ipſo Auguſti tempore poſt mille trecentos & amplius annos in aliquibus Hiſpaniæ regionibus, quin etiam in Luſitania vltra milleſimum & quadringenteſimum perſeueraſſe, certiſſimum eſt, vt habes notatum pluribus a Vaſæo in chron. Hiſpan. c. 22. Quod in primis ad ipſum Aeræ nomen ſpectat; numeri notam eſſe dictã Aeram, affirmat Nonius; in quam ſententiam Lucillius lib. 29. his verbis: Hæc eſt ratio peruerſa, Aera numeri ſubducta improbe. Fauſtus Regienſis lib. 1. de Spiritu ſancto Aeram ſupputationem appellat: quam & ab ære ſic dictam putant, quod in ære eſſet numeri nota deſcripta. Reijcitur a Vaſæo in chron. & a Didaco Couar. lib. 1. var. reſolut. cap. 12. commentum de Aera, quo dictum eſt, Aeram cum aſpiratione ſcribendam Heram, dictamq. ab hero, hoc eſt, domino. Refellit Reſendius Geneſij Sepuluedæ inuentum de Aeræ nomine, quod ſcilicet a notarijs alijsq. ſcriptoribus ſic fuerit abbreuiatum; vt quod ſcribendum eſſet, Annus erat Auguſti Cæſ. illi breuitatis cauſa ſic exararet, A. ER. A. Cæſ. paulatimq. demptis punctis etiam, ſcriptum AERA. Cæſ. Fere eiuſdem rei commentor fuit Couarr. vbi ſupra; cum diceret, primum elementum, A, a ceteris litteris interpunctione eſſe ſeparandum, ac ſic ſcribendum A. Era. vt diceret, Annus erat. prætulit tamen Couar. ſuæ ſententiæ Sepuluedæ fictionem. Sed quis non videat, cum cuiuſque actionis in præſens factæ tempus in ſcriptura apponitur, non dici, Annus erat, ſed Annus eſt, &c. Cur non ſic potius (ſi licet in re ſeria ludere) ſingula per ſe elementa ponimus A. E. R. A. vt ſingulas ſignificent dictiones, ac velint dicere, Annus eſt Regni Auguſti? Sed miſſa iſtæc commenta: nam Auguſti nomen, quod per vltimum illud A. exprimunt, longe poſt exordium Aeræ a Senatu excogitatum, & tributum eſt Octauiano, anno nimirum decimoquinto a Triumuiratu, & vndecimo poſt Aeram cœptam; cum ſcilicet idem Octauianus ſextũ ageret Conſulatum cum collega Agrippa iterum Conſule, vt auctor eſt Dio hiſt. Rom. lib. 53. Quænam ratio patitur, vt in Aera poſitũ ſit nomen Auguſti, quod necdum a Senatu fuerat adinuentũ? Eſt & Iſidori lib. 5. Orig. ea ſententia; vt ab ære dando, hoc eſt, tributo pendendo, Aera ſit dicta: quæ an ſit vera, dicam inferius. Rurſus de Aera illud apud omnes eruditos eſt in confeſſo, Aeram cœptam eſſe numerari anno trigeſimooctauo ante Chriſti Domini noſtri natalem diem. Ad hæc probãda non eſt quod multis immorer; ſatis erit ad eam rem demonſtrandam S. Iuliani Toletani Epiſcopi patens aſſertio, qui lib. 3. contra Iudæos ad Eruigium Regem habet hæc verba in fine: Aera enim inuenta eſt ante triginta & octo annos, quam Chriſtus naſceretur. Nunc autẽ acclamatur Aerã eſſe ſeptingenteſimam vigeſimamquartam: detractis igitur triginta & octo annis, ex quo Aera inuenta eſt, vſque ad Chriſti natiuitatem, reſidui ſunt ſexcenti octogintaſex anni, hactenus Iulianus; qui dum ait: Nunc autem acclamatur Aeram eſſe, &c. ad illud videtur alludere, quod in Hiſpaniarum eccleſijs (vt habet c. 9. ſecundæ Synodi Bracarenſis) die natali Domini poſt Euangelicã lectionem publice in eccleſia per diaconũ futuri eius anni Paſchatis dies annunciabatur, ſimulq. Aera currẽs promulgabatur, ſicq. ea ratione Aera dici videtur acclamata. Sed miſſis his, iam omnes conſentiunt, ante annos triginta & octo diei natalis Domini, Aeram cœptam eſſe numerari; eaq. ratione, iureq. ijdem omnes referunt ad annũ quartum a Triumuiratu. Quod autem diſertiſſimorum virorũ non mediocriter torſit ingenia, illud potiſſimum eſt, quidnam fuit in cauſa, vt eo anno Aeræ numerus ſit inuentus? Vaſæus in his peruestigandis plurimum laboris inſumpſit, & quo rem ſibi minus aſſequi viſus eſt, claros eruditione viros, qui in ea facultate in Hiſpania florebant, conſuluit: fuerunt hi Geneſius Sepulueda, & L. Andr. Reſendius; eorumq. de ea re ſententias recitat. hi omnes aliorum commenta refellentes, in eam pedibus ſententiam abijſſe videntur, vt Aeræ numeri eo anno fuerit auſpicandi ratio, quod a Triumuiris facta eo ipſo anno Romani Imperij diuiſione, Hiſpania Auguſto ceſſerit. Eamdẽ affert cauſam & Didac. Couarr. libro 1. var. reſol. c. 12. Miratus ſum (fateor) nobiliſſima ingenia poſt multas de ea re lucubrationes errore temporis lapſa, vt putarint partitionem Imperij inter Triumuiros anno quarto Triumuiratus eſſe factam. Dio Caſſius, hiſtoricorum clariſſimus, qui floruit Romæ temporibus Seueri ac ſucceſſorum Impp. quiq. anno octauo Alexandri creatus eſt Conſul ordinarius, resq. Romani Imp. ex antiquis Annalibus peruestigans, cuncta ordine temporũ per Conſules in annos ſingulos digeſſit; hic, inquam, Dio duplicem Imperij Romani partitionẽ a Trium-

uiris

uiris factam recenſet: priorem videlicet ipſo primo anno Triumuiratus ſub Conſulatu Lepidi & Planci, ab Vrbe cond. anno ſeptingenteſimo duodecimo, qui & annus primus Imperij Octauiani numerari cōſueuit: poſteriorem autem Imperij Romani inter eoſdem Triumuiros partitionem factam ait ſub Conſulatu Caluini & Pollionis, a Triumuiratu anno tertio, ab Vrbe cond. ſeptingenteſimo quartodecimo, poſt bellum Peruſinum confectum, pace inita inter Octauianum & Antonium; qua quidem facta diuiſione, eidem Octauiano non tantum Hiſpaniæ, ſed Galliæ, Sardinia, & Dalmatia obtigerunt. Hæc Dio hiſt. Roman. lib. 48. Ex quibus quidem manifeſte apparet, neutram Imperij diuiſionem, primæ Aeræ, quam cœptam eſſe anno quarto a Triumuiratu & ipſi affirmant, aptari poſſe: a priore enim partitione vſque ad Chriſti Redemptoris annum, quadraginta & vnus intercurrunt anni; a ſecunda autem vſque ad prædictum tempus, anni numerantur trigintanouem, vel quadraginta, ſi numeres primum Chriſti annum anno quadrageſimo ſecundo Auguſti, vt plerique faciant: cum alioquin trigintaocto tantum numerari neceſſe ſit, ex maiorum omnium aſſertione, a prima Aera vſque ad Chriſti Domini noſtri natalem diem. Nec inſuper aliqua poteſt ratione ſubſiſtere, quod in ea re adhuc ſibi ambigua addidit Vaſæus, Aeram fortaſſe numerari cœptā a domitis Cantabris & Aſturibus, cum Octauianus vniuerſa Hiſpania tranquilla atque pacata potitus eſt: nam eodem Dione auctore, certū exploratumq. habetur, bellum Cantabricum cœptum eſſe ſub Conſulatu nono Octauiani, ab Vrbe condita anno 729. ab ipſo initio Aeræ anno quartodecimo; idemq. perſeueraſſe, iiſdem ſæpius rebellantibus, vſque ad Conſulatum Sentij Saturnini, anno ab Vrbe cond. 735. Aera vigeſimaprima. Hæc Dio hiſt. Rom. lib. 53. & 54. quibus ea quæ de cauſa auſpicandæ Aeræ a prædictis ſunt poſita, confutari videntur.

Alia igitur a prædicta eſt perquirēda cauſa, cur anno quarto a Triumuiratu, qui eſt trigeſimusoctauus ante Chriſti diem natalem, ab Hiſpanis anni ſinguli ab Aera cœperint numerari. Mea quidem ſententia, nulla ex parte veriorem cauſam ac certiorem quam ex Dione de ea re venari poſſumus: qui dū ſub vnoquoque Conſulatu res geſtas recenſet, ſub Conſulatu Marcij Cenſorini & Caluiſij Sabini (eſt hic ille ipſe annus quartus a Triumuiratu, quo ſumitur initiū Aeræ) de Cerretanis in Hiſpania rebellantibus texit hiſtoriam, eoſq. eo anno perdomitos ab Auguſto per Domitium Caluinum enarrat; eumdemq. adeo ingentem vim pecuniæ ex Hiſpanis collegiſſe, vt quod ab alijs Orbis ciuitatibus ad triumphi impēſas exigi conſueuiſſet, ex ſolis Hiſpaniarum ciuitatibus collegerit; eamdemq. pecuniam adeo affatim ſuppeditatam, non tantum ad triumphi impenſas ſatis fuiſſe; ſed ex ea maiorem partem ad Vrbis Palatium, ipſa antiquæ Vrbis cunabula, vbi Romulus prima iecerat Vrbis fundamenta, incendio abſumptum, ex integro reſtituendum, eſſe expenſam: ſcribit enim hæc Dio hiſt. Rom. lib. 18. ponamq. eius verba, quo hæc certiora ac fideliora habeātur, vt a fonte hæc potius requiras, quam ex epitome Xiphilini, qui non ſine veritatis diſpendio Dionem in compendium contraxit. ſunt hæc, inquam, verba Dionis: Triumpho ſibi conceſſo; quod in triumphum conferri ab vrbibus ſolet, a ſolis Hiſpaniæ ciuitatibus accepit; atque eius aliquam partem ad triumphi apparatum inſumpſit, maiorem vero in Palatium reficiendū: id enim incendio combuſtum inſtaurauit ac dedicauit, cum alijs rebus ſplendide ornatū, tum imaginibus, &c. Hæc Dio: licet quod ad Palatij reſtitutionem ſpectat, Suet. in Aug. cap. 57. non ab Hiſpanis tantum, ſed a ceteris collatam dicat eſſe pecuniam. Porro cum Hiſpanorum collatio munificentiſſima prædicetur, eaq. ipſo anno facta noſcatur, quo Aera incipit numerari: mihi facile perſuadeo, ob tam egregiam nauatam operam, vt a re admodum memorabili, ab Hiſpanis cœpta eſſe futura tempora numerari. Vnde non diſplicet, quod Iſidorus lib. 5. orig. Aeram ab ære collato, hoc eſt, tributo penſo, putat eſſe dictam; licet ab eo omnino diſſentiam, dum ait, tunc ab Auguſto fuiſſe vniuerſum Orbem deſcriptum: nam eo tempore nominatæ ſuperius prouinciæ tantū ſub Octauiani ditione poſitæ erant; & Orbis deſcriptio poſt annos trigintaocto, eo anno quo Dominus naſcitur, facta reperitur. Sic itaque Aeram nuncupatam ab ære collato exiſtimo, atque a dicta collatione æris, Aeram, ipſam notam numeri in Hiſpania eſſe acceptam. Hæc ſunt quæ de Aera inuenta habui dicere. Si quis his certiora habet quæ dicat, in medium proferat, & agam gratias.

[f] *Cordulæ.*] Conſule quæ dicta ſunt pridie huius diei in Vrſula. De huius tranſlatione agitur in vita Alberti Magni par. 2. cap. 9.

[g] *Abercij Epiſc.*] De eodem Græci etiam agunt hac die in Menologio. Eius res præclare geſtas ex antiquis monumentis deſcripſit Metaphraſtes, quas Lipom. habet tom. 6. & Sur. tomo 5. Claruit temporibus Marci Aurelij Antonini, & Lucij Veri fratrum Imperatorum. Extat eiuſdem ſanctiſſimi viri epiſtola ad dictum M. Aurelium Antoninum Imp. quæ Apoſtolicum redolet ſpiritum: exhibemus eam integram in Annalibus Eccleſiaſticis, acceptam ab Illuſtriſſimo ac Reuerendiſſ. D. Gulielmo Syrleto Cardinale ampliſſimo, qui eam Græce ſcriptam in antiquo manuſcripto codice, vt ingentis pretij margaritam, cuſtodit.

[h] *Mela-*

[h] *Melanij Epiſcopi.*] Fuit hic ſecundus eius ſedis Epiſcopus, ſubrogatus S. Nicaſio, vt habent tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochares. Aliqui hunc Melonem, corrupto vocabulo, appellant. De eo Vincent. lib. 11. c. 74. Petrus in catal. lib. 9. c. 93. & alij.

[i] *Donati.*] Eius Acta nuper cõſcripſit Franciſcus CattaniusDiacetius Epiſc. Feſulanus.

[k] *Verecundi Epiſcopi.*] Tabulæ eccleſiæ Veronenſ. pluribus autem Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. D. Auguſt. Valerius Epiſcopus Veronen. & S.R.E. Card. in commentario de antiquis monumentis Epiſcoporum Veronen. pag. 12. & 43.

[l] *Mariæ Salomæ.*] De ipſa Matth. Euang. cap. 15. & 16. Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus, & alij recentiores.

★ B Decimo Kal. Nouemb. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

IN Hiſpania prope Gades ad fundũ Vrſonianum ſanctorum martyrum Seruandi [a] & Germani, qui in perſecutione Diocletiani ſub Viatore Vicario poſt verbera, ſqualorem carceris, famis ac ſitis iniuriam, & longiſsimi itineris laborẽ, quem ferro onuſti pertulerunt, nouiſsime martyrij ſui curſum cæſis ceruicibus impleuerunt: ex quibus Germanus Emeritæ, Seruandus vero Hiſpali conditus eſt. Antiochiæ in Syria natalis ſancti Theodori [b] presbyteri, qui in perſecutione impij Iuliani comprehenſus, poſt equulei pœnam, & multos ac duriſsimos cruciatus, lampadibus etiam circa latera appoſitis inflammatus, cum in confeſsione Chriſti perſiſteret, occiſione gladij martyrium conſummauit. Conſtantinopoli ſancti Ignatij [c] Epiſcopi, qui cum Bardam Cæſarem ob repudiatam vxorem arguiſſet, ab eo multis iniurijs affectus, in exilium pulſus eſt: ſed a Nicolao Romano Pontifice reſtitutus, tandem in pace quieuit. Burdigalæ S. Seuerini [d] Colonienſis Epiſcopi & confeſſoris. Rhotomagi ſancti Romani [e] Epiſcopi. Apud Salernum S. Veri [f] Epiſcopi. In territorio Ambianenſi S. Domitij [g] presbyteri. In pago Pictauienſi ſancti Benedicti [h] confeſſoris.

OCTOBRIS 23.

[a] SERVANDI *& Germani*.] De iiſdem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Horum Acta narrantur egregie hymno ſacro in Breuiario Toletano: ex vetuſtis monumentis eadem alij ſoluta oratione deſcripſerunt, vt Vaſæus in chron. Hiſp. Marin. Sicul. de reb. Hiſpan. lib. 5. Eadem in Theſaur. concion. to. 2. & in Flore ſanct. Hiſp.

[b] *Theodori.*] A nonnullis Theodoretus hic dictus reperitur. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Eius nobile certamen ſcribit Sozom. hiſtor. lib. 5. cap. 7. qui Theodoretum appellat ad

diffe-

differentiam alterius Theodori, qui eodem tempore ibidem eadem ex cauſa diriſſima paſſus eſt, de quo Ruffin.hiſt.lib.1.cap.36. Socrat.lib.3. cap.16. Sozom. lib.5. c. 19. Theodoret.lib.3. c.10. ante hos omnes S. Gregor. Nazianz. orat.2. in Iulianum, & S.Auguſt.de ciuit. Dei lib. 18. cap.52. Teſtatur Molan. ſe vidiſſe huius martyris Acta ab aulicis Iuliani tunc ſcripta, eaq. hactenus Carthuſiæ aſſeruari: ſed miramur ea prætetijſſe Surium, & eius in vitis Sanctorum colligendis ſucceſſorem Moſandrum, ambos Carthuſianos.

[c] *Ignatij Epiſc.*] Agunt de eo etiã Græci hac die in Menologio. De eo eſt frequens mentio in regiſtro Ioannis Octaui Papæ, Nicolai Primi, ac præſertim in eius epiſtola ad Michaelem Imp. & alijs pleriſque, vt in epiſtola ad Epiſcopos Aſiæ & Libyæ, itemq. ad clerum Conſtantinopolitanum, ac denique ad vniuerſos Chriſti fideles conſcripta 18. Martij Indict. 13. itemq. in Romana Synodo ab eodẽ Pontifice celebrata. His addimus Græcorũ hiſtoricos Zonar. lib.3. Annal. Cedren. in comp. hiſt. in Michaele, Glyc. in 4. par. Annal. Ex quibus omnibus vita ipſius optime concinnari poſſet: ſi præſertim adderetur ea, quam Anaſtaſius Bibliothecarius ſcripſit ad Hadrianum Secundum Rom. Pont. in præfat. de octaua Synodo; quam hiſtorice ſcriptam legimus in codice manuſcripto Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. D. Antonij Carafæ Card. Bibliothecarij.

[d] *Seuerini Epiſcopi.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Scripſit eius Acta Fortunatus, vt teſtatur Greg. Turon. de glor. confeſſ. cap.45. Alia inſuper incerto auctore ex vet. manuſcrip. edidit Sur. to. 5. De eius electione agitur in appẽdice Concilij Agrippinenſis habiti poſt Conſulatum Amantij & Albini, anno Domini 346. ſecundum veriorem ſupputationem. Diu multumq. ſedit: nam tempore obitus S.Martini adhuc ſuperſtes erat, vt ſcribit Greg. Turon. lib.1. mirac. S.Martini cap.4. Obijſſe autem S. Martinum Arcadio & Honorio Augg. quintũ Conſſ. anno Dom. 402. in Annalib. noſtris oſtendimus. Mentio de eodem Seuerino habetur in Actis S. Energiſti eius diaconi, & inde Epiſc. ſucceſſoris, apud Sur. to. 5. die 24. Octob. in vita S. Annonis Epiſc. Colon. lib.2. c.27. & Sigeb. in chron. anno 399. De tranſlatione eiuſdem Sur. tom.5. hac die hiſtoriam recitat. Hic monemus lectorem, ſcripſiſſe Petrum Damiani ad Deſiderium abbatem commentariolum de quibuſdam miraculis, quẽ deſcripſit Lipom. tom.8. vbi de Seuerino Epiſcopo Colonienſi adhuc in pœnis purgatorijs exiſtente narrat hiſtoriam. Id quidẽ nolim quis putet intelligi de S.Seuerino, de quo hic agimus, qui iam ante annos ſexcentos ex hac vita migrarat, ſed de aliquo alio, quem auctor dicit nuper illi præfuiſſe eccleſiæ: licet in editis tabulis Epiſcoporum Colonienſium nullus alius eiuſdem nominis Epiſcopus reperiatur. quare ſuſpicor in prædictam ſcriptionẽ errorem irrepſiſſe nominis ciuitatis, vel Epiſcopi. Niſi dicere velimus, illa verba: Nuper Epiſcopus: non ex dictis ab Adraldo, qui citatur, eſſe relata, ſed potius ex ſcripto eſſe recitata, nimirum ex exemplari ab eodẽ miſſo ad Petrum, qui hæc ſcribit: nam rem geſtã fuiſſe ſcriptis conſignatã teſtatur.

[e] *Romani Epiſc.*] De quo hæc in dictis manuſcriptis: S.Romani Epiſcopi & confeſſoris, cuius vita meritis claruit, & mors pretioſa in domo Domini quotidie demonſtratur. De eo etiam Molan. hac die. Fuit autem eius ſedis Epiſcopus viceſimus ordine, ſeditq. anno Domini 622. vt tabulæ eius eccleſiæ apud Democharem indicant.

[f] *Veri Epiſcopi.*] De eodem veteres tabulæ, Breuiarium, & alia antiqua monumenta eccleſiæ Salernitanæ. Aſſeruatur eius corpus in eccleſia cathedrali, in crypta inferiori, vna cum alijs ſanctis, quorum ſuperius meminimus 19. huius.

[g] *Domitij.*] Vet. manuſcrip. ac etiam Molan. de eodem agit hac die.

[h] *Benedicti.*] De eodem Vſuard. hac die, & alij recentiores.

24 Nono Kal. Nouemb. Luna. C xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

VENVSIAE in Apulia natalis ſanctorum martyrum Felicis [a] Epiſcopi Africani, Audacti & Ianuarij presbyterorum, Fortunati & Septimi lectorum: qui tempore Diocletiani a Magdelliano Procuratore multis diu

vinculis & carceribus in Africa & Sicilia macerati, cum Felix nullatenus ſacros libros iuxta Imperatoris edictum tradere voluiſſet, tandem occiſione gladij conſummati ſunt. Apud Homeritas in ciuitate Nagran paſsio ſanctorum Aretæ[b] & ſociorum trecentorum & quadraginta, tempore Iuſtini Imperatoris, ſub Dunaan Iudæo tyranno: poſt quos Chriſtiana mulier incendio tradita eſt; cuius filius annorum quinque, cum balbutiendo Chriſtum confiteretur, nec blanditijs nec minis retineri poſſet, in ignem vbi mater ardebat, ſe præcipitem dedit. Coloniæ ſancti Euergiſli[c] Epiſcopi & martyris. Conſtantinopoli ſancti Procli[d] Epiſcopi. In Britannia minori tranſitus ſancti Maglorij[e] Epiſcopi, cuius corpus Lutetiæ Pariſiorum requieſcit. In Vertano monaſterio ſancti Martini[f] abbatis. In Campania ſancti Marci[g] ſolitarij, cuius præclara opera ſanctus Gregorius ſcripſit.

OCTOBRIS 24.

FELICIS & *ſoc.*[a]] Agunt de ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Cuius autem ciuitatis in Africa hic Epiſcopus fuerit, varia lectio eſt. Beda legit, Tubrocenſis eccleſiæ; Ado, Tibiurenſis, prout etiam in prædictorum martyrum Actis, quæ extant apud Sur. tom. 5. legitur. Ex antiquis autem manuſcript. verior lectio ea mihi probatur, quæ habet, Tibirenſis. De Tibirẽſi, vel Tibiritana ciuitate mentio habetur in Concil. Carthaginenſ. temporibus Cypriani, vbi ſubſcriptus legitur Vincentius Tibiritanæ eccleſiæ Epiſcopus, & ipſe Cyprianus ſcribit ad Tibiritanos epiſt. 56. In priorem editionem Rom. Martyrologij neſcio quomodo irrepſit error, vt hic Felix Aptungitanus dictus reperiatur, de quo Optatus Mileuitanus meminit lib. 1. contra Parmen. aitq. cum manum impoſuiſſe Cæciliano creato Epiſcopo Carthaginenſi, ſed ille reperitur ſuperuixiſſe etiam temporibus Conſtantini, vt apparet ex Auguſtino de act. cum Donatiſt. poſt collat. cap. 33. & epiſt. 162. Nec vero eſt hic ille Felix Epiſcopus Abdiritanus, qui vixiſſe reperitur in Africa temporibus Zenonis Imp. vt conſtat ex Victore lib. 2. de perſec. Vuandal. Agit de his martyribus Petrus in catal. lib. 9. c. 101. & Mombrit. tom. 1. ſed multa ſunt in eis quæ corrigantur. Græci de ijſdem martyribus agunt xvj. Kal. Maij in Menologio, vbi eorum paſſionis Acta breui ſumma deſcribuntur;

[b] *Aretæ & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio; quorum Acta Metaphraſtes exacte deſcribit: extant apud Lipom. to. 6. & Sur. tom. 5. De ijſdem Niceph. hiſt. lib. 17. cap. 16. Zonar. in Iuſtino Imp. & Cedren. anno 5. eiuſdem. De Homeritis & eorum Regibus Chriſtianis, quibuſcum Iuſtinianus aduerſus Perſas fœdus inire ſtuduit, pluribus agit Procop. lib. 1. de bello Perſico.

[c] *Euergiſli Epiſcopi.*] Agunt de eodẽ Ado, & alij recentiores. Eius Acta ex veteribus codicibus edidit Sur. tom. 5. Succeſſit hic S. Seuerino, vt conſtat ex tab. eius eccleſiæ, & ex vita ipſius.

[d] *Procli Epiſcopi.*] De eodem Græci etiam hac die in Menologio. Fuit hic primũ anagnoſtes S. Ioannis Chryſoſtomi, ac demum eius ſedis Epiſcopus, de quo Socrat. lib. 7. c. 39. 40. 41. 44. Theodoretus hiſt. lib. 5. c. 36. Niceph. hiſt. lib. 14. cap. 38. 39. 43. 46. & 47. Mentio de eodem habetur in vit. S. Ioannis Chryſoſt. Inter plurimas eiuſdem viri egregias lucubrationes, celeberrima eſt epiſtola ad Armenos de fide Catholica, cuius meminit Liberatus diac. in Breuiar. quæ & citata reperitur in SS. Concilio œcumenico Epheſino: habetur eadem typis excuſa. De eius rebus geſtis pluribus egimus in Annal. Eccl. ibi & de alijs eiuſdẽ Sancti lucubrationibus.

[e] *Maglorij Epiſcopi.*] Eius Acta extant apud Sur. tom. 5. Petrus in catal. lib. 9. cap. 103. de eodem nonnulla habet, itemq. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 50. & lib. 4. cap. 47. Gulbertus Gemblac. de virtut. S. Martini cap. 14. & Molanus in addit. ad Vſuard. hac die. Claruit anno Domini ſexcenteſimo vigeſimo.

[f] *Martini abb.*] De eo item Vſuardus hac die & alij, Ado autem ad quintum Idus Decembris. Agit de eodem Gregorius Turonenſis de glor. confeſſ. cap. 57.

[g] *Marcij.*] De quo ſcribit S. Gregor. Papa lib. 3. dialog. cap. 16. Alius iiſdem fere temporibus claruit in Gallijs in Aruernẽſi agro Marcius, cuius res geſtas ſcribit Greg. Turon. in vit. ſanct. Patr. c. 14. ex quo Trithem. de viris illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 27.

25 Octauo Kal. Nouemb. Luna. D xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

ROMAE ſanctorum martyrum Chryſanthi, & Dariæ vxoris eius, qui poſt multas quas ſub Celerino Præfecto pro Chriſto ſuſtinuerunt paſsiones, iuſſi ſunt a Numeriano *Imperatore via Salaria in Arenario deponi, atque illic viuẽtes terra & lapidibus obrui. Item Romæ natalis ſanctorũ quadragintaſex [b] Militum, qui ſimul baptizati a Dionyſio Papa, mox iubente Claudio Imperatore decollati ſunt, ac via Salaria ſepulti: vbi & alij Martyres centum viginti & vnus poſiti ſunt; inter quos fuerunt quatuor milites Chriſti, Theodoſius, Lucius, Marcus, & Petrus. Sueſsione in Gallia ſanctorum martyrum Criſpini [c] & Criſpiniani, nobilium Romanorum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide poſt immania tormenta gladio trucidati, coronam martyrij conſecuti ſunt: quorum corpora poſtea Romam delata fuerunt, atque in eccleſia ſancti Laurentij in pane & perna honorifice tumulata. Florentiæ paſsio beati Miniatis [d] militis, qui ſub Decio Principe pro fide Chriſti egregie certans, nobili martyrio coronatur. Turribus in Sardinia ſanctorum martyrum Proti [e] presbyteri, & Ianuarij diaconi, qui à ſancto Caio Papa ad eam inſulam miſsi, tempore Diocletiani ſub Barbaro Præſide conſummati ſunt. Conſtantinopoli paſsio ſanctorum Martyrij [f] ſubdiaconi, & Marciani cantoris, qui ab hæreticis ſub Conſtantio Imperatore necati ſunt. Romæ ſancti Bonifacij [g] Papæ & confeſſoris. Petragoricis in Gallia ſancti Frontonis [h], qui a beato Petro Apoſtolo Epiſcopus ordinatus, cum Georgio presbytero magnam illius gentis multitudinem ad Chriſtum conuertit, & miraculis clarus in pace quieuit. Brixiæ natalis S. Gaudentij [i] Epiſcopi, eruditione & ſanctitate conſpicui. Gaualis ſancti Hilarij [k] Epiſcopi.

*Valeriano

[a] Chrysanthi & Dariæ.] De his Vſuardus, & alij recentiores; Græci in Menologio ad xiiij. Kalend. Aprilis. Tradunt eorum Acta eſſe conſcripta a Verino & Armenio, S. Stephani Papæ presbyteris: deſcripta eadem a Metaphraſte recitat Lipom. tom.7. & Surius tom.5. Habemus ipſa manuſcripta in antiq. codicibus. Plura de iiſdem Gregor. Turon. de glor. martyr. cap. 38. ibi & de eorum corporum inuentione, & de epitaphio ſancti Damaſi Papæ ad ſepulchrum ipſorum conſcripto, & inferius cap. 83. agit de ipſorum reliquijs. Aldel. libro de laud. virg. de iiſdem pluribus. Quod autem Daria ex virgine Veſtali ob Chriſtianam religionem ſuſceptam viua vna cum Chryſantho iuſſa eſt, ſententia Iudicis, terra obrui; ſymbolum quoddam habere videtur cum illo ſupplicio, quod apud Ethnicos Romanos iure Pontificio virginibus Veſtalibus irrogari conſueuit. Habes de his poſt multa aliorum teſtimonia elegans exemplum, quod Plinius Iunior egregie deſcribit lib. 4. epiſt. 11. ad Minutianum: quamquam ſtupratoris ſupplicium diuerſum a prædicto fuiſſe, auctor eſt Feſtus in verb. Probrum virginis. Cum inſuper hi dicantur paſſi via Salaria; erat extra portam Salariam, quæ & Collina dicta reperitur, locus ille infamis, dictus Campus Sceleratus, quod illic (vt ſcribit Liuius lib.8. decad. 1.) Veſtales delinquentes viuæ defoderentur. Quod autè in aliquibus prædictorum Actis Daria Mineruæ virgo dicatur, non eſt nouum: nam cùm Veſtales penes ſe Palladium haberent, eædem & Palladis virgines dictæ reperiuntur. Palladis ſacerdotes eas appellat Ambroſius lib.1. de virgin. vbi de his agens, eaſdem poſt emerita caſtitatis ſtipendia nubere conſueuiſſe teſtatur. Id & omnes Ethnici ſcriptores profitentur; vt non mireris, ſi Dariam, tempore nubendi impleto, traditam audias in vxorem Chryſantho, vt eius Acta ſignificant.

[b] *Quadragintaſex militum.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores ex Actis ſancti Laurentij, vbi eorum martyrij res geſtæ deſcriptæ habentur.

[c] *Criſpini & Criſpiniani.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Extant horum geſta ex antiquis monumentis deſcripta a Mombritio tom. 1. Petr. in catalog. lib. 9. c. 106. & Sur. tom. 5. De horum martyrum eccleſia Sueſſione poſita agit Gregor. Turon. hiſt. lib. 5. cap. 34. in fine.

[d] *Miniatis.*] De quo Vſuardus, & alij recentiores. Eius Acta ex antiquis tab. deſcripſit Sur. tom. 5. Antonin. in 1. par. tit. 7. cap. 8. Petrus in catalog. lib. 9. cap. 108. De tranſlatione reliquiarum ipſius in Gallias tempore Othonis Imp. meminit Sigebert. in chron. anno Domini 969.

[e] *Proti & Ianuarij.*] Horũ Acta manuſcrip. ex Sardinia miſſa accepimus. Agit de iiſdem Franc. Fara lib. 1. de reb. Sardois.

[f] *Martyrij & Marciani.*] Agunt de his Græci hac die in Menologio his verbis: Natalis ſanctorum martyrum Marciani & Martyrij. cum Paulus Epiſcopus Conſtantinopolitanus a Conſtantio Imp. Ariano in Armeniam miſſus exul, ab Arianis ſuffocatus, beatum finem aſſecutus eſt, Marcianus & Martyrius propter Orthodoxæ fidei obſeruantiam gladio cæſi ſunt, & ſepulti in porta Melandeſia Conſtantinopolitanæ vrbis; quibus S. Ioannes Chryſoſtomus templum a fundamentis erexit. Hæc ibi.

[g] *Bonifacij Papæ.*] Hic ſucceſſit Zoſimo. Eius Acta, ac dirum ſchiſma ab Eulalio concitatum, ex manuſcriptis epiſtolis tunc vltro citroq. miſſis deſcripſimus in Annalib. Eccleſiaſticis.

[h] *Frontonis Epiſc.*] Beda, Vſuard. & alij. Meminit eiuſdem Petrus Cluniac. lib. 1. epiſt. 2. & Petrus in catalog. lib. 9. cap. 109. Extat de eodem epigramma Bonad. Santon. lib. 3. monod. 26.

[i] *Gaudentij Epiſc.*] Hic, defuncto S. Philaſtrio, in eius locum inuitus renitensq. ſubrogatus eſt opera S. Ambroſij Epiſcopi Mediolanenſis, vt ipſemet Gaudentius teſtatur in ſermone habito in ordinatione ſua. De ſuſcepta a ſe in Orientè peregrinatione idem in ſermone de dedicat. eccleſ. Concil. ſanct. pertractat.

[k] *Hilarij Epiſcopi.*] De eodem Vſuard. hac die, & alij recentiores.

26 Septimo Kal. Nouemb. Luna. E xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4

ROMAE ſancti Euariſti[a] Papæ & martyris, qui Dei Eccleſiam ſub Hadriano Imperatore ſuo ſanguine purpurauit. In Africa ſanctorum martyrum Rogatiani[b] presbyteri, & Feliciſsimi, qui in perſecutione Valeriani & Gallieni illuſtri martyrio coronati ſunt: de quibus etiam ſcribit ſanctus Cyprianus in epiſtola ad Confeſſores. Nicomediæ ſanctorum martyrum Luciani[c], Florij, & ſociorum. Eodem die ſancti Quoduultdei[d] Epiſcopi Carthaginēſis, qui vna cum clero a Genſerico Rege Ariano in nauibus fractis abſque remigijs & velis impoſitus, præter ſpem Neapolim appulit, ibiq. in exilio poſitus, confeſſor occubuit. Narbone ſancti Ruſtici[e] Epiſcopi & confeſſoris, qui claruit temporibus Valentiniani & Leonis Imperatorum. Apud Salernum ſancti Gaudioſi[f] Epiſcopi. Papiæ S. Fulci[g] Epiſcopi. Item ſancti Quadrageſimi[h] ſubdiaconi, qui & mortuum reſuſcitauit.

OCTOBRIS 26.

EVARISTI *Papæ*[a].] Beda, Vſuardus, & Ado de eodem die ſequenti. De eius ſucceſſione Irenæus lib. 3. cap. 3. Epiphan. hæreſ. 27. Euſeb. in chron. & hiſtor. libro 3. cap. 28. Optat. lib. 2. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij. Cetera in Annal. Eccleſiaſt. diximus.

[b] *Rogatiani, & Feliciſſimi.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Frequenter de his Cyprianus, vt epiſt. 7. 39. 40. & 81. Senior Rogatianus hic dictus eſt reſpectu iunioris. Vixit ijſdem temporibus alius eiuſdem nominis Feliciſſimus, ſed meritis infeliciſſimus; qui ſignifer ſchiſmaticæ factionis, cum ſuis ſocijs a S. Cypriano abſtentus eſt, vt teſtatur epiſt. 39. & 40. Fuit inſuper alius Rogatianus, qui cum Donato paſſus eſt in Gallijs; de quo Gregor. Turonen. de glor. martyr. cap. 60.

[c] *Luciani & ſociorum.*] Beda de his agit, qui etiam addit Heraclium & Marcianum. Luciani autem & Marciani Acta extant apud Mombrit. tom. 2. vit. ſanctor. paſſiq. feruntur temporibus Decij Imperatoris ſub Sabino Proconſule.

[d] *Quoduultdei Epiſcopi.*] Res geſtas ipſius ſcribit Victor de perſecutione Vuandal. libro 1. Succeſſio Epiſcoporum Carthaginen. eius ſæculi ſic ſe habuit: Temporibus Honorij Imperatoris ſedit Aurelius, cuius eſt frequens mentio apud Auguſtinum: poſt quem ſucceſſit Capreolus, de quo Vincent. Lerinen. lib. aduerſus hæreſes in fine; interfuit hic enim per legatos Concilio œcumenico Epheſino. in eius locū ſubrogatus eſt Quoduultdeus, de quo agimus, qui ſedit temporibus Valentiniani, & ſucceſſorum. demum Zenone imperante, creatus eſt ſanctus Eugenius, de quo Victor libro 2.

[e] *Ruſtici Epiſcopi.*] De eodem Vſuardus. Ad hunc tunc monachum adhuc ætate iuuenem ſcripſit ſanctus Hieronymus egregiam epiſtolam de viuendi forma; eſt quarta ordine. factus autem Epiſcopus peruenit vſque ad tempora ſancti Leonis Papæ, qui ad eum dedit epiſtolam decretalem 92. itemq. ad ipſum, alioſq. Galliarum Epiſcopos epiſtol. 52.

[f] *Gaudioſi Epiſcopi.*] Alius hic ab illo eiuſdem nominis ſancto Epiſcopo, qui ex oris Africanis tempore Vuandalicæ perſecutionis Neapolim appulit, de quo ſuo loco inferius. Conſtat quidem de his duobus Gaudioſis Acta eſſe confuſa, dum quod eſt alterius, tribuitur alteri; & aliquando ex duobus efficitur vnus, vt in Actis alterius, quæ extant Neapoli, legimus. Huius corpus reconditum eſt Salerni in cathedrali eccleſia, in crypta inferiori.

[g] *Fulci Epiſcopi.*] De eodem tab. eccleſiæ Papienſis, & Iacobus Val. de Epiſc. Papien.

[h] *Quadrageſimi.*] De eius ſanctitate & miraculis ſcribit ſanctus Gregor. Papa dialog. lib. 3. cap. 17.

xxvj. F **Sexto Kalend. Nouemb. Luna.** 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

VIGILIA[a] ſanctorum Apoſtolorum Simonis & Iudæ. Abulæ in Hiſpania paſsio ſanctorum Vincentij[b], Sabinæ, & Chriſtetæ, qui primum in equuleo adeo ſunt extenti, vt omnes membrorũ compages laxarentur; deinde capita eorum lapidibus ſuperpoſita, vſque ad excuſsionem cerebri validis vectibus ſunt contuſa, atque ita martyrium compleuerunt, agente Præſide Daciano. Apud caſtrum Tyle ſancti Florentij[c] martyris. In Cappadocia ſanctarum martyrum Capitolinæ[d], & Erotheidis eius ancillæ, quæ ſub Diocletiano ſunt paſſæ. In Aethiopia ſancti Elesbaan[e] Regis, qui Chriſti hoſtibus expugnatis, miſſo regio diademate Hieroſolymam tempore Iuſtini Imperatoris, monaſticam vitam, vt vouerat, agens, migrauit ad Dominum. Apud Indos ſancti Frumentij[f] Epiſcopi, qui ibi primũ captiuus, deinde Epiſcopus a ſancto Athanaſio ordinatus, Euangelium in ea prouincia propagauit.

OCTOBRIS 27.

VIGILIA[a].] De eadem Beda, Ado, Concilium Oxonienſe, & alij.

[b] *Vincentij & ſociorum.*] Beda, Vſuardus, Ado, ceteriq. recentiores de ijſdem agunt hac die. Errore labuntur, qui putant hunc illum eſſe Vincentium Cæſarauguſtanum diaconum. Extat de horum paſſione ſacer hymnus in Breuiario Toletano. Plura etiam Vaſæus in chron. Flos ſanctorum Hiſpaniæ, & Theſaurus concion. tomo 2. Paſſi ſunt in perſecutione Diocletiani ſub Daciano Præſide.

[c] *Florentij.*] De eodem ijdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

[d] *Capitolinæ, & Erotheidis.*] Agunt de his item Græci hac die in Menologio, paſſasq. tradunt in perſecutione Diocletiani Imperatoris, & Zelecinthio Præſide Cappadociæ.

[e] *Elesbaan.*] Habentur eius res geſtæ deſcriptæ in Actis ſancti Aretæ martyris apud Metaphraſten 24. huius. De eodem & Nicephorus hiſt. lib. 17. cap. 6. in fine, & Cedrenus anno quinto Iuſtini Imperatoris.

[f] *Frumentij Epiſcopi.*] De eodem Græci in Menologio pridie Kal. Decembris. Eius Acta conſcripſit Ruffinus hiſt. lib. 1. cap. 19. Theodoretus libro 1. cap. 23. Socrates libro 1. cap. 15. Sozomenus libro 1. cap. 23. & ex ijſdem Caſſiodorus, & alij recentiores, vt

Petrus

Petrus in catalogo libro 9. cap. 113. Vixit iiſdem temporibus alius Frumentius Epiſcopus Auxumeos in Aegypto, ordinatus a ſancto Athanaſio, confeſſione clarus: multa enim paſſus eſt ab Arianis ob tuendam Catholicam fidem: in quem data epiſtola Tyranni extat apud Athanaſium in apologia ad Conſtant. col. 330.

28 Quinto Kal. Nouemb. Luna. G 25. xxv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

NATALIS beatorum Apoſtolorum Simonis[a] Chananæi, & Thaddæi[b], qui & Iudas dicitur: quorum Simon in Aegypto, Thaddæus in Meſopotamia Euangelium prædicauit: deinde in Perſidem ſimul ingreſsi, cum innumeram gentis illius multitudinem Chriſto ſubdidiſſent, martyrium conſummarunt. Romæ ſanctæ Cyrillæ[c] virginis, filiæ ſanctæ Tryphoniæ, quæ ſub Claudio Principe pro Chriſto iugulata eſt. Ibidem ſanctæ Anaſtaſiæ[d] ſenioris virginis & Cyrilli martyrum: illa in perſecutione Valeriani ſub Probo Præfecto vinculis conſtricta, colaphis cæſa, igne & verberibus cruciata, cū in confeſsione Chriſti immobilis permaneret, abſciſsis mamillis, euulſis vnguibus, dentibus comminutis, manibus pedibuſq. præciſis, truncata capite, tot paſsionum monilibus ornata migrauit ad Sponſum: Cyrillus autē ei petenti aquam propinans, martyriū pro mercede accepit. Apud Comum ſancti Fidelis[e] martyris ſub Maximiano Imperatore. Maguntiæ ſancti Ferrutij[f] martyris. Meldis ſancti Faronis[g] Epiſcopi & confeſſoris. Neapoli ſancti Gaudioſi[h] Epiſcopi Africani, qui ob perſecutionem Vuandalorum in Campaniam veniens, in monaſterio apud eam vrbem ſancto fine quieuit. Vercellis ſancti Honorati[i] Epiſcopi.

OCTOBRIS 28.

SIMONIS *Chananæi*[a].] De quo Beda, ac ceteri Latinorū hac die; Græci autem in Menologio ſeorſum a Iuda, ſexto Idus Maij. Errore factum opinatus eſt quidam, hic de vtroque Apoſtolo Simone & Iuda agi; quaſi mendoſus ſit codex, ac dicere velit: Simonis, qui & Iudas: nam hunc etiam appellatum eſſe Iudam, ſcribit ſanctus Hieronymus in epiſtola ad Galat. cap. 4. & contra Heluidium, iunctis his quæ ab eodem in Matthæum ſcribuntur cap. 10. Sed & Sophronius apud Hieron. de Script. Eccleſ. in Simone, & Dorotheus in Synop. itidem aiunt Simonem cognomento dictum eſſe Iudam, eumq. fratrem fuiſſe Iacobi, eidemq. ſucceſſiſſe in ſede Epiſcopali, atque ſub Traiano martyrium conſummaſſe.

Sed ad arguendos eiuſmodi errores plura a nobis dicta ſunt in romo 1. Eccleſiaſticorum Annalium, anno Domini 68. Quod autẽ pertinet ad præſentem diem, agi hic re vera de duobus Apoſtolis, non tantum innumera vetuſta exemplaria fidem ſaciunt, ſed & ratio perſuadet: nam etſi alter ipſorum in Aegyptum, alter vero in Meſopotamiam profectus, Euangelium prædicauit; ſimul tandem conuenientes, in Perſide martyrio coronati ſunt; vr hic etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij profitentur ex Actis ipſorum, quæ incerto auctore in Paſſionibus Apoſtolorum cõſcripta habentur, quorum Beda meminit in retract. in Act. Apoſt. cap. 1. De vrroque agi eodem die, indicat etiã vetus eccleſiaſticum officium eo die recitari conſuetum, ac præcipue antiquus hymnus de iiſdem, qui ponitur in Breuiario Toletano. In qua autẽ prouincia Simon Apoſtolus Euangelium prædicauerit, antiquioribus ſubobſcurum fuiſſe videtur: nam Origenes, Gregorius Nazianzenus, Euſebius, Chryſoſtomus, Theodoretus, & Socrates, cum de ceteris agunt Apoſtolis, locaq. referũt peregrinationis & Apoſtolatus eorum, de Simone dicere omittunt. Aliorum vero, qui poſt prædictos ſcripſerunt, diuerſæ reperiuntur ſententiæ. Auctor qui nomine Iſidori fertur, de vit. & obit. ſanct. c. 82. & 83. dicit Simonem prædicaſſe Euangelium in Aegypto: Nicephor. lib. 2. cap. 40. addit Africam, eumq. tandem ad Britãnos perueniſſe teſtatur: id ipſum etiam Dorotheus in Synopſi: quorum ſenrentiam Græci ſecuti videntur in Menologio, vbi etiam (quod non probatur) dicitur Simon item Nathanael appellatus. Rurſus autem in eodem Apoſtolo erraſſe reperiuntur nonnulli, putantes hunc eumdem eſſe cum illo Simone, qui paſſus reperitur in perſecutione Traiani, de quo Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 3. c. 26. Fuerunt eius ſententiæ idem qui ſupra auctor de vit. & obit. ſanct. c. 82. Sophron. apud Hieron. & Beda, qui tamen in retract. in Act. Apoſt. recantat palinodiam. Diuerſos plane eſſe, varia ipſorum martyrij Acta teſtantur, & alia complura, quæ breuitatis cauſa prætermimus.

[b] *Thaddæi, qui & Iudas dicitur.*] De eo etiam hac die Latini omnes, Græci autem xiij. Kal. Iulij. Sicut de duobus Simonibus, ita & de duobus Thaddæis exorta eſt ambiguitas: ſiquidem alter ex his Apoſtolus, hic de quo agimus; alter autem fertur ex numero ſeptuagintaduorũ diſcipulorum; qui ad Abagarum miſſus, in Syria prædicauit Euangelium, vt auctor eſt Euſebius hiſtor. libro 1. cap. 13. in fine. Duos item & inter ſe diuerſos fuiſſe Thaddæos, teſtatur Beda in retract. in Act. Apoſt. cap. 1. id ipſum ſcribit Niceph. hiſt. libro 2. cap. 40. ac ceteri Græcorum, qui eiuſdem ſententiæ eſſe videntur, dum diuerſis diebus de Iuda agunt, ac de Thaddæo, de illo nimirum ad xiij. Kal. Iulij, de alio autem ad xij. Kal. Septembris. Verum S. Hier. in Matthæum cap. 10. contrarium ſenſiſſe videtur, vnum eumdemq. fuiſſe Thaddæum Apoſtolum cum illo qui Edeſſam ad Abagarum profectus eſt, quem Luc. Act. cap. 1. Iudã Iacobi, & Matth. Euang. cap. 10. Lebbæum appellat. in quam quidem ſententiam ceteri Latinorum abiiſſe videntur, cum Occidentalis Eccleſia nonniſi de vno Thaddæo agat commemorationem. Loca autem vbi prædicauit Euangelium, hæc adnumerantur a Nicephoro libro 2. cap. 40. Iudæa ſcilicet, Galilæa, Samaria, Idumæa, Aràbia, Syria, & Meſopotamia, de qua etiam Iſidorus & alij teſtantur. Extant vtriuſque Apoſtoli Acta, quæ & per lectiones diſtincta in aliquibus antiquis manuſcript. cod. inuenimus, vt in aliquibus eccleſijs legi conſueuerunt; quæ non ſatis tuta viſa ſunt Radulpho Tungrenſi de obſeru. can. cap. 11. Apud Hippolytum in libello de duodecim Apoſtolis legi, Thaddæum Berythi conſummaſſe agonem. Reliquias S. Thaddæi Hieroſolymis ad ſe miſſas ſanctus Bernardus accepit, vt in eius vita legitur prope finem.

[c] *Cyrillæ.*] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij ex Actis S. Laurentij. Vide quæ ſuperius notata ſunt in Tryphonia xv. Kal. Nouembris. Cyrillæ, Memmiæ, Iulianæ, Neopiſtis, ac Sophiæ virginum ac martyrum corpora tranſtulit Sergius Iunior in Titulum Equitij, vt vetus inſcriptio marmori inciſa illic poſita reſtatur.

[d] *Anaſtaſiæ ſenioris, & Cyrilli.*] Agunt de his Græci in Menol. die ſequenti. Acta Anaſtaſiæ a Metaphraſte deſcripta recitat Lipom. to. 6. & Sur. tom. 5. Hæc ſenior dicta reſpectu alterius Anaſtaſiæ, quæ paſſa eſt in perſecutione Diocletiani, de qua inferius viij. Kal. Ianuar.

[e] *Fidelis.*] Beda de eodem hac die. Acta Fidelis & ſociorũ recitat Mombrit. to. 1. Sermonem & hymnũ de eodem ſcripſit Petrus Dam. Extant apud Sur. tom. 5.

[f] *Ferrutij.*] Ado hac die. Scripſit de Actis eius atque tranſlatione corporis ſermonem Meginradus, quem Surius habet to. 5. hac die.

[g] *Faronis Epiſc.*] De quo Vſuardus, & alij recentiores. Eius vitam ex antiquis codicibus edidit Sur. to. 5. Meminit eiuſdẽ Sigebert. in chron. an. 620. Vincẽt. in Spec. lib. 24. c. 17. 18. 19. Petrus in catal. lib. 9. c. 117. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 74. & lib. 4. c. 139. Ponitur viceſimus ordine Meldenſis ſedis Epiſcopus, qui ordinatus eſt an. Domini ſexcẽteſimo viceſimo, ſeditq. an. 66. vt eius vitæ Acta & tabulæ Meldenſium Epiſcoporum teſtantur.

[h] *Gaudioſi Epiſcopi.*] De eo tab. Neap. eccleſiæ: habentur ibidem eius Acta. Vidi eiuſdem cœmeterium ſubterraneũ in ſuburbijs Neapolis, vbi hactenus inter alia nobilia antiquitatis monumenta ipſius tumuli ſeruatur inſcri-

inſcriptio muſiuo opere exarata, licet ob vetuſtatem iam pene diminuta, his verbis: HIC REQVIESCIT IN PACE S. GAVDIOSVS, QVI VIXIT AN...... DIE KAL. NOVEMB. ...... INDICT. VI. Hæc ibi: Hic ex Africa profugus, vrgente dira perſecutione excitata a Genſerico Vuandalorum Rege Ariano, Neapolim appulit, eiusq. ſanctitas miraculis illuſtrata, non tantũ Campanis, ſed exteris quoque innotuit. In Actis S. Agnelli hæc de ſancto Gaudioſo leguntur: Agnellus abbas electus in monaſterio quod beatus Gaudioſus cognomento Septimus Cælius, S. Bitinẽſis eccleſiæ Pontifex in Africa, condere ſtuduit in hac Parthenopea ciuitate, eo tempore quo ex Africæ partibus aduenit cũ S. Quoduultdeo & ceteris Præſulibus fugiens perſecutiones Vuandalorũ, &c. Perſeuerat ſolemnis cultus Neapoli, vbi in eius eccleſia, decenti honore, ſacra ipſius pignora aſſeruantur. Claruit circa annum Domini quadringenteſimũ quadrageſimum; ea etenim perſecutio in Africa conflata eſt Theodoſio decimumſeptimũ & Feſto Conſſ. anno Dom. 439. Eiuſdẽ nominis Epiſc. Capuanus interfuit Cõcilio Rom. ſub Martino Papa & martyre, vt eius Cõcilij Acta produt.

[i] *Honorati Epiſc.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Vercellenſis. Meminit ipſius Paulinus in vita S. Ambroſij. Epitaphium ad eius ſepulchrum in marmore inciſum, typis excuſum habetur ante vitam S. Euſebij eiuſdem eccleſiæ Epiſcopi: incipit: Pontificis ſancti, &c. Tertius ibi ponitur eius ſedis Epiſcopus, cujus vitam ex antiquis monumentis ejus eccleſiæ ſe ſcripſiſſe teſtatur Galeſinius. Succeſſit hic Limenio, ſeditq. temporibus Anaſtaſij & Innocentij Romanorum Pontificum. Claruit eiuſdem nominis Honoratus Epiſcopus Nouarienſis temporibus Symmachi Papæ. Extat ad ipſum ſcripta egregia epiſtola Ennodij Ticinenſis.

29 Quarto Kal. Nouemb. Luna. A xxiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7

IN Lucania ſanctorum martyrum Hyacinthi[a], Quincti, Feliciani, & Lucij. Sidone in Phœnicia ſancti Zenobij[b] presbyteri, qui ſub nouiſsimæ perſecutionis acerbitate alios ad martyrium exhortans, martyrio & ipſe dignatus eſt. Eodẽ die ſanctorum Epiſcoporum Maximiliani[c] martyris, & Valentini confeſſoris. Bergomi ſanctæ Euſebiæ[d] virginis & martyris. Hieroſolymis natalis beati Narciſsi[e] Epiſcopi, ſanctitate, patientia, ac fide laudabilis, qui centum & ſexdecim annorũ migrauit ad Dominum. Auguſtoduni S. Ioannis[f] Epiſcopi & confeſſoris. Caſsiope in inſula Corcyræ S. Donati[g], de quo ſcribit B. Gregorius Papa. Viennæ depoſitio beati Theodori[h] abbatis.

OCTOBRIS 29.

[a] HYACINTHI, *& ſoc.*] De his Beda, Vſuardus, & alij recentiores. De reliquijs ſancti Hyacinthi meminit S. Gregor. in regiſtro lib. 7. Indict. 2. epiſt. 12.

[b] *Zenobij,*] De eodem Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri. Scribit de eo Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 25. Niceph. lib. 7. c. 16. Longe alius hic ab eo de quo Græci agunt die ſequenti in Menologio.

[c] *Maximiliani & Valentini.*] Vetera manuſcripta, ex quibus Molanus in additionibus ad Vſuardum hac die.

[d] *Euſebiæ.*] Tabulæ eccleſiæ Bergomenſis, ex quibus Galeſinius hac die.

[e] *Narciſſi Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij: pluribus Euſebius in chron. & hiſtor. lib. 4. cap. 19. lib. 5. c. 12. & lib. 6. cap. 8.

cap. 8. & 9. Niceph. lib. 5. cap. 9. & 10. Meminit eiuſdē ſanctus Epiphan. in Panar. hæreſ. 66. & Niceph. Epiſc. in chron. Confundunt nonnulli hunc cū Narciſſo Gerundenſi, de quo ſupra. Fuit hic trigeſimus eius ſedis Epiſcopus: claruit ſub Seuero, & ſucceſſoribus Imperatoribus.

[f] *Ioannis Epiſc.*] De eodem tab. eccleſiæ Auguſtodunen. Eius vita ſcripta fertur a Vualfrido eius ſucceſſore.

[g] *Donati.*] Gregor. Papa in regiſtro lib. 2. epiſt. 2. meminit de corpore eiuſdē S. Donati, pluribus autem inferius epiſtola octaua; ibi & de Caſſiope caſtro meminit.

[h] *Theodori abb.*] alias Theodarij, ſic & Molanus, qui de eodem agit hac die.

xxiij. B Tertio Kal. Nouemb. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

IN Africa natalis ſanctorum Martyrum[a] ducentorum viginti. Tingi in Mauritania paſsio S. Marcelli[b] Centurionis, qui capitis abſciſsione martyrium cōpleuit ſub Agricolao agente vices Præfecti Prætorio. Alexandriæ ſanctorum martyrum Chronionis[c], Iuliani, Macarij, & aliorum tredecim ſub Decio Imperatore. Ibidem ſanctæ Eutropiæ[d] martyris, quæ martyres viſitans, cum illis ſæuiſsime cruciata, reddidit ſpiritum. Caralis in Sardinia ſancti Saturnini[e] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Barbaro Præſide capite truncatus eſt. Apameæ ſancti Maximi[f] martyris ſub eodē Diocletiano. Legione in Hiſpania ſanctorum martyrum Claudij[g], Luperci, & Victorij, filiorum S. Marcelli Centurionis; qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani ſub Digniano Præſide iuſsi ſunt decollari. Aegææ in Cilicia paſsio ſanctorum Zenobij[h] Epiſcopi, & Zenobiæ ſororis eius, ſub Diocletiano Imperatore & Lyſia Præſide. Altini S. Theoneſti[i] Epiſcopi & martyris, qui ab Arianis occiſus eſt. Pariſijs S. Lucani[k] martyris. Antiochiæ ſancti Serapionis[l] Epiſcopi, eruditione clariſsimi. Capuæ ſancti Germani[m] Epiſcopi & confeſſoris, magnæ ſanctitatis viri: cuius animā in hora obitus eius ab angelis in cælum ferri ſanctus Benedictus aſpexit. Potentiæ in Lucania ſancti Gerardi[n] Epiſcopi.

OCTOBRIS 30.

MARTYRVM *ducentorum viginti*[a].] De his item Beda, Vſuardus, Ado, conſentiuntq. vet. manuſcripta.

[b] *Marcelli.*] Beda ac ceteri omnes de eodē hac die. Extant eius martyrij Acta publica a Notarijs excepta: deſcripſit eadem Sur. tom. 5. Inſuper eius certamen & corona præclare çanūtur hymno ſacro in Breuiario Toletano. Fuit hic pater duodecim filiorum, qui omnes pari triumpho dignati, parem patri aſſecuti ſunt coronā martyrij. De his omnibus in Breuiario Eborenſi, & in chron. Hiſpan. Vaſæi, qui de Marcello

agens,

agens; paſſum dicit Fauſto iterum & Gallo Conſſ. eſt is annus a Chriſto ducenteſimus nonageſimusoctauus. De eodē in Flor. ſanct. Hiſpan. vbi & de martyrijs duodecim filiorum plenius agitur; licet aliqui alij loco illorum ibi ponātur. Quinam fuerint huius filij, habes ex Breuiario Eborenſi apud eumdem Vaſæum in chron. Hiſpān.

[c] *Chronionis & ſoc.*] Agunt de his Græci etiā in Menologio hac die, & Euſebius ex epiſtola Dionyſij lib. 6. cap. 34. Verum de Iuliano, & Euno, qui idem eſt cum Chronione, ſiue Coronione, agitur etiam ſuperius 27. Febr. de Macario autem infra 8. Decembris.

[d] *Eutropiæ.*] Græci itidem hac die in Menologio pluribus de eadem agunt.

[e] *Saturnini.*] Accepimus eius Acta manuſcr. paſſusq. habetur anno viceſimo Imp. Diocletiani, eius Conſulatu octauo, tertio Kal. Nouemb. Alia Acta habet Mombrit. tom. 2. vit. Sanct. Meminit eiuſdem Fara de reb. Sard. De baſilica S. Saturnini in Sardinia mentio habetur in vita ſancti Fulgētij Epiſcopi Ruſpenſis apud Sur. tom. 1.

[f] *Maximi.*] Græci agunt de eodem xvij. Kalend. Octob. in Menologio.

[g] *Claudij & ſoc.*] Fuit Claudius vnus ex filijs S. Marcelli Centurionis, de quo hāc die agitur, Lupercus item & Victorius eodem patre geniti. Plura de his in Flore ſanct. Hiſpan. vbi de omnibus eiuſdem S. Marcelli filijs agitur; ſed quod ad nomina ſingulorum ſpectat, conſule (vt diximus) Vaſæum in chron. anno 306. & Theſaur. concion. tom. 2.

[h] *Zenobij & Zenobiæ.*] Agunt de his Græci etiam hac die in Menologio, eorumq. martyrium deſcribunt; ſed plenius Metaphraſtes eorum Acta refert: extant apud Lipom. to. 6. & Sur. tom. 5. hac die.

[i] *Theonesti Epiſcopi.*] Tabulæ eius eccleſiæ, itemq. Sigebert. in chron. anno 425. & Petrus in catalog. libro 10. cap. 9.

[k] *Lucani.*] De eodem vet. manuſcripta, ex quibus Molan. hac die in addit. ad Vſuard.

[l] *Serapionis Epiſc.*] Beda, Vſuardus, & alij recētiores de eodem hac die. Scribit de ipſo Euſeb. in chron. anno 10. Commodi Imper. & hiſt. lib. 6. c. 10. Hieron. de ſcript. Eccleſ. Niceph. Calliſt. lib. 4. cap. 20. & 27. Niceph. Epiſc. Conſt. in chron. In Concil. Alexandrino temp. Athanaſij commendatur eius Catholica fides ſcriptis olim teſtata, vt de eo item Niceph. lib. 10. cap. 14.

[m] *Germani Epiſcopi.*] Ado, & alij recentiores: pluribus S. Gregorius libro 2. dialog. cap. 35. & lib. 4. cap. 40. hiſt. Miſcel. lib. 15. in Iuſtino Imp. Lib. de Rom. Pontif. in Hormiſda, Ioan. Epiſcopus Cōſtantinop. in libello fidei Catholicæ ad Hormiſdā. De eius legatione Conſtantinopolim, de mandatis acceptis ab Hormiſda, de litteris ad eū ſcriptis, de relatione Germani, rebusq. tunc ab eo geſtis Conſtantinopoli, & cū reuerteretur Romam, plures extant epiſtolæ, quas ex codice Vaticano deſcripſimus, intexuimusq. Annal. Eccleſiaſt. Succeſſio Epiſcoporum Capuanæ eccleſiæ illorum temporum ſic ſe habuit: Sub Pontificatu Hilari Papæ ſedit Tiburtius, qui interfuit Romano Concilio ſub eodem Pontifice celebrato; poſt quem ſedit Conſtantinus, qui itē interfuit Synodo Romæ habitæ ſub Felice Pōtifice, vixitq. etiam tempore Papæ Symmachi, ſeditq. cum alijs in Concilijs Romanis aduerſus Laurentium pro Symmacho, vt prædictarum Synodorum Acta declarant. Poſt Conſtantinum denique ſedit ſanctus Germanus, de quo hac die celebritas agitur. De eodem habetur mentio in Actis S. Placidi a Gordiano conſcriptis.

[n] *Gerardi Epiſcopi.*] Tabulæ & vetera manuſcripta eius eccleſiæ.

xxij. C Pridie Kal. Nouemb. Luna. 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

VIGILIA[a] omnium Sanctorum. Romæ natalis beati Nemeſij[b] diaconi, & Lucillæ virginis filiæ: qui cum a fide Chriſti flecti nequaquam poſſent, iubente Valeriano Imperatore, decollati ſunt octauo Kalendas Septembris: quorum corpora a beato Stephano Papa ſepulta, deinde a beato Sixto via Appia hac die honeſtius tumulata, Gregorius Quintus in Diaconiā ſanctæ Mariæ Nouæ tranſtu-

tranſtulit, vna cum ſanctis Symphronio, Olympio Tribuno, Exuperia eius vxore, & Theodulo filio, qui omnes Symphronij opera conuerſi, & ab eodẽ ſancto Stephano baptizati, martyrio coronati fuerant. Quæ Sanctorũ corpora Gregorio XIII. ſummo Pontifice ibidem inuenta, ſub altari eiuſdem eccleſiæ honorificentius collocata ſunt ſexto Idus Decembris. Eodem die ſanctorum Ampliati[c], Vrbani, & Narciſsi, quorum meminit ſanctus Paulus ad Romanos ſcribens: qui ob Euangelium Chriſti a Iudæis & Gentilibus cæſi ſunt. In Gallia apud Auguſtam Veromanduorum ſancti Quinctini[d] ciuis Romani, ordinis ſenatorij, qui ſub Maximiano Imperatore martyrium paſſus eſt: cuius corpus poſt annos quinquagintaquinque, reuelante angelo, inuentum eſt incorruptum. Conſtantinopoli ſancti Stachis[e] Epiſcopi, qui a beato Andrea Apoſtolo primus eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ordinatus eſt. Mediolani S. Antonini[f] Epiſcopi & confeſſoris. Ratiſponæ ſancti Vuolfgangi[g] Epiſcopi.

OCTOBRIS 31.

VIGILIA[a].] De eadẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Concil. Oxoni. & qui agunt de diuinis officijs.

[b] *Nemeſij & Lucillæ.*] Beda de ijſdem, ac recentiores. Agitur de his martyribus in Actis S. Stephani Papæ & martyris apud Sur. tom. 4. die 2. Auguſti. Adhuc perſeuerat locus Lucillæ virginis in cœmeterio Calliſti, vbi in lapide ſepulchri inſcriptio vetus poſita legitur. Vltima tranſlatio, cuius hic habetur mentio, facta eſt ſolemniter opera Illuſtriſſimi & Reuerendiſſ. Antonij Carafæ tunc diaconi, nunc presbyteri Cardinalis Bibliothecarij, Protectoris monachorũ ordinis S. Benedicti congregationis Montis Oliueti, qui prædictam curant eccleſiam; cuius egregia opera, apud complures illorum priſtina illa monaſtica exactiſſima diſciplina eſt reſtituta, quam ſperamus in ceteros propagandam.

[c] *Ampliati & ſoc.*] De his Paulus ad Rom. c. 16. Græci etiam horum omnium diem natalem celebrant hac die in Menologio. Hippolytus mart. in libello de 72. diſcipulis ait Ampliatum Odyſſæ, Vrbanum in Macedonia, & Narciſſum Athenarum creatos eſſe Epiſcopos: de Ampliato & Vrbano idẽ profitetur Dorotheus in Synopſi; Narciſſum autem Patrarum dicit fuiſſe Epiſcopum.

[d] *Quinctini.*] Agunt de Quinctino Beda, Vſuardus, Ado, ceteriq. recentiores, cuius martyrij Acta ex antiquis codicibus edidit Sur. to. 5. agitq. de eius ſacri corporis tranſlatione. Mentio de eodem habetur in Actis ſanctorum Criſpini & Criſpiniani, de quibus agitur ſupra x. Kalendas Nouembris. De miraculis ad ſepulchrum eius ſcribit Gregorius Turonenſis de gloria martyrum cap. 72. & 73.

[e] *Stachis Epiſc.*] De eodem hac die Græci in Menologio. Hic ille Stachis, cuius Paulus meminit ad Roman. c. 16. de quo & Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. & Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 8. c. 7. Hippolytus in libello de ſeptuag. duob. diſcip. ex quo eadem Doroth. in Synopſi.

[f] *Antonini.*] De quo tab. eccleſiæ Mediolanenſis, ex quibus & Galeſinius hac die.

[g] *Vuolfgangi Epiſcopi.*] Eius res geſtas ex vet. manuſcrip. edidit Sur. tom. 5. Legi præterea libellum ipſius vitam continentem, eamq. ſacris imaginibus referentem; ſuntq. inibi deſcripta miracula poſt obitum facta. De eodem Lambert. in chron. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 229. & lib. 4. cap. 226. Sedit (vt prædicta Acta indicant) annis vigintiduobus, migrauitq. ex hac vita anno Domini 999. licet Lambertus referat eius obitum anno 994.

NOVEMBER.

I Kalendis Nouembris. Luna. D xxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

FESTIVITAS[a] omnium Sanctorum, quam in honorem beatæ Dei genitricis virginis Mariæ & ſanctorum Martyrum Bonifacius Papa Quartus, dedicato templo Pantheon, celebrem & generalem inſtituit agi quotannis in vrbe Roma. Sed & Gregorius item Quartus poſtmodum decreuit, eamdem feſtiuitatem, quæ varijs modis iam in diuerſis eccleſijs celebrabatur, in honore omnium Sanctorũ ſolemniter hac die ab vniuerſa Eccleſia perpetuo obſeruari. Tarracinæ in Campania natalis ſancti Cæſarij[b] diaconi, qui diebus multis in cuſtodia maceratus, poſtea cum ſancto Iuliano presbytero in ſaccum miſſus, in mare præcipitatus eſt. In caſtro Diuione ſancti Benigni[c] presbyteri, qui a beato Polycarpo miſſus in Galliam ad prædicandum Euangelium, poſtquam ſub Marco Aurelio Imperatore a Terentio Iudice grauiſsimis tormentis multipliciter eſt afflictus, tandem collum eius vecte ferreo tundi, & corpus lancea perforari iubetur. Eodem die S. Mariæ[d] ancillæ, quæ Chriſtianæ religionis nomine accuſata, ſub Hadriano Imperatore diris verberibus afflicta, equulei extenſione, & vngularum laceratione vexata, martyriũ compleuit. Damaſci paſsio ſanctorum Cæſarij[e], Dacij, & aliorum quinque. In Perſia ſanctorum martyrum Ioannis[f] Epiſcopi, & Iacobi presbyteri, ſub Sapore Rege. Tarſi ſanctarum Cyreniæ[g] & Iulianæ, ſub Maximiano Imperatore. Aruernis ſancti Auſtremonij[h] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Pariſijs depoſitio ſancti Marcelli[i] Epiſcopi. Baiocis ſancti Vigoris[k] Epiſcopi, tempore Childeberti Francorum Regis. Tibure ſancti Seuerini[l] monachi. In pago Vuaſtinenſi ſancti Maturini[m] confeſſoris.

NOVEM.

FESTIVITAS *omnium Sanctorum* [a].] Agunt de eadẽ cetera Martyrologia; atque in Ordine Romano hæc ſcripta habentur: In ipſis Kalendis Nouembris Romæ, & per totum Orbem plebs vniuerſa, ſicut in die Natalis Domini, ad eccleſiam in honorem omnium Sanctorum, ad Miſſarum ſolemnia conuenire ſtudeat: illud attendentes, vt quicquid humana fragilitas per ignorantiam aut negligentiam in ſolemnitatibus ac vigilijs Sanctorum minus plene peregerit, in hac obſeruatione ſancta ſoluatur. Hæc ibi; eademq. Albinus Flac. de diuin. offic. Annua die natalitia ſanctorum martyrum in eccleſia peragi, ex priſtina maiorum traditione, ab ipſo initio naſcentis Eccleſiæ, religionis vſus obtinuit: idq. intelligit Tertullianus de coron. milit. cum ait: Pro natalitijs annua die facimus. Ea de cauſa S. Cyprianus ſumma adhibita diligentia diem notari mandat, quo quis martyrium conſummaſſet, epiſt. 36. quo autem ritu huiuſmodi natalitia agi conſueuiſſent, idem docet epiſt. 34. cum ait: Sacrificia pro eis (vt meminiſtis) ſemper offerimus, quoties martyrum paſſiones & dies anniuerſaria commemoratione celebramus. Mittimus hic de his innumera aliorum ſanctorũ Patrum teſtimonia recenſere. egimus de his plenius in Annalib. Eccleſiaſt. Vt autem omnium ſimul martyrũ vna eademq. die celebritas ageretur, ex Bonifacij Papæ IV. inſtitutione Romæ eſt ſumptum exordium, cum antea ea die Kalend. Nouembrium eſſet vniuerſale ieiunium, de quo Iſidorus agit de Eccleſ. offic. lib. 1. cap. 39. Poſtmodum vero, quod Romæ tantum peculiariter agebatur, Gregorius Papa Quartus ceteris Occidentalis orbis eccleſijs faciendum præcepit. De Tranſalpinis Sigebert. in chron. anno Domini 835. docet his verbis: Tunc, monente Gregorio Papa, & omnibus Epiſcopis aſſentientibus, Ludouicus Imp. ſtatuit, vt in Gallia & Germania feſtiuitas omnium Sanctorum in Kal. Nouemb. celebraretur, quam Romani ex inſtituto Bonifacij Papæ celebrant. Hæc Sigebertus. Quod autem ante Ludouicum Pium Imp. in Gallijs eiuſmodi ſolemnitas nullatenus peragi conſueuerit, ſatis exploratum habetur ex eo, quod in Concilio Moguntino habito tẽpore Caroli Magni Imp. cum in canone triceſimoſexto feſti dies in illis eccleſijs agi conſueti recenſeantur, nulla prorſus mentio fit de eiuſmodi celebritate, ſicut nec etiã in Capitular. Regum lib. 1. cap. 164. lib. 2. c. 36. & lib. 6. c. 186. Quod vero ferantur ſermones aliqui S. Auguſtini nomine in eadem ſolemnitate habiti: ſcire debemus in primis, illũ ipſum primum ordine eo titulo prænotatum, ſecundũ exactam cenſuram ſcholæ Louanienſis, non Auguſtino, ſed Alcuino eſſe tribuendum; fuitq. fortaſſe librariorum mendum, vt pro Alcuino ſcriberent Auguſtinum. At vero in antiquo codice manuſcrip. eccleſiæ ſanctæ Mariæ ad Martyres Romæ, vbi ea celebritas primum agi cœpta eſt, inuenimus eumdem ſermonem ſub titulo Odonis abbatis Cluniacenſis. Rurſus autem ſermo ille 14. in additione Pariſienſi, qui eodem titulo conſignatur, Auguſtini cum germanus ſit, habitus ab eo noſcitur in die natali alicuius virginis & martyris, vt patet ex eius exordio. Reperimus in eodem codice alios ſermones S. Auguſt. de martyribus, ad eam tamen ſolemnitatem accommodatos, vt quem habuit de Maſſa candida, nondum, quod ſciam, typis excuſum, cuius exordium eſt: Dilectiſſimi fratres, &c. Alius eſt, qui incipit: Delectat videre campos ſegetum, &c. Tertius ita: Sancta feſtiuitas, &c. Quartus vero ſic: Pſalmus qui cantatur, &c. Eſt hic primus ordine de pluribus martyribus, ceteri autem nondum editi ſunt. hi quidem per octauas eius ſolemnitatis legi conſueuerunt vna cum tractatu in Apocalypſim titulo Pauli Oroſij, & ſermo de omnibus Sanctis, incipiẽs a Dei genitrice Maria: qui in aliquibus codicibus adſcribitur Maximo Taurinenſi, ſed in dicto codice ponitur titulo Maximi Tarentini; ſicq. exorditur: Legimus in Eccleſiaſticis hiſtorijs, &c. Extant de eadem ſolemnitate inter alios duo ſermones Innocentij Papæ. De dedicatione autem Pantheon in honorem Dei genitricis & omnium Sanctorum dictum ſatis eſt ſupra tertio Idus Maias. Hic vero non prætereundum putamus, quod legitur in Martyrologio Bedæ hac die, Pantheon fuiſſe erectum a Domitiano Imp. Putaſſem mendum vitio librariorum in codicem irrepſiſſe, niſi conſtaret eumdem auctorem idem ſcripſiſſe lib. de ſex ætat. in Traiano. Id quidem a veritate alienum eſt; cum conſtet Auguſti tempore a Marco Agrippa tertium Conſule excitatum, anno ab Vrbe condita ſeptingenteſimo viceſimoſeptimo, ante Chriſti aduentum anno 25. cuius quidem rei etſi nullius antiquorum ſuppeteret teſtimonium, ipſa in frontiſpicio poſita vetus inſcriptio ſatis indicat, quæ habetur adhuc temporibus noſtris: M. AGRIPPA L. F. CONS. TERTIVM. FECIT. De eodem Dio lib. 53. hiſt. Rom. hæc ait: Pantheum, quod perfecit Agrippa, id ſic dicitur fortaſſis, quod in ſimulacris Martis & Veneris multas deorum imagines acciperet: vt vero mihi videtur, quod forma conuexa faſtigiatam cæli ſimilitudinem oſtenderet. Voluit Agrippa in eo Auguſti quoque ſtatuam collocare,

nomenq.

nomenq. operis ei adſcribere: neutrum autem eo accipiente, in Pantheo ipſo Cæſaris ſuperioris ſtatuam, & ſuam & Auguſti in veſtibulo poſuit, &c. Hæc Dio. Quod autem Cybeli deorum matri tradunt fuiſſe dicatũ, aliud teſtari Plinius videtur, qui hæc propius ſpectauit, atque lib. 36. nat. hiſtor. c. 15. Ioui Vltori fuiſſe dicatum affirmat. Compreſſo nimirum bello ciuili, Mar. Antonio & Cleopatra ad Actiacum ſuperatis; M. Agrippa iam ſecundum, indeq. & tertium Conſul id muneris obtulit Ioui Vindici, cui ob hoſtes deuictos, aras erigi ac tẽpla, ſacrificia q. offerri, fuiſſe vſitatum, Romanarum rerum antiqui ſcriptores, inter quos Tacitus lib. 3. & 15. teſtatum reliquerunt.

[b] *Cæſarij.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Huius Acta ex vet. manuſcrip. cod. Surius edidit. tom. 6. Plura leguntur de eodem in Actis ſanctorum Nerei & Achillei apud Sur. tom. 3. die 12. Maij. Quod autẽ in iiſdẽ Actis, nec non in aliquibus Martyrologijs paſſus legitur ſub Claudio Imp. corrigendum videtur: nam ſi Traiani temporibus pro Chriſtiana fide certauit, & corpora ſanctarum Flauiæ Domitillæ & ſociarum ſepulturæ mandauit (vt eadem Acta teſtantur) qua ratione poſt annos centum & ſeptuaginta ſub Claudio potuit coronari? Si vero de Claudio Nerone (vt videntur ſignificare) intelligantur, rurſus etiam patens error deprehenditur, cum longe ante Traianum Imperatorem Nero ſit mortuus. Acta eiuſdem martyris ſcripſiſſe reperitur Albericus diaconus Caſſin. cœnobij, vt auctor eſt Petrus diac. bibliothec. Caſſin. lib. de vir. illuſtr. eius monaſterij, c. 21. Eademq. (vt idẽ reſtatur c. 46.) Gelaſius, qui ex monacho Caſſinenſi factus eſt Papa, verſibus exornauit. Erat vetus memoria S. Cæſarij martyris Romæ in Palatio dicta, cuius meminit S. Greg. Papa in regiſt. lib. 11. c. 1. eratq. ibi abbatia, vna ex vigintiduabus quas notatas vidimus in antiquo Rituali, quod habetur in bibliotheca Vatic. in cod. manuſcr. cuius eſt titulus, Liber cenſuum. Quæ quidẽ eccleſia poſtea conuerſa eſt in Titulum. Ea diruta, corpus martyris tranſlatum eſt in baſilicam Helenianam, dictam alio nomine ſanctæ Crucis ad Hieruſalem in Atrio Seſſoriano, vbi hactenus religioſiſſime aſſeruatur. S. Bernardus Romam veniens, multis ad martyrem precibus fuſis, dentem ex eius capite tandem accipere meruit, vt in eius vita lib. 4. c. 1. legitur. Brachium eiuſdem a S. Annone Colonienſi Epiſcopo delatũ eſſe Coloniam, in Actis eiuſdem Annonis lib. 1. cap. 34. habetur expreſſum, ibiq. cap. 35. de miraculis ſcitu dignis ab eodem mart. Romæ editis præclare agitur, apud Sur. to. 6. die 4. Decẽb. Ceterum eamdem antiquiſſimam huius ſancti eccleſiam iam vetuſtate collapſam, & inter vineta vepribus ſituq. obductam iacentem, ſanctiſſimus Pontifex Clemens Octauus hoc ipſo anno, quo hæc denuo cudimus, reſtituere, ornareq. feliciter eſt aggreſſus. Agimus de ea octauo Eccl. Annalium tomo in Sergio Primo Rom. Pontifice.

[c] *Benigni.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, & Ado pluribus. Eius Acta ex antiquis monumentis edidit Sur. tom. 6. Mombrit. tom. 1. Petrus in catal. lib. 10. cap. 3. Plura etiam Sur. in Actis SS. Tergeminorum to. 1. Porro non ab Aureliano Imp. (vt aliqui putant) ſed ſub Marco Aurel. paſſus habetur. Qui enim fieri poteſt, vt diſcipulus Polycarpi peruenerit vſque ad tempora Aureliani? De eius reliquijs Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 10. c. 31. in fine, qui & agit de eiuſdẽ miraculis lib. de glor. mart. cap. 51. De eius venerandi corporis tranſlatione agitur in vita ſancti Annonis Epiſcopi Colonienſis lib. 1. cap. 38.

[d] *Mariæ ancillæ.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Pluribus de ea Vincent. lib. 11. c. 86. & 87. Petrus in catal. lib. 10. c. 4. & alij.

[e] *Cæſarij, Dacij, & ſoc.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio.

[f] *Ioannis & Iacobi.*] Græci de iiſdem in Menologio hac die.

[g] *Cyrenia & Iuliana.*] De his itidem Græci agunt in dicto ſæpius Menologio.

[h] *Auſtremonij Epiſc.*] Huius Acta metro ſcripſit S. Proiectus, vt auctor, qui eius vitam ſcripſit, teſtatur, quam habes apud Sur. rom. 7. hac die. Meminit eiuſdem Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 1. cap. 30. pluribus de glor. confeſſ. cap. 30. Petrus Clun. libro 1. epiſt. 2. & alij.

[i] *Marcellini Epiſc.*] De eodẽ Vſuardus hac die. Scripſit eius vitam Fortunatus ad ſanctum Germanum Epiſcopum Pariſien. Extat apud Sur. tom. 6. Gregor. Turon. de eodem lib. de glor. confeſſ. cap. 89. & Petrus in catal. lib. 10. c. 7. Ponitur nonus eius ſedis Epiſcopus in tab. Democharis.

[k] *Vigoris Epiſcopi.*] Agunt de eo Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta recitat Sur. tom. 6. Petrus in catal. lib. 10. c. 5. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 272. & lib. 4. cap. 131. Claruit temporibus Childeberti Regis Francorum, fuitq. decimus eius ſedis Epiſcopus.

[l] *Seuerini.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Conditum habetur eius venerabile corpus Tibure ad ſancti Laurentij, vt eius eccleſiæ vetera monumenta ſignificant, quæ manuſcripta accepimus.

[m] *Maturini.*] Vſuardus de eodem hac die. Eius vitæ Acta habet Mombrit. tom. 2. & Petrus in catal. lib. 10. c. 6. Vixiſſe fertur temporibus Maximiani Imperatoris.

Quarto

xx. E Quarto Nonas Nouemb. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

COMMEMORATIO [a] omnium fidelium defunctorum. Eodem die natalis ſancti Victorini [b] Pictauienſis Epiſcopi, qui poſt multa edita ſcripta (vt ſanctus Hieronymus teſtatur) in perſecutione Diocletiani martyrio coronatus eſt. Tergeſte paſsio beati Iuſti [c], qui in eadem perſecutione ſub Manatio Præſide martyrium conſummauit. Sebaſtæ ſanctorum Carterij [d], Styriaci, Tobiæ, Eudoxij, Agapij, & ſociorum martyrum ſub Licinio Imperatore. In Perſide ſanctorum martyrum Acindini [e], Pegaſij, Aphthonij, Elpidephori, & Anempodiſti, cum plurimis ſocijs. In Africa natalis ſanctorum martyrum Publij [f], Victoris, Hermetis, & Papiæ. Tarſi in Cilicia ſanctæ [g] Euſtochij virginis & martyris, quæ ſub Iuliano Apoſtata, poſt dira tormenta, in oratione reddidit ſpiritum. Laodiceæ in Syria ſancti Theodoti [h] Epiſcopi, qui non ſolum verbis, ſed rebus & virtutibus fuit ornatus. Viennæ ſancti Georgij [i] Epiſcopi. In monaſterio Agaunenſi ſancti Ambroſij [k] abbatis. Cyri in Syria ſancti Marciani [l] confeſſoris.

NOVEMBRIS 2.

COMMEMORATIO *omnium fidelium defunctorum* [a].] Non recenter ſtatutũ fuit in Eccleſia, vt pro defunctis cõmemorationes anniuerſariæ agerentur. Ex maiorum traditione (inquit Tertullianus de coron. milit.) pro defunctis annua die facimus. De iiſdem Anniuerſarijs repeti conſuetis S. Gregorius Nazianzenus in oratione in funere Cæſarij fratris hæc ait: Alia perſoluimus, alia daturi ſumus, anniuerſarios enim honores & cõmemorationes offerentes, & ij quidem certe qui ſuperſtites relinquentur. hæc Gregorius. Satisq. ſit modo tum ex Latino, tum ex Græco auctore hæc monſtraſſe; vt tam in Occidentali, quam Orientali Eccleſia iſtæc pie religioſeq. ſeruari conſueuiſſe intelligãtur. alibi enim de his cumulate egimus. Vt autem vna eademq. die vniuerſalis ageretur memoria omnium fidelium defunctorum, omnes id in primis acceptũ ferunt S. Odiloni abbati Cluniacenſi. Teſtatur id Petrus Damian. in vita ipſius, & Sigebert. in chron. anno Domini 998. Quod etenim ille in ſuis monaſterijs faciendũ curauit, id poſtmodũ Romani Pontificis auctoritate vbique locorum ſeruandũ ſacris legibus ſancitũ videtur. vt vero hac ipſa die poſt ſolẽnitatem omnium Sanctorum; ex ordine officij Eccleſiaſtici ratio ſumpta videtur. Nam ante Odilonem ducentis fere annis vixit Amalarius Fortunatus Epiſc. Treuerenſis, temporibus Ludouicij Pij Imp. ad quem etiam ſcripſit libros de offic. Eccleſiaſt. hic (inquam) in lib. de ord. antiphonar. cap. 65. hæc ait: Poſt officium ſanctorũ inſerui officium pro mortuis. multi enim tranſierunt de præſenti ſeculo, qui non illico ſanctis coniunguntur; pro quibus ſolito more officium agitur. hæc ibi.

b Victo-

[b] *Victorini.*] De qno Beda, Vſuardns, Ado, & Petrus in catal. lib. 10. cap. 12. Scribit de eodem S. Hieron. de ſcrip. Eccl. & in epiſt. 13. ad Paulinum, vbi eum appellat inclytum Victorinũ martyrio coronatũ. idem in epiſt. 84. ad Magnum, in præfat. in Euangel. Matthæi ad Euſeb. & in proœm. in Iſaiam. Ne mireris, lector, ſi huius Victorini opnſcula Gelaſius Papa in cap. ſancta Roman. diſtinct. 15. recenſuit inter apocrypha: nam (vt ſcribit S. Hieron. de ſcrip. Eccleſiaſt. in Papia) ſectatns eſt Victorinus vna cum alijs nonnullis viris ſanctis & eruditis ſententiã de Millenario, quæ quidem (vt ſuperius diximus) vſque ad tempora Damaſi Papæ, abſque iactura fidei, vel commnnionis diuiſione libere ferebatur, nec crimini data eſt Papiæ, Iuſtino martyri, vel alijs, qno minns inter ſanctos & Eccleſiaſticos viros adſcriberentur. At vero, ea damnata ſententia, etiam illi fauentes ſcriptiones iure proſcriptæ videntur. Rurſus antem de Victorino monemus lectorem, incerto quodam modo irrepſiſſe in Synodum Romanam ſecundã ſub Silueſtro Papa habitam cap. 2. damnationem Victorini Epiſcopi Pictauienſis, cyclos Paſchales perperam ſupputantis: nam nihil prorſus illi commnne cum Paſchali calculo, vel cum Silueſtro Papa, cum iam temporibns Diocletiani fuerit martyrio coronatus. Error ſupradictus videtur prouenisse ex alio Victorino Aquitano, Eccleſiaſtici calculi ſupputatore, cuius cyclos erroris coarguerunt Victor Capuanus, Beda, & alij; qui & vixit tempore Hilari Papæ, vt ſcribit Gennadius de vir. illuſtr. cap. 88. Vnde apparet canonem illum non eſſe illins Romani Concilij habiti ſub Silueſtro, ſed alterius, in illud tamen illapſum. Vel dicendum, de alio quopiam ignoto homine illic agi, & non de Victorino Epiſcopo Pictauienſi: nam in tabnlis Epiſcoporum eius eccleſiæ vnus tantum eius nominis, idemq. martyr, ac primus eius ſedis Epiſcopus ponitur, de quo hic agitur.

[c] *Iuſti.*] Eius Acta breui compendio recitat Petrus in catal. lib. 10. cap. 9. De eodem vet. mannſcripta, atque recentiores.

[d] *Carterij & ſoc.*] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio, vbi & eorum certamen deſcribitur.

[e] *Acindini & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio. Metaphraſtes autem ex antiqnis monnmentis eorum Acta deſcripſit; quæ habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

[f] *Publij & ſoc.*] Beda, & alij recentiores de his agunt hac die.

[g] *Euſtochij.*] De eadem Petrus in catal. lib. 10. c. 10. vbi eins Acta paucis cõplexa refert.

[h] *Theodoti Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de eodem Euſeb. hiſt. lib. 7. c. vlt. & Nicephorus libro 6. cap. 36.

[i] *Georgij Epiſc.*] De ipſo Beda, & recentiores. Ado Vien. in chron. ponit anno Domini ſexcẽteſimo nonageſimonono; numeraturq. decimusquintus eius ſedis Epiſcopus.

[k] *Ambroſii abb.*] Agunt de eo Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catalog. lib. 10. cap. 15. & Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 273.

[l] *Marciani.*] De eodem hac item die Græci in Menologio; ſcripſitq. eius res geſtas Theodoretus in Theophilo cap. 3.

xix. F Tertio Nonas Nouemb. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12

NATALIS ſancti Quarti [a] Apoſtolorum diſcipuli. Cæſareæ in Cappadocia ſanctorum martyrum Germani [b], Theophili, Cæſarij, & Vitalis, qui in perſecutione Deciana optime duxerunt martyrium. Cæſarauguſtæ ſanctorum innumerabilium Martyrum [c], qui ſub Daciano Hiſpaniarum Præſide mirabiliter occubuerunt pro Chriſto. Viterbij ſanctorum martyrum Valentini [d] presbyteri, & Hilarij diaconi, qui in perſecutione Maximiani ob Chriſti fidem cum ſaxi pondere in Tiberim præcipitati, & inde ab Angelo diuinitus erepti, demum abſciſsis ceruicibus coronam martyrij perceperunt. In Anglia ſanctæ Vue-

nefridæ [e] virginis & martyris. In monaſterio Claræuallenſi depoſitio ſancti Malachiæ [f] Epiſcopi Connerthenſis in Hibernia, qui multis virtutibus ſuo tempore claruit: cuius vitam ſanctus Bernardus abbas conſcripſit. Eodem die S. Huberti [g] Tungrenſis Epiſcopi. Viennæ ſancti Domni [h] Epiſcopi & confeſſoris. Item depoſitio ſancti Pirmini [i] Meldenſis Epiſcopi. Vrgellæ in Hiſpania ſancti Hermengaudij [k] Epiſcopi.

NOVEMBRIS 3.

QVARTI [a].] De quo Paulus ad Roman. c. 16. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Hunc Berythi eccleſiæ Epiſcopũ datum eſſe, tradit Doroth. in ſynopſi, idq. ex Hippolyti libello de 72. diſcipulis.

[b] *Germani & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 10. cap. 18. vbi ex priſcis tabulis eorum Acta paucis deſcribit.

[c] *Innumerab. martyrum.*] Eadem hyperbole vtitur Vſuardus, dum de his agit hac die. Hi etenim ſunt, quos Prudentius Periſtephan. hym. 4. cecinit his ſapphicis, dum de Cæſarauguſtana ciuitate agit:

Sola in occurſum numeroſiores
Martyrum turbas Domino paraſti;
Sola prædiues pietate multa
Luce frueris.
Vix parens orbis populoſa Pœni,
Ipſa vix Roma in ſolio locata,
Te decus noſtrum ſuperare in iſto
Munere digna eſt.
Omnibus portis ſacer immolatus
Sanguis excluſit genus inuidorum
Dæmonum, & nigras pepulit tenebras,
Vrbe piata. Et paulo poſt de ijſdem:
Nec furor quiſquam ſine laude noſtrum
Ceſſit, aut clari vacuus cruoris
Martyrum ſemper numerus ſub omni
Grandine creuit.

Agens de ciuitate Cæſarauguſtana Iſidorus lib. 15. Origin. dum eam dicit eſſe præſtantiorem cunctis Hiſpaniæ ciuitatibus; Illuſtrior eſt, inquit, florens ſanctorum martyrum ſepulturis. De his item Petrus in catal. lib. 10. cap. 17. Vaſæus in chron. Hiſpan. pluribus auctor in Flore ſanct. Hiſpan. Qui omnes tradunt, horum omnium martyrũ multitudinem appellatã eſſe Maſſam candidam, eò quod corporum eorum combuſtorum cineres remanſerint niue candidiores; quo ſigno ab alijs terris cineribus diſcreti, collecti ſunt. De his item agitur in Theſauro concion. tom. 2. hac die.

[d] *Valentini & Hilarij.*] Horum martyrum Acta manuſcripta accepimus ab eccleſia Viterbienſi, vbi eorum capita cathedralis eccleſia magna veneratione conſeruat.

[e] *Vuenefridæ.*] Huius Acta Rupertus abbas Salopienſis conſcripſit, quæ recitat Sur. in to. 6. In catalog. ſcrip. Britan. traduntur eadem ab Elerio Cambrio ſcriptis mandata. Agit de eadem Molanus in addit. ad Vſuard. hac die. Quæ autem in ijſdẽ Actis de perenni fonte & miraculis illic fieri ſolitis deſcribuntur, maiora his accepi a fideliſſimo teſte oculato Reuerendiſs. D. Thoma Epiſcopo Aſaphenſi, Romani Pontificis in obeundis Epiſcopalibus functionibus Suffraganeo, vitæ ſanctitate, fidei confeſſione, atque doctrina conſpicuo, nuper Romæ dolore omnium optimorum ex humanis ſublato.

[f] *Malachiæ Epiſcopi.*] Scripſit eius vitæ Acta S. Bernardus, qui eumdem viuentẽ, ac poſtea defunctum mirifice coluit. Extant eiuſdẽ ad eumdem epiſt. 315. 316. & 317. & ſermo in eiuſdem feſtiuitate. Eceſſit e vita (vt idem teſtatur) anno Domini milleſimo centeſimo quadrageſimooctauo, quarto Nonas Nouembris: ob commemorationem autem defunctorum tranſlata eſt eius celebritas in hanc diem, quo ſolemnius agi poſſet.

[g] *Huberti Epiſcopi.*] Eius res geſtas ab ipſius diſcipulo fideliſſime ſcriptas habet Sur. to. 6. ibiq. de eius trãſlatione agitur, & de religioſo cultu eiuſdẽ memoriæ a Regibus imperitiri ſolito. Ordinatus a Sergio Papa anno Domini ſexcenteſimo nonageſimooctauo, diem obijt anno 730. Numeratur eiuſdẽ ſedis Epiſcopus triceſimus ordine. Plura de eodẽ Molan. in Indic. ſanct. Belg. aitq. eumdem dediſſe Leodio ſigillũ publicũ ſancti martyris Lamberti imagine inſignitum, & huiuſmodi inſcriptione notatum: SANCTA LEGIA ROMANAE ECCLESIAE FILIA. Re vera quidem, quod ad fidem Catholicã pertinet, caſta & pudica, quæ ſemper ſanctæ matris ſectata veſtigia, nullo vmquam hæreſeon eſt fœdata contagio: immo hiſce ærumnoſis tẽporibus noſtri ſæculi, cum hæreſum alluuiones Gallias inundarunt, non ſolum nullis valuit obrui fluctibus, ſed ſtans cõſtantiſſime ex aduerſo, oppoſuit ſe pro muro domui Iſrael, facta forma (vt de Theſſalonitenſi eccleſia ſcribit Apoſtolus) omnibus credentibus, cunctiſq. circũpoſitis regionibus illuſtre edidit ſeruandæ atque tuendæ religionis exemplum.

plum. Sic, faxit Deus, maneat ſemper: & quod fide prædicat, operibus impleat.

[h] *Domni Epiſcopi.*] Dominum hunc appellat Ado Viennen. qui in chron. anno Domini 527. hæc de ipſo ſcribit: Viennenſis Epiſcopus Dominus floruit; hic tam in diuinis, quam in ſæcularibus actibus claruit, amator pauperum, redemptor captiuorum, vitaq. probatiſſimus. Hæc Ado. Agit de eodem hac die Molanus in addit. ad Vſuardum. Ponitur decimusnonus eius ſedis Epiſcopus.

[i] *Pirmini Epiſcopi.*] De eodem Beda hac die. Huius vitam conſcripſit Vuarmannus Comes, Epiſcopus Conſtantienſis, itemq. Henricus Augienſis abbas, vt notat Molan. hac die. De eodem Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 265. & lib. 4. cap. 191. Numeratur vigeſimus eius ſedis Epiſcopus.

[k] *Hermengaudij Epiſcopi.*] Tabulæ eius eccleſiæ, & Flos ſanct. Hiſpan. de eodem hac die.

4 Pridie Nonas Nouemb. Luna. G xviij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
t u A B C D E f F G H M N P
1 2 3 4 5 6 7 8 8 9 10 11 12 13

BONONIAE ſanctorum martyrum Vitalis [a] & Agricolæ, quorum prior poſterioris ſeruus antea fuit, poſtea conſors & collega martyrij: in quem perſecutores omnia tormentorū genera exercuerunt, ita vt non eſſet in corpore eius ſine vulnere locus; quæ conſtanter perferens, in oratione ſpiritum Deo reddidit: Agricolam vero plurimis clauis cruci affigentes interemerunt. Eorum tranſlationi ſanctus Ambroſius cum intereſſet, martyris clauos, ſanguinem triumphalem, & crucis lignum ſe collegiſſe refert, ac ſūb ſacris altaribus condidiſſe. Eodem die natalis ſanctorum Philologi [b] & Patrobæ, ſancti Pauli Apoſtoli diſcipulorum. Auguſtoduni ſancti Proculi [c] martyris. In Pago Vilcaſsino ſancti Clari [d] presbyteri & martyris. Epheſi ſancti Porphyrij [e] martyris ſub Aureliano Imperatore. Myræ in Lycia ſanctorum martyrum Nicandri [f] Epiſcopi, & Hermæ presbyteri, ſub Libanio Præſide. Eodem die natalis ſancti [g] Pierij presbyteri Alexandrini, qui in diuinis ſcripturis nobiliter eruditus, vita puriſsimus, & ad Chriſtianam philoſophiam nudus penitus & expeditus, ſub Caro & Diocletiano Principibus, regente Alexandrinam eccleſiam Theona, florentiſsime docuit populos, & diuerſos tractatus edidit: poſt perſecutionem vero omne vitæ ſuæ tempus Romæ verſatus, in pace quieuit. Apud Ruthenos in Gallia beati Amantij [h] Epiſcopi, cuius vita & ſanctitate & miraculis extitit glorioſa. In Bithynia ſancti Ioannicij [i] abbatis. In Pannonia apud Albam Regalem depoſitio beati Emerici [k] confeſſoris, filij ſancti Stephani Hungarorum Regis. Treuiris ſanctæ Modeſtæ [l] virginis.

VITALIS & Agricolæ [a].] De his etiam Vſuardus, & alij recentiores. Eorum martyrium deſcribit S. Ambroſius lib. de exhortat. ad virgin. vbi & de eorum inuentione atque tranſlatione, de qua & Paulinus in vita S. Ambroſij. De horum reliquijs meminit Paulinus Nolanus Epiſcopus in Natali nono ſancti Felicis, Gregorius Turonen. hiſt. Francorum lib. 2. cap. 16. & de glor. mart. cap. 43. Petrus in catal. lib. 10. cap. 21. & alij.

[b] *Philologi & Patrobæ*.] Quorum meminit Paulus ad Roman. cap. 16. Agunt de his item Græci in Menolog. die ſequenti. Philologum Synope; Patrobam Neapoli præfectum eſſe Epiſcopum, tradit Doroth. in Synopſi: licet Hippol. mart. lib. de 72. diſcip. teſtetur Patrobam fuiſſe creatum Epiſc. Puteolanum.

[c] *Proculi*.] De eodē Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 11. num. 309. & alij recentiores.

[d] *Clari*.] Vſuardus de eodem & alij, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

[e] *Porphyrij*.] Agunt de eodem hac item die Græci in Menol. eiuſq. martyriū deſcribunt.

[f] *Nicandri & Hermæ*.] Græci itidem hac die in Menologio de ijſdem agunt.

[g] *Pierij*.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij; licet deprauate in aliquibus codicibus pro Pierio, Hierius, vel Irenæus legatur. Scribit de Pierio Euſeb. hiſt. lib. 7. cap. vlt. Hieron. de ſcrip. Eccleſiaſt. & epiſt. 84. ad Magnum. Erat Alexandriæ eccleſia, Pierij dicta, cuius meminit Epiphan. hæreſi 69.

[h] *Amantij Epiſcopi*.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem. Huius vitam ex antiquis codicibus edidit Sur. tomo 6. conſcriptamq. putat a Fortunato. De eodem mentio habetur in Actis ſancti Quinctiani eiuſdem ſedis Epiſcopi, de quo infra Idibus Nouembris: tranſtulit enim ipſe eiuſdem Amantij corpus, vt teſtatur Gregorius Turonen. in vita ſanctorum Patrum cap. 4.

[i] *Ioannicij*.] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio, ac pluribus res ab eo geſtas referunt, quas plenius proſecutus eſt Metaphraſtes. extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

[k] *Emerici*.] Eius vitam deſcripſit Sur. to. 6. ex antiquis manuſcrip. Mart. Polon. recenſet obitum anno Domini 1032. Chromer. an. 1036. Agit de eodem Bonfin. de reb. Hungaric. dec. 2. lib. 2. Relatus eſt inter ſanctos vna cum S. Stephano Rege ipſius patre a Benedicto Papa Octauo, qui dictus eſt Nonus.

[l] *Modeſtæ*.] Plura ſcripta habentur de ea in vita ſanctæ Gertrudis apud Sur. 17. Martij, tom. 2. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. cap. 183. eamq. claruiſſe ait circa annum Domini ſexcenteſimū octogeſimum. Agit de eadem Molanus in addit. ad Vſuardum.

xvij. A **Nonis Nouembris. Luna.** 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

SANCTI Zachariæ [a] ſacerdotis & Prophetæ, patris beati Ioannis Baptiſtæ. Item ſanctæ [b] Elizabeth eiuſdem ſanctiſsimi præcurſoris matris. Tarracinæ in Campania natalis ſanctorum martyrū Felicis [c] presbyteri, & Euſebij monachi, qui cum ſepeliſſet ſanctos martyres Iulianum & Cæſarium, & multos conuerteret ad fidem Chriſti, quos ſanctus Felix presbyter baptizabat, vna cum eo tentus eſt, & ambo ad forum Iudicis ducti, nec ſuperati, inde in carcerem incluſi, nocte eadem, cum ſacrificare noluiſſent, decollati ſunt. Emeſæ in Phœnicia ſanctorum martyrū Galationis [d], & Epiſtemis coniugis; qui in perſecutione Decij flagris cæſi, manibus pedibusq. & lingua inſuper mutilati, denique truncato capite martyriū conſummarunt.

Item

Item ſanctorum martyrum Domnini [e], Theotimi, Philothei, Siluani,& ſociorum ſub Maximino Imperatore. Mediolani ſancti Magni [f] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti [g] Dominatoris Epiſcopi. Treuiris ſancti Fibitij [h] ex abbate Epiſcopi Treurenſis. Aurelianis in Gallia ſancti Læti [i] presbyteri & confeſſoris.

NOVEMBRIS 5.

ZACHARIAE [a].] De eodem hac die Beda, Vſnardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad Nonas Septembris. Præter illa quæ de ipſo ſcribuntur a S. Luca Euangel. cap. 1. Epiphanius etiam agit pluribus lib. de vit. & interit. Prophet. cap. 23. traditq. occiſum eſſe ab Herode inter veſtibulum & altare: eiuſdem ſententiæ fuit Origenes in Matth. cap. 25. Petrus Alexandrinus Epiſcopus & martyr in can. 13. Gregorius Nyſſenns in orat. de Chriſti natinitate, Baſil. homil. de humana Chriſti generatione, Cyrillns Epiſc. Alexandrinus libro aduerſus Anthropomorphitas; id ipſum in Sacra Valentinianus Imp. ad Epiſcopos Aſiæ, quam recitat Theodoretus hiſt. lib. 4. cap. 7. qui omnes de hoc Dominum Ieſum locutum putant apud Matth. cap. 23. cum de Zacharia occiſo ab illis inter templum & altare loquitur. quæ licet minus probari Hieronymo videantur, dum explicat illum locum Matthæi c. 23. tamen apnd me quidem tot tantorumq. veterum Theologorum plurimum valet aſſertio. Diuerſa prorſns ab his erat commentitia hiſtoria ab hæreticis excogitata de Zachariæ nece, & viſione aſini, quam refert & reprobat Epiphanius hæreſ. 26. qui (vt diximus) prioris ſententiæ eſt grauiſſimus aſſertor. Tertullianus in Scorpiaco, cum agit de Zacharia qui necatus eſt inter templnm & altare, teſtatur perennes eius crnoris maculas ſilicibus impreſſas in templo indelebiles eſſe relictas. Incidi in mannſcriptum codicem bibliothecæ Vaticanæ de peregrinatione ad terram ſanctam; legiq. inter aliqua quæ hactenus relicta ſnnt templi Hieroſolymitani vetera monnmenta, illic ineſſe lapidem, in quo recens cruor aſperſns indelebili nota aſpiceretur; qnem dicerent eſſe ſanguinem Zachariæ, qui inter templum & altare occiſus eſt: licet & Hieronymus vbi ſupra hæc ipſa vulgi potius opinione iactata, qnam certa veritate conſtantia putet. De illa quæſtione, an idem fuerit ſummus Sacerdos, ſatis plene egimus in Annalibus Eccleſiaſticis. Caput autem eius aſſeruatur Romæ in Laterano, ex quo per dies aliquot olim ſanguinem emanaſſe tradnnt. Nec id prætermittimns, quod Ioſephus ſcribit, reperiri adhnc alium Zachariam filium Baruch nobiliſſimum ac ditiſſimū Hebræorum, moribusq. laudatiſſimum, occiſum in medio templi a Zelotarum factione temporibus Veſpaſiani tunc ducis exercitus in Iudæa. hæc de ipſo Ioſephns de bello Iud. libro 5. cap. 1.

[b] *Elizabeth.*] Iungitur Zachariæ marito ſuo Elizabeth, non ea ratione quod vna eademq. die (quod ſciatur) vterqne migrarit e corpore: ſed cū eius natalis certæ diei ignorantia aliquando fuerit eius memoria prætermiſſa; conſultius viſum eſt, in commemoratione ſanctorū eam coniungere viro ſuo: nefarium enim eſt exiſtimatū, ſanctiſſimam feminam, præconio Euangelij celebratam, illiberaliter nimis eſſe ſilētio prætermiſſam; qnam ſancti Patres præclariſſimis laudibus ſunt proſecuti, tum qui Lucæ caput primum ſunt interpretati, tum etiam qui de Ioannis Baptiſtæ eius filij natali, vel Dei genitricis viſitatione pro concione dixere. Quæ vero ad hiſtoriam de ipſa pertinent, collegimus in Annalium tomo primo.

[c] *Felicis & Euſebij.*] De ijſdem Beda, Vſuardus, & Petrus in catal. libro 10. cap. 28. Agitur de his pluribus in Actis S. Cæſarij apud Sur. tom. 6. die prima Nouembris.

[d] *Galationis & Epiſtemis.*] Agunt & de his Græci in Menolog. Eorum autem Acta a Metaphraſte fuſius deſcripta recitat Lipom. tomo 5. & Surius tom. 6.

[e] *Domnini & ſoc.*] De his item Græci agunt in Menologio hac die.

[f] *Magni Epiſcopi.*] De qno & tabulæ eccleſiæ Mediol. ex quibus & Galeſinins hac die.

[g] *Dominatoris Epiſcopi.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Brixian. meminitq. eiuſdem Rampertus eiuſdem eccleſiæ Epiſcopns in ſermone de tranſlatione ſancti Philaſtrij. Numeratnr hic decimusquartus poſt S. Philaſtrium Epiſcopus eccleſiæ Brixianæ.

[h] *Fibitij abbatis.*] Hic licet alicubi Epiſcopns dictus reperiatur; tamen in tabulis Epiſcoporum Treuirenſiū, quas deſcripſit Demochares, nullus eius nominis legitur Epiſcopus. Porro chronicon monaſt. German. abbatem eum appellat.

[i] *Læti.*] De quo etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores.

xvj. B Octauo Idus Nouemb. Luna. 6

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2
t u A B C D E f F G H M N P
3 4 5 6 7 8 9 10 10 11 12 13 14 15

THINISSAE in Africa natalis ſancti Felicis [a] martyris, qui confeſſus, & ad tormenta dilatus, alio die (vt refert ſanctus Auguſtinus, Pſalmum in eius feſtiuitate ad populum exponens) inuentus eſt in carcere exanimis. Theopoli ſanctorum decem [b] Martyrum, qui a Sarracenis paſſi leguntur. Barcinone ſancti Seueri [c] Epiſcopi & martyris, qui ob fidem Catholicam clauo capite confoſſo, martyrij coronam accepit. In Phrygia ſancti Attici [d]. Apud Bergas depoſitio ſancti Vuinoci [e] abbatis, qui virtutibus & miraculis clarus, fratribus etiam ſibi ſubditis multo tempore miniſtrauit. Fundis in Latio ſancti Felicis [f] monachi. Lemouicis in Aquitania ſancti Leonardi [g] confeſſoris, diſcipuli beati Remigij Epiſcopi: qui nobili genere ortus, ſolitariam vitam deligens, ſanctitate & miraculis claruit, ac præcipue in liberandis captiuis eius virtus enituit.

NOVEMBRIS 6.

FELICIS [a].] Huius meminit ſanctus Auguſtinus tract. in Pſal. 127. De loco vbi paſſus eſt, varia lectio reperitur: legit Beda, Tumiſſa; Vſuardus & Ado, Toniza; alicubi Thiniſſa: quæ & verior probatur: eſt enim Thiniſſa prope Hipponem in prouincia Numidiæ, de qua Ptolemæus in 2. tab. Africæ. In Itiner. Antonini Toniza dicitur: eius loci Epiſcopus ſubſcriptus reperitur Concilio Carthagin. ſub Cypriano, apud Auguſtin. lib. 3. de baptiſ. contra Donatiſt. c. 13. Alia eſt rurſus Tyniſſa, ſeu Tuniſſa, quæ Tunetum dicitur, vicina Vticæ, hodie Tuneſi vulgo dicta; a Polybio autẽ, qui eam exacte deſcribit, Tunes appellata reperitur, quam diſtare a Carthagine dicit ſtadijs centum viginti. Hæc lib. 14. hiſt. in fine. Plura de eadem lib. 1.

[b] *Decem martyrum.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Theopolis, vbi hi celebrantur, Antiochia eſt in Syria. Cur autem, quandove eo nomine cœpta ſit nuncupari, conſule Niceph. hiſt. lib. 17. c. 3. & hiſt. Miſcel. lib. 16. Cedren. an. 2. Iuſtiniani Imp. ex quo tempore reperies eumdem Imp. Iuſtinianum eamdem ciuitatem in ſuis ſanctionibus Theopolim appellaſſe. Quod autem hi paſſi dicuntur a Sarracenis; eo tempore id accidiſſe putamus, cum ſub Coſrhoe Rege Perſarũ ea ciuitas a Sarracenis direpta eſt.

[c] *Seueri Epiſcopi.*] Hunc ferunt paſſum in perſecutione Diocletiani ſub Daciano Præſide, & cum eo quatuor ſacerdotes, vt ſcribunt Laurentius de Padilia, & Vaſæus in chron. an. 306. idq; pluribus Flos ſanct. Hiſpan. & Theſaur. concion. to. 2. hac die. Molanus autem in addit. ad Vſuard. hæc habet: Fuit hic vnus ſeptuaginta Epiſcoporum, qui leges Gothicas in Hiſpania condiderunt: hic a barbaris Gothicis, qui Cathaloniam incolebant, clauo capite confoſſo, martyrio coronatur anno Chriſti ſexcenteſimo triceſimooctauo. Hæc Molan. Vnde autem acceperit, nondum inuenimus: nec alicubi eius nominis Epiſcopum Barcinonenſem legimus in Concilijs quæ frequenter illis temporibus coacta ſunt in Hiſpania, nec etiam apud S. Ildefonſum, qui virorũ illuſtrium eorum temporum ſeriem texuit. Fuit & alius Seuerus Epiſcopus Malacitanus, qui ſcripſit aduer-

ſus

ſus Vincentium Cæſaraugustanum Epiſco-pum in Arianam hæreſim lapſum circa annum Domini quingenteſimu octogeſimum, vt habet Honorius Auguſtodunen. de viris illuſtrib. cap. 30. De eodem Vincentio Cæſarauguſtano lapſo in hæreſim Arianã tempore Leuuigildi Regis Gothorum, meminit S. Iſidorus in chron. Goth.

[d] *Attici.*] De quo Vſuardus hac die, & recentiores. De alio Attico & ſocijs Græci agunt vij. Kalend. Septembris.

[e] *Vuinoci abb.*] De eodem Ado, & alij. Eius Acta fideliſſime ſcripta, ſimulq. tranſlationem & miracula habet Sur. tom. 6. hac die. Molanus etiam de eo in Indic. ſanct. Belg. Diuerſus hic ab illo de quo Gregorius Turonenſis de geſt. Franc. ſcribit lib. 5. c. 21. & lib. 8. cap. 14. Nam hic, de quo agimus, longe poſt Gregorij tempora claruit, obijtq. anno Domini 716.

[f] *Felicis.*] De quo S. Greg. lib. 1. dial. c. 3. ex quo ceteri acceperunt, qui de ipſo agunt.

[g] *Leonardi.*] Beda, Ado, & alij recentiores. Habet eius res geſtas Surius to. 6. Legimus alias in manuſcrip. cod. eccleſiæ S. Mariæ ad Martyres Romæ, vbi plura de eius pietate in liberandis captiuis. Agit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 29. obijſſeq. tradit anno Domini quingenteſimo quinquageſimonono.

7 Septimo Idus Nouemb. Luna. C xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

PATAVII depoſitio ſancti Proſdocimi[a] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui a beato Petro Apoſtolo Epiſcopus ordinatus, ad prædicandum Dei verbum ad prædictam ciuitatem miſſus eſt: vbi multis virtutibus & prodigijs coruſcans, beato fine quieuit. Peruſiæ ſancti Herculani[b] Epiſcopi & martyris, qui iuſſu Totilæ Gothorum Regis decollatus eſt: cuius corpus ita capite vnitum atque ſanum quadrageſimo poſt abſciſsionẽ die (vt ſcribit S. Gregorius Papa) repertum eſt, ac ſi nulla ferri inciſio illud tetigiſſet. Eodem die ſancti Amaranthi[c] martyris, qui apud Albigenſem vrbem exacto agonis fidelis curſu ſepultus, viuit in gloria. Melitine in Armenia paſsio ſanctorũ Hieronis[d], Nicandri, Heſychij, & aliorum triginta, qui in perſecutione Diocletiani ſub Lyſia Præſide coronati ſunt. Amphipoli in Macedonia ſanctorum martyrum Aucti[e], Taurionis, & Theſſalonicæ. Ancyræ paſsio ſanctorum Melaſippi[f], Antonij, & Carinæ ſub Iuliano Apoſtata. Coloniæ S. Engelberti[g] Epiſcopi, qui pro defenſione Eccleſiaſticæ libertatis & Romanæ Eccleſiæ obedientia martyrium ſubire non dubitauit. Alexandriæ beati Achillæ[h] Epiſcopi, qui eruditione, fide, conuerſatione, ac moribus fuit inſignis. In Friſia depoſitio ſancti Vuillibrordi[i] Epiſcopi Traiectenſis, qui a beato Sergio Papa ordi-

natus

natus Epiſcopus, in Friſia & Dania Euangelium prædicauit. Metis ſancti Ruffi[k] Epiſcopi & confeſſoris. Argentorati ſancti Florentij[l] Epiſcopi.

NOVEMBRIS 7.

[a] PRosdocimi.] De eodem tabulæ eccleſiæ Patauinæ. Eius res geſtas ex antiquis monumentis habet Mombrit. tom. 2. vit. ſanct. Petrus in catal. lib. 10. c. 33. & Scard. lib. antiq. vrb. Patan. lib. 2. claſ. 6.

[b] *Herculani Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die. Eius martyrium deſcribit S. Greg. Papa dialog. lib. 3. c. 13. Mombrit. tom. 2. vit. ſanct. eius Acta edidit, paſſumq. refert anno decimoſeptimo Iuſtiniani Imperatoris; eſt is annus Domini (ſecundum Faſtos Onuphrij) quingenteſimus quadrageſimusquartus. Sigebert. in chron. de ipſo, eodē anno; licet Marian. Scot. paſſum referat anno 561. nos vero in Annal. ponimus eius martyrium anno Domini 546. Legi & libellum manuſcrip. miraculorū eius, & quidē ſinceriſſimū, niſi quod in eius exordio ea ſunt emendanda, quæ de Iuliani Apoſtatæ temporibus ab aliquo alio præmiſſa videntur: longe enim diſcrepant inter ſe tempora Iuliani, & Iuſtiniani. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 14. adnumerat eumdem S. Herculanū inter monachos ordinis S. Benedicti. Ex monaſtica quidē vita ad Epiſcopatū veniſſe, ſcribit Gregorius: conſtat tamen iiſdē temporibus vtrumque vixiſſe, & paulo ante Herculani obitum migraſſe ex hac vita S. Benedictū, qui (vt Leo Epiſcopus Oſtienſis ſcribit in chron. Caſſinen.) exceſſit ex humanis anno Domini 543. vel ſecundū alios 542. quem tamen vſque ad annū ſaltem 544. perueniſſe, ex ipſius rebus geſtis cum Totila Rege colligi poſſe nobis videtur. Qui præeſt hodie eidē Peruſinæ eccleſiæ einſdem cognominis Reuerendiſſ. D. Vincentius Herculanus, ordinis Prædicatorū, omni virtutum & litterarum genere ornatiſſimus, & tāti prædeceſſoris dignus in Epiſcopatu ſucceſſor, in eam ſententiam videtur eſſe procliuior, vt eiuſdē nominis duo fuerint eiuſdem ciuitatis Epiſcopi; eo quod (vt ait) in Actis ſanctorū Carpophori & Abundantij martyrum, qui paſſi ſunt temporibus Gentilium Impp. habeatur mētio de S. Herculano Epiſcopo Peruſino. Hæc mihi coram, cum nuper Romæ eſſet. Hoc ipſum profitetur R. P. Ioannes Baptiſta Bracheſcus Florentinus, ordinis Prædicatorum, in rebus geſtis dictorum ſanctorum martyrum, quas vna cum Actis aliorum ſanctorum eiuſdem regionis conſcripſit. Poſt S. Herculanum iuniorē (ſic enim hunc, de quo agimus, appellare libet) Ioannes eam rexit eccleſiam, cuius mentio habetur in lib. de Roman. Pont. in Vigilio Papa. Fuit alumnus eiuſdem S. Herculani S. Floridus Epiſcopus Tifernas, cuius meminit S. Gregor. dialog. lib. 3. c. 13. & 35. licet mendoſus codex habeat, loco Tifernatis, Tudertinæ eccleſiæ fuiſſe Epiſcopum.

[c] *Amaranthi.*] Agunt de eodē Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Pluribus Gregor. Turon. de glor. mart. c. 57. Petrus in catal. lib. 10. c. 35. Paſſus fertur temporibus Decij Imp.

[d] *Hieronis & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio. Metaphraſtes edidit eorum Acta, quæ deſcribit Lipom. to. 5. & Sur. to. 6.

[e] *Aucti & ſoc.*] Græci de iiſdem hac die in Menologio, ibiq. eorum Acta paucis comprehenſa narrantur.

[f] *Melaſippi & ſoc.*] Iidem qui ſupra in Menologio hac die, iiſdemq. verbis.

[g] *Engelberti.*] Huius egregia certamina Cæſarius monachus ſcriptis mandauit: extant apud Sur. tom. 6. idemq. auctor addidit librum miraculorum, quæ ab eodē poſt eius obitum ſunt edita. Paſſus eſt anno a Chriſto 1225. cum ſediſſet annos ſex.

[h] *Achillæ Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. De eodem adhuc presbytero magna cum laude ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 7. cap. vlt. Socrat. lib. 1. c. 13. Caſſiod. trip. lib. 1. cap. 12. Niceph. lib. 6. c. 34. pluraq. in Actis S. Petri martyris Epiſcopi Alexandrini, de quo inferius ſexto Kal. Decembris. Hunc magnum Achillam appellat S. Athan. orat. 2. contra Arian. Succeſſit hic eidem S. Petro, vt conſtat ex eodem Athanaſio; Achillæ autem Alexander, cui Athanaſius ſubrogatur. Alium Achillā ponit Epiphan. in Panar. hæreſ. 69. ſediſſe immediate ante Athanaſium: ſed ab alijs non adnumeratur inter Epiſcopos Alexandrinos; nā defuncto Alexandro, abſente Athanaſio, ille tamquam ſequeſter potius, quam vt Epiſcopus, eidem præfuit ſedi menſibus tribus, quouſque Athanaſius e Comitatu, quo fuerat miſſus, rediret.

[l] *Vuillibrordi Epiſcopi.*] Barbarum ac pronunciatu aſperum nomen Sergius Papa, cum illum Romæ in eccleſia ſanctæ Cæciliæ ordinaret Epiſcopum, mutauit in Clementem: tamen priori nomine potius appellatus reperitur. Eſt ordinatus anno Domini 696. vt teſtatur Marcellus in vita S. Suiberti cap. 10. qui etiam ibi cap. 6. profitetur ſe ſcripſiſſe eius vitam, quam manuſcriptā haberi Molanus refert. Albinus Flaccus eiuſdem Acta ſcriptis mandauit: extant apud Sur. tom. 6. Agunt

Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij: idemq. Beda hiſt. Anglor. lib. 5. cap. 12. in fin. & de ſex ætat. in Iuſtiniano Secundo. Plura de ipſo etiam in vita S. Bonifacij Epiſcopi Moguntini; ac denique Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 137.

[k] *Ruffi Epiſcopi.*] De eodem Beda, Ado, & alij recentiores. Agit hic Beda de eius tranſlatione facta temporibus Clotarij.

[l] *Florentij Epiſc.*] Eius vitam ex manuſcript. edidit Surius tomo 6. Ponitur hic quartus eius ſedis Epiſcopus. Sedere cœpit anno Domini 663. præfuitq. annis duodecim, vt conſtat ex tabulis eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochares. Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vſuardum.

8 Sexto Idus Nouemb. Luna. D xiiij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4
t u A B C D E f F G H M N P
5 6 7 8 9 10 11 12 12 13 14 15 16 17

OCTAVA [a] omnium Sanctorum. Romæ via Lauicana, tertio ab Vrbe milliario, paſsio ſanctorum martyrum Claudij [b], Nicoſtrati, Symphoriani, Caſtorij, & Simplicij: qui primo in carcerē miſsi, deinde ſcorpionibus grauiſsime cæſi, cum a fide Chriſti mutari non poſſent, iuſsi ſunt a Diocletiano in fluuium præcipites dari. Item via Lauicana natalis ſanctorum quatuor Coronatorum [c] fratrum, Seueri, Seueriani, Carpophori, & Victorini, qui ſub eodem Imperatore ictibus plumbatarum vſque ad mortem cæſi ſunt. Horum autem nomina, quæ poſtea interiectis annis Domino reuelante oſtenſa ſunt, cum minime reperiri tunc potuiſſent, ſtatutum fuit vt anniuerſaria dies ipſorum vna cum illis quinque ſub nomine ſanctorum quatuor Coronatorum recoleretur; qui mos etiam poſtquam reuelata ſunt, in Eccleſia perſeuerauit. Romæ ſancti Deuſdedit [d] Papæ, qui tanti meriti fuit, vt leproſum oſculo a lepra ſanauerit. Bremæ ſancti Vuillehadi [e] primi eius ciuitatis Epiſcopi, qui vna cum S. Bonifacio, cuius diſcipulus fuit, in Friſia & Saxonia Euangelium propagauit. Sueſsione in Gallia ſancti Godefridi [f] Epiſcopi Ambianenſis, magnæ ſanctitatis viri. Apud Virodunum ſancti Mauri [g] Epiſcopi & confeſſoris. Turonis S. Clari [h] presbyteri, cuius ſanctus Paulinus epitaphium ſcripſit.

NOVEMBRIS 8.

OCTAVA *omnium Sanct.* [a]] Inter maiores Octauas ponitur; de eaq. ſolēniter agi ſolitum, indicat prædictus manuſcrip. codex eccleſiæ ſanctæ Mariæ ad Martyres.

[b] *Claudij & ſoc.*] De iiſdem Beda pluribus, Vſuardus, & Ado. Horum Acta edita habentur a Mombrit. tom. 1. ſed in nonnullis corrigenda: alia Surius breuiora tom. 6. ſed prolixiora nos manuſcripta habemus in noſtra bibliotheca.

[c] *Quatuor Coronat.*] Beda & alij omnes de iiſdem hac die. Honorius Papa eiſdē marty-

ribus

ribus eccleſiam erexit, vt conſtat ex libro de Roman. Pontificibus. Vetus fuit Romæ & adhuc eſt Titulus nomine ſanctorum quatuor Coronatorum, cuius mentio habetur apud S. Gregorium in regiſt. lib. 4. indict. 13. c. 44. in fine. Horum martyrum corpora a Leone Quarto Rom. Pont. fuiſſe inuenta, eiuſdem Acta, quæ ab Anaſtaſio Bibliothecario putantur conſcripta, teſtantur; vbi de eorum eccleſia ab eodē reſtituta, multorumq. ſanctorum (quas recenſet) reliquijs locupletata, exacta mentio habetur.

[d] *Deuſdedit Papa.*] Succeſſit hic Bonifacio Quarto. Egimus pluribus de eodem in Annalib. Eccleſiaſticis.

[e] *Vuillehadi Epiſc.*] Eius res geſtas fideliter ſcriptas habet Sur. tom. 6. Plura de eodem Crantz. in Saxon. lib. 2. c. 14. & 15. & in hiſt. Eccleſ. Saxon. lib. 1. c. 7. & 8. Ordinatus fuit eius ſedis Epiſcopus anno Domini 788. De eodem alij plures, ac nouiſſime Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 195.

[f] *Godefridi Epiſcopi.*] Huius vitā ſcriptam a Nicolao monacho recitat Sur. tom. 6. Migrauit ex hac vita anno Domini 1013. tranſlatio autem facta eſt anno 1138. vt eius Acta teſtantur. Adnumeratur inter Epiſcopos Ambianenſes tricesimusquartus ordine.

[g] *Mauri Epiſcopi.*] De quo tabulæ eius eccleſiæ: ponitur ſecundus eius ſedis Epiſcopus, obijtq. diem anno Domini 150. vt apud Democharem legitur.

[h] *Clari.*] Seuerus de ipſo ſcribit epiſtola 2. ad Aurelianum diaconum de obitu S. Martini, & in vita S. Mart. cap. 25. ſepultusq. eſt in eccleſia quam idem Seuerus erexit, de qua S. Paulinus Nolanus Epiſcopus in epiſt. 12. ad Seuerum, vbi etiam habentur tria epitaphia in ſepulchro illius ad perpetuam memoriam deſcribenda, quorū tantum exordia hic referimus, eſtq. primi eiuſmodi initium:

Nominis vt titulo, ſic mentis lumine Clarus
Presbyter hoc tegitur, ſed membra caduca ſepulchro, &c.

Secundi autem eſt exordium:

Presbyter hic ſitus eſt meritis & nomine Clarus,
Martino ſtudijs comes, & meriti modo conſors, &c.

Tertium autem ita incipit:

Clare fide, præclare actu, clariſſime fructu,
Qui meritis titulum nominis æquiparas, &c.

xiij. E Quinto Idus Nouemb. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

ROMAE dedicatio [a] Baſilicæ [b] Saluatoris. Amaſeæ in Ponto natalis ſancti Theodori [c] militis, qui tempore Maximiani Imperatoris pro Chriſtianæ fidei confeſsione fortiter cæſus, & in carcerē miſſus, deinde Domino ſibi apparente, ac monente vt conſtanter & viriliter ageret, releuatus eſt: nouiſsime poſtquam equuleo ſuſpenſus, & vngulis corraſus eſt, ita vt eius interiora nuda apparerent, ardentibus ignibus comburendus traditur: cuius laudes ſanctus Gregorius Nyſſenus præclaro encomio celebrauit. Tyanæ in Cappadocia paſsio ſancti Oreſtis [d], ſub Diocletiano Imperatore. Theſſalonicæ ſancti [e] Alexandri martyris, ſub Maximiano Principe. Apud Bituricas ſancti Vrſini [f] confeſſoris, qui Romæ ordinatus a ſucceſſoribus Apoſtolorum, primus eidē vrbi deſtinatur Epiſcopus. Neapoli in Campania ſancti Agrippini [g] Epiſcopi, miraculis clari. Conſtantinopoli ſanctarum virginum Euſtoliæ [h] Romanæ, & Sopatræ

filiæ

filiæ Mauritij Imperatoris. Beryti in Syria commemoratio imaginis[1] Saluatoris, quæ a Iudæis crucifixa, tam copioſum emiſit ſanguinem, vt Orientales & Occidentales eccleſiæ ex eo vbertim acceperint.

NOVEMBRIS 9.

DEDICATIO *Baſilicæ Saluatoris*[a].] Varijs nominibus eadẽ Baſilica dicta reperitur: ſiquidem in regiſtro S. Gregorij lib. 11. c. 1. appellatur Baſilica Iulij. hæc etenim ibi ſcripta leguntur: Acclamatum eſt in Lateranis in Baſilica Iulij ab omni clero, &c. Non tamen exiſtimo a Iulio Papa ita dictam: nam duas illum erexiſſe Baſilicas, alteram iuxta Forum, via Flaminia alteram, tradit liber de Rom. Pontific. Vetus enim Vrbis monumentum erat Baſilica Iulij, cuius meminit Plin. lib. 5. epiſt. 21. Dicta eſt etiã Baſilica Lateranenſis, ſeu Laterani; ita enim appellant eam S. Hieron. epiſt. 30. in epitaphio Fabiolæ, & Prudentius contra Symmachum. ſic dicta ab ædibus Laterani, quæ (vt Publius Vict. ſcribit) erant in regione ſecunda, Cœlimontana nuncupata. Fuiſſe eas magnificentiſſimas, teſtatur Iulius Capitolinus in Marco Aurel. Imp. & Victor in Seuero: quæ poſtea tẽporibus Conſtantini ceſſerunt Fauſtæ Auguſtæ, ibiq. ſub Melchiade habita eſt Synodus in cauſa Cæciliani, vt ſcribit Optat. Milenit. lib. 1. contra Parmen. Dicta etiã inuenitur Baſilica Cõſtantiniana, quod dictas ædificiorũ moles in eccleſiam mutarit, auxerit, ornaritque. Appellata eſt etiam Baſilica Saluatoris, eo quod ipſi Saluatori omnium Ieſu Chriſto Deo vero dicata potiſſimum eſſet; cum alioqui omnes etiã ſanctorum eccleſias Deo optimo maximo dicari conſueuiſſe ſcribat S. Auguſtinus de ciuit. Dei lib. 22. c. 10. Rurſus autem adiacentia oratoria S. Ioannis Baptiſtæ, & S. Ioannis Euangeliſtæ ab Hilaro Papa conſtructa in Baptiſterio Conſtantini, effecerunt vt eadem Baſilica dicatur etiam nomine S. Ioannis. Non abs re facere videmur, ſi hic ponamus de eadem Baſilica præclarum elogium Petri Damiani S. Rom. Eccleſiæ Card. Epiſc. Portuenſis, quem ob ſingularem vitæ ſanctitatem, egregiam eruditionem, ac zelum Eccleſiaſticæ diſciplinæ Hieronymũ iuniorem inuenimus appellatum. Is, inquam, in epiſtola ad Cardinales S. Romanæ Eccleſiæ hæc inter alia ſcribit: Lateranenſis eccleſia; ſicut Saluatoris eſt inſignita vocabulo, qui nimirum eſt caput omnium electorũ, ita mater, & quidam apex & vertex omniũ per Orbem eccleſiarum. hæc ſeptem Cardinales habet Epiſcopos; quibus ſolis poſt Apoſtolicũ, ſacroſanctũ illud altare licet accedere, ac diuina myſteria celebrare, &c. De eadem rurſus ad Cadaloum ſchiſmaticum his verbis: Hæc igitur ad honorem condita Saluatoris, culmen & ſummitas totius Chriſtianæ religionis effecta (vt ita dixerim) Eccleſia eſt eccleſiarum, & Sancta ſanctorũ. Habet enim intrinſecus beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli diuerſis quidem locis conſtitutas eccleſias, ſed ſui compage ſacramenti (quia videlicet in quodam meditullio poſita, quaſi caput membris ſupereminet) indifferenter vnitas. His itaque tamquam expanſis diuinæ miſericordiæ brachijs, ſumma illa & venerabilis Eccleſia omnem ambitum totius Orbis amplectitur; omnes qui ſaluari appetunt; in materno pietatis gremio confouet, & tuetur. Hac Ieſus, ſummus videlicet Pontifex, arce ſubnixus, totã in orbe terrarum Eccleſiam ſuam ſacramenti vnitate confœderat; vt vnus Paſtor merito, & vna dicatur Eccleſia, &c. Hæc idcirco hic deſcripſiſſe volumus, vt oſtendatur optimo quidẽ iure eius Baſilicæ dedicationem in vniuerſa Eccleſia celebrari: vtpote quæ ſit parens ac caput omnium eccleſiarum. Quod pertinet ad dedicationem eccleſiarum, adhuc addimus, non ſolum olim agi ſolitam anniuerſariam ſolemnitatem, more maiorum, dedicationis eccleſiæ, ſed etiam conſecrationis altaris: idq. exploratum habetur ex ſerm. S. Auguſtini 252. de tempore, itemq. ex alio eiuſdem 255. de tempore. Porro vnicuique altari conſecrato aſſiſtere Angelũ Dei, extat egregium exemplum in Prat. ſpirit. Sphron. cap. 4. At vero non vnum tantum altare in eccleſia conſtrui & conſecrari olim moris fuiſſe (vt garriunt hæretici) ſed plura, habes teſtimonium S. Gregorij Papæ in regiſtro lib. 5. epiſt. 50. ad Palladiũ Epiſc. Sanctonen. vbi agit de eccleſia in honorem Apoſtolorum, aliorumq. ſanctorum conſtructa, deq. tredecim ibi altaribus erectis ac dedicãdis.

[b] *Saluatoris.*] De hoc nomine S. Auguſtinus de Trinitate lib. 3. c. 10. hæc ait: Qui eſt Hebraice Ieſus, Græce σωτὴρ, noſtra autem locutione, Saluator. Quod verbum Latina lingua antea non habebat, ſed habere poterat, ſicut potuit quando voluit. Hæc Auguſtinus. Quo magis mirandũ eſt, non ſolum hæreticos, qui dedita opera ab Eccleſiæ Catholicæ conſuetudine diſſentiunt, ſed ex noſtris etiam nonnullos Latinæ eloquentiæ ſtudioſos

dioſos

dioſos, a Saluatoris voce tantopere abhorrere; cuius loco Seruatorem dicunt; tamquam hoc ſit Ciceronianum verbum, alterum non ſit. Atqui par eſſet in negotio fidei, dictionum noſtrarum proprietate, Auguſtino magis, ac ceteris Patribus doctiſſimis ac ſanctiſsimis, quam Ciceroni auſcultare. Quamquam nunc quidem Tullio ſaltem ipſi Latiuitatis magiſtro cedendum eſſet, qui diſertis verbis uegat Græcã vocem σωτὴρ, vno Latino verbo exprimi poſſe. Ipſum audiamus, cuius hæc ſunt verba in C. Verrẽ lib. 2. Itaque eum non ſolum patronum iſtius inſulæ, ſed etiam ſotera, inſcriptum vidi Syracuſis. Hoc quantum eſt? ita magnum, vt Latino vno verbo exprimi non poſſit. Is eſt nimirum ſoter, qui ſalutem dedit. Hæc ille. Ecce (vt vides) vox vua illa, Seruator, non eſt viſa ſatis efficax, quæ Græcam vocem Latine æque redderet; vnde uona potius fuit excogitanda: quod uon tantum in his quæ religionis ſunt, ſed & in his quæ ſpectant ad ſcientias artesq. optimo iure fieri poſſe ac debere, idem Cicero docet lib. 3. de Finibus, cuius & in eodem libro eſt illa grauis & tanto oratore digna ſententia, qua ait: Huiuſmodi res (ad philoſophiam ſpectantes videlicet) dicere ornate velle, puerile eſt: plane autem & perſpicue expedire poſſe, docti & intelligentis eſt viri. Hæc ipſe. Ego quidem eloquentiæ & Latine loquendi ſtudium non reprehendo; ita tamen, vt religioni ſeruiat, non imperet: iu qua ſententia excellenti doctriua & iudicio viros, fidei noſtræ colũnas, eſſe uouimus Auguſtinum, Hieronymum, Ambroſium, & alios complures, quos recitare perfacile poſſem; ſed nolo, ne longius ab inſtituti noſtri ratione diſcedam: citabo tameu breuiter aliquot loca. id etenim Auguſtin. de doctrin. Chriſtian. lib. 2. c. 13. & contra Creſcon. lib. 2. c. 1. Ambroſ. commen. in Luc. cap. 2. Hieron. in comm. in Ezechiel. cap. 40. Aruob. lib. 1. aduerſus Geutes, Niceph. hiſt. lib. 8. c. 42. & alij profitentur; nouiſſime vero & Molanus vir quidem eruditus de eadem voce agens reprehendit eos, qui Seruatorem pro Saluatore inepte dicere conſueuerunt, in annot. ad Vſuard. ad quintum Kal. Martij in prima edit.

[c] *Theodori.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem xiij. Kal. Martij iu Menologio, & in conſtit. Emmanuelis Imp. Hic ab eis dictus eſt Theodorus tyro, ad differentiam Theodori ducis: appellatus eſt & Amaſenus ob locũ vbi paſſus eſt; dictus & Euchaita, a ciuitate in quam eius corpus tranſlatum eſt, quæ ab eodẽ poſtea nominata eſt Theodoropolis a Ioanne Zemiſce Imperatore, qui ob ingentẽ victoriam eius precibus habitam, eidem ampliſſimam erexit baſilicam, annuamq. celebritatem auxit, vt ſcribit Zonaras in 3. part. Annal. in Ioan. Imp. & Cedreu. in compend. in eodem. De celebratione eius diei feſti habetur in Actis S. Alipij Cionitæ cap. 7. ex Metaphraſte die 26. Nouembris apud Sur. to. 6. Huius res geſtas, ac præclarum martyrium deſcripſit Metaphraſtes die 17. Februarij. ibidem etiam recitantur duæ orationes in eius laudem, quarum altera dicta eſt a Greg. Nyſſeno, altera vero a Nectario Epiſcopo Conſtantinopolitano: Conſtantinopoli etenim percelebris fuit eiuſdem martyris cultus, vbi baſilicam vetuſtate pene collapſam Iuſtinianus Imperator reſtituendã curauit, vt ſcribit Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiu. Imp. De eadem in auth. vt determ. ſit num. cleric. collat. 1. tit. 3. Romæ etiam adhuc ſupereſt eiuſdem martyris eccleſia ad Palatini radices, quam inter diaconias numeratam reperi. Habemus eiuſdem martyris Acta manuſcripta in uoſtra bibliotheca. De nobili memoria Theodori martyris apud Damaſcum poſita meminit Ioan. Damaſcen. de imag. orat. 3. vbi & de miraculo ex imagiue eiuſdem martyris agitur. Erat celebris peregriuatio in Oriente Enchaitam ad S. Theodorum, de qua Pratum Spirituale cap. 180.

[d] *Oreſtis*, aliter *Areſtis.*] De eodem Græci etiam hac die iu Menologio. Acta antẽ eius a Metaphraſte edita habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. De eccleſiæ huius S. Oreſtis martyris reditibus orta eſt contentio inter Anthimum Epiſcopum Tyanæ in Cappadocia, & ſauctum Baſilium: cuius meminit ſanctus Gregorius Nazianz. in oratione dicta in laudem Baſilij.

[e] *Alexandri.*] Agunt de eo item Græci in Menologio, vbi eius nobile certamen deſcribitur.

[f] *Vrſini.*] De eodem Beda, Vſuardus, & Ado; pluribus autem Greg. Turon. de glor. confeſſ. c. 80. Petrus Cluniaceu. lib. 1. epiſt. 2. & Petrus Aequilin. in catalog. lib. 10. c. 41.

[g] *Agrippini Epiſcopi.*] Extant eius Acta ex antiquis monumentis Neapolitanæ eccleſiæ, edita a Dauide Romæo, & a Paulo Regio. Legi & libellũ miraculorũ eius ſeorſum poſitũ.

[h] *Euſtoliæ & Sopatræ.*] De his etiam Græci in Menologio, earumq. Acta referunt.

[i] *Commemoratio imaginis Saluatoris.*] Vetus conſuetudo tam in Orientali quam iu Occidentali Eccleſia fuit, & hactenus perſeuerar, vt hac die miraculum ex eadẽ imagine olim editum annua celebritate recoleretur. In Concilio Nicæno ſecundo, Actione quarta, vbi rei geſtæ hiſtoria recenſetur, hæc ex ea leguntur: Hæc inſuper ab eis efflagitamus, vt per annos ſingulos, menſe Nouembri, qui apud Hebræos eſt nouus, apud nos vero vndecimus, nona die ipſius, id eſt, quinto Idus Nouembris, non minori reuerentia quam Natalis Domini, aut Paſchalis ipſa dies, præcipua obſeruatione colatur. Hæc ibi. Contigit eiuſmodi iuſigne miraculum temporibus Conſtantini Iunioris & Irenes AA. vt in

historia

hiſtoria manuſcrip. quæ in aliquibus eccleſijs legi conſueuit, quam & in antiquo codice apud nos habemus, apparet; quod & teſtatur Sigebert. in chron. anno Domini 765. Hæc cum ita ſe habeant, plane conſtat auctorem illius hiſtoriæ non eſſe Athanaſium Alexandrinum Epiſcopum, vt habet recens inſcriptio, nec a S. Synodo tamquam Athanaſij illius cognitam. cum etenim alicuius magni Theologi illic de ſacris imaginibus citatur ſententia, eumdẽ perhonorifice ac præclaris elogijs nominare conſueuerunt. Sane quidem Ioannes Damaſcenus, qui tres ſelectiſſimas de ſacris imaginibus ſcripſit orationes, in quibus cum a S. Athanaſij, tum a ceterorum ſcriptis teſtimonia mutuatur, nihil prorſus habet de eiuſmodi hiſtoria imaginis crucifixæ. Vnde ſatis eſſe argumento videtur, poſt illas Ioannis Damaſceni ſcriptiones id contigiſſe prædictorum Auguſtorum temporibus, quorum anno octauo prædicta Synodus celebrata eſt. Nomen itaque Athanaſij Alexandrini aliunde irrepſiſſe videtur: nam in dicto codice peruetuſto hæc charactere Longobardo ſcripta leguntur: Sermo ſanctæ memoriæ Patris noſtri Athanaſij de imagine Ieſu Chriſti veri Dei æterni, quod factũ eſt miraculum magnum in ciuitate Beryto, tẽpore Conſtantini Iunioris, & Irenes vxoris eius. Suſtollite oculos, &c. Sequuntur cetera quæ ibidem leguntur. Vnde alicuius alterius potius Athanaſij in Syria Epiſcopi, quam Alexandrini, tractatus ille eſſe conſpicitur; dignus tamen, cui fides integra adhibeatur ab omnibus.

At vero non tantum de imagine crucifixa, ſed & de alia ad Abagarum miſſa Græci annuam celebritatẽ agere conſueuerunt xvij. Kal. Septembris, vt conſtat ex eorum Menologio; eamdemq. hiſtoriam in aliquibus eccleſijs legi mos fuit, vt inſpici poteſt in cod. manuſcrip. eccleſiæ S. Mariæ ad Martyres. Scimus Gelaſium Papam inter apocryphas recepiſſe epiſtolas illas Ieſu nomine & Abagari. Sed quid mirum? ſi probaſſet vt Chriſti verba, inter ſcripturas canonicas fuiſſent profecto adnumerandæ. At quod ad imaginis hiſtoriam pertinet, nihil omnino Gelaſius: quam quidem agnitam nouimus a Patribus prædictæ Synodi Nicænæ Act. quinta. Agnouit ac recepit eam Stephanus Papa in Conc. Romano, vt auctor eſt Hadrianus Papa, qui eam tuetur hiſtoriã in epiſtola quam ſcripſit ad Carolum Magnum Imperatorem. Ioannes Damaſcenus eamdem recipit lib. 4. de fide Orthodoxa cap. 17. Scribit de eadem imagine atque miraculis inde editis Euagr. Schol. hiſt. lib. 4. cap. 26. Niceph. lib. 2. cap. 7. De eadem eſt luculenta oratio Conſtantini Porphyrogeniti Imp. apud Metaphraſtem 16. Auguſti. In nonnullis ſanctorum Actis de eadẽ celebris mentio habetur, vt in vita ſanctorum Samonæ & Guriæ apud Metaphraſt. 15. Nouẽbris, in paſſione S. Stephani Iunioris, necnon in vita S. Alexij. Et ne quid prætereamus, agunt Græci etiam commemorationem anniuerſariam quinto Idus Auguſti alterius miraculi ex ſacra imagine Saluatoris, quæ Conſtantinopoli a Iudæo ferro percuſſa, ſanguinẽ fundens, in puteũ deiecta eſt; cuius rei geſtæ hiſtoriam in eodem vetuſto codice apud nos manuſcriptam habemus.

10 Quarto Idus Nouemb. Luna. F xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

NATALIS ſanctorum martyrum Tryphonis [a], & Reſpicij, & Nymphæ virginis. In territorio Agathenſi ſanctorum martyrum Tiberij [b], Modeſti, & Florentiæ, qui tempore Diocletiani varijs tormentis cruciati, martyrium cõpleuerunt. Antiochiæ ſanctorum Demetrij [c] Epiſcopi, Aniani diaconi, Euſtoſij, & aliorum viginti martyrum. Rauennæ ſancti [d] Probi Epiſcopi, miraculis clari. Aurelianis ſancti Monitoris [e] Epiſcopi & confeſſoris. In Anglia ſancti Iuſti [f] Epiſcopi, qui vna cum Au-

guſtino, Mellito, & alijs a beato Gregorio Papa in eam inſulam miſſus ad prædicandum Euangelium, ibidem ſanctitate celebris obdormiuit in Domino. In oppido Milleduno ſancti[g] Leonis confeſſoris. Iconij in Lycaonia ſanctarum mulierum Tryphennæ[h] & Tryphoſæ, quæ beati Pauli prædicatione, & exemplo Theclæ, in Chriſtiana diſciplina plurimum profecerunt. In Paro inſula ſanctæ Theoctiſtes[i] virginis.

NOVEMBRIS 10.

TRYPHONIS *& ſoc*[a].] Latini de his hac die, Græci autem in Menologio de Tryphone tantum ad Kalendas Februarij. Celebris erat cultus Tryphonis martyris Conſtantinopoli; in cuius honorem Iuſtinianus Imp. erexit eccleſiam, de qua Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imp. Horum martyrum diuerſa Acta feruntur: quorum alia habent, paſſos eſſe in Saxonia, alia Apameæ in Syria, alia Nicææ in Bithynia. De Saxonia ſcribit Petrus in catal. lib. 10. c. 42. de Apamea Acta ipſorum; de Nicæa Antoninus in prima par. tit. 7. cap. 7. §. 7. Habemus in noſtra bibliotheca Tryphonis & Reſpicij Acta manuſcrip. quorum eſt exordium: Mortuo Gordiano, & ſucceſſore eius Philippo, &c. vbi hos genere Phrygas tentos eſſe apud Apameam, ac Nicæam perductos, ibidem conſummaſſe martyrium ſub Decio Imp. Aquilino Præfecto, & Pompeiano Primiſcrinio traditur. Nymphæ vero ſeorſum poſita habentur Acta, quæ incipiunt: In Sicilia inſula, ciuitate Panormo, &c. Fertur in eis, eamdem poſt multa certamina Romam veniſſe, ibiq. in pace quieuiſſe; quæ tamen diuerſa videntur ab ijs quæ de eadem in alijs Actis leguntur: alia enim Acta habent, diem obijſſe in crypta iuxta Suanam, vbi ſunt reliquiæ ſancti Mamiliani Epiſcopi Panormitani, quem eodem loco defunctum atque ſepultum, eius Acta teſtantur. Sed & quod habetur in alijs Martyrologijs, In Saxonia: quænam fuerit ſententia Reuerendiſſimi D. Lindani Epiſcopi Ruremundenſis, cum de his coram ageremus, paucis perſtringam. Dum enim (vt ſuperius diximus) occupationes Eccleſiaſticæ Romæ eum detinerent, inſpiceretq. in eccleſia S. Spiritus in Saxia maiori ſub altari ſummo cum honore prædictorum trium martyrum veneranda corpora aſſeruari: mox in eam perductus eſt ſententiam, vt locus ſepulturæ martyrũ pro loco paſſionis in prædictis Actis ſit poſitus. Cum enim nullus antiquorum vel recentiorum auctorum, qui res Saxonum ſunt proſecuti, de prædictis martyribus vel leuiter ſaltem meminiſſe reperiatur; adduci minime potuit, vt ijdem in Saxonia paſſi fuerint; ſed ex loco eorum ſepulturæ errandi acceptam eſſe occaſionem: exiſtimans locum illum inter Tiberim & baſilicam S. Petri poſitum, qui nunc Saxia nuncupatur, olim Saxoniam, a Saxonibus illic degentibus, eſſe dictũ. Certe Anaſtaſius Bibliothecarius, vel quiuis alius ſit auctor, qui res Leonis Quarti Rom. Pont. eſt proſecutus, locum illũ, Vicum Saxonum appellat, meminitq. ſcholæ Saxonũ illic poſitæ. Expugnati etenim Saxones a Carolo Magno Imp. cum ijdem ſæpius rebellaſſent, tandem ſolum vertere coacti ſunt; complureſq. illorum Chriſtiana fide atque Eccleſiaſtica diſciplina imbuendi, Romam ſunt miſſi; qui humaniſſime in Vrbe accepti cum eſſent, locum illum apud baſilicam S. Petri ad habitandum acceperunt, qui & a nouis accolis nomen accepit, vt Vicus Saxonum, & Schola Saxonum, cuius eſt etiam mentio in Leone Tertio, diceretur. Hæc eſt accuratiſſimi ac diſertiſſimi R. D. Lindani ſententia: cui & ego perlibenter adſtipulor; ea enim multæ ſoluuntur ambages.

[b] *Tiberij & ſoc.*] De his etiã Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 10. c. 46.

[c] *Demetrij & ſoc.*] Beda, Vſuardus, & alij recentiores de ijſdem agunt hac die.

[d] *Probi Epiſcopi.*] Tabulæ eccleſiæ Rauen. Petrus in catal. lib. 10. c. 45. Hier. Rub. in hiſt. Rauen. lib. 1. vbi & de eius tranſlatione agitur: & Molan. in addit. ad Vſuardum.

[e] *Monitoris Epiſcopi.*] De eodẽ hac die Beda, Ado, & alij. Numeratur vndecimus eius ciuitatis Epiſcopus in tab. Democh.

[f] *Iuſti Epiſc.*] Scribit de eo pluribus Beda de geſt. Anglor. lib. 1. c. 29. lib. 2. c. 3. 5. 6. 7. 8. & 18. & in epitome, & alij plures auctores, qui proſecuti ſunt res Anglorũ, eadem quæ Beda referentes. Vita functus eſt anno Domini 632.

[g] *Leonis confeſſ.*] De eo vetera manuſcripta, ſicut & in vet. Martyrol. Rom.

[h] *Tryphennæ, & Tryphoſæ.*] Meminit harum Paul. ad Roman. c. 16. agiturq. de his in Actis ſanctæ Theclæ, de quorum certa fide ſuperius egimus die 23. Septembris.

[i] *Theoctiſtes.*] De eadem hac die Græci in Menologio: eius vitam a Metaphraſte editam refert Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

11 Tertio Idus Nouemb. Luna. G xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

TVRONIS in Gallia natalis beati Martini[a] Epiſcopi & confeſſoris, cuius vita tantis extitit miraculis glorioſa, vt trium mortuorum meruerit eſſe ſuſcitator. Cotyæi in Phrygia inſignis paſsio ſancti Mennæ[b] Aegyptij militis; qui in perſecutione Diocletiani, poſtquam abiecto militiæ cingulo meruit cæleſti Regi ſecreta conuerſatione in eremo militare, procedens in publicum, & ſe Chriſtianum libera voce declarans, primo diris cruciatibus examinatur; nouiſsime fixis in oratione genibus, Domino Ieſu Chriſto gratias agens, gladio cæſus eſt, ac multis poſt mortem miraculis claruit. Rauennæ ſanctorũ martyrum Valentini[c], Feliciani, & Victorini, qui in perſecutione Diocletiani coronati ſunt. In Meſopotamia S. Athenodori[d] martyris, qui ſub eodem Diocletiano, & Eleuſio Præſide, ignibus cruciatus, & alijs ſupplicijs tortus, demum capitis damnatus, cum carnifex corruiſſet, nec vllus alius gladio illum ferire auſus eſſet, orans obdormiuit in Domino. Lugduni ſancti Verani[e] Epiſcopi, cuius vita fide & virtutum meritis fuit illuſtris. In monaſterio Cryptæ ferratæ in agro Tuſculano ſancti Bartholomæi[f] abbatis, ſocij beati Nili, cuius vitam ipſe conſcripſit. In prouincia Samnij ſancti Mennæ[g] ſolitarij, cuius virtutes & miracula ſanctus Gregorius Papa commemorat.

NOVEMBRIS 11.

MARTINI *Epiſc.*[a]] De codẽ Beda, & alij omnes hac die: itemq. in Capitularibus Regum Franc. lib. 6. c. 186. vbi de ferijs agitur, his verbis: In tranſitu S. Martini tertio Idus Nouemb. diẽ vnum. Scripſit eius res geſtas in primis Sulpitius Seuerus commentario de vita ipſius, tribus libris dialogorum, & epiſtolis tribus. Paulinus Nolanus Epiſcopus carmine eius Acta cecinit, vt teſtatur Fortunatus his verſibus:

Stemmate, corde, fide, pollens Paulinus, & arte,
Verſibus explicuit Martini dogma magiſtri.

Citat Greg. Turon. ſextum librũ carminum S. Paulini de vita ſancti Martini, lib. 1. miraculorum eiuſdẽ Sancti. Venantius Fortunatus & ipſe quatuor libris carminum, qui extant, complexus eſt eiuſdẽ vitæ Acta, prout idem Gregor. Turon. teſtatur. Eiuſdem Sancti miracula quatuor libris proſecutus eſt ipſe Gregor. Turon. egitq. de eius tranſlatione. Item S. Odo abbas Cluniacenſis ſcripſit hiſtoriam de eiuſdem tranſlatione facta in Burgundiam tempore incurſionis Danorum, deq. eius reſtitutione; addito de laudibus eiuſdem tractatu. Porro tanti viri res

geſtæ omni monimentorũ genere conſecratæ ſunt a plerîſque Latinorum & Græcorum: nam Sozom. de ipſo ſcribit lib. 3. cap. 13. Niceph. lib. 9. c. 16. & alij. Fuit dies ordinationis eius, qui & tranſlationis, quarto Nonas Iulij, vt idem Gregor. Turon. ſcribit lib. 1. miracul. cap. 6. & de geſt. Franc. hiſt. lib. 2. c. 14. hac autem die e vita migrauit (vt ait) Cæſario & Attico Conſſ. anno Domini (ſecundum Faſtos Onuphrij) 397. ætatis vero ſuæ (vt idem auctor ſcribit) anno octogeſimoprimo. At vero perperam eo anno ſub dictis Conſulibus S. Martini obitus ponitur. In noſtris enim Annal. Eccl. ex teſtificatione Seueri, alijſq. firmis rationibus perſpicue demonſtrauimus, migraſſe ex hac vita S. Martinum anno Domini 402. Arcadio & Honorio Augg. quintum Conſulibus. Qui enim ex Seueri ſententia cap. 3. Vit. ipſius, ſub Conſulatu Euodij ſeptuagenarius erat, anno nimirum Domini trecẽteſimo octogeſimoſexto, cum damnatæ communionis Epiſcoporum conuenticulo, vt Maximo ſatisfaceret, inuitus licet interfuit; idemq. eiuſdem aſſertione ſuperuixiſſe ponitur annos ſexdecim; neceſſe eſt affirmare dicto anno quadringenteſimo ſecundo vita perfunctum, agentem ætatis annos octogintaſex. Ceterum quæ hic antea in prioribus editionibus, decepti Seueri auctoritate, de minori numero annorum S. Martini dixeramus, ex ijs quæ in ijſdem Annalibus poſtea diſſeruimus ſunt modo a nobis emendata: ibi enim tum alijs in locis ſæpe, tum præcipue anno Domini 351. occaſione baptiſmi S. Martini de his egimus, perſpicuiſq. rationibus atque ipſiuſmet Seueri auctoritate oſtendimus, librariorum vitio textũ Seueri in ipſo exordio Vitæ ſancti Martini inſigniter deprauatum eſſe, dum ibi dicitur, annos quindecim natũ Martinum militare cœpiſſe, ac fere triennium ante baptiſmum in armis fuiſſe, ac proinde anno decimooctauo ſuæ ætatis baptizatum eſſe, & biennio tantum poſt baptiſmũ militem perſeueraſſe. hæc enim ex ijs quæ alibi ipſe Seuerus de eodem ſcribit, firmiſq. rationibus falſa eſſe demonſtrauimus; oſtendentes, Martinum ipſo exordio anni ætatis ſuæ decimiſeptimi militiæ nomen dediſſe, baptizatum vero annos natum trigintaquinque; & quatuor poſt baptiſmum annis in militia iã expletis, miſſionem legitimam a Iuliano poſtulaſſe anno Domini 356. cũ ageret annum ætatis quadrageſimum; vitamq. propagaſſe vſque ad annum Domini 402. Quibus omnibus redarguuntur ea etiam quæ idem Gregorius ſcribit de Ambroſio, quod per viſum interfuit funeri ſancti Martini: nam ex prædictis conſtat ante ſanctum Martinum obijſſe S. Ambroſium, qui Cæſario & Attico Conſulibus, anno Dom. 397. eſt defunctus. In his enim plus eſſe deferendũ Sulpitio Seuero eius diſcipulo, quã ceteris, omnis ratio perſuadet. Ceterum de his pluribus in Annalibus actum eſt. Non omittendum, quod hoc ipſo menſe, decimaquarta die, de eodem ſancto agebatur alia ſolemnitas, Receptio ſancti Martini dicta, vt conſtat ex primo Concilio Turonenſi, in cuius exordio hæc leguntur: Seuero V. C. Conſule, ſub die 18. Kal. Decembr. cum ad ſacratiſſimam feſtiuitatem, qua domini Martini Receptio celebratur, &c. Exiſtimamus autem hanc illam eſſe diem, qua poſt altercationes Pictauienſium conantium ſibi vendicare corpus eiuſdem ſancti, a Turonenſibus ipſum clam ablatum, atque nauigio impoſitum, magna omnium alacritate in Turonenſem ciuitatem receptum eſt, vt ſcribit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 1. cap. vltimo.

[b] *Mennæ.*] De quo etiam Beda, ac ceteri Latinorum; Græci etiam in Menologio hac die de eodem agunt. Eius Acta a Metaphraſte deſcripta habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. ibiq. extat præclarum de eo encomium conſcriptum a Timotheo Alexandrino, vbi plura de eius miraculis. De peregrinatione ad ſepulchrum Mennæ mentio habetur in vita ſanctæ Apollinaris virginis, apud Metaphraſten quinta die Ianuarij.

[c] *Valentini & ſoc.*] De ijſdem tab. eccleſiæ Rauen. Ado, & alij pluribus, Hieronym. Rub. hiſt. Rauen. lib. 2.

[d] *Athenodori.*] Agunt Græci de eodem in Menologio ad ſeptimum Idus Decembris, ibiq. eius martyrium paucis comprehenſum deſcribitur.

[e] *Verani Epiſcopi.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Petrus autem in catal. lib. 10. cap. 50. hac die ponit Verum Epiſcopũ Gabalitanum. Numeratur hic, de quo agimus, viceſimustertius ſedis Lugdunenſis Epiſcopus, quartus ab Eucherio. Hunc illum putamus Veranum, cuius meminit Gennadius de vir. illuſtr. c. 63. & 67. & ad quem Hilarus Papa epiſtolam ſcripſit.

[f] *Bartholomæi abb.*] Huius vitæ vetera monumenta in eodem monaſterio aſſeruari dicuntur: nondum vidimus.

[g] *Mennæ.*] Scribit de eo S. Gregor. Papa lib. 3. dialogorum cap. 26. ex quo Sigebertus in chron. anno 579.

12 Pridie Idus Nouemb. Luna. A

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

NATALIS ſancti Martini [a] Papæ & martyris, qui Romæ coacta Synodo, cum Sergium, Paulum, & Pyrrhum hæreticos damnaſſet, iuſſu Conſtantis Imperatoris hæretici per fraudem captus, & Conſtantinopolim perductus, in Cherſoneſum relegatus eſt; vbi ob Catholicam fidem ærumnis confectus vitam finiuit, multiſq. miraculis claruit: cuius corpus poſtea Romam tranſlatum, in eccleſia ſanctorũ Silueſtri & Martini conditum fuit. In Aſia paſsio ſanctorum Aurelij [b] & Publij Epiſcoporum. In territorio Senonenſi S. Paterni [c] martyris. In portu Gandéſi S. Liuini [d] Epiſcopi & martyris. In Polonia ſanctorum martyrum Benedicti [e], Ioannis, Matthæi, Iſaac, & Chriſtini eremitarum. Auenione ſancti Rufi [f] primi eiuſdem vrbis Epiſcopi. Coloniæ depoſitio ſancti Cuniberti [g] Epiſcopi. Turiaſone in Hiſpania Tarraconenſi beati Aemiliani [h] presbyteri, qui innumeris miraculis claruit: cuius admirabilem vitam S. Braulio Cæſarauguſtanus Epiſcopus deſcripſit. Conſtantinopoli ſancti Nili [i] abbatis, qui ex Præfecto Vrbis factus monachus, ſub Theodoſio Iuniori doctrina & ſanctitate claruit. Compluti in Hiſpania ſancti Didaci [k] confeſſoris, ordinis Minorum, quem Sixtus Quintus Sanctorum catalogo adſcripſit.

NOVEMBRIS 12.

MARTINI *Papæ* [a].] Beda autem, Vſuardus, & Ado de eo agunt quarto Idus Nouẽbr. licet apud Vſuardum ſecunda editione Molan. ponatur hac die, ſicut & in vetuſtiſſimo manuſcrip. monaſt. S. Cyriaci. Græci autem, penes quos martyriũ conſummauit, de eodem agunt in Menologio Idibus Aprilis, atque iterum xvj. Kalend. Octobr. eumq. præclariſſimis laudibus celebrant. Sane quidem de die natali eius diuerſæ ſententiæ, variæq. lectiones & incertæ reperiuntur: nam in libro de Roman. Pontificibus depoſitionis dies ponitur xv. Kal. Octob. In Actis eius a Surio editis habetur migraſſe ex hac vita xvj. Kal. Decembr. In alijs eius Actis manuſcript. legimus xv. vel xvj. Kalend. Octobris, confuſi videntur dies obitus, & tranſlationis. Porro hac ipſa die, celebritatem eius Romæ celebrari conſueuiſſe, docet antiquum quod diximus Martyrologium, & Kalendarium Romanum. Eius Acta, præter illa quæ in libro de Roman. Pontificibus leguntur, & ea quæ ex antiq. manuſcrip. edidit Sur. tom. 6. alia rurſus quæ ſunt ſcripta paraphraſtice, exſcripſimus ex codice bibliothecæ S. Petri in Vaticano, quorum eſt exordium: Gloria & magnificentia ſoli Deo, &c. Sed his omnibus præferimus quæ Anaſtaſius Bibliotheca-

rius ſcripſit ad Martinum Epiſcopum Narnienſem, tempore Martini Papæ Secundi; alias Marini, Indict. 15. qui idem auctor Latinitate donauit nonnulla, quæ ex Græcorum monumentis de eodem accepit. Deſcriptæ illic habentur plures epiſtolæ eiuſdem Martini Pontificis: quarum prima, de his quæ Romæ pateretur a Theodoro Calliopa, ſcripta eſt ad Theodotum: alia ad Eliterum, vel Eliſæum, de his quæ paſſus eſt in itinere, dum captiuus duceretur Conſtantinopolim, ſcripta in Naxo inſula; eſt tertia, cuius excidit nomen auctoris, ſed tamen alicuius eſſe conſtat, qui eius peregrinationis comes erat, vbi agitur de his quæ acciderunt cũ relegaretur in Cherſoneſum. Duæ inſuper epiſtolæ eiuſdem S. Martini in Cherſoneſo poſiti, deplorantis ærumnas ſuas, ac fidei proditionem, ſunt eiuſmodi, quæ ſiccis oculis legi non poſſint. Habemus eas omnes in vetuſtiſſimo codice noſtræ bibliothecæ, edituri cum Annalibus Eccleſiaſticis, in quibus ſingulas deſcribimus; quæ ſunt nobis quouis theſauro cariores. vnde bene precamur dignæ memoriæ Achillis Statij, qui legata nobis ſua bibliotheca, tã inſignia reliquit vetuſtatis monumẽta. Eſt Romæ celebris eiuſdẽ Sancti memoria, quæ Equitij titulus dicitur, vbi recõditum eſt venerandum corpus eius, poſitum ſub maiore altari vna cum corpore S. Silueſtri Papæ a Sergio Iuniori Rom. Pont. vt docet vetus inſcriptio in marmore ſculpta, quæ in eadem habetur eccleſia. quæ cum S. Silueſtri, necnon S. Martini nomine dicta inueniatur; nonnulli errore lapſi ſunt, vt putarent huius de quo hac die agitur, Martini Papæ & martyris nomine eſſe nuncupatam; cum potius conſtet, S. Martini Epiſcopi Turonenſis nomine olim dicatã fuiſſe: error enim manifeſte arguitur: nam longe ante huius Martini Papæ tempora in Concilio primo Romano ſub Symmacho Papa habito, quod falſo ſecundum dictum reperitur, habetur tertio mentio de eccleſia S. Martini tituli Equitij. Poſtquam vero huius ſanctiſſimi Papæ & martyris corpus in eamdem eccleſiam illatum eſt, eadem deſiit eiuſdem martyris honori atque memoriæ: licet, more maiorum, Romanus populus eamdem in die natali S. Martini Turonenſis Epiſcopi frequentare ardentiori ſtudio perſeueret.

[b] *Aurelij & Publij.*] Agit de his Beda: licet male in Africa, pro Aſia, ponantur; nam hi fuerunt Aſiani Epiſcopi, qui ſcripſerunt contra hæreſim Cataphrygarum, vt patet ex epiſtola Serapionis, quam refert Euſebius hiſt. lib. 5. cap. 18.

[c] *Paterni.*] De quo etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores.

[d] *Liuini Epiſcopi.*] Tabulæ eccleſiæ Gandenſis, ex cuius Breuiario eius Acta deſcripſit Sur. tom. 6. De eodem Molan. in addit. ad Vſuard. & in Indic. ſanct. Belg. Claruit circa annum Domini 633. quo ipſo anno ad infideles munus prædicationis accepit.

[e] *Benedicti & ſoc.*] De his pluribus in Breuiario Polon. & chron. ipſorum lib. 2. cap. 9. Sur. tom. 6. ex hiſt. Bohem. Ioan. Dubrau. lib. 6. & nouiſſime Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 311. Paſſi dicuntur anno Domini 1005.

[f] *Rufi Epiſc.*] De eodem vetera manuſcripta hac die, ex quibus etiam recentiores.

[g] *Cuniberti Epiſc.*] Eius Acta & miraculorum libellus extant apud Sur. tom. 6. Succeſſit hic S. Remedio anno Domini 653. vt habent tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ a Demochare editæ.

[h] *Aemiliani.*] De eodem Vſuardus hac die. Eius vitam eſſe conſcriptam a S. Braulione, teſtatur S. Ildefonſus lib. de vir. illuſtr. in Braulione, vbi hæc ait: Vitam Aemiliani cuiuſdam monachi, & memoriam eius, & virtutem illius viri ſuo tenore commendat pariter & illuſtrat, &c. Extat de eodem in Breuiario Toletano ſacer hymnus, quo eius res geſtæ canuntur. Agitur de eodem in Flore ſanct. Hiſpan. de eo & Vaſæus in chron. Hiſpan. anno 554. Claruit Athanagildo Gothorum Rege. Plura de eodem in Theſaur. conc. tom. 2.

[i] *Nili abbatis.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Scribit de eo Niceph. lib. 14. c. 30. 53. & 54. vbi de eius lucubrationibus agit. Inter alia nobiliſſimi ingenij monumenta extat hiſtoria ab eo conſcripta de incurſione Sarracenorũ; quæ reperitur apud Lipom. tom. 5. Citantur eius ſcripta in Concilio Nicæno 2. Act. 4.

[k] *Didaci.*] Eius vitam in primis ſcripſit Marcus Vlyſippon. in chron. ord. S. Franciſci par. 3. lib. 5. cap. 31. & ſeqq. itemq. Petrus Galeſinius Protonotarius Apoſtolicus, & Franciſcus Pegña Rotæ Auditor, qui eiuſdem Sancti res geſtas & Acta canonizationis tribus libris complexi ſunt. Migrauit ex hac vita pridie Idus Nouemb. anno Dom. 1463. Relatus eſt ſolemni ritu in Sanctorum numerum a Sixto V. Romæ in baſilica Vaticana, ſexto Nonas Iulij, anno Domini 1588.

13 Idibus Nouembris. Luna. B ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

RAVENNAE natalis ſanctorum martyrum Valentini [a], Solutoris, & Victoris, qui ſub Diocletiano Imperatore paſsi ſunt. Aquis in prouincia Narbonenſi beati Mitrij [b] clariſsimi martyris. Cæſareæ in Palæſtina paſsio ſanctorũ Antonini [c], Zebinæ, Germani, & Ennatæ virginis, quæ ſub Maximino verberibus cæſa, igne cremata eſt: illi vero, cum libera voce Firmilianum Præſidem dijs immolantem impietatis arguerent, capitẽ cæſi ſunt. In Africa ſanctorum martyrum Arcadij [d], Paſchaſij, Probi, & Eutychiani Hiſpanorũ, qui cum in perſecutione Vuandalica in Arianam perfidiam nullatenus declinare paterentur, a Geiſerico * Rege Ariano primũ proſcripti, deinde in exilium *Genſerico acti, atque atrociſsimis ſupplicijs cruciati, poſtremo diuerſo mortis genere interempti ſunt. Tunc & Paulilli pueruli germani ſanctorum Paſchaſij & Eutychiani conſtantia enituit: qui cum a fide Catholica diuelli non poſſet, fuſtibus diu cæſus, & ad infimam ſeruitutem damnatus eſt. Turonis ſancti Britij [e] Epiſcopi, diſcipuli beati Martini Epiſcopi. Toleti ſancti [f] Eugenij Epiſcopi & confeſſoris. Aruernis ſancti Quinctiani [g] Epiſcopi. Cremonæ ſancti Homoboni [h] confeſſoris, quem miraculis clarum Innocentius Tertius in Sanctorum numerum retulit.

NOVEMBRIS 13.

VALENTINI *& ſoc.* [a]] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij, tabulæq. eccleſiæ Rauen. ac Rub. hiſt. Rauen. lib. 2.

[b] *Mitrij*, alias, *Metræ.*] Agũt de eodem Beda, Vſuardus, & Ado, pluribus autem Greg. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 71.

[c] *Antonini & ſoc.*] Græci etiam de his hac die in Menologio, & Euſeb. hiſt. Eccleſiaſt. lib. 8. cap. 19.

[d] *Arcadij & ſoc.*] De his item Vſuardus, & alij recentiores, Proſper in chron. Aetio & Sigeſuulto Conſſ. anno Domini (ſecundum ſupputationem veriorem) quadringenteſimo trigeſimoſeptimo. Extat ad hunc Arcadium egregia epiſtola Antonini Epiſc. Conſtantinæ in Africa, qua pluribus eum cohortatus eſt ad martyrium ſubeundum: eſt eius exordium: Perge fidelis anima. Alius hic ab eo Arcadio, de quo eſt ſermo S. Zenonis Epiſcopi Veronenſis 49. lib. 3.

[e] *Britij Epiſcopi.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Geſta eius antequam eſſet Epiſcopus, a Seuero & Fortunato ſcribuntur in vita S. Martini: cetera autem quæ geſſit in Epiſcopatu, Gregor. Turonen. hiſt. Franc. lib. 2. cap. 21. & lib. 10. cap. 31. ſcriptis mandauit.

[f] *Eugenij Epiſc.*] Fuit hic tertius eius ſedis Epiſcopus, præceſſitq. ſanctum Ildefonſum, qui de ipſo agit in libello quẽ ſcripſit de vir. illuſtr. cap. 14. commendans mirum in modum eius ſanctitatem & eruditionem; ſediſ-

ſeq.

ſeq. ait annis fere duodecim, temporibus Chindaſunthi & Receſuinthi Regum; relatumq. inter Sanctos eſſe ſcribit Vaſæus in chron. Hiſpan. anno Domini 651.

[g] *Quinctiani Episc.*] Scribit eius res geſtas Greg. Turonen. in vit. ſanct. Patr. cap. 4. & hiſt. Franc. lib. 2. cap. 36. Sigebert. in chron. anno 506. Fuit hic primo Ruthenorum Epiſcopus, interfuitq. Conc. primo Aurelianenſi; inde tranſlatus in ſedem Aruernēſem, ſucceſſit Apollinari, vt idem teſtatur Gregorius, ex quo corrigendæ ſunt tabulæ Democharis, in quibus ponitur Quinctianus poſt Aprunculum.

[h] *Homoboni.*] Eius vitæ Acta edita a Collegio eccleſiæ Cremonenſis leguntur, ſimulq. & litteræ Apoſtolicæ Innocentij Papæ Tertij de eiuſdem canonizatione. habet eadem Sur. tom. 6. agit & de his Petrus in catalog. lib. 10. cap. 56. Extant eiuſdem Innocentij litteræ in regiſtro ipſius. Laudauit eumdem ſanctiſſimū virum ſacro hymno Hieron. Vida Albæ Epiſcopus, cuius exordium eſt: Beate pauperum pater, &c.

viij. C Decimooctauo Kal. Decemb. Luna. 14

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
t u A B C D E f F G H M N P
11 12 13 14 15 16 17 18 18 19 20 21 22 23

HERACLEAE in Thracia natalis ſanctorum martyrum Clementini [a], Theodoti, & Philomeni. Alexandriæ ſancti Serapionis [b] martyris, quem perſecutores ſub Decio Principe crudeliſsimis affecerunt ſupplicijs, ita vt omnes ei iuncturas membrorum prius ſoluentes, de ſuperioribus domus ſuæ eum præcipitarent, & ſic Chriſti martyr efficeretur. Trecis in Gallia ſancti Venerandi [c] martyris ſub Aureliano Imperatore. Item in Gallia ſanctæ Venerandæ [d] virginis, quæ ſub Antonino Imperatore, & Aſclepiade Præſide, martyrij coronam accepit. Gangræ in Paphlagonia ſancti Hypatij [e] Epiſcopi, qui a magna Nicæna Synodo rediens, a Nouatianis hæreticis in via lapidibus impetitus martyr occubuit. Emeſæ paſsio plurimarum [f] ſanctarum mulierū, quæ ſub ſæuiſsimo Arabum duce Mady ob Chriſti fidem crudeliſsime tortæ atque necatæ ſunt. Bononiæ ſancti Iucundi [g] Epiſcopi & confeſſoris. In Hibernia ſancti [h] Laurentij Epiſcopi Dublinenſis.

NOVEMBRIS 14.

CLEMENTIANI *& sociorum* [a].] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores de ijſdem hac die agunt.

[b] *Serapionis.*] Beda & alij qui ſupra de eodem. S. Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus in epiſt. ad Fabium Antiochenum eius certamen deſcribit. extat apud Euſeb. hiſtor. lib. 6. cap. 34. Erat Alexandriæ eccleſia S. Serapionis, cuius meminit S. Epiphan. in Panar. hæreſi 69.

[c] *Venerandi.*] Eius martyrij Acta ſummatim complexa recitat Petrus in catal. lib. 10. cap. 60. Fuit eiuſdem nominis Venerandus Epiſcopus Aruernenſis, de quo Greg. Turonen. hiſtor. lib. 2. cap. 13. & de glor. confeſſ. cap. 35. 36. & 37. poniturq. octauus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Democh.

[d] *Venerandæ.*] Recēſet eius res geſtas idem Petrus in catal. lib. 10. cap. 61.

[e] *Hypatij Episcopi.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, narrantq. eius martyrium. Niczno magno Concilio eumdem præſentem fuiſſe, Græci teſtantur, cum de ipſo agunt iterum pridie Kalend. Aprilis in dicto Menologio.

[f] *Plurimarum ſanctarum.*] De ijſdem hiſtor. Miſcella ex Theophane. Porro contigiſſe earum martyrium narratur anno quinto Leonis Quarti Imperatoris, & (vt ſupputat auctor) ab incarnatione Domini ſeptingenteſimo ſeptuageſimotertio: ibiq. pluribus de barbarorum ſæuitia in Chriſtianos. Agit de ijſdem Georgius Cedren. in compend. eod. Imperatore & anno.

[g] *Iucundi Episc.*] De eo tabulæ eccl. Bonon. quas Sigonius conſcripto commẽtario illuſtrauit. Adnumeratur hic decimus eius ſedis Epiſcopus. Claruit circa annũ Domini quadringenteſimum octogeſimumquintum.

[h] *Laurentij Episcopi.*] Eius Acta pure ſincereq. ſcripta habet Sur. to. 6. Relatus eſt in ſanctorum numerum ab Honorio Tertio Rom. Pont. anno decimo ſui Pontificatus. Extant de his litteræ Apoſtol. in Vaticana biblioth. in regiſt. eiuſdem an. 10. num. 123.

15 ## Decimoſeptimo Kalen. Decemb. Luna. D vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

NATALIS ſancti Eugenij [a] Epiſcopi Toletani & martyris, beati Dionyſij Areopagitæ diſcipuli, qui in territorio Pariſienſi conſummato martyrij curſu, beatæ paſsionis coronam percepit a Domino: cuius corpus Toletum poſtea fuit tranſlatum. Nolæ in Campania beati Felicis [b] Epiſcopi & martyris, qui a quintodecimo ætatis ſuæ anno miraculorum gloria claruit, & ſub Marciano Præſide cum alijs triginta agonem martyrij compleuit. Edeſſæ in Syria ſanctorum martyrum Guriæ [c] & Samonæ, ſub Diocletiano Imperatore, & Antonino Præſide. Ibidem paſsio ſancti Abibi [d] diaconi, qui ſub Licinio Imperatore & Lyſania Præſide vnguibus laceratus, in ignem coniectus eſt. In Africa ſanctorum martyrum Secundi [e], Fidentiani, & Varici. In Britannia natalis ſancti Machuti [f] Epiſcopi, qui a primæuo ætatis ſuæ tyrocinio miraculis emicuit. Veronæ ſancti Luperij [g] Epiſcopi & confeſſoris. In Auſtria ſancti Leopoldi [h] eiuſdem prouinciæ Marchionis, quem Innocentius Octauus Sanctorum numero adſcripſit.

NOVEMBRIS 15.

EVGENII *Episc. & mart.* [a]] De eodẽ hac die in Breuiario Toletano, Vſuard. & Adone. Eius præclara geſta recognita olim in Concilio Leodienſi in eccleſia iuſſa ſunt legi, vt conſtat ex Actis S. Gerardi abbatis Bromienſis cap. 14. apud Sur. tom. 5. die 3. Octob. Agitur ibidem de miraculis ex eius reliquijs editis, cum in eum locum ſunt tranſlatæ. Secunda autem, celebriorq. tranſlatio facta eſt corporis eiuſdem ſanctiſſimi martyris ex Gallijs in Hiſpaniã, cum noſtra ætate, anno Domini M. D. LXV. ampliſſimo apparatu, ac religioſiſſimo cultu,

non

non rheda aliqua triumphali, ſed (quod omnem excedit pompæ amplitudinem) regijs humeris in ſuam antiquã nobiliſſimam Toletanam ſedem ſacer Antiſtes & martyr illuſtris delatus eſt. Siquidem Rex Catholicus, Chriſtianæ fidei robur & ornamentum, Philippus Secundus ſe ſacræ ſubdidit ſarcinæ; ouansq. & exultans, humili obſequio auguſtior redditus, in prædictũ locum euexit. De eodẽ in Flore Sanct. Hiſpan. & apud Molan. in Indic. Sanct. Belg. & in addit. ad Vſuar. Petrus in catal. lib. 10. c. 62. Vaſæus in chron. Hiſpan. & Marin. Sicul. lib. 6. hiſt. Hiſpan. & Theſaur. concion. tom. 2. pluribus. Fuerunt eiuſdem eccleſiæ Toletanæ duo alij eiuſdem nominis & pietatis heredes Epiſcopi, quorum alter S. Iuſto ſucceſſit, alter vero poſt ipſum eſt ſubrogatus. Agit de ambobus S. Ildefonſus libro de viris illuſtr. c. 12. & 14.

[b] *Felicis Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Longe hic alius ab illo quem ſanctus Paulinus tot Natalibus celebrauit.

[c] *Guriæ & Samonæ.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio. Eorum Acta Metaphraſtes ex antiquis monumentis deſcripſit, necnon & Aretas Cæſarienſis; extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

[d] *Abibi diac.*] Græci de eodem in Menologio hac die. Eius Acta iuncta ſimul cum rebus geſtis prædictorum martyrum Guriæ & Samonæ Metaphraſtes & Aretas Cæſarienſis deſcribunt.

[e] *Secundini & ſoc.*] Beda de ijſdem hac die, conſentiuntq. vetera manuſcripta.

[f] *Machuti Epiſcopi.*] Idem & Maclouius dictus reperitur. Eius vitam ſcripſit Sigebert. quam recitat Sur. to. 6. de quo idem Sigebert. in chron. anno Domini 561. teſtaturq. claruiſſe temporibus Iuſtiniani Imperatoris. De eo & Petrus in catal. lib. 10. c. 64. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 35. Habemus in noſtra bibliotheca eiuſdem Acta manuſcripta, quorum exordium eſt: Glorioſus Chriſti confeſſor, &c.

[g] *Luperij Epiſcopi.*] Tabulæ eccleſiæ Veron. pluribus autem R. D. Auguſt. Valerius Epiſcopus Veronen. Cardinalis in lib. antiquorum monumen. eccleſ. Veron. pag. 9. & 39. eumq. Luperium, & non Liberium, vt alij, appellat.

[h] *Leopoldi.*] Huius nobiliſſima geſta recitata ſunt in publico Conſiſtorio corã Innocentio VIII. Rom. Pont. atque probata. habet eadem Sur. to. 6. hac die. Ibidem mentio habetur de alio libro quo agitur de innumeris miraculis ab eo editis, atque de canonizatione ipſius, auctore Ioanne Franc. de Pauinis: plura de eodem & hi qui res Auſtriacas ſunt proſecuti.

xvj. E Sextodecimo Kal. Decemb. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

IN Africa ſanctorum martyrum Ruffini[a], Marci, Valerij, & ſociorum. Eodem die ſanctorum martyrum Elpidij[b], Marcelli, Euſtochij, & ſociorum: ex quibus Elpidius cum eſſet ordinis ſenatorij, & coram Iuliano Apoſtata Chriſtianam fidem conſtantiſsime profiteretur, primum equis indomitis vna cum ſocijs alligatus, atque pertractus, deinde in ignem coniectus, glorioſum martyriũ conſummauit. Lugduni natalis ſancti Eucherij[c] Epiſcopi & confeſſoris, viri admirandæ fidei & doctrinæ, qui ex nobiliſsimo Senatorum ordine ad religioſam vitam habitumq. conuerſus, diu intra ſepta ſpeluncæ ſponte concluſus, in orationibus & ieiunijs Chriſto ſeruiuit; deinde apud præfatam vrbem in pontificali cathedra, reuelante angelo, ſolemniter

ter collocatus eſt. Patauij ſancti Fidentij[d] Epiſcopi. Cantuariæ in Anglia ſancti Edmundi[e] Epiſcopi, cuius ſanctitatem Deus miraculorum magnitudine declarauit. Eodem die depoſitio ſancti Othmari[f] abbatis.

NOVEMBRIS 16.

[a] RVFFINI *& ſoc.*] Vet. manuſcrip. & Petr. in catal. lib. 11. num. 322. & alij recentiores.

[b] *Elpidij & ſoc.*] De his etiam Græci hac die in Menologio, vbi eorumdem Acta breui compendio deſcribunt.

[c] *Eucherij Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodẽ. Ado eius res geſtas paucis complexus eſt, Gennad. de vir. illuſtr. c. 63. S. Iſid. c. 15. & Honor. Auguſtodun. licet tam ipſe quam Gennadius eumdẽ appellent presbyterum, & Honorius duos conſtituat Eucherios; presbyterum ſcilicet, cuius ſint commentarij illi ad Salonium ac Veranium ſcripti; & Epiſcopum, cuius ſit de laude eremi opuſculum ad Hilarium Epiſcopũ Arelaten. cuius meminit Iſidorus. Ego quidem vnum eumdemq. exiſtimo, ipſumq. Epiſcopũ Lugdunenſem, quem ſanctus Mamertus Epiſcopus Viennenſis ei æqualis lib. 2. de ſtatu animæ eiuſmodi exornat elogio: Haudquaquam, inquit, Eucherium præterierim, mihimet viuentem doctrina & præſentaneis coram diſputationibus cognitum, non porro nuncijs, aut lectione compertum; qui ſcilicet viridis æui, maturus animi, terræ diſpuens, cæli appetens, humilis ſpiritu, arduus merito, ac perinde ingenij ſubtiliſſimus, ſcientia plenus, eloquij profluus, magnorum ſæculi ſui Pontificũ longe maximus, editis in rem fidei multijugis variorum operum voluminibus, ad populum quoque his ſuper ſtatu animæ concionatus eſt, &c. Hæc S. Mamertus de S. Eucherio, quem homiliarum illarum quæ Euſebij Emiſſeni nomine falſo inſcribuntur, eſſe germanũ auctorem, in Annalibus Eccleſiaſt. diximus. Ipſe quidem ex monacho Epiſcopus factus, nec monachorum curã, nec inſtituta deſeruit; quod ex eiuſdem ſcriptis facile quiſque intelliget. Meminit eiuſdẽ Eucherij Sidonius ad Claudianum lib. 4. epiſt. 3. & lib. 7. epiſt. 10. eiusq. dicendi genus oſtendit. De eodem Ado in chron. anno Domini 452. itemq. Marcellinus in chron. ſub Conſulatu Ioannis & Varari, anno 456. Agitur de ipſo & in vita ſancti Cæſarij Epiſcopi Arelatenſis, extat apud Sur. tom. 4. die 27. Aug. Ponitur viceſimus eius ſedis Epiſcopus, reperiturq. interfuiſſe tertio Concilio Arelatenſi habito Opilione & Vincomalo Cõſſ. anno Domini 453. itemq. Arauſicano & Carpentoractenſi. Vixit alius eiuſdem nominis temporibus Caroli Martelli Eucherius Epiſcopus Aurelianenſis, de quo in addit. ad Grat. 16. q. 1. cap. quia iuxta. nor. 2. Sed actum eſt de eo ſupra 20. Febr.

[d] *Fidentij Epiſc.*] In tabulis Patauinis confeſſor tantum, & non martyr ponitur; Petrus autem in catal. lib. 10. cap. 66. martyrio coronatum refert.

[e] *Edmundi Epiſcopi.*] Eius res geſtas conſcripſit Robertus Richius, necnon Robertus Bauonus eius diſcipulus, quem citat Vinc. lib. 31. cap. 67. & catal. ſcript. Britan. Habet eiuſdem Acta Sur. ex diuerſis collecta tom. 6. Petrus in catal. lib. 10. c. 68. Exceſſit ex hac vita anno Domini 1246. eumq. Innocentius Quartus inter Sanctos recenſuit.

[f] *Othmari abb.*] Beda de eodẽ. Scriptæ ſunt eius res geſtæ a Vualfrido Strabone, quas deſcripſit Sur. tom. 6. Agit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 233. Obijt anno Chriſti ſeptingenteſimo quinquageſimooctauo, ſeptimo vero Pipini Regis Francorum.

17 Quintodecimo Kal. Decemb. Luna. F.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

NEOCAESAREAE in Ponto natalis S. Gregorij[a] Epiſcopi, qui doctrina & ſanctitate illuſtris, propter ſigna atque miracula, quæ cum multa eccleſiarum gloria perpetrauit, Thaumaturgus eſt appellatus. In Palæſtina ſanctorum

ctorum martyrum Alphæi[b] & Zacchæi, qui primo anno perſecutionis Diocletiani poſt multa tormenta capitalem ſententiam ſubiere. Cordubæ ſanctorum martyrum Aciſcli[c] & Victoriæ germanorum, qui in eadem perſecutione iuſſu Dionis Præſidis ſæuiſsime cruciati, coronas a Domino illuſtri paſsione meruerunt. Alexandriæ ſancti Dionyſij[d] Epiſcopi, ſummæ eruditionis viri, qui multis confeſsionibus clarus, & pro paſſionum tormentorumq. diuerſitate magnificus, plenus dierum confeſſor quieuit, Valeriani & Gallieni Imperatorum temporibus. Aurelianis ſancti Aniani[e] Epiſcopi, cuius mortem in conſpectu Domini pretioſam miracula crebra teſtantur. In Britannia ſancti Hugonis[f] Epiſcopi, qui ex monacho Carthuſiano ad eccleſiam Lincolnienſem regendam vocatus, multis claruit miraculis, & ſancto fine quieuit. Turonis ſancti Gregorij[g] Epiſcopi. Florentiæ ſancti Eugenij[h] confeſſoris, diaconi beati Zenobij eiuſdem ciuitatis Epiſcopi.

NOVEMBRIS 17.

GREGORII[a].] De eodẽ Beda, ac ceteri Latinorũ, necnon & Græci in Menologio hac die. Eius res geſtas conſcripſit Gregor. Nyſſenus, cuius auia S. Macrina ſenior fuit eius diſcipula, vt auctor eſt S. Baſilius epiſt. 75. qui & ipſe eumdem virum celeberrimum mirifice laudat, eiuſq. Acta paucis complectitur lib. de Spiritu ſancto c. 29. & Magnum appellare conſueuit, vt in epiſt. ad Neocæſarienſes 62. 63. & 64. De eodem Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 23. Socrat. lib. 4. cap. 22. S. Hieron. de Script. Eccleſ. in Theodoro, & epiſt. 84. ad Magnum: meminit eiuſdem & S. Greg. Papa lib. 1. dialog. c. 7. De præclaro miraculo ad eius ſepulchrum agit Theodor. lector lib. 2. collectan. & Cedren. in anno 12. Anaſtaſij Imp. Extat inter alia eruditiſſimi atque ſanctiſſimi viri monumenta epiſtola, canonica a Græcis nuncupata, quam ſexta Synodus recepit. Superuixiſſe certum eſt ſaltem vſque ad annum duodecimum Gallieni Imperatoris, quando interfuit Antiocheno priori Concilio contra Paulum Samoſatenſem hæreſiarcham, vt refert Euſebius hiſtor. lib. 7. cap. 22. Non tamen placet quod Suidas ſcribit, perueniſſe vſque ad tempora Iuliani Apoſtatæ. Qui enim fieri poteſt, vt qui Alexandro Imperatore clarere cœpit in ſchola Origenis anno a Chriſto 233. idem vſque ad Iuliani tempora ſuperſtes fuerit, cuius Imperium ſumpſit exordiũ anno Domini trecenteſimo ſexageſimoprimo? Errat & in eo Niceph. dum confundit eumdem cum Gregorio Armeno, de quo ſuo loco ſuperius dictum eſt. De ſcriptis ipſius pluribus egimus in Annal. Eccleſ.

[b] *Alphæi & Zacchæi.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, adduntq. his item Michæam æque martyrem.

[c] *Aciſcli & Victoriæ.*] De his Beda, Vſuardus, & Ado hac die. Meminit Aciſcli Prudent. hym. 4. de Martyribus Cæſarauguſtan. in Periſteph. De ijſdem in Breuiario Toletano eſt ſacer hymnus, necnon capitula. Antiquum eſt nomen capitulorum in Eccleſiaſticis officijs, alterius ſignificationis ab ea qua nunc accipi ſolent. qualia autem ea fuerint, declarat epiſtola Vigilij Papæ ad Eucherium his verbis cap. 7. Quoties vero Paſchalis, aut Aſcenſionis Domini, vel Pentecoſtes, vel Epiphaniæ, Sanctorumq. Dei fuerit agenda feſtiuitas ſingularis, capitula diebus apta ſubiungimus, quibus commemorationem ſanctæ ſolemnitatis, aut eorum facimus, quorum natalia celebramus: cetera vero ordine conſueto proſequimur. Hucuſque Vigilius. Se habebant eiuſmodi capitula tamquam preces quædã prolixiores, quibus ſanctarum ſolemnitatum præconia, & martyrum triumphi recoli conſueuerant, vt apparet ex eodem peruetuſto Breuiario Toletano. Eorumdem martyrum Acta conſcripta habentur in Flore Sanct. Hiſpan. licet perperam recenſeantur inter filios S. Marcelli centurionis: quorũ nomina recenſet ex Breuiario Eborenſi Vaſæus in chron. Hiſpan.

anno

anno Domini 306. Meminit horum Ambroſ. Moral. in appendice ad Eulog. cum agit de ſanct. Cordubenſis eccleſiæ; necnon alij qui res Hiſpaniarum ſunt proſecuti. In Theſaur. concion. tom. 2. plura de iiſdem.

d *Dionyſij Epiſcopi.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorū, Græci autem in Menologio quinto Nonas Octobris. Pluribus de eo Euſeb. hiſt. lib. 6. cap. 33. & ſeq. & lib. 7. per totum, Hieron. de ſcript. Eccleſ. & alij recentiores, qui ab Euſebio acceperunt. Erat eius nomine Alexandriæ erecta eccleſia, cuius meminit S. Epiphan. in Panar. hæreſ. 69. De eodem Dionyſio dubitatio alicui poſſet oriri, dum S. Auguſtinus libro de Catholico dogmate cap. 3. eum appellat fontem Arianorum, & S. Baſilius ad Maximum philoſophum epiſt. 41. in eamdē ſententiam hæc de eo: Eſt autem hæc noſtra de illo ſententia: Non omnia viri huius laudamus: ſunt quæ prorſus etiam damnamus. Ipſe propemodum (quantū nobis liquet) primis hominibus impietatis iſtius Ariomaniæ, quæ iam paſſim obſtrepit, ſeminaria præbuit. Hæc Baſilius: qui tandem eumdem excuſans, hæc ſubdit: Cauſam vero huius non puto animi malitiam eſſe, ſed quod vehementer cupit obluctari Sabellio. Soleo itaque illum ſimilem æſtimare plantatori cuipiam, qui recentis plantæ correcturus auerſionem, ita immoderate illam retorquet, vt a medio aberret, & in contrarium latus ramum abducat. Hæc ille. In eamdem ſententiam S. Athanaſius aduerſus Arianos agens, pro Dionyſio ſcripſit epiſtolam apologeticam: idemq. in epiſtola de Synodo Nicæna contra decreta Arianorum etiam addit, eumdem Dionyſium ea de re iudicio poſtulatum apud Dionyſium tunc Romanum Pontificem, ſcripſiſſe ad eumdem egregiam apologiam, quo ſe immunem liberumq. a quauis hæreſi demonſtraret. id & Baſil. ad Amphiloch. de Spiritu ſancto c. 29. Hieron. etiam de ſcript. Eccleſ. in Dionyſio teſtatur, ipſum ad prædictū Romanum Pont. ſcripſiſſe epiſtolam vnam, & libros quatuor. Niſi vererer ſcholij menſuram excedere, plurimorum nobilium veterumq. Theologorum eiuſdem generis exempla ſubnecterem, qui dum aliquam hæreſim refellere conati ſunt, in contrariam partem nimis valide rationes inflectentes, a rectitudine ſinceræ fidei declinare viſi ſunt, licet iidem Catholicæ fidei fuerint ſemper propugnatores acerrimi. Vnum tantum non longe petitum, ſimileq. huic, de magno illo Gregorio Thaumaturgo, de quo hac item agitur die, adducam exemplum. Sicut enim Dionyſius laborans contra Sabellium viſus eſt Arianis arma ſubminiſtraſſe; ita & ipſe agens contra Gentiles, conatus illis demonſtrare non eſſe plures Deos, & Chriſtianos omnes nequaquam tres Deos colere, ſed vnum tantum; viſus eſt aliquibus vnam tantum conſtituiſſe in Diuinitate perſonā, ſicq. Sabellio paraſſe venenum: quod S. Baſilius accurate notat & excuſat ſcribens ad Neocæſarienſes epiſt. 64. Sed nunc de his ſatis. Moritur S. Dionyſius Alexandr. anno duodecimo Gallieni Imp. vt teſtatur Hieron. vbi ſupra.

e *Aniani Epiſc.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & recentiores. Eius res geſtas ſcribit Gregorius Turon. hiſt. Franc. lib. 2. cap. 7. alia item Sur. ex vet. manuſcrip. tom. 6. & in Actis Euortij, cui ſucceſſit, apud eumdem tom. 5. die 7. Septemb. Ado Vien. in chron. anno 410. Petrus in catal. lib. 10. c. 71. Qualis autem quantusve fuerit, accipe ex Sidonio Apollinari lib. 8. epiſt. 15. ad Proſperum eius ſucceſſorem, vbi eum præ vitæ meritis appellat maximū conſummatiſſimumq. Pontificem, Lupo parem, & Germano non imparem. Fuit hic ſeptimus eius ſedis Epiſcopus, claruitq. tēporibus Valentiniani Tertij Romani Imperatoris, & Leonis Romani Pont. Agitur alicubi de eodem xviij. Kal. Iulij, qua die eius meritis liberata eſt Aurelianenſis ciuitas ab Hunnorum imminenti clade. Molanus ea die in addit. ad Vſuardum.

f *Hugonis Epiſc.*] Eius Acta ſcripſere Silueſter Gyraldus, & Adamus Carthuſianus, vt ex catal. ſcript. Brit. refert Molanus, qui ait reperiri etiam eius vitam quinque libris digeſtam. Aliam recitat Sur. tom. 6. incerto auctore. De eodē Petrus Sutor de vit. Carthuſ. lib. 2. c. 5. & alij recentiores.

g *Gregorij Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda. Eius vitam a clericis Turonenſibus ſcriptam habet Sur. tom. 6. Ipſe Gregorius de ſe ipſo, cum agit de Epiſcopis Turonenſibus lib. 10. cap. 31. Venant. Fortun. ei æqualis ſcripſit ad illum nonnulla epigrammata. De eius ſcriptis quale ſit iudiciū Hilduini, conſule ipſum in epiſt. ad Ludouicū Imp. quæ extat in præambulis vitæ S. Dionyſij Areopagitæ. De eo Petr. in catal. lib. 10. cap. 72. & Trithem. de ſcript. Eccleſ. & de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. cap. 10. & 51. lib. 4. cap. 45.

h *Eugenij.*] De ipſo tabulæ eccleſiæ Florentinæ. Plura in vita S. Zenobij eiuſdem ciuitatis Epiſcopi.

iiij. G Quartodecimo Kal. Decemb. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

ROMAE dedicatio[a] Baſilicarum ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli. Antiochiæ natalis ſancti Romani[b] martyris, qui tempore Galerij Imperatoris, cum Aſclepiades Præfectus in eccleſiam irrumperet, eamq. funditus conaretur euertere, ceteros Chriſtianos hortatus vt ei contradicerent, poſt dira tormenta, & linguæ abſciſsionem (ſine qua tamen Dei præconia loquebatur) in carcere laqueo ſtrangulatus, celebri martyrio coronatur. Paſſus eſt etiam ante ipſum puerulus nomine Barula, qui ab eo interrogatus vtrum melius eſſet vnum Deum colere, an plures deos, cum in vnum Deum, quem Chriſtiani colunt, credendum eſſe reſpondiſſet, verberibus cæſus iuſſus eſt decollari. Item Antiochiæ ſancti Heſychij[c] martyris, qui cum eſſet miles, & præceptum audiſſet, vt quiſquis non ſacrificaret idolis, cingulum militiæ deponeret, repente cingulum ſoluit; ob quam cauſam ligato in dextera eius ingenti ſaxo, in fluuium præcipitari iuſſus eſt. Eodem die ſanctorum Oriculi[d], & ſociorum, qui in perſecutione Vuandalica pro fide Catholica paſsi ſunt. Maguntiæ ſancti Maximi[e] Epiſcopi, qui tempore Conſtantij multa paſſus ab Arianis, confeſſor occubuit. Turonis tranſitus beati Odonis[f] abbatis Cluniacenſis. Antiochiæ ſancti Thomæ[g] monachi, quem Antiocheni, ob peſtem eius precibus ſedatam, ſolemnitate annua coluerunt. Lucæ in Tuſcia tranſlatio ſancti Frigdiani[h] Epiſcopi & confeſſoris.

NOVEMBRIS 18.

DEDICATIO *Baſil.*[a]] Longe antequam Apoſtolorũ Baſilicæ erigerentur, eo ipſo tempore quo beatiſſimi Apoſtoli Petrus & Paulus glorioſo martyrio coronati ſunt, loca ſepulchrorũ ipſorum magna veneratione ſunt habita. De his Caius antiquus Theologus, qui temporibus Zephyrini Rom. Pont. vixit, hæc ait: Ego Apoſtolorũ trophæa perſpicue poſſum oſtendere: nam ſi lubet in Vaticanum proficiſci, aut in viam quæ Oſtienſis dicitur, te conferre; trophæa eorũ, qui iſtam eccleſiã ſuo ſermone & virtute ſtabilierũt, inuenies. Hæc Caius apud Euſeb. hiſt. lib. 2. c. 24. Eadem loca frequenti Chriſtianorum concurſu celebrari ſolita docent Acta martyrum, quorum meminimus: quæ poſtmodum a Conſtantino Imperatore

amplif-

ampliſſimis ſunt illuſtrata baſilicis, eædemq. ornamentis auctæ, atque ditatæ redditibus, vt docet libellus Damaſi de munificentia Conſtantini conſcriptus. Quod autem ſpectat ad Vaticanam Baſilicam, in maiori eius arcu hi verſus muſiuo opere exarati legebantur:

Quod duce te mundus ſurrexit in aſtra triũphans,
Hanc Conſtantinus victor tibi condidit aulam.

Ex antiquis Actis Silueſtri Papæ illud cõpertum habetur: Conſtantinum Imp. in erectione Baſilicæ S. Petri primum omnium ligone, ad fundamenta iacienda, terram fodiſſe, erutamq. cophinis aſportaſſe. Quid ni hæc præſtiterit Chriſtianiſſimus Imp. cum & Veſpaſianum Aug. in reſtitutione combuſti Capitolij hæc ipſa egiſſe auctor ſit Suetonius, cuius in vita ipſius cap.8. hæc ſunt verba: Ipſe reſtitutionem Capitolij aggreſſus, ruderibus purgandis manus primus admouit, ac ſuo collo quædam extulit, &c. Hæc Suet. Qualis autem quantave fuerit ea Baſilica, ſanctus Paulinus Nolanus epiſt.31. ſcribens ad Aletium, lineamentis quibuſdã ſubobſcure deſcribit. Erexit idem Imperator Baſilicam S. Pauli via Oſtienſi: quæ cum ob loci anguſtiam inter Tiberim amnẽ & ipſam viam poſiti, non in eam amplitudinem, vt par erat, excitata videretur; Valentinianus Iunior Imp. de alia ibidem cum viæ Oſtienſis detrimento amplioribus ſpatijs excitanda Baſilica ſcripſit ad Salluſtium Vrbis Præfectum. geſſit is præfecturam Vrbanam Honorio & Euodio Conſſ. vt conſtat ex leg. 18. de piſtoribus, Cod. Theodoſ. Eſt is annus a Chriſto 386. Eam tunc cœptam poſtea Honorius Imp. abſoluit. Extant de his litteræ Valentiniani Imp. in bibliotheca Vatic. decerptæ ab ijs qui egerunt de ſeptem Vrbis eccleſ. Poſtea autem Leo Magnus Pontifex eamdem Baſilicam maiori arcu ingentibus columnis ſubnixo ſuffulſit, exornauitq. ſacris picturis opere muſiuo compactis, quæ hactenus perſeuerant. De his etenim Hadrianus Papa in epiſt. ad Carolum Magnum Imp. de imaginibus ſic ſcribit: In Baſilica beati Pauli Apoſtoli arcum ibidem maiorem faciens, & in muſiuo depingens, Saluatorem Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum, & ſecum vigintiquatuor ſeniores, nomine ſuo verſibus decorauit: & a tunc vſque hactenus fideliter a nobis venerantur. Hæc Hadrianus Papa. Eiuſdem Leonis Pontificis eſſe videtur conteſtatio illa dexteræ columnæ maioris arcus inciſa, & non Leonis III. vt alij exiſtimarunt, ad quos confutandos hæc pluribus ſcribimus: nã Leonis Primi, qui vixit temporibus quartæ Synodi œcumenicæ, illud opus eſſe, idem Hadrianus aperte teſtatur. Hactenus inſigne monumentum tanti Pontificis integrũ perſeuerat, muſiuum autẽ opus nonnihil ſenſit detrimenti in aliquibus imaginibus vigintiquatuor ſeniorum.

Quanta autem earumdem Baſilicarum extiterit ſanctitas atque religio, (audacter dicam cum Moyſe) & inimici noſtri ſunt iudices: nam licet extra murorum ambitum ſitæ eſſent, eas tamen, vt cæleſte quoddam aſylum diuinitus præſcriptum, hoſtes fidei, ac Romani Imperij perduelles, Gothi inquam, cum in Vrbem graſſarentur, ſunt reueriti, nullum illis vel earum miniſtris negotium facientes; immo & ad illas confugientibus parcere, inuiolabile fuit, vt ſcribit Oroſ. hiſt. lib.7. cap.39. S. Auguſt. de ciuit. Dei lib.1. cap.1. & Procopius de bello Gothico temp. Iuſtiniani lib.2. Accipe quid furens hæretica Theodora Auguſta dederit in mandatis Anthemio Scriboni, cum de capiendo Vigilio Papa ad ipſum ſcribens, hæc ait: Exceptis omnibus, in Baſilica ſancti Petri parce. nam ſi in Lateranis, aut in Palatio, aut in qualibet eccleſia inueneris Vigilium, mox impoſitum naui perduc eum vſque ad nos, &c. Quod autem ſpectat ad limina Apoſtolorũ, obtinuit antiquus vſus, vt præ reuerentia, ac religioſa quadam obſeruantia, ipſæ Baſilicæ, Limina Apoſtolorum vocarentur; vnde Claudianus ad Iacobum magiſtrum equitum hoc verſu:

Per cineres Pauli, per cani limina Petri.

Nec tantum poſtquam Baſilicæ Apoſtolorum erectæ ſunt, ſed longe ante obtinuit eiuſmodi loquendi vſus. Vnde in Actis S. Alexandri Papæ hæc leguntur: Tu ſi ad limina S. Petri duxiſſes eum, &c. De eiuſmodi nomenclatura exempla plura habes ex Fortunato, vt in carm. de partu Virginis his verſibus:

Quos recipit ſacra porta Petri, quos ianua Pauli,
Poſtis ad Andreæ limen Achaia patet.
Matthæi Aethiopes, Epheſinos valua Ioannis:
Et quem quiſquis amat, hunc ſua porta rogat.

Moris enim erat adeuntibus Baſilicam, ante eius ingreſſum, ad limina procumbere, poſtes deoſculari, ac preces fundere. Vnde idẽ Fortunatus hæc de Baſilica Rauennate:

Rurſus Apollinaris pretioſi limina lambo
Fuſus humi ſupplex, &c.

Et Euodius Vzalenſis de mirac. S. Stephani lib.2. cap.2. hæc habet: Ante limina glorioſi martyris proſtrata, effuſos ſui cordis dolores expreſſit. Et poſt multa: Deinde ante ſacra eius limina proſtratæ noctu diuq. flentes, &c. Chryſoſt. homil. 30. in epiſt. 2. Paul. ad Corinth. Templi veſtibula & aditum oſculamur, cum alij alios oſculamur. At non cernis, quotnam homines etiam hiſce templi veſtibulis oſculum figunt, partim inclinato capite, partim manu tenentes, atque ori manum admouentes? Hæc Chryſoſt. Habes inſuper apud Fortunatũ de ſancta Radegunde Regina, quod adiens Baſilicam ſancti Martini, per ſingula ſe proſtrabat limina. At de ipſa Vaticana Baſilica Sidonius Apollinaris lib.1. epiſt.5. ad Heronium hæc ait: Vbi priuſquam vel pomœria contingerem, triumphalibus Apoſtolorum liminibus af-

ſuſus, omnem protinus ſenſi membris male fortibus exploſum eſſe languorē. Romam venientibus primum omnium limina Petri Apoſtoli adire vſu receptum erat, vt colligitur ex Ennodio in defenſione Symmachi Papæ. Ingredi ipſa limina Apoſtolorum, ibiq. ſacra facere, idem erat quod communicare Catholicæ Eccleſiæ, vt pulchre expreſſum habes ab Optato Mileuitano lib. 2. contra Parmen. cum ait: Ad Petri Memoriam non accedit, quaſi ſchiſmaticus, contra Apoſtolum faciens, qui ait: Memorijs Sanctorum communicantes. Ecce præſentes ſunt ibi duorum Memoriæ Apoſtolorum. Dicite, ſi has ingredi potuit, ita vt obtulerit illic, vbi Sanctorum Memorias eſſe conſtat. Hæc Optatus. Addimus quod Prudent. Periſteph. hym. 2. de S. Laurentio his verſibus docet, Chriſtianos ſacra Apoſtolorum ac martyrum limina exoſculari ſolitos:

Ipſa & Senatus lumina
Quondam Luperci, & Flamines,
Apoſtolorum ac martyrum
Exoſculantur limina.

Recolimus de his etiā nobile illud antiquitatis monumentum: conſueuiſſe maiores, ipſas eccleſias vel atrij portas aliquando ſacris reliquijs conſecrare. Meminit eius ritus Ludouicus Pius Imp. in ſua conſtitutione, quam Salicis legibus addi voluit, his verbis in fine: Si in atrio eccleſiæ, cuius porta reliquijs Sanctorum conſecrata eſt, eiuſmodi homicidium perpetratum fuerit, &c. in Capitul. Franc. lib. 4. cap. 13. Hinc etiam factum videtur, vt miro cultu ipſa ſacra eccleſiæ limina ornarentur. Vnde S. Paulinus in Natali 3. ſancti Felicis hæc ait:

Aurea nunc niueis ornantur limina velis.
Et paulo poſt:
Limina ceratis adolentur odora papyris.
Et in Natali 6.
Pulchra tegendis
Vela ferant foribus, ſeu puro ſplendida lino,
Siue coloratis textum fucata figuris:
Hi leues titulos lento poliant argento,
Sanctaq. præfixis obducant limina lamnis.

Atque hæc ſatis. Numerat Optatus Mileuitanus lib. 2. contra Parmen. fuiſſe Romæ temporibus Cōſtantini baſilicas quadraginta & amplius: alludens, ni fallor, ad ipſos Romanæ vrbis Titulos, quibus presbyteri Cardinales præpoſiti erant, quorum numerus temporibus Cornelij Papæ erat quadragintaſex, vt conſtat ex epiſtola eius ad Fabium Antiochenum Epiſcopum, apud Euſebium hiſt. lib. 6. cap. 35. vbi de Romanæ Eccleſiæ illius temporis ſtatu hæc deſcripta habentur: Nouatum omnino præterijt, ſcilicet vnum ſolum Epiſcopum oportere eſſe in hac eccleſia Catholica: in qua tamen non ignorabat (quomodo enim poterat?) presbyteros eſſe quadragintaſex, diaconos ſeptem, ſubdiaconos ſeptem, acolythos quadragintaduos, exorciſtas & lectores vna cum oſtiarijs quinquagintaduos, viduas & alios morbo & egeſtate afflictatos mille & quingentos, quos omnes Dei gratia & benignitas abunde ſuſtentat. Hæc ibi. Ex prædicto itaque presbyterorum numero Optatum numeraſſe quadraginta & amplius baſilicas puto.

[b] *Romani.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum; Græci etiam in Menologio iiſdem fere verbis: qui quidē hac ipſa die de alio Romano rurſus agunt, ipſoq. diacono eccleſiæ Cæſarienſis, de quo Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 12. Huius autem res geſtas, de quo agimus, cecinit Prudentius hymno. Eſt de eodem homilia Encherij, inſcripta tamen nomine Euſebij Emiſſeni. Alia Acta eiuſdem ex vet. manuſcript. edidit Mombrit. tom. 2. in quibus omnibus de Barula puero martyre mentio habetur. S. Ioannes Chryſoſtomus de S. Romano præclaram habuit orationem, quā deſcripſit Metaphraſtes, & recitat Sur. to. 5. ſed plane de eo quē deſcribit Euſebius: nam nulla illic ſit mentio de pueri martyrio. In antiquo Toletano Breuiario eſt ſacer hymnus, necnō capitula, & orationes de Romano martyre; ibiq. puerulus ille non Barula, ſed Theodulus appellatur. Arbitrati ſunt nonnulli vnum eundemq. eſſe Romanum, & non duos; cum præſertim nomen, locus paſſionis, tempus denique, ac genus martyrij in vtriſque conueniant. Ego vero opinor id ipſum factum a Prudentio de Romano, quod de Hippolytis feciſſe compertum eſt; plures ſcilicet in vnum aceruando, atque confundendo: adſtipulorq. libentius Græcorū Menologijs, qui duos diuerſoſq. Romanos martyres celebrant: quod & ratio perſuadet, dum diuerſa martyrij vtriuſque cauſa conſpicitur. Nam ille Romanus Euſebij idcirco martyrium ſubijſſe ſcribitur, quod ad idolorum delubra properantes libera voce redarguit; hic autem, eo quod Præfectum in Chriſtianorum eccleſiam irrumpentem auertere conatus eſt: ille inſuper ſolus, hic autē vna cum puero paſſus eſt; cuius admirandā confeſſionem nequaquam veriſimile eſt ab Euſebio fuiſſe prætermiſſam, cum tam egregio exemplo magis magiſq. ſuam nobilitaſſet hiſtoriam. Sunt & alia, quæ alterum ab altero ſatis diſtinguere videntur. Reſtituit eccleſiam ſancti Romani martyris Baſilius Imp. vt ſcribit Cedren. in comp.

[c] *Heſychij.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 10. c. 76.

[d] *Oriculi & ſoc.*] De eo vet. manuſcrip. ex quibus Molanus apud Vſuardum.

[e] *Maximi Epiſc.*] Eius Acta a Trithemio deſcripta habet Sur. to. 5. ſed dum confundit cum Martino eiuſdē ciuitatis Epiſcopo, maniſeſte errare conſpicitur: nā eſſe diuerſos, non tantum ex nomine, ſed & tempore quo ſederunt, tabulæ eius eccleſiæ, quas emendatiores

datiores Demochares recitat, ſatis decla- rant. conſtat etenim ex Actis Cōcilij Agrippinenſis, Martinum, & non Maximum illi Synodo interſuiſſe; Martinumq. in Gallijs Epiſcopum recenſet Athanaſ. in apolog. 2. cum agit de Concilio Sardicenſi. Præceſſit Maximus, ſubrogatur Sidonius, indeq. Martinus ſedit tempore Agrippinenſis Concilij, quod celebratū reperitur anno Domini 346. & non 375. vt idem Trithem. ponit: nā poſt Conſulatum Amantij & Albini habitum eſſe, ex Actis eiuſdem Synodi conſtat.

[f] *Odonis abb.*] Huius res geſtæ conſcriptæ a Ioanne monacho eius diſcipulo extant apud Sur. tom. 6. Meminit eiuſdem S. Bernardus in apologia ad Gulielmum abbatem. De eius miraculis agit Petrus Cluniac. lib. 6. epiſt. 17. De eodem Petrus in catal. lib. 10. cap. 83. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 215. & Sigebert. in chron. anno Domini 938. de tempore quo claruit, meminit.

[g] *Thomæ monachi.*] De eodem Niceph. hiſt. lib. 17. c. 24. vbi poſt multa hæc addit: Huius Thomæ anniuerſarium diem magnificentiſſime agentes Antiocheni celebrant. Plura de eodem in Prato ſpirit. cap. 88.

[h] *Tranſlatio S. Frigdiani.*] De quo ſatis dictum in die natalis ipſius.

19 Tertiodecimo Kal. Decemb. Luna. A iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

NATALIS beati Pontiani[a] Papæ & martyris, qui ab Alexandro Imperatore cum Philippo presbytero in Sardiniam deportatus, ibiq. fuſtibus mactatus, martyriū conſummauit: corpus vero eius a beato Fabiano Papa Romam relatum, atque in cœmeterio Calliſti ſepultum eſt. Samariæ ſancti Abdiæ[b] prophetæ. Romæ via Appia natalis ſancti Maximi[c] presbyteri & martyris, qui in perſecutione Valeriani paſſus, poſitus eſt ad ſanctum Sixtum. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Barlaam[d] martyris, qui agreſtis licet & rudis, Chriſti ſapientia munitus, tyrannum vicit, & ignem ipſum fidei conſtantia ſuperauit: in cuius die natali ſanctus Baſilius Magnus celebrem habuit orationem. In ciuitate Aſtiagenſi beati Criſpini[e] Epiſcopi, qui capite amputato, martyrij gloriam adeptus eſt. Viennæ ſanctorum martyrum Seuerini[f], Exuperij, & Feliciani: quorum corpora poſt multa annorum curricula, ipſis reuelantibus, inuenta, & a Pontifice, clero, & populo illius vrbis honorifice ſublata, condigno honore condita ſunt. Eodē die ſancti Fauſti[g] diaconi Alexandrini, qui primum in perſecutione Valeriani cum S. Dionyſio in exilium miſſus, deinde in perſecutione Diocletiani ætate longæuus, gladio animaduerſus, martyrium conſummauit. In Iſauria paſſio ſanctorum Azæ[h], & ſociorum centum quinquaginta militum ſub Diocletiano Imperatore, & Aquilino Tribuno. In oppido Marpurg in Germania depoſitio S. Elizabeth[i] vi-

duæ, Andreæ Regis Hungarorum filiæ, quæ pietatis operibus aſsidue intenta, miraculis clara migrauit ad Dominum.

NOVEMBRIS 19.

[a] PONTIANI *Papæ*.] Agit de eodem hac die Vſuar. Beda autem & Ado die ſequenti. De eius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 6. c. 22. Optat. Mileuit. lib. 2. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. Nicephorus Calliſt. hiſt. lib. 5. cap. 26. & alij. Cetera de ipſo diximus in Annalibus Eccleſiaſticis.

[b] *Abdiæ prophetæ.*] De eodem Græci agunt hac die in Menologio. Præter ea quæ de ipſo leguntur in diuinis Scripturis, ſcribit Epiphan. libro de vit. & obit. prophet. cap. 15. Iſidor. cap. 43. & Doróth. eadem in Synop. De ſepulchro Abdiæ in Samaria, deq. mirandis prodigijs ſcribit S. Hieron. in epiſt. 27. ad Euſtochium, in epitaphio Paulæ, & in comment. in Abdiam cap. 1.

[c] *Maximi.*] Agunt de eodẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Hunc illum putat Maximũ Pamelius, qui aliquando confeſſor, deinde adhæſit Nouatiano, ac poſtea redijt ad Eccleſiam; ad quem, ſicut ad ceteros confeſſores, ſcribit Cyprianus epiſt. 16. 44. 46. 50. & 51. ſed illum non conſtat martyrio conſummatum. Quiſnam hic fuerit, me latet: compertum illud tantum habeo ex manuſcrip. cod. S. Mariæ ad Martyres, Romæ hac die paſſum eſſe Maximũ commentarienſem, qui baptizatus a S. Stephano Papa & martyre, in perſecutione Decij e ponte præcipitatus in Tiberim xiij. Kal. Decemb. martyriũ conſummauit. Geſta paſſionis eius habentur intexta ſimul cũ Actis SS. Euſebij, Marcelli, & ſoc. quæ in dicto codice ſcripta habentur pag. 94. ſepultuſq. hic habetur ad S. Sixtum in cœmeterio Calliſti, vt eadẽ Acta ſignificant, Sixtus Secundus illic tumulatus habetur, iuxta quem Maximus conditus eſt.

[d] *Barlaam.*] Agunt de eodẽ martyre Græci in Menolog. ad xvj. Kal. Decembr. eiuſq. martyrij hiſtoriã paucis deſcribunt. Ferunt eumdem a S. Ioanne Chryſoſtomo orationibus encomiaſticis exornatum, quæ tamen excidiſſe videntur: tantum extat eius laudatio a S. Baſilio egregie conſcripta.

[e] *Criſpini Epiſc.*] De eodẽ Vſuardus, & alij recentiores. Geſta eius hymno ſacro in Breuiar. Toletano deſcribuntur. Agit de eodem Petrus in catal, lib. 10. c. 84.

[f] *Seuerini & ſoc.*] Beda, Vſuard. Ado de eodem hac die. Paſſi ſunt Marco Aurelio Ant. & Lucio Vero Imp. vt auctor eſt Ado Vien. in chron. De his item Petr. in catal. lib. 10. c. 82.

[g] *Fauſti.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De eius certamine & corona Euſeb. hiſt. lib. 7. c. 10. in fine.

[h] *Azæ, & ſoc.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio, pluribuſq. eorum martyrij Acta referunt.

[i] *Elizabeth.*] Eius vitam a Iacobo Montano conſcriptam recitat Sur. to. 6. De eadem Antónin. in 3. par. tit. 19. c. 11. Petr. in catal. lib. 10. c. 79. Crantz. hiſt. Saxon. lib. 7. cap. 48. nouiſſime Marcus Vlyſſipon. Minorita in chron. ord. Min. lib. 9. c. 10. vſque ad 19. par. 1. Extant duplices litteræ Apoſtolicæ Gregorij Papæ Noni, priores de inquiſitione miraculorum eius ad Epiſcopum Hildeſemenſem & Abbates Moguntinæ diœceſis ſcriptæ anno octauo ſuæ ſedis, poſteriores vero de eiuſdem canonizatione: extant in eius regiſtro, illæ ſub anno 8. num. 24. iſtæ vero ſub anno nono, num. 91. quarum eſt exordium: Glorioſus in maieſtate ſua.

ij. B. Duodecimo Kal. Decemb. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

MESSANAE in Sicilia ſanctorum martyrum Ampeli[a] & Caij. Taurini ſanctorum martyrum Octauij[b], Solutoris, & Aduentoris, Thebanæ legionis militum, qui ſub Maximiano Imperatore egregie decertantes, martyrio

coronati

coronati ſunt. Cæſareæ in Palæſtina ſancti Agapij[c] martyris, qui ſub Maximino Imperatore damnatus ad beſtias, & ab ijs nil læſus, lapidibus ad pedes appenſis in mare demergitur. In Perſide paſsio ſanctorum Nerſæ[d] Epiſcopi, & ſociorum. Doroſtori in Myſia ſancti Daſij[e] Epiſcopi, qui cum nollet in feſto Saturni impudicitijs eius conſentire, ſub Baſſo Præſide cæſus eſt. Niceæ in Bithynia ſanctorum martyrum Euſtachij[f], Theſpeſij, & Anatolij, in perſecutione Maximini. Heracleæ in Thracia ſanctorum martyrum Baſsi[g], Dionyſij, Agapiti, & aliorũ quadraginta. In Anglia ſancti Eadmundi[h] Regis & martyris. Conſtantinopoli ſancti Gregorij[i] Decapolitæ, qui ob cultum ſanctarum imaginum multa paſſus eſt. Mediolani ſancti[k] Benigni Epiſcopi, qui in magna barbarorum perturbatione eccleſiam ſibi commiſſam ſumma conſtantia & religione adminiſtrauit. Cabilone ſancti Silueſtri[l] Epiſcopi, qui quadrageſimoſecundo ſui ſacerdotij anno plenus dierum atque virtutum migrauit ad Dominum. Veronæ ſancti Simplicij[m] Epiſcopi & confeſſoris.

NOVEMBRIS 20.

[a] Ampeli & Caij.] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, conſentiuntq. vetera manuſcripta.

[b] Octauij & ſoc.] Vſuardus & Ado de his agunt hac die. Extat de his ſermo ſancti Maximi Epiſcopi Taurinenſis, qui & tribuitur S. Ambroſio. Legimus horum Acta manuſcripta accepta ab eccleſia Taurinenſi.

[c] Agapij.] Is eſt de quo ſcribit Euſeb. hiſt. Eccleſ. lib. 8. cap. 16. traditq. martyrium ſubijſſe hac die, anno quarto perſecutionis Diocletiani Imperatoris.

[d] Narſæ & ſoc.] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, vbi eorũ martyrium paucis deſcribunt.

[e] Daſij Epiſcopi.] De quo item Græci in Menologio, referuntq. eius certamen pro fide ſuſceptum.

[f] Euſtachij & ſoc.] Horum Acta ijdem qui ſupra in Menologio hac die enarrant.

[g] Baſsi & ſoc.] Agit de his hac die Beda, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

[h] Eadmundi.] Scripſit eius res geſtas Abbo Floriacenſis abbas. extant apud Sur. to. 6. De eodem in vita S. Dunſtani apud eumdem tom. 3. die 19. Maij. Duos eiuſdem nominis Anglorum Reges impie cæſos refert Petrus in catal. lib. 10. cap. 89. & 90. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuardum hac die.

[i] Gregorij.] Græci de eodem hac die in Menologio, eiuſq. Acta breui cõpendio referũt.

[k] Benigni Epiſcopi.] De eodem tab. eccleſ. Mediolan. Miratus ſum vehementer Panuinij aliorumq. apprime eruditorum incuriam, exiſtimantium hunc ipſum Benignum a Græcis appellatum eſſe Bencium, eo quod apud Theodorum Balſam. in Synodo Carthaginenſi can. 61. ſcriptus inueniatur Bencius ſacerdos eccleſiæ Mediolanenſis. Nam in Græcis canonibus βενεκίῳ, & non βενίγνῳ legitur. Sed nec animaduerterunt canonem illum eſſe Concilij Carthaginenſis habiti (vt ex eodem textu apparet) poſt Conſulatum Flauij Stiliconis, quo tempore eccleſiæ Mediolanenſi non Benignus, ſed Venerius præerat Epiſcopus; illicq. agi non de Benigno, ſed de Venerio. Quod ſi conſulas Latina exemplaria eiuſdem Concilij Carthaginenſis, tam manuſcripta, quam edita tomo primo Conciliorum, inuenies non Bencium, ſed Venerium dici, deprauatumq. eſſe Theodori codicem, cum pro Venerio ſcribit Bencium. Quod ipſum planius reddit temporum ratio: nam annus ille poſt Conſulatum Stiliconis, numeratur Chriſti quadringenteſimusprimus, quo quidem tempore eidẽ Mediolanenſi eccleſiæ præfuiſſe Venerius reperitur; Benignus autem, de quo agimus, poſt annos ſexaginta eccleſiam illam gubernauit, circa annum Domini 460. De quo extat epigramma Ennodij Ticinenſis.

[l] Silueſtri Epiſcopi.] De eodẽ Beda, Vſuardus, & alij: pluribus Gregor. Turon. de glor. confeſſ. cap. 85. Reperitur interfuiſſe Concilio

cilio Epaunenſi. Mentio habetur de eodem in vita S. Cæſarij Epiſcopi Arelatenſis, qui ab eo in clericum attonſus fuit. extat apud Sur. tom. 5. die 20. Nouemb. Sedit hic annis quadragintaduobus; vt idem Greg. teſtatur. Alius ab hoc Silueſter Epiſcopus Lingonienſis, de quo Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 5. cap. 5. & de glor. confeſſ. c. 85.

[m] *Simplicij Epiſc.*] Tabulæ eccleſiæ Veron. pluribus autem R.D. Auguſtinus Valerius Epiſcopus Veron. Cardinalis lib. antiq. monum. Epiſc. Veron. pag. 11. & 42.

j. C Vndecimo Kal. Decemb. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

HIEROSOLYMIS Præſentatio[a] beatæ Dei Genitricis virginis Mariæ in templo. Eodem die natalis beati Rufi[b], de quo ſanctus Paulus Apoſtolus ad Romanos ſcribit. Romæ paſsio ſanctorum Celſi[c] & Clementis. Apud Oſtia Tiberina ſanctorum martyrum Demetrij[d] & Honorij. Rhemis ſancti Alberti[e] Epiſcopi Leodienſis & martyris, qui pro tuenda Eccleſiaſtica libertate necatus eſt. In Hiſpania ſanctorum martyrum Honorij[f], Eutychij, & Stephani. In Pamphilia ſancti[g] Heliodori martyris, in perſecutione Aureliani ſub Aetio Præſide: poſt quem ipſi tortores conuerſi ad fidem, in mare demerſi ſunt. Romæ ſancti Gelaſij[h] Papæ, doctrina & ſanctitate conſpicui. Veronæ ſancti Mauri[i] Epiſcopi & confeſſoris. In monaſterio Bobienſi depoſitio ſancti Columbani[k] abbatis, qui multorum cœnobiorum fundator, plurimorum monachorum extitit Pater, multiſq. virtutibus clarus, in ſenectute bona quieuit.

NOVEMBRIS 21.

PRAESENTATIO [a].] Agunt de eadem celebritate Græci hac die in Menologio. habetur eius mentio in conſtitutione Emmanuelis Imperatoris, quam recitat Theodorus Balſ. in Nomoc. Photij tit. 7. cap. 1. Extant de ea re ſermones S. Germani Epiſc. Conſtantinopolitani, & Georgij Epiſc. Nicomediæ, quos Latine redditos habet Sur. tom. 6. Græce autem ſcriptos inuenimus in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcrip. nu. 19. & 85. In Gallias tranſijt eiuſmodi feſta dies temporibus Caroli Quinti Francorum Regis, anno Domini milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimoquinto; de qua re extare dicitur eiuſdem epiſtola ad Nicolaum Antiſiodorenſem Epiſcopum, quam citat Molanus in additione ad Vſuardum. De his autē quæ ad hiſtoriam ſpectant, vide quæ tradit R. P. Petrus Caniſius, vir eruditiſſimus, lib. 1. de beata Virgine Maria cap. 12. Alias confectas eſſe de eadem re ſcriptiones accepi. Scimus antiquitus Præſentationis ſolemnitatē eam eſſe appellatam, qua Dei Genitrix ſancto Simeoni Infantem Ieſum in templo obtulit; vt antiqua Ritualia & alia vetuſta eccleſiarum monumenta ſignificant, & ipſa inſuper oratio Miſſæ eius diei plane indicat.

[b] *Rufi.*] De quo Paulus ad Roman. cap. 16. Agūt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Hunc creatum eſſe Epiſcopum Thebarum, tradit Dorotheus in Synopſi.

[c] *Celſi & Clementis.*] De his prædicta antiqua

qua manuſcripta monaſt. S. Cyriaci in Vrbe.

[d] *Demetrij & Honorij.*] Habetur de his mentio in eodem peruetuſto codice.

[e] *Alberti Epiſcopi.*] Ex Martyrologio eccleſiæ Bruxellenſis de eodem hoc diſtichon recitat Molanus:

Legia quem genuit, electum Roma probauit,
Rhemis ſacrauit, ſacratum martyrizauit.

Recenſetur hic ſexageſimus eius ſedis Epiſcopus, cõfirmatus a Cæleſtino Tertio Rom. Pont. Agit de eodem pluribus Molan. in addit. ad Vſuard. & in Indic. ſanct. Belgij.

[f] *Honorij & ſoc.*] De his etiam Laurent. Padil. Vaſæus in chron. Flos SS. Hiſpan. & Theſaur. conc. tom. 2. hac die.

[g] *Heliodori.*] Agunt de his Græci xiij. Kal. Decembr. & pluribus eiuſdem martyrij Acta deſcribunt.

[h] *Gelaſij Papæ.*] De eodem Beda & Vſuardus xiij. Kal. Decembris, ſed in libro de Romanis Pontificibus hac die natalis eius conſcribitur. Eius res geſtas ex epiſtolis ipſius manuſcriptis locupletatas per annos ſingulos digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſt. Habemus & in antiquo codice eius Acta tribus lectionibus diſtincta, vt olim in aliquibus eccleſijs legi conſueuerunt.

[i] *Mauri Epiſc.*] De ipſo tab. eccleſ. Veron. vberius autem R. D. Auguſt. Valerius Epiſcopus Veronen. Cardinalis lib. antiq. monumen. Epiſc. Veron. pag. 9. & 40.

[k] *Columbani abb.*] Vſuardus, Ado, & alij recentiores de eodem hac die. Scripta ſunt eius Acta a Iona monacho eius diſcipulo, vt teſtatur Sigebert. de vir. illuſtr. c. 61. idq; præfatio docet, quæ habetur apud Sur. to. 6. Extant eadem Acta apud Bedam tom. 3. falſo illi aliquando attributa. Plura de eodem in vita S. Vualerici apud Sur. tom. 2. die 1. Aprilis. Sigebert. in chron. anno Dom. 598. & 622. Eius obitum recenſet Vincentius etiam lib. 23. cap. 4. Antonin. par. 2. tit. 13. cap. 6. §. 11. Petrus in catalog. lib. 10. cap. 95. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 2. cap. 5. & lib. 3. cap. 26. Adnumeratur idem inter ſcriptores Eccleſ. a Sigeb. de vir. illuſtr. cap. 60. Extat eiuſdem carmen ad Hunaldum diſcipulum, quo deteſtatur auaritiam: habes illud in collectan. Chriſtianorum poetarum.

22 Decimo Kal. Decemb. Luna. D *

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

ROMAE ſanctæ Cæciliæ [a] virginis & martyris, quæ ſponſum ſuum Valerianum, & fratrem eius Tiburtium ad credendum in Chriſtum perduxit, & ad martyrium incitauit. Hanc Almachius Vrbis Præfectus poſt eorum martyrium teneri, atque illuſtri paſſione poſt ignem ſuperatum gladio fecit conſummari, tempore M. Aurelij Seueri Alexandri Imperatoris. Coloſsis in Phrygia ſanctorum Philemonis [b] & Appiæ ſancti Pauli diſcipulorum, qui ſub Nerone Imperatore, cum Gentiles in die feſto Dianæ inuaſiſſent eccleſiam, ceteris fugientibus tenti, iuſſu Artoclis Præſidis verberibus cæſi, & in foueam vſque ad renes incluſi, lapidibus opprimuntur. Item Romæ ſancti Mauri [c] martyris, qui ex Africa veniens ad ſepulchra Apoſtolorum, ſub Numeriano Imperatore & Celerino Vrbis Præfecto agonizauit. Antiochiæ Piſidiæ paſsio ſanctorũ Marci [d] & Stephani ſub Diocletiano Imperatore. Auguſtoduni S. Pragmatij [e] Epiſcopi & confeſſoris.

NOVEM-

CAECILIAE[a].] Tam Latini quam Græci de eadẽ agunt hac die. Error irrepſerat penes nonnullos auctores, necnon in eius Acta deprauata, paſſam eam eſſe Commodo imperante: cum luce clarius conſtet ex rebus ipſius geſtis, cũ Vrbano Papa ſubijſſe martyrium ſub Alexandro Imp. Quem errorem Molanus etiã correxit in Vſuardo in ſecunda editione. Eius Acta e Latinis accepta, Græcis tradita a Metaphraſte, indeq. Latinitati reddita habet Lipom. tomo 5. & Surius tomo 6. Antiquiora ea eſſe ducimus, quæ in antiquo manuſcripto codice aſſeruantur in eius eccleſia Trãſtiberina. At cum in eis legitur: In aëre balnei ſui incluſa, & ſubtus tota die ac nocte magna vis ardentis ignis adhiberetur, &c. Erat hic ille locus in balneis, vbi erat aër calidus, nullæq. in eo aquæ, ſed æſtus ad ſudandum; ſub cuius loci pauimento ignis ſuccendebatur, quo pauimentum feruentius redderetur. Id tum ex his quæ habet Vitruuius lib. 5. cap. 10. tum etiam quæ Plinius habet lib. 5. epiſt. 14. ad Acilium, poteſt colligi. Irrogatũ interdum reperitur eiuſmodi genus mortis nobilioribus perſonis, cum pudore femineo ſuadente, ſecretior eſſet mors inferenda: tali quippe ſupplicio & Fauſta Conſtantini Magni vxor Auguſta mori coacta eſt. Sed ad Cæciliam redeamus. De eius ſacri corporis inuentione, ac ſociorum ipſius, Sigebert. in chron. anno Domini 821. hæc ſcribit: Paſchalis Papa corpus S. Cæciliæ virginis, ipſa reuelante, inuenit aureis velatum indumentis ſanguine ipſius perfuſis: quod vna cum corporibus ſanctorum Valeriani ſponſi eius, Tiburtij, Maximi, & Vrbani in eccleſiam a ſe eis reædificatam tanſtulit. Hæc Sigebert. Eadem fuſius explicata leguntur in vita Paſchalis Papæ, quæ in eodem codice conſcripta habetur. In codice Vaticano num. 153. inuenimus litteras Apoſtolicas eiuſdẽ Pontificis de inuentione corporis S. Cæciliæ & ſociorũ. illarum exordium eſt: Cum ſummæ Apoſtolicæ dignitatis apex, &c. In Breuiario Toletano eſt vetus ſacer hymnus, quo eiuſdem martyris corona egregie canitur. Vetus eſt Romæ Titulus S. Cæciliæ, de quo habetur mentio in primo Concilio Romano ſub Symmacho Papa.

[b] *Philemonis & Apphiæ.*] Agunt de iiſdem hac die Græci in Menologio, pluribuſq. eorum martyrium deſcribunt, vt hic habetur.

[c] *Mauri.*] De eodem Vſuardus hac die, & vet. manuſcrip. Beda autẽ pridie huius diei. Agit de eodem Petr. in catal. lib. 10. c. 93.

[d] *Marci & Stephani.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio, ibiq. eorum paſſionis Acta habentur expreſſa.

[e] *Pragmatij Epiſc.*] Vſuardus de eodem hac die, cui adſtipulantur vet. manuſcrip. Extat ad hunc Sidonij Apollinaris epiſt. 2. lib. 6. Reperitur interfuiſſe Concilio Epaunenſi, clarguiſſeq. circa annum Domini 490.

xix. E Nono Kal. Decemb. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

NATALIS ſancti Clementis[a] Papæ, qui tertius poſt beatum Petrum Apoſtolum Pontificatũ tenuit, & in perſecutione Traiani apud Cherſoneſum[b] relegatus, ibi alligata ad collum eius anchora in mare præcipitatus, martyrio coronatur: cuius corpus Nicolao Primo Pontifice Romam tranſlatum, in eccleſia, quæ eius nomine antea fuerat extructa, honorifice reconditum eſt. Romæ ſanctæ Felicitatis[c] matris ſeptem filiorũ martyrum, quæ poſt eos, iubente Marco Antonino Imperatore, decollata eſt pro Chriſto. Emeritæ in Hiſpania ſanctæ[d] Lucretiæ

virginis

virginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani ſub Daciano Præſide martyrium conſummauit. Cyzici in Helleſponto ſancti Siſinij [e] martyris, qui in eadem perſecutione poſt multa tormenta gladio cæſus eſt. Iconij in Lycaonia ſancti Amphilochij [f] Epiſcopi, qui ſanctorum Baſilij & Gregorij Nazianzeni in eremo ſocius, & in Epiſcopatu collega, poſt multa certamina pro Catholica fide ſuſcepta, ſanctitate & doctrina clarus quieuit in pace. Agrigenti depoſitio ſancti Gregorij [g] Epiſcopi. In pago Hasbanio ſancti Trudonis [h] presbyteri & confeſſoris.

NOVEMBRIS 23.

CLEMENTIS *Papæ* [a].] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum; Græci autẽ in Menologio poſtridie agunt. Hic ille putatur, cuius Paulus meminit ad Philippenſes c. 4. & Ignatius ad Philadelph. De eo item Hieron. de ſcript. Eccleſ. auctor lib. de Rom. Pontific. & alij. De eius ſucceſſione poſt Cletum, præter ea quæ ſuperius diximus de Lino & Cleto, plenius egimus in Annal. Eccleſiaſt. Martyrio occubuit (vt ſcribunt Euſeb. & Hieron.) anno 3. Traiani Imp. Acta autem eius martyrij Metaphraſtes ex priſcis monumentis edidit, quæ extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. quibus adſtipulatur Greg. Turon. de glor. martyrum c. 35. & 36. Habemus eadem Latine olim ſcripta, ſed valde deprauata: habet eadem etiam Mombrit. tom. 1. vit. ſanct. Forталſſe ea ſunt, quæ Ioãnes diaconus, qui Gregorij Papæ vitam contexuit, ſe conſcripturum pollicitus fuit, dum in vita S. Gregorij hæc dicit ad calcem: Ego autem diuinæ ſpei fiducia roboratus, quia Gaudericus Epiſcopus Veliternus expoſtulat, ad Clementem Romanæ vrbis Antiſtitem, ſuffragante Domino, ſtylum conuertam. Hæc ipſe. In Breuiario Tolet. Acta S. Clementis ſacro hymno canuntur. Vetus eſt Romæ Titulus S. Clementis, de quo Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Clemente in fine: Nominis eius, inquit, memoriam vſque hodie Romæ extructa eccleſia cuſtodit. De eadem eſt mentio in Concilio primo Romano ſub Symmacho Papa: de quo illud non prætereundum, ibi Cæleſtium illum collegam Pelagij, præſente Papa Zoſimo, licet ſubdole, hæreſim abiuraſſe. habemus de his litteras eiuſdẽ Pontificis manuſcript. datas Honorio XI. & Conſtantio Conſulibus. De trãſlatione eius corporis Romam facta per S. Cyrillum Epiſcopum Slauorum legitur hiſtoria in Breuiario Polonorum; idem teſtatur Petrus in catal. lib. 10. c. 98. in fine, & ante hos Leo Oſtien. in chron. Caſſinen. De S. Clementis tranſlatione firmius teſtimonium illud putamus, quod ex epiſtola Anaſtaſij Bibliothecarij ad Carolum Regem accipitur, data Kalendis Aprilis Indict. octaua; vbi hæc verba: Vir magnus & Apoſtolicæ vitæ præceptor Conſtantinus philoſophus Romam ſub venerabilis memoriæ Hadriano Iuniore Papa venit, S. Clementis corpus ſedi ſuæ reſtituit. Hæc Anaſtaſius oculatus teſtis. Diximus de his ſuperius die 9. Martij, natali ſanctorum Methodij & Cyrilli. De ſcriptis autem S. Clementis, quæ germana, quæve apocrypha habeantur, fuſius diximus in Annal. Eccleſ.

[b] *Apud Cherſoneſum relegatus.*] Alicubi irrepſiſſe mendum reperitur, vt Cherſoneſus Lyciæ dicatur. In Actis S. Clementis nulla certe de Lycia habetur mentio; in quibus de loco exilij Clementis hæc leguntur: Oportere eum vel conſentire ſacrificantem, aut vltra mare Pontum in deſertam ciuitatem ſitam prope Cherſonam relegari, hæc ibi ſecundum veriorem lectionem. alia enim lectio habet: Vltra mare, & Pontum. ſed prædicta certior, quam Beda & Ado ſunt ſecuti in Martyrol. eſt enim Pontus idem quod mare Euxinum, in cuius capite apud Boſphorum Cimmerium eſt Taurica Cherſoneſus, in qua verſus paludem Meotidem eſt ciuitas Cherſoneſus dicta, cuius meminit Strabo lib. 7. appellans eã Cherroneſum, quod idem eſt. Porro ab alijs Heraclium etiã (vt a Ptolemæo) appellata reperitur, eo quod ſit Heracleenſiũ colonia. recentiores dixere eamdem ciuitatem, Cherſonam; quæ & exilio Iuſtiniani Iunioris Imperatoris notior facta eſt. Quod autẽ Lycia Cherſoneſus dicta reperiatur, non vtique ex ea cauſa, quod ſit in prouincia Lyciæ in Aſia, in qua nulla reperitur nominata Cherſoneſus: ſed irrepſiſſe puto errorem, vt pro Bycia, Lycia, ſcriptum ſit. Alluit enim Bycia palus, ſic dicta a Byco fluuio, Cherſoneſum a ſuperiori parte, vt docet Ptolem. tab. octaua Europæ. Irrepſit item error in lib. de Rom. Pontif. vbi legitur

legitur mendoſe, Clemens ſepultus in Græcia. Confirmant prædicta de exilij Clementis loco, quod in ea regione corpus eiuſdem repertum atque tranſlatum apparet: nam in Actis tranſlationis eius habetur mentio de Epiſcopo Georgiæ (eſt hæc illa ciuitas, quam Plin. lib. 4. cap. 12. Georgon appellat; vnde Georgij, de quibus idem Plin. lib. 6. cap. 13.) qui vocatus interfuit inuentioni atque tranſlationi corporis eius. narrat eam breui compendio Petrus in catal. lib. 10. c. 98. vt dictum eſt ſuperius ſuo loco.

[c] *Felicitatis.*] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. In huius die natali S. Gregorius Papa habuit ad populum homiliam in eius eccleſia. eſt 3. in Euang. Petrus Chryſol. de eadē ſcripſit ſermonem 134. Geſta ex antiquis monumētis recitat Mombrit. tomo 1. Erat Romæ cœmeterium ſanctæ Felicitatis nomine, de quo habetur mentio in libro de Romanis Pontificibus in Bonifacio Papa.

[d] *Lucretiæ.*] Agit de eadem Vſuardus, & recenter Vaſæus in chron. Hiſpan. ſub martyribus qui paſſi ſunt Diocletiano Imperatore. Mentio habetur de ipſa etiam in Flore Sanct. Hiſpan.

[e] *Siſinij.*] Græci agunt de eodem in Menologio, eiuſq. Acta referunt.

[f] *Amphilochij Epiſc.*] De ipſo etiam hac die Græci in Menologio. Scribit de eo ſanctus Hieron. de ſcript. Eccleſiaſt. Sozom. hiſt. lib. 7. cap. 6. Niceph. hiſt. lib. 11. c. 20. & lib. 12. cap. 9. Res geſtas ipſius recitat Metaphraſtes: quas Lipom. deſcripſit tom. 5. & Sur. tom. 6. Frequenter de ipſo S. Baſilius, & inter alia in procemio libri de Spirit. ſanct. O ſacrum, inquit, caput Amphilochij, quem præ ceteris facio plurimi. Sæpius de eodem S. Gregorius Nazianz. cuius ad eum extant duæ epiſtolæ 12. & 13. cum verſarentur ambo in ſolitudine Pontica; ex quo tēpore magnus inter eos interceſſit familiaritatis vſus. Deq. eo in carm. ad Olympiadem: Amphilochiū (ait) veræ atque Orthodoxæ doctrinæ præconem, decus meum & ornamentū, &c. quem licet dicat cum S. Thecla ad Deum tranſmiſiſſe, non tamen quis putet ante Gregorium ex hac vita migraſſe; ſicut & Metaphraſten errare certum eſt, cum ait, ipſum ex humanis deceſſiſſe tertium poſt annum, ex quo Conſtantinopoli, a Synodo œcumenica recedens, Iconium reuerſus eſt: nam adhuc ſuperſtes fuiſſe reperitur, Arcadio tertiū, & Honorio ſecundum Conſſ. quo anno habita eſt alia Synodus Conſtantinopoli, cui ipſum interfuiſſe conſtat ex Actis ipſius, quæ deſcripta extant apud Theodorum Balſam. pag. 390. Fuit is annus xvj. Theodoſij Imp. Vnde illa verba Gregorij de Amphilochio & Thecla ſpiritualiter puto intelligenda de contemplatione cæleſtium. Spectatiſſima eius Catholica fides meruit etiā Imperiali ſanctione laudari, vt apparet ex l. 3. de fid. Cath. Cod. Theod. Præter illa eius ſcripta, quæ recenſet S. Hieronymus, alia rurſus citata reperiuntur a Theodoreto in dialogó de immutabili: inſuper aduerſus Enthuſiaſtas ſcripſiſſe commentarium, idem teſtatur lib. 4. hæretic. fabul. Non omittimus de viro ſancto hanc quoque proferre laudem, quod ob ingens ſtudium, quo S. Theclam martyrem proſequebatur, Amator Theclæ dictus fuerit.

[g] *Gregorij Epiſc.*] Agunt de eodem Græci hac die in Menolog. Eius vitam a Metaphraſte deſcriptam habet Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. Niceph. eiuſdem meminit lib. 17. c. 27. aitq. ipſum interfuiſſe Quintæ Synodo, cum nondum eſſet Epiſcopus, vt eius Acta teſtantur: factus poſtea Epiſcopus claruit temporibus Mauritij Auguſti, cum Romanæ Eccleſiæ S. Gregorius præſideret, apud qoem falſo accoſatus cauſam dixit. Extant de ea re nonnullæ eiuſdem Gregor. epiſtolæ in regiſt. lib. 1. epiſt. 70. lib. 2. epiſt. 12. Indict. 11. lib. 4. Iudict. 14. epiſt. 11. & lib. 7. Indict. 1. epiſt. 24. Reperitur alius inſuper eiuſdem ciuitatis & nominis Epiſcopus Gregor. Agrigentinus, qui poſt annos octoginta claruit Agathone Rom. Pontifice, interfuitq. Romanæ Synodo tunc celebratæ, cui & ſubſcripſit, vt apparet ex eius Actis, quæ extant in ſexta Synodo œcumenica, Actione quarta.

[h] *Trudonis.*] De eodem Beda, Vſuardus, & alij recentiores. Eius vitam atque tranſlationem ſcripſit Theodoricus abbas, qui & teſtatur, prius ſcriptam a Donato diacono, indeq. a Guicardo abbate; extat ea Theodorici apud Sur. to. 6. De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 101. eumq. claruiſſe tradit anno Domini 670. Plura etiam Molan. in Indic. Sanct. Belg. & in addit. ad Vſuardum.

24 · Octauo Kalend. Decemb. Luna. F xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

NATALIS S. Chryſogoni [a] martyris, qui poſt longa vincula & carceres pro cōſtantiſsima Chriſti confeſsione toleratos, iubente Diocletiano, Aquileiam perductus, ibidem capite cæſus, & in mare proiectus, martyrium conſummauit. Romæ ſancti Creſcentiani [b] martyris, qui in paſsione beati Marcelli Papæ legitur. Ameriæ in Vmbria ſanctæ Firminæ [c] virginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani varie cruciata, demum ſuſpenſa, & lampadibus ardentibus aduſta, ſpiritum reddidit. Apud Corinthum ſancti Alexandri [d] martyris, qui ſub Iuliano Apoſtata & Salluſtio Præſide pro Chriſti fide certauit vſque ad mortem. Cordubæ ſanctarum virginum & martyrum Floræ [e] & Mariæ, quæ poſt diuturnos carceres in perſecutione Arabica gladio interemptæ ſunt. Peruſiæ ſancti Feliciſsimi [f] martyris. Mediolani S. Protaſij [g] Epiſcopi, qui apud Conſtantem Imperatorem & in Concilio Sardicenſi cauſam Athanaſij defendit, ac pro eccleſia ſibi commiſſa & pro religione multis perfunctus laboribus, migrauit ad Dominū. In caſtro Blauio S. Romani [h] presbyteri, cuius ſanctitatis præconium miraculorum gloria declarat. In territorio Aruernenſi S. Portiani [i] abbatis, qui ſub Theodorico Rege miraculis claruit.

NOVEMBRIS 24.

[a] CHRYSOGONI.] Beda, Vſuard. & Ado de eodem hac die, Græci autem ad xvj. Kalen. Maij in Menolog. Eius Acta iuncta habentur cum Actis S. Anaſtaſiæ, quæ Metaphraſtes refert ad vij. Kal. Ianuarij, & Lipom. tom. 5. Surius tom. 6. ea die, & Mombrit. tom. 1. quæ ſunt fideliora, habenturq. in vet. manuſcrip. quorum exordium eſt: Prætextati illuſtris viri, &c. Extant eius litteræ ad Anaſtaſiam apud Nicephorum lib. 14. in fine, & apud Suidam prope finem. Vetus eſt Romæ Titulus S. Chryſogoni, cuius mentio habetur in Conc. 1. ſub Symmacho, & in regiſt. S. Gregorij Papæ, eumq. Gregorius Tertius Papa ornauit, doniſq. auxit, vt conſtat ex lib. de Rom. Pontific.

[b] *Creſcentiani.*] De eodem Beda, & Vſuard. conſentiuntq. vet. manuſcrip. Deſcribitur eius certamen in Actis S. Marcelli apud Sur. die 16. Ianuarij, tom. 1. Eius autem corpus tranſlatum eſſe in Titulum Equitij a Sergio Iuniore, eccleſiæ eius vetera monumenta teſtantur.

[c] *Firminæ.*] De qua tabulæ, ac vetera monumenta eius eccleſiæ Romā delata. Incidi in alia, quæ ſemilacera in bibliotheca Sfortiana viſuntur, quorum eſt exordium: Temporibus Diocletiani Auguſti cucurrit ſacra præceptio, &c. Habent eam fuiſſe filiam Calphurnij Vrbis Præfecti.

Alexandri.] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio, vbi eius martyrium deſcribitur. De Salluſtio, qui apud Iulianum Apoſtatam ob eamdem animi impietatem præcipuas obtinuit præfecturas, meminit Ammian. Marcellin. lib. 27.

[e] *Floræ & Mariæ.*] De his Vſuardus, & alij recentiores. Earum martyrium conſcripſit S. Eulogius in Mem. ſanct. lib. 2. cap. 8. qui ad eas carceribus detentas commentariolum ſcripſit, quod appellauit Documentum martyriale, agitq. de iiſdem in apologetico in fin. in epiſt. 2. ad Marcum, & pluribus de earum martyrio atque reliquijs ad Bald. ſororem S. Floræ: omniaq. eiuſmodi ita ſcripta ſunt, vt in pyxide Spiritus ſancti calamum intinxiſſe S. Eulogius videatur. Paſſæ ſunt æra 889. anno a Chriſto octingenteſimo quinquageſimoprimo.

[f] *Feliciſſimi.*] De eodem Vſuardus, atque alij recentiores, & vetera manuſcripta.

[g] *Protaſij Epiſc.*] De quo tab. eccleſ. Mediolan. Claruit temporibus Conſtantij & Conſtantis Auguſtorum, interſuitq. Concilio Sardicenſi, vt apparet ex eius Actis, quæ Athanaſius etiam breui compendio refert in apolog. 2. Moritur temporibus Conſtantij Imp. vt patet ex Athanaſio in apologia ad Conſtantium, vbi eum, licet defunctum, teſtem vocat.

[h] *Romani*] Vſuardus hac die, & Gregor. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 46. Claruit temporibus Theodoſij ſenioris, eiusq. corpus S. Martinus Epiſcopus Turon. ſepulturæ mandauit.

[i] *Portiani.*] De eo Gregor. Turon. in vit. ſanct. Patr. cap. 5. De eodem Molan. in addit. ad Vſuardum hac die.

xxvij. G Septimo Kal. Decemb. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

NATALIS ſanctæ Catharinæ[a] virginis & martyris, quæ ob fidei Chriſtianæ confeſsionē Alexandriæ ſub Maximino Imperatore in carcerem truſa, & poſtmodum ſcorpionibus diutiſsime cæſa, tandem capitis obtruncatione martyrium compleuit: cuius corpus in montem Sinai ab Angelis mirabiliter delatum, ibidem frequenti Chriſtianorum concurſu pia veneratione colitur. Romæ ſancti Moyſis[b] presbyteri & martyris, quem cum alijs detentum in carcere ſanctus Cyprianus per litteras ſæpe eſt conſolatus. Is cum non tantum aduerſus Gentiles, ſed etiam aduerſus ſchiſmaticos & hæreticos Nouatianos infracto animo ſtetiſſet, demum (vt ſanctus Cornelius Papa teſtatur) in perſecutione Decij eximio & admirabili martyrio decoratus eſt. Antiochiæ ſancti Eraſmi[c] martyris. Cæſareæ in Cappadocia paſsio ſancti Mercurij[d] militis, qui cuſtodientis ſe Angeli patrocinio & barbaros vicit, & Decij ſæuitiam ſuperauit, multisq. auctus tormentorum trophæis, martyrio coronatus migrauit in cælum. In Aemilia Italiæ prouincia ſanctæ Iucundæ[e] virginis.

CATHARINAE [a].] In antiq. codicibus Accatherina dicta reperitur. Agunt de eadē hac die Beda, Ado, & alij, necnon & Græci in Menol. his verbis: Commemoratio ſanctæ magnæ Accatherinæ. Meminit eiuſdē Euthymius in Pſal. 44. verſ. Delectauerūt te filiæ regū, &c. ibi de eius ſapientia. Metaphraſtes ex Græcis edidit eius Acta, quæ habet Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. Ex Latinis autem Rabanus abbas ſcripſiſſe fertur, vt tradit Molan. in annot. ad Vſuard. idemq. auctor de ea affirmat, illam, quæ Græcis olim erat notior, Latinis etiam factā notiſſimā ob peculiaria patrocinia præſtita in expeditione Terræ ſanctæ. In Actis eius haberi aliqua quæ corrigantur, nullos qui illorum temporum res geſtas nouerit, inficias ierit; vt inter alia illud de Maxentio, cuius loco Maximinus reſtitutus eſt. In Breuiario Tolet. duobus ſacris hymnis eius agones atque miracula conſcripta habentur. Extat de eadem epigramma Bonad. Santonen. lib. 3. monod. 30.

[b] *Moyſis presb.*] Eſt de eius martyrio egregium teſtimoniū S. Cornelij Papæ & martyris in epiſt. ad Fabium Epiſcopum Antiochenū, quam recitat Euſeb. hiſt. lib. 6, cap. 35. Habetur de eodem mentio in libro de Romanis Pontificibus in Cornelio Papa, & apud Cyprian. epiſt. 22. in fine, epiſt. 25. & 52. ad Antonianum, vbi appellat eum martyrem. Extat eiuſdem Moyſis & aliorum confeſſorū egregia ad Cyprianū epiſt. 26. in editione Pamel.

[c] *Eraſmi.*] De eodem hac die Vſuardus, & alij recentiores.

[d] *Mercurij.*] De eo etiam Græci hac die in Menolog. vbi eius res geſtæ paucis deſcribuntur. Acta eius a Metaphraſte fuſius deſcripta extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Habemus alia manuſcrip. quæ incipiunt: Decius Imp. &c. De eo præterea Petrus in catal. lib. 10. cap. 106. & alij. De his autem quæ a S. Mercurio in Iulianū Apoſtatam modo admirando geſta ſunt, agit Sozom. hiſt. lib. 6. cap. 2. licet nomen eius non exprimat. eadem Ioan. Damaſcen. in orat. 1. de imag. ex vita S. Baſilij, ſcripta (vt ait) ab Helladio eius diſcipulo, Niceph. hiſt. lib. 10. c. 34. & 35. & in vita S. Baſilij, quæ fertur nomine Amphilochij.

[e] *Iucundæ.*] De eadem in vet. manuſcript. ex quibus etiam recentiores hac die.

26 Sexto Kalen. Decemb. Luna. A 25. xxvj

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

ALEXANDRIAE natalis S. Petri [a] eiuſdem vrbis Epiſcopi, qui cum eſſet omnibus virtutibus exornatus, Maximini præcepto capite obtruncatur. Paſſi ſunt etiā Alexandriæ in eadē perſecutione ſancti martyres [b] Fauſtus presbyter, Didius, & Ammonius, itemq. Phileas, Heſychius, Pachomius, & Theodorus Epiſcopi Aegyptij, cū alijs ſexcentis ſexaginta, quos perſecutionis gladius euexit ad cælos. Nicomediæ S. Marcelli [c] presbyteri, qui Conſtantij tempore ab Arianis e rupe præcipitatus martyr occubuit. Patauij S. [d] Bellini Epiſcopi & martyris. Auguſtoduni S. Amatoris [e] Epiſcopi. Conſtantiæ S. Conradi [f] Epiſcopi. Apud Fabrianum in Piceno beati Siluestri [g] abbatis, inſtitutoris congregationis monachorum Silueſtrinorum. In territorio Rhemenſi natalis S. Baſoli [h] confeſſoris. Hadrianopoli in Paphlagonia ſancti Styliani [i] anachoretæ, miraculis clari. In Armenia ſancti Niconis [k] monachi.

PETRI [a].] Beda, Vſuard. & Adó pridie huius diei, Græci auté in Menolog. viij. Kal. Decemb. De celebritate eius diei, in qua Athanaſius adhuc puer puerilibus luſibus ſeria prænúciauit, agit Ruffin. hiſt. lib. 1. cap. 14. Sozom. lib. 2. c. 16. & Niceph. lib. 8. cap. 44. Eius res geſtas ex antiquis manuſcriptis mutuatus edidit Sur. tom. 6. qui eaſdé eſſe putat, quas Anaſtaſius Bibliothec. ſe in Latinum tranſtuliſſe teſtatur. Habemus alia eiuſdem Petri Acta pleniora in vet. cod. manuſcrip. quæ quoniam accuratius conſcripta noſcũtur, Anaſtaſio mea ſententia potius tribuenda videntur. eſt illorum exordium: Si omnes mei ſenſus, &c. Græce vero ſcripta extant in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcrip. num. 85. ſunt autem in eis aliqua corrigenda, vt oſtendimus in Annal. Eccleſiaſt. Meminit eiuſdem Petri Athanaſius in orat. 2. contra Arian. Euſeb. hiſt. lib. 7. c. vlt. in fine, lib. 8. c. 25. & lib. 9. c. 5. Niceph. lib. 6. c. 34. Sophron. Prat. ſpirit. c. 198. Habentur eiuſdem Canones pœnitentiales, quos recepit Sexta Synodus c. 2. Idem ſcripſit librũ de Diuinitate, qui citatur in SS. Synodo Epheſina, & reperitur in ſacr. Conc. Chalcedonen. Act. 1. Cetera de eodem fuſius in Annal. Eccleſiaſt. ſcripſimus.

[b] *Fauſtus & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado hac die: pluribus tamen Euſebius hiſt. lib. 8. cap. 25.

[c] *Marcelli.*] De eo Beda hac die. Equidem furor Arianæ perſecutionis Nicomediæ, cui præerat Epiſcopus anteſignanus Arianæ impietatis Euſebius, vehementius ſæuijt, quam in alijs Orientis ciuitatibus. Eſt lectio Bedæ, qui loco Marcelli, legit, Marculi. Suſpicatus eſt Molanus in libello quem ſcripſit de Martyrologijs, & poſuit in appendice ſui Vſuardi ſecundo editi, hunc fuiſſe illum Marculum pſeudomartyrem Donatiſtam, cuius meminit Optatus lib. 3. & Auguſt. contra lit. Petil. lib. 2. cap. 20. & 88. Sed cum hic Marcellus, ille Marculus, hic Nicomediæ, ille (vt ait) in Numidia ponatur (licet de Numidia nec Optatus, nec Auguſtinus meminerit) cum inſuper iſte ab Arianis dicatur præcipitatus, ille ſpontaneo ſe præcipitio dederit; hic denique presbyter, ille autem nequaquam talis eſſe reperiatur: iam omnis de Marculo pſeudomartyre ſuſpicio ceſſare debet.

[d] *Bellini Epiſcopi.*] Tabulæ eccleſ. Patauinæ, Scard. lib. 3. claſ. 13. Lud. Cæl. lib. 17. c. 28.

[e] *Amatoris Epiſcopi.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Fortaſſe hic eſt ille, qui S. Silueriũ Papam exulem litteris eſt conſolatus, & adiuuit pecunijs; ad quem eiuſdem Siluerij extat reddita de his epiſtola tom. 2. Concil.

[f] *Conradi Epiſc.*] Tab. eius eccl. Molan. etiam hac die. Migrauit ex hac vita anno Dom. 976. claruitq. miraculis: recẽſetur tricesimus eius ſedis Epiſc. in tab. quas Democh. ſcripſit lib. de ſacrif. Miſſæ, qui ibi pluribus de eodẽ agit.

[g] *Siluestri abb.*] Extat ipſius vita in eius monaſterio Fabriani, ſcripta ab Andrea Iacobi Fabrian. monacho eius cõgregationis. Obijt anno Dom. 1267. hac die 26. Nouẽb. ætatis ſuæ anno nonageſimo. De eo Antonin. in chron. p. 2. tit. 15. c. 23. §. 2. Caſſanæus in catal. par. 2. conſid. 56. Io. Lucidus in ſuo chron. lib. 10. c. 7. Auguſt. Florent. Camaldul. in ſua hiſt. Camaldul. lib. 2. c. 45. Hunc in Martyrologium Rom. referri mandauit S. D. N. Clemens Papa VIII.

[h] *Baſoli.*] De eodem vet. manuſcrip. Petrus in catal. lib. 9. cap. 69. Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 45. Claruit temporibus Chilperici Regis Franc. Sigebert. meminit eiuſdem in chron. anno Domini 567.

[i] *Styliani.*] Agunt de eodẽ Græci hac die in Menol. eiusq. res geſtas pluribus deſcribunt.

[k] *Niconis.*] Græci etiam de eodẽ in Menologio, eiusq. Acta referũt paucis cõprehenſa.

xxiiij. 25. B Quinto Kal. Decemb. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

ANTIOCHIAE ſanctorum martyrũ Baſilei [a] Epiſcopi, Auxilij, & Saturnini. In Perſia S. Iacobi [b] interciſi, martyris conſpicui, qui tempore Theodoſij Iunioris, cum in gratiam Iſdegerdis Regis Chriſtum negaſſet, & propterea mater eius & vxor ab ipſius ſe conſuetudine ſubtraxiſſent, in ſe reuerſus, pro Chriſti confeſsione Regem

adijt,

adijt, a quo irato membratim iuſſus eſt concidi, & capite obtruncari: quo tempore innumeri alij martyres ibidem paſsi ſunt. Sebaſtæ in Armenia ſanctorũ martyrum Hirenarchi[c], Acacij presbyteri, ac ſeptem mulierum; quarum conſtantia Hirenarchus ad Chriſtum conuerſus, ſub Diocletiano Imperatore & Maximo Præſide vna cum Acacio ſecuri percutitur. In Gallæcia apud Cæam fluuium ſanctorum Facundi[d] & Primitiui, filiorum ſancti Marcelli martyris, qui ſub Diocletiano Imperatore & Attico Præſide paſsi ſunt. Aquileiæ ſancti[e] Valeriani Epiſcopi. Apud Regium in Gallia S. Maximi[f] Epiſcopi & confeſſoris, qui a primæua ætate omni gratia virtutum præditus, primum Lerinenſis cœnobij Pater, deinde Regienſis eccleſiæ Epiſcopus, ſignis & prodigijs inclytus extitit. Apud Indos Perſis finitimos ſanctorum Barlaam[g] & Ioſaphat, quorum actus mirandos ſanctus Ioannes Damaſcenus conſcripſit. Lutetiæ Pariſiorum depoſitio ſancti Seuerini[h] monachi & ſolitarij.

NOVEMBRIS 27.

BASILEI *& ſoc.*[a]] Baſileus hic, licet Antiochiæ paſſus habeatur, non fuit tamen Epiſcopus Antiochenæ eccleſiæ, cuius Epiſcoporum catalogus certus extat conſcriptus. Alius hic item Baſilens ab illo Epiſcopo Amaſeuo, de quo ſupra vj. Kal. Maij. Cum de his agatur in vet. Martyrol. Rom. atque antiquis manuſcriptis: cuius tamen ciuitatis Epiſcopus fuerit, nuſquam reperi.

[b] *Iacobi.*] Tam Latini quam Græci in Menologio de eodem agunt hac die: ijdemq. eius nobile martyrium paucis deſcribunt. Niceph. etiam hiſt. lib. 14. cap. 20. Eius Acta fuſius deſcribuntur ex antiquis monumentis a Sur. tom. 6. & 7. Mombrit. tom. 2. Petr. in catal. lib. 10. c. 112. & alijs.

[c] *Hirenarchi & ſoc.*] De his etiam Græci hac die, vel ſequenti, vt in noſtro Menologio, in quo & de Hirenarcho hæc leguntur: Hic ex vrbe Sebaſta, cum eſſet carnifex & miniſter tormentorum quæ ſanctis martyribus inferebantur; cumq. in perſecutione Diocletiani & Maximiani exquiſitis quibuſdam tormentis Chriſtianas feminas cruciaſſet; admiratus illarum conſtantiam & miracula, mente diuino ſpiritu illuſtratus, ſe Chriſtianum eſſe, libere profeſſus, iuſſu Præſidis in paludem inijcitur: indeq. in rogum immiſſus, cum ab vtraque pœna maneret illæſus, capite truncatus, martyrium expleuit. Hæc ibi.

[d] *Facundi & Primitiui.*] De his antiqua manuſcrip. ex quibus etiã recentiores hac die. Porro eorum certamen deſcribitur in Flor. ſanct. & in Theſaur. concion. tom. 2. licet in dictis locis paſsi dicantur tempore Marci Aurel. Commodi Imp. Vaſæus autẽ in chron. Hiſpan. ex Breuiario Eborenſi (vt ait) hos adnumerat inter filios S. Marcelli centurionis, qui paſſus eſt in perſecutione Diocletiani, Fauſto & Gallo Conſſ. De his etiam Marin. Sicul. hiſt. Hiſpan. lib. 5. & ſub Daciano paſſos refert.

[e] *Valeriani Epiſcopi.*] De eodem hac die in in vet. manuſcrip. S. Cyriaci. Agit de eo frequenter S. Hieronymus epiſt. 42. 43. & in chron. anno xj. Valentiniani Imp. Sedit poſt Fortunatianum Arianum, eccleſiamq. illam non ſolum omni labe Ariana expurgatã reddidit, verum Eccleſiaſtica diſciplina adeo illuſtrauit, vt (quemadmodum idem S. Hieronymus ſcribit) habita ſit quaſi chorus ſanctorum. Interfuit, primusq. ponitur ordine in Concilio Aquileienſi aduerſus Arianos Gratiano Imp. coacto. Habuit ſucceſſorem æque ſanctũ & eruditum Chromatium. Meminit eiuſdem Valeriani Ruffinus presbyter Aquil. lib. 1. inuect.

[f] *Maximi Epiſc.*] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Errore autem factum fuerat, vt Regium Lepidi, quod eſt in Gallia Ciſalpina, poneretur loco Regij in Gallia Narbonenſi. Aliud eſt Rhegium apud Brutios, a quo Rhegini: aliud inſuper

in ſecunda Rhetia apud Auguſtanam ciuitatem, cuius meminit Antoninus in Itin. Extat de S. Maximi laudibus homilia ſancti Eucherij, quæ fertur nomine Euſebij Emiſſeni. Scripſit eiuſdem ſancti vitæ Acta Dinamius Patricius ad Vrbicū Epiſcopum, Fauſti ſucceſſorem, quem præceſsit idem Maximus, de quo agimus. Recitat ea Sur. to.6. De eodem Sidonius Apollinaris ad eumdem Fauſtum eius ſucceſſorem in carmine Euchariſtico hæc ait:

Fuerit quis Maximus ille,
Vrbem tu cuius monachusq. antiſtes & abbas
Bis ſucceſſor agis, &c.

Meminit eiuſdem ſcribens ad Principium lib.8. epiſt.14. Plura de eodem in vita S. Honorati lib.1.c.25. & lib.2.c.4. & 9. vbi agitur de eius electione. Succeſſiſſe putatur S. Proſpero, obijſſeq. in Gallijs in territorio Taruanenſi; ibiq. quadruplici ſolemnitate coli, nimirum huius diei Depoſitionis eius, Octauæ, Relationisq. eius prid. Nou. Decembr. & Inuentionis Idibus Septemb. vt ſcribit Molan. in Indic. Sanct. Belg. De miraculis ad ſepulchrum eius fieri ſolitis agit Greg. Turon. de glor. confeſſ. c.83.

[g] *Barlaam & Ioſaphat.*] Horum res geſtas a Ioanne Damaſceno conſcriptas habet Lipom. tom.5. & Sur. tom. 6. Eaſdem in Græco codice in bibliotheca Sfortiana num. 63. nomine Ioannis Sinaitæ inſcriptas inuenimus. Porro veram eſſe hiſtoriam, & non ab alio quam ab eodem Damaſceno conſcriptam, ſatis demonſtrat Billius in præfatione quam in eamdem vitam apud Ioannem Damaſcenum edidit. Scripſerunt de his alij recentiores, ſed non aliunde quam ab eodem auctore accepta, vt Petrus in catal. lib. 10. cap.114. & alij.

[h] *Seuerini.*] De eodem vetera manuſcripta, Maurolyc. & Molanus in addit. ad Vſuardum.

xiiij. C Quarto Kal. Decemb. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMAE ſancti Rufi [a], quem cum omni familia ſua Diocletianus Chriſti martyrem fecit. Apud Corinthum natalis ſancti Soſthenis [b] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli, cuius mentionē facit idem Apoſtolus Corinthijs ſcribens. Hic ex principe ſynagogæ conuerſus ad Chriſtum, ante [c] Gallionem Proconſulem acriter verberatus, præclaro initio fidei ſuæ primordia conſecrauit. In Africa ſanctorum martyrum Papiniani [d] & Manſueti Epiſcoporum, qui tempore Vuandalicæ perſecutionis ſub Geiſerico Rege Ariano pro fidei Catholicæ defenſione candentibus ferri laminis toto corpore aduſti, glorioſum agonem conſummarunt. Quo etiam tempore alij ſancti Epiſcopi, Valerianus, Vrbanus, Creſcens, Euſtachius, Creſconius, Creſcentianus, Felix, Hortulanus, & Florentianus damnati exilio, curſum vitæ ſuæ impleuerunt. Conſtantinopoli ſanctorum martyrum Stephani [e] iunioris, Baſilij, Petri, Andreæ, & ſociorum trecentorum & trigintanouem monachorum, qui ſub Conſtantino Copronymo pro ſanctarum imaginum cultu varijs excruciati ſupplicijs, veritatem Catholicā effuſo ſangui-

ne con-

ne confirmarunt. Romæ beati Gregorij [f] Papæ Tertij, qui ſanctitate meritiſq. præclarus migrauit in cælum.

NOVEMBRIS 28.

RVFI [a].] Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores, Petrus in catal. lib. 10. cap. 120. & vet. manuſcript. in quibus legimus hunc vna cum ſuis a ſancto Chryſogono ad fidem eſſe conuerſum.

[b] *Soſthenis.*] De quo Act. Apoſt. cap. 18. & Paul. ad Corinth. 1. cap. 1. Beda de eodẽ hac die agens, citat Zoſimi Papæ epiſtolam, nobis hactenus incompertam. Agunt de eodem hac die Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad ſeptimum Idus Decembr. Hunc Epiſcopum Colophonis ordinatum, tradit Dorotheus in Synopſi, idq. ex Hippolyti libello do72. diſcipulis.

[c] *Gallionem Proconſulem.*] Gallio Proconſul, cuius mentio habetur in Act. Apoſt. c. 18. fuit germanus L. Annei Senecæ, vt idem Seneca teſtatur in præfat. lib. 4. quæſt. natural. De eius profectione ex Achaia idem auctor meminit lib. 18. epiſt. 101. Ad ipſum Seneca ſcripſit librum de remedijs fortuitorum, alterum etiam de vita beata. Quod antè ſpectat ad Achaiam prouinciã factam proconſularem, auctam lege Clodia, ac L. Piſoni primum traditam, habes expreſſum in orat. Ciceronis in L. Piſonem.

[d] *Papiniani, Manſueti, & ſoc.*] Agunt de his Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Fuit Papinianus Epiſcopus Vticenſis, Manſuetus autem Vricitanus, Valerianus Abenſis, Vrbanus Girbenſis, Creſcens Aquitanus, Euſtachius ſiue Euſtratius Suſetanus, Creſconius Eenſis, Felix Adrumetinus; Creſcentianus, Hortulanus, & Florentianus, duo Tripolitani, & tertius Viceſſebratenus. Hæc omnia ex Victore de perſecut. Vuand. lib. 1. & 3.

[e] *Stephani & ſoc.*] De iiſdẽ Græci hac die in Menologio, eorumq. martyrium recitant. Extant autem horũ Acta fuſius ſcripta apud Ioan. Damaſc. editionis Billianæ, & apud Sur. tom. 6. Meminitq. eorum Zonar. in 3. par. Annal. in Conſtantino Copronymo, Cedren. in compend. anno vigeſimoquinto eiuſdem Imp. necnon Ioannes Epiſcopus Hieroſol. in vita S. Ioannis Damaſceni.

[f] *Gregorij Papæ III.*] Succeſſit hic Gregorio Secundo: aguntq. de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Geſta eius retulimus per annos ſingulos in Annal. Eccleſiaſt.

29 Tertio Kal. Decemb. Luna. D xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

VIGILIA [a] ſancti Andreæ Apoſtoli. Romæ via Salaria natalis ſanctorum martyrum Saturnini [b] ſenis, & Siſinij diaconi ſub Maximiano Principe; quos diu in carcere maceratos, iuſsit Præfectus Vrbis in equuleum leuari, & attrahi neruis, & fuſtibus ac ſcorpionibus cædi, deinde eis flammas apponi, & depoſitos de equuleo capite truncari. Toloſæ ſancti [c] Saturnini Epiſcopi, qui temporibus Decij in Capitolio [d] eiuſdem vrbis a Paganis tentus, atque a ſumma Capitolij arce per omnes gradus præcipitatus, capite colliſo, excuſſoq. cerebro, & toto corpore dilaniato, dignam Chriſto animam reddidit. Item paſsio

ſancto-

ſanctorum Paramonis [e], & ſociorum trecentorum ſeptuagintaquinque ſub Decio Imperatore, & Aquilino Præſide. Ancyræ ſancti Philomeni [f] martyris, qui in perſecutione Aureliani Imperatoris ſub Felice Præſide igne probatus, manibus pedibusque, ac demum capite clauis confixo, martyrium conſummauit. Verulis ſanctorum martyrum Blaſij [g] & Demetrij. Tuderti ſanctæ Illuminatæ [h] virginis.

NOVEMBRIS 29.

[a] VIGILIA *S. Andreæ*.] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes qui agunt de diuin. Offic. vt Amalar. de Ordin. antiph. c. 63. Concil. Oxon. Eſt de ea ſermo ſancti Bernardi.

[b] *Saturnini & Siſinij.*] Beda & alij qui ſupra de iiſdem hac die. Horum martyrium recenſetur in Actis ſancti Marcelli Papæ apud Sur. tomo 1. die 17. Ianuarij. Erat celebris horum memoria via Salaria, quam incendio abſumptam reſtituit Felix Quartus Rom. Pont. cuius hactenus nomen & veſtigia remanent. Venerandæ eorũ reliquiæ Romam tranſlatæ in Titulum Pammachij, ibi religioſiſſime aſſeruantur, vt eius eccleſiæ vetera monumenta teſtantur. Porro Siſinij corpus olim a Sergio Iuniore tranſlatum fuiſſe in Titulum Equitij, vetus inſcriptio in marmore inciſa ibi poſita declarat.

[c] *Saturnini Epiſc.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Eius vitæ Acta atque martyriũ ex antiquis monumentis edidit Sur. to. 6. Citat eius paſſionis Acta Gregorius Turon. hiſt. lib. 1. cap. 30. & de glor. martyrum cap. 48. pluribus de eodem agit, & de eius reliquijs lib. de glor. confeſſ. cap. 20. ante ipſum Sidonius Apollinar. cecinit eiuſdem martyrium carmine ſapphico lib. 9. epiſt. in fine. Venantius Fortunatus inſuper de eius agone atque miraculis carmen ſcripſit, addidit & epigramma de eius baſilica lib. 2. In Breuiario Toletano de eodem eſt vetus hymnus. De inuentione corporis ſancti Saturnini meminit Bernard. in chron. anno Domini 1258.

[d] *In Capitolio eiuſdem vrbis*, hoc eſt, Toloſæ.] Non tantum Romæ erat Capitolium, ſed & in alijs vrbibus. Meminit Suetonius in Tiberio cap. 40. & in Caio cap. 57. de Capitolio Capuano. S. Cyprianus epiſt. 55. ad Cornelium Papam de Capitolio Carthaginenſi; de eodem in libro de lapſis. S. Hieron. de locis Hebraicis arcem Babyloniæ Capitoliũ appellat. id ipſum idẽ in commentarijs in Iſai. cap. 14. ſic declarat: Arx autem, id eſt, Capitolium illius vrbis. Eſt præterea can. 5. Cõcilij Eliber. quo prohibetur, ne quis Chriſtianus ad idolũ Capitolij ſacrificandi cauſa aſcendat, & videat; quæ quidem non de Romano, ſed de alio quolibet in Hiſpania conſtituto Capitolio intelligi debere, nullus ambigit. Erat & Treuiris Capitolium, quod mutatũ eſſe in eccleſiam, habent Acta ſanctorum martyrum Tyrſi & ſoc. Conſtantinopoli etiam Capitolium fuiſſe legitur in deſcriptione eius vrbis, regione 8. De eodem l. 12. C. de ædif. priuat. Erat item Beneuenti Capitolium, in quo poſita erat ſtatua Orbilij Beneuentani Grammatici. Locus itaque in vnaquaque ciuitate præcipuus, vbi potiſſimum Gentilium ſuperſtitio coleretur, idemq. murorum ambitu cuſtoditus, Capitolium dici conſueuit, vt ex his ſatis apparet, & quæ habet S. Zeno in ſerm. de ſpirituali ædif. domus Dei, cum ait: Iudæi fortaſſe cultius ſynagogas ædificant: Gentiles cultius erigunt Capitolia, &c.

[e] *Paramonis & ſoc.*] De his etiã Græci hac die agunt, eorumq. martyrium deſcribunt.

[f] *Philomeni.*] Græci itidem de eodem hac die in Menologio, vbi recitantur eius Acta, prout etiam hic deſcripta habentur.

[g] *Blaſij & Demetrij.*] Vet. manuſcrip. & antiqua Verulanæ eccleſiæ monumenta.

[h] *Illuminatæ.*] Claruit temporibus Maximiani Imperatoris, vt conſtat ex rebus geſtis ipſius, quas manuſcriptas ab eccleſia Tudertina miſſas accepimus.

30 Pridie Kalend. Decemb. Luna. E xxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

APVD Patras Achaiæ natalis ſancti Andreæ [a] Apoſtoli, qui in Thracia & Scythia Chriſti Euangelium prædicauit. Is ab Aegea Proconſule compreheñſus, primo in carcere clauſus eſt, deinde grauiſsime cæſus, ad vltimum in cruce ſuſpenſus, in ea populũ docens biduo ſuperuixit: & rogato Domino ne eum ſineret de cruce deponi, circumdatus magno ſplendore de cælo, abſcedente poſtmodum lumine, emiſit ſpiritum. Romæ paſsio ſanctorum Caſtuli [b] & Euprepitis. Conſtantinopoli ſanctæ Mauræ [c] virginis & martyris. Item ſanctæ Iuſtinæ [d] virginis & martyris. Apud Santonas ſancti Troiani [e] Epiſcopi, magnæ ſanctitatis viri, qui ſepultus in terris, in cælo ſe viuere multis virtutibus manifeſtat. Romæ ſancti Conſtantij [f] confeſſoris, qui fortiter Pelagianis reſiſtens, eorum factione multa pertulit, quæ illum ſanctis confeſſoribus ſociarunt. In Palæſtina beati Zoſimi [g] confeſſoris, qui ſub Iuſtino Imperatore ſanctitate & miraculis fuit inſignis.

NOVEMBRIS 30.

ANDREAE *Apoſtoli* [a].] Latinorum omnia Martyrologia, & Græcorum Menologia de eodem agunt hac die. Specialis mentio fit de feſtiuitate S. Andreæ in Capitular. Regum Franc. lib. 1. c. 164. lib. 2. c. 35. & lib. 6. cap. 185. necnon in Concil. Mogunt. ſub Carolo Magno cap. 36. Acta paſſionis eius, quæ feruntur nomine eccleſiæ Achaiæ, a Metaphraſte deſcripta, recitat Lipom. tomo 1. & Sur. tom. 6. ex quibus Remig. Antiſiod. in Pſal. 21. & 40. S. Bernard. in ſerm. de S. Andrea, Lanfranc. contra Bereng. Iuo Carnoten. & alij mutuati ſunt exempla. Irrepſit tamen in ea Græciſmus ille de Spiritu ſancto, quod a Patre procedat, & in Filio permaneat. ſane quidem in antiquis exemplaribus manuſcriptis ea verba non habentur, nec in editis a Mombrit. tom. 1. vit. ſanct. De eiuſdẽ Actis, deq. libello miraculorũ eius extat ſcripta hiſtoria in paſſionibus Apoſtolorum; quibus illa addita videntur a Manichæis, quæ S. Auguſtinus recitat libro de fide contra Manichæos cap. 38. ea enim a prædictis Actis procul abhorrent. Quod autem ad eius prædicationem ſpectat: in Scythiam profectũ, illisq. gentibus annunciaſſe Euangelium, ſcribit Origen. in Geneſ. lib. 3. cap. 1. Sophronius apud Hieron. de ſcript. Eccleſ. addit non tantum Scythis, ſed & Sogdianis, Saccis, atque etiam Aethiopibus verbũ Dei prædicaſſe: idq. confirmat Doroth. in Synopſi, & auctor de vit. & mort. ſanct. apud Iſid. De Achaia ac Scythia meminit Niceph. hiſt. lib. 2. cap. 39. qui & lib. 8. cap. 6. ait eumdem peragraſſe Cappadociam, Galatiam, & Bithyniam vſque ad mare Euxinum. Greg. Nazianz. in orat. ad Arian. addit Epirum: Græcis autem annunciaſſe Euangelium, ſcribit Chryſoſt. in orat. in duodecim Apoſt. eumq. poſt Petrum conſummaſſe martyrium tradit: ſic enim accipias illa eiuſdem Ioannis Chryſoſtomi verba in ſermone de S. Andrea,

quem recitat Metaphraſt. habesq. cum apud Sur. tom. 6. quibus ait: Poſterior Petro in vitam ingreſſus eſt Andreas, & prior Petrum ad Euangelium allexit, &c. Quæ verba nonnulli perperā intelligentes, dixerunt Petrum ætate maiorem fuiſſe Andrea: at vero Andream Petro ſeniorem fuiſſe, teſtatur ſanctus Epiphan. in Panar. hæreſ. 51. De prædicatione Andreæ in Achaia meminit S. Hieronymus epiſt. 148. ad Marcellum in fine. Acta Apoſtolorum Andreæ nomine reijciuntur in primis ab Innocentio Papa in epiſt. ad Exuperium in fine, a Philaſtrio de hæreſ. cap. 89. ac demum a Gelaſio in cap. ſancta Romana. diſtinct. 15. De eius martyrio apud Patras meminit ſanctus Paulinus Epiſcopus Nolan. in Natal. 9. ſancti Felicis. Extat etiam elegans carmen ſapphicum ſancti Damaſi Papæ de Andrea crucem paſſo: habetur in Collectaneis poetarum Chriſtianorum. Et ne quid de antiquis monumentis lateat, S. Petrus Chryſologus in ſerm. 133. de S. Andrea hæc habet in fine: Petrus namque crucem, arborem conſcendit Andreas, &c. quaſi ſignificare velit, ipſum arbori fuiſſe affixum; illicq. ſubijſſe ſupplicium crucis, id quidem videtur acceptum e commentariolo Hippolyti martyris, quod manuſcript. Græce extat apud Card. Syrletum; vbi hæc leguntur de Andrea: Crucifixus eſt Patris in Achaia ad arborem oliuæ rectus. De eodem Apoſtolo conſule quæ ſuperius in eius corporis tranſlatione diximus 9. Maij.

[b] *Caſtuli & Euprepitis.*] Agunt de ijſdē Beda ac recentiores, conſentiuntq. vet. manuſcrip.

[c] *Maura.*] De eadem agunt Græci; eiusq. nomine nobilitata eſt inſula in mari Ionio, quæ S. Maura nuncupatur.

[d] *Iuſtinæ.*] Agitur de ea in vet. manuſcriptis, ſicut & in vet. Romano Martyrologio, alijsq. recentioribus.

[e] *Troiani Epiſcopi.*] Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 1. c. 11. & Gregor. Turon. de glor. confeſſ. cap. 59. Recenſetur octauus eius ſedis Epiſcopus, ſedit ab anno Domini trecenteſimo octogeſimo vſque ad quadringenteſimum, vt declarant tabulæ Demochar. Eſt de eodem epigramma Bonad. Santonen. lib. 3. moſod. 23.

[f] *Conſtantij confeſſ.*] De eodem manuſcrip. & Proſper in chron. Conſſ. Honorio decimum, & Theodoſio Iuniore octauum. Quæ hic habentur, ex eodem accepta eſſe noſcuntur.

[g] *Zoſimi.*] Alius hic ab illo de quo ſupra pridie Non. Aprilis, de quo agitur in Actis S. Mariæ Aegyptiacæ. De hoc autem ſcribit Euagr. Scholaſt. hiſt. lib. 4. cap. 7. & Niceph. lib. 17. cap. 4.

DECEMBER.

xx. F Kalendis Decemb. Luna I

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27
t u A B C D E F F G H M N P
28 29 1 2 3 4 5 6 5 6 7 8 9 10

NAHVM[a] prophetæ in Begabar quieſcentis. Romæ ſanctorum martyrum Diodori [b] presbyteri, & Mariani diaconi, cum alijs pluribus, qui, iubente Numeriano Principe, martyrij gloriam meruerunt. Ibidem paſsio ſanctorum Lucij [c], Rogati, Caſsiani, & Candidæ. Eodem die ſancti Anſani [d] martyris, qui ſub Diocletiano Imperatore Romæ Chriſtum confeſſus, & in carcerem truſus, deinde Senas in Tuſcia perductus, ibidem capitis obtruncatione martyrij curſum perfecit. Ameriæ in Vmbria ſancti Olympiadis [e] viri conſularis, qui a beata Firmina ad fidem conuerſus, ſub Diocletiano in equuleo tortus, martyrium conſum-

conſummauit. Arbele in Perſia ſancti Ananiæ [f] martyris. * Interamne ſancti Proculi [g] Epiſcopi & martyris, qui poſt multa egregia opera a Totila Gothorum Rege iuſſus eſt decollari. In ciuitate Caſalenſi ſancti Euaſij [h] Epiſcopi & martyris. Mediolani ſancti Caſtritiani [i] Epiſcopi, qui in maxima Eccleſiæ perturbatione virtutum meritis, ac rerum pie religioſeq. geſtarum laude enituit. Brixiæ ſancti Vrſicini [k] Epiſcopi. Nouiomi in Belgia ſancti Eligij [l] Epiſcopi, cuius vitam admirandam multiplex ſignorum numerus commendat. Apud Virodunum ſancti Agerici [m] Epiſcopi. Eodem die ſanctæ Nataliæ [n] vxoris beati Hadriani martyris, quæ ſub Diocletiano Imperatore ſanctis martyribus Nicomediæ in carcere detentis multo tempore miniſtrauit; impletoq. eorum certamine, Conſtantinopolim profecta, ibidem in pace quieuit.

*al. Narniæ

DECEMBRIS I.

[a] NAHVM *Propheta*.] Græci de eodem agunt in Menologio hac die. Præter illa quæ de ipſo leguntur in diuinis Scripturis, multa habet Ioſeph. antiq. lib. 9. cap. 12. De eodem ſcribit Epiph. de vita & interit. Prophet. cap. 17. Hieron. procem. in Nahum, & Doroth. in Synopſi, auctor de vit. & mort. ſanct. cap. 46. apud Iſidorum.

[b] *Diodori & Mariani.*] De his etiam Beda, Ado, & alij recentiores; licet alicubi Marinianus pro Mariano legatur: Vſuardus autem de his agit viij. Kalen. Nouembris. Horum martyrium deſcribitur in Actis ſanctorum Chryſanthi & Dariæ, quæ habet ex Metaphraſte Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 5. De horum corporum inuentione eſt conſcripta hiſtoria, quam recitat Sur. tom. 1. die 17. Ianuarij, vbi & de miraculis ibi editis habetur ſermo.

[c] *Lucij & ſoc.*] Beda hic tantum de Candida: ceteri autem redditi ſunt ex prædictis veteribus manuſcriptis.

[d] *Anſani.*] Tabulæ etiam Senenſis eccleſiæ, vnde & eius Acta manuſcrip. Romam miſſa accepimus. De eodem Petr. in catal. lib. 1. cap. 14. Paſſus eſt (vt eadem Acta profitentur) Diocletiano octauum, & Maximiano ſeptimum Conſulibus: eſt is annus, ſecundum Faſtos Onuphrij, trecenteſimus tertius a Chriſto Domino.

[e] *Olympiadis.*] De eodem hac die in eccleſia Amerina, vbi eius Acta aſſeruari accepimus.

[f] *Ananiæ.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio, eiusq. martyrij ſeriem paucis narrant.

[g] *Proculi Epiſcopi.*] De eodem Vſuardus, & alij recentiores; conſentiuntq. vet. manuſcrip. In codice autem S. Cyriaci omnium vetuſtiſſimo ſic habetur: Interamne, ſiue Narnis, natalis S. Proculi Epiſcopi & martyris. Hæc ibi: quæ quidem duplex lectio ambiguitatem de ea re tunc fuiſſe ſignificat. Si etenim aſſentimur Petro in catalog. libro 1. cap. 15. Interamnenſem fuiſſe Epiſcopum affirmare oportet: ſed cum miſcet eum cum S. Valentino Epiſcopo & martyre; cum alio Proculo Interamnenſi eum confundere videtur, de quo ſupra xviij. Kalend. Maij. De Proculo Narnienſi mentio habetur in Actis Abundij & Carpophori apud Mombrit. to. 1. ſed ea erroribus ſcatent. In tabulis eccleſiæ Rauen. agitur hac die de S. Proculo Epiſcopo Rauennate, qui ſucceſſit ſancto Calocero, ſextusq. numeratur eius ſedis Epiſcopus, de quo Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1.

[h] *Euaſii Epiſcopi.*] Vet. Martyrol. Roman. & manuſcrip. Galeſ. de eodem hac die ex monimentis (vt ait) Caſalenſis, Vercellenſis, & Bergomatis eccleſiarum, quæ non vidimus.

[i] *Caſtritiani Epiſcopi.*] Tabulæ eccleſ. Mediolan. & Galeſin. hac die, qui ſe eius vitam contexuiſſe, & Ambroſiano Breuiario adſcripſiſſe teſtatur.

[k] *Vrſicini Epiſcopi.*] Tabulæ eccleſ. Brixienſis, item Galeſin. qui de eodem agit hac die; ſed in tabulis Remperti, quas citat Vrſicinus, deſideratur, ſicut & alij plerique, qui poſt illos eidem præfuerunt eccleſiæ.

[l] *Eligij Epiſcopi.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Scripſit eius vitæ Acta ſanctus Audoenus Epiſcopus Rothomagenſis. recitat Sur. to. 6. Vinc. in ſpec. lib. 23.

lib. 23. cap. 86. & ſequen. Antonin. par. 2. tit. 13. cap. 6. §. 15. & ſeq. Petrus in catalog. lib. 1. cap. 17. Pluribus etiam Molan. in Indic. ſanct. Belg. Interfuiſſe reperitur Conc. Cabilonenſi, cui & ſubſcripſit, vt eius Acta ſignificant. Extant eiuſdem ſancti viri aliqua ſcriptorum monumenta. Migraſſe ex hac vita anno Domini 665. auctor eſt Sigebertus in chron.

[m] *Agerici Epiſcopi.*] Ado de eodem hac die: pluribus Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 7. c. 44. lib. 9. cap. 8. 10. 12. & 23. Extant de eodem duo epigrammata Venantij Fortunati lib. 3. quibus eius laudes celebrat. Meminit eiuſdem Sigebertus in chron. anno Domini 549.

[n] *Natalie.*] Vſuardus de eadem hac die. Res ab ea præclare geſtæ intextæ ſunt in Actis S. Hadriani mart. de quo ſupra quarto Nonas Martij, & ſexto Idus Septembris. Petrus de eadem in catal. lib. 1. cap. 18.

xix. G Quarto Nonas Decembris. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ROMAE paſsio ſanctæ Bibianæ[a] virginis, quæ ſub Iuliano Imperatore ſacrilego ob Chriſtum tamdiu plumbatis cæſa eſt, donec redderet ſpiritum. Ibidem ſanctorum martyrum Euſebij[b] presbyteri, Marcelli diaconi, Hippolyti, Maximi, Adriæ, Paulinæ, Neonis, Mariæ, Martanæ, & Aureliæ, qui in perſecutione Valeriani ſub Secundiano Iudice martyrium compleuerunt. Item Romæ ſancti Pontiani[c] martyris, cum alijs quatuor. In Africa natalis ſanctorum martyrum Seueri[d], Securi, Ianuarij, & Victorini, qui ibidem martyrio coronati ſunt. Aquileiæ ſancti Chromatij[e] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Forum Cornelij ſancti Petri[f] Epiſcopi Rauennatis cognomento Chryſologi, doctrina & ſanctitate celebris. Veronæ ſancti Lupi[g] Epiſcopi & confeſſoris. Edeſſæ ſancti Nonni[h] Epiſcopi, cuius precibus Pelagia pœnitens ad Chriſtum conuerſa eſt. Troade in Phrygia ſancti Siluani[i] Epiſcopi, miraculis clari. Brixiæ ſancti Euaſij[k] Epiſcopi.

DECEMBRIS 2.

BISIANAE [a].] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Apud Bedam, & aliqua manuſcripta, Viuiana, pro Bibiana, ſicut ſæpe Sauinus, pro Sabino, idq. orthographiæ vitio, vt notat Caſſiod. lib. 1. diuinarũ Inſtit. cum ait: B, pro V. V, pro B. O, pro M. V, pro N. contra orthographiæ præcepta vitioſe poſitas ne relinquas. Et infra: Orthographos antiquos legant Velium Longum, Curtium, Valerianum, Papiriannm, Adamatum, Martyrium de V. & B. &c. Fortaſſe & hæc tertia lectio verior erit, vt legendum ſit, Vibiana, Romanum nomen a Vibio. Habemus Bibianæ Acta manuſcripta: ſed in principio aliqua habent quæ corrigantur, veluti ea quæ ſunt ſuperaddita de Pigmenio & Iuliano Apoſtata. De eadem Petr. in catalog. lib. 1. cap. 19. Eſt vetus & nobilis memoria Romæ iuxta Palatium Licinianum S. Bibianæ, vbi eius venerandum corpus requieſcit; quam S. Simplicius Papa erexit, vt conſtat ex libro de Roman. Pont. in Simplicio.

[b] *Euſebij & ſoc.*] Reſtituti ſunt ex antiquis manuſcriptis. Horum autem Acta extant in

vet.

yet. codice ſanctæ Mariæ ad Martyres Romæ, eademq. legitima; habent enim diem & Conſules. eſt enim illorum exordium: Valeriano & Lucillo Conſſ. aliàs, & rectius, Valerio & Acilio Conſſ. &c. eſt is annus Domini 259. tertius Stephani Papæ & martyris. Prædicti autẽ martyres licet diuerſis diebus paſſi reperiantur, tamen vna ſimul de omnibus eadem, hac die agitur. Porro ſacra pignora Hippolyti, Adriæ, Mariæ, Neonis, & Paulinæ, aſſeruantur Romæ in eccleſia ſanctæ Agathæ in Suburra, vt eius eccleſiæ antiqua monumenta demonſtrant.

[c] *Pontiani.*] De eodem Beda, & vet. manuſcripta, quorum nuper meminimus. Pontianum ab Euſebio curatum paralyſi, eadem Acta teſtantur.

[d] *Seuerini & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Petrus in catal. lib. 1. c. 21. vbi ex Adone refert hos paſſos eſſe in perſecutione Vuandalica.

[e] *Chromatij Epiſcopi.*] De eo ſæpiſſime ſanctus Hieronymus; qui cum ob ſpectatiſſimam vitæ ſanctitatem, tum ob eximiam eruditionem eum commendat. Eumdem ſanctus Ioannes Chryſoſtomus in epiſt. 155. ad ipſum ſcripta eiuſmodi elogio celebrat: Clariſſima, inquit, feruentis tuæ & ſinceræ charitatis tuba ad nos vſque ſonũ ſuum diffundit, &c. Ad eum Ambr. epiſtolam ſcripſit. De eo & Ruffin. lib. 1. inuect. Vixit temporibus Honorij Imperatoris. Extat lucubrationum eius nobile monumentũ; duæ videlicet orationes de octo beatitudinibus. cur autem inſcribantur titulo Chromatij Romani Epiſcopi, conſule quæ ſuperius notauimus in Nicæa Epiſcopo Aquileienſi die 22. Iunij.

[f] *Petri Epiſcopi.*] Tabulæ eccleſ. Rauen. de eodem hac die. Eius Acta manuſcrip. ante ipſius ſermones appoſita habemus in noſtra bibliotheca; eſt eorum exordium: Petrus Archiepiſcopus viceſimusprimus, &c. Alia deſcripſit Sur. ex hiſt. Rauen. Hier. Rub. Aliqua monumenta eius vitæ ex eiuſdẽ ſermonibus colligi poſſunt, vt de educatione ſub Cornelio Epiſcopo Forocornelienſi ſerm. 165. & alia. Quantum inſuper laboris inſumpſerit pro fide Catholica, eius epiſtola ad Eutychen hæreſiarchã conſcripta faciſt demonſtrat. Meminit eiuſdem Conſtantius in vita S. Germani Epiſcopi Antiſiodorenſis in fine, Petrus Dàm. in ſerm. de S. Barbatiano, Petr. in catal. lib. 1. cap. 20. & alij.

[g] *Lupi Epiſcopi.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Veron. & Aug. Valerius Epiſc. Veron. Card. in antiq. monum. Epiſc. Veron. pag. 9. & 40.

[h] *Nonni Epiſcopi.*] De eo Græci, Niceph. hiſt. lib. 14. c. 30. & plura in Actis ſanctæ Pelagiæ pœnitentis. Vide ſuperius notata de eodem in Pelagia ad octauum Idus Octobr. Fuit & alter Nonnus Panopolita Aegyptius eloquentiſſimus; qui ſanctũ Ioannem Euangeliſtam verſibus heroicis interpretatus eſt. Hæc Suidas. Sed extant eius Paraphraſes in Euangelium Ioannis, & Διονυσιακὰ, dithyrambico ſtylo & Græcis perdifficili ob compoſitorum frequentiam. Edidit Plantinus noſter ex Ioan. Sambuci bibliotheca.

[i] *Siluani Epiſcopi.*] Græci etiam; eiuſq. miracula edita, vitamq. conſpicuam ſcribit Sozom. hiſt. lib. 7. c. 36. & Niceph. lib. 14. c. 39.

[k] *Euaſij Epiſc.*] Tab. eius eccleſiæ, quæ his ipſis conſentiunt.

3 Tertio Nonas Decemb. Luna. A xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

IN Iudæa ſancti Sophoniæ [a] Prophetæ. Romæ ſanctorum martyrum Claudij [b] Tribuni, & vxoris eius Hilariæ, ac filiorum Iaſonis & Mauri cum ſeptuaginta militibus: ex quibus Claudium iuſsit Numerianus Imperator ingenti ſaxo alligatum in flumen præcipitem dari, milites vero, & filios ipſius Claudij capitali ſententia puniri. Beata autem Hilaria cum filiorum corpora ſepeliſſet, ad eorum ſepulchrum orans, paulo poſt a Paganis tenta migrauit ad Dominũ. Tingi in Mauritania paſsio

ſancti Caſsiani [c] martyris, qui exceptoris diu gerens officium, tandem cælitus inſpiratus, execrabile duxit, Chriſtianorum neci deſeruire; vnde renuncians eidem officio, ſub Chriſtiana confeſsione triumphum meruit obtinere martyrij. Item in Africa ſanctorum martyrum Claudij [d], Criſpini, Maginæ, Ioannis, & Stephani. In Pannonia ſancti Agricolæ [e] martyris. Nicomediæ paſsio ſanctorum Ambici [f], Victoris, & Iulij. Mediolani ſancti Mirocletis [g] Epiſcopi & confeſſoris, cuius aliquando S. Ambroſius meminit. In Anglia ſancti Birini [h] primi Epiſcopi Dorceſtrienſis. Curiæ in Germania S. Lucij [i] Britannorum Regis, qui primus ex ijs Regibus Chriſti fidem ſuſcepit, tempore Eleutherij Papæ. Senis in Tuſcia ſancti Galgani [k] eremitæ.

DECEMBRIS 3.

SOPHONIAE *Prophetæ* [a].] Agunt de eodem hac item die Græci in Menologio, Epiphan. de vit. & interit. Proph. c. 19. auctor de vit. & mort. ſanctor. c. 48. apud Iſidor. & Doroth. in Synopſi cap. 9.

[b] *Claudij & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores hac die. Eorum res geſtæ iunctæ habentur Actis ſanctorum Chryſanthi & Dariæ apud Surium tomo 5. die 25. Octobris, & Petr. in catalogo lib. 1. c. 23.

[c] *Caſſiani.*] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Prudentius in Periſteph. hym. 4. huius meminit his verſibus:

Ingeret Tingis ſua Caßianum
Feſta, Maßilum monumenta Regum:
Qui cinis gentes domitas coegit
Ad iuga Chriſti.

De eodem Petrus in catalogo lib. 1. cap. 22.

[d] *Claudij & ſoc.*] Beda, & alij recentiores de his agunt hac die, adſtipulanturq. vet. manuſcripta.

[e] *Agricolæ.*] De eodem Beda, ac vet. manuſcrip. & alij recentiores.

[f] *Ambici & ſoc.*] De his item Beda ac vet. manuſcripta, necnon & recentiores.

[g] *Mirocletis.*] Tabulæ eccleſiæ Mediolan. Claruit temporibus Conſtantini, & Melchiadis Papæ; interfuitq. Rom. Conc. in cauſa Cæciliani Epiſcopi Carthaginenſis, vt ſcribit Optatus Mileuit. lib. 1. contra Parmen. Ex quo erroris arguitur chron. Mediolan. vbi ponitur Mirocles obijſſe diem anno Domini 268. nā ex Optati teſtimonio reperitur ſediſſe iudex in cauſa Cæciliani, anno 313. Meminit eiuſdē S. Ambroſius in Auxentium. Hic S. Anathalonis eiuſdem ciuitatis Epiſcopi memoriam exornauit, imaginemq. eius addidit, & epigrammate laudauit. Extabant hæc antiquitatis monumenta in eccleſia ſancti Geruaſij. Sed de his ſuperius actum eſt in Anathalone, die 25. Septembris. Ex proſapia S. Mirocletis Epiſcopi Mediol. ducere originem ſanctum Epiphanium Epiſcopum Ticinenſem, ſcribit Ennodius Ticinenſis in rebus geſtis eiuſdem Epiphanij.

[h] *Birini Epiſcopi.*] De eodem Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 3. c. 7. In catal. ſcript. Britan. legitur Guilielmus Rameſ. ord. S. Benedicti ſcripſiſſe eius vitam; putamus eam quæ extat apud Sur. tom. 6. incerto auctore. De eodem Trithemius de viris illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 140. eumq. claruiſſe ait anno Domini ſexcenteſimo quadrageſimo.

[i] *Lucij Britan. Regis.*] De quo liber de Roman. Pontific. in Eleutherio, Beda de geſt. Angl. lib. 1. c. 4. & de ſex ætat. in Marco Aurelio & Lucio Vero, Ado Vien. Marian. Scot. in chron. Petr. in catal. lib. 1. c. 24. & alij. Conſule quæ ſuperius notata ſunt in Eleutherio Papa, die 26. Maij. Non prætereundum illud, Lucium hunc martyrem ſcribi in Actis eius, eumdem in Germaniā fidei cauſa profectum, Curiæ Epiſcopum factum, & a Paganis eſſe lapidatum & occiſum.

[k] *Galgani.*] Eius res geſtas ſcriptis mandauit Gregorius ord. Prædicat. Migrauit (vt ille ait) ex hac vita anno Domini milleſimo centeſimo octogeſimoprimo; adſcriptusq. eſt numero Sanctorum ab Alexandro Tertio Papa, vt idē auctor teſtatur. Verum cū reperiatur Alexander Papa deceſſiſſe ex hac vita ante S. Galganum, nimirum eodem anno Domini milleſimo centeſimo octogeſimoprimo, ſexto Kal. Septemb. & ille tertio Nonas Decembris; fatendum videtur, vel ante id tempus Galganum diem obijſſe, vel ab alio Romano Pontifice inter Sanctos relatum eſſe.

4 Pridie Nonas Decemb. Luna. B xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

NICOMEDIAE paſsio ſanctæ Barbaræ[a] virginis & martyris, quæ in perſecutione Maximini, poſt diram carceris macerationem, lampadarum aduſtionem, mamillarum præciſionem, atque alia tormenta, gladio martyriũ conſummauit. Conſtantinopoli ſanctorum Theophanis[b], & ſociorum. In Ponto beati Meletij[c] Epiſcopi & confeſſoris, qui cum eſſet eruditionis prærogatiua præcipuus, virtus tamen animi & vitæ ſinceritas in eo longe magnificentior extitit. Bononiæ ſancti Felicis[d] Epiſcopi, qui antea Mediolanenſis eccleſiæ ſub ſancto Ambroſio diaconus fuerat. In Anglia ſancti Oſmundi[e] Epiſcopi & confeſſoris. Coloniæ ſancti Annonis[f] Epiſcopi. In Meſopotamia ſancti Maruthæ[g] Epiſcopi, qui collapſas in Perſia Dei eccleſias ob perſecutionem Iſdegerdis Regis reparauit, multiſq. miraculis clarus, apud hoſtes etiam meruit honorari. Parmæ S. Bernardi[h] Cardinalis, & eiuſdem ciuitatis Epiſcopi.

DECEMBRIS 4.

BARBARAE[a].] De eadem Vſuardus & Ado, qui eam in Tnſcia poount: ſed antiqua manuſcripta habẽt Nicomediæ. Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, feſtumq. diẽ celebrant: de quo eſt conſtitutio Emmanuelis Imp. quã recitat Theodor. in Nomoc. Photij tit. 7. c. 1. appellantq. præclaram martyrẽ Barbaram. Extant eius Acta, quæ feruntur nomine Ioannis Damaſceni, & Arſenij; alia a Metaphraſte edita: quæ omnia Sur. retulit in tom. 6. Alia rurſus manuſcripta in nonnullis antiquis codicibns, eademq. inter ſe varia habentnr: in quibus omnibns non tantum de loco ea eſt diſcrepantia, dũ alij in Tuſcia, alij Nicomediæ ferunt paſſam; ſed plerique ponunt Heliopoli, vt ex Græcis Metaphraſtes, & ex Latinis Mombritins to. 1. vit. Sanct. Verum quæ fideliora videntur eius Acta, vt quæ feruntur nomine Ioannis Damaſceni, & alia quæ extant in cod. manuſcripto S. Mariæ ad Martyres, alijſq. perantiquis manuſcrip. Nicomediæ martyrio coronatam tradunt. Rurſus etiam, quod ad tempus ſpectat, deprauati videntur nonnulli codices, qui eam referunt ad tempora Maximiani. ſed ea Acta quidem nobis fideliora probantur, quæ & habemus in noſtra bibliotheca, quorum eſt exordium: Poſt Imperatorem Alexandrum Maximinus, &c. quæ eam ſub Maximino Imperatore, qui ſucceſſit Alexandro, paſſam teſtantur; feruntq. eam ab Origene literis ſacris imbutam. Sane quidem quamplures mulieres ab eo fidem Chriſtianam edoctas, ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 6. cap. 4. & 7. Si Acta S. Barbaræ Græce ſcripta cupis, oſtendã vnde haurias: in bibliothecæ Sfortianæ cod. mannſcript. num. 81. & alio num. 93. ea deſcripta, ſed ſine auctore, inueoimus. Extant io Breuiario Toletano hymni duo, quibus eiuſdem martyrij trophæa canuntur, recens item epigramma Bonad. lib. 3. monod. 32.

[b] *Theophanis & ſoc.*] Horum nomina hæc ſunt: Papias, Strategius cubicularius, & Ia-

cobus protoſpatharius, omnesq. aulici Leonis Armeni Imperatoris hæretici Iconoclaſtæ. De his agitur in hiſt. Miſcel. anno quinto eiuſdē Leonis. Alius tamen eſt Theophanes, qui hiſtoriam texuit a temporibus Maximiani vſque ad Niceph. Imp. vt tradit Cedren. in principio ſuæ hiſtoriæ, qui & præfectus fuit monaſterio Agri, de quo & præfatio Anaſtaſij in eamdem hiſtoriā Miſcellam: fuit & ipſe confeſſor illuſtris, & doctrina clarus. Rurſus autem præter hos & alius eſt Theophanes, qui vna cum Theodoro fratre ob Chriſti fidem grauia paſſus eſt a Theophilo Imperatore: de quibus ſingulis diuerſis diebus agitur ſupra.

[c] *Meletij Epiſcopi.*] De eo Vſuardus, & alij recentiores. Scribit de eo Euſeb. hiſt. lib. 7. c. 9. Citat eum S. Baſilius lib. de Spiritu ſancto ad Amphilochium cap. 29. Claruit temporibus Diocletiani Imperatoris. Alius rurſus eſt Meletius Epiſcopus Antiochenus, qui vixit tēporibus Valentis Imp. & obijt Theodoſio imperante. Huius, ni fallor, eſt epiſtola apud Baſilium 69. ad Italos & Gallos, item Baſilij ad illum 56. 57. 58. 59. Alius rurſus ab his lōge diuerſus Meletius Aegyptius, ſchiſmatis auctor in eccleſia Alexandrina, temporibus Diocletiani, de quo ſæpe Athanaſius & Epiphanius meminerunt.

[d] *Felicis Epiſcopi.*] De eodem tab. eccleſ. Bonon. Scribit de ipſo Paulinus in vita ſancti Ambroſij. Succeſſit S. Euſebio; recenſeturq. quintus eius ſedis Epiſcopus. habuit ſucceſſorem ſanctum Petronium.

[e] *Oſmundi Epiſcopi.*] Fuit hic Epiſcopus Sariſberienſis, ſanctitate & eruditione clarus, ſcripſitq. inter alia vitam S. Anſelmi. De eo Ranulph. lib. 7. cap. 3. & Molan. in addit. ad Vſuard. Claruit circa annum Domini 1050.

[f] *Annonis Epiſc.*] Eius Acta ſinceriſſime tribus libris conſcripta recitat Sur. tom. 6. Migrauit ex hac vita anno Domini 1075. ſedis ſuæ anno xxj. Marian. Scot. in chron. refert ad annū Domini 1077. vbi plura de eodem ſcribit, necnon Hermannus Contractus, & Lambertus in chronicis, alijq. complures. In ſanctiſſimū virum Eccleſiaſticæ libertatis vindicē & propugnatorē declamarunt olim ſchiſmatici, obſtrepuntq. nūc hæretici Magdeburgenſes mendaciorum textores, dicti Centuriatores. Tu autem, lector ſtudioſe veritatis, conſule auctores Catholicos, qui eiuſdem temporibus vixere, quos diximus, Marianum Scotum, & Lambertum, Actaq. eius fideliſſime ſcripta. Interea accipe de eodem eiuſmodi Mariani Scoti elogium, quo ait: Catholicis Domno Apoſtolico ſtudioſe fauentibus, inter quos erat princeps & ſignifer iuſtitiæ dilectus Deo & hominibus Anno Colonienſis Epiſcopus, cuius memoria in benedictione eſt, &c. Extat Gregorij Septimi Romani Pontif. epiſtola ad eumdem Annonem, qua præcipue monet, vt ſibi ſubditis populis caſtitatem ſeruandā inculcet: dat. anno 2. Pōtif. 4. Kal. Decemb. quod ipſum Annonem grauiter impleſſe conſtat. De eodem hac die Molan. in addit. ad Vſuardum.

[g] *Marutha Epiſcopi.*] Græci de eodem, Socrat. hiſt. lib. 6. c. 14. & lib. 7. c. 8. Sozom. lib. 8. c. 16. & Niceph. lib. 14. cap. 18. Plurimi eum feciſſe videtur S. Ioannes Chryſoſtomus, cum eius meminit in epiſt. 14.

[h] *Bernardi Epiſc.*] Tabulæ eccleſiæ Parmen. Molanus & alij de eodem hac die. Hic Florentia oriundus, alumnus monaſterij S. Saluij Vallisumbroſæ, ab Vrbano Papa Secundo factus eſt presbyter Cardinalis Tit. S. Chryſogoni, fungensq. legatione Apoſtolica, Parmam veniens, cum ſedes illa vacaret, poſtulatus eſt eius eccleſiæ Epiſcopus. Migrauit ex hac vita anno Domini 1133. Hæc ex Breuiario monach. Vallisumbroſæ.

xvj. C Nonis Decemb. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14

MVTALAE in Cappadocia ſancti Sabæ[a] abbatis, qui in Palæſtina miro ſanctitatis exemplo refulſit, & pro fide Catholica aduerſus impugnantes ſanctam Synodū Chalcedonenſem ſtrenue laborauit. Thebeſte in Africa ſanctæ Criſpinæ[b] nobiliſsimæ feminæ, quæ temporibus Diocletiani & Maximiani, cum ſacrificare nollet, iuſſu Anolini Proconſulis decollata eſt: quam ſanctus Au-

guſtinus

guſtinus ſæpe laudibus celebrat. Thaguræ in Africa ſanctorum martyrum Iulij [c], Potamiæ, Criſpini, Felicis, Grati, & aliorum ſeptem. Nicææ apud Varum fluuium ſancti Baſsi [d] Epiſcopi, qui in perſecutione Decij & Valeriani a Perennio Præſide ob Chriſti fidem equuleo tortus, laminis candentibus vſtus, fuſtibus & ſcorpionibus cæſus, in ignem iniectus, cum euaſiſſet illæſus, duobus clauis confixus illuſtre martyrium conſummauit. Papiæ ſancti Dalmatij [e] Epiſcopi & martyris, qui in perſecutione Maximiani paſſus eſt. Corfinij in Pelignis ſancti Pelini [f] Epiſcopi Brunduſini, qui ſub Iuliano Apoſtata, cum eius oratione Martis templum corruiſſet, a templorum pontificibus diriſsime cæſus, atque octoginta & quinque vulneribus confoſſus, martyrij coronam promeruit. Item ſancti Anaſtaſij [g] martyris, qui ardore martyrij ſponte ſe perſecutoribus obtulit. Treuiris ſancti Nicetij [h] Epiſcopi, miræ ſanctitatis viri. Polyboti in Aſia ſancti Ioannis [i] Epiſcopi, cognomento Thaumaturgi.

DECEMBRIS 5.

SABAE.] De eodẽ hac die Græci in Menologio, cõſentiuntq. Latinorũ antiqua manuſcripta. Scripſit eius vitam Cyrillus monachus, qui eodem ſæculo vixit ſanctitate clarus. teſtatur id auctor in Actis S. Euthymij, quæ ſcripſit; vbi in fine ait, ſe duobus annis cum in Laura quieſceret, vitam prædictorum Sabæ & Euthymij ſcriptis mandaſſe. deſcripſit eamdem Metaphraſtes, aliqua ſuperaddẽs; extat apud Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. Plura idem auctor de Saba in vita Euthymij, & Ioannis Silentiarij. Legimus alia manuſcrip. in antiquo codice ſanctæ Mariæ ad Martyres Romæ, vbi hæc in fine: Tradidit animam quinta Decembris, Indict. 10. ab initio mundi ſeno millenario atque triceſimoſecundo; ab incarnatione Chriſti quingenteſimo trigeſimotertio, anno ſexto Iuſtiniani, videlicet Cõſulatu Lampadij & Oreſtis: defunctus eſt nonageſimoquarto ſuæ ætatis anno. Hæc ibi. Verũ Conſulatus Lampadij & Oreſtis non incidit in annum Domini 533. ſed in 531. quo quidem anno S. Sabam ex hac vita migraſſe oſtendimus tom. 7. Annal. ſicq. corrigendum etiam quod in eodem codice legitur, ipſum peruenisſe ad annũ ætatis nonageſimumquartum: nam nonniſi annos nonagintaduos vixiſſe probatur, quem Cyrillus natum dicit Conſſ. Theodoſio Iuniori decimumſeptimum, & Feſto: eſt is annus a Chriſto 439. Habemus in antiquis manuſcrip. cod. eius Acta, adſcriptumq. libellum miraculorum eius poſt obitum editorum, qui ſic incipit: Tranſacta decima Indictione, &c. Citantur Acta Sabæ in Niceno Concil. ſecundo, Act. 1. & 4. Vetus eſt Romæ Memoria S. Sabæ, eiuſdemq. nomine monaſteriũ, cuius meminit Ioan. diacon. in vita S. Gregor. lib. 1. c. 9. recenſeturq. in lib. Cenſuum, cod. Vaticano, vnũ ex viginti duobus monaſterijs, quæ Romæ erant inſignia. Porro venerandum ipſius corpus Venetias tranſlatum accepimus.

[b] *Criſpinæ.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores de eadem hac die. Meminit eiuſdem frequenter S. Auguſtinus, vt illuſtriſſimæ martyris, nimirum in Pſal. 120. in fine, & in Pſal. 137. in ſerm. 53. de verbis Domini, in libro de virginit. c. 44. in fine, & ſerm. 39. de diuerſ. c. 2. in fin. De Thebeſte, vbi hæc paſſa eſt, fit mẽtio in Concil. Carthag. ſub Cypriano, cui interfuit Lucius a Thebeſte. Erat Colonia Thebeſte in Numidia. Anton. Itiner.

[c] *Iulij & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, & alij recentiores, quibus adſtipulantur vet. manuſcrip. De Thagura, vbi paſſi dicuntur, meminit Anton. Itin. & alij, poniturq. in Numidia.

[d] *Baſſi Epiſcopi.*] De quo tabulæ eius eccleſiæ, vnde & Acta eius manuſcripta accepimus: quæ paucis reſtricta recenſet Petrus in catal. lib. 1. c. 30. De Nicenſi eccleſia meminit Hilarus Papa in epiſt. ad Veranum.

[e] *Dalmatij Epiſcopi.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Eius res geſtas heroico carmine ſcriptas a Hieron. Vida Albæ Epiſc. recitat Sur. tom. 6. & 7. Agit de eodem Petr. in

catal. lib. 1. cap. 32. Fuit eiuſdem nominis & fidei Catholicæ defenſione celebris Dalmatius Archimandrita Conſtantinopoli tempore Concilij Epheſini; de quo Cyrillus ad Potamium, & Acta Epheſina ſæpe.

[f] *Pelini Epiſcopi.*] Tabulæ eius eccleſiæ, a qua etiam eius vitam manuſcriptam accepimus, ſed admodum deprauatam, atque emendatione dignam. Paſſi habentur hac item die Sebaſtius, & Gregorius, ſiue Gorgonius, vt ex ijſdem Actis apparet.

[g] *Anaſtaſij.*] Agunt de eodē Græci in Menologio hac die, eiusq. certamen referunt.

[h] *Nicetij Epiſcopi.*] De quo Ado eiuſdem ſedis Epiſcopus agit hac die, nonnulli vero Kalendis Octobris. Scripſit eius res geſtas Gregor. Turon. in Vit. ſanct. Patrum cap. 17. ex quibus tempora, quibus vixit, ſatis perſpecta habentur. de eodem idem etiam de glor. confeſſ. c. 94. Numeratur hic triceſimus primus eius ſedis Epiſcopus, ſubſcriptusq. habetur Concilio Aruernenſi poſt Conſulatum Paulini celebrato, Theodoberto Rege Francorum, anno Domini 541. Scripſit eius epitaphium Venantius Fortunatus, cuius initium eſt:

Splendor apex fidei veneranda mente Niceti,
Totius Orbis amor, Pontificumq. caput, &c.

Hæc quidē non poteſtatis, ſed egregiæ ſanctitatis cauſa auctorem dixiſſe, intelligendum eſt; quemadmodum & cum eum fidei apicem appellat. Pluribus agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 528.

[i] *Ioannis Epiſc.*] De eodem hac die Græci in Menologio, eiusq. res geſtas breui compendio referunt. Claruit temporibus Leonis Iſaurici Imp. aduerſus quem pro venerando cultu ſanctarum imaginū ſtrenue pugnauit.

xv. D Octauo Idus Decemb. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15

MYRAE, quæ eſt metropolis Lyciæ, natalis S. Nicolai[a] Epiſcopi & cōfeſſoris, de quo inter plura miraculorū inſignia illud memorabile fertur, quod Imperatorem Conſtantinū ab interitu quorumdam ſe inuocantium, longe conſtitutus, ad miſericordiam per viſum monitis deflexit & minis. In Africa ſanctarum mulierum Dionyſiæ[b], Datiuæ, Leontiæ, & religioſi viri nomine Tertij, Aemiliani medici, & Bonifacij, cum alijs tribus, qui omnes in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege Ariano pro defenſione Catholicæ fidei grauiſsimis & innumeris ſupplicijs cruciati, confeſſorum Chriſti numero ſociari meruerunt. Ibidem S. Maiorici[c] filij ſanctæ Dionyſiæ, qui cum eſſet adoleſcentulus, ac tormenta paueſceret, matris obtutibus verbisq. corroboratus, ceteris fortior factus in tormentis reddidit ſpiritum: quem amplexata mater domi ſepeliuit, & ad eius ſepulchrum aſsidue orare conſueuit. Eodem die ſancti Polychronij[d] presbyteri, qui tempore Conſtantij Imperatoris, cum ad altare Miſſas ageret, inuaſus eſt ab Arianis, & iugulatus. Romæ ſanctæ Aſellæ[e] virginis; quæ (vt beatus Hieronymus ſcribit) ab vtero matris benedicta, vitam in ieiunijs & orationibus vſque ad ſenectam produxit.

DECEMBRIS 6.

NICOLAI *Epiſcópi.*] De eo Beda, ac ceteri Latinorũ, Græci etiam in Menologio hac die. In cõſtitutione Emmanuelis Imp. apud Theodor. in Nom. Phot. tit. 7. cap. 1. hæc verba ſcripta ſunt: Sexta dies Decembris feſtiua eſt propter miraculis inſignem & vnguentorum fragrantia ſcatentem Nicolaum. Eius res nobiliter geſtas, ex vetuſtioribus monumentis erutas, Metaphraſtes, & doctiſſimus vir Leonardus Iuſtinianus Venetus beati Laurentij Patriarchæ germanus ediderunt: quas referunt Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Habemus in noſtra bibliotheca alia eiuſdem Nicolai Acta a Ioanne diacono conſcripta, quem putamus eumdem cum eo qui etiam S. Gregorij Papæ vitam ſcriptis mandauit: in his enim copioſus fuit. eſt eius præfationis exordium: Sicut omnis maceries ſi ab imperfecto artifice, &c. Teſtatur auctor eadẽ Acta fuiſſe conſcripta a ſancto Methodio Epiſcopo Conſtantinopolitano: edidit ea Mombrit. tom. 2. vit. ſanct. De eodem præterea digna laus in liturgia S. Ioannis Chryſoſtomi, Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 8. c. 14. & 42. necnon Suidas. De eodem extat ſermo Leonis Imp. Græce ſcriptus in biblioth. Sfortiana, cod. manuſcrip. num. 65. Alius adhuc eſt de eo ſermo Petri Damiani. De vnguento ex eius ſepulchro manare ſolito, in ſacro hymno quem legimus in Breuiario Toletano, hi verſus deſcribuntur:

Cuius tumba fert oleum,
Matres oliuæ neſciunt;
Quod natura non protulit,
Marmor ſudando parturit.

Qnod miraculum hactenus vigere dicitur. Mirificum templum Iuſtinianus Imperator eidẽ Nicolao erexit, vt ſcribit Procop. lib. 1. de ædific. Iuſtiniani Imp. reſtituitq. Baſilius Aug. vt Ccdren. teſtatur in compend. hiſtor. in Baſilio. De corporis eius tranſlatione ſuo loco ſuperius actum eſt die 9. Maij.

[b] *Dionyſii & ſoc.*] Agunt de ijſdem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores: harum certamina egregie deſcribit Victor lib. 3. de perſecut. Vuandalica, ex quo ceteri. Græci autem de ijſdem annuam commemorationem celebrant poſtridie.

[c] *Maiorici.*] De eodem ijdem qui ſupra, & Victor eodem lib. 3. de perſecut. Vuandalica.

[d] *Polychronij.*] Græci in Menologio de eodem hac item die agunt his verbis: Commemoratio ſancti martyris Polychronij, viri ſanctitate & miraculorum operatione inſignis. Hic in Synodo Nicææ celebrata ex lectore diaconus, & deinde presbyter eſt ordinatus: poſtquam vero Magnus Conſtantinus exceſſit, ſtatim hæreſis Ariana multos perturbare cœpit: Itaque peruerſæ opinionis homines cùm inuẽniſſent S. Polychronium altari aſſiſtentem; repente in eum inſilientes, gladijs iugularunt, & myſtico ac diuino ſanguini ſanguinem martyris addiderunt. Hæc ibi.

[e] *Aſella.*] Eius vitam admirabilem S. Hieronymus ad Marcellam retexit epiſt. 15. rurſus de eiuſdem eruditione & ſanctitate epiſtol. 140. ad Principiam. Extat ad eamdem eiuſdem epiſt. 99. cum iam egreſſus eſſet ab Vrbe. De eadem hæc Palladius cap. 29. Romæ etiam Aſellam nomine, bonã valde Chriſti virginem noui in monaſterio ſenuiſſe, fœminam mitem atque manſuetã, multarumq. illic curam gerentem. Hæc Palladius. Quod ad nomen ſpectat, erat id cognomen nobili Romanæ familiæ. Meminit Cicer. orat. 6. in Verrem P. Annij Aſelli: legitur etiam apud Gell. lib. 3. cap. 4. Aſellius Tribunus pleb. tempore P. Scipionis. Rurſus etiam familiæ Corneliorum additum eſſe cognomentum Aſina, auctor eſt Macrobius Saturnal. libro primo cap. 6.

7 Septimo Idus Decemb. Luna. E xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

MEDIOLANI ordinatio [a] S. Ambroſij Epiſcopi, & Eccleſiæ doctoris, cuius ſanctitate & doctrina vniuerſalis Eccleſia decoratur. Alexandriæ natalis beati Agathonis [b] militaris, qui in perſecutione Decij cum prohiberet quoſdam volẽtes illudere cadaueribus martyrum

tyrum, clamor repente totius vulgi aduerſus eum extollitur: oblatus autem Iudici, cum in confeſsione Chriſti perſiſteret, capite pro pietate damnatus eſt. Antiochiæ ſanctorum martyrum Polycarpi[c] & Theodori. Tuburbi in Africa ſancti Serui[d] martyris, qui in perſecutione Vuandalica, ſub Hunnerico Rege Ariano fuſtibus diutiſsime cæſus, trochleis[e] frequenter in ſublime eleuatus, atque ictu celeri ſuper ſilices pondere corporis dimiſſus, & lapidibus acutiſsimis perfricatus, martyrij palmam adeptus eſt. Theani in Campania ſancti Vrbani[f] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Santonas in Gallia ſancti Martini[g] abbatis, ad cuius tumulum creberrima diuinitus fiunt miracula. In pago Meldenſi ſanctæ Pharæ[h] virginis.

DECEMBRIS 7.

ORDINATIO *S. Ambroſij*[a].] Non tantum Latini, ſed & Græci eamdem celebrant ſolemnitatem, Natalemq. dicunt, vt conſtat ex eorum Menologio hac die: Paulinus (quis ille fuerit, alibi pluribus diſſeruimus) ſanctiſſimi viri res præclariſſime geſtas conſcripſit, rurſus autem ex recentioribus Coſtenius. Legi in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcrip. vitam S. Ambroſij Græce ſcriptam ſine auctore: quibus omnibus cum nonnulla adhuc deeſſe conſpicerem, eademq. non parui momenti & auctoritatis; ſingula in vnum collegi, atque ordine temporum diſpoſui, habes eam editam, ac tomo quinto operum ſancti Ambroſij Rom. edit. præfixam, quæ quidem ad ſcripta de eo in noſtris Annalibus conformanda erit. Quod autem ſpectat ad tempus ordinationis eius, Hieronymum ſequor; qui in chronico, quo res geſtas illorum temporum per ſingulos annos digeſſit, anno vndecimo Valentiniani Imper. Auxentij ſenioris obitum, Ambroſij creationem, & quæ inde vtilitas prouenit, ſcribit in hunc modum: Poſt Auxentij ſeram mortem, Mediolani Ambroſio conſtituto, omnis ad rectam fidem Italia conuertitur. Hæc ipſe. Quæ verba miratus ſum a quibuſdam, qui de vnico Auxentio ſunt conati firmare ſententiam, in alium ſenſum diſtorqueri, ac ſi Hieronymus velit dicere, non prius omnem Italiam ad rectam fidẽ potuiſſe conuerti, etiam Ambroſio conſtituto Epiſcopo, quam poſt ſeram mortem Auxentij. Hæc cum dicant, rogo illos, quonam tempore hæc facta ſunt? certe nonniſi eo anno quo recenſentur, fateantur oportet: aliter neceſſe eſt dicãt Hieronymum hallucinatum eſſe, & oſcitantia quadam res ſuorum temporum ex inſtituto per annos ſingulos diſponendas, longe diuerſo tempore poſuiſſe. Si ergo eo anno vndecimo Valentiniani, Auxentio mortuo, & Ambroſio Epiſcopo conſtituto, tam ingens facta eſt acceſſio Catholicæ fidei: quiſnam, quæſo, Auxentius ille eſt, qui temporibus Valentiniani iunioris, & Iuſtinæ Auguſtæ, poſt tot annos tam ingentes ſeditiones aduerſus Ambroſium concitauit? Sed de certa morte Auxentij ſenioris ante electionẽ Ambroſij ſunt fideliſſimi teſtes, qui hæc viderunt, atque (vt ita dicam) manibus contrectarunt, ac in primis Paulinus, qui Ambroſij ſcripſit vitam, & illi erat a manu; item Ruffinus, qui eodem vixit tempore, agitq. de his lib. 2. cap. 11. hos ſecuti ſunt ceteri Latinorum, ex Græcis Socrates lib. 4. cap. 15. Sozom. lib. 6. cap. 4. Theodoretus lib. 4. cap. 5. & in Decret. diſtinct. 63. cap. 3. ac denique reliqui omnes. Sed iam audiamus Ambroſium id ipſum ſæpius profitentem. In epiſtola quam ſcripſit ad Valentinianum Auguſt. (eſt 13. lib. 2. edit. Rom.) hæc de Auxentio: Quod ſi aliquorum peregrinorum aſſentatione ſe iactat, ibi ſit Epiſcopus, vnde ſunt ij qui eum Epiſcopatus putant nomine eſſe donandum: nam ego nec Epiſcopum noui, nec, vnde ſit, ſcio. Hæc Ambroſ. de iuniori Auxentio, vt de homine nouo; quæ ſeniori Auxentio nulla ex parte aptari poſſunt: nam illum probe nouerat Mediolani, cum fungeretur munere præfecturæ. Sed leuiora ſunt hæc, ſi conferantur cum his, quæ idem Ambroſius in concione prima de baſilicis non tradendis habita, in eamdem ſententiam firmius aſſeuerat, dum ait: Ergo Auxentius eijcitur, Mercurinus excluditur. Vnum portentum, duo nomina. etenim ne cognoſceretur quis eſſet, mutauit ſibi vocabulum; vt quia hic fuerat Auxentius Epiſcopus Arianus, ad decipiendam plebem, quam ille tenuerat, ſe vocaret Mercurinum. Mutauit ergo vocabulũ, ſed perfidiam non mutauit;

tauit; exuit lupum, & induit lupum, &c. Habes ex his in Auxentio iuniore mutandi nominis cauſam: nimirum quia Auxentij nomen Mediolani erat odioſum ob ſeniorem Auxentium, qui illic fuerat Epiſcopus. Certe de duobus illic agi Auxentijs, pronomen, ille, neceſſario fateri cogit: nam quid, quæſo, ille, niſi alium ab iſto de quo agitur, Auxentium monſtrat? ſic enim iſte dicitur mutaſſe nomen, vt deciperet plebem, quam ille tenuerat, Catholicis omnibus infenſiſſimus. Quis ſibi perſuadeat Auxentium ſeniorem, qui a temporibus Dionyſij in exilium pulſi vſque ad electionem Ambroſij annis decem & nouem eam ſedem occupauerat, & ob impietatem, quam egregie propugnauerat, non illi tantum vrbi, ſed Orbi plane innotuerat, rurſus (vt volunt) Mediolanũ tempore Ambroſij redeuntem, ſub puerili larua, mutatione nominis, ne agnoſceretur, deliteſcere, aliquo modo exiſtimare potuiſſe: quem certe nec (quæ ſunt in fabulis) Orci galea, nec annulus Gygis occultare valuiſſent? Rurſus vero poſt prædicta verba Ambroſij recitata, alia ſequuntur, quæ de duobus Auxẽtijs certiorem fidem faciunt. reddemus ea ſingula, ne decurtaſſe ſententias temere arguamur: Alius, inquit, in Scythiæ partibus dicebatur, alius hic vocatur: nomina pro regionibus habet. Habet ergo iã duo nomina: & ſi hinc alio perrexerit, habebit & tertium. Quonam modo patietur, vt maneat ei vocabulum ad tanti ſceleris indicium? minora fecit in Scythia, & ita erubuit, vt mutaret vocabulum: ſceleratiora hic auſus eſt; & volet, quocumque perrexerit, nomine ſuo prodi? Hæc Ambroſ. quibus ſane conſtat, ipſum de Auxentio iuniori verba facere, cum ea ſeniori nullatenus aptari poſſint; qui toto illo tempore decem & nouem annorum, quo occupauit ſedem Mediolanenſem, ſemper Auxentius dictus repetitur: qui ſi in Scythia exulans, itidem dictus habetur Auxentius; quomodo verum eſt, eum cum regione mutaſſe nomen? Sed ſi quis dicat, ipſum in Scythia primum, vnde ducebat originem, dictũ fuiſſe Auxentium, ac venientem Mediolanum nuncupari voluiſſe Mercurinum: hæc quidem, toto cælo, repugnant his quæ dicit Ambroſius, nimirum ea ex cauſa dici voluiſſe Mercurinum, quod nomen Auxentij Mediolani eſſet infame: ſicq. ex his luce clarius conſtat, Ambroſium de duobus locutum Auxentijs: de ſeniori nimirum, quem non ex Scythia, ſed ex Cappadocia oriundũ ſcribit S. Athanaſius in epiſt. ad ſolitar. & de iuniori, quem e Scythia idem Ambroſ. veniſſe dicit. Iam habes ex prædictis duos Auxẽtios, eoſdemq. Arianos Epiſcopos; quorum prior ante electionem Ambroſij defunctus eſt; poſterior autem temporibus Valentiniani & Iuſtinæ de vendicanda ſibi baſilica negotium fecit Ambroſio. Contingebat illis temporibus, vt vbi fauore Principũ Ariani conſiſterent, ab ijs baſilicam, vbi ſuos conuentus agerent, impetrarent: quod & Romæ, regnantibus Regibus Arianis, factum eſſe, S. Gregorius ſæpe teſtatur lib. 3. dialog. c. 30. & in regiſt. lib. 3. Ind. 11. c. 19. Adhuc inſuper (ni fallor) in ſcriptis Ambroſianis & tertius reperitur Auxentius, collega impuriſſimi Iouiniani hæreſiarchæ: inter illos enim qui illi adhæſerant, non tantum in litteris Ambroſij & collegarum Epiſcoporum lib. 1. epiſt. 7. edit. Rom. ſed & in epiſt. 6. Siricij Papæ ibid. recenſita adnumeratus reperitur: quem tamen ſi eumdem cum iuniore Auxentio Ariano eſſe quis contentioſe voluerit affirmare (quod mihi certe non probatur) neceſſe habet hæc primum de illo fateri: nimirum recantaſſe palinodiam, ex Epiſcopo Ariano factum eſſe Catholicum, atque monachum in monaſterio S. Ambroſij aliquandiu exercuiſſe monaſticam diſciplinam, ibiq. a Iouiniano in eodem monaſterio monacho eſſe ſeductum, factumq. apoſtatam & hæreticum; ſententiaq. Siricij Papæ, Ambroſij, ac aliorũ Epiſcoporum eſſe damnatum. Hæc quidem de illis inſinuat eiuſdem Ambroſij epiſtola ad Vercellenſes. ponitur lib. 3. epiſt. 25. in edit. Rom. Firmata iam ſententia de duobus Auxentijs Arianis Epiſcopis, eo vnde digreſſi ſumus, reuertentes, dicimus cum S. Hieronymo in chron. ipſo anno vndecimo Valentiniani ſenioris Imp. Gratiano tertium & Equitio Conſſ. anno Domini trecenteſimo ſeptuageſimoquarto, hac ipſa die, S. Ambroſium eſſe ordinatũ Epiſcopum. Sententiam eorum qui dixerunt ipſum creatum Epiſcopum anno Domini 369. confutauimus vberius in Annal. Eccleſ. breuius vero in vita eiuſdem, quam ſcripſimus.

[b] *Agathonis.*] Agunt de eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Simile certamen hic ſubijſſe videtur, ac ille de quo ex Dionyſ. Alexand. Euſebius in tranſlat. Ruffin. lib. 6. cap. 30. qui & in editione Chriſtophorſoni Beſa appellatur lib. 6. cap. 34. de quo ſuperius agitur tertio Kal. Martij. Porro diuerſum nomen, & dies natalis, alium ab illo eſſe perſuadet. Eiuſmodi enim cauſa ſubeundi martyrium communis multis facile eſſe potuit.

[c] *Polycarpi & Theodori.*] De his hac item die Beda, & vet. manuſcrip. alijq. recent.

[d] *Seueri.*] Eius martyrium conſcripſit Victor de perſecut. Vuandal. lib. 3. De Tuburbo, vbi hic ponitur, eſt mentio in Concil. Carthag. ſub Cypriano, & in Antonin. Itin. eſt ciuitas in prouincia Zeuzitana in Africa.

[e] *Trochleis.*] Deſcribitur hic a Victore Vticenſi illud ipſum torquendi genus, quod falſo nonnulli dicunt, torquere fidiculis, cum fune reus, reuinctis poſt terga manibus, alligatur, atque in ſublime tollitur, rurſumq. impetu deorſum mittitur. Quod autem, qua-

qualeve fuerit tormentum fidicularum, diximus ſuperius in notis 22. Ianuarij. Trochlea enim proprie rota eſt rotam continens volubilem, per quam funis tractorius immiſſis ligatum brachijs reuinctũ reum ſurſum trahit, vel remiſſus deorſum relaxat. eiuſmodi itaque tormentum dictum reperitur eleuatio ad trochleas. Diuerſum tamen eſt illud quod dicitur extenſio ad trochleas, cuius mentio habetur in Actis ſanctæ Symphoroſæ apud Adonem 17. Iunij; de quo genere torquendi Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 4. c. 49. hæc ait: Extenſus ad trochleas, cædebatur fuſtibus, virgis, ac loris duplicibus, &c. Et lib. 6. cap. 8. In terra extenditur ad trochleas, virgis ac fuſtibus cæditur. Eadem cap. 35. eodem lib. & lib. 7. cap. 32. Itemq. de gloria confeſſ. c. 83. de eiuſmodi genere tormentorum habetur mentio.

[f] *Vrbani Epiſc.*] De quo tab. eius eccleſiæ. Porro eius vitæ Acta antiquitus ſcripta, collecta eſſe vna cum alijs multis ab Illuſtriſ. & Reuer. D. Iulio Ant. Sanctorio, S.R.E. Cardinali, eruditione & vitæ moribus clariſſimo, eademq. in lucem edenda percepimus. Faxit Deus, vt diebus noſtris ſolertiſſimi ingenij mereamur frui laboribus.

[g] *Martini abb.*] Agũt de eodẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Hunc fuiſſe diſcipulum ſancti Martini Epiſcopi Turonenſis, hic tradit Beda. Pluribus autem de eodem Gregorius Turon. de glor. confeſſ. cap. 57. & hiſt. Franc. lib. 7. c. 10. agit de eius baſilica.

[h] *Phara.*] De eadem hac die Vſuardus, & alij recentiores. Sigebertus in chron. anno Domini 620. de ea his verbis: Virgo Christi Phara claret in Francia, cuius ſanctitatem imitatus eſt frater Pharo, ex Comite clericus, & ex clerico factus Epiſcopus Meldenſis. Hæc Sigebert. Plura de eadem in vita eiuſdem S. Pharonis Epiſcopi apud Sur. die 28. Octobr. to. 5. Petrus in catal. lib. 1. cap. 39. & Trithem. de viris illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 55.

xiij. F Sexto Idus Decemb. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

CONCEPTIO[a] glorioſæ ſemper virginis genitricis Dei Mariæ. Romæ beati Eutychiani[b] Papæ, qui per diuerſa loca trecentos quadragintaduos Martyres manu ſua ſepeliuit; quibus & ipſe ſociatus, ſub Numeriano Imperatore martyrio coronatus eſt, & in cœmeterio Calliſti ſepultus. Alexandriæ ſancti Macarij[c] martyris, qui tempore Decij cum a Iudice multis verbis ad negandum Chriſtum ſuaderetur, & eo maiori conſtantia fidem ſuam profiteretur, viuus ad vltimum iubetur exuri. Treuiris ſancti Eucharij[d], diſcipuli beati Petri Apoſtoli, & primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. In Cypro ſancti Sophronij[e] Epiſcopi, qui pupillorum, orphanorum, ac viduarum defenſor mirificus, & pauperum atque oppreſſorum omnium adiutor fuit. In monaſterio Luxouienſi ſancti Romarici[f] abbatis, qui cum in aula Theodoberti Regis primus eſſet, renuncians ſæculo, monaſtica etiam obſeruantia ceteris antecelluit. Conſtantinopoli ſancti Patapij[g] ſolitarij, virtutibus & miraculis clari. Veronæ ordinatio ſancti Zenonis[h] Epiſcopi.

DECEM-

[a] CONCEPTIO.] Tam Latini quam Græci eamdem celebrant ſolemnitatem: ſed illi non eadem die, poſtridie tamen; vt conſtat ex conſtit. Emmanuelis Imp. quam recitat Theodor. in Nomoc. Photij tit. 7. cap. 1. Extat Leonis Imp. ſerm. de Concept. beatæ Mariæ in manuſcript. cod. bibliothecæ Sfortianæ, num. 65. Alius inſuper Georgij Epiſcopi Nicomed. eod. cod. habetur. Quod ad tempus attinet, quo eiuſmodi celebritas apud nos agi cœpta eſt: non a Sixto Quarto (vt quidā opinatus eſt) exordium ſumpſit; licet ille de ea dederit decretalem ext. tit. de reliq. & ven. ſanct. c. cum præcelſa. ſed longe ante in Dei Eccleſia celebrata reperitur. Plane conſtat, temporibus S. Bernardi, circa annum Domini 1145. cœptam celebrari in Gallijs in eccleſia Lugdunenſi, vt patet ex epiſtola eiuſdem Bernardi 174. ad Canonicos Lugdunenſes, ſubindignantis, quod abſque auctoritate Catholicæ Romanæ Eccleſiæ nouam inducerent celebritatem, obtentu cuiuſdam ſupernæ reuelationis: cum tamen de his omnibus ſe iudicium Romanæ Eccleſiæ expectare profiteatur. Ceterum quænam fuerit iſta diuinitus facta reuelatio, Petrus in catal. lib. 1. cap. 42. rem geſtam refert, ac tribuit ſancto Anſelmo Cantuarienſi Epiſcopo, qui vixit ante Bernardi tempora, obijtq. diem anno Domini 1109. At licet ea reuelatio eodem ferme modo, vt ſcribit, ſe habuerit: tamen non eſt facta Anſelmo, ſed alij, qui nec temporibus quibus ille factus eſt Epiſcopus, claruit; ſed paulo ante, circa annum Domini 1070. cum Guilielmus Normannorum Dux regnaret in Anglia: quando Elſino, alias Elpino, Anglo abbati maris tempeſtate periclitanti diuinitus quoddam viſum apparuit, eumq. admonuit de eiuſmodi celebranda ſolemnitate; ſubſecutumq. eſt miraculum in fidei veritatis teſtimonium. Habemus rei geſtæ hiſtoriam in antiquo codice manuſcripto, cuius exordium eſt; Eo tempore, quo Guilielmus, &c. Ex quibus omnibus ſatis compertum habetur, eiuſmodi celebritatem in Anglia primum celebrari cœptam, eidemq. fauiſſe ſanctum Anſelmum, qui & de conceptione Virginis commentarium ſcripſiſſe fertur: ſed an eius ſit, a multis merito ducitur in controuerſiam, cum habeat multa quæ eidē auctori repugnent, vt notat Ioannes Tur. Crem. in tract. de verit. concept. beatiſſ. Virg. pag. 6. c. 3. par. 12. cap. 9. 10. Poſtea (vt diximus) recepit eam eccleſia Lugdunenſis, ſed non ſine controuerſia. Acceſſit demum Romanæ Eccleſiæ aſſenſus atque decretum: nouiſſimeq. SS. Concilium Tridentinum, ac Pius V. Rom. Pont. eam ſeruandam eſſe firmarunt.

[b] *Eutychiani Papæ.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De eius ſucceſſione ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 7. c. 26. Optat. lib. 2. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. Niceph. chron. & alij. Cetera diximus in Annal. Eccleſiaſt.

[c] *Macarij.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de eodem Euſebius ex Dionyſio Alexandrino lib. 6. cap. 34.

[d] *Eucharij Epiſcopi.*] Agit de eodem Beda die ſequenti. Meminit eiuſdem Gregorius Turon. in vit. SS. Patrum in Nicetio Treuer. Epiſc. cap. 17. prope finem. De eodem Petr. Cluniac. lib. 1. epiſt. 2. Marian. Scot. anno Domini 74. Tabulæ eccleſiæ Treuer. quas recitat Demochares de ſacrif. Miſſæ, & alij.

[e] *Sophronij Epiſc.*] Græci de eodem agunt hac die in Menologio, eiusq. res geſtas breui compendio perſtrictas referunt.

[f] *Romarici abb.*] De eius conuerſione ex ſæculari vita, qua florebat apud Theodobertum Regem Francorum, ad monaſticam obſeruantiam cœnobij Luxouienſis, mentio habetur in vita S. Euſtachij abb. cuius fuit diſcipulus, cap. 6. De eodem Petr. in catal. lib. 1. cap. 44. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Bened. lib. 3. cap. 9.

[g] *Patapij.*] Agunt de eodē Græci hac die; eius autem Acta Metaphraſtes ex antiquis monumentis deſcripſit, extant apud Lipom. tom. 5. & Surium tom. 6.

[h] *Zenonis Epiſcopi.*] De Zenone Epiſcopo Veronenſi conſule ea quæ ſupra notauimus pridie Idus Aprilis.

xij. G Quinto Idus Decembris. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

TOLETI in Hiſpania natalis ſanctæ Leocadiæ [a] virginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani Imperatoris a Præfecto Hiſpaniarum Daciano dira carceris cuſtodia macerata, cum grauiſsimos beatæ Eulaliæ & reliquorum martyrum cruciatus audiſſet, genibus in oratione poſitis, impollutum ſpiritum Chriſto reddidit. Carthagine S. Reſtituti [b] Epiſcopi & martyris, in cuius ſolemnitate ſanctus Auguſtinus de eo ad populum ſermonem habuit. Item in Africa ſanctorum martyrum Petri [c], Succeſsi, Baſsiani, Primitiui, & aliorum viginti. Lemouicis in Gallia ſanctæ Valeriæ [d] virginis & martyris. Veronæ S. Proculi [e] Epiſcopi, qui in perſecutione Diocletiani colaphis ac fuſtibus cæſus, & ciuitate pulſus, tandem in eccleſiam ſuam reſtitutus quieuit in pace. Papiæ ſancti Syri [f] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui Apoſtolicis ſignis & virtutibus claruit. Apameæ in Syria beati Iuliani [g] Epiſcopi, qui tempore Seueri ſanctitate refulſit. Petragoricis in Gallia ſancti Cypriani [h] abbatis, magnæ ſanctitatis viri. Nazianzi ſanctæ Gorgoniæ [i] ſororis beati Gregorij Theologi, cuius ipſe virtutes & miracula conſcripſit.

DECEMBRIS 9.

LEOCADIAE [a].] De eadem Beda, Vſnardus, Ado, ac ceteri. Plura de ipſa in Breuiario Toletano, vbi ſacro hymno eius Acta canuntur. Tres ibidem baſilicæ in eius memoriam erectæ permanent: quarum prima vbi nata, altera vbi paſſa, tertia vero vbi ſepulta fuit. Leguntur plures Synodi Toletanæ habitæ in eccleſia S. Leocadiæ. Cum Sarraceni Hiſpanias inuaſiſſent, venerandum eius corpus in Gallias delatum ferunt, cuius brachium poſtea eccleſiæ priſtinæ redditum Laurent. Padil. & Vaſæus in chron. tradunt. Sed his diebus Romam ipſum venerandum corpus allatum, in Hiſpaniam ſolemni pompa transferendum, accepimus. De eadem Petrus in catal. lib. 1. cap. 48. Marin. Sicul. rerum Hiſpan. lib. 5. Flos Sanct. Hiſpan. & Theſaur. concion. tomo 2. hac die.

[b] *Reſtituti Epiſcopi.*] De eodē vet. manuſcr. De ſermone S. Auguſtini, cuius hic mentio habetur, ſcribit Poſſid. in Indic. c. 8. ipſe autem deſideratur. De alio Reſtituto presbytero Calamenſi Auguſtinus meminit lib. 13. de ciuitate Dei, cap. 24. miraq. de eo ſcribit.

[c] *Petri & ſoc.*] Agūt de eodem Beda & alij recentiores; conſentiuntq. vet. manuſcrip.

[d] *Valeriæ.*] De ipſa habetur mentio in Actis S. Martialis apud Petrum in catal. lib. 9. c. 29. & in epiſt. quæ S. Martialis fertur ad Toloſanos: Molanus de eadem in addit. ad Vſuardum hac die.

[e] *Proculi Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ Veron. & Auguſtinus Valer. Epiſcopus Veronen. Card. de antiq. mon. Epiſcop. Veron. pagina decima, & quadrageſimaprima: eius vitam in antiquo Lectionario eius eccleſiæ

haberi

haberi teſtatur. Agit de eodem Petrus in catalogo lib. 1. cap. 49. & lib. 7. cap. 42. in Firmo & Ruſtico. Recenſetur quartus eius ſedis Epiſcopus.

[f] *Syri Epiſc.*] De eodem hac die etiam tabulæ eccleſiæ Ticinenſis. Tranſlatio autē celebratur ad xvj. Kal. Iunij. Vide quæ notauimus ſupra in Iuuentio, prid. Idus Septembr.

[g] *Iuliani.*] De quo & Græci. Eius certamina pro fide Catholica ſuſcepta aduerſus Cataphrygas, eum illuſtriorem reddidere, vt conſtat ex epiſtola Apollinaris Hierapolitani apud Euſeb. hiſt. lib. 5. c. 15.

[h] *Cypriani abb.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij: pluribus autem Gregor. Turon. de glor. confeſſ. cap. 100. Petrus in catal. lib. 1. c. 51. & Trithem. de viris illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 252.

[i] *Gorgoniæ.*] Græci itidem. Eius præclaras laudes & res geſtas contexuit ipſius germanus S. Gregorius Nazianzen. clariſſima oratione, quam dixit in eius funere.

10 Quarto Idus Decemb. Luna. A xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

ROMAE ſancti Melchiadis[a] Papæ, qui in perſecutione Maximiani multa paſſus, reddita Eccleſiæ pace, quieuit in Domino. Eodem die ſanctorum martyrum Carpophori[b] presbyteri, & Abundij diaconi, qui in perſecutione Diocletiani primo fuſtibus crudeliſsime cæſi, deinde in carcerem, negato cibo & potu, retruſi, & rurſum in equuleo torti, & poſt hæc diu in carcere macerati, nouiſsime gladio percuſsi ſunt. Emeritæ in Hiſpania paſsio ſanctæ Eulaliæ[c] virginis, quæ ſub Maximiano Imperatore, cum eſſet annorum duodecim, iuſſu Daciani Præſidis pro confeſsione Chriſti plurima tormenta perpeſſa eſt: nouiſsime in equuleo ſuſpenſa, & exungulata, faculis ardentibus ex vtroque latere appoſitis, hauſto igne, ſpiritum reddidit. Item ibidem ſanctæ Iuliæ[d] virginis & martyris, quæ beatæ Eulaliæ ſocia fuit, & illi ad paſsionem properanti comes indiuidua adhæſit. Alexandriæ ſanctorum martyrum Mennæ[e], Hermogenis, & Eugraphi, qui ſub Maximino paſsi ſunt. Apud Leontinos in Sicilia ſanctorum martyrum Mercurij[f] & ſociorum militum, qui ſub Tertyllo Præſide tempore Licinij Imperatoris gladio cæſi ſunt. Ancyræ in Galatia S. Gemelli[h] martyris, qui poſt dira tormenta ſub Iuliano Apoſtata crucis ſupplicio martyrium conſummauit. Viennæ ſancti Sindulphi[i] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Deuſdedit[k] Epiſcopi.

[a] MELCHIADIS *Papæ*, alias *Miltiadis*[a].] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De eius ſucceſſione liber de Rom. Pontificibus, Euſeb. chron. Optat. Mileuit. lib. 2. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. chron. & alij. Geſta autem eius intexuimus in Annal. Eccleſ. hic tantum ex inſtituto de ſucceſſione agimus.

[b] *Carpophori & Abundij*.] De his Beda, Vſuardus, Ado, conſentiuntq. vet. manuſcripta. Sed magna varietas lectionis, dum penes quoſdam codices Hiſpali, & apud alios Spoleti paſſi leguntur. Spoleti autem paſſos eſſe, Acta eorum, quæ deſcripſit Mombrit. tom. 1. & manuſcrip. quæ e Spoletina eccleſia mutuati ſumus (licet omnia admodum deprauata) ſignificant: quæ nuper mendis purgata & illuſtrata edidit R. P. Ioan. Baptiſta Bracchefcus Florentinus, ord. Prædic. Camerini impreſſa anno Domini 1586. Rurſus autem Hiſpali hos martyrio coronatos, Beda teſtatur, & ex Breuiario Eborenſi tradit Vaſæus in chron. Petrus in catal. lib. 1. cap. 33. Flos ſanct. & Theſaur. concion. to. 2. Sed quod præſtat his omnibus, Catalogus Epiſcoporum Hiſpalenſium Carpophorum habet Epiſcopum & martyrem. Omnes tamen in hoc conſentiunt, paſſos eſſe in perſecutione Diocletiani & Maximiani, ſub Martiano Iudice. Quorum autem ſint potiora iura, & quibus cauſa ſit adiudicanda, non eſt noſtrum definire. Colantur vbique ſancti martyres, quorum Deus omnia in omnibus, & diues in omnes qui inuocāt eos. Ceterum error irrepſiſſe videtur ex confuſione nominum ciuitatis; dum complures antiquorum Eccleſiaſticorum ſcriptorum pro Hiſpalenſi dixere Hiſpalitano, vt Gregorius Papa lib. 3. dial. cap. 3. ac rurſum pro Spoletino, Spoſitano, vt item in dial. lib. 3. cap. 14. Sic & in Synodis Romæ ſub Symmacho Ioānes Spoletanus. Rurſum, quod item Vſuardus habet, apud ciuitatem Hiſpolitanā, errandi etiam tribuit occaſionem.

[c] *Eulaliæ*.] De eadē Beda, ac ceteri omnes hac die. Eius Acta cecinit Prudentius hymno Periſteph. idemq. hym. 4. eamdem deſcribit, cum ait;

Luſitanorum caput oppidorum
Vrbs odorata cineres puellæ
Obuiam Chriſto rapiens, ad aram
Porriget ipſam.

Appellat Auguſtam Emeritā, quæ erat Rom. colonia, caput Luſitaniæ, quæ quidem prouincia adminiſtrabatur per Legatum Prætorium: reliqua autem Hiſpaniæ pars, præter Bæticam, per Conſularem Legatum curabatur: Bæticæ enim ab Auguſto populo Rom. attributæ dabatur Prætor cum Quæſtore & Legato. Hæc pluribus Strabo lib. 3. quæ voluimus adnotaſſe, quod in Actis ſanctorum martyrū, qui in Hiſpania paſſi ſunt, eos ſæpe ſub Conſularibus vel Legatis paſſos inuenies, licet eoſdem Præſides frequentius appellatos reperias, vt habes hic de Daciano. Vt ad Eulaliam reuertamur, de eadem Venant. Fortun. lib. 7. carm. ad Bod. ducem, & de gaud. vitæ æternæ hoc verſu:

Eulalia Emerita tollit ab vrbe caput. &c.

Itemq. Aldelm. lib. de laud. virg. His adde miranda admodum, quæ ad eius ſepulchrum fieri conſueuerunt, quæ ſcribit Gregor. Turon. de glor. mart. lib. 1. c. 91. Scribit S. Iſid. in hiſt. Goth. æra 491. Gothos ab Emerita abſtinuiſſe, territos oſtentis beatiſsimæ Eulaliæ. Agunt de eadem alij recentiores, vt Petrus in catal. lib. 1. c. 5. Flos ſanct. Hiſp. & Theſ. concion. tom. 2. Conſule quæ ſuperius notauimus in Eulalia Barchinonen. pridie Idus Februarij.

[d] *Iuliæ*.] Agunt de ea ijdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 1. cap. 55.

[e] *Mennæ & ſoc*.] De his Græci etiā agunt hac die, eorumq. Acta recolunt in Menologio: plenius autem Metaphraſtes, ex quo Lipom. tom. 5. & Surius tomo 6. Alius hic Mennas ab eo, de quo ſupra tertio Idus Nouembris; licet nonnulli hunc Mennam, illum eſſe dicant. Huius corpus tranſlatū eſt Conſtantinopolim, in cuius honorem Iuſtinianus Imp. baſilicam excitauit, vt Procop. de ædif. Iuſtiniani Imp. libro primo teſtatur.

[f] *Mercurij & ſoc*.] Horum Acta accepimus edita ab eccleſia Leontina, iuncta ſimul cum rebus geſtis ſanctorum martyrum Alphij, Philadelphi, & Cyrini.

[g] *Gemelli*.] Græci item agunt de eodem hac die in Menolog. eiuſq. martyrium narrant. De templo S. Gemelli martyris mentio habetur in Actis S. Theodori Siceotæ, Metaph. 22. Aprilis.

[h] *Sindulphi Epiſcopi*.] Beda, Ado, & alij recentiores. Meminit eiuſdem Ado Vienenſis in chron. anno Domini 669. Poniturq. trigeſimuſprimus eius ſedis Epiſcopus in tabul. Democh. Alius eiuſdem nominis fuit Sindulphus monachus, de quo Trithem. de viris illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 46.

[i] *Deuſdedit Epiſcopi*.] De eo tabulæ eccleſiæ Brixien. & Rampert. in ſerm. de tranſlatione S. Philaſtrij.

Tertio

II Tertio Idus Decemb. Luna. B

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

ROMAE ſancti Damaſi[a] Papæ & confeſſoris, qui Apollinarem hæreſiarchã damnauit, & Petrum Epiſcopum Alexandrinum fugatũ reſtituit: multa etiam ſanctorum Martyrum corpora inuenit, eorumq. memorias verſibus exornauit. Item Romæ paſsio ſancti Thraſonis[b], qui cum Chriſtianos laborantes in thermis, alijsq. operibus publicis fatigatos, & in carcere poſitos de ſuis facultatibus aleret, iubente Maximiano tentus, cum alijs duobus, Pontiano & Prætextato, martyrio coronatus eſt. Ambiani ſanctorum martyrum Victorici[c] & Fuſciani ſub eodem Imperatore, in quorum naribus & auribus iuſsit Rictiouarus Præſes immitti tarinchas[d], & clauis ardentibus tempora transfigi, deinde oculos euelli, ac poſtmodum eorum corpora iaculari; ſicq. vna cum ſancto Gentiano eorum hoſpite, capitibus amputatis, migrauerunt ad Dominum. In Perſide ſancti Barſabæ[e] martyris. In Hiſpania ſancti Eutychij[f] martyris. Placentiæ ſancti Sabini[g] Epiſcopi, miraculis clari. Conſtantinopoli ſancti Danielis[h] Stylitæ.

DECEMBRIS II.

DAMASI *Papæ*[a].] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione liber de Rom. Pontificibus, Optat. Mileuit. lib. 2. Ruffin. hiſt. lib. 2. cap. 10. Auguſtin. ad Generoſum epiſt. 165. Sozom. lib. 6. c. 23. Niceph. in chron. & alij plures. Cetera de eo in Annal. vbi cum eius Acta per annos ſingulos digeſſimus, tum apologiam conſcripſimus aduerſus libellum Marcellini ſchiſmatici, quẽ ille obtulit Theodoſio Imp. quo rabido ore in ſanctiſſimum virum inuehitur. Habemus de eodem manuſcriptum ſermonem, qui per lectiones diſtinctus, in aliquibus eccleſijs olim recitari conſueuit natali eius die.

[b] *Thraſonis.*] De ipſo Beda, & alij. Eius res geſtæ intextæ habentur Actis S. Marcelli Papæ, apud Surium tomo 1. die 16. Ianuarij. Mentio habetur de Thraſone etiam in Actis ſanctæ Suſannæ virginis & martyris, apud Surium tom. 4.

[c] *Victorici & Fuſciani.*] Agunt de his ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Eorum Acta Petrus in catal. lib. 1. cap. 57. paucis deſcribit, eademq. Mombritius recitat tom. 1.

[d] *Tarinchas.*] Vox prorſus incognita, niſi ex varia lectione Actorum eorumdem martyrum, genus eſſe tormentorum, aſſequi poſſimus. Aliqua vetera manuſcripta, loco tarincharum, habent ſudes ferreas; ſic etiam legit Mombrit. tom. 1. vit. ſanct. in vita dictorum martyrum; ſic Vincentius in Specul. lib. 13. cap. 141. ſic denique Petrus in catalogo lib. 1. c. 57. Puto autem tarinchas illas eſſe, quas Ioſephus libro de Machab. ex verſione Eraſmiana, appellat ſuccenſoria; quæ

(inquit) erant tenuia ferri tela ad incendendum martyrem comparata.

[e] *Barſabæ.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio.

[f] *Eutychij.*] Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores. Prope Gades paſſum ferunt Laurent. Padil. & Vaſæus in chron. Hiſpan. Agitur de eodem in Flore ſanct. Hiſp. & in Theſaur. conc. tom. 2. hac die.

[g] *Sabini Epiſcopi.*] De eodem hac die tabulæ eccleſiæ Placentinæ. Scribit de eo S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. c. 10. vbi refert inſigne miraculum ab eo editum. Claruit temporibus Gratiani & Theodoſij Impp. Interfuit vna cum S. Ambroſio Mediolanenſi Epiſcopo Concilio Aquileienſi, vt eius Synodi Acta ſignificant. Habentur illic grauiſſimæ aduerſus Arianos a Sabino dictæ ſententiæ: erat enim non tantum ſanctitate, ſed eruditione præcipuus; cui tantum tribuit S. Ambroſius, vt ſua ſcripta ab eodem voluerit recognoſci, cenſura ipſius examinari, atque iudicio comprobari; vt apparet ex eius epiſtola 63. lib. 8. edit. Rom. ad eumdem Sabinum conſcripta, in qua hæc aurea eius ſententia legitur: Vnumquemque fallunt ſua ſcripta, & auctorem prætereunt; atque vt filij etiam deformes delectant, ſic etiam ſcriptorem indecores ſermones ſui palpant. Hæc ille beatus & egregius doctor Eccleſiæ. In eamdem item ſententiam S. Auguſtinus ſcribens ad Marcellinum epiſt. 7. Ego (inquit) iudices meos veros, & veritate ſeueros magis intueor, &c. Si hæc tanti doctores Eccleſiæ; quis interim tantũ ſibi ſumat, vt idoneus de ſe ipſo iudex ſibi eſſe videatur? His itaque admonitus, fateor, non vnum, ſed plures ſcriptionum mearum ſemper optaui arbitros. Etſi habeam domeſticum cognitorem R. P. Franciſcum Bordinum, virũ plane diſertum, quocum ab ineunte ætate iiſdem litterarum ſtudijs aſſueui; tamen præter eum, quo contentus eſſe poſſem, alios eruditos rerum noſtrarum non tantum inſpectores, ſed iudices induſtria quæſitos adhibere conſueui. Sed ad Sabinum, de quo agimus, reuertamur. Extant eiuſdem Ambroſij ad Sabinum aliæ ſcriptæ epiſtolæ, videlicet lib. 1. epiſt. 8. lib. 4. epiſt. 30. 31. & lib. 8. epiſt. 65. edit. Roman. in quibus licet cuius ſedis Epiſcopus fuerit, nulla mentio habeatur, tamen illum ipſum eſſe Sabinum Epiſcopum Placentinum, collegam in Concilio Aquileienſi, cognitoremq́; ſcriptorum ipſius, omnis ratio ſuadet.

[h] *Danielis Stylitæ.*] De eo pariter Græci in Menol. Edidit eius Acta Metaph. quæ & Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. deſcripſerunt. Meminit eiuſdem Niceph. hiſt. lib. 15. cap. 32. & lib. 16. c. 6. Cedren. & alij in Leone Magno. Citantur eius Acta a ſancto Ioanne Damaſceno in orat. 3. de imaginibus. Cyrus exconſul columnam Danielis eleganti epigrammate illuſtrauit, vt eiuſdẽ Danielis Acta teſtantur.

ix. C Pridie Idus Decemb. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

ROMAE ſancti Syneſij [a] martyris, qui tempore beati Sixti Papæ lector ordinatus, cum multos conuertiſſet ad Chriſtum, apud Aurelianum Imperatorem accuſatus, gladio percuſſus, martyrij coronam accepit. Alexandriæ ſanctorum martyrum Epimachi [b] & Alexandri, qui ſub Decio Imperatore cum fuiſſent multo tempore in vinculis, & diuerſis ſupplicijs affecti perduraſſent in fide, ignibus tandem conſumpti ſunt. Ibidem ſanctarum mulierum Ammonariæ [c] virginis, Mercuriæ, Dionyſiæ, & alterius Ammonariæ: quarum prima in eadem Decij perſecutione, inauditis tormentorum generibus ſuperatis, ferro cædente, beatum vitæ finem percepit: tres vero aliæ, cum

Iudex

Iudex a feminis ſuperari erubeſceret, ac dubitaret ne eadem in illas exercens cruciamenta, earum etiam conſtantia vinceretur, ſtatim iuſſæ ſunt decollari. Eodem die ſanctorum martyrum Hermogenis [d], Donati, & aliorum vigintiduorum. Treuiris ſanctorum martyrum Maxentij [e], Conſtantij, Creſcentij, Iuſtini, & ſociorum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide paſsi ſunt.

DECEMBRIS 12.

SYNESII [a].] Celebris inter martyres, Græcis etiã notiſſimus fuit; qui de eodem agunt hac die in Menologio, vbi & certaminis eius Acta deſcribunt, prout hic narrantur. De eius tranſlatione in inſulam Augienſem anno Domini octingẽteſimo trigeſimo facta meminit Hermannus Contract. in chron. eo anno.

[b] *Epimachi & Alexandri.*] De quibus hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij: Græci autem de Epimacho agunt natalem diem pridie Kalend. Nouembris: eius vero tranſlationem Conſtantinopolim factam recolunt quinto Idus Martij. De vtriuſque certamine ſcribit Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus apud Euſebium hiſtor. lib. 6. cap. 34. & alij ex prædicto auctore accipientes.

[c] *Ammonariæ & ſoc.*] Agunt de his mulieribus ijdem qui ſupra, Beda, & alij hac die; ijdemq. earum coronas martyrij deſcribunt ex Dionyſio, quem refert Euſebius hiſtor. lib. 6. cap. 34.

[d] *Hermogenis & ſoc.*] Beda, Vſuard. Vuandelbertus, & alij recentiores hac die. Hos in paludem quamdam eſſe demerſos, ac ſic martyrium conſummaſſe, habetur in Theſauro concion. tom. 2.

[e] *Maxentij & ſoc.*] Non tantum hi tres clariſſimi eius ciuitatis ſenatores tũc paſſi ſunt, ſed & quatuor alij, quorum hæc ſunt nomina, Iuſtinus, Leander, Alexander, & Soter. De quorum corporum inuentione agit Sigebertus in chronico, anno Domini 1071.

13 Idibus Decemb. Luna. D. viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

SYRACVSIS in Sicilia natalis ſanctæ Luciæ [a] virginis & martyris, in perſecutione Diocletiani: quam cum lenones, quibus, iubente Paſchaſio conſulari, tradita erat, vt a populo caſtitati eius illuderetur, ducere vellent, nullatenus eam mouere potuerunt, nec funibus additis, nec boum iugis plurimis: deinde vero picem, reſinam, feruens oleum nil læſa ſuperans, tandem gladio in gutture percuſſa martyrium conſummauit. In Armenia paſsio ſanctorum martyrum Euſtratij [b], Auxentij, Eugenij, Mardarij, & Oreſtis, in perſecutione Diocletiani: ex quibus Euſtratius primo ſub Lyſia, deinde Sebaſtæ ſub Agricolao Præſide vna cum Oreſte exquiſitis tormentis cruciatus, in forna-

cem miſſus reddidit ſpiritum: Oreſtes autem in ſtratum ferreum ignitum poſitus migrauit ad Dominũ: ceteri apud Arabracos ſæuiſsimis agitati ſupplicijs ſub Lyſia Præſide, diuerſimode martyrium conſummarunt. Eorum corpora poſtea Romam tranſlata, in eccleſia S. Apollinaris honorifice ſunt collocata. Apud Sardiniã in Sulcitana inſula paſsio ſancti [c] Antiochi ſub Hadriano Imperatore. Cameraci in Gallia ſancti Authberti [d] Epiſcopi & confeſſoris. In pago Pontino ſancti Iudoci [e] confeſſoris. In territorio Argentoratenſi ſanctæ Othiliæ [f] virginis.

DECEMBRIS 13.

[a] LVCIAE.] Agunt de eadem Latini omnes hac die, ſimul & Græci, eiusq. martyrij Acta ijſdem omnibus notiſſima recitat Surius tom. 6. Mombrit. tom. 2. & alij plures reperiunturq. in antiquis codicibus manuſcr. Carmine autem eadem cecinit Sigebert. qui & tranſlationes corporis eius egregio ſermone proſecutus eſt. profitetur hæc ipſe lib. de vir. illuſtr. cap. 172. Plura de ipſa S. Aldelmus, tam ſoluta oratione, quam carmine in lib. de laude virgin. Itidem Baptiſta Mantuanus Carmelita præclarus poeta S. Luciæ agonem heroico carmine egregie decantauit, ſicut & SS. virginum Apolloniæ & Margaritæ.

[b] *Euſtratij & ſoc.*] De his Græci hac etiam die agunt in Menologio. Horum res præclare geſtæ, a Metaphraſte deſcriptæ, extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Legimus eaſdem in nonnullis codicibus manuſcrip. & inter alios in eo qui aſſeruatur Romæ in eccleſia S. Mariæ ad Martyres. eſt eorum exordium: Regnantibus Diocletiano & Maximiano Impp. Habemus eaſdem in noſtra bibliotheca; in quibus & nomen auctoris, qui ea conſcripſit, proditur: nimirum Euſebius monachus Sebaſtenus, qui ea tradidit Auracinis, penes quos celebrior erat eorum memoria. In his quæ habemus apud nos, aperitur & nomen auctoris, qui ea Latinitate donauit. Fuit is Ioannes ſeruus S. Ianuarij (ſic enim inſcribitur) qui vixit Neapoli temporibus Athanaſij iunioris, eius ſedis Epiſcopi: hæc etenim habet auctor in præfatione: Athanaſius Iunior Parthenopenſis eccleſiæ Præſul, patrui ſui magnifici Præſulis ſtudia ſecutus, me impulit, &c. Trithem. de ſcriptoribus Eccleſiaſt. teſtatur horum Acta eſſe conſcripta a Dorotheo. Agit de ijſdem martyribus Niceph. hiſt. lib. 7. cap. 14. Aſſeruantur Romæ horum corpora in eccleſia S. Apollinaris Epiſcopi, vbi ad reparandas ingentes clades Germanarum eccleſiarũ ab hæreticis illatas Gregorius XIII. Papa diuino conſilio ſtabiliuit Collegium Germanicum, addidit & Hungaricum, auxitq. ampliſſimis domibus, ac reditibus.

[c] *Antiochi.*] De eodem tabulæ eius eccleſiæ hac die. Inde etiam accepimus eius Acta plenius ſcripta, atque (prout in eius ſolemnitate recitari ſolent) per lectiones diſtincta. Incipiunt: Sicut ſanctorũ omnium, &c.

[d] *Authberti Epiſcopi.*] Agunt de eodem Vſuard. Ado, & alij recentiores. Extant eius vitæ Acta apud Sur. tom. 6. Meminit eiuſdem Sigebert. in chron. anno Domini 650. 651. & 658. Plura de eodem Molanus in Indic. Sanct. Belgij. Recenſetur in tab. Democharis octauus eius ſedis Epiſcopus.

[e] *Iudoci.*] Eius res geſtas a Florentio abbate conſcriptas edidit Surius tomo 6. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 653. Vincent. hiſt. lib. 24. c. 105. 106. Petrus in catal. lib. 1. cap. 65. & Molanus in addit. ad Vſuardum.

[f] *Othiliæ.*] De eadem Adonis Martyrologium. Claruit circa annum Domini ſeptingenteſimum, vt conſtat ex chron. Germ. Hæc cæca a natiuitate in baptiſmate viſum recepit, exercuitq. monaſticam diſciplinam in Alſatia. De eadem agit Molanus in addit. ad Vſuardum.

Decimo-

14 Decimonono Kal. Ianuarij. Luna. E vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

ALEXANDRIAE ſanctorum martyrum Heronis[a], Arſenij, Iſidori, & Dioſcori pueri: quorum tres primos Iudex in perſecutione Deciana varijs tormentis dilanians, cum pari conſtantia videret armatos, tradi ignibus iubet: Dioſcorus vero multipliciter flagellatus, diuino nutu ad conſolationem Fidelium dimiſſus eſt. Antiochiæ natalis ſanctorum martyrum Druſi[b], Zoſimi, & Theodori. Eodem die paſsio ſanctorum Iuſti[c] & Abundantij, qui ſub Numeriano Imperatore & Olybrio Præſide in ignem iniecti, cum euaſiſſent illæſi, gladio percuſsi ſunt. Rhemis paſsio ſanctorum Nicaſij[d] Epiſcopi, Eutropiæ virginis ſororis eius, & ſociorum martyrũ, qui a barbaris Eccleſiæ hoſtibus cæſi ſunt. In Cypro inſula natalis beati Spiridionis[e] Epiſcopi, qui vnus fuit ex illis cõfeſſoribus, quos Maximinus dextro oculo effoſſo, & ſiniſtro poplite ſucciſo, ad metalla damnauerat. Hic prophetiæ dono, & ſignorum gloria inclytus fuit, & in Nicæno Concilio philoſophũ Ethnicum Chriſtianæ religioni inſultantem deuicit, & ad fidem perduxit. Bergomi S. Viatoris[f] Epiſcopi & confeſſoris. Papiæ S. Pompeij[g] Epiſcopi. Neapoli in Campania S. Agnelli[h] abbatis, gratia miraculorum illuſtris, qui obſeſſam vrbem ſæpe viſus eſt crucis vexillo ab hoſtibus liberare. Mediolani ſancti Matroniani[i] eremitæ.

DECEMBRIS 14.

[a] HERONIS *& ſoc.*] De his Beda, Vſuard. Ado, & alij. Scribit eorum certamina Dionyſ. Alexan. quæ recitat Euſebius hiſt. lib. 6. cap. 34. In editione Chriſtophorſoni loco Arſenij, Ater legitur. Græce habet ἄπης.

[b] *Druſi & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores de his hac die agunt.

[c] *Iuſti & Abundij.*] Eius paſsionis Acta deſcribuntur hymno ſacro in Breuiario Toletano, vbi de his pluribus agitur.

[d] *Nicaſij Epiſcopi, Eutropiæ, & ſoc.*] De his Vſuardus, Ado, conſentiuntq. vet. manuſcrip. Acta autem ipſorum ex antiquis codicibus edidit Surius to. 7. Agunt de his Otho Friſing. lib. 4. c. 28. Sigebert. in chron. anno Domini 453. Nicol. Olaus in Attila, Vincent. Spec. hiſt. lib. 21. cap. 37. Petrus in catalog. lib. 1. cap. 69. & Mombrit. to. 2. quorum alij paſſos hos tradunt temporibus Vuandalicæ cladis, alij autem ſub Attila Hunnorum Rege. De baſilica S. Nicaſij Rhemis agit Hincmarus in vita S. Remigij.

[e] *Spiridionis Epiſcopi.*] Beda ac ceteri Latinorum de eodem hac die, Græci autẽ pridie Idus Decembris in Menologio. Non ſolum interfuit SS. Nicæno Concilio, ſed & adnumera-

numeratur etiam Spiridion, ſeu Spiridon inter Patres qui in Concilio Sardicenſi fidem Catholicam propugnarunt, vt conſtat ex Athanaſij apolog. 2. Eius Acta edita a Metaphraſte habet Lipom. to. 5. & Surius to. 6. Ruffinus de eodem lib. 1. cap. 5. Socrates lib. 1. cap. 8. Sozomenus lib. 1. cap. 11. Niceph. lib. 8. cap. 15. & 42. Gregorius presbyter in orat. habita de ſanctis Patribus Nicææ congregatis, Cedren. in Conſtantino, Glycas, & alij. Licet antē Metaphraſtes auctorem qui Acta Spiridionis ſcripſit, non prodat; conſtat tamen (teſte Suida) ea eſſe conſcripta a Triphyllio Epiſcopo eius diſcipulo verſibus iambicis, ſed non extant. De conuerſione philoſophi ijdem qui ſupra agunt, & Euſeb. hiſt. lib. 10. cap. 3.

[f] *Viatoris Epiſcopi.*] Beda de eodem, licet ponat in Gallijs. Agit Galeſinius de eodem ex tabulis eccleſiæ Bergomenſis.

[g] *Pompeij Epiſc.*] Tabulæ eccleſ. Papien. vnde & eius Acta manuſcripta accepimus: plura de eodem in Actis S. Syri eiuſdem eccleſiæ Epiſcopi.

[h] *Agnelli abb.*] Tabulæ eccleſiæ Neapol. vbi religioſiſſime colitur. Extant eius Acta edita a Paulo Regio; habemus & nos manuſcrip. in noſtra bibliotheca, vbi & quædam a viro ſancto miracula edita leguntur. Claruit tēporibus Gregorij Papæ, & Mauritij Imp. cum Neapolitanæ eccleſiæ præeſſet Fortunatus, de quo eſt frequens mentio in regiſtro S. Gregorij Papæ. Legi & libellum miraculorum eius, cum eſſem Neapoli.

[i] *Matroniani.*] De eo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis, ex quibus Galeſinius.

vj. F Decimooctauo Kal. Ianuarij. Luna. 15

a b c d e f g h i k l m n p q r f
25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
t u A B C D E f F G H M N P
13 14 15 16 17 18 19 20 19 20 21 22 23 24

ROMAE ſanctorum martyrum Irenæi[a], Antonij, Theodori, Saturnini, Victoris, & aliorū decem & ſeptē, qui in perſecutione Valeriani pro Chriſto paſsi ſunt. In Africa paſsio ſanctorum Fauſtini[b], Lucij, Candidi, Cæliani, Marci, Ianuarij, & Fortunati. Ibidem S. Valeriani[c] Epiſcopi, qui cum eſſet annorum plus octoginta, in perſecutione Vuandalica ſub Geiſerico Rege Ariano, conuentus ab eo vt traderet eccleſiæ vtenſilia, idq. conſtanter renuiſſet, extra ciuitatem ſingularis iuſſus eſt pelli: cumq. præceptum eſſet, vt nullus eū neque in domo, neque in agro dimitteret habitare, multo tempore in ſtrata publica nudo ſub aere iacens, in confeſsione & defenſione Catholicæ veritatis curſum beatæ vitæ compleuit. In territorio Aurelianenſi S. Maximini[d] confeſſoris. Apud Iberos trans Pontū Euxinum ſanctæ Chriſtianæ ancillæ[e], quæ virtute miraculorū gentem illam tempore Conſtantini ad fidem Chriſti perduxit.

DECEMBRIS 15.

IRENAEI *& ſoc.*[a]]. De his vet. manuſcrip. ex quibus & recentiores hac die.

[b] *Fauſtini, Lucij, & ſoc.*] Agunt de his Beda, atque alij recentiores, adſtipulanturq. vet. manuſcripta.

[c] *Valeriani Epiſcopi.*] Beda, Vſuardus, alijq. de eodē hac die. Eius res geſtas conſcripſit Victor Vticenſis lib. 1. de perſecut. Vuandal: ex quo & ceteri accepiſſe noſcuntur.

[d] *Maximini.*] Agūt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores hac die.

[e] *Chriſtiana ancilla.*] Hæc, de qua agitur, eo quod nomen eius incognitum haberetur,

non

non proprio, ſed appellatino potius nomine Chriſtiana ancilla dicta videtur. De Apoſtolico munere, quo (Deo dante) hæc functa eſt, egregijsq. miraculis, & Gentilis populi ad Chriſtum conuerſione, ſcribit in primis Ruffinus hiſt. lib. 1. cap. 10. Socrates lib. 1. c. 26. Sozomenus lib. 2. cap. 6. Theodoretus lib. 1. cap. 24. Caſſiodorus ex prædictis in triparti. lib. 9. cap. 45. Nicephorus lib. 8. cap. 34. & 45. Suidas, & alij. Claruit tempore Conſtantini Imperatoris. Perſeuerauit florentiſſimus Chriſtianiſmus in Iberia: agit enim de Iberis Chriſtianis ſumma cum laude Procopius de bello Perſico lib. 1. Hi etenim, ingruentibus hæreticorum procellis, fidē Catholicam integram illibatamq. ſeruarunt.

16 Decimoſeptimo Kal. Ianuarij. Luna. G

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25

TRium puerorum, Ananiæ[a], Azariæ, & Miſaelis, quorum corpora apud Babyloniam ſub quodam ſpecu ſunt poſita. Rauennæ ſanctorum martyrum Valentini[b] magiſtri militum, Concordij eius filij, Naualis, & Agricolæ, qui in perſecutione Maximiani pro Chriſto paſsi ſunt. Formijs in Campania ſanctæ Albinæ[c] virginis & martyris, ſub Decio Imperatore. In Africa paſsio plurimarum ſanctarum[d] Virginum, quæ in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege Ariano ſuſpendia, pondera, laminasq. ignitas tolerantes, martyrij agonem feliciter conſummarunt. Viennæ beati Adonis[e] Epiſcopi & confeſſoris. Aberdone in Hibernia ſancti Beani[f] Epiſcopi. Gazæ in Palæſtina ſancti Irenionis[g] Epiſcopi.

DECEMBRIS 16.

TRium *puerorum, Ananiæ, & ſociorum* [a].] De his Beda, Vſuard. Ado, & alij, Græci autem in Menologio die ſequenti. Poſt multa quæ in diuinis Scripturis de his teſtata habentur, agit Ioſephus antiq. lib. 10. cap. 11. & auctor apud Iſid. de vita & obitu ſanct. cap. 60. vbi meminit de ipſorum ſepulchro. De manu horum vnius tranſlata Babylone Alexandriam, ac de baſilica illic erecta, narratur hiſtoria in Actis Cyri & Ioānis, apud Lipom. tom. 5. De alijs reliquijs eorumdem poſitis iuxta loculum Danielis Stylitæ, habes apud Metaph. in Actis S. Danielis, apud Lipom. to. 5. Athan. ſer. 3. contra Arianos appellat hos tres pueros martyres Babylonios, ſic dicens: Id cognoſcentes etiam martyres illi Babylonij, Ananias, Azarias, Miſaël, refutant Arianorū impietatem, &c.

[b] *Valentini & ſoc.*] De his Beda, Ado, & alij recentiores: ipſorum martyrium narrat Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 2.

[c] *Albinæ.*] De eadem vet. manuſcrip. Eius Acta ex antiquis monumentis eccleſiæ Caietanæ accepimus: eſt illorum exordium: Tempore adueniente, &c. Fuit Romæ eius nomine femina genere & ſanctitate illuſtris, de qua frequenter ſumma cum laude meminit S. Hieronymus.

[d] *Sanctarum virg.*] Harum fortem in confeſſione conſtantiam atque coronam martyrij ſcribit Victor de perſecut. Vuandal. lib. 1. Non tantum pro fide Catholica ſubiere martyrium; ſed etiam, vt calumnioſum mendacium in ſanctos Epiſcopos dicerent, cruciatæ ſunt ſæuiſſime; ſed præualuit earum ſubnixa veritate conſtantia.

e Adonis

[e] *Adonis Epiſcopi.*] De eo hic Bedæ Martyrologinm. Hic ille ipſe qui chronicon ſcripſit, perduxitq. vſque ad annũ Domini 880. Alium ab ipſo non inuenimus eius eccleſiæ Epiſcopum.

[f] *Beani.*] Vet. manuſcr. ex quibus Molanus hac die. Fuit hic Epiſc. Aberdonenſis, vt idem teſtatur.

[g] *Irenionis Epiſc.*] De quo præclara mentio in Actis ſancti Porphyrij Epiſcopi Gazenſis, quæ ex Metaphraſte, & ille ex Marco diacono, recenſet Lipom. tom. 5. Claruit tempore Theodoſij Imperatoris. Ei ſucceſſit Aeneas, ac inde ſubrogatur Porphyrius; in cuius vita hæc Marcus diaconus: Irenion quoque fuit ciuis Angelicarum poteſtatum; cuius laudes fieri non poreſt vt ſcribantur in digreſſione; ſed opus eſſet opere ſeparató ad hoc, vt conſcriberemus vitam huius dicti inclyti Irenionis: alijs vero id relinquimus ſcriptoribus, qui eius vitam ſciunt accurate. Hæc ille.

iiij. A Sextodecimo Kal. Ianuarij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ELEVTHEROPOLI in Palæſtina ſanctorum martyrum Floriani[a], Calanici, & ſociorum quinquaginta & octo, qui tempore Heraclij Imperatoris a Sarracenis ob Chriſti fidem occiſi ſunt. Maſsiliæ in Gallia beati Lazari[b] Epiſcopi, quem Dominus in Euangelio a mortuis ſuſcitaſſe legitur. Bigardis prope Bruxellam ſanctæ Viuinæ[c] virginis, cuius egregiam ſanctitatem miracula crebra teſtantur. Conſtantinopoli ſanctæ Olympiadis[d] viduæ. Andaniæ apud Septemeccleſias beatæ Beggæ[e] viduæ, ſororis ſanctæ Gertrudis. Eodem die tranſlatio[f] ſancti Ignatij Epiſcopi & martyris, qui tertius poſt beatum Petrum Apoſtolum Antiochenam rexit eccleſiam: cuius corpus ab vrbe Roma, vbi ipſe ſub Traiano paſſus fuerat, Antiochiam delatum, extra portam Daphniticam in cœmeterio eccleſiæ poſitum fuit: in qua celebritate ſanctus Ioannes Chryſoſtomus concionem ad populum habuit: poſtmodum vero eius reliquiæ rurſus Romam tranſlatæ ſunt, & in eccleſia ſancti Clementis vna cum corpore eiuſdem beatiſsimi Papæ & martyris ſumma veneratione reconditæ.

DECEMBRIS 17.

FLORIANI *& ſoc.*[a]] De his Beda, Vſuard. Ado, Petr. in catal. lib. 1. c. 73. & alij. Paſſi habentur anno trigeſimoſeptimo Heraclij Imp. De eadem barbarica incurſione, & eccleſiarum clade agitur in hiſt. Miſcel. de qua & Cedren. in comp. hiſt.

[b] *Lazari Epiſc.*] Beda, Vſuard. Ado, ceteriq. recentiores; Græci agunt in Menolog. tranſlationem reliquiarum eius Conſtantinopolim factam xvj. Kal. Nouẽb. Leone VI. Imp. qui nobilem eidem erexit baſilicam, vt ſcribit Cedren. in eodem Imp. De eadem tranſlatione e Cypro inſula agit Zonaras

in

in 3. parte Annal. in Leone Philoſopho. Extat de ſancto Lazaro encomium Andreæ Cretenſis Græce ſcriptum in bibliotheca Sfortiana, cod. manuſcr. num. 11. De rebus geſtis ipſius, præter illa quæ in ſacro leguntur Euangelio, plura habentur in Actis ſanctarum Marthæ, & Magdalenæ, & Maximini.

[c] *Vinina.*] Tabulæ eius eccleſiæ, ex quibus Molanus in addit. ad Vſuard. & in Indic. Sanct. Belgij.

[d] *Olympiadis.*] De ea vet. manuſcrip. Græci autem in Menolog. viij. Kalend. Auguſti, vbi hæc leguntur: Vixit hæc ſub Imp. Theodoſio, Arcadio & Honorio filijs, Aniſij ſecundi Comitis filia, neptis Ablauij Præfecti, deſponſata Nebridio, cum quo paululum temporis vixit, antequam cum eo copula iungeretur: ſicq. virgo ſimul & vidua remanſit, tempus omne tranſigens in ieiunijs, venerata plurimum ſanctos Dei ſacerdotes, ac præcipue ſanctum Ioannem Chryſoſtomum. Hæc ibi. Cum autem hæc dicatur neptis Ablauij; tenuit hic primum locum apud Conſtantinum Imperatorem, filiamq. habuit Olympiadem, quæ iuſſu Conſtantij Imperatoris nupſit Arſaci Armeniæ Regi, vt auctor eſt Ammianus Marcellin. lib. 20. An autem huius ex alio viro Ablauij neptis Olympias fuerit filia, incompertũ habemus. Ad Olympiadis nuptias vocatus ſanctus Gregorius Nazianzenus, dolore podagræ ſe impeditum excuſat per litteras, ad Aniſium epiſt. 57. Scripſit tamen ad eam carmen parænetícum, quo eam inſtituit vt ſe gerere debeat in ſancto coniugio. De eadem Olympiade, cum ad ſecunda vota tranſire per Theodoſium Imperatorem cogeretur, cui reſtitit, pluribus agũt Pallad. in dialog. de S. Ioanne Chryſoſtomo, Sozomenus lib. 8. cap. 24. Pallad. Galat. in Lauſiacis cap. 43. Leo Imp. in encomio de S. Ioan. Chryſoſtom. & Niceph. hiſt. lib. 13. cap. 24. Extant eiuſdem S. Ioan. Chryſoſt. ad eamdem epiſtolæ ſeptemdecim, quibus quaſi quibuſdam coloribus eius egregiæ laudes panduntur; cum præſertim hæc vitans ſchiſmaticos, inhærens Catholicis, Ioannis partibus, eius cauſa ad tribunal vſque perducta, bonis mulctata, alijsq. grauiſſimis ærumnis confecta eſt: quando ipſam idem Ioannes Chryſoſt. pluribus litteris eſt conſolatus.

[e] *Begga vidua.*] Tabulæ eius eccleſiæ, ex quibus Molanus hac die in addit. ad Vſuard. & pluribus in Indic. Sanct. Belg. vbi hæc ſcribit: Sancta Begga matrona patrem habuit Pipinum primum Ducem Brabantiæ & Maiorem domus in Auſtraſia, germanam vero ſororem beatiſsimã Gertrudem. Hæc, Anſigiſo viro ſuo perempto, Romam adijt dominã mundi & Eccleſiæ caput. Vnde cũ benedictione Papæ, & donata reliquijs reuerſa, in honorem ſeptem eccleſiarum Romanarum, Andanæ ad Moſam cœnobium Septem eccleſiarum fundauit, &c. ibi enim vixit regularibus diſciplinis; & ſanctitate pollens, hac die migrauit ad Dominum. Voluimus hæc ad verbum deſcripſiſſe, non tantum vt eius genus & ſanctitas innoteſceret, ſed vt celeberrimum ac vetuſtiſſimum cultum ſeptem Romæ eccleſiarum eſſe conſtaret. De eadem Sigebert. in chron. anno Domini 686. De eius autẽ obitu anno 698. agit.

[f] *Tranſlatio S. Ignatij.*] De qua etiam hac die Beda, Vſuard. & alij recentiores. Fuit hæc prima tranſlatio: quando conſummato martyrio, eius diſcipuli, qui eum ſecuti fuerant Antiochia, illuc victrices reliquias reduxerunt: de qua tranſlatione agitur in fine Actorum martyrij ipſius, eamq. graphice deſcribit egregia oratione S. Ioan. Chryſoſt. Poſitum tunc fuit corpus eius in cœmeterio ad portam Daphniticam. inde autem vltimis temporibus Theodoſij Iunioris delatum eſt ſummo cum honore intra ciuitatem Antiochiam, poſitum in templo quod Fortunæ dicebatur, vt teſtatur Niceph. hiſtor. lib. 14. cap. 44. licet erret, cum ait, tunc, videlicet tempore Theodoſij, Roma illuc eſſe perlatum: nam arguitur prædictorum auctoritate, necnon etiam S. Hieronymi in lib. de Script. Eccleſiaſt. in Ignatio, dum ait, eius corpus iacere extra portam Daphniticam in cœmeterio. De eadem tranſlatione iterum facta ſcribit Euagrius Scholaſt. hiſt. lib. 1. cap. 16. De tertia autem, quando Romam delatum eſt, nihil mihi hactenus compertum habetur. Opinor tamen tunc inde ablatas ſanctiſsimi martyris reliquias, cum, Iuſtiniano imperante, ciuitas illa a Coſrhoe Rege Perſarum igni ferroq. vaſtata eſt, anno Domini 540. Agit Procop. de eadem clade lib. 2. de bello Perſico.

Quinto-

iiij. B Quintodecimo Kal. Ianuarij. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

PHILIPPIS in Macedonia natalis ſanctorum martyrum Rufi [a] & Zoſimi, qui ex eo numero diſcipulorum fuerunt, per quos primitiua Eccleſia in Iudæis & Græcis fundata eſt: de quorum etiam felici agone ſcribit ſanctus Polycarpus in epiſtola ad Philippenſes. Laodiceæ in Syria paſsio ſanctorum Theotimi [b] & Baſiliani. In Africa ſanctorum martyrum Quincti [c], Simplicij, & aliorum, qui ſub Decij & Valeriani perſecutione paſsi ſunt. Ibidem ſancti Moyſetis [d] martyris. Item in Africa ſanctorum martyrum Victuri [e], Victoris, Victorini, Adiutoris, Quarti, & aliorum triginta. Mopſueſtiæ in Cilicia ſancti Auxentij [f] Epiſcopi, qui olim ſub Licinio miles, potius elegit cingulum exuere, quam vuas Baccho offerre: factusq. Epiſcopus, præclarus meritis in pace quieuit. Turonis ſancti Gatiani [g] Epiſcopi, qui a ſancto Fabiano Papa eiuſdem ciuitatis primus Epiſcopus ordinatus, multis clarus miraculis obdormiuit in Domino.

DECEMBRIS 18.

RVFI *& Zoſimi* [a].] Beda, Vſuar. Ado, & alij de iiſdē hac die. Hi ſummopere laudantur a S. Polycarpo in epiſtola ad Philippenſes, dum eoſdem vna cū S. Ignatio in exemplum ponit ſinceræ fidei, & perſectæ charitatis. De his iterum apud Bedam ſeptimo Kal. Ianuarij: ſed perperam additum videtur Zoſimo nomen Rom. Pontificis, quaſi fuerit Zoſimus Papa, de quo infra 26. Decembris.

[b] *Theotimi & Baſiliani.*] De his item Beda, & alij recentiores, conſentiuntq. vet. manuſcripta.

[c] *Quincti & ſoc.*] Beda de iiſdem hac die. Fuit Quinctus Epiſc. in Mauritania temporibus Decij Imp. ad quem extat S. Cypriani epiſt. 71. Inſcribitur nomen eius in epiſt. ad Cornelium Papam 54. An autem hic ille idem ſit, non ſatis exploratum habeo.

[d] *Moyſetis.*] De eodem Beda, Vſuardus, & vet. manuſcripta, itemq. recentiores agunt.

[e] *Victuri & ſoc.*] De his eadem manuſcripta S. Cyriaci hac die.

[f] *Auxentij Epiſcopi.*] De eo Græci; eiusq. certamen temporibus Licinij exhibitum deſcribit Suidas, ex quo Lipom. tom. 4. Alius eiuſdē nominis eſt ille qui temporibus Diocletiani ob Chriſti fidem ad beſtias damnatus eſt, de quo Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 17. Alius inſuper qui cum Euſtratio atque Mardario paſſus eſt, de quo ſupra. Prætermittimus alios abſque martyrio eius nominis ſanctitate nobiles.

[g] *Gatiani Epiſcopi.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die; pluribus Gregorius Turonenſis de geſt. Franc. lib. 1. cap. 30. & lib. 10. cap. 31. Ponitur hic primus Turonen. ſedis Epiſcopus, creatus Aemiliano & Aquilino Conſſ. Eſt is annus a Chriſto 251. ſecundum veriorem ſupputationem.

19 Quartodecimo Kal. Ianuarij. Luna. C

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

ALEXANDRIAE in Aegypto beati Nemeſij[a] martyris, qui primo per calumniam quaſi latro Iudici delatus, eoq. crimine abſolutus, mox in perſecutione Decij Chriſtianæ religionis nomine Aemiliano Iudici accuſatur: a quo geminatis ſupplicijs excruciatus, cum latronibus iuſſus eſt incendi, Saluatoris deferens ſimilitudinem, qui vna cum latronibus pertulit crucem. Nicææ ſanctorum Darij[b], Zoſimi, Pauli, & Secundi martyrum. Nicomediæ ſanctorum martyrum Cyriaci[c], Paulilli, Secundi, Anaſtaſij, Syndimij, & ſociorum. In Mauritania ſancti Timothei[d] diaconi, qui ob Chriſti fidem poſt diros carceres in ignem coniectus, martyrium conſummauit. Gazæ in Palæſtina paſsio ſanctarum Meuris[e] & Theæ. Antiſiodori ſancti Gregorij[f] Epiſcopi & confeſſoris. Aureliani ſancti[g] Adiuti abbatis, prophetiæ ſpiritu illuſtris. Romæ ſanctæ Fauſtæ[h] matris ſanctæ Anaſtaſiæ, nobilitate & pietate inſignis.

DECEMBRIS 19.

NEMESII[a].] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij, ijdemq. ex epiſtola S. Dionyſij Epiſcopi Alexandrini, quam recitat Euſebius hiſt. lib. 6. cap. 34. vbi eius certamen ponitur.

[b] *Darij & ſoc.*] Agit de Dario Vſuardus hac die; ceteri autem reſtituti ſunt ex prædicto antiquo manuſcripto.

[c] *Cyriaci & ſoc.*] Beda de ijſdem agit, ac recentiores, ſuffraganturq. manuſcripta.

[d] *Timothei diac.*] De quo etiam Græci hac die in Menol. ibiq. recenſent eius martyrium.

[e] *Meuris & Theæ.*] Græci itidem de his agunt. Marcus diac. in Actis S. Porphyrij Epiſcopi Gazenſis refert harum venerandas reliquias Gazæ poſitas eſſe in eccleſia S. Timothei martyris.

[f] *Gregorij Epiſc.*] De eo Vſuardus hac die. Apud Bedam deprauate legitur Gregorius Papa. De eodem Ado, & alij recentiores. Numeratur hic decimustertius eius ſedis Epiſcopus: ſedit an. duodecim, & menſ. ſex, temporibus Vigilij & Siluerij Rom. Pont. vt conſtat ex tabulis eius eccleſiæ, quas recitat Demochares:

[g] *Adiuti abb.*] Vet. manuſcripta, ex quibus etiam recentiores hac die agunt.

[h] *Fauſtæ.*] De eadem manuſcrip. Extat ſanctæ Anaſtaſiæ epiſtola perbreuis ad ſanctum Chryſogonum, vbi de ea his verbis meminit: Fauſta mater Chriſtianiſſima ſemper vixiſſe probatur & caſta: hæc me inter ipſa cunabula fecit fieri Chriſtianam, &c. Apud Nicephorum lib. 14. in fine, Flauia, pro Fauſta legitur, vt eſt apud Suidam.

D Tertiodecimo Kal. Ianuarij. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

VIGILIA[a] ſancti Thomæ Apoſtoli. Romæ ſanctorum martyrum Liberati[b] & Baiuli. Alexandriæ ſanctorum martyrũ Ammonis[c], Zenonis, Ptolemæi, Ingenis, & Theophili militum, qui tribunalibus aſtantes, cum quidam Chriſtianus in ſupplicijs poſitus trepidaret, & iam pene ad negandum declinaret, vultu, oculis, ac nutibus illum conabantur erigere: cumq. hac de cauſa totius populi clamor in eos proſiliret, prorumpentes in medium, Chriſtianos ſe eſſe teſtati ſunt: per quorum victoriam Chriſtus, qui ſuis eam animi conſtantiam dederat, glorioſiſsime triumphauit. Geldubæ ſancti Iulij[d] martyris. In Arabia ſanctorum martyrum Eugenij[e] & Macarij presbyterorum, qui a Iuliano Apoſtata, cum ipſius impietatem arguiſſent, ſæuiſsimis plagis affecti, atque in vaſtiſsimam eremum relegati, gladio cæſi ſunt. Antiochiæ natalis ſancti Philogonij[f] Epiſcopi, qui ex cauſidico ad eam eccleſiam regendam Dei nutu accerſitus, aduerſus Arium vna cum ſancto Alexandro Epiſcopo & ſocijs primum pro fide Catholica certamen inijt, clarusq. meritis quieuit in Domino: cuius annuam feſtiuitatem S. Ioannes Chryſoſtomus præclaro encomio celebrauit. Brixiæ ſancti Dominici[g] Epiſcopi & confeſſoris.

DECEMBRIS 20.

VIGILIA *S. Thomæ*[a].] De eadem Beda, & alij recentiores, Concil. Oxonien. & qui agunt de diuin. offic. vt Durand. lib. 6. c. 7. & alij.

[b] *Liberati & Baiuli.*] Agit de his Beda, Vſuardus tantum de Liberato in Amphitrea.

[c] *Ammonis & ſoc.*] Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri de his hac die. Extat epiſtola S. Dionyſij Epiſcopi Alexandrini, quã recitat Euſeb. hiſt. lib. 6. cap. 34. qua eorumdem deſcribitur martyrium.

[d] *Iulij.*] De eo etiam Vſuardus hac die. Gelduba in Thracia ponitur ab Vſuardo, niſi ſit mendum in codice: verum Plinius lib. 19. cap. 5. dicit Geldubam eſſe caſtellum Rheno impoſitum; aliam Geldubam non inuenimus.

[e] *Eugenij & Macarij.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, eorumq. certaminis compendium breui ſumma perſtringunt. Porro eorum Acta plenius proſecutus eſt Metaphraſtes in vita ſancti Artemij martyris, quam deſcripſit Lipom. to. 6. & Sur. tom. 5. die 20. Octobris. Memini me

legiſſe

legiſſe eorumdem certamen in cod. manuſcr. biblioth. S. Petri in Actis Patermutij.

[f] *Philogonij Epiſc.*] Græci etiam de Philogonio hac die in Menologio. Extat homilia S. Ioannis Chryſoſtomi dicta in die natali ipſius tomo 3. Ex litteris Arij hæreſiarchæ, quas recitat S. Epiphan. in Panar. hæreſi 69. maxima laus eidē Philogonio comparatur; dum illis ſignificat, hunc ipſum ſuæ ſectæ præcipuum aduerſarium eſſe. De eodem Hieron. chron. Niceph. Epiſcopus chron. & Nicephorus Calliſt. hiſt. lib. 8. cap. 6. 7. 8. 9. & 14.

[g] *Dominici Epiſcopi.*] Tabulæ eccleſ. Brixian. Meminit de eo Rempertus eiuſdem ciuitatis Epiſcopus in ſermone habito de tranſlatione S. Philaſtrij. De alio Dominico confeſſore agitur hac eadem die in nonnullis eccleſijs Hiſp. de quo mentio habetur in Theſauro concion. tomo 2.

21 Duodecimo Kal. Ianuarij. Luna. E*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

CALAMINAE natalis beati Thomæ[a] Apoſtoli, qui Parthis, Medis, Perſis, Hyrcanis, & Brachmanis Euangelium prædicauit, ac demum in Indiam perueniens, cum eos populos in Chriſtiana religione inſtituiſſet, Regis iuſſu lanceis transfixus occubuit: cuius reliquiæ ad vrbem Edeſſam, deinde Orthonam in Apulia tranſlatæ ſunt. In Tuſcia ſanctorum martyrum Ioannis[b] & Feſti. In Lybia ſancti Themiſtoclis[c] martyris, qui ſub Decio Imperatore pro ſancto Dioſcoro, qui quærebatur ad necem, ſe offerens, equuleo tortus, raptatus, ac fuſtibus cæſus, martyrij coronā adeptus eſt. Nicomediæ ſancti Glycerij[d] presbyteri, qui in perſecutione Diocletiani multis tormentis vexatus, in ignem demum coniectus, martyrium conſummauit. Antiochiæ ſancti Anaſtaſij Epiſcopi & martyris, qui, Phoca imperante, a Iudæis ſæuiſsime necatus eſt. Treuiris ſancti Seuerini Epiſcopi & confeſſoris.

DECEMBRIS 21.

[a] THOMAE *Apoſtoli*.] De quo Beda, ac ceteri Latinorum; Græci autem pridie Non. Octobris, vt conſtat ex eorum Menologio, & conſtitutione Emmanuelis Imp. De prædicatione Thomæ, de qua hic agitur, quod ad Parthos pertinet; Origenes teſtatur lib. 3. in Geneſ. Euſeb. hiſt. lib. 3. cap. 1. Ruffin. hiſt. lib. 1. cap. 9. Socrat. lib. 1. cap. 15. De Aethiopia meminit Ioannes Chryſoſt. homil. in duodecim Apoſtolos, cū ait: Thomas baptiſmate Aethiopas dealbat. De prædicatione ad Indos ſcribit Gregor. Nazianz. orat. ad Arianos, & Greg. Papa in Euangel. hom. 17. De ceteris regionibus, quæ hic numerantur, agit Sophron. apud Hieron. de Script. Eccleſ. auctor apud Iſid. de vita & obitu ſanct. c. 76. Dorotheus in Synopſi, Beda in collect. & alij. De veteribus monumētis eius prædicationis apud Indos, conſule Hieron. Oſorium Epiſcopum Siluenſem grauiſſimum Indicarum rerū noſtri temporis ſcriptorē lib. 3. Non tantum Brachmanis, ſed & Taprobanæ inſulæ accolis Euangelium annūciaſſe, ſcribit Niceph. hiſt. lib. 2. c. 50. Ante

eum idem affirmare videtur Theodoretus de legibus. De Actis S. Thomæ Gelaſius meminit, & reijcit inter apocrypha; eadem habet Auguſtinus lib. contra Adimant. Manich. cap. 17. contra Fauſt. lib. 22. c. 9. & de ſer. Domini in mon. lib. 1. c. 20. Extant ea inter paſſiones Apoſtolorum ex anonymo. Reliqua vero ſcripta eius nomine, vt Circuitus, Actus, Euangeliũ, & Apocalypſis Thomæ dicta, damnata prorſus atque reiecta reperiũtur in primis ab Athanaſio in Synopſi, Epiphan. in Panario hæreſ. 47. Innocent. Papa epiſt. ad Exuperium Epiſcopum Toloſanum, Cyrillo in catecheſi 6. ac denique a Gelaſio Rom. Pont. in cap. ſancta Rom. diſtin. 15. Thomam enim quemdam Manetis diſcipulum eorumdem ſcriptionum auctorem fuiſſe, ſcribit idem Cyrillus in eadem catech. 6. prope finem, & Epiphan. hæreſ. 66. De ſancti Thomæ corporis tranſlatione, cuius hic mentio habetur, iam ſatis ſuo loco ſuperius die 3. Iulij.

[b] *Ioannis & Feſti.*] De ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij agunt.

[c] *Themiſtoclis.*] Agunt de eodem Græci in Menologio, ex quo etiam ceteri.

[d] *Glycerij.*] De quo Græci in Menologio. Meminit eiuſdem Niceph. hiſt. lib. 7. cap. 6. & Metaphraſt. in Actis ſanctorum Indes & Domnæ, die 26. Decembris, apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 4.

[e] *Anaſtaſij Epiſcopi.*] Alius hic ab illo, de quo ſupra xj. Kal. Maij. Vide notata ea die in Anaſtaſio Sinaita. Meminit huius Niceph. hiſt. lib. 18. cap. 44. ſed confundit cum priori, vt ibi diximus.

[f] *Seuerini Epiſcopi.*] Vet. manuſcr. ex quibus etiam Molanus hac die. Ponitur in tabulis Demochar. viceſimusſecundus eius ſedis Epiſcopus.

xix. F Vndecimo Kal. Ianuarij. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

ROMAE via Lauicana inter duas Lauros natalis ſanctorum triginta[a] Martyrum, qui omnes vna die in perſecutione Diocletiani martyrio coronati ſunt. Ibidem S. Flauiani[b] expræfecti, qui ſub Iuliano Apoſtata pro Chriſto inſcriptione[c] damnatus, & ad Aquas Taurinas in exilium miſſus, illic orans, ſpiritum Deo reddidit. Apud Oſtia Tiberina ſanctorum martyrum Demetrij[d], Honorati, & Flori. Alexandriæ ſancti [e]Iſchirionis martyris, qui cum ad ſacrificandum conuicijs & iniurijs cogeretur, atque contemneret, præacuta ſude per media viſcera tranſuerberatus neci traditur. In Aegypto ſanctorum Chæremonis[f] Epiſcopi Nilopolis, & aliorum plurimorum martyrum: quorum alij, ſæuiente Decij perſecutione, fuga diſperſi, in ſolitudinibus errantes, a beſtijs interempti ſunt: alij fame, frigore, ac languore conſumpti, alij a barbaris & latronibus necati, martyrij gloria coronati ſunt. Nicomediæ ſancti Zenonis[g] militis, qui cum Diocletianum Cereri immolantem deriſiſſet, maxillis confractis, dentibusq. excuſsis, capite truncatus eſt.

T RIGINTA *Martyrum* [a].] Agunt de his Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De loco Inter duas lauros, mentio habetur etiam in libello de munificentia Conſtantini, cũ agitur de baſilica ſanctorum Petri & Marcellini ibi a Conſtantino erecta.

[b] *Flauiani.*] Fabianus pro Flauiano ponitur in aliquibus vet. manuſcr. Agitur de eo in Actis S. Bibianæ martyris. Locum Aquæ Taurinæ dictum, cuius hic habetur mentio, in Tuſcia fuiſſe conſtat: Plinius enim lib. 3. c. 5. Aquenſes Taurinos ponit in Tuſcia. De eodem loco pluribus ſcribit Rutilius Itiner. lib. 1. cum ait:

Noſſe iuuat Tauri dictas de nomine thermas, &c.

Rurſus vero de Aquis Taurinis, & inde denominata eccleſia Taurirana, ſub diœceſi Centumcellenſi, habetur mentio a S. Greg. in dialog. lib. 4. cap. 55. vbi plura de balneis ibi poſitis.

[c] *Inſcriptione damnatus.*] Eiuſmodi ignominia affici ſolitos Chriſtianos confeſſores, docet Pontius diac. in vita S. Cypriani, dum ait: Quis denique tot confeſſores frontium notatarum ſecunda inſcriptione ſignatos, & ad exemplum martyrij ſuperſtites reſeruatos, incentiuo tubæ cæleſtis animaret? Hæc ille. Seruorum vultus inſcribi ſolitos, teſtatur Plin. lib. 18. cap. 3. & alij, vt Varro lib. 1. de re ruſtica. Seruos pœnæ etiã; vnde Suet. in Caio cap. 27. ait: Multos honeſti ordinis, deformatos prius ſtigmatum notis, ad metalla, & munitiones viarum, aut ad beſtias condemnauit. De ſeruo hiſce notis deformato meminit Valer. lib. 6. cap. 8. Dicebantur eiuſmodi ſerui ſtigmatici; ſic apud Dionem hiſtor. Rom. lib. 97. itemq. aliquando litterati, atque inuſti. Erat itaque inſcriptio antiquum genus ſupplicij, quo ſumma irrogabatur ignominia, cum liberi hominis facies atris notis perpetuo manſuris profundis characteribus incideretur. Meminit eius ſupplicij Seneca lib. 3. de ira, c. 3. cum ait: Varia vinculorum genera, varia pœnarum, lacerationes membrorum, inſcriptiones frontis, &c. Sed frequentius de beneficijs lib. 4. c. 137. & 138. vbi de inſcriptione, qua Philippus Rex ingratũ militem notandum præcepit. Conſtantinus Imp. eiuſmodi vultus deturpationem lege vetuit, ſic reſcribens ad Eumelium: Si quis in ludum fuerit, vel in metallum pro criminum deprehenſorum qualitate damnatus, minime in eius facie ſcribatur; dum & in manibus & in ſuris poſsit pœna damnationis vna ſcriptione comprehendi; quo facies; quæ ad ſimilitudinẽ pulchritudinis cæleſtis eſt figurata, minime maculetur. l. 2. de pœnis. Cod. Theod. Theophilus Imp hæreticus Iconoclaſta abolitam antiquatamq. pœnam reſtituit, hiſq. non dicam ignominiæ, ſed præclariſſimæ laudis notis rigauit vultus ſanctorum martyrũ Theophanis ac Theodori fratrum, quos Methodius illuſtris confeſſor, qui ob Chriſti fidem ab eodem Imp. tenebatur ſepulchro incluſus, per fidum internuncium his ſalutabit iambis;

Quorum libris ſcripta ſunt in cæleſtibus
Nomina, pieq. frontes compunctæ notis;
Hos, qui ſepultus ante funus eſt ſuum,
Vinctos ſalutat & ipſe vinculis grauis.

Hæc apud Georg. Cedren. in compendio hiſt. in Theoph. Comminatus eſt Theodoricus Rex Italiæ Opilioni & Gaudentio viris clariſſimis, inſcribendas notis ipſorum frontes. Boet. de conſolat. proſa 4. Thracibus vero notæ in facie ſcriptæ erant in ſignũ nobilitatis: vnde in prouerbiũ adductæ Thraciæ notæ, vt ex Herodoto notat Cæl. Rodig. lect. antiq. lib. 7. c. 31. Meminit de Thracijs notis Valer. lib. 9. c. 14. 2. ext. Dacos ac Sarmatas ſolitos fuiſſe ſuas frontes notis inſcribere, auctor eſt Plin. lib. 22. cap. 1. Stigmata fuiſſe etiam Britonum inſignia, teſtatur Tertullianus lib. de virgin. veland. Fuerunt & Syri ſtigmatici: non tamen in vultu, ſed in vola manus, vel in ceruice (vt tradit Lucianus in Dea Syria) ſtigmata incidebant.

[d] *Demetrij & ſoc.*] De his Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die.

[e] *Iſchyrionis.*] In Beda mendoſe legitur Chiridonis; in Vſuardo, Schyrionis. ſatis conſtat ex epiſtola Dionyſij Alexandrini ad Fabium Antiochenum, quam recitat Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 34. cum eius Acta refert, Iſchyrionem dici debere.

[f] *Chæremonis Epiſc. & ſoc.*] Beda, Ado, & alij de iiſdem hac die: pluribus autem idem Dionyſ. eadem epiſt. apud Euſeb. lib. 6. c. 34. prope finem.

[g] *Zenonis.*] Eius certamen deſcribitur in Actis SS. Indes & Domnæ, apud Metaphraſt. die 25. Decemb. Habet eadem Lipom. to. 5. & Sur. tom. 6.

xxiij. G Decimo Kal. Ianuarij. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3

ROMAE ſanctæ Victoriæ [a] virginis & martyris, quæ in perſecutione Decij Imperatoris, cum eſſet deſponſata Eugenio Pagano, & nec nubere vellet, neque ſacrificare, poſt multa facta miracula, quibus plurimas Deo virgines aggregauerat, a carnifice percuſſa eſt gladio in corde, rogatu ſui ſponſi. Nicomediæ natalis ſanctorum viginti [b] Martyrum, quos Diocletiana perſecutio grauiſsimis tormentis cruciatos, martyres Chriſti fecit. Ibidem paſsio ſanctorum Migdonij [c] & Mardonij, quorum alter in eadem perſecutione igne crematus, alter in foſſam proiectus occubuit. Tunc etiam paſſus eſt diaconus ſancti Anthimi Epiſcopi Nicomedienſis, qui cum litteras perferret ad Martyres, a Gentilibus tentus, & lapidibus obrutus, migrauit ad Dominum. In Creta ſanctorum martyrum Theoduli [d], Saturnini, Eupori, Gelaſij, Euniciani, Zetici, Cleomenis, Agathopi, Baſilidis, & Euariſti, qui in perſecutione Decij crudelia paſsi, capite cæſi ſunt. Romæ beati Seruuli [e], de quo ſanctus Gregorius [f] ſcribit, quod a primæua ſui ætate vſque ad finem vitæ paralyticus iacuit in porticu prope eccleſiam ſancti Clementis, & demum Angelorum cantibus inuitatus, tranſiuit ad gloriam paradiſi: ad cuius tumulum Deus miracula creberrime oſtendit.

DECEMBRIS 23.

VICTORIAE. [a]] De eadē Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores: S. Aldelmus libro de laud. virg. tam proſa quā carmine Victoriam, ac eius germanam Anatholiam pluribus laudat, earumdemq. res geſtas commemorat. Habemus vtriuſque Acta manuſcr. quorum eſt exordium: Factum eſt autem vt vir, &c. Petr. in catal. lib. 1. cap. 83. de iiſdem agit, atque alij.

[b] *Viginti martyrum.*] Beda, Vſuardus, Ado, Petr. in catalog. lib. 1. c. 84. & alij recentiores hac die.

[c] *Migdonij & Mardonij.*] Horū martyrium recenſetur in Actis SS. Indes & Domnæ, apud Metaphraſt. die 26. Decemb. ex quo Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Agitur ibidem de diacono Nicomedienſi, de quo hic mentio habetur. De Migdonio item Niceph. hiſt. lib. 7. cap. 5. qui agit & de Gorgonio, quem diuerſum eſſe a Mardonio, Acta ſuperius citata ſignificant.

[d] *Theoduli & ſoc.*] Agunt de his etiā Græci hac die in Menologio, eorumq. paſſionis Acta deſcribunt: locupletius autem Metaphraſtes, ex quo Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. eadem referunt.

[e] Ser-

[e] *Seruuli.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Eius Acta perpetuis ſcriptorum monumentis ſanctus Gregorius Papa mandauit; agit enim de ipſo lib. 4. dial. c. 14. & homil. 5. iu Euangel. Erat eius memoria Romæ apud S. Clemeutem, vbi & eius vita picturis deſcripta hahetur.

[f] *Gregorius ſcribit.*] Etſi mente non exciderit, me notationes tantummodo, & non apologias, vel inuectiuas conſcribere: tamen non omnino ab inſtituto alienum exiſtimo, ſi cum ſæpe in Romano Martyrologio libri dialogorum S. Gregorij Papæ adducantur in teſtimonium, eoſdem (tanti Patris reuerentia ductus) a calumnijs vendicem, non dico hæreticorum (aliter enim cũ illis mihi agendum eſſet) ſed Catholici hominis Melchioris Cani Epiſc. Canar. dum in ſuorũ quos ſcripſit locorum Theologicorum commentario lib. 2. cap. 6. aduerſus prædictos dialogorum libros iuconſtanter ac inconſulte nimis loqui videatur; & quos iam mille fere annis tam Occidentalis, quam Orientalis Eccleſia ſumma fide, digna veneratione, immenſiſq. eſt laudibus proſecuta, audeat nouus aſſertor in controuerſiam reuocare, ac fide minuere. At ne nos calumnia agere quis exiſtimet; reddimus eius verba, præteritis nonnullis, quæ eodem capitulo ab ipſo dicta, caſtigatione ſunt digna. ſic ſe habent, dum ſanctos ac eruditos viros hallucinatos eſſe aliquando, conatus eſt demonſtrare: Quæ (iuquit) ego eadem de Beda atque Gregorio iure fortaſſe ac vere dicere poſſum: quorum ille in hiſtoria Anglorum, hic in dialogis quædam miracula ſcribunt vulgo iactata & credita: quæ huius præſertim ſæculi Ariſtarchi incerta eſſe cenſebunt. Equidem hiſtorias illas probarem magis, ſi earum auctores, iuxta præfinitam normam, ſeueritati iudicij curam in eligendo maiorem adiunxiſſent. ſed quoniam modeſte & circumſpecto iudicio de tantis viris pronunciaudum eſt, ne in his quidem duobus reijcienda ſunt plurima: pauca enim in eis poſſis arguere, quamuis hiſtoriam Eccleſiaſticam reuocare ad ſeueriora iudicia coutendas. Hæc ille: cetera autem, quibus eumdem Gregorium ſugillat, dicemus inferius. Appello te, vir erudite, qui feriendo demulces, & demulcendo feris (vt interim de Beda taceamus) cur uon ſignas in Gregorij dialogis, illa quæ ſcribis, miracula vulgo iactata & credita; ne pauca, quæ tuo iudicio ſuut arguenda, uon arguens, vel reijciens, integrum opus fide minuas, & in ſuſpicionem adducas? Qui ſint Ariſtarchi, qui ea iucerta exiſtiment; licet te ab illis ſubtrahere videaris, cum tamen eadem vulgo iactata ac credita dicas, re ipſa te inter illos adnumeras. Sed ante omnia te ipſum ad tuã reuoco ſcriptionem, dum præceptoris tui iudicium de te editum ſic deſcribis in duodecimi libri tui præfatione: Fratrem (iuquis) Franciſcum Victoria, lector optime, eum quem ſummum Theologiæ præceptorẽ Hiſpania Dei ſiugulari munere accepit, ſolitũ dicere audiui, poſtquam ab illius ſchola diſceſſi, ſe ingenio meo quidem egregie delectari: ſed id vereri, ne huius excellentia quadam elatus & exultans, immoderate iactarer; & graudior effectus, uon læte modo & libere ingrederer, ſed temere etiam ac licenter præceptoris veſtigia conculcarem. Hæc tu ipſe. At vtinam vnius tantum præceptoris, & nou maiorũ omuium de dialogis Gregorij iudicium coutempſiſſes, neque tot adſtipulatoribus tuam prætuliſſes ſententiam. Prouoco te ad Patres tuos ſanctiſſimos ac eruditiſſimos viros Hiſpaniarum doctores, Iſidorum, S. Illeſonſum, eiuſq. ſucceſſorem poſt Quiricum, S. Iulianum, qui libros prognoſticon ſcripſit. Quantum Iſidorus Gregorij ſcripta omnis plurimi fecerit, ipſum conſule lib. de vir. illuſtr. c. 27. vbi poſt immenſa præconia, hæc tandem iu fine: Felix (inquit) & nimium felix, qui omnium ſtudiorum eius potuit cognoſcere dicta. Illeſonſus & ipſe de vir. illuſtr. cap. 2. Tanto (inquit) per gratiam Spiritus ſancti ſcientiæ lumine præditus, vt nou modo illi præſentium temporum quiſpiam, ſed ne in præteritis quidem par fuerit vmquam. Ita enim cunctorum meritorum claruit perfectione ſublimis, vt excluſis omnium illuſtrium virorum comparationibus, nihil illi ſimile demouſtraret antiquitas. Vicit euim ſanctitate Autonium, eloqueutia Cyprianum, ſapientia Auguſtiuum, &c. Certe Iulianus in his quæ diſſerit in libris prognoſticon, e dialogorum S. Gregorij libris teſtimonium petit. Itemq. ſanctorum Patrum conuentus ex ijſdem dialogis mutuati ſunt auctoritatem, ex ijſdemq. citatas hiſtorias deſcripſere, vt in Concilio Triburienſi cap. 17. vbi recitatur mirandum illud prodigium de Valentino eccleſiæ Deſeuſore, de quo S. Gregorius agit lib. 4. dialog. c. 53. quod præ ceteris forte Ariſtarchi tui commentum eſſe cenſebũt. Hadrianus Papa in epiſtola quam ſcripſit ad Carolum Magnum, non ſemel eoſdem S. Gregorij citat dialogos. Iiſdem dialogis vt validiſsimis armis vſus eſt etiã Ionas Aurelianenſis ad confutanda portentoſa monſtra Claudij Taurineuſis. Quanti illos fecerit Zacharias Papa, hæc habes a Ioanne diacono lib. 4. cap. 75. Hos libros (inquit) Zacharias, ſanctæ Eccleſiæ Romanæ Epiſcopus, Græco Latinoq. ſermoue doctiſſimus, temporibus Conſtantini Imp. poſt annos fere centum ſeptuagintaquinque in Græcam linguam conuertens, Orientalibus eccleſijs diuulgauit. Hæc Ioannes. Quanti autem eos Græci æſtimariut, ex his potes intelligere, dum Gregorium citantes, Dialogum appellant. Quid ad hæc, vir optime, numquid his omnibus cæcutientibus, tu ſolus

lus

Jus vides? ac ceteris dormitantibus,tu ſolus vigilas? ſed ad quam lucernam? tu ipſe prodis, dum eodem capitulo hæc de Ludouico Viues; Iuſtiſsima eſt (inquis) Ludouici querela de hiſtorijs quibuſdam in Eccleſia confectis, &c. Hæc tu de illo, cuius ſcriptiones quali indiguerint ſcopa, notum eſt omnibus. Sed quid in his immoror? Quid de dialogis S. Gregorij ſit ſentiendum, cum tecum ago; non alterius quam tui ipſius appello iudicium. In memoriam, quæſo, reuoca, quid de his nuper ſenſeris, quid ipſe nuper ſcripſeris; te ipſum enim ad tua ſcripta iterum prouoco. Hæc enim ante quatuor paginas eodem capitulo, quo de recta ſcribendæ hiſtoriæ ratione diſputas, poſita habes: Prima lex (inquis) ex hominum probitate integritateq. ſumetur. Quæ omnino res locum habet; cum quæ narrant hiſtorici, ea vel ipſi ſe vidiſſe teſtantur, vel ab his qui viderunt, accepiſſe. Qualia ſunt pleraque in epiſtolis Ambroſij, Cypriani, Hieronymi, Auguſtini, in libris quoque de Ciuitate Dei, in dialogis S. Gregorij, breuiter in omnibus fere doctorum Eccleſiæ probatiſſimorum ſcriptis: in quibus mendacium ſuſpicari, quod ad memoriam ſempiternam transferre illi ſcribendo voluerint, piaculum eſt. Magnis quippe præclariſq. virtutibus viri ſanctiſſimi atque optimi id conſequi meruerunt, vt in rebus huiuſmodi, quas vel ſpectaſſe ſe, vel ab alijs fide dignis qui ſpectauerint, ſe audiuiſſe teſtati ſunt, fides omnino illis adhibeatur. Hæc tu quidem, cũ ſtatim in Eraſmum, & in alios recẽtiores inueheris, qui ſtulte nimis a prædictis deſciuerunt. His certe nihil grauius, nihil eruditius, nihil denique Catholico homine dignius dici potuit. Sed quæ tanta in re tanta, tantula temporis mora, in tanto homine inconſtantia? quid dicam amplius non habeo; niſi quod illa priora diuino afflatus ſpiritu, veritate ſuadente, ſcripſiſti, poſteriora autem ipſe tuo ſenſu conatus es, quo qui ducitur, mendax eſt, veritate atteſtante: Omnis homo mendax, Deus autem verax eſt. Vt autem ad dictos dialogorum libros reuertar. Scripſit eos S. Gregorius anno quarto ſui Pontificatus, vt colligi poteſt ex lib. 4. c. 36. cum peſtilentiam, quæ primo anno ſuæ ſedis Romã afflixit, ante triennium eſſe graſſatam affirmat. Quanta autem adhibita diligentia, quantoq. ſtudio veritatis, opus elaborarit; cum quæ viderit, vel a certis probatiſsimiſq. viris acceperit, ſcriptis mandauit; tam ex iiſdem libris, quam etiam ex epiſt. 50. lib. 2. regiſtr. ad Maximianum Epiſcopum Syracuſanum ſcripta, facile poteſt intelligi. Sed de his hactenus. Occurrimus etiam eiuſdem obiectioni de eodem S. Gregorio, qui de Sozomeno agens in regiſtro lib. 6. epiſt. 31. ind. 15. cap. 95. locum illius citat de laude Theodori Mopſueſteni Epiſcopi; quem quidem cum prædictus Canus apud Sozomenum non reperiri contendat, quaſi oſcitantiæ Gregoriũ redarguens, illum locum dicit eſſe Theodoreti lib. 5. c. 39. ſed non animaduertit nos non habere integram hiſtoriam Sozomeni, ac cõplures eius libros excidiſſe. Nam cum ipſe in præfatione ad Theodoſium Imp. teſtetur, ſe perducere ſuam hiſtoriam vſque ad decimumſeptimum Conſulatũ ipſius; cumq. ea quæ extat, nece Conſtantij Imp. collegæ Honorij terminetur, qui (vt auctor eſt S. Proſper in chronico, & alij) occiſus eſt, Agricola & Euſtachio Conſſ. neceſſe eſt affirmare, decem & octo annorũ ſaltem temporis Sozomeni hiſtoriam intercidiſſe; quibus præſertim temporibus exurgente hæreſi Neſtoriana, quæ a prædicto Theodoro Mopſueſteno ducit originem, de eodẽ Theodoro prolixior erat abſque dubio narratio. Ecquid mirum, ſi quod dixerat Sozomenus, a Theodoreto repetitum inueniatur; cum & alia complura de his exempla in illorum hiſtorijs eſſe conſtet? Prætermittimus hic alia, quæ de Theodoreto diſputat; memores notationes hic nos tantum conſcribere, non quaſcumque controuerſias diſputare, omneſve aliorum errores corrigere.

xxvij. A Nono Kal. Ianuarij. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

VIGILIA [a] Natiuitatis Domini noſtri IESV Chriſti. Antiochiæ natalis ſanctarum Virginum [b] quadraginta, quæ in Deciana perſecutione per diuerſa tormenta martyrium conſummarunt. Apud Spoletum ſancti Gregorij

gorij[c] presbyteri & martyris, qui temporibus Diocletiani & Maximiani Imperatorum primo nodoſis fuſtibus cæſus, ac deinde poſt craticulam & carcerem, carduis ferreis in genibus percuſſus, ſed & ardentibus lampadibus per latera incenſus, tandem eſt decollatus. Tripoli ſanctorum martyrum Luciani[d], Metrobij, Pauli, Zenobij, Theotimi, & Druſi. Nicomediæ ſancti Euthymij[e] martyris, qui in perſecutione Diocletiani, cum multos ad martyrium præmiſiſſet, ipſe enſe transfixus, ſecutus eſt ad coronam. Burdigalæ ſancti Delphini[f] Epiſcopi, qui Theodoſij tempore claruit ſanctitate. Romæ natalis ſanctæ[g] Tharſillæ virginis, amitæ ſancti Gregorij Papæ, de qua ipſe teſtatur, quod in hora exitus ſui IESVM ad ſe venientem viderit. Treuiris ſanctæ Irminæ[h] virginis, filiæ Dagoberti Regis.

DECEMBRIS 24.

VIGILIA *Natiuitatis Domini*[a].] De ea Beda, Vſuardus, Ado, Gregorius Turonenſis ante hos omnes de geſtis Franc. lib. 10. cap. 31. Amalarius de Ordin. antiph. cap. 14. Microlog. cap. 32. ac demum ceteri omnes qui agunt de offic. Eccleſiaſt. S. Auguſtinus presbyterum ſibi ſubditum ab officio presbyterij remouendum putauit, quod inter alia (vt ait) Vigilia Natalis Domini, qua omnes eccleſiæ ſolent ieiunare, apud ſamoſam mulierem prandere ac cœnare præſumpſiſſet. Scribit de his ad Xantippum Numidiæ Epiſcopum epiſt. 236. De tremendo iudicio Dei in Eparchiũ presbyterum eamdem Vigiliam profanantem ſcribit Gregorius Turon. de glor. mart. c. 87. vbi & de ſeuera animaduerſione in ſe ipſum diuinitus immiſſa, cum ſe pauliſper ſomno dediſſet, ſubdit exemplum. Ea legant, attendantq. qui ſacratiſſima illa nocte ad iniquitates & peccata vigilant.

[b] *Virginum quadraginta.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelbertus, & Petrus in catalog. lib. 1. cap. 89. & alij recentiores.

[c] *Gregorij.*] Beda, Vſuard. Ado, & alij de his hac die pluribus agunt. Eius autem Acta ex antiq. codicibus edidit Mombrit. tomo 2. & Sur. tom. 6. Habemus eadem manuſcrip. quibus additur præclarum miraculum eius virtute editum annó Domini milleſimo trigeſimoſeptimo. incipit: Recolentibus vobis, &c.

[d] *Luciani & ſoc.*] De his Beda, Vſuardus, & Ado; conſentiuntq. vetera manuſcripta.

[e] *Euthymij.*] De eodem in ijſdem Actis SS. Indes & Domnæ habetur mentio, apud Metaphraſt. die 26. Decemb. Lipom. tom. 5. & Sur. tomo 6.

[f] *Delphini Epiſcopi.*] Extant ad hunc ſancti Paulini Nolani Epiſc. epiſtolæ quinque, videlicet 15. 16. 17. 18. & 19. meminitq. eiuſdem ſumma cum laude ſcribens ad Amandum, eiuſdem ciuitatis Epiſcopum, epiſtola 21. & 24.

[g] *Tharſillæ.*] Hanc feliciter ex hac vita migraſſe hac die, ſcribit S. Gregorius, qui eius Acta pluribus refert, dial. lib. 4. cap. 16. & in Euang. hom. 38.

[h] *Irminæ.*] De eadem Ado, & alij recentiores, pluribus vero Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 138. Claruit (vt ait) anno Domini 710.

xxvj. B Octauo Kalend. Ianuarij. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

ANNO[a] a creatione mundi, quando in principio Deus creauit cælum & terram, quinquies milleſimo centeſimo nonageſimonono: A diluuio vero anno bis milleſimo nongenteſimo quinquageſimoſeptimo: A natiuitate Abrahæ anno bis milleſimo quintodecimo: A Moyſe, & egreſſu populi Iſrael de Aegypto, anno milleſimo quingenteſimo decimo: Ab vnctione Dauid in Regem anno milleſimo trigeſimoſecundo: Hebdomada ſexageſimaquinta iuxta Danielis prophetiam: Olympiade centeſima nonageſimaquarta: Ab vrbe Roma condita anno ſeptingenteſimo quinquageſimoſecundo: Anno Imperij Octauiani[b] Augusti quadrageſimoſecundo, toto orbe in pace compoſito, ſexta mundi ætate, IESVS CHRISTVS æternus Deus, æterniq. Patris Filius, mundũ volens aduentu ſuo piiſſimo conſecrare, de Spiritu ſancto conceptus, nouemq. poſt conceptionem decurſis menſibus, *(Hic dicitur alta voce,)* In Bethlehem Iudæ naſcitur ex MARIA virgine factus Homo. *(Hic autem altius, & in tono paſsionis:)*

NATIVITAS[c] Domini noſtri IESV CHRISTI ſecundum carnem. *(Quod ſequitur, legitur in tono lectionis Martyrologij.)* Eodem die natalis ſanctæ Anaſtaſiæ[d], quæ tempore Diocletiani, primo diram & immitem cuſtodiam a viro ſuo Publio perpeſſa eſt, in qua tamen a Chryſogono confeſſore Chriſti multum conſolata & confortata fuit: deinde a Floro Præfecto Illyrici diutina cuſtodia macerata, ad vltimum manibus & pedibus extenſis ligata eſt ad palos, & circa eam ignis accenſus; in quo martyrium conſummauit in inſula Palmaria, ad quam cum ducentis viris & ſeptuaginta feminis deportata fuerat, qui varijs interfectionibus martyrium celebrarunt. Romæ in cœmeterio Aproniani ſanctæ Eugeniæ[e] virginis, quæ tempore Gallieni Imperatoris poſt plurima virtutum inſignia, poſt ſacros virginum choros Chriſto aggregatos, ſub Nicetio Vrbis Præfecto diu agonizans, nouiſsime gladio iugulata eſt.

Nicomediæ paſsio multorum[f] millium Martyrum, qui cum in Chriſti Natali ad Dominicum [g] conueniſſent, Diocletianus Imperator ianuas eccleſiæ claudi iuſsit, & ignem circumcirca parari, tripodemq. cum thure præ foribus poni, ac præconem magna voce clamare, vt qui incendium vellent effugere, foras exirent, & Ioui thus adolerent: cumq. omnes vná voce reſpondiſſent, pro Chriſto ſe libentius mori, incenſo igne conſumpti, eo die naſci meruerunt in cælis, quo Chriſtus in terris pro ſalute mundi naſci dignatus eſt.

DECEMBRIS 25.

ANNO *a creatione mundi quinquies milleſimo centeſimo nonageſimonono*[a].] Ita antiquæ tabulæ eccleſiarum, ſecundum ſupputationē ſeptuagintaduorum interpretum, ex Euſebij chronico: quam quidem tam Occidentalem, quam Orientalem Eccleſiā conſtat eſſe ſecutam. Scimus autem de annorum calculo ab origine mundi varias eſſe diuerſorum ſententias; quorum alij in his ſeptuagintaduos interpretes, alij autem Hebraicam veritatem ſecuti ſunt: rurſumq. nec in vnam conuenire ſententiam, qui prædictos interpretes, ſicut nec qui Hebræorum codices ſunt ſectati; adeoq. inter ſe diſſentire, vt licet tam Latinorum, quam Græcorū ingens ſit numerus, qui tempora ſupputarint; nullus fere, qui alteri in omnibus conſentiat, inueniatur; iureq. in his dici illud poſſit: Quot capita, tot ſententiæ. Non eſt modo nobis dicendum per ſingula; nec breui ſcholio coarctanda ſunt, quæ prægrande volumen expoſcunt. Satis tibi ſit, candide lector, nos hic demonſtrare eiuſmodi annorum ſupputationem poſitam eſſe more maiorū, ſimulq. oſtendere Catholicam Dei Eccleſiā in ſupputando annorum numero ſeptuaginta interpretes ſequi conſueuiſſe. Eſt de his in primis S. Auguſtini teſtimonium lib. 15. de Ciuit. Dei cap. 11. vbi agens de ſupputatione temporum: Eos (inquit) in auctoritatem celebriorem ſuſcepit Eccleſia, &c. cum tamen aliquando idem plus tribuat Hebraicæ veritati; idq. (vt ait) non vt deroget dictis interpretibus, ſed quod qui ex eis deſcripſerūt, aliquo errore lapſi ſunt. ita dicto lib. 15. cap. 13. Idipſum S. Hieron. de Hebraic. quæſtion. in Geneſ. Inſuper Iulianus Epiſcopus Toletanus doctrina ac ſanctitate celebris docet antiquum eſſe morem Romanæ Eccleſiæ, in ſupputatione temporum ſequi ſeptuagintaduos interpretes. Agens etenim contra Iudæos, pluribusq. diſſerens, ac præferens eam interpretum ſupputationem illi quæ ex Hebraicis codicibus colligitur, poſt multas rationes, hæc ſubdit de antiquo Eccleſiæ vſu: Ergo (inquit) illa nobis & ſola pro his annis eſt obſeruanda auctoritas ſeptuaginta interpretū, quæ merito omnibus editionibus & trāſlationibus anteſertur; quam etiam vſque omnes doctores Eccleſiaſtici tenuerunt, & in hac præcipue annorum ſupputatione ſecuti ſunt. Hæc Iulianus. Docent hæc etiam cum rerū eccleſiaſticarum exempla, tum etiam ſanctorum Patrum auctoritates & teſtimonia. Acta Synodica œcumenica ſecundum prædictos interpretes annos enumerāt. Conſtat id ex ſexta Synodo can. 5. apud Theod. Balſam. pag. 198. Antiqui Patres, tam Græci, quam Latini, pari modo numerarunt, vt Heros Epiſcopus Antiochenus, Theophilus eiuſdem ciuitatis Antiſtes, Hippolytus Portuenſis, Cyprianus, Origenes, Iulius Africanus, Epiphanius, Euſebius, Cyrillus, Nicephorus, Suidas; & alij complures: Latinorum autem Lactantius, Philaſter, Auguſtinus, Oroſius, Iulianus Epiſcopus Toletanus, Albinus Flaccus, & alij plures ex recentioribus, quos omittimus. ſatis ſit modo declaraſſe, Catholicam Dei Eccleſiam in ſupputatione annorum ab origine mundi dictos interpretes eſſe ſecutam; quod & antiqua Martyrologia, ex quibus hæc ſunt deſcripta, teſtantur. At quid dicam noſtrates? cum factum conſtet a Iudæorum hiſtoricorum antiquioribus; quorum qui clariſſimus habetur, Ioſephum conſtat numeraſſe annos ab origine mundi ſecundum ſeptuagintaduos interpretes, non autē ſecundum Hebraicam veritatem. quod ex eo facile intelligi poteſt, dum in præfatione librorum de Antiquitatibus, & contra Apionem lib. 1. ab origine mundi vſque ad ſua tempora numerat quinque mille annos. Quod ſi qui ex textu Hebraico colligitur numerus, certior eſſet; Hieronymus eius ſectator atque defenſor ad quid in lib. 1. comment. in epiſt. ad

Tit.

Tit.c.3.hæc ait? Eiuſmodi annorũ certum numerũ aut difficile eſt inuenire propter librorum varietatem, & (dũ paulatim de inemendatis inemendata ſcribuntur) errores inolitos: aut etſi inuenimus magno ſtudio & labore, nihil profutura cognoſcas. Faciunt certam quidem fidẽ eius rei multiplices ſupputatores ab inuicem diſcrepantes, qui licet ex Hebraico fonte numerum deducant annorum mundi, vix vnus vel alter reperitur qui alteri in omnibus conſentiat. Cuius rei creditur deſperatione victos antiquorum complures, qui ante tẽpora Conſtantini ſcripſere de temporibus commentarios, nonniſi a Moyſi tẽpore annos numerare cœpiſſe, vt tradit Lactantius lib. 4. c. 5. Quamobrem nullus faceſſat negotium, ſi de annis ab origine mundi, ex Hebraica veritate alij, tum antiquiores, tum recentiores, ſupputauerint annos. Nam ſi id aſſequi maioribus minus licuit; certe quomodo id recentiores ſibi tuto vendicent, non intelligo: etenim ſi codicum reſtituenda lectio eſt, nonniſi ex antiquioribus exemplaribus recte fieri poſſe continget. At de his ſatis.

[b] *Anno Imperij Octauiani Auguſti quadrageſimoſecũdo.*] Id etiã profitetur Euſeb. in chron. Epiph. in Panar. lib. 1. hæreſ. 20. & iterum lib. 2. hæreſ. 51. id in homilia de Indictione, quæ Græce ſcripta Ioan. Chryſoſt. eſſe dicitur: id ipſum Græcorum ceteri, Beda de ſex ætat. & alij. Sed huic ſententiæ auctores grauiſſimi refragari videntur, dum affirmant Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum natum anno quadrageſimoprimo Imperij Octauiani Auguſti. Id etenim habent in primis Irenæus lib. 3. c. 25. Tertullianus contra Iudæos, ſanctus Hieronymus iterum, vt in Iſai. cap. 2. in Daniel. lib. 1. cap. 9. Caſſiodorus, Iulianus Epiſc. Tolet. Marianus Scotus, & quidam ex recentioribus hos ſecuti. Sed huiuſmodi diſcrepantia facillime conciliatur, ſi annorum Imperij Auguſti diuerſa ſupputationis ratio attendatur. Euſebius etenim, Epiphanius, & alij eam ſententiam de anno quadrageſimoſecundo ſecuti, Auguſti annos exordiuntur a nece Cæſaris, qui fuit annus ante Triumuiratũ, quo re vera ex ſenatuſconſulto declaratus eſt Imperator, eo quod ſuo exercitu Romã ab Antonij furore liberaſſet. Teſtatum id habes expreſſe in epiſtola decimaquinta Ciceronis ad Brutum, cuius quidem epiſtolæ tempus fuiſſe annum ante Triumuiratum, facile quiſque intelliget, qui illorum temporum res geſtas nouit. Quanta æſtimata fuerit illa collati Imperij dignitatis amplitudo, ſcribens Brutus ad Ciceronem, hæc ait: Itaque timeo de Conſulatu, ne Cæſar tuus altius ſe aſcendiſſe putet decretis tuis, quam inde, ſi Conſul factus ſit, deſcenſurum. Hæc ille de ea Imperij Cæſaris maieſtate; quã maioribus in dies acceſſionibus auctam conſtat, quouſque ſumma rerum potitus, pleniſſimæ poteſtatis (vt dicemus paulo inferius) Imperator eſt appellatus. A prædicto itaque tempore complures antiquorum annos Auguſti Imp. numeraſſe, certiſſimum eſt. Id etenim Euſebium feciſſe, ex eius chronicis ſatis conſtat: inde etiam Epiphanium numerare cœpiſſe liquet, vt oſtendimus in apparatu ad noſtros Annales Eccleſiaſticos. Qui vero numerare conſueuerunt a tempore Triumuiratus (id etiam vſu quodam receptum fuiſſe videtur) ij iure natũ dicunt Chriſtum Dominum anno eiuſdem Imperij quadrageſimoprimo. Rurſus autem alia ratione Clemens Alexan. lib. 1. Stromat. numerans annos Imperij Auguſti ab eo tempore, quo debellatis iam cunctis hoſtibus, ſumma rerum potitus, Imperator antonomaſtice eſt appellatus, ait Dominũ Ieſum Chriſtum natum anno vigeſimooctauo eius Imperij. Hæc ea quidem ratione, quod anno ſeptingenteſimo vigeſimoquinto ab Vrbe condita, Octauiano quintum & Apuleio Conſſ. (inquit Dio lib. 52.) idem Octauianus Imperatoris nomen accepit, non quale propter victoriam tribui vetuſto more ſolebat (id enim ſæpius & antea & poſtmodum ex ipſis actionibus reportauit, vicies quidem Imperator dictus) ſed quo ſumma Imperij demonſtraretur, &c. Paulo poſt autem accepiſſe oblatum a Senatu ſibi nomen Auguſti, idem auctor teſtatur. Hæc de annis Auguſti ex Faſtis Conſularibus ſunt deducta, quibus vſi ſunt Patres ad exactam temporum rationem perueſtigandam; quos qui contemnit, in multos errores labi neceſſe eſt. In quam ſententiam S. Auguſtinus lib. 2. de doctrina Chriſtiana cap. 28. hæc ait: Per Olympiades, & Conſulum nomina, multa ſæpe quæruntur a nobis; & ignorantia Conſulatus quo natus eſt Dominus, & quo paſſus, nonnullos coegit errare. Hæc Auguſtinus. Ex quo autem in hæc ſemel incidimus, quo annorum ratio ex Faſtis Conſularibus deducenda, firmior certiorq. eſſe noſcatur, hic obiter inſulſæ nimis ac imprudenti quorumdam obiectioni occurrimus, dicentium ex multitudine Conſulum ſuffectorum & allectorum, fallaciſſimum eſſe annos per Conſules numerare; quaſi neceſſe ſit dictos Conſules cum illis qui ordinarij Conſules ſunt dicti, confundere. Vnius Dionis, quæ modo occurrit, ſententia his ſatisfaciat, cuius libro 43. hiſt. Rom. hæc ſunt verba: Ab eo tempore (anno ab Vrbe condita ſeptingenteſimo nono, quo Fabio Conſule mortuo, ſuffectus eſt ad paucas horas Caninius) cœptum eſt, vt perpauci toto anno Conſulatum gererent; ſed alij pauciores, alij plures menſes dieſque, prout caſus tuliſſet, eo magiſtratu fungerentur: ac noſtro quidem tempore (Seueri Imp. videlicet) nemo neque ad integrũ annum, neque amplius duobus menſibus fere cum collega aliquo Conſul eſt: in

ceteris

ceteris ab antiquo more nihil diſcrepamus: annorum autem numerus his qui ab initio eius Conſules fuerunt, adſcribitur, &c. Hæc Dio, & ipſe eodem ordine numerans ſingulos annos, ſicut & feciſſe conſtat Liuium, Tacitum, & alios hiſtoricos nobiliſſimos. Porro tantum abeſt vt in annorum numero aliqua ratio haberetur ſuffectorum vel allectorum Conſulum: vt dicat Auſon. Gallus in gratiarum act. pro ſuo Conſulatu, ſub quibus Conſulibus ij Conſulatum geſſerint, quærere opus fuiſſe.

[c] NATIVITAS.] Hac ipſa die ex antiqua Eccleſiæ Catholicæ traditione Natalem Domini celebrari ſolitũ, præter ea quæ feruntur in Conſt. Clem. lib. 5. cap. 13. S. Auguſtinus teſtatur in Pſal. 132. & alij. Scimus tamen de die Natali Domini fuiſſe diuerſas ſententias, quas recenſet Clemens Alexand. lib. 1. Stromat. Aegyptij inter alios a ceteris diſcrepantes, celebrabant Natalem Chriſti, quo die agimus nos Domini Epiphaniam. Id etenim cõſtat ex prooemio Paſchalis epiſtolæ Theophili Epiſcopi Alexãdrini, ex qua Caſſian. collat. 10. cap. 1. ſanctus Epiphanius etiam in eadem videtur perſtitiſſe ſententia, vt natus eſſet Dominus Ieſus vndecima die menſis Tubi, ipſe eſt apud nos dies Epiphaniæ. ſic ipſe in Panar. hæreſ. 51. quam quidem opinionem refellit S. Hieronym. in Ezechiel. lib. 1. cap. 1. Porro Græcorum ceteri conſentiẽtes Eccleſiæ Latinæ, diſtinguere norunt diem Natalem Domini a ſolemnitate Epiphaniæ, vt apparet ex Greg. Nazian. & alijs Græcis Patribus. Extat & de his homil. S. Ioan. Chryſoſt. Græce ſcripta in biblioth. Sfortiana: idq. ſecuta eſt etiam eccleſia Africana, vt ſcribit S. Aug. contra Creſcon. lib. 4. cap. 37. & ſer. 40. de diuerſis. Duplici nomine hæc dies dicta a Græcis reperitur, nimirũ Natiuitas, & Theophania, vt auctor eſt Gregor. Nazian. orat. in Chriſti Natiuit. vbi Nicetas in ſchol. Theophania (inquit) diuinitatis, Natiuitas humanitatis. Licet Latini Theophaniam dixerint Epiphaniã, vt Ordo Rom. Albin. Flac. de diuin. offic. & alij hos ſecuti. In quam autem hebdomadis diem inciderit Natalis Domini, docet ſexta Synodus, quæ prima die, quam nos Dominicam appellamus, natum Dominum profitetur, cap. 8.

[d] *Anaſtaſiæ.*] De eadem Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menolog. ad xj. Kalẽd. Ianuarij. Eius martyrij Acta a Metaphr. edita deſcripſerunt Lipom. tom. 5. & Sur. tomo 6. Alia paulo diuerſa in antiq. cod. manuſcrip. habemus, quorũ exordium eſt: Prætextati viri illuſtris, &c. Eadem Mombrit. to. 1. Præfefert eorũ titulus Anaſtaſium Bibliothecariũ auctorem, de cuius præfatione in eadẽ Acta meminit Molan. in addit. ad Vſuardum. legimus eamdẽ in dicto codice, quæ ſic incipit: Omnia quæ a ſanctis geſta ſunt, &c. Duas fuiſſe Anaſtaſias, ſuperius diximus: quarũ ſenior paſſa eſt Valeriano Imperatore; agitur de ea V. Kal. Nouemb. Hæc autem iunior dicta, martyrio coronatur temporibus Diocletiani Imperatoris. Duas etiã Anaſtaſias nouit Niceph. hiſtor. lib. 7. cap. 14. Fuit hæc Romæ celeberrima: vetus enim eius nomine Titulus hactenus perſeuerat, cuius habetur mentio in Concilio primo Romano ſub Symmacho, atque in Ord. Rom. & alijs in locis. Illa autem ſenior, quæ Sirmij paſſa dicitur, Conſtantinopoli erat celebris: quam olim fuiſſe veneficam, tradit Niceph. hiſtor. lib. 14. cap. 10. in fine; vbi ait eius reliquias tempore Gennadij Epiſcopi Cõſtãtinopolitani Sirmio Conſtantinopolim tranſlatas: id ipſum Theodorus lector lib. 2. collect. in fine; additq. eas eſſe reconditas in baſilica Anaſtaſiæ, non quidem ab ea primum ita denominata, ſed a S. Gregor. Nazianz. cum illic fides collapſa excitata eſſet, ita dicta: quam quidem olim perexiguam in anguſtiorem formam a ſe auctam ſanctus Marcianus in honorẽ Dei genitricis, & Anaſtaſiæ martyris Deo dicandam curauit, vt Marciani Acta teſtantur, quæ deſcripſit Metaphr. habetq. Lipom. tom. 5. De eadem baſilica & inſigni miraculo, illic edito agit Niceph. hiſt. lib. 15. cap. 22. & eadem quæ diximus Marciani Acta: eam vetuſtate conſumptã ac denuo reſtitutam Baſilius Imperator lapideo exornauit faſtigio, vt tradit Cedren. in compend. hiſt. in Baſilio Imperatore. Monemus lectorem, de vtriſque Anaſtaſijs contigiſſe, vt ob commune nomen, incuria quadam, Acta communicata atque ſimul confuſa videantur, vt quod alterius eſt, alteri tribuatur: Rurſus apocrypha quædã, immo falſa omnino ferri ex anilibus fabulis cõgeſta de ſancta Anaſtaſia, quod interfuerit ſanctiſſimo Virginis puerperio, eo quod ſcilicet eadem die de ea commemoratio in Eccleſia fiat. Huius autem, de qua hic agitur, eſſe epiſtolas ad Chryſogonum, quas recitant Nicephorus, Suidas, & alij, certum eſt.

[e] *Eugeniæ.*] Agunt de eadem Beda, Vſuardus, ac ceteri Latinorum; Græci in Menol. pridie huius diei. Meminit eiuſdem, vt celeberrimæ martyris, Alcimus Auitus Epiſcopus Viennenſis in carmine ad Fuſcinam ſororem de laude caſtitatis, lib. 6. cap. 20. Fortunat. in carm. de gaudio & ſpe vitæ æternæ, Aldelmus pluribus lib. de laude virginit. Eius Acta deſcripta a Metaphr. extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Habent tamen aliqua quæ cenſura indigeant; veluti quod ibi legitur de Philippo Eugeniæ patre, facto (vt ait auctor) Epiſcopo Alexandrino; quod plane commentum eſſe, tabulæ Epiſcoporum Alexandrinorum, quæ ab Euſebio in chron. & in hiſtor. & a Nicephoro Epiſcopo Conſtantinopolitano deſcribuntur, & alijs, manifeſte declarant.

[f] *Multorum millium martyrum.*] Græci autem,

tem vt horum ſolemnitatem celebrius agerent, tranſtulerunt eam poſt diem ſequentem in Menolog. his verbis: Certamen viginti millium martyrũ ſub Maximiano Imp. apud Nicomediam combuſtorum. Pluribus autem de his Niceph. hiſt. lib.7.c.6. vbi & ea quæ hic leguntur, fuſius explicantur.

[g] *Ad Dominicum conueniſſent.*] Conuenire ad Dominicum, duplici poteſt ſenſu accipi; ac primo, vt idem ſit Dominicum, quod eccleſia, quo Chriſtiani conueniunt; ita in Concilio Laodiceno can.28. ὁ δεῖ τὰς ἀγάπας ἐν τοῖς κυριακοῖς ποιεῖν. quod autem ibi Dominicum dicitur, tranſlatum habetur, Baſilica, diſt.42.c. non oportet. Quo etiam ſenſu Cyprianus de opere & eleemoſ. In Dominicum (inquit) ſine ſacrificio venis? Et apud Ruffin. hiſt. lib.1.cap.2. Tunc ſenior: Si hæc (inquit) ita eſſe credis, ſurge, & ſequere me ad Dominicum, &c. Erat Antiochiæ nobiliſſima baſilica, Dominicum aureum, appellata, vt auctor eſt Hier. in chron. anno 22. Conſtan. Imp. Porro huius nomenclaturæ Euſebius in oratione de laudibus Conſtantini hanc affert cauſam: Aedes ſacras (inquit) & templa vni omnium Deo atque vniuerſarum rerum Domino dicanda conſecrandaq. curauit: vnde etiam templa quæ erant ei conſecrata, Domini nomen obtinuerunt: quod nomen non ex hominibus, ſed ex ipſo omnium Domino illis fuit impoſitum, & propterea Dominica ſunt appellata. Hæc Euſebius: eadem fere Vualfrid. Strab. de reb. eccl. c.7. Alio autem ſenſu, conuenire ad Dominicum, idem eſt, quod ad ſacrificium myſticum, ad ipſas ſacras Miſſas accedere, idemq. celebrare Dominicum. Eſt de hoc eiuſdem Cypriani exemplum eodem lib. de opere & eleemoſ. Locuples (inquit) & diues es, & Dominicum celebrare te credis, quæ corbonam omnino non reſpicis? & epiſt. 63. ad Cæcilium: Numquid ergo Dominicum poſt cœnã celebrare debemus? &c. intelligens ipſum diuinum Miſſæ ſacrificium. Vetere eiuſmodi loquendi morem docent Acta Proconſularia ſanctorum martyrũ Saturnini & ſoc. quæ extant apud Sur. tom. 1. die 11. Februarij. Vbi ſancti martyres iudicio poſtulati, quod ſacram Synaxim contra Imp. præcepta egiſſent, ſic eorum Proconſuli reſponderunt: Dominicum cum fratribus celebraui. Et iterum: Sine Dominico eſſe non poſſumus. Et inferius ex verbis Proconſulis ſic interrogantis: Si in collecta fuiſti? Reſpondit: Quaſi Chriſtianus ſine Dominico eſſe poſſit, aut Dominicum ſine Chriſtianis celebrari. An neſcis, ſatana, in Dominico Chriſtianum, & in Chriſtiano Dominicum conſtitutum? Et poſt alia: Ego deuota mente celebraui Dominicum, collectam cum fratribus feci, quia Chriſtianus ſum. Hæc ibi Felix martyr. Saturninus autem, cum rogaretur ab eodem Proconſule Anulino his verbis: Tu Saturnine interfuiſti? reſpondit Saturninus: Chriſtianus ſum. Ait ille: Non a te quæro hoc, ſed vtrum egeris Dominicum? Cui reſpondit Saturninus: Egi Dominicum, quia Saluator eſt Chriſtus, &c. Hæc quidem cum ad prædictam vocem declarandam, tum etiam vt innoteſceret, quo ardore fidei, etiam tempore perſecutionis, Chriſtiani ad diuinum ſacrificium conuenirent; vt eſt egregiũ exemplum prædictorum martyrum, ſimulq. horum, de quibus hac die agitur.

xxv.25. C Septimo Kal. Ianuarij. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

HIEROSOLYMIS natalis ſancti Stephani [a] protomartyris, qui a Iudæis non longe poſt Aſcenſionem Domini lapidatus eſt. Romæ ſancti Marini [b] ordinis ſenatorij, qui ſub Carino Imperatore, & Marciano Præfecto, Chriſtianæ religionis cauſa comprehenſus, equuleo & vngulis ſeruili more punitus, in ſartaginem deinde coniectus, ſed igne in rorem conuerſo liberatus, feris quoque obiectus, & ab illis ſeruatus illæſus, tandem ad aram iterum ductus, cum idola oratione eius corruiſſent

ruiſſent

ruiſſent, percuſſus gladio, martyrij triumphum adeptus eſt. Item Romæ via Appia depoſitio S. Dionyſij [c] Papæ, qui multis pro Eccleſia impenſis laboribus, fidei documentis clarus effulſit. Ibidem ſancti Zoſimi Papæ & confeſſoris. In Meſopotamia S. Archelai [d] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate celebris. Maiumæ [e] ſancti Zenonis [f] Epiſcopi. Romæ S. Theodori [g] manſionarij eccleſiæ S. Petri, cuius meminit beatus Gregorius Papa.

DECEMBRIS 26.

STEPHANI *Protomartyris, qui non longe poſt Aſcenſionē Domini lapidatus eſt* [a].] Hæc eadē verba ſunt in vet. Rom. Martyrolog. quibus adſtipulantur antiqua manuſcr. necnon Beda, Vſuard. Ado, & alij. His refellitur ea de tempore necis Stephani opinio, quæ Euodij & Hippolyti Thebani fertur nomine, quam refert Niceph. hiſt. lib. 2. c. 3. & Glycas in 3. parte Annalium. Errore etenim librariorum factum puto, vt loco ſeptem menſium (quod ſpatium temporis interceſſit a Chriſti Aſcenſione vſque ad martyriū Stephani) ſeptem anni poſiti habeantur. Rurſus autem eum terminum necis eius ab Aſcenſione Domini nimis arctant aliqui ex recentioribus, putantes eius martyrium contigiſſe tertio Nonas Auguſti, quo eius ſacri corporis inuentio celebratur: cui quidem ſententiæ S. Auguſtinus ac cęteri aduerſantur, dum in ſuis ſermonibus hac die dictis, hunc diem natalem Stephani, quo necatus a Iudæis palmam martyrij adeptus eſt, profitentur. Id etiam ſuperius notauimus ea die inuentionis. Prætet ſanctorum Patrum de his teſtimonia, etiam firma ratio perſuadet, ſaltem vſque ad hanc diem Stephani martyrium eſſe dilatum. Nam poſt Aſcenſionem Domini, poſt Spiritum ſanctum datum Apoſtolis (vt habent Acta Apoſtolica) perſeuerauit aliquaudiu Eccleſia in fractione panis; indeq. occaſione oborti diſſidij, actum eſt de electione diaconorum, cū electus eſt Stephanus, qui perſeuerauit aliquod temporis ſpatiū faciens ſigna & prodigia magna in populo: qui miniſtrauit & Iacobo Apoſtolo, vt tradit S. Ignatius in epiſtola ad Trallianos. Quæ quidem omnia impleri potuiſſe ab Aſcenſione Domini vſque ad tertium Nonas Auguſti, nulla ratio perſuadet. Quænam vero occaſio fuerit vt ea die de inuētione ageretur, ſuo loco ſuperius diximus. Dicitur S. Stephanus tam a Latinis, quam Græcis Patribus, Archidiaconus, ſiue Primicerius diaconorum, idemq. & Protomartyr. Cuius laudes egregijs orationibus proſecuti ſunt Patres, quas omittimus recenſere. Quo loco occiſus lapidibus fuit, ingens baſilica ab Eudocia Auguſta erecta eſt, de qua Niceph. lib. 14. cap. 50.

[b] *Marini.*] Agit de eodem Vſuardus hac die. Extant eius Acta apud Mombrit. tom. 2. Vincent. lib. 13. c. 38. & 40. & Petr. in catal. lib. 1. cap. 6.

[c] *Dionyſij Papæ.*] Vſuardus de eodem hac die, Beda autem poſtridie. De eius ſucceſſione Euſeb. chron. & hiſt. lib. 2. cap. 24. Optat. lib. contra Parmen. Auguſt. epiſt. 165. Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Dionyſio Alexandr. Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. & alij. Cetera diximus in Annal. Eccleſ.

[d] *Zoſimi Papæ.*] De eodem Beda; ſed per errorem confuſus habetur cum alio Zoſimo, de quo idem ſupra xv. Kal. Ianuarij. De huius ſucceſſione agit S. Proſper in chron. Marcellin. Comes in chron. Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. & alij. Eius autem Acta fuſius ſcripta ſunt a nobis in Annal. Eccl.

[e] *Archelai Epiſc.*] Hic primus reſtitit impio Maneti hæreſiarchæ, fuitq. Epiſcopus Caſcarorum in Meſopotamia, de quo pluribus S. Cyrillus Hieroſolym. in catecheſi ſexta, & Epiphan. hæreſ. 66. & lib. de menſuris & ponder.

[f] *Maiumæ.*] Eſt Maiuma ciuitas in Palæſtina, quæ & Nauale, ſeu Portus Gazæ dicta eſt: poſtea vero a Conſtantino dicta eſt Conſtantia: ſed Iulianus Apoſtata, in odium illius, & nomen & priuilegia in eam collata abſtulit, & Gazæis iterum ſubiecit; quæ per Synodum in priſtinum eſt reſtitura. De his Euſebius in vita Conſtantin. lib. 4. c. 37. & 38. Sozom. lib. 2. cap. 4. in fine, & lib. 5. cap. 3. Niceph. 8. c. 33. & lib. 1. c. 4. Accidit hic opportune, vt de Maiuma agamus, quo nomine feſtum appellatur, de quo eſt titulus lib. 11. Cod. Iuſtin. & l. vnic. de eodem, qua Arcadius Imp. præcipit, vt ſic reſtituatur illa celebritas, vt tamen ſeruetur honeſtas, & verecundia caſtis moribus perſeueret. Eadem in l. 15. tit. 6. Cod. Theod. vbi & ſecunda lex eſt, qua ab eodem Imperatore Maiuma penitus interdicitur. Certe acquieſcere non

poſſumus Suidæ, vel Alciato lib. 5. Parerg. c.5. eum ſecuto: dum dicunt fuiſſe feſtum a Romanis menſe Maio ad Oſtia Tiberina celebrari ſolitum. Nullus enim antiquorum,. aut recentiorũ, qui res Romanas ſunt proſecuti; nec inſuper Kalendarium ipſum feſtorum dierum Gentiliũ, quod ſumma cum diligentia nunc eſt editum, vllum de ea celebratione verbum facit. Certe quidem Plutarchus in Problem. Rom. quæſt. q. 86. dum de his agit quæ Romani menſe Maio agere ſolerent, nullam prorſus de his quæ a Suida ſcribuntur habet mentionem. Præterea non in Occidentalibus oris, ſed in Oriente Maiumæ ſpectaculum viguiſſe, ex nuper citatis Arcadij Imperatoris legibus ſatis compertum habetur. Cum enim in Codice Theodoſiano dictæ leges datæ reperiantur Conſtantinopoli; euidenter apparet, eas ab Arcadio latas ad illorum ſpectaculorum obſcœnitates coercendas, quæ in Oriente ſub ipſius ditione exercebantur. Quænam enim ſubeſt ratio, vt Orientis Imperator Conſtantinopoli daret leges de his quæ Romæ agerentur, cum Occidentali Imperio tunc præeſſet Honorius? Quænam autem ea eſſent ſpectacula, & cur ſic dicta, paulo exactius inueſtigemus. Ea quidẽ fuiſſe fœdiſſima, prædictæ ab Arcadio latæ leges ſignificant; & (ni fallor) ea ipſa videntur, aduerſus quæ S. Ioannes Chryſoſt. declamat in homilia de Dauid & Saule, cum ait: Non metuis, non expaueſcis, dum oculis, quibus illic lectum, qui eſt in orcheſtra, ſpectas, vbi deteſtandæ adulterij fabulæ peraguntur, ijſdem hic ſacram menſam intueris? &c. Omnium enim libidinum imagines tam verbis quã re ipſa repræſentari illis obſcœnis ludis, oſtendit. idemq. vetuit, ne qui illis ſpectaculis interfuiſſent, in eccleſiam ingredi præſumerent, niſi prius peccatum per pœnitentiã expiaſſent. Mihi etiam illud perſuadetur, eiuſdem Chryſoſt. declamationibus impulſum fuiſſe Arcadium Imperatorem, primo vt eam legem ferret, qua a Maiuma, quæ eſſent fœda, reſecaret; deinde vero, vt poſt bienniũ, Conſule Theodoro, iterum lege lata prorſus abſcinderet, ac prohiberet. Memini me legiſſe etiam Iulianum Apoſtatam in Miſopogone Antiochenos de Maiumis ferijs redarguiſſe, cum ait: Vnuſquiſque veſtrum priuatim in conuiuijs & ferijs Maiumæ pecuniam effundit: pro nobis ipſis & communi ſalute neque priuatim neque publice ſacrificatis, &c. Quod autem ad nomen pertinet; non aliunde quam a dicta ciuitate Maiuma o[illegible]nem ducere, exiſtimo: ſiquidem ibidem i[illegible]udiciſſime colebatur Venus, cuius turpiſſimum ſimulacrum in loco, qui dicebatur Tetramphodos, ad Arcadij vſque tempora libidinum illecebris palam expoſitum permanſit; quod virtute ſanctæ Crucis, agente S. Porphyrio Gazenſi Epiſcopo, ſponte collapſum, perfractum eſt, eiuſdem Arcadij tẽpore. Scribit eam hiſtoriã Marcus diaconus Gazenſis; eamq. retulit Metaphr. in diẽ 26. Februarij.

[g] *Zenonis Epiſcopi.*] De eodem Sozomenus hiſt. lib. 7. cap. 27. Niceph. hiſt. lib. 4. cap. 47. & lib. 13. cap. 2. vbi ait, ab hoc ordinatum eſſe lectorem ſanctum Ioannem Chryſoſtomum: illum eſſe ratus, de quo Socrat. hiſtor. lib. 6. c. 3. ſed verius puto, illum fuiſſe Zenonem Tyrium Epiſcopum, de quo ſuperius 5. Iunij in Dorotheo.

[h] *Theodori.*] Agit de eodem S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. cap. 34.

xxiiij. D Sexto Kalend. Ianuarij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7				

APVD Epheſum natalis ſancti Ioannis[a] Apoſtoli & Euangeliſtæ, qui poſt Euangelij ſcriptionem, poſt exilij relegationem, & Apocalypſim diuinam, vſque ad Traiani Principis tempora perſeuerans, totius Aſiæ fundauit rexitq. eccleſias. Alexandriæ ſancti Maximi[b] Epiſcopi, qui ſatis clarus & inſignis titulo confeſsionis effectus eſt. Conſtantinopoli ſanctorum confeſſorum Theodori[c] & Theophanis fratrũ, qui a pueritia in monaſterio ſancti

Sabæ

Sabæ nutriti, cum poſtea pro ſanctarum imaginum cultu aduerſus Leonem Armenum ſtrenue decertarent, eius iuſſu verberibus affecti, exilio relegantur: ſed eo mortuo, rurſus Theophilo Imperatori, qui eadem impietate detinebatur, conſtanter reſiſtentes, verberibus iterum cæſi, in exilium pulſi ſunt, vbi Theodorus in carcere expirauit: Theophanes vero, pace demum Eccleſiæ reddita, factus Nicænus Epiſcopus, quieuit in Domino. Ibidem ſanctæ Niceratæ[d] virginis, quæ ſub Arcadio Imperatore claruit ſanctitate.

DECEMBRIS 27.

IOANNIS *Apoſtoli*[a].] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum: Græci autem in Menologio vj. Kalend. Octobris his verbis: Migratio ſancti glorioſi & celebris Apoſtoli ac Euangeliſtæ Ioannis cognomento Theologi. Hæc illi, re vera vita functum credentes, ſicut & Polycrates Epheſi Epiſcopus ſcribens ad Victorē Romanum Pontificem, quem refert Euſebius hiſtor. libro 3. cap. 25. atque Ioannes Chryſoſtomus in homilia in laudem duodecim Apoſtolorum, vbi de Ioanne ait, quod poſt mortem tamquam viuus Epheſum curat: idemq. de eius ſepulchro non oſſibus vacuo meminit homil. 26. in epiſtolam Pauli ad Hebræos. id ipſum & alij Græcorum profitentur; Latinorum autem antiquior Tertullianus hæc in libro de anima: Tranſlatus eſt (inquit) Enoch & Elias, nec mors eorum reperta eſt, dilata ſcilicet: ceterum morituri aſſeruantur, vt Antichriſtum ſuo extinguant ſanguine. Obijt & Ioannes, quem in aduentum Domini remanſurum fruſtra ſpes erat. Hæc Tertullianus. Hieronymus id ipſum aſſeueranter affirmat libro de Scriptor. Eccleſiaſt. in Ioanne, & commentar. in Matth. cap. 20. Cæleſtinus Papa in epiſtola quam ſcribit ad SS. Synodum Epheſinam meminit reliquias ſancti Ioannis Euangeliſtæ Epheſi in honore haberi, oſtendens enm iam eſſe defunctū. De ijſdem Synodica Orientalium ad ſenatum Conſtantinopolitanum; extat inter Acta Concilij Epheſini edit. Peltanæ tom. 2. cap. 14. & tom. 3. cap. 6. Præterimus de ea aliorum tam Græcorum quam Latinorum teſtimonia, qui in commentarijs in Matth. c. 20. & in Ioan. cap. 21. de his egere. Satis modo ſit, quid de his antiquitas tradiderit, aperuiſſe: quid de his Polycrates eius loci Epiſcopus, quid Ioannes Chryſoſtomus, qui Epheſi interfuit Synodo ſeptuaginta Epiſcoporum, cum depoſuit Epiſcopum Epheſinum, vt eius vitæ Acta declarant apud Socratem libro 6. cap. 10. Sozomenus libro 8. cap. 6. Pallad. in dialog. de Ioanne Chryſoſtomo, & Metaphraſt. in vita ipſius. Ioanni Chryſoſtomo hæc dicenti adſtipulatur Nicephorus libro 2. cap. 42. Hæc quidem antiquitatis teſtimonia pluris apud me ſunt quibus ſuis aliorum recentiorum contentioſis aſſertionibus. De tempore exitus hæc S. Hieronymus: Confectus ſenio, ſexageſimooctauo poſt paſſionem Domini anno mortuus, iuxta vrbem eamdem ſepultus eſt. Adnumeratur hic annus a Chriſti aduentu (ſecundum Faſtos Onuphrij) centeſimus primus. Inter religioſas Orientales peregrinationes percelebris erat Epheſina, viſitandi gratia ſepulchrum eiuſdem Apoſtoli; cum præſertim certa quadam traditione exploratum haberetur, illic apud eumdem Apoſtolum Dei genitricem Mariam aliquando permanſiſſe; eſt de ea egregium teſtimonium SS. œcumenicæ Synodi Epheſinæ in epiſtola Synodali ad clerum Conſtantinopolitanum. extat inter Acta eiuſdem Concilij in edit. Pelt. tomo 2. cap. 17. Indeq. putamus eueniſſe, vt illic præcipua, & inter alias plures baſilica auguſtior eſſet, quæ nomine Dei genitricis Mariæ appellaretur, vbi & eadem ſacroſancta Synodus habita eſt aduerſus Neſtorium, Cæleſtino Romano Pontifice. Poſt eam erat baſilica nomine ſancti Ioannis, quam tunc temporis ſibi ſchiſmatici vendicarant; eamdē poſtea dirutam Iuſtinianus Imperator in honorem eiuſdem Apoſtoli longe ampliorem excitauit, vt ſcribit Procopius de ædific. Iuſtiniani Imperatoris lib. 5. De tunica eiuſdem S. Ioannis Romam allata, ac miraculis illuſtrata, agit Ioannes diaconus in vita S. Gregorij Papæ lib. 3. cap. 28. 57. & 58. Acceperat enim eam idem S. Pontifex a Ioanne abbate, vt indicant eius litteræ ad eumdem Ioannem lib. 2. indict. 11. epiſt. 3. cap. 42. Mentio habetur de eadem peregrinatione Epheſum ad ſanctum Ioannem in Prat. ſpirit. cap. 180. De rebus geſtis eiuſdē Apoſtoli, præter illa quæ in ſacris litteris ſcripta reperiuntur, & ea

quæ Tertullianus & S.Hieronymus ſcribunt de dolio feruentis olei, quæ recipiuntur ab omnibus; feruntur Acta quædam Procori nomine, quæ ſcatent erroribus, ſicut & ea quæ Melitonis nomine edita ſunt de tranſitu Dei genitricis. Alia ſunt inſuper quæ inter paſſiones Apoſtolorum ſcribuntur anonyma: quæ autem de ſepultura eius ferantur apocrypha, conſule Auguſtinum tract. 124. in Ioannem. De prædicatione eius in Aſia Hieronymus, Ioan. Chryſoſtomus, ac ceteri teſtantur. Parthis etiam Euangelium annunciaſſe, vetus illa inſcriptio eius epiſtolæ ad Parthos ſignificat. Eumdem Apoſtolum verbi prædicatione ad Indos penetraſſe, declarant litteræ Apoſtolicorum virorum, ipſorum inquam Patrum Societatis IESV, qui nuper in illis regionibus ſacrum Euangelium reſtituerunt: datæ ſunt anno Domini M. D. LV. De rebus geſtis ipſius in Phrygia ſcribit Metaphraſtes die 5. Septembris, apud Lipom. tom. 6.

[b] *Maximi Epiſcopi.*] De quo Vſuardus, & alij recentiores. Scribit de Maximo Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7. cap. 10. 12. & 14. ex epiſtola Dionyſij, aitq. ſucceſſiſſe Maximum Dionyſio anno duodecimo Gallieni Imp. eadem Niceph. hiſt. lib. 6. c. 34. Ad hunc Maximum, quem alij Maximianum dicunt, S. Felix Papa, ſucceſſor S. Dionyſij, ſcripſit epiſtolam aduerſus tunc emergentem hæreſim Pauli Samoſateni: cuius epiſtolæ fragmentum recitatur in Actis Synodi Epheſinæ contra Neſtorium, reperiturq. deinde intexta in Concil. Chalced. ex ſcriptis S. Cyrilli Epiſcopi Alexandrini

[c] *Theodori & Theophanis.*] Agunt de iiſdem Græci hac die in Menologio. res geſtas ipſorum editas a Metaphraſte habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. De his etiam Cedren. & Zonaras in Theophilo Imperatore.

[d] *Niceratæ.*] Ferunt eamdem fuiſſe medicæ artis peritam Sozom. hiſt. lib. 8. c. 23. & Niceph. lib. 13. c. 25. Vnde coniectura ducimur opinari, hanc illam eſſe quæ S. Ioanni Chryſoſtomo ſtomacho laboranti ſalubre parauit antidotum, de qua ipſe ſcribit epiſt. 4. ad Olympiadem.

xxiij. E Quinto Kal. Ianuarij. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8

IN Bethlehem Iudæ natalis ſanctorum Innocentium[a], qui ab Herode Rege pro Chriſto, interfecti ſunt. Ancyræ in Galatia ſanctorum martyrum Eutychij[b] presbyteri, & Domitiani diaconi. In Africa natalis ſanctorum martyrum Caſtoris[c], Victoris, & Rogatiani. Nicomediæ ſanctorum martyrum Indes[d] eunuchi, Domnæ, Agapis, & Theophilæ virginũ, & ſociorum, qui in perſecutione Diocletiani poſt longa certamina diuerſo mortis genere coronã martyrij ſunt aſſecuti. Neocæſareæ in Ponto ſancti Troadij[e] martyris, in perſecutione Decij: cui agonizanti ſanctus Gregorius Thaumaturgus in ſpiritu adfuit, eumq. ad ſubeundum martyrium roborauit. Arabiſsi in Armenia inferiori ſancti Cæſarij[f] martyris, qui ſub Galerio Maximino paſſus eſt. Romæ S. Domnionis[g] presbyteri. In Aegypto S. Theodori[h] monachi, diſcipuli S. Pachomij. In monaſterio Lerinenſi ſancti Antonij[i] monachi, miraculis clari.

SANCTORVM *Innocentiũ*[a].] De his Beda, Vſuardus, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio die ſequenti. Antiquiſſima hæc eſt ſolemnitas in Eccleſia, de qua Origen. in Matth. homil. 3. hæc ait: Bene, inquit, & ſecundum voluntatem Dei eorum memoriam ſancti Patres celebrari mandarunt ſempiternam in eccleſijs, veluti pro Domino morientium, &c. Eoſdem Innocentes conſueuerunt antiqui Patres appellare martyres, vt inter alios Irenæus aduerſus hæreſ. lib. 3. cap. 18. De eadem celebritate duo habentur ſermones S. Auguſtini, totidem ei tributi ſunt, 8. 9. 10. & 11. de ſanctis; duo item Petri Chryſologi 152. & 153. Celebratur etiã eius ſolemnitatis Octaua, in qua S. Auguſtinum duos ſermones habuiſſe teſtatur Poſſid. in Indic. Cur autem ijſdem infantibus nomen & honor martyrum deferatur, conſule Auguſtinũ epiſtola ad Hieronymum 28. de natura & origine animarum.

[b] *Eutychij & Domitiani.*] Vſuardus & alij recentiores de his hac die agunt.

[c] *Caſtoris & ſoc.*] Vetus Roman. Martyrol. adſtipulãturq. vet. manuſcr. ex quibus omnibus Molanus etiam hac die apud Vſuardum.

[d] *Indes & ſoc.*] Agunt de ijſdem Græci hac die in Menologio. Eorum Acta a Metaphraſte edita habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. meminitq. de his Nicephorus hiſtor. lib. 7. cap. 6.

[e] *Troadij.*] Eius certamen & coronam deſcriptam habes a ſancto Gregorio Nyſſeno in Actis ſancti Gregorij Thaumaturgi, quæ luculenta oratione narrauit.

[f] *Cæſarij.*] Græci de eodem. Arabiſſum ciuitas in Armenia non tantum huius martyrio illuſtratur, ſed etiam exilio S. Ioannis Chryſoſtomi, immo hoſpitio nobilitatur: illuc etenim ad euitandos frequentes barbarorum incurſus confugiens, a Treio eius ciuitatis Epiſcopo humaniſſime ſuſceptus eſt, vt ipſe ſcribit epiſt. 4. & 69. De Arabiſſo, Cucuſo, Commana, Sebaſte, alijsq. Armeniæ ciuitatibus, ipſaq. prouincia in quatuor partes diuiſa, vide Nouel. cõſtit. collat. 10. tit. 31. de deſcript. quatuor præſ. Armen. Ex Arabiſſo etiam oriundus fuit Mauritius Imp. vt teſtatur Euſtath. in Eutychio.

[g] *Domnionis.*] De quo ſæpe S. Hieron. ſcribensq. ad Deſiderium epiſt. 154. virum ſanctiſſimum, & ſui temporis alterum Loth appellat. Ad Domnionem extant eiuſdem Hieronymi epiſtolæ 51. & 109. necnon præfatio in Eſdram. Sanctus Paulinus in epiſtola ad Alipium 35. apud Auguſtinum, Domnionem ſanctiſſimum, eumdemq. patrẽ appellat.

[h] *Theodori.*] Hic ſpectatiſſimus ſanctitate monachus fuit, de quo agitur in vita S. Pachomij, & in Vit. Patrum par. 1. De eo & S. Nilus in lib. de oratione. Recenſetur inter ſcriptores Eccleſiaſt. a Gennadio c. 8. De altero Theodoro monacho diſcipulo S. Antonij agitur ſupra ſept. Idus Ianuarij.

[i] *Antonij.*] Huius Acta conſcripta ab Ennodio Ticinenſi legimus manuſcrip. in biblioth. Vatic. eſt eorum exordium: Vt præliaturi aſſurgunt buccinis, &c.

29 Quarto Kal. Ianuarij. Luna. F xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

CANTVARIAE in Anglia natalis ſancti[a] Thomæ Epiſcopi & martyris, qui ob defenſionem iuſtitiæ & Eccleſiaſticæ immunitatis, impiorum hominum factione, in baſilica ſua gladio percuſſus migrauit ad Chriſtum. Hieroſolymis ſancti[b] Dauid Regis & prophetæ. Arelate natalis ſancti Trophimi[c], cuius meminit ſanctus Paulus ad Timotheum ſcribens: qui ab eodem Apoſtolo Epiſcopus ordinatus, præfatæ vrbi primus ad Chriſti Euangelium prædicandum directus eſt: ex cuius prædicationis fonte (vt ſanctus Zoſimus Papa ſcribit) tota Gallia fidei riuulos

accepit. Romæ ſanctorum martyrum Calliſti[d], Felicis, & Bonifacij. In Africa paſsio ſanctorum martyrum Dominici[e], Victoris, Primiani, Lyboſi, Saturnini, Creſcentij, Secundi, & Honorati. Viennæ in Gallia ſancti Creſcentis[f] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli, & primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Conſtantinopoli ſancti Marcelli[g] abbatis. In pago Oxymenſi S. Ebrulphi[h] abbatis & confeſſoris, tempore Childeberti Regis.

DECEMBRIS 29.

THOMAE *Epiſcopi*[a].] Huius præclariſſimi martyris res geſtas complures ſcripſere, nimirum, Hereberrus eius comes indiuiduus, poſtmodum Cardinalis & Epiſcopus Beneuentanus, Ioannes Saliſburgenſis Epiſcopus Carnotenſis, Gulielmus Cantuarienſis, Alanus & Benedictus abbates, necnon Eduardus eiuſdem S. Thomæ contemporaneus, cuius commentarium in compendiũ Surius redigens deſcripſit to: 6. Eſt alia inſuper S. Thomæ vita Pariſijs impreſſa anno Domini 1495. contexta ex prædictis auctoribus vna cũ proceſſu de Eccleſiaſtica libertate. Habemus apud nos incerto auctore de eodem S. Thoma egregium encomium, vbi deſcribuntur Acta ipſius, ac quamplurima miracula ad ſepulchrum eius edita; cunctaq. auctor ſe vidiſſe teſtatur. Extat & Petri Bleſenſis epiſt. 27. de nece eiuſdem S. Thomæ Epiſc. in qua ſanctiſſimi viri laudes prædicat. Sed (quod his omnibus anteponimus) extat in bibliotheca Vaticana regiſtrum omnium epiſtolarum S. Thomæ & aliorum, quæ toto illo plurium annorũ perſecutionis tempore vltro citroq. ſunt datæ: quas omnes exſcripſimus, retulimusq. per annos ſingulos, vt ſcriptæ ſunt, in Annales Eccleſiaſticos. Coronatus eſt martyrio ſanctus Thomas anno Domini 1170. Facta eſt eiuſdem tranſlatio anno octauo Honorij Papæ Tertij: extant de ea re litteræ Apoſtolicæ, ſimulq. opuſculum a Stephano Archiepiſcopo Cantuarienſi conſcriptum. Habet hæc omnia cod. manuſcriptus biblioth. Vatic. num. 722. vbi etiam leguntur litteræ Alexandri Papæ Tertij de eiuſdem canonizatione promulgatæ. Videre meruit ſæculũ noſtrum hac ex parte feliciſſimũ quamplurimos Thomas, ſanctiſſimos ſacerdotes, aliosq. nobiliſſimos viros Anglicanos ampliori (liceat dicere) martyrio coronatos, duplicisq. tituli coronis auctos; cum non ſolum (vt Thomas) pro Eccleſiaſtica libertate, ſed pro fide Catholica tuenda, reſtituenda, ac conſeruanda, nobiliſſimo martyrio occubuerint; vt inter alios, quos nuper S. Societas Ieſu velut agnos innoxios in ſacris ſeptis, ſanctis eruditionibus ad martyrium, acceptiſſimas Deo hoſtias, saginauit; quos Romanum, quos Rhemẽſe ſacra collegia, quæ dixerim celſas turres a facie Aquilonis, & fortiſſima propugnacula fidei, emiſerunt ad triũphos, & prouexerunt ad coronas. Macte animo, macte virtute, Anglicanorum nobiliſſime ac glorioſiſſime cœtus, qui tam illuſtri militiæ nomen dediſti, ac ſacramento ſanguinem ſpopondiſti: æmulor ſane vos Dei æmulatione, cum vos martyrij candidatos, ac nobiliſſimæ purpuræ martyres deſignatos aſpicio. Compellor & dicere: Moriatur anima mea morte iuſtorum, & fiant nouiſſima mea horum ſimilia.

[b] *Dauid Regis.*] De eodem hac die Beda, & alij recentiores. Plenæ ſunt de ipſo diuinæ Scripturæ, multaq. de eo Ioſephus in libris antiq. De immẽſis prodigijs ad ſepulchrum eius editis, cum impius Herodes theſaurum inde auferre conaretur, vide eumdem antiquit. lib. 16. c. 11.

[c] *Trophimi.*] De quo Acta Apoſt. c. 20. 21. & Paul. 2. ad Corinth. cap. 4. Agũt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Meminit eiuſdẽ Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 1. c. 30. vbi manifeſtiſſime errat, dũ eum temporibus Decij Imp. in Gallias miſſum affirmat. Agit de eo etiam Ado Vien. in chron. anno Dom. 59. Petrus Cluniac. lib. 1. epiſt. 2. contra Heinricianos. 5. 8. Dorotheus in Synopſi, & alij. Zoſimi epiſtola, quæ hic citatur, non habetur.

[d] *Calliſti & ſoc.*] De his Beda hac die, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

[e] *Dominici & ſoc.*] De his Beda, vet. manuſcrip. ac recentiores.

[f] *Creſcentis.*] Hic idem cum eo de quo ſupra agitur quinto Kal. Iulij, de quo vide quæ ibi notauimus ea die: puto enim hac die tranſlationem celebrari.

[g] *Marcelli abb.*] De eodem Græci. Eius Acta ex Metaphraſte deſcripta habet Lipom. tom. 5. ac Sur. tom. 6. Claruit temporibus Leonis Imperatoris.

[h] *Ebrulphi.*] De eodem Vſuardus hac die: eius autem res geſtas recitat Sur. tom. 6.

Tertio

30 Tertio Kalend. Ianuarij. Luna. G nſ.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

SPOLETI natalis ſanctorum martyrũ Sabini[a] Epiſcopi, Exuperantij & Marcelli diaconorum, ac Venuſtiani Præſidis, cũ vxore & filijs, ſub Maximiano Imperatore: ex quibus Marcellus & Exuperantius primum equuleo ſuſpenſi, deinde fuſtibus grauiter mactati, poſtea vngulis abraſi, & laterum exuſtione aſſati, martyrium compleuerunt: Venuſtianus autem non multo poſt vna cum vxore & filijs gladio necatus eſt: ſanctus vero Sabinus poſt manuum detruncationem, & diutinam carceris macerationem, ad mortem vſque cæſus eſt. Horum martyrium licet diuerſo extiterit tempore, vna tamen die recolitur. Alexandriæ ſanctorum Manſueti[b], Seueri, Appiani, Donati, Honorij, & ſociorum martyrum. Theſſalonicæ ſanctæ Anyſiæ[c] martyris. Ibidem ſancti Anyſij[d] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Mediolani ſancti Eugenij[e] Epiſcopi & confeſſoris. Rauennæ ſancti Liberij[f] Epiſcopi. Aquilæ in Veſtinis ſancti Rainerij[g] Epiſcopi.

DECEMBRIS 30.

SABINI *Epiſcopi & ſoc.*[a]] De ijſdem Beda, Vſuardus, & alij omnes. Eius Acta manuſcripta habemus: incipiunt: In diebus illis Venuſtianus, &c. Petrus in catal. lib. 2. cap. 19. eadem paucis perſtrinxit. De inſigni miraculo eius virtute edito ſcribit Paulus diacon. de geſt. Longob. lib. 4. cap. 5. deque eodem martyre, & Petro Epiſcopo Ticinenſi vide eumdem lib. 6. cap. 18. De eius ſacris reliquijs Firmum transferendis ſunt epiſtolæ ſancti Gregorij Papæ in regiſtro lib. 7. epiſt. 71. ad Chryſanthum, 72. ad Paſſiuum, & lib. 11. epiſt. 18. ad eumdem.

[b] *Manſueti & ſoc.*] De his item Vſuardus, Vuandelbertus, & vet. manuſcripta.

[c] *Anyſia.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio. Eius autẽ Acta a Metaphraſte deſcripta habet Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. Paſſa eſt in perſecutione Maximiani Imp.

[d] *Anyſij Epiſcopi.*] Fuit hic ſucceſſor ſancti Acholij. Claruit temporibus Theodoſij Imp. Ad hunc ſcriptæ extant duæ epiſtolæ S. Ambroſij, 60. & 79. Ad ipſum ac ceteros Macedoniæ Epiſcopos ſcripſit Ioan. Chryſoſt. epiſt. 163. Mentio habetur de eodem apud Pallad. dialog. de rebus geſtis S. Ioannis Chryſoſtomi.

[e] *Eugenij Epiſc.*] Tabulæ eccleſ. Mediolan. ex quibus Molan. & Galeſ. hac die.

[f] *Liberij Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ Rauennat. & Hieronymus Rub. hiſtor. Rauen. lib. 1. qui eum perueniſſe ait vſque ad tempora Victoris Papæ, & Seueri Imperatoris.

[g] *Liberij Epiſcopi.*] De ipſo vet. monumenta eius eccleſiæ, quæ manuſcripta Romam miſſa accepimus. Fuit Epiſcopus Furconienſis; cuius eccleſiæ in Actis Conciliorum aliquando habetur mentio, vt ſuperius diximus.

Pridie

A Pridie Kalend. Ianuarij. Luna.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28
t u A B C D E f F G H M N P
29 30 1 2 3 4 5 6 6 7 8 9 10 11

ROMAE natalis ſancti Silueſtri [a] Papæ, qui Magnum Conſtantinum Imperatorem baptizauit, & Nicænam Synodū confirmauit: multiſq; alijs rebus ſanctiſsimè geſtis, quieuit in pace. Item Romæ via Salaria, in cœmeterio Priſcillæ, ſanctarū martyrū Donatæ [b], Paulinæ, Ruſticæ, Nominandæ, Serotinæ, Hilariæ, & ſociarum. Apud Senonas beatorū Sabiniani [c] Epiſcopi, & Potentiani, qui a Pontifice Romano illùc ad prædicandum directi, eamdē metropolim confeſsionis ſuæ martyrio illuſtrarunt. Ibidem ſanctæ Columbæ [d] virginis & martyris, quæ, igne ſuperato, in perſecutione Aureliani Imperatoris gladio cæſa eſt. Rhætiariæ ſancti Hermetis [e] exorciſtæ. Catanæ in Sicilia paſsio ſanctorum Stephani [f], Pontiani, Attali, Fabiani, Cornelij, Sexti, Floris, Quinctiani, Mineruini, & Simpliciani. Eodem die ſancti Zotici [g] presbyteri Romani, qui Conſtantinopolim profectus, alendorum orphanorum curam ſuſcepit. Rauennæ S. Barbatiani [h] presbyteri & confeſſoris. Eodē die ſanctæ Melaniæ [i] iunioris, quæ cum viro ſuo Piniano Roma abſcedens, & Hieroſolymam proficiſcens, ibi inter feminas Deo ſacras, vir inter monachos religioſam vitam exercuit; & ambo ſancto fine quieuerunt. ¶ Et alibi aliorum plurimorum ſanctorum Martyrum, & Confeſſorum, atque ſanctarum Virginum. ℟. Deo gratias.

DECEMBRIS 31.

SILVESTRI *Papæ* [a].] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri Latinorum: Græci autem Kal. Ianuarij in Menologio, hiſce verbis: Eodem die S. Silueſtri Rom. Pontificis, qui propter ſummum virtutis gradum, defuncto Melchiade, antiquioris Romæ creatus eſt Epiſcopus. hic multorum patrator miraculorum, Conſtantinum Magnum ad fidem conuertit, cum animæ & corporis morbos diuino baptiſmate ab eo expuliſſet. Hæc in Menolog. De eius ſucceſſione agit Euſeb. in chron. Optat. lib. 2. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij plures. De Actis Silueſtri eſt cenſura Gelaſij in cap. ſancta Romana. diſtinct. 15. Habemus eadē manuſcrip. quorum eſt exordium: Silueſter cum eſſet infantulus, a vidua matre Iuſta traditus eſt Caritio presbytero; &c. Habet eadem Mombrit. tom. 2. Tribuunt nōnulli ea Euſebio Cæſarienſi (talis enim titulus illi commentariolo affixus reperitur in aliquibus codicibus) ſed error ex multis manifeſtus arguitur, cum & Gelaſio teſte, Acta Silueſtri incerto auctore ſint ſcripta. Habet & Metaphraſt. Silueſtri Acta, quæ deſcripſit Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. in quibus tamen nonnulla deſiderantur. Citantur Acta Silueſtri Papæ vt authentica ab Hadriano Papa in epiſt. ad Carolū Magnum Imp. De veritate baptiſmatis Conſtantini Imp. per Silueſtrū Romæ exhibiti, ſatis egimus

mus in Annal.Eccl. vbi ceteras ipſius res geſtas per annos ſingulos ordine tẽporis digeſſimus. Breuiter de his diximus ſuperius 22. Auguſti in Timotheo; vbi de Conſtantini baptiſmate nõnulla, quibus Euſebij Ariani impoſtura redarguitur, habentur conſcripta. De feſta die S. Silueſtri ferianda extat can. 1. de cõſecr. diſtinct. 3. ex Greg. IX. extra de ferijs, cap. conqueſtus. Ea die S. Gregorius Papa in eccleſia habuit homiliã, quæ eſt nona in Euang. & Innocentius III. duas. Eccleſiam S. Silueſtri, quæ Titulus Equitij dicta eſt (vt habet liber de Rom. Pontif.) Symmachus Papa a fundamẽtis erexit, ſeu, quod verius puto, reſtituit: nam Equitij Titulum ab eodem Silueſtro fuiſſe inſtitutum, idẽ liber de Rom. Pontif. docet in Silueſtro. In eadem eccleſia ſub maiori altari a Sergio Iuniori Rom. Pontifice reconditum eſſe corpus S. Silueſtri Papæ, docet vetus inſcriptio, quæ inciſa marmori, intra cancellos eiuſdem eccleſiæ aſſeruatur. Rurſum de eccleſia S. Silueſtri Papæ, & ſacris imaginibus ibi poſitis muſiuo opere contextis, meminit Hadrianus Papa in epiſt. ad Carolum Magnũ de imaginibus. Paulus Papa ædes paternas, in quibus natus fuerat & educatus, in eccleſiã & monaſterium conuertens, eamdẽ in honorem ſanctorum Stephani protomartyris, & Silueſtri Rom. Pont. Deo dicauit. Extant de ea re eiuſdem litteræ Apoſtolicæ, quæ hactenus in eodẽ monaſterio aſſeruantur: dicta eſt ea eccleſia, S. Silueſtri apud Campũ Martium, ſicut & antiqua monumenta teſtantur, vel (vt habet Martinus Polon.) S. Silueſtri ad Caput, ob reconditum in ea caput Præcurſoris Domini.

[b] *Donatæ & ſoc.*] Ado de ijſdem agit, ac recentiores, conſentiuntq. vet. manuſcripta.

[c] *Sabini & Potentiani.*] De his Beda, Vſuardus, ac ceteri omnes. Horũ res geſtas, atque tranſlationem recitat Petrus in catal. lib. 1. c. 25. pluribus Mombrit. to. 2. & tab. Epiſcoporum Senonenſium apud Democharem.

[d] *Columba.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij. In Breuiario Toletano legimus de ea ſacrum hymnum, quo eius martyriũ canitur. De eadem Mombrit. tom. 1. & Petr. in catal. lib. 2. c. 24. Longe hæc alia eſt a Columba Cordubenſi, de qua S. Eulog. in Memor. ſanct. lib. 3. cap. 9. cuius natalis eſt dies xv. Kal. Octobr.

[e] *Hermetis.*] De eodem Vſuardus, Ado, manuſcrip. ac etiam recentiores.

[f] *Stephani & ſoc.*] De his tab. eccleſiæ Catanenſis, vbi celebris eſt eorum memoria.

[g] *Zotici.*] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio, his verbis: Commemoratio S. Zotici orphanorum nutritoris; qui claris parentibus ortus ex vrbe Roma a Conſtantino Magno in ciuitatem Conſtantinopolitanam cũ alijs quibuſdam nobilibus ductus. Hæc ibi. Mich. Glyc. in 3. parte Annalium recenſens illuſtres viros quos ſecũ Conſtantinus Roma Conſtantinopolim duxit, Zoticum inter alios numerat: de quo præclarum eſt illud elogium in conſtitutione Leonis & Anthemij Auguſtorum ad Dioſcorum Præf. prætor. l. omnia priuilegia. Cod. de Epiſc. & cler. his verbis: Zotici beatiſſimæ memoriæ, qui primus huiuſcemodi pietatis officiã inueniſſe dicitur. Hæc ibi: licet mendoſus codex habeat, Iotici, loco Zotici: verior eſt itaque lectio, quæ notatur in margine. Quod autem in ea conſtitutione Leonis Imp. Zoticus primus dicatur qui pium hoſpitalitatis officiũ erga pauperes exercuit, ſic accipias, vt ipſe Conſtantinopoli xenodochium primus erexerit, ſicut in Portu Romano S. Pammachius peregrinorũ, & Romæ Fabiola *νοσοκομεῖον*, vt auctor eſt S. Hieronymus: nam quod ad primã xenodochij inſtitutionẽ ſpectat, Hyrcanũ illud primũ erexiſſe Hieroſolymis, ſcribit Ioſeph. lib. 13. antiq. c. 16. Hegeſippus lib. 1. Iſidor. lib. 15. orig. c. 2. licet Ioſephi locũ Gelenius aliter in Latinũ verterit, nempe quod Hyrcanus primus externũ militẽ alere cœperit, non pauperes peregrinos, prout veteres omnes intellexiſſe videmus.

[h] *Barbatiani.*] De eodem tab. eccleſ. Rauen. Habuit ſermonẽ in die natali ipſius Petrus Damian. quo etiã eius Acta contexuit, apud Sur. to. 6. & iterum to. 3. De eo itẽ Petr. in catal. lib. 2. c. 23. Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 3. & alij. Claruit temporibus Valentiniani Tertij Imp. & Gallæ Placidiæ Aug. eius matris.

[i] *Melaniæ iunioris.*] De eadẽ hac die Græci. Res eius geſtas ex antiquis monumentis edidit Metaphraſtes, deſcripſit Lipom. to. 5. Hæc iunior dicta reſpectu ſenioris, cuius neptis erat: de vtraque Pallad. c. 33. Nõ imparis virtutis, aut minoris laudis Melania ſenior fuit aliquando, ſed poſtea Origenis fuligine præclariſſima opera obſcurauit. De Melania iuniore, eiusq. viro Piniano agit S. Auguſt. epiſt. 224. 225. 227. & S. Hieron. epiſt. 79. Inter eius Acta nobilia, illud celeberrimũ non prætermittimus, quod Voluſianum patruum, Romanorum nobiliſſimũ, quem vt ad Chriſtum cõuerteret, S. Auguſtinus tantopere laborauit (vt ad eum, & ab eo ſcriptæ epiſt. 1. 2. 3. & 4. indicant) illum inquã diſertiſſimũ virum, & a Chriſtiana lege alieniſſimũ tandem ipſa Melania Chriſto ſubegit, vt eius Acta teſtantur.

FINIS NOTATIONVM.

Laus Deo, Beatæ Mariæ,
Sanctiſq. omnibus.

Libel-

Libellus ſupplex auctoris ad S. D. N. Sixtum Quintum, quo petit prædictas ſuas lucubrationes cognoſci a R. D. Vuilhelmo Lindano, Epiſcopo Ruremundenſi, tunc in Vrbe commorante.

Sanctiſſimo D. N. Sixto Papæ Quinto S.

CVM ad calcem perductum ſit, Deo iuuante, opus Notationum noſtrarum in Martyrologium Romanum; quo de omnibus quæ in eo habentur, pro viribus ratio redditur: meumq. in ea re inſtitutum, cum de his coram agerem (Beatiſſime Pater) apud te adhuc Cardinalem, mirifice commendares, vehementerq. ad opus ſuſcipiendum, perficiendumq. hortarere, cupiamq. in lucem edere, id nonnullis eruditis viris efflagitantibus, auideq. expectantibus: optarem prius auctoritate Beatitudinis veſtræ illud relegi & expendi a Reuerendiſſimo D. Vuilhelmo Lindano, Epiſcopo Ruremundenſi, viro tum in Theologicis facultatibus, tum etiam in Eccleſiaſtica hiſtoria apprime verſato: quem modo hic opportune ipſius Eccleſiæ negotia detinent. Cumq. fuerit a dicto Præſule eiuſmodi opus perſpectum, diſcurſum, atque probatum: fas mihi ſit illud prælis committere in vſum Chriſtianæ religionis. Deus Beatitudinem veſtram (vt opus habet Eccleſia) diutiſſime incolumem ſeruet ac protegat.

Beatitudinis veſtræ humilis ſeruus Cæſar Baronius Soranus,
Presbyter Congreg. Oratorij in Vrbe.

PP. Concedimus. cognoſcat Reuerendiſſ. Lindanus.

Sequitur relatio eiuſdem Vuilhelmi Lindani, Epiſcopi Ruremundenſis, ad S. D. N. Sixtum Pont. Max.

BEATISSIME PATER,

SECVTVS S.V. *mandatum harum tergo inſcriptum ſuper Notationibus in Martyrologium Rom. venerandi V. Cæſaris Baronij Sorani; teſtor hac mea manu, me in ijs perlegendis non reperiſſe, quæ vllam ſuſpectæ aut nouatæ fidei ingerant labem, nedum quæ ſanctæ Catholicæ noſtræ officiant Religioni, aut orthodoxæ aduerſentur doctrinæ; ſed varijs de cauſis digniſſimas equidem arbitror, vt primo quoque tempore in lucem edantur propter admirandam veteris Eccleſiaſticæ hiſtoriæ doctrinam, & exquiſitam atque raram, eamq. ſingularem Chriſtianæ antiquitatis cognitionem. In quorum fidem has meis & ſigillo & manu propria ſignaui. Romæ* XI. *Kal. Septembr. anno M. D. LXXXV.*

Ita atteſtor
Vuilhelm. Damaſi Lindanus, Eccl. Ruremundenſis
Epiſcopus indignus.

Eiuſdem R. D. Vuilhelmi Lindani teſtata fides de Notationibus imprimendis.

DIE *ſecunda Septembris ann. 1585. hunc libellum Sanctiſſ. D. N. retuli, manum & ſigillum noſtri arbitrij teſtes oſtendens. eius Sanctitas iuſsit, vt eumdem ſupplicanti redderem, qui R. P. Magiſtro S. Palatij exhiberet, vt prælo tradatur. Actum in area Domicilij Sanctiſſ. D. N. in Quirinali, cum proxime diſceſſurus Sanctitati ſuæ Vale dicerem.*

Ita eſt:
Vuilhelmus Lindanus, Eccl. Ruremundenſis
Epiſcopus indignus.

Extat de his omnibus originalis ſcriptio apud Reuerendiſs. D. Magiſtrum ſacri Palatij, cuius ſubſcriptio hic poſita ordine ſequitur.

DIE *prima Octobris 1585. recepta copia iſtius libri ſubſcripta R. D. Cæſaris Baronij auctoris manu, huic originali ſubſcribo, concedens vt imprimatur.*

F. Thomas Zobbius, ſacri Palatij Magiſter, manu propria.

LECTIO-

LECTIONES
PER TOTVM ANNVM
AD ABSOLVTIONEM
CAPITVLI.

In Aduentu, tam in Dominicis, quã in ferijs, vſque ad Vigiliam Natiuitatis Domini, Lectio.

DOMINE miſerere noſtri; te enim expectauimus: eſto brachium noſtrum in mane, & ſalus noſtra in tempore tribulationis. Tu autem Domine miſerere nobis. ℟. Deo gratias.

In Vigilia Natiuitatis Domini, Lectio.

PER quem accepimus gratiam & Apoſtolatum ad obediendũ fidei in omnibus gẽtibus, pro nomine eius, in quibus eſtis & vos vocati IESV Chriſti Domini noſtri. Tu autem.

In Die Natiuitatis Domini, Lectio.

IPSI peribunt, tu autem permanebis, & omnes vt veſtimentum veteraſcent: & velut amictum mutabis eos, & mutabuntur; tu autem idem ipſe es, & anni tui non deficient. Tu autem Domine.

In feſto S. Stephani Protomartyris, Lectio.

POSITIS autẽ genibus, clamauit voce magna, dicens: Domine, ne ſtatuas illis hoc peccatum: & cum hoc dixiſſet, obdormiuit in Domino. Tu autem Domine.

In feſto S. Ioannis Euangeliſtæ, Lectio.

IN medio Eccleſiæ aperuit os eius, & impleuit eum Dominus ſpiritu ſapientiæ & intellectus, & ſtolam gloriæ induit eum. Tu autem Domine.

In feſto ſanctorum Innocentium, Lectio.

HI empti ſunt ex omnibus primitiæ Deo & agno, & in ore ipſorum non eſt inuentum mendacium: ſine macula enim ſunt ante thronum Dei. Tu autem.

Dominica infra Octauam Natiuitatis Domini, Lectio.

ITAQVE iam non eſt ſeruus, ſed filius: quod ſi filius, & heres per Deum. Tu autem Domine.

In Octaua Natiuitatis, Lectio.

IPSI peribunt, tu autem permanebis. *vt in die Natiuitatis.*

In Epiphania Domini, & per Octauam, Lectio.

OMNES de Saba venient, aurum & thus deferentes, & laudem Domino annunciantes. Tu autem.

Dominica infra Octauam Epiphaniæ, Lectio.

SICVT enim in vno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eumdem actum habent; ita multi vnum corpus ſumus in Chriſto, ſinguli autem alter alterius membra, in Chriſto IESV Domino noſtro. Tu autem Domine.

In Dominicis diebus, & ferijs per annum ab Octaua Epiphaniæ vſque ad Dominicã primam Quadrageſimæ: & ab Octaua Pentecoſtes excluſiue, vſque ad Aduentum Domini, Lectio.

DOMINVS autem dirigat corda & corpora noſtra in charitate Dei, & patientia Chriſti. Tu autem.

In Dominica prima Quadrageſimæ, & in alijs Dominicis & ferijs vſque ad Dominicam Paſsionis.

QVAERITE Dominum dum inueniri poteſt, inuocate eum dum prope eſt. Tu autem Domine.

In Dominica de Paſsione vſque ad ferıã quartam maioris hebdomadæ, Lectio.

FACIEM meam non auerti ab increpantibus & conſpuentibus in me, Domine Deus auxiliator meus, & ideo non ſum confuſus. Tu autem.

In

In die ſancto Paſcha, & per Octauam, & in omnibus Dominicis & ferys vſque ad Aſcenſionem, Lectio.

SI conſurrexiſtis cum Chriſto, quæ ſurſum ſunt quærite, vbi Chriſtus eſt in dextera Dei ſedens: quæ ſurſum ſunt ſapite, non quæ ſuper terram. Tu autem Domine.

In Aſcenſione Domini, & per Octauam, Lectio.

VIRI Galilæi, quid ſtatis aſpicientes in cælum? Hic IESVS, qui aſſumptus eſt a vobis in cælũ, ſic veniet, quemadmodum vidiſtis eum euntem in cælum. Tu autem Domine.

Dominica infra Octauam Aſcenſionis, Lectio.

SI quis loquitur, quaſi ſermones Dei: ſi quis miniſtrat, tamquã ex virtute, quã adminiſtrat Deus: vt in omnibus honorificetur Deus, per IESVM Chriſtum Dominum noſtrum. Tu autem.

In die ſancto Pentecoſtes, & per Octauam, Lectio.

IVDAEI quoque & proſelyti, Cretes & Arabes, audiuimus eos loquentes noſtris linguis magnalia Dei. Tu autem Domine.

In feſto Sanctiſſimæ Trinitatis, Lectio.

TRES ſunt qui teſtimoniũ dant in cælo, Pater, Verbum, & Spiritus ſanctus, & hi tres vnum ſunt. Tu autem.

In feſto Corporis Chriſti, & per Octauam, Lectio.

QVICVMQVE manducauerit panem, vel biberit calicẽ Domini indigne, reus erit corporis & ſanguinis Domini. Tu autem Domine.

Dominica infra Octauam Corporis Chriſti, Lectio.

FILIOLI mei, non diligamus verbo, neque lingua, ſed opere & veritate. Tu autem.

PROPRIA SANCTORVM CAPITVLA.

In feſto S. Andreæ Apoſtoli, Lectio.

ESAIAS enim dicit: Domine, quis credidit auditui noſtro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Chriſti. ſed dico: Numquid non audierunt? Et quidem, In omnem terram exiuit ſonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Tu autem.

In Conuerſione S. Pauli Apoſtoli, Lectio.

SAVLVS autem multo magis conualeſcebat, & cõfundebat Iudæos qui habitabant Damaſci, affirmans quoniam hic eſt Chriſtus. Tu autem.

In Purificatione beatæ Mariæ virginis, Lectio.

ET placebit Domino ſacrificiũ Iuda & Hieruſalẽ, ſicut dies ſæculi, & ſicut anni antiqui, dicit Dominus omnipotens. Tu autem Domine.

In feſto Annunciationis virginis Mariæ, Lectio.

EGREDIETVR virga de radice Ieſſe, & flos de radice eius aſcendet, & requieſcet ſuper eum Spiritus Domini. Tu autem.

In feſtiuitatibus ſanctæ Crucis, Lectio.

HVMILIAVIT ſemetipſum, factus obediens vſque ad mortem, mortem autẽ crucis: propter quod & Deus exaltauit illum, & donauit illi nomen quod eſt ſuper omne nomen. Tu autẽ.

In Natiuitate S. Ioannis Baptiſtæ, Lectio.

REGES videbunt, & conſurgent principes, & adorabunt Dominum Deum tuum, & ſanctum Iſrael, qui elegit te. Tu autem Domine.

In Natali SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, Lectio.

ET Petrus ad ſe reuerſus dixit: Nũc ſcio vere, quia miſit Dominus Angelum ſuum, & liberauit me de manu Herodis, & de omni expectatione plebis Iudæorum. Tu autem.

In Commemoratione ſancti Pauli Apoſtoli, Lectio.

EGO enim ſum minimus Apoſtolorum, qui non ſum dignus vocari Apoſtolus, quoniam perſecutus ſum Eccleſiam Dei: gratia autem Dei ſum id quod ſum, & gratia eius in me vacua non fuit. Tu autem Domine.

In feſto S. Petri ad Vincula, Lectio.

ET Petrus ad ſe reuerſus, *vt in Natali eiuſdem.*

In feſto Transfigurationis Domini, Lectio.

SVSTVLIT me in ſpiritu in montem magnum & altum, & oſtendit mihi ciuitatem ſanctam Hieruſalem deſcendentem de cælo a Deo, habentem clari-

charitatē Dei, & lucerna eius eſt agnus. Tu autem Domine.

In Feſto S. Laurentij, Lectio.

POTENS eſt autē Deus omnem gratiam abundare facere in vobis, vt in omnibus ſemper omnem ſufficientiam habentes, abūdetis in omne opus bonum, ſicut ſcriptum eſt: Diſperſit, dedit pauperibus, iuſtitia eius manet in ſæculum ſæculi. Tu autem Domine.

In Feſto Aſſumptionis, Natiuitatis, Ad niues, Viſitationis, & Conceptionis beatæ Mariæ virginis, & in officio eiuſdem in Sabbato, Lectio.

IN plateis ſicut cinnamomū & balſamum aromatizans odorem dedi: quaſi myrrha electa dedi ſuauitatem odoris. Tu autem.

In Feſtiuitatibus ſancti Michaelis, Lectio.

FACTVM eſt prælium magnum in cælo: Michael & angeli eius præliabantur cum dracone, & draco pugnabat, & angeli eius: & non præualuerunt, neque locus inuentus eſt eorum amplius in cælo. Tu autem.

In Feſto omnium Sanctorum, & per Octauam, Lectio.

BENEDICTIO, & claritas, & ſapientia, & gratiarum actio, honor, virtus, & fortitudo Deo noſtro in ſæcula ſæculorum, Amen. Tu autem.

In Feſtiuitatibus Apoſtolorum, Lectio.

IBANT Apoſtoli gaudentes a conſpectu Concilij, quoniam digni habiti ſunt pro nomine IESV contumeliam pati. Tu autem Domine.

In Feſtiuitatibus Apoſtolorum, & Martyrum a Paſcha vſque ad Pentecoſten, Lectio.

SCIMVS quoniā diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, his qui ſecundum propoſitum vocati ſunt ſancti. Tu autem Domine.

In Natali vnius Martyris, Lectio.

IVSTVS cor ſuum tradidit ad vigilandum diluculo ad Dominum qui fecit illum, & in conſpectu Altiſſimi deprecabitur. Tu autem Domine.

In Natalitijs plurium Martyrum, Lectio.

FVLGEBVNT iuſti, & tamquam ſcintillæ in arundineto diſcurrent: iudicabunt nationes, & dominabuntur populis, & regnabit Dominus illorum in perpetuum. Tu autem Domine.

In Feſto Confeſſorum Pontificum, Lectio.

FVNGI ſacerdotio, & habere laudem in nomine ipſius, & offerre illi incenſum dignum in odorem ſuauitatis. Tu autem.

In Feſto Confeſſorum non Pontificum, Lectio.

IVSTVM deduxit Dominus per vias rectas, & oſtendit illi regnum Dei, & dedit illi ſcientiam ſanctorum: honeſtauit illum in laboribus, & compleuit labores illius. Tu autem Domine.

In Feſtis ſanctarum Virginum & Martyrum, Lectio.

DOMINE Deus meus, exaltaſti ſuper terram habitationem meam, & pro morte defluente deprecata ſum: inuocaui Dominum patrem Domini mei, vt non derelinquat me in die tribulationis meæ, & in tēpore ſuperborum ſine adiutorio. Tu autem Domine.

In Feſtis ſanctarum Martyrum tantum, Lectio.

LAVDABIT vſque ad mortem anima mea Dominum, quoniam eruis ſuſtinentes te, & liberas eos de manu anguſtiæ, Domine Deus noſter. Tu autem Domine.

In Feſto ſanctarum Mulierum, nec virginum nec martyrum, Lectio.

MVLTÆ filiæ congregauerunt diuitias, tu ſupergreſſa es vniuerſas: fallax gratia, & vana eſt pulchritudo: mulier timens Deum, ipſa laudabitur. Tu autem.

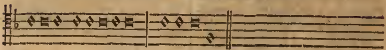
In dedicatione Eccleſiæ, Lectio.

ET abſterget Deus omnem lacrymam ab oculis ſanctorū, & mors vltra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit vltra, quæ prima abierunt: & dixit qui ſedebat in throno, Ecce noua facio omnia. Tu autem Domine miſerere nobis. ℟. Deo gratias.

MARTY-

MARTYROLOGIVM IN CHORO CANTATVR

in tono Lectionum Matutini, hoc modo.

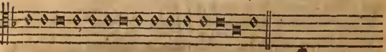

Kalendis Ia nu a ri j Luna prima.

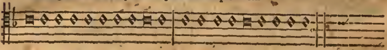

Circumciſi o Domini noſtri Ieſu Chriſti, & Octaua Natiuita tis eiuſdem.

Et ſic terminatur qualibet clauſula, etiam in fine Lectionis, præterquam ſi vltima dictio ſit monoſyllaba, quæ hoc modo inflectitur.

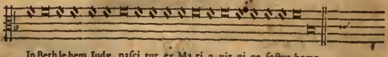

Tandem gla di o marty rij palmam adepta eſt.

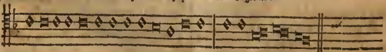
Anno a cre a ti o ne mundi, quando in princi pi o Deus, &c.

vſque ad verba illa, In Bethlehem Iudæ; *in quibus extollitur vox ad quartam ſuperiorem, videlicet:*

In Beth le hem Iudæ naſci tur ex Ma ri a vir gi ne factus homo.

Verſus autem ſequens in tono Paſſionis.

Natiuitas Domi ni noſtri Ieſu Chriſti ſecundum carnem.

Quod ſequitur, in tono Lectionis conſueto.

FINIS.

INDEX NOMINVM
OMNIVM SANCTORVM
QVI IN HOC MARTYROLOGIO CONTINENTVR,
ORDINE ALPHABETICO DESCRIPTVS.

A

AARON ſacerdos, in monte Hor. 1. Iulij.
Aaron mart. in Britannia ſub Diocletiano, infra cum Iulio. 1. Iul.
Abachum mart. Romæ ſub Claudio, infra cum Mario. 19. Iannar.
Abdias propheta, Samariæ. 14. Iun. & 19. Nouemb.
Abdieſus diaconus mart. ſob Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perſide. 22. Aprilis.
Abdon & Sennen mart. Romæ ſub Decio. 30. Iul.
Abedechalas presbyt. & mart. in Perſide ſub Sapore, infra cum Simeone. 21. Aprilis.
Abercius epiſcopus Hierapolitan. 22. Octobris.
Abibonis Inuentio. 3. Augusti.
Abibus diaconus mart. Edeſſæ ſub Licinio. 15. Nou.
Abilius epiſcopus Alexandrin. 22. Febr.
Abraham eremita in Syria. 16. Mart.
Abraham confeſſor Aruernis. 15. Iunij.
Abraham patriarcha. 9. Octob.
Abrahamitæ monachi mart. Conſtantinopoli ſub Theoph. Io. 8. Iulij.
Abſalon mart. Cæſareæ, infra cum Lucio. 2. Mart.
Abudemius mart. ſub Dioclet. in Thenedo. 15. Iul.
Abundantius mart. infra cum Leone. 1. Mart.
Abundantius diaconus mart. Romæ ſub Diocletiano, infra cum Abundio. 16. Septemb.
Abundius mart. Romæ, infra cum Alexandro. 27. Feb.
Abundius epiſcopus Comenſis. 2. Apr.
Abundius manſionarius eccl. S. Petri Romæ. 14. Apr.
Abundius presbyt. & mart. Cordubæ. 11. Iul.
Abundius mart. Romæ ſub Valeriano, infra cum Irenæo. 26. Auguſti.
Abundius presbyter, Abundantius diaconus, Marcianus, & Ioannes mart. Romæ ſub Diocletiano. 16. Septemb.
Abundius diaconus mart. ſub Diocletiano, infra cum Carpophoro. 10. Decemb.
Abundius mart. ſub Numeriano, infra cum Iuſto. 14. Decemb.
Acacius presbyt. & mart. Sebaſt. ſub Dioclet. infra cum Hirenarcho. 27. Nouemb.
Acathius centurio mart. Conſtantinopoli ſub Dioclet. 8. Maij.
Acatius epiſcopus Amidæ. 9. Aprilis.
Acatius mart. Pruſæ, infra cum Patricio. 28. Apr.
Acatius mart. Mileti ſub Licinio. 28. Iul.
Acatius mart. Puteolis ſub Dioclet. infra cum Ianuario. 19. Septemb.
Accurſius mar. in Africa, infra cum Berardo. 16. Ianuar.
Acepſimas epiſcopus mart. ſub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perſide. 22. Aprilis.
Achillas epiſcopus Alexandrin. 7. Nouemb.
Achilleus diaconus mart. Valentiæ in Gallia, infra cum Felice. 23. Apr.
Achilleus mart. Romæ, infra cum Nereo. 12. Maij.
Acindinus mart. ſub Dioclet. infra cum Victore. 20. Apr.
Acindinus, Pegaſius, Aphthonius, Elpidephorus, Anempodiſtus, & ſocij mart. in Perſide. 2. Nouemb.
Aciſclus & Victoria mart. Cordubæ ſub Diocletiano. 17. Nouemb.
Adalbertus epiſcopus Pragenſis mart. 23. Aprilis.
Adauctus martyr Romæ ſub Diocletiano, infra cum Felice. 30. Auguſti.
Adaucus mart. in Phrygia cum alijs plurimis ſub Maximino. 7. Febr.
Adelbertus confeſſor in Hollandia. 25. Iunij.
Adelphus epiſcopus Metenſis. 29. Aug.
Aderitus epiſcopus Rauennæ. 27. Septemb.
Adiutor confeſſor in Campania ſub Vuandalis, infra cum Priſco. 1. Septemb.
Adiutor mart. in Africa, infra cum Victuro. 18. Decemb.
Adiutus mart. in Africa, infra cum Berardo. 16. Ianuar.
Adiutus abbas, Aurelianis. 19. Decemb.
Ado epiſcopus Viennen. 16. Decemb.
Adria mart. Romæ ſub Valeriano, infra cum Euſebio. 2. Decemb.
Adrio, Victor, & Baſilla mart. Alexandriæ. 17. Maij.
Aduentor mart. Taurini ſub Maximiano, infra cum Octauio. 20. Nouemb.
Adulphus & Ioannes mart. Cordubæ. 27. Septemb.
Ædeſius mart. Alexandriæ ſub Maximino. 8. Apr.
Ægidius abbas in prouincia Narbonenſi. 1. Septemb.
Æmiliana virgo Romæ. 5. Ianuar.
Æmiliana mart. Romæ. 30. Iunij.
Æmilianus martyr in Armenia, infra cum Dionyſio. 8. Febuarij.
Æmilianus miles, Tertulla, & Antonia virg. & mulier quædam cum duobus filijs mart. in Numidia ſub Valeriano. 29. Aprilis.
Æmilianus mart. Doroſtori ſub Iuliano. 18. Iul.
Æmilianus epiſcopus Cyzici. 8. Auguſti.
Æmilianus epiſcopus Vercellen. 11. Septemb.
Æmilianus confeſſor Rhedonen. 11. Octob.
Æmilianus presbyter Turiaſonen. 12. Nouemb.
Æmilianus mart. in Africa ſub Hunnerico, infra cum Dionyſia. 6. Decemb.
Æmilius mart. in Africa, infra cum Caſto. 22. Maij.
Æmilius, Felix, Priamus, & Lucianus mart. in Sardinia. 28. Maij.
Æmilius mart. Capuæ, infra cum Marcello. 6. Octob.
Ætherius epiſcopus mart. in Cherſoneſo, infra cum Baſilio. 4. Mart.
Ætherius epiſcopus Viennenſis. 14. Iunij.
Ætherius mart. ſub Dioclet. 18. Innij.
Ætherius epiſcopus Antiſiodoren. 27. Iul.
Afra mart. Brixiæ ſub Hadriano. 24. Maij.
Afra mart. Auguſtæ. 5. Auguſti.

Afr[i]canus mart. in Africa ſub Decio, infra cum Terentio. 10. Aprilis.
Agabius epiſcopus Veronen. 4. Auguſti.
Agabus propheta, Antiochiæ. 13. Febr.
Agape & Chionia virg. mart. Theſſalonicæ ſub Dioclet. 3. Martij.
Agapes mart. infra cum Donato. 25. Ianuarij.
Agapes virgo & mart. Interamnæ. 15. Febr.
Agapes virgo & mart. Nicomediæ ſub Dioclet. infra cum Inde. 28. Decemb.
Agapitus epiſcopus Rauennæ. 16. Martij.
Agapitus epiſcopus Synnadæ. 24. Martij.
Agapitus diaconus mart. Romæ ſub Valeriano, infra cum Sixto. 6. Auguſti.
Agapitus mart. Præneſte ſub Aureliano. 18. Auguſti.
Agapitus Papa. 20. Septemb.
Agapitus mart. Heracleæ, infra cum Baſſo. 20. Nou.
Agapius mart. Cæſareæ ſub Dioclet. infra cum Timolao. 24. Martij.
Agapius mart. infra cum Aphrodiſio. 28. Apr.
Agapius & Secundinus epiſcopi mart. Cirthæ in Numidia ſub Valeriano. 29. Apr.
Agapius mart. in Palæſtina ſub Dioclet. infra cum Timotheo. 19. Auguſti.
Agapius mart. Edeſſæ ſub Maximiano, infra cum Baſſa. 21. Auguſti.
Agapius epiſcopus Nouarien. 10. Septemb.
Agapius mart. Romæ ſub Hadriano, infra cum Euſtachio. 20. Septemb.
Agapius mart. Sebaſtæ ſub Licinio, infra cum Carterio. 2. Nouemb.
Agapius mart. Cæſareæ ſub Maximino. 20. Nouemb.
Agatha virgo mart. Catanæ ſub Decio. 5. Febr.
Agathangelus mart. Ancyræ. 23. Ianuarij.
Agatho Papa Romæ. 10. Ianuarij.
Agatho exorciſta mart. infra cum Cyrione. 14. Febr.
Agatho & Triphina mart. in Sicilia. 5. Iulij.
Agatho mart. Alexandriæ ſub Decio. 7. Decemb.
Agathoclia ancilla mart. 17. Septemb.
Agathodorus epiſcopus mart. in Cherſoneſo, infra cum Baſilio. 4. Martij.
Agathodorus mart. Pergami ſub Antonino, infra cum Carpo. 13. Apr.
Agathonica mart. Pergami ſub Antonino, infra cum Carpo. 13. Apr.
Agathonica virgo & mart. Carthagine, infra cum Baſſa. 10. Auguſti.
Agathonicus, Zoticus, & ſocij mart. Nicomediæ ſub Maximiano. 22. Auguſti.
Agathopodes diaconus, & Theodolus lector martyres, Theſſalonicæ ſub Maximiano. 4. Apr.
Agathopodes diaconus Antiochiæ, infra cum Philone. 25. Aprilis.
Agathopus mart. in Creta ſub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decemb.
Agericus epiſcopus Virodunen. 1. Decemb.
Aggæus mart. Bononiæ ſub Maximiano, infra cum Hermete. 4. Ianuarij.
Aggæus propheta. 4. Iulij.
Agileus mart. Carthagine. 15. Octob.
Aglibertus mart. Pariſijs, infra cum Agoardo. 24. Iun.
Agnes virgo mart. Romæ. 21. Ianuarij. Secundo. 28. eiuſdem.
Agnes virgo in Montepoliciano. 20. Aprilis.
Agnellus abbas Neapoli. 14. Decemb.
Agoardus, & Aglibertus cum alijs innumeris mart. Pariſijs. 24. Iunij.
Agricola epiſcopus Cabilonen. 17. Martij.
Agricola mart. Bononiæ, infra cum Vitale. 4. Nou.
Agricola mart. in Pannonia. 3. Decemb.
Agricola mart. Rauennæ ſub Maximiano, infra cum Valentino. 16. Decembris.
Agrippina virgo mart. Romæ ſub Valeriano. 24. Maij.
Agrippinus epiſcopus Neapolitan. 9. Nouemb.
Agritius epiſcopus Treuirenſis. 13. Ianuarij.
Aichardus abbas. 15. Septemb.
Aidanus epiſcopus Lindisfarnen. 31. Aug.
Aigulphus abbas Lerinenſis, & ſocij monachi mart. 3 Septemb.
Aithalas presbyt. & mart. ſub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perſide. 22. Aprilis.
Albanus mart. Maguntiæ. 21. Iunij.
Albanus, & miles quidam mart. in Britannia ſub Dioclet. 22. Iunij.
Albertus ord. Carmelit. in Sicilia. 7. Aug.
Albertus epiſcopus Leodien. mart. 21. Nouemb.
Albina virgo mart. Formijs ſub Decio. 16. Decemb.
Albinus epiſcopus Brixien. 5. Febr.
Albinus epiſcopus Andegauen. 1. Martij.
Albinus epiſcopus Lugdunen. 15. Septemb.
Aldegundes virgo in Hannonia. 30. Ianuarij.
Aldelmus epiſcopus Schireburgenſis. 25. Maij.
Alexander epiſcopus Firmanus mart. 11. Ianuarij.
Alexander ſenex mart. ſub Decio. 30. Ianuarij.
Alexander, & alij XXXVIII. mart. Romæ. 9. Febr.
Alexander martyr in Cypro, infra cum Ammonio. 9. Februarij.
Alexander mart. Oſtiæ ſub Dioclet. infra cum Maximo. 18. Februarij.
Alexander epiſcopus Alexandrinus. 26. Febr.
Alexander, Abundius, Antigonus, & Fortunatus mart. Romæ. 27. Febr.
Alexander mart. Apameæ ſub Antonino, infra cum Caio. 10. Martij.
Alexander, & Theodorus m[art.] Romæ. 17. Martij.
Alexander epiſcopus & martyr Cæſareæ ſub Decio. 18. Martij.
Alexander miles martyr, Driziparæ ſub Maximiano. 27. Martij.
Alexander mart. Cæſareæ ſub Valeriano, infra cum Priſco. 28. Martij.
Alexander, & alij XXXIV. mart. Lugduni ſub Antonino. 24. Aprilis.
Alexander Papa, Euentius, & Theodulus presbyteri & mart. Romæ ſub Traiano. 3. Maij.
Alexander miles, & Antonina virgo mart. Conſtantinopoli ſub Maximiano. 3. Maij.
Alexander mart. Edeſſæ ſub Numeriano, infra cum Thalalæo. 20. Maij.
Alexander mart. Anauniæ, infra cum Siſinio. 29. Maij.
Alexander mart. Lugduni ſub Antonino, infra cum Photino. 2. Iunij.
Alexander epiſcopus Veronen. 4. Iunij.
Alexander mart. Nouioduni, infra cum Amantio. 6. Iunij.
Alexander epiſcopus Feſulan. mart. 6. Iunij.
Alexander mart. Alexandriæ ſub Iuliano, infra cum Patermuthio. 9. Iulij.
Alexander mart. Romæ ſub Antonino, infra in, Septem fratres. 10. Iulij.
Alexander miles mart. Maſſiliæ, infra cum Victore. 21. Iulij.
Alexander mart. Perge ſub Dioclet. infra cum Leontio. 1. Auguſti.
Alexāder Carbonarius, epiſc. Comanæ & mar. 11. Aug.
Alexander ex Legione Thebæorum martyr, Bergomi. 26. Auguſti.
Alexander epiſcopus Conſtantinop. 28. Auguſti.
Alexander mart. in Sabinis, infra cum Hyacintho. 9. Septembris.
Alexander epiſcopus & mart. Romæ ſub Antonino. 21. Septembris.

Alexander

Alexander martyr Antiochiæ, infra cum Marco. 28. Septembris.
Alexander mart. infra cum Victore. 17. Octobris.
Alexander epiſcopus, Heraclius miles, & ſocij mart. 22. Octobris.
Alexander mart. Theſſal. ſub Maximiano. 9. Nouemb.
Alexander mart. Corinthi ſub Iuliano. 24. Nouembr.
Alexander mart. Alexandriæ ſub Decio, infra cum Epimacho. 12. Decembris.
Alexandra, Claudia, Euphraſia, Matrona, Iuliana, Euphemia, Theodoſia, Derphuta, & eius ſoror, mart. in Paphlagonia. 10. Maij.
Alexandra virgo mart. Ancyræ, infra cum Theodoto. 18. Maij.
Alexandri duo mart. Cæſareæ ſub Dioclet. infra cum Timolao. 24. Martij.
Alexius confeſſor, Romæ. 17. Iulij.
Alipius epiſcopus Tagaſten. 15. Auguſti.
Almachius mart. Romæ. 1. Ianuarij.
Alodia virgo mart. in Hiſpania, infra cum Nunilone. 22. Octobris.
Alphæus, & Zacchæus mart. in Palæſtina ſub Dioclet. 17. Nouembris.
Alphius, Philadelphus, & Cyrinus martyres in Sicilia. 10. Maij.
Alphius martyr Antiochiæ, infra cum Marco. 28. Septembris.
Alpinianus presbyter Lemouicis, infra cum Martiale. 30. Iunij.
Amandus epiſcopus Traiecten. 6. Februarij.
Amandus epiſcopus Burdigalen. 18. Iunij.
Amantius mart. Romæ, infra cum Zotico. 10. Febr.
Amantius diaconus Gaudiuenſis. 19. Martij.
Amantius epiſcopus Comenſis. 8. Aprilis.
Amantius, Alexander, & ſocij mart. Noniodunі. 6. Iunij.
Amantius mart. Romæ ſub Hadriano. infra cum Getulio. 10. Iunij.
Amantius presbyter Tuderti. 26. Septembris.
Amantius epiſcopus Ruthenorum. 4. Nouembris.
Amaranthus mart. Albigen. 7. Nouembris.
Amator, Petrus, & Ludouicus mart. Cordubæ. 30. Aprilis.
Amator epiſcopus Antiſiodoren. 1. Maij.
Amator epiſcopus Auguſtodunen. 26. Nouembris.
Amatus epiſcopus Nuſci. 31. Auguſti.
Amatus epiſcopus Senonen. 13. Septembris.
Amatus abbas monaſt. Romarici. 13. Septembris.
Ambicus, Victor, & Iulius mart. Nicomediæ. 3. Dec.
Ambroſius Senenſis, ordinis Prædicatorum. 20. Martij.
Ambroſius epiſcopus Mediolanen. 4. Aprilis.
Eiuſdem ordinatio in epiſcopum. 7. Decembris.
Ambroſius centurio mart. Ferentini ſub Diocletiano. 16. Auguſti.
Ambroſius epiſcopus Caturcen. 16. Octobris.
Ambroſius abbas monaſt. Agaunen. 2. Nouembris.
Amelberga virgo, Gandaui. 10. Iulij.
Ammia, Cæſareæ, infra cum Theodoto. 31. Auguſti.
Ammianus mart. ſub Maximiano, infra cum Theodoro. 4. Septembris.
Ammon diaconus, & virgines XL. mart. Heracleæ ſub Licinio. 1. Septembris.
Ammon, Theophilus, Neoterius, & alij XXII. mart. Alexandriæ. 8. Septembris.
Ammon, Zenon, Ptolemæus, Ingen, & Theophilus milites mart. Alexandriæ. 20. Decembris.
Ammonaria virgo, Mercuria, Dionyſia, & Ammonaria mart. Alexandriæ ſub Decio. 12. Decembris.
Ammonius miles mart. in Ponto, infra cum Moſeo. 18. Ianuarij.
Ammonius & Alexander mart. in Cypro. 9. Februar.
Ammonius infans mart. Alexandriæ, infra cum Modeſto. 12. Februarij.
Ammonius mart. Alexandriæ, infra cum Dionyſio. 14. Februarij.
Ammonius lector mar. Pentapoli, infra cum Theodoro. 26. Martij.
Ammonius mart. Alexandriæ ſub Maximino, infra cum Fauſto. 26. Septembris.
Amos propheta in Palæſtina. 31. Martij.
Ampelius mart. in Africa ſub Dioclet. infra cum Saturnino. 11. Februarij.
Ampelus & Caius mart. Meſſanæ. 20. Nouembris.
Amphianus mart. Cæſareæ ſub Maximino. 2. Aprilis.
Amphilochius mart. infra cum Phileto. 27. Martij.
Amphilochius epiſcopus Iconij. 23. Nouembris.
Amphion epiſcopus in Cilicia, confeſſor ſub Maximino. 12. Iunij.
Ampliatus, Vrbanus, & Narciſſus mart. 31. Octobris.
Anacharius epiſcopus Antiſiodoren. 25. Septembris.
Anacletus Papa mart. Romæ. 13. Iulij.
Ananias mart. Damaſci. 25. Ianuarij.
Ananias presbyt. mart. in Perſide ſub Sapore, infra cum Simeone. 21. Aprilis.
Ananias mart. Arbelæ in Perſia. 1. Decembris.
Ananias, Azarias, & Miſael in Babylonia. 16. Decemb.
Anaſtaſia mart. Romæ ſub Nerone, infra cum Baſiliſſa. 15. Aprilis.
Anaſtaſia ſenior virgo, & Cyrillus mart. Romæ ſub Valeriano. 28. Octobris.
Anaſtaſia mart. cum CCLXX. in inſula Palmaria ſub Dioclet. 25. Decembris.
Anaſtaſij duo mart. ſub Conſtante, infra cum Maximo. 13. Auguſti.
Anaſtaſius mart. Antiochiæ ſub Dioclet. infra cum Baſiliſſa. 9. Ianuarij.
Anaſtaſius monachus & ſocij, Suppentoniæ. 21. Ian.
Anaſtaſius Perſa monachus mart. cum LXX. ſocijs ſub Coſrhoa. 22. Ianuarij.
Anaſtaſius Sinaita epiſcopus Antiochenus. 21. April.
Anaſtaſius Papa Romæ. 27. Aprilis.
Anaſtaſius & ſoc. mart. Camerini ſub Decio. 11. Maij.
Anaſtaſius epiſcopus Brixien. 20. Maij.
Anaſtaſius epiſcopus Papien. 30. Maij.
Anaſtaſius, Felix, & Digna mart. Cordubæ. 14. Iunij.
Anaſtaſius mart. Argentomachi, infra cum Marcello. 29. Iunij.
Anaſtaſius epiſcopus Interamnen. 17. Auguſti.
Anaſtaſius mart. Salonæ ſub Aureliano. 21. Auguſti.
Anaſtaſius mart. Aquileiæ. 7. Septembris.
Anaſtaſius presbyter, Placidius, Geneſius, & ſocij mart. 11. Octobris.
Anaſtaſius mart. 5. Decembris.
Anaſtaſius mart. Nicomediæ, infra cum Cyriaco. 19. Decembris.
Anaſtaſius epiſcopus Antiochenus & mart. 21. Decem.
Anathaloo epiſcopus Mediolan. 25. Septembris.
Anatolia virgo, & Audax mart. Thoræ ſub Decio. 9. Iulij.
Anatolius mart. infra cum Photina. 20. Martij.
Anatolius epiſcopus Laodiceæ. 3. Iulij.
Anatolius mart. Nicææ ſub Maximino, infra cum Euſtachio. 20. Nouembris.
Andeolus ſubdiaconus mart. in Gallia ſub Seuero. 1. Maij.
Andochius presbyter, Thyrſus diaconus, & Felix mart. Auguſtoduni. 24. Septembris.
Andreas epiſcopus Florentin. 26. Februarij.
Andreas mart. in Helleſponto, infra cum Petro. 15. Maij.
Andreas, & ſocij milites mart. in Cilicia ſub Maximiano. 19. Auguſti.

Andreas presbyter mart. Conſtantinopoli ſub Leone Iſaurico, infra cum Hypatio. 29. Auguſti.
Andreas, Ioannes, Petrus, & Antonius mart. in Africa. 23. Septembris.
Andreas Cretenſis monachus mart. ſub Copronymo. 17. Octobris.
Andreas monachus mart. Conſtantinopoli ſub Copronymo, infra cum Stephano. 28. Nouembris.
Andreas Apoſtolus mart. in Achaia. 30. Nouembris.
Eiuſdem Vigilia. 29. Nouembris.
Eiuſdem Translatio Conſtantinopoli. 9. Maij.
Andronicus, & Athanaſia Hieroſolymis. 9. Octobris.
Andronicus mart. Tarſi ſub Dioclet. infra cum Tharaco. 11. Octobris.
Anectus mart. Corinthi ſub Decio, infra cum Codrato. 10. Martij.
Anectus mart. Cæſareæ ſub Dioclet. 27. Iunij.
Anempodiſtus mart. in Perſide, ſupra cum Acindino. 2. Nouembris.
Ancſius mart. in Africa, infra cum Theodulo. 31. Mar.
Angelus presbyt. ord. Carmel. mart. Panormi. 5. Maij.
Angelus mart. in Mauritania, infra cum Daniele. 13. Octobris.
Anianus epiſcopus Alexandrin. 25. Aprilis.
Anianus diaconus mart. Antiochiæ, infra cum Demetrio. 10. Nouembris.
Anianus epiſcopus Aurelianen. 17. Nouemb.
Anicetus Papa & mart. Romæ ſub Antonino. 17. Apr.
Anicetus, Photinus, & alij plures mart. Nicomediæ ſub Dioclet. 12. Auguſti.
Anna mater B. Mariæ Virg. 26. Iulij.
Anna prophetiſſa, Hieroſolymis. 1. Septembris.
Annon epiſcopus Colonien. 4. Decembris.
Annunciatio B. Mariæ Virg. 25. Martij.
Anſanus mart. ſub Dioclet. Senis. 1. Decembris.
Ansbertus epiſcopus Rhotomagen. 9. Februarij.
Anſcharius epiſcopus Bremenſis. 3. Februarij.
Anſelmus epiſcopu Mantuan. 18. Martij.
Anſelmus epiſcopus Cantuarien. 21. Aprilis.
Anſouinus epiſcopus Cam. rini. 13. Martij.
Anterus Papa & mart. Romæ ſub Iulio Maximino. 3. Ianuarij.
Anthelmus epiſcopus Bellicen. 26. Iunij.
Anthes mart. Salerni ſub Dioclet. infra cum Fortunato. 28. Auguſti.
Anthia mart. Maſſanæ ſub Hadriano, infra cum Eleutherio. 18. Aprilis.
Anthimus epiſcopus Nicomedien. mart. ſub Dioclet. cum vniuerſo ferè ſuo grege. 27. Aprilis.
Anthimus presb. mart. Romæ ſub Dioclet. 11. Maij.
Anthimus mart. Ægeæ ſub Dioclet. infra cum Coſma. 27. Septembris.
Antholianus mart. Aruernis. 6. Februarij.
Anthuſa virgo Conſtantinopoli ſub Copronymo. 27. Iulij.
Anthuſa ſenior mart. Tarſi ſub Valeriano. infra cum Athanaſio. 22. Auguſti.
Anthuſa iunior mart. 27. Auguſti.
Antidius epiſcopus Veſontionen. mart. 25. Iunij.
Antigonius mart. Romæ, ſupra cum Alexandr. 27. Febr.
Antinogenes mart. Emeritæ ſub Dioclet. infra cum Victore. 24. Iulij.
Antiochus tribunus mart. Cæſareæ, infra cum Nicoſtrato. 31. Maij.
Antiochus & Cyriacus mart. Sebaſte. 15. Iulij.
Antiochus epiſcopus Lugdunen. 15. Octobris.
Antiochus mart. in Sardinia ſub Hadriano. 13. Dec.
Antipas mart. Pergami ſub Domitiano. 11. Aprilis.
Antonia virgo mart. Cirthæ ſub Valeriano, ſupra cum Æmiliano. 29. Aprilis.
Antonia mart. Nicomediæ. 4. Maij.
Antonina mart. ſub Dioclet. 1. Martij.
Antonina virgo mart. Conſtantinopoli ſub Maximiano, ſupra cum Alexandro milite. 3. Maij.
Antonina mart. Nicææ ſub Dioclet. 12. Iunij.
Antoninus abbas Caſſinenſis, Surrenti. 14. Ianuarij.
Antoninus mart. ſub Dioclet. infra cũ Victore. 20. Apr.
Antoninus mart. Romæ ſub Dioclet. infra cum Marcellino Papa. 26. Aprilis.
Antoninus epiſcopus Florentinus. 2. Maij.
Antoninus mart. infra cum Lucia. 6. Iulij.
Antoninus mart. Romæ ſub Gallieno, infra cum Lucilla. 29. Iulij.
Antoninus mart. Romæ. 22. Auguſti.
Antoninus mart. Pamiæ. 2. Septembris.
Antoninus puer mart. Capuæ, infra cũ Ariſteo. 3. Sept.
Antoninus ex Legione Thebæorum mart. Placentiæ. 30. Septembris.
Antoninus epiſcopus Mediolanen. 31. Octobris.
Antoninus, Zebina, Germanus, & Ennatha virgo mart. Cæſareæ ſub Maximino. 13. Nouembris.
Antoninus presbyt. & mart. Antiochiæ ſub Dioclet. infra cum Baſiliſſa. 9. Ianuarij.
Antonius abbas in Thebaide. 17. Ianuarij.
Antonius, Merulus, & Ioannes monachi, Romæ. 17. Ianuarij.
Antonius epiſcopus Conſtantinop. 12. Febr.
Antonius mart. Alexandriæ, infra cum Baſſo. 14. Febr.
Antonius Luſitanus, ord. Min. Patauij. 13. Iunij.
Antonius mart. in Africa, ſupra cum Andrea. 23. Sept.
Antonius mart. Ancyræ ſub Iuliano, infra cum Melaſippo. 7. Nouembris.
Antonius mart. Romæ ſub Valeriano, infra cum Irenæo. 15. Decembris.
Antonius monachus Lerinenſis. 28. Decembris.
Anyſia mart. Theſſalonicæ. 30. Decemb.
Anyſius epiſcopus Theſſalonicen. 30. Decemb.
Apelles & Lucius, Chriſti diſcip. Smyrnæ. 22. Aprilis.
Apellius, Lucas, & Clemens mart. 10. Septembris.
Aphraates anachoreta in Syria. 7. Aprilis.
Aphrodiſius mart. in Africa, infra cum Petro. 14. Mar.
Aphrodiſius, Carilippus, Agapius, & Euſebius mart. 28. Aprilis.
Aphrodiſius presbyt. & alij XXX. mart. Alexandriæ. 30 Aprilis.
Aphthonius mart. in Perſide, ſupra cum Acindino. 2. Nouembris.
Apodemius mart. infra in, XVIII. mart. Cæſarauguſt. 16. Aprilis.
Apollinaris virgo. 5. Ianuarij.
Apollinaris epiſcopus Hierapolitan. 8. Ianuarij.
Apollinaris mart. in Africa, infra cũ Cyriaco. 21. Iunij.
Apollinaris epiſcopus Rauennæ, mart. ſub Veſpaſiano. 23. Iulij.
Apollinaris mart. Rhemis, infra cum Timoth. 23. Aug.
Apollinaris epiſcopus Valentiæ in Gallia. 5. Octob.
Apollo, Iſacius, & Crotates mart. ſub Diocletiano. 21. Aprilis.
Apollonia virgo mart. Alexandriæ ſub Decio. 9. Febr.
Apollonius mart. Interamnæ, infra cũ Proculo. 14. Feb.
Apollonius diaconus mart. Antinoi, infra cum Philemone. 8. Martij.
Apollonius & Leontius epiſcopi. 19. Martij.
Apollonius mart. in Ægypto ſub Maximino, infra cum Marciano. 5. Aprilis, & 5. Iunij.
Apollonius presbyt. & alij quinque mart. Alexandriæ ſub Maximino. 10. Aprilis.
Apollonius ſenator mart. Rom. ſub Cómodo. 18. Apr.
Apollonius epiſcopus Brixien. 7. Iulij.
Apollonius mart. Iconij. 20. Iulij.
Apollonius, & Eugenius mart. 23. Iulij.
Apparitio S. Michaelis Archangeli. 8. Maij.

Apphias mart. Coloſſis ſub Nerone, infra cum Philemone. 22. Nouembris.
Appianus mart. Alexand. infra cum Manſueto. 30. Dec.
Aproniauus mart. Romæ. 2. Februarij.
Aprus epiſcopus Tullenſis. 15. Septembris.
Apuleius mart. Romæ, infra cum Marcello. 7. Octob.
Aquila mart. in Mauritania, infra cum Seueriano. 23. Ianuarij.
Aquila mart. infra cum Domitio. 23. Martij.
Aquila mart. in Thebaide. 20. Maij.
Aquila, & Priſcilla, in Aſia. 8. Iulij.
Aquila mart. Philadelphiæ, infra cum Cyrillo. 1. Aug.
Aquilina virgo martyr in Palæſtina ſub Diocletiano. 13. Iunij.
Aquilina mart. in Lycia, infra cum Niceta. 24. Iulij.
Aquilinus, Geminus, Eugenius, Marcianus, Quinctus, Theodotus, & Tryphon mart. in Africa. 4. Ian.
Aquilinus presbyt. mart. Mediolani. 29. Ianuarij.
Aqnilinus, Geminus, Gelaſius, Magnus, & Donatus mart. Foroſempronij. 4. Februarij.
Aquilinus & Victorianus mart. in Iſauria. 16. Maij.
Aquilinus mart. Nouioduni, infra cũ Heradio. 17. Maij.
Aquilinus mart. Carthagine, infra in, Scillitani mart. 17. Iulij.
Aqnilinus epiſcopus Ebroicenſis. 19. Octobris.
Arabia mart. Nicææ, infra cum Theuſeta. 13. Martij.
Arator presbyt. Fortunatus, Felix, Siluius, & Vitalis mart. Alexandriæ. 21. Aprilis.
Arbogaſtus epiſcopus Argentoraten. 21. Iulij.
Arcadius martyr. 12. Ianuarij.
Arcadius epiſcopus mart. in Cherſoneſo, infra cum Baſilio. 4. Martij.
Arcadius, Paſchaſius, Probus, & Eutychianus mart. & Paulillus puer, in Africa. 13. Nouembris.
Archelaus, Cyrillus, & Photius mart. 4. Martij.
Archelaus diaconus mart. Oſtiæ ſub Alexandro, infra cum Quiriaco. 23. Auguſti.
Archelaus epiſcopus in Meſopotamia. 26. Decembris.
Archippus B. Pauli commilito, in Aſia. 20. Martij.
Areontius mart. Capuæ, infra cum Quincto. 5. Sept.
Ardalion mimus mart. 14. Aprilis.
Areſius, Rogatus, & alij XV. mart. in Africa. 10. Iunij.
Aretas, & alij DIIII. mart. Romæ. 1. Octobris.
Aretas, & ſocij CCCXL. mart. & mulier cum filio paruulo, apud Homeritas. 24. Octobris.
Aretius & Dacianus mart. Romæ. 4. Iunij.
Argeus, Narciſſus, & Marcellinus mart. in Ponto ſub Licinio. 2. Ianuarij.
Argymirus monachus mart. Cordubæ. 28. Iunij.
Ariadna mart. in Phrygia ſub Hadriano. 17. Septemb.
Arianus præſes, Theoticus, & alij tres mart. Antinoi. 8. Martij.
Ariſtarchus epiſcopus Theſſalonicen. mart. ſub Nerone. 4. Auguſti.
Ariſteus epiſcopus Capuan. & Antoninus puer mart. 3. Septemb.
Ariſtides Athenienſis. 31. Auguſti.
Ariſtion diſcipulus de LXXII. 22. Februarij.
Ariſtobolus Apoſtolorum diſcip. & mart. 15. Martij.
Ariſton, Creſcentianus, Eutychianus, Vrbanus, Vitalis, Iuſtus, Feliciſſimus, Felix, Marcia, & Symphoroſa mart. in Campania ſub Dioclet. 2. Iulij.
Ariſtonicus mart. Melitine, infra cum Hermogene. 19. Aprilis.
Armentarius epiſcopus Papien. 30. Ianuarij.
Armogaſtes, Maſcula, & Saturus mar. in Africa ſub Geiſerico. 29. Martij.
Arnulphus epiſcopus Metenſis. 18. Iulij.
Arnulphus epiſcopus Sueſſionen. 15. Auguſti.
Arſacius confeſſor Nicomediæ. 16. Auguſti.
Arſenius diaconus, eremita in Ægypto. 19. Iulij.
Arſenius mart. Alexandriæ ſub Decio, infra cum Herone, 14. Decemb.
Artemius, Candida, & Paulina mart. Romæ. 6. Iunij.
Artemius dux mart. Antiochiæ ſub Iuliano. 20. Oct.
Artemon presb. mart. Laodiceæ ſub Dioclet. 8. Oct.
Aſaphus epiſcopus, & Vualburga virgo, in Anglia. 1. Maij.
Aſclas mart. Antinoi. 23. Ianuarij.
Aſclepiades epiſcopus Antiochenſis mart. ſub Maximino. 18. Octobris.
Aſclepiodotus mart. Hadrianopoli ſub Maximiano, infra cum Maximo. 15. Septembris.
Aſella virgo Romæ. 6. Decembris.
Aſpren epiſcopus Neapolitan. 3. Auguſti.
Aſſumptio B. Mariæ Virg. 15. Auguſti.
Eiuſdem Vigilia. 14. Auguſti.
Eiuſdem Octaua. 22. Auguſti.
Aſteria virgo mart. Bergomi ſub Dioclet. 10. Auguſti.
Aſterius ſenator mart. Cæſareæ ſub Valeriano, infra cum Marino. 3. Martij.
Aſterius mart. Edeſſæ ſub Numeriano, infra cum Thalalæo. 20. Maij.
Aſterius epiſc. Petræ, confeſſ. ſub Conſtantino. 10. Iun.
Aſterius mart. Ægeæ ſub Dioclet. infra cum Claudio. 23. Auguſti.
Aſterius presbyt. mart. Oſtiæ ſub Alexand. 21. Octob.
Aſtius epiſcopus & mart. in Macedonia ſub Traiano, infra cum Peregrino. 7. Iulij.
Aſyncritus Apoſtolorum diſcipulus, infra cum Herodione. 8. Aprilis.
Athanaſia vidua, in Ægina. 14. Auguſti.
Athanaſia Hieroſolymis, ſupra cũ Andronico. 9. Oct.
Athanaſius commentarienſis mart. in Cilicia ſub Dioclet. infra cum Zoſimo. 3. Ianuarij.
Athanaſius epiſcopus Alexandrinus. 2. Maij.
Athanaſius diaconus mart. Hieroſolymis. 5. Iulij.
Athanaſius epiſcopus Neapolitan. 15. Iulij.
Athanaſius epiſcopus Tarſenſis, & Anthuſa ſenior cum duobus ſeruis mart. ſub Valeriano. 22. Auguſti.
Athenodorus epiſcopus Neocæſareæ mart. ſub Valeriano. 18. Octobris.
Athenodorus mart. in Meſopotamia ſub Diocletiano. 11. Nouembris.
Athenogenes Theologus mart. in Ponto. 18. Ianuarij.
Athenogenes epiſcopus Sebaſtæ mart. cum X. diſcipulis ſub Dioclet. 16. Iulij.
Attalas abbas Luxouien. 10. Martij.
Attalus mart. Lugduni ſub Antonino, infra cum Photino. 2. Iunij.
Attalus mart. Catanæ, infra cum Stephano. 31. Decemb.
Atticus in Phrygia. 6. Nouembris.
Attilanus epiſcopus Zamorenſis. 5. Octobris.
Attius mart. Perge ſub Dioc. infra cum Leontio. 1. Aug.
Auctus, Taurio, & Theſſalonica mart. Amphipoli. 7. Nouembris.
Audactus presbyter mart. Venuſiæ ſub Diocl. infra cum Felice. 24. Octobris.
Audas epiſcopus, VII. presbyteri, IX. diaconi, & VII. virgines mart. in Perſide ſub Iſdegerde. 16. Maij.
Audax mart. Thoræ ſub Decio, ſupra cum Anatolia. 9. Iulij.
Audifax mart. Romæ ſub Claudio, infra cum Mario. 19. Ianuarij.
Audoenus epiſcopus Rhotomagen. 24. Auguſti.
Audomarus epiſcopus in Pago Taruanenſi. 9. Sept.
Auentinus confeſſor Trecis. 4. Februarij.
Augulus epiſcopus Auguſtæ & mart. 6. Februarij.
Augurius diaconus & mart. Tarracone ſub Gallieno, infra cum Fructuoſo. 21. Ianuarij.
Auguſtalis epiſcopus in Gallia. 7. Septembris.
Auguſtinus mart. Nicomediæ, infra cum Flauio. 7. Maij.

Auguſtinus epiſcopus Cantuarien. 26. Maij.
Auguſtinus Hipponen. epiſc. Eccl. Doct. 28. Auguſti.
Eiuſdem Conuerſio. 5. Maij.
Eiuſdem Tranſlatio Papiæ. 28. Feb.
Auguſtus mart. Nicomediæ, infra cum Flauio. 7. Maij.
Auguſtus confeſſor in Campania, infra cum Priſco. 1. Septembris.
Auguſtus presbyter Bituricen. 7. Octob.
Auitus mart. in Africa. 27. Ianuarij.
Auitus epiſcopus Viennen. 5. Februarij.
Auitus presbyter Aurelianen. 17. Iunij.
Aurea virgo mart. Cordubæ. 19. Iulij.
Aurea virgo mart. Oſtiæ. 24. Auguſti.
Aurea virgo Lutetiæ. 4. Octobris.
Aurelia & Neomiſia virgines, Anagniæ. 25. Septemb.
Aurelia virgo, Argentorati. 15. Octob.
Aurelia mart. Romæ ſub Valeriano, infra cum Euſebio. 2. Decembris.
Aurelianus epiſcopus Arelaten. 16. Iunij.
Aurelius mart. Cordubæ, infra cum Georgio, 27. Iulij.
Aurelius, Pariſijs, infra cum Georgio. 20. Octob.
Aurelius & Publius epiſc. & mart. in Aſia. 12. Nouemb.
Aureus, Iuſtina, & alij mart. Maguntiæ. 16. Iunij.
Auſpicius epiſcopus Treuiren. 8. Iulij.
Auſtreberta virgo Rhotomagen. 10. Febr.
Auſtregiſilus epiſcopus Bituricen. 20. Maij.
Auſtremonius epiſcopus Aruernen. 1. Nouemb.
Auſtriclinianus presbyter Lemouicis, infra cum Martiale. 30. Iunij.
Autbertus epiſcopus Cameracen. 13. Decemb.
Autonomus epiſcopus in Bithynia mart. ſub Dioclet. 12. Septembris.
Auxanus epiſcopus Mediolan. 3. Septembris.
Auxentius abbas in Bithynia. 15. Febr.
Auxentius mart. in Armenia ſub Dioclet. infra cum Euſtratio. 13. Decembris.
Auxentius epiſcopus Mopſueſtiæ confeſſ. ſub Licinio. 18. Decembris.
Auxibius epiſcopus Solij. 19. Febr.
Auxilius mart. Antiochiæ, infra cum Baſileo. 27. Nou.
Azadanes diaconus mart. ſub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perſide. 22. Aprilis.
Azades eunuchus mart. ſub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perſide. 22. Aprilis.
Azarias in Babylonia, ſupra cum Anania. 16. Decemb.
Azas, & C L. milites mart. in Iſauria ſub Diocletiano. 19. Nouembris.

B

BABYLAS epiſcopus Antiochenus, Vrbanus, Prilidianus, & Epolonius mart. ſub Decio. 24. Ianuarij.
Bacchus mart. Auguſtæ Euphrateſiæ, infra cum Sergio. 7. Octobris.
Baiulus mart. Romæ, infra cum Liberato. 20. Decemb.
Balbina virgo Romæ. 31. Martij.
Baldomerus confeſſor Lugduni. 27. Februarij.
Barachiſius mart. in Perſia ſub Sapore, infra cum Iona. 29. Martij.
Barbara virgo mart. Nicomediæ ſub Maximin. 4. Dec.
Barbatianus presbyter Rauennæ. 31. Decemb.
Barbatus epiſcopus Beneuentan. 19. Febr.
Barbea mart. Edeſſæ ſub Traiano. 29. Ianuarij.
Bardomianus, Eucarpus, & alij XXVI. mart. in Aſia. 25. Septembris.
Barlaam mart. Cæſareæ. 19. Nouembris.
Barlaam & Ioſaphat in India. 27. Nouembr.
Barnabas Apoſtolus in Cypro. 11. Iunij.
Barontius & Deſiderius confeſſ. Piſtorij. 25. Martij.
Barſabas mart. in Perſide. 11. Decemb.
Barſanuphius anachoreta, in Palæſtina. 11. Aprilis.
Barſem epiſc. Edeſſæ confeſſor ſub Valente. 30. Ianu.
Barſimæus epiſc. Edeſſæ mart. ſub Traiano. 30. Ianuar.
Bartholomæus Apoſtolus, in Armenia. 25. Auguſti.
Eiuſdem Vigilia. 24. Auguſti.
Bartholomæus abbas Cryptæ ferratæ. 11. Nouembris.
Barula puer mart. Antiochiæ ſub Galerio, infra cum Romano. 18. Nouembris.
Baſileus mart. Romæ ſub Valeriano, infra cum Iouino. 2. Martij.
Baſileus mart. in Hiſpania, infra cum Epitacio. 23. Maij.
Baſileus epiſcopus Antiochenus, Auxilius, & Saturninus mart. 27. Nouembris.
Baſilianus mart. Laodiceæ, infra cum Theotimo. 18. Decembris.
Baſilides, Tripos, Mandal, & alij XX. mart. Romæ ſub Aureliano. 10. Iunij.
Baſilides, Cyrinus, Nabor, & Nazarius mart. Romæ ſub Dioclet. 12. Iunij.
Baſilides mart. Alexandriæ ſub Seuero. 30. Iunij.
Baſilides mart. in Creta ſub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decembris.
Baſiliſcus mart. ſub Maximiano, infra cum Cleonico. 3. Martij.
Baſiliſcus mart. in Ponto ſub Maximiano. 22. Maij.
Baſiliſſa virgo mart. Antiochiæ ſub Dioclet. infra cum Iuliano. 9. Ianuarij.
Baſiliſſa mart. infra cum Callinica. 22. Martij.
Baſiliſſa, & Anaſtaſ. mart. Romæ ſub Nerone. 15. April.
Baſiliſſa virgo mart. Nicomediæ ſub Dioclet. 3. Sept.
Baſilius epiſcopus Cæſarien. 1. Ianuarij.
Eiuſdem ordinatio in epiſcopum. 14. Iunij.
Baſilius presbyter mart. Ancyræ ſub Iuliano. 22. Mar.
Baſilius & Procopius confeſſores Conſtantinopoli ſub Leone. 27. Februarij.
Baſilius, Eugenius, Agathodorus, Elpidius, Ætherius, Capito, Ephræm, Neſtor, & Arcadius epiſcopi & mart. in Cherſoneſo. 4. Martij.
Baſilius epiſcopus Bononien. 6. Martij.
Baſilius epiſcopus Amaſeæ mart. ſub Licinio. 26. Apr.
Baſilius & Emmelia, Cæſareæ. 30. Maij.
Baſilius monachus mart. Conſtantinopoli ſub Copronymo, infra cum Stephano. 28. Nouembris.
Baſilla mart. Alexandriæ, ſupra cum Adrione. 17. Maij.
Baſilla virgo mart. Romæ ſub Gallieno. 20. Maij.
Baſilla, Smyrnæ. 29. Auguſti.
Baſolus confeſſor Rhemen. 26. Nouemb.
Baſſa mart. Nicomediæ, infra cum Victore. 6. Martij.
Baſſa, Paula, & Agathonica virg. mart. Carthagine. 10. Auguſti.
Baſſa, Theogonius, Agapius, & Fidelis mart. Edeſſæ ſub Maximiano. 21. Auguſti.
Baſſianus epiſcopus Laudenſis. 19. Ianuarij.
Baſſianus lector mart. infra cum Cyrione. 14. Febr.
Baſſianus mart. in Africa, infra cum Petro. 9. Decemb.
Baſſus, Antonius, & Protolicus mart. Alexandriæ. 14. Februarij.
Baſſus martyr Romæ ſub Dioclet. infra cum Maximo. 11. Maij.
Baſſus, Dionyſius, Agapitus, & alij XL. mart. Heracleæ. 20. Nouembris.
Baſſus epiſc. Nicææ mart. ſub Decio. 5. Decembris.
Bathildes Regina, in territorio Pariſien. 26. Ianuarij.
Baudelius mart. Nemauſi. 20. Maij.
Bauo confeſſor in portu Ganda. 1. Octobris.
Beanus epiſcopus Aberdonen. 16. Decembris.
Beata mart. in Africa, infra cum Cyrillo. 8. Martij.
Beatrix mart. Romæ ſub Dioclet. infra cum Simplicio. 29. Iulij.
Beatus confeſſor in caſtro Vindecino. 9. Maij.
Beda presbyter Anglus. 27. Maij.
Begga vidua, Andanæ. 17. Decembris.

Bellinus

Bellinus epiſcopus Patauin. mart. 26. Nouembris.
Benedicta mart. Romæ ſub Iuliano, infra cum Priſco. 4. Ianuarij.
Benedicta virgo, Romæ. 6. Maij.
Benedicta virgo Senonen. 29. Iunij.
Benedicta virgo mart. Lugdunen. 8. Octobris.
Benedictus abbas in Anglia. 12. Ianuarij.
Benedictus epiſcopus Mediolanen. 11. Martij.
Benedictus abbas Caſſinen. 21. Martij.
Benedictus monachus in Campania. 23. Martij.
Benedictus Papa, Romæ. 7. Maij.
Benedictus confeſſor Pictauien. 23. Octobris.
Benedictus, Ioannes, Matthæus, Iſaac, & Chriſtinus eremitæ & mart. in Polonia. 12. Nouembris.
Beniamin diaconus mart. in Perſide. 31. Martij.
Benignus mart. Tuderti. 13. Februarij.
Benignus mart. Tomis, infra cum Euagrio. 3. Aprilis.
Benignus epiſcopus Traiecten. mart. 28. Iunij.
Benignus presbyt. mart. Diuione ſub M. Aurel. 1. Nou.
Benignus epiſcopus Mediolan. 20. Nouembris.
Benildes mart. Cordubæ. 15. Iunij.
Benno epiſcopus Miſnen. 16. Iunij.
Benuenutus epiſcopus Auximanus. 22. Martij.
Berardus, Petrus, Accurſius, Adiutus, & Otho, ord. Min. mart. in Africa. 16. Ianuarij.
Bercharius abbas & mart. 16. Octobris.
Bernardinus Senenſis ord. Min. 20. Maij.
Bernardus epiſcopus Capuanus. 12. Martij.
Bernardus abbas Claræuallen. 20. Auguſti.
Bernardus confeſſor, Arcani. 14. Octobris.
Bernardus epiſcopus Parmen. 4. Decembris.
Beronicus, Pelagia virgo, & alij XLIX. mart. Antiochiæ. 19. Octobris.
Bertinus abbas monaſterij Sithin. 5. Septembris.
Beſa mart. Alexandriæ. 27. Februarij.
Beſſarion anachoreta. 17. Iunij.
Beſſia mart. Carthag. infra in, Scillitani mart. 17. Iulij.
Beturius mart. Carthagine, infra in, Scillitani mart. 17. Iulij.
Bianor, & Siluanus mart. in Piſidia. 10. Iulij.
Bibiana virgo mart. Romæ ſub Iuliano. 2. Decemb.
Biblides mart. Lugduni ſub Antonino, infra cum Photino. 2. Iunij.
Bicor epiſcopus mart. ſub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perſide. 22. Aprilis.
Birgitta vidua, Romæ. 23. Iulij.
Birillus epiſcopus Catanen. 21. Martij.
Birinus epiſcopus Dorceſtrien. 3. Decemb.
Blanda mart. Romæ ſub Alexandro, infra cum Calepodio. 10. Maij.
Blandina mart. Lugduni ſub Antonino, infra cum Photino. 2. Iunij.
Blaſius epiſcopus Sebaſtæ, & mart. cum duobus pueris, & ſeptem mulieribus. 3. Februarij.
Blaſius, & Demetrius mart. Verulis. 29. Nouemb.
Bona, & Doda virg. Rhemen. 24. Aprilis.
Bonauentura epiſc. Card. Alban. ord. Min. 14. Iulij.
Bonifacius mart. Tarſi ſub Dioclet. 14. Maij.
Bonifacius epiſcopus Ferentin. 4. Maij.
Bonifacius Papa Quartus, Romæ. 25. Maij.
Bonifacius epiſcopus Maguntin. & mart. infra cum Eobano & alijs in Friſia. 5. Iunij.
Bonifacius mart. in Ruſſia. 19. Iunij.
Bonifacius diaconus mart. Carthagine ſub Hunnerico, infra cum Liberato. 17. Auguſti.
Bonifacius, & Thecla, Adrumeti. 30. Auguſti.
Bonifacius Primus Papa, Romæ. 25. Octob.
Bonifacius in Africa ſub Hunnerico, infra cum Dionyſia. 6. Decembris.
Bonifacius mart. Romæ, infra cum Calliſto. 29. Decēb.
Bonitus epiſcopus Aruernen. 15. Ianuarij.
Bononius abbas, Bononiæ. 30. Auguſti.
Bonoſa mart. in Portu Romano, infra cum Eutropio. 15. Iulij.
Bonoſus & Maximianus mart. 21. Auguſti.
Bonus presbyter, Fauſtus, & Maurus cum alijs nouem mart. Romæ. 1. Auguſti.
Brandanus abbas in Scotia. 16. Maij.
Braulius epiſcopus Cæſarauguſtan. 26. Martij.
Bretanion epiſcopus Tomis. 25. Ianuarij.
Brictius epiſcopus Martulæ. 9. Iulij.
Brigida virgo in Scotia. 1. Februarij.
Britius epiſcopus Turonen. 13. Nouembris.
Bruno epiſcopus Herbipolen. 17. Maij.
Bruno epiſcopus Signinus. 18. Iulij.
Bruno Chartuſianus in Calabria. 6. Octobris.
Bruno epiſcopus Ruthenorum & mart. 15. Octob.
Burchardus epiſcopus Herbipolen. 14. Octob.
Burgundofora abbatiſſa in Anglia. 3. Aprilis.

C

CÆCILIA virgo mart. Romæ ſub Alexandro. 22. Nouembris.
Cæcilianus mart. infra in, XVIII. Mart. Cæſarauguſt. 16. Aprilis.
Cæcilius epiſc. Iliberi, infra cum Torquato. 15. Maij.
Cæcilius presbyter Carthagine. 3. Iunij.
Cæleſtinus Papa, Romæ. 6. Aprilis.
Cæleſtinus mart. Romæ, infra cum Saturnino. 2. Maij.
Cælianus mart. in Africa, infra cum Fauſtino. 15. Dec.
Cærealis, Pupulus, Caius, & Serapion mart. Alexandriæ. 28. Februarij.
Cærealis mart. Romæ ſub Hadriano, infra cum Getulio. 10. Iunij.
Cærealis miles, & Salluſtia mart. Romæ ſub Decio. 14. Septembris.
Cæſarius, Nazianzi. 25. Februarij.
Cæſarius mart. ſub Dioclet. infra cum Victore. 20. Apr.
Cæſarius epiſcopus Arelaten. 27. Auguſti.
Cæſarius diaconus, & Iulianus presbyt. mart. Tarracinæ. 1. Nouembris.
Cæſarius, Dacius, & alij quinque martyres, Damaſci. 1. Nouembris.
Cæſarius mart. Cæſareæ ſub Decio, infra cum Germano. 3. Nouembris.
Cæſarius mart. Arabiſſi ſub Galerio Maximin. 28. Dec.
Cæſidius presbyt. & ſocij mart. Tranſaquis ſub Maximino. 31. Auguſti.
Caius mart. Bononiæ ſub Maximiano, infra cum Hermete. 4. Ianuarij.
Caius mart. Alexandriæ, ſupra cum Cæreale. 28. Febr.
Caius palatinus, & alij XXVII. 4. Martij.
Caius & Alexander mart. Apameæ ſub Antonino. 10. Martij.
Caius & Crementius mart. Cæſarauguſtæ. 16. Aprilis.
Caius mart. Meliſſinæ, infra cum Hermogene. 19. Apr.
Caius Papa & mart. Romæ ſub Dioclet. 22. Aprilis.
Caius mart. Salerni ſub Dioclet. infra cum Fortunato. 28. Auguſti.
Caius epiſcopus Mediolanen. confeſſor ſub Nerone. 27. Septembris.
Caius mart. ſub Decio, infra cum Dionyſio. 3. Octob.
Caius, Corinthi, infra cum Criſpo. 4. Octobris.
Caius, Fauſtus, Euſebius, Cheremon, & Lucius presbyteri & diaconi, & ſocij mart. Alexandriæ ſub Valeriano. 4. Octobris.
Caius mart. Nicomediæ, infra cum Daſio. 21. Octob.
Caius mart. Meſſanæ, ſupra cum Ampelo. 20. Nouemb.
Calanicus mart. Eleutheropoli, infra cum Floriano. 17. Decembris.
Calepodius presbyt. Palmatius Conſul cum vxore & filijs,

ſilijs,& alijs XLII. Simplicius Senator cum vxore, & XLVIII. alijs, Felix, & Blanda mart. Romæ ſub Alexandro. 10. Maij.
Calimerius epiſcopus Mediolanen. mart. ſub Antonino. 31. Iulij.
Callinica & Baſiliſſa mart. 22. Martij.
Callinicus mart. Apolloniæ ſub Decio, infra cum Thyrſo. 28. Ianuarij.
Callinicus mart. Gangræ. 29. Iulij.
Calliopa mart. 8. Iunij,
Calliopius mart. in Cilicia. 7. Aprilis.
Calliſta mart. infra cum Eoodio. 2. Septembris.
Calliſtratus,& alij XLIX. milites mart. Romæ ſub Dioclet. 27. Septembris.
Calliſtus,Chariſius, & alij VII. mart. Corinthi. 16. Apr.
Calliſtus mart. Syracuſis, infra cum Euodio. 25. Apr.
Calliſtus epiſcopus Tudertin. mart. 14. Auguſti.
Calliſtus Papa mart. Romæ ſub Alexandro. 14. Octob.
Calliſtus,Felix, & Boniſacius mart. Romæ. 29. Decemb.
Calocerus epiſcopus Rauennæ. 11. Februarij.
Calocerus mart. Brixiæ ſub Hadriano. 18. Aprilis.
Calocerus & Parthenius mart. Romæ ſub Decio. 19. Maij.
Calogerus eremita, apud Saccam in Sicilia. 18. Iunij.
Camerinus mart. in Sardinia ſub Dioclet. infra cum Luxorio. 25, Auguſti.
Candida mart. Romæ, ſupra cum Artemio. 6. Iunij.
Candida virgo & mart. Romæ. 29. Auguſti.
Candida S.Petri diſcipula, Neapoli. 4. Septembris.
Candida iunior, Neapoli, 4. Septembris.
Candida virgo mart. Carthagine ſub Maximiano. 20. Septembris.
Candida mart. Romæ, infra cum Lucio. 1. Decemb.
Candidus mart. Romæ, infra cum Fortunato. 2. Febr.
Candidus miles mart. Sebaſtæ ſub Licinio, infra in, Quadraginta mart. 9. Martij.
Candidus, Piperioo, & alij XX. mart. Alexandriæ. 11. Martij.
Candidus mart. in Gallia ſub Maximiano, infra cum Mauritio. 22. Septembris.
Candidus mart. Romæ 3. Octobris.
Candidus mart. in Africa, infra cum Fauſtino. 15. Dec.
Canicus abbas in Scotia. 11. Octobris.
Canion confeſſor in Campania, infra cum Priſco. 1. Septembris.
Cantidius,Cantidianus, & Sobel Ægyptij martyres. 5. Auguſti.
Cantius,Cantianus, Cantianilla, & Protus mart. Aquileiæ ſub Dioclet. 31. Maij.
Canutus rex Daniæ martyr. 7. Ianoarij.
Capito epiſcopus mart. in Cherſoneſo, ſupra cum Baſilio. 4. Martij.
Capito mart. infra cum Meneo. 24. Iulij.
Capitolina & Erotheides mart. in Cappadocia ſub Dioclet. 27. Octobris.
Capraſius abbas Lerinen. 5. Iunij.
Capraſius mart. Agenni ſub Maximiano. 20. Octob.
Caraunus mart. Carnoti ſub Domitiano. 22. Maij.
Carilippus mart. ſupra cum Aphrodiſio. 28. Aprilis.
Carina mart. Ancyræ ſub Iuliano, infra cum Melaſippo. 7. Nouembris.
Carponius, Euariſtus, & Priſcianus mart. Cæſareæ ſub Dioclet. 14. Octobris.
Carpophorus,Exanthus, Caſſius, Seuerinus,Secundus, & Licinius mart. Nouocomi. 7. Auguſti.
Carpophorus mart. Capuæ ſub Dioclet. infra cum Ruſo. 27. Auguſti.
Carpophorus mart. Romæ ſub Dioclet. infra in, Quatuor Coronati. 8. Nouembris.
Carpophorus presbyter, & Abundius diaconus mart. ſub Dioclet. 10. Decembris.
Carpus epiſcopus Thyatirenſis,Papylus diaconus, Agathonica, Agathodorus, & alij mart. Pergami ſub Antonino. 13. Aprilis.
Carpus diſcipulus B.Pauli, Troade. 13. Octob.
Carterius, Styriacus, Tobias, Eudoxus, Agapius, & ſocij mart. Sebaſtæ ſub Licinio. 2. Nouembris.
Caſdoa mart. in Perſide ſub Sapore, infra cum Doda. 29. Septembris.
Caſimirus Regis Lituaniæ filius, Vilnæ. 4. Martij.
Caſſia mart. Damaſci, infra cum Sabino. 20. Iolij.
Caſſianus mart. Romæ, infra cum Petro. 26. Martij.
Caſſianus epiſcopus Auguſtodunen. 5. Auguſti.
Caſſianus mart. in Foro Syllæ. 13. Auguſti.
Caſſianus epiſc. Tudertin. mart. ſub Dioclet. 13. Aug.
Caſſianus mart. Romæ, infra cum Lucio. 1. Decembris.
Caſſianus mart. in Mauritania. 3. Decembris.
Caſſius, Victorinus, Maximus, & ſocij mart. Aruernis. 15. Maij.
Caſſius epiſcopus Narnien. 29. Iunij.
Caſſius mart. Nouocomi, ſupra cum Carpophoro. 7. Auguſti.
Caſſius, & Florentius cum alijs plurimis mart. Bonnæ in Germania. 10. Octobris.
Caſtor & Dorotheus mart. Tarſi. 28. Martij.
Caſtor, & Stephanus mart. Tarſi. 27. Aprilis.
Caſtor, Victor, & Rogatianus mart. in Africa. 28. Decembris.
Caſtorius mart. Romæ, infra cum Claudio. 7. Iulij.
Caſtorius mart. Romæ ſub Dioclet. infra cum Claudio. 8. Nouembris.
Caſtrenſis epiſcopus Capuanus. 11. Februarij.
Caſtrenſis confeſſor in Campania, infra cum Priſco. 1. Septembris.
Caſtritianus epiſcopus Mediolan. 1. Decembris.
Caſtulus mart. in Africa, infra cum Zotico. 12. Ianuarij.
Caſtulus mart. infra cum Saturnino. 15. Februarij.
Caſtulus mart. Romæ. 26. Martij.
Caſtulus,& Eoprepis mart. Romæ. 30. Nouembris.
Caſtus,& Æmilius mart. in Africa. 22. Maij.
Caſtus,& Secundinus epiſc. & mart. Sinueſſæ. 1. Iulij.
Caſtus mart. infra cum Magno. 4. Septembris.
Caſtus mart. Capuæ, infra cum Marcello. 6. Octob.
Cataldus epiſcopus Tarentin. 10. Maij.
Catharina virgo in Suetia. 22. Martij.
Catharina virgo Senenſis, ord. S.Dominici, Romæ. 29. Aprilis.
Catharina virgo martyr, Alexandriæ ſub Maximino. 25. Nouembris.
Ceadda epiſcop. in Anglia. 2. Martij.
Cathedra S.Petri Romæ. 18. Ianuarij.
Antiochiæ. 22. Februarij.
Catulinus diaconus, Ianuarius, Florentius, Iulia, & Iuſta mart. Carthagine. 15. Iulij.
Catus mart. in Africa, infra cum Paulo. 19. Ianuarij.
Celerina in Africa, infra cum Laurentino. 3. Febr.
Celerinus diaconus mart. in Africa. 3. Febr.
Celſus puer mart. Antiochiæ ſub Dioclet. infra cum Iuliano. 9. Ianuarij.
Celſus epiſcopus in Hibernia. 6. Aprilis.
Celſus puer mart. Mediolani ſub Nerone, infra cum Nazario. 28. Iulij.
Eiuſdem Inuentio Mediolani. 10. Maij.
Celſus, & Clemens mart. Romæ. 21. Nouembris.
Cenſurius epiſcopus Aotiſiodoren. 10. Iunij.
Centolla,& Helena mart. in Hiſpania. 13. Auguſti.
Centum viginti martyres in Perſide. 6. Aprilis.
Centum viginti & vnus martyres Romæ. 25. Octob.
Centum ſexagintaquinque milites mart. Romæ ſub Aureliano. 10. Auguſti.
Cerbonius epiſcopus Populonij. 10. Octobris.
Cerbonius epiſcopus Veronen. 10. Octobris.

Charemon mart. Alexandriæ ſub Valeriano, ſupra cum Caio. 4. Octobris,
Charemon epiſcopus Nilopolis, & alij plurimi mart. in Ægypto ſub Decio. 22. Decembris.
Chariſius mart. Corinthi, ſupra cum Calliſto. 16. Apr.
Charitas virgo mart. Romæ ſub Hadriano, infra cum Fide. 1. Auguſti.
Charitina virgo & mart. ſub Dioclet. 5. Octob.
Chariton mart. infra cum Zenone. 5. Septemb.
Chelidonius mart. in Hiſpania, infra cum Hemiterio. 3. Martij.
Chelidonia virgo, apud Sublacum. 13. Octobris.
Chionia mart. Theſſalonicæ ſub Dioclet. ſupra cum Agape. 3. Aprilis.
Chriſteta mart. Abulæ, infra cum Vincentio. 27. Oct.
Chriſtiana ancilla, apud Iberos. 15. Decembris.
Chriſtina virgo mart. in Perſide. 13. Martij.
Chriſtina virgo & mart. apud lacũ Vulſinium. 24. Iulij.
Chriſtinus eremita mart. in Polonia, ſupra cum Benedicto. 12. Nouembris.
Chriſtophorus mart. in Lycia ſub Decio. 25. Iulij.
Chriſtophorus monachus mart. Cordubæ, infra cum Leouigildo. 20. Auguſti.
Chromatius epiſcopus Aquileien. 2. Decembris.
Chronion, Iulianus, Macarius, & alij XIII. martyres, Alexandriæ ſub Decio. 30. Octobris.
Chryſanthus & Daria mart. Romæ ſub Numeriano, 25. Octobris.
Chryſogonus mart. Aquileiæ ſub Dioclet. 24. Nou.
Chryſophorus mart. ſub Dioclet. infra cum Victore. 20. Aprilis.
Chryſotelus presbyt. mart. in Perſide, infra cum Parmenio. 22. Aprilis.
Chunegundes Auguſta, Bambergæ. 3. Martij.
Chylianus epiſcopus Herbipolen. Colomannus presbyt. & Totnanus diaconus mart. 8. Iulij.
Cilinia mater B. Remigij. 21. Octobris.
Cindeus presbyt. mart. in Pamphilia ſub Diocl. 11. Iuli
Circumciſio Domini. 1. Ianuarij.
Ciſellus mart. in Sardinia ſub Dioclet. infra cum Luxorio. 21. Aprilis.
Clara virgo ord. Minor. Aſſiſij. 12. Auguſti.
Clarentius epiſcopus Viennen. 26. Aprilis.
Clarus presbyt. mart. in pago Vilcaſſino. 4. Nouemb.
Clarus presbyter Turonen. 8. Nouemb.
Claſſicus mart. in Africa, infra cum Lucio. 18. Febr.
Clateus epiſcopus Brixien. mart. ſub Nerone. 4. Iunij.
Claudia mart. in Paphlagonia, ſupra cum Alexandra. 20. Martij.
Claudia virgo mart. Ancyræ, infra cum Theodoto. 18. Maij.
Claudianus mart. in Ægypto ſub Numeriano, infra cum Victorino. 25. Februarij.
Claudianus mart. Perge ſub Decio, infra cum Papia. 26. Februarij.
Claudianus mar. Nicomediæ, infra cum Victore. 6. Mar.
Claudius mart. Oſtiæ ſub Dioclet. infra cum Maximo. 18. Februarij.
Claudius mart. Romæ ſub Dioclet. infra cum Marcellino Papa. 26. Aprilis.
Claudius mart. Conſtantinopoli, infra cum Lucilliano. 3. Iunij.
Claudius epiſcopus Veſontionen. 6. Iunij.
Claudius, Nicoſtratus, Caſtorius, Victorinus, & Symphorianus mart. Romæ. 7. Iulij.
Claudius, Iuſtus, Iucundinus, & alij quinque mart. Trecis ſub Aureliano. 21. Iulij.
Claudius, Aſterius, Neon, Donuina, & Theonilla mart. Ægeæ ſub Dioclet. 23. Auguſti.
Claudius, Lupercus, & Victorius mart. Legione ſub Dioclet. 30. Octobris.
Claudius, Nicoſtratus, Symphorianus, Caſtorius, & Simplicius mart. Romæ ſub Dioclet. 8. Nouemb.
Claudius tribunus, Hilaria, Iaſon, Maurus, & LXX. milites mart. Romæ ſub Numeriano. 3. Decembris.
Claudius, Criſpinus, Magina, Ioannes, & Stephanus mart. in Africa. 3, Decembris.
Clemens epiſcopus Ancyræ mart. ſub Dioclet. 23. Ian.
Clemens mart. ſupra cum Apellio. 10. Septembris.
Clemens mart. Romæ, ſupra cum Celſo. 21. Nouemb.
Clemens Papa & mart. in Cherſoneſo ſub Traiano. 23. Nouembris.
Clementinus, Theodotus, & Philomenus mart. Heracleæ. 14. Nouembris.
Cleomenes mart. in Creta ſub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decembris.
Cleonicus, Eutropius, & Baſiliſcus mart. ſub Maximiano. 3. Martij.
Cleophas Chriſti diſcipulus mart. Emmaus. 25. Sept.
Clerus diaconus mart. Antiochiæ. 7. Ianuarij.
Cletus Papa & mart. Romæ ſub Domitiano. 26. Apr.
Clicerius epiſcopus Mediolanen. 20. Septembris.
Clinius confeſſor, Aquini. 30. Martij.
Clodoaldus presbyt. in territorio Pariſien. 7. Septemb.
Clodulphus epiſcopus Metenſis. 8. Iunij.
Codratus, Dionyſius, Cyprianus, Anectus, Paulus, & Creſcens mart. Corinthi ſub Decio. 10. Martij.
Cointha mart. Alexandriæ ſub Decio. 8. Febr.
Colmanus mart. in Africa. 13. Octob.
Colomannus presb. mart. Herbipoli, ſupra cum Chyliano. 8. Iulij.
Columba virgo & mart. Cordubæ. 17. Septembris.
Columba virgo Senonen. mart. ſub Aureliano. 31. Dec.
Columbanus abbas Bobienſis. 21. Nouembris.
Columbus presbyter in Scotia. 9. Iunij.
Commemoratio S. Pauli Apoſt. 30. Iunij.
S. Mariæ de Victoria. 9. Octobris.
Omnium defunctorum. 2. Nouembris.
Imaginis Saluatoris a Iudæis crucifixæ. 9. Nouemb.
Conceptio B. Mariæ Virg. 8. Decembris.
Conceſſa mart. Carthagine. 8. Aprilis.
Conceſſus mart. Romæ, infra cum Demetrio. 9 Apr.
Concordia mart. Romæ ſub Valeriano, infra cum Hippolyto. 13. Auguſti.
Concordius presb. mart. Spoleti ſub Antonino. 1. Ian.
Cõcordius mart. Nicomediæ, infra cũ Zenone. 2. Sept.
Concordius mart. Rauennæ ſub Maximiano, infra cum Valentino. 16. Decembris.
Conon mart. Perge ſub Decio, infra cũ Papia. 26. Feb.
Conon mart. in Cypro ſub Decio. 6. Martij.
Conon mart. cum filio, Iconij ſub Aureliano. 29. Maij.
Conradus epiſcopus Conſtantien. 26. Nouemb.
Conſortia virgo, in monaſt. Cluniacenſi 22. Iunij.
Conſtantia mart. Nuceriæ ſub Nerone, infra cum Felice. 19. Septembris.
Conſtantinus confeſſor, Carthagine. 11. Martij.
Conſtantinus epiſcopus, in oppido Vapingo. 12. Apr.
Conſtantinus Epheſi, infra in, Septem dormientes. 27. Iulij.
Conſtantius epiſcopus Peruſin. mart. cum ſocijs ſub M. Aurelio. 29. Ianuarij.
Conſtantius epiſcopus Aquinas. 1. Septemb.
Conſtantius eccleſiæ manſionarius, Anconæ. 1. Sept.
Conſtantius confeſſor, Romæ. 30. Nouembris.
Conſtantius mart. Treuiris ſub Dioclet. infra cum Maxentio. 12. Decembris.
Conuerſio S. Pauli Apoſt. 25. Ianuarij.
Conuerſio S. Auguſtini epiſcopi, Mediolani. 5. Maij.
Copres mart. Alexandriæ ſub Iuliano, infra cum Patermuthio. 9. Iulij.
Corbinianus epiſcopus Friſingen. 8. Septembris.
Cordula mart. Coloniæ. 22. Octobris.

Corebus Præfectus martyr, Meſſanæ ſub Hadriano. 18. Aprilis.
Cornelia martyr in Africa, infra cum Theodulo. 31. Martij.
Cornelius centurio Epiſcopus Cæſareæ. 2. Februarij.
Cornelius Papa & mart. cum alijs xxi. Romæ ſub Decio, 14. Septembris.
Cornelius mart. Catanæ, infra cum Stephano. 31. Decembris.
Corona xxx. militum martyrum, Romæ ſub Dioclet. 1. Ianuarij.
Militum XL. in Africa, infra cum Zotico. 12. Ianuar.
Militum XL. Romæ ſub Gallieno. 13. Ianuarij.
Corona mart. in Syria ſub Antonino, infra cum Victore. 14. Maij.
Corſicus presbyt. & Leo ſubdiaconus. 30. Iunij.
Coſmas & Damianus, Anthimus, Leontius, & Eupprepius mart. Ægeæ ſub Dioclet. 27. Septembris.
Cottidus diaconus, Eugenius, & ſocij mart. in Cappadocia. 6. Septembris.
Craton mart. cum vxore & familia ſua, Romæ. 15. Febr.
Crementius mart. Cæſarauguſtæ, ſupra cum Caio. 16. Aprilis.
Creſcens mart. Corinthi ſub Decio, ſupra cum Codrato. 10. Martij.
Creſcens mart. in Lycia. 15. Aprilis.
Creſcens, Dioſcorides, Paulus, & Helladius martyres. 28. Maij.
Creſcens epiſcopus Galatiæ, martyr ſub Traiano. 27. Iunij. & Viennæ in Gallia. 29. Decembris.
Creſcens mart. Tibure ſub Hadriano, infra cum Symphoroſa. 18. Iulij.
Creſcens mart. in Ponto, infra cum Priſco. 1. Octobris.
Creſcens epiſc. in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nouembris.
Creſcentia mart. in Lucania ſub Dioclet. infra cum Vito. 15. Iunij.
Creſcentiana mart. Romæ. 5. Maij.
Creſcentianus mart. Turribus. 31. Maij.
Creſcentianus mart. Tipherni ſub Dioclet. 1. Iunij.
Creſcentianus mart. in Campania ſub Dioclet. ſupra cum Ariſtone. 2. Iulij.
Creſcentianus martyr Auguſtæ, infra cum Hilaria. 12. Auguſti.
Creſcentianus mart. in Africa ſub Valeriano, infra cum Cypriano. 14. Septembris.
Creſcentianus mart. Romæ. 24. Nouembris.
Creſcentianus epiſcopus, confeſſor in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nouembris.
Creſcentio mart. Romæ, infra cum Narciſſo. 17. Sept.
Creſcentius confeſſor, Florentiæ. 19. Aprilis.
Creſcentius puer mart. Romæ ſub Dioclet. 14. Sept.
Creſcentius mart. Treuiris ſub Dioclet. infra cum Maxentio. 12. Decembris.
Creſcentius mart. in Africa, infra cum Dominico. 29. Decembris.
Creſconius epiſcopus, confeſſ. in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nouembris.
Criſpina mart. Thebeſte ſub Dioclet. 5. Decembris.
Criſpinus epiſcopus Papien. 7. Ianuarij.
Criſpinus & Criſpinianus mart. Sueſſione ſub Dioclet. 25. Octobris.
Criſpinus epiſcopus Aſtiagen. & mart. 19. Nouemb.
Criſpinus mart. in Africa, ſupra cum Claudio. 3. Decembris.
Criſpinus mart. Thaguræ, infra cum Iulio. 5. Decemb.
Criſpulus mart. Turribus, infra cum Gabino. 30. Maij.
Criſpulus & Reſtitutus mart. in Hiſpania. 10. Iunij.
Criſpus presbyt. mart. Romæ ſub Dioclet. infra cum Ioanne. 18. Auguſti.
Criſpus & Caius, Corinthi. 4. Octobris.
Cronidas commentarienſis mart. infra cum Phileto. 27. Martij.
Crotates mart. ſub Dioclet. ſupra cũ Apolline. 21. Apr.
Crotildes Regina, Pariſijs. 3. Iunij.
Crucis Dominicæ Inuentio ſub Conſtantino. 3. Maij.
Eiuſdem Exaltatio ſub Heraclio. 14. Septembris.
Cteſiphon epiſc. Vergij, infra cum Torquato. 15. Maij.
Cucuphas mart. Barcinone ſub Dioclet. 25. Iulij.
Culmatius diaconus mart. Aretij, infra cum Gaudentio. 19. Iunij.
Cunibertus epiſcopus Colonien. 12. Nouembris.
Curcodomus diaconus Antiſiodori. 4. Maij.
Curonotus epiſcopus Iconij & mart. 12. Septembris.
Cuthbertus epiſcopus in Britannia. 20. Martij.
Curias mart. Oſtiæ ſub Dioclet. infra cum Maximo. 18. Februarij.
Cyprianus mart. Corinthi ſub Decio, ſupra cum Codrato. 10. Martij.
Cyprianus mart. Brixiæ, infra cum Sauino. 11. Iulij.
Cyprianus epiſcopus Carthaginien. Creſcentianus, Victor, Roſula, & Generalis mart. in Africa ſub Valeriano. 14. Septembris.
Cyprianus, & Iuſtina virgo, mart. Nicomediæ ſub Dioclet. 26. Septembris.
Cyprianus epiſcopus in Africa, martyr ſub Hunnerico, infra cum Felice. 12. Octobris.
Cyprianus abbas, Petragoricis. 9. Decembris.
Cyra, Beroeæ, infra cum Marana. 3. Auguſti.
Cyrenia & Iuliana martyres, Tarſi ſub Maximiano. 1. Nouembris.
Cyria mart. Cæſareæ, infra cum Zenaide. 5. Iunij.
Cyriaca mart. infra cum Photina. 20. Martij.
Cyriaca, & aliæ quinque virgines & mart. Nicomediæ ſub Maximiano. 19. Maij.
Cyriaca mart. Romæ ſub Valeriano. 21. Auguſti.
Cyriacus mart. Alexandriæ, infra cum Tarſicio. 31. Ianuarij.
Cyriacus mart. Romæ, infra cum Paulo. 8. Febr.
Cyriacus diaconus, Largus, Smaragdus, & alij xx. mart. Romæ ſub Maximiano. 16. Mart. & 8. Aug.
Cyriacus, & alij decem mart. Nicomediæ. 7. Apr.
Cyriacus mar. ſub Hadriano, infra cũ Exuperio. 2. Maij.
Cyriacus epiſcopus Hieroſolymit. & mart. ſub Iuliano. 4. Maij.
Cyriacus mart. Peruſiæ ſub Decio; infra cum Florentio. 5. Iunij.
Cyriacus, & Paula virgo, mart. in Hiſpania. 18. Iunij.
Cyriacus mart. in Ponto, infra cum Paulo. 20. Iunij.
Cyriacus & Apollinaris mart. in Africa. 21. Iunij.
Cyriacus mart. in Armenia ſub Maximiano, infra cum Orentio. 24. Iunij.
Cyriacus mart. Sebaſte, ſupra cum Antiocho. 15. Iulij.
Cyriacus, Paulillus, Secundus, Anaſtaſius, Syndimius, & ſocij mart. Nicomediæ. 19. Decembris.
Cyrilla mart. Cyrene ſub Dioclet. 5. Iulij.
Cyrilla virgo & mart. Romæ ſub Claudio. 28. Octob.
Cyrillus epiſcopus Alexandrin. 28. Ianuarij.
Cyrillus mart. ſupra cum Archelao. 4. Martij.
Cyrillus epiſcopus, Rogatus, Felix, Rogatus, Beata, Herenia, Felicitas, Vrbanus, Siluanus, & Mamillus mart. in Africa. 8. Martij.
Cyrillus epiſcopus in Morauia. 9. Martij.
Cyrillus epiſcopus Hieroſolymit. 18. Martij.
Cyrillus mart. in Syria, infra cum Paulo. 29. Martij.
Cyrillus diaconus mar. Heliopoli ſub Iulian. 29. Martij.
Cyrillus epiſcopus Gortinæ mart. ſub Decio. 9. Iulij.
Cyrillus epiſcopus Antiochenus. 22. Iulij.
Cyrillus, Aquila, Petrus, Domitianus, Rufus, & Menander mart. Philadelphiæ. 1. Auguſti.
Cyrillus mart. Antiochiæ, infra cum Primo. 2. Octobris.

Cyrillus mart. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Anaſtaſia. 28. Octobris.
Cyrinus, Primus, & Theogenes mart. in Helleſponto. 3. Ianuarij.
Cyrinus mart. Romæ ſub Dioclet. infra cum Marcellino Papa. 26. Aprilis.
Cyrinus mart. in Sicilia, ſupra cum Alphio. 10. Maij.
Cyrinus mart. Romæ ſub Dioclet. ſupra cum Baſilide. 12. Iunij.
Cyrion presbyt. Baſſianus lector, Agatho exorciſta, & Moyſes mart. Alexandriæ. 14. Febr.
Cyrion miles mart. Sebaſtæ ſub Licinio, infra in, Quadraginta Martyres. 9. Martij.
Cyrus & Ioannes mart. Romæ. 31. Ianuarij.
Cyrus epiſcopus Carthaginien. 14. Iulij.
Cythinus mart. Carthagine, infra in, Scillitani martyres. 17. Iulij.

D

DACIANVS mart. Romæ, ſupra cum Aretio. 4. Iunij.
Dacius mart. Damaſci, ſupra cum Cæſario. 1. Nouemb.
Dadas, Caſdoa, & Gabdelas mart. in Perſide ſub Sapore. 29. Septembris.
Dadas mart. ſub Dioclet. infra cum Maximo. 13. April.
Dafroſa mart. Romæ ſub Iuliano. 4. Ianuarij.
Dalmatius epiſcopus Papien. mart. ſub Maximiano. 5. Decembris.
Damaſus Papa Romæ. 11. Decembris.
Damianus miles mart. in Africa. 12. Februarij.
Damianus epiſcopus Papien. 12. Aprilis.
Damianus mart. Ægææ ſub Dioclet. ſupra cum Coſma. 27. Septembris.
Daniel mart. Pataui. 3. Ianuarij.
Daniel mart. Cæſareæ ſub Maximino, infra cum Elia. 16. Februarij.
Daniel mart. Nicopoli ſub Licinio, infra cum Leontio. 10. Iulij.
Daniel propheta in Babylonia. 21. Iulij.
Daniel, Samuel, Angelus, Domnus, Leo, Nicolaus, & Hugolinus ord. Min. mart. in Mauritania. 13. Octob.
Daniel Stylita Conſtantinopoli. 12. Decembris.
Daria mart. Romæ ſub Numeriano, ſupra cum Chryſantho. 25. Octobris.
Darius, Zoſimus, Paulus, & Secundus mart. Nicææ. 19. Decembris.
Daſius, Zoticus, Caius, & alij XII. milites mart. Nicomediæ. 21. Octobris.
Daſius epiſcopus Doroſtori & mart. 20. Nouembris.
Dathus epiſcopus Rauennæ. 3. Iulij.
Datiua in Africa ſub Hunnerico, infra cum Dionyſia. 6. Decembris.
Datius epiſcopus Mediolaneo. 14. Ianuarij.
Datius, Reatrius, & ſocij mart. in Africa. 27. Ianuarij.
Datiuus, Iulianus, Vincentius, & alij XXVII. mart. in Africa. 27. Ianuarij.
Datiuus mart. in Africa ſub Dioclet. infra cum Saturnino. 11. Februarij.
Datiuus epiſcopus & mart. in Africa ſub Valeriano, infra cum Nemeſiano. 10. Septembris.
Dauid eremita Theſſalonicæ. 26. Iunij.
Dauid Rex & propheta. 29. Decembris.
Dauinus confeſſor Lucenſis. 3. Iunij.
Decem Martyres Theopoli. 6. Nouemb.
Decem milites mart. Romæ. 10. Febr.
Decem & octo mart. Cæſarauguſtani, Optatus, Lupercus, Succeſſus, Martialis, Vrbanus, Iulia, Quinctilianus, Publius, Fronto, Felix, Cæcilianus, Euentius, Primitiuus, Apodemius, & Saturnini quatuor. 16. Aprilis.
Decem millia Martyrum, Nicomediæ. 18. Martij.
Decem millia Martyrum crucifix. in monte Ararath. 22. Iunij.
Decem millia C C I I I. Martyres Romæ, infra cum Zenone. 9. Iulij.
Decem & ſeptem millia Martyrũ, Romæ ſub Dioclet. infra in, Marcellinus Papa. 20. April.
Decollatio S. Ioannis Baptiſtæ. 29. Auguſti.
Decoroſus epiſcopus Capuan. 15. Febr.
Dedicatio S. Mariæ ad Martyres, Romæ. 13. Maij.
Dedicatio baſilicæ S. Martini, Turonis. 4. Iulij.
S. Petri ad Vincula, Romæ. 1. Auguſti.
S. Mariæ ad Niues, Romæ. 5. Auguſti.
Baſilicæ Saluatoris, Romæ. 9. Nouembris.
Baſilicarum Petri & Pauli, Romæ. 18. Nouembris.
Defunctorum Commemoratio. 2. Nouembris.
Deicola abbas in Britannia. 18. Ianuarij.
Delphinus epiſcopus Burdigalen. 24. Decembris.
Demetria virgo & mart. Romæ ſub Iuliano. 21. Iunij.
Demetrius, Conceſſus, Hilarius, & ſocij mart. Romæ. 9. Aprilis.
Demetrius mart. in Africa. 14. Auguſti.
Demetrius Proconſul mart. Theſſalonicæ ſub Maximiano. 8. Octobris.
Demetrius epiſcopus Antiochenus, Anianus diaconus, Euſtoſius, & alij XX. mart. 10. Nouembris.
Demetrius & Honorius mart. Oſtiæ. 21. Nouembris.
Demetrius mart. Verulis, ſupra cum Blaſio. 29. Nou.
Demetrius, Honoratus, & Florus mart. Oſtiæ. 22. Dec.
Democritus, Secundus, & Dionyſius mart. Synnadæ. 31. Iulij.
Deogratias epiſcopus Carthaginien. 22. Martij.
Derphuta mart. in Paphlagonia, ſupra cum Alexandra. 20. Martij.
Deſiderius confeſſor Piſtorij, ſupra cum Barontio. 25. Martij.
Deſiderius epiſcopus Lingonien. & alij plurimi mart. ſub Vuandalis. 2. Maij.
Deſiderius epiſcopus Vienen. mart. ſub Theodorico. 23. Maij. & 11. Februarij.
Deſiderius lector mart. Puteolis ſub Dioclet. infra cum Ianuario. 19. Septembris.
Deusdedit confeſſor, Romæ. 10. Auguſti.
Deusdedit abbas Caſſinen. & mart. 9. Octobris.
Deusdedit Papa, Romæ. 8. Nouembris.
Deusdedit epiſcopus Brixien. 10. Decembris.
Diaconus eccleſiæ Marſicanæ mart. 14. Martij.
Diaconus S. Anthimi epiſcopi mart. Nicomediæ ſub Dioclet. 23. Decembris.
Didacus confeſſ. ord. Minorum, Compluti. 12. Nou.
Didius mart. Alexandriæ ſub Maximino, infra cum Fauſto. 26. Nouembris.
Didymus mart. Alexandriæ ſub Diocletian. infra cum Theodora. 28. April.
Didymus mart. Laodiceæ, infra cum Diodoro. 11. Septembris.
Digna virgo & mart. Cordubæ, ſupra cum Anaſtaſio. 14. Iunij.
Digna virgo Tuderti. 11. Auguſti.
Digna mart. Auguſtæ, infra cum Hilaria. 12. Auguſti.
Digna & Emerita virg. & mart. Romæ ſub Valeriano. 22. Septembris.
Diocles mart. in Iſtria, infra cum Zoello. 24. Maij.
Diocletius mart. Auximi ſub Dioclet. infra cum Siſinio. 11. Maij.
Diodorus mart. Pergæ ſub Decio. 26. Februarij.
Diodorus & Rodopianus mart. in Caria ſub Dioclet. 3. Maij.
Diodorus mart. in Campania, infra cum Lucia. 6. Iulij.
Diodorus, Diomedes, & Didymus mart. Laodiceæ. 11. Septembris.

Diodorus presbyt. Marianus diaconus, & alij plures mart. Romæ ſub Numeriano. 1. Decembris.
Eorum Inuentio, Romæ. 17. Iannarij.
Diogenes mart. in Macedonia, infra cum Timotheo. 6. Aprilis.
Diomedes medicus mart. Nicææ ſub Dioclet. 16. Aug.
Diomedes, Iulianus, Philippus, Eutychianus, Heſychius, Leonides, Philadelphus, Menalippus, & Pantagapes mart. 2. Septembris.
Diomedes mart. Laodiceæ, ſupra cum Diodoro. 11. Septembris.
Dion mart. in Campania, infra cum Lucia. 6. Iulij.
Dionyſia mart. in Helleſponto, infra cũ Petro. 15. Maij.
Dionyſia, Datiua, Leontia, Tertius, Æmilianus, Bonifacius, & alij tres in Africa ſub Hunnerico. 6. Decembris.
Dionyſia mart. Alexandriæ ſub Decio, ſupra cum Ammonaria. 12. Decembris.
Dionyſij duo mart. Cæſareæ ſub Dioclet. infra cum Timolao. 24. Martij.
Dionyſius, Æmilianus, & Sebaſtianus mart. in Armenia. 8. Februarij.
Dionyſius & Ammonius mart. Alexandriæ. 14. Febr.
Dionyſius mart. Corinthi ſub Decio, ſupra cum Codraro. 10. Martij.
Dionyſius mart. Aquileiæ ſub Numeriano, infra cum Hilario. 16. Martij.
Dionyſius Corinthiorum epiſcopus. 8. Aprilis.
Dionyſius mart. infra cum Socrate. 19. Aprilis.
Dionyſius epiſcopus Viennenſis. 8. Maij.
Dionyſius mart. Romæ. 12. Maij.
Dionyſius epiſcopus Mediolan. ſub Conſtantio Ariano. 25. Maij.
Dionyſius mart. Conſtantinopoli, infra cum Lucilliano. 3. Iunij.
Dionyſius, Epheſi, infra in, Septem dormiẽtes. 27. Iulij.
Dionyſius martyr Synnadæ, ſupra cum Democrito. 31. Iulij.
Dionyſius & Priuatus mart. in Phrygia. 20. Septemb.
Dionyſius, Fauſtus, Caius, Petrus, Paulus, & alij quatuor mart. ſub Decio. 3. Octobris.
Dionyſius Areopagita, Ruſticus, & Eleutherius mart. Lutetiæ. 9. Octobris.
Dionyſius epiſcopus Alexandrin. confeſſor ſub Valeriano. 17. Nouembris.
Dionyſius mart. Heracleæ, ſupra cum Baſſo. 20. Nouembris.
Dionyſius Papa. 26. Decembris.
Dioſcorides mart. Smyrnæ. 10. Maij.
Dioſcorides mart. ſupra cum Creſcente. 28. Maij.
Dioſcorus mart. in Ægypto ſub Numeriano, infra cum Victorino. 15. Februarij.
Dioſcorus lector mart. in Ægypto. 18. Maij.
Dioſcorus puer Alexandriæ ſub Decio, infra cum Herone. 14. Decembris.
Doda virgo Rhemis, ſupra cum Bona. 24. Aprilis.
Dometius monachus cum duobus diſcipulis mart. Niſibi ſub Iuliano. 7. Auguſti.
Dominator epiſcopus Brixien. 5. Nouembris.
Dominica virgo & mart. in Campania ſub Dioclet. 6. Iulij.
Dominicus abbas, Soræ. 22. Ianuarij.
Dominicus Calciarenſis confeſſor. 12. Maij.
Dominicus confeſſor ord. Præd. Bononiæ. 4. Auguſti.
Eiuſdem Tranſlatio Bononiæ. 24. Maij.
Dominicus loricatus. 14. Octobris.
Dominicus epiſcopus Brixien. 20. Decembris.
Dominicus, Victor, Primianus, Lyboſus, Saturninus, Creſcentius, Secundus, & Honoratus mart. in Africa. 29. Decembris.
Domitianus abbas in territorio Lugdunen. 1. Iulij.
Domitianus mart. Philadelphiæ, ſupra cum Cyrillo. 1. Auguſti.
Domitianus epiſcopus Catalaunen. 9. Auguſti.
Domitianus diaconus mart. Ancyræ, infra cum Eutychio. 28. Decembris.
Domitilla virgo, infra, Flauia Domitilla. 7. Maij.
Domitius, Pelagia, Aquila, Eparchius, & Theodoſius mart. 23. Martij.
Domitius mart. io Syria. 5. Iulij.
Domitius presbyter Ambianen. 23. Octobris
Domna virgo & martyr Nicomediæ ſub Dioclet. infra cum Inde. 28. Decembris.
Domnina, & ſociæ virg. & mart. 14. Aprilis.
Domnina mart. in Lycia ſub Dioclet. 12. Octobris.
Domninus mart. infra cum Philemone. 21. Mart.
Domninus, Victor, & ſocij martyres Theſſalonicæ. 30. Martij.
Domninus confeſſor Ebreduni, infra cum Marcellino. 20. Aprilis.
Domninus martyr, Theſſalnnicæ ſub Maximiano. 1. Octobris.
Domninus mart. in territorio Parmenſi ſub Maximiano. 9. Octobris.
Domninus, Theotimus, Philotheus, Siluanus, & ſocij mart. ſub Maximino. 5. Nouembris.
Domnio mart. Bergomi. 16. Iulij.
Domnio epiſcopus Salonen. & milites octo mart. iń Dalmatia. 11. Aprilis.
Domnio presbyter, Romæ. 28. Decembris.
Domnolus epiſcopus Cenomanen. 16. Maij.
Domnus martyr in Mauritania, ſupra cum Daniele. 13. Octobris.
Domnus epiſcopus Viennenſis. 3. Nouembris.
Donata mar. Carthagine, infra in, Scillitani martyres. 17. Iulij.
Donata, Paulina, Ruſtica, Nominanda, Serotina, Hilaria, & ſociæ mart. Rom. 31. Decembris.
Donatianus & Rogatianus martyres, in Britannia ſub Dioclet. 24. Maij.
Donatianus epiſcopus Catalaunen. 7. Auguſti.
Donatianus, Præſidius, Manſuetus, Germanus, Fuſculus, & Lætus epiſcopi & mart. in Africa ſub Hunnerico. 6. Septembris.
Donatianus epiſcopus Rhemenſis. 14. Octobris.
Donatilla virgo mart. Tuburbi ſub Valeriano, infra cum Maxima. 30. Iulij.
Donatus, Sabinus, & Agapes mart. 25. Ianuarij.
Donatus mart. Foroſempronij, ſupra cum Aquilino. 4. Februarij.
Donatus diaconus mart. in Africa, infra cum Primo. 9. Februarij.
Donatus, Secundianus, Romulus, & alij LXXXVI. mart. Concordiæ. 17. Februarij.
Donatus, Iuſtus, Herena, & ſocij mart. in Africa. 25. Februarij.
Donatus mart. infra cum Leone. 1. Martij.
Donatus martyr in Africa, infra cum Epiphanio. 7. Aprilis.
Donatus epiſcopus Enoreæ. 30. Aprilis.
Donatus mart. Cæſareæ, infra cum Polyeucto. 21. Maij.
Donatus epiſcopus Aretinus, & Hilarinus monachus mart. ſub Iuliano. 7. Auguſti.
Donatus presbyter, Sigiſterici. 19. Auguſti.
Donatus martyr Antiochiæ, infra cum Reſtituto. 23. Auguſti.
Donatus mart. Capuæ, infra cum Quincto. 5. Septemb.
Donatus monachus mart. Meſſanæ, infra cum Placido. 5. Octobris.
Donatus epiſcopus Feſulan. 22. Octobris.
Donatus, Caſſiope in Corcyra. 29. Octobris.
Donatus mart. infra cum Hermogene. 12. Decemb.

Dona-

Donatus martyr, Alexandriæ, infra cum Manſueto. 30. Decembris.
Dunuina mart. Ægeæ ſub Dioclet. ſupra cum Claudio. 23. Auguſti.
Dorothea virgo mart. Cæſareæ. 6. Februarij.
Durothea virgo mart. Aquileiæ ſub Nerone, infra cum Euphemia. 3. Septembris.
Dorotheus mart. Tarſi, ſupra cum Caſtore. 28. Martij.
Dorotheus Tyrius presbyt. & martyr ſub Iuliano. 5. Iun.
Dorotheus & Gorgunius mart. Nicomediæ ſub Dioclet. 9. Septembris.
Dorymedon mart. Synnadæ ſub Probo, infra cum Throphimo. 19. Septembris.
Droctoueus abbas, Lutetiæ. 10. Martij.
Drogo cunfeſſor Valencenis. 16. Aprilis.
Druſus, Zuſimus, & Theodorus mart. Antiochiæ. 14. Decembris.
Druſus mart. Tripoli, infra cum Luciano. 24. Decemb.
Ducenti Martyres Sinope in Ponto. 7. Aprilis.
Ducenti viginti Martyres in Africa. 30. Octobris.
Ducenti ſexaginta Martyres Romæ ſub Claudio. 1. Mar.
Ducenti ſexagintaduo Martyres Romæ. 25. Martij.
Ducenti ſexagintaduo Martyres Romæ ſub Dioclet. 17. Iunij.
Ducenti ſeptuaginta Martyres in Africa. 16. Octobris.
Dula ancilla mart. Nicomediæ. 25. Martij.
Dulas mart. in Cilicia. 15. Iunij.
Dunſtanus epiſcopus Cantuarien. 19. Maij.
Duo Munachi martyres in prouincia Valeriæ. 14. Mart.
Duodecim fratres mart. Beneuenti. 1. Septembris.
Dympna virg. & mart. in Brabantia. 15. Maij.

E

EADBERTVS epiſcopus Lindisfarnen. 6. Maij.
Eadmundus Angliæ Rex & mart. 20. Nouemb.
Ebrulphus abbas in pago Oximenſi. 29. Decembris.
Edilbertus Rex Cantiurum in Anglia. 24. Februarij.
Edilburga virgo in Anglia. 7. Iulij.
Ediltrudes virgo Regina Britanniæ. 23. Iunij.
Ediſtius mart. Rauennæ. 12. Octobris.
Editha virgo in Anglia. 16. Septembris.
Edmundus epiſcupus Cantuarien. 16. Nouembris.
Eduardus Angliæ Rex. 5. Ianuarij.
Eduardus Rex Britanniæ & mart. 18. Martij.
Egbertus presbyter in Hibernia. 24. Aprilis.
Egdunius presbyter, & alij VII. mart. Nicomediæ. 12. Martij.
Eleazarus martyr Lugduni, infra cum Mineruo. 23. Aug.
Eleazarus comes, Pariſijs. 27. Septembris.
Elesbaan Rex Æthiupiæ. 27. Octobris.
Eleuchadius epiſcopus Rauennæ. 14. Februarij.
Eleuſippus mart. apud Lingonas ſub M. Aurelio, infra cum Speuſippo. 17. Ianuarij.
Eleutherius epiſcopus Conſtantinop. & mart. 20. Febr.
Eleutherius epiſcopus Tornacen. 20. Februarij.
Eleutherius epiſcopus Illyrici, & Anthia mart. Meſſanæ ſub Hadriano. 18. Aprilis.
Eleutherius Papa & mart. Romæ. 26. Maij.
Eleutherius confeſſor in Latio. 29. Maij.
Eleutherius mart. Conſtantinopoli ſub Maximiano. 4. Auguſti.
Eleutherius & Leonides mart. 8. Auguſti.
Eleutherius epiſcopus Antiſiodoren. 16. Auguſti.
Eleutherius abbas, Romæ. 6. Septembris.
Eleutherius miles mart. Nicomediæ cum alijs innumeris ſub Dioclet. 2. Octobris.
Eleutherius diacunus mart. Lutetiæ, ſupra cum Dionyſio. 9. Octobris.
Elias, Hieremias, Eſaias, Samuel, & Daniel mart. Cæſareæ ſub Maximino. 16. Februarij.
Elias presbyt. Paolus & Iſidorus monachi mart. Cordubæ. 17. Aprilis.
Elias epiſc. Hieroſolymit. infra cum Flauiano. 4. Iulij.
Elias propheta in monte Carmelo. 20. Iulij.
Elias epiſcopus in Ægypto, mart. ſub Dioclet. in Palæſtina, infra cum Peleo. 19. Septembris.
Eligius epiſcupus Nouiomen. 1. Decembris.
Eliphius mart. Coluniæ ſub Iulianu. 16. Octubris.
Eliſæus propheta, Samariæ. 14. Iunij.
Elizabeth virgo, Sconaugiæ. 18. Iunij.
Elizabeth vidua, Marpurg. 19. Nouembris.
Elizabeth vxor Zachariæ, & mater Ioannis Baptiſtæ. 5. Nouembris.
Elphegus epiſcopus Cantuarien. & mart. 19. Aprilis.
Elpidephorus mart. in Perſide, ſupra cum Acindino. 2. Nouembris.
Elpidius epiſcopus & mart. in Cherſoneſu, ſupra cum Baſilio. 4. Martij.
Elpidius confeſſur in Campania, infra cum Priſco. 1. Septembris.
Elpidius epiſcopus Lugdunen. 2. Septembris.
Elpidius abbas in Piceno. 2. Septembris.
Elpidius, Marcellus, Euſtochius, & ſocij mart. ſub Iuliano. 16. Nouembris.
Emerentiana virgo & mart. Romæ. 23. Ianuarij.
Emericus Hungarorum Regis filius. 4. Nouembris.
Emerita virgo mart. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Digna. 22. Septembris.
Emilas diaconus, & Hieremias martyr, Cordubæ. 15. Septembris.
Emmanuel mart. infra cum Quadrato. 26. Martij.
Emmelia, Cæſareæ, ſupra cum Baſilio. 30. Maij.
Emmeramus epiſcopus Ratiſponenſis & martyr. 22. Septembris.
Emygdius epiſc. Aſculan. mart. ſub Dioclet. 5. Aug.
Encratis virgo & mart. Cæſarauguſtæ. 16. Aprilis.
Engelbertus epiſcopus Culonien. & mart. 7. Nouemb.
Eunatha virgo mart. Cæſareæ ſub Maximino, ſupra cum Antonino. 13. Nouembris.
Ennodius epiſcupus Papien. 17. Iulij.
Eobanus mart. in Friſia, ſupra cum Bunifacio. 5. Iunij.
Epaphras epiſcopus Coloſſenſis & mart. 19. Iulij.
Epaphroditus epiſcopus Tarracinæ. 22. Martij.
Eparchius mart. ſupra cum Domitiu. 23. Martij.
Eparchius abbas Engoliſmen. 1. Iulij.
Ephebus martyr, Interamnæ, infra cum Proculo. 14. Februarij.
Ephiſius mart. Caralis ſub Dioclet. 15. Ianuarij.
Ephræm diaconus Edeſſæ. 1. Februarij.
Ephræm epiſcopus & mart. in Cherſuneſo, ſupra cum Baſilio. 4. Martij.
Epicharides mart. Romæ ſub Diuclet. 27. Septemb.
Epictetus, Iucundus, Secundus, Vitalis, Felix, & alij VII. mart. in Africa. 9. Ianuarij.
Epictetus mart. in Portu Romano, infra cum Martiale. 22. Auguſti.
Epigmenius presbyt. & mart. Romæ ſub Diocletiano. 24. Martij.
Epimachus & Alexander mart. Alexandriæ ſub Decio. 12. Decembris.
Idem Epimachus, infra cum Gordiano. 10. Maij.
Epiphana martyr ſub Diocletiano, apud Sallentinos. 12. Iulij.
Epiphania Domini. 6. Ianuarij.
Eiuſdem Vigilia. 5. Ianuarij.
Eiuſdem Octaua. 13. Ianuarij.
Epiphanius epiſcopus Papienſis. 21. Ianuarij.
Epiphanius epiſcopus, Donatus, Ruffinus, & alij XIII. mart. in Africa. 7. Aprilis.
Epiphanius epiſcopus Salaminæ. 12. Maij.
Epipodius mart. Lugduni ſub Antonino. 22. Aprilis.

Epiſcopi & presb. confeſſores ſub Conſtantio. 21. Maij.
Epiſtemis mart. Emeſæ ſub Decio, infra cum Galatione. 5. Nouembris.
Epitacius epiſcopus, & Baſileus martyr, in Hiſpania. 23. Maij.
Epolonius mart. Antiochiæ ſub Decio, ſupra cum Babyla. 24. Ianuarij.
Equitius abbas in prouincia Valeriæ. 11. Augusti.
Eraſma virgo & mart. Aquileiæ ſub Nerone, infra cum Euphemia. 3. Septembris.
Eraſmus epiſcopus & mart. in Campania ſub Dioclet. & Maximiano. 2. Iunij.
Eraſmus mart. Antiochiæ. 25. Nouembris.
Eraſtus epiſcopus Philippen. & mart. 26. Iulij.
Erconualdus epiſcopus Londinien. 30. Aprilis.
Ericus Rex Suetiæ & mart. 18. Maij.
Ermious epiſcopus Laubienſis. 25. Aprilis.
Erotheides martyr, in Cappadocia ſub Dioclet. ſupra cum Capitolina. 27. Octobris.
Erotis mart. 6. Octobris.
Eſaias mart. Cæſareæ ſub Maximino, ſupra cum Elia. 16. Februarij.
Eſaias propheta mart. in Iudæa. 6. Iulij.
Eſdras propheta, infra cum Ioele. 13. Iulij.
Ethbinus abbas in Hibernia. 19. Octobris.
Ethelunoldus epiſcopus Vuintonien. 1. Augusti.
Euagrius epiſcopus Conſtantinopol. 6. Martij.
Euagrius & Benignus mart. Tomis. 3. Aprilis.
Euagrius mart. in Ponto, infra cum Priſco. 1. Octobris.
Euagrius, Priſcianus, & ſocij martyres, Romæ. 12. Oct.
Euariſtus mart. Cæſareæ ſub Dioclet. ſupra cum Carponio. 14. Octobris.
Euariſtus Papa & mart. Romæ ſub Traiano. 26. Octob.
Euariſtus mart. in Creta ſub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decembris.
Euaſius epiſcopus Caſalenſis & mart. 1. Decembris.
Euaſius epiſcopus Brixien. 2. Decembris.
Eubulus mart. Cæſareæ ſub Dioclet. 7. Martij.
Eucarpius mart. infra cum Trophimo. 18. Martij.
Eucarpus martyr in Aſia, ſupra cum Bardomiano. 25. Septembris.
Euchatius epiſcopus Treuirenſis. 8. Decembris.
Eucherius epiſcopus Aurelianen. 20. Februarij.
Eucherius epiſcopus Lugdunen. 16. Nouembris.
Eudocia mart. Heliopoli ſub Traiano. 1. Martij.
Eudoxius, Zenon, Macarius, & ſocij MCIIII. mart. Melitine ſub Dioclet. 5. Septembris.
Eudoxius mart. Sebaſtæ ſub Licinio, ſupra cum Carterio. 2. Nouembris.
Euellius mart. ſub Nerone. 11. Maij.
Euentius mart. ſupra in XVIII. mart. Cæſarauguſtani. 16. Aprilis.
Euentius presbyt. & mart. Romæ ſub Traiano, ſupra cum Alexandro Papa. 3. Maij.
Euergiſlus epiſcopus Colonien. & mart. 24. Octobris.
Eugendus abbas in territorio Lugdunen. 1. Ianuarij.
Eugenia virgo & martyr, Romæ ſub Gallieno. 25. Decembris.
Eugenianus martyr. 8. Ianuarij.
Eugenius martyr, in Africa, ſupra cum Aquilino. 4. Ianuarij.
Eugenius mart. Neocæſareæ, infra cum Mardonio. 24. Ianuarij.
Eugenius epiſcopus & mart. in Cherſoneſo, ſupra cum Baſilio. 4. Martij.
Eugenius mart. in Syria, infra cum Paulo. 20. Martij.
Eugenius epiſcopus & mart. in Africa ſub Hunnerico, infra cum Vindemiale. 2. Maij.
Eugenius Papa Romæ. 2. Iunij.
Eugenius epiſcopus Carthaginien. mart. in Africa ſub Hunnerico, cum quingentis ex ſuo clero, & Salutare ac Muritta diaconis. 13. Iulij.
Eugenius mart. Tibure ſub Hadriano, infra cum Symphoroſa. 18. Iulij.
Eugenius mart. ſupra cum Apollonio. 23. Iulij.
Eugenius mart. Romæ ſub Gallieno, infra cum Lucilla. 29. Iulij.
Eugenius mart. in Cappadocia, ſupra cum Cottido. 6. Septembris.
Eugenius mart. Damaſci, infra cum Paulo. 25. Septemb.
Eugenius epiſcopus Toletan. confeſſ. 13. Nouembris.
Eugenius epiſc. Toletan. martyr, in territorio Pariſienſi. 15. Nouembris.
Eugenius diaconus, Florentiæ. 17. Nouembris.
Eugenius mart. in Armenia ſub Dioclet. infra cum Euſtratio. 13. Decembris.
Eugenius & Macarius presbyteri & mart. in Arabia ſub Iuliano. 20. Decembris.
Eugenius epiſcopus Mediolanen. 30. Decembris.
Eugraphus mart. Alexandriæ ſub Maximino, infra cum Menna. 10. Decembris.
Eulaſius mart. Cyzici ſub Maximiano, infra cum Fauſta. 20. Septembris.
Eulalia virgo & mart. Barcinone ſub Dioclet. 12. Febr.
Eulalia virgo & mart. Emeritæ ſub Maximiano. 10. Decembris.
Eulampius & Eulampia virgo, & alij CC. mart. Nicomediæ. 10. Octobris.
Eulogius diaconus mart. Tarracone ſub Gallieno, infra cum Fructuoſo. 21. Ianuarij.
Eulogius presbyt. & mart. Cordubæ. 11. Martij.
Eulogius epiſcopus Edeſſæ. 5. Maij.
Eulogius & ſocij mart. Conſtantinopoli. 3. Iulij.
Eulogius epiſcopus Alexandrinus. 13. Septembris.
Eumenus epiſcopus Gortinæ. 18. Septembris.
Eunicianus mart. in Creta ſub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decembris.
Eunomia mart. Auguſtæ, infra cum Hilaria. 12. Auguſti.
Eunus mart. Alexandriæ, infra cum Iuliano. 27. Febr.
Euodius, Hermogenes, & Calliſtus mart. Syracuſis. 25. Aprilis.
Euodius epiſcopus Antiochenus & mart. 6. Maij.
Euodius mart. Niceæ, infra cum Theodota. 2. Auguſti.
Euodius, Hermogenes, & Calliſta mart. 2. Septembris.
Euodius epiſcopus Rhotomagen. 8. Octobris.
Euortius epiſcopus Aurelianenſis. 7. Septembris.
Euphebius epiſcopus Neapolitan. 23. Maij.
Euphemia mart. in Paphlagonia, ſupra cum Alexandra. 20. Martij.
Euphemia, Dorothea, Thecla, & Eraſma virg. & mart. Aquileiæ ſub Nerone. 3. Septembris.
Euphemia virgo mart. Chalcedone ſub Diocletiano. 16. Septembris.
Euphraſia virgo in Thebaide. 13. Martij.
Euphraſia mart. in Paphlagonia, ſupra cum Alexandra. 20. Martij.
Euphraſia virgo & mart. Ancyræ, infra cum Theodoto. 18. Maij.
Euphraſius epiſcopus in Africa. 14. Ianuarij.
Euphraſius epiſcopus Illiturgi, infra cum Torquato. 15. Maij.
Euphronius epiſcopus Auguſtodunen. 3. Auguſti.
Euphronius epiſcopus Turonenſis. 4. Auguſti.
Euphroſina virgo Alexandriæ. 1. Ianuarij.
Euphroſina virgo mart. Tarracinæ ſub Domitiano, infra cum Flauia Domitilla. 7. Maij.
Euplius diaconus mart. Catanæ ſub Dioclet. 12. Aug.
Euporus mart. in Creta ſub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decembris.
Euprepia mart. Auguſtæ, infra cum Hilaria. 12. Aug.
Euprepis mart. Romæ, ſupra cum Caſtulo. 30. Nouemb.
Euprepius epiſcopus Veronenſis. 21. Auguſti.

Eupre-

Euprepius mart. Ægææ ſub Dioclet. ſupra cum Coſma. 27. Septembris.
Eupſychius mart. Cæſareæ ſub Iuliano. 9. Aprilis.
Eupſychius mart. Cæſareæ ſub Hadriano. 7. Septembris.
Euſebia virgo & mart. Bergomi. 29. Octobris.
Euſebius Palatinus, & alij IX. mart. 5. Martij.
Euſebius, Neon, Leontius, Longinus, & alij quatuor martyres ſub Dioclet. 24. Aprilis.
Euſebius mart. ſupra cum Aphrodiſio. 28. Aprilis.
Euſebius epiſcopus Samoſatenus & mart. 21. Iunij.
Euſebius epiſcopus Vercellenſis & mart. 1. Auguſti.
Euſebius epiſcopus Mediolanen. 12. Auguſti.
Euſebius presbyt. Romæ, ſub Conſtantio. 14. Auguſti.
Euſebius, Pontianus, Vincentius, & Peregrinus mart. Romæ ſub Commodo. 25. Auguſti.
Euſebius, Neſtabus, & Zenon mart. in Palæſtina ſub Iuliano. 8. Septembris.
Euſebius mart. in Phœnicia. 21. Septembris.
Euſebius Papa, Romæ. 26. Septembris.
Euſebius epiſcopus Bononienſis. 26. Septembris.
Euſebius mart. Alexandriæ ſub Valeriano, ſupra cum Caio. 4. Septembris.
Euſebius mart. Hadrianopoli ſub Iuliano, infra cum Philippo. 22. Octobris.
Euſebius monachus mart. Tarracinæ, ſupra cum Felice. 5. Nouembris.
Euſebius presbyt. Marcellus diaconus, Hippolytus, Maximus, Adria, Paulina, Neon, Maria, Martana, & Aurelia mart. Romæ ſub Valeriano. 2. Decembris.
Euſignius miles mart. Antiochiæ ſub Iuliano. 5. Aug.
Euſtachius, Theopiſtes, Agapius, & Theopiſtus mart. Romæ ſub Hadriano. 20. Septembris.
Euſtachius presbyter in Syria. 12. Octobris.
Euſtachius, Theſpeſius, & Anatolius mart. Nicææ ſub Maximino. 20. Nouembris.
Euſtachius epiſcopus in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nouembris.
Euſtaſius abbas Luxouien. 29. Martij.
Euſtathius epiſc. Antiochenus ſub Conſtantio. 16. Iulij.
Euſtathius mart. Ancyræ. 28. Iulij.
Euſterius epiſcopus Salernitan. 19. Octobris.
Euſtochium virgo in Bethlehem. 28. Septembris.
Euſtochium virgo mart. Tarſi ſub Iuliano. 2. Nouemb.
Euſtochius epiſcopus Turonen. 19. Septembris.
Euſtochius mart. ſub Iuliano, ſupra cũ Elpidio. 16. Nou.
Euſtolia & Sopatra virg. Conſtantinopoli. 9. Nouemb.
Euſtorgius presbyter Nicomediæ. 11. Aprilis.
Euſtorgius Primus, epiſcopus Mediolan. 18. Septemb.
Euſtorgius Secundus, Mediolanen. epiſcopus. 6. Iunij.
Euſtoſius mart. Antiochiæ, ſupra cũ Demetrio. 10. Nou.
Euſtratius, Auxentius, Eugenius, Mardarius, & Oreſtes mart. in Armenia ſub Dioclet. 13. Decembris.
Euthalia virgo mart. in Sicilia. 27. Auguſti.
Euthymius abbas in Palæſtina. 20. Ianuarij.
Euthymius epiſcopus Sardicen. mart. ſub Theophilo. 11. Martij.
Euthymius diaconus mart. Alexandriæ. 5. Maij.
Euthymius Romanus, Peruſiæ. 29. Auguſti.
Euthymius mart. Nicomediæ ſub Dioclet. 24. Decemb.
Eutropia virgo mart. in Syria, infra cum Libya. 15. Iun.
Eutropia vidua in Gallia. 15. Septembris.
Eutropia mart. Alexandriæ. 30. Octobris.
Eutropia virgo mart. Rhemis, infra cum Nicaſio. 14. Decembris.
Eutropius lector mart. Conſtantinopoli. 12. Ianuarij.
Eutropius mart. ſub Maximiano, ſupra cum Cleonico. 3. Martij.
Eutropius epiſcopus Santonen. & mart. 30. Aprilis.
Eutropius epiſcopus Arauſican. 27. Maij.
Eutropius, Zoſima, & Bonoſa mart. in Portu Romano. 15. Iulij.
Eutyches mart. Romæ ſub Traiano, infra cum Marone. 15. Aprilis.
Eutyches mart. Puteolis ſub Dioclet. infra cum Ianuario. 19. Septembris.
Eutychianus mart. in Campania ſub Dioclet. ſupra cum Ariſtone. 2. Iulij.
Eutychianus mart. Nicomediæ, infra cum Stratone. 17. Auguſti.
Eutychianus mart. ſupra cum Diomede. 2. Septembris.
Eutychianus mart. in Africa ſub Geiſerico, ſupra cum Arcadio. 13. Nouembris.
Eutychianus Papa & martyr, Romæ ſub Numeriano. 8. Decembris.
Eutychius mart. Romæ. 4. Februarij.
Eutychius, & ſocij mart. in Meſopotamia. 14. Martij.
Eutychius, & ſocij mart. Alexandriæ ſub Conſtantio. 26. Martij.
Eutychius mart. Ferentini. 15. Aprilis.
Eutychius diaconus mart. in Mauritania, infra cum Timotheo. 21. Maij.
Eutychius & Florentius monachi, Nurſiæ. 23. Maij.
Eutychius B. Ioannis Euang. diſcipulus. 24. Auguſti.
Eutychius, Plautus, & Heracleas mart. in Thracia. 29. Septembris.
Eutychius mart. Meſſanæ, infra cum Placido. 5. Octob.
Eutychius mart. in Hiſpan. infra cũ Honorio. 21. Nou.
Eutychius mart. in Hiſpania. 11. Decembris.
Eutychius presbyt. & Domitianus diaconus mart. Ancyræ. 28. Decembris.
Eualdi duo presb. & mart. apud Saxones. 3. Octobris.
Exaltatio S. Crucis in Perſide ſub Heraclio. 14. Sept.
Exanthus mart. Nouocomi, ſupra cum Carpophoro. 7. Auguſti.
Expeditus mart. Melitinæ, infra cum Hermogene. 19. Aprilis.
Exuperantia virgo, Trecis. 26. Aprilis.
Exuperantius epiſcopus Rauennæ. 30. Maij.
Exuperantius diaconus mart. Spoleti ſub Maximiano, infra cum Sabino. 30. Decembris.
Exuperia mart. Romæ, infra cum Symphronio. 26. Iulij, & 31. Octobris.
Exuperius, Zoe, Cyriacus, & Theodulus mart. ſub Hadriano. 2. Maij.
Exuperius mart. in Gallia ſub Maximiano, infra cum Mauritio. 22. Septembris.
Exuperius epiſcopus Toloſanus. 28. Septembris.
Exuperius mart. Viennæ, infra cum Seuerino. 19. Nou.
Ezechiel propheta mart. in Babylonia. 10. Aprilis.

F

FABIANVS Papa & mart. Romæ ſub Decio. 20. Ianuarij.
Fabianus mart. Catanæ, infra cum Stephano. 31. Dec.
Fabius mart. Romæ ſub Dioclet. infra cum Maximo. 11. Maij.
Fabius martyr, Cæſareæ. 31. Iulij.
Fabricianus & Philibertus mart. in Hiſpania. 22. Aug.
Facundus & Primitiuus mart. in Gallæcia ſub Dioclet. 27. Nouembris.
Faina virgo & mart. Ancyræ, infra cum Theodoto. 18. Maij.
Fandila presb. & mart. Cordubæ. 13. Iunij.
Fantinus monachus & confeſſor, Theſſalonicæ. 30. Aug.
Faro epiſcopus Meldenſis. 28. Octobris.
Fauſtinianus epiſcopus Bononien. 26. Februarij.
Fauſtinus & Iouita mart. Brixiæ ſub Hadriano. 15. Feb.
Fauſtinus epiſcopus Brixien. 16. Februarij.
Fauſtinus, & alij XLIIII. mart. Romæ. 17. Februarij.
Fauſtinus, Timotheus, & Venuſtus mart. Romæ. 22. Maij.

Fauſtinus mart. Peruſiæ ſub Decio, infra cum Florentio. 5. Iunij.
Fauſtinus mart. Romæ ſub Dioclet. infra cum Simplicio. 29. Iulij.
Fauſtinus confeſſor, Tuderti. 29. Iulij.
Fauſtinus, Lucius, Candidus, Cælianus, Marcus, Ianuarius, & Fortunatus mart. in Africa. 15. Decembris.
Fauſta virgo, & Euilaſius mart. Cyzici ſub Maximiano. 20. Septembris.
Fauſta mater S. Anaſtaſiæ, Romæ. 19. Decembris.
Fauſtus, & alij XXIII. mart. Romæ. 24. Iunij.
Fauſtus mart. ſub Decio. 16. Iulij.
Fauſtus mart. Romæ, ſupra cum Bono. 1. Auguſti.
Fauſtus miles mart. Mediolani ſub Commodo. 7. Aug.
Fauſtus presbyter, Macarius, & alij X. mart. Alexandriæ ſub Decio. 6. Septembris.
Fauſtus mart. Antiochiæ, infra cum Timotheo. 8. Sept.
Fauſtus mart. ſub Decio, ſupra cum Dionyſio. 3. Oct.
Fauſtus martyr, Alexandriæ ſub Valeriano, ſupra cum Caio. 4. Octobris.
Fauſtus monachus mart. Meſſanæ, infra cum Placido. 5. Octobris.
Fauſtus, Ianuarius, & Martial. mart. Cordubæ. 13. Oct.
Fauſtus diaconus Alexandrinus mart. ſub Diocletiano. 19. Nouembris.
Fauſtus presbyt. Didius, & Ammonius: item Phileas, Heſychius, Pachomius, & Theodorus epiſcopi Ægyptij, & alij DCLX. mart. Alexandriæ ſub Maximino. 26. Nouembris.
Febronia virgo & mart. Sibapoli ſub Dioclet. 25. Iunij.
Felices duo epiſcopi & mart. in Africa ſub Valeriano, infra cum Nemeſiano. 10. Septembris.
Felicianus epiſcopus Fulginaten. & mart. ſub Decio. 24. Ianuarij.
Felicianus, Philappianus, & alij CXXIIII. mart. in Africa. 30. Ianuarij.
Felicianus mart. Romæ, infra cum Fortunato. 2. Febr.
Felicianus mart. Romæ ſub Dioclet. infra cum Primo. 9. Iunij.
Felicianus miles mart. Maſſiliæ, infra cum Victore. 21. Iulij.
Felicianus epiſcopus & mart. apud Mindam. 20. Octob.
Felicianus mart. in Lucania, infra cum Hyacintho. 29. Octobris.
Felicianus mart. Rauennæ ſub Dioclet. infra cum Valentino. 11. Nouembris.
Felicianus mart. Viennæ, infra cum Seuerino. 19. Nou.
Feliciſſima virgo & mart. Faleriæ, infra cum Graciliano. 12. Auguſti.
Feliciſſimus, Heraclius, & Paulinus mart. Tuderti. 26. Maij.
Feliciſſimus & Felix mart. in Campania ſub Dioclet. ſupra cum Ariſtone. 2. Iulij.
Feliciſſimus diaconus mart. Romæ ſub Valeriano, infra cum Sixto. 6. Auguſti.
Feliciſſimus mart. in Africa ſub Valeriano, infra cum Rogatiano. 26. Octobris.
Feliciſſimus mart. Peruſiæ. 24. Nouembris.
Felicitas mart. Tuburbi ſub Seuero, infra cum Perpetua. 7. Martij.
Felicitas mart. in Africa, ſupra cum Cyrillo. 8. Martij.
Felicitas mart. Romæ ſub Antonino. 23. Nouembris.
Felicula mart. Romæ, infra cum Vitale. 14. Februarij.
Felicula virgo & mart. Romæ. 13. Iunij.
Felinus & Gratinianus mart. Peruſiæ ſub Decio. 1. Iunij.
Felix Papa & mart. Romæ ſub Aureliano. 30. Maij.
Felix Secundus Papa & mart. Romæ ſub Conſtantio. 29. Iulij.
Felix Papa Tertius, Romæ. 30. Ianuarij.
Felix Papa Quartus, Romæ. 25. Februarij.
Felix & Ianuarius mart. Heracleæ. 7. Ianuarij.
Felix mart. in Africa, ſupra cum Epicteto. 9. Ianuarij.
Felix presbyter Nolanus. 14. Ianuarij.
Felix, Symphronius, Hippolytus, & ſocij mart. in Africa. 3. Februarij.
Felix epiſcopus Lugdunen. infra cum Lupicino. 3. Feb.
Felix mart. in Africa ſub Dioclet. infra cum Saturnino. 11. Februarij.
Felix mart. Adrumeti, infra cum Verulo. 21. Februarij.
Felix epiſcopus Metenſis. 21. Februarij.
Felix epiſcopus Brixienſis. 23. Februarij.
Felix mart. infra cum Fortunato. 26. Februarij.
Felix, Luciolus, Fortunatus, Marcia, & ſocij mart. 3. Martij.
Felix mart. in Africa, ſupra cum Cyrillo. 8. Martij.
Felix epiſcopus in Anglia. 8. Martij.
Felix mart. Aquileiæ ſub Numeriano, infra cum Hilario. 16. Martij.
Felix diaconus martyr, Gerundæ ſub Aureliano, infra cum Narciſſo. 18. Martij.
Felix & alij XX. mart. in Africa. 23. Martij.
Felix epiſcopus Treuirenſis. 26. Martij.
Felix mart. in Africa, infra cum Theodulo. 31. Martij.
Felix martyr, ſupra in, XVIII. mart. Cæſarauguſtani. 16. Aprilis.
Felix mart. Alexandriæ, ſupra cum Aratore. 21. Aprilis.
Felix presbyt. Fortunatus & Achilleus diaconi mart. Valentiæ in Gallia. 23. Aprilis.
Felix diaconus mart. Hiſpali. 2. Maij.
Felix mart. Romæ ſub Alexandro, ſupra cum Calepodio. 10. Maij.
Felix & Gennadius mart. in Africa. 16. Maij.
Felix epiſc. Spoletin. & mart. ſub Maximiano. 18. Maij.
Felix mart. in Iſtria, infra cum Zoello. 24. Maij.
Felix mart. in Sardinia, ſupra cum Æmilio. 28. Maij.
Felix & Fortunatus mart. Aquileiæ ſub Diocletiano. 11. Iunij.
Felix monachus & mart. Cordubæ, ſupra cum Anaſtaſio. 14. Iunij.
Felix mart. Apolloniæ, infra cum Iſauro. 17. Iunij.
Felix presbyt. & mart. Sutrij. 23. Iunij.
Felix mart. Romæ ſub Antonino, infra in, Septem fratres. 10. Iulij.
Felix mart. in Africa, infra cum Ianuario. 10. Iulij.
Felix mart. Mediolani ſub Maximiano, infra cum Nabore. 12. Iulij.
Felix epiſcopus Nouocomen. 14. Iulij.
Felix epiſcopus Papien. & mart. 15. Iulij.
Felix mart. Carthagine, infra in, Scillitani martyres. 17. Iulij.
Felix epiſcopus Veronen. 19. Iulij.
Felix mart. Furconij, infra cum Florentio. 25. Iulij.
Felix, Iulia, & Iucunda mart. Nolæ. 27. Iulij.
Felix mart. Cordubæ, infra cum Georgio. 27. Iulij.
Felix mart. Gerundæ. 1. Auguſti.
Felix mart. in Portu Rom. infra cum Martiale. 22. Aug.
Felix presbyter Piſtorij. 26. Auguſti.
Felix presb. & Adauctus mart. Romæ ſub Diocletiano. 30. Auguſti.
Felix & Conſtantia martyres, Nuceriæ ſub Nerone. 19. Septembris.
Felix martyr, Auguſtoduni, ſupra cum Andochio. 24. Septembris.
Felix & Cyprianus epiſcopi & mart. in Africa ſub Hunnerico. 12. Octobris.
Felix epiſcopus Africanus, Audactus, & Ianuarius presbyteri, Fortunatus & Septimus lectores, mart. Venuſiæ ſub Dioclet. 24. Octobris.
Felix presbyt. & Euſebius monachus mart. Tarracinæ. 5. Nouembris.
Felix mart. Thiniſſæ. 6. Nouembris.

Felix

Felix monachus Fundanus. 6. Nouembris.
Felix epiſc. Nolanus,& mart. cum alijs XXX. 15. Nou.
Felix epiſcopus in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nou.
Felix epiſcopus Bononienſis. 4. Decembris.
Felix mart. Thaguræ, infra cum Iulio. 5. Decembris.
Felix mart. Romæ, ſupra cum Calliſto. 29. Decembris.
Ferreolus presbyt. & Furrutio diaconus mart. Veſontione. 16. Iunij.
Ferreolus mart. in territ. Viennen. 18. Septembris.
Ferrutio diaconus mart. Veſontione, ſupra cum Ferreolo. 16. Iunij.
Ferrugius mart. Maguntiæ. 28. Octobris.
Feſtiuitas omnium Sanctorum. 1. Nouembris.
Feſtum Niuis. 5. Auguſti.
Feſtus diaconus mart. Puteolis ſub Dioclet. infra cum Ianuario. 19. Septembris.
Feſtus mart. in Tuſcia, infra cum Ioanne. 21. Decemb.
Fiacrius confeſſor, Meldenſis. 30. Auguſti.
Fibitius abbas, Treuiris. 5. Nouembris.
Fides, Spes, & Charitas virg. & mart. Romæ ſub Hadriano. 1. Auguſti.
Fides virgo & mart. Agenni. 6. Octobris.
Fidelis mart. in Africa. 23. Martij.
Fidelis mart. Edeſſæ ſub Maximiano, ſupra cum Baſſa. 21. Auguſti.
Fidelis mart. Nouocomi ſub Maximiano. 28. Octobris.
Fidentianus mart. in Africa, infra cum Secundo. 15. Nouembris.
Fidentius & Terentius mart. Tuderti ſub Diocletiano. 27. Septembris.
Fidentius epiſcopus Patauin. 16. Nouembris.
Fidolus epiſcopus Trecenſis. 16. Maij.
Fintanus presbyt. in Scotia. 17. Februarij.
Firmatus diaconus mart. Meſſanæ, infra cum Placido. 5. Octobris.
Firmatus diaconus, & Flauiana virgo & mart. Antiſiodori. 5. Octobris.
Firmina virgo mart. Ameriæ ſub Dioclet. 24. Nouemb.
Firminus abbas, Ambiani. 11. Martij.
Firminus mart. in Armenia ſub Maximiano, infra cum Orentio. 24. Iunij.
Firminus epiſcopus Metenſis. 18. Auguſti.
Firminus epiſcopus Ambianen. mart. ſub Diocletiano. 25. Septembris.
Firminus epiſcopus Vzeciæ. 11. Octobris.
Firmus mart. Romæ, infra cum Fortunato. 2. Februarij.
Firmus mart. infra cum Gorgonio. 11. Martij.
Firmus mart. ſub Maximiano. 1. Iunij.
Firmus mart. in Armenia ſub Maximiano, infra cum Orentio. 24. Iunij.
Firmus epiſcopus Tagaſtenſis. 31. Iulij.
Firmus & Ruſticus mart. Veronæ ſub Maximiano. 9. Auguſti.
Flauia Domitilla, Euphroſina, & Theodora virg. & mar. Tarracinæ ſub Domitiano. 7. Maij.
Flauia virgo & mar. Meſſanæ, infra cum Placido. 5. Oct.
Flauiana virgo & mart. Antiſiodori, ſupra cum Firmato. 5. Octobris.
Flauianus mart. Romæ ſub Dioclet. 28. Ianuarij.
Flauianus epiſc. Conſtantinopolitanus. 18. Februarij.
Flauianus mart. in Africa ſub Valeriano, infra cũ Montano. 24. Februarij.
Flauianus ſecundus epiſc. Antiochenus, & Elias epiſcopus Hieroſolym. confeſſores ſub Anaſtaſio. 4. Iulij.
Flauianus epiſcopus Auguſtodunen. 23. Auguſti.
Flauianus mar. ſub Iulian. ad aquas Taurinas. 22. Dec.
Flauius, Auguſtus, & Auguſtinus mart. Nicomediæ. 7. Maij.
Flocellus puer mar. Auguſtoduni ſub Anton. 17. Sept.
Flora virgo & mar. Romæ ſub Gallieno, infra cum Lucilla. 29. Iulij.
Flora & Maria virg. & mart. Cordubæ. 24. Nouembris.
Florentia virgo, Hiſpali. 20. Iunij.
Florentia martyr ſub Dioclet. in territorio Agathenſi. 10. Nouembris.
Florentianus epiſcopus in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nouembris.
Florentinus & Hilarius mart. Seduni. 27. Septembris.
Florentinus epiſcopus Treuirenſis. 16. Octobris.
Florentinus epiſcopus Arauſicanus. 17. Octobris.
Florentius epiſc. Viennen. mart. ſub Gallieno. 3. Ianuar.
Florentius confeſſor, Hiſpali. 23. Februarij.
Florentius mart. Auximi ſub Dioclet. infra cum Siſinio. 21. Maij.
Florentius monachus Nurſiæ, ſupra cum Eutychio. 23. Maij.
Florentius, Iulianus, Cyriacus, Marcellinus, & Fauſtinus mart. Peruſiæ ſub Decio. 5. Iunij.
Florentius mart. Carthagine, ſupra cũ Catulino. 15. Iulij.
Florentius & Felix mart. Furconij. 25. Iulij.
Florentius presbyt. Pictauienſis. 22. Septembris.
Florentius mart. in Germania, ſupra cũ Caſſio. 10. Oct.
Florentius mart. Theſſalonicæ. 13. Octobris.
Florentius mart. in caſtro Tyle. 27. Octobris.
Florentius epiſcopus Argentoraten. 7. Nouembris.
Florianus mart. ſub Dioclet. in Norico Ripenſi. 4. Maij.
Florianus, Calanicus, & alij LVIII. mart. Eleutheropoli. 17. Decembris.
Florius mart. Nicomediæ, infra cum Luciano. 26. Oct.
Florus, Laurus, Proculus, & Maximus mart. in Illyrico. 18. Auguſti.
Florus mart. Oſtiæ, ſupra cum Demetrio. 22. Decemb.
Flos mart. Catanæ, infra cum Stephano. 31. Decembris.
Floſculus epiſcopus Aurelianen. 2. Februarij.
Fortunata virgo & mart. Cæſareæ ſub Dioclet. 14. Oct.
Fortunatus mart. Smyrnæ, infra cum Vitale. 9. Ianuarij.
Fortunatus, Felicianus, Firmus, & Candidus mart. Romæ. 2. Februarij.
Fortunatus mart. in Africa, infra cum Verulo. 21. Febr.
Fortunatus, Felix, & alij XXVII. mart. 26. Februarij.
Fortunatus mart. Romæ, ſupra cũ Alexandro. 27. Febr.
Fortunatus mart. ſupra cum Felice. 3. Martij.
Fortunatus & Marcianus mart. in Africa. 17. Aprilis.
Fortunatus mart. Alexandriæ, ſupra cum Aratore. 21. Aprilis.
Fortunatus diaconus mart. Valentiæ in Gallia, ſupra cum Felice presbytero. 23. Aprilis.
Fortunatus presbyter, in Vmbria. 1. Iunij.
Fortunatus mart. Aquileiæ ſub Dioclet. ſupra cum Felice. 11. Iunij.
Fortunatus & Lucianus mart. in Africa. 13. Iunij.
Fortunatus diaconus mart. Aquileiæ, infra cum Hermagora. 12. Iulij.
Fortunatus, Caius, & Anthes mart. Salerni ſub Dioclet. 28. Aprilis.
Fortunatus epiſcopus Tudertin. 14. Octobris.
Fortunatus mart. Romæ. 15. Octobris.
Fortunatus lector martyr, Venuſiæ ſub Dioclet. ſupra cum Felice. 24. Octobris.
Fortunatus mart. in Africa, ſupra cũ Fauſtino. 15. Dec.
Franciſca vidua, Romæ. 9. Martij.
Franciſcus ord. Minorum, Aſſiſij. 4. Octobris.
Eiuſdem ſtigmatum commemoratio. 17. Septemb.
Eiuſdem Tranſlatio Aſſiſij. 25. Maij.
Franciſcus de Paula ord. Minimorum. 2. Aprilis.
Fraternus epiſcopus Antiſiodoren. & mart. 29. Sept.
Fredeſuuinda virgo, Oxonij. 19. Octobris.
Fridericus epiſcopus Traiectin. & mart. 18. Iulij.
Frigdianus epiſcopus Lucenſis. 18. Martij.
Eiuſdem Tranſlatio, Lucæ. 18. Nouembris.
Fronto abbas, Alexandriæ. 14. Aprilis.
Fronto mart. ſupra in XVIII. mart. Cæſaraug. 16. April.

Fronto epiſc. Petragnricen. & Georgius presb. 25. Oct.
Fructulus mart. in Africa, infra cum Lucio. 18. Febr.
Fructuoſa mar. Antiochiæ, infra cum Reſtituto. 23. Aug.
Fructuoſus epiſcopus Tarraconen. Augurius & Eulogius diaconi mart. ſub Gallieno. 21. Ianuarij.
Fructuoſus epiſcopus Bracaren. 16. Aprilis.
Frumentij duo mart. in Africa ſub Hunnerico, infra cum Victoriano. 23. Martij.
Frumentius epiſcopus in India. 27. Octobris.
Fulcus confeſſor Aquini. 22. Maij.
Fulcus epiſcopus Papienſis. 26. Octobris.
Fulgentius epiſcopus Ruſpenſis. 1. Ianuarij.
Furſeus confeſſor in monaſt. Peronæ. 16. Ianuarij.
Fuſca virgo, & Maura mart. Rauennæ ſub Decio. 13. Februarij.
Fuſcianus mart. Ambiani ſub Maximiano, infra cum Victorio, 11. Decembris.
Fuſculus epiſcopus & mart. in Africa ſub Hunnerico, ſupra cum Donatiano. 6. Septembris.

G

GADDELAS mart. in Perſide ſub Sapore, ſupra cum Dada. 29. Septembris.
Gabinus presbyt. & mart. Romæ ſub Dioclet. 19. Febr.
Gabinus & Criſpulus mart. Turribus. 10. Maij.
Galatas mart. Melitine, infra cum Hermogene. 19. Apr.
Galation & Epiſthemis mart. Emeſæ ſub Decio. 5. Nouembris.
Galdinus epiſcopos Mediolanen. 18. Aprilis.
Galganus eremita, Senis. 3. Decembris.
Galla vidua, Romæ. 5. Octobris.
Gallicanus mart. Alexandriæ ſub Iuliano. 25. Iunij.
Gallus epiſcopus Aruern. 1. Iulij.
Gallus abbas in Germania. 16. Octobris.
Gamalielis inuentio Hieroſolymis. 3. Auguſti.
Gangulphus mart. Varennis. 11. Maij.
Gatianus epiſcopus Turonenſis. 18. Decembris.
Gaudentia virgo mart. Romæ cum alijs tribus. 30. Aug.
Gaudentius epiſcopus Nouarienſis. 22. Ianuarij.
Gaudentius epiſcopus Veronen. 12. Februarij.
Gaudentius epiſcopus, & Culmatius diaconus mart. Aretij. 19. Iunij.
Gaudentius epiſcopus Ariminen. & mart. 14. Octob.
Gaudentius epiſcopus Brixienſis. 25. Octobris.
Gaudioſus epiſcopus Brixienſis. 7. Martij.
Gaudioſus epiſcopus Salernitan. 26. Octobris.
Gaudioſus epiſc. Africanus, confeſſ. Neapoli. 28. Octob.
Gaugericus epiſcopus Cameracen. 11. Auguſti.
Gedeon, In Palæſtina. 1. Septembris.
Gelaſius mar. Foroſempronij, ſupra cum Aquilin. 4. Feb.
Gelaſius Papa, Romæ. 21. Nouembris.
Gelaſius mart. in Creta ſub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decembris.
Gemellus mart. Ancyræ ſub Iuliano. 10. Decembris.
Geminianus epiſcopus Mutinen. 31. Ianuarij.
Geminianus mart. Romæ ſub Dioclet. infra cum Lucia. 16. Septembris.
Geminus mart. in Africa, ſupra cum Aquilino. 4. Ian.
Geminus mart. Foroſempronij, ſupra cum Aquilino. 4. Februarij.
Geminus epiſcopus Brixienſis. 5. Februarij.
Generalis mart. in Africa ſub Valeriano, ſupra cum Cypriano. 14. Septembris.
Generoſa martyr Carthagine, infra in, Scillitani mart. 17. Iulij.
Generoſus mart. Tibure. 17. Iulij.
Geneſius mart. Romæ ſub Dioclet. 25. Auguſti.
Geneſius mart. Arelate. 25. Auguſti.
Geneſius mart. ſupra cum Anaſtaſio. 11. Octobris.
Gennadius mart. in Africa, ſupra cum Felice. 16. Maij.
Genouefa virgo, Lutetiæ. 3. Ianuarij.
Gentianus mart. Ambiani ſub Maximiano, infra cum Victorico. 11. Decembris.
Georgia virgo Aruernis. 15. Februarij.
Georgius epiſcopus Antiochenſis. 19. Aprilis.
Georgius martyr. 23. Aprilis.
Georgius diaconus, Felix, Aurelius, Natalia, & Liliosa mart. Cordubæ. 27. Iulij.
Georgius Limniota monachus mart. ſub Leone Imp. 24. Auguſti.
Georgius diaconus, & Aurelius, Pariſijs. 20. Octobris.
Georgius presbyt. Petragoricis, ſupra cum Frontone. 25. Octobris.
Georgius epiſcopus Viennenſis. 2. Nouembris.
Gerardus epiſcopus Tullenſis. 23. Aprilis.
Gerardus epiſc. & mart. in Pannonia. 24. Septembris.
Gerardus abbas Namurcenſis. 3. Octobris.
Gerardus epiſcopus Potentiæ. 30. Octobris.
Geraſimus anachoreta in Palæſtina. 5. Martij.
Geremarus abbas Beluacen. 24. Septembris.
Gereon cum alijs CCCXVIII. mart. Coloniæ ſub Maximiano. 10. Octobris.
Gerinus mar. Atrebaten. 2. Octobris.
Germana mart. in Africa, infra cum Paulo. 19. Ianuar.
Germanicus mart. Smyrnæ ſub Antonino. 19. Ianuarij.
Germanus mart. Romæ, infra cum Saturnino. 2. Maij.
Germanus epiſc. Conſtantinop. ſub Iſaurico. 12. Maij.
Germanus epiſcopus Pariſienſis. 28. Maij.
Germanus mar. in Macedonia ſub Traiano, infra cum Peregrino. 7. Iulij.
Germanus epiſcopus Antiſiodoren. 31. Iulij.
Germanus epiſcopus & mart. in Africa ſub Hunnerico, ſupra cum Donatiano. 6. Septembris.
Germanus epiſcopus Veſontionen. & mart. 11. Octob.
Germanus mart. in Hiſpania ſub Dioclet. infra cum Seruando. 23. Octobris.
Germanus epiſcopus Capuanus. 30. Octobris.
Germanus, Theophilus, Cæſarius, & Vitalis mart. Cæſareæ ſub Decio. 3. Nouembris.
Germanus mart. Cæſareæ ſub Maximino, ſupra cum Antonino. 13. Nouembris.
Gerontius mart. in Africa, infra cum Paulo. 19. Ianuar.
Gerontius epiſcopus Ficoden. & mart. 9. Maij.
Gertrudes virgo in Brabantia. 17. Martij.
Gerundus epiſcopus Mediolanen. 5. Maij.
Geruntius epiſcopus & mart. in Hiſpania. 25. Auguſti.
Geruaſius & Protaſius mart. Mediolani. 19. Iunij.
Getulius, Cærealis, Amantius, & Primitiuus mart. Romæ ſub Hadriano. 10. Iunij.
Gilbertus confeſſor. 4. Februarij.
Gildardus epiſcopus Rhotomagen. 8. Iunij.
Giſlenus epiſcopus in Hannonia. 9. Octobris.
Glaphyra virgo, Amaſeæ. 13. Ianuarij.
Glyceria mart. Heracleæ ſub Antonino. 13. Maij.
Glycerius presbyt. mart. Nicomediæ ſub Diocletiano, 21. Decembris.
Goar presbyt. Treuiren. 6. Iulij.
Godeſindus epiſcopus Ambianen. 8. Nouembris.
Gordianus & Epimachus mart. Romæ ſub Iuliano. 10. Maij.
Gordianus mar. Nouioduni, infra cũ Valerian. 17. Sept.
Gordius centurio mart. Cæſareæ. 3. Ianuarij.
Gorgonia, Nazianzi. 9. Decembris.
Gorgonius & Firmus mart. 11. Martij.
Gorgonius mart. Nicomediæ ſub Dioclet. ſupra cum Dorotheo. 9. Septembris.
Gracilianus, & Feliciſſima virgo & mart. Faleriæ. 12. Auguſti.
Grata virgo, Bergomi. 1. Maij.
Gratinianus mart. Peruſiæ ſub Decio, ſupra cum Felino. 1. Iunij.

Gratus mart. Thaguræ, infra cum Iulio. 5. Decembris.
Gregorius Papa, & Eccl. Doct. 12. Martij.
Eiuſdem ordinatio in ſummum Pontificem. 3. Sept.
Gregorius Papa Secundus, Romæ. 13. Februarij.
Gregorius Papa Tertius, Romæ. 28. Nouembris.
Gregorius Papa VII. Salerni. 25. Maij.
Gregorius epiſcopus Lingonien. 4. Ianuarij.
Gregorius epiſcopus Nyſſenus. 9. Martij.
Gregorius epiſcopus Jliberi. 24. Aprilis.
Gregorius Theologus, Nazianzenus epiſc. 9. Maij.
Eiuſdem tranſlatio Romæ. 11. Iunij.
Gregorius epiſcopus Traiecten. 25. Auguſti.
Gregorius epiſcopus magnæ Armeniæ, confeſſor ſub Dioclet. 30. Septembris.
Gregorius Thaumaturgus epiſcopus Neocæſarienſis. 17. Nouembris.
Gregorius epiſcopus Turonen. 17. Nouembris.
Gregorius Decapolita, Conſtantinopoli. 20. Nouemb.
Gregorius epiſcopus Agrigentin. 23. Nouembris.
Gregorius epiſcopus Antiſiodoren. 19. Decembris.
Gregorius presbyt. mart. Spoleti ſub Dioclet. 24. Decembris.
Grimoaldus presbyt. in Pontecuruo. 29. Septembris.
Guarinus epiſcopus Card. Præneſt. Bononiæ. 6. Febr.
Gudelia mart. in Perſide ſub Sapore. 29. Septembris.
Guido confeſſor, Anderlaci. 12. Septembris.
Gulielmus eremita, in Stabulo Rhodis. 10. Februarij.
Gulielmus abbas in Dania. 6. Aprilis.
Gulielmus eremita Montis Virginis. 25. Iunij.
Gulielmus epiſcopus Briocenſis. 29. Iulij.
Gumbertus epiſcopus Colonien. 20. Martij.
Gumeſindus presbyt. & Seruideus monachus mart. Cordubæ. 13. Ianuarij.
Gummarus confeſſor, Lyræ. 11. Octobris.
Gundenes virgo & mart. Carthagine. 18. Iulij.
Gundulphus epiſcopus, in pago Bituricen. 19. Iunij.
Guniſortus mart. Papiæ. 22. Auguſti.
Guntramnus Rex Francorum. 28. Martij.
Gurias & Samonas martyres Edeſſæ ſub Diocletiano. 15. Nouembris.

H

HABACVC propheta in Iudæa. 15. Ianuarij.
Habentius monachus mart. Cordubæ, infra cum Petro. 7. Iunij.
Hadrianus mart. Maſſiliæ, infra cum Hermete. 1. Martij.
Hadrianus, & alij XXIII. mart. Nicomediæ ſub Dioclet. 4. Martij. & 8. Septembris.
Hadrianus mart. Cæſareæ ſub Dioclet. 5. Martij.
Hadrianus mart. Nicomediæ ſub Licinio. 26. Auguſti.
Hedda epiſcopus in Anglia. 7. Iulij.
Heduuigis duciſſa Poloniæ. 15. Octobris.
Hegeſippus, Romæ. 7. Aprilis.
Helanus presbyt. Rhemenſis. 7. Octobris.
Helconides mart. Corinthi ſub Gordiano. 28. Maij.
Helena virgo, Antiſiodori. 22. Maij.
Helena mart. Burgis, ſupra cum Centolla. 13. Auguſti.
Helena mater Conſtantini, Romæ. 18. Auguſti.
Helimenas presbyt. mart. Cordubæ in Perſia, infra cum Parmenio. 22. Aprilis.
Heliodorus, Venuſtus, & alij LXXV. mart. in Africa. 6. Maij.
Heliodorus epiſcopus Altini. 3. Iulij.
Heliodorus martyr Antiochiæ, infra cum Marco. 28. Septembris.
Heliodorus, & alij mart. in Pamphilia ſub Aureliano. 21. Nouembris.
Helladius mart. in Libya, infra cum Theophilo. 8. Ian.
Helladius epiſcopus Toletan. 18. Februarij.
Helladius epiſcopus Antiſiodoren. 8. Maij.
Helladius mart. ſupra cum Creſcente. 28. Maij.
Hemiterius & Cheledonius mart. in Hiſpan. 3. Martij.
Henedina mart. in Sardinia, infra cum Iuſta. 14. Maij.
Henricus Primus Imperator, Bambergæ. 14. Iulij.
Heracleas mart. in Thracia, ſupra cum Eutychio. 29. Septembris.
Heracleas epiſcopus Alexandrinus. 14. Iulij.
Heraclides catechumenus mart. Alexandriæ ſub Seuero, infra cum Plutarcho. 28. Iunij.
Heraclius mart. in Portu Romano, infra cum Paulo. 2. Martij.
Heraclius & Zoſimus mart. Carthagine. 11. Martij.
Heraclius martyr Tuderti, ſupra cum Feliciſſimo. 26. Maij.
Heraclius epiſcopus Senonen. 8. Iunij.
Heraclius confeſſor in Campania, infra cum Priſco. 1. Septembris.
Heraclius miles mart. ſupra cum Alexandro. 22. Octob.
Heradius, Paulus, Aquilinus, & alij duo mart. Nouioduni. 17. Maij.
Herculanus epiſcopus Brixien. 12. Auguſti.
Herculanus mart. in Portu Romano. 5. Septembris.
Herculanus miles mar. Romæ ſub Antonino. 25. Sept.
Herculanus epiſc. Peruſinus mar. ſub Totila. 7. Nouemb.
Eiuſdem tranſlatio Peruſiæ. 1. Martij.
Herena mart. in Africa, ſupra cum Donato. 25. Febr.
Herenia mart. in Africa, ſupra cum Cyrillo. 8. Martij.
Heribertus epiſcopus Colonien. 16. Martij.
Hermagoras epiſcopus Aquileien. & Fortunatus diaconus mart. 12. Iulij.
Hermas diſcipulus B. Pauli, Romæ. 9. Maij.
Hermas, Serapion, & Polyænus mart. Romæ. 18. Aug.
Hermas presbyt. mart. Myræ, infra cum Nicandro. 4. Nouembris.
Hermelandus abbas in Antro inſula. 25. Martij.
Hermellus mart. Conſtantinopoli. 3. Auguſti.
Hermengaudius epiſcopus Vrgellen. 3. Nouembris.
Hermenigildus mart. Hiſpali. 13. Aprilis.
Hermes, Aggæus, & Caius mart. Bononiæ ſub Maximiano. 4. Ianuarij.
Hermes & Hadrianus mart. Maſſiliæ. 1. Martij.
Hermes mart. cum alijs pluribus, Romæ ſub Aureliano. 28. Auguſti.
Hermes mar. Hadrianopoli ſub Iuliano, infra cum Philippo. 22. Octobris.
Hermes mart. in Africa, infra cum Publio. 2. Nouemb.
Hermes exorciſta, Rhætiariæ. 31. Decembris.
Hermias miles mart. cum carnifice in Ponto ſub Antonino. 31. Maij.
Hermippus mart. Nicomediæ ſub Maximiano, infra cum Hermolao. 27. Iulij.
Hermocrates mart. Nicomediæ ſub Maximiano, infra cum Hermolao. 27. Iulij.
Hermogenes mart. Antiochiæ, infra cũ Petro. 17. April.
Hermogenes, Caius, Expeditus, Ariſtonicus, Rufus, & Galatas martyres, Melitine. 19. Aprilis.
Hermogenes mart. Syracuſis, ſupra cum Euodio. 25. Aprilis. & 2. Septembris.
Hermogenes mart. Alexandriæ ſub Maximino, infra cum Menna. 10. Decembris.
Hermogenes, Donatus, & alij XXII. mart. 12. Decemb.
Hermolaus presb. Hermippus, & Hermocrates mart. Nicomediæ ſub Maximiano. 27. Iulij.
Hermylus & Stratonicus mart. Singidoni ſub Licinio. 13. Ianuarij.
Herodion, Aſyncritus, & Phlegon, Apoſtolorum diſcipuli. 8. Aprilis.
Heron mart. Alexandriæ ſub Seuero, infra cum Plutarcho. 28. Iunij.
Heron epiſcopus Antiochenus & mart. 17. Octobris.
Heron, Arſenius, Iſidorus, & Dioſcorus puer mart.

Alexan-

Alexandriæ ſub Decio. 14. Decembris.
Heros mart. in Armenia ſub Maximiano, infra cum Orentio. 24. Iunij.
Herundo virgo Romæ, infra cum Redempta. 23. Iulij.
Heſycbius epiſc. Cartheiæ, infra cũ Torquato. 15. Maij.
Heſychius mart. Doroſtori. 15. Iunij.
Heſychius mart. in Macedonia ſub Traiano, infra cum Peregrino. 7. Iulij.
Heſychius mart. ſupra cum Diomede. 2. Septembris.
Heſychius confeſſor in Palæſtina. 3. Octobris.
Heſychius mart. Melitinæ ſub Dioclet. infra cum Hierone. 7. Nouembris.
Heſychius miles mart. Antiochiæ. 18. Nouembris.
Heſychius epiſcopus Ægyptius, mart. Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Fauſto. 26. Nouembris.
Hieremias mart. Cæſareæ ſub Maximino, ſupra cum Elia. 16. Februarij.
Hieremias propheta mart. in Ægypto. 1. Maij.
Hieremias monachus mart. Cordubæ, infra cum Petro. 7. Iulij.
Hieremias mart. Apolloniæ, infra cum Iſauro. 17. Iunij.
Hieremias mart. Cordubæ, ſupra cum Emila. 15. Sept.
Hieron, Nicander, Heſychius, & alij XXX. mart. Melitinæ ſub Dioclet. 7. Nouembris.
Hieronides, Leontius, Serapion, Seleſius, Valerianus, & Straton martyres Alexandriæ ſub Maximino. 12. Septembris.
Hieronymus presbyter & Eccleſ. Doct. in Bethlehem. 30. Septembris.
Eiuſdem Tranſlatio, Romæ. 9. Maij.
Hierotheus diſcipulus B. Pauli, Athenis. 4. Octobris.
Hilaria, Digna, Euprepia, Eunomia, Quiriacus, Largio, Creſcentianus, Nimmia, Iuliana, & alij XX. mart. Auguſtæ. 12. Auguſti.
Hilaria mart. Romæ ſub Numeriano, ſupra cum Claudio. 3. Decembris.
Hilaria mart. Romæ, ſupra cum Donata. 31. Decemb.
Hilarinus monachus mart. Aretij ſub Iuliano. 16. Iulij. & ſupra cum Donato. 7. Auguſti.
Hilarion mart. ſub Traiano, infra cum Proclo. 12. Iulij.
Hilarion abbas in Cypro. 21. Octobris.
Hilarius epiſcopus Pictauien. 13. Ianuarij.
Hilarius epiſcopus Aquileien. Tatianus diaconus, Felix, Largus, & Dionyſius mart. ſub Numeriano. 16. Martij.
Hilarius mart. Romæ, ſupra cum Demetrio. 9. Aprilis.
Hilarius epiſcopus Arelatenſis. 5. Maij.
Hilarius mart. Seduni, ſupra cum Florentino. 27. Sept.
Hilarius epiſcopus Gaualitan. 25. Octobris.
Hilarius diaconus mart. Viterbij ſub Maximiano, infra cum Valentino. 3. Nouembris.
Hilarus Papa, Romæ. 10. Septembris.
Hildegardes virgo, apud Bingiam. 17. Septembris.
Hiltrudes virgo, in Hannonia. 27. Septembris.
Himerius epiſcopus Ameriæ. 17. Iunij.
Hippolytus presbyt. & mart. Antiochiæ. 30. Ianuarij.
Hippolytus mart. in Africa, ſupra cũ Felice. 3. Februarij.
Hippolytus, Concordia, & alij XIX. mart. Romæ ſub Valeriano. 13. Auguſti.
Hippolytus epiſcopus Portuenſis mart. ſub Alexandro. 22. Auguſti.
Hippolytus mart. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Euſebio. 2. Decembris.
Hirenarchus, Acacius presb. & ſeptem mulieres mart. Sebaſtæ ſub Dioclet. 27. Nouembris.
Homobonus confeſſor, Cremonæ. 13. Nouembris.
Honorata virgo, Papiæ. 11. Ianuarij.
Honoratus epiſcopus Arelaten. 16. Ianuarij.
Honoratus abbas, Fundis. 16. Ianuarij.
Honoratus epiſcopus Mediolanen. 8. Februarij.
Honoratus epiſcopus Ambianen. 16. Maij.
Honoratus epiſcopus Vercellen. 28. Octobris.
Honoratus mart. Oſtiæ, ſupra cũ Demetrio. 22. Decem.
Honoratus martyr in Africa, ſupra cum Dominico. 29. Decembris.
Honorius epiſcopus Brixienſis. 24. Aprilis.
Honorius epiſcopus in Anglia. 30. Septembris.
Honorius mart. Oſtiæ, ſupra cum Demetrio. 21. Nou.
Honorius, Eutychius, & Stephanus mart. in Hiſpania. 21. Nouembris.
Honorius mart. Alexandriæ, infra cum Manſueto. 30. Decembris.
Hormiſda Papa, Romæ. 6. Auguſti.
Hormiſda mart. in Perſia ſub Sapore. 8. Auguſti.
Hortes mart. Nicææ, infra cum Theuſeta. 13. Martij.
Hortulanus epiſcopus & confeſſor in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nouembris.
Hoſpitius confeſſor, Niciæ. 21. Maij.
Hubertus epiſcopus Tungrenſis. 3. Nouembris.
Hugo epiſcopus Gratianopolitanus. 1. Aprilis.
Hugo epiſcopus Rhotomagen. 9. Aprilis.
Hugo abbas Cluniacenſis. 29. Aprilis.
Hugo Carthuſianus, epiſc. Lincolnien. 17. Nouembris.
Hugolinus mart. in Mauritania, ſupra cum Daniele. 13. Octobris.
Hyacinthus mart. Romæ, infra cum Zotico. 10. Febr.
Hyacinthus mart. Cæſareæ ſub Traiano. 3. Iulij.
Hyacinthus mart. Amaſtride. 17. Iulij.
Hyacinthus martyr in Portu Romano ſub Traiano. 26. Iulij.
Hyacinthus confeſſ. ord. Prædicatorum, Cracouiæ. 16. Auguſti.
Hyacinthus, Alexander, & Tiburtius mart. in Sabinis. 9. Septembris.
Hyacinthus mart. Romæ ſub Gallieno, infra cum Proto. 11. Septembris.
Hyacinthus, Quinctus, Felicianus, & Lucius mart. in Lucania. 29. Octobris.
Hyginus Papa & mart. Romæ ſub Antonino. 11. Ian.
Hypatius mart. Conſtantinopoli, infra cum Luciliano. 3. Iunij.
Hypatius confeſſor, in Phrygia. 17. Iunij.
Hypatius tribunus mar. in Phœnicia, infra cum Leontio. 18. Iunij.
Hypatius epiſcopus Aſianus, & Andreas presbyter, mar. Conſtantinopoli ſub Iſaurico. 29. Auguſti.
Hypatius epiſcopus Gangrenſis & mart. 14. Nouemb.

I

IA, & ſociæ, cum nouem millibus Chriſtianis mart. in Perſia ſub Sapore. 4. Auguſti.
Iacobus eremita in Palæſtina. 28. Ianuarij.
Iacobus presbyt. mart. ſub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perſide. 22. Aprilis.
Iacobus diaconus mart. in Numidia ſub Decio, infra cum Mariano. 30. Aprilis.
Iacobus Apoſt. frater Domini, Hieroſolymis, infra cum Philippo. 1. Maij.
Iacobus Apoſtolus frater Ioannis. 25. Iulij.
Eius Vigilia. 24. Iulij.
Iacobus epiſc. Niſibis, confeſ. ſub Maximino. 15. Iulij.
Iacobus eremita, Amidæ. 6. Auguſti.
Iacobus presbyt. mart. in Perſia ſub Sapore, infra cum Ioanne. 1. Nouembris.
Iacobus interciſus, & alij innumeri mart. in Perſia ſub Iſdegerde. 27. Nouembris.
Iader epiſcopus & mart. in Africa ſub Valeriano, infra cum Nemeſiano. 10. Septembris.
Ianuaria mart. in Portu Romano, infra cum Paulo. 2. Martij.
Ianuaria mart. Carthagine, infra in, Scillitani mart. 17. Iulij.

Ianuarius mart. Heracleæ, ſupra cum Felice. 7. Ianuarij.
Ianuarius mart. in Africa, infra cum Paulo. 19. Ianuarij.
Ianuarius, Maxima, & Macaria martyres in Africa. 8. Aprilis.
Ianuarius mart. Romæ ſub Antonino, infra in, Septem fratres. 10. Iulij.
Ianuarius, Marinus, Nabor, & Felix mart. in Africa. 10. Iulij.
Ianuarius & Pelagia mart. Nicopoli. 11. Iulij.
Ianuarius mart. Carthagine, ſupra cũ Catulino. 15. Iul.
Ianuarius ſubdiaconus mart. Romæ ſub Valeriano, infra cum Sixto. 6. Auguſti.
Ianuarius epiſcopus Beneuentan. Feſtus diaconus, Deſiderius lector, Soſius & Proculus diaconi, Eutyches, & Acutius mart. Puteolis ſub Diocletiano. 19. Septembris.
Ianuarius mart. Cordubæ, ſupra cum Fauſto. 13. Oct.
Ianuarius presbyt. mar. Venuſiæ ſub Dioclet. ſupra cum Felice. 24. Octobris.
Ianuarius diaconus mart. in Sardinia ſub Dioclet. infra cum Proto. 25. Octobris.
Ianuarius mart. in Africa, infra cum Senero. 2. Decemb.
Ianuarius mart. in Africa, ſupra cũ Fauſtino. 15. Dec.
Iaſon Chriſti diſcipulus, in Cypro. 12. Iulij.
Iaſon mart. Romæ ſub Numeriano, ſupra cum Claudio. 3. Decembris.
IESV Chriſti Natiuitas. 25. Decembris.
Eiuſdem Circumciſio. 1. Ianuarij.
Ignatius epiſcopus Antiochen. mart. Romæ ſub Traiano. 1. Februarij.
Eiuſdem tranſlatio Antiochiæ. 17. Decembris.
Ignatius mart. in Africa, infra cum Laurentino. 2. Feb.
Ignatius epiſcopus Conſtantinopolitan. 23. Octobris.
Ildefonſus epiſcopus Toletan. 23. Ianuarij.
Illidius epiſcopus Aruernen. 7. Iulij.
Illuminata virgo, Tuderti. 29. Nouembris.
Illuminatus confeſſor, in Piceno. 11. Maij.
Imaginis Saluatoris Beryti a Iudæis crucifixæ commemoratio. 9. Nouembris.
Indaletius epiſc. Vrcenſis, infra cum Torquato. 15. Maij.
Indes eunuchus, Domna, Agapes, & Theophila virgines, & ſocij mar. Nicomediæ ſub Dioclet. 28. Decem.
Ingen miles mart. Alexandriæ, ſupra cum Ammone. 20. Decembris.
Innocentes mart. in Bethlehem ſub Herode. 28. Decem.
Eorum Octaua. 4. Ianuarij.
Innocentius epiſcopus Terdonen. 17. Aprilis.
Innocentius mart. Apolloniæ, infra cũ Iſauro. 17. Iunij.
Innocentius, Sebaſtia, & alij XXX. mart. Sirmij. 4. Iulij.
Innocentius Papa, Romæ. 28. Iulij.
Innocentius ſubdiaconus mart. Romæ ſub Valeriano, infra cum Sixto. 6. Auguſti.
Innocentius mart. in Gallia ſub Maximiano, infra cum Mauritio. 22. Septembris.
Innumerabiles Martyres Treuiris ſub Dioclet. 6. Oct. & Cæſarauguſtæ. 3. Nouembris.
Inuentio SS. Diodori presbyt. Mariani diaconi, & ſociorum mart. Romæ. 17. Ianuarij.
Capitis Præcurſoris Domini, Hieroſolymis. 24. Febr.
Sanctæ Crucis, Hieroſolymis. 3. Maij.
Nazarij & Celſi mart. Mediolani. 10. Maij.
Stephani protomart. Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis, Hieroſolymis. 3. Auguſti.
Ioachim B. Mariæ pater. 20. Martij.
Ioanna vxor Chuzæ. 24. Maij.
Ioannes epiſcopus Rauennæ. 12. Ianuarij.
Ioannes monachus Romæ, ſupra cũ Antonio. 17. Ian.
Ioannes presbyter Rhemen. 28. Ianuarij.
Ioannes mart. Romæ, ſupra cum Cyro. 31. Ianuarij.
Ioannes epiſcopus Pinnenſis. 19. Martij.
Ioannes eremita in Ægypto. 27. Martij.
Ioannes abbas Cõſtantinopoli ſub Iſaurico. 27. Aprilis.
Ioannes epiſcopus Eboracenſis. 7. Maij.
Ioannes Papa & martyr, Rauennæ ſub Theodorico. 27. Maij.
Ioannes epiſcopus Veronenſis. 6. Iunij.
Ioannes epiſcopus Neapolitan. 22. Iunij.
Ioannes presb. mart. Romæ ſub Iuliano. 23. Iunij.
Ioannes & Paulus mart. Romæ ſub Iuliano. 26. Iunij.
Ioannes presbyter Turonicus. 27. Iunij.
Ioannes epiſcopus Bergomen. & mart. 11. Iulij.
Ioannes monachus in Syria. 21. Iulij.
Ioannes, Epheſi, infra in, Septem dormientes. 27. Iulij.
Ioannes & Criſpus presbyteri, Romæ. 18. Auguſti.
Ioannes martyr in Ponto, infra cum Marcellino. 27. Auguſti.
Ioannes epiſcopus Papienſis. 27. Auguſti.
Ioannes mart. Nicomediæ ſub Maximiano. 7. Sept.
Ioannes mart. Romæ ſub Dioclet. ſupra cum Abundio. 16. Septembris.
Ioannes mart. in Africa, ſupra cum Andrea. 23. Sept.
Ioannes mart. Cordubæ, ſupra cum Adulpho. 27. Sept.
Ioannes epiſcopus Auguſtodunen. 29. Octobris.
Ioannes epiſcopus, & Iacobus presbyt. mart. in Perſia ſub Sapore. 1. Nouembris.
Ioannes eremita mart. in Polonia, ſupra cum Benedicto, 12. Nouembris.
Ioannes mart. in Africa, ſupra cum Claudio. 3. Decem.
Ioannes & Feſtus mart. in Tuſcia. 21. Decembris.
Ioannes Apoſt. & Euangeliſta, Epheſi. 27. Decembris.
Eiuſdem Octaua. 3. Ianuarij.
Idem Romæ ante portam Latinam. 6. Maij.
Ioannis Baptiſtæ Natiuitas. 24. Iunij.
Eiuſdem Vigilia. 23. Iunij.
Eiuſdem Octaua. 1. Iulij.
Eiuſdem Decollatio. 29. Auguſti.
Capitis eius prima Inuentio Hieroſolymis. 24. Febr.
Ioannes Bonus epiſcopus Mediolanen. 10. Ianuarij.
Ioannes Calybita, Romæ. 15. Ianuarij.
Ioannes Chryſoſt. epiſc. Conſtant. 27. Ian. & 14. Sept.
Ioannes Climacus abbas. 30. Martij.
Ioannes Columbinus ord. Ieſuatorum. 31. Iulij.
Ioannes Damaſcenus confeſſor ſub Iſaurico. 6. Maij.
Ioannes Eleemoſynarius epiſc. Alexandrin. 23. Ianuar.
Ioannes Gualbertus abbas Vallis Vmbroſæ. 12. Iulij.
Ioannes Silentiarius in Palæſtina. 13. Maij.
Ioannes Thaumaturgus epiſcopus Polyboti. 5. Decem.
Ioannes Thereſti monachus in Calabria. 24. Iunij.
Ioannicius abbas in Bithynia. 4. Nouembris.
Iob propheta. 10. Maij.
Ioel & Eſdras prophetæ. 13. Iulij.
Ionas monachus in Ægypto. 11. Februarij.
Ionas & Barachiſius mart. in Perſia. 29. Martij.
Ionas propheta. 21. Septembris.
Ionas presbyt. mart. in pago Caſtrenſium. 22. Septemb.
Ioſaphat in India, ſupra cum Barlaam. 27. Nouembris.
Ioſeph diaconus Antiochiæ. 15. Februarij.
Ioſeph ab Arimathia diſcipulus Domini. 17. Martij.
Ioſeph B. Mariæ ſponſus. 19. Martij.
Ioſeph mart. infra cum Photina. 20. Martij.
Ioſeph presbyt. mart. ſub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perſide. 22. Aprilis.
Ioſeph Iuſtus in Iudæa. 20. Iulij.
Ioſeph comes, Scythopoli. 22. Iulij.
Ioſue & Gedeon in Palæſtina. 1. Septembris.
Iouinianus lector mart. Antiſiodori. 5. Maij.
Iouinus & Baſileus martyres, Romæ ſub Valeriano. 2. Martij.
Iouius mart. Romæ, infra cum Petro. 26. Martij.
Iouita mart. Brixiæ ſub Hadriano, ſupra cum Fauſtino. 15. Februarij.
Iphigenia virgo, in Æthiopia. 21. Septembris.

Iraides virgo, presbyteri, diaconi, virgines,& alij martyres Antinoöpoli. 22. Septembris.
Irenæus mart. Romæ, infra cum Zotico. 10. Februarij.
Irenæus epiſc. Sirmij, mar. ſub Maximiano. 25. Martij.
Irenæus diaconus mart. Pentapoli, infra cum Theodoro. 26. Martij.
Irenæus mart. in Armenia, infra cũ Quinctiano. 1. Apr.
Irenæus, Peregrinus, & Irene mart. Theſſalonicæ. 5. Maij.
Irenæus epiſcopus Lugdunen. & mart. cum plurimis ſub Seuero. 28. Iunij.
Irenæus diaconus, & Muſtiola mart. Cluſij ſub Aureliano. 3. Iulij.
Irenæus & Abundius mart. Romæ ſub Valeriano. 26. Augusti.
Irenæus, Antonius, Theodorus, Saturninus, Victor, & alij XVII. mart. Romæ ſub Valeriano. 15. Decemb.
Irene virgo mart. Theſſalonicæ ſub Dioclet. 5. Aprilis.
Irene mart. Theſſalonicæ, ſupra cum Irenæo. 5. Maij.
Irene mart. infra cum Sophia. 18. Septembris.
Irene virgo & mart. in Luſitania. 20. Octobris.
Irenion epiſcopus Gazæ. 16. Decembris.
Irmina virgo, Treuiris. 24. Decembris.
Iſaac monachus, Spoleti. 11. Aprilis.
Iſaac monachus mart. Cordubæ. 3. Iunij.
Iſaac eremita mart. in Polonia, ſupra cum Benedicto. 12. Nouembris.
Iſacius mart. ſub Dioclet. ſupra cũ Apolline. 21. April.
Iſacius epiſcopus & mart. in Cypro. 21. Septembris.
Iſaurus diaconus, Innocentius, Felix, Hieremias, & Peregrinus mart. Apolloniæ. 17. Iunij.
Iſchyrion, & alij quinque milites mart. in Ægypto ſub Dioclet. 1. Iunij.
Iſchyrion mart. Alexandriæ. 22. Decembris.
Iſidorus epiſcopus Antiochiæ & mart. 2. Ianuarij.
Iſidorus epiſcopus Nitriæ. 2. Ianuarij.
Iſidorus confeſſor. 15. Ianuarij.
Iſidorus Peluſiota monachus in Ægypto. 4. Februarij.
Iſidorus mart. Alexandriæ ſub Decio. 5. Februarij.
Iſidorus epiſcopus Hiſpalenſis. 4. Aprilis.
Iſidorus monachus mart. Cordubæ, ſupra cum Elia. 17. Aprilis.
Iſidorus mart. in Chio inſula. 15. Maij.
Iſidorus mart. Alexandriæ ſub Decio, ſupra cum Herone. 14. Decembris.
Iſmael mar. Chalcedone ſub Iuliano, infra cum Manuele. 17. Iunij.
Iucunda mart. Nolæ, ſupra cum Felice. 27. Iulij.
Iucunda virgo in Æmilia. 25. Nouembris.
Iucundianus mart. in Africa. 4. Iulij.
Iucundinus martyr, Trecis ſub Aureliano, ſupra cum Claudio. 21. Iulij.
Iucundus mart. in Africa, ſupra cum Epicteto. 9. Ianuar.
Iucundus epiſcopus Bononien. 14. Nouembris.
Iudas Apoſtolus, mart. in Perſide, infra cum Simone. 28. Octobris.
Iudocus confeſſor in pago Pontino. 13. Decembris.
Iulia martyr, ſupra in, XVIII. mart. Cæſaraugust. 16. Aprilis.
Iulia virgo & mart. in Corſica. 22. Maij.
Iulia mart. Carthagine, ſupra cum Catulino. 15. Iulij.
Iulia virgo & mart. Trecis. 21. Iulij.
Iulia mart. Nolæ, ſupra cum Felice. 27. Iulij.
Iulia mart. Vlyſipone ſub Dioclet. infra cum Veriſſimo. 1. Octobris.
Iulia virgo & mart. Auguſtæ Euphrateſiæ. 7. Octobris.
Iulia virgo & mart. Emeritæ. 10. Decembris.
Iuliana vidua, Bononiæ. 7. Februarij.
Iuliana mart. in Paphlagonia, ſupra cum Alexandra. 20. Martij.
Iuliana mart. Auguſtæ, ſupra cum Hilaria. 12. Auguſti.
Iuliana mart. Ptolemaide ſub Valeriano, infra cum Paulo. 17. Auguſti.
Iuliana mart. Myræ, infra cum Leone. 18. Auguſti.
Iuliana mart. Tarſi ſub Maximiano, ſupra cum Cyrenia. 1. Nouembris.
Iulianæ virg. & mart. Nicomediæ ſub Maximiano, Tranſlatio Cumas. 16. Februarij.
Iulianus mart. 7. Ianuarij.
Iulianus mart. Bellouaci, infra cum Luciano. 8. Ianuar.
Iulianus, Baſiliſſa virgo, Antonius presbyt. Anaſtaſius, Celſus puer, Marcionilla, ſeptem fratres, & alij plurimi mart. Antiochiæ ſub Dioclet. 9. Ianuarij.
Iulianus Saba ſenior in Syria. 14. Ianuarij.
Iulianus mart. Soræ ſub Antonino. 27. Ianuarij.
Iulianus mart. in Africa, ſupra cum Datiuo. 27. Ianuar.
Iulianus epiſcopus Cenomanen. 27. Ianuarij.
Iulianus mart. Carthagine, infra cũ Modeſto. 12. Febr.
Iulianus mart. Lugduni. 13. Februarij.
Iulianus mart. cum alijs quinque militibus in Ægypto. 16. Februarij.
Iulianus mart. Cæſareæ. 17. Februarij.
Iulianus mart. in Africa, infra cum Publio. 19. Februar.
Iulianus mart. in Africa ſub Valeriano, infra cum Montano. 24. Februarij.
Iulianus & Eunus mart. Alexandriæ. 27. Februarij.
Iulianus epiſcopus Toletan. 8. Martij.
Iulianus mart. Anazarbi. 16. Martij.
Iulianus confeſſor Cæſareæ. 23. Martij.
Iulianus martyr, in Africa, infra cum Quinctiano. 23. Maij.
Iulianus mart. Peruſiæ ſub Decio, ſuprà cum Florentio. 5. Iunij.
Iulianus monachus Edeſſæ. 9. Iunij.
Iulianus mart. Tibure ſub Hadriano, infra cum Symphoroſa. 18. Iulij.
Iulianus mart. Damaſci, infra cum Sabino. 20. Iulij.
Iulianus mart. Romæ, infra cum Petro. 7. Auguſti.
Iulianus, Marcianus, & alij octo mart. Conſtantinopoli ſub Leone Imp. 9. Auguſti.
Iulianus mart. in Syria, infra cum Macario. 12. Aug.
Iulianus mart. in Syria. 25. Auguſti.
Iulianus mart. Briuate ſub Dioclet. 28. Auguſti.
Iulianus mart. ſupra cum Diomede. 2. Septembris.
Iulianus epiſcopus Conchenſis. 3. Septembris.
Iulianus mart. ſub Maximiano, infra cum Theodoro. 4. Septembris.
Iulianus martyr ſub Licinio, infra cum Macrobio. 13. Septembris.
Iulianus eremita in Meſopotamia. 18. Octobris.
Iulianus mart. Alexandriæ ſub Decio, ſupra cum Coronione. 30. Octobris.
Iulianus presbyt. mart. Tarracinæ, ſupra cum Cæſario. 1. Nouembris.
Iulianus epiſcopus Apameæ. 9. Decembris.
Iulitta virgo & mart. Ancyræ, infra cum Theodoto. 18. Maij.
Iulitta mart. Tarſi ſub Diocletiano, infra cum Quirico. 16. Iunij.
Iulitta mart. Cæſareæ. 30. Iulij.
Iulius mart. in Africa, infra cum Paulo. 19. Ianuarij.
Iulius presbyt. Mediolani. 31. Ianuarij.
Iulius Papa, Romæ. 12. Aprilis.
Iulius mart. Doroſtori ſub Alexandro. 27. Maij.
Iulius & Aaron mart. cum alijs plurimis in Britannia ſub Dioclet. 1. Iulij.
Iulius ſenator mart. Romæ ſub Commodo. 19. Auguſti.
Iulius mart. Nicomediæ, ſupra cum Ambico. 3. Dec.
Iulius, Potamia, Criſpinus, Felix, Gratus, & alij VII. mart. Thaguræ. 5. Decembris.
Iulius mart. Geldubæ. 20. Decembris.
Iuo presbyt. in Britannia. 19. Maij.

Iuſta, Iuſtina, & Henedina mart. in Sardinia. 14. Maij.
Iuſta mart. Carthagine, ſupra cum Catulino. 15. Iulij.
Iuſta, & Ruffina virg. & mart. Hiſpali. 19. Iulij.
Iuſtina mart. in Sardinia, ſupra cum Iuſta. 14. Maij.
Iuſtina mart. Maguntiæ, ſupra cum Aureo. 16. Iunij.
Iuſtina virgo & mart. Nicomediæ ſub Dioclet. ſupra cum Cypriano. 26. Septembris.
Iuſtina virgo & mart. Patauij. 7. Octobris.
Iuſtina virgo & mart. 30. Nouembris.
Iuſtinus philoſophus & mart. Romæ ſub Antonino. 13. Aprilis.
Iuſtinus mart. Tibure ſub Hadriano, infra cum Symphoroſa. 18. Iulij.
Iuſtinus mart. in territorio Pariſienſi. 1. Auguſti.
Iuſtinus presbyter & martyr, Romæ ſub Claudio. 17. Septembris.
Iuſtinus mart. Treuiris ſub Dioclet. infra cum Maxentio. 12. Decembris.
Iuſtus mart. in Africa, ſupra cum Donato. 25. Febr.
Iuſtus mart. Romæ, infra cum Macario. 28. Februarij.
Iuſtus epiſcopus Vrgellen. 28. Maij.
Iuſtus mart. in Campania ſub Dioclet. ſupra cum Ariſtone. 2. Iulij.
Iuſtus miles mart. Romæ. 14. Iulij.
Iuſtus mart. Trecis ſub Aureliano, ſupra cum Claudio. 21. Iulij.
Iuſtus & Paſtor mart. Compluti. 6. Auguſti.
Iuſtus epiſcopus Lugdunen. 2. Septembris.
Iuſtus mart. Beluacen. ſub Dioclet. 18. Octobris.
Iuſtus mart. Tergeſte ſub Dioclet. 2. Nouembris.
Iuſtus epiſcopus in Anglia. 10. Nouembris.
Iuſtus & Abundius mart. ſub Numeriano. 14. Decemb.
Iuuenalis epiſcopus Narnienſis. 3. Maij.
Iuuenalis martyr. 7. Maij.
Iuuentinus & Maximus mart. Antiochiæ ſub Iuliano. 25. Ianuarij.
Iuuentius epiſcopus Papien. 8. Febr. & infra cum Syro. 12. Septembris.
Iuuentius mart. Romæ. 1. Iunij.

L

LADISLAVS Rex Hungariæ. 27. Iunij.
Lætantius mar. Carthagine, infra in, Scillitani mar. 17. Iulij.
Lætus mart. in Hiſpan. infra cum Vincentio. 1. Sept.
Lætus epiſcopus & mart. in Africa ſub Hunnerico, ſupra cum Donatiano. 6. Septembris.
Lætus presbyter Aurelianenſis. 5. Nouembris.
Lambertus epiſcopus Lugdunen. 14. Aprilis.
Lambertus mart. Cæſarauguſtæ. 16. Aprilis.
Lambertus epiſcopus Tungrenſis & mart. 17. Septemb.
Landelinus abbas Valeocenis. 15. Iunij.
Landoaldus presbyter, & Amantius diaconus, Gandaui. 19. Martij.
Largio mar. Auguſtæ, ſupra cum Hilaria. 12. Auguſti.
Largus mart. Romæ ſub Maximiano, ſupra cum Cyriaco. 16. Martij. & 8. Auguſti.
Largus mart. Aquileiæ ſub Numeriano, ſupra cum Hilario. 16. Martij.
Lacinus epiſcopus Brixienſis. 24. Martij.
Latro cum Chriſto crucifixus. 25. Martij.
Latrones ſeptem mart. 29. Aprilis.
Laurentia mart. Anconæ ſub Dioclet. infra cum Palatiade. 8. Octobris.
Laurentinus, Ignatius, & Celerina mart. in Africa. 3. Februarij.
Laurentinus mart. Aretij ſub Decio, infra cum Pergentino. 3. Iunij.
Laurentius epiſcopus Cantuarien. 2. Februarij.
Laurentius presbyt. & mart. cum aliquot pueris, Nouariæ. 30. Aprilis.
Laurentius archidiaconus mart. Romæ ſub Valeriano. 10. Auguſti.
  Eius Vigilia. 9. Auguſti.
  Eiuſdem Octaua. 17. Auguſti.
Laurentius mar. in Africa, infra cum Martiale. 28. Sept.
Laurentius epiſcopus Dublinenſis. 14. Nouembris.
Laurianus epiſcopus Hiſpalenſis & mart. 4. Iulij.
Laurus mart. in Illyrico, ſupra cum Floro. 18. Auguſti.
Lauto epiſcopus in territorio Conſtantien. 22. Sept.
Lazarus monachus, Conſtantinopoli, confeſſor ſub Theophilo. 23. Februarij.
Lazarus mart. in Perſide ſub Sapore, infra cum Zanita. 27. Martij.
Lazarus Chriſti diſcipulus, epiſc. Maſſilienſis. 17. Dec.
Lea vidua, Romæ. 22. Martij.
Leander epiſcopus Hiſpalenſis. 27. Februarij.
Leo Primus Papa, Romæ. 11. Aprilis.
Leo Secundus Papa, Romæ. 28. Iunij.
Leo Quartus Papa, Romæ. 17. Iulij.
Leo Nonus Papa, Romæ. 19. Aprilis.
Leo epiſcopus Catanen. 20. Februarij.
Leo, Donatus, Abundantius, Nicephorus, & alij IX. mart. 1. Martij.
Leo epiſcopus Senonen. 22. Aprilis.
Leo confeſſor in territorio Tricaſſino. 25. Maij.
Leo ſubdiaconus mart. ſupra cum Corſico. 30. Iunij.
Leo & Iuliana mart. Myræ. 18. Auguſti.
Leo mart. in Mauritania, ſupra cum Daniele. 13. Oct.
Leo confeſſor Melleduni. 10. Nouembris.
Leobardus recluſus, Turonis. 18. Ianuarij.
Leobinus epiſcopus Carnutenſis. 15. Septembris.
Leocadia virgo mart. Toleti ſub Dioclet. 9. Decembris.
Leocritia virgo mart. Cordubæ. 15. Martij.
Leodegarius epiſc. Auguſtodunen. & mart. 2. Octob.
Leonardus confeſſor Lemouicen. 6. Nouembris.
Leonides & ſocij mart. in Thebaide ſub Diocletiano. 28. Ianuarij.
Leonides mart. Alexandriæ ſub Seuero. 22. Aprilis.
Leonides mart. in Syria, infra cum Libya. 15. Iunij.
Leonides mart. ſupra cum Eleutherio. 8. Auguſti.
Leonides mart. ſupra cum Diomede. 2. Septembris.
Leonilla mart. Lingonis ſub M. Aurelio, infra cum Speuſippo. 17. Ianuarij.
Leontia, in Africa ſub Hunnerico, ſupra cum Dionyſia. 6. Decembris.
Leontius epiſcopus Cæſarien. 13. Ianuarij.
Leontius epiſcopus, ſupra cum Apollonio. 19. Martij.
Leontius mart. ſub Diocletiano, ſupra cum Euſebio. 24. Aprilis.
Leontius, Hypatius, & Theodulus mart. in Phœnicia. 18. Iunij.
Leontius, Mauritius, Daniel, & ſocij mart. Nicopoli ſub Licinio. 10. Iulij.
Leontius, Attius, Alexander, & alij ſex agricolæ mart. Perge ſub Dioclet. 1. Auguſti.
Leontius mart. Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Hieronide. 12. Septembris.
Leontius mart. Ægeæ ſub Dioclet. ſupra cum Coſma. 27. Septembris.
Leopardus mart. Romæ ſub Iuliano. 30. Septembris.
Leopoldus Marchio Auſtriæ. 15. Nouembris.
Leouigildus & Chriſtophorus monachi mart. Cordubæ. 20. Auguſti.
Leucius mar. Alexandriæ, infra cum Petro. 13. Ianuarij.
Leucius epiſcopus Brunduſinus. 11. Ianuarij.
Leucius mart. Apolloniæ ſub Decio, infra cum Thyrſo. 28. Ianuarij.
Leutfridus abbas, in Pago Ebroicenſi. 21. Iunij.
Liberata virgo, Nouocomi. 18. Ianuarij.
Liberatus abbas, Bonifacius diaconus, Seruus & Ruſticus ſubdiaconi, Rogatus & Septimus monachi, &

Maxi-

Maximus puer mart. Carthagine ſub Hunnerico. 17. Auguſti.
Liberatus & Baiulus mart. Romæ. 20. Decembris.
Liberius epiſcopus Rauennæ. 30. Decembris.
Liborius epiſcopus Cenomanen. 23. Iulij.
Libya, Leonides, & Eutropia mart. in Syria. 15. Iunij.
Licerius epiſcopus Ilerdenſis. 27. Auguſti.
Licinius mart. Nouocomi, ſup. cũ Carpophoro. 7. Aug.
Ligorius eremita & mart. 13. Septembris.
Lilioſa mart. Cordubæ, ſupra cum Georgio. 27. Iulij.
Linus Papa & mart. Romæ. 23. Septembris.
Lioba virgo, in Germania. 28. Septembris.
Liphardus presbyt. Aurelianen. 3. Iunij.
Litaniæ maiores Romæ ad S. Petrum. 25. Aprilis.
Litteus mart. in Africa ſub Valeriano, infra cum Nemeſiano. 10. Septembris.
Liuinus epiſcopus & mart. in portu Gandenſi. 12. Nou.
Longinus miles mart. Cæſareæ. 15. Martij.
Longinus mart. ſub Dioclet. ſupra cum Euſeb. 24. Apr.
Longinus epiſcopus in Africa mart. ſub Hunnerico, infra cum Vindemiale. 2. Maij.
Longinus mart. in Armenia ſub Maximiano, infra cum Orentio. 24. Iunij.
Longinus miles mar. Maſſiliæ, infra cum Victore. 21. Iul.
Longius mart. Cæſareæ, infra cum Lucio. 2. Martij.
Lucanus mart. Pariſijs. 30. Octobris.
Lucas diaconus mart. Cordubæ in Perſia, infra cum Parmenio. 22. Aprilis.
Lucas mart. ſupra cum Apellio. 10. Septembris.
Lucas Euangeliſta in Bithynia. 18. Octobris.
Eiuſdem Tranſlatio Conſtantinopoli. 9. Maij.
Lucia virgo & mart. cum alijs XXII. Romæ. 25. Iunij.
Lucia, Rixius, Antoninus, Seuerinus, Diodorus, Dion, & alij XVII. mart. 6. Iulij.
Lucia & Geminianus mart. Romæ ſub Diocl. 16. Sept.
Lucia virgo & mart. Syracuſis ſub Dioclet. 13. Decemb.
Lucianus presbyt. Antiochenus, mart. Nicomediæ ſub Maximino. 7. Ianuarij.
Lucianus presbyt. Maximianus, & Iulianus mart. Bellouaci. 8. Ianuarij.
Lucianus mart. in Sardinia, ſupra cum Æmilio. 28. Maij.
Lucianus mart. in Africa, ſupra cum Fortunato. 13. Ian.
Lucianus mart. in Macedonia ſub Traiano, infra cum Peregrino. 7. Iulij.
Lucianus, Florius, & ſocij mart. Nicomediæ. 26. Octob.
Lucianus, Metrobius, Paulus, Zenobius, Theotimus, & Druſus mart. Tripoli 24. Decembris.
Lucidius epiſcopus Veronenſis. 26. Aprilis.
Lucilla & Flora virg. Eugenius, Antoninus, Theodorus, & alij XVIII. mart. Romæ ſub Gallieno. 29. Iulij.
Lucilla virgo & mart. Romæ ſub Valeriano, infra cum Nemeſio. 31. Octobris.
Lucillianus, Claudius, Hypatius, Paulus, & Dionyſius mart. Conſtantinopoli. 3. Iunij.
Lucina Apoſtolorum diſcipula, Romæ. 30. Iunij.
Lucinius epiſcopus Andegauenſis. 13. Februarij.
Luciolus mart. ſupra cum Felice. 3. Martij.
Lucius mart. Romæ, infra cum Paulo. 8. Februarij.
Lucius epiſcopus, & ſocij mart. Hadrianopoli ſub Conſtantio. 11. Februarij.
Lucius mart. infra cum Saturnino. 15. Februarij.
Lucius, Siluanus, Rutulus, Claſſicus, Secundinus, Fructulus, & Maximus mart. in Africa. 18. Februarij.
Lucius mart. in Africa ſub Valeriano, infra cum Montano. 24. Februarij.
Lucius epiſc. Abſalon, & Longius mar. Cæſareę. 2. Martij.
Lucius Papa & mart. Romæ ſub Valeriano. 4. Martij.
Lucius Chriſti diſcipulus, Smyrnæ, ſupra cum Apelle. 22. Aprilis.
Lucius epiſcopus Cyrenenſis. 6. Maij.
Lucius mart. in Africa, infra cum Quinctiano. 23. Maij.
Lucius ſenator & mart. cum alijs in Cypro. 20. Aug.
Lucius epiſcopus & mart. in Africa ſub Valeriano, infra cum Nemeſiano. 10. Septembris.
Lucius mart. Alexandriæ ſub Valeriano, ſupra cum Caio. 4. Octobris.
Lucius mart. Romæ ſub Antonino, infra cum Ptolemæo. 19. Octobris.
Lucius miles mart. Romæ, infra cum Theodoſ. 25. Oct.
Lucius mar. in Lucania, ſupra cum Hyacintho. 29. Oct.
Lucius, Rogatus, Caſſianus, & Candida mart. Romæ. 1. Decembris.
Lucius Britannorum Rex. 3. Decembris.
Lucius mart. in Africa, ſupra cum Fauſtino. 15. Dec.
Lucretia virgo & mart. Emeritæ ſub Dioclet. 23. Nou.
Ludgerus epiſcopus Monaſterien. 26. Martij.
Ludouicus mart. Cordubæ, ſupra cũ Amarore. 30. April.
Ludouicus epiſcopus Toloſanus. 19. Auguſti.
Ludouicus Rex Francorum, Lutetiæ. 25. Auguſti.
Lullus epiſcopus Maguntinus. 16. Octobris.
Lupercus mar. ſupra in, XVIII. mart. Cæſaraug. 16. Apri.
Lupercus mart. Legione ſub Dioclet. ſupra cum Claudio. 30. Octobris.
Luperius epiſcopus Veronenſis. 15. Nouembris.
Lupicinus epiſcopus Lugdunen. 3. Februarij.
Lupicinus abbas in territorio Lugdunen. 21. Martij.
Lupicinus epiſcopus Veronenſis. 31. Maij.
Luppus mart. 23. Auguſti.
Lupus epiſcopus Trecenſis. 29. Iulij.
Lupus epiſcopus Senonenſis. 1. Septembris.
Lupus epiſcopus Lugdunen. 25. Septembris.
Lupus mart. infra cum Saturnino. 14. Octobris.
Lupus epiſcopus Veronenſis. 2. Decembris.
Lutgardes virgo, in Brabantia. 16. Iunij.
Luxorius, Ciſellus, & Camerinus mart. in Sardinia ſub Dioclet. 21. Auguſti.
Lyboſus mart. in Africa, ſupra cum Dominico. 29. Dec.
Lycarion mart. in Ægypto. 7. Iunij.
Lydia mart. infra cum Phileto. 27. Martij.
Lydia purpuraria, Philippis. 3. Auguſti.

M

MACARIA mart. in Africa, ſupra cum Ianuario. 8. Aprilis.
Macarius Alexandrinus, abbas in Thebaide. 2. Ianuarij.
Macarius abbas in Ægypto. 15. Ianuarij.
Macarius, Ruffinus, Iuſtus, & Theophilus mart. Romæ. 28. Februarij.
Macarius epiſcopus Hieroſolymitan. 10. Martij.
Macarius cõfeſſor Conſtantinopoli ſub Leone. 1. April.
Macarius epiſcopus Antiochenus. 10. Aprilis.
Macarius epiſcopus Petræ in Palæſtina. 20. Iunij.
Macarius & Iulianus mart. in Syria. 12. Auguſti.
Macarius mart. Melitine ſub Dioclet. ſupra cum Eudoxio. 5. Septembris.
Macarius mart. Alexandriæ ſub Decio, ſupra cum Fauſto. 6. Septembris.
Macarius mart. Alexandriæ ſub Decio, ſupra cum Coronione. 30. Octobris.
Macarius mart. Alexandriæ ſub Decio. 8. Decembris.
Macarius presbyt. mart. in Arabia ſub Iuliano, ſupra cum Eugenio. 20. Decembris.
Macedon mart. infra cum Phileto. 27. Martij.
Macedonius, Patricia, & Modeſta mart. Nicomediæ. 13. Martij.
Macedonius, Theodulus, & Tatianus mart. in Phrygia ſub Iuliano. 12. Septembris.
Machabæi mart. Antiochiæ ſub Epiphane. 1. Auguſti.
Machutus epiſcopus in Britannia. 15. Nouembris.
Macra virgo mart. in territorio Rhemen. ſub Dioclet. 6. Ianuarij.

Macrina diſcipula Gregorij Thaumat. Neocæſareæ. 14. Ianuarij.
Macrina virgo in Cappadocia. 19. Iulij.
Macrinus mart. Nouioduni, infra cum Valeriano. 17. Septembris.
Macrobius mart. Damaſci, infra cum Sabino. 30. Iulij.
Macrobius & Iulianus mart. ſub Licinio. 13. Sept.
Magina mart. in Africa, ſupra cum Claudio. 3. Dec.
Maginus mart. Tarracone. 25. Auguſti.
Maglorius epiſcopus in Britannia. 24. Octobris.
Magnericus epiſcopus Treuirenſis. 25. Iulij.
Magnus martyr. 1. Ianuarij.
Magnus mart. Foroſempronij, ſupra cum Aquilino. 4. Februarij.
Magnus mart. infra cum Saturnino. 15. Februarij.
Magnus ſubdiaconus mart. Romæ ſub Valeriano, infra cum Xyſto. 6. Auguſti.
Magnus epiſc. Anagninus mart. ſub Decio. 19. Aug.
Magnus, Caſtus, & Maximus mart. 4. Septembris.
Magnus epiſcopus Opitergij. 6. Octobris.
Magnus epiſcopus Mediolanen. 5. Nouembris.
Maiolus abbas Cluniacenſis. 1. Maij.
Maioricus mart. in Africa ſub Hunnerico. 6. Decemb.
Malachias propheta. 14. Ianuarij.
Malachias epiſcopus Connerthenſis. 3. Nouembris.
Malchus mart. Cæſareæ ſub Valeriano, infra cum Priſco. 28. Martij.
Malchus, Epheſi, infra in, Septem dormientes. 27. Iul.
Malchus monachus Maroniæ. 21. Octobris.
Mamas mart. Cæſareæ ſub Aureliano. 17. Auguſti.
Mamelta mart. in Perſide. 17. Octobris.
Mamertus epiſcopus Viennenſis. 11. Maij.
Mamilianus mart. Romæ. 12. Martij.
Mamillus mart. in Africa, ſupra cum Cyrillo. 8. Mart.
Manahes Herodis collactaneus, Antiochiæ. 24. Maij.
Mancius mart. in Luſitania. 15. Maij.
Mandal mart. Romæ ſub Aureliano, ſupra cum Baſilide. 10. Iunij.
Mennea mart. in Ponto, infra cũ Marcellino. 27. Aug.
Manſuetus epiſcopus Mediolanen. 19. Februarij.
Manſuetus epiſcopus Tullenſis. 3. Septembris.
Manſuetus epiſcopus & mart. in Africa ſub Hunnerico, ſupra cum Donatiano. 6. Septembris.
Manſuetus epiſcopus & mart. in Africa ſub Geiſerico, infra cum Papiniano. 28. Nouembris.
Manſuetus, Seuerus, Appianus, Donatus, Honorius, & ſocij mart. Alexandriæ. 30. Decembris.
Manuel, Sabel, & Iſmael mart. Chalcedone ſub Iuliano. 17. Iunij.
Mappalicus mart. in Africa cũ alijs plurimis. 17. Apr.
Maprilis mart. in Portu Romano, infra cum Martiale. 22. Auguſti.
Marana & Cyra, Berœæ. 3. Auguſti.
Marcella vidua Romæ. 31. Ianuarij.
Marcella mart. Alexandriæ ſub Seuero, infra cum Plutarcho. 28. Iunij.
Marcellianus mart. Romæ ſub Dioclet. infra cum Marco. 18. Iunij.
Marcellianus martyr in Tuſcia ſub Decio, infra cum Secundiano. 9. Auguſti.
Marcelliana virgo Mediolani. 17. Iulij.
Marcellinus puer mart. Tomis ſub Licinio, ſupra cum Argeo. 2. Ianuarij.
Marcellinus epiſcopus Anconitanus. 9. Ianuarij.
Marcellinus mart. Carthagine. 6. Aprilis.
Marcellinus epiſc. Ebredunen. & Vincentius & Dominus eius ſocij. 20. Aprilis.
Marcellinus Papa, Claudius, Cyrinus, & Antoninus, & XVII. millia mart. Romæ ſub Dioclet. 26. Apr.
Marcellinus presb. & Petrus exorciſta, mart. Romæ ſub Dioclet. 2. Iunij.
Marcellinus mart. Peruſiæ ſub Decio, ſupra cum Florentio. 5. Iulij.
Marcellinus presb. Dauentriæ. 14. Iulij.
Marcellinus tribunus, Mannea, Ioannes, Serapion, & Petrus mart. in Ponto. 27. Auguſti.
Marcellinus epiſcopus Rauennæ. 5. Octobris.
Marcellus Papa & mart. Romæ ſub Maxentio. 16. Ian.
Marcellus mart. in Africa, infra cum Publio. 19. Febr.
Marcellus epiſcopus Dienſis. 9. Aprilis.
Marcellus & Anaſtaſius martyres, Argentomachi. 29. Iunij.
Marcellus epiſcopus Apameæ & mart. 14. Auguſti.
Marcellus mart. Cabilone ſub Antonino. 4. Septemb.
Marcellus epiſcopus Treuiren. & mart. 4. Septembris.
Marcellus, Caſtus, Æmilius, & Saturninus mart. Capuæ. 6. Octobris.
Marcellus & Apuleius mart. Romæ. 7. Octobris.
Marcellus centurio mart. in Mauritania. 30. Octobris.
Marcellus epiſcopus Pariſienſis. 1. Nouembris.
Marcellus mart. ſub Iuliano, ſupra cũ Elpidio. 16. Nou.
Marcellus presbyt. mart. Nicomediæ ſub Conſtantio. 26. Nouembris.
Marcellus diaconus mart. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Euſebio. 2. Decembris.
Marcellus abbas Conſtantinopoli. 29. Decembris.
Marcellus diaconus mart. Spoleti ſub Maximiano, infra cum Sabino. 30. Decembris.
Marcia mart. ſupra cum Felice. 3. Martij.
Marcia mart. Cæſareæ, infra cum Zenaide. 5. Iunij.
Marcia mart. in Campania ſub Dioclet. ſupra cum Ariſtone. 2. Iulij.
Marciana virgo & mart. in Mauritania. 9. Ianuarij.
Marciana mart. infra cum Suſanna. 24. Maij.
Marciana virgo & martyr, Toleti. 12. Iulij.
Marcianus mart. in Africa, ſupra cum Aquilino. 4. Ianuarij.
Marcianus presb. Conſtantinopoli. 10. Ianuarij.
Marcianus epiſcopus Terdonen. & mart. 6. Martij.
Marcianus mart. Romæ infra cum Petro. 26. Martij.
Marcianus, Nicanor, Apollonius, & alij mart. in Ægypto ſub Maximino. 5. Iunij.
Marcianus mart. in Africa, ſupra cum Fortunato. 17. Aprilis.
Marcianus presbyter Antiſiodoren. 20. Aprilis.
Marcianus epiſcopus Rauennæ. 22. Maij.
Marcianus epiſcopus Syracuſanus & mart. 14. Iunij.
Marcianus mart. Venafri ſub Maximiano, infra cum Nicandro. 17. Iunij.
Marcianus mart. Iconij. 11. Iulij.
Marcianus mar. Conſtantinopoli ſub Leone, ſupra cum Iuliano. 9. Auguſti.
Marcianus mart. Romæ ſub Dioclet. ſupra cum Abundio. 16. Septembris.
Marcianus mart. in Ægypto, infra cum Marco. 4. Oct.
Marcianus cantor mart. Conſtantinopoli ſub Conſtantio, infra cum Martyrio. 25. Octobris.
Marcianus confeſſor in Syria. 2. Nouembris.
Marcionilla mart. Antiochiæ ſub Dioclet. ſupra cum Iuliano. 9. Ianuarij.
Marcius ſolitarius in Campania. 24. Octobris.
Marcus mart. Nicææ, infra cum Theuſeta. 13. Martij.
Marcus mart. Surrenti, infra cum Quincto. 19. Mart.
Marcus & Timotheus mart. Romæ ſub Antonino. 24. Martij.
Marcus Euangeliſta mart. Alexandriæ ſub Nerone. 25. Aprilis.
Eiuſdem Translatio, Venetijs. 31. Ianuarij.
Marcus epiſcopus Atinæ, mart. ſub Domitiano. 28. Aprilis.
Marcus & Marcellianus mart. Romæ ſub Dioclet. 18. Iunij.

Marcus, Mucianus, puerulus quidam, & Paulus mart. 3. Iulij.
Marcus mart. infra cum Robuſtiano. 31. Auguſti.
Marcus confeſſor in Campania, infra cũ Priſco. 1. Sept.
Marcus epiſcopus Bybli. 27. Septembris.
Marcus, Alphius, Alexander, Zoſimus, Nicon, Neon, Heliodorus, & XXX. milites mart. Antiochiæ. 28. Septembria.
Marcus, Marcianus, & alij pene innumerabiles mart. in Ægypto. 4. Octobris.
Marcus Papa, Romæ. 7. Octobris.
Marcus epiſcopus Hieroſolymitan. mart. ſub Hadriano. 22. Octobris.
Marcus miles mart. Romæ, infra cum Theodoſio. 25. Octobris.
Marcus mart. in Africa, infra cum Ruffino. 16. Nouẽb.
Marcus & Stephanus mart. Antiochiæ ſub Dioclet. 22. Nouembris.
Marcus mart. in Africa, ſupra cum Fauſtino. 15. Dec.
Mardarius mart. in Armenia ſub Dioclet. ſupra cum Euſtratio. 13. Decembris.
Mardonius, Muſonius, Eugenius, & Metellus mart. Neocæſareæ. 24. Ianuarij.
Mardonius mart. Nicomediæ ſub Dioclet. infra cum Migdonio. 23. Decembris.
Mareas epiſcopus & mart. ſub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perſide. 22. Aprilis.
Margarita regina Scotiæ. 10. Iunij.
Margarita virgo & mart. Antiochiæ. 20. Iulij.
Margarita vidua apud Septempedanos. 27. Auguſti.
Maria Ægyptiaca in Palæſtina. 2. Aprilia.
Maria Cleophæ in Iudæa. 9. Aprilis.
Maria mater Ioannis in Cypro. 29. Iunij.
Maria Magdalena, Maſſiliæ. 22. Iulij.
Maria Salomæ, Hieroſolymis. 22. Octobris.
Maria ancilla mart. ſub Hadriano. 1. Nouembris.
Maria virgo & mart. Cordubæ, ſupra cũ Flora. 24. Nou.
Maria mart. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Euſebio. 2. Decembris.
MARIAE virginis Conceptio. 8. Decembris.
Natiuitas. 8. Septembris.
Præſentatio in templo. 21. Nouembris.
Annunciatio. 25. Martij.
Viſitatio ad Eliſabeth. 2. Iulij.
Purificatio. 2. Februarij.
Aſſumptio in cælum. 15. Auguſti.
Eiuſdem eccleſiæ ad Martyres dedicatio. 13. Maij.
Eiuſdem feſtum Niuis. 5. Auguſti.
Eiuſdem Commemoratio ob victoriam naualem. 7. Octobris.
Mariæ Iacobi Translatio Verulis. 25. Maij.
Marianus lector, & Iacobus diaconus mart. cum multis alijs in Numidia. ſub Decio. 30. Aprilis.
Marianus confeſſor Bituricen. 19. Auguſti.
Marianus mart. infra cum Victore. 17. Octobris.
Marianus diaconus mart. Romæ ſub Numeriano, ſupra cum Diodoro. 1. Decembris.
Eiuſdem Inuentio, Romæ. 17. Ianuarij.
Marina virgo & mart. Alexandriæ. 18. Iunij.
Eiuſdem Tranſlatio Venetijs. 17. Iulij.
Marina virgo & mart. Gallæciæ. 18. Iulij.
Marinus mart. Aruernis, infra cum Proiecto. 25. Ian.
Marinus miles, & Aſterius ſenator mart. Cæſareæ ſub Valeriano. 3. Martij.
Marinus, Theodotus, & Sedopha mart. in Scythia. 5. Iulij.
Marinus mart. in Africa, ſupra cum Ianuario. 10. Iulij.
Marinus ſenex mart. Anazarbi ſub Dioclet. 8. Aug.
Marinus diaconus Arimini. 4. Septembris.
Marinus mart. Romæ ſub Carino. 26. Decembris.
Marius, Martha, Audifax, & Abachum mart. Romæ ſub Claudio. 19. Ianuarij.
Maro, Eutyches, & Victorinus mart. Romæ ſub Traiano. 15. Aprilis.
Marolus epiſcopus Mediolanen. 23. Aprilis.
Marotas mart. in Perſide ſub Sapore, infra cum Zanita. 27. Martij.
Martana mart. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Euſebio. 2. Decembris.
Martha mart. Romæ ſub Claudio, ſupra cum Mario. 19. Ianuarij.
Martha virgo & mart. Aſturicen. 23. Februarij.
Martha hoſpita Saluatoris, Taraſci. 29. Iulij.
Martha mart. infra cum Suſanna. 20. Septembris.
Martha & Saula mart. Coloniæ cum alijs pluribus. 20. Octobris.
Martia mart. Syracuſis, infra cum Ruffino. 21. Iunij.
Martialis mar. ſupra in, XVIII. mar. Cæſaraug. 16. Apr.
Martialis epiſcopus Lemouicen. Alpinianus & Auſtriclinianus presbyteri. 30. Iunij.
Martialis mart. Romæ ſub Antonino, infra in, Septem fratres. 10. Iulij.
Martialis, Saturninus, Epictetus, Maprilis, Felix, & ſocij mart. in Portu Romano. 22. Auguſti.
Martialis, Laurentius, & alij XX. martyres in Africa. 28. Septembris.
Martialis mart. Cordubæ, ſupra cum Fauſto. 13. Oct.
Martina virgo & mart. Romæ ſub Alexandro. 1. Ian.
Martinianus epiſcopus Mediolanen. 2. Ianuarij.
Martinianus mart. Romæ ſub Nerone, infra cum Proceſſo. 2. Iulij.
Martinianus, Epheſi, infra in, Septem dormientes. 27. Iulij.
Martinianus, & Saturianus cum duobus fratribus mar. & Maxima virgo in Africa ſub Geiſerico. 16. Octob.
Martinus epiſcopus Tungrenſis. 21. Iunij.
Martinus epiſcopus Viennenſis. 1. Iulij.
Martinus epiſcopus Treuiren. & mart. 19. Iulij.
Martinus abbas monaſt. Vertani. 24. Octobris.
Martinus epiſcopus Turonenſis. 11. Nouembris.
Eiuſdem Translatio, & baſilicæ ipſius dedicatio. 4. Iulij.
Martinus Papa & mart. in Cherſoneſo ſub Conſtante. 12. Nouembris.
Martinus abbas Sant[illegible]en. 7. Decembris.
Martyres plurimi in Africa ſub Seuero. 6. Ianuarij. ſub Geiſerico. 5. Aprilis. ſub Valeriano. 9. Auguſti.
Alexandriæ ſub Arianis. 28. Ianuar. & 13. Maij. Sub Valeriano. 28. Febr. Tempore Theodoſij. 17. Martij. Sub Conſtantio. 21. Mart. Sub Valeriano. 10. Aug.
Antiochiæ ſub Maximino. 11. Martij.
In Arabia ſub Maximino. 22. Februarij.
In Bulgaria ſub Nicephoro Imp. 23. Iulij.
In Cappadocia & Meſopotamia ſub Maximino. 23. Maij.
Conſtantinopoli ſub Conſtantio. 30. Martij.
Apud Homeritas ſub Dunaan tyranno. 27. Iulij.
Nicomediæ ſub Dioclet. 23. Iunij.
In Numidia ſub Dioclet. 11. Februarij.
In Perſide ſub Cabada rege. 8. Februarij.
In Phrygia vnius vrbis ciues ſub Maximino. 7. Feb.
In Ponto ſub Maximiano. 5. Februarij.
Romæ ſub Dioclet. 2. Ian. Sub Alexand. 2. Martij. Sub Aureliano Præfecto. 10. Aprilis. Sub Nerone. 24. Iunij.
In Thebaide ſub Dioclet. 5. Ian. Sub Decio. 28. Iul.
Tyri in Phœnicia ſub Dioclet. 20. Februarij.
Martyres plurimi in Perſide ſub Sapore, ſcilicet Arades eunuchus, Milles & Acepſimas epiſcopi, Aithalas & Ioſeph presbyteri, Azadanes & Abdieſus diaconi, Mareas, Bicor, & alij XX. epiſc. & clerici CCL. & Tarbula virgo cum pediſſequa ſua. 22. Aprilis.

Marty-

Martyres pene innumerabiles Treuiris ſub Dioclet. 6. Octobris.
Cæſaraoguſtæ ſub Daciano Præſide. 3. Nouembris.
Martyrum multa millia Nicomediæ ſub Diocletiano. 25. Decembris.
Martyrius monachus in prouincia Valeriæ. 23. Ian.
Martyrius mart. Anauniæ, infra cum Siſinio. 29. Maij.
Martyrius ſubdiaconus, & Marcianus cantor, mart. Conſtantinopoli ſub Conſtantio. 25. Octobris.
Marutha epiſcopus in Meſopotamia. 4. Decembris.
Maſculas archimimus confeſſor in Africa ſub Geiſerico, ſupra cum Armogaſte. 29. Martij.
Maſſa candida CCC. mart. Carthagine ſub Valeriano. 24. Auguſti.
Maſſilitani mart. in Africa. 9. Aprilis.
Maternus epiſcopus Mediolaneo. confeſſor ſub Maximiano. 18. Iulij.
Maternus epiſcopus Treuirenſis. 14. Septembris.
Mathildes regina in Germania. 14. Martij.
Matrona ancilla mart. Theſſalonicæ. 15. Martij.
Matrona mart. in Paphlagonia, ſupra cum Alexandra. 20. Martij.
Matrona virgo & mart. Ancyræ, infra cum Theodoto. 18. Maij.
Matronianus eremita Mediolani. 14. Decembris.
Matthæus Apoſt. & Euang. mar. in Æthiopia. 21. Sept.
Eius Vigilia. 20. Septembris.
Eiuſdem Translatio Salerni. 6. Maij.
Matthæus eremita mart. in Polonia, ſupra cum Benedicto. 12. Nouembris.
Matthias epiſcopus Hieroſolymitan. 30. Ianuarij.
Matthias Apoſtolus in Iudæa. 24. Februarij.
Eius Vigilia. 23. Februarij.
Maturinus confeſſor in pago Vuaſtinenſi. 1. Nouemb.
Maturus mart. Lugduni ſub Antonino, infra cum Photino. 2. Iunij.
Mauilus mart. Adrumeti ſub Seuero. 4. Ianuarij.
Maura mart. Rauennæ ſub Decio, ſupra cum Fuſca. 13. Februarij.
Maura mart. in Thebaide, infra cũ Timotheo. 3. Maij.
Maura virgo & mart. Conſtantinopoli. 30. Nouemb.
Maurilius epiſcopus Andegauen. 13. Septembris.
Maurinus abbas & mart. Coloniæ. 10. Iunij.
Mauritius mart. Nicopoli ſub Licinio, ſupra cum Leontio, 10. Iulij.
Mauritius, Exuperius, Candidus, Victor, Innocentius, Vitalis, & ſocij legionis Thebæorum mart. in Gallia ſub Maximiano. 22. Septembris.
Maurus abbas in territorio Andegauen. 15. Ianuarij.
Maurus epiſcopus Cæſenaten. 20. Ianuarij.
Maurus abbas Bobacenſis. 27. Ianuarij.
Maurus miles mart. Romæ ſub Dioclet. infra cum Papia. 29. Ianuarij.
Maurus epiſcopus, Pantaleemon, & Sergius mart. in Apulia ſub Traiano. 27. Iulij.
Maurus mart. Romæ, ſupra cum Bono. 1. Auguſti.
Maurus, & ſocij mart. Rhemis. 22. Auguſti.
Maurus epiſcopus Vuirodunen. 8. Nouembris.
Maurus epiſcopus Veronenſis. 21. Nnuembris.
Maurus mart. Romæ ſub Numeriano. 22. Nouemb.
Maurus mart. Romæ ſub Numeriano, ſupra cum Claudio. 3. Decembris.
Maxentius presbyter Pictauien. 26. Iunij.
Maxentius, Conſtantius, Creſcentius, Iuſtinus, & ſocij mart. Treuiris ſub Dioclet. 12. Decembris.
Maxima mart. Sirmij, infra cum Montano. 26. Martij.
Maxima mart. in Africa, ſupra cũ Ianuario. 8. Aprilis.
Maxima virgo in Foro Iulij. 16. Maij.
Maxima, Donatilla, & Secunda virg. & mart. Tuburbi ſub Valeriano. 30. Iulij.
Maxima mart. Romæ ſub Dioclet. 2. Septembris.
Maxima mart. Vlyſippone ſub Dioclet. infra cum Veriſſimo. 1. Octobris.
Maxima virgo in Africa, ſupra cũ Martiniano. 16. Oct.
Maximianus martyr Bellouaci, ſupra cum Luciano. 8. Ianuarij.
Maximianus epiſcopus Rauennæ. 22. Februarij.
Maximianus epiſcopus Syracuſanus. 9. Iunij.
Maximianus Epheſi, infra in, Septem dormientes. 27. Iulij.
Maximianus mart. ſupra cum Bonoſo. 21. Auguſti.
Maximianus epiſcopus Bagaienſis. 3. Octobris.
Maximilianus epiſcopus Laureacenſis. 12. Octobris.
Maximilianus epiſcopus & mart. 29. Octobris.
Maximinus epiſcopus Treuirenſis. 29. Maij.
Maximinus epiſcopus Aquenſis. 8. Iunij.
Maximinus confeſſor Aurelianen. 15. Decembris.
Maximus epiſcopus Papienſis. 8. Ianuarij.
Maximus epiſcopus Nolanus. 15. Ianuarij.
Maximus mart. Antiochiæ ſub Iuliano, ſupra cum Iuuentino. 25. Ianuarij.
Maximus, Claudius, Præpedigna, Alexander, & Cutias mart. Oſtiæ ſub Dioclet. 18. Februarij.
Maximus mart. in Africa, ſupra cum Lucio. 18. Febr.
Maximus, Quinctilianus, & Dadas mart. ſub Dioclet. 13. Aprilis.
Maximus mart. Romæ ſub Alexandro, infra cum Tiburtio. 14. Aprilis.
Maximus & Olympiades mart. Cordubæ ſub Decio. 15. Aprilis.
Maximus mart. Epheſi ſub Decio. 30. Aprilis.
Maximus epiſcopus Hieroſolymitan. confeſſ. ſub Maximino. 5. Maij.
Maximus, Baſſus, & Fabius mart. Romæ ſub Dioclet. 11. Maij.
Maximus mart. Aruernis, ſupra cum Caſſio. 15. Maij.
Maximus epiſcopus Veronenſis. 29. Maij.
Maximus epiſcopus Taurinenſis. 25. Iunij.
Maximus mart. Damaſci, infra cum Sabino. 20. Iulij.
Maximus epiſcopus Patauinus. 2. Auguſti.
Maximus monachus Conſtantinopoli, duo Anaſtaſij, & alij plures mart. ſub Conſtante. 13. Auguſti.
Maximus puer mart. Carthagine ſub Hunnerico, ſupra cum Liberato. 17. Auguſti.
Maximus mart. in Illyrico, ſupra cum Floro. 18. Aug.
Maximus B. Martini diſcipulus. 20. Auguſti.
Maximus presbyter & mart. Oſtiæ ſub Alexandro, infra cum Quiriaco. 23. Auguſti.
Maximus mart. ſupra cum Magno. 4. Septembris.
Maximus, Theodorus, & Aſclepiodotus mart. Hadrianopoli ſub Maximiano. 15. Septembris.
Maximus mart. Damaſci, infra cum Paulo. 25. Sept.
Maximus mart. ſub Decio. 28. Septembris.
Maximus diaconus & mart. Aquilæ. 19. Octobris.
Maximus Leuita & mart. Ambianen. 20. Octobris.
Maximus mart. Apameæ ſub Dioclet. 30. Octobris.
Maximus epiſc. Maguntinus ſub Conſtantio. 18. Nou.
Maximus presbyt. mart. Romæ ſub Valeriano. 19. Nou.
Maximus epiſcopus Regienſis. 27. Nouembris.
Maximus mart. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Euſebio. 2. Decembris.
Maximus epiſcopus Alexandrinus. 27. Decembris.
Medardus epiſcopus Nnuiomenſis. 8. Iunij.
Medericus presbyt. Lutetiæ. 29. Auguſti.
Menardus eremita & martyr in monaſterio Augienſi. 21. Ianuarij.
Melania iunior, & Pinianus, Conſtantinop. 31. Decem.
Melanius epiſcopus Rhedonenſis. 6. Ianuarij.
Melanius epiſcopus Rhotomagen. 22. Octobris.
Melas epiſcopus Rhinocururæ ſub Valente. 16. Ianu.
Melaſippus, Antonius, & Carina mart. Ancyræ ſub Iuliano. 7. Nouembris.

Melchiades Papa, Romæ. 10. Decembris.
Meletius epiſcopus Antiochenus. 12. Februarij.
Meletius dux, & ſocij CCLII. mart. 24. Maij.
Meletius epiſcopus in Cypro. 21. Septembris.
Meletius epiſcopus in Ponto. 4. Decembris.
Meleuſippus mart. Lingonis ſub M. Aurelio, infra cum Speuſippo. 17. Ianuarij.
Melitina mart. Marcianopoli ſub Antonino. 15. Sept.
Mellitus epiſcopus in Anglia. 24. Aprilis.
Memmius epiſcopus Catalaunenſis. 5. Auguſti.
Memnon centurio mart. infra cum Seuero. 20. Aug.
Menalippus mart. ſupra cum Diomede. 2. Septembris.
Menander mart. Pruſæ, infra cum Patricio. 28. Apr.
Menander mart. Philadelphiæ, ſupra cũ Cyrillo. 1. Aug.
Menedemus mart. Conſtantinopoli ſub Valente, infra cum Vrbano. 5. Septembris.
Meneleus abbas in territorio Aruernen. 22. Iulij.
Meneus & Capito mart. 24. Iulij.
Menignus fullo mart. ſub Decio. 15. Martij.
Mennas epiſcopus Conſtantinopolitan. 25. Auguſti.
Mennas Ægyptius miles mart. in Phrygia ſub Dioclet. 11. Nouembris.
Mennas ſolitarius, Samnij. 11. Nouembris.
Mennas, Hermogenes, & Eugraphus mart. Alexandriæ ſub Maximino. 10. Decembris.
Menodora, Metrodora, & Nymphodora virg. & mart. in Bithynia ſub Maximiano. 10. Septembris.
Mercuria mart. Alexandriæ ſub Decio, ſupra cum Ammonaria. 12. Decembris.
Mercurialis epiſcopus. 23. Maij.
Mercurius miles mart. Cæſareæ ſub Decio. 25. Nou.
Mercurius, & ſocij milites mart. in Sicilia ſub Licinio. 10. Decembris.
Merulus monachus Romæ, ſupra cum Antonio. 17. Ian.
Metellus mart. Neocæſareæ, ſupra cum Mardonio. 24. Ianuarij.
Methodius epiſcopus in Morania. 9. Martij.
Methodius epiſcopus Conſtantinopolitan. 14. Ianu.
Methodius epiſcopus Tyri, martyr in Chalcide ſub Dioclet. 18. Septembris.
Metranus mart. Alexandriæ ſub Decio. 31. Ianuarij.
Metrobius mart. Tripoli, ſupra cum Luciano. 24. Dec.
Metrodora virgo & mart. in Bithynia ſub Maximiano, ſupra cum Menodora. 10. Septembris.
Metrophanes epiſc. Conſtantinopolitan. 4. Iunij.
Meuris & Thæa mart. in Palæſtina. 19. Decembris.
Michæas propheta in Iudæa. 15. Ianuarij.
Michael epiſcopus Synnadæ. 23. Maij.
Michaelis archang. Apparitio in mõte Gargan. 8. Maij.
Eiuſdem Dedicatio ibidem. 29. Septembris.
Migdonius & Mardonius mart. Nicomediæ ſub Dioclet. 23. Decembris.
Milburges virgo in Anglia. 23. Februarij.
Mille centum & quatuor milites mart. Melitine ſub Dioclet. ſupra cum Eudoxio. 5. Septembris.
Mille quadringenti octoginta mart. Samariæ ſub Coſrohe. 22. Iunij.
Mille quingenti vigintiquinque martyres in Piceno. 29. Maij.
Milles epiſcopus mart. ſub Sapore, ſupra in, Martyres plurimi in Perſide. 22. Aprilis.
Mineruinus mart. Catanæ, infra cum Stephano. 31. Dec.
Mineruius & Eleazarus cum filijs octo mart. Lugduni. 23. Auguſti.
Minias miles mart. Florentiæ ſub Decio. 25. Octob.
Mirocles epiſcopus Mediolanen. 3. Decembris.
Mitrius mart. Aquis. 13. Nouembris.
Modeſta mart. Nicomediæ, ſupra cum Macedonio. 13. Martij.
Modeſta virgo Treuiris. 4. Nouembris.
Modeſtus mart. in Africa, infra cum Zotico. 12. Ian.
Modeſtus & Iulianus mart. Carthagine. 15. Februarij.
Modeſtus leuita & mart. Beneuenti. 12. Februarij.
Modeſtus & Ammonius mart. Alexandriæ. 12. Feb.
Modeſtus epiſcopus Treuirenſis. 24. Februarij.
Modeſtus mart. in Lucania ſub Dioclet. infra cum Vito. 15. Iunij.
Modeſtus mart. Agathen. ſub Dioclet. infra cum Tiberio. 10. Nouembris.
Modoaldus epiſcopus Treuirenſis. 12. Maij.
Monachi monaſterij Dij martyres Conſtantinopoli. 8. Februarij.
Monachi, & alij mart. in Palæſtina ſub Alemundaro. 19. Februarij.
Monachi S. Sabæ mart. in Palæſtina ſub Sarracenis. 16. Maij.
Monachi martyres Thecue in Palæſtina ſub Sarracenis. 28. Maij.
Monachi, & alij mart. in India ſub Rege Abenner. 3. Auguſti.
Monas epiſcopus Mediolanen. 12. Octobris.
Monegundes Turonen. 2. Iulij.
Monica mater S. Auguſtini, Oſtiæ. 4. Maij.
Eiuſdem Translatio Romæ. 9. Aprilis.
Monitor epiſc. Aurelianenſis. 10. Nouembris.
Montanus, Lucius, Iulianus, Victoricus, Flauianus, & ſoc. mart. in Africa ſub Valeriano. 24. Februarij.
Montanus presb. & Maxima mart. Sirmij. 26. Martij.
Montanus mart. Tarracinæ ſub Hadriano. 17. Iunij.
Moſeus & Ammonius milites mart. in Ponto. 18. Ian.
Moyſes epiſcopus in Ægypto. 7. Februarij.
Moyſes mart. Alexandriæ, ſupra cum Cyrione. 14. Feb.
Moyſes Æthiops anachoreta. 28. Auguſti.
Moyſes legislator & propheta. 4. Septembris.
Moyſes presbyt. mart. Romæ ſub Decio. 25. Nou.
Moyſetus mart. in Africa. 18. Decembris.
Mucianus mart. ſupra cum Marco. 3. Iulij.
Mucius diaconus mart. Cordubæ, infra cum Parmenio. 22. Aprilis.
Mucius presbyt. mart. Conſtantinopoli ſub Dioclet. 13. Maij.
Mulieres plurimæ mart. Emeſæ ſub Mady Arabe. 14. Nouembris.
Muritta diaconus confeſſ. in Africa ſub Hunnerico, ſupra cum Eugenio. 13. Iulij.
Muſonius mart. Neocæſareæ, ſupra cum Mardonio. 24. Ianuarij.
Muſtiola mart. Cluſij ſub Aurel. ſupra cũ Irenæo. 3. Iul.
Myron epiſcopus in Creta. 8. Auguſti.
Myron presbyt. mart. in Achaia ſub Decio. 17. Auguſti.
Myrops mart. in Chio ſub Decio. 13. Iulij.

N

NABOR Romæ ſub Dioclet. ſupra cum Baſilide. 12. Iunij.
Nabor mart. in Africa, ſupra cum Ianuario. 10. Iulij.
Nabor & Felix martyres Mediolani ſub Maximiano. 12. Iulij.
Nahum propheta, in Begabar. 1. Decembris.
Namphanion, & ſocij mart. in Africa. 4. Iulij.
Narciſſus mart. Tomis ſub Licinio, ſupra cum Argeo. 2. Ianuarij.
Narciſſus epiſcopus Auguſtæ, & Felix diaconus mart. Gerundæ ſub Aureliano. 18. Martij.
Narciſſus & Creſcentio mart. Romæ. 17. Septembris.
Narciſſus epiſcopus Hieroſolymitan. 29. Octob.
Narciſſus mart. ſupra cum Ampliato. 31. Octobris.
Narnus epiſcopus Bergomenſis. 27. Auguſti.
Narſes mart. in Perſide ſub Sapore, infra cum Zanita. 27. Martij.
Narſeus mart. Alexandriæ, infra cum Philippo. 15. Iulij.

Nartalus mart. Carthagine, infra in, Scyllitani mart. 17. Iulij.
Natalia mart. Cordubæ, ſupra cum Georgio. 27. Iulij.
Natalia B. Hadriani vxor, Conſtantinopoli. 1. Dec.
Natiuitas D. N. Ieſu Chriſti. 25. Decembris.
Eiuſdem Vigilia. 24. Decembris.
Eiuſdem Octaua. 1. Ianuarij.
Natiuitas B. Mariæ Virginis. 8. Septembris.
Eiuſdem Octaua. 15. Septembris.
Natiuitas S. Ioannis Baptiſtæ. 24. Iunij.
Eiuſdem Vigilia. 23. Iunij.
Eiuſdem Octaua. 1. Iulij.
Naualis mart. Rauennæ ſub Maximiano, infra cum Valentino. 16. Decembris.
Nazarius mart. Romæ ſub Dioclet. ſupra cum Baſilide. 12. Iunij.
Nazarius & Celſus martyres Mediolani ſub Nerone. 28. Iulij.
Eorum Inuentio Mediolani. 10. Maij.
Nemeſianus, Felices duo, Lucius, Litteus, Polyanus, Victor, Iader, Datiuus epiſcopi, & alij mart. in Africa ſub Valeriano. 10. Septembris.
Nemeſius mart. in Cypro, infra cũ Pothamio. 20. Feb.
Nemeſius mart. Tibure ſub Hadriano, infra cum Symphoroſa. 18. Iulij.
Nemeſius confeſſor in pago Liſuino. 1. Auguſti.
Nemeſius diaconus, & Lucilla virgo & mart. Romæ ſub Valeriano. 31. Octobris.
Nemeſius mart. Alexandriæ ſub Decio. 19. Decemb.
Nemotius diaconus, & ſocij mart. Trecis ſub Attila. 7. Septembris.
Neomiſia virgo Anagniæ, ſupra cum Aurelia. 25. Sept.
Neon mart. ſub Dioclet. ſupra cum Euſebio. 24. Apr.
Neon mar. Ægeæ ſub Diocl. ſupra cũ Claudio. 23. Aug.
Neon mart. Antiochiæ, ſupra cum Marco. 28. Sept.
Neon mart. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Euſebio. 2. Decembris.
Neophytus mart. Nicææ. 20. Ianuarij.
Neopolus mart. Romæ, infra cum Saturnino. 2. Maij.
Neoterius mart. Alexandriæ, ſupra cũ Ammone. 8. Sept.
Nereus & Achilleus mart. Romæ. 12. Maij.
Nereus mart. in Africa, infra cum Saturnino. 16. Oct.
Nerſas epiſcop. & ſocij mart. in Perſide. 20. Nouemb.
Neſtabus mart. in Palæſtina ſub Iuliano, ſupra cum Euſebio. 8. Septembris.
Neſtor epiſcopus Pergæ mart. ſub Decio. 26. Febr.
Neſtor epiſcopus & mart. in Cherſoneſo, ſupra cum Baſilio. 4. Martij.
Neſtor mart. in Palæſtina ſub Iuliano. 8. Septembris.
Neſtor mart. Theſſalonicæ. 8. Octobris.
Nicæas epiſcopus Romatianæ vrbis. 22. Iunij.
Nicæas & Paulus mart. Antiochiæ. 29. Auguſti.
Nicander mart. in Ægypto ſub Dioclet. 15. Martij.
Nicander & Marcianus mart. Venafri ſub Maximiano. 17. Iunij.
Nicander epiſc. Myræ, & Hermas presbyt. mar. 4. Nou.
Nicander mart. Melitinæ ſub Dioclet. ſupra cum Hierone. 7. Nouembris.
Nicanor diaconus de vij. primis, in Cypro. 10. Ianuar.
Nicanor mart. in Ægypto ſub Maximino, ſupra cum Marciano. 5. Aprilis. & 5. Iunij.
Nicaſius epiſcopus Rhotomagen. Quirinus presbyt. Scubiculus diaconus, & Pientia virgo, mart. in pago Vilcaſſino. 11. Octobris.
Nicaſius epiſcopus Rhemen. Eutropia virgo, & ſocij mart. 14. Decembris.
Nicephorus mart. Antiochiæ ſub Valeriano. 9. Febr.
Nicephorus mart. in Ægypto ſub Numeriano, infra cum Victorino. 25. Februarij.
Nicephorus mart. ſupra cum Leone. 1. Martij.
Nicephorus epiſcopus Conſtantinopolitan. mart. ſub Leone Armeno. 13. Martij.
Niceras virgo Conſtantinopoli. 27. Decemb.
Niceta, & Aqnilina mart. in Lycia. 24. Iulij.
Nicetas epiſcopus in Dacia. 7. Ianuarij.
Nicetas epiſcopus Apolloniæ. 20. Martij.
Nicetas abbas monaſt. Meditij. 3. Aprilis.
Nicetas Gothus mart. ſub Athanarico. 15. Septembris.
Nicetius epiſcopus Lugdunen. 2. Aprilis.
Nicetius epiſcopus Viennenſis. 5. Maij.
Nicetius epiſcopus Treuirenſis. 5. Decembris.
Nicodemi Inuentio. 3. Auguſti.
Nicolaus Tolentinas ord. Eremit. S. Aug. 10. Septemb.
Nicolaus martyr in Mauritania, ſupra cum Daniele. 13. Octobris.
Nicolaus epiſcopus Myræ. 6. Decembris.
Eiuſdem tranſlatio Barij. 9. Maij.
Nicomedes presbyt. & mart. Romæ. 15. Septembris.
Nicon, & alij X. mart. Cæſareæ. 23. Martij.
Nicon mart. Antiochiæ, ſupra cum Marco. 28. Sept.
Nicon monachus in Armenia. 26. Nouembris.
Nicoſtratus & Antiochus tribuni, cum alijs militibus mart. Cæſareæ. 21. Maij.
Nicoſtratus mart. Romæ, ſupra cum Clandio. 7. Iulij.
Nicoſtratus mart. Romæ ſub Dioclet. ſupra cum Claudio. 8. Nouembris.
Nilammon recluſus, in Ægypto. 6. Ianuarij.
Nilus epiſcopus in Phœnicia mart. ſub Dioclet. infra cum Tyrannione. 20. Februarij.
Nilus epiſcopus in Ægypto, martyr in Palæſtina ſub Dioclet. infra cum Peleo. 19. Septembris.
Nilus abbas Cryptæ ferratæ. 26. Septembris.
Nilus abbas Conſtantinopoli. 12. Nouembris.
Nimmia mart. Auguſtæ, ſupra cum Hilaria. 12. Aug.
Niuianus epiſcopus in Scotia. 16. Septembris.
Nominanda mart. Romæ, ſupra cum Donata. 31. Dec.
Nongenti martyres Romæ. 4. Martij.
Nonna mater B. Gregorij Nazianz. 5. Auguſti.
Nonnoſus abbas in monte Soracte. 2. Septembris.
Nonnus epiſcopus Edeſſæ. 2. Decembris.
Norbertus epiſcopus Magdeburgenſis. 6. Iunij.
Nouatus Pudentis filius, Romæ. 21. Iunij.
Numerianus epiſcopus Treuirenſis. 5. Iulij.
Numidicus presbyter, & plurimi mart. in Africa ſub Valeriano. 9. Auguſti.
Nunilo & Alodia virg. & mart. in Hiſpania. 22. Oct.
Nympha virgo, infra cum Tryphone. 10. Nouembris.
Nymphodora martyr Nicææ, infra cum Theuſeta. 13. Martij.
Nymphodora virgo & mart. in Bithynia ſub Maximiano, ſupra cum Menodora. 10. Septembris.

O

OBDVLIA virgo, Toleti. 5. Septembris.
Oceanus mart. ſub Maximiano, infra cum Theodoro. 4. Septembris.
Octaua Natiuitatis Domini. 1. Ianuarij.
Stephani protomartyris. 2. Ianuarij.
Ioannis Euangeliſtæ. 3. Ianuarij.
SS. Innocentium. 4. Ianuarij.
Epiphaniæ Domini. 13. Ianuarij.
S. Ioannis Baptiſtæ. 1. Iulij.
Apoſt. Petri & Pauli. 6. Iulij.
Laurentij martyris. 17. Auguſti.
Aſſumptionis B. Mariæ. 22. Auguſti.
Natiuitatis eiuſdem. 15. Septembris.
Omnium Sanctorum. 8. Nouembris.
Octauianus archidiaconus, & multa millia martyrum Carthagine. 22. Martij.
Octauius, Solutor, & Aduentor mart. Taurini ſub Maximiano. 20. Nouembris.

Octoginta Martyres in Campania. 2. Martij.
Octogintatres milites mart. Amiterni. 24. Iulij.
Odilo abbas Cluniacenſis. 15. Ianuarij.
Odo epiſcopus Vrgellenſis. 7. Iulij.
Odo abbas Cluniacenſis. 18. Nouembris.
Olaus Rex Noruegiæ & mart. 29. Iulij.
Oliua virgo. 3. Iunij.
Olympiades mart. Cordubæ ſub Decio, ſupra cum Maximo. 15. Aprilis.
Olympiades mart. Ameriæ ſub Dioclet. 1. Decemb.
Olympiades vidua, Conſtantinopoli. 17. Decembris.
Olympius epiſcopus & confeſſor in Thracia. 12. Iun.
Olympius martyr Romæ, infra cum Symphronio. 26. Iulij. & 31. Octobris.
Omnium Sanctorum feſtiuitas. 1. Nouembris.
Eiuſdem Vigilia. 31. Octobris.
Eiuſdem Octaua. 8. Nouembris.
Oneſimus Epheſiorum epiſcopus & mart. 16. Febr.
Oneſiphorus & Porphyrius mart. in Helleſponto. 6. Septembris.
Onuphrius anachoreta in Ægypto. 12. Iunij.
Optatianus epiſcopus Brixienſis. 14. Iulij.
Optatus mart. ſupra in, XVIII. mart. Cæſaraug. 16. Aprilis.
Optatus epiſcopus Mileuitan. 4. Iunij.
Optatus epiſcopus Antiſiodoren. 31. Auguſti.
Ordinatio S. Baſilij epiſcopi Cæſarien. 14. Iunij.
Gregorij Papæ. 3. Septembris.
Ambroſij epiſcopi Mediolanen. 7. Decemb.
Zenonis epiſcopi Veronenſis. 8. Decembris.
Orentius & Patientia mart. in Hiſpania. 1. Maij.
Orentius, Herois, Pharnacius, Firminus, Firmus, Cyriacus, & Longinus mart. in Armenia ſub Maximiano. 24. Iunij.
Oreſtes mart. Tyanæ ſub Dioclet. 9. Nouembris.
Oreſtes mart. in Armenia ſub Dioclet. ſupra cum Euſtratio. 13. Decembris.
Oriculus, & ſocij mart. ſub Vuandalis. 18. Nouemb.
Orientius epiſcopus Auſcij. 1. Maij.
Orontius mart. Ebreduni ſub Dioclet. infra cum Vincentio. 22. Ianuarij.
Oſee propheta. 4. Iulij.
Oſmundus epiſcopus in Anglia. 4. Decembris.
Oſtianus presbyter Viuarienſis. 30. Iunij.
Oſuualdus Rex Angliæ. 5. Auguſti.
Othilia virgo Argentoratenſis. 13. Decembris.
Othmarus abbas. 16. Nouembris.
Otho mart. in Africa, ſupra cum Berardo. 16. Ian.
Otho epiſcopus Bambergenſis. 2. Iulij.

P

PACHOMIVS abbas in Ægypto. 14. Maij.
Pachomius epiſcopus Ægyptius mart. Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Fauſto. 26. Nouemb.
Pacianus epiſcopus Barcinonenſis. 9. Martij.
Palæmon abbas in Thebaide. 11. Ianuarij.
Palatias virgo, & Laureotia mart. Anconæ ſub Dioclet. 8. Octobris.
Palatinus mart. Antiochiæ, infra cum Syco. 30. Maij.
Palladia mart. infra cum Suſanna. 24. Maij.
Palmatius conſul mart. Romæ ſub Alexandro, ſupra cum Calepodin. 10. Maij.
Palmatius & ſocij mart. Treuiris ſub Dioclet. 5. Oct.
Pammachius presbyter Romæ. 30. Auguſti.
Pamphilus epiſcopus Saluenſis. 28. Aprilis.
Pamphilus presbyt. & mart. cum alijs Cæſareæ ſub Maximino. 1. Iunij.
Pamphilus epiſcopus Capuanus. 7. Septembris.
Pamphilus mart. Romæ. 21. Septembris.
Pancharius mart. Nicomediæ ſub Dioclet. 19. Martij.
Pancratius epiſcopus Tauromenij, & mart. 3. Aprilis.
Pancratius mart. Romæ ſub Dioclet. 12. Maij.
Pantænus Alexandriæ ſub Caracalla. 7. Iulij.
Pantagapes mart. ſupra cum Diomede. 2. Septembris.
Pantagathus epiſcopus Viennenſis. 17. Aprilis.
Pantaleemon mart. in Apulia ſub Traiano, ſupra cum Mauro. 27. Iulij.
Pantaleon medicus mart. Nicomediæ ſub Maximiano. 27. Iulij.
Papas mart. in Lycaonia. 16. Martij.
Paphnutius mart. Hieroſolymis. 19. Aprilis.
Paphnutius epiſc. in Ægypto confeſſor, ſub Maximino. 11. Septembris.
Paphnutius, & ſocij mart. in Ægypto ſub Dioclet. 24. Septembris.
Papias & Maurus milites martyres Romæ ſub Dioclet. 29. Ianuarij.
Papias epiſcopus Hierapolitanus. 22. Februarij.
Papias mart. in Ægypto ſub Numeriano, infra cum Victorino. 25. Februarij.
Papias, Diodorus, Conon, & Claudianus mar. Pergæ ſub Decio. 26. Februarij.
Papias mart. in Africa, infra cum Publio. 2. Nouembr.
Papinianus & Manſuetus epiſcopi & mart. in Africa ſub Geiſerico. 28. Nouembris.
Papius mart. ſub Dioclet. 28. Iunij.
Papius martyr in Macedonia ſub Traiano, infra cum Peregrino. 7. Iulij.
Papylus diaconus mart. Pergami ſub Antonino, ſupra cum Carpo. 13. Aprilis.
Paramon, & ſocij CCCLXXV. martyres ſub Decio. 29. Nouembris.
Paraſceues mart. infra cum Photina. 20. Martij.
Paris epiſcopus Theani. 5. Auguſti.
Pariſius monachus Camaldulen. Bononiæ. 11. Iunij.
Parmenas diaconus martyr Philippis ſub Traiano. 23. Ianuarij.
Parmenius, Helimenas, & Chryſotelus presbyteri, Lucas & Mucius diaconi mart. Cordubæ. 2. Aprilis.
Parthenius mart. Romæ ſub Decio, ſupra cum Calocero. 19. Maij.
Paſchalis Papa Romæ. 14. Maij.
Paſchaſius epiſcopus Viennenſis. 22. Februarij.
Paſchaſius diaconus Romæ. 31. Maij.
Paſchaſius mart. in Africa ſub Geiſerico, ſupra cum Arcadio. 13. Nouembris.
Paſſicrates, Valentio, & alij duo martyres Doroſtori. 25. Maij.
Paſtor, Victorinus, & ſocij mart. Nicomediæ. 29. Mar.
Paſtor epiſcopus Aurelianenſis. 30. Martij.
Paſtor presbyt. Romæ. 26. Iulij.
Paſtor mart. Compluti, ſupra cum Iuſto. 6. Auguſti.
Patapius ſolitarius, Conſtantinopoli. 8. Decembris.
Paterius epiſcopus Brixienſis. 21. Februarij.
Patermuthius, Copres, & Alexander mart. Alexandriæ ſub Iuliano. 9. Iulij.
Paternianus epiſcopus Bononien. 2. Iulij.
Paternus epiſcopus Abricenſis. 16. Aprilis.
Paternus mart. Fundis. 21. Auguſti.
Paternus epiſc. & mart. in territ. Conſtantien. 23. Sept.
Paternus mart. Senonen. 12. Nouemb.
Patiens epiſcopus Metenſis. 8. Ianuarij.
Patiens epiſcopus Lugdunenſis. 11. Septembris.
Patientia mart. in Hiſpania, ſupra cum Orentio. 1. Maij.
Patricia martyr Nicomediæ, ſupra cum Macedonio. 13. Martij.
Patricia virgo Neapoli. 25. Auguſti.
Patricius epiſcopus Aruernenſis. 16. Martij.
Patricius epiſcopus in Hibernia. 17. Martij.
Patricius epiſc. Acatius, Menander, & Polienus mart. Pruſæ in Bithynia. 28. Aprilis.

Patri-

Patricius abbas, Niuernis. 24. Augusti.

Patrobas diſcipulus B. Pauli, infra cum Philologo. 4. Nouembris.

Patroclus mart. Trecis ſub Aureliano. 21. Ianuarij.

Paula vidua Romana, in Bethlehem. 26. Ianuarij.

Paula virgo & mart. Conſtantinopoli. 3. Iunij.

Paula virgo & mart. in Hiſpania, ſupra cum Cyriaco. 18. Iunij.

Paula mart. Damaſci, infra cum Sabino. 20. Iulij.

Paula virgo & martyr Carthagine, ſupra cum Baſſa. 10. Auguſti.

Paulillus puer in Africa, ſupra cum Arcadio. 13. Nou.

Paulillus mart. Nicomediæ, ſupra cũ Cyriaco. 19. Dec.

Paulina virgo & martyr Romæ, ſupra cum Artemio. 6. Iunij.

Paulina mart. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Euſebio. 2. Decembris.

Paulina mart. Romæ, ſupra cum Donata. 31. Decemb.

Paulinus epiſcopus Brixienſis. 29. Aprilis.

Paulinus mart. Coloniæ. 4. Maij.

Paulinus mart. Tuderti, ſupra cũ Feliciſſimo. 26. Maij.

Paulinus epiſcopus Nolanus. 22. Iunij.

Paulinus epiſcopus Lucenſis, & mart. cum ſocijs ſub Nerone. 12. Iulij.

Paulinus epiſcopus Treuirenſis mart. in Phrygia ſub Conſtantio. 31. Auguſti.

Paulinus epiſcopus Eboracenſis. 10. Octobris.

Paulinus epiſcopus Capuanus. 10. Octob.

Paulus primus eremita, in Thebaide. 10. Ianuarij.

Paulus, Gerontius, Ianuarius, Saturninus, Succeſſus, Iulius, Catus, Pia, & Germana mart. in Africa. 19. Ian.

Paulus epiſcopus Trecenſis. 1. Febr.

Paulus, Lucius, & Cyriacus mart. Romæ. 8. Febr.

Paulus epiſcopus Virodunenſis. 8. Febr.

Paulus, Heraclius, Secundilla, & Ianuaria mart. in Portu Romano. 2. Martij.

Paulus epiſcopus Peluſij. 7. Martij.

Paulus cognomento Simplex. 7. Martij.

Paulus mart. Corinthi ſub Decio, ſupra cum Codrato. 10. Martij.

Paulus mart. Conſtãtinopoli ſub Copronymo. 17. Mar.

Paulus, Cyrillus, Eugenius, & alij quatuor mart. in Syria. 20. Martij.

Paulus epiſcopus Narbonenſis. 22. Martij.

Paulus monachus mart. Cordubæ, ſupra cum Elia. 17. Aprilis.

Paulus mart. in Helleſponto, infra cum Petro. 15. Maij.

Paulus mar. Nouioduni, ſupra cum Heradio. 17. Maij.

Paulus mart. ſupra cum Conſtante. 28. Maij.

Paulus mart. Cæſareæ ſub Maximino, infra cum Valente. 1. Iunij.

Paulus presbyt. & mart. Auguſtoduni ſub Aureliano, infra cum Reueriano. 1. Iunij.

Paulus mart. Cõſtantinop. ſupra cũ Lucilliano. 3. Iun.

Paulus epiſcopus Conſtantinop. mart. ſub Conſtantio. 7. Iunij.

Paulus & Cyriacus mart. in Ponto. 20. Iunij.

Paulus mart. Romæ ſub Iuliano, ſupra cum Ioanne. 26. Iunij.

Paulus Papa Romæ. 28. Iunij.

Paulus Apoſt. mart. Romæ ſub Nerone, infra cum Petro. 29. Iunij.

Eiuſdem Conuerſio. 25. Ianuarij.

Eiuſdem Commemoratio. 30. Iunij.

Paulus mart. ſupra cum Marco. 3. Iulij.

Paulus diaconus & mart. Cordubæ. 20. Iulij.

Paulus mar. in Palæſtina ſub Maximino. 25. Iulij.

Paulus & Iuliana mart. Ptolemaide ſub Valeriano. 17. Auguſti.

Paulus mar. Antiochiæ, ſupra cum Nicæa. 29. Auguſti.

Paulus, Tatta, Sabinianus, Maximus, Rufus, & Eugenius mart. Damaſci. 25. Septembris.

Paulus mart. ſub Valeriano, ſupra cũ Dionyſio. 3. Oct.

Paulus mart. Nicææ, ſupra cum Dario. 19. Decemb.

Paulus mart. Tripoli, ſupra cum Luciano. 24. Decemb.

Pauſides mart. Cæſareæ ſub Dioclet. infra cum Timolao. 24. Martij.

Pauſilippus mart. ſub Hadriano, infra cum Theodoro. 15. Aprilis.

Pegaſius mart. in Perſide, ſupra cum Acindino. 2. Nou.

Pelagia mart. ſupra cum Domitio. 23. Martij.

Pelagia virgo & mart. Tarſi ſub Dioclet. 4. Maij.

Pelagia virgo & mart. Antiochiæ. 9. Iunij.

Pelagia mart. Nicopoli, ſupra cum Ianuario. 11. Iulij.

Pelagia pœnitens, Hieroſolymis. 8. Octob.

Pelagia virgo mart. Antiochiæ, ſupra cum Beronico. 19. Octobris.

Pelagius epiſcopus Laodicenus. 25. Martij.

Pelagius mart. Cordubæ ſub Abdarameno. 26. Iunij.

Pelagius mart. Conſtantiæ ſub Numeriano. 28. Aug.

Peleus epiſcopus mart. in Phœnicia ſub Diocl. infra cum Tyrannione. 20. Februarij.

Peleus, Nilus, & Elias epiſcopi Ægyptij mart. cum plurimis clericis in Palæſtina ſub Dioclet. 19. Sept.

Peluſius presbyt. & mart. Alexandriæ. 7. Aprilis.

Pelinus epiſcopus Brunduſinus mart. Corfinij ſub Iuliano. 5. Decembris.

Peregrinus martyr Theſſalonicæ, ſupra cum Irenæo. 5. Maij.

Peregrinus epiſcopus Antiſiodorenſis & mar. 16. Maij.

Peregrinus epiſcopus & mart. in Pelignis. 13. Iunij.

Peregrinus mart. Apolloniæ cum Iſauro. 17. Iunij.

Peregrinus, Lucianus, Pompeius, Heſychius, Papius, Saturninus, Germanus, & Aſtius epiſcopi mart. in Macedonia ſub Traiano. 7. Iulij.

Peregrinus presbyter Lugduni. 28. Iulij.

Peregrinus mart. Romæ ſub Commodo, ſupra cum Euſebio. 25. Auguſti.

Perfectus presbyt. & mart. Cordubæ. 18. Aprilis.

Pergentinus, & Laurentinus mart. Aretij ſub Decio. 3. Iunij.

Perpetua, & Felicitas, Reuocatus, Saturninus, & Secundolus mart. Tuburbi ſub Seuero. 7. Martij.

Perpetua B. Petri diſcipula, Romæ. 4. Auguſti.

Perpetuus epiſcopus Turonenſis. 8. Aprilis.

Perſeueranda virgo. 26. Iunij.

Petronilla virgo, Romæ. 31. Maij.

Petronius epiſcopus Veronenſis. 6. Septembris.

Petronius epiſcopus Bononienſis. 4. Octobris.

Petri Apoſt. Cathedra, Romæ. 18. Ianuarij.

Antiochiæ. 22. Februarij.

Eiuſdem Dedicatio ad Vincula. 1. Auguſti.

Petrus & Paulus Apoſtoli, mart. Romæ ſub Nerone. 29. Iunij.

. Eorum Vigilia. 28. Iunij.

Eorum Octaua. 6. Iulij.

Baſilicarum eorumdem Dedicatio Romæ. 18. Nou.

Petrus mart. Aulonæ. 3. Ianuarij.

Petrus epiſcopus Sebaſtæ. 9. Ianuarij.

Petrus, Seuerus, & Leucius martyres Alexandriæ. 11. Ianuarij.

Petrus mart. in Africa, ſupra cum Berardo. 16. Ianuar.

Petrus Mauimenus mart. Damaſci. 21. Febr.

Petrus confeſſor in Hernicis. 11. Martij.

Petrus mart. Nicomediæ ſub Dioclet. 12. Martij.

Petrus & Aphrodiſius mart. in Africa. 14. Martij.

Petrus, Marcianus, Iouinus, Thecla, Caſſianus, & alij mart. Romæ. 26. Martij.

Petrus diaconus, & Hermogenes mart. Antiochiæ. 17. Aprilis.

Petrus epiſcopus Bracarenſis & mart. 26. Aprilis.

Petrus ord. Præd. mart. Mediolani. 29. Aprilis.

Petrus monachus & mart. Cordubæ, ſupra cum Amatore. 30. Aprilis
Petrus epiſcopus Papienſis. 7. Maij.
Petrus epiſcopus Veſontious. 8. Maij.
Petrus, Andreas, Paulus, & Dionyſia mart. in Helleſponto. 15. Maij.
Petrus de Morono, dictus Cæleſtions V. 19. Maij.
Petrus presb. Vualabonſus diaconus, Sabinianus, Vuiſtremundus, Habeotius, & Hieremias monachi mart. Cordubæ. 7. Iunij.
Petrus mart. Philadelphiæ, ſupra cum Cyrillo. 1. Aug.
Petrus epiſcopus Anagninus. 3. Auguſti.
Petrus, Iulianus, & alij XVIII. mart. Romæ. 7. Auguſti.
Petrus mart. in Ponto, ſupra cum Marcellino. 27. Aug.
Petrus epiſcopus Compoſtellanus. 10. Septembris.
Petrus mart. io Africa, ſupra cum Andrea. 23. Sept.
Petrus mart. ſub Decio & Valeriano, ſupra cum Dionyſio. 3. Octobris.
Petrus epiſcopus Damaſcenus & mart. 4. Octobris.
Petrus martyr Hiſpali. 8. Octobris.
Petrus miles mart. Romæ, infra cum Theodoſio. 25. Octobris.
Petrus epiſcopus Alexandrinus mart. ſub Maximino. 26. Nouembris.
Petrus monachus mart. Conſtantioopoli ſub Copronymo, infra cum Stephano. 28. Nouembris.
Petrus Chryſologus epiſcopus Rauennæ. 2. Decemb.
Petrus, Succeſſus, Baſſianus, Primitiuus, & alij XX. mar. io Africa. 9. Decembris.
Phara virgo Meldenſis. 7. Decembris.
Pharnacius mart. in Armenia ſub Maximiano, ſupra cum Orentio. 24. Iunij.
Philadelphus martyr in Sicilia, ſupra cum Alphio. 10. Maij.
Philadelphus mart. ſupra cum Diomede. 2. Septemb.
Philappianus mart. in Africa, ſupra cum Feliciano. 30. Ianuarij.
Philaſtrius epiſcopus Brixienſis. 18. Iulij.
Philæas epiſcopus Thmueos, & Philoromus tribunus, mart. cum innumeris alijs ſub Dioclet. 4. Februarij.
Phileas epiſcopus Ægyptius mart. Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Fauſto. 26. Nouembris.
Philemon & Apollonius diaconus, mart. Antinoi. 8. Martij.
Philemon & Domninus mart. 21. Martij.
Philemon & Apphias martyres Coloſſis ſub Nerooe. 22. Nouembris.
Philetus ſenator, Lydia, Macedo, Theoprepides, Amphilochius, & Cronidas mart. 27. Martij.
Philetus, & ſocij mart. ſub Hadriano. 28. Martij.
Philibertus abbas in Herio ioſula. 20. Auguſti.
Philibertus mart. in Hiſpania, ſupra cum Fabriciano. 22. Auguſti.
Philippa mart. Pergæ ſub Antooino, infra cum Theodoro. 20. Septembris.
Philippus epiſc. Gortinæ ſub M. Antonino. 11. Aprilis.
Philippus & Iacobus Apoſtoli mart. Hierapoli, & Hieroſolymis. 1. Maij.
Philippus Argyrio in Sicilia. 12. Maij.
Philippus diaconus de VII. Cæſareæ, & quatuor eius filiæ. 6. Iunij.
Philippus mart. Romæ ſub Antooino, infra in, Septem fratres. 10. Iulij.
Philippus, Zenon, Narſeus, & decem Infantes mart. Alexandriæ. 15. Iulij.
Philippus mart. Nicomediæ, infra cum Stratone. 17. Auguſti.
Philippus ord. Seru. B. Mariæ. 23. Auguſti.
Philippus mart. ſupra cum Diomede. 2. Septembris.
Philippus mart. Alexandriæ. 13. Septembris.
Philippus epiſcopus, Seuerus presbyt. Euſebius, & Hermes mart. Hadrianopoli ſub Iuliano. 22. Octob.
Philippus epiſcopus Firmi, & mart. 22. Octobris.
Philippus presbyt. infra cum Pontiano Papa. 19. Nou.
Philo & Agathopodes diaconi Antiochiæ. 25. Aprilis.
Philogonius epiſcopus Antiochenus. 20. Decembris.
Philologus & Patrobas B. Pauli diſcipuli. 4. Nouemb.
Philomenus mart. Heracleæ, ſupra cum Clementino. 14. Nouembris.
Philomenus mart. Ancyræ ſub Aureliano. 29. Nouēb.
Philonilla B. Pauli diſcipula, Tarſi, infra cum Zenaide. 11. Octobris.
Philoromus tribunus militum mart. in Ægypto ſub Dioclet. ſupra cum Philea. 4. Febr.
Philoterus mart. Nicomediæ ſub Dioclet. 19. Maij.
Philotheus mart. ſub Maximino, ſupra cum Domnino. 5. Nouembris.
Philomena virgo Septempedana. 5. Iulij.
Phlegon Apoſtolorum diſcipulus, ſupra cum Herodione. 8. Aprilis.
Phocas mart. Antiochiæ. 5. Martij.
Phocas epiſcopus Synope mart. ſub Traiano. 14. Iulij.
Phœbe, Corinthi. 3. Septembris.
Photina, Ioſeph, Victor, Sebaſtianus, Anatolius, Photius, Photides, Paraſceues, & Cyriaca mart. 20. Martij.
Photinus epiſcopus Lugdunen. Sanctus diaconus, Vetius, Epagathus, Maturus, Ponticus, Biblides, Attalus, Alexander, Blandina, & alij multi mart. ſub Antonino. 2. Iunij.
Photinus mart. Nicomediæ ſub Dioclet. ſupra cum Aniceto. 12. Auguſti.
Photius mart. ſupra cum Archelao. 4. Martij.
Photius mart. ſupra cum Photina. 20. Martij.
Pia mart. in Africa, ſupra cum Paulo. 19. Ianuarij.
Piaton presbyter & mart. Tornaci ſub Maximiaoo. 1. Octobris.
Pientia virgo & mart. in pago Vilcaſſino, ſupra cum Nicaſio. 11. Octobris.
Pierius presbyt. Alexandrinus ſub Dioclet. 4. Nouēb.
Pigmerius mart. Romæ ſub Iuliano. 24. Martij.
Pinianus, Conſtantinopoli, ſupra cum Melania. 31. Dec.
Pinytus epiſcopus Gnoſiæ ſub Antonino. 10. Octobris.
Pionius presbyt. & mart. Smyrnæ cum alijs XV. ſub Antonino. 1. Februarij.
Piperion martyr Alexandriæ, ſupra cum Candido. 11. Martij.
Pirminus epiſcopus Meldenſis. 3. Nouembris.
Pius Papa & mart. Romæ ſub Antonino. 11. Iulij.
Placidia virgo Veronæ. 11. Octobris.
Placidus monachus, Eutychius, Victorinus, Flauia virgo, Donatus, Firmatus diaconus, Fauſtus, & alij XXX. monachi mart. Meſſanæ. 5. Octobris.
Placidus mart. ſupra cum Anaſtaſio. 11. Octobris.
Plato monachus Conſtantinopoli. 4. Aprilis.
Plato mart. Ancyræ. 22. Iulij.
Platonides, & alij duo mart. Aſcalone. 6. Aprilis.
Plautilla, Romæ. 20. Maij.
Plautus mart. in Thracia, ſupra cum Eutychio. 29. Septembris.
Plutarchus, Serenus, Heraclides, Heron, Serenus, Rhais, Potamiena, & Marcella mart. Alexandriæ ſub Seuero. 28. Iunij.
Podius epiſcopus Florentinus. 28. Maij.
Pœmon anachoreta in Thebaide. 27. Auguſti.
Polius diaconus mart. in Mauritania, infra cum Timotheo. 21. Maij.
Pollio mart. in Pannonia ſub Dioclet. 28. Aprilis.
Polyanus epiſcopus & mart. in Africa ſub Valeriano, ſupra cum Nemeſiano. 10. Septemb.
Polyænus mart. Pruſæ, ſupra cum Patricio. 28. Apr.
Polyænus mart. Romæ, ſupra cum Herma. 18. Auguſti.

Poly-

Polycarpus epiſcopus Smyrnen. mart. ſub Antonino cum alijs XII. 26. Ianuarij.
Polycarpus presbyter Romæ. 23. Februarij.
Polycarpus & Theodorus mart. Antiochiæ. 7. Decem.
Polychronius epiſcopus Babylonius mart. in Perſide ſub Decio. 17. Februarij.
Polychronius presbyter & mart. ſub Conſtantio. 6. Decembris.
Polyeuctus mart. Melitinæ ſub Decio. 13. Februarij.
Polyeuctus, Victorius, & Donatus, mart. Cæſareæ. 21. Maij.
Polyxena Apoſtolorum diſcipula, in Hiſpania, infra cum Xantippa. 23. Septembris.
Pompeius mart. in Africa ſub Decio, ſupra cum Terentio. 10. Aprilis.
Pompeius mart. in Macedonia ſub Traiano, ſupra cum Peregrino. 7. Iulij.
Pompeius epiſcopus Papienſis. 14. Decembris.
Pomponius epiſcopus Neapolitan. 14. Maij.
Pompoſa virgo & mart. Cordubæ. 19. Septembris.
Pontianus mart. Spoleti ſub Antonino. 19. Ianuarij.
Pontianus mart. Romæ ſub Commodo, ſupra cum Euſebio. 25. Auguſti.
Pontianus Papa, & Philippus presb. mart. in Sardinia ſub Alexandro. 19. Nouembris.
Pontianus, & alij quatuor mart. Romæ. 2. Decembris.
Pontianus mart. Romæ ſub Maximiano, infra cum Thraſone. 11. Decembris.
Pontianus mart. Caranæ, infra cum Stephano. 31. Dec.
Ponticus mart. Lugduni ſub Antonino, ſupra cũ Photino. 2. Iunij.
Pontius diaconus S. Cypriani, Carthagine. 8. Martij.
Pontius mart. in Gallia ſub Valeriano. 14. Maij.
Poppon abbas Atrebati. 25. Ianuarij.
Porcarius abbas Lerinenſis, & quingenti monachi mar. 12. Auguſti.
Porphyrius & Seleucus mart. Cæſareæ ſub Maximino. 16. Februarij.
Porphyrius epiſcopus Gazæ. 26. Februarij.
Porphyrius mart. in Piceno. 4. Maij.
Porphyrius Romæ. 20. Auguſti.
Porphyrius mart. in Helleſponto, ſupra cum Oneſiphoro. 6. Septembris.
Porphyrius mimus mart. ſub Iuliano. 15. Septembris.
Porphyrius mart. Epheſi ſub Aureliano. 4. Nouembris.
Portianus abbas Aruernis. 24. Nouembris.
Potamia mart. Thaguræ, ſupra cum Iulio. 5. Decembris.
Potamiœna virgo & mart. Alexandriæ ſub Seuero, ſupra cum Plutarcho. 28. Iunij.
Potamion epiſcopus in Ægypto, mart. ſub Conſtantio. 18. Maij.
Potamius & Nemeſius mart. in Cypro. 20. Februarij.
Potentianus martyr Senonen. infra cum Sabiniano. 31. Decembris.
Potitus mart. in Sardinia ſub Antonino. 13. Ianuarij.
Præpedigna mart. Oſtiæ ſub Dioclet. ſupra cum Maximo. 18. Februarij.
Præſentatio B. Mariæ virginis in templo. 21. Nouemb.
Præſidius epiſcopus & mart. in Africa ſub Hunnerico, ſupra cum Donatiano. 6. Septembris.
Prætextatus epiſc. Rhotomagen. & mart. 24. Februarij.
Prætextatus mart. Romæ ſub Maximiano, infra cum Thraſone. 11. Decembris.
Pragmatius epiſcopus Auguſtodunen. 22. Nouembris.
Praxedes virgo, Romæ. 21. Iulij.
Priamus mart. in Sardinia, ſupra cum Æmilio. 28. Maij.
Prilidianus mart. Antiochiæ ſub Decio, ſupra cum Babyla. 24. Ianuarij.
Primianus martyr in Africa, ſupra cum Dominico. 29. Decembris.
Primitiua mart. Romæ. 24. Februarij.
Primitiua virgo & mart. Romæ. 23. Iulij.
Primitiuus mart. ſupra in, XVIII. mart. Cæſaraug. 16. Aprilis.
Primitiuus mart. Romæ ſub Hadriano, ſupra cum Getulio. 10. Iunij.
Primitiuus mart. Tibure ſub Hadriano, infra cum Symphoroſa. 18. Iulij.
Primitiuus mart. in Gallæcia ſub Dioclet. ſupra cum Facundo. 27. Nouembris.
Primitiuus mart. in Africa, ſupra cum Petro. 9. Dec.
Primus mart. in Helleſponto, ſupra cum Cyrino. 3. Ian.
Primus & Donatus diaconi & mart. in Africa. 9. Febr.
Primus & Felicianus mart. Romæ ſub Dioclet. 9. Iunij.
Primus, Cyrillus, & Secundarius mart. Antiochiæ. 2. Octobris.
Principius epiſcopus Sueſſionenſis. 25. Septembris.
Priſca virgo & mart. Romæ ſub Claudio. 18. Ianuarij.
Priſcianus mart. Romæ, ſupra cum Euagrio. 12. Octob.
Priſcianus mart. Cæſareæ ſub Dioclet. ſupra cum Carponio. 14. Octobris.
Priſcilla, Romæ. 16. Ianuarij.
Priſcilla in Aſia, ſupra cum Aquila. 8. Iulij.
Priſcillianus mart. Romæ ſub Iuliano, infra cum Priſco. 4. Ianuarij.
Priſcus presb. Priſcillianus, & Benedicta mart. Romæ ſub Iuliano. 4. Ianuarij.
Priſcus, Malchus, & Alexander mart. Cæſareæ ſub Valeriano. 28. Martij.
Priſcus mart. cum plurimis alijs in territorio Antiſiodoren. 26. Maij.
Priſcus Chriſti diſcipulus mart. Capuæ. 1. Septembris.
Priſcus epiſc. Capuanus, Caſtrenſis, Tammarus, Roſius, Heraclius, Secundinus, Adiutor, Marcus, Auguſtus, Elpidius, Canion, & Vindonius confeſſores ſub perſecut. Vuandalica in Campania. 1. Septembris.
Priſcus mart. in Phrygia. 20. Septembris.
Priſcus, Creſcens, & Euagrius mart. in Ponto. 1. Octob.
Priuatus epiſc. & mart. in territorio Gaualitano ſub Valeriano. 21. Auguſti.
Priuatus mart. in Phrygia, ſupra cum Dionyſio. 20. Sept.
Priuatus mart. Romæ ſub Alexandro. 28. Septembris.
Probus epiſcopus Veronenſis. 12. Ianuarij.
Probus epiſcopus Reatinus. 15. Martij.
Probus mart. Tarſi ſub Diocletiano, infra cum Tharaco. 11. Octobris.
Probus epiſcopus Rauennæ. 10. Nouembris.
Probus mart. in Africa ſub Geiſerico, ſupra cum Arcadio. 13. Nouembris.
Proceſſus & Martinianus mart. Romæ ſub Nerone. 2. Iulij.
Prochorus diaconus mart. Antiochiæ. 9. Aprilis.
Proclus & Hilarion mart. ſub Traiano. 12. Iulij.
Proclus epiſcopus Conſtantinopolitan. 24. Octobris.
Procopius confeſſor Conſtantinopoli ſub Leone, ſupra cum Baſilio. 27. Februarij.
Procopius mart. Cæſareæ ſub Dioclet. 8. Iulij.
Proculus, Ephebus, & Apollonius mart. Interamnæ. 14. Februarij.
Proculus epiſcopus Interamnen. & mart. 14. Aprilis.
Proculus epiſc. Bononien. mar. ſub Maximiano. 1. Iun.
Proculus mart. in Illyrico, ſupra cũ Floro. 18. Auguſti.
Proculus diaconus mart. Puteolis ſub Dioclet. ſupra cum Ianuario. 19. Septembris.
Proculus mart. Auguſtoduni. 4. Nouembris.
Proculus epiſcopus Narnien. mart. ſub Totila. 1. Dec.
Proculus epiſcopus Veronen. ſub Dioclet. 9. Decembr.
Proiectus mart. infra cum Thyrſo. 24. Ianuarij.
Proiectus epiſc. Aruernen. & Marinus mart. 25. Ianuar.
Proſdocimus epiſcopus Patauinus. 7. Nouembris.
Proſper Aquitanus epiſcopus Regienſis. 25. Iunij.
Proſper epiſcopus Aurelianenſis. 29. Iulij.

Prota-

Protaſius mart. Mediolani, ſupra cum Geruaſio. 19. Iun.
Protaſius mart. Coloniæ. 4. Auguſti.
Protaſius epiſcopus Mediolanenſis. 24. Nouembris.
Protogenes epiſcopus Carrhis. 6. Maij.
Protolicus mar. Alexandriæ, ſup. cum Baſſo. 14. Febr.
Protus mart. Aquileiæ ſub Dioclet. ſupra cum Cantio. 31. Maij.
Protus & Hyacinthus martyres Romæ ſub Gallieno. 11. Septembris.
Protus presb. & Iannarius diaconus mart. in Sardinia ſub Dioclet. 25. Octobris.
Prudentius epiſcopus Turiaſonenſis. 28. Aprilis.
Ptolemæus, Lucius, & alius tertius mart. Romæ ſub Antonino. 19. Octobris.
Ptolemæus miles mart. Alexandriæ, ſupra cum Ammone. 20. Decembris.
Publia abbatiſſa Antiochiæ ſub Iuliano. 9. Octobris.
Publius epiſcopus Athenienſis & mart. 21. Ianuarij.
Publius, Iulianus, Marcellus, & alij mart. in Africa. 19. Februarij.
Publius mart. ſupra in, XVIII. mart. Cæſaraug. 16. April.
Publius, Victor, Hermes, & Papias mart. in Africa. 2. Nouembris.
Publius epiſcopus & mart. in Aſia, ſupra cum Aurelio. 12. Nouembris.
Pudens ſenator, Romæ. 19. Maij.
Pudentiana virgo, Romæ. 19. Maij.
Pulcheria Auguſta virgo, Conſtantinopoli. 10. Septem.
Pupulus martyr Alexandriæ, ſupra cum Cæreale. 28. Februarij.
Purificatio B. Mariæ Virg. 2. Februarij.
Puſicius mart. in Perſide ſub Sapore, infra cum Simeone. 21. Aprilis.

Q

QVADRAGESIMVS ſubdiaconus. 26. Octobris.
Quadraginta milites mart. Romæ ſub Gallieno. 13. Ianuarij.
Quadraginta milites martyres Sebaſtæ ſub Licinio. 9. Martij.
Quadragintaduo monachi mart. Epheſi ſub Copronymo. 12. Ianuarij.
Quadragintaduo Martyres in Amorio. 6. Martij.
Quadragintaduo Martyres in Perſide. 10. Martij.
Quadragintatres monachi mart. in Ægypto. 14. Ian.
Quadragintaſex milites mart. Romæ ſub Claudio. 25. Octobris.
Quadragintaſeptem Martyres Romæ ſub Nerone. 14. Martij.
Quadragintanouem Martyres Chalcedone ſub Dioclet. 24. Septembris.
Quadragintanouem milites martyres Romæ ſub Dioclet. ſupra cum Calliſtrato. 26. Septembris.
Quadratus, Theodoſius, Emmanuel, & alij XL. mart. 26. Martij.
Quadratus mart. Nicomediæ ſub Decio. 7. Maij.
Quadratus Apoſtolorum diſcipulus, Athenis. 26. Maij.
Quadratus mart. in Africa. 26. Maij.
Quadratus epiſcopus. 21. Auguſti.
Quartilla mar. Surrenti, infra cum Quincto. 19. Martij.
Quartus & Quinctus mart. Romæ. 10. Maij.
Quartus mart. Romæ ſub Valeriano, infra cum Sixto. 6. Auguſti.
Quartus Apoſtolorum diſcipulus. 3. Nouembris.
Quartus mart. in Africa, infra cum Victuro. 18. Decem.
Quatuor mille nongenti ſexagintaſex Martyres in Africa ſub Hunnerico. 12. Octobris.
Queranus abbas in Scotia. 9. Septembris.
Quinidius epiſcopus Vaſionenſis. 15. Februarij.
Quinctianus & Irenæus mart. in Armenia. 1. Aprilis.
Quinctianus, Lucius, & Iulianus martyres in Africa. 23. Maij.
Quinctianus epiſcopus Ruthenorum. 14. Iunij.
Quinctianus epiſcopus Aruernenſis. 13. Nouembris.
Quinctianus mart. Catanæ, infra cũ Stephano. 31. Dec.
Quinctilianus mart. ſub Dioclet. ſupra cum Maximo. 13. Aprilis.
Quinctilianus mart. ſupra in, XVIII. Martyres Cæſaraug. 16. Aprilis.
Quinctilis epiſcopus Nicomedienſis & mart. 8. Martij.
Quinctilla mart. Surrenti, infra cũ Quincto. 19. Martij.
Quinctinus mart. Auguſtæ ſub Maximiano. 31. Oct.
Quinctus mart. in Africa, ſupra cum Aquilino. 4. Ian.
Quinctus, Quinctilla, Quartilla, Marcus, & alij nouem mart. Surrenti. 19. Martij.
Quinctus mart. Romæ, ſupra cum Quarto. 10. Maij.
Quinctus, Arcontius, & Donatus mart. Capuæ. 5. Sept.
Quinctus martyr in Lucania, ſupra cum Hyacintho. 29. Octobris.
Quinctus, Simplicius, & alij mart. in Africa ſub Decio. 18. Decembris.
Quinquaginta milites mart. in Portu Romano ſub Aureliano. 8. Iulij.
Quinque martyres in Leſbo inſula. 5. Aprilis.
Quiriacus mart. Auguſtæ, ſupra cum Hilaria. 12. Aug.
Quiriacus epiſcopus Oſtienſis, Maximus presbyter, Archelaus diaconus, & ſocij mart. ſub Alexandro. 23. Auguſti.
Quiriacus anachoreta in Palæſtina. 29. Septembris.
Quiricus & Iulitta mart. Tarſi ſub Dioclet. 16. Iunij.
Quirinus mart. Romæ ſub Claudio. 25. Martij.
Quirinus tribunus mart. Romæ ſub Traiano. 30. Mart.
Quirinus epiſcopus Siſcienſis & mart. 4. Iunij.
Quirinus mart. Tiburæ. 4. Iunij.
Quirinus presbyt. mart. in pago Vilcaſſino, ſupra cum Nicaſio. 11. Octobris.
Quiteria virgo & mart. in Hiſpania. 22. Maij.
Quoduultdeus epiſc. Carthaginienſis, confeſſor Neapoli ſub Geiſerico. 26. Octobris.

R

RADEGVNDES Regina, Pictauis. 13. Auguſti.
Raineldes virgo, & ſocij mart. in Gallia. 16. Iulij.
Rainerius confeſſor Piſis. 17. Iunij.
Rainerius epiſcopus Aquilanus. 30. Decembris.
Ranulphus mart. Atrebatenſis. 27. Maij.
Raſiphus mart. Romæ. 23. Iulij.
Reatrius mart. in Africa, ſupra cum Dario. 27. Ianuarij.
Redempta virgo Romæ, infra cum Romula. 23. Iulij.
Redemptus epiſcopus Ferentini. 8. Aprilis.
Regina virgo & mart. Auguſtodunenſis. 7. Septembr.
Regulus epiſcopus Arelaten. 30. Martij.
Regulus mart. Populonij ſub Totila. 1. Septembris.
Relatio pueri IESV de Ægypto. 7. Ianuarij.
Rembertus epiſcopus Bremenſis. 4. Februarij.
Remedius epiſcopus in oppido Vapingo. 3. Februarij.
Remigius epiſcopus Rhemenſis. 1. Octobris.
Reparata virgo & mart. Cæſareæ ſub Decio. 8. Octob.
Reſpicius mart. infra cum Tryphone. 10. Nouembris.
Reſtituta virgo & martyr Neapoli ſub Valeriano. 17. Maij.
Reſtituta virgo & martyr cum alijs multis Soræ ſub Aureliano. 27. Maij.
Reſtitutus mart. Romæ. 29. Maij.
Reſtitutus mart. in Hiſpania, ſupra cũ Criſpulo. 10. Iun.
Reſtitutus, Donatus, Valerianus, Fructuoſa, & alij XII. mart. Antiochiæ. 23. Auguſti.
Reſtitutus epiſcopus Carthaginienſis & mart. 9. Dec.
Reuerianus epiſcopus Auguſtodunenſis, Paulus presb. & alij decem mart. 1. Iunij.

Reuo-

Reuocata mart. infra cum Saturnino. 6. Februarij.
Reuocatus mart. Smyrnæ,infra cum Vitale. 9. Ianuarij.
Reuocatus mart. Tuburbi ſub Seuero, ſupra cum Perpetua. 7. Martij.
Rhais catechumena martyr Alexandriæ ſub Seuero, ſupra cum Plutarcho. 28. Iunij.
Richardus Rex Anglorum, Lucæ. 7. Februarij.
Richardus epiſcopus Cicellrienſis. 3. Aprilis.
Richarius presbyter in monaſt. Centulæ. 26. Aprilis.
Rigobertus epiſcopus Rhemenſis. 4. Ianuarij.
Ripſimis & ſociæ virg. & mart. in Armenia, ſub Tiridate. 29. Septembris.
Rixius mart. ſupra cum Lucia. 6. Iulij.
Robertus primus abbas Ciſtertij, in monaſterio Moliſmenſi. 29. Aprilis.
Robertus abbas Ciſtertienſis, in Anglia. 7. Iunij.
Robuſtianus mart. Mediolani. 24. Maij.
Robuſtianus & Marcus mart. 31. Auguſti.
Rocchus confeſſor in Monte Peſſulano. 16. Auguſti.
Rodopianus mart. in Caria ſub Dioclet. ſupra cum Diodoro. 3. Maij.
Rogatianus mart. in Britannia ſub Dioclet. ſupra cum Donatiano. 24. Maij.
Rogatianus presbyt. & Feliciſſimus mart. in Africa ſub Valeriano. 26. Octobris.
Rogatianus martyr in Africa, ſupra cum Caſtore. 28. Decembris.
Rogatus mart. in Africa, infra cum Zotico. 12. Ianuarij.
Rogatus mart. in Africa, ſupra cum Cyrillo. 8. Martij.
Rogatus, Succeſſus, & alij XVI. martyres in Africa. 28. Martij.
Rogatus mart. in Africa, ſupra cum Areſio. 10. Iunij.
Rogatus monachus mart. Carthagine ſub Hunnerico, ſupra cum Liberato. 17. Auguſti.
Rogatus mart. Romæ, ſupra cum Lucio. 1. Decembris.
Rogellus & Seruuſdeus mart. Cordubæ. 16. Septembr.
Romana virgo, Tuderti. 23. Februarij.
Romanus abbas in territorio Lugdunen. 28. Februarij.
Romanus abbas in pago Antiſiodoren. 22. Maij.
Romanus mart. Romæ ſub Valeriano. 9. Auguſti.
Romanus epiſcopus Antiſiodoren. & mart. 6. Octob.
Romanus epiſcopus Rhotomagen. 23. Octobris.
Romanus mart. cum Barula puero Antiochiæ ſub Galerio. 18. Nouembris.
Romanus presbyter in caſtro Blanio. 24. Nouembris.
Romaricus abbas Luxouien. 8. Decembris.
Romualdus anachoreta ord. Camaldulen. 7. Februarij. & Rauennæ. 19. Iunij.
Romula, Redempta, & Herundo virgines Romæ. 23. Iulij.
Romulus mart. Concordiæ, ſupra cum Donato. 17. Feb.
Romulus mart. Cæſareæ ſub Dioclet. infra cum Timolao. 24. Martij.
Romulus & Secundus mart. in Mauritania. 24. Martij.
Romulus epiſcopus Feſulan. & mart. cum ſocijs ſub Domitiano. 6. Iulij.
Romulus mart. ſub Traiano. 5. Septembris.
Roſa virgo Viterbij. 4. Septembris.
Roſius confeſſ. in Campania, ſupra cum Priſco. 1. Sept.
Roſula mart. in Africa ſub Valeriano, ſupra cum Cypriano. 14. Septembris.
Rudericus presbyter & Salomon martyres Cordubæ. 13. Martij.
Ruffina & Secunda virg. & mart. Romæ ſub Valeriano. 10. Iulij.
Ruffina virgo & mart. Hiſpali, ſupra cum Iuſta. 19. Iul.
Ruffina, Cæſareæ, infra cum Theodoto. 31. Auguſti.
Ruffinus mart. Romæ, ſupra cum Macario. 28. Febr.
Ruffinus mart. in Africa, ſupra cum Epiphan. 7. Aprilis.
Ruffinus mart. Sueſſione ſub Dioclet. infra cum Valerio. 14. Iunij.
Ruffinus & Martia mart. Syracuſis. 21. Iunij.
Ruffinus mart. Aſſiſij. 30. Iulij.
Ruffinus epiſcopus Marſorum, & ſocij mart. ſub Maximino. 11. Auguſti.
Ruffinus confeſſor Mantuæ. 19. Auguſti.
Ruffinus epiſcopus Capuanus. 26. Auguſti.
Ruffinus, Siluanus, & Vitalicus mart. Ancyræ. 4. Sept.
Ruffinus & Ruffinianus mart. 9. Septembris.
Ruffinus, Marcus, Valerius, & ſocij mart. in Africa. 16. Nouembris.
Rufus mart. Melitine, ſupra cum Hermogene. 19. April.
Rufus mart. Philadelphiæ, ſupra cum Cyrillo. 1. Aug.
Rufus epiſcopus Capuanus & mart. 27. Auguſti.
Rufus & Carpophorus mart. Capuæ ſub Diocletiano. 27. Auguſti.
Rufus mart. Damaſci, ſupra cum Paulo. 25. Septembris.
Rufus epiſcopus Metenſis. 7. Nouembris.
Rufus epiſcopus Auenionen. 12. Nouembris.
Rufus Apoſtolorum diſcipulus. 21. Nouembris.
Rufus mart. cum ſua familia, Romæ ſub Diocletiano. 28. Nouembris.
Rufus & Zoſimus mart. in Macedonia. 18. Decembris.
Rumoldus epiſc. Dublinen. & mart. Machliniæ. 1. Iulij.
Rupertus epiſcopus Salisburgen. 27. Martij.
Ruſtica mart. Romæ, ſupra cum Donato. 31. Decemb.
Ruſticus mart. Veronæ ſub Maximiano, ſupra cum Firmo. 9. Auguſti.
Ruſticus ſubdiaconus mart. Carthagine ſub Hunnerico, ſupra cum Liberato. 17. Auguſti.
Ruſticus epiſcopus Aruernenſis. 24. Septembris.
Ruſticus presb. mart. Lutetiæ ſupra cum Dionyſ. 9. Oct.
Ruſticus epiſcopus Treuirenſis. 14. Octobris.
Ruſticus epiſcopus Narbonen. 26. Octobris.
Rutilius mart. in Africa. 2. Auguſti.
Rutilus & ſocij mart. in Pannonia. 4. Iunij.
Rutulus mart. in Africa, ſupra cum Lucio. 18. Februarij.

S

SABAS Gothus, & alij plures mart. in Cappadocia ſub Valente. 12. Aprilis.
Sabas & LXX. milites mart. Romæ. 24. Aprilis.
Sabas abbas in Cappadocia. 5. Decembris.
Sabatius mart. Antiochiæ ſub Probo, infra cum Trophimo. 19. Septembris.
Sabel mart. Chalcedone ſub Iuliano, ſupra cum Manuele. 17. Iunij.
Sabina mart. Romæ ſub Hadriano. 29. Auguſti.
Sabina virgo in pago Tricaſſino. 29. Auguſti.
Sabina mart. Abulæ, infra cum Vincentio. 27. Octobris.
Sabinianus mart. in territorio Tricaſſino ſub Aureliano. 29. Ianuarij.
Sabinianus monachus mart. Cordubæ, ſupra cum Petro presbytero. 7. Iunij.
Sabinianus mart. Damaſci, ſupra cum Paulo. 25. Septembris.
Sabinianus epiſcopus Senonen. & Potentianus mart. 31. Decembris.
Sabinus mart. ſupra cum Donato. 25. Ianuarij.
Sabinus epiſcopus Canuſij. 9. Februarij.
Sabinus mart. Hermopoli. 13. Martij.
Sabinus confeſſor Pictauien. 11. Iulij.
Sabinus, Iulianus, Maximus, Macrobius, Caſſia, Paula, & alij X. mart. Damaſci. 20. Iulij.
Sabinus epiſcopus Placentinus. 11. Decembris.
Sabinus epiſcopus Spoleti, Exuperantius & Marcellus diaconi, & Venuſtianus præſes cum vxore & filijs mart. ſub Maximiano. 30. Decembris.
Sacerdos epiſc. in territorio Petragoricenſi. 4. Maij.
Sacerdos epiſcopus Saguntinus. 5. Maij.
Sacerdos epiſcopus Lugdunen. 12. Septembris.

Sadoth

Sadoth epiſc. & alij CXXVIII. mart. in Perſide ſub Sapore. 20. Februarij.
Sagar epiſcopus Laodiceæ & mart. 6. Octobris.
Salaberga abbatiſſa Lauduni. 22. Septembris.
Salluſtia mart. Romæ ſub Decio, ſupra cum Cæreale. 14. Septembris.
Salluſtianus confeſſor in Sardinia. 8. Iunij.
Salomon mart. Cordubæ, ſupra cum Ruderico. 13. Mar.
Salomon epiſcopus Gennenſis. 28. Septembris.
Saluinus epiſcopus Veronenſis. 12. Octobris.
Saluius mart. in Africa. 11. Ianuarij.
Saluius epiſc. Ambianen. & mart. 11. Ianuarij.
Saluius epiſc. Engoliſmen. & Superius mart. Valencenis. 26. Iunij.
Saluius epiſcopus Albigenſis. 10. Septembris.
Salutaris archidiaconus mart. in Africa, ſupra cum Eugenio. 13. Iulij.
Samonas mart. Edeſſæ ſub Dioclet. ſupra cum Guria. 15. Nouembris.
Sampſon presbyter Conſtantinop. 27. Iunij.
Sampſon epiſcopus in Britannia. 28. Iulij.
Samuel mart. Cæſareæ ſub Maximino, ſupra cum Elia. 16. Februarij.
Samuel propheta. 20. Auguſti.
Samuel mart. in Mauritania, ſupra cũ Daniele. 13. Oct.
Sancius mart. Cordubæ, 5. Iunij.
Sanctinus epiſcopus Meldenſis. 22. Septembris.
Sanctorum omnium feſtiuitas. 1. Nouembris.
Sanctus diaconus mart. Lugduni ſub Antonino, ſupra cum Photino. 2. Iunij.
Sandalius mart. Cordubæ. 3. Septembris.
Sarbelius, & Barbea mart. Edeſſæ ſub Traiano. 29. Ian.
Sarmata mart. in Thebaide. 11. Octobris.
Saturianus mart. in Africa ſub Geiſerico, ſupra cum Martiniano. 16. Octobris.
Saturnina virgo & mart. Atrebati. 4. Iunij.
Saturnini quatuor mart. ſupra in, XVIII. mart. Cæſarauguſtani. 16. Aprilis.
Saturninus mart. in Africa, ſupra cum Paulo. 19. Ian.
Saturninus, Thyrſus, & Victor mart. Alexandriæ. 31. Ian.
Saturninus, Theophilus, & Reuocata mart. 6. Februarij.
Saturninus presbyter, Datiuus, Felix, Ampelius, & ſocij mart. in Africa ſub Dioclet. 11. Februarij.
Saturninus, Caſtulus, Magnus, & Lucius martyres. 15. Februarij.
Saturninus mart. Adrumeti, infra cum Verulo. 21. Febr.
Saturninus mart. Tuburbi ſub Seuero, ſupra cum Perpetua. 7. Martij.
Saturninus, & alij nouem mart. in Africa. 22. Martij.
Saturninus epiſcopus Veronenſis. 7. Aprilis.
Saturninus, Neopolus, Germanus, & Cæleſtinus mart. Romæ. 2. Maij.
Saturninus mart. in Macedonia ſub Traiano, ſupra cum Peregrino. 7. Iulij.
Saturninus mart. in Portu Romano, ſupra cum Martiale. 22. Auguſti.
Saturninus mart. Capuæ, ſupra cum Marcello. 6. Oct.
Saturninus & Lupus mart. 14. Octobris.
Saturninus, Nereus, & alij CCCLXV. mart. in Africa. 16. Octobris.
Saturninus mart. Caralis ſub Dioclet. 30. Octobris.
Saturninus mart. Antiochiæ, ſupra cũ Baſileo. 27. Nou.
Saturninus ſenex, & Siſinius diaconus, mart. Romæ ſub Maximiano. 29. Nouembris.
Saturninus epiſc. Toloſanus mart. ſub Decio. 29. Nou.
Saturninus mart. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Irenæo. 15. Decembris.
Saturninus mart. in Creta ſub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decembris.
Saturninus mart. in Africa, ſupra cũ Dominico. 29. Decembris.
Saturus mart. in Africa ſub Geiſerico, ſupra cum Armogaſte. 29. Martij.
Satyrus mart. in Achaia. 12. Ianuarij.
Satyrus B. Ambroſij frater, Mediolani. 17. Septembris.
Sauina matrona, Mediolani. 30. Ianuarij.
Sauinus & Cyprianus mart. Brixiæ. 11. Iulij.
Saula martyr Coloniæ, ſupra cum Martha. 20. Octobris.
Scholaſtica virgo in monte Caſſino. 10. Februarij.
Scillitani Martyres Carthagine, Speratus, Nartalus, Cythinus, Beturius, Felix, Aquilinus, Lætatius, Ianuaria, Generoſa, Beſſia, Donata, & Secunda. 17. Iulij.
Scubiculus diaconus mart. in pago Vilcaſſino, ſupra cũ Nicaſio. 11. Octobris.
Sebaſtia mart. Sirmij, ſupra cum Innocentio. 4. Iulij.
Sebaſtiana mart. Heracleæ ſub Domitiano. 16. Septem.
Sebaſtianus mart. Romæ ſub Dioclet. 20. Ianuarij.
Sebaſtianus mart. in Armenia, ſupra cũ Dionyſ. 8. Febr.
Sebaſtianus mart. ſupra cum Photina. 20. Martij.
Sebbus rex Angliæ. 29. Auguſti.
Secunda virgo & mart. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Ruffina. 10. Iulij.
Secunda mart. Carthagine, ſupra in, Scillitani martyres. 17. Iulij.
Secunda virgo mart. Tuburbi ſub Valeriano, ſupra cum Maxima. 10. Iulij.
Secundarius mart. Antiochiæ, ſupra cum Primo. 2. Oct.
Secundianus mart. Concordiæ, ſupra cum Donato. 17. Februarij.
Secundianus, Marcellianus, & Verianus mart. in Tuſcia ſub Decio. 9. Auguſti.
Secundilla mart. in Portu Romano, ſupra cum Paulo. 2. Martij.
Secundina virgo & mart. Anagniæ ſub Decio. 15. Ian.
Secundinus mart. in Africa, ſupra cum Lucio. 18. Febr.
Secundinus mart. Adrumeti, infra cum Verulo. 21. Feb.
Secundinus epiſcopus Cirtben. mart. ſub Valeriano, ſupra cum Agapio. 29. Aprilis.
Secundinus mart. Cordubæ. 21. Maij.
Secundinus epiſcopus & mart. Sinueſſæ, ſupra cum Caſtu. 1. Iulij.
Secundinus confeſſor in Campania, ſupra cum Priſco. 1. Septembris.
Secundolus mart. Tuburbi ſub Seuero, ſupra cum Perpetua. 7. Martij.
Secundus mart. in Africa, ſupra cum Epicteto. 9. Ian.
Secundus mart. in Mauritania, ſupra cum Romulo. 24. Martij.
Secundus mart. Aſtenſis. 29. Martij.
Secundus epiſcopus Abulen. 2. Maij, & infra cum Torquato. 15. Maij.
Secundus presbyter, & alij mart. Alexandriæ ſub Conſtantio. 21. Maij.
Secundus mart. Ameriæ ſub Dioclet. 1. Iunij.
Secundus mart. Synnadæ, ſupra cum Democrito. 31. Iul.
Secundus martyr Nouocomi, ſupra cum Carpophoro. 7. Auguſti.
Secundus martyr ex leg. Thebæorũ in Liguria. 26. Aug.
Secundus, Fidentianus, & Varicus mart. in Africa. 15. Nouembris.
Secundus mart. Nicææ, ſupra cum Dario. 19. Decemb.
Secundus mart. Nicomediæ, ſupra cum Cyriaco. 19. Decembris.
Secundus mart. in Africa, ſupra cum Dominico. 29. Decembris.
Securus mart. in Africa, infra cum Seuero. 2. Decemb.
Sedophe mart. in Scythia, ſupra cum Marino. 5. Iulij.
Seleſius mart. Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Hieronide. 12. Septembris.
Seleucus mart. Cæſareæ ſub Maximino, ſupra cum Porphyrio. 16. Februarij.
Seleucus confeſſor in Syria. 24. Martij.

Senator epiſcopus Mediolanenſis. 28. Maij.
Senator, Albani. 26. Septembris.
Sennen mart. Rom. ſub Decio, ſupra cũ Abdon. 30. Iul.
Septem Virgines & mart. Sirmij. 9. Aprilis.
Septem Latrones mart. a B. Iaſone conuerſi. 29. April.
Septem Fratres mart. Romæ ſub Antonino, ſc. Ianuarius, Felix, Philippus, Siluanus, Alexander, Vitalis, & Martialis. 10. Iulij.
Septem Dormientes Epheſi, ſc. Maximianus, Malchus, Martinianus, Dionyſius, Ioannes, Serapion, & Conſtantinus. 27. Iulij.
Septem fratres Machabæi, & mater eorum, mart. Antiochiæ ſub Epiphane. 1. Auguſti.
Septimus monachus mart. Carthagine ſub Hunnerico, ſupra cum Liberato. 17. Auguſti.
Septimus lector mart. Venuſiæ ſub Dioclet. ſupra cum Felice. 24. Octobris.
Septuagintaduo Martyres Sirmij. 23. Februarij.
Septuagintanouem Martyres in Sicilia ſub Diocletiano. 21. Februar.
Sequanus presbyter Lingonien. 19. Septembris.
Seraphina in ciuitate Mamienſi. 29. Iulij.
Serapia virgo & mart. Romæ ſub Hadriano. 3. Septem.
Serapion mart. In Ægypto ſub Numeriano, infra cum Victorino. 25. Februarij.
Serapion mart. Alexandriæ, ſupra cum Cæreale. 28. Feb.
Serapion epiſcopus Thmueos. 21. Martij.
Serapion lector mart. Pentapoli, infra cum Theodoro. 26. Martij.
Serapion mart. ſub Seuero. 13. Iulij.
Serapion, Epheſi, ſupra in, Septem Dormientes. 27. Iul.
Serapion mart. Romæ, ſupra cum Herma. 18. Auguſti.
Serapion mart. in Ponto, ſupra cũ Marcellino. 27. Aug.
Serapion mart. Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Hieronide. 12. Septembris.
Serapion epiſcopus Antiochenus. 30. Octobris.
Serapion mart. Alexandriæ ſub Decio. 14. Nouembris.
Serena vxor Diocletiani, Romæ. 16. Auguſti.
Sereni duo mart. Alexandriæ ſub Seuero, ſupra cum Plutarcho. 28. Iunij.
Sergius martyr, Cæſareæ. 24. Februarij.
Sergius mart. in Apulia ſub Traiano, ſupra cum Mauro. 27. Iulij.
Sergius Papa Romæ. 9. Septembris.
Sergius & Bacchus mart. Auguſtæ Euphrateſiæ ſub Maximiano. 7. Octobris.
Serotina mart. Romæ, ſupra cum Donata. 31. Decemb.
Seruandus & Germanus mart. in Hiſpania ſub Dioclet. 23. Octobris.
Seruatius epiſcopus Tungrenſis. 13. Maij.
Seruilianus mart. Romæ ſub Traiano, infra cum Sulpicio. 20. Aprilis.
Seruilius mart. in Iſtria, infra cum Zoello. 24. Maij.
Seruulus mart. Adrumeti, infra cum Verulo. 21. Febr.
Seruulus confeſſor Romæ. 23. Decembris.
Seruus ſubdiaconus mart. Carthagine ſub Hunnerico, ſupra cum Liberato. 17. Auguſti.
Seruus mart. Tuburbi ſub Hunnerico. 7. Decembris.
Seruuſdei monachus mart. Cordubæ, ſupra cum Gumeſindo. 13. Ianuarij.
Seruuſdei mart. Cordubæ, ſupra cum Rogello. 16. Sept.
Seuera virgo Treuiris. 20. Iulij.
Seuerianus & Aquila mart. Cæſareæ. 23. Ianuarij.
Seuerianus epiſcopus Scythopolis & mart. 21. Febr.
Seuerianus mart. ſub Dioclet. infra cũ Victore. 20. Apr.
Seuerianus miles mart. Sebaſtæ ſub Licinio. 9. Septemb.
Seuerianus mart. Romæ ſub Dioclet. ſupra in, Quatuor Coronati. 8. Nouembris.
Seuerinus epiſcopus Neapolitanus. 8. Ianuarij.
Seuerinus abbas, Noricorum apoſtolus. 8. Ianuarij.
Seuerinus abbas Agaunenſis. 11. Februarij.
Seuerinus epiſcopus Septempedanus. 8. Iunij.
Seuerinus mart. ſupra cum Lucia. 6. Iulij.
Seuerinus mart. Nouocomi, ſupra cũ Carpoph. 7. Aug.
Seuerinus epiſcopus Colonienſis. 23. Octobris.
Seuerinus monachus Tibure. 1. Nouembris.
Seuerinus, Exuperius, & Felicianus mart. Viennæ. 19. Nouembris.
Seuerinus monachus Lutetiæ. 27. Nouembris.
Seuerinus epiſcopus Treuirenſis. 21. Decembris.
Seuerus mart. Alexandriæ, ſupra cum Petro. 11. Ian.
Seuerus epiſcopus Rauennæ. 1. Februarij.
Seuerus presbyter in prouincia Valeriæ. 15. Februarij.
Seuerus epiſcopus Neapolitan. 30. Aprilis.
Seuerus presbyter Viennen. 8. Auguſti.
Seuerus, & Memnon centurio mart. 20. Auguſti.
Seuerus presbyter Vrbeueteri. 1. Octobris.
Seuerus epiſcopus Treuirenſis. 15. Octobris.
Seuerus presbyt. mart. Hadrianopoli ſub Iuliano, ſupra cum Philippo. 22. Octobris.
Seuerus epiſcopus Barcinonen. & mart. 6. Nouembris.
Seuerus mart. Romæ ſub Dioclet. ſupra in, Quatuor Coronati. 8. Nouembris.
Seuerus, Securus, Ianuarius, & Victorinus mart. in Africa. 2. Decembris.
Seuerus mart. Alexandriæ, ſupra cũ Manſueto. 30. Dec.
Sex Virg. & mart. Nicomediæ ſub Maximiano. 19. Maij.
Sexaginta Martyres Coloniæ in Africa. 30. Auguſti.
Sexcenti ſexaginta Martyres Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Fauſto. 26. Nouembris.
Sextus mart. Catanæ, infra cum Stephana. 31. Decemb.
Sidonius epiſcopus Aruernenſis. 23. Auguſti.
Sidronius mart. Senonenſis. 11. Iulij.
Sigiſmundus Rex Burgundiæ & mart. 1. Maij.
Silas Apoſtolorum diſcipulus in Macedonia. 13. Iulij.
Siluanus epiſcopus Emiſſenus, & alij duo mart. ſub Maximino. 6. Februarij.
Siluanus mart. in Africa, ſupra cum Lucio. 18. Febr.
Siluanus epiſcopus in Phœnicia, mart. ſub Dioclet. infra cum Tyrannione. 20. Februarij.
Siluanus mart. in Africa, ſupra cum Cyrillo. 8. Martij.
Siluanus epiſcopus Gazæ & mart. cum plurimis clericis ſub Maximino. 4. Maij.
Siluanus mart. Romæ. 5. Maij.
Siluanus mart. in Iſtria, infra cum Zoello. 24. Maij.
Siluanus mart. Romæ ſub Antonino, ſupra in Septem fratres. 10. Iulij.
Siluanus mart. in Piſidia, ſupra cum Bianore. 10. Iulij.
Siluanus mart. Ancyræ, ſupra cum Ruffino. 4. Septemb.
Siluanus confeſſor Bituricen. 22. Septembris.
Siluanus mart. ſub Maximin. ſupra cũ Domnino. 5. Nou.
Siluanus epiſcopus Troade. 2. Decembris.
Siluanus Papa & mart. in inſula Pontia. 20. Iunij.
Siluester epiſcopus Cabilonen. 20. Nouembris.
Siluester abbas, Fabriani in Piceno. 26. Nouembris.
Siluester Papa Romæ. 31. Decembris.
Siluianus epiſcopus in Campania. 10. Februarij.
Siluinus epiſcopus Toloſanus. 17. Februarij.
Siluinus epiſcopus Veronenſis. 12. Septembris.
Siluinus epiſcopus Brixienſis. 28. Septembris.
Siluius mart. Alexandriæ, ſupra cum Aratore. 21. April.
Simeon Stylites monachus Antiochiæ. 5. Ianuarij.
Simeon epiſc. Hieroſolym. mart. ſub Traiano. 18. Febr.
Simeon epiſcopus Seleuciæ, centum epiſcopi, & alij clerici, Vſthazanes, Abedechalas, & Ananias presb. Puſicius, & filia eius virgo, mart. in Perſide ſub Sapore. 21. Aprilis.
Simeon monachus Treuiris. 1. Iunij.
Simeon cognomento Salus, Emeſæ. 1. Iulij.
Simeon monachus in agro Mantuano. 26. Iulij.
Simeon Stylites iunior. 3. Septembris.
Simeon ſenex. 8. Octobris.

Similianus epiſcopus Nannetenſis. 16. Iunij.
Simitrius presbyt. & alij XXII. mart. Romæ ſub Antonino. 26. Maij.
Simon puer mart. Tridenti. 24. Martij.
Simon Chananæus & Thaddæus Apoſtoli, mart. in Perſide. 28. Octobris.
Simplicianus epiſcopus Mediolanen. 16. Auguſti.
Simplicianus mart. Catanæ, infra cũ Stephano. 31. Dec.
Simplicius Papa Romæ. 2. Martij.
Simplicius ſenator mart. Romæ ſub Alexandro, ſupra cum Calepodio. 10. Maij.
Simplicius epiſc. Fauſinæ & mart. ſub Dioclet. 15. Maij.
Simplicius epiſcopus Auguſtodunen. 24. Iunij.
Simplicius, Fauſtinus, & Beatrix mart. Romæ ſub Dioclet. 29. Iulij.
Simplicius mart. Romæ ſub Dioclet. ſupra cum Claudio. 8. Nouembris.
Simplicius epiſcopus Veronenſis. 20. Nouembris.
Simplicius mart. in Africa ſub Decio, ſupra cum Quincto. 18. Decembris.
Sindulphus confeſſor Rhemen. 20. Octobris.
Sindulphus epiſcopus Viennen. 10. Decembris.
Sirenus monachus martyr Sirmij ſub Maximiano. 23. Februarij.
Siricius mart. Adrumeti, infra cum Verulo. 21. Febr.
Siridon epiſcopus. 2. Ianuarij.
Siſenandus leuita & mart. Cordubæ. 16. Iulij.
Siuiardus abbas apud Cenomanos. 1. Martij.
Siſinius diaconus, Diocletius, & Florentius mart. Auximi ſub Dioclet. 11. Maij.
Siſinius, Martyrius, & Alexander mart. Ananniæ. 29. Maij.
Siſinius mart. Cyzici ſub Dioclet. 23. Nouembris.
Siſinius diaconus mart. Romæ ſub Maximiano, ſupra cum Saturnino. 29. Nouembris.
Sixtus. Vide infra in, Xyſtus.
Smaragdus mart. Romæ ſub Maximiano, ſupra cum Cyriaco. 16. Martij. & 8. Auguſti.
Sobel Ægyptius mart. ſupra cum Cantidio. 5. Auguſti.
Socrates & Dionyſius mart. 19. Aprilis.
Socrates & Stephanus mart. in Britannia. 17. Septemb.
Solemnius epiſcopus Carnutenſis. 25. Septembris.
Solochanus, & ſocij milites mart. Chalcedone ſub Maximiano. 17. Maij.
Solutor mart. Rauennæ ſub Dioclet. infra cum Valentino. 13. Nouembris.
Solutor miles mart. Taurini ſub Maximiano, ſupra cum Octauio. 20. Nouembris.
Sopatra virgo Conſtantinopoli, ſupra cum Euſtolia. 9. Nouembris.
Sophia virgo & mart. Firmi. 30. Aprilis.
Sophia & Irenes mart. 18. Septembris.
Sophia vidua Romæ. 30. Septembris.
Sophonias propheta in Iudæa. 3. Decembris.
Sophronius epiſcopus Hieroſolymitan. 11. Martij.
Sophronius epiſcopus in Cypro. 8. Decembris.
Soſipater B. Pauli diſcipulus, Beroeæ. 25. Iunij.
Soſius diaconus mart. Puteolis ſub Dioclet. ſupra cum Ianuario. 19. & 23. Septembris.
Soſthenes & Victor mart. Chalcedone ſub Diocletiano, 10. Septembris.
Soſthenes B. Pauli diſcipulus, Corinthi. 28. Nouemb.
Soter Papa & mart. Romæ. 22. Aprilis.
Soteris virgo & mart. Romæ. 10. Februarij.
Sozon mart. Pompeiopoli ſub Maximiano. 7. Septemb.
Speciosus monachus Romæ. 15. Martij.
Speratus mart. Carthagine, ſupra in, Scillitani mart. 17. Iulij.
Spes abbas, Nurſiæ. 28. Martij.
Spes virgo & mart. Romæ ſub Hadriano, ſupra cum Fide. 1. Auguſti.
Speuſippus, Eleuſippus, & Meleuſippus mart. Lingonis ſub M. Aurelio. 7. Ianuarij.
Spiridion epiſcopus in Cypro, confeſſor ſub Maximino. 14. Decembris.
Stachys epiſcopus Conſtantinopolitan. 31. Octobris.
Stacteus mart. Tibure ſub Hadriano, infra cum Symphoroſa. 18. Iulij.
Stacteus mart. Romæ. 28. Septembris.
Staniſlaus epiſcopus Cracouienſis & mart. 7. Maij.
Stephanus epiſcopus Lugdunenſis. 13. Februarij.
Stephanus abbas Reate. 13. Februarij.
Stephanus mart. in Ægypto, infra cum Victore. 1. April.
Stephanus abbas Ciſtertienſis. 17. Aprilis.
Stephanus epiſcopus Antiochenus & mart. 25. Aprilis.
Stephanus mart. Tarſi, ſupra cum Caſtore. 27. Aprilis.
Stephanus Papa & mart. Romæ ſub Valeriano. 2. Aug.
Stephanus ſubdiaconus mart. Romæ ſub Valeriano, infra cum Xyſto. 6. Auguſti.
Stephanus Hungarorum Rex. 20. Auguſti.
Stephanus mart. in Britannia, infra cum Socrate. 17. Septembris.
Stephanus mart. in Hiſpania, ſupra cum Honorio. 21. Nouembris.
Stephanus mart. Antiochiæ ſub Dioclet. 22. Nouemb.
Stephanus iunior, Baſilius, Petrus, Andreas, & ſocij CCCXXXIX. monachi mart. Conſtantinopoli ſub Copronymo. 28. Nouembris.
Stephanus mart. in Africa, ſupra cum Claudio. 3. Decembris.
Stephanus protomartyr, Hieroſolymis. 26. Decembris.
Eius Octaua. 2. Ianuarij.
Eiuſdem Inuentio. 3. Auguſti.
Eiuſdem Tranſlatio Romæ. 7. Maij.
Stephanus, Pontianus, Attalus, Fabianus, Cornelius, Sextus, Flos, Quinctianus, Mineruinus, & Simplicianus mart. Catanæ. 31. Decembris.
Stercatius mart. Emeritæ ſub Dioclet. infra cum Victore. 24. Iulij.
Straton, Philippus, & Eutychianus mart. Nicomediæ. 17. Auguſti.
Straton martyr. 9. Septembris.
Straton mart. Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Hieronide. 12. Septembris.
Stratonicus mart. Singidoni ſub Licinio, ſupra cum Hermylo. 13. Ianuarij.
Stylianus anachoreta Hadrianopoli. 26. Nouembris.
Styriacus mart. Sebaſtæ ſub Licinio, ſupra cum Carterio. 2. Nouembris.
Succeſſus mart. in Africa, ſupra cum Paulo. 19. Ianuar.
Succeſſus mart. in Africa, ſupra cum Rogato. 28. Martij.
Succeſſus mart. ſupra in, XVIII. mart. Cæſarauguſt. 16. Aprilis.
Succeſſus mart. in Africa, ſupra cum Petro. 9. Decemb.
Suitbertus epiſcopus Vuerdenſis. 1. Martij.
Sulpicius Pius epiſcopus Bituricenſis. 17. Ianuarij.
Sulpicius Seuerus epiſcopus Bituricen. 29. Ianuarij.
Sulpicius & Seruilianus mart. Romæ ſub Traiano. 20. Aprilis.
Superius mart. Valencenis, ſupra cum Saluio. 26. Iunij.
Suranus abbas. 24. Ianuarij.
Suſanna, Marciana, & Palladia mart. cum filijs paruulis. 24. Maij.
Suſanna virgo & mart. Romæ ſub Dioclet. 11. Auguſti.
Suſanna & Martha mart. 20. Septembris.
Suuithunus epiſcopus Vuintonien. 2. Iulij.
Syagrius epiſcopus Auguſtodunen. 27. Auguſti.
Sycus & Palatinus mart. Antiochiæ. 30. Maij.
Symmachus Papa Romæ. 19. Iulij.
Symphorianus mart. Romæ, ſupra cũ Claudio. 7. Iulij.
Symphorianus mart. Auguſtoduni ſub Aureliano. 22. Auguſti.

Sym-

Symphorianus mart. Romæ ſub Dioclet. ſupra cum Claudio. 8. Nouembris.
Symphoroſa martyr in Campania ſub Dioclet. ſupra cum Ariſtone. 2. Iulij.
Symphoroſa, & ſeptem eius filij, Creſcens, Iulianus, Nemeſius, Primitiuus, Iuſtinus, Stacteus, & Eugenius mart. Tibure ſub Hadriano. 18. Iulij.
Symphronius mart. in Africa, ſupra cum Felice. 3. Feb.
Symphronius, Olympius, Theodulus, & Exuperia mart. Romæ. 26. Iulij. & 31. Octobris.
Syncletica, Alexandriæ. 5. Ianuarij.
Syndimius mart. Nicomediæ, ſupra cũ Cyriaco. 19. Dec.
Syneſius & Theopompus mart. 21. Maij.
Syneſius lector mart. Romæ ſub Aureliano. 12. Decem.
Syntyches, Philippis. 22. Iulij.
Syrus epiſcopus Papienſis. 9. Decembris. & cum Iuuentio eiuſdem vrbis epiſcopo. 12. Septembris.
Syrus epiſcopus Genuenſis. 29. Iunij.

T

TAMMARVS confeſſor in Campania, ſupra cum Priſco. 1. Septembris.
Tarbula mart. ſub Sapore, ſupra in, Martyres plurimi in Perſide. 22. Aprilis.
Tatiana mart. Romæ ſub Alexandro. 12. Ianuarij.
Tatianus diaconus martyr Aquileiæ ſub Numeriano, ſupra cum Hilario. 16. Martij.
Tatianus mart. in Phrygia ſub Iuliano, ſupra cum Macedonio. 12. Septembris.
Tatio mart. in Iſauria ſub Dioclet. 24. Auguſti.
Tarta mart. Damaſci, ſupra cum Paulo. 25. Septembris.
Taurinus epiſcopus Ebroicenſis. 11. Auguſti.
Taurio mart. Amphipoli, ſupra cum Aucto. 7. Nouem.
Tecla mart. Romæ, ſupra cum Petro. 26. Martij.
Tecla mart. in Palæſtina ſub Dioclet. infra cum Timotheo. 19. Auguſti.
Tecla, Adrumeti, ſupra cum Bonifacio. 30. Auguſti.
Tecla virgo & mart. Aquileiæ ſub Nerone, ſupra cum Euphemia. 3. Septembris.
Tecla virgo & mart. Iconij ſub Nerone. 23. Septemb.
Tecla abbatiſſa in Germania. 15. Octobris.
Teleſphorus Papa & mart. Romæ ſub Antonin. 5. Ian.
Terentianus epiſcopus Tudertinus mart. ſub Hadriano. 1. Septembris.
Terentius, Africanus, Pompeius, & ſocij mart. in Africa ſub Decio. 10. Aprilis.
Terentius epiſcopus Iconij & mart. 21. Iunij.
Terentius mart. Tuderti ſub Dioclet. ſupra cum Fidentio. 27. Septembris.
Tertius confeſſor in Africa ſub Hunnerico, ſupra cum Dionyſia. 6. Decembris.
Tertulla virgo & mart. Cirthæ ſub Valeriano, ſupra cum Æmyliano. 29. Aprilis.
Tertullianus epiſcopus Bononien. 27. Aprilis.
Tertullinus presbyt. & mart. Romæ ſub Valeriano. 4. Auguſti.
Thaddæus Apoſt. mart. in Perſide, ſupra cum Simone. 28. Octobris.
Thea mart. in Palæſtina, ſupra cum Meuri. 19. Decem.
Thalalæus, Aſterius, Alexander, & ſocij mart. Edeſſæ ſub Numeriano. 20. Maij.
Thalus mart. Laodiceæ ſub Dioclet. infra cum Trophimo. 11. Martij.
Thamel, & ſocij mart. ſub Hadriano. 4. Septembris.
Tharacus, Probus, & Andronicus mart. Tarſi ſub Dioclet. 11. Octobris.
Tharaſius epiſcopus Conſtantinopolitan. 25. Februar.
Tharſicius, Zoticus, Cyriacus, & ſocij mart. Alexandriæ. 31. Ianuarij.
Tharſicius acolythus mart. Romæ. 15. Auguſti.
Tharſilla virgo, Romæ. 24. Decembris.
Thecuſa virgo mart. Ancyræ, infra cum Theod. 18. Maij.
Themiſtocles mart. in Lycia ſub Decio. 21. Decembris.
Theoctiſtes virgo in Paro inſula. 10. Nouembris.
Theodardus epiſcopus Leodienſis & mart. 10. Septẽb.
Theodemirus monachus mart. Cordubæ. 25. Iulij.
Theodora mart. Nicææ, infra cum Theuſeta. 13. Martij.
Theodora mart. Romæ ſub Hadriano. 1. Aprilis.
Theodora virgo, & Didymus mart. Alexandriæ ſub Dioclet. 28. Aprilis.
Theodora virgo mart. Tarracinæ ſub Domitiano, ſupra cum Flauia Domitilla. 7. Maij.
Theodora pœnitens, Alexandriæ. 11. Septembris.
Theodora Romæ ſub Dioclet. 17. Septembris.
Theodoricus presbyt. Rhemenſis. 1. Iulij.
Theodorus monachus in Ægypto. 28. Decembris.
Theodorus mart. Heracleæ ſub Licinio. 7. Februarij.
Theodorus mart. Romæ, ſupra cũ Alexandro. 17. Mart.
Theodorus epiſc. Irenæus diaconus, Serapion & Ammonius lectores mart. Pentapoli. 26. Martij.
Theodorus & Pauſilippus mart. ſub Hadriano. 15. Apr.
Theodorus Trichinas. 20. Aprilis.
Theodorus epiſcopus Anaſtaſiopolis. 22. Aprilis.
Theodorus epiſcopus Bononienſis. 5. Maij.
Theodorus epiſcopus Papienſis. 20. Maij.
Theodorus epiſcopus Cyrenenſis confeſſor ſub Diocletiano. 4. Iulij.
Theodorus mart. Romæ ſub Gallieno, ſupra cum Lucilla. 29. Iulij.
Theodorus mart. Nicomediæ, infra cum Zenone. 2. Sept.
Theodorus, Oceanus, Ammianus, & Iulianus mart. ſub Maximiano. 4. Septembris.
Theodorus mart. Conſtantinopoli ſub Valente, infra cum Vrbano. 5. Septembris.
Theodorus mart. Hadrianopoli ſub Maximiano, ſupra cum Maximo. 15. Septembris.
Theodorus epiſcopus Cantuarienſis. 19. Septembris.
Theodorus, Philippa eius mater, & ſocij mart. Pergæ ſub Antonino. 20. Septembris.
Theodorus presb. mart. Antiochiæ ſub Iuliano. 23. Oct.
Theodorus abbas Viennæ. 29. Octobris.
Theodorus miles mart. Amaſeæ ſub Maximian. 9. Nou.
Theodorus epiſcopus Ægyptius, mart. Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Fauſto. 26. Nouembris.
Theodorus mart. Antioch. ſupra cum Polycarpo. 7. Dec.
Theodorus mart. Antiochiæ, ſupra cum Druſo. 14. Dec.
Theodorus mart. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Irenæo. 15. Decembris.
Theodorus manſionarius eccl. S. Petri Romæ. 26. Dec.
Theodorus monachus, & Theophanes epiſcopus Nicænus, confeſſores Cõſtantinopoli ſub Leone & Theophilo. 27. Decembris.
Theodoſia mart. in Paphlagonia, ſupra cum Alexandra. 20. Martij.
Theodoſia mart. ſupra cum Domitio. 23. Martij.
Theodoſia virgo Tyria mart. Cæſareæ ſub Maximino. 2. Aprilis.
Theodoſia, & aliæ XII. mart. Cæſareæ ſub Dioclet. 29. Maij.
Theodoſius cœnobiarcha in Cappadocia. 11. Ianuar.
Theodoſius mart. ſupra cum Quadrato. 26. Martij.
Theodoſius epiſcopus Antiſiodorenſis. 17. Iulij.
Theodoſius, Lucius, Marcus, & Petrus milites mart. Romæ. 25. Octobris.
Theodota mart. Conſtantinopoli ſub Leone Iconoclaſta. 17. Iulij.
Theodota cum Euodio, & alijs duobus filijs mart. Nicææ. 2. Auguſti.
Theodotus mart. in Africa, ſupra cum Aquilino. 4. Ian.
Theodotus epiſc. Cyriniæ confeſſor ſub Licinio. 6. Maij.
Theodotus, Thecuſa, Alexandra, Claudia, Faina, Eu-

phraſia, Matrona, & Iulitta virg. & mart. Ancyræ. 18. Maij.
Theodotus mart. in Scythia, ſupra cum Marino. 5. Iulij.
Theodotus, Ruffina, & Ammia, Cæſareæ. 31. Auguſti.
Theodotus epiſcopus Laodiceæ. 2. Nouembris.
Theodotus mart. Heracleæ, ſupra cũ Clemẽte. 14. Nou.
Theodulphus epiſcopus Laubienſis. 24. Iunij.
Theodulus mart. Cæſareæ. 17. Februarij.
Theodulus presbyter Antiochiæ. 23. Martij.
Theodulus, Aneſius, Felix, Cornelia, & ſocij mart. in Africa. 31. Martij.
Theodulus lector mart. Theſſalonicæ ſub Maximiano, ſupra cum Agathopode. 4. Aprilis.
Theodulus mart. ſub Hadriano, ſupra cum Exuperio. 2. Maij.
Theodulus presb. mart. Romæ ſub Traiano, ſupra cum Alexandro Papa. 3. Maij.
Theodulus mart. in Phœnicia, ſupra cũ Leontio. 18. Iun.
Theodulus mart. Romæ, ſupra cum Symphronio. 26. Iulij. & 31. Octobris.
Theodulus mart. in Phrygia ſub Iuliano, ſupra cum Macedonio. 12. Septembris.
Theodulus, Saturninus, Euporus, Gelaſius, Eunicianus, Zeticus, Cleomenes, Agathopus, Baſilides, & Euariſtus mart. in Creta ſub Decio. 23. Decembris.
Theogenes mar. in Helleſponto, ſupra cũ Cyrino. 3. Ian.
Theogenes epiſcopus Hipponen. & alij XXXVI. mart. ſub Valeriano. 26. Ianuarij.
Theogonius mart. Edeſſæ ſub Maximiano, ſupra cum Baſſa. 21. Auguſti.
Theonas mart. in Cilicia ſub Dioclet. infra cum Zoſimo. 3. Ianuarij.
Theonas mart. ſub Dioclet. infra cũ Victore. 20. Aprilis.
Theonas epiſcopus Alexandrinus. 23. Auguſti.
Theoneſtus epiſcopus Altini, & mart. 30. Octobris.
Theonilla mart. Ægeæ ſub Dioclet. ſupra cum Claudio. 23. Auguſti.
Theopemptus mart. in Cilicia ſub Dioclet. infra cum Zoſimo. 3. Ianuarij.
Theophanes monachus Conſtantinopoli, confeſſor ſub Leone Armeno. 12. Martij.
Theophanes, & ſocij Conſtantinopoli. 4. Decembris.
Theophanes monachus epiſcopus Nicænus, ſupra cum Theodoro. 27. Decembris.
Theophila virgo mart. Nicomediæ ſub Dioclet. ſupra cum Inde. 28. Decembris.
Theophilus diaconus, & Helladius mart. in Libya. 8. Ianuarij.
Theophilus ſcholaſticus mart. Cæſareæ. 6. Februarij.
Theophilus mart. ſupra cum Saturnino. 6. Februarij.
Theophilus mart. Romæ, ſupra cum Macario. 28. Febr.
Theophilus epiſcopus Cæſarienſis. 5. Martij.
Theophilus epiſcopus Nicomedienſis. 7. Martij.
Theophilus epiſcopus Brixienſis. 27. Aprilis.
Theophilus prætor mart. in Cypro. 22. Iulij.
Theophilus mart. ſub Dioclet. infra cum Trophimo. 23. Iulij.
Theophilus mart. Alexandriæ, ſupra cum Ammone. 8. Septembris.
Theophilus monachus Conſtantinopoli, confeſſor ſub Iſaurico. 2. Octobris.
Theophilus epiſcopus Antiochenus. 13. Octobris.
Theophilus mart. Cæſareæ ſub Decio, ſupra cum Germano. 3. Nouembris.
Theophilus miles mart. Alexandriæ, ſupra cum Ammone. 20. Decembris.
Theopiſtes & Theopiſtus mart. Romæ ſub Hadriano, ſupra cum Euſtachio. 20. Septembris.
Theopompus mart. ſupra cum Syneſio. 21. Maij.
Theoprepides mart. ſupra cum Phileto. 27. Martij.
Theoticus mart. Antinoi, ſupra cum Ariano. 8. Martij.
Theotimus epiſcopus Tomis. 20. Aprilis.
Theotimus mart. ſub Maximino, ſupra cum Domnino. 5. Nouembris.
Theotimus & Baſilianus mart. Laodiceæ. 18. Decemb.
Theotimus mart. Tripoli, ſupra cum Luciano. 24. Dec.
Theſpeſius mart. in Cappadocia ſub Alexandro. 1. Iun.
Theſpeſius mart. Nicææ ſub Maximino, ſupra cum Euſtachio. 20. Nouembris.
Theſſalonica mart. Amphipoli, ſupra cũ Aucto. 7. Nou.
Theuſeta, Horres, Theodora, Nymphodora, Marcus, & Arabia mart. Nicææ. 13. Martij.
Thomaides mart. Alexandriæ. 14. Aprilis.
Thomas Aquinas ord. Prædic. in monaſt. Foſſænouæ. 7. Martij.
Thomas epiſcopus Herfordienſis. 2. Octobris.
Thomas monachus Antiochiæ. 18. Nouembris.
Thomas Apoſtolus, mart. Calaminæ. 21. Decembris.
Eius Vigilia. 20. Decembris.
Eiuſdem Tranſlatio, Edeſſæ. 3. Iulij.
Thomas epiſcopus Cantuarien. & mart. 29. Decemb.
Thraſeas epiſcopus Eumeniæ, mart. Smyrnæ. 5. Octob.
Thraſon, Pontianus, & Prætextatus mart. Romæ ſub Maximiano. 11. Decembris.
Thyrſus & Proiectus mart. 24. Ianuarij.
Thyrſus, Leucius, & Callinicus mart. Apolloniæ ſub Decio. 28. Ianuarij.
Thyrſus mart. Alexand. ſupra cum Saturnino. 31. Ian.
Thyrſus diaconus mart. Auguſtoduni, ſupra cum Andochio. 24. Septembris.
Tiberius, Modeſtus, & Florentia mart. in territ. Agathenſi ſub Dioclet. 10. Nouembris.
Tiburtius, Valerianus, & Maximus mart. Romæ ſub Alexandro. 14. Aprilis.
Tiburtius mart. Romæ ſub Dioclet. 11. Auguſti.
Tiburtius mart. in Sabinis, ſupra cum Hyacintho. 9. Septembris.
Tigides & Remedius epiſcopi, in oppido Vapingo. 3. Februarij.
Tigrius presbyt. & Eutropius lector mart. Conſtantinopoli. 12. Ianuarij.
Timolaus, duo Dionyſij, Pauſides, Romulus, duo Alexandri, & Agapius mart. Cæſareæ ſub Diocletiano. 24. Martij.
Timon diaconus de VII. mart. Corinthi. 19. Aprilis.
Timotheus diſcipulus B. Pauli, epiſcopus Epheſinus & mart. 24. Ianuarij.
Eiuſdem Tranſlatio, Conſtantinopoli. 9. Maij.
Timotheus mart. Romæ ſub Antonino, ſupra cum Marco. 24. Martij.
Timotheus & Diogenes mart. in Macedonia. 6. Aprilis.
Timotheus & Maura mart. in Thebaide. 3. Maij.
Timotheus, Polius, & Eutychius diaconi mart. in Mauritania. 21. Maij.
Timotheus mart. Romæ, ſupra cum Fauſtino. 22. Maij.
Timotheus epiſc. Pruſiadis, mart. ſub Iulian. 10. Iunij.
Timotheus, Tecla, & Agapius mart. in Palæſtina ſub Dioclet. 19. Auguſti.
Timotheus mart. Romæ. 22. Auguſti.
Timotheus & Apollinaris mart. Rhemis, 23. Auguſti.
Timotheus & Fauſtus mart. Antiochiæ. 8. Septembris.
Timotheus diaconus mart. in Mauritania. 19. Decemb.
Titianus epiſcopus Opitergij. 16. Ianuarij.
Titianus epiſcopus Brixienſis. 3. Martij.
Titus diſcip. B. Pauli, & Cretenſium epiſcopus. 4. Ian.
Titus diaconus mart. Romæ ſub Gothis. 16. Auguſti.
Tobias mart. Sebaſtæ ſub Licinio, ſupra cum Carterio. 2. Nouembris.
Torpes mart. ſub Nerone, Piſis in Tuſcia. 17. Maij.
Torquatus epiſcopus Accitanus, Cteſiphon, Secundus, Indaletius, Cæcilius, Heſychius, & Euphraſius epiſcopi in Hiſpania. 15. Maij.

Totna-

Totnanus diaconus mart. Herbipoli, ſupra cum Chyliano. 8. Iulij.
Tranquillinus mart. Romæ ſub Dioclet. 6. Iulij.
Transfiguratio Domini in monte Thabor. 6. Auguſti.
Tranſlatio S. Andreæ Apoſtoli, Cóſtantinopoli. 9. Maij.
Auguſtini epiſcopi, Papiæ. 28. Februarij.
Dominici ord. Præd. Bononiæ. 24. Maij.
Franciſci confeſſoris, Aſſiſij. 25. Maij.
Frigdiani epiſcopi Lucenſis. 18. Nouembris.
Gregorij Nazianzeni, Romæ. 11. Iunij.
Herculani epiſcopi & mart. Peruſiæ. 1. Martij.
Hieronymi presbyteri, Romæ. 9. Maij.
Ignatij epiſcopi & mart. Antiochiæ. 17. Decembris.
Ioannis Chryſoſtomi, Conſtantinopoli. 27. Ianuar.
Iulianæ virginis & mart. Cumis. 16. Februarij.
Lucæ Euangeliſtæ, Conſtantinopoli. 9. Maij.
Marci Euangeliſtæ, Venetijs. 31. Ianuarij.
Mariæ Iacobi, Verulis. 25. Maij.
Marinæ virginis, Venetijs. 17. Iulij.
Martini epiſcopi, Turonis. 4. Iulij.
Matthæi Apoſtoli, Salerni. 6. Maij.
Monicæ matris S. Auguſtini, Romæ. 9. Aprilis.
Nicolai epiſcopi Myreæ, Barij in Apulia. 9. Maij.
Stephani protomartyris, Romæ. 7. Maij.
Thomæ Apoſtoli, Edeſſæ. 3. Iulij.
Timothei Epheſiorum epiſc. Conſtantinop. 9. Maij.
Trecenti Martyres Carthagine ſub Valeriano. 24. Aug.
Trecenti Martyres Coloniæ ſub Maximiano. 15. Octob.
Trecenti & decem Martyres in Perſide. 9. Maij.
Trecenti decem & octo Martyres Coloniæ ſub Maximiano, ſupra cum Gereone. 10. Octobris.
Trecenti trigintanouem Monachi mart. Conſtantinopoli ſub Copronymo, ſupra cum Stephano. 28. Nou.
Trecenti quinquaginta Monachi martyres in Syria. 31. Iulij.
Trecenti ſeptuagintaquinque Martyres ſub Decio, ſupra cum Paramone. 29. Nouembris.
Tres milites mart. Romæ ſub Nerone. 2. Iulij.
Tres pueri in Babylonia. 16. Decembris.
Triginta milites mart. Romæ ſub Dioclet. 31. Ianuarij.
Triginta milites mart. Antiochiæ, ſupra cum Marco. 28. Septembris.
Triginta Martyres Romæ ſub Dioclet. 22. Decembris.
Trigintatres Martyres Nicææ. 16. Auguſti.
Trigintaquatuor mart. Lugduni ſub Antonino, ſupra cum Alexandro. 24. Aprilis.
Trigintaſeptem Martyres in Thracia. 20. Auguſti.
Trigintaocto Monachi mart. in monte Sina. 14. Ian.
Trigintanouem Martyres in Palæſtina ſub Maximino. 4. Maij.
Triphenes mart. Cyzici. 31. Ianuarij.
Triphina mart. in Sicilia, ſupra cum Agathone. 5. Iulij.
Tripos mart. Romæ ſub Aureliano, ſupra cum Baſilide. 10. Iunij.
Troadius mart. Neocæſareæ ſub Decio. 28. Decembris.
Troianus epiſcopus Santonenſis. 30. Nouembris.
Trophimus & Thalus mart. Laodiceæ ſub Diocletiano. 11. Martij.
Trophimus & Eucarpius mart. 18. Martij.
Trophimus & Theophilus mart. ſub Dioclet. 23. Iulij.
Trophimus, Sabbatius, & Dorymedon mart. Antiochiæ & Synnadæ ſub Probo. 19. Septembris.
Trophimus diſcipulus beati Pauli, & epiſcopus Arelaten. 29. Decembris.
Trudo presbyter in pago Hasbanio. 23. Nouembris.
Tryphenna & Tryphoſa Iconij. 10. Nouembris.
Tryphillus epiſcopus in Cypro. 13. Iunij.
Tryphon mart. in Africa, ſupra cum Aquilino. 4. Ian.
Tryphon, & alij XII. mart. Alexandriæ. 3. Iulij.
Tryphon & Reſpicius martyres, & Nympha virgo. 10. Nouembris.
Tryphonia vxor Decij, Romæ. 18. Octobris.
Tryphoſa, Iconij, ſupra cum Tryphenna. 10. Nouemb.
Turianus epiſcopus in Britannia. 13. Iulij.
Turibius epiſcopus Aſturicenſis. 16. Aprilis.
Tychicus B. Pauli diſcipulus, in Cypro. 29. Aprilis.
Tychon epiſcopus in Cypro. 16. Iunij.
Tyrannio, Siluanus, Peleus, & Nilus epiſcopi, & Zenobius presbyt. mart. in Phœnicia ſub Diocletiano. 20. Februarij.

V

VALENS epiſcopus & mart. cum tribus pueris. 21. Maij.
Valens diaconus, Paulus, & alij nouem mart. Cæſareæ ſub Maximino. 1. Iunij.
Valens epiſcopus Veronenſis. 26. Iulij.
Valentina virgo & mart. cum ſocia in Palæſtina. 25. Iul.
Valentinus presbyter & martyr Romæ ſub Claudio. 14. Februarij.
Valentinus epiſcopus Interamnen. & mart. 14. Februar.
Valentinus epiſcopus Treuiren. & mart. 16. Iulij.
Valentinus epiſcopus. 29. Octobris.
Valentinus presbyt. & Hilarius diaconus mart. Viterbij ſub Maximiano. 3. Nouembris.
Valentinus, Felicianus, & Victorinus mart. Rauennæ ſub Dioclet. 11. Nouembris.
Valentinus, Solutor, & Victor mart. Rauennæ ſub Dioclet. 13. Nouembris.
Valentinus, Concordius, Naualis, & Agricola mart. Rauennæ ſub Maximiano. 16. Decembris.
Valentio mart. Doroſtori, ſupra cũ Paſſicrate. 25. Maij.
Valeria mart. Mediolani. 28. Aprilis.
Valeria mart. Cæſareæ, infra cum Zenaide. 5. Iunij.
Valeria virgo & mart. Lemouicis. 9. Decembris.
Valerianus mart. Romæ ſub Alexandro, ſupra cum Tiburtio. 14. Aprilis.
Valerianus martyr Antiochiæ, ſupra cum Reſtituto. 23. Auguſti.
Valerianus mart. Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Hieronide. 12. Septembris.
Valerianus mart. Cabilonen. 15. Septembris.
Valerianus, Macrinus, & Gordianus mart. Nouioduni. 17. Septembris.
Valerianus epiſcopus Aquileienſis. 27. Nouembris.
Valerianus, Vrbanus, Creſcens, Euſtachius, Creſconius, Creſcentianus, Felix, Hortulanus, & Florentianus epiſcopi & confeſſores in Africa. 28. Nouembris.
Valerianus epiſcopus in Africa ſub Geiſerico. 15. Decembris.
Valerius epiſcopus Cæſarauguſtan. 28. Ianuarij.
Valerius diſcipulus beati Petri, & epiſcopus Treuiren. 29. Ianuarij.
Valerius & Ruffinus martyres Sueſſione ſub Dioclet. 14. Iunij.
Valerius mart. in Africa, ſupra cum Ruffino. 16. Nouem.
Varicus mart. in Africa, ſupra cum Secundo. 15. Nou.
Varus miles, & ſeptem Monachi mart. in Ægypto ſub Maximino. 19. Octobris.
Vbaldus epiſcopus Eugubinus. 16. Maij.
Vedaſtus epiſcopus Atrebatenſis. 6. Februarij.
Venantius epiſcopus & mart. 1. Aprilis.
Venantius, & alij decem mart. Camerini ſub Decio. 18. Maij.
Venantius abbas Turonis. 13. Octobris.
Venerius epiſcopus Mediolanenſis. 4. Maij.
Venerius eremita in inſula Palmaria. 13. Septembris.
Veneranda virgo mart. in Gallia ſub Antonino. 14. Nou.
Venerandus mart. Trecen. ſub Aureliano. 14. Nouemb.
Venuſtianus præſes mart. Spoleti ſub Maximiano, ſupra cum Sabino. 30. Decembris.

Venuſtus mart. in Africa, ſupra cum Heliodoro. 6. Maij.
Venuſtus mart. Romæ, ſupra cum Fauſtino. 22. Maij.
Veranus epiſcopus in territorio Aurelianenſi. 19. Oct.
Veranus epiſcopus Lugdunen. 11. Nouembris.
Verecundus epiſcopus Veronenſis. 22. Octobris.
Verena virgo in territorio Conſtantien. 1. Septembris.
Veriſſimus mart. in Tuſcia ſub Decio, ſupra cum Secundiano. 9. Auguſti.
Veriſſimus, Maxima, & Iulia mart. Vlyſipone ſub Diocle. 1. Octobris.
Verulus, Secundinus, Siricius, Felix, Seruulus, Saturninus, Fortunatus, & alij XVI. mart. Adrumeti in perſecut. Vuandal. 21. Februarij.
Verus epiſcopus Vien nenſis. 1. Auguſti.
Verus epiſcopus Salernitan. 23. Octobris.
Vetius Epagathus mart. Lugduni ſub Antonino, ſupra cum Photino. 2. Iunij.
Viator miniſter B. Iuſti, Lugduni. 21. Octobris.
Viator epiſcopus Bergomenſis. 14. Decembris.
Victor mart. Ebreduni ſub Dioclet. infra cum Vincentio. 22. Ianuarij.
Victor mart. Alexandriæ, ſupra cum Saturnino. 31. Ian.
Victor mart. in Ægypto ſub Numeriano, infra cum Victorino. 25. Februarij.
Victor confeſſor in territorio Atrebatenſi. 26. Februar.
Victor, Victorinus, Claudianus, & Baſſa mart. Nicomediæ. 6. Martij.
Victor mart. in Africa. 10. Martij.
Victor mart. ſupra cum Photina. 20. Martij.
Victor mart. Theſſal. ſupra cum Domnino. 30. Martij.
Victor & Stephanus mart. in Ægypto. 1. Aprilis.
Victor mart. Bracari. 12. Aprilis.
Victor, Zoticus, Zenon, Acindinus, Cæſarius, Seuerianus, Chryſophorus, Theonas, & Antoninus mart. ſub Dioclet. 20. Aprilis.
Victor mart. Mediolani ſub Maximiano. 8. Maij.
Victor & Corona mart. in Syria ſub Antonino 14. Maij.
Victor mart. Alexandriæ, ſupra cum Adriono 17. Maij.
Victor, Alexander, Felicianus, & Longinus milites mart. Maſſiliæ. 21. Iulij.
Victor, Stercatius, & Antinogenes mart. Emeritæ ſub Diocle. 24. Iulij.
Victor Papa & mart. Romæ. 28. Iulij.
Victor epiſcopus Vticenſis. 23. Auguſti.
Victor mart. in Hiſpania. 26. Auguſti.
Victor epiſcop. & mart. in Africa ſub Valeriano, ſupra cum Nemeſiano. 10. Septembris.
Victor mart. Chalcedone ſub Dioclet. ſupra cum Soſtheoe. 10. Septembris.
Victor mart. in Africa ſub Valeriano, ſupra cum Cypriano. 14. Septembris.
Victor mart. in Gallia ſub Maximiano, ſupra cum Mauritio. 22. Septembris.
Victor & Vrſus martyres Solodori ſub Maximiano. 30. Septembris.
Victor, & ſocij mart. in territ. Colonienſi. 10. Octob.
Victor, Alexander, & Marianus mart. 17. Octobris.
Victor epiſcopus Capuanus. 17. Octobris.
Victor mart. in Africa, ſupra cum Publio. 2. Nouemb.
Victor mart. Rauennæ ſub Dioclet. ſupra cum Valentino. 13. Nouembris.
Victor mart. Nicomediæ, ſupra cum Ambico. 3. Dec.
Victor mart. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Ireneo. 15. Decembris.
Victor mart. in Africa, infra cum Victuro. 18. Decem.
Victor mart. in Africa, ſupra cum Caſtore. 28. Decem.
Victor mart. in Africa, ſupra cum Dominico. 29. Dec.
Victoria mart. Cordubæ ſub Dioclet. ſupra cum Aciſclo. 17. Nouembris.
Victoria virgo & mart. Romæ ſub Decio. 23. Decemb.
Victorianus Proconſul, duo germani Aquæregienſes, duo Frumentij mercatores mart. in Africa ſub Hunnerico. 23. Martij.
Victorianus mart. in Iſauria, ſupra cũ Aquilino. 16. Maij.
Victoricus mart. in Africa ſub Valeriano, ſupra cum Montano. 24. Februarij.
Victoricus, Fulcianus, & Gentianus mart. Ambiani ſub Maximiano. 11. Decembris.
Victorinus, Victor, Nicephorus, Claudianus, Dioſcorus, Serapion, & Papias mart. in Ægypto ſub Numeriano. 25. Februarij.
Victorinus mart. Nicomediæ, ſupra cum Victore. 6. Mart.
Victorinus mar. Nicomediæ, ſupra cũ Paſtore. 29. Mart.
Victorinus mart. Romæ ſub Traiano, ſupra cum Marone. 15. Aprilis.
Victorinus mart. Arnernis, ſupra cum Caſſio. 15. Maij.
Victorinus confeſſor Camerini. 8. Iunij.
Victorinus mart. Romæ, ſupra cum Claudio. 7. Iulij.
Victorinus epiſcopus Amiterni mart. Romæ ſub Nerua Traiano. 5. Septembris.
Victorinus mart. Meſſanæ, ſupra cum Placido. 5. Octob.
Victorinus epiſc. Pictauien. mart. ſub Dioclet. 2. Nou.
Victorinus mart. Romæ ſub Dioclet. ſupra in, Quatuor Coronati. 8. Nouembris.
Victorinus mart. Rauennæ ſub Dioclet. ſupra cum Valentino. 11. Nouembris.
Victorinus mart. in Africa, ſupra cum Seuero. 2. Dec.
Victorinus mart. in Africa, infra cum Victuro. 18. Decembris.
Victorius mart. Cæſareæ, ſupra cum Polyeucto. 21. Maij.
Victorius epiſcopus Cenomanen. 5. Septembris.
Victorius mart. Legione ſub Dioclet. ſupra cum Claudio. 30. Octobris.
Victricius epiſc. Rhotomagen. ſub Iuliano. 7. Auguſti.
Victurus, Victor, Victorinus, Adiutor, Quartus, & alij XXX. mart. in Africa. 18. Decembris.
Vigilia Epiphaniæ Domini. 5. Ianuarij.
Matthiæ Apoſtoli. 23. Februarij.
Ioannis Baptiſtæ. 23. Iunij.
Petri & Pauli Apoſt. 28. Iunij.
Iacobi Apoſtoli. 24. Iulij.
Laurentij martyris. 9. Auguſti.
Aſſumptionis B. Mariæ. 14. Auguſti.
Bartholomæi Apoſtoli. 24. Auguſti.
Matthæi Apoſtoli. 20. Septembris.
Simonis & Iudæ Apoſt. 27. Octobris.
Omnium Sanctorum. 31. Octobris.
Andreæ Apoſtoli. 29. Nouembris.
Thomæ Apoſtoli. 20. Decembris.
Natiuitatis Domini. 24. Decembris.
Vigilius epiſcopus Tridentin. & mart. 26. Iunij.
Vigilius epiſcopus Brixienſis. 26. Septembris.
Viginti martyres Tarſi ſub Dioclet. 6. Iunij.
Viginti Martyres Nicomediæ ſub Dioclet. 23. Decem.
Vigintitres Mart. Romæ ſub Dioclet. 5. Auguſti.
Vigor epiſcopus Baiocenſis. 1. Nouembris.
Vincentius leuita & mart. Valentiæ. 22. Ianuarij.
Vincentius, Orontius, & Victor mart. Ebreduni ſub Dioclet. 22. Ianuarij.
Vincentius mart. In Africa, ſupra cum Datino. 27. Ian.
Vincentius Ferrerius ord. Præd. in Britannia. 5. Aprilis.
Vincentius mart. Cucoliberi. 19. Aprilis.
Vincentius confeſſor Ebreduni, ſupra cum Marcellino. 20. Aprilis.
Vincentius mart. in Portu Romano. 24. Maij.
Vincentius presbyter Lerinenſis. 24. Maij.
Vincentius leuita & mart. Agenni. 9. Iunij.
Vincentius mart. Romæ. 24. Iulij.
Vincentius mart. Romæ ſub Commodo, ſupra cum Euſebio. 25. Auguſti.
Vincentius & Lætus mart. in Hiſpania. 1. Septembris.
Vincentius abbas & mart. in Hiſpania. 11. Septembris.

Vincentius, Sabina, & Chriſteta mart. Abulæ. 27. Oct.
Vincula S. Petri, Romæ. 1. Augusti.
Vindemialis, Eugenius, & Longinus epiſcopi & mart. in Africa ſub Hunnerico. 2. Maij.
Vindonius confeſſor in Campania, ſupra cum Priſco. 5. Septembris.
Virgines ſex mart. Nicomediæ ſub Maximiano. 19. Maij.
Virgines ſeptem mart. Sirmij. 9. Aprilis.
Virgines XL. mart. Heracleæ ſub Licinio. 5. Septembris.
Virgines XL. mart. Antiochiæ ſub Decio. 24. Decem.
Virgines plurimæ martyres in Africa ſub Hunnerico. 16. Decembris.
Viſitatio B. Mariæ ad Eliſabeth. 2. Iulij.
Viſſia virgo & mart. Firmi. 12. Aprilis.
Vitalianus Papa, Romæ. 27. Ianuarij.
Vitalianus epiſcopus Capuanus. 16. Iulij.
Vitalicus mart. Ancyræ, ſupra cum Ruffino. 4. Septemb.
Vitalis, Reuocatus, & Fortunatus martyres, Smyrnæ. 9. Ianuarij.
Vitalis mart. in Africa, ſupra cum Epicteto. 9. Ianuarij.
Vitalis, Felicula, & Zenon mart. Romæ. 14. Februarij.
Vitalis mart. Alexandriæ, ſupra cum Aratore. 21. April.
Vitalis mart. Rauennæ. 28. Aprilis.
Vitalis mart. in Campania ſub Dioclet. ſupra cum Ariſtone. 2. Iulij.
Vitalis mart. Romæ ſub Antonino, ſupra in, Septem fratres. 10. Iulij.
Vitalis mart. in Gallia ſub Maximiano, ſupra cum Mauritio. 22. Septembris.
Vitalis mart. Cæſareæ ſub Decio, ſupra cum Germano. 3. Nouembris.
Vitalis & Agricola mart. Bononiæ. 4. Nouembris.
Vitus, Modeſtus, & Creſcentia mart. in Lucania ſub Dioclet. 15. Iunij.
Viuentiolus epiſcopus Lugdunen. 12. Iulij.
Viuentius confeſſor in monaſt. Verſiaco. 13. Ianuarij.
Viuianus epiſcopus Santonenſis. 28. Auguſti.
Viuina virgo, Bigardis. 17. Decembris.
Vldaricus epiſcopus Auguſtæ. 4. Iulij.
Vlpianus mart. Tyri ſub Maximiano. 3. Aprilis.
Voluſianus epiſcopus Turonen. 18. Ianuarij.
Vrbanus mart. Antiochiæ ſub Decio, ſupra cum Babyla. 24. Ianuarij.
Vrbanus mart. in Africa, ſupra cum Cyrillo. 8. Martij.
Vrbanus epiſcopus Lingonienſis. 2. Aprilis.
Vrbanus mart. ſupra in, XVIII. Mart. Cæſaraug. 16. Apr.
Vrbanus Papa & mart. Romæ. 25. Maij.
Vrbanus mart. in Campania ſub Dioclet. ſupra cum Ariſtone. 2. Iulij.
Vrbanus, Theodorus, Menedemus, & ſocij LXXVII. mart. Conſtantinopoli ſub Valente. 5. Septembris.
Vrbanus mart. ſupra cum Ampliato. 31. Octobris.
Vrbanus epiſcopus confeſſor in Africa, ſupra cum Valeriano. 28. Nouembris.
Vrbanus epiſcopus Theani. 7. Decembris.
Vrciſcenus epiſcopus Papienſis. 21. Iunij.
Vrſicinus mart. Rauennæ. 19. Iunij.
Vrſicinus epiſcopus Senonenſis. 24. Iulij.
Vrſicinus epiſcopus Brixienſis. 1. Decembris.
Vrſicius mart. in Illyrico ſub Maximiano. 14. Auguſti.
Vrſinus epiſcopus Bituricenſis. 9. Nouembris.
Vrſmarus epiſcopus, in cœnobio Laubien. 19. Aprilis.
Vrſula, & ſociæ virg. & mart. Coloniæ. 21. Octobris.
Vrſus epiſcopus Rauennæ. 13. Aprilis.
Vrſus epiſcopus Antiſiodorenſis. 30. Iulij.
Vrſus mart. Salodori ſub Maximiano, ſupra cum Victore. 30. Septembris.
Vſthazanes mart. in Perſide ſub Sapore, ſupra cum Simeone. 21. Aprilis.
Vualabonſus diaconus & mart. Cordubæ, ſupra cum Petro presbytero. 7. Iunij.
Vualburga virgo in Anglia, ſupra cum Aſaph. 1. Maij.
Vualericus abbas Ambiani. 1. Aprilis.
Vualfridus epiſcopus Eboracenſis. 12. Octobris.
Vuaneſilus abbas monaſt. Blandinij. 22. Iulij.
Vuenceſlaus dux Boemiæ & mart. 28. Septembris.
Vueneſrida virgo & mart. in Africa. 3. Nouembris.
Vuigbertus presbyter in Germania. 13. Auguſti.
Vuilgefortes virgo & mart. in Luſitania. 20. Iulij.
Vuilleadus epiſcopus Bremenſis. 8. Nouembris.
Vuillebaldus epiſcopus Eiſtetenſis. 7. Iulij.
Vuillibrordus epiſcopus Traiecten. 7. Nouembris.
Vuinocus abbas apud Bergas. 6. Nouembris.
Vuiro epiſcopus in Scotia. 8. Maij.
Vuiſtremundus monachus mart. Cordubæ, ſupra cum Petro presbytero. 7. Iunij.
Vulfrannus epiſcopus Senonenſis. 20. Martij.
Vulmarus abbas in pago Bolonienſi. 20. Iulij.
Vuolfgangus epiſcopus Ratiſponenſis. 31. Octobris.

X

XANTIPPA & Polyxena Apoſtolorum diſcipulæ, in Hiſpania. 23. Septembris.
Xynorides mart. Antiochiæ. 24. Ianuarij.
Xyſtus Primus Papa & mart. Romæ ſub Hadriano 6. Aprilis.
Xyſtus Secundus Papa, Feliciſſimus & Agapitus diaconi, Ianuarius, Magnus, Innocentius, & Stephanus ſubdiaconi, & Quartus mart. Romæ ſub Valeriano. 6. Auguſti.
Xyſtus Tertius Papa, Romæ. 28. Martij.
Xyſtus epiſcopus Rhemenſis & mart. ſub Nerone. 1. Septembris.

Z

ZACHARIAS Papa, Romæ. 15. Martij.
Zacharias epiſcopus Viennenſis & mart. ſub Traiano. 26. Maij.
Zacharias epiſcopus Nicomediæ & mart. 10. Iunij.
Zacharias propheta. 6. Septembris.
Zacharias pater B. Ioannis Baptiſtæ. 5. Nouembris.
Zacchæus epiſcopus Hieroſolymitan. 23. Auguſti.
Zacchæus mar. in Palæſtina ſub Diocletiano, ſupra cum Alphæo. 17. Nouembris.
Zamas epiſcopus Bononienſis. 24. Ianuarij.
Zambdas epiſcopus Hieroſolymitan. 19. Februarij.
Zanitas, Lazarus, Marotas, Narſes, & alij quinque martyres in Perſide ſub Sapore. 27. Martij.
Zebina mart. Cæſareæ ſub Maximino, ſupra cum Antonino. 13. Nouembris.
Zenaides, Cyria, Valeria, & Marcia mart. Cæſareæ. 5. Iunij.
Zenaides & Philonilla beati Pauli diſcipulæ, Tarſi. 11. Octobris.
Zenas mart. Philadelphiæ, infra cum Zenone. 23. Iunij.
Zeno mart. Romæ, ſupra cum Vitale. 14. Februarij.
Zeno mart. 5. Aprilis.
Zeno epiſcopus Veronenſis & mart. ſub Gallieno. 12. Aprilis.
Eiuſdem Ordinatio. 8. Decembris.
Zeno mart. ſub Dioclet. ſupra cum Victore. 20. Aprilis.
Zeno & Zenas mart. Philadelphiæ. 23. Iunij.
Zeno mart. Romæ cum decem millibus ducentis tribus. 9. Iulij.
Zeno mart. Alexandriæ, ſupra cum Philippo. 15. Iulij.
Zeno, Concordius, & Theodorus mart. Nicomediæ. 2. Septembris.
Zeno & Chariton mart. 3. Septembris.
Zeno mart. Melitinæ ſub Dioclet. ſupra cum Eudoxio. 5. Septembris.

Zeno mart. in Palæſtina ſub Iuliano, ſupra cum Euſebio. 8. Septembris.
Zeno miles mart. Alexandriæ, ſupra cum Ammone. 20. Decembris.
Zeno miles martyr Nicomediæ ſub Dioclet. 22. Decem.
Zeno epiſcopus Maiumæ. 26. Decembris.
Zenobia mart. Ægeæ ſub Dioclet. 30. Octobris.
Zenobius presbyt. & martyr in Phœnicia ſub Dioclet. ſupra cum Tyrannione. 20. Februarij.
Zenobius epiſcopus Florentinus. 25. Maij.
Zenobius presbyt. mart. Sidone ſub Dioclet. 29. Oct.
Zenobius epiſcopus Ægeæ, & Zenobia eius ſoror mart. ſub Dioclet. 30. Octobris.
Zenobius mart. Tripoli, ſupra cum Luciano. 24. Dec.
Zephyrinus Papa & mart. Romæ. 26. Auguſti.
Zeticus mart. in Creta ſub Decio, ſupra cum Theodulo. 23. Decembris.
Zoa mart. Romæ ſub Dioclet. 5. Iulij.
Zoe mart. ſub Hadriano, ſupra cum Exuperio. 2. Maij.
Zoellus, Seruilius, Felix, Siluanus, & Dioclet. mart. in Iſtria. 24. Maij.
Zoilus, & alij XIX. mart. Cordubæ. 27. Iunij.
Zoſima mart. in Portu Romano, ſupra cum Eutropio. 15. Iulij.
Zoſimus, Athanaſius, Theopemptus, & Theonas mart. in Cilicia ſub Dioclet. 3. Ianuarij.
Zoſimus martyr Carthagine, ſupra cum Heraclio. 11. Martij.
Zoſimus epiſcopus Syracuſanus. 30. Martij.
Zoſimus anachoreta in Palæſtina. 4. Aprilis.
Zoſimus mart. Sozopoli ſub Traiano. 19. Iunij.
Zoſimus mart. Antiochiæ, ſupra cum Marco. 28. Septembris.
Zoſimus confeſſor in Palæſtina. 30. Nouembris.
Zoſimus mart. Antiochiæ, ſupra cum Druſo. 14. Dec.
Zoſimus mart. in Macedonia, ſupra cum Ruſo. 18. Decembris.
Zoſimus mart. Nicææ, ſupra cum Dario. 19. Decemb.
Zoſimus Papa, Romæ. 26. Decembris.
Zoticus, Rogatus, Modeſtus, Caſtulus, & XL. milites mart. in Africa. 12. Ianuarij.
Zoticus mart. Tibure. 12. Ianuarij.
Zoticus martyr Alexandriæ, ſupra cum Tharſicio. 31. Ianuarij.
Zoticus, Irenæus, Hyacinthus, & Amantius mart. Romæ. 10. Februarij.
Zoticus mart. ſub Dioclet. ſupra cum Victore. 20. Apr.
Zoticus epiſcopus Comanæ mart. ſub Seuero. 21. Iulij.
Zoticus mart. Nicomediæ ſub Maximiano, ſupra cum Agathonico. 22. Auguſti.
Zoticus mart. Nicomediæ, ſupra cum Daſo. 21. Oct.
Zoticus presbyter Conſtantinopoli. 31. Decembris.

FINIS.

INDEX TOPOGRAPHICVS,

IN QVO

Relatis primum prouincijs, vrbibus, oppidis, ac locis omnibus, de quibus in hoc Martyrologio fit mentio,

SINGVLIS DEINDE SANCTORVM NOMINA, ad quos pertinent, ſubnectuntur ordine alphabetico.

A

ABERDO in Hibernia,
Abula in Hiſpania.
Achaia.
Adrumetum.
Aegaa in Cilicia.
Aegina inſula.
Aegyptus.
Aemilia Italia prouincia.
Aethiopia.
Africa.
Agathenſe territorium.
Agaunenſe monaſterium.
Agennum in Gallia.
Agrigentum.
Alba in Pannonia.
Albanum.
Albigenſis ciuitas.
Albintimelium in Liguria.
Alexandria.
Altinum.
Aluerniæ mons in Etruria.
Amaſea in Ponto.
Amaſtris in Paphlagonia.
Amathunta in Cypro.
Ambianum, Ambianenſes, & Ambianenſe territorium.
Ameria in Vmbria.
Amida in Meſopotamia.
Amiſus in Paphlagonia.
Amiternum in Veſtinis.
Amphipolis in Macedonia.
Anagnia.
Anaſtaſiopolis.
Anaunia.
Anazarbus in Cilicia.
Ancona.
Ancyra in Galatia.
Andania apud Septē Eccleſias.
Andegauum.
Anderlacum.
Anglia.
Antinoum, & Antinoopolis in Aegypto.
Antiochia Piſidia.
Antiochia in Syria.
Antiſiodorum, Antiſiodorenſis pagus, & Antiſiodorenſe territorium.
Antrum inſula Ligeris.
Apamea in Phrygia.
Apamea in Syria.
Aphrodiſia in Caria.
Apollonia.
Aqua in Gallia.
Aquila in Veſtinis.
Aquinum.
Arabia.
Arabiſſum in Armenia inferiore.
Ararath mons.
Arauſica in Gallia.
Arbela in Perſia.
Arbona in Germania.
Arcanum in Latio.
Archiacum.
Arelate.
Aretium in Tuſcia.
Argentomachum caſtrum.
Argentoratum, & Argentoratenſe territorium.
Ariminum.
Armenia.
Aruerni.
Aſcalo.
Aſculum in Piceno.
Aſia.
Aſſiſium in Vmbria.
Aſtenſis vrbs.
Aſtiagenſis ciuitas.
Aſturicenſis ciuitas.
Athenæ.
Atina.
Attrebatum, vel Attrebatenſis pagus, & Attrebatenſe territorium.
Auenio.
Augienſe monaſt. in Gallia.
Augusta in Rhetia.
Auguſta Euphrateſia.
Auguſta Veromanduorum.
Auguſta in Britannia.
Auguſtodunum, & Auguſtodunenſe territorium.
Auienſis ciuitas in Veſtinis.
Aulona.
Aureliani, & Aurelianenſe territorium.
Auſcium.
Auſtria.
Auximum in Piceno, vel Oximum, & Oximenſis pagus.

B

BABVCVM in Hernicis.
Babylonia.
Baioci.
Bamberga.
Barcino.
Barium.
Begabar.

Bello-

Bellouacum.
Belnacenſe territorium.
Beneuentum.
Belga.
Bergomum.
Beroea.
Berytus.
Bethlehem Iudæ.
Bigarda prope Bruxellam.
Bingia in Moguntinenſi diœceſi.
Biſuntinum territorium.
Bithynia.
Biturices, & Bituricenſe territorium.
Blauium caſtrum.
Bleſa.
Bobacenſe monaſterium.
Blandinium monaſterium.
Bobienſe monaſterium.
Boëmia.
Bolonienſis pagus Galliæ.
Bonna in Germania.
Bononia.
Brabantia.
Bracarum.
Brema.
Brincola in Prouincia.
Briocenſis ciuitas.
Britannia.
Britannia Minor.
Briuates apud Aruernos.
Brixia.
Brixino.
Bruga Flandrorum.
Brunduſium.
Bulgaria.
Burdigala.
Burga in Hiſpania.
Byblus in Palæſtina.
Byblus in Phœnicia.

C

CABILO.
Cabilonenſe territoriũ.
Caa fluuius in Gallæcia.
Cæſaraugusta.
Cæſarea in Cappadocia.
Cæſarea in Mauritania.
Cæſarea in Palæſtina.
Cæſarea Philippi.
Caſena.
Caino caſtrum.
Calabria.
Calamina.
Calciatenſis ciuitas.
Callium.
Cameracum in Gallia.
Camerinum.
Canuſium in Apulia.
Campania.
Cantuaria in Anglia.
Cappadocia.
Capua.
Caralis in Sardinia.
Carmelus mons.
Carnotum in Gallia.
Carrha in Meſopotamia.
Carthago.
Caſalenſis ciuitas.
Caſinus mons.
Caſsiope in Corcyra.
Caſtrenſium pagus.
Catalaunum in Gallia.
Catana in Sicilia.
Caucoliberum in Hiſpania.
Celena in Pannonia.
Cenomani.
Centula monaſterium.
Chalcedon.
Chalcis in Græcia.
Cherſoneſus.
Chios inſula.
Chriſtolium in territorio Pariſienſi.
Cilicia.
Cirtha in Numidia.
Ciſtertium in Gallia.
Clarauallenſe monaſterium.
Cluniacenſe cœnobium.
Cluſium in Etruria.
Colonia Suffetulana in Africa.
Colonia, & territorium Colonienſe.
Coloſſi.
Comana in Ponto.
Comani.
Comana in Armenia.
Comum, vel Nouocomum.
Compluſum in Hiſpania.
Compoſtella.
Concha in Hiſpania.
Concordia.
Conſtantia.
Conſtantienſe territorium.
Conſtantinopolis.
Corduba.
Corduba, alias Corduena in Perſia.
Corfinium in Pelignis.
Corinthus.
Corſica.
Cotyæum in Phrygia
Cracouia in Polonia.
Cremona.
Creta.
Cuma.
Curia in Germania.
Cyprus.
Cyrene.
Cyrinia.
Cyrus in Syria.
Cyzicus.

D

DACIA.
Damaſcus.
Dania.
Dauentria in Belgis.
Dienſis ciuitas.
Diuio caſtrum.
Doroſtorum in Myſia.
Drizipara in Pannonia.
Dyrrachium in Macedonia.

E

EBORA *in Luſitania.*
Eboracum in Anglia.
Ebredunum in Gallia.
Ebroici, & Ebroicenſis pagus.
Edeſſa.
Eleutheropolis in Palæſtina.
Emerita in Hiſpania.
Emeſa in Phœnicia.
Emmaus.
Engoliſma.
Epheſus.
Eugubium.
Euorea in Epiro.

F

FALERIA *in Tuſcia.*
Fauſina in Sardinia.
Ferentum in Tuſcia.
Ferentinum in Hernicis.

Feſulæ in Tuſcia.
Firmum in Piceno.
Florentia.
Fontanellæ monaſterium.
Formiæ in Campania.
Forum Cornelij.
Forum Iulij.
Forum Sempronij.
Forum Syllæ.
Foſſanoua ad Tarracinam.
Friſia.
Friſinga.
Fulginium.
Fundi.
Furconium in Veſtinis.
* *Fabrianum in Piceno.*

G

GALATIA.
Gallia.
Gallacia.
Ganda, ſiue Gandenſis portus.
Gandauum.
Gangra in Paphlagonia.
Garganus mons.
Gauali, & territorium Gauatitanum.
Gaza in Palæſtina.
Gelduba.
Genua.
Geræ in Aegypto.
Germania.
Gerunda in Hiſpania.
Gortyna in Creta.
Gratianopolis.

H

HADRIANOPOLIS.
Halberſtattum in Germania.
Hannonia.
Haſbanius pagus.
Heliopolis.
Helleſpontus.
Heraclea.
Herbipolis.
Herfordia in Anglia.
Herius inſula.
Hermopolis in Aegypto.
Hibernia.
Hierapolis.
Hieroſolyma.
Hipporegium.
Hiſpalis in Hiſpania.
Hiſpania.
Hollandia.
Homerita.
Hor mons.
Hus.

I

IBERI *trans Pontum.*
Iconium.
Ilerda in Hiſpania Tarraconenſi.
Illiberis in Hiſpania.
Illyricum.
Indi.
Interamna.
Iſauria.
Iſtria.
Italica in Hiſpania.
Iudæa.
Iulia in territorio Parmenſi.

L

LAMBAESA *in Numidia.*
Lampſacum in Helleſponto.
Laodicea in Syria.
Latium.
Laubienſe cœnobium.
Laubiæ.
Landa.
Laudunum, & Laudunenſe caſtrum.
Lauriacum in Norico Ripenſi.
Legio in Hiſpania.
Lemonices in Gallia.
Leocata in Sicilia.
Leodium in Belgio.
Leontini in Sicilia.
Lerinenſe monaſterium.
Lesbus inſula.
Libya.
Lingones, & Lingonienſe territorium.
Liſuinus pagus.
Londinium in Anglia.
Luca in Tuſcia.
Lucania.
Lugdunum, & territoriũ Lugdunenſe.
Luſitania.
Lutetia Pariſiorum, & Pariſienſe territorium.
Luxouienſe monaſterium.
Lycaonia.
Lycia.
Lyra in Belgio.

M

MACEDONIA.
Machlinia.
Madaurum.
Maiuma.
Malaca in Hiſpania.
Malbodium monaſterium.
Malauallis.
Mamienſis ciuitas.
Mantua.
Mantuanum monaſteriũ ſancti Benedicti.
Marcianopolis in Thracia.
Maronia in Syria.
Marpurg oppidum.
Marrochium in Africa.
Martula.
Maſilia.
Mauritania Cæſarienſis.
Mediolanum.
Meditium monaſterium.
Meldæ, pagus, ciuitas, & territorium Meldenſe.
Melitine.
Merum in Phrygia.
Meſopotamia.
Meſſana.
Metenſis ciuitas in Gallia.
Miledunum.
Miletus.
Mileuum in Numidia.
Minda.
Miſna.
Moguntia.
Moliſmenſe monaſterium.
Mons Peſſulanus.
Mons Politianus.
Mopſueſtia in Cilicia.
Morauia.
Mutala in Cappadocia.
Mutina.
Myra in Lycia.

NAMVR-

N

NAMVRCENSIS diœceſis.
Nannes in Britannia minori.
Nantonienſe caſtrum.
Narbona.
Narnia.
Nazareth.
Nazianzum.
Neapolis in Campania.
Nebo mons terra Moab.
Nemauſium.
Neocaſarea.
Nicaa in Bithynia.
Nicia in Gallia.
Nicomedia.
Nicopolis in Armenia.
Niſibis.
Nitria.
Niuerna.
Niuigella.
Nola in Campania.
Noricum.
Noruegia.
Nouaria.
Nouiodunum in Gallia.
Nouiomum in Belgio.
Nouocomum, vel Comum.
Nuceria.
Numidia.
Nurſia.
Nuſcum.
Nyſſa.

O

OPITERGIVM.
Oſca in Hiſpania.
Oſtia Tiberina.
Oxonium in Anglia.
Oxymenſis pagus, vel Auximum.

P

PALAESTINA.
Palentia.
Palmaria inſula.
Palmyra in Syria.
Pamia in Gallia.
Pamphilia.
Pannonia.
Paphus in Cypro.
Papia.
Parma.
Parus inſula.
Paſsinianum monaſterium.
Patauium.
Patra in Achaia.
Peligni.
Peluſium in Aegypto.
Pentapolis in Libya.
Pergamus in Aſia.
Perge in Pamphilia.
Perona.
Perſis.
Peruſia.
Petra.
Petragorici, & Petragoricenſe territorium.
Phennenſe metallū Palaſtina.
Philadelphia in Arabia.
Philippi in Macedonia.
Phœnicia.
Phrygia.
Picenum.
Pictaui, & Pictauienſis pagus, & territorium.
Pinnenſis ciuitas.
Piſa in Tuſcia.
Piſidia.
Piſtorium.
Placentia.
Polonia.
Polybotum in Aſia.
Pompeiopolis in Cilicia.
Ponticurum apud Aquinum.
Pontia inſula.
Pontinus pagus.
Pontus.
Populonium in Tuſcia.
Portus Romanus.
Potentia in Lucania.
Praneſte.
Prouincia Narbonenſis.
Pruſa in Bithynia.
Pruſias in Bithynia.
Pruſsia.
Ptolemais in Palaſtina.
Puteoli in Campania.

R

RATISPONA in Bauaria.
Rauenna.
Reate.
Regium.
Rhætaria.
Rhedones.
Rhemi, & pagus Rhemenſis, & territorium.
Rhinocolura in Aegypto.
Rhotomagum.
ROMA.
Romaricum monaſterium.
Rutheni.

S

SAAR terra.
Sabini.
Sacca in Sicilia.
Salamina Cypri.
Salernum.
Salisburgum.
Salona in Dalmatia.
Samaria in Palaſtina.
Samnium.
Santi, & Santones.
Sardinia.
Satala in Armenia.
Saxonia.
Scetis Aegypti mons.
Sconaugia.
Scotia.
Scythopolis in Palaſtina.
Sebaſta in Armenia.
Sedunum.
Sena.
Senones, & Senonenſe territorium.
Septa in Mauritania.
Septempedani in Piceno.
Sibapolis in Syria.
Sicilia.
Sida in Pamphilia.
Sido in Phœnicia.
Sigiſtericum in Gallia.
Signia.
Siluanectenſe caſtrum.
Siluiniacum.
Sina mons.
Singulonium in Myſia.
Sinueſſa.
Sirmium.
Siſcia in Illyrico.
Smyrna.
Soli in Cypro.

Solodorum in Gallia.
Sora.
Soracte mons.
Sozopolis.
Spoletum.
Stylum in Calabria.
Sublacum.
Sueſſio, & Sueſſiones.
Suetia.
Sulcitana inſula apud Sardiniam.
Suppentonia.
Surrentum.
Sutrium.
Synnada.
Synope in Ponto.
Syracuſa.
Syria.

T

TAGASTA *in Africa.*
Taraſcum.
Tarentum.
Tarracina.
Tarracona.
Tarſus.
Taruanum, & Taruanenſe territorium, & Taruanenſis pagus.
Taurinum.
Tauromenium in Sicilia.
Tenedos inſula.
Terdona.
Tergeſta.
Thabor mons.
Thagura in Africa.
Theanum.
Thebais.
Thebeſte in Africa.
Thecua in Paleſtina.
Theopolis.
Theſſalonica.
Thiniſſa in Africa.
Thmuis in Aegypto.
Thora ciuitas.
Thracia.
Tibur.
Ticinum.
Tifernum.
Tingi in Mauritania.
Tolentinum.
Toletum.
Toloſa.
Tomi in Ponto.
Tornacum.
Traiectum.
Tranſaqua in Marſis apud lacum Fucinum.
Treca, & Tricaſſinum territorium.
Treuiri.
Tridentum.
Tripolis in Phœnicia.
Troas.
Tuburbum.
Tudertum.
Tullum in Gallia.
Tungrenſes.
Turiaſo in Hiſpania.
Turoni, & pagus Turonicus.
Turres in Sardinia.
Tuſcia.
Tuſculanus ager.
Tyana in Cappadocia.
Tyle caſtrum.
Tyrus in Phœnicia.
Tyrus in Tuſcia.

V

VALENCENAE *in Belgis.*
Valentia in Gallia.
Valentia in Hiſpania.
Valeria prouincia.
Vapingum.
Varadinum in Hungaria.
Varenni.
Vaſio in Gallia.
Venafrum.
Venetia in Britannia.
Venetia.
Venuſia in Apulia.
Vercella.
Verolamium in Britannia.
Verona.
Verſiacum.
Vertanum monaſterium.
Veruli in Hernicis.
Veſontio in Gallijs, & Biſuntinum territorium.
Vienna in Auſtria.
Vienna in Gallia.
Viennenſe territorium.
Vigilia in Apulia.
Vilcaſſinus pagus.
Vilna.
Vindecinum caſtrum.
Virodunum.
Viterbium.
Viuarienſe territorium.
Vlyſipo in Luſitania.
Vmbria.
Vpſalum.
Vrbs vetus.
Vrgella in Hiſpania.
Vtica in Africa.
Vuaſtinenſis pagus.
Vuerda.
Vuintonia in Anglia.
Vzalis in Africa.
Vzetia in Africa.

Z

ZEPHYRIVM *in Cilicia.*

A

ABERDONE in Hibernia.
Beanus episcopus. 16. Decembris. pag. 609
Abulæ in Hiſpania.
Secundus epiſcopus. 2. Maij. 215
Vincentius, Sabina, & Christeta martyres. 27. Octobris. 530
in Achaia.
Myro martyr. 17. Auguſti. 403
Satyrus martyr. 17. Ianuarij. 27
Adrumeti in Africa.
Bonifacius, & Tecla. 30. Auguſti. 429
Manilus mart. 4. Ianuary. 13
Verulus, Secundinus, Siricius, Felix, Seruulus, Saturninus, Fortunatus, & alij XVI. martyres. 21. Februarij. 102
Ægeæ in Cilicia.
Claudius, Aſterius, & Neon martyres. 23. Aug. 414
Donnina & Theonilla mart. 23. Aug. 414
Coſmas, Damianus, Anthimus, Leontius, & Euprepius martyres. 27. Septembris. 478
Zenobius & Zenobia mart. 30. Octobris. 534
in Ægina inſula.
Athanaſia vidua. 14. Auguſti. 397
in Ægypto.
Charemon epiſcopus, & alij mart. 22. Decemb. 616
Criſpinus epiſcopus. 7. Ianuarij. 19

Dioſcorus mart. 18. *Maij.* 246
Hieremias propheta. 10. *Maij.* 212
Ioannes eremita. 27. *Martij.* 156
Ionas monachus. 11. *Februar.* 88
Iſchyrion & ſocij quinque mart. 1. *Iunij.* 269
Iulianus & 5000. mart. 16. *Februarij.* 95
Lycarion mart. 7. *Iunij.* 278
Macarius abbas. 15. *Ianuarij.* 32
Marcianus, Nicanor, Apollonius, & alij mart. 5. *Iunij.* 274
Marcus, Marcianus, & alij pene innumerabiles martyres. 4. *Octobris.* 400
Moyſes epiſcopus. 7. *Februar.* 81
Nicander mart. 15. *Martij.* 139
Onuphrius anachoreta. 12. *Iunij.* 287
Pachomius abbas. 14. *Maij.* 241
Paphnutius epiſcopus & confeſſor. 11. *Septemb.* 448
Paphnutius & ſocij martyres. 24. *Septembris.* 475
Potamon mart. 18. *Maij.* 247
Theodorus monachus. 28. *Decembris.* 630
Varus miles, & ſeptem monachi martyres. 19. *Octobris.* 515
Victor, & Stephanus mart. 1. *Aprilis.* 162
Victorinus, Victor, Nicephorus, Claudianus, Dioſcorus, Serapion, & Papias mart. 25. *Febr.* 108
Quadraginta monachi martyres. 14. *Ianuarij.* 31

in Æmilia Italiæ prouincia.

Iucunda virgo. 25. *Nouembris.* 578

in Æthiopia.

Elesbaan rex. 27. *Octobris.* 530
Iphigenia virgo. 21. *Septembris.* 467
Matthæus Euangeliſta & mart. 21. *ſeptemb.* 466

in Africa.

Andreas, Ioannes, Petrus, & Antonius martyres. 23. *ſeptembris.* 470
Aquilinus, Geminus, Eugenius, Marcianus, Quinctus, Theodotus, Tryphon mart. 4. *Iannar.* 13
Arcadius, Paſchaſius, Probus, & Eutychianus martyres, & Paulillus puerulus. 13. *Nouemb.* 559
Arteſius, Rogatus, & alij XV. martyres. 10. *Iunij.* 283
Armogaſtes, Maſcula, & Saturus confeſſ. 29. *Martij.* 159
Auitus martyr. 27. *Ianuarij.* 58
Caſtor, Victor, & Rogatianus martyres. 28. *Decembris.* 630
Caſtus, & Aemilius mart. 22. *Maij.* 252
Celerinus. 3. *Februarij.* 73
Claudius, Criſpinus, Magina, Ioannes, & Stephanus martyres. 3. *Decembris.* 590
Creſcentianus, Victor, Roſula, & Generalis mart. 14. *Septembris.* 452
Cyriacus, & Apollinaris mart. 21. *Iunij.* 301
Cyrillus epiſcopus, Rogatus, Felix, item Rogatus, Beata, Herenia, Felicitas, Vrbanus, Siluanus, & Mamillus. 8. *Martij.* 122
Cyprianus epiſcopus & mart. 14. *Septemb.* 452
Dacius, Reatus, & ſocij mart. 27. *Ianuarij.* 58
Damianus mart. 12. *Februar.* 89
Demetrius mart. 14. *Auguſti.* 397
Dionyſia. Datiua, Leontia, Tertius, Aemilianus, Bonifacius, & alij tres confeſſ. 6. *Decemb.* 594
Dominicus, Victor, Primianus, Lyboſus, Saturninus, Creſcentius, Secundus, & Honoratus. 29. *Dec.* 632
Donatianus, Præſidius, Manſuetus, Germanus, & Fuſculus epiſc. & confeſſ. item Lætus epiſc. & martyr. 14. *Septembris.* 452
Donatus, Iuſtus, Herena. 25. *Februar.* 108
Epictetus, Iucundus, Secundus, Vitalis, Felix, & alij ſeptem martyres. 9. *Ianuarij.* 23
Epiphanius, Donatus, Ruffinus, & alij tredecim martyres. 7. *Aprilis.* 173
Eugenius epiſc. cum clero confeſſor. 13. *Iulij.* 339
Fauſtinus, Lucius, Candidus, Cælianus, Marcus, Ianuarius, & Fortunatus mart. 15. *Decemb.* 608
Felicianus, Philappianus, & alij centum martyres. 30. *Ianuarij.* 63
Felix, Semphronius, Hippolytus, & ſocij mart. 3. *Februarij.* 75
Fidelis, Felix, & alij XX. martyres, 23. *Martij.* 151
Fortunatus & Marcianus martyres. 17. *April.* 189
Fortunatus & Lucianus martyres. 13. *Iunij.* 288
Fulgentius epiſcopus. 1. *Ianuar.* 1
Heliodorus, & Venuſtus cum alijs LXXV. mart. 6. *Maij.* 223
Ianuarius, Maxima, Macaria mart. 8. *April.* 174
Ianuarius, Marinus, Nabor, & Felix mart. 10. *Iulij.* 335
Iucundianus mart. 4. *Iulij.* 325
Laurentinus, Ignatius, & Celerina martyres. 3. *Februarij.* 75
Lucius, Siluanus, Rutulus, Claſſicus, Secundinus, Fructulus, Maximus martyres. 18. *Febr.* 98
Maioricus mart. 6. *Decembris.* 594
Mappalicus mart. cum alijs pluribus. 17. *April.* 188
Martialis, Laurentius, & alij viginti mart. 28. *Septembris.* 480
Martinianus, & Saturianus cum duobus fratribus mart. 16. *Octobris.* 509
Maſſylitani martyres. 9. *April.* 176
Maxima virgo. 16. *Octobris.* 509
Maximianus epiſc. & confeſſor. 3. *Octobris.* 488
Montanus, Lucius, Iulianus, Victoricus, Flauianus, & ſocij mart. 24. *Februarij.* 106
Moyſetes mart. 18. *Decembris.* 612
Nemeſianus, Felix, Lucius, alter Felix, Litteus, Polyanus, Victor, Iaderus, Datiuus, & alij epiſc. & confeſſores. 10. *Septembris.* 446
Papinianus & Manſuetus epiſcopi & mart. 28. *Nouembris.* 582
Paulus, Gerontius, Ianuarius, Saturninus, Succeſſus, Iulius, Catus, Pia, & Germana mart. 19. *Ian.* 48
Petrus, Succeſſus, Baſſianus, Primitiuus, & alij XX. martyres. 9. *Decembris.* 600
Petrus, & Aphrodiſius mart. 14. *Martij.* 31
Primus, & Donatus mart. 9. *Februar.* 84
Publius, Victor, Hermes, & Papias mart. 2. *Nouembris.* 540
Publius, Iulianus, Marcellus, & alij mart. 19. *Februarij.* 99
Quadratus mart. 26. *Maij.* 258
Quinctianus, Lucius, & Iulianus mart. 23. *Maij.* 253
Quinctus, Simplicius, & alij martyres. 18. *Decembris.* 612
Rogatianus, & Feliciſſimus mart. 26. *Octob.* 529
Rogatus, & Succeſſus cum ſocijs XVI. mart. 28. *Martij.* 158
Ruffinus, Marcus, Valerius, & ſocij mart. 16. *Nouembris.* 562
Rutilius martyr. 2. *Auguſti.* 376
Saluius mart. 11. *Ianuarij.* 26
Saturninus, Datiuus, Felix, Ampelius, & ſocij mart. 11. *Februarij.* 87
Saturninus, & alij nouem martyres. 22. *Martij.* 149
Secundus, Fidentianus, & Varicus mart. 15. *Nouembris.* 561
Seuerus, Securus, Ianuarius, & Victorinus. 2. *Decembris.* 588
Terentius, Africanus, Pompeius, & ſocij martyres. 10. *Aprilis.* 179
Theodulus, Anesius, Felix, Cornelia, & ſocij martyres. 31. *Martij.* 161
Valerianus epiſc. & confeſſ. 15. *Decemb.* 608

Victor

Victor martyr. 10. Martij. 126
Victorianus, duo Germani Aquiſfrogienſes, Frumentij item duo mart. 23. Martij. 151
Victurus, Victor, Victorinus, Adiutor, Quartus, & alij XXX. mart. 18. Decembris. 612
Zoticus, Rogatus, Modeſtus, Caſtulus, & alij XL. martyres. 12. Ianuarij. 27
Multi martyres. 6. Ianuarij. 17
Item plurimi. 9. Auguſti. 389
Item 4966 confeſſ. & mart. 12. Octobr. 504
Item 270. martyres. 16. Octobris. 509
Item 220. martyres. 30. Octobris. 534
Item plurimarum virg. mart. 16. Decembris. 609

in Agathenſi territorio.

Tiberius, Modeſtus, & Florentia martyres. 10. Nouembris. 553

in Agaunenſi monaſterio.

Ambroſius abbas. 2. Nouembr. 540

Agenni in Gallia.

Capraſius mart. 20. Octobris. 516
Fides virgo & mart. 6. Octobris. 493
Vincentius mart. 9. Iunij. 281

Agrigenti.

Gregorius epiſc. 23. Nouembris. 575

Albæ in Pannonia.

Emericus confeſſ. 4. Nouembris. 543
Stephanus rex. 20. Auguſti. 407

Albani.

Senator. 26. Septembris. 477

in Albigenſi ciuitate.

Amaranthus mart. 7. Nouembris. 547
Saluius epiſc. & confeſſor. 10. Septembris. 447

Albintimelij in Liguria.

Secundus mart. 26. Auguſti. 421

Alexandriæ.

Abilius epiſc. 22. Februarij. 103
Achillas epiſc. 7. Nouembris. 547
Adrio, Victor, & Baſilla martyres. 17. Maij. 245
Aedeſius mart. 8 April. 174
Agatho mart. 7. Decembris. 595
Alexander epiſc. 26. Februarij. 109
Ammon, Theophilus, Neoterius, & alij XXII. martyres. 8. Septembr. 444
Ammon, Zeno, Ptolemæus, Iagen, et Theophilus mart. 20. Decembris. 614
Ammonaria virgo, Mercuria, Dionyſia, & altera Ammonaria martyres. 12. Decembris. 604
Anianus epiſc. 25. Aprilis. 202
Aphrodiſius, & alij XXX. martyres. 30. April. 210
Apollonia virgo & mart. 9. Februarij. 84
Apollonius & alij quinque mart. 10. April. 179
Arator, Fortunatus, Felix, Siluius, & Vitalis. 21. Aprilis. 195
Athanaſius epiſc. 2. Maij. 214
Baſilides mart. 30. Iunij. 320
Baſilla mart. 17. Maij. 245
Baſſus, Antonius, & Protolicus martyres. 14. Februarij. 92
Beſa martyr. 27. Februarij. 110
Carealis, Pupulus, Caius, & Serapion. 28. Febr. 111
Caius, Fauſtus, Euſebius, Cheremon, Lucius, & ſocij mart. 4. Octobris. 490
Candidus, Piperion, & alij XX. martyres. 11. Martij. 127
Catharina virgo & mart. 25. Nouembr. 578
Chronio, Iulianus, Macarius, & alij XIII. mart. 30. Octobris. 534
Cyrillus epiſcopus. 28. Ianuarij. 59
Cyrion, Baſſianus, Agatho, Moſes mart. 14. Februarij. 92
Dionyſius, & Ammonius mart. 14. Febr. 92
Dionyſius epiſcopus & confeſſ. 17. Nouemb. 564
Epimachus, & Alexander mart. 12. Decemb. 604
Eulogius epiſcopus. 13. Septemb. 451
Euphroſyna virgo. 1. Ianuarij. 2
Euthymius. 6. Maij. 220
Eutropia martyr. 30. Octobris. 534
Eutychius & alij mart. 26. Martij. 155
Fauſtus, Macarius, & ſocij decem mart. 6. Septembris. 441
Fronto abbas. 14 April. 185
Gallicanus mart. 25. Iunij. 310
Heracleas epiſcopus. 14. Iulij. 341
Heron, Arſenius, Iſidorus, & Dioſcorus mart. 14. Decembris. 607
Ioannes Eleemoſynarius. 23. Ianuar. 50
Iſidorus mart. 5. Februarij. 78
Iulianus & Eunus martyres. 27. Februar. 100
Iſchyrion mart. 22. Decemb. 616
Leonides mart. 22. April. 197
Leontius, Serapion, Seleſius, Valerianus, & Strato mart. 12. Septemb. 449
Macarius mart. 8. Decembris. 598
Manſuetus, Seuerus, Appianus, Donatus, Honorius, & ſocij mart. 30. Decemb. 633
Marcus Euangeliſta. 25. April. 202
Marina virgo. 18. Iunij. 297
Maximus epiſcopus. 27. Decemb. 628
Menna, Hermogenes, & Eugraphus. 10. Decembris. 601
Metranus mart. 31. Ianuar. 65
Modeſtus & Ammonius mart. 12. Febr. 89
Nemeſius mart. 19. Decemb. 613
Pantanus vir apoſtolicus. 7 Iulij. 331
Patermuthius, Copres, & Alexander mart. 9 Iulij. 334
Peleuſius mart. 7. April. 173
Petrus, Seuerus, & Leucius martyres. 11. Ianuar. 26
Petrus epiſcopus, & Fauſtus, Didius, & Ammonius, Phileas, Heſychius, Pachomius, & Theodorus cum alijs DCLX. mart. 26. Nouemb. 579
Philippus, Zeno, Narſeus, et decem infantes martyres, 15. Iulij. 343
Philippus mart. 13. Septemb. 458
Plutarchus, Serenus, Heraclides, Heron, alter Serenus, Rhais, Potamiana, & Marcella mart. 28. Iunij. 316
Quincta mart. 8. Februar. 82
Saturninus, Thyrſus, & Victor mart. 31. Ianuar. 65
Secundus, & alij mart. 21. Maij. 251
Serapion anachoreta. 21. Martij. 148
Serapion mart. 14. Nouembris. 560
Syncletica. 5. Ianuar. 15
Tharſicius, Zoticus, Cyriacus, & ſocij martyres. 31. Ianuarij. 65
Theodora virgo, & Didymus mart. 28. April. 207
Theodora pœnitens. 11. Septemb. 448
Theonas epiſc. & confeſſ. 23. Aug. 415
Thomas mart. 14. April. 185
Tryphon, & alij duodecim mart. 3. Iulij. 324
Commemoratio plurimorum Martyrum habetur 28. Ianuarij. 59
Et 28. Febr. 112
Et 17. Martij. 142
Et 21. Martij. 148
Et 13. Maij. 238
Et 10. Auguſti. 290

Altini.

Heliodorus epiſc. 3. Iulij. 324
Theoneſtus epiſcopus & mart. 30. Octob. 534

Amaſeæ in Ponto.

Baſileus epiſcopus & mart. 26. April. 204

Glaphyra virgo. 13. Iannar. 29
Theodorus mart. 9. Nouemb. 550

Amaſtride in Paphlagonia.

Hyacinthus mart. 17. Iulii. 346

Amathuntæ in Cypro.

Tychon epiſcopus. 16. Iunii. 294

Ambiani.

Firminus epiſcopus & mart. 25. Septemb. 476
Honoratus epiſcopus. 16. Maii. 244
Saluius epiſcopus & mart. 11. Ian. 26
Victoricus, & Fuſcianus cum Gentiano martyres. 11. Decembris. 603
Vualericus abbas. 1. April. 162

apud Ambianenſes, & in Ambianenſi territorio.

Domitius, 23. Octob. 524
Firminus abbas. 11. Martii. 127

Ameriæ in Vmbria.

Firmina virgo & mart. 24. Nouemb. 577
Himerius epiſcopus. 17. Iunii. 296
Olympias mart. 1. Decemb. 586
Secundus mart. 1. Iunii. 269

Amidæ in Meſopotamia.

Acatius epiſcopus. 9. April. 176
Iacobus eremita. 6. Auguſti. 384

Amiſi in Paphlagonia.

Alexandra, Claudia, Euphraſia, Matrona, Iuliana, Euphemia, Theodoſia, Derphuta, et ſoror. 20. Martii. 146

Amiterni in Veſtinis.

Paſſio militum LXXXIII. 24. Iulii. 357

Amphipoli in Macedonia.

Auctus, Taurion, & Theſſalonica martyres, 7. Nouembris. 547

Anagniæ.

Aurelia & Neomeſia virgines, 25. Septembris, 476
Magnus epiſcopus & mart. 19. Aug. 406
Oliua virgo. 3. Iunii. 272
Petrus epiſcopus. 3. Auguſti. 377
Secundina virgo & mart. 15. Iannar. 32

Anaſtaſiopoli.

Theodorus epiſcopus. 22. April. 197

Anauniæ.

Siſinius, Martyrius, & Alexander mart. 29. Maii, 263

Anazarbi in Cilicia.

Iulianus mart. 16. Martij. 140
Marinus mart. 8. Aug. 388

Anconæ.

Conſtantius. 23. Septemb. 470
Marcellinus epiſcopus. 9. Iannar. 23
Palatias, & Laurentia mart. 8. Octob. 496

Ancyræ in Galatia

Agathangelus mart. 23. Iannar. 50
Baſilius mart. 22. Martii. 149
Clemens epiſcopus & mart. 23. Iannar. 50
Euſtathius mart. 28. Iul. 365
Eutychius, & Domitianus mart. 28. Decemb. 630
Gemellus mart. 10. Decemb. 601
Melaſippus, Antonius, & Carina mart. 7. Nouembris. 547
Philomenus mart. 29. Nouemb. 584
Plato mart. 22. Iulii. 354
Ruffinus, Siluanus, & Vitalicus martyres. 4. Septembris. 438
Theodotus, & Thecuſa, Alexandria, Claudia, Faina, Euphraſia, Matrona, & Iulitta virg. & mart. 18. Maii. 247

Andaniæ apud Septem eccleſias.

Begga vidua. 17. Decemb. 610

Andegaui.

Albinus epiſcopus & confeſſ. 1. Martii. 113
Licinius epiſcopus. 13. Febr. 91
Maurus abbas. 15. Iannar. 32

Anderlaci.

Guido confeſſor, 12. Septemb. 450

in Anglia.

Aidanus epiſcopus. 31. Auguſti. 431
Aſaphus & Vualburga virgo. 1. Maii. 212
Benedictus abbas. 12. Iannar. 28
Birinus epiſcopus. 3. Decemb. 590
Burgundofora abbatiſſa & virgo. 3. Aprilis. 166
Ceadda epiſcopus. 2. Martii. 114
Eadbertus epiſcopus. 6. Maii. 223
Eadmundus Rex & mart. 20. Nouemb. 571
Edilbertus Rex 24. Febr. 107
Edilburga virgo. 7. Iulii. 331
Editha virgo. 16. Septemb. 457
Eduardus Rex. 5. Iannarii. 14
Felix epiſcopus. 8. Martii. 112
Hedda epiſcopus. 7. Iulii. 338
Iuſtus epiſcopus. 10. Nouemb. 553
Mellitus epiſcopus. 24. April. 201
Milburgis virgo, 23. Febr. 106
Oſmundus epiſcopus & confeſſ. 4. Decemb. 591
Oſualdus Rex. 5. Aug. 382
Richardus epiſcopus. 3. April. 166
Robertus abbas. 7. Iunii. 278
Sebbus Rex. 29. Auguſti. 427
Vuenefrida virgo & mart. 3. Nouemb. 542

Antinoi in Ægypto.

Arianus præſes, Theotimus, & alii tres mart. 8. Martii. 121
Aſilas mart. 23. Iannarii. 50
Philemon, & Apollonius mart. 8. Martii. 121

Antinoopoli in Ægypto.

Vrais virgo, & ſocii mart. 22. Septemb. 468

Antiochiæ Piſidiæ.

Georgius epiſcopus. 19. April. 192
Marcus, Alphius, Alexander, & Zoſimus fratres, Nicon, Neon, Heliodorus, & XXX. milites mart. 28. Septembris. 480
Marcus & Stephanus martyres. 22. Nouemb. 573

Antiochiæ in Syria.

Agabus propheta. 13. Febr. 91
Anaſtaſius Sinaita epiſcopus. 21. April. 195
Auſonius, Anaſtaſius, Celſus, Marcionilla, ſeptem fratres, & alii multi mart. 9. Iannar. 23
Artemius mart. 20. Octob. 516
Aſclepias epiſcopus & mart. 18. Octob. 513
Anaſtaſius epiſcopus & mart. 21. Decemb. 615
Babylas epiſcopus & mart. 24. Iannar. 53
Barula mart. 18. Nouemb. 566
Baſileus, Auxilius, & Saturninus martyres. 27. Nouembris. 580
Beronicus, Pelagia virgo, & alii XLIX. mart. 19. Octobris. 515
Clerus mart. 7. Iannar. 19
Cyrillus epiſcopus. 22. Iulii. 354
Demetrius epiſcopus, Anianus, Euſtoſius, & alii XX. mart. 10. Nouemb. 553
Druſus, Zoſimus, & Theodorus martyres. 14. Decembris. 607
Eraſmus mart. 25. Nouemb. 578
Euodius epiſcopus & mart. 6. Maii. 223
Euſignius mart. 5. Auguſti. 381
Euſtathius epiſcopus & confeſſ. 16. Iulii. 344
Heron epiſcopus. 17. Octob. 512
Heſychius mart. 18. Nouemb. 566
Hippolytus mart. 30. Iannar. 63
Ioſeph diaconus. 15. Februarii. 94

Iſidorus

Iſidorus epiſcopus & mart. 2. Ian. 8
Iulianus mart. & Baſiliſſa vxor eius & virgo. 9. Ianuarij. 23
Iuuentinus & Maximus mart. 25. Ianuar. 55
Machabæi cum matre mart. 1. Aug. 372
Manahen doctor & propheta. 24. Maii. 255
Margarita virgo & mart. 20. Iul. 351
Meletius epiſcopus. 12. Febr. 89
Nicaas & Paulus mart. 29. Aug. 427
Nicephorus mart. 9. Febr. 84
Pelagia virgo & mart. 9. Iunij. 281
Petrus & Hermogenes mart. 17. April. 189
Philo & Agathopus. 25. April. 202
Philogonius epiſcopus. 20. Decemb. 614
Phocas mart. 5. Martij. 118
Polycarpus & Theodorus mart. 7. Decemb. 596
Primus, Cyrillus, & Secundarius martyres. 2. Octobris. 488
Prochorus mart. 9. April. 176
Publia abbatiſſa. 9. Octob. 498
Reſtitutus, Donatus, Valerianus, & Fructuoſa cum alijs duodecim. 23. Auguſti. 414
Romanus mart. 18. Nouemb. 566
Sabbatius mart. 19. Septemb. 462
Serapion epiſcopus. 30. Octob. 534
Simeon Stylita. 5. Ianuar. 14
Stephanus epiſcopus & mart. 25. April. 202
Sycus, & Palatinus. 30. Maij. 265
Theodorus mart. 23. Octob. 524
Theodulus presb. 23. Martij. 151
Theophilus epiſcopus. 13. Octob. 505
Thomas monachus. 18. Nouemb. 566
Timotheus & Fauſtus mart. 8. Septemb. 444
Vrbanus, Prilidianus, & Epolonius mart. 24. Ian. 53
Commemoratio plurimorum Mart. 11. Martij. 127
Virgines X L. mart. 24. Decemb. 620

Antiſiodori, & in Antiſiodorenſi pago.

Aetherius epiſcopus & confeſſ. 27. Iul. 363
Amator epiſcopus & confeſſ. 1. Maij. 212
Anacharius epiſcopus & confeſſor. 25. Septembris. 476
Cenſurius epiſcopus. 10. Iunij. 283
Curcodemus. 4. Maij. 218
Eleutherius epiſcopus. 16. Aug. 401
Firmatus, & Flamana virgo. 5. Octob. 492
Fraternus epiſcopus & mart. 29. Septemb. 482
Gregorius epiſcopus & confeſſ. 19 Decemb. 613
Helena virgo. 22. Maij. 252
Helladius epiſcopus. 8. Maij. 228
Iouinianus mart. 5. Maij. 220
Marcianus presb. 20. April. 194
Optatus epiſcopus & confeſſ. 31. Aug. 431
Peregrinus epiſcopus & mart. 16. Maij. 243
Romanus abbas. 22. Maij. 252
Romanus epiſcopus & mart. 6. Octob. 493
Theodoſius epiſcopus. 17. Iul. 346
Vrſus epiſcopus & confeſſ. 30. Iulij. 370

in Antiſiodorenſi territorio.

Priſcus cum ingenti multitudine fidelium mart. 26. Maij. 258

in Antro inſula Ligeris.

Hermelandus abbas. 25. Martij. 154

Apameæ in Syria.

Iulianus epiſcopus. 9. Decemb. 600
Marcellus epiſcopus & mart. 14. Aug. 397

Apameæ in Phrygia.

Caius & Alexander mart. 10. Martij. 126
Maximus mart. 30. Octob. 534

Aphrodiſiæ in Caria.

Diodorus & Rodopianus mart. 3. Maij. 216

Apolloniæ.

Iſaurus, Innocentius, Felix, Hieremias, & Peregrinus mart. 17. Iunij. 296
Nicetas epiſcopus. 20. Martij. 146
Thyrſus, Leucius, & Callinicus martyres. 28. Ianuarij. 59

Aquis in Gallia.

Maximinus epiſcopus. 8. Iunij. 279
Mitrius mart. 13. Nouemb. 559

Aquilæ in Veſtinis.

Bernardinus Senenſis. 20. Maij. 250
Rainerius epiſcopus. 30. Decemb. 633

Aquileiæ.

Anaſtaſius mart. 7. Septemb. 442
Cantius, Cantianus, Cantianilla, & Protus martyres. 31. Maij. 266
Chromatius epiſcopus & confeſſor. 2. Decembris. 588
Chryſogonus mart. 24. Nouemb. 577
Euphemia, Dorothea, Tecla, Felix, & Fortunatus mart. 11. Iunij. 284
Eraſma virg. & mart. 3. Septemb. 436
Hermagoras & Fortunatus mart. 12. Iulij. 337
Hilarius, Tatianus, Felix, Largus, et Dionyſius mart. 16. Martii. 140
Valerianus epiſcopus. 27. Nouemb. 581

Aquini.

Clinius confeſſ. 30. Martii. 160
Conſtantius epiſcopus. 1. Septemb. 433
Fulcus confeſſ. 22. Maii. 252

in Arabia.

Eugenius & Macarius mart. 20. Decemb. 614
Plurimi martyres. 22. Febr. 103

Arabiſſi in Armenia inferiori.

Cæſarius mart. 28. Decemb. 630

in Ararath monte.

Paſſio decem millium crucifixorum. 22. Iunii. 303

Arauſicæ in Gallia.

Eutropius epiſcopus. 27. Maii. 260
Florentinus epiſcopus. 17. Octob. 512

Arbele in Perſia.

Ananias mart. 1. Decemb. 587

Arbonæ in Germania.

Gallus abbas. 16. Octob. 509

Arcani in Latio.

Eleutherius confeſſ. 29. Maii. 264

Archiaci.

Victor confeſſ. 25. Febr. 109

Arelate.

Cæſarius epiſcopus. 27. Aug. 422
Geneſius mart. 25. Aug. 418
Hilarius epiſcopus. 5. Maii. 220
Honoratus epiſcopus & confeſſ. 16. Ian. 34
Trophimus epiſcopus. 29. Decemb. 631

in Aluerniæ monte in Etruria.

Commemoratio Stigmatum B. Franciſco impreſſorum. 17. Septemb. 459

Aretij in Tuſcia.

Donatus epiſcopus & mart. 7. Aug. 385
Gaudentius & Culmatius mart. 19. Iunii. 299
Hilarinus mart. 16. Iulii. 344
Pergentinus & Laurentinus fratres & martyres. 3. Iunii. 272

in Argentomacho caſtro.

Marcellus cum Anaſtaſio mart. 29. Iunij. 318

Argentorati.

Arbogaſtus epiſcopus. 21. Iulii. 353
Aurelia virgo. 15. Octob. 508
Florentius epiſcopus. 7. Nouemb. 548

in territorio Argentoratenſi.

Othilia virgo. 13. Decemb. 606

Arimini.
Gaudentius epiſcopus & mart. 14. Octob. 507
Marinus diaconus. 4. Septemb. 438
in Armenia.
Aemilianus, Dionyſius, Sebaſtianus mart. 8. Feb. 82
Bartholomæus Apoſt. 25. Auguſti. 417
Euſtratius, Auxentius, Eugenius, Mardarius, & Oreſtes mart. 13. Decemb. 605
Nicon. 26. Nouembris. 579
Quinctianus, & Irenæus mart. 1. Aprilis. 162
Kepſimus, & ſocia mart. 29. Septemb. 482
Aruernis, & in territorio Aruernenſi.
Abraham confeſſ. 15. Iunij. 292
Ausbolianus mart. 6. Febr. 80
Auſtremonius epiſc. 1. Nouemb. 537
Bonitus epiſcopus. 15. Ianuar. 32
Caſſius, Victorinus, Maximus cum ſocijs martyres. 15. Maij. 243
Gallus epiſcopus. 1. Iulij. 321
Georgia virgo. 15. Febr. 94
Illidius epiſcopus. 7. Iulij. 331
Maurilius epiſcopus. 13. Septemb. 451
Meneleus abbas. 22. Iulij. 354
Patricius epiſcopus. 16. Martij. 140
Portianus abbas. 24. Nouemb. 577
Proiectus, & Marinus mart. 25. Ianuar. 55
Quinctianus epiſcopus. 13. Nouemb. 559
Ruſticus epiſcopus & confeſſ. 24. Septemb. 475
Sidonius epiſcopus. 23. Auguſti. 414
Aſcalone.
Platonides cum alijs duobus mart. 6. April. 172
Aſculi in Piceno.
Emigdius epiſcopus & mart. 5. Aug. 381
in Aſia.
Aquila, & Priſcilla. 8. Iulij. 332
Archippus. 20. Martij. 146
Aurelius, & Publius epiſcopi & martyres. 12. Nouembris. 557
Bardomianus, Eucarpus, & alij XXVI. mart. 25. Septembris. 476
Aſſiſij in Vmbria.
Clara virgo. 12. Aug. 394
Franciſcus confeſſ. 4. Octob. 490
Euſdem tranſlatio. 25. Maij. 257
in vrbe Aſtenſi.
Secundus mart. 29. Martij. 159
Ruffinus mart. 30. Iulij. 370
in ciuitate Aſtiagenſi.
Criſpinus epiſcopus & mart. 19. Nouemb. 569
in ciuitate Aſturicenſi.
Martha virgo & mart. 23. Febr. 105
Athenis.
Ariſtides. 31. Aug. 431
Hierotheus. 4. Octobr. 490
Publius epiſcopus & mart. 21. Ianuar. 44
Quadratus. 26. Maij. 258
Atinæ.
Marcus mart. 28. April. 207
Attrebati, vel in pago Attrebatenſi.
Popon abbas. 25. Ianuar. 55
Ranulphus mart. 27. Maij. 260
Saturnina virgo & mart. 4. Iunij. 273
in territorio Attrebatenſi.
Gerinus mart. 2. Octob. 487
Leodegarius epiſcopus & mart. 2. Octob. 487
Auenione.
Rufus epiſcopus. 12. Nouemb. 557
in Augienſi monaſterio Galliæ.
Meinardus eremita. 21. Ianuar. 45
Auguſtæ in Rhætia.
Afra mart. 5. Aug. 381
Hilaria, Digna, Euprepia, & Eunomia, item Quiriacus, Largio, Creſcentianus, Nimmia, & Iuliana cum alijs XX. mart. 12. Aug. 394
Narciſſus epiſcopus, & Felix mart. 18. Martij. 144
Vldaricus epiſcopus. 4. Iulij. 526
Auguſtæ Euphratenſis.
Iulia virgo & mart. 7. Octob. 495
Sergius, & Bacchus mart. 7. Octob. 494
apud Auguſtam Veromanduorum.
Quintinus mart. 31. Octob. 536
Auguſtæ in Britannia.
Angulus epiſcopus & mart. 7. Febr. 81
Auguſtoduni.
Amator epiſcopus. 26. Nouemb. 579
Andochius, Thyrſus, & Felix mart. 24. Sept. 474
Caſſianus epiſcopus. 5. Auguſti. 381
Euphronius epiſcopus & confeſſ. 3. Aug. 377
Flauianus epiſcopus. 23. Aug. 415
Flocellus mart. 17. Septemb. 459
Ioannes epiſcopus & confeſſ. 29. Octob. 533
Pragmatius epiſcopus & confeſſ. 22. Nouemb. 573
Proculus mart. 4. Nouemb. 543
Reuerianus, Paulus, & alij decem martyres. 1. Iunij. 269
Simplicius epiſcopus & confeſſ. 24. Ianuar. 309
Syagrius epiſcopus & confeſſ. 27. Aug. 422
Symphorianus mart. 22. Aug. 410
in territorio Auguſtodunenſi.
Regina virgo & mart. 7. Septemb. 442
in Auienſi ciuit. in Veſtinis.
Maximus martyr. 20. Octob. 516
Aulonæ.
Petrus mart. 3. Ianuar. 11
Aurelianis.
Adiutus abbas. 19. Decemb. 613
Amanus epiſcopus. 17. Nouemb. 564
Auitus confeſſor. 17. Iunij. 296
Eucherius epiſcopus. 20. Febr. 101
Euortius epiſcopus. 7. Septemb. 442
Floſculus epiſcopus. 2. Februar. 72
Lætus confeſſ. 5. Nouemb. 545
Monitor epiſcopus & confeſſ. 10. Nouemb. 553
Paſtor epiſcopus. 30. Martij. 160
in territorio Aurelianenſi.
Liphardus confeſſ. 3. Iunij. 272
Maximinus confeſſ. 15. Decemb. 608
Veranus epiſcopus. 19. Octob. 515
Auſcij.
Orientius epiſcopus. 1. Maij. 212
in Auſtria.
Colmannus mart. 13. Octob. 505
Leopoldus. 15. Nouemb. 561
Auximi in Piceno. Vide in pago Oxymenſi, quod idem eſt.
Benuenutus epiſcopus. 22. Martij. 150
Siſinius, Diocletius, & Florentius mart. 11. Maij. 235

B

Babuci in Hernicis.
Petrus confeſſor. 11. Martij. 127
Babyloniæ.
Ananias, Azarias, & Miſael. 16. Decemb. 609
Daniel propheta. 21. Iulij. 353
Ezechiel propheta. 10. Aprilis. 178
Baiocis.
Vigor epiſcopus. 1. Nouemb. 537
Bambergæ.
Chunegundis. 3. Martij. 116
Henricus I. Imperator. 14. Iulij. 341
Otho epiſcopus. 2. Iulij. 323

Barcinone.

Cucuphas mart. 25. Iulij. 358
Eulalia virgo. 12. Febr. 89
Pacianus epiſcopus. 9. Martij. 123
Seuerus epiſcopus & mart. 6. Nouemb. 546

Barij.

Nicolaus epiſcopus. 9. Maij. 231

in Begabar.

Naum propheta. 1. Decemb. 586

Bellouaci.

Lucianus, Maximinus, & Iulianus mart. 8. Ian. 21

in Beluacenſi territorio.

Geremarus abbas. 24. ſeptemb. 475
Iuſtus mart. 18. Octobris. 513

Beneuenti.

Barbatus epiſcopus. 19. Februar. 100
Modeſtus mart. 12. Febr. 89
XII. Fratres mart. 1. ſeptemb. 432

apud Belgas.

Vuinocus abbas. 6. Nouemb. 546

Bergomi.

Alexander mart. 26. Aug. 421
Aſteria virgo & mart. 10. Aug. 390
Domnio mart. 16. Iulij. 344
Euſebia virgo & mart. 29. Octobris. 533
Grata virgo. 1. Maij. 212
Ioannes epiſcopus & mart. 11. Iulij. 336
Narnus epiſcopus. 27. Auguſti. 422
Viator epiſcopus & confeſſ. 14. Decemb. 607

apud Beroeam.

Marana, & Cyra. 3. Auguſti. 377
Soſipater. 25. Iunij. 310

Beryti in Syria.

Commemoratio imaginis Saluatoris a Iudæis crucifixa. 9. Nouemb. 551

in Bethlehem Iudæ.

Domini noſtri IESV *Chriſti Natiuitas. 25. Decembris.* 622
Hieronymus Doctor. 30. ſeptemb. 484
Innocentium natalis. 28. Decemb. 630
Paula. 26. Ianuarij. 57

Bigardis prope Bruxellam.

Vinina virgo. 17. Decembris. 610

apud Bingiam in Moguntinenſi diœceſi.

Hildegardis virgo. 17. Septemb. 459

in territorio Biſuntino. Vide Veſontione in Gallijs.

Petrus epiſcopus. 8. Maij. 228

in Bithynia.

Antonomus epiſcopus & mart. 12. Septemb. 449
Auxentius abbas. 14. Febr. 92
Ioannicius abbas. 4. Nouemb. 543
Lucas Euangeliſta. 18. Octobr. 513
Menodora, Metrodora, & Nymphodora mart. 10. Septembris. 447

apud Bituricas.

Auguſtus confeſſ. 7. Octob. 495
Auſtregiſilus epiſcopus & confeſſ. 20. Maij. 250
Gundulphus epiſcopus. 17. Iunij. 296
Sulpitius epiſcopus. 17. Ianuar. 36
Sulpitius Seuerus epiſcopus. 29. Ianuar. 61
Vrſinus confeſſ. 9. Nouemb. 550

in territorio Bituricenſi.

Ambroſius epiſcopus. 16. Octob. 509
Laurianus epiſcopus & mart. 4. Iulij. 325
Marianus confeſſ. 19. Auguſti. 406
Siluanus confeſſ. 22. Septemb. 468

in Blauio caſtro.

Romanus presbyter. 24. Nouembris. 577

Bleſis.

Solemnius epiſcopus. 25. Septemb. 476

in Bobacenſi monaſterio.

Maurus abbas. 27. Ianuarij. 58

in Blandinio monaſterio.

Vuandregiſilus abbas. 22. Iulij. 354

in Bobienſi monaſterio.

Columbanus abbas. 21. Nouemb. 572

in Boemia.

Vuenceſlaus mart. 28. ſeptemb. 480

in Bolonienſi pago Galliæ.

Vulmarus abbas. 20. Iulij. 351

Bonnæ in Germania.

Caſſius, Florentius, & alij martyres. 10. Octob. 502

Bononiæ.

Baſilius epiſcopus. 6. Martij. 119
Bononius abbas. 30. Auguſti. 430
Dominicus confeſſor. 4. Auguſti. 379
Eiuſdem tranſlatio. 24. Maij. 256
Euſebius epiſcopus & confeſſ. 26. Septemb. 477
Fauſtinianus epiſcopus. 26. Febr. 109
Felix epiſcopus. 4 Decembris. 591
Guarinus epiſcopus. 6 Febr. 80
Hermes, Aggeus, & Caius martyres. 4. Ianuar. 13
Iucundus epiſcopus & confeſſ. 14. Nouemb. 560
Iuliana. 7. Februarij. 81
Parthus confeſſ. 11. Iunij. 283
Petermanus epiſcopus. 12 Iulij. 338
Petronius epiſcopus & confeſſ. 4. Octob. 490
Proculus epiſcopus & mart. 1. Iunij. 269
Tertullianus epiſcopus & confeſſ. 27. April. 206
Theodorus epiſcopus. 5 Maij. 220
Vitalis & Agricola mart. 4. Nouemb. 543
Zama epiſcopus. 24. Ianuarij. 53

in Brabantia.

Dympna virgo & mart. 15. Maij. 243
Lutgardis virgo. 16. Iunij. 294

Bracari in Luſitania.

Fructuoſus epiſcopus. 16 April. 187
Petrus epiſcopus & mart. 26 April. 205
Victor mart. 12. April. 181

Bremæ.

Villehadus epiſcopus. 8. Nouemb. 549

Brincolæ in Prouincia.

Ludouicus epiſcopus. 19. Auguſti. 406

in Briocenſi ciuitate.

Guillelmus epiſcopus & confeſſ. 29. Iul. 368

in Britannia.

Aldelmus epiſcopus. 15. Nouemb. 561
Cuthbertus epiſcopus. 20. Martij. 146
Deicola abbas. 18. Ianuar. 38
Edeltrudis Regina & virgo. 23. Iunij. 307
Eduardus Rex. 18. Martij. 144
Hugo epiſcopus. 17. Nouemb. 564
Iulius, & Aaron, & alij multi mart. 1. Iulij. 321
Machutus epiſcopus. 15. Nouemb. 561
Socrates & Stephanus mart. 17. Septemb. 459

in Britannia minori.

Iuo confeſſ. 19. Maij. 248
Maglorius epiſcopus. 24. Octobris. 526
Sampſon epiſcopus & confeſſ. 28. Iulij. 363
Turrianus epiſcopus & confeſſ. 13. Iulij. 339

Briuate apud Aruernos.

Iulianus mart. 28. Aug. 415

Brixiæ.

Afra mart. 24. Maij. 255
Anaſtaſius epiſcopus. 20. Maij. 250
Apollonius epiſcopus & confeſſ. 7. Iulij. 331
Calocerus mart. 18. April. 190
Clatens epiſcopus & mart. 4. Iunij. 273
Deuſdedit epiſcopus. 10. Decemb. 601
Dominator epiſcopus. 5. Nouemb. 545
Dominicus epiſcopus & confeſſ. 20. Decemb. 614

Euaſius

Euaſius epiſcopus. 2. Decemb. 588
Fauſtinus & Iouita mart. 15. Febr. 93
Fauſtinus confeſſ. 16. Febr. 95
Felix epiſcopus. 23. Februar. 105
Gaudentius epiſcopus. 25. Octobris. 527
Gaudioſus epiſcopus & confeſſ. 7. Martij. 120
Herculanus epiſcopus. 12. Auguſti. 394
Honorius epiſcopus. 24. Aprilis. 201
Latinus epiſcopus. 24. Martij. 152
Optatianus epiſcopus. 14. Iulij. 341
Paterius epiſcopus. 21. Febr. 102
Paulinus epiſcopus & confeſſ. 29. April. 209
Philaſtrius epiſcopus & confeſſ. 18. Iulij. 348
Sauinus & Cyprianus mart. 11. Iulij. 336
Siluinus epiſcopus. 28. Septemb. 480
Theophilus epiſcopus. 27. April. 206
Titianus epiſcopus & confeſſ. 3. Martij. 116
Vigilius epiſcopus. 26. Septemb. 477
Vrſicinus epiſcopus. 1. Decemb. 587

Brixinone.

Albinus & Genuinus epiſc. 5. Febr. 78

Brugis Flandrorum.

Donatianus epiſcopus. 14. Octobris. 507

Brundusij.

Leucius epiſcopus & confeſſ. 11. Ianuar. 26

in Bulgaria.

Plurimorum Mart. commemoratio. 23. Iulij. 356

Burdigalæ.

Amandus epiſcopus & confeſſ. 18. Iunij. 297
Delphinus epiſcopus. 24. Decemb. 621
Seuerinus epiſcopus & confeſſ. 23. Octob. 524

Burgis in Hiſpania.

Centolla & Helena mart. 13. Aug. 396

Bybli in Palæſtina.

Aquilina virgo & mart. 13. Iunij. 288

Bybli in Phœnicia.

Marcus epiſcopus. 27. Septemb. 479

C

Cabilone.

Agricola epiſcopus. 17. Martij. 142
Guntheramnus Rex. 28. Martij. 158
Marcellus mart. 4. Septemb. 438
Silueſter epiſcopus. 20. Nouemb. 571

in Cabilonenſi territorio.

Valerianus mart. 15. Septemb. 455

apud Cæam fluuium in Gallæcia.

Facundus & Primitiuus mart. 27. Nouemb. 581

Cæſaraugustæ.

Braulius epiſcopus & confeſſ. 26. Martij. 155
Caius, et Crementius, item Lambertus mart. 16. Aprilis. 187
Encratides virgo & mart. 16. April. 187
Optatus, Lupercus, &c. mart. 16. Aprilis. 187
Valerianus epiſcopus. 28. Ianuar. 59
Innumeri mart. 3. Nouemb. 542

Cæſareæ in Cappadocia.

Barlaam mart. 19. Nouemb. 569
Baſilius epiſcopus. 1. Ianuar. 1
Baſilij in epiſcopum ordinatio. 14. Iunij. 289
Baſilius & Emmelia coniuges. 30. Maij. 265
Dorothea virgo & mart. 6. Febr. 79
Eupſychius mart. 7. Septemb. 442
Eupſychius mart. 9. Aprilis. 176
Germanus, Theophilus, Cæſarius, & Vitalis mart. 3. Nouemb. 541
Gordius centurio. 3. Ianuar. 11
Hyacinthus mart. 3. Iulij. 324
Iulitta mart. 30. Iulij. 370
Leontius epiſcopus. 13. Ianuar. 29

Longinus mart. 15. Martij. 139
Lucius epiſc. Abſalon, & Lorgius mart. 2. Mart. 114
Mamant mart. 17. Auguſti. 403
Mercurius mart. 25. Nouemb. 578
Polyeuctus, Victorius, & Donatus mart. 21. Maij. 251
Sergius mart. 24. Febr. 106
Theodotus, Ruffina, & Ammia. 31. Aug. 431
Theophilus mart. 6. Febr. 79

Cæſareæ in Mauritania.

Seuerianus, & Aquila vxor mart. 3. Ianuar. 50

Cæſareæ in Palæſtina.

Agapius mart. 20. Nouemb. 571
Alexander epiſcopus. 18. Martii. 143
Amphianus mart. 2. April. 163
Anectus mart. 27. Iunij. 314
Antoninus, Zebina, Germanus, et Ennata virgo, mart. 13. Nouemb. 559
Cornelius centurio. 2. Febr. 72
Elias, Hieremias, Eſaias, Samuel, Daniel mart. 16. Februarij. 95
Euariſtus, Priſcianus, Fortunata virgo, & Carponius mart. 14. Octob. 506
Eubulus mart. 7. Martij. 120
Fabius mart. 31. Iuly. 371
Hadrianus mart. 5. Martij. 118
Iulianus confeſſ. 23. Martij. 151
Iulianus mart. 17. Febr. 96
Marinus & Aſterius mart. 3. Martij. 115
Nicon & alij XCIX. mart. 23. Martij. 158
Pamphilus mart. 1. Iunij. 268
Philippus diaconus. 6. Iunij. 276
Porphyrius & Seleucus mart. 16. Febr. 95
Priſcus, Malcus, & Alexander mart. 28. Martij. 157
Reparata virgo & mart. 8. Octob. 496
Theodoſia virgo & mart. 2. April. 163
Theodulus mart. 17. Febr. 96
Theophilus epiſcopus. 5. Martij. 118
Timolaus, Dionyſius, Pauſis, Romulus, Alexander, alter Alexander, Agapius, & alter Dionyſius mart. 24. Martij. 152
Zenaides, Cyria, Valeria, & Marcha mart. 5. Iun. 275

Cæſareæ Philippi.

Nicoſtratus, Antiochus, & alij mart. 21. Maij. 252
Theodoſia, & aliæ duodecim matronæ mart. 29. Maij. 264

Cæſenæ.

Maurus epiſcopus. 20. Ianuar. 43

in Cainone caſtro.

Maximus confeſſ. 20. Aug. 407

in Calabria.

Bruno confeſſor Carthuſianorum inſtitutor. 6. Octobris. 493

Calaminæ.

Thomas Apoſt. 21. Decemb. 615

in Calciatenſi ciuitate.

Dominicus confeſſ. 12. Maij. 237

Callij.

Gerontius epiſcopus & mart. 9. Maij. 230

Cameraci in Gallia.

Authbertus epiſcopus & confeſſ. 13. Decemb. 606
Gaugericus epiſcopus & confeſſ. 11. Aug. 393

Camerini.

Anaſtaſius & ſocij mart. 10. Maij. 235
Anſouinus epiſcopus & confeſſ. 13. Martij. 150
Venantius cum alijs decem mart. 18. Maij. 247
Victorinus confeſſ. 8. Iunij. 279

in Campania.

Benedictus monachus. 23. Martij. 151
Dominica virgo & mart. 6. Iulij. 329
Eraſmus epiſcopus & mart. 2. Iunij. 270
Marcus. 24. Octobr. 526

Silvia-

Silvianus epiſc. 10. Febr. 85
Soſius mart. 23. Septemb. 470
Octogenta martyres 2. Mart. 114

Cantuariæ in Anglia.

Anſelmus epiſc. 21. Aprilis. 195
Auguſtinus epiſ. 26. Maij. 258
Dunſtanus epiſc. 19. May. 248
Edmundus epiſc. 16. Nouemb. 563
Elphegus epiſc. & mart. 19. Apr. 192
Honorius epiſc. & conſ. 30. Sept. 484
Laurentius epiſc. 2. Febr. 73
Theodorus epiſc. 19. Sept. 462
Thomas epiſc. & mart. 29. Decemb. 631

Canuſij in Apulia.

Sabinus epiſcopus & conſ. 9. Februar. 84

in Cappadocia.

Capitolina, & Erotheis mart. 27. Octobr. 530
Cottidus, Eugenius, & ſocij mart. 6. Sept. 441
Macrina virgo. 19. Iulij. 350
Sabas, & alij mart. 12. Apr. 181
Theodoſius cœnobiarcha. 11. Ian. 26
Theſpeſius mart. 1. Iunij. 269
Commemoratio plurium SS. Mart. 23. Maij. 254

Capuæ.

Ariſtæus, & Antoninus mart. 3. Sept. 436
Bernardus epiſc. & confeſ. 12. Mart. 129
Decoroſus epiſc. 15. Febr. 94
Germanus epiſc. 30. Octobr. 534
Marcellus, Caſtus, Aemilius, & Saturninus mart. 6. Octobr. 493
Pamphilus epiſc. 7. Sept. 442
Paulinus epiſc. 10. Octobr. 502
Priſcus mart. 1. Sept. 432
Priſcus alter, Caſtrenſis, Tammarus, Roſius, Heraclius, & alij mart. 1. Sept. 432
Quinctius, Arcontius, & Donatus mart. 5. Sept. 439
Ruffinus epiſc. & confeſ. 26. Aug. 421
Rufus epiſc. & mart. 27. Aug. 422
Rufus, & Carpophorus mart. 27. Aug. 421
Victor epiſc. 17. Octobr. 512
Vitalianus epiſc. & conſ. 16. Iulij. 344

Caralis in Sardinia.

Ephiſius mart. 15. Ian. 32
Saturninus mart. 30. Octobr. 534

in monte Carmelo.

Elias Propheta. 20. Iulij. 351

Carnoti in Gallia.

Carannus mart. 28. Maij. 262

Carrhis in Meſopotamia.

Eutychius, & ſocij mart. 14. Mart. 131
Protogenes epiſc. 6. Maij. 223

Carthagine.

Agileus mart. 15. Octobr. 508
Baſſa, Paula, & Agathonica virgines & martyres. 10. Aug. 390
Caſsius presbyter. 3. Iunij. 272
Candida virgo & mart. item Suſanna, & Martha mart. 20. Sept. 464
Catulinus, Ianuarius, Florentius, Iulia, & Iuſta mart. 15. Iulij. 343
Conceſſa mart. 8. April. 175
Conſtantinus confeſſ. 11. Mart. 127
Cyrus epiſc. 14. Iulij. 341
Deogratias epiſc 22. Martij. 250
Gundenes virgo & mart. 18. Iulij. 347
Heraclius, & Zoſimus mart. 11. Mart. 127
Liberatus, Bonifacius, Seruus, Ruſticus, Rogatus, Septimus, & Maximus mart. 17. Aug. 403
Marcellinus mart. 6. April. 171
Modeſtus & Iulianus mart. 12. Febr. 89
Octauianus, & multa millia mart. 22. Martij. 150
Pontius diaconus. 8. Martij. 121
Reſtitutus epiſc. & mart. 9. Decemb. 600
Speratus, Narzalus, & Scillitani martyres. 17. Iul. 346.
Commemoratio CCC. mart. 24. Aug. 416

in ciuitate Caſalenſi.

Euaſius epiſc. & mart. 1. Decemb. 587

in monte Caſſino.

Benedictus abbas. 21. Mart. 148
Deuſdedit abbas. 9. Octobr. 498
Scholaſtica virgo. 10. Febr. 86

Caſſiope in Corcyra.

Donatus. 29. Octobris. 533

in Caſtrenſium pago.

Ionas presb. & mart. 22. Septembris. 468

Catalauni in Gallia.

Domitianus epiſc. & confeſ. 9 Aug. 389
Donatianus epiſc. 7. Aug. 386
Memmius epiſc. 5. Aug. 381

Catanæ in Sicilia.

Agatha virgo & mart. 5. Febr. 78
Berillus epiſc. 21. Mart. 248
Euplius mart. 12. Aug. 394
Leo epiſc. 20. Febr. 101
Stephanus, Pontianus, Attalus, Fabianus, Cornelius, Sextus, Flos, Quinctianus, Mineruinus, & Simplicianus mart. 31. Decembr. 634

Caucoliberi in Hiſpania.

Vincentius mart. 19. April. 192

Celenæ in Pannonia.

Maximilianus epiſc. 12. Octobr. 504

apud Cenomanos.

Domnolus epiſc. 16. Maij. 244
Iulianus epiſc. 27. Ianuar. 58
Liberius epiſc. & confeſ. 23. Iul. 356
Siuiardus abbas. 1. Mart. 113
Victorius epiſc. 1. Sept. 433

in monaſterio Centula.

Richarius confeſ. 26. Aprilis. 205

Chalcedone.

Euphemia virgo & mart. 16. Sept. 456
Manuel, Sabel, & Iſmael mart. 17. Iun. 296
Solochanus & ſocij mart. 17. Maij. 245
Soſthenes & Victor mart. 10. Sept. 447
Commemoratio XLIX. mart. 24. Sept. 475

Chalcide in Græcia.

Methodius epiſc. & mart. 18. Septembr. 461

apud Cherſoneſum.

Baſilius, Eugenius, Agathodorus, Elpidius, Aetherius, Capito, Ephrem, Neſtor, & Arcadius epiſcopi & mart. 4. Martij. 117
Clemens Papa mart. 23. Nouemb. 574

in Chio inſula.

Iſidorus mart. 15. Maij. 241
Myrops mart. 13. Iulij. 339

in Chriſtolio vico in territorio Pariſienſi.

Agoardus, & Aglibertus cum alijs innumeris mart. 24. Iunij. 509

in Cilicia.

Amphion epiſc. & confeſ. 12. Iunij. 187
Andreas tribunus, & ſocij milites mart. 19. Auguſti. 405
Calliopus mart. 7. Aprilis. 173
Zoſimus, Athanaſius, Theopompus, & Theonas mar. 3. Ianuar. 11

Cirthæ in Numidia.

Agapius, & Secundinus mart, item Aemilianus, Tertulla & Antonia virgines, & mulier cum ſuis geminis. 29. April. 209

Ciſtercij in Gallia.

Stephanus abbas. 17. Aprilis. 189

in mo-

In monaſterio Claraualleuſi.
Malachias epiſcopus. 3. Nouemb. 542
in cœnobio Cluniacenſi.
Conſortia virgo. 22. Iunii. 304
Hugo abbas. 29. Aprilis. 209
Cluſij in Etruria.
Irenæus & Muſtiola mart. 3. Iulii. 324
Coloniæ Suffetulanæ in Africa.
LX. mart. 30. Auguſti. 429
Coloniæ, & in territorio Colonienſi.
Anno epiſcopus. 4. Decemb. 591
Cordula mart. 22. Octob. 521
Cunibertus epiſcopus. 12. Nouemb. 557
Eliphius mart. 16. Octob. 509
Engelbertus epiſcopus & mart. 7. Nouemb. 547
Euergiſlus epiſcopus & mart. 24. Octob. 526
Gereon & CCCXVIII. mart. 10. Octob. 501
Heribertus epiſcopus. 16. Mart. 140
Martha & Saula virgines & martyres. 20. Octobris. 526
Maurinus abbas & mart. 10. Iunii. 283
Paulinus mart. 4. Maii. 218
Protaſius mart. 4. Aug. 380
Victor & ſocii mart. 10. Octob. 502
Vrſula & ſociæ mart. 21. Octob. 518
Commemoratio CCC. mart. 15. Octob. 508
Coloſſis.
Epaphras epiſcopus & mart. 19. Iulii. 349
Philemon & Apphia mart. 22. Nouemb. 573
Comanæ in Ponto.
Alexander epiſcopus & mart. 11. Aug. 392
Baſiliſcus mart. 22. Maii. 252
apud Comanos.
Hermias & eius carnifex mart. 31. Maii. 266
Comanæ in Armenia.
Zoticus epiſcopus & mart. 21. Iulij. 353
apud Comum. vide Nouocomum, quod idem eſt.
Abundius epiſcopus & confeſſ. 2. April. 163
Amantius epiſcopus & confeſſ. 8. April. 175
Fidelis mart. 28. Octob. 531
Compluti in Hiſpania.
Didacus confeſſ. 12. Nouemb. 557
Iuſtus & Paſtor mart. 6. Aug. 384
Compoſtellæ.
Petrus epiſcopus. 10. ſeptemb. 447
Coochæ in Hiſpania.
Iulianus epiſcopus. 28. Ianuar. 59
Iulianus epiſcopus confeſſ. 5. Septemb. 439
Concordiæ.
Donatus, Secundianus, Romulus cum aliis LXXXVI. mart. 17. Februar. 96
Conſtantiæ.
Conradus epiſcopus. 26. Nouemb. 579
Pelagius mart. 28. Aug. 425
in Conſtantienſi territorio.
Lauto epiſcopus. 22. Septemb. 468
Paternus epiſcopus & martyr. 23. Septemb. 476
Verena virgo. 1. Septemb. 433
Conſtantinopoli.
Abrahamius monachus mart. 8. Iulii. 332
Acacius centurio mart. 8. Maii. 228
Alexander, & Antonina mart. 3. Maii. 216
Alexander epiſcopus. 28. Aug. 425
Andreæ Apoſt. Lucæ Euangeliſtæ & Timothei tranſlatio. 9. Maii. 231
Andreas Cretenſis mart. 17. Octob. 512
Anthuſa virgo. 27. Iulii. 363
Auxentius epiſcopus. 12. Febr. 89
Baſilius & Procopius confeſſ. 27. Febr. 111
Daniel Stylita. 11. Decemb. 603
Eleutherius epiſcopus & mart. 20. Febr. 101
Eleutherius mart. 4. Aug. 380
Euagrius. 6. Martii. 119
Eulogius & ſocii mart. 3. Iulii. 324
Euſtolia & Sopatra virgines. 9. Nouemb. 550
Flauius epiſcopus. 18. Febr. 98
Germanus epiſcopus. 12. Maii. 236
Gregorius Decapolita. 20. Nouemb. 571
Hermelius mart. 3. Aug. 377
Hypatius epiſcopus & Andreas mart. 29. Aug. 427
Ignatius epiſcopus & confeſſ. 23. Octob. 524
Ioannes Chryſoſtomus. 27. Ianuar. 58
Ioannes abbas 27. April. 206
Iulianus & Marcianus mart. 9. Aug. 389
Lazarus monachus. 23. Febr. 105
Lucillianus, Claudius, Hypatius, Paulus, & Dionyſius mart. 3. Iunii. 272
Macarius confeſſ. 1. April. 162
Marcellus abbas. 29 Decemb. 632
Marcianus presbyter. 10. Ianuar. 24
Martyrius & Marcianus mart. 25. Octob. 527
Maura virgo & mart. 30. Nouemb. 585
Maximus & alii mart. 13. Auguſti. 396
Menna epiſcopus. 25. Auguſti. 418
Methodius epiſcopus. 14. Iunii. 290
Metrophanes epiſcopus & confeſſ. 4. Iunii. 273
Mucius presbyt. & mart. 13. Maii. 238
Natalia. 1. Decemb. 587
Nicephorus epiſcopus. 13. Martii. 130
Niceras virgo. 27. Decembris. 629
Nilus abbas. 12. Nouembris. 557
Olympias vidua. 17. Decembris. 610
Patapius ſolitarius. 8. Decembris. 598
Paula virgo & mart. 3. Iunii. 272
Paulus epiſcopus & mart. 7. Iunii. 278
Paulus mart. 17. Martii. 142
Plato monachus. 4. Aprilis. 168
Proclus epiſcopus. 24. Octobris. 526
Pulcheria Auguſta virgo. 10. Septemb. 447
Sampſon presbyter. 27. Iunii. 314
Stachis epiſcopus. 31. Octob. 536
Stephanus, Baſilius, Petrus, Andreas, & ſocij CCCXXXIX. mart. 28. Nouembris. 582
Tharaſius epiſcopus. 25. Februar. 108
Theodorus, & Theophanes confeſſ. 27. Decemb. 628
Theodota mart. 17. Iulii. 346
Theophanes monachus. 12. Martii. 129
Theophanes & ſocii. 4. Decembris. 591
Theophilus monachus confeſſ. 2. Octobris. 488
Tigrius & Eutropius mart. 12. Ianuar. 27
Vrbanus, Theodorus, Menedemus, & ſocii LXXVII. mart. 5. Septemb. 439
Commemoratio plurimorum Martyrū. 30. Mart. 160
Item Monachorum. 8. Februar. 83
Cordubæ.
Abundius mart. 11. Iulij. 336
Aciſclus, & Victoria mart. 17. Nouemb. 564
Adulphus, & Ioannes mart. 27. Septemb. 478
Amator, Petrus, & Ludouicus. 30. Aprilis. 210
Anaſtaſius, Felix, & Digna virgo mart. 4. Iun. 290
Argymirus mart. 28. Iunii. 316
Aurea virgo & mart. 19. Iulii. 356
Benildes mart. 15. Iuny. 293
Columba virgo & mart. 17. Septemb. 419
Elias, Paulus, & Iſidorus mart. 17. Aprilis. 189
Emilas & Hieremias mart. 15. Septemb. 455
Eulogius mart. 11. Martij. 127
Fandilas mart. 13. Iunii. 288
Fauſtus, Ianuarius, & Martialis mart. 13. Octobris. 305
Flora, & Maria virg. & mart. 24. Nouemb. 577

Geor-

Georgius, Felix, Aurelius, Natalia, & Lilioſa mart. 27. Iuly. 363
Gumeſindus & Seruusdei mart. 13. Ianuar. 29
Iſaac mart. 3. Iuny. 272
Leocritia virgo & mart. 15. Martij. 139
Leouigildus & Chriſtophorus mart. 20. Aug. 407
Paulus diaconus & mart. 20. Iulij. 351
Pelagius mart. 26. Iunij. 312
Perfectus mart. 18. Aprilis. 190
Petrus, Vualabonſus, Sabinianus, Vuiſtremundus, Habentius, & Hieremias mart. 7. Iun. 278
Pomposa virgo & mart. 19. Septemb. 462
Rogellus & Seruusdei mart. 16. Septemb. 457
Rudericus & Salomon mart. 13. Martij. 130
Sandalus mart. 3. Septemb. 436
Sancius mart. 5. Iunij. 275
Secundinus mart. 21. Maij. 251
Siſenandus mart. 16. Iuly. 344
Theodemirus mart. 25. Iulij. 359
Zoilus & alij XIX, mart. 27. Iunij. 314
Cordubæ, alias Corduenæ in Perſia.
Parmenius, Helimenas, Chryſotelus, Lucas, & Mucius mart. 22. Aprilis. 197
Corſinij in Pelignis.
Pamphilus epiſcopus. 28. Aprilis. 207
Pelinus epiſcopus & mart. 5. Decemb. 593
Corinthi.
Alexander mart. 24. Nouembris. 577
Calliſtus & Chariſius cum alijs ſeptem mart. 16. Aprilis. 187
Codratus, Dionyſius, Cyprianus, Anectus, Paulus, & Creſcens mart. 10. Martij. 126
Criſpus, & Caius. 4. Octob. 490
Dionyſius epiſcopus. 8. Aprilis. 157
Helconides mart. 28. Maij. 262
Phœbe. 3, Septembris. 436
Soſthenes. 28. Nouembris. 582
Timon de ſeptem primis diaconis mart. 19. April. 191
in Corſica.
Iulia virgo & mart. 22. Maij. 252
Cotyæi in Phrygia.
Mennas mart. 11. Nouembris. 555
Cracoviæ in Polonia.
Heduuigis. 15. Octobris. 508
Hyacinthus confeſſ. 16. Auguſti. 401
Stanislaus epiſcopus & mart. 7. Maij. 225
Cremonæ.
Homobonus confeſſ. 13. Nouembris. 559
in Creta.
Myro epiſcopus. 8. Auguſti. 388
Pinytus epiſcopus. 10. Octobris. 501
Theodulus, Saturninus, Euporus, Gelaſius, Eunicianus, Zeticus, Cleomenes, Agathopus, Baſilides, Euariſtus mart. 23. Decemb. 618
Titus epiſcopus. 4. Ianuarij. 13
Cumis.
Iuliana virgo & mart. 16. Februar. 95
Curiæ in Germania.
Lucius Rex. 3. Decembris. 590
in Cypro.
Barnabas Apoſt. 11. Iunij. 284
Conon mart. 6. Martij. 119
Hilarion abbas. 21. Octobris. 518
Iaſon Chriſti diſcipulus. 12. Iulij. 337
Iſaacius epiſcopus & mart. 21. Septemb. 467
Maria mater Ioannis cognomento Marci. 29. Iunij. 318
Meletius epiſcopus & confeſſ. 21. Septemb. 467
Nicanor vnus ex ſeptem primis diaconis. 10. Ianuarij. 24
Pothamius, & Nemeſius mart. 20. Februar. 101
Spiridion epiſcopus & confeſſ. 14. Decemb. 607
Sophronius epiſcopus. 8. Decembris. 598
Theodotus epiſcopus. 6. Maij. 223
Theophilus mart. 22. Iulij. 354
Thryphillius epiſcopus. 13. Iunij. 288
Cyrenæ.
Cyrilla mart. 5. Iulij. 328
Lucius epiſcopus. 6. Maij. 223
Theodorus epiſcopus & confeſſor. 4. Iuly. 325
Cyri in Syria.
Marcianus confeſſor, 2. Nouembris. 540
Cyzici.
Aemilianus epiſcopus & confeſſ. 8. Auguſti. 388
Fauſta virgo, & Euilaſius mart. 20. Septemb. 464
Seſinius mart. 23. Nouembris. 575
Triphenes mart. 31. Ianuar. 65

D

in Dacia.
Nicetas epiſcopus. 7. Ianuary. 19
Damaſci.
Ananias mart. 25. Ianuar. 55
Caſarius, Dacius, & alij quinque mart. 1. Nouembris. 537
Ioannes Damaſcenus. 6. Maij. 223
Paulus & Tatta coniuges, & Sabinianus, Maximus, Ruſus, & Eugenius filij martyres. 25. Septembris. 476
Petrus Manimenus mart. 21. Februarij. 102
Petrus epiſcopus & mart. 4. Octobris. 490
Sabinus, Iulianus, Maximus, Macrobius, Caſſia, & Paula cum alijs X. mart. 20. Iulij. 351
in Dania.
Canutus rex & mart. 7. Ianuar. 19
Guillelmus abbas. 6. Aprilis. 172
Dauentriæ in Belgis.
Marcellinus confeſſor. 14. Iuly. 341
in ciuitate Dienſi.
Marcellus epiſcopus. 9. Aprilis. 176
in caſtro Diuione.
Benignus mart. 1. Nouembris. 537
Doroſtori in Myſia.
Aemilianus mart. 18. Iulij. 348
Daſius epiſcopus & mart. 20. Nouemb. 571
Heſychius mart. 15. Iunij. 291
Iulius mart. 27. Maij. 259
Paſicrates, Valentio, & alij duo mart. 25. Maij. 257
Driziparæ in Panoonia.
Alexander mart. 27. Martij. 156
Dyrrachij in Macedonia.
Peregrinus, Lucianus, Pompeius, Heſychius, Papius, Saturninus, & Germanus mart. 7. Iulij. 331

E

Eboræ in Luſitania.
Mancius mart. 15. Maij. 242
Eboraci in Anglia.
Ioannes epiſcopus. 7. Maij, 225
Paulinus epiſcopus. 10. Octobris, 502
Vualfridus epiſcopus & confeſſ. 12. Octob. 504
Ebreduni in Gallia.
Marcellinus epiſcopus, 20. Aprilis. 194
Vincentius, Orontius, Victor martyres. 22. Ian. 47
Ebroicis, & in pago Ebroicenſi.
Aquilinus epiſcopus & confeſſ. 19. Octob. 515
Leufridus abbas. 21. Iunij. 302
Taurinus epiſcopus. 11. Auguſti. 393
Edeſſæ.
Abibus mart. 15. Nouembris. 561

Barſi-

Barſimeus epiſcopus & mart. cum alijs. 30. Ian. 63
Barſen epiſcopus. 30. Ianuarij. 63
Baſſa cum Theogonio, Agapio, & Fideli mart. 21. Auguſti. 409
Ephram diaconus. 1. Februarij. 69
Eulogius epiſcopus & confeſſ. 5. Maij. 220
Gurias & Samonas mart. 15. Nouembris. 561
Iulianus monachus. 9. Iunij. 281
Nonnus epiſcopus. 2. Decembris. 588
Sarbelius & Barbea mart. 29. Februarij. 61
Thalalæus, Aſterius, Alexander, & ſocij mart. 20. Maij. 250
Thomæ Apoſt. tranſlatio. 3. Iulij. 325

Eleutheropoli in Palæſtina.

Florianus, Calanicus, & ſocij LVIII. mart. 17. Decembris. 610

Emeritæ in Hiſpania.

Eulalia virgo & mart. 10. Decembris. 601
Iulia virgo & mart. 10. Decembris. 601
Lucretia virgo & mart. 23. Nouembris. 575
Victor, Stercatius, & Antinogenes mart. 24. Iulij. 357

Emeſæ in Phœnicia.

Galation & Epiſtemes mart. 5. Nouembris. 544
Simeon Salus. 1. Iulij. 321
Commemoratio plurimarum mulierum mart. 14. Nouembris. 560
Siluanus epiſcopus & alij duo mart. 6. Februar. 80

in caſtello Emmaus.

Cleophas mart. 25. Septembris. 475

Engoliſmæ.

Eparchus abbas. 1. Iulij. 321

Epheſi.

VII. Dormientium natalis. 27. Iulij. 363
Ioannes Apoſt. & Euang. 27. Decembris. 628
Maximus mart. 30. Aprilis. 210
Porphyrius mart. 4. Nouembris. 543
Timotheus epiſcopus & mart. 24. Ianuar. 53
XLII. mart. 12. Ianuarij. 27

Eugubij.

Vbaldus epiſcopus. 16. Maij. 244

Euoreæ in Epiro.

Donatus epiſcopus. 30. Aprilis. 211

F

apud Fabrianum in Piceno.

Silueſter abbas. 26. Nouembris. 579

Faleriæ in Tuſcia.

Gracilianus, & Feliciſſima virgo mart. 12. Aug. 394

Fauſinæ in Sardinia.

Simplicius epiſcopus & mart. 15. Maij. 242

Ferenti in Tuſcia.

Bonifacius epiſcopus. 14. Maij. 241

Ferentini in Hernicis.

Ambroſius mart. 16. Auguſti. 401
Eutychius mart. 15. Aprilis. 186
Redemptus epiſcopus. 8. Aprilis. 175

Feſulis in Tuſcia.

Alexander epiſcopus & mart. 6. Iunij. 276
Romulus epiſcopus & mart. cum ſocijs. 6. Iulij. 329

Firmi in Piceno.

Alexander epiſcopus & mart. 11. Ianuar. 26
Philippus epiſcopus & mart. 22. Octobris. 521
Sophia virgo & mart. 30. Aprilis. 210
Viſſia virgo & mart. 12. Aprilis. 181

Florentiæ.

Andreas epiſcopus. 26. Februarij. 109
Antoninus epiſcopus. 2. Maij. 215
Creſcentius confeſſor. 19. Aprilis. 192
Eugenius confeſſor. 17. Nouembris. 564
Minias mart. 25. Octobris. 527
Podius epiſcopus. 28. Maij. 262
Zenobius epiſcopus. 25. Maij. 257

in monaſterio Fontanellæ.

Ansbertus epiſcopus. 9. Februar. 84
Vulfrannus epiſcopus. 20. Martij. 146

Formijs in Campania.

Albina virgo & mart. 16. Decembris. 609

apud Forum Cornelij.

Petrus Chryſologus. 2. Decembris. 588

apud Forum Iulij.

Maxima virgo. 16. Maij. 244

apud Forum Sempronij.

Aquilinus, Geminus, Gelaſius, Magnus, & Donatus mart. 4. Februarij. 76

apud Forum Syllæ.

Caſſianus mart. 13. Auguſti. 396

Foſſænouæ ad Tarracinam.

Thomas Aquinas confeſſ. & doctor. 7. Martij. 120

in Friſia.

Vuillibrordus epiſcopus. 7. Nouembris. 547

Friſingæ.

Corbinianus epiſcopus. 8. ſeptembris. 444

Fulginij.

Felicianus epiſcopus & mart. 24. Ianuar. 53

Fundis.

Felix mart. 6. Nouembris. 546
Honoratus abbas. 16. Ianuarij. 34
Paternus mart. 21. Auguſti. 408

Furconij in Veſtinis.

Florentius & Felix mart. 25. Iulij. 359

G

in Galatia.

Creſcens mart. 27. Iunij. 314

Gallæciæ in Hiſpania.

Facundus & Primitiuus mart. 27. Nouemb. 581
Marina virgo & mart. 18. Iulij. 348

in Gallia.

Auguſtalis epiſcopus & confeſſ. 7. Septembris. 442
Eutropia. 15. Septembris. 455
Pontius mart. 14. Maij. 240
Veneranda virgo & mart. 14. Nouembris. 560

in portu Ganda & Gandenſi.

Bauon confeſſ. 1. Octobris. 486
Liminus epiſcopus & mart. 12. Nouembris. 557

Gandani.

Amelberga virgo. 10. Iulij. 335
Landoaldus, & Amantius. 19. Martij. 145

Gangræ in Paphlagonia.

Callinicus mart. 29. Iulij. 368
Hypatius epiſcopus & mart. 14. Nouembris. 560

in monte Gargano.

Apparitio S. Michaelis. 8. Maij. 228
Memoria eiuſdem. 29. Septembris. 482

Gauſlis, & in territorio Gaulitano.

Hilarius epiſcopus. 25. Octobris. 527
Priuatus epiſcopus & mart. 21. Auguſti. 408

Gazæ in Palæſtina.

Barſanuphius anachoreta. 11. Aprilis. 180
Euſebius, Neſtabus, & Zeno mart. 8. Septemb. 444
Ireneo epiſcopus. 16. Decembris. 609
Meuris & Thea mart. 19. Decemb. 613
Neſtor mart. 8. Septembris. 444
Porphyrius epiſcopus. 26. Februarij. 109

Geldubæ.

Iulius mart. 20. Decembris. 614

Genuæ.

Salomon epiſcopus & confeſſ. 28. Septemb. 480
Syrus epiſcopus. 29. Iunij. 318

Geris in Ægypto.

Nilammon recluſus. 6. Ianuarij. 18

in Germania.
Lioba virgo. 28. Septembris. 480
Tecla abbatiſſa. 15. Octobris. 508
Vuigbertus presbyter. 23. Auguſti. 396
Gerundæ in Hiſpania.
Felix mart. 1. Auguſti. 372
Gortynæ in Creta.
Cyrillus epiſcopus & mart. 9. Iulij. 333
Eumenus epiſcopus & confeſſ. 18. Septembris. 461
Philippus epiſcopus. 11. Aprilis. 180
Gratianopoli.
Hugo epiſcopus. 1. Aprilis. 162
in territorio Guleti prope Nuſcum.
Gulielmus confeſſ. Pater eremitarum Montis Virginis. 25. Iunij. 311

H

Hadrianopoli.
Lucius & ſocij mart. 11. Februar. 88
Maximus, Theodorus, & Aſclepiodotus mart. 15. Septembris. 455
Philippus epiſcopus, Euſebius, & Hermes martyres. 22. Octobris. 521
Stylianus anachoreta. 26. Nouembris. 579
Halberſtatti in Germania.
Mathildis regina. 14. Martij. 131
in Hannonia.
Giſlenus epiſcopus & confeſſ. 9. Octobris. 498
Hiltrudis virgo. 27. Septembris. 479
in pago Hasbanio.
Trudo presbyter. 23. Nouembris. 575
Heliopoli.
Cyrillus mart. 29. Martij. 158
Eudocia mart. 1. Martij. 113
in Helleſponto.
Cyrinus, Primus, & Theogenes mart. 3. Ianuar. 11
Oneſiphorus mart. 6. Septembris. 440
Heracleæ.
Ammon & XL. virg. & mart. 1. Septemb. 432
Baſſus, Dionyſius, Agapitus, & alij XL. mart. 20. Nouembris. 571
Clementinus, Theodotus, & Philomenus mart. 14. Nouembris. 560
Felix & Ianuarius mart. 7. Ianuarij. 19
Glyceria mart. 13. Aprilis. 238
Sebaſtiana mart. 16. Septembris. 457
Theodorus mart. 7. Februar. 81
Herbipoli.
Bruno epiſcopus. 17. Maij. 245
Burchardus epiſcopus. 14. Octobris. 507
Chilianus, Colomannus, & Totnanus mar. 8. Iulij. 332
Herfordiæ in Anglia.
Thomas epiſcopus & confeſſ. 2. Octobris. 488
in Herio inſula.
Philibertus abbas. 20. Auguſti. 407
Hermopoli in Ægypto.
Sabinus mart. 13. Martij. 130
in Hibernia.
Celſus epiſcopus. 6. Aprilis. 172
Egbertus presbyter. 24. Aprilis. 201
Ethbinus abbas. 19. Octobris. 515
Laurentius epiſcopus. 14. Nouembris. 560
Patricius epiſcopus & confeſſ. 17. Martij. 142
Hierapoli.
Abercius epiſcopus. 22. Octobris. 521
Apollinaris epiſcopus. 8. Ianuarij. 21
Papias epiſcopus. 22. Februarij. 103
Philippus Apoſtolus. 1. Maij. 212
Hieroſolymis.
Anna propheteſſa. 1. Septembris. 432
Andronicus, & Athanaſia. 9. Octobris. 498
Athanaſius mart. 5. Iulij. 328
Crucis ſacroſancta Inuentio. 3. Maij. 216
Eiuſdem Exaltatio. 14. Septembris. 452
Cyriacus epiſcopus & mart. 4. Maij. 218
Cyrillus epiſcopus. 18. Martij. 144
Dauid rex & propheta. 29. Decembris. 631
Iacobus Apoſtolus frater Domini. 1. Maij. 212
Iacobus Apoſtolus frater Ioannis. 25. Iulij. 358
Ioſeph ab Arimathæa. 17. Martij. 142
S. Latro frater Ioannis. 25. Martij. 153
Macarius epiſcopus & confeſſ. 10. Martij. 126
Marcus epiſcopus & mart. 22. Octobris. 521
Mariæ Virginis ſanctiſſimæ Dei genitricis Præſentatio. 21. Nouembris. 572
Eiuſdem Aſſumptio. 15. Auguſti. 398
Maria Salome. 22. Octobris. 521
Matthias epiſcopus. 30. Ianuar. 61
Maximus epiſcopus & confeſſ. 5. Maij. 220
Melania iunior, & Pinianus coniunx. 31. Decembris. 634
Narciſſus epiſcopus. 29. Octobris. 533
Paphnutius mart. 19. Aprilis. 192
Pelagia Pœnitens. 8. Octobris. 496
Simeon epiſcopus & mart. 18. Februar. 97
Sophronius epiſcopus. 11. Martij. 127
Stephani protomart. inuentio, & vna Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis. 3. Auguſti. 377
Stephanus protomart. 26. Decembris. 626
Zacchæus epiſcopus. 23. Auguſti. 414
Zambdas epiſcopus. 19. Februar. 100
Hippone regio.
Auguſtinus epiſcopus & doctor. 28. Auguſti. 424
Theogenes epiſcopus, & alij XXXVI. mart. 26. Ianuarij. 56
Hiſpali in Hiſpania.
Felix mart. 2. Maij. 214
Florentia virgo. 20. Iunij. 301
Florentius confeſſ. 23. Februar. 105
Hermengildus mart. 13. Aprilis. 183
Iſidorus epiſcopus. 4. Aprilis. 168
Iuſta & Ruffina virg. & mart. 19. Iulij. 349
Leander epiſcopus. 27. Februar. 111
Petrus mart. 8. Octobris. 496
in Hiſpania.
Criſpulus & Reſtitutus mart. 10. Iunij. 283
Epitacius epiſcopus, & Baſileus mart. 23. Maij. 253
Eutychius mart. 11. Decembris. 603
Fabricianus & Philibertus martyres. 22. Aug. 410
Hemiterius & Cheledonius mart. 3. Martij. 115
Honorius, Eutychius, & Stephanus mart. 21. Nouembris. 572
Quiteria virgo & mart. 22. Maij. 252
Seruandus & Germanus mart. 23. Octobris. 524
Torquatus, Cteſiphon, Secundus, Indaletius, Cæcilius, Heſychius, & Euphraſius. 15. Maij. 242
Victor mart. 26. Auguſti. 421
Vincentius & Lætus mart. 1. Septembris. 432
Xantippa, & Polyxena. 23. Septembris. 470
in Hollandia.
Adelbertus confeſſ. 25. Iunij. 311
apud Homeritas.
Aretas & ſocij XXXIIII. mart. Item mater cum filio balbutiente Chriſtum. 24. Octobris. 526
SS. Martyres incendio traditi. 27. Iulij. 363
in monte Hor.
Aaron primus ſacerdos Leuitici ordinis. 1. Iulij. 321
in terra Hus.
Iob propheta. 10. Maij. 233

I

apud Iberos trans Pontum.
Chriſtiana ancilla. 15. Decembris. 608
Iconij.
Amphilochius epiſcopus. 23. Nouembris. 575
Apollonius mart. 10. Iulij. 335
Conon, & filius eius mart. 29. Maij. 263
Curonotus epiſcopus & mart. 12. Septembris. 450
Marcianus mart. 11. Iulij. 336
Terentius epiſcopus & mart. 21. Iunij. 302
Tecla virgo & mart. 23. Septembris. 470
Tryphena & Tryphoſa. 10. Nouembris. 554
Ilerdæ in Hiſpania Tarraconenſi.
Licerus epiſcopus. 27. Auguſti. 422
Iliberi in Hiſpania.
Gregorius epiſcopus & confeſſ. 24. Aprilis. 202
in Illyrico.
Florus & Laurus mart. 18. Auguſti. 404
Vrſicius mart. 14. Auguſti. 397
apud Indos.
Barlaam & Ioſaphat. 27. Nouembris. 581
Frumentius epiſcopus. 27. Octobris. 530
Paſſio SS. monachorum & aliorum. 3. Auguſti. 377
Interamnæ.
Agapis virgo & mart. 14. Februar. 92
Anaſtaſius epiſcopus & confeſſ. 17. Auguſti. 403
Proculus, Ephebius, & Apollonius mart. 14. Febr. 92
Proculus epiſcopus & mart. 14. Aprilis. 185
Proculus epiſcopus & mart. 1. Decembris. 587
Saturninus, Caſtulus, Magnus, & Lucius mart. 15. Februarij. 93
Valentinus mart. 14. Februar. 92
in Iſauria.
Aquilinus & Victorianus mart. 16. Maij. 243
Aza & ſocij CL. mart. 19. Nouembris. 569
Taſio mart. 24. Auguſti. 416
in Iſtria.
Zoellus, Seruilius, Felix, Siluanus, & Diocles. 24. Maij. 255
Italicæ in Hiſpania.
Geruntius epiſcopus. 25. Auguſti. 418
in Iudæa.
Eſaias propheta. 6. Iulij. 328
Habacuc & Michæas prophetæ. 15. Ianuarij. 32
Ioachim pater beatiſſimæ Virginis. 20. Martij. 146
Ioſeph eiuſdem ſponſus. 19. Martij. 145
Malachias propheta. 14. Ianuarij. 31
Maria Cleophæ. 9. Aprilis. 176
Mariæ viſitatio ad Elizabeth. 2. Iulij. 323
Matthias Apoſt. & mart. 24. Februar. 106
Samuel propheta. 20. Auguſti. 407
Sophonias propheta. 3. Decembris. 589
apud Iuliam in territorio Parmenſi.
Domninus mart. 9. Octobris. 498

L

Lambeſe in Numidia.
Marianus et Iacobus mart. cum alijs multis. 30. Aprilis. 210
Lampſaci in Helleſponto.
Petrus, Andreas, Paulus, & Dionyſia martyres. 15. Maij. 242
Laodiceæ in Syria.
Anatolius epiſcopus. 3. Iulij. 324
Artemon mart. 8. Octobris. 496
Diodorus, Diomedes, & Didymus mart. 11. Septembris. 448
Pelagius epiſcopus. 25. Martij. 154
Sagar epiſcopus & mart. 6. Octobris. 493
Theodotus epiſcopus. 2. Nouembris. 540
Theotimus & Baſilianus mart. 18. Decemb. 612
Trophimus & Thalus mart. 11. Martij. 127
in Latio.
Bernardus confeſſ. 14. Octobris. 507
in cœnobio Laubienſi.
Vrſmarus epiſcopus. 19. Aprilis. 192
Laubijs.
Erminus epiſcopus & confeſſ. 25. Aprilis. 202
Theodulphus epiſcopus. 24. Iunij. 309
Laude.
Baſſianus epiſcopus & confeſſ. 19. Ianuar. 41
Lauduni, & in Laudunenſi caſtro.
Clinia mater S. Remigij. 21. Octobris. 518
Salaberga abbatiſſa. 22. Septembris. 468
Lauriaci in Norico Ripenſi.
Florianus mart. 4. Maij. 218
Legione in Hiſpania.
Claudius, Lupercus, & Victorius mart. 30. Octob. 534
Vincentius abbas & mart. 11. Septembris. 448
Lemouicis in Gallia.
Leonardus confeſſ. 6. Nouembris. 546
Martialis epiſcopus, Alpinianus & Auſtriclinianus presbyteri. 30. Iunij. 320
Valeria virgo & mart. 9. Decembris. 600
Leocatæ in Sicilia.
Angelus mart. 5. Maij. 226
Leodij in Belgio.
Lambertus epiſcopus & mart. 17. Octobris. 459
Theodardus epiſcopus & mart. 10. Septemb. 447
apud Leontinos in Sicilia.
Alphius, Philadelphus, & Cyrinus mart. 10. Maij. 233
Epiphania mart. 12. Iulij. 337
Euthalia virgo & mart. 27. Auguſti. 422
Mercurius & ſocij mart. 10. Decembris. 601
in monaſterio Lerinenſi.
Antonius monachus. 28. Decembris. 630
Caprafius abbas. 1. Iunij. 269
Vincentius presbyter. 24. Maij. 255
in Lesbo inſula.
Paſſio quinque mart. 5. Aprilis. 170
in Libya.
Theophilus & Helladius mart. 8. Ianuar. 28
apud Lingonas, & in territorio Lingonienſi.
Bernardus abbas. 20. Auguſti. 407
Deſiderius epiſcopus, & alij plures mart. 23. Maij. 253
Gregorius epiſcopus. 4. Ianuarij. 13
Sequanus confeſſ. 19. Septembris. 462
Speuſippus, Eleuſippus, & Meleuſippus tergemini mar. cum auia Leonilla. 17. Ianuarij. 36
Vrbanus epiſcopus. 2. Aprilis. 163
in pago Liſuino.
Nemeſius confeſſ. 1. Auguſti. 373
Londinij in Anglia.
Erconualdus epiſcopus. 30. Aprilis. 211
Lucæ in Tuſcia.
Daminus confeſſ. 3. Iunij. 272
Frigdianus epiſcopus. 18. Martij. 144
Eiuſdem tranſlatio. 18. Nouembris. 566
Paulinus epiſcopus cum ſocijs mart. 12. Iulij. 327
Richardus Rex Anglorum. 7. Februarij. 81
in Lucania.
Hyacinthus, Quinctus, Feliciánus, & Lucius mart. 29. Octobris. 533
Vitus, Modeſtus, atque Creſcentia mart. 15. Iun. 291
Lugduni, & in territorio Lugdunenſi.
Albinus epiſcopus. 15. Septembris. 455
Alexander cum ſocijs XXXIIII. mart. 24. April. 202
Antiochus epiſcopus. 15. Octobris. 508
Aurelianus epiſcopus, 16. Iunij. 294
Baldomerus. 27. Februar. 111

Bona-

Bonauentura epiſcopus & doctor. 14. Iulij. 341
Benedicta virgo & mart. 8. Octobris. 496
Deſiderius epiſcopus & mart. 23. Maij. 254
Deſiderius mart. 11. Februar. 88
Domitianus abbas. 1. Iulij. 321
Elpidius epiſcopus & confeſſ. 2. Septemb. 435
Epipodius mart. 22. Aprilis. 197
Eucherius epiſcopus & confeſſ. 16. Nouemb. 562
Eugendus abbas. 1. Ianuarij. 1
Irenæus epiſcopus & mart. 28. Ianuar. 316
Iulianus mart. 13. Februar. 91
Iuſtus epiſcopus. 2. Septembris. 435
Lambertus epiſcopus & confeſſ. 14. April. 185
Lupicinus & Felix epiſcopi. 3. Februar. 75
Lupicinus abbas. 21. Martij. 148
Lupus epiſcopus. 25. Septembris. 476
Mineruus & Eleazarus cum filijs VIII. martyres. 23. Auguſti. 414
Nicetius epiſcopus. 2. Aprilis. 163
Patiens epiſcopus. 11. Septembris. 448
Photinus, Sanctus, Vetius, Epagathus, Maturus, Ponticus, Biblides, Attalus, Alexander, Blandina, & alij multi martyres. 2. Iunij. 270
Peregrinus presbyter. 28. Iulij. 365
Romanus abbas. 20. Februarij. 112
Sacerdos epiſcopus. 12. Septembris. 450
Stephanus epiſcopus. 13. Februar. 91
Veranus epiſcopus. 11. Nouembris. 555
Viator. 21. Octobris. 518
Viuentiolus epiſcopus. 12. Iulij. 338

in Luſitania.
Irene virgo & mart. 20. Octobris. 516
Vuilgefortis virgo & mart. 20. Iulij. 351

Lutetiæ Pariſiorum, & in territorio Pariſienſi.
Aurea virgo. 4. Octobris. 490
Bathildis regina. 26. Ianuar. 57
Clodoaldus confeſſ. 7. Septembris. 442
Crotildis regina. 3. Iunij. 272
Dionyſius, Ruſticus, & Eleutherius mart. 9. Octob. 497
Droctoueus abbas. 10. Martij. 126
Eleazarus comes. 27. Septembris. 479
Eugenius epiſcopus & mart. 15. Nouemb. 561
Genoueſa virgo. 3. Ianuarij. 11
Georgius & Aurelius. 20. Octobris. 517
Germanus epiſcopus. 28. Maij. 262
Iuſtinus mart. 1. Auguſti. 373
Lucanus mart. 30. Octobris. 534
Ludouicus rex. 25. Auguſti. 417
Marcellus epiſcopus. 1. Nouembris. 537
Modericus presbyter. 29. Auguſti. 427
Seuerinus monachus. 27. Nouembris. 581

in monaſterio Luxouienſi.
Attalas abbas. 10. Martij. 126
Euſtaſius abbas. 29. Martij. 159
Romaricus abbas. 8. Decembris. 598

in Lycaonia.
Papas mart. 16. Martij. 140

in Lycia.
Chriſtophorus mart. 25. Iulij. 358
Domnina mart. 12. Octobris. 504
Nicetas, & Aquilina mart. 24. Iulij. 357
Themiſtocles mart. 21. Decembris. 615

Lyræ in Belgio.
Gummarus confeſſ. 11. Octobris. 503

M

in Macedonia.
Silas. 13. Iulij. 339
Timotheus & Diogenes martyres. 6. Aprilis. 171

Machliniæ.
Rumoldus epiſcopus & mart. 1. Iulij. 321

Madauri in Africa.
Namphamon cum ſocijs mart. 4. Iulij. 325

Maiumæ.
Zeno epiſcopus. 26. Decembris. 627

Malacæ in Hiſpania.
Cyriacus & Paula virgo mart. 18. Iunij. 297

in monaſterio Malbodio.
Aldegundis virgo. 30. Ianuarij. 63

in ciuitate Mamienſi.
Seraphina. 29. Iulij. 368

Maniuæ.
Anſelmus epiſcopus & confeſſ. 18. Martij. 144
Ruffinus confeſſ. 19. Auguſti. 406

in monaſterio S. Benedicti in agro Mantuano.
Simeon eremita. 26. Iulij. 361

Marcianopoli in Thracia.
Meliſſina mart. 15. Septembris. 455

Maroniæ in Syria.
Malchus monachus. 21. Octobris. 518

in oppido Marpurg.
Elizabeth vidua. 19. Nouembris. 570

Marrochij in Africa.
Berardus, Petrus, Accurſius, Adiutus, & Otho mart. 16. Ianuar. 34

Martulæ.
Brictius epiſcopus & confeſſ. 9. Iulij. 334

Maſſiliæ.
Hermes & Hadrianus mart. 1. Martij. 113
Lazarus epiſcopus. 17. Decembris. 610
Maria Magdalena. 22. Iulij. 354
Victor, Alexander, Felicianus, & Longinus martyres. 21. Iulij. 353

in Mauritania Cæſarienſi.
Marciana virgo & mart. 9. Ianuar. 23
Romulus & Secundus mart. 24. Martij. 152
Timotheus, Polius, & Eutychius martyres. 21. Maij. 251
Timotheus mart. 19. Decembris. 613

Mediolani.
Ambroſius epiſcopus & doctor. 4. Aprilis. 168
Eiuſdem ordinatio. 7. Decembris. 595
Auſonianus epiſcopus & confeſſor. 31. Octobris. 536
Aquilinus mart. 29. Ianuar. 61
Auguſtini conuerſio. 5. Maij. 220
Auximus epiſcopus. 3. Septembris. 436
Benedictus epiſcopus. 11. Martij. 127
Benignus epiſcopus. 20. Nouembris. 571
Caius epiſcopus. 27. Septembris. 479
Calimerius epiſcopus & mart. 31. Iulij. 371
Caſtritianus epiſcopus. 1. Decembris. 587
Cherius epiſcopus & confeſſor. 20. Septembris. 464
Datius epiſcopus. 14. Ianuarij. 31
Dionyſius epiſcopus. 25. Maij. 257
Eugenius epiſcopus & confeſſ. 30. Decemb. 635
Euſebius epiſcopus & confeſſ. 12. Auguſti. 394
Euſtorgius epiſcopus. 18. Septembris. 461
Euſtorgius alter epiſcopus & confeſſ. 6. Iunij. 276
Fauſtus mart. 7. Auguſti. 385
Galdinus epiſcopus. 18. Aprilis. 190
Geruaſius & Protaſius mart. 19. Iunij. 298
Gerontius epiſcopus. 5. Maij. 220
Honoratus epiſcopus. 8. Februarij. 85
Ioannes Bonus epiſcopus. 10. Ianuar. 24
Iulius presbyter. 31. Ianuar. 65
Lazarus epiſcopus. 13. Februarij. 88
Magnus epiſcopus & confeſſ. 5. Nouemb. 545

Manſuetus epiſcopus. 19. Februar. 100
Marcellina virgo. 17. Iulij. 346
Marolus epiſcopus & confeſſ. 23. Aprilis. 198
Marinianus epiſcopus. 2. Ianuarij. 8
Maternus epiſcopus & confeſſ. 18. Iulij. 348
Matronianus eremita. 14. Decembris. 607
Mirocles epiſcopus & confeſſ. 3. Decembris. 590
Monas epiſcopus. 12. Octobris. 504
Nabor & Felix mart. 12. Iulij. 337
Nazarius & Celſus mart. 28. Iulij. 365
Eorumdem inuentio, 10. Maij. 233
Petrus mart. 29. Aprilis. 209
Protaſius epiſcopus. 24. Nouembris. 577
Robuſtianus mart. 24. Maij. 255
Satyrus confeſſ. 17. Septembris. 459
Sauina. 30. Ianuarij. 63
Senator epiſcopus. 28. Maij. 262
Simplicianus epiſcopus. 16. Auguſti. 401
Valeria mart. 28. Aprilis. 207
Venerius epiſcopus. 4. Maij. 218
Victor mart. 8. Maij. 228
in monaſterio Meditij.
Nicetas abbas. 3. Aprilis. 166
Meldis, in pago, & ciuitate, & territorio Meldenſi.
Faro epiſcopus & confeſſ. 28. Octob. 531
Fiacrius confeſſor. 30. Auguſti. 430
Phara virgo. 7. Decembris. 596
Sanctinus epiſcopus. 22. Septembris. 468
Melitinæ.
Eudoxius, Zeno, Macarius, & ſocij MCIV. martyres. 5. Septembris. 439
Hermogenes, Caius, Expeditus, Ariſtonicus, Rufus, & Galata mart. 19. Aprilis. 192
Hieron, Nicander, Heſychius, & alij triginta mart. 7. Nouembris. 547
Polyeuctus mart. 13. Februarij. 91
Meri in Phrygia.
Macedonius, Theodulus, & Tatianus mart. 12. Septembris. 450
in Meſopotamia.
Archelaus epiſcopus. 26. Decembris. 627
Athenodorus mart. 11. Nouembris. 555
Iulianus eremita. 18. Octobris. 513
Maruthas epiſcopus. 4. Decembris. 591
Commemoratio XXIII. mart. 23. Maij. 254
Meſſanæ.
Albertus confeſſ. 7. Auguſti. 386
Ampelus & Caius mart. 20. Nouemb. 570
Corbus mart. 18. Aprilis. 190
Eleutherius epiſcopus, & Anthia mart. 18. April. 189
Placidus, Eutychius, Victorinus, Flauia virgo, Donatus, Firmatus, Fauſtus, & alij XXX. 5. Octob. 492
Metis in Gallia.
Adelphus epiſcopus & confeſſ. 29. Auguſti. 427
Arnulphus epiſcopus. 18. Iulij. 348
Clodulphus epiſcopus. 8. Iunij. 279
Felix epiſcopus. 21. Februarij. 102
Firminus epiſcopus & confeſſ. 18. Auguſti. 404
Patiens epiſcopus. 8. Ianuarij. 21
Rufus epiſcopus & confeſſ. 7. Nouemb. 548
Mileti.
Acatius mart. 28. Iulij. 365
in oppido Milleduno.
Leo confeſſor. 10. Nouembris. 554
Mileui in Numidia.
Optatus epiſcopus. 4. Iunij. 273
apud Mindam.
Felicianus epiſcopus & mart. 20. Octob. 516
Miſnæ in Germania.
Benno epiſcopus. 16. Iunij. 254
Moguntiæ.
Albanus mart. 21. Iunij. 301
Aureus, Iuſtina, & alij mart. 16. Iunij. 294
Ferrutius mart. 28. Octobris. 531
Lullus epiſcopus & confeſſ. 16. Octobris. 509
Maximus epiſcopus & confeſſ. 18. Nouemb. 566
Simeon eremita. 26. Iulij. 361
in monaſterio Moliſmenſi.
Robertus abbas. 29. Aprilis. 209
apud Montem Peſſolanum.
Rocchus confeſſor. 16. Auguſti. 401
in Montepolitiano.
Agnes virgo. 20. Aprilis. 194
Mopſueſtiæ in Cilicia.
Auxentius epiſcopus. 18. Decembris. 612
in Morauia.
Cyrillus & Methodius epiſcopi. 9. Martij. 125
Mutalæ in Cappadocia.
Sabas abbas. 5. Decembris. 592
Mutinæ.
Geminianus epiſcopus. 31. Ianuarij. 65
Myris in Lycia.
Creſcens mart. 15. Aprilis. 186
Leo & Iuliana mart. 18. Auguſti. 404
Nicander & Hermas mart. 4. Nouemb. 543
Nicolaus epiſcopus. 6. Decembris. 594

N

in diœceſi Namurcenſi apud Belgas.
Gerardus abbas. 3. Octobris. 489
Nannete in Britannia minori.
Domitianus & Rogatianus mart. 24. Maij. 255
Similianus epiſcopus. 16. Iunij. 294
in caſtro Nantonienſi.
Seuerinus abbas. 11. Februar. 88
Narbonæ.
Paulus epiſcopus. 22. Martij. 149
Ruſticus epiſcopus & confeſſ. 26. Octobris. 529
Narniæ.
Caſſius epiſcopus. 29. Iunij. 318
Iuuenalis epiſcopus & confeſſor. 3. Maij. 216
Nazareth.
Annunciatio B. Virg. Genitr. Dei Mariæ. 25. Mart. 153
Nazianzi.
Cæſarius. 25. Februarij. 108
Gorgonia. 9. Decembris. 600
Gregorius epiſcopus. 9. Maij. 230
Neapoli in Campania.
Agnellus abbas. 14. Decembris. 607
Agrippinus epiſcopus. 9. Nouembris. 550
Aſpren epiſcopus. 3. Auguſti. 377
Athanaſius epiſcopus & confeſſ. 15. Iulij. 343
Candida, item Candida iunior. 4. Septemb. 438
Euſebius epiſcopus. 23. Maij. 254
Gaudioſus epiſcopus. 28. Octobris. 531
Ioannes epiſcopus. 22. Iunij. 304
Patricia virgo. 25. Auguſti. 418
Pomponius epiſcopus. 14. Maij. 241
Reſtituta virgo & mart. 17. Maij. 245
Seuerinus epiſcopus. 8. Ianuarij. 21
Seuerus epiſcopus. 30. Aprilis. 211
in monte Nebo terræ Moab.
Moſes legiſlator. 4. Septembris. 438
Nemauſi.
Baudelius mart. 20. Maij. 250
Neocæſareæ.
Athenodorus epiſcopus & mart. 18. Octob. 518
Gregorius Thaumaturgus. 17. Nouemb. 563
Macrina. 14. Ianuarij. 31
Mardonius, Muſonius, Eugenius, & Metellus mart. 24. Ianuarij. 58

Troa-

Troadius mart. 28. Decemb. 630

Nicææ in Bithynia.

Antonina mart. 12. Iunij. 287
Darius, Zoſimus, Paulus, & Secundus mart. 19. Decembris. 613
Diomedes mart. 16. Auguſti. 401
Euſtachius, Theſpeſius, & Anatolius mart. 20. Nouembris. 571
Neophytus mart. 20. Ianuar. 43
Theodota cum tribus filijs mart. 2. Auguſti. 376
Theuſeta, Hortes, Theodora, Nymphodora, Marcus, & Arabia mart. 13. Martij. 129

Niciæ in Gallia

Baſſus epiſcopus & mart. 5. Decembris. 593
Hoſpitius confeſſ. 21. Maij. 251

Nicomediæ.

Agathonicus, Zoticus, & ſocij mart. 22. Aug. 410
Ambicus, Victor, & Iulius mart. 3. Decembris. 590
Anicetus comes, & Photinus cum alijs mart. 12. Auguſti. 394
Anthimus epiſcopus cum gregis multitudine mart. 27. Aprilis. 206
Antonia mart. 4. Maij. 218
Arſacius confeſſ. 16. Auguſti. 401
Barbara virgo & mart. 4. Decemb. 591
Baſiliſſa virgo & mart. 3. ſeptembris. 436
Cyprianus, & Iuſtina virgo & mart. 26. Sept. 477
Cyriaca, & aliæ quinque virg. & mart. 19. Maij. 248
Cyriacus & alij decem mart. 7. Aprilis. 173
Cyriacus, Paulillus, Secundus, Anaſtaſius, Syndimius, & ſocij mart. 19. Decembris. 613
Daſius, Zoticus, Caius, & alij duodecim mart. 21. Octobris. 518
Dorotheus, & Gorgonius mart. 9. ſeptemb. 445
Dula mart. 25. Martij. 153
Egdunius & alij ſeptem mart. 12. Martij. 128
Eleutherius & alij innumeri mart. 2. Octob. 487
Eulampius, et Eulampia cum alijs CC. mart. 10. Octobris. 502
Euſtorgius presbyt. 11. Aprilis. 180
Euthymius mart. 24. Decembris. 621
Flauius, Auguſtus, & Auguſtinus mart. 7. Maij. 225
Glycerius mart. 21. Decembris. 615
Hadrianus, & alij XXIII. mart. 4. Martij. 117
Et 8. ſeptembris. 443
Hadrianus mart. 26. Auguſti. 421
Hermolaus, Hermippus, & Hermocrates martyres. 27. Iulij. 363
Indes, Domna, Agapes, & Theophila virg. & mart. 28. Decembris. 630
Ioannes mart. 7. Septembris. 442
Lucianus mart. 7. Ianuar. 19
Lucianus, Florus & ſocij martyres. 26. Octob. 529
Macedonius, Patricia, & Modeſta mart. 13. Martij. 129
Marcellus mart. 26. Nouembris. 579
Migdonius, et Mardonius, & quidam diaconus mart. 23. Decembris. 618
Pancharius mart. 19 Martij. 145
Pantaleon mart. 27. Iulij. 363
Paſtor, Victorinus, & ſocij mart. 29. Martij. 159
Petrus mart. 12 Martij. 128
Philoterus mart. 19. Maij. 248
Quadratus mart. 7 Maij. 225
Quinctilis epiſcopus & mart. 8. Martij. 121
Strato, Philippus, & Eutychianus mart. 17. Aug. 403
Theophilus epiſcopus. 7. Martij. 120
Victor, Victorinus, Claudianus, & Baſſa mart. 6. Martij. 119
Zacharias mart. 10. Iunij. 283
Zeno, Concordius, & Theodorus mart. 2. Sept. 435
Zeno mart. 22. Decembris. 616
Commemoratio 10000. mart. 18. Martij. 144
Item multorum. 23. Iunij. 307
Item multorum. 25. Decembris. 623
Item XX. mart. 23. Decembris. 618

Nicopoli in Armenia.

Ianuarius, & Pelagia mart. 11. Iulij. 356
Leontius, Mauritius, Daniel cum ſocijs mart. 10. Iulij. 355

Niſibi.

Dometius cum duobus diſcipulis mart. 7. Aug. 386
Iacobus epiſcopus & confeſſ. 15. Iulij. 343

Nitriæ.

Iſidorus epiſcopus. 2. Ianuarij. 8

Niuernis.

Patricius abbas. 24. Auguſto. 416

Niuigellæ.

Gertrudis virgo. 17. Martij. 142

Nolæ in Campania.

Felix confeſſor. 14. Ianuar. 30
Felix, Iulia, & Iucunda mart. 27. Iulij. 363
Felix epiſcopus & ſocij XXX. mart. 15. Nouemb. 561
Maximus epiſcopus. 15. Ianuar. 32
Paulinus epiſcopus & confeſſ 22. Iunij. 303

Norici.

Seuerinus abbas. 8. Ianuar. 21

in Noruegia.

Olaus Rex & mart. 29. Iulij. 368

Nouariæ.

Agapius epiſcopus 10. Septembris. 417
Gaudentius epiſcopus. 22. Ianuarij. 47
Laurentius, & pueri ab eo educati mart. 30. Aprilis. 210

Nouioduni in Gallia.

Amantius, Alexander, & ſocij mart. 6. Iunij. 276
Heradius, Paulus, & Aquilinus cũ duobus alijs mart. 17. Maij. 245
Valerianus, Macrinus, & Gordianus mart. 17. Septembris. 459

Nouiomi in Belgio.

Eligius epiſcopus. 1. Decembris. 587

Nouocomi. Vide Comum, quod idem eſt.

Carpophorus, Exanthus, Caſſius, Seuerinus, Secundus, & Licinius mart. 7. Auguſti. 386
Felix epiſcopus. 14. Iulij. 341
Liberata virgo 18. Ianuarij. 38

Nuceriæ.

Felix & Conſtantia mart. 19. Septemb. 462

in Numidia.

Commemoratio multorum mart. 11. Februar. 88

apud Nurſiam.

Eutychius & Florentius monachi. 23. Maij. 254
Spes abbas. 28. Martij. 158

apud Nuſcum.

Amatus epiſcopus 31. Auguſti. 431

Nyſſæ.

Gregorius epiſcopus. 9. Martij. 123

O

Opitergij.

Magnus epiſcopus. 6. Octobris. 493

Oſcæ in Hiſpania.

Nunilo, & Alodia mart. 22. Octobris. 521
Orentius, & Paſientia mart. 1. Maij. 212

apud Oſtia Tiberina.

Aſterius mart. 21. Octobris. 518
Aurea virgo & mart. 24. Auguſti. 416
Demetrius, & Honorius mart. 21. Nouemb. 572
Demetrius, Honoratus, & Florus mart. 22. Dec. 616

Maximus, Claudius, Prepedigna, Alexander, & Cuna mart. 18. Februarij. 98
Monica vidua. 4. Maij. 218
Quiriacus epiſcopus, Maximus, & Archelaus mart. 23. Auguſti. 414

Oxonij in Anglia.

Fredeſuuinda virgo. 19. Octobris. 515

in pago Oxymenſi. Vide Auximum.

Ebrulphus abbas & confeſſ. 29. Decemb. 632

P

in Palæſtina.

Alphæus & Zacchæus mart. 17. Nouemb. 564
Euthymius abbas. 20. Ianuar. 43
Geraſimus anachoreta. 5. Martij. 118
Heſychius confeſſ. 3. Octobris. 489
Iacobus eremita. 28. Ianuarij. 59
Ioannes ſilentiarius. 13. Maij. 238
Ioſue, & Gedeon. 1. Septembris. 432
Maria Aegyptiaca. 2. Aprilis. 163
Paulus mart. 25. Iulij. 359
Peleus, Nilus, & Elias epiſcopi & martyres. 19. Septembris. 462
Procopius mart. 8. Iulij. 332
Quiriacus anachoreta. 29. Septemb. 482
Tecla & Agapius mart. 19. Auguſti. 406
Timotheus mart. 19. Auguſti. 405
Valentina virgo cum ſocia mart. 25. Iulij. 358
Zoſimus anachoreta. 4. Aprilis. 168
Zoſimus confeſſ. 30. Nouembris. 585
Commemoratio multorum mart. 19. Febr. 100
Item monachorum mart. 16. Maij. 243

Palentiæ.

Sabinus epiſcopus. 11. Decembris. 603
Turibius epiſcopus. 16. Aprilis. 187

in Palmaria inſula.

Anaſtaſia cum CCLXX. mart. 25. Decemb. 622

Palmyræ in Syria.

Libya, Leonides, & Eutropia mart. 15. Iun. 292

Pamiæ in Gallia.

Antoninus mart. 2. Septembris. 434

in Pamphilia.

Heliodorus mart. & eius tortores. 21. Nouemb. 572

in Pannonia.

Agricola mart. 3. Decembris. 590
Gerardus epiſcopus & mart. 24. Septemb. 475
Rutilus & ſocij mart. 4. Iunij. 273

Paphi in Cypro.

Tychicus diſcipulus S. Pauli. 29. Aprilis. 209

Papiæ.

Anaſtaſius epiſcopus. 30. Maij. 265
Armentarius epiſcopus. 30. Ianuar. 63
Dalmatius epiſcopus & mart. 5. Decemb. 593
Damianus epiſcopus. 12. Aprilis. 181
Ennodius epiſcopus & confeſſ. 17. Iulij. 346
Epiphanius epiſcopus. 21. Ianuar. 45
Felix epiſcopus & mart. 15. Iulij. 343
Fulcus epiſcopus. 26. Octobris. 529
Guniforus mart. 22. Auguſti. 410
Honorata virgo. 11. Ianuar. 26
Ioannes epiſcopus. 27. Auguſti. 422
Iuuentius epiſcopus. 8. Februar. 83
Maximus epiſcopus & confeſſ. 8. Ianuar. 21
Petrus epiſcopus. 7. Maij. 225
Pompeius epiſcopus. 14. Decembris. 607
Quadrageſimus ſubdiaconus. 26. Octobris. 529
Syrus epiſcopus. 9. Decembris. 600
Theodorus monachus. 7. Ianuar. 19
Theodorus epiſcopus. 20. Maij. 250
Vreiſcenus epiſcopus & confeſſ. 21. Iunij. 302

Parmæ.

Bernardus epiſcopus. 4. Decembris. 591

in Paro inſula.

Theoctiſte virgo. 10. Nouembris. 554

in Paſſiniano monaſterio.

Ioannes Gualbertus abbas inſtitutor ord. Vallis vmbroſæ. 12. Iulij. 338

Patauij.

Antoninus confeſſ. 13. Iunij. 288
Bellinus epiſcopus & mart. 26. Nouemb. 579
Daniel mart. 3. Ianuarij. 11
Fidentius epiſcopus. 16. Nouembris. 563
Iuſtina virgo & mart. 7. Octobris. 495
Maximus epiſcopus. 2. Auguſti. 376
Proſdocimus epiſcopus. 7. Nouembris. 547

apud Patras in Achaia.

Andreas Apoſt. 30. Nouembris. 585

in Pelignis.

Peregrinus epiſcopus & mart. 13. Iun. 288

Peluſij in Ægypto.

Iſidorus monachus. 4. Februar. 77
Paulus epiſcopus. 7. Martii. 120

Pentapoli in Libya.

Theodorus, Irenæus, Serapion, & Ammonius. 26. Martij. 155

Pergami in Aſia.

Antipas mart. 11. Aprilis. 180
Carpus epiſcopus, Papylus, Agathonica, Agathodorus, & alij multi mart. 13. Aprilis. 183

Perge in Pamphilia.

Fortunatus, Felix, & alij XXVII. mart. 26. Febr. 109
Leontius, Attius, Alexander, & alij ſex mart. 1. Auguſti. 372
Neſtor epiſcopus & mart. 26. Februar. 109
Papias, Diodorus, Conon, & Claudianus martyres. 26. Februarij. 109
Theodorus, Philippa, & ſocij mart. 20. Septemb. 464

Peronæ.

Furſeus confeſſ. 16. Ianuar. 34

in Perſide.

Acindinus, Pegaſius, Aphthonius, Elpidephorus, Anempodiſtus cum ſocijs plurimis. 2. Nouemb. 540
Anda cum ſocijs XXIII. mart. 16. Maij. 244
Barſabas mart. 11. Decembris. 603
Beniamin mart. 31. Martii. 161
Chriſtina virgo & mart. 13. Martij. 130
Dadas, Caſdoa, & Gabdelas mart. 29. Septemb. 482
Gudelia mart. 29. Septemb. 482
Hormiſda mart. 8. Auguſti. 388
Ia & ſocia cum nouem millibus mart. 4. Aug. 380
Iacobus mart. cum alijs. 27. Nouembris. 580
Ioannes & Iacobus mart. 1. Nouemb. 537
Ionas & Barachiſius mart. 29. Martii. 158
Mamelta mart. 17. Octobris. 512
Maximus & Olympias mart. 14. April. 186
Nerſas epiſcopus & ſocij mart. 20. Nouemb. 571
Polychronius mart. 17. Februar. 96
Sadoth & alij CXXVIII. mart. 20. Febr. 101
Simeon epiſcopus & ſocij mart. 21. Aprilis. 195
Simon & Iudas Apoſt. 28. Octob. 531
Zanitas, Lazarus, Marotas, Narſes, & alij quinque mart. 27. Martii. 156
Commemoratio multorum mart. 8. Februar. 83
XLII. 10. Martii. 126
CXX. 6. Aprilis. 171
CCCX. 9. Maii. 230

Peruſiæ.

Conſtantius epiſcopus & mart. 29. Ianuar. 61
Euthymius confeſſ. 29. Auguſti. 427
Feliciſſimus mart. 24. Nouembris. 577
Felinus & Gratianus mart. 1. Iunii. 279

Floren-

Florentius, Iulianus, Cyriacus, Marcellinus, & Fauſtinus mart. 4. Iunii. 275
Herculanus epiſcopus & mart. 7. Nouemb. 547
Euiſdem tranſlatio. 1. Martii. 113

Petræ.

Aſterius epiſcopus & confeſſ. 10. Iunii. 283
Macarius epiſcopus. 20. Iunii. 300

Petragoricis, & in Petragoricenſi territorio.

Cyprianus abbas. 9. Decembris. 600
Fronto epiſcopus. 25. Octobris. 527
Sacerdos epiſcopus. 4. Maii. 218

in metallo Phennenſi Palæſtinæ.

Siluanus epiſcopus cum plurimis ex clericis mart. 4. Maii. 218
Vndequadraginta mart. 4. Maii. 218

Philadelphiæ in Arabia.

Cyrillus, Aquila, Petrus, Domitianus, Rufus, & Menander mart. 1. Auguſti. 372
Zeno, & Zena mart. 23. Iunii. 307

Philippis in Macedonia.

Eraſtus epiſcopus & mart. 26. Iulii. 361
Lydia purpuraria. 3. Auguſti. 377
Parmenas mart. 23. Ianuar. 50
Rufus & Zoſimus mart. 18. Decemb. 612
Syntyche. 22. Iulii. 354

in Phœnicia.

Euſebius mart. 21. Septembris. 467

in Phrygia.

Adauctus mart. cum ciuibus. 7. Februarii. 81
Ariadna mart. 17. Septembris. 459
Atticus. 6. Nouembris. 546
Dionyſius & Priuatus mart. 20. Septemb. 464
Hypatius confeſſ. 17. Iunii. 296
Priſcus mart. 20. Septembris. 464

in Piceno.

Elpidius abbas. 2. Septembris. 435
Margarita vidua. 27. Auguſti. 422
Seuerinus epiſcopus. 8. Iunij. 279

Pictauis, in pago Pictauienſi, & in territorio.

Benedictus confeſſor. 23. Octobris. 524
Florentius presbyter. 22. Septembris. 468
Hilarius epiſcopus. 13. Ianuar. 29
Maxentius confeſſor. 26. Iunii. 312
Radegundis regina. 13. Auguſti. 396
Sabinus confeſſ. 11. Iulii. 536

in Pinnenſi ciuitate.

Ioannes. 19. Martii. 145

Piſis in Tuſcia.

Rainerius confeſſ. 17. Iunii. 296
Torpes mart. 17. Maii. 245

in Piſidia.

Bianor & Siluanus mart. 10. Iulii. 335

Piſtorij.

Barontius & Deſiderius confeſſ. 25. Martii. 154
Felix confeſſ. 26. Auguſti. 421

Placentiæ.

Antoninus mart. 30. Septembris. 484

in Polonia.

Benedictus, Ioannes, Matthæus, Iſaac, & Chriſtinus mart. 12. Nouembris. 557

Polyboti in Aſia.

Ioannes Thaumaturgus. 5. Decemb. 593

Pompeiopoli in Cilicia.

Sozon mart. 7. Septembris. 442

in Pontecuruo apud Aquinum.

Grimoaldus presbyter. 29. Septembris. 482

in inſula Pontia.

Siluerius Papa & mart. 20. Iunij. 300

in pago Pontino.

Iudocus confeſſ. 13. Decembris. 606

in Ponto.

Athenogenes mart. 18. Ianuarij. 38
Meletius epiſcopus & confeſſ. 4. Decemb. 591
Moſeus & Ammonius mart. 18. Ianuar. 38
Commemoratio multorum mart. 5. Februar. 78

Populonij in Tuſcia.

Cerbonius epiſcopus & confeſſ. 10. Octob. 502
Regulus mart. 1. Septembris. 432
Eutropius, Zoſima, & Bonoſa martyres. 15. Iul. 343
Herculanus mart. 5. Septembris. 439
Hyacinthus mart. 26. Iulij. 361
Hippolytus epiſcopus & mart. 22. Auguſti. 410
Martialis, Saturninus, Epictetus, Maprilis, Felix, & ſocij mart. 22. Auguſti. 410
Paulus, Heraclius, Secundilla, & Ianuaria mart. 2. Martij. 114
Vincentius mart. 24. Maii. 255
Commemoratio quinquaginta mart. 8. Iulii. 332

Potentiæ in Lucania.

Gerardus epiſcopus. 30. Octobris. 534

Præneſte.

Agapitus mart. 18. Auguſti. 404

in Prouincia Narbonenſi.

Aegidius abbas. 1. Septembris. 432

Pruſæ in Bithynia.

Adalbertus epiſcopus & mart. 23. Aprilis. 198
Patricius epiſcopus, Acatius, Menander, & Polienus mart. 28. Aprilis. 207

Pruſiade in Bithynia.

Timotheus epiſcopus & mart. 10. Iunii. 283

in Pruſſia.

Bruno epiſcopus & mart. 15. Octobris. 508

Ptolemaide in Palæſtina.

Paulus & Iuliana mart. 17. Auguſti. 403

Puteolis in Campania.

Ianuarius epiſcopus, Feſtus, Deſiderius, Soſius, Proculus, Eutyches, & Acutius mart. 19. Septemb. 462

R

Ratiſponæ in Bauaria.

Emmeramus epiſcopus & mart. 23. Septemb. 468
Vuolfangus epiſcopus. 31. Octobris. 536

Rauennæ.

Aderitus epiſcopus & confeſſ. 27. Septemb. 479
Agapitus confeſſ. 16. Martii. 140
Apollinaris epiſcopus & mart. 23. Iulij. 355
Barbatianus presbyter. 31. Decembris. 634
Calocerus confeſſ. 11. Februar. 88
Datius epiſcopus & confeſſ. 3. Iulii. 324
Ediſtius mart. 12. Octobris. 504
Eleuchadius confeſſ. 14. Februar. 92
Exuperantius epiſcopus & confeſſ. 30. Maii. 265
Fuſca & Maura mart. 13. Februar. 31
Germanus epiſcopus. 31. Iulii. 371
Ioannes epiſcopus. 12. Ianuar. 28
Ioannes Papa & mart. 27. Maii. 259
Liberius epiſcopus. 30. Decembris. 633
Marcellinus epiſcopus & confeſſ. 5. Octob. 492
Marcianus epiſcopus & confeſſ. 22. May. 252
Maximianus epiſcopus. 21. Februar. 102
Probus epiſcopus. 10. Nouembris. 553
Romualdus anachoreta. 19. Iunii. 299
Seuerus epiſcopus. 1. Februar. 69
Valentinus, Concordius, Natalis, & Agricola. 16. Decembris. 609
Valentinus, Felicianus, & Victorinus mart. 11. Nouembris. 555
Valentinus, Solutor, & Victor mart. 13. Nouemb. 559
Vitalis mart. 28. Aprilis. 207
Vrſicinus mart. 19. Iunii. 299

Vrſus

Vrſus epiſcopus & confeſſ. 13. Aprilis. 183

Reate.

Probus epiſcopus. 15. Martij. 139
Stephanus abbas. 13. Februar. 91

apud Regium.

Maximus epiſcopus. 27. Nouembris. 581
Proſper Aquitanus. 25. Iunii. 310

Rhætiariæ.

Hermes exorciſta. 31. Decembris. 634

Rhedonis.

Aemilianus confeſſor. 11. Octobris. 503
Melanius epiſcopus & confeſſ. 6. Ianuar. 17

Rhemis, & in Rhemenſi pago.

Albertus epiſcopus & mart. 21. Nouemb. 572
Bona, & Doda virg. 24. Aprilis. 201
Helanus. 27. Octobris. 495
Ioannes presbyter. 28. Ianuarii. 59
Macra virgo & mart. 6. Ianuar. 17
Maurus, & ſocij mart. 22. Auguſti. 410
Nicaſius epiſcopus, Eutropia virgo, & ſocij martyres. 14. Decembris. 607
Remigius epiſcopus & confeſſ. 1. Octobris. 486
Rigobertus epiſcopus. 4. Ianuar. 13
Sindulphus confeſſ. 20. Octobris. 517
Timotheus & Apollinaris martyres. 23. Aug. 414
Xyſtus epiſcopus & mart. 1. Septemb. 432

in Rhemenſi territorio.

Baſolus confeſſ. 26. Nouembris. 579
Theodoricus presbyter. 1. Iulii. 321

Rhotomagi.

Audoenus epiſcopus & confeſſ. 24. Auguſti. 416
Auſtreberta virgo. 10. Februar. 86
Euodius epiſcopus & confeſſ. 8. Octobris. 496
Gildardus epiſcopus. 8. Iunii. 279
Hugo epiſcopus & confeſſ. 9. Aprilis. 176
Melanius epiſcopus. 22. Octobris. 521
Pretextatus epiſcopus & mart. 24. Februar. 107
Romanus epiſcopus. 23. Octobris. 524

Rhinocoluræ in Ægypto.

Mela epiſcopus. 16. Ianuar. 34

Romæ.

Abdon & Sennen mart. 30. Iulii. 370
Abundius manſionarius eccl. S. Petri. 14. April. 185
Abundius, Abundantius, Marcianus, & Ioannes mart. 16. Septembris. 457
Aemiliana virgo. 5. Ianuar. 15
Aemiliana mart. 30. Iunii. 320
Agatho Papa. 10. Ianuar. 24
Agnes virgo & mart. 21. Ianuar. 44
Secundo. 28. Ianuarij. 59
Agrippina virgo & mart. 23. Iunii. 307
Alexander epiſcopus & mart. 21. Septemb. 467
Alexander & alij XXXVIII. mart. 9. Febr. 84
Alexander, Abūdius, Antigonus, & Fortunatus mart. 27. Februari. 110
Alexander & Theodorus mart. 17. Martii. 142
Alexander Papa, Euentius, & Theodulus martyres. 3. Maii. 216
Alexius confeſſ. 17. Iulij. 345
Almachius mart. 1. Ianuar. 1
Anacletus Papa & mart. 13. Iulii. 339
Anaſtaſia, & Cyrillus mart. 28. Octobris. 531
Anaſtaſius mart. 22. Ianuar. 46
Anaſtaſius Papa. 27. Aprilis. 206
Anicetus Papa & mart. 17. Aprilis. 188
Anterus Papa & mart. 3. Ianuar. 11
Anthimus mart. 11. Maii. 235
Antonius mart. 22. Auguſti. 410
Antonius, Meradus, & Ioannes monachi. 17. Ian. 36
Apollonius mart. 18. Aprilis. 189
Apollonius & Eugenius mart. 23. Iulii. 355
Apronianus mart. 2. Februar. 69
Aretas mart. & alii DIIII. 1. Octobris. 486
Aretius & Dacianus mart. 4. Iunii. 273
Artemius, Candida, & Paulina mart. 6. Iunii. 276
Aſella virgo. 6. Decembris. 594
Balbina virgo. 31. Martii. 161
Baſilica Saluatoris dedicatio. 9. Nouembris. 550
Baſilica Petri & Pauli dedicatio. 18. Nouemb. 566
Baſilides, Tripos, Mandalis, & alii XX. martyres. 10. Iunii. 283
Baſilides, Cyrinus, Nabor, & Nazarius martyres. 12. Iunii. 286
Baſiliſſa, & Anaſtaſia mart. 15. Aprilis. 186
Baſilla virgo & mart. 20. Maii. 250
Benedicta mart. 4. Ianuar. 13
Benedicta virgo. 6. Maii. 223
Benedictus Papa & confeſſ. 7. Maij. 225
Bibiana virgo & mart. 2. Decembris. 588
Bonifacius Papa. 25. Maij. 257
Bonifacius Papa & confeſſ. 25. Octobris. 527
Bonus, Fauſtus, & Maurus cum alijs nouem mart. 1. Auguſti. 372
Brigitta vidua. 23. Iulij. 356
Cecilia virgo & mart. 22. Nouembris. 573
Caleſtinus Papa. 6. Aprilis. 172
Caius Papa & mart. 22. Aprilis. 196
Calepodius presbyter, Palmatius conſul cum vxore & filijs, & alijs XLII. Simplicius ſenator cum vxore, et LXVIII. alijs, Felix & Blanda mart. 10. Maij. 233
Calliſtratus & XLIX. mart. 26. Septemb. 477
Calliſtus Papa & mart. 14. Octobris. 506
Calliſtus, Felix, & Bonifacius mart. 29. Decemb. 632
Calocerus, & Parthenius mart. 19. May. 248
Candida virgo & mart. 29. Auguſti. 427
Candidus mart. 3. Octobris. 488
Caſtulus, & Euprepes mart. 30. Nouemb. 585
Caſtulus mart. 26. Martij. 155
Catharina Senenſis virgo. 29. Aprilis. 209
Celſus, & Clemens mart. 21. Nouemb. 572
Chryſanthus, & Daria mart. 25. Octobris. 527
Claudius, Nicoſtratus, Caſtorius, Victorinus, & Symphorianus mart. 7. Iulij. 330
Claudius, Nicoſtratus, Symphorianus, Caſtorius, & Simplicius mart. 8. Nouembris. 549
Claudius, Hilaria, Iaſon, ac Maurus cum LXX. mart. 3. Decembris. 589
Cletus Papa & mart. 26. Aprilis. 204
Conſtantius confeſſ. 30. Nouembris. 585
Cornelius Papa, Carealis, Salluſtia, & alij XXI. mart. 14. Septembris. 452
Corona SS. Petri, Marciani, Iouini, Tecla, Caſſiani, & aliorum mart. 26. Martij. 155
Crato mart. 15. Februarij. 93
Creſcentiana mart. 5. May. 220
Creſcentianus mart. 24. Nouembris. 577
Creſcentius mart. 14. Septembris. 452
Cyriaca mart. 21. Auguſti. 408
Cyriacus, Largus, & Smaragdus cum alijs XX. mart. 8. Auguſti. 387
Et 16. Martii. 140
Cyrilla virgo & mart. 28. Octobris. 531
Cyrus & Ioannes mart. 31. Ianuarij. 65
Damaſus Papa & confeſſ. 11. Decemb. 603
Demetria virgo & mart. 21. Iunij. 301
Demetrius, Conceſſus, Hilarius, & ſocij martyres. 9. Aprilis. 176
Deuſdedit confeſſ. 10. Auguſti. 390
Deuſdedit Papa. 8. Nouembris. 549
Digna & Emerita virg. & mart. 22. Septemb. 468
Diodorus & Marianus cum alijs mart. 1. Decem. 586
Et 17. Ianuarii. 36

Deo-

Dionyſius mart. 11. Maij. 236
Dionyſius Papa. 26. Decembris. 627
Dominio presbyt. 28. Decembris. 630
Donata, Paulina, Ruſtica, Nominanda, Serotina, Hilaria, & ſociæ mart. 31. Decembris. 634
Eleutherius Papa & mart. 26. Maij. 258
Eleutherius abbas. 6. Septembris. 441
Elpidius, Marcellus, Euſtochium, et ſocij mart. 16. Nouembris. 562
Emerentiana virgo & mart. 23. Ianuarij. 50
Epicharides mart. 27. Septembris. 478
Epigmenius mart. 24. Martij. 152
Euagrius, Priſcianus, & ſocij mart. 12. Octob. 504
Euariſtus Papa & mart. 26. Octobris. 529
Eugenia virgo & mart. 25. Decemb. 622
Eugenius Papa & confeſſ. 2. Iunij. 271
Euſebius confeſſ. 14. Auguſti. 397
Euſebius Papa. 26. Septembris. 477
Euſebius, Marcellus, Maximus, Adria, Paulina, Neon, Maria, Martana, & Aurelia mart. 2. Decembris. 588
Euſebius, Pontianus, Vincentius, et Peregrinus. 25. Auguſti. 417
Euſtachius & Theopiſtes cum filijs Agapio & Theopiſto mart. 20. Septembris. 464
Eutychianus Papa & mart. 8. Decemb. 598
Eutychius mart. 4. Februarij. 76
Fabianus Papa & mart. 20. Ianuarij. 43
Fauſta. 19. Decembris. 613
Fauſtinus & XLIV. mart. 17. Februarij. 96
Fauſtinus, Timotheus, & Venuſtus mart. 22. Maij. 252
Fauſtus & XXIII. mart. 24. Iunij. 308
Felix Papa & mart. 30. Maij. 265
Felix Secundus Papa & mart. 29. Iulij. 367
Felix Papa Tertius. 30. Ianuar. 63
Felix Papa Quartus. 25. Februarij. 108
Felix & Adauctus mart. 30. Auguſti. 429
Felicitas mart. 23. Nouembris. 574
Felicula virgo & mart. 13. Iunij. 288
Fides, Spes, Charitas virg. & mart. 1. Aug. 372
Flauianus mart. 28. Ianuar. 59
Flauianus mart. 22. Decembris. 616
Fortunatus, Felicianus, Firmus, Candidus. 2. Februarij. 72
Fortunatus mart. 15. Octobris. 508
B. Franciſca vidua. 9. Martij. 123
Gabinus mart. 19. Februarij. 99
Galla virgo. 5. Octobris. 492
Gaudentia virgo & mart. 30. Auguſti. 429
Gelaſius Papa. 21. Nouembris. 572
Geneſius mart 25. Auguſti. 417
Getulius, Carealis, & Amantius mart. 10. Iun. 282
Gordianus & Epimachus mart. 10. Maij. 233
Gregorius Magnus Papa. 12. Martij. 128
Eiuſdem ordinatio. 3. Septembris. 436
Gregorius Papa Secundus. 13. Februar. 91
Gregorius Papa Tertius. 28. Nouemb. 583
Gregorij Nazianzeni tranſlatio. 11. Iunij. 284
Hegeſippus. 7. Aprilis. 173
Helena Conſtantini mater. 18. Auguſti. 404
Herculanus mart. 25. Septembris. 475
Hermas diſcipulus S. Pauli. 9. Maij. 230
Hermas, Serapion, & Polyænus mart. 18. Aug. 404
Hermes mart. 27. Auguſti. 425
Hieronymi tranſlatio. 9. Maij. 231
Higinus Papa. 11. Ianuarij. 26
Hilarus Papa & confeſſ. 10. Septembris. 447
Hippolytus, Concordia, & alij X. mart. 13. Auguſti. 395
Hormiſda Papa & confeſſ. 6. Auguſti. 384
Ianuarius, Felix, Philippus, Siluanus, Alexander, Vitalis, & Martialis. 10. Iulij. 335
Ignatius mart. 1. Februar. 69
Eiuſdem tranſlatio. 17. Decembris. 610
Innocentius epiſcopus & confeſſ. 28. Iulij. 365
Ioannes Calybita. 15. Ianuarij. 33
Ioannes ante portam Latinam. 6. Maij. 223
Ioannes mart. 23. Iunij. 307
Ioannes & Paulus mart. 26. Iunij. 312
Ioannes & Criſpus mart. 18. Auguſti. 404
Iouinus & Baſileus mart. 2. Martij. 114
Irenæus & Abundius mart. 26. Auguſti. 420
Irenæus, Antonius, Theodorus, Saturninus, Victor, & alij XVII. mart. 15. Decembris. 608
Iulius Papa. 12. Aprilis. 181
Iulius mart. 19. Auguſti. 405
Iuſtinus philoſophus mart. 13. Aprilis. 183
Iuſtinus mart. 17. Septembris. 459
Iuſtus mart. 14. Iulij. 341
Iuuentius mart. 1. Iunij. 268
Laurentius mart. 10. Auguſti. 390
Lea vidua. 22. Martij. 150
Leo Magnus. 11. Aprilis. 179
Leo Papa Secundus. 28. Iunij. 316
Leo Papa Quartus. 17. Iulij. 346
Leo Papa Nonus. 19. Aprilis. 192
Leopardus mart. 30. Septembris. 484
Liberatus & Baiulus mart. 20. Decembris. 614
Linus Papa & mart. 23. Septembris. 470
Lucia & Geminianus mart. 16. Septembris. 456
Lucia virgo & mart. & alij XXI. 25. Iunij. 310
Lucilla & Flora virg. Eugenius, Antoninus, Theodorus, & ſocij XVIII. mart. 19. Iulij. 368
Lucina. 30. Iunij. 320
Lucius Papa & mart. 4. Martij. 116
Lucius, Rogatus, Caſſianus, & Candida mart. 1. Decembris. 586
Macarius, Ruffinus, Iuſtus, et Theophilus mart. 28. Februarij. 111
Mamilianus mart. 12. Martij. 128
Marcella vidua. 31. Ianuar. 65
Marcellinus & Petrus mart. 2. Iunij. 270
Marcellinus Papa, Cyrinus, & Antoninus martyres. 26. Aprilis. 204
Marcellus Papa & mart. 16. Ianuar. 34
Marcellus & Apuleius mart. 7. Octobris. 495
Marcus & Marcellianus mart. 18. Iunij. 297
Marcus & Timotheus mart. 24. Martij. 152
Marcus Papa & confeſſ. 7. Octobris. 494
S. Maria ad Mart. dedicatio. 13. Maij. 238
S. Maria ad Niues. 5. Auguſti. 381
Marinus mart. 26. Decembris. 626
Marius, Martha, Audifax, & Abachum mart. 19. Ianuarij. 41
Martina virgo & mart. 1. Ianuar. 1
Martinus Papa & mart. 12. Nouemb. 557
Maurus mart. 22. Nouembris. 573
Maxima mart. 2. Septembris. 434
Maximus, Fabius, & Baſſus mart. 11. Maij. 285
Maximus mart. 19. Nouembris. 569
Melchiades Papa. 10. Decembris. 601
Monica tranſlatio. 9. Aprilis. 176
Moyſes mart. 25. Nouembris. 578
Narciſſus & Creſcentio mart. 17. Septemb. 459
Nemeſius & Lucilla mart. Item eorundem tranſlatio, & Symphronij, Olympij tribuni, Exuperia, & Theoduli. 31. Octobris. 535
Nereus & Achilleus mart. 12. Maij. 236
Nicomedes mart. 15. Septembris. 455
Nouatus Pudentis filius. 20. Iunij. 300
Oneſimus mart. 16. Februarij. 94

Pam-

Pammachius presbyter. 30. Auguſti. 429
Pamphilus mart. 21. Septembris. 467
Pancratius mart. 12. Maij. 236
Papias & Maurus mart. 29. Ianuar. 61
Paſchalis Papa. 14. Maij. 241
Paſchaſius confeſſ. 31. Maij. 266
Paſtor presbyter. 26. Iulij. 361
Paulus, Lucius, & Cyriacus mart. 8. Februar. 82
Paulus Papa & confeſſ. 28. Iunij. 316
Pauli Apoſtoli commemoratio. 30. Iunij. 320
Perpetua. 4. Auguſti. 380
Petronilla virgo. 31. Maij. 266
Petri & Pauli Apoſt. natalis. 29. Iunii. 317
S. Petri ad Vincula dedicatio. 1. Auguſti. 372
Petrus & Iulianus mart. & alij. XVIII. 7. Auguſti. 385
Pierius presb. Alexandrinus. 4. Nouembris. 543
Pigmenius mart. 24. Martii. 152
Pius Papa & mart. 11. Iulii. 336
Plautilla. 20. Maii. 250
Polycarpus. 23. Februarij. 105
Pontianus cum aliis quatuor mart. 2. Decemb. 588
Porphyrius. 20. Auguſti. 407
Praxedes virgo. 21. Iulii. 352
Primitiua mart. 24. Februar. 106
Primitiua virgo & mart. 23. Iulii. 355
Primus & Felicianus mart. 9. Iunij. 281
Priſca virgo & mart. 18. Ianuar. 38
Priſcilla. 16. Ianuar. 34
Priſcus & Priſcillianus mart. 4. Ianuar. 13
Primatus mart. 28. Septembris. 480
Proceſſus & Martinianus mart. 2. Iulii. 323
Protus & Hyacinthus mart. 11. Septemb. 448
Ptolemaus & Lucius mart. 19. Octobris. 514
Pudens, & Pudentiana virgo. 19. Maii. 248
Quarius & Quinctus mart. 10. Maii. 233
Quirinus mart. 25. Martii. 153
Quirinus mart. 30. Martii. 160
Raſyphus mart. 23. Iulii. 355
Reſtitutus mart. 29 Maii. 263
Romanus mart. 9. Auguſti. 389
Romula, Redempta, & Herundo virgines. 23. Iul. 356
Ruffina & Secunda mart. 10. Iulii. 335
Rufus cum omni familia mart. 28. Nouemb. 582
Sabas cum ſociis LXX. mart. 24. Aprilis. 201
Sabina mart. 29. Auguſti. 426
Sanctorum omnium feſtiuitas. 1. Nouemb. 537
Saturninus, Neopolus, Germanus, & Celeſtinus mart. 2. Maii. 214
Saturninus & Siſinius mart. 29. Nouemb. 583
Sebaſtianus mart. 20. Ianuar. 43
Serapia virgo & mart. 3. Septemb. 436
Serena vxor Diocletiani. 16. Auguſti. 402
Sergius Papa & confeſſ 9. Septembris. 446
Seruulus confeſſor. 23. Decembris. 618
Seuerus, Seuerianus, Carpophorus, et Victorinus mart. 8. Nouembris. 549
Silueſter Papa. 31. Decembris. 634
Simmetrius, & aliy XXII. mart. 26. Maij. 258
Simplicius, Fauſtinus, & Beatrix martyres. 29. Iulij. 368
Simplicius Papa & confeſſ. 2. Martii. 114
Sixtus Papa & mart. 6. Aprilis. 171
Sixtus Papa ſecundus & mart. Item Feliciſſimus, Agapitus, Ianuarius, Magnus, Innocentius, Stephanus, & Quartus mart. 6. Auguſti. 384
Sixtus Papa Tertius & confeſſ. 28. Martii. 158
Sophia vidua. 30. Septembris. 484
Soter Papa & mart. 22. Aprilis. 196
Soteris virgo & mart. 10. Februarij. 85
Specioſus monachus. 15. Martii. 139
Stacteus mart. 28. Septembris. 480
Stephanus Papa & mart. 2. Auguſti. 376
Stephani protomart. tranſlatio. 7. Maij. 215
Sulpitius & Seruilianus mart. 20. Aprilis. 193
Suſanna virgo & mart. 11. Auguſti. 392
Symmachus Papa. 19. Iulij. 350
Symphronius, Olympius, Theodulus, & Exuperia mart. 26. Iulij. 361
Syneſius mart. 12. Decembris. 604
Tatiana mart. 12. Ianuarij. 27
Teleſphorus Papa & mart. 5. Ianuar. 14
Tertullinus presb. & mart. 4. Auguſti. 380
Tharſicius mart. 15. Auguſti. 398
Tharſilla virgo. 24. Decembris. 621
Theodora mart. 1. Aprilis. 162
Theodora. 17. Septembris. 459
Theodorus manſionarius. 26. Decembris. 627
Thraſo, Pontianus, & Prætextatus mart. 11. Decembris. 603
Tiburtius, Valerianus, & Maximus mart. 14. Aprilis. 185
Tiburtius mart. 11. Auguſti. 392
Timotheus mart. 22. Auguſti. 410
Titus mart. 16. Auguſti. 401
Tranquillinus mart. 6. Iulij. 318
Tryphonia. 18. Octobris. 513
Valentinus mart. 14. Februar. 92
Victoria virgo & mart. 23. Decemb. 618
Victor Papa & mart. 28. Iulij. 365
Victorinus epiſcopus & mart. 5. Septemb. 439
Vincentius mart. 24. Iulij. 357
Vitalianus Papa. 27. Ianuar. 58
Vitalis, Felicula, & Zeno mart. 14. Februar. 92
Vrbanus Papa & mart. 25. Maij. 256
Zacharias Papa. 15. Martij. 139
Zeno & aliy 10203. mart. 9. Iulij. 333
Zephyrinus Papa & mart. 26. Auguſti. 420
Zoa mart. 5. Iulij. 327
Zoſimus Papa & confeſſ. 26. Decemb. 627
Zoticus, Irenaus, Hyacinthus, & Amantius mart. 10. Februarii. 85
Commemoratio XXX. mart. 1. Ianuar. 1
Item multorum. 2. Ianuar. 2
Item XL. militum. 13. Ianuar. 29
Item decem militum. 10. Februar. 85
Item CCLX. mart. 1. Martii. 113
Item plurimorum. 2. Martij. 114
Item DCCCC. mart. 4. Martii. 117
Item XLVII. mart. 14. Martii. 130
Item CCLXII. mart. 25. Martij. 153
Item plurimorum. 10. Aprilis. 178
Item CCLXII. mart. 17. Iunij. 296
Item plurimorum. 24. Iunij. 308
Item III. militum mart. 2. Iulii. 323
Item XXIII. mart. 5. Auguſti. 381
Item CLXV. militum mart. 10. Auguſti. 390
Item XLVI. militum mart 25. Octobris. 527
Item XXX. mart. 22. Decembris. 616

in monaſterio Romarico.

Amatus abbas. 13. Septembris. 451

apud Ruthenos

Amantius epiſcopus. 4. Nouembris. 543
Quinctianus epiſcopus. 14. Iunij. 290

S

in terra Saar.

Ionas propheta. 21. Septembris. 467

in Sabinis.

Hyacinthus, Alexander, et Tiburtius mar. 9. Septembris. 445

apud

apud Saccam in Sicilia.
Calogerus eremita. 18. Iunij. 297
Salaminæ Cypri.
Ariſton. 22. Februar. 103
Epiphanius epiſcopus. 12. Maij. 236
Salerni.
Euſterius epiſcopus. 19. Octobris. 515
Fortunatus, Caius, & Anthes mart. 28. Aug. 425
Gaudioſus epiſcopus. 26. Octobris. 529
Gregorius Papa Septimus. 25. May. 257
Matthæi Apoſtoli tranſlatio. 6. May. 223
Verus epiſcopus. 23. Octobris. 524
Salisburgi.
Rupertus epiſcopus & confeſſ. 27. Martij. 156
Salonæ in Dalmatia.
Anaſtaſius cornicularius mart. 21. Aug. 408
Domnio epiſc & milites VIII. mart. 11. Aprilis. 180
Samariæ in Palæſtina.
Abdias propheta. 19. Nouembris. 569
Eliſæus propheta. 14. Iunij. 289
Commemoratio MCCCCLXXX. mart. 22. Iunij. 304
in prouincia Samnij.
Menna ſolitarius. 11. Nouembris. 555
Santis, & apud Santones.
Eutropius epiſcopus & mart. 30. Aprilis. 210
Martinus abbas. 7. Decembris. 596
Rameldis virgo cum ſocijs mart. 16. Iulij. 344
Troianus epiſcopus. 30. Nouembris. 585
Viuianus epiſcopus. 28. Auguſti. 425
in Sardinia, & Sardis.
Æmilius, Felix, Priamus, & Lucianus martyres. 28. Maij. 262
Euthymius epiſcopus & mart. 13. Martij. 127
Iuſta, Iuſtina, & Henedina mart. 14. Maij. 241
Luxorius, Ciſellus, & Camerinus. 21. Aug. 408
Pontianus Papa & mart. 19. Nouembris. 569
Potitus mart. 13. Ianuar. 29
Salluſtianus confeſſ. 8. Iunij. 279
Satalis in Armenia.
Orentius, Heros, Pharnacius, Firminus, Firmus, Cyriacus, & Longinus mart. 24. Iunij. 309
in Saxonia, & apud Saxones.
Ewaldi duo martyres. 3. Octobris. 488
Vuillebaldus epiſcopus. 7. Iulij. 331
apud Scetim Ægypti montem.
Arſenius diaconus eremita. 19. Iulij. 350
Sconaugiæ.
Elizabeth virgo. 18. Iunij. 297
in Scotia.
Brandanus abbas. 16. Maij. 244
Brigida virgo. 1. Februar. 69
Canicus abbas. 11. Octobris. 503
Columbus confeſſ. 9. Iunij. 281
Finianus confeſſ. 17. Februar. 97
Margarita regina. 10. Iunij. 283
Ninianus epiſcopus & confeſſ. 16. Septemb. 457
Queranus abbas. 9. Septembris. 446
Vuiro epiſcopus. 8. Maij. 228
Scythopoli in Palæſtina.
Ioſeph comes. 22. Iulij. 354
Seuerianus epiſcopus & mart. 21. Februar. 102
Sebaſtæ in Armenia.
Antiochus & Cyriacus mart. 15. Iulij. 343
Athenogenes & decem mart. 16. Iulij. 344
Blaſius epiſcopus & mart. 3. Februar. 75
Carterius, Styriacus, Tobias, Eudoxius, Agapius, & ſocij mart. 2. Nouembris. 540
Hirenarchus, Acatius, ac ſeptem mulieres martyres. 27. Nouembris. 581
Petrus epiſcopus. 9. Ianuar. 23
Seuerianus mart. 9. Septembris. 445
Commemoratio XL. mart. 9. Martij. 123
Item ſeptem mulierum mart. 3. Februar. 75
Seduni in Gallia.
Florentinus, & Hilarius mart. 27. Septemb. 479
Mauritius, Exuperius, Candidus, Victor, Innocentius, Vitalis, & ſocij mart. 22. Septembris. 468
Sigiſmundus rex. 1. May. 212
Senis.
Ambroſius confeſſor. 20. Martij. 146
Anſanus mart. 1. Decembris. 586
Galganus. 3. Decembris. 590
Ioannes Columbinus Ieſuatorũ inſtitutor. 31. Iul. 371
apud Senones, & in territorio Senonenſi.
Amatus epiſcopus & confeſſ. 13. Septemb. 451
Benedicta virgo. 29. Iunij. 318
Columba virgo & mart. 31. Decemb. 634
Heraclius epiſcopus. 8. Iunij. 279
Leo epiſcopus & confeſſ. 22. Aprilis. 197
Lupus epiſcopus. 1. Septembris. 432
Paternus mart. 12. Nouembris. 557
Sabinianus epiſcopus & Potentianus mart. 31. Decembris. 634
Sidronius mart. 11. Iulij. 336
Vrſicinus epiſcopus & confeſſ. 24. Iulij. 357
apud Septam in Mauritania.
Daniel, Samuel, Angelus, Domnus, Leo, Nicolaus, & Hugolinus mart. 13. Octobris. 505
apud Septempedanos in Piceno.
Illuminatus confeſſ. 11. Maij. 235
Margarita vidua. 27. Auguſti. 422
Philomena virgo. 5. Iulij. 328
Seuerinus epiſcopus. 8. Iunij. 279
Sibapoli in Syria.
Febronia virgo & mart. 25. Iunij. 310
in Sicilia.
Agatho & Triphina mart. 5. Iulij. 320
Agrippina virgo & mart. 24. Maij. 255
Philippus Argyrio. 12. Maij. 236
Commemoratio LXXIX. mart. 21. Februar. 102
Sidæ in Pamphilia.
Cindeus confeſſ. 11. Iulij. 336
Sidone in Phœnicia.
Zenobius mart. 29. Octobris. 533
Sigiſterici in Gallia.
Donatus confeſſ. 19. Auguſti. 406
Signiæ.
Bruno epiſcopus & confeſſ. 18. Iulij. 348
in caſtro Siluanectenſi.
Regulus epiſcopus. 30. Martij. 160
Siluiniaci.
Maiolus abbas. 11. Maij. 235
Odilon abbas. 1. Ianuar. 2
in monte Sina.
Ioannes Climacus abbas. 30. Martij. 160
Commemoratio XXX. mart. 14. Ianuarij. 31
Singulonij in Myſia.
Hermilus, & Stratonicus mart. 13. Ianuar. 29
Sinueſſæ.
Caſtus & Secundinus epiſcopi & mart. 1. Iulij. 321
Sirmij.
Innocentius & Sebaſtia cum alijs XXX. mart. 4. Iulij. 325
Irenæus epiſcopus & mart. 25. Martij. 153
Montanus & Maxima. 26. Martij. 155
Syrenus mart. 23. Februarij. 105
Commemoratio VII. virg. & mart. 9. Aprilis. 176
Item LXXII. mart. 23. Februar. 105
Siſciæ in Illyrico.
Quirinus epiſcopus & mart. 4. Iunij. 273
Smyrnæ.
Apelles & Lucius. 22. Aprilis. 196

Baſilla

Baſilla. 29. Auguſti. 427
Dioſcorides mart. 10. Maij. 233
Germanicus mart. 19. Ianuar. 41
Pionius mart. & XV. ſocij. 11. Ianuarij. 69
Polycarpus & alij XII. mart. 26. Ianuar. 56
Thraſeas epiſcopus & mart. 5. Octobris. 492
Vitalis, Reuocatus, & Fortunatus mart. 9. Ian. 23

Solis in Cypro.
Auxibius epiſcopus. 19. Februar. 100
Ammonius & Alexander mart. 9. Februar. 84

Solodori in Gallia.
Victor & Vrſus mart. 30. Septembris. 484

Soræ.
Dominicus abbas. 22. Ianuarij. 47
Iulianus mart. 27. Ianuarii. 58
Koſtiuta virgo & mart. 27. Maij. 260

in monte Soracte.
Nonnoſus abbas. 2. ſeptembris. 435

Sozopoli.
Zoſimus mart. 19. Iunij. 299

Spoleti.
Concordius mart. 1. Ianuar. 1
Felix epiſcopus & mart. 18. Maij. 247
Gregorius mart. 24. Decembris. 621
Iſaac confeſſ. 11. Aprilis. 180
Pontianus mart. 19. Ianuar. 41
Sabinus epiſcopus, Exuperantius, Marcellus, Venuſtianus, vxor, & filij mart. 30. Decembris. 633

in Stabulo Rhodis.
Gulielmus eremita. 10. Februarij. 85

apud Stylum in Calabria.
Ioannes Thereſtus monachus. 24. Iunij. 309

apud Sublacum in Latio.
Chelidonia virgo. 13. Octobris. 505

Sueſſione, & apud Sueſſiones.
Arnulphus epiſcopus & confeſſ. 15. Auguſti. 399
Criſpinus & Criſpinianus mart. 25. Octob. 527
Godefridus epiſcopus. 8. Nouembris. 549
Medardus epiſcopus. 8. Iunij. 279
Valerius & Ruffinus mart. 14. Iunij. 290

in Suetia.
Catharina virgo. 22. Martij. 150

in Sulcitana inſula apud Sardiniam.
Antiochus mart. 13. Decembris. 606

Suppentoniæ apud montem Soractem.
Anaſtaſius monachus, & ſocij. 11. Ianuar. 26

Surrenti.
Antonius abbas. 14. Februar. 92
Quinctus, Quinctilla, Quartilla, Marcus, & alij nouem. 19. Martij. 145

Sutrij in Tuſcia.
Felix mart. 23. Iunij. 307

Synnadæ.
Agapitus epiſcopus. 24. Martij. 152
Democritus, Secundus, & Dionyſius martyres. 31. Iulij. 371
Michael epiſcopus. 23. Maij. 254
Trophymus & Dorymedon mart. 19. ſeptemb. 462

Synope in Ponto.
Phocas epiſcopus & mart. 14. Iulij. 341
Commemoratio CC. mart. 7. Aprilis. 173

Syracuſis.
Euodius, Hermogenes, & Calliſtus mart. 25. Aprilis. 202
Lucia virgo & mart. 13. Decembris. 605
Marcianus epiſcopus & mart. 14. Iunij. 289
Maximianus epiſcopus. 9. Iunij. 281
Ruffinus & Martia mart. 21. Iunij. 301
Zoſimus epiſcopus & confeſſ. 30. Martij. 160

in Syria.
Abraham eremita. 16. Martij. 140
Aphraates anachoreta. 7. Aprilis. 173
Domnius mart. 5. Iulij. 327
Euſtachius confeſſ. 12. Octobris. 504
Ioannes monachus 21. Iulij. 353
Iulianus Saba ſenior. 14. Ianuar. 31
Iulianus mart. 25. Auguſti. 418
Macarius & Iulianus mart. 12. Auguſti. 394
Paulus, Cyrillus, Eugenius, & alij quatuor. 20. Martij. 146
Seleucus confeſſ. 24. Martij. 152
Victor & Corona mart. 14. Maij. 240
Commemoratio XLII. mart. 6. Martij. 119
Item CCCL. monachorum mart. 31. Iulij. 370

T

Tagaſte in Africa.
Alipius epiſcopus. 15. Auguſti. 398
Firmus epiſcopus & confeſſ. 31. Iulij. 371

Taraſci.
Martha virgo. 29. Iulij. 367

Tarenti.
Cataldus epiſcopus. 10. Maij. 233

Tarracinæ.
Caſarius & Iulianus mart. 1. Nouembris. 537
Epaphroditus epiſcopus. 22. Martij. 149
Felix & Euſebius mart. 5. Nouembris. 544
Flauia Domitilla, Euphroſyna, & Theodora mart. 7. Maij. 225
Montanus mart. 17. Iunij. 296

Tarraconæ.
Fructuoſus, Augurius, & Eulogius mart. 21. Ian. 45
Magimus mart. 25. Auguſti. 418

Tarſi in Cilicia.
Athanaſius epiſcopus, Anthuſa, ac duo ſerui mart. 22. Auguſti. 410
Bonifacius mart. 14. Maii 240
Caſtor & Dorotheus mart. 28. Martii. 158
Caſtor & Stephanus mart. 27. Aprilis. 206
Cyrenia & Iuliana mart. 1. Nouembris. 537
Euſtochium virgo & mart. 2. Nouemb. 540
Pelagia virgo & mart. 4. Maii. 218
Quiricus & Iulitta mart. 16. Iunii. 294
Tharacus, Probus, & Andronicus mart. 11. Octobris. 503
Zenais & Philonilla. 11. Octobris. 503
Commemoratio XX. mart. 6. Iunij. 276

Taruani, & in Taruanenſi territorio.
Audomarus epiſcopus. 9. Septembris. 446
Siluinus epiſcopus. 17. Februarij. 97

in pago Taruanenſi, monaſterio Sithin.
Bertinus abbas. 5. ſeptembris. 439

Taurini.
Maximus epiſcopus & confeſſ. 25. Iunij. 311
Octauius, Solutor, & Aduentor mart. 20. Nouembris. 570

Tauromenij in Sicilia.
Pancratius epiſcopus & mart. 3. Aprilis. 166

in inſula Tenedo.
Abudemius mart. 15. Iulij. 343

Terdonæ.
Innocentius epiſcopus & confeſſ. 17. Aprilis. 189
Marcianus epiſcopus & mart. 6. Martij. 119

Tergeſte.
Iuſtus mart. 2. Nouembris. 540

in monte Thabor.
Transfiguratio Domini noſtri Ieſu Chriſti. 6. Aug. 384

Thaguræ in Africa.
Iulius, Potamia, Criſpinus, Felix, Gratus, & alij VII. mart. 5. Decembris. 593

Thea-

Theani.

Paris epiſcopus. 5. Auguſti. 382
Vrbanus epiſcopus & confeſſ. 7. Decembris. 596

in Thebaide.

Amonius abbas. 17. Ianuarij. 36
Aquila mart. 20. Maij. 250
Euphraſia virgo. 13. Martij. 130
Leonides & ſocij mart. 28. Ianuarij. 59
Macarius Alexandrinus. 2. Ianuar. 8
Piamon anachoreta. 27. Auguſti. 422
Palemon abbas. 11. Ianuarij. 26
Paulus primus eremita. 10. Ianuar. 24
Paulus ſimplex. 7. Martij. 120
Sarmata mart. 11. Octobris. 503
Timotheus & Maura mart. 3. Maii. 216
Commemoratio plurimorum mart. 28. Iulii. 365
Item multorum mart. 5. Ianuar. 14

Thebeſte in Africa.

Criſpina mart. 5. Decembris. 592

Thecuæ in Palæſtina.

Amos propheta. 31. Martii. 161
Commemoratio monachorum mart. 28. Maii. 262

Theopoli.

Commemoratio decem mart. 6. Nouemb. 546

Theſſalonicæ.

Agape & Chionia virg. & mart. 3. Aprilis. 166
Agathopus & Theodulus mart. 4. Aprilis. 168
Alexander mart. 9. Nouembris. 550
Anyſia mart. & Anyſius epiſcopus. 30. Decemb. 633
Ariſtarchus epiſcopus & mart. 4. Auguſti. 380
Dauid eremita. 26. Iulii. 312
Demetrius mart. 8. Octobris. 496
Domninus, Victor, & ſocij mart. 30. Martii. 160
Domninus mart. 1. Octobris. 486
Fauſtinus confeſſ. 30. Auguſti. 429
Florentius mart. 13. Octobris. 505
Irenæus, Peregrinus, & Irene mart. 5. Maii. 220
Irene virgo & mart. 5. Aprilis. 170
Matrona mart. 15. Martij. 139
Neſtor mart. 8. Octobris. 496

Thiniſſæ in Africa.

Felix mart. 6. Nouembris. 546

Thmuis in Ægypto.

Phileas epiſcopus, & Philoromus, & alij multi mart. 4. Februarij. 76

in ciuitate Thora.

Anatolia & Audax mart. 9. Iulij. 333

in Thracia.

Eutychius, Plautus, & Heracleas mart. 29. Sept. 482
Olympius epiſcopus & confeſſ. 12. Iunij. 287
Commemoratio XXXII. mart. 20. Auguſti. 407

Tibure.

Generoſus mart. 17. Iulij. 346
Quirinus mart. 4. Iunij. 273
Seuerinus monachus. 1. Nouembris. 537
Symphoroſa cum ſeptem filijs mart. 18. Iulij. 347
Zoticus mart. 12. Ianuarij. 27

apud Ticinum.

Iuuentius & Syrus epiſcopi. 12. Septemb. 450

Tiferni.

Amantius. 26. Septembris. 477
Creſcentianus mart. 1. Iunij. 269

Tingi in Mauritania.

Caſſianus mart. 3. Decembris. 590
Marcellus mart. 30. Octobris. 534

Tolentini in Piceno.

Nicolaus confeſſ. 10. Septembris. 446

Toleti.

Eugenius epiſcopus & confeſſ. 13. Nouemb. 559
Helladius epiſcopus. 18. Februarij. 98
Ildefonſus epiſcopus. 23. Ianuar. 50
Iulianus epiſcopus & confeſſ. 8. Martij. 122
Leocadia virgo & mart. 9. Decembris. 600
Marciana virgo & mart. 12. Iulij. 318
Obdulia virgo. 5. Septembris. 439

Toloſæ.

Exuperius epiſcopus & confeſſ. 28. Septemb. 480
Saturninus epiſc. & mart. 29. Nouemb. 583

Tomis in Ponto.

Argeus, Narciſſus, & Marcellinus mart. 2. Ian. 8
Bretannio epiſcopus. 25. Ianuarij. 55
Euagrius & Benignus mart. 3. Aprilis. 166
Marcellinus, Mannea, Ioannes, Serapion, & Petrus filij mart. 27. Auguſti. 422
Marinus, Theodotus, & Sedopha mart. 5. Iulij. 328
Paulus & Cyriacus mart. 20. Iunij. 300
Priſcus, Creſcens, & Euagrius martyres. 1. Octob. 486
Theotimus epiſcopus. 20. Aprilis. 194

Tornaci.

Eleutherius epiſcopus. 20. Februarij. 101
Piaton mart. 1. Octobris. 486

Traiecti.

Benignus epiſcopus & mart. 28. Iunij. 316
Fridericus epiſcopus & mart. 18. Iulij. 348
Gregorius epiſcopus. 25. Auguſti. 418
Seruatius epiſcopus. 13. Maij. 238

Tranſaquis in Marſis apud lacum Fucinum.

Caſidius & ſocij mart. 31. Auguſti. 431

Trecis. Vide in territorio Tricaſſino.

Auentinus confeſſ. 4. Februarij. 77
Claudius, Iuſtus, Iucundinus, & ſocij mart. 21. Iul. 353
Exuperantia virgo. 26. Aprilis. 205
Fidolus confeſſ. 16. Maij. 244
Iulia virgo & mart. 21. Iulij. 353
Lupus epiſcopus & confeſſ. 29. Iulij. 368
Nemorius & ſocij mart. 7. Septembris. 442
Patroclus mart. 21. Ianuar. 45
Paulus epiſcopus. 1. Februar. 69
Venerandus mart. 14. Nouembris. 560

in territorio Tricaſſino. Vide Trecis.

Leo confeſſ. 25. Maij. 257
Sabina virgo. 29. Auguſti. 427
Sabinianus mart. 29. Ianuar. 61

Treuiris.

Agritius epiſcopus. 13. Ianuar. 29
Auſpicius epiſcopus & confeſſ. 8. Iulij. 332
Eucharius epiſcopus. 8. Decembris. 598
Felix epiſcopus. 26. Martij. 155
Fibitius epiſcopus. 5. Nouembris. 545
Florentinus epiſcopus. 10. Octobris. 509
Goar confeſſor. 6. Iulij. 329
Irmina virgo. 24. Decembris. 621
Magnericus epiſcopus & confeſſ. 25. Iulij. 359
Marcellus epiſcopus & mart. 4. Septemb. 438
Martinus epiſcopus & mart. 19. Iulij. 350
Maternus epiſcopus. 14. Septembris. 452
Maxentius, Conſtantius, Creſcentius, Iuſtinus, & ſocij mart. 12. Decembris. 605
Maximinus epiſcopus & confeſſ. 29. Maij. 264
Modeſta virgo. 4. Nouembris. 543
Modeſtus epiſcopus. 24. Februarij. 107
Modoaldus epiſcopus. 12. Maij. 237
Nicetius epiſcopus. 5. Decembris. 593
Numerianus epiſcopus & confeſſ. 5. Iulij. 328
Palmatius & ſocij mart. 5. Octobris. 492
Paulinus epiſcopus. 31. Auguſti. 430
Ruſticus epiſcopus. 14. Octobris. 507
Seuera virgo. 20. Iulij. 351
Seuerinus epiſcopus & confeſſ. 21. Decemb. 615
Seuerus epiſcopus & confeſſ. 15. Octobris. 508
Simeon monachus. 1. Iunij. 269

Valentinus epiſcopus & mart. 16. Iulij. 344
Valerius epiſcopus. 29. Ianuarij. 61
Cōmemoratio innumerabiliū pene mart. 6. Octob. 493

Tridenti.

Simeon mart. 24. Martij. 152
Vigilius epiſcopus & mart. 26. Iunij. 312

Tripoli in Phœnicia.

Leontius, Hypatius, & Theodulus mart. 18. Iun. 297
Lucianus, Metrobius, Paulus, Zenobius, Theotimus, & Druſus mart. 24. Decemb. 621

apud Troadem.

Carpus. 13. Octobris. 505
Siluanus epiſcopus. 2. Decembris. 588

Tuburbi.

Maxima, Domitilla, & Secunda virg. & mart. 30. Iulij. 370
Perpetua, & Felicitas, Reuocatus, Saturninus, & Secundolus mart. 7. Martij. 120
Seruus mart. 7. Decembris. 596

Tuderti.

Benignus mart. 13. Februarij. 91
Calliſtus epiſcopus & mart. 14. Auguſti. 397
Caſſianus epiſcopus & mart. 13. Auguſti. 396
Digna virgo. 11. Auguſti. 393
Fauſtinus confeſſ. 29. Iulij. 368
Feliciſſimus, Heraclius, & Paulinus mar. 26. Maij. 258
Fidentius & Terentius mart. 27. Septembris. 478
Fortunatus epiſcopus. 14. Octobris. 507
Illuminata virgo. 29. Nouembris. 584
Philippus inſtitutor ordinis Seruorum beata Maria. 23. Auguſti. 414
Romana virgo. 23. Februarij. 105
Terentianus epiſcopus & mart. 1. Septembris. 432

Tulli in Gallia.

Apius epiſcopus. 15. Septembris. 455
Gerardus epiſcopus. 23. Aprilis. 198
Leobinus epiſcopus. 15. Septembris. 455
Manſuetus epiſcopus & confeſſ. 3. Septemb. 436

apud Tungrenſes.

Martinus epiſcopus. 21. Iunij. 302

Turiaſone in Hiſpania.

Æmilianus. 12. Nouembris. 557
Prudentius epiſcopus & confeſſ. 28. Aprilis. 207

Turonis, & in Turonico pago.

Britius epiſcopus. 13. Nouembris. 559
Clarus presbyter. 8. Nouembris. 549
Euphronius epiſcopus. 4. Auguſti. 380
Euſtochius epiſcopus. 19. Septembris. 462
Gatianus epiſcopus. 18. Decembris. 612
Gregorius epiſcopus. 17. Nouembris. 564
Ioannes confeſſor. 27. Iunij. 314
Leobardus. 18. Ianuar. 38
Martinus epiſcopus & confeſſ. 11. Nouemb. 555
Eiuſdem tranſlatio. 4. Iulij. 326
Monegundis. 2. Iulij. 323
Odo abbas. 18. Nouembris. 566
Perpetuus epiſcopus. 8. Aprilis. 175
Venantius abbas & confeſſ 13. Octobris. 505
Voluſianus epiſcopus & mart. 18. Ianuar. 38

Turribus in Sardinia.

Creſcentianus mart. 31. Maij. 266
Gabinus & Criſpulus mart. 30. Maij. 265
Protus & Ianuarius mart. 25. Octobris. 527

in Tuſcia.

Donatus epiſcopus. 22. Octobris. 521
Ioannes & Feſtus mart. 21. Decembris. 615
Secundianus, Marcellianus, & Verianus mart. 9. Auguſti. 389

in agro Tuſculano, in monaſterio Cryptæ Ferratæ.

Bartholomæus abbas. 11. Nouembris. 555
Nilus abbas. 26. Septembris. 477

Tyanæ in Cappadocia.

Oreſtes mart. 9. Nouembris. 550

apud caſtrum Tyle.

Florentius mart. 27. Octobris. 530

Tyri.

Dorotheus mart. 4. Iunij. 275
Tyrannius, Siluanus, Peleus, Nilus, Zenobius, & alij infiniti martyres. 20. Februar. 101
Vlpianus mart. 3. Aprilis. 166

Tyri in Tuſcia.

Chriſtina virgo & mart. 24. Iulij. 357

V

apud Valencenas in Belgis.

Drogo confeſſor. 16. Aprilis. 187
Landelinus abbas. 15. Iunij. 292
Saluius epiſcopus, & Superius mart. 26. Iunij. 312

Valentiæ in Gallia.

Apollinaris epiſcopus. 5. Octobris. 492
Felix, Fortunatus, & Achilleus mart. 23. April. 198

Valentiæ in Hiſpania.

Vincentius mart. 22. Ianuar. 46

in prouincia Valeriæ.

Equitius abbas. 11. Auguſti. 393
Martyrius monachus. 23. Ianuar. 50
Seuerus. 15. Februarij. 94
Commemoratio trium mart. 14. Martij. 138

Vapingi.

Conſtantinus epiſcopus & confeſſ. 12. Aprilis. 181
Tigides & Remedius epiſcopi. 3. Februar. 75

Varadini in Hungaria.

Ladiſlaus rex. 27. Iunij. 314

Varennis.

Gangulphus mart. 11. Maij. 235

Vaſione in Gallia.

Quinidius epiſcopus. 15. Februar. 93

apud Venafrum.

Nicander & Marcianus mart. 17. Iunij. 296

Venetiæ in Britannia.

Vincentius Ferrerius confeſſ. 5. Aprilis. 170

Venetijs.

Tranſlatio Marina virg. 17. Iulij. 346

Venuſiæ in Apulia.

Felix, Adauctus, Ianuarius, Fortunatus, & Septimus mart. 24. Octobris. 525

Vercellis.

Æmilianus epiſcopus. 11. Septembris. 448
Euſebius epiſcopus & mart. 1. Auguſti. 372
Honoratus epiſcopus. 28. Octobris. 531

Verolamij in Britannia.

Albanus, & miles quidam mart. 22. Iunij. 304

Veronæ.

Agabius epiſcopus & confeſſ. 4. Auguſti. 380
Alexander epiſcopus. 4. Iunij. 273
Cerbonius epiſcopus. 10. Octobris. 502
Euprepius epiſcopus & confeſſ. 21. Auguſti. 409
Felix epiſcopus. 19. Iulij. 350
Firmus & Ruſticus mart. 9. Auguſti. 389
Gaudentius epiſcopus. 12. Februar. 89
Ioannes epiſcopus. 6. Iunij. 276
Lucidius epiſcopus. 26. Aprilis. 205
Luperius epiſcopus & confeſſ. 15. Nouemb. 561
Lupicinus epiſcopus. 31. Maij. 266
Lupus epiſcopus & confeſſ. 2. Decembris. 588
Maurus epiſcopus & confeſſ. 21. Nouemb. 572
Maximus epiſcopus. 19. Maij. 264
Petronius epiſcopus & confeſſ. 6. Septembris. 441
Placidia virgo. 11. Octobris. 503
Probus epiſcopus. 12. Ianuarij. 27

Procu-

Proculus epiſcopus. 9. Decembris. 600
Salonius epiſcopus. 12. Octobris. 504
Saturninus epiſcopus & confeſſ. 7. Aprilis. 173
Siluinus epiſcopus. 12. Septembris. 450
Simplicius epiſcopus & confeſſ. 20. Nouemb. 571
Valens epiſcopus & confeſſ. 26. Iulij. 361
Verecundus epiſcopus & confeſſ. 22. Octob. 521
Zeno epiſcopus & mart. 12. Aprilis. 181
Eiuſdem ordinatio. 8. Decemb. 598

in Verſiaco.
Vincentius confeſſ. 13. Ianuar. 29

in monaſterio Vertano.
Martinus abbas. 24. Octobris. 526

Verulis in Hernicis.
Blaſius & Demetrius mart. 29. Nouemb. 584
Tranſlatio Mariæ Iacobi. 25. Maij. 257

Veſontione in Gallijs. Vide in territorio Biſuntino.

Antidius epiſcopus & mart. 25. Iunij. 310
Claudius epiſcopus. 6. Iunij. 276
Ferreolus & Ferrutio mart. 16. Iunij. 294
Germanus epiſcopus & mart. 11. Octobris. 503

Viennæ in Auſtria.
Clarentius epiſcopus & confeſſ. 26. Aprilis. 205
Pantagathus epiſcopus. 17. Aprilis. 289

Viennæ in Gallia.
Ado epiſcopus & confeſſ. 16. Decembris. 609
Ætherius epiſcopus. 14. Iunij. 290
Auitus epiſcopus & confeſſ. 5. Februar. 78
Creſcens epiſcopus. 29. Decembris. 632
Dionyſius epiſcopus & confeſſ. 8. Maij. 228
Domnus epiſcopus. 3. Nouembris. 542
Florentius epiſcopus & mart. 3. Ianuarij. 11
Georgius epiſcopus. 2. Nouembris. 540
Mamertus epiſcopus. 11. Maij. 235
Martinus epiſcopus. 1. Iulij. 321
Nicetius epiſcopus. 5. Maij. 220
Paſchaſius epiſcopus. 22. Februar. 103
Seuerinus, Exuperius, & Felicianus. 19. Nouembris. 569
Seuerus confeſſ. 8. Auguſti. 388
Sindulphus epiſcopus & confeſſ. 10. Decembris. 601
Theodorus abbas. 29. Octobris. 533
Verus epiſcopus. 1. Auguſti. 373
Zacharias epiſcopus & mart. 26. Maij. 258

in territorio Viennenſi.
Ferreolus mart. 18. Septembris. 461

Vigilijs in Apulia.
Maurus epiſcopus, Pantaleemon, & Sergius mart. 27. Iulij. 363

in pago Vilcaſſino.
Clarus mart. 4. Nouembris. 543
Nicaſius epiſcopus, Quirinus, Scubiculus, & Pientia virgo mart. 11. Octobris. 503

Vilnæ.
Caſimirus. 4. Martij. 117

in caſtro Vindecino.
Beatus confeſſor. 9. Maij. 231

Viroduni.
Agericus epiſcopus. 1. Decembris. 587
Maurus epiſcopus & confeſſ. 8. Nouembris. 549
Paulus epiſcopus. 8. Februar. 83

Viterbij.
Roſa virgo. 4. Septembris. 438
Valentinus & Hilarius mart. 3. Nouemb. 541

in territorio Viuarienſi.
Andeolus mart. 1. Maij. 212
Oſtianus presbyt. & confeſſ. 30. Iunij. 320

Vlyſipone in Luſitania.
Veriſſimus, Maxima, & Iulia germani mart. 1. Octobris. 486

in Vmbria.
Fortunatus presbyter. 1. Iunij. 269
Porphyrius mart. 4. Maij. 218
Commemoratio MDXXV. mart. 264

Vpſali in Suetia.
Ericus rex & mart. 18. Maij. 247

Vrbe veteri.
Seuerus confeſſ. 1. Octobris. 486

Vrgellæ in Hiſpania.
Hermengaudius epiſcopus. 3. Nouembris. 542
Iuſtus epiſcopus. 28. Maij. 262
Odo epiſcopus. 7. Iulij. 331

Vticæ in Africa.
Victor epiſcopus. 23. Auguſti. 415

in pago Vuaſtinenſi.
Maturinus confeſſ. 1. Nouembris. 537

Vuerdæ.
Suitbbertus epiſcopus. 1. Martii. 113

Vuintoniæ in Anglia.
Ethelnuoldus epiſcopus. 1. Auguſti. 373
Suuithunus epiſcopus. 2. Iulij. 323

Vzali in Africa.
Felix & Gennadius mart. 16. Maij. 245

Vzeciæ in Africa.
Firminus epiſcopus & confeſſ. 11. Octobris. 503

Z

Zephirij in Cilicia.
Dulas mart. 15. Iunij. 291

Nomina Sanctorum, quorum locus in Martyrologio non indicatur.

Abraham patriarcha. 9. Octobris. 498
Aetherius mart. 18. Iunij. 297
Agapetus Papa. 20. Septembris. 464
Agathoclia mart. 17. Septembris. 459
Aichardus abbas. 15. Septembris. 455
Aigulphus abbas & ſocij mart. 3. Septembris. 436
Alexander epiſcopus, Heraclius, & ſocij mar. 22. Octobris. 521
Alexander mart. 30. Ianuarij. 63
Amandus & Vedaſtus epiſcopi. 6. Februar. 80
Ampliatus, Vrbanus, & Narciſſus mart. 31. Octobris. 536
Anaſtaſius, Placidus, Geneſius, & ſocij mart. 11. Octobris. 503
Anaſtaſius mart. 5. Decembris. 593
Anathalon epiſcopus. 25. Septembris. 476
Anna mater Virginis. 26. Iulij. 361
Anſcharius epiſcopus. 3. Februarij. 75
Anthelmus epiſcopus. 26. Iunij. 312
Anthuſa mart. 27. Auguſti. 422
Antonina mart. 1. Martij. 113
Apellius, Lucas, & Clemens mart. 10. Septemb. 447
Aphrodiſius, Caralippus, Agapius, & Euſebius mart. 28. Aprilis. 207
Apollinaris virgo. 5. Ianuarij. 15
Apollo, Iſacius, & Crotates mart. 21. Aprilis. 195
Apollonius & Leontius epiſcopi. 19. Martij. 145
Arcadius mart. 12. Ianuar. 27
Archelaus, Cyrillus, & Photius. 4. Martij. 117
Ardalio mart. 14. Aprilis. 185
Ariſtobulus mart. 15. Martii. 139
Ariſton, Creſcentianus, Eutychianus, Vrbanus, Vitalis, Iuſtus, Feliciſſimus, Marcia, & Symphoroſa mart. 2. Iulij. 323
Attilanus epiſcopus. 5. Octobris. 492
Beda venerabilis depoſitio. 27. Maij. 260

Bercharius abbas & mart. 16. Octobris. 509
Beſſarion anachoreta. 17. Iunij. 296
Bonifacius, Eobanus, & alij mart. 5. Iunij. 275
Bonifacius mart. 19. Iunij. 299
Bonoſus & Maximianus mart. 21. Auguſti. 408
Caius & Leo. 30. Iunij. 320
Caius Palatinus, & alij XXVII. 4. Martij. 117
Callinica & Baſiliſſa mart. 22. Martij. 149
Calliopa mart. 8. Iunij. 279
Cantidius, Cantidianus, & Sobel mart. 5. Aug. 38c
Carpophorus & Abundius mart. 10. Decemb. 601
Chariſina virgo & mart. 5. Octobris. 492
Cleomeus, Eutropius, & Baſiliſcus mart. 3. Martij. 116
Creſcens, Dioſcorides, Paulus, & Helladius mart. 28. Maij. 262
Dafroſa mart. 4. Ianuar. 13
Datiuus, Iulianus, Vincentius, & alij XXVII. mart. 27. Ianuarij. 58
Diomedes, Iulianus, Philippus, Eutychianus, Heſychius, Leonides, Philadelphus, Menalippus, & Pantagapa mart. 2. ſeptembris. 435
Dionyſius, Fauſtus, Caius, Petrus, & alij quatuor mart. 3. Octobris. 488
Dominicus Loricatus. 14. Octobris. 507
Domnius, Pelagia, Aquila, Eparchius, & Theodoſia mart. 23. Martij. 151
Domnina virgo & mart. cum ſocijs. 14. April. 185
Domninus, Theotimus, Philotheus, Siluanus, & ſocij mart. 5. Nouembris. 545
Donatus, Sabinus, & Agape mart. 25. Ianuar. 55
Eleutherius & Leonides mart. 3. Auguſti. 388
Elizabeth. 5. Nouembris. 544
Erotis mart. 6. Octobris. 493
Euellius mart. 11. Maij. 235
Eugenianus mart. 8. Ianuar. 21
Euodius, Hermogenes, & Calliſta germani martyres. 2. Septembris. 435
Euſebius epiſcopus & mart. 21. Iunij. 301
Euſebius Palatinus, & alij IX. mart. 5. Martii. 118
Euſthius, Neon, Leontius, Longinus, & alij quatuor mart. 24. Aprilis. 201
Euſtochium virgo. 28. ſeptembris. 480
Eutychius confeſſ. 24. Auguſti. 416
Exuperius, & Zoes vxor, Cyriacus & Theodulus filij mart. 2. Maij. 214
Fauſtus mart. 16. Iulij. 344
Fauſtus mart. 19. Nouembris. 569
Felix, Luciolus, Fortunatus, Marcia, & ſocii mart. 3. Martij. 116
Fidelium defunctorum commemoratio. 2. Nouembris. 540
Firmus mart. 1. Iunii. 269
Flauianus & Elias epiſcopi & confeſſ. 4. Iulii. 326
Franciſcus de Paula ordinis Minimorum inſtitutor. 2. Aprilis. 163
Georgius mart. 23. Aprilis. 198
Georgius Limniota mart. 24. Auguſti. 416
Gilbertus confeſſ. 4. Februar. 77
Gorgonius & Firmus. 11. Martii. 127
Gregorius epiſcopus. 30. ſeptembris. 484
Hermogenes, Donatus, & alii XXII. martyres. 12. Decembris. 605
Herodion, Aſyncritus, & Phlegon. 8. Aprilis. 175
Hubertus epiſcopus. 3. Nouembris. 542
Ioanna. 24. Maii. 255
Ioannis Baptiſta Natiuitas. 24. Iunii. 308
Eiuſdem Decollatio. 29. Auguſti. 426
Ioannes Chryſoſtomus. 14. Septembris. 453
Ioel & Eſdras propheta. 13. Iulii. 339
Ioſeph Iuſtus. 20. Iulii. 351
Iſidorus. 15. Ianuar. 33
Iulianus mart. 7. Ianuar. 19
Iuſtina virgo & mart. 30. Nouembris. 585
Iuſtus & Abundantius mart. 14. Decemb. 607
Iuuenalis mart. 7. Maii. 225
Latrones ſeptem mart. 29. Aprilis. 209
Leo, Donatus, Abundantius, Nicephorus, & alii nouem. 1. Martii. 114
Ligorius mart. 13. Septembris. 451
Lucia cum Antonino, Seuerino, Diodoro, Dione, & aliis XVII. mart. 6. Iulii. 329
Lucius mart. 20. Auguſti. 407
Ludgerus epiſcopus. 26. Martii. 153
Lupus mart. 23. Auguſti. 414
Macarius epiſcopus. 10. Aprilis. 179
Macrobius & Iulianus mart. 13. Septemb. 451
Magnus mart. 1. Ianuar. 1
Magnus, Caſtus, & Maximus mart. 4. Septemb. 438
Marcus, Marcianus, puer paruulus, & Paulus mart. 3. Iulij. 324
Maria Virginis Conceptio. 8. Decembris. 598
Mariæ Virginis Natiuitas. 8. ſeptembris. 443
S. Maria de Victoria commemoratio. 7. Octob. 495
Maria mart. 1. Nouembris. 537
Maro, Eutyches, & Victorinus mart. 15. April. 186
Maximilianus martyr, et Valentinus confeſſ. 29. Octobris. 533
Maximus, Quinctilianus, & Dada mart. 13. Aprilis. 183
Maximus mart. 28. ſeptembris. 480
Meletius cum ſociis CCLII. mart. 24. Maij. 255
Menenis & Capito mart. 24. Iulii. 357
Menignus mart. 15. Martii. 139
Mercurialis epiſcopus. 23. Maii. 254
Moſes anachoreta. 28. Auguſti. 425
Nicæas epiſcopus. 22. Iunii. 304
Nicetas mart. 15. ſeptembris. 455
Nonna. 5. Auguſti. 382
Norbertus epiſcopus fundator ordinis Præmonſtratenſis. 6. Iunii. 276
Oraculus & ſocii mart. 18. Nouembris. 566
Oſee & Aggæus propheta. 4. Iulii. 325
Othmarus abbas. 16. Nouembris. 563
Papias mart. 28. Iunii. 316
Paramon & ſocii CCCLXXV. mart. 29. Nouembris. 584
Paternus epiſcopus. 16. Aprilis. 187
Perſeueranda virgo. 26. Iunii. 312
Petrus de Morono, ſeu Cæleſtinus Quintus. 19. Maii. 248
Philemon & Domninus mart. 21. Martii. 148
Philetus, Lydia, Macedo, Theoprepides, Amphilochius, & Cronida martyres. 27. Martii. 156
Et 28. Martii. 158
Philologus, & Patrobas. 4. Nouembris. 543
Photina Samaritana, Ioſeph, Victor, Sebaſtianus, Anatholius, Photius, Photides, Paraſceue, Cyriaca martyres. 20. Martii. 246
Pirminus epiſcopus. 3. Nouembris. 542
Polychronius mart. 6. Decembris. 594
Porcarius abbas, & quingenti monachi martyres. 12. Auguſti. 394
Porphyrius mimus mart. 15. Septembris. 455
Principius epiſcopus. 25. Septembris. 476
Proclus & Hilarion mart. 12. Iulii. 337
Proſper epiſcopus. 29. Iulii. 368
Quadratus, Theodoſius, Emmanuel, & alii XL. mart. 26. Martii. 155
Quartus. 3. Nouembris. 541
Quadratus epiſcopus. 21. Auguſti. 409
Quoduultdeus epiſcopus & confeſſ. 26. Octob. 529

Rem-

Rembertus epiſcopus. 4. Februarii. 77
Robuſtianus & Marcus mart. 31. Auguſti. 431
Romulus mart. 5. Septembris. 439
Roſarij B. Virginis ſolemnitas. 7. Octobris. 495
Ruffinus & ſocii mart. 11. Auguſti. 393
Ruffinus & Ruffinianus mart. 9. Septembris. 446
Rufus. 21. Nouembris. 572
Sacerdos epiſcopus. 5. Maii. 220
Saturninus, Nereus, & alii CCCLXV. mart. 16. Octobris. 509
Saturninus, Theophilus, & Reuocata mart. 16. Februarii. 79
Saturninus & Lupus mart. 14. Octobris. 506
Serapion mart. 13. Iulii. 339
Seuerus & Memnon mart. 20. Auguſti. 407
Simeon Stylita iunior. 3. Septembris. 436
Simeon ſenex. 8. Octobris. 496
Siridon epiſcopus. 2. Ianuar. 8
Socrates & Dionyſius mart. 19. Aprilis. 192
Sophia & Irene mart. 18. Septembris. 461
Serato mart. 9. Septembris. 446
Suranus abbas. 24. Ianuar. 53
Suſanna, Marciana, & Palladia cum paruulis ſuis mart. 24. Maii. 255
Syneſius & Theopompus mart. 21. Maii. 251
Thamel & ſocii mart. Item Theodorus, Oceanus, Ammianus, & Iulianus mart. 4. Septemb. 438
Theodorus & Pauſilippus martyres. 15. April. 186
Theodorus Trichinas. 20. Aprilis. 194
Tirſus & Proiectus mart. 24. Ianuar. 55
Trophimus & Eucarpus mart. 18. Martii. 144
Trophimus & Theophilus mart. 23. Iulii. 355
Tryphon, Reſpicius, & Nympha virgo mart. 10. Nouembris. 553
Valens epiſcopus, & III. pueri mart. 21. Maii. 251
Valerianus, Vrbanus, Creſcens, Euſtachius, Creſconius, Creſcentianus, Felix, Hortulanus, & Florentianus epiſcopi. 28. Nouembris. 582
Venantius epiſcopus & mart. 1. Aprilis. 162
Venerius confeſſ. 13. Septembris. 458
Victor, Zoticus, Zeno, Acindinus, Ceſarius, Seuerianus, Chryſophorus, Theona, & Antoninus mart. 20. Aprilis. 194
Victor, Alexander, & Marianus mart. 17. Octobris. 512
Victorinus epiſcopus & mart. 2. Nouembris. 540
Vindemialis epiſcopus & mart. 2. Maij. 214
Zacharias propheta. 6. Septembris. 440
Zacharias Ioannis Baptiſta pater. 5. Nouembris. 544
Zeno mart. 5. Aprilis. 170
Zeno & Chariton mart. 3. Septembris. 436
Zoticus presbyter. 31. Decembris. 634
Commemoratio SS. Mart. 22. Aprilis. 197
Item Epiſcop. & Confeſſ. 21. May. 251
Item XXXIII. Mart. 16. Auguſti. 401

FINIS.

SOLI DEO HONOR ET GLORIA

INDEX NONNVLLARVM RERVM QVÆ IN NOTATIONIBVS CONTINENTVR.

SI ſcire cupis, Lector, res quæ tum ad Sanctos, tum ad ceteras Eccleſiæ ſolemnitates pertinent; conſule ſuperius deſcriptum Indicem nominum Sanctorum omnium, & ex litterula quam in textu Martyrologij inuenies interpoſitam, Notationem require. Si item nomina vrbium & locorum, quæ in Martyrologio recenſentur, cum Sanctis ad ea pertinentibus, noſſe velis; Topographicum præcedentem Indicem conſule. Cetera autem, qui ſequitur Index, ſuppeditabit. in quo numerus, qui primus ponitur, diem menſis notat; quæ ſequitur littera, Notationem demonſtrat; vltimo autem loco poſitus numerus paginam indicat: quem cum alterius generis aſteriſco adiunctum inueneris, eas quas ante Kalendas Ianuarias poſitas habes, perquire paginas.

A

ABAGARVS Rex. 9. Nouembris. i. 553.
Ablauius Præfectus. 17. Decemb. d. 611.
Achaia facta proconſularis. 29. Nouembris. c. 583.
Accemetæ monachi. 8. Februarij. d. 83.
Actarius. 27. Martij. c. 158.
Acta Eccleſiaſtica Conſulibus conſignari ſolita. 1. Ianuarij. a. 2.
Acta Martyrum in eccleſijs legi ſolita. x. xj.*) 26. Ianuarij. a. 56. 57.
Romæ cur non legebantur. ibid. x. xj.*
Acta Martyrum ſumma diligentia perquiſita. ix. x.*
Acta Martyrum ab hæreticis confecta. x. xj.*) 23. Aprilis. a. 199.) publicari vetita. xj.*) expurgata. ibid.
Acta Martyrum proconſularia. x.*) 11. Februar. a. 88.) 13. Aprilis. b. 184.) 17. Iulij. b. 346.) 12. Aug. b. 394. 395.) 11. Octob. a. 503.) 25. Decemb. g. 626.
Acta Martyrum edicto Diocletiani combuſta. xij.*) 2. Ianuarij. b. 8. 9.
Acta Martyrum Romæ quæſita. xj.*
Acta Silueſtri. 22. Aug. a. 411. 412. 413.) 31. Decembris. a. 634.
Acta Teclæ quæ ſint legitima, & quæ falſa. 23. Septembris. b. 470. 471. 472. 473. 474.
Adonis Martyrologium. xix.*
Ædeſius philoſophus. 20. Iulij. a. 352.
Ægrotus quomodo ſiſtendus iudicio ex Leg. XII. tabularum. 27. Februarij. c. 111.
Ægyptij fortiſſimi martyrum. 5. Ian. d. 16.
Ægyptiorum mos in condiendis cadaueribus. 4. Auguſti. k. 381.
Ægyptiorum conſuetudo in celebrando diem Natalem Domini. 6. Ian. a. 18.) 25. Decemb. c. 625.
Ænaria inſula. 17. Maij. c. 246.
Æneæ ſepulchrum diuerſis locis. xv.*
Ænos ciuitas. 12. Iunij. d. 287.
Æræ ſupputatio quando cœpta, qua occaſione. refelluntur de his aliorum ſententiæ. 22. Octobris. c. 522. 523.
Æſtuaria Germanica. 21. Octobris. b. 420.
Æthiopes omnes olim circumciſi. 6. Iunij. b. 277.) Ad Chriſtum conuerſi. ibidem.
Africanæ eccleſiæ cum Romana continuata cõmunio. 16. Octobris. b. 509. 510.
Africana eccleſia in meliorem vſum reſtituit vigilias. 5. Ianuarij. a. 15.
Agabus famis prædictor. 11. Ianuarij. a. 285.
Agapes in die natali Martyrum. xiiij.*)
Agapitus epiſc. Rauennæ præceſſit Seuerũ. 1. Febr. c. 71.
Agatho Papa mittit Benedictum in Angliam. 12. Ianuarij. k. 28.
Alamundarus princeps Sarracenorum. 19. Febr. c. 100.
Alaricus rex Vuandalorũm. 22. Iunij. b. 304.
Aldelmus ſcriptor. 24. Ianuarij. b. 54.
Aletius gener S. Paulæ. 17. Iulij. a. 346.
Alexander Imp. qualis erga Chriſtianos. 1. Ianuar. g. 5.) quomodo eius Imperium ſine ſanguine. ibidem.
Alexandria ciuitas apud Tigrim. 22. Iunij. c. 305.
Alfanus epiſcopus Salernitanus. 21. Septemb. a. 467.
Alipius Præfectus vrbis. 1. Ianuarij. d. 4.
Allelviaticum melos quid. 5. Aprilis. c. 171.
Alleluia canticum. & de eius antiquo vſu, ac diuerſo ritu eccleſiarum. 1. Ianuar. a. 2.) 5. Aprilis. 171.
Almachius, idem cur Telemachus. 1. Ian. d. 4.
Altaria ſepulchra martyrũm. xiiij.*
Altari cuilibet conſecrato ſuus Angelus aſſiſtit. 9. Nouembris. a. 551.
Altaria plura in vna eccleſia. ibid.
Amalarius ſcriptor. xxj.*
Ambroſius ſacras vigilias non abſtulit, ſed illuſtrauit. 5. Ianuarij. a. 15.
Ambroſius electus poſt mortem Auxentij. 7. Decembris. a. 596. 597.
Amiculum. 7. Maij. b. 227.
Amiternum in Veſtinis. corrigitur Plin. 24. Iul. d. 358.
Ampulla vitrea concreti ſanguinis S. Stephani. 3. Auguſti. a. 378.
Anaboladium. 7. Maij. b. 227.
Anaſtaſia Gregorij Nazianzeni. 10. Ianuar. f. 25.
Ancon carcer. 14. Martij. b. 133.
Anaſtaſij Bibliothecarij chronicon manuſcriptum. 5. Iunij. d. 276.
Angelorum cultui plurimæ dedicatæ eccleſiæ. 8. Maij. a. 229.
Angeli cuſtodia. 25. Nouembris. d. in text. 578.
Anicia familia. 31. Maij. d. 267.
Aniſius ſecundus Comes. 17. Decembris. d. 610.
Anni exordium. 1. Ianuarij. a. 2.
Anni per Conſules numerandi. 1. Ianuarij. a. 2.) 25. Decembris. b. 625.
Annorum numerandorum diuerſa ratio. 25. Decembris. a. 623.
Annos conſueuit numerare Eccleſia ſecundum LXXII. interpretes. 25. Decemb. a. 623. 624.
Annorum Imperij Auguſti diuerſa ratio. 25. Decembris. b. 625.
Anni quando cœpti numerari ab aduentu Chriſti Domini

mini noſtri. 1. Ianuarij. a. 2.
Anolinus, ſiue Anulinus Præfectus, plures eius nominis. 28. Iulij. d. 366.
Anſigiſus S. Beggæ maritus. 17. Decemb. e. 611.
Anterus Papa curat Acta martyrum. ix. ix.*
Anthemius Conſul. 5. Ianuarij. k. 17.
Antinoopolis ciuitas in Ægypto. 22. Septemb. f. 469.
Antiochiæ primo ſedit Petrus, inde Romæ. 22. Februarij. a. 103. 104.
Antiochia dicta Theopolis. 6. Nouemb. b. 546.
Antiochia a Perſis vaſtata. 17. Decemb. f. 611.
Antiochus monachus ſcriptor. 16. Maij. d. 244.
Antoninus Pius qualis in Chriſtianos. 1. Ianuar. k. 6. 7.) 5. Ianuarij. c. 16.
Antoninus cognomẽto Philoſophus perſequitur Chriſtianos. 1. Ianuarij. k. 6. 7.
Apollinaris aſſertor Millenarij. 22. Februar. c. 104.
Apollo Daphniticus. 24. Ianuarij. b. 54.
Apologia pro dialogis ſancti Gregorij. 23. Decembris. f. 612. 619.
Apoſtolorum corpora Vrbis propugnacula. 29. Iunij. a. 318. 319.
SS. Apoſtolorum titulus Romæ. 1. Maij. a. 212. 213.
Apoſtolorum baſilicas etiam hæretici barbariq. ſunt reueriti. 18. Nouembris. a. 567.
Apparitura. 27. Maij. c. 260.
Apparitores. ibidem.
Apparuit frequẽter S. Michael Archang. 8. Maij. a. 229.)
Apronianus Præfectus Vrb. 4. Ian. c. 14.) 10. Maij. a. 234.) 23. Iunij. f. 308.
Aquila ciuitas in Veſtinis. 23. Ian. k. 52.) 24. Iulij. d. 358.
Aquileia Romana, aliàs Romatiana ciuitas dicta. 22. Iulij. f. 306.
Arabes feminæ velatæ. 7. Maij. b. 227.
Ararath mons. 22. Iunij. c. 305.
Arbores infelices. 19. Ianuarij. f. 42.
Arcadius Imp. fauet ſchiſmaticis. 22. Ianuarij. e. 28. eius impia edicta. ibidem.
Ara Victoriæ. 12. Aprilis. a. 182.
Areæ ſepulchrorum. 3. Ianuarij. e. 12.
Arelate dicta Roma Gallica. 22. Ionij. d. 306.
Arelatenſis eccleſiæ cum Viennenſi cõtrouerſia. 5. Maij. j. 221.
Arenaria. 3. Ianuarij. e. 12.
Arij impietas a ceteris diſcreta. 12. Aprilis. a. 181.
Arij epiſtola. 7. Ianuarij. b. 20.
Ariani etſi impij, non hagiomachi. xj. xij.*
Ariſtides philoſophus. 30. Ianuarij. g. 64.
Arnandus Galliarum Præfectus. 14. Martij. b. 133.
Arſaces Armeniæ rex. 17. Decemb. d. 661.
Aruſpices conſuluit Conſtantinus. 22. Aug. b. 411. 412.
Aruſpicum ius potiſſimum. 22. Auguſti. b. 412.) 27. Auguſti. b. 423.
Aſellia familia Rom. 6. Decembris. e. 595.
Aſianus presbyter falſa Acta edidit Pauli & Teclæ. x.*) 23. Septembris. b. 471.
Aſprenatum familia. 3. Auguſti. d. 379.
Athanaſij epiſcopi Neapolitani duo. 15. Iulij. h. 344.
Athanaſius Alexandrinus ſcripſit vitam Syncletices. 5. Ianuarij. h. 17.
Athanaſius ſcriptor in Syria. 9. Nouemb. i. 553.
Athenagoras. 18. Ianuarij. d. 40. 41.
Athenienſium primorum epiſcop. ſucceſſio. 9. Octobris. b. 500.
Athenogenes. 18. Ianuarij. e. 40.
Atrium Dijticum. 8. Februarij. e. 83.
Attila rex Hunnorum. 13. Maij. e. 240.
Augurum ius potiſsimum. 22. Auguſti. b. 412.) 27. Auguſti. b. 422.
Auguſti Imp. annorum ratio. 25. Decemb. b. 624.
Auguſtinus patitur calumniam. defenditur. 16. Octobris. b. 509. 510. falſo illi tribuuntur ſermones ad fratres de eremo. 5. Ianuar. a. 15. Quando eſt reuerſus in Africam. 4. Maij. a. 219. Punit presbyterum contemptorem vigiliarum. 24. Decembris. a. 621.
Auidius Caſsius tyrannus. 23. Maij. f. 255. 256.
Aurelianus Imp. qualis in Chriſtianos. 21. Ian. e. 46.
Aurelius epiſcopus Carthag. numquam ſchiſmaticus, defenditur a calumnia. 16. Octobris. b. 509. 510. idem ſanctitatis titulo dignus. ibidem.
Auxentius Iouinianiſta. 7. Decembris. a. 597.
Auxentius iunior. ibidem.
Auxentius ſenior. 7. Decembris. a. 596. 597.

B

B, pro V, ſæpe. 2. Decembris. a. 588.
Babyla vnus tantum. 24. Ianuarij. b. 54.
Babylæ oſſa pugnant. ibid.
Bagaienſis ciuitas. 3. Octobris. d. 489.
Baptiſmus Chriſti qua die contigit. 6. Ianuar. a. 18. quando a Græcis celebratus. 2. Februarij. a. 73.
Baptizatur Conſtantinus Romæ a Silueſtro. 22. Auguſti. a. 411. 412. 413.
Barathrum carcer Athenis. 14. Martij. b. 133.
Baſilica. 5. Auguſti. b. 382.
Baſilicæ Apoſtolorum. 18. Nouembris. a. 566. 567.
Baſilica Heleniana. 18. Auguſti. g. 405.
Baſilica Iulij. 9. Nouembris. a. 551.
Baſilica Lateranenſis. ibidem.
Baſilica Liberij. 5. Auguſti. b. 382.
Baſilica Pauli. 18. Nouembris. a. 567.
Baſilicæ Vrbis. ibidem.
Baſilij vita ab Helladio ſcripta. 1. Ianuarij. k. 7.
Baſilij nutrix & catechiſta. 14. Ianuarij. h. 32.
Baſilius Ancyranus Arianus. 22. Martij. f. 150.
Beatus Rhenanus arguitur. 31. Ianuarij. d. 66.
Bedæ Martyrologium. xx.*
Bello cæſi non habendi vt martyres. 19. April. f. 192.
Beſſæ populi ad Chriſtum conuerſi. 7. Ian. h. 21.
Beſtijs traditi frequentius Chriſtiani. 1. Feb. c. 70.
Bibliotheca Caſſiodori. 1. Maij. d. 213.
Blemmij populi qui. corrigitur Plinius. 14. Ian. d. 31.
Boiæ, vincula. 1. Auguſti. a. 373.
Bonifacij Papæ Secundi nomine falſæ litteræ. 16. Octobris. b. 510. 511.
Boſphorus Cimmerius. 23. Nouembris. b. 575.
Bouis candentis pœna. 11. Aprilis. c. 180.
Brandeum. 15. Iunij. a. 292.
Britannia redacta in prouinciam. 26. Maij. a. 259. regulos tum etiam habuit. ibidem.
Britannia minor Colonia Britannorum. 21. Octobris. b. 519.
Britonum ſtigmata. 22. Decembris. e. 618.
Brunichildis regina Francorum. 11. Februar. d. 88.
Brutiani apparitores. 27. Maij. c. 260.
Brutius antiquus hiſtoricus. 7. Maij. a. 226.
Bycia palus. 23. Nouembris. b. 575.

C

CAbades rex Sarracenorum. 8. Februarij. f. 83.
Cæa inſula. 1. Martij. e. 113.
Cæca a natiuitate viſum in baptiſmo recepit. 13. Decembris. f. 606.
Cædere lapidibus faciem. 9. Martij. b. 124.
Cæſaria virgo ſancta. 27. Auguſti. h. 424.
Cæſarea Palæſtinæ metropolis. 2. Februarij. d. 74.
Cæſarauguſta ciuitas. 3. Nouembris. c. 541.
Cæſenas eccleſia. 20. Ianuarij. f. 44.
Caius Vettienus. 2. Ianuarij. e. 9.
Calicis vitrei vſus. 7. Auguſti. b. 386. 387.

Calidarium ſtagnum. 9. Martij. c. 124.
Campaniæ prouinciæ diuerſa ratio. 10. Febr. e. 87.
Campus ſceleratus. 25. Octobris. a. 528.
Canonizationis Martyrũ antiquus ritus. 2. April. b. 182.
Canonum collectores. 4. Aprilis. d. 169.
Cantores infimæ claſſis. 13. Iulij. h. 340.
Capillos feminarum tondere. 20. Septemb. e. 465.
Capitolium quid. 29. Nouemb. d. 584.
Capitolia plura. ibidem.
Capitolium Romæ antea Saturnius mons. 14. Martij. 136.
Capitula Eccleſiaſtica. 17. Nouemb. c. 564.
Cappa. 11. Iunij. f. 286.
Cappella. ibidem.
Cappellani. ibidem.
Capreolus epiſc. Carthaginenſis. 16. Octob. b. 510.
Capuani epiſcopi tempore Iuſtiniani. 30. Octob. m. 575
Carcer a coercendo dictus. 14. Martij. b. 131.
Carcer centum virorum. 14. Martij. b. 131. 132. 133.
Carcer Cyzicenus. 14. Martij. b. 133.
Carcer in inſula Tiberina. ibidem.
Carcer liber. ibidem.
Carcer Mamertinus. 14. Martij. b. 131. 132. 133.
Carcer priuatus. 14. Martij. b. 132. 133.
Carcer Tullianus. 14. Martij. b. 131. 132. 133.
de eius loco ſententiæ aſſertæ defenſio. 14. Maij. 133. 134. & ſequen.
Carnellus flumen. 27. Maij. d. 260.
Carnifices diuerſi a lictoribus. 27. Maij. c. 260.
Carnificinæ Martyrum in theatris. 16. Septemb. c. 458.
Carnificina Nicomedienſis. 18. Martij. c. 144.
Carolus Martellus perſecutor. 20. Februarij. g. 102.
Carpocratiani hæretici. 22. Februarij. b. 104.
Carthaginen. epiſcop. ſucceſſio. 26. Octob. d. 529.
Caſſiodori bibliotheca. 1. Maij. d. 213.
Catabulum. 16. Ianuarij. c. 35.
Catabulenſes. ibidem.
Cataphrygæ pſeudomartyres. xxiij.*
Catacumba, vel Catatumba. 3. Ianuarij. e. 12.
Cataſta. 16. Martij. b. 141.
Cataſta, compedes. ibidem.
Cataſta, cratis ferrea. ibidem.
Cataſta, lignum tortorium. ibidem.
Cataſta, tabulatum. ibidem.
Catenæ Apoſtolorum aſſeruatæ. 1. Auguſti. a. 373.
Catena Petri præ ceteris Apoſtol. in honore. ibidem.
Cathedræ Romanæ celebritas antiqua. 18. Ianuarij. a. 38. 39.
Cathedra lignea Iacobi. ibid. 39.
Cathedra lignea Marci. ibidem.
Cathedra lignea Petri. ibidem.
Catholica fides vocatur Religio Romana. 16. Octobris. b. 511.
Catholici ijdem & Romani dicti. 16. Octob. b. 510.
Catholici hominis certum ſignum. ibid.
Cathomus. 15. Iunij. b. 292.
Caucoliberis ciuitas. 19. April. c. 192.
Ceadda carcer Spartæ. 14. Martij. b. 133.
Cellulæ filiarum Philippi. 6. Iunij. a. 277.
Centuriatorum imperitia. 13. Ianuarij. f. 30.
Cereorum vſus in Purificat. 2. Februarij. a. 73. 74.
Cherſona ciuitas. 23. Nouembris. b. 575.
Cherſoneſus Lyciæ, Syciæ. ibidem.
Childebertus Francorum rex. 1. Auguſti. a. 374.
Chorea e ſacris ſublata. 5. Ianuarij. a. 15. 26.
Choſroes duo. 22. Ianuarij. d. 49.
Choſroes vaſtat Antiochiam. 17. Decemb. f. 621.
Chriſti baptiſmus qua die. 6. Ianuarij. a. 18.
Chriſtus quo anno Auguſti natus. 25. Dec. 623. 624.
Chriſtiani de incendio Vrbis paſſi calumniam. 24. Iunij. b. 309.
Chriſtianorum ſtudium in Miſſa celebranda. 25. Decembris. g. 626.
Chriſtianorum res deriſæ in theatro. 14. Aprilis. e. 185. 186.
Chriſtiani præ ceteris in patiendo alacres. 15. Aprilis. c. 180.
Chriſtiani ob hæreticos odio habiti. 23. Ianuarij. c. 51.
Chriſtianis tantũ militare conceſſum. 31. Ian. d. 66. 67.
Chriſtiani ad leonem. 1. Februarij. c. 71.
Chriſtiani viri ad ludum. 16. Februarij. f. 96.
Chriſtianum nomen qua occaſione. 22. Februar. b. 104.
Chriſtiani a Gentilibus dicti ſacrilegi. 1. Ian. f. 5. 6.
Chriſtianiſmus cito auctus. 23. Ianuarij. c. 51.
Chriſtiani cur frequentius igni traditi. 27. Febr. d. 111.
Chromatius epiſc. Romatianus. 22. Iunij. f. 306.
Chromatij nomine falſa epiſtola. xv. xvj.*
Chryſooras. 21. Februarij. d. 103.
Circumcelliones Donatiſtæ. 9. Februarij. e. 85.
Citharæ vſus e vigilijs ablatus. 5. Ianuarij. a. 15.
Clades Galliarum. 13. Maij. e. 240.) 23. Maij. a. 253. 254.
Claudius iunior Imp. 18. Ianuarij. b. 40.
Eius Imperij anni. ibidem.
Claudius ſenior Imperator. ibidem.
Claudius Taurinenſis. 23. Decembris. f. 619.
Clauis aurea cum limatura catenarum. 1. Aug. a. 374.
Clementis Papæ ſtudium in perquirendis Actis Martyrum. ix.*
Clerici tabellarij epiſcoporum. 3. Februarij. b. 76.
Cloacæ Vrbis ſepulchra Martyrum. 26. Aug. b. 421.
Cœmeterium. 3. Ianuarij. e. 12.
Cœmeterium Priſcillæ ſenioris. 16. Ianuarij. l. 36.
Cœmeterij locus dictus ad S. Cæciliam. 4. Mar. b. 116.
Cœnobium ſeptem Eccleſiarum. 17. Decemb. c. 611.
Collecta, oratio. 22. Iunij. g. 306.
Collectarum dies. 2. Februarij. a. 73.
Collectores Canonum. 4. Aprilis. d. 169.
Collucianiſtæ hæretici. 7. Ianuarij. b. 20.
Collyridiani hæretici. 15. Auguſti. a. 399.
Coloniæ Agrippinæ ſitus antiquus. 21. Octob. b. 519.
Columba in ſpecie exiens anima. 10. Februar. h. in text. 186.) 12. Februarij. a. 90.) 28. Martij. f. in text. 158.) 8. Octobris. b. in text. 496.
Columna Mænia, ſiue Mæniana. 5. Ianuarij. f. 17.
Columna Milliaria. 11. Auguſti. b. 391.
Comam deponere religionis cauſa. 20. Septemb. e. 465.
Comam radere ignominiæ cauſa. ibidem.
Comites diuerſi generis. 31. Maij. b. 266.
Comites, aſſeſſores. ibidem.
Comites Impp. ibidem.
Comitialis morbus humano ſanguine curari ſolitus. 22. Auguſti. b. 413.
Commemoratio pro Martyribus. xiij. xiiij.*
Commentarienſis. 2. Februarij. b. 65.) 27. Martij. c. 136. 137.
Commodus Imperator qualis erga Chriſtianos. 18. Aprilis. b. 190. 191.
Communicatio continua Africanæ Eccleſiæ cum Romana. 16. Octobris. b. 510.
Compedes perforati. 22. Ianuarij. b. 47. 48.
Concilia ſanctorum, loca Martyrum. 3. Ianuarij. e. 12.) 23. Iunij. c. 307. 308.
Concordiæ ædes Romæ. 14. Martij. 136. 137. 138.
Condiri ſolita corpora Martyrum. 4. Auguſti. k. 381.
Confeſſio, locus in eccleſia. 6. Iulij. c. 329. 330.
Confeſſiones Apoſtolorum. ibidem.
Confeſſor. 2. Ianuarij. h. 10.
Connatius regulus Britanniæ. 21. Octobris. b. 519.
Conſtantini hiſtoria de collectione Actorum Martyrũ qualis. xv. xvj.*
Conſtantinus Imp. expurgat loca libidinis. 21. Ian. a. 45.

Conſtan-

Conſtantini lex de gladiatoribus. 1. Ianuarij. c. 4.
Conſtantinus quid aduerſus lenones. 6. Iunij. d. 277.
Conſtantinus abrogauit ſupplicium inſcriptionis faciem. 22. Decembris. c. 617.
Conſtantinus Imperator baptizatur Romæ. 12. Auguſti. b. 411. 412. 413.
corrigitur error de eius infidelitate & indignatione in Chriſtianos. ibidem.
quomodo dictus Pont. Max. ibidem.
Lepra percuſſus, & ſanatus. 412. 413.
Eius ſtudium in erigenda baſilica Apoſtolorum. 18. Nouembris. a. 566.
Conſtantiniana baſilica. 9. Nouembris. a. 551.
Conſtantius Imperator vetuit Gentiles militare. 31. Ianuarij. d. 67.
Conſules ordinarij dant nomen anno. 10. Maij. d. 234.) pluribus. 25. Decembris. b. 625. 626.
Errare neceſſe eſt; qui non per Conſules numerat annos. ibidem.
Conſules ſuffecti, & allecti. ibidem. 234.
Conſulares Iudices. 27. Maij. e. 261.
Contemptores deorum qua pœna affici ſoliti. 28. Iulij. f. 366. 367.
Corduba in Perſide. 15. Aprilis. d. 187.) 22. Aprilis. f. 197. 198.
Corduena. ibidem.
Cornicularij diuerſi ordinis. 21. Auguſti. c. 409.
Corona martyrum. 1. Ianuarij. d. 4. 5.
Corpora Chriſtianorum redimi ſolita. 7. Aprilis. d. 173.
Corpora damnatorum redimi ſolita. 6. Iunij. e. 227. 228.
Creſcentij turris. 29. Septembris. a. 483.
Cretenſes Martyres celeberrimi. 9. Iulij. b. 334.
Crypta. 3. Ianuarij. e. 12.
Crypta Neapolitana. 8. Ianuarij. i. 23.
Cruciamenta exquiſita. 9. Iunij. b. 281.
Cruces diuerſi generis. 7. Aprilis. d. 173. 174.
Crux acuta, tranſuerſa, eminentior. ibid.
Crux in finis Gentilium expiandis collocata. 13. Maij. a. 239.
Crux pro titulo. 26. Iulij. f. 362.
Crucis miracula. 3. Maij. a. 216. 217.
Crucifixorum immenſus numerus. 22. Iunij. e. 305.
Crucifixorum corpora redimi ſolita. 7. Aprilis. d. 173.
Crurifragium immane ſupplicium. 23. Maij. e. 254.
Cubiculum idem quod Sacellum. 31. Iunij. f. 286.
Cubicularij. ibidem.
Cucumeris cliuus. 17. Ianuar. e. 296.
Cullei pœna. 3. Aprilis. e. 167.
a quo inuenta, a quo aucta. ibidem.
a quo abrogata. ibidem.
a quo reſtituta. ibidem.
Cyphon ſupplicium. 28. Iulij. f. 366.
Cyphoniſmus. ibidem.
Cyrilli nomine epiſtolæ ſuppoſitæ. 9. Maij. g. 232.
Cyrus exconſul. 12. Decembris. h. 604.

D

DAcorum notæ. 22. Decembris. c. 617.
Dalmatica veſtis. 31. Maij. h. 267. 268.
Dalmatica opertorium feretri. ibidem. e.
Dalmaticæ vſus. ibidem.
Dalmatius archimandrita. 5. Decembris. e. 594.
Damaſi carmina. 14. Ianuarij. a. 31.) 21. Ianuarij. a. 45.) 25. Ianuarij. b. 56.) 4. Februarij. a. 77.) 5. Februarij. a. 78.) 25. Octobris. a. 528.
Damaſus Paulino, & non Meletio communicat. 12. Februarij. f. 91.
Damnare ad beſtias. 1. Februarij. c. 70.
Daphnis lucus expurgatur. 24. Ianuarij. b. 54.
Daphnitica porta. 17. Decembris. f. 611.
Decaluatio ignominioſa pœna. 20. Septembris. e. 465.
Decimatio ſupplicium militare. 22. Septembris. b. 469.
Decij Imp. perſecutio. 31. Ianuarij. c. 66.
Decij & Valeriani cur dicta perſecutio. 10. Auguſti. b. 391. 392.
Decij Imperatoris expeditio in Perſas. 17. Februarij. b. 97.
Decij Imperatoris anni. 31. Ianuarij. e. 66.
Defunctorum ſepulchra epulis coronare. 18. Ianuarij. a. 39.
Defunctorum anniuerſaria memoria. 2. Nouembris. a. 540.
Deorum irriſores qua pœna puniebantur. 1. Martij. f. 115.
Deoſculatio pro adoratione. 17. Februarij. f. 97.
Dexter Præf. Præt. 9. Martij. e. 125.
Diaconi regionarij ſeptem in Vrbe. ix.*
Diaconia. 8. Auguſti. b. 388.
Diaconia differt a Diaconio. ibidem.
Diaconia S. Mariæ. 16. Martij. a. 142.
Dialogorum ſancti Gregorij fides ſincera. 23. Decembris. f. 619. 620.
quando ſcripti. ibidem. & 2. Martij. e. 115.
defenſi a calumnia. 23. Decemb. f. 619. 620.
Diaſphendon immane ſupplicium. 14. Maij. d. 241.
Dies natalis Martyris ſcribi ſolitus, & annua commemoratione celebrari. xiij. xiiij.*
Dies natalis idem obitus. 3. Ianuarij. b. 11.
Dij monaſterium. 8. Februarij. e. 83.
Dijtæ, Dijticum. ibidem.
Dimas. 25. Martij. g. 154.
Diocletiani edictum de libris comburendis. xij.*) 2. Ianuarij. b. 9.
Diocletiani regia Nicomediæ. 18. Martij. e. 144.
Diocletiani perſecutio. 2. Ianuarij. b. 9.
Dionocus regulus in Britannia. 21. Octob. b. 519.
Dionyſius Exiguus. 1. Ianuarij. a. 2.
Dioſcorus architheater. 14. Aprilis. e. 186.
Dominicum, locus Deo ſacratus. 5. Auguſti. b. 383.
Dominicum, templum. 25. Decembris. g. 626.
Dominicum agere. ibidem.
Dominicum adire. ibidem.
Dominico intereſſe. ibidem.
Domitius Vlpianus hoſtis Chriſtianorum. 1. Ianuarij. g. 6.
Donatiſtæ corruperunt Acta Martyrum. 11. Februarij. a. 88.
Donatiſtæ gloria martyrij accenſi. xxiij.*
Dormientium ſeptem hiſtoria elucidata. 27. Iul. f. 364.
Doroſtorum in Myſia. 25. Maij. b. 257.
Drepanius Florus. 8. Maij. a. 229.
Drepanum Bithyniæ ciuitas. 7. Ianuarij. b. 20.

E

EBion hæreſiarcha edidit falſa Acta Apoſtol. x.*
Eccleſia Romana caput omnium eccleſiarum. 9. Aprilis. f. 178.
Eccleſiæ Romanæ conſuetudo vetus in impartiendis ſacris ſanctorum reliquijs. 15. Iunij. a. 292.
Eccleſiæ Romanæ exacta cura in perquirẽdis Actis Martyrum. ix. x.*
Eccleſia Romana qua cautela non legebat Acta Martyrum. x.*
Eccleſiæ Romanæ Martyrologium. xviij. xix. xx.*
Eccleſiæ Apoſtolorum Romæ qua reuerentia habita etiam ab hoſtibus. 18. Nouembris. a. 566. 567.

Eccleſiarum omnium cura in colligendis Actis ſanctorum Martyrum. ix. x.*
Eccleſiæ frequentes in honorem S. Michaelis Archangeli. 8. Maij. a. 229. 230.
Edictum Diocletiani de concremandis libris Chriſtianorum. 2. Ianuarij. b. 9.
Encratitæ ediderunt falſa Acta Apoſt. x.*
Ephræm Syrus quid de Baſilio. 14. Iunij. a. 290.
Ephemerides Bedæ nomine. xxj.*
Epimenides 57. annis dormiſſe dicitur. 27. Iulij. f. 364.
Epiphania ciuitas. 12. Iunij. e. 287.
Epiphaniæ ſolemnitatis antiquus vſus. 6. Ianuarij. a. 28.
Epiphanius Scholaſticus. 21. Ianuarij. g. 46.
Epiſcopi ad limina Apoſtol. 29. Iunij. a. 318.
Epiſcopi aliquando ijdem Papæ, Pontifices, & ſummi Sacerdotes dicti. 9. Aprilis. l. 177. 178.
Epiſtola nomine Bonifacij Papæ Secundi falſo ſcripta. 16. Octobris. b. 510. 511.
Epiſtolæ Romanorum Pontificum in honore habitæ. 8. Aprilis. e. 175.
Epulum ſacrum in natalitijs Martyrum. xiij. xiiij.*
Epypa ciuitas Lydiæ. 18. Februarij. d. 98.
Equuleus qualis. 22. Ianuarij. b. 47. 48.
corriguntur errores aliorum. ibidem.
Erotes malo nauis ſuffixus. 7. Aprilis. d. 174.
Eſquilinus campus, carnificina & ſepulchrum damnatorum. 10. Februarij. b. 86.
Euagrius Ponticus Origeniſta. 17. Ianuarij. b. 37.
Euchariſtiam domum portandi vſus antiquus. 15. Auguſti. c. 400.
Euchariſtiam manibus ſumere. ibidem.
Euchariſtiæ locus in eccleſia. xij.*
Eudocia Auguſta. 1. Auguſti. a. 373.
Eudoxia Auguſta. ibidem.
Eudoxiæ titulus. ibidem.
Euelid tyrannus. 14. Martij. d. 133.
Eugenius Toletanus defenditur. 23. Ianuarij. 52.
Eulalius epiſcopus Alexandrinus fictitius. 16. Octobris. b. 511.
Eunomius hæreſiarcha. xxiiij.*
Euodius epiſcopus Vzalenſis ſcriptor. 3. Auguſti. a. 378.
Euphemitæ hæretici. xxiij.*
Euſebij lib. de Martyribus qualis. xvj. xvij.*
deperditus. 1. Februarij. d. 70. 71.
quid de eo Lindanus. 23. Septembris. b. 474.
Euſebij Martyrologium. xvj. xvij.*
Euſebij lib. de temporibus. xij.*
Euſebius falſo dictus primus auctor Martyrologij. xviij.*
Euſebij hiſtoriæ locus reſtitutus. 22. Februarij. f. 105.
Euſebius Cæſareæ epiſcopus quam indignus titulo ſanctitatis. xviij.*) 21. Iunij. e.
Euſebius Pamphili in quibus parum fidus hiſtoricus. 22. Auguſti. b. 412.) 9. Octobris. b. 500.
Idem Arianus. xviij.*) 21. Iunij. e. 302.
Euſebio Emiſſeno falſo adſcriptæ homiliæ Eucherij. 16. Nouembris. c. 563.
Euſebius Sebaſtenus ſcriptor. 13. Decembris. b. 606.
Euſtachius Sebaſtenus hæreſiarcha. 20. Septembris. e. 466.
Euſtathij epiſcopi Antiocheni egregia laus in Concilio Niceno. 16. Iulij. c. 345.
Euthymius Origeniſta. 20. Ianuarij. g. 44.
Eutychiani. 23. Ianuarij. i. 52.
Excommunicatio dicta ſancti Eleutherij. 20. Februarij. d. 101.
Exquiſita martyrum tormenta. 9. Iunij. b. 281.) 28. Iulij. f. 366. 367.
Extorris Chriſtiani fidei cauſa conditio. 2. Ianuarij. h. 10.

F

FAbianus Papa Vrbem diuiſit ſeptem diaconis. ix.*
Fabianus expræfectus. 4. Ianuarij. d. 14.
Fabiola Romæ noſocomium erexit. 31. Decemb. g. 635.
Facere, idem quod ſacrificare. 9. Aprilis. l. 177.
Faciem notis inſcribere. 22. Decembris. c. 617. 618.
Faleria. 12. Auguſti. g. 395.
Falaris ciuitas in Piceno. ibidem.
Faltonius Probus. 1. Ianuarij. c. 4.
Fames valida Hieroſolymis. 11. Iunij. a. 285.
Faſti Chriſtianorum. xiiij.*)
Faſti Conſulares. 1. Ianuarij. a. 2.) 25. Decembris. b. 624.
Faſtos quis primus in Albo poſuerit. 22. Auguſti. c. 413. 414.
Fauſtæ Auguſtæ mors. 22. Nouembris. a. 574.
Fauus mellis tantum in Eccleſia. xxiij.*
Felix Aptungitanus. 24. Octobris. a. 526.
Felix Tibirenſis. ibidem.
Feminam decaluare ignominiæ cauſa. 20. Septembris. d. 465.
Feriæ Gentilium, martyrum cæde ferales. 1. Ianuar. e. 5.
Ferentum, Ferentinum, Ferentani, Ferentes. 14. Maij. g. 241. 242.
Feſta Martyrum. xv. xvj.*
Feſta Gentilium mutata in feſta Sanctorum. xiij. xiiij.*
Feſtiuitas nulla abſque conſenſu Romanæ Eccleſiæ. 8. Decembris. a. 599.
Feſtus ſenator Romanus. 29. Iunij. a. 318.
Fibrenus flumen. 27. Maij. d. 260.
Fidiculæ quæ vere ſint, quidq. torquere fidiculis. 22. Ianuarij. b. 48.
Flaccus comes. 31. Maij. b. 266. 267.
Flauiæ Domitillæ plures. 7. Maij. a. 229.
Flauij ſacerdotes. ibidem.
Flori Martyrologium. xxj.*
Florianus & Florus epiſcopi Cæſenæ. 20. Ianuarij. f. 44.
Foramina compedum. 22. Ianuarij. b. 48.
Quid extendere ad tertium, quartum, vel quintum foramen. ibidem.
Forcipes diuerſi generis, tortoria inſtrumenta. 26. Iunij. d. 313.
Formiana eccleſia. 2. Iunij. b. 271.
Fornices theatrorum, promptuaria impudicitiæ. 21. Ianuarij. a. 45.
Per Conſtantinum Imp. expurgati. ibidem.
Fortunæ templum Antiochiæ. 17. Decembris. f. 611.
Fortunæ templum Cæſareæ. 9. Aprilis. d. 176.
Fortunatus poeta. 13. Auguſti. h. 397.
Frangere crura martyrum. 7. Aprilis. d. 173.) 23. Maij. e. 254.
Fratres duo vterini eodem die nati, ſimul epiſcopi conſecrati, vno etiam eodemq. die ſimul in cælum migrarunt. 8. Iunij. d. 279. 280.
Frigidarij ſtagnum. 9. Martij. c. 124.
Frigus immenſum in Armenia. 9. Martij. c. 124. 125.
Fumo necare homines. 23. Maij. f. 254. 255.
Fundana eccleſia. 16. Ianuarij. i. 35.
Furcæ ſupplicium. 7. Aprilis. d. 174.
Furconium ciuitas in Veſtinis. 24. Iulij. d. 358.
Fuſtibus cædere. 29. Ianuarij. b. 61. 62.
Fuſtuarium. ibidem.

G

GAbbaras. 4. Auguſti. k. 381.
Galerius Maxim. Præfectus. 4. Iunij. b. 273. 274.
Gallæ feminæ conſulares. 5. Octobris. 493.
Galli Cæſaris pietas. 24. Ianuarij. b. 54.) 17. Auguſti. c. 404.

Galli in Galatiam. 3. Maij. a. 213.) 27. Iunij. a. 315.
Galliarum clades. 13. Maij. e. 240.) 23. Maij. a. 254.
Gallicani conſulatus. 25. Iunij. c. 321.
Gallienus Imper. qualis erga Chriſtianos. 13. Ianuarij. b. 26.) De eodem. 10. Auguſti. b. 391.
Gallio Proconſul Achaiæ. 29. Nouembris. c. 584.
Gallogræcia. 27. Iunij. a. 315.
Gangrenſis Concilij canonũ elucidatio. 6. Iulij. e. 330.) 30. Septembris. e. 465. 466.
Gaufridus epiſcopus Aſaphenſis, ſcriptor. 21. Octobris. b. 509.
Gaunus piratæ. 21. Octobris. b. ibidem.
Gemma in calicem ſacrum cælitus delapſa. 1. Septembris. m. in text. 434.
Gemoniæ ſcalæ. 14. Martij. 138.
Gennadius erroris arguitur. 25. Iunij. g. 321.
Genſericus rex Vuandal. 22. Iunij. b. 305.
regni eius tempus. ibidem.
Gentiles caput veruecis colebant. 2. Martij. f. 115.
Gentiles quando cœpti dici Pagani. 31. Ianuarij. d. 66.
Georgia, ſiue Georgon ciuitas. 23. Nouemb. b. 576.
Georgij populi. 23. Nouembris. b. 576.
Georgius pſeudomartyr Arianus. xxiij.*) 23. Aprilis. a. 199.
Geris ciuitas in Ægypto. 6. Ianuarij. f. 19.
Geſſen eadem eſt Thebais. 17. Ianuarij. a. 36.
Glabrio conſularis. 7. Maij. a. 226.
Gladiatores ſublati, reſtituti, prorſus abrogati. 1. Ianuarij. d. 4.
Gnoſticorum commenta. x.*) 20. Martij. a. 147.
Iidem nomine Chriſtiano multum obfuerunt Eccleſiæ. 23. Ianuarij. c. 51.
Gothorum eccleſia Romæ. xj.*) 5. Februarij. a. 78. 79.
Gothi fugati a martyre. 10. Decemb. c. 602.
Græcorum ſchola Romæ. 9. Octobris. b. 499.
Graphij ad necem parandam tardiorem comparati. 13. Auguſti. e. 396. 397.
Gregorius Papa quando & qua diligentia ſcripſit dialogos. 2. Martij. e. 125.) 23. Decemb. f. 619. 620.
Defenditur a calumnia Cani de citato loco Sozomeni. 23. Decembris. f. 619. 620.
Gregorij hiſtoria de Paulino Nolano elucidatur. 22. Iunij. b. 304.
Gregorius epiſcopus Cordub. xv.*
Gregorij Nazianzeni corporis tranſlationes. 11. Iunij. e. 285.
Gregorius epiſcopus Tarracinenſis ſcriptor. 3. Octobris. f. 489.
Gregorius Thaumaturgus quid de ſolemnitatibus Martyrum. xiiij.*
Gregorij Turonenſis error de Dionyſio. 19. Octobris. b. 499.) de Martini obitus tempore. 11. Nouembris. a. 555. 556.
Guntharius rex Vuandalorum. 22. Iunij. b. 305.
Gutta iugiter manans, ſic dictus locus apud Vrbem. 9. Iulij. a. 334.

H

HAdrianus Imper. perſequitur Chriſtianos. 30. Ianuarij. g. 64.
auidus ſpectator carnificinæ. 15. Februarij. a. 94.
eius mutatio in melius. 30. Ianuarij. g. 64.
Hadriani moles in eccleſiam ſancti Michaelis conuerſa. 29. Septembris. a. 482. 483.
Hæreſis Millenariorum aliquandiu tolerata. 22. Februarij. c. 104.
Hæretici ſuppoſuerunt falſas hiſtorias Apoſtolorum nomine. x.*
Hæretici falſarunt Acta martyrum. x.*) 23. Aprilis. a. 199. 200.
Hæretici veſpis comparati. xxiij.*
Helena Conſtantini mater. 7. Ianuarij. b. 20.
Heleniana baſilica. 18. Auguſti. g. 405.
Helenopolis. ibidem.
Helenopontus. ibidem.
Heliodori nomine epiſtola. xvij. xviij.*
Heliopolitanorum ſæuitia. 29. Martij. b. 159.
Helladius epiſcopus Cæſarienſis, ſcriptor. 1. Ian. m. 7.
Heraclius Imperator optime meritus de Romana Eccleſia. 7. Maij. f. 228.
Herodiani locus ex Lampridio elucidatus. 1. Ian. f. 5.
Hieronymi Martyrologium quale. xv. xvj.*
Hieronymi nomine epiſtola ad Chromatium & Heliodorum. xv.*
Hieronymi ad Oceanum epiſtola germana. 23. Septembris. b. 473.
Hieroſolymis ſedes Patriarchalis. 2. Februar. d. 74.
Hieroſolymitana peregrinatio. 4. Maij. e. 219.
Hilarius diaconus hæreticus. 13. Ianuarij. f. 30.
Hiſpaniarum diuiſio & magiſtratus. 10. Decembris. c. 602.
Hiſtriones in theatro deridebant res Chriſtianorum. 14. Aprilis. e. 185. 186.
Honorius Imp. vetuit Gentiles militare. 31. Ianuarij. d. 66. eius de templis idolorum reſcriptum. 13. Maij. a. 239.
de confringendis ſimulacris ſanctio. 30. Aug. d. 430.
inſtaurat baſilicam ſancti Pauli. 18. Nouemb. a. 567.
Hormiſda Choſrois filius. 22. Ianuarij. d. 49.
Hoſpitale S. Sampſonis. 27. Iunij. e. 315.
Hoſpitale Zotici. 31. Decembris. g. 635.
Hoſpitalium auctores. 31. Decembris. g. 635.
Hunnorum piratæ in Britanniam. 21. Octobris. b. 519.
graſſantur in virgines. ibidem.
genus hominum ſalaciſſimum. ibidem.

I

IAcobus in Hiſpaniam. 25. Iulij. a. 359. 360.
Iberorum fides Catholica illibata. 15. Decembris. e. 609.
Idolum frangens, extra claſſem martyrum ponendus. 9. Aprilis. d. 176.
Ieiunij tempore ceſſare ſolemnitates martyrum. xviij.*
Ieiunium in die Kalendarum Ianuar. 1. Ianuar. a. 2.
Ieiunium in die Kalend. Nouembris. 1. Nouemb. a. 538.
Ignis ſupplicium. 27. Februarij. d. 111.
Ildeſonſus Chryſoſtomus appellatus. 23. Ianuar. i. 52.
Ildeſonſus defenditur. ibidem.
Ildeſonſi liber de vir. illuſtr. 18. Februarij. e. 99.
Imago Saluatoris fundens ſanguinem. 9. Nouembris. i. 551. 552.
Imago vetus S. Sebaſtiani. 20. Ianuarij. c. 43. 44.
Imagines ſanctorum præ foribus affigi ſolitæ. 5. Ianuarij. e. 26.
Imagines ſacræ in eccleſia. 4. Februarij. f. 77.
Imaginum ſacrarum cultus. 9. Nouemb. i. 552. 553.
Imperator nemo dicebatur, niſi quem Papa coronaſſet. 14. Iulij. i. 342.
Imperatores laudatiſſimi cur perſequebantur Chriſtianos. 23. Ianuarij. c. 51.
Imperatores præſentes aderant carnificinis martyrum. 15. Februarij. a. 94.
Imperatorum leges de ferijs. 1. Ianuar. c. 5.
Imperatorum Chriſtianorum nullus dictus Pont. Max. 22. Auguſti. b. 411. 412.
Incendium Vrbis ſub Nerone. 24. Iunij. b. 309.
Inſcriptiones facierum notæ ignominiæ. 22. Decembris. c. 617.
apud nonnullas gentes eadem ſigna nobilitatis. ibidem.

Inſula Tiberina carcer damnatorum. 14. Martij. b. 133.
Intercalares dies per Gentiles leuibus ex cauſis. 1. Ianuarij. b. 3.
Ioannes Damaſcenus dictus Chryſooras Manſur. 21. Februarij. d. 103.
Ioannes Molanus notationes ſcripſit in Martyrologium xv. xxj.*
Iouinianus hæreſiarcha. 19. Ianuar. h. 42.
Irriſores deorum acerbiori pœna puniebantur. 1. Martij. e. 113.
Iſidorus Cordubenſis. 4. Aprilis. d. 169.
Iſidorus Mercator. ibid.) 16. Octobris. b. 510.
Iſidorus Origeniſta. 2. Ianuarij. g. 10.) 15. Ian. h. 35.
Iſidorus Pacenſis. 4. Aprilis. d. 169.
Italiæ ſtatus tempore S. Ambroſij. 4. Aprilis. b. c. 169.
Iudææ feminæ velatæ. 7. Maij. b. 227.
Iudæi Minoricæ inſulæ ad Chriſtum conuerſi. 3. Auguſti. a. 378.
Indices conſulares. 27. Maij. e. 261.
Iulianæ Aniciæ feminæ clariſſimæ plures. 7. Februarij. g. 82.
Iulianus Apoſtata inſanit in reliquias Babylæ. 24. Ianuarij. b. 54.
perſequitur Chriſtianos. 22. Martij. f. 151.
numquam Romam venit. 4. Ianuarij. c. 13.) 10. Maij. a. 234. fauet Catholicis. ibidem.
quando hypocriſim exuit. 16. Octobris. d. 511.
Iulianus Pomerius. 8. Martij. f. 122.
Iuppiter Vindex. 1. Nouembris. a. 539.
Iure antiquo Rom. vetiti dij peregrini. 1. Ian. f. 5. 6.
Iurenſia loca. 28. Februarij. d. 112.

K

KAlendæ Ianuarij. 1. Ian. a. 2. 3.) Gentilium ſuperſtitiones in eis a Chriſtianis ſublatæ. ibid.
Illa die a cæde martyrum non temperatum. ibid. e. 5.
Kalendæ Ianuarij ſuperſtitionibus cumulatæ. 1. Ianuarij. a. 2. Chriſtianorum ieiunio ſanctificatæ. ibidem.
Kalendæ, Nonæ, & Idus quare præmittantur, cum Martyrologij dies annunciatur. 1. Ianuar. b. 3.
Kalendis, alijsq. Gentilium ferijs multi occiſi martyres. 1. Ianuarij. d. 4.
Kalendis Nouembris ieiunium in Eccleſia. 1. Nouembris. a. 538.
Kalendarum Auguſtarum ritus Gentil. 1. Aug. a. 373.
Kalendaria Eccleſiaſtica in monaſterij parietibus deſcribi ſolita. 22. Auguſti. c. 413.

L

LAbicana via. 10. Februarij. c. 86.
Lac pro ſanguine ex cæſo capite martyris. 15. Iulij. e. in tex. 343.
Lacedæmoniæ feminæ. 3. Maij. e. 218.) 7. Maij. b. 226. 227
Lacus Tirenſis. 9. Iulij. c. 334.
Laminæ candentes. 12. Maij. b. 247.
Lapis indelebili ſanguine aſperſus. 5. Nouemb. a. 545.
Lateranenſis baſilicæ præſtantia, eiuſdemq. diuerſa nomina. 9. Nouembris. a. 551. 552.
Latomiæ. 14. Martij. b. 131. 132.) 15. Iunij. b. 293.
Latro conuerſus latrones conuertens. 28. Auguſti. i. in tex. 425.
Lebes ad cruciandum compoſitus. 24. April. b. 201.
Lectorum ordo in Eccleſia. 13. Iulij. h. 340.
Legatio a S. Leone Papa ad reſtituendos lapſos. 2. Aprilis. f. 165.
Lenonibus traditæ Chriſtianæ. 9. Ianuarij. b. 23.) 21. Ianuarij. a. 45.) 16. Februarij. f. 96.
Leo Papa Primus quid in baſilica ſancti Pauli. 18. Nouembris. a. 567.
Leodienſis Eccleſiæ ſincera fides. 3. Nouembris. g. 582.
Leonibus traditi Chriſtiani. 1. Februarij. c. 70.
Leontius epiſcopus ſcriptor. 1. Iulij. l. 322.
Lepra Conſtantini Imp. 22. Auguſti. h. 411. 412. 413.
Lepra curari ſolita humano ſanguine. ibidem.
Leuuigildi regis tempus, geſta. 13. Aprilis. c. 184.
Lex xij. tab. de ſiſtendo iudicio ægrotum. 27. Februarij. e. 111.
Lex Honorij Imperat. de confringendis ſimulacris. 30. Auguſti. d. 430.
Lex Porcia & Valeria. 19. Ianuarij. f. 42.
Leges Impp. de ferijs. 1 Ianuarij. c. 4.
Legibus Conſtantini vetiti gladiatores. 1. Ianuarij. d. 4.
Liber carcer. 14. Martij. b. 133.
Liber de Romanis Pontificibus a recentioribus citatur ſub nomine Damaſi. ix.*
Liber Euſebij de temporibus. xij.*
Libri Chriſtianorum incenſi. xij.*) 2. Ianuar. b. 9.
Licinius Imp. quid in Chriſtianos. 2. Ianuar. d. e. 9.
Lictores. 27. Maij. c. 260.
Limatura catenarum S. Petri. 1. Auguſti. a. 374.
Limina Apoſtolorum. 18. Nouembris. a. 567.
Limina Apoſtolorum viſitare. 29. Iunij. a. 318. 319.
Limina eccleſiarum exoſculari. 18. Nouembris. a. 567.
Lindani epiſcopi laus. 23. Septemb. b. 414.
Lingua Slauorum dici ſacras laudes conceſſum. 9. Martij. f. 125.
Lingua abſciſſa loquens martyr. 18. Nouembris. b. in tex. 566.
Liquor ſcaturiens ex oſſibus Sanctorum. 30. Aprilis. d. 211.) 9. Maij. h. 232.) 13. Maij. c. 239.
Litaniæ maiores. 25. Aprilis. b. 203. 204.
Litaniarum antiquitas, & diuerſitas. ibidem.
Litterati ſerui. 22. Decembris. e. 627.
Locutio Eccleſiaſtica. 9. Nouembris. b. 551. 552.
Longobardi diuerſæ religionis. 2. Martij. f. 215. facti Chriſtiani. ibidem.
Lorenſia loca. 28. Februarij. d. 112.
Luciani diſcipuli facti hæretici. ibidem.
Luciani epiſtola authentica. 3. Auguſti. a. 378.
Luciani martyris elogium. 7. Ianuar. b. 20.
Lucianea ſcripta. 7. Ianuarij. b. 19. 20.
Lucianiſtæ. ibidem.
Lucullanum. 8. Ianuarij. h. 22.
Ludus pœna. 16. Februarij. f. 96.
Luna pro die. 1. Ianuarij. b. 3.
Lupercalia abolita. 2. Februarij. a. 73. 74
Lux nocturna ad martyrum corpora. 3. Octobris. c. in tex. 488.

M

MAcarius Origeniſta. 2. Ianuarij. k. 10.
Macedonius hæreſiarcha. 30. Martij. c. 161.
Macellum Libyæ. 5. Auguſti. a. 382.
Machabæus, quid. 1. Auguſti. b. 374.
Macrina S. Baſilij auia & nutrix. 14. Ianuar. h. 32.
Madaurenſium blaſphemiæ. 4. Iulij. e. 326.
Mænia, ſiue Mæniana columna. 5. Ianuar. f. 17.
Magi igne damnati. 27. Februarij. d. 111.
e ſaxo præcipitari ſoliti. 14. Martij. b. 132.
Maiuma ciuitas. 26. Decembris. f. 626.
Maiumæ ſpectaculum. ibidem.
Malauallis. 10. Februarij. f. 87.
Mamertini carcer. 14. Martij. b. 131. 132.
Manichæi multa ſuppoſuerunt nomine Apoſtolorum. x.*
Manuum ac pedum præciſio. 27. Iunij. d. 315.
Manſeron, & Manſur. 21. Februarij. d. 103.
Maphors quid. 7. Maij. b. 227.
Maras diaconus. 31. Maij. b. 268.

Marcellinus tribunus notariorum. 6. Aprilis. c. 172.
Marcomannicum bellum quando. 19. Iunij. a. 299.
Marcus Arethuſius Arianus. 29. Martij. b. 159.
Mariæ Dei genitricis tempus obitus. 15. Auguſti. a. 399. 400.) eius cultus quando magis magisq; auctus. 8. Septembris. a. 444.
Marna idolum. 26. Februarij. g. 98.) 13. Maij. a. 239.
Maronia, Maronitæ. 21. Octobris. e. 520.
Martia Commodi Imp. concubina quid erga Chriſtianos. 18. Aprilis. b. 190.
Martyrem quid faciat. 19. Aprilis. f. 192. 193.
Martyrem vindicare. ibidem.
Martyres qui dicti olim. 2. Ianuarij. b. 10.
Martyres falſi Ariani. xxij. xxiij.*
Martyres falſi Donatiſtæ. ibidem.
Martyres falſi Euphemitæ. ibidem.
Martyres falſi hæreticorum. xxj. xxij. xxiij. xxiv.*
Martyres falſi Marcionitæ. xxiij.*
Martyres falſi Montaniſtæ. ibidem.
Martyres falſi Priſcillianiſtæ. ibidem.
Martyres ſub Alexandro Imp. 2. Ianuar. f. 5.
Martyres ſub Antonino Pio. 5. Ianuarij. c. 16.
Martyres ſub Gallieno. 13. Ianuarij. b. 29.
Martyres ſub diuerſis perſecutionibus. infra, Perſecutio.
Martyres paſſi ipſis Gentilium ferijs. 1. Ianuar. d. 4.
Martyres cur frequentius igni traditi. 27. Febr. d. 111.
Martyres non dicendi caſi in bello quamuis iuſto. 19. Aprilis. f. 193.
Martyres non dicendi, quos Chriſtianus Catholicus magiſtratus licet iniuſte occidi mandaſſet. 19. Aprilis. f. 192. 193.
Martyria exhiberi ſolita in theatris. 16. Sept. c. 458.
Martyriani hæretici. xxiij.*
Martyrij gloriæ cupidiſſimi Marcionitæ, Cataphrygæ, Donatiſtæ, & alij hæretici. xxij. xxiij. xxiiij.*
Martyrium idem quod eccleſia. 6. Iulij. e. 329. 330.
Martyrium redimere. 18. Aprilis. b. 190.
Martyrium ob vnitatem ſeruandam egregium. 19. Iulij. c. 350.
Martyrum Acta diligenter conſcripta. ix. x.*) incenſa. xj. xij.*) ab hæreticis deprauata. x. xj.*) Romæ non legebantur. xj.*) alicubi legi ſolita. x. xj.*) non omnino ſublata. xj.*
Martyrum Acta proconſularia. x.*
Martyrum anniuerſaria memoria. xiij. xiiij. xv.*) 1. Nouembris. a. 538.
Martyrum corpora condiri ſolita. 4. Auguſti. k. 381.) ſub altari condi ſolita. xiiij. xv.*
Martyrum corpora redimere. 7. Aprilis. d. 174.) 6. Iunij. e. 277. 278.
Martyrum cultus antiquus. xiij. xiiij.*
Martyrum dies natalis perecelebris. xix. xx. xxij.*
Martyrũ ingens numerus. xiij. xiiij. xvj. xviij. xix. xxxv.*
Martyrum loco habiti, qui peſtilentia afflictatis miniſtrabant. 28. Februarij. c. 111.
Martyrum memoria idem quod eccleſia. 6. Iulij. e. 298.
Martyrum memoriæ erectæ. xiv.*
Martyrum nomina ſcribi & recitari in eccleſia. xiij. xiv.*
Martyrum ſtigmata oſculari. 17. Februarij. f. 97.
Martyrologij Romani antiquitas. xviij. xix. xx.*)
Cetera omnia ab ipſo. ibidem.
Diuerſa illius exemplaria. eadem ſæpe aucta. ibid.
De eius reſtitutione. ibidem.
Martyrologij ſcribendi occaſio. xiij. xiiij.*
Martyrologium Adonis. xxj.*
Martyrologium Bedæ. ibidem.
Martyrologium Euſebij. xv. xvj. xvij. xviij.*
Martyrologium Flori. xxj.*
Martyrologia hæreticorum. xxj. xxij. xxiij. xxiv.*
Martyrologium Hieronymi. xv. xvj. xvij. xviij.*
Martyrologium Vſuardi. xx. xj.*
Martyrologium Vuandelberti. xxj.*
Maſſa candida. 1. Nouem. a. 538.) 3. Nouemb. c. 541.
Mauors, ſiue Maphors. 7. Maij. b. 227.
Mauuia regina Sarracenorum. 7. Februar. e. 81.
Maxentius qualis erga Chriſtianos. 16. Ian. d. 34. 35.
Maximiani perſecutio. 2. Ianuarij. b. 9.
Maximianus epiſcopus Alexandrinus. 30. Maij. a. 265.
Maximillæ Montaniſtæ obitus. 26. Martij. d. 156.
Maximini Imp. ſæuitia. 9. Ianuar. d. 22. 12.
Maximi tyranni geſta in Britannia. 21. Octob. b. 519.
Maximus epiſcopus Neapolitan. quid contra Arianos. 30. Aprilis. b. 212.
Melga pirata. 21. Octobris. b. 519.
Memoria Martyrum. 19. Iunij. b. 299. 300.
Memoriales. 27. Maij. c. 260.
Menologium. 3. Ianuarij. h. 12.
Menſa Cypriani. 14. Septembris. c. 453. 454.
Menſurius epiſc. Carthagin. 12. Februarij. a. 88.
Mercurius. 7. Decembris. a. 596. 597.
Metalli pœna. 16. Februarij. f. 96.
Metaphraſtes a Theodoro laudatus. 20. Martij. a. 142.
Michaelis Archangeli apparitiones diuerſæ. 8. Maij. 229.
Michael Singellus. 9. Octobris. b. 499.
Mileuium in Numidia. 4. Iunij. b. 274.
Mileuitanum Concilium. ibidem.
Militis torum hoſpitis violantis immane ſupplicium. 14. Maij. d. 241.
Militum deſertorum pœna. 27. Iunij. d. 315.
Militare prohibiti Gentiles. 31. Ianuarij. d. 66. 67.
Militaria ſupplicia. 29. Ianuar. b. 61. 62.
Militiæ cuius ætatis adſcribebantur. 2. Ianuar. e. 9.
Militiam cur vitabant Chriſtiani. 2. Ianuar. e. 9.
Millenarij tolerati. 22. Februarij. c. 104. 105.
Milliaria vnde incipiebant numerari. 11. Aug. b. 393.
Milliarium aureum. ibidem.
Minturnenſis Eccleſia. 2. Iunij. b. 271.
Minutius Fundanus, Aſiæ proconſul. 30. Ianuar. g. 64.
Miracula ex puluere ſepulchrorum Martyrum. xiij.*
Miracula ex oleo lampadum. ibidem.
Miracula tantum in Eccleſia. ibidem.
Miraculis redundant reliquiæ Martyrum. ibidem.
Miraculis carent hæretici. ibid. & xxiiij.*
Miſſæ tres in natali S. Ioannis Baptiſtæ. 24. Iunij. a. 309.
Miſſæ veſpertinæ. xv. xvj.*
Miſſa aliquando idẽ quod ſolemnitas. 1. Octob. a. 486.
Molani laus. xx.*
Moles Hadriani in eccleſiam mutata. 29. Septembris. x. 482.
Monachorum nomen recens, profeſſio antiqua. 19. Octobris. d. 515.
Monachi martyres tempore Diocletiani. 23. Februarij. b. 106.
Monaſticam vitam in Vrbe Marcella prima excoluit. 31. Ianuarij. k. 68.
Monaſterium Dij. 8. Februarij. e. 83.
Montani hæreſiarchæ obitus. 26. Martij. d. 155. 156.
Mortuos intra vrbem ſepelire vetitum. 3. Ian. c. 12.
Mortuorum corpora condire. 4. Auguſti. k. 381.
Muſcarum aculeis hominem exponere. 28. Iulij. f. 366. 367.

N.

NArſes in Italiam venit. 14. Ianuarij. d. 31.
Natalis dies obitus. xiij.*) 3. Ianuarij. b. 12.
Natalis dies cathedræ. 18. Ianuarij. a. 38. 39.
Natalis dies ordinationis. 3. Ianuar. b. 12.) 18. Ianuarij. a. 40.

Neapolitana crypta. 8. Ianuar. i. 23.
Nebridius. 17. Decembris. d. 611.
Neel ciuitas Ægypti. 16. Ianuar. g. 35.
Neronis incendium. 24. Iunij. b. 309.
Nerua Imp. qualis erga Chriſtianos. 15. April. c. 187.
Neruus genus vinculorum. 3. Februarij. c. 76.
Neſtorianorum opinio. 23. Ianuarij. i. 52.
Nicephorus corrigitur. 25. Februar. e. 109.
Nicephorus Stauratius Imperator. 23. Iulij. g. 356.
Nicomedienſis carnificina. 18. Martij. c. 144.
Nomina Sanctorum Chriſtianis imponi ſolita. 16. Februarij. e. 96.
Nonna, idem quod Monacha. 5. Auguſti. m. 384.
Nonnus epiſcopus Edeſſæ. 22. Auguſti. c. 413.) 8. Octobris. k. 497.
Noſocomium Romæ erexit Fabiola. 31. Decemb. g. 635
Notarij Romanæ Eccleſiæ. ix. x.*) colligebant Acta Martyrum. ibidem.
Notariorum tribunus. 6. Aprilis. e. 172.
Nouati thermæ. 20. Iunij. c. 301.
Nucis arbor ob martyriū Acathij celeberrima. 8. Maij. c. 230.
Numerandi anni per Conſules. 25. Decemb. b. 624. 625
Numerari a Chriſti aduentu anni quando cœpti. 1. Ianuarij. a. 2.
Numerari milliaria a foro Romano. 21. Aug. b. 393.
Nymphæ locus, ſeu, Ad Nymphas. 19. Ian. b. 41.

O

OAſis, maior & minor. 12. Iunij. g. 288.
Oaſena deportatio. Reſtituitur locus Zoſimi. Corrigitur Zonaras. ibidem.
Octauæ diei celebritas. 2. Ian. a. 8.
Odilonis abbatis ætas & ſtudium. 1. Ianuarij. p. 8.) 2. Nouembris. a. 540.
Odoacer rex quid in Rom. Eccleſ. 7. Maij. g. 228.
Offerre pro martyribus quid. xiij. xiv.*) 3. Februarij. d. 176.
Officiales. 27. Maij. c. 260.
Oleum ſcaturiens ex oſſibus Sanctorum. 6. Decembris. a. 595. ſupra, Liquor.
Olla ænea inſtrumentum tortorium. 16. Feb. c. 95.
Olympias Arſacis Armeniæ regis vxor. 27. Decembris. d. 611.
Opus metalli, ad quod damnabantur Chriſtiani. 16. Februarij. f. 96.
Oratio Collecta. 22. Iunij. g. 306.
Oratorium. 11. Iunij. f. 286.
Orbiculare inſtrumentum tortorium. 16. Sepetembris. b. 458.
Orbilius Beneuentanus grammaticus. 29. Nouembris. d. 584.
Orci galea. 7. Decembris. a. 597.
Ordinationis epiſcopi celebritas. 3. Ianuarij. b. 11.) 18. Ianuarij. a. 38. 39.
Origenes plures feminas edocuia fidem Chriſtianam. 4. Decembris. a. 591.
Origenis libri qua cautela legendi. 20. Aprilis. c. 194.
Origeniſtæ recenſiti inter Catholicos. 17. Ian. b. 37.
Oroſij peregrinatio. 3. Auguſti. a. 377.
Oſculari, idem quod adorare. 17. Feb. f. 97.
Oſculari martyrum ſtigmata. ibidem.
Oſculo adorare eſt ſacrificium pauperum. ibidem.
Othonis Imp. pietas. 8. Maij. a. 229.

P

PA, idem quod Pater. 10. Ian. c. 24.
Pacis templum. 14. Martij. 136.) eius conflagratio prodigioſa. 18. Aprilis. c. 190.
Pagani Gentiles, quando ſic dici cœpti, & qua occaſione. 32. Ianuar. d. 66. 67.
declaratur locus Tertull. de coron. milit. ibid.
Paganalia. 31. Ianuar. d. 66. 67.
Palatini. 4. Martij. d. 117.
Pali dentati. 26. Iunij. f. 314.
Palladium. 25. Octobris. a. 528.
Palladius Rom. Eccleſiæ diac. 17. Martij. e. 143.
Pallium, ſiue Phrygium. 10. Ian. c. 25.) 28. Ian. f. 60.) 7. Maij. b. 227.
Palmæ victoribus dari ſolitæ. 1. Ian. h. 6.
Palo alligari. 16. Ianuar. d. 18.
Pandateria inſula. 7. Maij. b. 226.
Panis hordeaceus ignauis militibus dari ſolitus. 29. Ianuarij. b. 62.
Pantheon. 13. Maij. a. 239.) 1. Nou. a. 538. 539.
Papæ nomen. 20. Ianuarij. e. 24. 25.
quando commune omnibus clericis, quando peculiare Rom. Pont. ibidem.
Papiſta, quid proprie. 16. Octobris. b. 511.
Paraſceues Acta. 20. Martij. e. 147.
Pariſienſis eccleſia. 28. Maij. f. 263.
Paſchales Cycli. 22. Auguſti. c. 413.
Paſſionaria. 5. Februar. a. 78.
Paſtoris titulus. 16. Ianuar. l. 36.) 20. Iunij. e. 301.
Patenæ vitreæ. 7. Auguſti. b. 386. 387.
Patibulum. 7. Aprilis. d. 174.
Patriarchalis ſedes Hieroſolymis. 2. Februar. d. 74.
Patriciatus dignitas. 27. Auguſti. b. 422. 423.
Paulæ, ſenior, & iunior. 26. Ianuarij. c. 58.
Paulini Nolani lucubrationes. 18. Iunij. f. 298.
Paulinus S. Ambroſij notarius. ix.*
Paulus in Hiſpaniam profectus. 22. Martij. b. 250.
Pauli Apoſtoli nomine *reliquiæ ſuppoſitæ*. 7. Iunij. b. 279.
Pauli conuerſionis tempus. 25. Ianuar. b. 56. 57.
Paulus Iureconſ. hoſtis Chriſtianorum. 1. Ianuar. g. 6.
Pennenſis ciuitas. 19. Martij. f. 146.
Pentapolis in Ægypto. 26. Martij. c. 155.
Peregrinatio ad limina Apoſt. 29. Iunij. a. 318. 319.
Peregrinatio Hieroſolymitana. 4. Maij. e. 219.
Peregrinatio ad montem Garganum. 8. Maij. a. 229.
Peregrinatio ad S. Sergium. 7. Octobris. b. 495.
Peregrinatio Epheſum. 27. Decembris. a. 629.
Peregrinatio Theſſalonicam ad S. Demetrium. 8. Octobris. c. 497.
Peregrinatio ad ſepulchrum S. Mennæ. 11. Nouembris. b. 556.
Peregrinatio Edeſſam ad S. Thomæ. 3. Iulij. i. 325.
Peregrina ſacra vetita. 1. Ianuarij. g. 5.
Perennius Præſes. 18. Aprilis. c. 191.
Perillus bouis ænei auctor. 12. Aprilis. c. 180.
Perſecutiones Eccleſiæ vltra decem. xiiij.*) 1. Ianuarij. k. 6. 7.
Perſecutio ſub Antonino. 1. Ianuar. k. 7.
Perſecutio Arabum. 11. Martij. f. 127. 128.
Perſecutio ſub Aureliano. 21. Ianuar. e. 46.
Perſecutio Circumcellionum. 9. Februar. e. 85.
Perſecutio ſub Claudio. 18. Ianuar. b. 40.
Perſecutio ſub Decio. 31. Ianuarij. c. 66.) 10. Auguſti. b. 391. 392.
Perſecutio ſub Decio & Valeriano dicta. 10. Auguſti. b. 391. 392.
Perſecutio ſub Diocletiano & Maxim. 2. Ianuarij. b. 9.) 18. Martij. c. 144.
Perſecutio ſub Hadriano. 30. Ianuarij. g. 64.
Perſecutio ſub Iſdegerde rege Perſarum. 31. Martij. c. 161.
Perſecutio ſub Iulio Maximino. 3. Ianuar. d. 11. 12.
Perſecutio ſub Licinio Imp. 2. Ianuar. d. 9.
Perſecutio ſub Sapore rege Perſarum. 20. Februarij. c.

(rij. c. 101. 102.) 22. Aprilis. a. 195.
Perſecutio Sarracenorum. 14. Ianuarij. d. 31.) 19. Februarij. c. 100.) 16. Maij. d. 244.
Perſecutio ſub Traiano. 23. Ianuar. c. 53.
Perſecutio Vuandalica. 12. Iunij. b. 287.
Peſtis diuinitùs propulſata. 20. Ianuarij. c. 44.) 2. Februarij. a. 23.) 16. Augusti. h. 403.
Peſtilentia affectis miniſtrantes; velut martyres habiti. 28. Februarij. c. 112.
Petronia familia. 25. Octobris. g. 491.
Petrus primus Euangelium Romæ annunciat. 11. Iunij. h. 284. 285.
Petri Apoſt. vxoris martyrium. 31. Maij. a. 266.
Petrus quando ſedit Antiochiæ. 22. Februarij. a. 103. 104.
Philippi Nerij congreg. Oratorij inſtitutoris ſanctitas. 23. Auguſti. m. 415.
Philippi II. Hiſpaniarum Regis pietas & religio. 25. Nouembris. a. 562.
Phocas Imp. quid de cæſis in bello. 19. Aprilis. f. 192.
Phrygium. 10. Ianuarij. c. 25.
Pipinus Francorum rex. 12. Maij. h. 238.
Pipinus primus dux Brabantiæ. 27. Decemb. c. 611.
Pithecuſa. 17. Maij. c. 246.
Plaſtæ. 26. Ianuarij. c. 35.
Plinius corrigitur. 14. Ianuar. d. 31.) 18. Februar. d. 98.) 24. Iulij. d. 358.
Plinij iunioris teſtimonium de Chriſtianis. 23. Ianuarij. f. 5
Plumbatarum pœna. 6. Iunij. d. 277.
Plumbi liquentis pœna. ibidem.
Plumbea pondera. ibidem.
Polycrates tyrannus. Aprilis. d. 174.
Pomerius. 8. Martij. f. 122.
Pondera ad torquendum compoſita. 14. Sept. b. 457.
Pontia inſula. 8. Maij. a. 226.
Pontifex. 9. Aprilis. l. 177.
Pontificium. ibidem.
Pontifex ſummus. ibidem.
Pontifices Max. appellati Imperatores. 22. Auguſti. b. 412. 414.
Portæ eccleſiarum ſacris reliquijs conſecratæ. 18. Nouembris. a. 568.
Portæ eccleſ. ornari ſolitæ. ibidem. Vide ſupra, Limina.
Porta Collina. 25. Octobris. a. 528.
Porta Daphnitica. 17. Decembris. f. 611.
Porta Eſquilina carnificina damnatorum. 10. Feb. c. 86.
ſepulchra pauperum. ibidem.
Porta Salaria. 25. Octobris. a. 518.
Præfatio vetus in die Circumciſionis. 1. Ianuar. c. 4.
Præfatio vetus in die Cathedræ. 18. Ianuar. a. 39.
Præfecti ciuitatum. 27. Maij. c. 261.
Prægnantium dilata pœna. 7. Martij. b. 121.
Præſides. 27. Maij. c. 262.
Praſutagus regulus Britanniæ. 26. Maij. a. 259.
Primicerius. 29. Maij. d. 249.
Primicerij diuerſorum ordinum. ibidem.
Primiſcrinij. 7. Iulij. b. 332.
Priſcillianiſtæ multa ſuppoſuerunt nomine Apoſtolorum. x.*) 16. Aprilis. f. 188.
Priuatus carcer. 14. Martij. b. 133.
Proceſſiones. 25. Aprilis. b. 203. 204.
Proconſules ciuitatum. 27. Maij. c. 261.
Prodigia ob necem martyris. 18. Aprilis. c. 190.
Profeſſor. 2. Ianuarij. b. 10.
Profundum maris, carcer Cyzicenus. 14. Martij. b. 133.) 20. Septembris. c. 465.
Prophetarum neces cur in diuina Scriptura prætermiſſæ. 6. Iulij. b. 329.
Protogenes epiſc. Sardicenſis. 6. Maij. g. 224.
Prouinciam facere. 26. Maij. a. 261.
Pſeudomartyres hæreticorum. ſupra, Martyres.
Pſeudomartyrologia hæreticorũ. ſupra, Martyrologia.
Pudentis domus. 19. Maij. b. 248. 249.
Pueruli cantores. 13. Iulij. h. 340.
Punctis perforare. 3. Maij. c. 217.
Puteus ad ſupplicium. 14. Octobris. b. 507.
Puticuli. 10. Februarij. c. 86.

Q

QVadratus philoſophus. 30. Ianuar. g. 64.
Quartus Præſes ſub M. Aurelio. 17. Ianuar. d. 37.
Quinquennis pueri martyrium. 24. Oct. b. in text. 526.

R

RAdegundis reginæ eximia deuotio. 18. Nou. a. 567.
Radere mulierum capillos ignominiæ cauſa. 20. Septembris. c. 465.
Radulphi cenſura corrigitur. 22. Iunij. c. 305.) 20. Iulij. a. 352.
Receſuinthus Hiſpaniarum rex. 23. Ian. i. 52.
Receptio S. Martini. 11. Nouembris. a. 556.
Recitari in eccleſia nomina martyrum. xiij. xiv.*
Regillum. 7. Maij. c. 224.
Regionarij, Diaconi ſeptem regionũ vrbis Romæ. ix.*
Regulæ Pachomij. 14. Maij. k. 242.
Reges Francorum equitare, præcedentibus reliquijs. 11. Iunij. f. 286.
Regum ſolemnitas peculiaris Epiphania. 6. Ianuar. a. 18
Religio peregrina vetita. 1. Ianuarij. g. 5.
Reliquiæ Sanctorum portari ſolitæ in expeditione. 11. Iunij. f. 286.
Reliquias Martyrum Roma transferri olim inconceſſum. 15. Iunij. a. 292.
quando transferri cœptæ. ibidem.
Rhenus bicornis dictus. 21. Octobris. b. 520.
Rhinocolura. 16. Ianuar. g. 35.
Rhodis ſtabulum. 10. Februar. f. 87.
Ricimer Gothus. 5. Februarij. a. 79.
Ricinium. 7. Maij. c. 224.
Rictiouarus, aliter Rictius Varus. 6. Ianuar. b. 18.
Robur, locus in carcere Tulliano. 14. Martij. b. 131. 135.
Robuſtus carcer a Plauto dicitur. ibidem. 135.
Rogationes. 25. Aprilis. b. 203. 204.
Rolandus Vinchelius Belga. 23. Septemb. 473.
Roma a Petro primum accepit Euangelium. 11. Iunij. a. 285.
Roma liberata ab hoſtibus virtute Michaelis Archangeli. 8. Maij. a. 229.
Roma fulta Apoſtolorum præſidio. 29. Iunij. a. 318. 319.
Roma Gallica. 22. Iunij. f. 306.
Romanam Eccleſiam hoſtes venerati. xj.*
Romanæ Eccleſiæ conſuetudo vetus de tradendis reliquijs Sanctorum. 15. Iunij. a. 292.
Romana Eccleſia caput omnium Eccleſiarum. 9. Aprilis. l. 177. 178.
Romanæ fœminæ velatæ. 7. Maij. c. 224.
Romani immunes a virgis. 19. Ianuar. f. 42.
Romanum Martyrologium. xviij. xix. xx.*
ceteris antiquius, ſæpius auctum. ibidem.
cetera ab ipſo ſumpſere principium. xx.*
Romanus Pontif. ſolus dictus Papa. 10. Ianuar. c. 24. 25.
Romanus Pontifex ſolus Summus, vel Maximus. 9. Aprilis. l. 177. 178.
Romanus, idem quod Catholicus. 16. Octobris. b. 521.
Romatiana ciuitas. 22. Iunij. f. 306.
Rotæ diuerſi generis ad torquendum comparatæ. 23. Aprilis. c. 200.
Rupis Tarpeiæ deſcriptio. 14. Martij. b. 131. 132. 133.

S

SAbor, aliter Sapor, rex Perſarum longæuus. 10. Februarij. e. 101. 102.
Sacellum quid proprie. 21. Iunij. f. 286.
Sacrificium offerre pro martyribus. xiij.*) 3. Februarij. d. 76.
Salamina eadem Conſtantia. 13. Maij. f. 237.
Salluſtius præfectus Galliarum. 16. Octobris. d. 511.
Salluſtius præfectus Vrbis. 18. Nouemb. a. 567.
Salomona ſeptem Machabæorum mater. 1. Auguſti. b. 374.
Saluator proprius dicitur Chriſtus, quam Seruator. 9. Nouembris. b. 551. 552.
Saluius pſeudomartyr. 11. Ianuar. b. 26.
Sancta lumina. 6. Ianuarij. a. 18.
Sanctimonialium tondere capita mos antiquus. 20. Septembris. e. 465. 466.
diuerſa de his aliarum eccleſ. conſuetudo. ibid.
Sanctitatis titulus quibus olim tantum. xviij.*
Sanctorum nomina a Chriſtianis filijs imponenda. 16. Februarij. c. 96.
Sanctorum canonizatio. 2. Aprilis. b. 146.
Sanctuaria. 15. Iunij. a. 292.
Sarmatarum notæ. 23. Decembris. c. 618.
Sarmenticij Chriſtiani. 6. Ianuar. c. 18.
Sarracenorum perſecutio. 14. Ianuarij. c. 31.) 19. Februarij. c. 100.) 16. Maij. d. 244.
Sartago inſtrumentum tortorium. 18. Aprilis. c. 191.
Satalorum eccleſia. 24. Iunij. d. 309.
Saturnalia. 2. Februarij. a. 74.
Saturnius mons. 14. Martij. 136.
Saxo deijcere. 14. Martij. b. 131. 132.
Saxonia locus in Vrbe. 10. Nouembris. a. 499.
Saxonum vicus, & Saxonum ſchola. ibidem.
Saxum quo lapidatus eſt Stephanus. 3. Aug. a. 378. 379.
Saxum Tarpeium. 14. Martij. b. 136.
Scæuolæ ſententia magis recepta. 9. Aprilis. l. 177.
Scalæ Gemoniæ. 14. Martij. 138.
Scapula Præſes. 4. Ianuarij. f. 14.
Scaphium. 28. Iulij. f. 367.
Scaphiſmus. ibidem.
Scethi, ſeu Scythia prouincia in Ægypto, itemq. ciuitas, & eremus. 21. Martij. f. 149.
Schola, Scholares. 6. Februarij. b. 80.
Scholaſtici. ibidem.
Schola Græcorum. 9. Octobris. b. 499.
Schola Saxonum. 10. Nouembris. a. 554.
Scholæ clericorum diuerſi ordinis. 6. Februarij. b. 80.
Scorpio quid. 12. Iunij. b. 287.
Scriptores Eccleſiaſtici impropria aliquando vſi voce. 23. Ianuarij. a. 52.
aliquando in contrariã partem nimis inflexi. 7. Nouembris. d. 565.
Scriptorum ſuorum nemo æquus arbiter. 21. Decembris. g. 604.
Scripturæ diuinæ multiplicia exemplaria. xiij. xiiij.*
Scripturæ Chriſtianorum igni damnatæ. xij.*) 2. Ianuarij. b. 9.
Secare martyres. 6. Iulij. c. 329. 330.
Secundicerius. 19. Maij. d. 249.
Securis vſus haud intermiſſus. 24. Martij. d. 152.
Sedis natalis celebris. 18. Ianuarij. a. 38. 39.
Sedes velatæ. ibidem.
Semaxij Chriſtiani. 6. Ianuarij. c. 18.
Senatus auſpicandi ratio. 19. Auguſti. b. 406.
Senatorum Chriſtianorum diſcrimen. ibidem.
Senatores Patres appellati. 27. Auguſti. b. 423.
Septem Vrbis eccleſiæ. 17. Decembris. e. 611.
Sepulchra extra Vrbem. 10. Februarij. c. 86.
Sepulturæ martyrum. 4. Auguſti. k. 381.
Serapidis templi origo, & ruina. 17. Martij. c. 142.) 29. Auguſti. a. 427.
Sergiopolis. 7. Octobris. b. 495.
Seruator, impropriè dici Saluator. 9. Nouembris. b. 551. 552.
Seuerus epiſcopus Minoricæ inſulæ. 3. Auguſti. a. 378.
Seuerus epiſcopus Mileui. 4. Iunij. b. 274.
Silueſtri Papæ Acta. 23. Aug. a. 411. 412.) 31. Decembris. a. 634. 635.
Sirmij metropolis diuerſus ſtatus. 25. Martij. d. 154.
Simeon Stylita fulmine percuſſus quis. 5. Ianuarij. e. 16.
Slauorũ lingua conceſſum cani diuinas laudes. 9. Martij. f. 125.
Socrates Nouatianus cur inſaniat in Cyrillum Alexandrinum. 28. Ianuarij. f. 60.
Soli ciuitas. 9. Februarij. e. 84.
Soſtenium. 8. Maij. a. 229.
Sozomenus corrigitur. 6. Maij. g. 224.
Stabulum Rhodis. 10. Februarij. f. 87.
Stigmatici. 23. Decembris. c. 618.
Stimuleum. 3. Maij. c. 217.) 13. Auguſti. c. 396. 397.
Stola quid. 7. Maij. c. 227.
Strenæ. 1. Ianuarij. a. 3.
Subdiaconi indumentum. 31. Maij. h. 268.
Sublicius pons. 9. Aprilis. l. 177.
Succenſoria, inſtrumenta tortoria. 31. Decembris. d. 603. 604.
Summi Pontifices dicti aliquando Epiſcopi. 9. Aprilis. l. 177. 178.
Superſtitiones in Kalend. Ianuar. 1. Ianuarij. a. 2. 3.
Suppentonia. 11. Ianuarij. i. 29.
Supplicia militaria. 29. Ianuarij. b. 62.
Sura prouincia. 24. Ianuarij. g. 55.
Silua Candida. 2. Iunij. a. 271.
Silua Nigra. ibidem.
Synodi Hieroſol. locus elucidatus. 8. Februar. e. 83.
Synodus Romana ſub Gregorio Septimo. 10. Ianuarij. c. 25.

T

TAbellarij Epiſcoporum. 3. Februarij. b. 75. 76.
Tabennenſioræ virgines crinem amputare ſolitæ. 21. Septembris. c. 466.
Tarinchiæ. 23. Decembris. d. 603.
Tarpeiæ rupis deſcriptio. 14. Martij. b. 131. 132. 133.
Taurinæ aquæ, & Tauritana eccleſia. 22. Decembris. b. 617.
Taurus Phalaridis. 11. Aprilis. c. 180. 181.
Tebeſte in Africa. 5. Decembris. b. 593.
Telemachus. 1. Ianuarij. c. 4.
Templa deorum proſtrata. 13. Maij. a. 239.
mutata in eccleſias. ibidem.
Templa idolorum ſponte deijcere nefas, deiecta ſacrilegum reædificare. 16. Maij. c. 244.
Templi ſine imagine nulla ratio. 4. Februarij. f. 77.
Templum Pacis Romæ. 14. Martij. 136.
Tertiocerius. 19. Maij. d. 249.
Tertulliani locus explicatus. 31. Ianuarij. d. 66.
Thaumaturgia. 1. Aug. g. 389.) 17. Nouemb. a. in tex. 563.) 5. Decemb. i. in tex. 593.
Theatrum carnificina martyrum. 16. Septemb. c. 458.
Theatrum Marcelli. 14. Martij. b. 132.
Thebais. 17. Ianuarij. a. 36.
Theodora Auguſta hæretica. 18. Nouembris. a. 567.
Theodorus epiſcopus Cæſ. hæreticus. 25. Aug. k. 420.
Theodoſius Imp. bis in Italiam. xvij. xviij.*
Theognoſtus antiquus Theologus. 9. Octobris. b. 500.
Theophilus Imp. hæreticus abolitam inſcriptionis pœnam reſtituit. 22. Decembris. c. 617.
Theophania. 6. Ianuarij. a. 18.

Theo-

Theoſebia. 9. Martij. d. 125.
Theopolis, Antiochia. 6. Nouembris. b. 546.
Therittrum. 7. Maij. b. 227.
Thermæ Nouati. 16. Ianuarij. l. 36.) 20. Iunij. c. 301.
Thermæ Taurinæ. 22. Decembris. b. 617.
Thermæ Timothinæ. 16. Ianuar. l. 36.) 20. Iunij. c. 301.
Thmuis ciuitas in Ægypto. 21. Martij. f. 149.
Thora ciuitas. 9. Iulij. c. 334.
Thraciæ notæ. 22. Decembris. e. 617.
Tibirenſis, alias Tubrocenſis ciuitas. 24. Octob. a. 526.
Tirenſis lacus. 9. Iulij. c. 334.
Titulus Chriſtianitatis. 20. Ianuarij. d. 44.
Titulus eccleſia, 26. Iulij. f. 362.
Titulus Eudoxiæ. 1. Auguſti. a. 373.
Titulus inſcriptio. 20. Ianuar. d. 44.
Titulus Paſtoris. 20. Iunij. c. 302.
Titulus ſanctitatis. xviij. *
Titulus Veſtinæ. 19. Iunij. b. 299.
Toletana Concilia tranſpoſita. 16. April. f. 188.
Tondere ſeminas ignominiæ cauſa, 20. Septembris. d. 465. 466.
Tondendi virgines religionis cauſa, diuerſæ Eccleſiarum conſuetudines. 20. Septembris. d. 465. 466.
Tormenta exquiſita. 9. Iunij. b. 281.) 28. Iulij. f. 366. 367
Totilas. 14. Ianuarij. d. 31.
Traianus quid in Chriſtianos. 29. Ianuar. c. 51.
vita impuriſſimus. ibidem.
commentum de eius anima liberata ab inferis. ibid.
Tribunus notariorum. 6. Aprilis. c. 172.
Triduanum ſuſpendium. 5. Septemb. a. in tex. 439.
Trochleæ diuerſi generis. 7. Decembris. e. 597. 598.
Eleuatio ad trochleas. ibidem.
Extendere ad trochleas. ibidem.
Tullianus carcer. 14. Martij. k. 151.
Tunes, Tunetum. 6. Nouembris. a. 546.
Tunica moleſta, genus ſupplicij. 2. Aprilis. c. 165.
Tunica Senatoria. 31. Maij. h. 268.
Turcius Apronianus Præf. Vrb. 25. Iunij. f. 368.
Turris Creſcentij. 29. Septembris. a. 483.
Tutelares dij. 31. Ianuarij. d. 67. 68.
Tyniſſa, Tonira. 6. Nouembris. a. 546.
Tyriorum epiſcoporum ſucceſſio. 5. Iunij. d. 275.
Tyrones cuius ætatis dabant nomen militiæ. 2. Ianuarij. e. 9.

V

VAlentinianus iunior inſtaurat baſilicam S. Pauli. 18. Nouembris. a. 557.
Valeria filia Diocletiani Imp. 23. Ianuar. h. 52.
Valeria via. ibidem.
Valeriæ prouinciæ dux. ibidem.
Valerianus Cenſor, inde Imperator. 10. Auguſti. b. 391. 392.
Valeriani & Decij perſecutio. 10. Auguſti. b. 392.
Vaſe includebatur contemptor deorum. 3. Martij. e. 113.
Vbij. 20. Octobris. b. 519.
Velamen diuerſi generis. 7. Maij. b. 226. 227.
Velare feminas. ibidem.
Velare virgines. ibidem.
Velatæ ſedes. 18. Ianuarij. a. 39.
Velia eminentior pars collis Tarpeij. 14. Martij. 136.
Venam ſolui in pœnam. 29. Ianuarij. b. 62.
Veneris ſimulacrum. 1. Nouembris. a. 538.
Venus calua. 20. Septembris. e. 465.
Verueeis caput a Gentilibus immolari ſolitum. 2. Martij. f. 115.
Veſparum fauus Martyrologia hæreticorum. xxiij. *
Veſpaſiani Auguſti modeſtia. 23. Iulij. b. 356.
Veſtalium ſupplicium. 35. Octobris. a. 528.
Veſtinæ titulus. 19. Iunij. b. 299.
Veſtibul populi. 23. Ianuarij. k. 52.
Veſuuij prodigioſæ eruptiones. 19. Septembris. a. 463.
Vettienus contemptor militiæ. 2. Ianuarij. e. 9.
Via Labicana. 10. Februarij. b. c. 86.
Via Valeria. 23. Ianuarij. k. 52.
Viatores. 27. Maij. c. 260.
Victor Cartennæ epiſcopus. 23. Auguſti. i. 415.
Victoribus palmæ dari conſueuerunt. 1. Ianuar. h. 6.
Vigilantius vigilias impugnauit. 5. Ianuar. a. 15.
Vigiliæ Eccleſiæ. ibidem.
ab Ambroſio illuſtratæ. ibidem.
in Africa celebriores redditæ. ibidem.
de ſublatis vigilijs commentum refellitur. ibidem.
Vigilium profanans ſeuere punitur. 24. Decembris. a. 621
Vigilij Papæ Acta in Mennam. 25. Auguſti. k. 420.
Vigilius qui ſcripſit contra Eutychen. 26. Iunij. b. 313.
Virgæ palmeæ. 12. Iunij. b. 287.
Virgarum diuerſa genera. 19. Ianuarij. f. 42.
Virgis cædere. ibidem.
immunis a virgis. ibidem.
Virgines ante necem conſtupratæ, iure antiquo Romanorum. 3. Septembris. c. 437.
Virgines lenonibus traditæ. 21. Ianuar. a. 45.
Virgines Dei virtute a lenonibus liberatæ. ibidem.
Virgines ſacras ſolitas tondere comam. 20. Septembris. e. 465. 466.
Vitaliani hæretici. 1. Februarij. g. 72.
Vitas Patrum ſcripſit Euagrius. 17. Ianuar. b. 37.
Viuarienſe cœnobium. 1. Maij. d. 213.
Vlpianus I. C. hoſtis Chriſtianorum. 1. Ianuarij. f. 6.) 2. Martij. b. 114.
Vmbilicus vrbis Romæ. 14. Martij. l. 136.
Vncini ad cruciandum comparati. 19. Ianuarij. g. 42.
Vncini ad trahendum. ibidem.
Vngulæ, inſtrumentum tortorium. 16. Martij. e. 141.
Vrbanus Præſes Palæſtinæ. 2. Aprilis. d. 165.
Vrbis incendium ſub Nerone. 24. Iunij. b. 309.
Vrſus pileatus. 10. Febr. b. 86.) 3. Octobris. a. 486.
Vſuardi Martyrologium. xxj. *
Vuandalica perſecutio. 12. Iunij. b. 287.) 6. Octobris. b. 494.
Vuandali quando venerunt in Africam. 22. Iunij. b. 304. 305.
Vuandelberti Martyrologium. xxj. *
Vuitichindus ſcripſit paſſionem S. Teclæ. 23. Septembris. b. 473.

X

XEnodochium Conſtantinopoli Zoticus erexit. 31. Decembris. g. 635.

Z

ZEphyrium ciuitas 15. Iunij. e. 293.
Zeta. 26. Martij. a. 155.
Zetarius. ibidem.
Zonaras corrigitur. 1. Februarij. a. 69.) 12. Iunij. g. 288.
Zoſimi locus reſtitutus. 12. Iunij. g. 288.) corrigitur. 22. Auguſti. b. 412.

FINIS.

IN MARTYROLOGIVM BARONIANIS NOTATIONIBVS ILLVSTRATVM,

AD LECTOREM HEXASTICHON

R.P.Iuuenalis Ancinæ Foſſanen. Presb. Congr. Orat.

ECCE laboratum ternos non amplius annos
Vt magnum, exiguum mole Baronis opus,
Martyribus rutilans ſacris iam panditur Orbi;
Sic Pater ipſe Orbis SIXTVS *ab Vrbe iubet,*
Vt primum Annales promet, quos parturit annis
Terdenis, Caſar, dic mihi, quantus erit?

Eiuſdem Diſtichon.

Si ſapis, exerto metire ex vngue leonem:
Vel procul hic index linea Apellis erit.

SOLI DEO HONOR ET GLORIA

Regiſtrum.

* ** *** A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Sſ Tt Vu Xx Yy Zz.

Aaa Bbb Ccc Ddd Eee Fff Ggg Hhh Iij Kkk Lll Mmm Nnn Ooo Ppp.

Omnes ſunt terniones, præter Ggg, qui eſt quaternio, & Ppp, qui eſt duernio.

R O M AE,
In Typographia VATICANA.
Excudebat Bernardus Baſa.
M. D. XCVIII.